

سوینگ مہاراج شیر سنگھ و سنوں بھگوان دی جے

نہکلنک ہر شبد بھنڈار

دسواں بھاگ

تتکرا

- ۱۶ مگھ ۲۰۱۷ بکرمی گرمیج سنگھ دے گرہ زڑکا کلاں جالندھر ۱
- ۲۷ مگھ ۲۰۱۷ بکرمی ہیم راج پُر گرداس پُر ۳
- ۲۸ مگھ ۲۰۱۷ بکرمی پال سنگھ دے گرہ بھلائی پُر ڈوگرا امرتسر ۷
- پہلی پوہ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۱
- ۰۸ پوہ ۲۰۱۷ بکرمی بشن داس جالندھر والے دے نوٹ ۲۲
- ۲۵ پوہ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۲۲
- ۲۶ پوہ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۲۵
- ۲۶ پوہ ۲۰۱۷ بکرمی سچے صاحبزادے دا بھيو دسنا جیٹھووال امرتسر ۴۶
- ۲۷ پوہ ۲۰۱۷ بکرمی راشٹریقی نوں ملن واستے جیٹھووال امرتسر ۵۸
- پہلی ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی مہنگا سنگھ دے گرہ ہری پُر امرتسر ۶۵
- ۲ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی پیارا سنگھ دے گرہ ڈروہی امرتسر ۷۴
- ۲ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی پرگٹ سنگھ دے گرہ للیاں کلاں امرتسر ۷۹
- ۳ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی نصیب سنگھ دے گرہ بوپا رائے امرتسر ۸۳
- ۳ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ہیر جالندھر ۸۶

- ۴ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی پریتم سنگھ دے گرہ جھنڈیر جالندھر ۹۴
- ۵ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گردیو سنگھ دے گرہ دوسانجھ خُرد جالندھر ۹۹
- ۶ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گردیو سنگھ دے گرہ نواں پنڈ جالندھر ۱۰۵
- ۷ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی حضورا سنگھ دے گرہ گرایاں جالندھر ۱۱۵
- ۸ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گرمیج سنگھ دے گرہ زڑکا کلان جالندھر ۱۲۳
- ۹ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ چیمہ کلان جالندھر ۱۳۱
- ۱۰ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ چیمہ کلان جالندھر ۱۴۲
- ۱۰ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی کیسر سنگھ دے گرہ ڈلیوال جالندھر ۱۴۴
- ۱۰ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی مسٹا سنگھ دے گرہ کوٹلی تھان جالندھر ۱۵۳
- ۱۱ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی جمعندار بھاگ سنگھ دے گرہ ٹانڈا آڈا جالندھر ۱۵۶
- ۱۲ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی اوم پرکاش دے گرہ جالندھر ۱۷۴
- ۱۲ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ احمد پُر جالندھر ۱۸۰
- ۱۳ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ احمد پُر جالندھر ۱۸۹
- ۲۱ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال امرتسر ۱۹۲
- ۲۳ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال امرتسر ۱۹۵

- ۲۴ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی وشو ناتھ ورما ایڈیشنل سیکٹری دے گھر راشٹریتی راجندر پرساد واسطے شبد ۲۱۴
- ۲۶ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی لال سنگھ پنڈت نال گوبند گھاٹ پُشکر اجمیر ۲۱۵
- ۲۷ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی بشن سنگھ دے گرہ گڑگاؤں ۲۱۷
- ۲ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی شبد سنگھاسن پہاڑگنج دلی ۲۲۵
- ۳۰ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی ریشم سنگھ دے گرہ میرٹھ چھاونی ۲۳۳
- پہلی پھگن ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۲۴۱
- ۱۱ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ سرجیت سنگھ دے جنم دن تیروے سال منون دے سمیں جیٹھووال امرتسر ۲۵۴
- ۱۶ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی لکھا سنگھ، چتر سنگھ اوگرا گرداس پُر ۲۵۸
- ۱۷ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی منسا سنگھ دے گرہ نوشہرا گرداس پُر ۲۶۴
- ۱۷ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ جیر پُر گرداس پُر ۲۶۹
- ۱۷ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی پجن سنگھ دے گرہ کانا کوٹاں گرداس پُر ۲۷۲
- ۱۸ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی دھرتا سنگھ دے گرہ کانا کوٹاں گرداس پُر ۲۷۸
- ۱۸ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی دیدار سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۲۸۲
- ۱۹ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی سنتا سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۲۹۱
- ۱۹ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی کرتار کور دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۲۹۷

- ۱۹ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی منشا سنگھ میلہ سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۰۳
- ۲۰ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی بھاگ سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۱۰
- ۲۰ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی ہزارا سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۱۶
- ۲۰ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی ورکھا سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۱۹
- ۲۰ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی ورسا سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۲۰
- ۲۰ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی گنڈا سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۲۳
- ۲۰ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی آسا سنگھ، پیارا سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۳۰
- ۲۰ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی گردھارا سنگھ نواں جنم دتا ۳۳۴
- ۲۱ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی ہزارا سنگھ بلاکا سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۳۶
- ۲۱ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی بیبی پورو دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۳۸
- ۲۱ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی منشا سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۳۹
- ۲۱ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۳۴۱
- ۲۱ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی جمعندار کیشن سنگھ دے گرہ الٹر پنڈی گرداس پُر ۳۴۲
- ۲۲ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی جمعندار کیشن سنگھ دے گرہ الٹر پنڈی گرداس پُر ۳۵۳
- ۲۲ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی بیبی دیپو دے گرہ دوست پُر گرداس پُر ۳۶۲

- ۲۲ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی گُرمکھ سینگھ دے گرہ شون گرداس پُر ۳۶۴
- ۲۳ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی شون گرداس پُر ۳۷۳
- ۲۳ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی سُندر سینگھ دے گرہ روسے گرداس پُر ۳۷۹
- ۲۳ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سینگھ دے گرہ بٹالا گرداس پُر ۳۸۴
- ۲۳ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی مسّا سینگھ دے گرہ بل پُریا گرداس پُر ۳۹۰
- ۲۴ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی بؤا سینگھ دے گرہ پُریا گرداس پُر ۳۹۷
- ۲۹ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی نرتن سینگھ دے گرہ کروں باغ نویں دلی ۴۰۲
- ۳۰ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی شبد سینگھاسن دلی ۴۰۵
- پہلی چیت ۲۰۱۸ بکرمی شبد سینگھاسن دلی ۴۱۰
- پہلی چیت ۲۰۱۸ بکرمی تلوار راشٹریتی نوں دتی دلی ۴۱۴
- پہلی چیت ۲۰۱۸ بکرمی پریم سینگھ دے گرہ کروں باغ دلی ۴۱۸
- ۲ چیت ۲۰۱۸ بکرمی کرتار سینگھ دے گرہ شکور بستی دلی ۴۲۷
- ۲ چیت ۲۰۱۸ بکرمی لال سینگھ دے گرہ پرتاپ نگر دلی ۴۲۹
- ۳ چیت ۲۰۱۸ بکرمی چندہ سینگھ دے گرہ پرتاپ نگر دلی ۴۳۸
- ۳ چیت ۲۰۱۸ بکرمی ہرچرن سینگھ درشن سینگھ دھیر پُر دلی ۴۴۰

- ۳ چیت ۲۰۱۸ بکرمی ریشم سنگھ دے گرہ میرٹھ چھونی میرٹھ ۴۴۵
- ۴ چیت ۲۰۱۸ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ نانک پُر کرناں ۴۵۱
- ۵ چیت ۲۰۱۸ بکرمی ہربنس سنگھ دے گرہ ٹھیکری چھنا کرناں ۴۵۶
- ۵ چیت ۲۰۱۸ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ قومی فارم کرناں ۴۶۱
- ۵ چیت ۲۰۱۸ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ قومی فارم کرناں ۴۶۵
- ۶ چیت ۲۰۱۸ بکرمی نرنجن سنگھ دے گرہ لدھیانہ ۴۷۵
- ۶ چیت ۲۰۱۸ بکرمی نرنجن سنگھ دے گرہ لدھیانہ ۴۷۷
- پہلی وِساکھ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۴۸۲
- ۲۶ وِساکھ ۲۰۱۸ بکرمی اند کارج کاکا گرجن سنگھ بیبی ہربنس کور اتے سگن کاکا سرجیت سنگھ نال بیبی ستونت کور جیٹھووال دربار وچ ۴۹۳
- ۲۶ وِساکھ ۲۰۱۸ بکرمی حضور صاحب نوں شبد بھیجیا جیٹھووال امرتسر ۵۰۵
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۵۰۹
- ۷ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی چیل سنگھ دے گرہ جموں ۵۱۶
- ۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی بیبی امرو دیوی دے گرہ جموں ۵۲۸
- ۷ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی تیج بہان دے گرہ شیخ سر جموں ۵۳۱
- ۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی شو سنگھ دے گرہ شیخ سر جموں ۵۳۷

- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی فرنگی رام دے گرہ ٹوتان والی جموں ۵۴۵
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی سردار سنگھ میہر سنگھ کریا رام دے گرہ شیخ سر جموں ۵۴۷
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی شاہنی دے گرہ شیخ سر جموں ۵۵۱
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی گوہڑا رام دے گرہ شیخ سر جموں ۵۵۲
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی رام چند دے گرہ دیوا جموں ۵۵۷
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی ملوکا رام دے گرہ دیوا جموں ۵۶۲
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی سردار سنگھ دے گرہ سرداری جموں ۵۶۴
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی پریم چند دے گرہ سرداری جموں ۵۷۱
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی رام لال دے گرہ سرداری جموں ۵۷۳
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی کتھا سنگھ جیون سنگھ دے گرہ موئل جموں ۵۸۵
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی دیوا سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۵۹۰
- ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی پھگا سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۵۹۸
- ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی اندر سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۶۰۳
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی سنت رام دے گرہ بانیاں جموں ۶۰۹
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی اننت رام دے گرہ بانیاں جموں ۶۱۴

- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی کرتار سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۶۲۰
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی کرم سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۶۲۳
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی میلہ رام دے گرہ دھنگالی جموں ۶۲۵
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی لچھمن سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۶۲۷
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی پیپی گردئی دے گرہ دھنگالی جموں ۶۳۲
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی جگت سنگھ بیلا سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۶۳۶
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی گیان چند دے گرہ کھیروالا جموں ۶۴۳
- ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی پریمو دیوی دے گرہ کھیروالا جموں ۶۵۲
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی دولت سنگھ دے گرہ نواں چک جموں ۶۵۴
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی شنکر داس پریمی دیوی دے گرہ ملک کیمپ جموں ۶۵۷
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی بھاگ سنگھ دے گرہ ملک کیمپ جموں ۶۶۲
- ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی صاحب سنگھ رسال سنگھ دے گرہ مناوڑ جموں ۶۶۸
- ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی فرنگی رام دے گرہ جھنڈے جموں ۶۷۵
- ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی سائیں داس دے گرہ جھنڈے جموں ۶۸۱
- ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی دھرم چند دے گرہ بالے وال جموں ۶۸۳

- اُگرو گرتھ جی مانیوں، پرگٹ گران دی دیہہ " ۶۸۷
- "جان کا پردا سُدھہ ہے، کھوج شبد میں لے " ۶۸۸
- ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بِکرمی گردت سنگھ دے گرہ جموں ۶۹۰
- ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بِکرمی سردار سنگھ دے گرہ چھمب جموں ۶۹۱
- ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بِکرمی گردت سنگھ سنسار سنگھ چھمب جموں ۶۹۳
- ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بِکرمی سردار چند دے گرہ چھمب جموں ۶۹۹
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بِکرمی دھنو دیوی دے گرہ چھمب جموں ۷۰۸
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بِکرمی ایشر سنگھ دے گرہ دڑ جموں ۷۱۰
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بِکرمی لبھو رام دے گرہ جوڑیاں جموں ۷۱۴
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بِکرمی منگت رام دے گرہ جموں ۷۱۷
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بِکرمی ہرنام سنگھ دے گرہ چڑدا گرام جموں ۷۱۸
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بِکرمی پارو دیوی دے گرہ چڑدا گرام جموں ۷۲۵
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بِکرمی کتھا سنگھ دے گرہ چڑدا گرام جموں ۷۲۶
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بِکرمی منگا رام دے گرہ جموں ۷۲۶
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بِکرمی دیواں دیوی دے گرہ جموں ۷۲۷

- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ پِکرمی کيسر سِنگھ دے گرہ جھماں جموں ۷۲۷
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ پِکرمی پِبی بنتی دے گرہ جھماں جموں ۷۳۴
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ پِکرمی شو رام دے گرہ امبارائے جموں ۷۳۷
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ پِکرمی اوم پرکاش دے گرہ جموں ۷۳۸
- ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۸ پِکرمی انگریز سِنگھ دے گرہ نوی بستی جموں ۷۴۴
- ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۸ پِکرمی پِبی کيسری دے گرہ رانی باغ جموں ۷۵۱
- ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۸ پِکرمی سردارا سِنگھ دے گرہ سیڑ جموں ۷۵۳
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ پِکرمی مائی لچھی دے گرہ سیڑ جموں ۷۶۱
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ پِکرمی پُٹوں رام دے گرہ چکروئی جموں ۷۶۶
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ پِکرمی مایہ دیوی دے گرہ سیڑ جموں ۷۶۷
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ پِکرمی دیوی سِنگھ دے گرہ مکھووالی جموں ۷۶۸
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ پِکرمی دؤلت رام دے گرہ کوٹلی رائیاں جموں ۷۷۴
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ پِکرمی پرکاش چند دے گرہ مکھووالی جموں ۷۷۹
- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۸ پِکرمی پیار سِنگھ سیوا سِنگھ دے گرہ کلئے جموں ۷۸۶
- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۸ پِکرمی منگل سِنگھ دے گرہ نوی بستی جموں ۷۸۹

- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی چیل سنگھ دے گرہ جموں ۷۹۲
- ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی رسیا رام دے گرہ بدی پُر جموں ۷۹۹
- پہلی ہاڑ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۰۲
- ۱۶ ہاڑ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۲۰
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۲۸
- ۱۹ ہاڑ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۸۴
- پہلی ساون ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۹۳
- ۲ ساون ۲۰۱۸ بکرمی امریک سنگھ دے گرہ رُوپو والی امرتسر ۹۱۳
- ۳ ساون ۲۰۱۸ بکرمی گردت سنگھ دے گرہ رام دیوالی امرتسر ۹۲۹
- ۳ ساون ۲۰۱۸ بکرمی ٹیہل سنگھ دے گرہ رُوپو والی امرتسر ۹۳۶
- ۵ ساون ۲۰۱۸ بکرمی گجن سنگھ دے گرہ زڑکا کلان جالندھر ۹۴۲
- ۶ ساون ۲۰۱۸ بکرمی پریم سنگھ سادھو سنگھ بھگواڑا جالندھر ۹۵۶
- ۷ ساون ۲۰۱۸ بکرمی گرمیت سنگھ دے گرہ ہردو پھرا لا جالندھر ۹۶۵
- ۲۲ ساون ۲۰۱۸ بکرمی بھگوان سنگھ دے گرہ سیدپڑ ۹۷۵
- ۲۳ ساون ۲۰۱۸ بکرمی گردھارا سنگھ دے گرہ بلووالی ۹۹۹

- ۲۴ ساون ۲۰۱۸ بکرمی بنتا سنگھ دے گرہ پنج گرائی ۱۰۰۸
- ۲۵ ساون ۲۰۱۸ بکرمی کرتار کور دے گرہ پنج گرائی ۱۰۱۸
- ۲۵ ساون ۲۰۱۸ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ دیا ۱۰۲۱
- ۲۵ ساون ۲۰۱۸ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ ٹالا ۲۸ ۱۰
- ۲۶ ساون ۲۰۱۸ بکرمی کاشی رام دے گرہ سنیا ۱۰۴۳
- ۲۵ ساون ۲۰۱۸ بکرمی مسّا سنگھ دے گرہ بل ۱۰۴۹
- ۲۷ ساون ۲۰۱۸ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ قادرا باد ۱۰۶۸
- ۲۵ ساون ۲۰۱۸ بکرمی بخشیش سنگھ دے گرہ قادرا باد ۱۰۷۱
- ۲۸ ساون ۲۰۱۸ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ سری پُر ہوشیار پُر ۱۰۷۹
- ۲۹ ساون ۲۰۱۸ بکرمی شنکر سنگھ دے گرہ سری پُر ہوشیار پُر ۱۰۹۴
- ۲۹ ساون ۲۰۱۸ بکرمی وطن سنگھ دے گرہ سری پُر ہوشیار پُر ۱۱۰۹
- ۳۰ ساون ۲۰۱۸ بکرمی دھتا سنگھ دے گرہ گلیاں ہوشیار پُر ۱۱۱۳
- ۳۰ ساون ۲۰۱۸ بکرمی خیال سنگھ دے گرہ روپووال ہوشیار پُر ۱۱۱۹
- پہلی بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۱۲۷
- ۹ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروز پُر ۱۱۳۷

- ۱۳ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی مسّا سنگھ دے گرہ کوٹلی تھان سنگھ جالندھر ۱۱۵۱
- ۱۴ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ڈلیوال جالندھر ۱۱۵۷
- ۱۴ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی نرنجن سنگھ دے گرہ لدھیانہ ۱۱۶۱
- ۱۵ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ۱۱۷۳
- ۱۵ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی بابو سنگھ دے گرہ ڈیلوں لدھیانہ ۱۱۸۰
- ۱۶ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی نچھتر سنگھ دے گرہ دوراہا لدھیانہ ۱۱۸۹
- ۱۶ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی ہری سنگھ دے گرہ مہا سنگھ والا لدھیانہ ۱۱۹۲
- ۱۶ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی دھٹا سنگھ دے گرہ ڈھے پٹی لدھیانہ ۱۱۹۷
- ۱۷ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی ناظر سنگھ دے گرہ پکھووال لدھیانہ ۱۲۰۷
- ۱۸ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی پولو سنگھ دے گرہ پکھووال لدھیانہ ۱۲۱۸
- ۱۸ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ پکھووال لدھیانہ ۱۲۲۴
- ۱۸ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی پکھووال ضلع لدھیانہ ۱۲۲۸
- ۱۸ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی ہرجیت سنگھ دے گرہ لیل لدھیانہ ۱۲۳۰
- ۱۹ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی دیال کور دے گرہ لیل لدھیانہ ۱۲۳۷
- ۱۹ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی نچھتر سنگھ دے گرہ بُرج (ہری سنگھ والا) ۱۲۴۴

- ۲۰ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی گرمیل سنگھ دے گرہ بُرج (ہری سنگھ والا) ۱۲۵۴
- ۲۰ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی بابو سنگھ دے گرہ ددا حور ۱۲۵۷
- ۲۰ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی دربارا سنگھ دے گرہ کریال سنگھ والا ۱۲۶۱
- ۲۱ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ گڑے لدھیانہ ۱۲۷۳
- ۲۲ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی بختور سنگھ دے گرہ سدھواں لدھیانہ ۱۲۸۳
- ۲۲ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی دیال سنگھ، مادھا سنگھ نواں رامووالا فروزپُر ۱۲۸۷
- ۲۲ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ نواں رامووالا فروزپُر ۱۲۹۰
- ۲۳ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی اُجاگر سنگھ دے گرہ نواں رامووالا فروزپُر ۱۲۹۸
- ۲۳ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی کپہر سنگھ دے گرہ رچیوالا امرتسر ۱۳۰۴
- ۲۳ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ مُنڈی جمال امرتسر ۱۳۰۶
- ۲۴ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی باغیچہ سنگھ دے گرہ مُنڈی جمال امرتسر ۱۳۱۳
- ۲۹ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی درشن سنگھ دے گرہ مکان نن- ۹۷۸۹ شبد سنگھاسن دلی ۱۳۱۹
- پہلی آسُو ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووالا امرتسر ۱۳۲۶
- ۳ آسُو ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووالا امرتسر ۱۳۳۸
- ۳ آسُو ۲۰۱۸ بکرمی راشٹرپتی اتے پنڈت نہرو نوں شبد بھیجیا ۱۳۴۴

- ۷ آسُو ۲۰۱۸ بِکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۳۴۶
- ۱۳ آسُو ۲۰۱۸ بِکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۳۴۹
- ۱۷ آسُو ۲۰۱۸ بِکرمی ٹھیکے دار ٹھاکر سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۱۳۵۱
- ۲۱ آسُو ۲۰۱۸ بِکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۳۵۳
- ۲۲ آسُو ۲۰۱۸ بِکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۳۵۷
- ۲۳ آسُو ۲۰۱۸ بِکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۳۶۶
- ۲۷ آسُو ۲۰۱۸ بِکرمی ہزارا سنگھ دے گرہ پھینے جستر وال امرتسر ۱۳۷۳
- ۲۸ آسُو ۲۰۱۸ بِکرمی گردت سنگھ دے گرہ ماناں والا امرتسر ۱۳۸۷
- ۲۸ آسُو ۲۰۱۸ بِکرمی چرن سنگھ دے گرہ ۱۳۹۰
- ۲۸ آسُو ۲۰۱۸ بِکرمی سرندر سنگھ دے گرہ بھلر امرتسر ۱۳۹۲
- ۲۹ آسُو ۲۰۱۸ بِکرمی پورن سنگھ دے گرہ لیلیاں امرتسر ۱۴۰۲
- ۲۹ آسُو ۲۰۱۸ بِکرمی منگل سنگھ دے گرہ سارنگڑا امرتسر ۱۴۰۶
- ۳۰ آسُو ۲۰۱۸ بِکرمی اوتار سنگھ دے گرہ کاؤنکے امرتسر ۱۴۰۹
- ۳۰ آسُو ۲۰۱۸ بِکرمی نرین سنگھ دے گرہ گمان پُر امرتسر ۱۴۱۵
- ۳۱ آسُو ۲۰۱۸ بِکرمی ہربنس سنگھ بلونت سنگھ ماہل امرتسر ۱۴۲۷

- پہلی گتک ۲۰۱۸ پکرمی جیٹھووال دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۴۳۰
- ۳ گتک ۲۰۱۸ پکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۴۶۰
- ۱۱ گتک ۲۰۱۸ پکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۴۷۵
- ۱۸ گتک ۲۰۱۸ پکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۴۸۱
- ۱۸ گتک ۲۰۱۸ پکرمی سری گرو نانک دیو جی نوں سٹاکس طرحاں لگیاں ۱۴۸۶
- ۱۹ گتک ۲۰۱۸ پکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۴۸۶
- ۱۹ گتک ۲۰۱۸ پکرمی بھگت دوار دی نیہ رکھن سمیں جیٹھووال امرتسر ۱۴۹۸
- ۲۰ گتک ۲۰۱۸ پکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۵۰۹
- ۲۲ گتک ۲۰۱۸ پکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۵۲۴
- ۲۳ گتک ۲۰۱۸ پکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۵۳۷
- ۲۷ گتک ۲۰۱۸ پکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۵۴۷

سوہنگ مہراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان دی جے

★ ۱۶ مگھ ۲۰۱۷ بکرمی گرمیج سینگھ دے گھر پنڈ زڑکا کلاں ضلع جالندھر ★

ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا بھگتن میت۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا ست انیت۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا گرْمکھاں وسے چیت۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا گرْسکھ رہے انیت۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا بھوئے پت پت۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا ویکھے ساچی ریت۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا سُنے شہاگی گیت۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا ویکھے دھام انڈیٹھ۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا نانا تھے مندر مسیت۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا لیکھا چکے ہست کیٹ، ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا مانس جنم جائے جیت۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، جوتی جوت سروپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، آد جگاد پرکھنہارا نیت۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا بھگتن رنگ۔ ہرِ کِریا سنتن سنگ۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا گرْمکھاں وجے نام مردنگ۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا گرْسکھ درشن پائے آتم اندر لنگھ۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا ملے سیج شہاوی پلنگ۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا بھوئے ہنگتا ڈھپے جھوٹھی کندھ۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا آئے پرمانند۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا گھر چڑھے جوت نرنجن چند۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا خوشی بھوئے بند بند۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا گر ناؤں گایا بتی دند۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا پنچ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا جگت ترشنا مایا متا چکیا موہ گند۔ ہرِ کِریا گرِ پایا، گرِ کِریا گر ستگر بھوئے بخشند۔ جوتی جوت سروپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہرِ، گرْسکھاں چکائے دو جہاناں پنڈھ۔ ہرِ

کِریا گر پیکھیا، گر کِریا بھگتن پیار۔ ہر کِریا گر لیکھے لیکھیا، گر کِریا ہوئے آدھار۔ ہر کِریا گر در درویشیا، گر کِریا گرمکھ ویکھے در
 دربار۔ ہر کِریا گر لیکھا لیکھائے برہما وشن مہیشیا، گر کِریا گرسکھ پائے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، بیٹھ ٹھانڈے دربار۔ ٹھانڈا دربار ہر نرنکارا، گرہ مندر اک وسائیا۔ نر ہر نرائن ہری ہر ہو اُجیارا، انہو اندرِشٹ اپنا رُپ
 پرگٹائیا۔ بودھ آگادھ شبد دُھن ناد بول جیکارا، برہم برہماد آد جُگاد سُنائیا۔ لوک مات کھیل نیارا، کرے کرائے پروردگار سانجھا یارا،
 توفیق اک خُدائیا۔ خالق خلق رُپ آگم اپارا، کاغذ قلم نہ لیکھنہارا، رسنا چہوا نہ کوئی صفت صلاحیا۔ پون پانی نہ کوئی آدھارا، جگت
 بسنتر نہ کوئی ہلارا، پرتھی آکاش نہ کوئی وڈیائیا۔ گگن منڈل نہ کوئی ستارا، رَو سس نہ کوئی تارا، پُری لوء آکاش پرکاش نہ کوئی جنائیا۔
 الکھ آگوچر آگم اپارا، کرے کھیل ہر کرتارا، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ ہر کِریا گر پائے اک دوارا، گر کِریا ملے نام آدھارا، ہر نام ہر سمائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ایک ہر، ہری ہر اپنا رُپ دھرائیا۔ ہری ہر رُپ انویا، ریکھ رنگ نہ کوئی
 جنائیندا۔ ست ستوادی ست سرُپا، ست ست ست اپنی کھیل کھلائیندا۔ نو ست وسنہارا چارے کوٹا، ایک دوآ اپنا رنگ رنگائیندا۔
 لوئن تیجا آپے پیکھا، چوتھا پد ڈیرہ لائیندا۔ پنچم جانے ساچے لیکھا، چھیویں چہپر نہ کوئی چُھپائیندا۔ دوہاں ست ست کرے آدیسا،
 اٹھویں اٹھاں تتاں ویکھ وکھائیندا۔ نوویں نو در بھرم بھلیکھا، بھگون بھیو کوئی نہ پائیندا۔ دسویں دہ دشا ہوئے درویشا، گرسکھاں سیو
 کمائیندا۔ نہ کوئی مچھ داہڑی دسے کیسا، مؤنڈ مُنڈائے نہ رُپ وٹائیندا۔ آد جُگاد رہے ہمیشہ، برہما وشن شو سیوا لائیندا۔ آپے جانے
 اپنا پیشہ، پیشوا اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ایک ہر، اور سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ ہر
 کِریا گر سگلا سنگ، گر کِریا ملے وڈیائیا۔ گر کِریا پار جائے لنگھ، شوہ دریا نہ کوئی زڑھائیا۔ ہر کِریا گر لائے انگ، گود سہنجنی آپ
 سہائیا۔ گر کِریا اُچے پرمانند، نجانند سہج سُکھدائیا۔ گرمکھاں بنے سدا بخشنند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلجگ جیو بھاگان مند، نیتر
 درس کھئے نہ پائیا۔ اتم تٹی نہ سکے گنڈھ، مانس منکھ ماتو جنم گوائیا۔ صاحب سلطان ستا دے کر کنڈ، کل کروٹ نہ لئے بدلائیا۔ بھرم
 بھلا جیرج انڈ، اُتہج سینج سرت نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ لگائے اپنے لڑ، لکھ چوراسی وچوں پھڑ،

اپنے پلُو گنڈھ بندھائیا۔ ہر کرپا گر گُرمکھ میلا، گُرمکھ وجے ودھائیا۔ ایک رنگ روے گُرو گُرو گر چیلا، شبد میلا سہج سُبھائیا۔ پارہسہم پرہہ پایا سَجَن سُبھایلا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ دھن سو وقت دھن س وایلا، جت ویلے گھر ملیا ساچا ماہیا۔ اچرج کھیل پارہسہم پرہہ کھایلا، کلجگ نرگن نرور نپکنک جامہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نپکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھاں بخشے چرن کول کول چرن دھیان، جیا دان ایک جھولی پائیا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۷ بکرمی پنڈ ہیم راج پُر ضلع گرداس پُر ★

تریتا توڑیا دوپر روڑھیا، بھیو ابھید رکھائیندا۔ کلجگ جوڑیا ستگر بہڑیا، لیکھ الیکھ گوائیندا۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑیا، امرت میگھ مُکھ چوائیندا۔ گھر پایا جہا لوڑیا، نر ساچا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب پورب ویکھ وکھائیندا۔ پورب لیکھا تریتا دھار، ترے گن تت جنائیندا۔ پنج تت پرہہ کھیل اپار، رتی رت ویکھ وکھائیندا۔ جگت ودیا نہ پاوے سار، چار وید مُکھ شرمائیندا۔ پُران اٹھاراں کرن نمسکار، نیوں نیوں سپس سرب جھکائیندا۔ گیتا گیان نہ کوئی آدھار، رام رامائن نہ لیکھ لیکھائیندا۔ بھگت بھگونت کھیل اپار، انہو اپنی دھار چلائیندا۔ جگا جگنتر ایک کار، عقل کل دھاری آپ کرائیندا۔ بجواڑا کرتارا کر پیار، واٹے مانس ویکھ وکھائیندا۔ بالمیک لاشریک ہر توفیق، رحمت رحمان اک درسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگم اگمٹا ویس وٹائیندا۔ واٹے مانس مارنہارا، بالمیک جنائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، ترے بھون رہیا سمائیا۔ اُون گون کھیل نیارا، لوک پرلوک اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگا جگنتر ہو اُجیارا، سرگن نرگن روپ وٹائیا۔ غریب نائیاں پاوے سارا، اُچان نیچان ویکھ وکھائیا۔ دھرمی دھرم ورتے وچ سنسارا، ادھرمی بھیو نہ رائیا۔ نپکرمی کرم کرے اپارا، کرم گت نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پورب لیکھا دئے سمجھائیا۔ بالمیک بلم بوہ بدھ بھانتا، بھیو ابھید کھلائیندا۔ واٹے مانس ماردا نہ کوئی دوس نہ کوئی راتا، سورج چن نہ کوئی رُشنائیا۔ نرگن روپ ملیا اک اکانتا، نرور کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چُکائیا۔ ہر ہر بھیو

چُکائیندا، الکہ اگوچر اگم اپار۔ حُکمی حُکم آپ ورتائیندا، دیوے شبد بھنڈار۔ اپنا راگ آپ سُنائیندا، ناد اناد سچّی گفتار۔ گہر گمبھیر پردہ لاپندا، دُئی دوتیتی دئے اُتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھے کرتار۔ ہتھ کرتار کھیل اپارا، بھیمو کھئے نہ پائیندا۔ پنچم پنچ کرے پیارا، پنچم ویکھ وکھائیندا۔ ایک ناری کنت بہتارا، دئے دھارا سنگ نیہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیمو آپ کھلائییندا۔ بالیک بل جوان، من مایا ممتا تن ہلکائیا۔ شستر بستر تیر کمان، چلہ کھنڈا ہتھ چمکائیا۔ پھرنہارا جنگل جوہ اُجاڑ پیابان، دہ دشا پھیری پائیا۔ کھیلے کھیل سِری بھگوان، اپنی کھیل آپ رچائیا۔ آپے رکھی مئی ہوتے نوجوان، بردھ بال اپنا رُوپ دھرائیا۔ آپے بہاردواج کر پروان، بھیا بھیا سنگ رکھائیا۔ بھیا سپتری نار رکان، جگت مُتیار ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ایک ہر، دوسر بھیمو کھئے نہ پائیا۔ جگت ڈلاری کر پیاری، لوک مات ناتا ویکھ وکھائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکداری، ساچا میلا میل ملائییندا۔ راج جوگ کھیل نیاری، جگت جگت نہ کوئی جنائیندا۔ ایک بھوپ ست سرُوپ کرے کھیل نیاری، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھیمو کوئی نہ پائیندا۔ بہاردواج بن وچولا، لوک مات کھیل کھلائییندا۔ بھیا سپتری تول ایک تول، مٹیا مٹیا میل ملائییندا۔ مانک موتی آپ ورولا، جگدی جوتی جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا رُوپ انوپ دس کیسے نہ آئیندا۔ جگت جوڑی جُڑیا جوڑا، لوک مات کھیل کھلایا۔ بہاردواج ایک بھڑا، سپت رکھ نام وڈیایا۔ پُرکھ ابناشی گرہ مندر آپے آیا دوڑا، اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک مات دئے سمجھایا۔ ساچی مت ہر نرنکار، نرگن نرگن آپ جنائیا۔ گہر سخیاں منگلچار، واہ واہ گیت سہاگی گائیا۔ ماتا پتا کر پیار، دھی سپتری اک واپیا۔ لاڑی لاڑا ہو تیار، اُٹھ چلے واہو داہیا۔ راہ کھڑا ویکھ سنسار، بھلے پاندھی راہیا۔ اگے ملیا بالیک بجوار، پھڑلے شہنشاہیا۔ پت پتنی دوویں کرے خوار، نیترو رو نیر واپیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک کھیلے کھیل ہر، ہر کا کھیل دس نہ آئیا۔ پتنی رووے دھاہاں مار، بھیا بھیا رہی پُکار،۔ بہاردواج نیڑ نہ دسے کھئے سہار، اُچی کوکے رووے زارو زار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا رُوپ آپ پرگٹائیندا۔ ہر ہر رُوپ

پرگٹایا، نرگن پُرکھ اگم۔ بالمیک ہر نظری آیا، جگت مٹائی ترشنا تم۔ ایکا شبدی حکم سُنایا، آتم آنتر دتا بٹھ۔ ایکا راگی ناد الا یا، اک جنایا ساچا گم۔ تیری سیوا سچ سمجھایا، تیرا لیکھ لگے دم دم۔ ہر اپنا بھیو کھلایا، تریتا پرگٹ ہووے راما رم۔ پت پتی بند کٹایا، ایکا نام سُنایا کٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے دیونہارا ڈن۔ بالمیک ہر درس کر، داسی داس داس اکھویا۔ چرن کول پرس ہر، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی ترس کر، ہوں سیوک نیچ آتم ذات نہ کھئے رکھایا۔ مڑ مڑ آیا جنم مر، مرن جنم گیڑا ویکھ وکھایا۔ جگ جگ تیرا ربیا ڈر، بھو کسے نہ سیس جھکایا۔ اک نہاؤنا ساچے سر، دوجا سر نہ کھئے درسایا۔ اپنی کِریا آپے کرنی ہر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا تے دئے سمجھائیندا۔ بالمیک اٹھ کر دھیان، نرگن ہر ہر آپ سمجھائیندا۔ میرا نام تیرا گیان، تیرا گیان جگت الائیندا۔ میرا چرن تیرا دھیان، تیرا دھیان سرب سمائیندا۔ میرا شبد تیرا دھنکان، تیری دھن جیو جنت سرب گائیندا۔ تیرا رُوپ ویکھے آن، سری بھگوان رُوپ وٹائے رمییا رام، رام رُوپ آپ ہو جائیندا۔ تیرا لیکھا کرے پروان، لیکھا لیکھا نہ کھئے مٹائیندا۔ پت پتی بال نادان، دوہاں وچولا اک بنائیندا۔ اتم چکے جم کی کان، دو جہان کھیل کھلاییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ایکا ہر، انہو اپنی کھیل کھلاییندا۔ بالمیک اٹھ کر نمسکار، نرگن آگے سیس جھکائیندا۔ پت پتی کون دوار پاوے تیری سار، کون رُوپ درس وکھائیندا۔ تُوں وچولا بنیا اتم وار، ہر کرتار تیرا سنگ کون رُوپ نیھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ دئے جوڑ جھکائے سیس، نیوں نیوں کرے نمسکارا۔ کِریا کر ہر جگدیش، ہوں منگے منگ بھکھارا۔ گا گا تھکے دند بتیس، تیرا بھیو اگم اپارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیوے ور سچی سرکارا۔ بالمیک ہر شبد جنایا، بھیو ابھید کھلاییندا۔ تیرا لیکھا کون جھولی پایا، تریتا ویلا وقت سہائیندا۔ دواپر اپنی گود بہایا، لوک مات نہ مکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ویس وٹایا، پنج تے کایا چولا تیرا رنگ رنگائیندا۔ اپنا نور کران رُشنا یا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ہر بن اور نہ کھئے درسائیندا۔ بالمیک کلجگ اتم ہر آؤنا، ساچا سچ جنائیندا۔ تیرا رُوپ آپ پرگٹاؤنا، ترے گن میلا ویکھ وکھائیندا۔ نرگن جوتی جامہ پاؤنا، رُوپ رنگ نہ کھئے جنائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویس وٹاؤنا، جیرج انڈاں کھیل کھلاییندا۔

وربھنڈی ہرِ رُوپ دھراؤنا، شبدي اپنا ناؤں پرگنائیندا۔ ایکا در میل ملاؤنا، در سُہنجنا اک سُہائیندا۔ نرگن نرگن رنگ رنگاؤنا، سرگن ساچا سنگ نہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ایکا ہرِ، ہرِ ہرِ مندر ڈیرہ لائیندا۔ بالمیک سُن ہرِ سندیشہ، اک دھیان لگایا۔ کون رُوپ وٹائیں ویسا، کون مندر کر رُشنايا۔ کون ناؤں ہوئے آدیسا، کون ڈھولا اک سُنايا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہرِ، ایکا تت دئے سمجھایا۔ ایکا تت نرگن دھار، نرُویر پُرکھ پرگنائیا۔ تیرا میلا کرے وچ سنسار، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ جگت جگت چلے اولڑی چال، چال نرالی اک سمجھائیا۔ دیپک جوتی ایکا بال، گرہ مندر کرے رُشنايا۔ تیری دوس زین کرے پرتپال، پرتپالک وڈ شہنشاہیا۔ دوہاں وچولا بن دلال، شبد شبدي لئے ملائیا۔ پت پتنی دسے راہ سُکھال، تیجے جگ کرے گڑمائیا۔ ترے گن مایا پت نہ لگے کھئے ڈال، جگت پھلواڑی نہ کھئے مہکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، نرگن وچولا نرگن ڈھولا نرگن سوہلا اک سُنائیا۔ نرگن میلا ہرِ کراونا، کلجگ اتم وار۔ شبد وچولا اک رکھاونا، مرے نہ جے وچ سنسار۔ کال رُوپ آپ وٹاونا، مہاکال سچي سرکار۔ گرمکھ بال انجانے گود اٹھاونا، دو جہاناں کرے پار۔ جگت کاج آپ رچاونا، لوک لجا مارے مار۔ جگت آیو اپنے ہتھ رکھاونا، بتی سال نہ چڑھے کوئی بچار۔ دکھ درد نہ کوئی اُچاونا، سُکھ اُچے پُرکھ نار۔ ایکا ڈھولا سوہنگ گاونا، نو کھنڈ ست دیپ برہمنڈ ہوئے جے جیکار۔ برہما وشن شو سہس جھکاونا، راہ تگن دس گر تیئی اوتار۔ اٹھاراں بھگتاں سہس جھکاونا، جس تخت بیٹھا آپ نرنکار۔ ساچا حکم آپ ورتاونا، کرے کھیل اگم اپار۔ جوڑی جوڑا جوڑا جڑاونا، ایتھے اوتھے پاوے سار۔ جگت وچھوڑا پندھ مُکاونا، ترے بھون کر خوار۔ امرت جام اک پیاونا، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار۔ سیر اپنا ہتھ رکھاونا، پچھلا قرضہ دئے اُتار۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، سرب جن گاونا، جے جے جیکار ہوئے سچکھنڈ سچے دربار۔

☆ ۲۸ مگھ ۲۰۱۷ بکرمی پال سنگھ دے گھر بھلائی پُر ڈوگراں ضلع امرتسر ☆

سو پُرکھ نرنجن سچ پریت، ست ستوادی اک جنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ پریت، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ آد نرنجن سچ پریت، سچ سنگھاسن میل ملائیندا۔ ایکنکارا سچ پریت، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ ابناشی کرتا سچ پریت، سچ سنگھاسن میل ملائیندا۔ سِری بھگوان سچ پریت، ٹھانڈا سیت در سہائیندا۔ پاربرہم سچ پریت، سچکھنڈ دوارا اک سمجھائیندا۔ بیٹھا رہے اک اتیت، رُوپ رنگ ریکھ نہ کوئی جنائیندا۔ دو جہاناں ساچا میت، سکلا سنگ آپ رکھائیندا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ دیوے نام شبد انڈیٹھ، ناد انادی ناد وجائیندا۔ کرے کرائے پت پت پت، پت پاپی آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، ساچی ریت آپ وکھائیندا۔ ساچی پریت چرن گردیو، پاربرہم سچی سرنائیا۔ لیکھا جانے پُرکھ ابھیو، الکھ اگوچر شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ دیوے وڈیائی وڈ دیوی دیو، دیونہارا اک رگھرائیا۔ امرت آتم بخشے نام ندھانا ساچا میو، امیوں رس اپنا رس چکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، گھر ساچے سوہا پائیا۔ سچ پریت ستگر دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتار، جُگ جُگ کھیل کھلائیندا۔ بھگت بھگوت لے ادھار، لکھ چوراسی پھول پھلائیندا۔ ایکا نام ست دے اپار، ونج ونجارا اک اکھوائیندا۔ گت مت جانے جانہار، جیون جُگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پنج تت کرے پیار، ہڈ ماس ناڑی رت ویکھ وکھائیندا۔ سرب کل آپے سمرتھ ہر نرنکار، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ہر ہر مندر سوہا پائیندا۔ سچ پریت گھر گمبھیر، گنوت وڈی وڈیائیا۔ جن بھگتاں بخشے امرت سیر، نچھر نیر آپ وہائیا۔ ہوئے ہنگتا دئی دویتی کڈھ پیڑ، سانتک ست سنتوکھ اک درسائیا۔ تن پہنائے شبد ساچا چیر، شبد دوشالہ ہتھ اٹھائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں بٹھے پیڑ، ستگر پورا وڈ وڈیائیا۔ ایکا چوٹی چاڑھ پھڑا خیر، جولابا کبیر گیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ہر بن اور نہ کھئے وڈیائیا۔ سچ پریت ساچے گھر، ہر ستگر آپ سمجھائیندا۔ گرمکھان دیوے ساچا ور، ور داتا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر نہ جائے مر، جنم مرن کھیل کھلائیندا۔ بھگت سنت آپے پھڑ، بھگون اپنے در بہائیندا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ،

گُرمکھاں نش اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ کایا قلعے کوٹ ویکھ گڑھ، اُپر چڑھ ڈیرہ لائیندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، چوٹی جڑ نہ کوئی وسائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایک ہر، ہر ہر جو اپنا رُوپ دھرائیندا۔ سچ پریت ستگر درس، نیتز نین نین
 یگسائیہ۔ گر پورا امرت آتم میگھ دیوے برس، ترے گن ت رہے نہ رائیہ۔ جگ ترشنا مٹے حرص، نہ ہر اپنا درس دکھائیہ۔ جیو جنت
 سادھ سنت لکھ چوراسی لئے پرکھ، نام کسوٹی ہتھ رکھائیہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ایک ہر، جگ
 جگ اپنی چال چلائیہ۔ جگ جگ چال چلائیہ، ہر کر کرپا گن ندھان۔ سو پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا، ہر پُرکھ نرنجن ہو مہربان۔
 ایکنکارا اپنی کل آپ دھرائیندا، آد نرنجن جوت مہان۔ سری بھگوان سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا، ابناشی کرتا تھر گھر وسے جگت
 مکان۔ پاربرہم اپنے رنگ آپ سمائیندا، دوسر ہور نہ کھئے نشان۔ شبداگمی ناد وجائیندا، ساچے تخت یٹھ سچا سلطان۔ دھر فرمانا آپ
 سُنائیندا، آپے گائے اپنا گان۔ اپنی رچن آپ رچائیندا، آپے ویکھنہارا دو جہان۔ آپے شبداگمی حکم ورتائیندا، آپے نام ندھانا کر پردھان۔ ناؤں
 نرنکارا آپ اُپائیندا، آپے لیکھا لکھ مہان، آپے برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچائیندا، آپے لوآں پُریاں ویکھے مار دھیان۔ آپے رو سس چمکائیندا،
 آپے جوتی جوت جگائے آپ مہربان۔ آپے وشنوں رُوپ دھرائیندا، آپے کول ناہی کرے پروان۔ آپے برہما برہم رُوپ پرگٹائیندا، آپے
 چارے مکھ کرے گیان۔ آپے شنکر دھواں دھار سمائیندا، آپے سُن اگمی ہوئے پردھان۔ آپے تنان ایکا گر وکھائیندا، سچ وکھائے اک مکان۔
 آپے ایکا گود بہائیندا، ایکا مائی دیوے دان۔ آپے ایکا اکھڑ آپ پڑھائیندا، سو پُرکھ نرنجن وکھائے سچ نشان۔ آپے چارے وید لکھائیندا، آپے
 رکھے اپنی آن، آپے ترے گن رنگ رنگائیندا، آپے پنچم بخشے اک گیان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 سچ پریتی دیوے دان۔ سچ پریتی چرن دوار، وشنوں وشو سمجھائیندا۔ برہما دیوے دیوے جوڑ کرے نمسکار، پُرکھ ابناشی ایکا گھر وکھائیندا۔
 شنکر نیوں نیوں چرن کول کول چرن منگے اک ادھار، جٹا جوٹ سیو کھائیندا۔ تٹاں وچولا شبداگمی کرتار، تٹاں سندیشہ اک سُنائیندا۔ سو
 پُرکھ نرنجن سب توں وسیا باہر، ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، سچ بھانا اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کرے کھیل ایک ہر، سچ پریتی اک سمجھائیندا۔ سچ پریتی ترے گن دھار، ترے ترے ایہ سمجھایا۔ وشن تیرا سچ بھنڈار، پُرکھ

ابناشی آپ ورتایا۔ برہمے تیرا اک پسار، پاربرہم ہر ویکھ وکھایا۔ شنکر تیرا آنت سنگھار، جو گھڑیا بہن وکھایا۔ کرے کھیل سچّی سرکار، ساچے تخت سوہبا پایا۔ چرن پریتی دسے اک آدھار، آد جگاد وچھڑ نہ جایا۔ جاگرت جوت جگے اپار، جگ کرتا کھیل کھلایا۔ لکھ چوراسی بن ورتار، گرہ مندر سیو کمایا۔ جگ جگ کرے سچ وبار، لیکھ الیکھ آپ بن جایا۔ بھیکھ دھرے آپ نرنکار، لوک مات ویکھ وکھایا۔ نرگن سرگن لے اُہار، نرگن سرگن وچ ٹکایا۔ جگ جگ ونڈے ونڈے ونڈے اپار، جگ چوکڑی بندھن پایا۔ ستجگ تریتا دواپر بنیا رہے سہار، کلجگ اتم ویکھ وکھایا۔ نو کھنڈ دے آدھار، نو دوار کھوج کھجایا۔ چار ورن پاوے سار، چار جگ میل ملایا۔ چارے بانی لے اُہار، چارے کھانی وچ سمایا۔ پرا پسنتی مدھم بیکھری ایکا دھار، کھتری براہمن شوڈر ویش روپ پرگٹایا۔ کرے کھیل سچّا شاہکار، شہنشاہ اپنی دھار آپ ورتایا۔ جگ جگ ورتے اک ورتار، وید کتیب بھيو نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، سچ پریتی دے سمجھایا۔ سچ پریتی وشنوں ناتا، ہر وشنوں جوڑ جڑائیندا۔ برہمے تیری اتم ذاتا، پاربرہم روپ درسائیندا۔ شنکر تیری ساچی گاتھا، ترے لوکی ناتھا آپ سنائیندا۔ تینا پورا کرنہارا گھاٹا، سچ سلوک اک الائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ چوکڑی ویکھے واٹا، ہر جو آے پندھ مکائیندا۔ نو نو چار کھیل بازی گر ناٹا، سوانگی اپنا سانگ رچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ پریتی اک درڑائیندا۔ سچ پریت وشنوں رنگ، ہر ہر اپنا آپ رنگائیا۔ برہما تیری پوری کرے منگ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ شنکر تیری کٹے بھکھ ننگ، ترشنا تریت آپ کرائیا۔ تینا وجائے اک مردنگ، سو پُرکھ نرنجن ہتھ اٹھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن لائے انگ، ایکنکار بھئے سہائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سورا سربنگ، ابناشی کرتا میل ملایا۔ سری بھگوان ساچے آسو کسے تنگ، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم برہم دیوے پرمانند، اتم اند آپ سمجھائیا۔ اک سنائے ساچا چھند، سو اپنا روپ دھرائیا۔ ہنگ برہم مکائے پندھ، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ پریت اک اتیت، اپنی آپ سمجھائیا۔ سچ پریتی ہر سمجھائیندا، آد جگادی کھیل اپار۔ وشنوں وشنو روپ دھرائیندا، نرگن سرگن بھيو نیار۔ برہما برہم روپ پرگٹائیندا، لکھ چوراسی دے آدھار۔ شنکر اتم سیو کھائیندا، ویکھ وکھائے سرب سنسار۔ ہر جو اپنی

کھیل کھلائیندا، لیکھا جانے گھڑن بھنہار۔ ستجگ تربتا دواپر کلجگ جگ چوکرئی آپ بھوائیندا، نو سو چرانوے چوکرئی جگ گیڑا
 گیڑنہار۔ اوتار گر روپ پرگٹائیندا، سنت بھکت بھگونت لے اُہار۔ گرسکھ ساچے آپے اُٹھائیندا، گرمت دیوے نام ادھار۔ منمکھ ایک رنگ
 رنگائیندا، داتا دانی دو جہان بنے سری بھگوان۔ دوئے دوئے اپنی دھار چلائیندا، نرگن سرگن کھیل نیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، کرے کھیل ایک ہر، ہر مندر بیٹھ سچے دربار۔ ہر مندر ہر سہائیندا، سچکھنڈ سچ دوارا۔ نرگن اپنا آسن لائیندا، روپ انوپ
 اگم اپارا۔ نورو نور نور اُجیارا۔ ساچے تخت سوبھا پائیندا، تخت نیواسی ہر کرتارا۔ حکمی حکم آپ سنائیندا، دھردرگاہی پروردگار۔
 اپنی کرنی آپ کمائیندا، کرتا پُرکھ ہو تیارا۔ لوک مات ویس وٹائیندا، نرگن نرگن لے اوتارا۔ نو نو چار بیڑا پار کرائیندا، لیکھا جانے سمند
 ساگر منجھدھارا۔ دھرت دھول پھول پُھلائیندا، زمیں اسماناں ویکھے پاڑا۔ گگن منڈل پھیرا پائیندا، آکاش پرکاش ویکھے سچ اکھاڑا۔ لوآن
 پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دبائیندا، وشن برہما شو دئے ادھارا۔ کروڑ تتیسا سیس جھکائیندا، سُرپت راجا اند کرے نمسکارا۔
 گرسکھ تیرا مان رکھائیندا، گر پورا لے اوتارا۔ کوٹ جنم دے پاپ گوائیندا، دیوے وست نام ہر تھارا۔ چرن پریتی اک رکھائیندا، سچ
 وکھائے چرن دوارا۔ ڈبڈے پاتھر آپ ترائیندا، ترنی تر بن سنسارا۔ کاغد قلم بھیو نہ آئیندا، لیکھ لیکھ تھکے وید چارا۔ پُران اٹھاراں سرب
 کر لائیندا، شاستر سمرت نہ کھئے وچارا۔ کھانی بانی بھیو نہ آئیندا، نہ کوئی کاتب بنے لکھارا۔ گر کا روپ گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائیندا، جس
 جن بخشے چرن سرن سرن چرن اک پیارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ایک ہر، ایک بخشے نام ادھارا۔ نام
 ادھار وست ائمل، گر ستگر ہٹ وکائیا۔ چوڈاں بھار نہ سکے ٹل، نہ کوئی تولے تولے تولا تُلایا۔ گرسکھ اُپجے ساچی گل، دھن دھن جنیندی
 مائیا۔ امرت آتم نہ جائے ڈلھ، سر سروور ہر بھرائیا۔ پُھل پُھلواڑی جائے پُھل، رُت بستتی اک سہائیا۔ چرن پریتی جو جن جائے گھل، گھولی
 گھول گھول گھائیا۔ لوک مات نہ جائے رُل، جس سر ستگر پورا ہتھ ٹکائیا۔ سمنل رُکھ نہ جائے ہل، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ پریتی اک سمجھائیا۔ سچ پریتی چرن جن جوڑ، گر ستگر سچ سمجھائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا نرگن
 سرگن جائے ہڑ، گر شبدا وچولا روپ پرگٹائیندا۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، امرت آتم رس بھرائیندا۔ چوٹھے گھر لگائے ایک پوڑ، چوٹھے پد آپ

سہائیندا۔ پنچ وکارا دیوے ہوڑ، پنچم شبد دُهن سُنائیندا۔ ناتا تھے مڑھی گور، خاکی خاک نہ کھئے سہائیندا۔ درگاہ ساچی سچکھنڈ نواس دیوے تور، تریا راگ ناد وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے ساچا ور، سچ پریت آپ نبھائیندا۔ سچ پریت جائے جڑ، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ گرُمکھ گرُسکھ چڑھے ساچے گھوڑ، گرُستگر آپ چڑھائیا۔ جنم جنم دی بھجھائے لگی اوڑ، امرت میگھ اک برسائیا۔ درس دکھائے کایا مندر اندر ڈونگی اندھ گھور، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ پنچم پنچ نہ پائے شور، ہر سخیاں منگل ایکا گائیا۔ سرت سوانی بٹھے شبدي ڈور، نام پتنگ اک اڈائیا۔ چرن کول کول چرن جس جن رکھائی ایکا اوٹ، دوسر در نہ منگن جائیا۔ نو کھنڈ پرتمی لکھ چوراسی لبھدے پھردے کوٹی کوٹ، ہر کا روپ دس نہ آئیا۔ مایا ممتا جگت ترشنا جیواں جنتاں بھری نہ پوٹ، سانتک ست نہ کھئے ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، سچ پریت اک سکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا اک گیان، دھیان دھیان وچ رکھائیا۔

☆ پہلی پوہ ۲۰۱۷ یکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

آد جگادی دین دیاں، ہر ٹھاکر بے پرواہیا۔ نرگن نرائن کھیل نرال، انہو بھيو نہ رائیا۔ اکم اکمرا اکمڑی چال، بے پرواہ آپ چلائی۔ اک اکلا ہو تیار، سچکھنڈ دوار آپ سہائیا۔ تھر گھر بیٹھ سچی دھرمسال، در دروازہ اک کھلائی۔ ساچے تخت بیٹھ سلطان، دھر فرمانا آپ جنائیا۔ آد جگادی دھر دی بان، دھر دا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کوٹن کوٹ بیتے کال، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیا۔ پُرکھ اکال بن دلال، اپنی کھیل آپ رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت ویکھ وکھائیا۔ آد آنت ہر ویکھنہارا، ایکا رنگ سہایا۔ نرگن روپ اکم اپارا، جوتی نور ڈگمگایا۔ نرویر وسے سب توں باہرا، پُرکھ اکال بھيو نہ رایا۔ اجونی ریت گیت ظاہرا، ناد ثورت آپ سُنایا۔ سو پُرکھ نرنجن آپے جانے اپنی کارا، ہر پُرکھ نرنجن کار کھایا۔ ایکنکارا ٹھانڈا دربارا، جوت نرنجن آد نرنجن ڈگمگایا۔ ابناشی کرتا اچ محل اٹل منارا، سچ دوارا آپ وسایا۔ پاربرہم کر پیارا، اپنی بٹھے آپے دھارا، آپ اپنا روپ پرگٹایا۔ در گھر ساچے خبردارا، آپے سُنے اپنی آپ پُکارا،

سُناونہارا آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ آد آنت کھیل مہانا، ہر کا بھیو کوئی
 نہ پائیندا۔ اک اِکلا نوجوانا، نر نرکارا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سری بھگوانا، تخت نواسی سوہیا پائیندا۔ ایک ایک اک دربانا،
 در درویش آپ اکھوائیندا۔ ایک حکم اک فرمانا، ایک دھاری دھار رکھائیندا۔ ایک جودھا سورپیر بلوانا، ایک اپنا بل اُچھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد آنت ہر ہر کھیل، اپنی آپ کرائیندا۔ آپے نرگن جوتی میل، آپے جوتی
 سرگن رُپ وٹائیندا۔ آپے کھلاپاتی سجن سہیل، سجن سہیل کھلاپاتی آپ اکھوائیندا۔ آپے وسے رنگ نویل، نویل رنگ اپنا آپ دھرائیندا۔
 آپے گرو آپے چیل، چیل گرو آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت اپنی بنت آپ بنائیندا۔ آد آنت ہر
 بھگوانا، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ کرے کھیل دو جہانا، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ آپے جوتی آپے شبد ترانہ، آپے نادى ناد وچائیندا۔ آپے
 وسے مندر سچ مکانا، سچکھنڈ دوارا آپ اُپائیندا۔ آپے تھر گھر سوہے راج راجانا، شاہو بھوپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے ہوتے جانی جانا،
 جانہار آپ اکھوائیندا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، اپنے بھانے آپ سہائیندا۔ آپے ہوتے دانی دانا، بھکھک بھچھیا جھولی پائیندا۔ آپے ہوتے مان نانا،
 آپے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ آپے جانے اپنا آون جانا، دوسر بھیو کھتے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت
 سری بھگونت، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ آد آنت ہر کرتارا، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، نر نرائن آپ ہو جائیا۔ آپے مات
 پت سٹ دُلارا، ساچی گود آپ سہائیا۔ آپے ناؤں نرکار بول جیکارا، اُچی کوک آپے گائیا۔ آپے نرگن جوتی کر اُجیارا، دیپک دیا اک
 جگائیا۔ آپے امرت ہوتے ٹھنڈا ٹھارا، سر سرورر اک وکھائیا۔ آپے اپنا دئے سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آپے ونج آپ وپارا، آپے اپنا ہتھ
 چلائیا۔ آپے رُپ اگم نرکارا، نہ مرے نہ جائیا۔ آپے کھولے سچ کواڑا، تھر دربارا وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آد آنت ایک کنت، ناری اپنی آپ پرنائیا۔ آپے ناری کنت کنتوبل، آپے ساچا دھام سہائیندا۔ آپے شبد پنگھوڑا رسیا جھول، سچ
 سینگھاسن سوہیا پائیندا۔ آپ چُکائے اپنا مول، لہنیدار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت اپنی دھار
 آپ بندھائیندا۔ آد آنت پُرکھ ابناشا، اپنا کھیل کھلائیا۔ نرگن نرگن نرگن کر تماشا، نرگن منڈل راس رچائیا۔ نرگن اندر نرگن کر کر واسا،

نرگن نرگن میل ملائیا۔ نرگن پوری کرے آسا، نرگن آس تکائیا۔ نرگن سیوک داسی داسا، نرگن شاہ سلطان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت اپنا بھیو آپ گھلائیآ۔ آد پُرکھ ہر بھیو نیارا، مہما اکتھ کنھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑا، تھر
 دربارا دئے وڈیائیا۔ ساچے تخت شاہ سیکدارا، ورتے ورتاوے حُکم اپارا، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ اپنی کرے آپے کارا، نہ کوئی دوسر میت
 مُرارا، سگلا سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ اک اکلّا ایکنکارا، اناد انادی ہو تیارا، اپنا رُپ انوپ دھرائیا۔ سچ سہائے بنک دوارا، کرے کھیل
 اپر اپارا، جوتی جوت جوت رُشنائیآ۔ میل ملاوا کنت بہتارا ناری نر اک دربارا، در گھر ساچے سوہیا پائیا۔ ہر ہر بنیا میت مُرارا، نر ہر
 میلا ایکا وارا، ناری پُوت سپُوتا جائیا۔ اندر باہر گپت ظاہرا، نرگن دیا اک اُجیارا، رُپ ریکھ نہ کوئی وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، اپنی بنت آپ بنائیا۔ آد پُرکھ بنت بنا، اپنا رُپ دھرایا۔ آپے جننی جن اکھوا، اپنی گود سہایا۔ اپنا رنگ آپ رنگا،
 رنگ رنگیلا ویکھ وکھایا۔ اپنا سنگ آپ نبھا، سگلا سنگ آپ ہو جایا۔ اپنا مندر آپ وڈیا، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنا نُور آپ ٹیکا، آپے
 ڈگمگایا۔ اپنا ناؤں آپ دھرا، آپے رہیا بُلایا۔ اپنی کرنی آپ کرا، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنی سرنی آپے پا، آپے ہوئے سہایا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ اپنا ناؤں دھرایا۔ آد پُرکھ ناؤں رکھ، کرے کھیل اپر اپارا۔ نرگن رُپ ہو پرتکھ، نرگن نُور کرے
 اُجیارا۔ آپے جانے اپنا پکھ، نہ کوئی دوسر دھارا۔ اک جیکارا الکھنا الکھ، بولے ہر نرکارا۔ اپنا پردہ آپے ڈھک، آپے لیکھا لیکھنہارا۔ آپ
 اپنا کیتا وکھ، نہ کوئی ویکھے ہور دوارا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے کرے نمسکارا۔ اپنے مندر آپے وس، آپے سوئے پیر پَسارا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل اپارا۔ آد پُرکھ کھیل اپارا، اپنا آپ کرائیندا۔ نرگن دیا کر نیارا، اپنا بنک سہائیندا۔ اپنے نُور ہو
 اُجیارا، نُور نُورانہ ڈگمگائیندا۔ اپنے رنگ روے کرتارا، رُپ انوپ آپ درسائیندا۔ اپنا سنگ آپے ویکھ ویکھنہارا، ویکھ ویکھ آپ
 بگسائیندا۔ اپنی اچھیا بھرے بھنڈارا، اپنی اچھیا آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ اپنا
 بندھن آپے پا، اپنا حُکم ورتایا۔ اپنی ناری آپ پرنا، ناری کنت آپ اکھوایا۔ اپنی سیج آپ ہنڈھا، اپنا سنگ نبھایا۔ اپنی کھیل آپ
 کھلا، ویکھنہار آپ ہو جایا۔ اپنی رُٹری آپ سہا، رُٹ رُٹری دئے وڈیایا۔ اپنی ککھڑی بھاگ لگا، پُوت سپُوتا ایکا جایا۔ نرگن نرگن لئے

پرگٹا، نرگن نرگن دھار چلایا۔ اپنے انک آپ سما، آپے انک لگایا۔ اپنے بنک دئے بہا، بنک دواری ویکھ وکھایا۔ اپنا روپ آپ پرگٹا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنا کھیل کھلایا۔ اپنا روپ پرگٹائے آپ، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ آپے جانے وڈ پرتاپ، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ نہ کوئی مائی نہ کوئی باپ، بہین بھائی نہ کوئی دسائیا۔ نہ کوئی سجن نہ کوئی ساک، سگلا سنگ نہ کوئی وکھائیا۔ اپنے اندروں آپے پرگٹیا آپا آپ، آپے نور نور دسائیا۔ آپے وسیا اک اکانت، اک اکل سچا شہنشاہیا۔ آپے جانے اپنی ذات، اذاتی نور نور دسائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد پُرکھ پرہ ہو تیار، اپنا روپ درسایا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، الکھ الکھنا ناؤں دھرایا۔ مورت اکل ہو اُجیار، اجونی ربت ڈگمگایا۔ ساچا مندر کر تیار، سچکھنڈ دوارا اک سہایا۔ تخت نواسی خبردار، سچ سنگھاسن سوہا پایا۔ پُرکھ ابناشن میت مُرار، نہ مرے نہ جایا۔ اُچ محلے ہو تیار، اٹل دھام وڈیایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا روپ وٹایا۔ آد روپ سری بھگوان، ایکا ایک دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھ مکان، تھر گھر چرناں ہیٹھ دباؤنندا۔ تھر گھر ساچے ہو پردھان، آپ آپا ویکھ وکھائیندا۔ نرگن نرگن کر پچھان، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ تھر گھر بیٹھ ہر نرنکارا، سچکھنڈ اپنا رنگ رنگائیا۔ آد آد بٹھے اپنی دھارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائیا۔ کون روپ ورتے ورتارا، کون کھیل کھلایا۔ کون ناؤں دھراؤ دوجی وارا، ایکنکارا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر اپنا متا پکائیا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل کرتارا، ایکا دھار رکھائیندا۔ تھر گھر کھولے آپ کوارا، چرناں ہیٹھ دباؤنندا۔ پہلا روپ نراکارا، رنگ ریکھ نہ کوئی وکھائیندا۔ دوجی اپنی پائے سارا، اپنا متا پکائیندا۔ کون دھار ہوئے اُجیارا، کون نار پُرکھ پرنائیندا۔ کون سیج سوہے بہتارا، کون انگ لگائیندا۔ کون بھوگے بھوگ ہر کرتارا، کون بھسمڑ روپ وٹائیندا۔ کون دائی دایا بنے وچ سچ دربارا، کون سیو کمائیندا۔ کون اُچے ست دُلارا، کون گود بہائیندا۔ کون بولے میرے ناؤں جیکارا، کون چرن سیس ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنی دیا کمائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر کرتارا، ایکا رنگ سمایا۔ تھر گھر ساچے پائے سارا، چرن کول ٹکایا۔ ایکا روپ اگم اپارا، شاہو بھوپ درسایا۔ اپنی اچھیا کرے وچارا، لیکھا لیکھ نہ کئے گویا۔ آپے پرگٹ ہوئے آپے ویکھے ویکھنہارا، دوجا نین نہ

کھئے بنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی رچنالئے رچایا۔ رچن رچاونہار ہر، اپنی دیا کھائیندا۔ اپنے مندر بیٹھ گھر، اپنا
 متا پکائیندا۔ کون گھاڑن لئے گھڑ، گھاڑت گھڑت کون گھڑائیندا۔ کون اکھڑ لئے پڑھ، کون نام درڑائیندا۔ کون گھر بے چڑھ، کون سنگ
 رکھائیندا۔ کون پلو لئے پھڑ، کون بندھن پائیندا۔ کون پُرکھ لئے ور، کون ناری کنت ہنڈھائیندا۔ کون جوتی دئے دھر، کون جوت جگائیندا۔
 کون دیوے ساچا ور، کون پور کرائیندا۔ اپنی کِریا آپے کر، اپنی اچھیا ساچی بھچھیا آپے جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پہلاں اپنی کرے صلاح، ست پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ پھیر بناں اپنا آپ ملاح، اپنا بیڑا لواں چلایا۔
 کون رُوپ وسان سچکھنڈ دوارے ساچے تھان، تھر گھر ساچا کون ویس وٹایا۔ کون رُوپ بناں ساچی ماں، کون پتا رُوپ دھرایا۔ کون
 بالک گود لواں بہا، کون رُوپ سر ہتھ ٹکایا۔ کون گھر دیواں ٹھنڈی چھان، سمرتھ اپنا ناؤں وڈیایا۔ کون رُوپ پکڑاں بانہ، آد آنت ویکھ
 وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پہلا اپنا ناؤں دھرایا۔ آد پُرکھ اپنا ناں دھرا، اپنی سیوا آپ لگائیندا۔ اپنا حُکم آپ
 ورتا، آپے بندھن پائیندا۔ وشن رُوپ لواں وٹا، وشو کھیل کھلائییندا۔ اپنا رنگ لواں رنگا، رنگ رنگیلا اک چڑھائیندا۔ چھیل چھیلیلا
 رُوپ دھرا، سچ قبیلہ آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دھار اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد پُرکھ آد وشن، آد آد
 سمایا۔ نیتر نین کیسے نہ دسن، ویکھنہارا دس نہ آیا۔ اپنے مندر ساچے وسن، تھر گھر ساچا اک بنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، اپنا آد اپنے ہتھ رکھایا۔ آد پُرکھ ہر کھیل کھلایا، وشن اپنا رُوپ دھرائیندا۔ آنت لیکھا دئے سمجھایا، اپنا پنڈھ آپ مکائیندا۔
 دوہاں میلا میل ملایا، میل ملاوا اک جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارا دئے وڈیایا، تھر گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، آد آنت ایکا کنت، نر نرائن آپ اکھوائیندا۔ آد پُرکھ وشو دھار، واستک رُوپ درسائیندا۔ رُوپ انوٹ کر تیار، آپ اپنا ویکھ
 وکھائیندا۔ اپنے مندر پائے سار، آپ اپنا تیل چڑھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، گپت گپتی ویکھ وکھائیندا۔ امرت رس امر بھنڈار، امراید
 درسائیندا۔ دیونہار اک داتار، نراکار نرنکار ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا میل ملائییندا۔ وشنو بھگوان
 ہر ہر میلا، ایکا گھر کرایا۔ سچکھنڈ وسے ہر گرو تھر گھر چیلا، وشن بہایا۔ آپے ہوئے سجن سہیلا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ت دئے سمجھایا۔ وشن اندر ہر ہر دھار، اپنی آپ رکھائیا۔ امرت بھریا ٹھنڈا ٹھار، ناہی کول کھلائی۔ کھلیا کول ہویا اُجیار، رُتری رُت سہائی۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، کھیلے کھیل سچا شہنشاہیا۔ برہم پاربرہم بھیو نیار، اپنی ونڈ آپ ونڈائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک برہم دئے درسائی۔ برہما ویتا نیتن نیت، نر ہر نرائن اُپایا۔ آپے جانے چیتن چیت، آپ اپنا کھیل کھلائی۔ آپے کرے ساچا ہیت، ہتکاری دیا کھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پاربرہم برہم اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے برہم کر پسارا، پاربرہم وڈیائی۔ آپے وشنوں دئے آدھارا، سر اپنا ہتھ ٹکائی۔ آپے کرے کھیل کرتارا، کرنہار بھیو نہ رائیا۔ آپے ورتے اپنا ورتارا، لیکھا جانے سہج سُبھائی۔ آپے جانے ٹھانڈا دربارا، سیتل دھارا آپ وہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا حُکم آپ ورتائی۔ وشن برہما شبدی دھار، ہر ہر روپ وٹایا۔ اپنے اندروں آئے باہر، اپنا مُکھ دکھلایا۔ نرگن سرگن ہو اُجیار، اپنا مارگ آپ لگایا۔ تھر گھر آیا آپے باہر، دھوواں دھار آپ سمایا۔ سُن اگتی پاوے سار، سُن اگم اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے برہما لئے اُبھار، آپے مستک لیکھ لکھایا۔ آپے اندج جیرج اُتبھج سیتج کرے تیار، آپے شنکر کھیل کھلایا۔ تِنّاں وچولا بنے نرنکار، ایک ماٹی گود بہایا۔ دائی دایا بن کرتار، ساچی سیو کھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، ایک حُکم ورتایا۔ آد پُرکھ حُکم ورتایا، بھل رہے نہ رائیا۔ اپنی انس آپ اُپجایا، سرہنس ویکھ وکھائی۔ ایک ناری کنت ہنڈھایا، ایک گھر وچی ودھائی۔ ایک ماٹی گود بہایا، ایک ویکھے چائیں چائیا۔ ایک رنگن آپ رنگایا، رنگ رنگے بے پرواہیا۔ اک مردنگ دئے سُنایا، ناؤں نرنکارا آپ الاٹیا۔ اک پلنگ دئے وچھایا، سیج سہنجنی آپ سہائی۔ ایک پندھ دئے مُکایا، آد انت اپنے ہتھ رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ وشن برہما شو دیوے ور، اک گیان درڑائی۔ آد پُرکھ ہر گیان درڑایا، وشن آپ سمجھائیندا۔ تیرا روپ انوپ دھرایا، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ برہما تیری رت وکھایا، پُھل پُھلواڑی آپ مہکائیندا۔ شنکر تیری سیوا لایا، پت ڈالی توڑ ٹُٹائیندا۔ تِنّاں وچولا ہر رگھرایا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ پُرکھ سمجھائیندا۔ آد پُرکھ سُنائے ہر، ہر اپنا بھیو آپ کھلائی۔ وشنوں منگے سدا در در، پُرکھ ابناشی بھچھیا پائی۔ برہما نہاؤنا چرن کول سر سر، چرن

چرنودک مُکھ چوائیا۔ شنکر منگے ڈر ڈر، دھئے جوڑ سیس جھکائیا۔ تٲاں وچولا ایکا بن، ایکا رہیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ سچا شہنشاہیا۔ آد پُرکھ شاہ پاتشاہ، شہنشاہ اکھوائیندا۔ آد آدی بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ وشن دیوے سچ صلاح، ایکا حُکم لائیندا۔ برہمے دیوے ایکا ناں، ساچی وست جھولی پائیندا۔ شنکر وکھائے ایکا تھان، چرن دوار سہائیندا۔ تٲاں بنے پتا ماں، بالک گود کھڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنا بھیو اپنے وچ چھپائیندا۔ اپنا بھیو آپ چھپایا، وشن ہر سمجھائیا۔ تیری سیوا سچ لگایا، وست امولک دئے وڈیائیا۔ ساچی گولک ہتھ پھڑایا، اک بھنڈار دئے وندائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنی وست آپ ورتائیا۔ برہمے ہر دئے سہارا، اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ تیرا رُپ اپرا پارا، ہر ساچا آپ پرگٹائیندا۔ نرگن جوتی کر اُجیارا، دیا باقی آپ ٹکائیندا۔ ساچے مندر کھیل نیارا، اندرے اندر ویکھ وکھائیندا۔ ورتے ورتاوے ہر ورتارا، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ تیرا بھرے اک بھنڈارا، اتوٹ اٹھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی ہوئے اُجیارا، گھڑ بھانڈے ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنے بھانے سد رکھائیندا۔ شنکر ہر سچ سمجھایا، بھل رہے نہ رائیا۔ کنتھ مالا گل پہنایا، باسک تشکا دئے لٹکائیا۔ تن بھوٹ اک لگایا، جٹا جوٹ جوٹ وڈیائیا۔ اک ترسول ہتھ پھڑایا، تٲاں مان وکھائیا۔ جو گھڑیا سو بھن وکھایا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ اتم ڈھولا اک سُنایا، اپنا پردہ دئے چُکائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں سُنایا، ہنگ رُپ وشن برہما شو لے اُچائیا۔ سوہنگ رُپ نرگن سرگن کھیل کھلایا، پنج تت ترے گن ماٹی ہاٹی نہ کھئے وکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، تٲاں ایکا گھر وکھائیا۔ وشن برہمے شو سُنیا ہر کا راگ، دھئے چرن سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی گھر تیرے آئی جاگ، نیتر نین اک کھلایا۔ تیرے درس رہے ویراگ، دو جا در نہ کھئے وکھایا۔ تیری سرن گئے لاگ، ہوں بالک سیو کھایا۔ تیری جوتی جگے چراغ، دیپک دیا اک ٹکایا۔ اپنے وچوں اپنا نور آپے کاڈھ، وشن برہما شو ساڈا ناؤں دھرایا۔ بن تیرے کون لڈائے لاڈ، کون گودی لے بہایا۔ کون دیوے ساچی داد، کون نام جھولی پایا۔ کون رکھے سانوں یاد، بھل کدے نہ جایا۔ اسیں آد جگاد کردے رہیئے فریاد، تیرے آگے سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، دھر مستک لیکھ لیکھایا۔ دھر لیکھا لیکھنہار نرنکارا، وشنوں لیکھا اک سمجھائیندا۔ ہر جو بنیا میت

مُرارا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ پُوت سپُوتا کر اُجیارا، پاربرہم برہم اُپجائیندا۔ شنکر رکھے ایکا دھارا، ایکا تند بندھائیندا۔ کرے کھیل اپر
 اپارا، پاربرہم بھیو نہ آئیندا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتارا، حُکمی حُکم کھیل کھلائیندا۔ آپے وسے سب توں باہرا، رُپ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنی کرنی کرے کرتار، کھیلے کھیل
 سہج سُکھدائیا۔ وشنوں تیرا سچ پیار، بھل کدے نہ جائیا۔ برہم پاربرہم دئے آدھار، آپ اپنے انگ لگائیا۔ شنکر بخشے چرن سہار،
 دھوڑی مستک ٹکا لائیا۔ تِنان وچولا رہے نرنکار، آد جُگاد ویکھ وکھائیا۔ پردہ کھولا اک دربار، تھر گھر ساچے وجے ودھائیا۔ سچکھنڈ
 وسے آپ نرنکار، اک اِکلا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ایکا ہر، ایکا ایک ایک ٹیک سمجھائیا۔
 ایکا ٹیک سِری بھگوانا، ہر ساچی سچ جنائیندا۔ اپنا لیکھ دُھر فرمانا، ہر آپے آپ وکھائیندا۔ آپے دیونہارا دانا، وست امولک جھولی
 پائیندا۔ اپنے در کر پروانہ، سِر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ آپ بٹھے ساچا گانا، ہر ساچا سگن منائیندا۔ آپے بنے ساچا کاہنا، آپے سخیان ویکھ
 وکھائیندا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، سد بھانے آپ سمائیندا۔ آپے بنے ساچا رانا، وشن برہما شو آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آد جُگادی ایکا ہر، ایکا در وکھائیندا۔ ایکا در دُھر دربارا، ہر ساچا سچ سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، آد پُرکھ آپ
 کرایا۔ آپے وسے دھام نیارا، سچکھنڈ دوارا اک وڈایا۔ تھر گھر ساچے ہو اُجیارا، ٹھانڈا دربارا آپ سہایا۔ وشن برہما شو کر پیارا، اپنی
 سِکھیا اک سِکھایا۔ سوہنگ سچ سچ جیکارا، تیرا میرا تیرا رُپ دھرایا۔ نرگن نرگن کرے پیارا، نرگن نرگن میل ملایا۔ کھیلے کھیل
 وچ سنسارا، ترے ترے لیکھا اک بنایا۔ پنج تت ورتے ورتارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش جوڑ جُڑایا۔ لکھ چوڑاسی بھرے بھنڈارا، وڈ
 بھنڈاری دیا کمایا۔ ایکا نام بول جیکارا، شبد شبدی ناد دئے سُنایا۔ نِش اکھڑ کر وچارا، ساچا اکھڑ دئے بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا در دئے سمجھایا۔ در دوار ہر سمجھائیندا، کر کِرپا گن نِدھان۔ وشن تیری سیوا لائیندا، برہمنڈ
 کھنڈ لوہ پُری کر پردھان۔ برہمے تیری ونڈ ونڈائیندا، لکھ چوڑاسی اک نشان۔ پنج تت بھانڈا آپ گھڑائیندا، ترے گن مایا بٹھے گان۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کھیلے کھیل سِری بھگوان۔ سِری بھگوان کھیل کھلائیندا، دُھردرگاہی ایکنکار۔ لکھ چوڑاسی رچن

رچائیندا، برہما ویتا کر پیار۔ اپنا حُکم آپ جنائیندا، چارے مُکھ وید چار۔ چار جُگ ونڈ ونڈائیندا، چارے کھانی دئے آدھار۔ چارے بانی
 بھیو کھلائیندا، چار ورنان پاوے سار۔ چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیندا، چار یاری دئے آدھار۔ اتم سیکھیا اک سمجھائیندا، نو دوارے جگت
 کوار۔ نو کھنڈ پرتھی ونڈ ونڈائیندا، چار جُگ کرے کھیل کرتار۔ نو نو گیارا آپ دوائیندا، چار چار کرے خوار۔ روپ انوپ آپ
 درسائیندا، وشن برہما شو کر پیار۔ زرگن سرگن دھار وکھائیندا، بھگت بھگونت کر اُجیار۔ سادھ سنت میل ملائیندا، ایکا بخشے چرن
 پیار۔ گرُمکھ گر گر رنگ رنگائیندا، گر سیکھ میلے ساچے دربار۔ گر پیر روپ وٹائیندا، روپ انوپ سچی سرکار۔ جگت گیارا آپ چلائیندا،
 آپے گیارے گیارہار۔ جگت کھیارا آپ وسائیندا، چوڈاں لوک ویکھ وچار۔ چار جُگ ونڈ ونڈائیندا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ دئے آدھار۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ دیوے ور، وشن برہما شو رہنا خبردار۔ وشن برہمے شو جنایا، دُھر فرمانا ہر
 رگھرائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جُگ سیوا لایا، سیوادار بھل نہ جائیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت بھگت بھگونت جُگا جُگنتر ویس وٹایا،
 زرگن سرگن زرگن اپنا رنگ رنگائیا۔ لوک مات بوہ بدھ بھانت پُرکھ اکال دین دیال اپنا ناؤں لئے چپایا، ساچا بھیو نہ کیسے کھلائیا۔
 بے آنت بے آنت رسنا کہہ کہہ جس گایا، اتم آنتر دھیان لگائیا۔ لکھ چوراسی جُون وشنو تیرا روپ دھرایا، گھٹ گھٹ تیری ونڈ
 ونڈائیا۔ برہمے تیرا برہم درسایا، اتم جوتی نور رُشنائیا۔ پنج تت شنکر بند کرایا، جیرج اندج اُتبھج سیبج آپ سہائیا۔ اپنی ونڈ اپنے ہتھ
 رکھایا، آد پُرکھ ابناشا وشن برہما شو کرے تماشا، ترے گن منڈل راس رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا بھیو دئے
 کھلائیا۔ ہر ساچا بھیو کھلائیندا، شبد انادی بول۔ وشنو سپس جھکائیندا، پُرکھ ابناشی کون کنڈے تولے تول۔ برہما ایکا منگ
 منگائیندا، کون روپ بخشیں ناہ کول۔ شنکر رو رو نیر وپائیندا، کون روپ وڈیائی دیویں اُپر دھول۔ پُرکھ ابناشی آپ سُنائیندا، جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، جوت سرُپی آپے مول۔ نو نو بیڑا پار کراؤنا، چار جُگ رہن نہ پائیا۔ گر پیر
 اوتار سادھ سنت سب راہ تکاؤنا، پُرکھ اکال دھیان لگائیا۔ کلجگ ویلا آنت سہاؤنا، زرگن زرگن جوت کرے رُشنائیا۔ نہکلنک ناؤں
 رکھاؤنا، وشنو بھل کدے نہ جائیا۔ تیرا میلا میل ملاؤنا، تیری رچنا آپ وکھائیا۔ برہمے پاربرہم درس کراؤنا، برہم میلا سہج سُبھائیا۔

شنکر تیرا بہار اُٹھاؤنا، جگت جگدیش وڈی وڈیائیا۔ تَتاں وچولا آپ اکھاؤنا، آنت کھیل کرے بے پرواہیا۔ اپنا ناؤں پھیر پرگھاؤنا، ست جیکارا ایکا لائیا۔ سوہنگ ڈھولا ہر جو ہر ہر آپے گاؤنا، دوسر کھئے نہ دئے وڈیائیا۔ شنکر تیرا پندھ مُکاؤنا، آنت آنت جوت ملائیا۔ برہمے برہم لوک تجاؤنا، پاربرہم میلا سہج سُبھائیا۔ وشنوں اُنکلی لا لال پھراؤنا، دس کیسے نہ آئیا۔ بھگوان بھگوان اپنی جوت جگاؤنا، زرگن نؤر نؤر رُشنائیا۔ ایکا ڈنکا شبد وجاؤنا، برہمنڈ کھنڈ گگن پاتال پرتھی آکاش سُنے سرب لوکائیا۔ تَتاں اُٹھ اُٹھ راہ تکاؤنا، پرہہ ساچا جاگ کھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں دئے سمجھائییا۔ اپنا ناؤں ہر سمجھائے، ویلا اتم آپ درسائیندا۔ سوہنگ شبد ہر ساچا اُچائے، نہ کوئی میٹ مٹائیندا۔ سوہنگ روپ زرگن سرگن کھیل کھلائے، آد جگاد اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ مہاراج زرگن اپنا خطاب وڈیائے، شیر سینگہ سرگن ویس وٹائیندا۔ اتم خاکی خاک سہائے، وشنوں تیرا میلا میل ملائے، اپنی دھارا آپ چلائییندا۔ وشنوں روپ ساکار ہر رگھڑائے، بھگوان بھگوان جوتی جوت رُشنائے، روپ ریکھ نہ کھئے وکھائییندا۔ تَتاں لوکان تَتاں دھارا تَتاں سیکدارا اک وکھائے، وشن برہما شو سیس ہتھ ٹکائیندا۔ اپنا نعرہ آپ سُنائے، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ کوٹن کوٹ اوتار در دوار بیٹھے سیس جھکائے، نیوں نیوں چرن دھیان سرب لگائیندا۔ کوٹن کوٹ گرو گر منگن بھچھیا جائے، پُرکھ ابناشی وڈ بھنڈاری آپ ورتائیندا۔ کوٹن کوٹ سادھ سنت رہے بللائے، نیتر نیر سرب وپائیندا۔ کوٹن کوٹ بھگت بھگونت راہ تگن جائے، آدھ وچکار سرب ڈبائیندا۔ کوٹن کوٹ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد خاکی خاک رمائے، خالق نظر کیسے نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ جگ پیتے کال، کوٹن کوٹ برہما شو وشن پنے کنگال، کوٹن کوٹ بھرم بھلائییندا۔ کلجگ اتم پرگٹ آپ ہوئے دین دیال، منگن در کیسے نہ جائیندا۔ نؤ سو چرانوے چوکرئی جگ برہما وشن شو اوتار گر پیر پیغمبر سادھ سنت اولیئے پیر شیخ کدا آیا پرتپال، پرتپالک اپنا ناؤں رکھائییندا۔ کلجگ اتم آنت سری بھگونت نر نرائن ساچا کنت بن کے آیا ایکا منگت، لکھ چراسی وچوں لبھی مٹھی سنگت، دوسر دس کیسے نہ آئیندا۔ وشنوں تیرا بھنڈارا گرسکھ دوارا نؤ دوار چڑھی رنگت، ترشنا بھکھ نہ کھئے رکھائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر نرائن اپنی کھیل کھلائییندا۔ اتم کھیل کھلاونہارا، خالق خلق روپ وٹائیا۔ وشن بھنڈارا دیونہارا، وشو روپ دھرائیا۔ برہمے برہم اُچاونہارا، برہم اپنے لیکھے

پائیا۔ شنکر جگت سنگھارنہارا، شنکر سنسا دئے چُکائیا۔ تِٹاں وچولا بن نرنکارا، پچھلا لیکھا دئے مُکائیا۔ آگے کرے اپنی کارا، پرہہ پورے ہتھ وڈیائیا۔ تھر نہ رہے کوئی دربارا، جو اُپجے سو بنسائیا۔ کلجُگ میٹے دھواں دھارا، زین اندھیری رہے نہ شاہیا۔ ستجُگ ورتے سچ ورتارا، ستگر پورا دئے ورتائیا۔ کاغد قلم نہ لیکھنہارا، گر شبد دئے گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وشن برہما شو تیرا لہنا لہنے پائیا۔ تِٹاں لہنا لہنے پینا، لہنیدار آپ ہو جائیندا۔ اپنے گھر آئے بہنا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ تِٹاں لوچن ایکا نینا، نینن نین آپ گھلائییندا۔ تِٹاں میلا ساچے سینا، ساک سچن دیا کھائیندا۔ تِٹاں مٹیا ایکا کہنا، ایکا حکم سُنائیندا۔ سوہنگ شبد ہر کا روپ آد جُگاد برہم برہما لوک پرلوک برہما وشن شو کروڑ تیس سُرپت راجا اند گن گندھرب لکھ چوراسی بھوت پریت سب نے کہنا، ہر ساچا دئے جنائیا۔ رائے دھرم اُٹھ اُٹھ رسنا کوک راہ تگے ہر ساچے سچن سینا، چار کُٹ دھیان لگائیا۔ لاڑی موٹ اُٹھ ڈینا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برہما وشن شو تیرا پورا کرے ور، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ کیتا قول نہاؤن آیا، آد پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ کلجُگ اتم ویس وٹایا، نہکلنک ساچا ماہیا۔ روپ رنگ نہ ریکھ بنایا، پنج تت نہ کھئے دسائیا۔ آؤندا جاندا دس نہ آیا، پھر پھر تھکے پاندھی راہیا۔ شرع مذہب نہ کسے بند کرایا، چار ورن اٹھاراں برن ناتا جوڑ نہ کھئے وکھائیا۔ اپنی کرنی کرتا آئے کرن آیا، کلجُگ کال سنگ رلائییا۔ دین دیاں ساچی ترنی آئے ترن آیا، گرمکھ ساچے لئے ترائیا۔ آد وچھڑے کلجُگ آنت وشن برہما شو بھڑن آیا، جو سیوک سیو لگائیا۔ نرگن روپ سرگن نال لڑن آیا، نرور بہیو نہ رائیا۔ وشن شو برہما تیرے مندر آئے چڑھن آیا، اپنا پوڑا آئے لائیا۔ گرسکھاں دوارے کھڑھن آیا، خالق اپنا روپ وٹائیا۔ گرسکھاں دا ناؤں آپ پڑھن آیا، اپنا ناؤں گرسکھاں اندر آپ ٹکائیا۔ گرسکھاں مستک میخ جڑن آیا، بدھنا ریکھ دئے مٹائیا۔ گرسکھاں دی ترنی آپ ترن آیا، راتیں سٹیاں سیو کھائیا۔ گرسکھاں دی چرنی آپ پڑن آیا، اپنے چرن اگنی وچ جلائییا۔ کرتا پُرکھ اپنی کرنی کرن آیا، کر کے سچے دھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آد جُگاد نہ مرے نہ جائیا۔

☆ بشن داس جالندھر والے دے نوت ☆

بشن داس سنگ وشن سمایا۔ سیری بھگوان سر ہتھ رکھایا۔ آون جاون گیڑ کٹایا۔ رائے دھرم نہ دئی سزایا۔ چتر گپت نہ لیکھ
 وکھایا۔ لاڑی مؤت نہ آنت پرنایا۔ امرت ویلا گر امر کرایا۔ من کا منکا پرہ آپ پھرایا۔ رسنا جہوا ہر ہر گایا۔ نر نرائن ہوئے سہائیا۔ آپ
 تریا کُٹمب ترایا۔ مات پت کُکھ سفل کرایا۔ جگت مٹیا دُکھ، گھر ساچا پایا۔ لیکھے لگا اُلٹا رُکھ، مانس دیو دیو نیہکیو اپنے وچ ملایا۔ نہ
 سوگ نہ ہرکھ نرگن نراکار نرویر دتا درس کر ترس، پورب لہنا جھولی پایا۔ امرت میگھ ایکا برس مٹائی حرص، سنسا روگ چُکایا۔ لیکھا
 چُکیا عرش فرش، مکتی چرناں ہیٹھ دبایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرگن جوت
 نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، جن بھگتاں کڈھ کایا کھوٹ، پردے ہر سوہنگ اپنا نام چپایا۔ بشن داس سچکھنڈ نواس، جوتی جوت
 پرکاش، پوری ہوئی آس، جگت ساس گراس، کھانا پینا آؤنا جانا رہنا بہنا سر بہانا سہنا، ساچا حُکم منایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، ترے گن پیٹا پنج تت تانا، اپنی ہتھیں اپنا اتم کایا ماٹی کیتا وان پُرانا۔ ساتھیاں چھڈے ساتھ، کوئی نہ لہیا ساچا ہانا۔ پُرکھ اناشی
 آپ سُنائی اپنی گاتھ، سوہنگ شبد ساچا گانا۔ آنت مُکائی جگت واٹ، جنم جنم دا پورا کرایا گھاٹ، پلنگ رنگیلا چھیل چھیل لے کے
 آیا ترے لوکی ناتھ، ناتھ اناتھان لے چڑھایا۔ اتم کیتا اپنا حیلہ، ہر بہگت ملایا۔ گرسکھ قبیلہ، گھر مندر وجے ودھایا۔ مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، جگت کُٹم دیوے دان، پتر دھی بھائی بہین ساک سجن نیتر نیر نہ کھئے وہایا۔

☆ ۲۵ پوہ ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

اک ستّ جائے پیت، کوٹن کوٹ کال رہن نہ پائیا۔ پُرکھ اکال چلے اپنی ریت، اک اتیت سچا شہنشاہیا۔ شبد اگئی بول گیت، گن
 گوبند آپ سُنائیا۔ نرگن نرویر ہوئے ٹھانڈا سیت، سیتل دھار وچ سہائیا۔ آد جگادی پت پت پت، پت پاون بے پرواہیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال دین دیال، اپنی کار آپ کرائیا۔ اپنی کار کراون آیا، اک ست پار کرائیندا۔ ست ستوادی بھیو

نہ رایا، رُوپ انُوپ نہ کھئے درسائیندا۔ نرگن نرگن ناؤں دھرایا، نرُوپر اپنا بل رکھائیندا۔ کوئن کوٹ کال اپنے وچ سمایا، نیتر نین نہ کھئے
 درسائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اگمڑی کھیل کھلایا، لیکھا لیکھ نہ کھئے لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پُرکھ اکال ایکا
 ہر، ہر اپنا ویس وٹایا۔ ویس وٹایا ہر بھگوان، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ آد جگادی کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیا۔ سچ سنگھاسن
 بیٹھ سری بھگوان، اگم اتھاہ کرے کھیل بے پرواہیا۔ شاہو بھوپ بن سلطان، سچ سلطانا سچا شہنشاہیا۔ دیونہارا دھر فرمان، جگا
 جگنتر حکم چلائی۔ گر اوتار بخشے اک دھیان، در دربان اک دسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پُرکھ اکال ایکا ہر،
 اپنی دھار آپ بندھائی۔ ساچی دھار بندھائیندا، آد جگادی کار۔ نو نو چار گیڑا آپ دوائیندا، چار نو اترے پار۔ رُوپ انُوپ آپ
 دھرائیندا، ست سرُوپ پروردگار۔ چارے کوٹ ویکھ وکھائیندا، دہ دشا کھول کوڑا۔ ایکا چوٹ نگارے لائیندا، اچی کوک کر پکار۔
 نرگن جوت آپ جگائیندا، تتوت نہ کھئے پیار۔ اپنا گھاڑن آپے ویکھ وکھائیندا، آپے بوئے بھننہار۔ اپنے رنگ آپ سمائیندا، رنگ رنگیلا
 ایکنکار۔ ایکا ست آپ اپائیندا، آپے رکھ دھر دربار۔ اپنا حکم آپ جنائیندا۔ کرے کھیل آپ کرتار۔ کلجگ اپنی ونڈ ونڈائیندا، ونڈنہار
 وچ سنسار۔ لہنا دینا جھولی پائیندا، ستجگ تریتا دواپر گئے ہار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر،
 پُرکھ اکال اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پُرکھ اکال ناؤں کرتارا، نرگن اپنی دھار چلائی۔ کرے کھیل اپرا پارا، اپرمپر بے پرواہیا۔ جیو جنت نہ پاوے
 سارا، سادھ سنت بھیو نہ رائیا۔ گر اوتار بے آنت بے آنت کہہ گئے وچ سنسارا، لیکھا لیکھ نہ کھئے لکھائیا۔ آپے جانے اپنی کارا،
 جگ کرتا آپ کرائیا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ جوتی نور نور اجیارا، نور نورانہ سچا شہنشاہیا۔ ست رلایا شبد دلارا،
 گوبند اپنے انگ سمائیا۔ امرت پیایا ٹھنڈا ٹھارا، ایکا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پُرکھ اکال ایکا ہر، دوسر
 اور نہ کھئے جنائیا۔ اک اکلا پُرکھ اکالا، اپنی کھیل کھلاییندا۔ کلجگ اتم کھیل نرالا، وید کتیب بھیو نہ آئیندا۔ پھل لگائے اپنا ڈالا، پھل
 پھلواری ویکھ وکھائیندا۔ سچکھنڈ بیٹھ سچی دھرمسالہ، در گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ در ڈرکائے کال مہاکالا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، پُرکھ اکال ایکا نر، نر نرائن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نر نرائن ہر کرتارا، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ نورو نور نور کر اجیارا، نور

نورانہ ڈگمگائیا۔ آپے جانے اپنی کارا، کرتا پُرکھ آپ کھائیا۔ کلجگ اتم کھیل کرے وچ سنسارا، دس کسے نہ آئیا۔ اک ست اترے پار کنارہ، منجھدھار نہ کھئے وکھائیا۔ سمت سمتی پاوے سارا، بھیو ابھیدا بھیو کھلائییا۔ لیکھا جانے تھت وارا، برس ماس اپنے وچ ٹکائییا۔ ودی سدی نہ کھئے دھارا، سورج چنّ نین شرمائیا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، پُرکھ اکال آپ کرائیا۔ گویند میلا ست دُلارا، جگت وچھوڑا نہ کھئے وکھائیا۔ اک ست کرے پیارا، سمت ستاراں دئے گواہیا۔ سال ستاراں پار کنارہ، ست ستوادى آپ وکھائیا۔ چھئی پوہ دوس دہاڑا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ ایکنکارا آوے ساچا لاڑا، چھیل چھیللا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ ہر ہر بھیو جنائیندا، شبد نیش اکھر بول۔ چار جگ چار ورن چار وید چار بانی چار کھانی اپنے وچ چھپائیندا، دوسر تولے نہ کھئے تول۔ اگم اگم شبد نگارہ ایکا ڈھول وجائیندا، آد جگادی رکھے اپنے کول۔ چار یاری چار کھار چار چار مؤل مکائیندا، لکھ چوراسی جنت وروں۔ پنچم پنچ مکھ صلاحیندا، نام دیوے نام انمول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال دیوے ور اپنی جوت آپے مؤل۔ دیونہارا ور کرتار، پنچ پیارے پنچ جنائیا۔ چھئی پوہ جُکے ڈر، پورب لہنا لیکھے لائیا۔ اپنی کرپا دیوے کر، گرمکھ رتی رنگ رنگائییا۔ اپنے سنگھاسن پُرکھ ابناشن آپے چڑھ، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ گرسکھاں لڑ لئے پھڑ، سرشٹ سبائی دئے بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ وبارا اک سمجھائیا۔ چھئی پوہ وبار کراؤنا، بھل رہے نہ رائیا۔ پنجاں پیاریاں حکم سناؤنا، پیلے بستر تن چھپائیا۔ مکرکسا اک کراؤنا، نو کھنڈ پرتھمی گنڈھ پوائیا۔ گرسکھاں رت برہم مت ایکا ت اپنے مستک لاؤنا، سیس جگدیش وڈی وڈیائیا۔ کلجگ کور کپت منمکھاں جھولی پاؤنا، چاروں کُنٹ کُنٹ دُہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سگن آپ منائیا۔ ہر ساچے سگن مناونا، تھت وار نہ کھئے وچار۔ پنجاں پیاریاں اک اک قطرہ اپنا خون اک پیالے پاونا، دوجا در نہ کھئے سہار۔ نو دس وقت سہاونا، پُرکھ ابناشی لئے وچار۔ ہس ہس اپنے مستک لاونا، لال گلالا رنگ چڑھے اپار۔ کلجگ جیو خاکی خاک ملاونا، آسو ہو آپ آسوار۔ گرسکھ تیری رت ایکا ت ساچا کھنڈا ہنٹھ چمکاون، جگت جگ جھلے نہ کھئے وار۔ تیری پت اپنے سیس رکھاونا، آپے نیوں نیوں کرے نمسکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، پورب لیکھا رہیا وچار۔ پورب لیکھا چُکنا،

پُرکھ اکال چُکائے۔ گوہند سورا اٹھنا، اپنا لیکھا اپنے لیکھے لئے لگائے۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائے۔ سینگھ شیر نو سؤ چرانوے چوکرئی جگ دا بھکھا ایکا وار بکنا، کوئن کوٹ برہمند اپنے مکھ وچ بائے۔ نو کھنڈ پرتھمی ست دیپ شاہ سلطاناں گھر راتیں ستیاں جا جا ڈھکنا، گرمکھ جانجی نال رلائے۔ نو سؤ تزنوے دھرت مات اپنی گود سہائے ککھنا، سرت سوانی لئے پرنائے۔ گرسکھاں بہار آپ چکنا، گرسکھ ہوئے بہار رکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوون بھگوان، ساچا تلک ایکا مستک لائے۔

★ ۲۶ پوہ ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

آد پُرکھ اگم اتھاہ، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال ناؤں دھرا، اجوئی رست کھیل کھلائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، ہر پُرکھ نرنجن روپ وٹائیآ۔ ایکنکارا وپس وٹا، آد نرنجن نور رُسنائیآ۔ سری بھگوان بیہو نہ را، ابناشی کرتا دھار چلائیآ۔ پاربرہم آپ اپنا آپ پرگٹا، اکھ الکھنا کھیل کھلائیآ۔ اپنی اچھیا آپ پھرا، اپنی بنت آپ بنائیآ۔ اپنا مندر آپ اُپا، سچکھنڈ دوارا ناؤں دھرائیآ۔ اپنی جوت آپ جگا، نرگن نراکار کرے رُسنائیآ۔ اپنا کھیل آپ کھلا، ویکھنہار آپ ہو جائیآ۔ اپنا حکم آپ ورتا، آپے اُچی کوک سُنائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ اپنا ناؤں رکھائیآ۔ آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، اک اکلآ آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، ہر پُرکھ نرنجن میل ملائیندا۔ ایکنکارا بن بہتارا، آد نرنجن جوت پرنائیندا۔ ابناشی کرتا سچ دوارا، سری بھگوان آپ سہائیندا۔ پاربرہم پرہ ہو تیارا، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ سچ سینگھاسن کھیل اپارا، نراکارا آپ کرائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، شاہ سلطان ناؤں دھرائیندا۔ اپنی کرنی کرے کارا، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیآ۔ گھاڑن گھڑے اگم اپارا، دوسر سنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ ساچی دھار ہر نرنکار، آد پُرکھ آپ بندھائیآ۔ اپنی اچھیا کر ورتا، آپے ویکھے سچا شہنشاہیا۔ اپنے مندر ہو اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیآ۔ اپنے تخت بیٹھ سچی سرکار، راج راجان آپ اکھوائیآ۔ اپنا حکم ورتے وڈ مہربان،

اک اِکلا ایکا مارگ آپ لگائیا۔ سچ محلہ کھول کواڑ، سچکھنڈ دوارے دئے درسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی رچنا
 آپ رچائیا۔ آد پُرکھ ہر رچنا رچ، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ اپنا رُوپ دھریا سچ، دُوسر رُوپ نہ کھئے وکھائیندا۔ اپنے مندر آپے وس، اپنا
 سنگ آپ نبھائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا اپنا ویکھے
 آپ تماشا، ویکھنہار دس نہ آئیندا۔ آد پُرکھ ہر بے آنت، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیلے کھیل ناری کنت، ہر پُرکھ نرنجن
 سیج سہائیا۔ ایکنکارا منگے منگت، آد نرنجن جھولی ڈاہیا۔ ابناشی کرتا آپ لگائے اپنے انگت، سری بھگوان میلا سہج سُبھائیا۔ پاربرہم
 آپے جانے اپنی مِت، دُوسر اِشٹ نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ پُرکھ اوتارا، کرے کھیل اگم اپارا،
 جوتی نُر نُر اُجیارا، نُر نُرانہ ڈگمگائیا۔ آد پُرکھ پرہہ ہو تیار، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ، اپنی اچھیا اچھیا وچ
 سمائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ ہر نرنکار، نرگن اپنا رُوپ آپ وکھائیندا۔ آپے بھئے ویکھنہار، نیتر لوچن نین نہ کھئے کھلائیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، در گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ در گھر سچ سہایا، کر کِریا گن ندھان۔ نرگن اپنا آسن لایا،
 رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے نشان۔ جوتی جوت ڈگمگایا، آپے جانے اپنی جان پچھان۔ ساچے تخت آپ سہایا، دیونہارا دُھر فرمان۔ اپنا
 راگ آپ الایا، آپے بول سچ دُھنکان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپے رہیا سُنایا۔ ساچا حُکم دُھر فرمانا، تخت
 نواسی آپ سُنائیندا۔ آپے جانے اپنا بھانا، اپنے بھانے سد سمائیندا۔ اپنا کھیل کرے مہانا، کھیلنہارا آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ ویس اولڑا ایکنکارا، اپنا آپ دھرائیا۔ اپنی بٹھے آپے دھارا، سچکھنڈ وچے
 ودھائیا۔ کرے کھیل اپر اپارا، کھیلنہارا بے پرواہیا۔ رُوپ انوٹ سچّی سرکارا، اپنا آپ آپ پرگٹائیا۔ اپنا چرن وکھائے تھر گھر دوارا، گھر
 گھر وچ ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر اندر آپے وڑ، اپنا رُوپ آپ پرگٹائیا۔ تھر گھر اندر ہر ہر
 وڑیا، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ اپنی سیجا آپے چڑھیا، ناری کنت رُوپ وٹائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، گھاڑنہار نہ کھئے اکھوائیندا۔ اپنی
 کرنی آپے کریا، کرنی کرت آپ کھائیندا۔ اپنے اندر آپا دھریا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر

ساچے آپے وڑ، اپنا روپ آپ پرگنائیندا۔ تھر گھر ہر ہر آدن آتا، نرگن اپنی دھار آپ چلائیندا۔ کھیلے کھیل ابناشی کرتا، ابناشی کرتا ویکھ
 وکھائیندا۔ اپنی کرے پوری آسا، وست امولک جھولی پائیندا۔ آپے ہوتے داسی داسا، دائی دایا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے میل ملائیندا۔ تھر گھر ساچا ہر سہایا، سہاونہار اک اکھوائیندا۔ سرگن اندر نرگن آپ ٹکایا، نرگن مات
 پت بن جائیندا۔ نرگن دائی دایا ناؤں دھرایا، نرگن ویلا وقت نہ کھتے جنائیندا۔ نرگن اندر نرگن باہر، نرگن گپت نرگن ظاہر، نرگن نرگن
 ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، اپنا چرن آپ ٹکائیندا۔ ساچا
 چرن سچکھنڈ، ہر ساچا آپ اٹھائیندا۔ تھر گھر ونڈے تیری ونڈ، ونڈنہارا آپ اکھوائیندا۔ آپے جانے اپنا پرمانند، اند اند اپنا منگل آپے
 گائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے بہ اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ ہر ساچا کھیل کھلایا، تھر گھر کھول
 کواڑ۔ ناری کنت آپ اکھوایا، پُرکھ ابناشی بے عیب پروردگار۔ ساچی سیج آپ سہایا، میل ملاوا اپر اپار۔ جننی جن آپ بن جایا، دائی
 دایا بن آپ نرنکار۔ شب دُلارا ایکا جایا، ناؤں رکھایا ناؤں نرنکار۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی دھار۔ مات
 پتا آپے بن، اپنی دیا کھائیندا۔ آپے ہوتے جننی جن، جن جننی ویکھ وکھائیندا۔ اپنا بیڑا آپے بتھ، اپنے کندھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرورپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے گھاڑن گھڑ، گھڑنہار آپ ہو جائیندا۔ ساچا گھاڑن تھر دوارے، ہر ساچا سچ گھڑائیندا۔ ایکا جنیا
 سٹ دُلا رے، پوت سپوتا ناؤں رکھائیندا۔ روپ رنگ ریکھ نہ کھتے وچارے، ذات پات نہ کھتے بنائیندا۔ شب دُلا رے ایکا ناؤں وچارے،
 دوسر دھار نہ کھتے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ایکا ہر، سٹ دُلا رے آپے پھڑ، آپ اپنا میل
 ملائیندا۔ سٹ دُلا رے شب دُلا رے، تھر گھر دوار سہائیا۔ کرے کھیل آپ نرنکار، نروریر ناؤں دھرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیار، ہر پُرکھ
 نرنجن دئے صلاحیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرگن دئے سمجھائیا۔ نرگن مات پت سٹ جایا، شب دُلا رے کر پیار۔
 نرگن جننی گود بہایا، نرگن ویکھے وگسے کرے وپجار۔ نرگن اپنا دھیر دھرواس دھرایا، نرگن نرگن کرے سچ وبار۔ نرگن نرگن آپ بنایا، آپ
 آپا اتوں وار۔ نرگن جگت جگدیش اکھوایا، جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کار۔ سٹ دُلا رے بالک انملا، پُرکھ

ابناشی آپ اٹھائیندا۔ بھاگ لگائے اپنی کُلا، کُل کلوٹتا ناؤں دھرائیندا۔ ساچے تول ایکا ٹلا، تولنہار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سُت کر پیار، تھر گھر ساچے دئے واڑ، سچکھنڈ اپنا آسن لائیندا۔ سچکھنڈ آسن ہر زرنکار، اچرج کھیل کھلائی۔ تھر گھر ساچا کھول کواڑ، ہر شبد دئے وڈیائی۔ سیوا لائے سُت دُلا، حُکمی حُکم جنائیا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ آپے جانے اپنی کار، کرنی کرتا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سُت منگے ور، دوئے جوڑ سیس جھکائی۔ شبد سُت ہو تیار، ایکا ایک لئے انگریائی۔ مات پتا ویکھے ہر زرنکار، دوسر اور نہ کھئے دسائی۔ دوئے جوڑ کرے نمسکار، نیوں نیوں جگدیش سیس جھکائی۔ ہوں بالک سیوا سیوادار، ساچی سیو کمائی۔ تُوں بخشنہارا شاہ پاتشاہ شہنشاہ سچا سِکدار، راج راجان آپ اکھوائیا۔ ہوں در درویش بن منگان در دوار، بھکھک بھچھیا جھولی آگے ڈاسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تُوں مات تُوں پتا تُوں ہی سچھی مائی۔ پُرکھ اکال دیا کمائی، سُت دُلا گود بہا۔ سو پُرکھ زرنجن ویکھ وکھائی، آپ اپنا پردہ لاہ۔ ہر پُرکھ زرنجن میل ملائی، میل ملاوا سہج سُبھا۔ ایکنکارا انگ سمائیندا، انگیکار آپ اکھوا۔ آد زرنجن نُوں دھرائیندا، جوتی رُوپ کر رُشنا۔ سری بھگوان سنگ نبھائیندا، سگلا سنگ آپ رکھا۔ ابناشی کرتا سر ہتھ ٹکائیندا، شہنشاہ سچا پاتشاہ۔ پاربرہم اپنے مارگ آپے لائیندا، آپے دیوے ست صلاح۔ تیرا ناؤں اپنے وچ ٹکائیندا، آپ آپا وچ سما۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، آد جُگاد ہوئے سہا۔ ساچا ور ہر کرتار، شبد سُت دئے جنائیا۔ آد جُگاد تیرا رہے پیار، تٹ نہ جائے رائیا۔ سر ہتھ رکھے سمرتھ کرتار، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ میری وتھ تیری دھار، تیری دھار سرب سمائیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، پتا پوت میل ملانے سہج سُبھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، اُبھل بھل کدے نہ جائیا۔ شبد سُت اُپایا، گھر گھر وچ خوشی منائیندا۔ تھر گھر ساچے کر رُشنا، اپنا نُوں نُوں چمکائیندا۔ سچکھنڈ دوارا راہ تکایا، نیتر نین اٹھائیندا۔ دوئے جوڑ سیس جھکایا، سچ سنگھاسن ویکھ وکھائی۔ پُرکھ ابناشی آسن لایا، سیس تاج اک ٹکائیندا۔ پنچم پنچم مُکھ وکھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائی۔ آپ اپنا کھیل کھلاونہارا، سیس تاج اک درسائی۔ پنچم مُکھ ہو اُجیارا، زرنجن زرنجن رُوپ وٹائی۔ زرنجن سُت شبد دُلا، زرنجن پتا

نرگن مائیا۔ نرگن مندر گھر دربارا، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ نرگن آپے کھول کواڑا، نرگن بیٹھا مُکھ چھپائیا۔ نرگن ساچا تاج رکھ سیس،
 نرنکار نرویر اپنی کھیل کھلائی۔ پنچم مُکھ دئے سہار، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ پہلا مُکھ دئے سہار، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہنگ
 روپ کر کرتار، شبد سُت لئے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ لیکھا ہر سمجھائیندا، سُت
 دُلا رے پکڑ اٹھا۔ پنچم مُکھ آپ کھلائیندا، اگم اگمڑا بے پرواہ۔ اپنا روپ آپ درسائیندا، جوتی جوت جوت رُشنا۔ اپنا حُکم آپ سُنائیندا،
 ناد انادی ناد وجا۔ دوجا مُکھ تیری ککھ پائیندا، سُت دُلا رے سچا شہنشاہ۔ آد جُگادی ویکھ وکھائیندا، مُکھ اُجل آپ کرا۔ لُک لُک اپنا
 وقت لنگھائیندا، تیرا ناؤں کرے رُشنا۔ تیرا پلنگ رنگیلا اک وچھائیندا، ہر تیر گھر ساچے دئے ڈاہ۔ پاوا چوُل نہ کھئے بنائیندا، باڈی بنیا
 بے پرواہ۔ سچ پریم نال اوٹائیندا، سیوا کرے سچا شاہ۔ آد جُگاد وچھڑ نہ جائیندا، میل وچھوڑا کوئی جانے نہ۔ ایکا اپنے رنگ رنگائیندا،
 اپنے انگن لئے بہا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا شبد دئے سمجھا۔ شبد سُت ہر سمجھایا، کر کِرپا
 گن ندھان۔ سُت دُلا رے تیری ساچی سیوا لایا، پنچم مُکھ اک نشان۔ چوٹھا تیرا گھر وسایا، بیٹھا رہے در دربان۔ تیرا مندر دئے سہایا،
 ہر ہوئے نگاہبان۔ آپے ویکھے آپے جانے اپنا ناں، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا وست دئے جھولی پا۔ ساچی وست ہر
 جھولی پائیندا، اپنی اچھیا بھر بھنڈار۔ پہلا اپنا مُکھ صلاحندا دوجا شبد کر تیار۔ تیجے اپنا رنگ رنگائیندا، اپنی کِرپا کرے کرتار۔ روپ
 انوپ آپ دھرائیندا، شبدی شبد کر پسار، سچکھنڈ دوارا اپنا آپ سہائیندا، ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار۔ تیر گھر آپے ڈگمگائیندا، نور
 نورانہ ایکا دھار۔ دھار دھار وچ چلائیندا، دھرنی دھر کرے پیار۔ رکت بوند نہ کھئے وکھائیندا، ناری کنت نہ کھئے شنکار۔ اپنی سیج آپ
 وچھائیندا، پیپا پریم میت مُرار۔ اپنا آپ آپے باہر کڈھائیندا، آپے ویکھے ویکھنہار۔ نور نور وچوں پرگٹائیندا، نور نورانہ کھیل اپار۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تیجا مُکھ آپ پرگٹائیا۔ تیجا مُکھ کھیل کرتار، ہر ساچا آپ کرائیا۔ آپے جانے
 اپنی کار، شبدی شبد سار روپ وٹائیا۔ سار شبد کھیل اپار، بن ہر اور نہ کھئے جنائیا۔ سار شبد کرے پیار، پیار شبد وچ کُکائیا۔ بنے
 وچولا گورور گِردھار، گہر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ سار شبد وچوں وشنوں کڈھے باہر، دائی دایا اک اکھوائیا۔ تیجا مُکھ کھول کواڑ، مُکھ

مُکھ مُکھ صلاحیا۔ اپنی کرنی کر اپر اپار، ہر ہر کرے کھیل، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد
 پُرکھ ایکا ہر، عقل کلا ناؤں دھرائیا۔ عقل کلا ہر ناؤں رکھ، اپنی دھار ہر ساچا آپ چلائیندا۔ شبد سُت کر کر وکھ، جوت شبد وچ
 سمائیندا۔ وشو روپ آپے دس، نرگن اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا۔ وشنو اندر آپے وس، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے دیوے اپنا رس، رس
 رسیا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ وسے ایکا گھر، در گھر ساچا آپ
 سہائیندا۔ ایکا گھر اک دربار، در دوار اک سہائیا۔ ایکا نور اک اجیار، نور نورانہ ایکا ڈگمگائیا۔ شبد سُت اک ڈلار، ایکا پتا ایکا مائیا۔
 ایکا وست اک بھنڈار، ایکا رہیا ورتائیا۔ ایکا وشنو اک آکار، نراکار آپ کرائیا۔ ایکا رس امرت دھار، امر امر آپ برسائیا۔ ایکا کول اک
 گلزار، ایکا ایک رہیا مہکائیا۔ ایکا نابھی بھرے بھنڈار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنی رچنا آپ رچائیا۔ ایکا
 کول ایکا پُھل، ایکا آپے ویکھ وکھائیندا۔ ایک کرتا ایکا پائے مل، ایکا قیمت ہر چکائیندا۔ ایکا دھارن ایکا بول، ایکا بول سنائیندا۔ ایکا بیٹھا
 رہے اڈول، آد جگاد اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ اپنا بنک آپ
 وڈیائیندا۔ بنک دواری آپے ہر ہر، ہر بن اور نہ کھئے رہائیندا۔ آپے اپنے گھاڑن گھڑ گھڑ، گھڑنہار آپ ہو جائیندا۔ آپے اپنی سیجا چڑھ
 چڑھ، ساچی سیج آپ سہائیندا۔ آپے اپنے اندر وڑ وڑ، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ آپے درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُوپی ناؤں
 دھرائیندا۔ آپے وشنو لگائے اپنے لڑ لڑ، ایکا پلو ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ہر کرتار۔ ہر کا
 بھیو سمجھ توں نیار، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ وشن اندر برہم دھار، شبدي شبد ٹکائیا۔ شبد کول شبد گلزار، شبد پھول پھول سمائیا۔
 شبد پنکھڑی آئے باہر، شبد ویکھے ساچا شہنشاہیا۔ شبد روپ اپر اپار، ریکھ رنگ نہ کھئے جنائیا۔ شبد پتا شبد ماتا شبد بے سُت ڈلار،
 شبد وشنو گھاڑت لئے گھڑائیا۔ شبد امرت شبد رس شبد اندر جائے وس، شبد شبد کرے شنوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، تخت نواسی ایکا سچا شہنشاہیا۔ شبد کھیل ہر
 کرائیندا، جنی جن نہ کھئے۔ وشن تیری گود سہائیندا، کول نابھی پُھل پروئے۔ اپنی وست وچ ٹکائیندا، آد نرنجن کرے لوئے۔ اپنا ناؤں آپ

پرگٹائیندا، پاربرہم آپے جانے اپنی سوئے۔ اپنا انگ آپ کٹائیندا، آپے لے کے آیا ڈھئے۔ برہم اپنا ناؤں دھرائیندا، آپے امرت مُکھ مُکھ چوئے۔ چوٹھا مُکھ آپ صلاحندا، سیس تاج ایکا سوہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تھر گھر ساچے آپے ٹوہے۔ چوٹھا مُکھ کھیل اولّا، ہر ساچے سچ کرایا۔ برہم پھڑایا اپنا پلا، پاربرہم سنگ نبھایا۔ کرپا کھیل ول چھلا، اچھل چھل دھاری ناؤں دھرایا۔ آپے وسیا نہچل دھام اٹلا، محل اٹل اک وسایا۔ آد جگادی اک اکلّا، عقل کل اپنی لئے ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنایا۔ ہر ساچا بھیو جنائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ شبدی شبد سمجھائیندا، ناد انادی بول جیکار۔ وشنوں اپنا بنس سہائیندا، کرے کرائے سچ پیار۔ برہم سُت آپ پرگٹائیندا، پاربرہم دئے آدھار۔ پہلا مُکھ اپنا آپ کھلائیندا، دو جے شبد کرے پیار۔ تیجے وشنوں گود بہائیندا، چوٹھے برہما کرے اُجیار۔ پنجویں اپنا رنگ رنگائیندا، تھر گھر وچوں آئے باہر۔ سُنّ اگم سرب وکھائیندا، ایکا دسے دھواں دھار۔ سورج چند نہ کوئی چڑھائیندا، رو سس نہ کھئے اُجیار۔ منڈل منڈپ نہ کوئی وکھائیندا، دھرت دھول نہ کوئی سہار۔ جل بنب نہ روپ پرگٹائیندا، کرے کھیل اپرا پار۔ سُت ڈلارا آپ بلائیندا، اک بلوونا دیوے مار۔ اپنا کھیل آپ کرائیندا، اپنی جوتی اپنے اندر واڑ۔ لوک مات نہ کوئی وکھائیندا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھولیا، نرگن داتا بے پرواہ۔ تھر گھر شبد انادی اپنا بولیا، آپے جانے اپنا ساچا راہ۔ وشنوں اندر وشو دھار آپے مؤلیا، آپے کول کولائے کھڑا۔ آپے برہما رکھے اڈولیا، پاربرہم سر ہتھ ٹکا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد اپنی رچنا آپے جانے، دوسر سکے نہ کھئے لکھا۔ دوسر لیکھا کھئے نہ لکھدا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ اپنا مارگ آپے دسدا، اپنا شبد آپ اُپجائیا۔ وشنوں اندر آپے وسدا، اپنی کرے آپ گڑمائیا۔ برہم اگے آپے بہ بہ ہسدا، آپے کرے سچ پڑھائیا۔ اپنا مُکھ آپے کجدا، آپے پردہ رہیا وکھائیا۔ آپے شبد ہو ہو گجدا، دو جا در آپ کھلائییا۔ آپے وشنوں نال نال رہ رہ سجدا، گھر ساچا سہج سکھدائیا۔ آپے برہم گھاڑن گھڑ ساچا مارگ دسدا، ساچی کرے پڑھائیا۔ آپے تھر گھر وچوں باہر نسدا، سُنّ اگم سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا برہما دھر، برہما اچھیا اپنے اندر کر، برہم پاربرہم ویکھ وکھائیا۔ برہم اچھیا پاربرہم دھار، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔

سُنّ اگمّ کر وچار، دھواں دھار پھول پُھلائیندا۔ اپنی کرنی کر وچار، کرتا پُرکھ ویس وٹائیندا۔ نرگن نرور نراکار ہو تیار، رُوپ انُوپ آپ وکھائیندا۔ برہما پاوے نہ کوئی سار، کون ناری کنت پیار، کون جننی جن گود بہائیندا۔ اپنی گکھوں آپے کڈھے باہر، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دھواں دھار آپے وڑ، سُنّ اگمّ ویکھے کھڑ، شنکر اپنا کھیل کھلائیندا۔ شنکر کھیل کر کرتار، پنچم مُکھ دئے سُہائیا۔ نرگن نرگن کر پیار، سرگن سرگن وچ ٹکائیا۔ سرگن سرگن دئے آدھار، نرگن داتا سچا شہنشاہیا۔ کرے کھیل پر اپار، لیکھا لیکھ نہ سکے کوئی رائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ پُرکھ کرتار، کرے کرے اپنی کار، کرنہار آپ ہو جائیا۔ شنکر برہما وشن دھار، ہر ہر آپ چلائیندا۔ شبد اگمّی کر پیار، جوتی جوت ملائیندا۔ جوتی جوت کر اُجیار، نورو نور درسائیندا۔ شبدی شبد شبد جیکار، حُکمی حُکم الائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ایک ہر، آد پُرکھ اپنا کھیل کھلائیندا۔ آد پُرکھ کھیل کھلاونہارا، ایک رنگ سمایا۔ تھر گھر کھیلے کھیل اپارا، شبد شبدی میل ملایا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑا، سچ سینگھاسن آسن لایا۔ پنچم مُکھ سیس دستارا، راج راجانا آپ سُہایا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا نشان ہر مہربان، دو جہان رہیا ونڈایا۔ برہما وشن شو کر تیار، شبدی میل ملایا۔ ایک حُکم ہر نرنکار، دُھر فرمان جنایا۔ میرا ناد سچّی دُھنکار، آد جُگاد وجایا۔ میری اچھیا سچ بھنڈار، ست بھنڈار دئے وکھایا۔ شبد تیری سیوا پر اپار، ہر نرنکارا دئے لگایا۔ لوآن پُریا محل اُسار، برہمنڈ کھنڈ تیری رچن رچایا۔ وشنو دیوے اک آدھار، گھر گھر رزق سبایا۔ برہما لیکھا لیکھے اپار، بھیو ابھیدا بھیو کھلایا۔ چاروں کُنٹ کر وچار، چارے مُکھ مُکھ صلاحیا۔ چارے وید دئے آدھار، اکھڑ اکھڑ نش اکھڑ دئے پرگٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ت دئے سمجھایا۔ ہر ساچا ت سمجھائیندا، نرگن نرگن دھار۔ وشنو برہما سیوا اک وکھائیندا، آد جُگاد کرنا اک پیار۔ برہما تیری ونڈ ونڈائیندا، لکھ چوراسی کر پسار۔ شنکر تیرا حصہ اک رکھائیندا، تیری ترشنا مٹے نہ وچ سنسار۔ جو گھڑیا بھنّ وکھائیندا، تھر رہے نہ اتم وار۔ تتاں وچولا آپ ہو جائیندا، کرے کرے ساچی کار۔ نو نو چار ونڈ ونڈائیندا، چوکر جُگ کھیل اپار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا حُکم کرے آپ ورتار۔ برہما وشن شو سُن فرمانا، نیتر نینان نیر وپائیا۔ ہوں بالک ست بال نادانا، تُوں پتا

صاحب سچّی مائیا۔ ٹوں بینا ٹوں دانا، ہوں بھل ٹوں اُبھل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سر ہتھ سمرتھ ٲکائیا۔ وشن برہما شو منگن منگ، نیتر نین نین وگسایا۔ کون سو ویلا چاڑھیں رنگ، کون رُپ ہیوئے سہایا۔ کون شبدا وجائے مردنگ، کون ناد سُنایا۔ کون گھر سہائے پلنگ، کون سِنگھاسن آسن لایا۔ کون سْت دُلارا اُچے چند، کون گودی گود دئے سہایا۔ کون دھار نو سؤ چُرانوے چوکرّی جُگ مکے پندھ، جُگ گیڑا کون رکھایا۔ کون رُپ سُنائے سہاگی چھند، بتی دند لکھّ چوڑاسی مات سمجھایا۔ کون رُپ سوئے دے کر کند، اپنی کروٹ نہ لئے بدلایا۔ کون رُپ بخشے اپنا پرمانند، اند اند وچ ٲکایا۔ کون رُپ نرگن تیرے نالوں تئی سرگن رُپ وچ لئیں گنڈھ، تندی تند کون بندھایا۔ کون جوانی کون بڈھیپا کون بال اوستھا جانے پندھ، کون جوتی لئیں بندھایا۔ کون سہاگن کون نار دسے رنڈ، کون کنت انگ لگایا۔ کون رُپ لیکھے لائیں بھاگن مند، نو سؤ چُرانوے چوکرّی جُگ دھکے کھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در تیرا وشن برہما شو بال نادانا منگن آیا۔ بال نادانا بالی بڈھ، چرن کول سپس جھکائیندا۔ آد جُگاد نہ آوے سُدھ، تیرا ہیو نہ کھئے پائیندا۔ کون رُپ آسو چڑھیں کڈ، لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دباؤیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچی وست ایکا منگن منگ منگائیندا۔ منگن آئے چل بھکھاری، برہما وشن شو چرن دھیان لگایا۔ نرگن رُپ ساڈی جوت بن ہر ہر رہے کواری، سر ہتھ نہ کھئے ٲکایا۔ کون گھر ملے اٹاری، کون محل دئیں وسایا۔ کون رُپ پُرکھ ملے ساچی ناری، کرتا پُرکھ اپنا ناؤں دھرایا۔ کون رُپ نو سؤ چُرانوے چوکرّی جُگ اُترے پار وارو واری، اپنا گیڑا آپ دوا یا۔ کون رُپ لوک مات نرگن لئیں اوتاری، گر اوتار آپ اکھوایا۔ کون رُپ لکھّ چوڑاسی دئیں آدھاری، آپ اپنا ہیو گھلایا۔ کون رُپ سَتجگ لائیں ساچی پُھلواری، ہر کون رُپ سِنچ امرت ہرا کرایا۔ کون رُپ تریتا بٹھ دھاری، ترے گن اپنا کھیل کھلایا۔ کون رُپ دوا پر کریں پھیری، آپ اپنی سیو کمایا۔ کون رُپ کلجگ وڈھیں اپنی ہاڑی، کون کِرسان ویس دھرایا۔ کون رُپ لیکھا جانے بہتر ناڑی، کون رُپ ہڈّ ماس چولی سہایا۔ کون رُپ لوآں پُریاں ماریں اڈاری، کون رُپ برہمنڈ کھنڈ اپنیاں چرناں ہیٹھ رکھایا۔ کون رُپ لکھّ چوڑاسی پرکھیں نر ناری، چارے کھانی پھول پُھلایا۔ کون رُپ بولیں سچ جیکاری، پرا پسنتی مدھم بیکھری، بانی آئے گایا۔ کون رُپ آئے لبھیں اپنے بانی، گھر

گھر پھیری پایا۔ کون روپ دیویں ٹھنڈا پانی، امرت تال اک بھرایا۔ کون روپ اپنے بھگت سنت گُرمکھ گُرسکھ بنائیں ساچی سوانی، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ اپنی دستے سچ نشانی، تیرا نشانہ ہتھ کیسے نہ آیا۔ برہما وشن شو تیرے در آئے بھلے پرانی، پرانیت تُوں اک رگھرایا۔ منگن آئے تُوں دسیا سچا دانی، بھکھک بھچھیا جھولی کون دئے بھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، برہما وشن شو ملے آیا۔ وشنو نہ رو، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ برہمے اُٹھ مُکھڑا دھو، ہر ساچا دیا کھائیندا۔ شنکر ہر چرن چھوہ، تیری دھوڑ درد مٹائیندا۔ تیرے اندر واڑے ایکا نرگن سو، سو پُرکھ نرنجن اپنا کھیل کھلائییندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرن آئے موہ، موہ وکارا سرب مٹائیندا۔ ایکا امرت مُکھ چو، شبدا پیالہ ہتھ رکھائیندا۔ آد نرنجن جوتی جوت کرے لوء، دیا باقی نہ کھئے جگائیندا۔ پُرکھ ابناشی درس دکھائے آگے ہو، اپنا روپ آپے پرگھائیندا۔ سری بھگوان دیوے ساچا دھو، ڈھوآ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پاربرہم اپنا بیج دیوے بو، شبدا بوٹا ایکا لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وشن برہمے شو دیوے ور، در آیاں آس پُجائیندا۔ آسا منسا پور کُرنڈا، ہر سچا شہنشاہ۔ وشنو اپنی گود بھندڑا، سر سمرتھ ہتھ رکھا۔ برہمے ایکا مان وکھندڑا، چرن کول دھیان لگا۔ شنکر سیوا سچ کھندڑا، کیسی چرن چور جھلا۔ نو سو چرانوے چوکرئی گیڑا اپنے ہتھ رکھندڑا، نرگن داتا دئے سمجھا۔ چار جگ ونڈ وڈندڑا، جگ چوکرئی گیڑا دئے گیڑا۔ نرگن سرگن ویکھ وکھندڑا، پنج تت چولا لئے ہنڈھا۔ رجو طمو ستو سنگ ساچا سنگ وکھندڑا، آپ اپنا وچ جھپا۔ آپ اپنی دھار رکھندڑا، جوتی جوت ڈگمگا۔ تھر گھر اپنا چرن اُٹھندڑا، ایکا دھگا دیوے لا۔ شبدا شبدا کھیل کھندڑا، اپنی دھار سُن اگئی وچوں دئے ویا۔ آپ اپنا راہ تکندڑا، لوک مات بے پرواہ۔ مانس مانکھ آپ اُٹھندڑا، لکھ چوراسی وچوں مان دوا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ہر، ایکا اکھ دئے سمجھا۔ نش اکھ ہر سمجھائیندا، شبدا روپ اگم۔ لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا، آد جگاد کرے کرائے اپنا کم۔ وشن برہما شو تیرے سنگ سمائیندا، نہ کوئی ترشنا نہ کوئی تم۔ نو نو چار کھیل کھلائییندا، آپے بیڑا دیوے ہتھ۔ لکھ چوراسی گھاڑن آپ گھڑائیندا، آپے ہوئے جنی جن۔ اپ تیج وائے پرتھمی آکاش میل ملائییندا، آپے دیوے اپنا سچا نام دھن۔ سچ خزینہ اک بھرائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا لیکھا آپ لیکھائیندا۔ ہر لیکھا لیکھا نرگن دھار، قلم شاہی نہ کھئے

رکھائیا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر آے پڑھے آپ نرنکار، دوسر پڑھن کھئے نہ جائیا۔ جُگ جُگ کھیل کرے اگم اپار، الکھ اگوچر سچا
 شہنشاہیا۔ اوتار گر بھیجے وچ سنسار، اپنا اکھر ہتھ نہ کیسے پھڑائیا۔ مات گرہوں کدھے باہر، پھر دُھن ناد وجائیا۔ سُرتی کھچے شبدا
 ستار، ستار نراکار وچ ٹکائیا۔ نراکار جانے اپنی کار، ساکار بھیو نہ رائیا۔ اپنا حُکم دیوے دُھر فرمان، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ لوک مات
 بھگت بھگونت منگدے رہن بن بھکار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ دیونہار سچّی سرکار، سیس اپنے پنچم مُکھی تاج ٹکائیا۔ نو سو چرانوے
 چوکری جُگ بنیا رہے ورتار، توٹ کدے نہ آتیا۔ کوئن کوٹ جُگ بیتے وارو وار، کوئن کوٹ گر پیر اوتار مُکھ مُکھ گئے صلاحیا۔ کوئن
 کوٹ منگدے رہے بھکار، پرہہ آگے جھولی ڈاہیا۔ جس اُپر ہویا آپ کِرپال، اپنی کِرن اک اک حصّہ لوک مات جھولی پائیا۔ جس
 ملیا بن سچّا ڈُلا، تِس پایا ساچا ماہیا۔ برہما وشن شو جُگو جُگ روون زارو زار، راہ تگن بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سینگھاسن بیٹھا چڑھ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، برہما وشن شو بٹھائے اپنے چرن دوار، چرن کول
 نال نہ کیسے چھپائیا۔ برہما وشن شو ہر چرن چھوہ نہ سکیا، پرہہ بیٹھا مُکھ چھپائیا۔ نو سو چرانوے چوکری جُگ پینڈا اچے نہ مُکیا، بھلے
 پاندھی راہیا۔ کوئن کوٹ روپ کر کر کدے نہ اکیا، امرت دیوے سچّا ماہیا۔ جس سفنے اندر میرا نام رس چکھیا، سو بھگت ملے سچّے
 شہنشاہیا۔ تیرا بھانا کیسے نہ ڈکّیا، دوئے جوڑ جوڑ گئے سیس جھکائیا۔ آد جُگاد توں صاحب سلطان کدے نہ اکیا، آے گھڑے آے بھنے آے
 ویکھے جگت لوکائیا۔ تیرا کھیل جُگا جُگنتر آے تکیا، وشن اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، برہمے وشن شو
 دیوے ایکا ور، اہل اہل آپ اکھوائیا۔ بشن برہما شو کرن فریاد، پرہہ تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرا نام ساڈی داد، آد جُگاد ایکا وست
 جھولی پائیا۔ جُگ جُگ رکھیئے تینوں یاد، بھل کدے نہ جائیا۔ کون س ویلا اپنے گیڑے وچوں لے کاڈھ، کھیوٹ کھیٹا بن سچّا ملاہیا۔
 کون سینگھاسن لڈائے لاڈ، بال انجانے گود بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دے دے ساچا ور، لکھن پڑھن وچ نہ
 آتیا۔ ساچا ور ہر سُنایا، لیکھا لیکھ نہ کیسے رکھایا۔ وشنوں اندر آپ ٹکایا، برہمے جھولی آے پایا۔ شنکر سیس آپ ٹکایا، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو آپ کھلایا۔ بھیو کھلاونہار ہر نرنکارا، نہکرمی کرم کھائیندا۔ ساچا سنگ

نبھانا، بھگت بھگونت لئے آدھار۔ ساچے سنت میل ملاونا، ساچی دیوے اک گفتار۔ انحد ساچی دُھن سُناونا، برہم برہمادی کھول
 کیواڑ۔ گر اوتار اپنے رنگ رنگاونا، رنگ رنگائے بہتر ناڑ۔ گرمکھ ساچی سیج سہاونا، ساچے پوڑے دیوے چاڑھ۔ ایک گھر آپ وکھاونا،
 ناتا توڑ نو دوار۔ دسم دواری گنڈا لاہونا، نرگن جوت کر اجیار۔ سرتی شبدی میل ملاونا، ناری کنت کرے پیار۔ رت بسنتی اک
 سہاونا، اٹھے پھر رہے گلزار۔ امرت میگھ اک برساون، برکھنہار ٹھنڈا ٹھار۔ بوند سوانتی اک پیاون، سانتک ست کرے ورتار۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو دیوے ور، آپ اپنی کرپا دھار۔ کرپا دھارے ہر نرنکارے، ہر ساچا سچ سلطانی۔
 جگ جگ کرے کھیل اپارے سرجنہارے، لوک مات ہوئے پردھانیا۔ نرگن سرگن لے اوتارے، بولے شبد جیکارے، ایک نام کرے پروانیا۔
 دُشٹ سنگھارے ہوئے مارے، مایا ممتا موہ چُکانیا۔ غریب نہانے دئے سہارے، بخشے چرن کول پیارے، دھرت دھول آپ وڈیانیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، شہنشاہ سچا سلطانی۔ شہنشاہ ہر سلطانا، تخت نواسی اک اکھوائیندا۔
 ست سروپی نوجوانا، پردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ جگا جگنتر کھیل مہانا، جگت کرتا آپ کرائیندا۔ ستجگ ساچے سچ نشانہ، ست
 ستوادی آپ جھلائیندا۔ تریتا تیری دھار مہانا، ترے ترے میتا آپ کرائیندا۔ دُشٹ ہنکاری مارے راون رام، پُرکھ ابناشی کھیل
 کھلائیندا۔ دو دو لہنا آپ چُکانا، جگت لوچن ویکھ وکھائیندا۔ نین مُدھاری کول مُدھانا، کول نین آپ مٹکائیندا۔ کرے کھیل سری
 بھگوانا، بھگون اپنی کل ورتائیندا۔ لیکھا جانے دُھر فرمانا، دُھر دی بانی بان آپ لگائیندا۔ اپنی کرے آپ کلیانا، ویکھنہار آپ ہو جائیندا۔
 اپنا روپ آپ پرگٹانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، برہما وشن شو آپ سمجھائیندا۔ برہما وشن شو
 اٹھ کر دھیان، ہر ساچا سچ سمجھائیا۔ کوٹن کوٹ بیتن کال، کال گراس اک کرائیا۔ مہاکال کھیل نرال، دین دیال آپ وکھائیا۔ ستجگ
 تریتا دوپیر چلے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیا۔ کابنا کرشنا بن دلال، برہما وشن شو ویکھ وکھائیا۔ پھل ویکھ لکھ چوراسی لگا ڈال،
 پت ڈالی پھول پھلائیا۔ نال رکھائے ایک کال، سرشٹ سبائی داڑاں ہیٹھ چبائیا۔ گرمکھاں دیوے نام سچا دھن مال، بھگت بھگونت لئے
 ملائیا۔ ترے لوکی دا بنیا رہے دلال، سچکھنڈ سچا پاتشاہ نظر نہ آئیا۔ اتم ہووے حل نہ اک سوال، گیتا گیان اٹھاراں دھیائے ارجن گیا

سُنائیآ۔ ترے لوکی کردا رہیا بھال، گنواں چارے بچھڑے بٹھے بن بن ماہیا۔ اتم کوک کوک دھردرگاہی کر کر پکار، اک آواز گیا مار، پُرکھ اکال ملے سچا شہنشاہیا۔ ستجگ تریتا دواپر نو نو چار بیتے وچ جہان، کوئن کوٹ رام کرشن گئے پھیرا پائیا۔ تیرا مندر اُچ مکان سچی دھرمسال، دُھر دربارے بیٹھا آسن لائیا۔ جگت جگت جگ سخیاں پاوے راس، منڈل گیا وکھائیا۔ ساچا کاہنا آد جگاد جگا جگنتر وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ہر کا دُھن ناد شبد ساچی بنسری ہووے کدے نہ ناس، مٹی ونجھ نہ کھئے رچن رچائیا۔ ایکا جوت پُرکھ ابناش، جگ جگ گر پیر اوتار سادھ سنت رہیا جوت ٹکائیا۔ کردا آیا پوری آس، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ برہمنڈ کھنڈ کوئن کوٹ ترے لوکی رہے ساز اک نہ لگے پاس، چرن دھوڑی رتی خاک کوئن کوٹ گر پیر اوتار تریت کرائیا۔ برہما وشن شو آد جگاد دھیاونہار، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیا۔ اپنی قیمت جانے آپ کرتار، دوسر قیمت نہ کوئی وکھائیا۔ سچکھنڈ بیٹھ سچی سرکار، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ مرے نہ جنے وچ سنسار، جگ جگ گیڑا آپ بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیناں دیوے ایکا ور، ترے گن ناتا دئے سمجھائیا۔ وشن برہمے شو تیرا پیار، رجو طمو ستو تیرے انگ لگائیندا۔ اپنی چرن دھوڑی پائے خاک چہار، نو سو چرانوے چوکرئی جگ جگ جگ کھیل آپ کھلائیندا۔ زرگن سرگن ہو اُجیار، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات پاوے سار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا اکھر نو سو چرانوے چوکرئی جگ، کیسے قلم نہ کوئی لکھائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ قلم شاہی لیکھ نہ لکھیا، ہر کا بھیو نہ دئے جنائیا۔ جو آیا سو ہویا متھیا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ پنج تت چولا گر اوتار کیسے نہ رکھیا، گھڑن بھنہار اک شہنشاہیا۔ آپے جانے اپنی کیتیا، کرتا کرن آپ اکھوائیا۔ کلجگ اتم چوٹھا جگ جائے بیتیا، کرے کھیل ہر رگھرائیا۔ آد جگاد اک اجیتیا، اُچان نیچان ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن دیوے ایکا ور، برہمے پھڑاؤنا اپنا لڑ، شنکر بھل رہے نہ رائیا۔ کلجگ اُچے کالی دھار، ہر ساچا سچ سُنائیندا۔ منگن آئے میرے دوار، در سوالی اک وکھائیندا۔ ساچی وست دیوے جھولی ڈار، اپنا حکم پلے گنڈھ بندھائیندا۔ چوٹھے وید کرے سنگار، ایڑا اکھ اک کھلائیندا۔ اتھرن اُچی کوکے کرے پکار، برہما چارے مکھ کھلائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو تیار، سُن اگم پھول پھلائیندا۔ سُن اگم ساچی کار، کرنی کرن آپ کرائیندا۔ دھواں دھار وچوں عیسیٰ

مؤسئی کڈھے باہر، لوک مات جنم دوائیندا۔ کِرِن کِرِن اک اک پَنج تِن اٹھ اندر دیوے واڑ، ترے سؤ سٹھ ویکھ وکھائیا۔ آپے
 گیڑے اپنی لٹھ کرتار، گیڑا آپے رہیا دوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرِپا کر، دیونہارا ساچا ور، کلجگ تیری ساچی کار کرے
 کرتار، کالا رنگ رنگے سؤرا سرینگ، کالا سؤسا تن چُھائیا۔ کالا سؤسا کھیل اپار، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ نِرگن سرگن کرے پیار،
 آپ اپنا بل دھرائیندا۔ قلمی کلمہ کر پیار، ایکا حُکم سُنائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرِپا کر، دیونہارا
 ساچا ور، ایکا حُکم سُنائیندا۔ کالا سؤسا تن شینگار، کالی دھار کل کاتی آپ چلائی۔ لیکھا جانے محمد سنگ چار یار، اللہ رانی آپ
 پرنائیا۔ تیس بتیسا کوک کوک کرے پُکار، آیت شرائط کرے پڑھائیا۔ شرع شریعت ویکھ وچار، دھرت دھول دئے ٹکائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِرِپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، برہما وشن شو میرا لیکھ لیکھ نہ سکے کوئی رائیا۔ کلجگ اتم ویس وٹاونا، جوتی
 جوت ہو اُجیار۔ نِرگن سرگن میل ملاونا، پَنج تے دئے آدھار۔ نانک نانک ناؤں رکھاونا، ویکھے کایا گرھ بنک گھر بار۔ ایکا نام وچ
 ٹکاون، نام ست ست جیکار۔ پُکھ اکال ویکھ وکھاونا، نہ کوئی دوسر میت مُرار۔ چار ورنان سنگ نیھاونا، اوچان نیچان پار کینار۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرِپا کر، وشن برہمے شو دیوے ایکا ور، کرے کھیل وچ سنسار۔ ایکا جوتی دس دس دھار، ہر ساچا
 کھیل کھلائیندا۔ پُکھ اکال دین دیال اپنی کِرِپا آپے دھار، نانک جوتی جوت جگائیندا۔ جامہ بدلے وچ سنسار، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ کوئی
 کہے انگد کوئی کہے امرداس، کوئی رام داس کہہ کہہ گائیندا۔ کوئی کہے ارجن کوئی کہے ہرگوبند، کوئی ہررائے سیس جھکائیندا۔ کوئی کہے
 ہرکشن کوئی کہے تیغ بہادر، بہادر تیرا در دس کیسے نہ آئیندا۔ آد سچکھنڈ تانی بیٹھا چٹی چادر، سنتان بھگتان اُپر پردہ آپے پائیندا۔ گر
 اوتاراں دیوے آدر، سگلا سنگ آپ نیھائیندا۔ کرے کھیل ہر کرتا قادر، کریم رحیم رحمت رحمان اپنی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِرِپا کر، رُپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ نو گر نو دوار، پنڈھ گئے چُکائیا۔ جوتی ملے جوتی دھار، جوتی جوت وچ سمائیا۔
 پُکھ اکال بھیو نیار، چارے بانی بھیو نہ پائیا۔ شاہ پاتشاہ ہو تیار، شہنشاہ ساچی کھیل آپ کرائیا۔ ساچے تخت بیٹھ آپ نرنکار، پنچم تاج
 سیس ٹکائیا۔ تھر گھر وچوں شبد دُلارا سٹ لیا اُٹھال، ایکا دُھر فرمانا دئے جنائیا۔ گجری گھر نہ جنمے بن کے لال، پُکھ اکال تیرا پتا مائیا۔

تیری جوتی بے مثال، پایا ایک ایک سچا شہنشاہیا۔ تیرے پھل لگے ڈال، پُرکھ اکال آپ لگائیا۔ چارے جُگ تیرے چرناں ہیٹھ وگائے دھار، دھرنی دھرت دھول تیرا راہ تکائیا۔ تیرا کرے سچ پیار، جُگا جُگنتر بھل نہ جائیا۔ سَتجُگ آیا رُوپ دھار، سینگھ اجیت ناؤں رکھائیا۔ تریتا آیا اپنی وار، جُہجار جُہج دھرت مات پیاس بُجھائیا۔ زوراور جائے در بلہار، دواپر تیرا کرے ہؤلا پچھلا بہار، کول نین گیا راہ تکائیا۔ کلجُگ کوڑا کرے خوار، فتح ڈنکا وجے وچ سنسار، سینگھ فتح اک گجائیا۔ میرا نام تیری دھار، تیری دھار میرا پیار، تیرے وچ سمائیا۔ میرا رُوپ اگم اپار، سو پُرکھ نرنجن رہیا سمجھائیا۔ ہنگ رُوپ سرب سنسار، گوبند ویکھے تھائوں تھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وشن برہما شو دیوے ایک اور، اپنی کرنی آپ سمجھائیا۔ وشن برہما شو نو سو چرانوے چوکری تیرا پندھ مَکوانا، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائیا۔ کلجُگ اتم ویکھ وکھاون، رُوپ انُوپ آپ درسائیا۔ اپنا سَت اک اُچاونا، آد پُرکھ آد جو لیا اُچائیا۔ گوبند ناؤں مات رکھاون، دیوے وڈ وڈی وڈیائیا۔ کلغی توڑا سیس بُکاون، جوتی جوڑا میل ملائی۔ ساچے گھوڑے آپ چڑھاون، واگ پھڑے آد شکت سہائی ہووے سچا شہنشاہیا۔ اپنا کھیل آپ کراونا، چوٹھے جُگ دئے گواہیا۔ چار کھانی پندھ مَکوانا، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ چارے بانی بھيو کھلاونا، چارے وید دین گواہیا۔ چارے ورنان ایک رنگ رنگاونا، ایک لائے مستک بُگا بے پرواہیا۔ پنج پیارے مان دواونا، پنجم ویکھ آپ اپنا راہیا۔ پنجم مُکھ تاج سہاون، ہر ہر جوئے سہائیا۔ گوبند گر گر نام وڈیاون، سینگھ سینگھ اپنا رُوپ دھرائیا۔ ساچا کھنڈا ہتھ پھڑاون، لوہار ترکھان نہ کوئی گھڑائیا۔ اُچے ٹلے چڑھ کے ہون کراونا، پریم ابوتی ایک پائیا۔ ایک گرھ کیس وکھاون، کیس دشمیش سیس سہائیا۔ جگت جگدیش ویکھ وکھاون، نر نریش وڈی وڈیائیا۔ اپنا رُوپ آپ دھراونا، غریب نہانے گلے لگائیا۔ پنجم انگ پنج لگاونا، پنجم ویکھے تھائوں تھائیا۔ پنجم پردھان آپ بناونا، پنجم نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ پنجم ساچی جوت جگاونا، پنجم امرت رس آپ پیائیا۔ پنجم سیس دھڑ اپنے لیکھے لاونا، رتی رت پریم نال اپنا تن رنگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھيو ابھیدا دئے جنائیا۔ پنجم پیارے آپ پرگٹا، گر چیل رُوپ دھرائیندا۔ پنجم بیٹھا سیس جھکا، پنجم راج جوگ سمجھائیندا۔ پنجم مارگ رہیا وکھا، چار ورنان میل ملائیندا۔ پنجم سوگ رہیا گوا، ہرکھ سوگ نہ کوئی رکھائیندا۔ پنجم انگ

رہیا لگا، مایا ممتا ہوئے ہنگتا روگ نیڑ کوئی نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا سندیش نر
نریش نرُوبر آپ سُنائیندا۔ گوہند ویلا آنت چُکاون، ہر ساچا کھیل کھلائیا۔ سُولاں ستھر اک وچھاونا، ستھر یارڑا آپ ہنڈھائیا۔ اپنا
سُنپڑا آپ سُناون، سُننہار آپ ہو جائیا۔ اپنا میلا آپ ملاونا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ پُرکھ اکال اک مناونا، دوْجا اِشٹ نہ کوئی وکھائیا۔
اتم پتا گود بہاونا، بن پُوت نہ سوہے مائیا۔ چارے کوٹاں ویکھ وکھاونا، گُرسکھ ساچے لئے جگائیا۔ حُکمی حُکم اک درساونا، بھل کوئی نہ
جائیا۔ کلجگ ویلا اتم آونا، واک بھوکھت اپنے وچ ٹُکائیا۔ اپنا لیکھیا سرسا بھیٹ کراونا، شبد شبد کرے گُرمائیا۔ نہکلنک ہر جامہ پاونا،
نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ گوہند سنگ سدا نہاونا، شبد گر دئے وڈیائیا۔ سمبل نگری دھام سہاونا، ساڈھے تِن ہتھ بنت بنائیا۔ برہمے
وِشن شو تیرا پیندا پھر مُکاون، ویکھنہارا آپ ہو جائیا۔ نرگن لیکھا آد آد آنت لوک مات لکھاونا، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ پنچم مُکھ تاج
سیس لگاونا، بن آئے سچا شہنشاہیا۔ لکھ چُوراسی اپنے گل پروونا، کلی کلی نال بندھائیا۔ ساڈھے تِن ہتھ تیرا پندھ مُکاون، رویداس
چمیارا دئے گواہیا۔ وید ویاسا لکھیا پور کراونا، اُچے ٹلے پرت پُوت سپوتا براہمن گوڑا گھر مندر ڈیرہ لائیا۔ نانک تیرا نرگن روپ سچ
درساونا، پنچ تت نہ کھئے وڈیائیا۔ ارجن گر گر شبد دھار ویکھ وکھاونا، بودھ آگادھ آگادھ بودھ اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
آپ اپنی کِریا کر، برہما وِشن شو وکھائے ایکا گھر، در دروازہ اک کھلائیا۔ برہما وِشن شو تیرا لیکھ چُکاون، چوٹھے جُگ جہان۔ نرگن
نرُوبر پُرکھ اکال اجونی ربت اپنا جامہ پاونا، اپنا پد رکھائے اک نربان۔ شبد بیانا اک اڈاونا، لیکھا جانے دو جہان۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ
بھیرا پاونا، کرے کھیل سری بھگوان۔ لوک مات ویکھ وکھاونا، ویہ سو بکرمی ہو پردھان۔ چھہی پوہ مان دواونا، جوتی نور نور مہان۔
شبد روپ گوہند دلارا نال رلاونا، لکھ چُوراسی کرے کلیان۔ سمبل نگری بھاگ لگاونا، اپنا ویکھے سچ نشان۔ اک دو تِن چار پندھ
مُکاون، پنچم لیکھا جانے گن ندھان۔ چھویں چھپر چھن نہ کھئے سیس دھراونا، ستویں ست پُرکھ نرنجن ہو مہربان۔ اٹھان تتان پندھ
مُکاون، سُن آگم نہ کرے کوئی پچھان۔ تھر گھر اپنا روپ درساونا، آپے ویکھے اپنا ہانی ہان۔ سچکھنڈ سچے آسن لاونا، پرگٹ ہوئے آپ گن
ندھان۔ لوک مات پھیرا پاونا، نہکلنک بن بلی بلوان۔ ماتا ککھ نہ کوئی ٹُکاون، بہین بھائی نہ سکے کوئی پچھان۔ کھتری براہمن شوڈر ویش

کُل نہ کوئی بناونا، مندر مسجد مٹھ شو دوالا نہ کرے کوئی کلیان۔ پنڈت پاندھے دان نہ کوئی دواونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہمے شو دیوے ور، تیری آنت کرے کلیان۔ تیری آنت کرن کلیان، ہر ساچا کھیل کھلائیا۔ کلجگ اتم ہوتے پردھان، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ نرگن سرگن کھیل مہان، سرگن نرگن بھیو چکائیا۔ نرگن سرگن ہو پردھان، نرگن سرگن لے اٹھائیا۔ دیا باقی اک مہان، کلاپاتی لے جگائیا۔ ساچی کھاٹی سِری بھگوان، ابناشی کرتا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا سیکھیا رہیا سمجھائیا۔ کلجگ ویلا آنت سہاونا، ہر ساچا کھیل کھلائیا۔ اک دس میل ملاونا، ساڈھے تِن ہتھ کر رُشنائیا۔ دو دس در وکھاونا، ہر سنگت لے جگائیا۔ ترے دس تار ہلاونا، راج راجاناں شاہ سلطاناں سادھان سنتاں دے ہلائیا۔ چار دس چوڈاں لوک ویکھ وکھاونا، چوڈاں طبقات پندھ مکاونا، آپ اپنا پھیرا پائیا۔ پندراں اندراں رنگ رنگاونا، تیرتھ تٹاں اپنے چرن بہاونا، گنگا سُرستی جمنا گوداوری اٹھسٹھ امرت سیر رہن نہ پائیا۔ دس چھ سولاں سولاں شنگار جگت مٹاونا، بھگتاں سولاں اچھیا پور کرآونا، ساچی بھچھیا جھولی پاونا، وشنوں تیرا مان چکآونا، تیرا آپ وچ سائیا۔ دس ست ستاراں کھیل کھلاونا، اپنا بل آپ دھراونا، سیس تاج اک رکھاونا، شہنشاہ بنے سچا شہنشاہیا۔ چھبی پوہ دن وڈیاونا، اپنا حکم آپ ورتاونا، نو کھنڈ پرتھی شبد گھوڑا اک دوڑاونا، نو دس وقت بھل نہ جائیا۔ نو سو بڑنوں شاہ پاتشاہ راج راجان پکڑ اٹھاونا، راتیں سٹیاں لے دبائیا۔ کیتا قول پور نبھاونا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ پنج پیارے اپنے انگ لگاونا، انکیکار آپ اکھوائیا۔ پچھلا لہنا مول چکآونا، پورب لیکھا رہے نہ رائیا۔ اک ست پنج چھ ساڈھے دس اپنا کھیل کھلاونا، کھیلنہار آپ ہو جائیا۔ اپنا کھنڈا آر پار گرسکھ پیار آپ کرآونا، رت برہم رت نال رنگائیا۔ کلجگ بیج ساچا گیا گھت، بن کے مالی بوٹا گیا لائیا۔ آنت سنبھالن آیا اپنا وت، وڈ کرسانا بھل نہ جائیا۔ بنیا آپ گوار جٹ، پنڈت پاندھے ملا شیخ مساک پیر گرتھی پنتھی دے بھلائیا۔ کرے نیڑا حق حق، حقیقت ویکھے خلق خدایا۔ برہما وشن شو راہ رہے تگ، کون ویلا ملے سچا ماہیا۔ پلنگ رنگیلا وچھائے سہائی کھاٹ، جو اپنی آپ وچھائیا۔ ترے گن ناتا تے موہ چکے چوڈاں ہاٹ، چوڈاں لوک نہ کھتے پھرائیا۔ اتم پوری کرن آیا گھاٹ، گھاٹا کھتے رہن نہ پائیا۔ پہلوں گرسکھ لکھ چوراسی وچوں کڈھ جم کی پھاسی دتی کاٹ، لکھ چوراسی گرسکھ تیری اپنی جھولی پائیا۔ گرسکھ وکے

نہ کیسے ہاٹ، منگن در نہ کوئی جائیا۔ کایا چولا سب دا جائے پاٹ، شاہ پاتشاہ رہن نہ پائیا۔ گھر گھر آپ جگائے جوت للاث، جوتی اپنی
 آپ جگائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ تیری مکاون آیا واٹ، گر گوہند دئے صلاحیا۔ رچیا سوانگ بنیا نٹوآ ناٹ، بازی گر اپنا کھیل
 آپ کھلایا۔ نہ کوئی پوجا کرے کیسے دا پاٹھ، نہ کوئی تیرتھ نہاؤن جائیا۔ نہ کوئی لیکھا جانے ذات پات، دین مذہب نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کوئی
 سجن نہ کوئی ساک، مات پت بہین بہائی نہ کھئے اکھوائیا۔ نہ کوئی گھوڑا نہ کوئی شاہ سوار نہ کوئی چڑھ مار پلاک، نہ کوئی واگاں ہتھ
 اٹھایا۔ اپنا کرن آیا پورا بھوکھت واک، جو لیکھا گیا لکھائیا۔ بن کے آیا پاک، کوٹن کوٹ نبی رسول بیتھے راہ تکایا۔ چوتھے جگ کھولن
 آیا تاک، اپنی ہتھیں گنجی لایا۔ ہر سنگت بنھاؤن آیا نات، چرن کول دئے وڈیایا۔ پنج پیارے میٹن کلجگ تیری اندھیری رات، ستگر
 پورا نال سیو کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما شو اپنے نال رلایا۔ چھبی پوہ دوس
 سہایا، وشنوں در بلائیندا۔ پورب لہنا جھولی پایا، خالی جھولی آپ بھرائیندا۔ ساچی ڈولی آپ بہایا، اپنے کندھ اٹھائیندا۔ ہولی ہولی
 رہیا ثرایا، آوندا جاندا دس نہ آئیندا۔ ساچا بچن رہیا سمجھایا، پُرکھ اکال سُنائیندا۔ بن گرسکھاں تیرا پنڈھ نہ سکے کھئے مکایا، گیرا گیرے
 وچ رکھائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ جو رہیا لکا، زرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کلجگ اتم سنگھ شیر شیر روپ ہو کے بکا، اپنی
 بھبک سرب وکھائیندا۔ تیر نرالا پُرکھ اکالا آپ چلائے گوہند نشانہ کدے نہ اکا، دو جہاناں آپ لگائیندا۔ کلجگ تیرا اتم ویلا ڈھکا، پاربرہم
 ابناشی کرتا گرمکھ ساچے ساچے حاجی اپنے نال لیائیندا۔ مؤدھا کرے سنگ محمد چار یار حقہ، اگنی کولا اُپر اک لگائیندا۔ پانی امرت دو دو
 آب سب دا مُکا، حیات آب ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن دیوے ایک اور، ایک شبہ سُنائیندا۔
 برہما آئے در بھکھار، ہر ساچے آپ بلایا، راہ تگے دُور دُراڈا نیوں نیوں اُتر پورب پچھم دکھن کرے نمسکار، نیوں نیوں سیس جھکایا۔
 چاروں کُنٹ گر سنگت لایا اکھاڑ، راہ کھڑا نظر نہ آیا۔ پُرکھ ابناشی دئے ہلار، چھوٹے بال اپنی اُنگلی لائے کھچے چرن دوار، دیوے مان
 سچی سرکار، شاہ سلطان وڈی وڈیایا۔ برہمے منگ منگ ہر سنگت بن جگت و نجار، وست امولک گرسکھاں کولوں تیری جھولی
 بھرائیندا۔ تیرا گیرا دئے ہر آپ نوار، نو سو چرانویں چوکرئی جگ جو دیندا آیا لارا، اتم اپنی جوت ملائیندا۔ کوٹن کوٹ جنم رہیا کوارا،

ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگادی ایکا نر، نر نرائن آپ اکھوائیندا۔
 وشنوں اٹھ کھیل ویکھ، ہر کرتار آپ کرائیا۔ برہمے اٹھ پاربرہم دھریا بھیکھ، روپ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ شنکر آیا کھلڑے کیس، تن
 بھوؤتی خاک رمائیا۔ ہتھ ترسول کرے آدیس، نو نو جوجن نیڑ نہ آئیا۔ پاربرہم تیرا راہ نین مؤند میں ربیا ویکھ، راہ کھڑا دس نہ آئیا۔ اپنا
 دس سچ ویس، کون دوارا بیٹھا آسن لائیا۔ پُرکھ ابناشی پنجاں پیاریاں ہتھ گھلیا اک سندیش، شبد سنیہڑا اک سنائیا۔ کریا ویس ماجھے
 دیس، پرگٹ ہویا نر نریش، نہ کوئی مچھ داہڑی نہ دسے کیس، نہ کوئی مؤڈ منڈائیا۔ وشن برہمے شو تیری کوئی نہ چلے آگے پیش، حکمی
 حکم سرب ربیا بھوائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ آد آد اپنا آپ لئے پرگٹائیا۔ شنکر
 سنیہڑا ہر سنایا، آتر آتر دھیان۔ منتر شبد اک جنایا، نو نو ہوئے پردھان۔ نو نو پندھ آپ مکایا، سورپیر بلی بلوان۔ اپنا در آپ سہایا،
 چرن کول وکھائے اک دھیان۔ دھوڑی مستک ربیا لگایا، بنیا بال انجان۔ ہر سنگت تیری سیوا کرن آیا، کلجگ اتم رت پچھان۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر بن اور نہ کھئے سہایا۔ پنج پیارے پنچم مانا، پنچم ہر سمایا۔ پنچم شاہ
 پنچم سلطانا، پنچم راج جوگ کمایا۔ پنچم دھرم پنچم دھیانا، پنچم دھر دی دھار جنایا۔ پنچم شبد ناد دھن پنچم روپ برہم پچھانا،
 پنچم پاربرہم سرنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، پورب لیکھا ربیا مکایا۔ پورب
 لیکھا مکاؤن آیا، پاربرہم ہر کرتار۔ گوہند میلا میل ملاؤن آیا، پنچم پنچم کر ادھار۔ ساچی سکھیا اک سمجھاؤن آیا، ساکھیات روپ
 کرتار۔ چارے ورنان ایکا رنگ رنگاؤن آیا، کھتری براہمن شوڈر ویش کرے اک پیار۔ پنچ پیاریاں پنچم موہ چکاؤن آیا، نانا توڑے کام
 کرودھ لوہ موہ ہنکار۔ گرسکھاں ساچی سیج ہنڈھاؤن آیا، ناری کنت کرے پیار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے
 کھیل ہر اپار۔ کھیل اپار کراونا، کلجگ تیری اتم وار۔ ویہ صد ستاراں پکرمی چھبی پوہ دوس مناونا، نرگن نرگن ہو اجیار۔ گوہند لہنا
 لہنے پاونا، لیکھا چکے پورب ادھار۔ پنجاں پیاریاں آپ اٹھاونا، رتی رت منگے سچ دربار۔ اک اک بوند اپنے لیکھے لاونا، لکھ چوراسی
 اترے پار۔ سکھ سکھیا وچ سماونا، ساچی سکھیا اک کرتار۔ دھر دا لکھیا آے پڑھ وکھاونا، برہما وید نہ پاوے سار۔ گرسکھ تیری رت

رتی مستک ٹگا لاونا، سرشٹ سبائی ہونے خوار۔ شاہ سلطاناں خاک ملاونا، راج راجاناں مارے مار۔ پہلی چیتڑ دوس سہاونا، پُرکھ
 ابناشی ہو تیار۔ پنج پیارے نال رلاونا، بستر پیلے تن شنگار۔ سیس تاج آپ ٹکاونا، چوراسی کلیاں گل وچ ہار۔ والی ہند آپ اٹھاونا،
 شبد ہلونا دیوے مار۔ ساچا لیکھ آپ لکھاونا، سرشٹ سبائی کرے خبردار۔ بھلیا کھئے رہن نہ پاونا، پُرکھ ابناشی ایکا دسے جگت وچار۔
 اتم سب نے ایکا راہ تکاونا، نہکلنک چرن دوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل ساچا ہر،
 برہما وشن شو تیرا پندھ دئے نوار۔ مکائے پندھ، پاندھی بنے سچا ماہیا۔ لیکھا مکے سورج چن، منڈل منڈپ نہ کھئے زُشنائیا۔ دھرو پرہلا
 ملائے اپنے اند، اند اند اپنے وچ ملائیا۔ آد جگاد کرے کھیل سری بھگوت، گر پیر اوتار بھگت بھگوت دیندے آئے گواہیا۔ آپے جانے
 آد آپے جانے آنت، بے آنت آپ اکھوائیا۔ آپے کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ آپے توڑے گڑھ ہونے ہنگت، ساچی
 سنگت لئے ملائیا۔ گرسکھ دوجے در نہ جائے منگت، ستگر پورا نو کھنڈ پرتمی گرسکھ تیرے چرناں ہیٹھ دہائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اپنا ڈنک آپ وجائیا۔ گوبند انک سہاونا، چہی پوہ
 ہو تیار۔ گرسکھان رت اپنا تلک لگاونا، اٹھ دیا سنگھ کر پیار۔ ساچا ست آپ جگاونا، آپے ہونے پھریدار۔ رت ماس برکھ نہ کھئے وکھاونا،
 گھڑی پل نہ کھئے وچار۔ ابناشی اچت اپنا حکم آپ جاناونا، حکمے اندر سرب سنسار۔ بھلے بھٹکے آپ اٹھاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، پرگٹ ہونے ہر کرتار۔ ہر کرتار پرگٹ ہویا، بھل رہے نہ رائیا۔ پنتھ خالصہ کیوں
 رہیا رویا، سویاں سویاں رین وہائیا۔ پُرکھ ابناشی نوان نروٹیا، نہ مرے نہ جائیا۔ گوبند سورا جس تیرے اندر امرت چوٹیا، بھر پیالہ راہ تکے
 سچا ماہیا۔ دوجے دروں ملے نہ کدی کوئی ڈھوا، کوئن کوٹ سوالی بھکھک بھکھیاں ننگیاں کولوں منگدے مارن دھاپینا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، دی دوارے جائے بے پرواہیا۔ دی دوارے جانا، ہر ساچی کھیل
 کھلائیا۔ پنچم تاج سیس چہاونا، شاہو بھوپ وڈی وڈیائیا۔ کھچ کٹار ہتھ رکھاونا، زربھو بھے نہ کوئی رکھائیا۔ شاہ پاتشاہ راج راجانا اپنا حکم
 سناونا، دوسر حکم من کدے نہ جائیا۔ کلجگ ورتے اپنا بھانا، میٹے جوٹھی جھوٹھی شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر،

کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، آنت کنت بھگونت ساچے سنت لئے ملائیا۔ ساچے سنت سنگ رلائے، آد جگادی کار۔ گرمکھاں اندر مردنگ وجائے، آپ ہلائے اپنی نام ستار۔ آپ بن ملنگ وچ نچن جائے، سرشٹ ویکھے اپر اپار۔ نہ ہندو نہ سیکھ مسلمان کیسے نظر نہ آئے، درشن سنگھ بنیا کالا سو سا تن شنگار۔ عیسیٰ موسیٰ ایہدے تن رکھائے، مکہ کعبہ چرناں بیٹھ لتاڑ۔ پُرکھ ابناشی ویکھے جگت تماشا، آپے رووے آپے کرے ہاسہ، آپے بھرے خالی کاسہ، جگت بھنڈارا ویکھ وکھایا۔ آپے پنچاں بنے داسی داسا، داسن داس لئے سیو کھایا۔ ستجگ تیرا ست بھرواسا، ستگر پورا دئے بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اپنا بل آپ دھرایا۔ ایک سورپیر بلکارا، ہر سچا شہنشاہیا۔ لوک مات دیوے شبد للکارا، نرگن آپ سنائیا۔ جس اُچیا سو پاوے سارا، بھل بھل پنٹھ خالصہ کیوں گیا وقت گوائیا۔ اتم سب توں آؤنا پئے چرن دوارا، ویہہ سو ویہہ بکرمی ویکھ وکھائیا۔ سیاست وراست رووے زارو زارا، گھر کوکے دئے ڈبائیا۔ بن کنت ڈباگن دسے نارا، کلجگ کوڑے یار رہی ہنڈھائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اتم لایا اک اکھاڑا، ہر سنگت سنگ رلائیا۔ میٹن آیا جھوٹھی دھاڑا، پھڑ کھنڈا شبد تیج سچا شہنشاہیا۔ چار گنٹ کرے ایک اوارا، نام نامہ چار گنٹ آپ پھرائیا۔ گر سنگت ہر سنگت پہلی دوجی وار کیتا اک پیارا، ایک ڈھٹیا وچ رکھائیا۔ اتم بخشے مان وچ سنسارا، مانس جنم نہ جائے ہارا، ہر کی بوڑی دئے چڑھائیا۔ ٹھانڈا وکھائے اک دربارا، در درویش بنے نرنکارا، گرسکھ باہوں پھڑ پھڑ لئے لنگھائیا۔ برہما وشن شو راہ تگن آدھ وچکارا، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ سنگ محمد چار یار کرن پکارا، اوچی کوک کوک دین ڈبائیا۔ دے درس جس ملیا نہکلنک نرائن نر اوتارا، ساڈا پھاندی پھند دئے کٹائیا۔ ساڈا واس ہويا چوڈاں لوک بنیا اک اکھاڑا، چوڈاں لوک ہر کی سار نہ رائیا۔ گرسکھ سجن در آئے پکارا، دوئے جوڑ کرے بینتی اک اک اک اکھڑ رہیا سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آد جگاد برہم برہما، اپنی رچنا آپ رچائیا۔

★ تارا سنگھ چمبل نون : صاحب زادے دی پُچھے : سچے صاحبزادے دا بھیو دسنا ★

صاحب زادہ ایکا سُت، لکھ چوراسی جگت لوکائیا۔ آپ اُپائے ابا نشی اچت، رکت بوند نہ میل ملائیا۔ سدا سُہائے اپنی رت، خزان بسنت نہ کوئی وڈیائیا۔ اپنی گودی رہیا چُک، دوجی سیج نہ کوئی وکھائیا۔ بھنڈارا دیوے اک اٹھ، اپنی اچھیا جھولی پائیا۔ آد جُگاد نہ جائے نکھٹ، اٹھ اتوٹ رکھائیا۔ آپے چڑھ چڑھ ویکھے ساچی چوٹ، گھر مندر کر رُشنائیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، پنج تت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ آپے جانے اپنا ات پوت، پتا پوت ویکھ وکھائیا۔ آپے دھاگا آپے سوٹ، تانا پیٹا آپے پائیا۔ آپے کایا ویکھے قلبوت، آپے آتم برہم ترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، صاحب زادہ اک پرگٹائیا۔ صاحب زادہ اک دُلا ر، آد جُگاد سمایا۔ نہ کوئی دوسر کرے پیار، نہ کوئی میل ملایا۔ اپنا ونج کرے ونجار، ونج ونجارا آپ ہو جایا۔ آپے مارگ دسے سنسار، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے ہونے داتا دانی دیونہار، ست بھنڈارا آپ بھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، ایکا سُت لے پرگٹایا۔ سُت پرگٹائے شاہ سُلطان، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ جُگا جُگنتر ہونے نگابسان، بھل کدے نہ جائیا۔ چرن کول بخشے مان، دھرت دھول دے وڈیائیا۔ آپے کرے اپنی کلیان، کال مہاکال نیڑ نہ آئیا۔ آپ بیٹھائے اپنے سچ بیان، دوسر اوٹ نہ کوئی تکائیا۔ بھل جائے نہ گن ندھان، گنوتنا سچا شہنشاہیا۔ ساچے سُت پھڑائے سچ نشان، لوآن پُریاں آپ جھلائییا۔ صاحب زادہ ہونے پروان، جس ملیا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا سُت دے سمجھائیا۔ صاحب زادہ اک سپتر، پتر نہ کوئی پیارا۔ کرے کھیل آپ پچتر، چتر نظر نہ آوے کوئی سنسارا۔ آد جُگادی بنے بتڑ، کرے بت اپارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سُت دے ہلارا۔ صاحب زادہ آپ اُٹھایا، کلجگ انت واری۔ شبدی پُت میل ملایا، نانا توڑ سرب سنساری۔ پنج تت بُت نہ کوئی وکھایا، ترے گن بنے نہ کوئی دھاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنے صاحبزادے پاوے آپے ساری۔ صاحب زادہ آپ اُٹھایا، کر کِرپا ہر کرتار۔ چوتھے جگ بھل نہ جایا، نر ہر نرائن سچے سرکار۔ شبد سوربیر نال رلایا، اپنی ہنھیں کھچ ستار۔ جگت دھار نہ کوئی رکھایا، اگم اگمڑی کرے کار۔ ہڈ ماس نارڑی چمڑا نہ ویکھ وکھایا، من مت بدھ نہ کوئی وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا پچھ لے اُٹھال۔ ایکا پچھ بالی بدھ،

شبدی شبد اُٹھایا۔ پُرکھ اکال کرے کارج سُده، کارج کرنے آئے آیا۔ آپ بنائی اپنی بدھ، ودیا پڑھن کسے گھر نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا صاحب زادہ اپنے اندر آپ بہایا۔ صاحب زادہ بہایا اندر، ہر ساچا تخت سہایا۔ اپنی ہتھیں لایا جندر، نہ کوئی توڑ تڑایا۔ ویکھنہارا ڈونگی گندر، لکھ چوراسی پھول پھلایا۔ جیو جنت نہ جانے بہاگاں مندر، کون رُپ ہر کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا میلا اپنے در، سُت دُلا رے لئے کرایا۔ سُت دُلا رے ملیا میلا، بہگت وچھوڑا آپ کٹائیندا۔ آپے گُرو آپے چیلا، آپے کھیل کھلاییندا۔ آپے جانے اپنا ویلا، تہت وار نہ کوئی جنائیندا۔ آپے وسے اک اکیلا، آپے سگلا سنگ نبھائیندا۔ آپے سگن منائے چاڑھے تیل، آپے سخیان منگل گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے سنت بہائے اپنے گھر، اپنا در آپ وسائیندا۔ پتا پوت در ہوتے وارث، پُرکھ اکال سمجھائیا۔ بن ہر شبد نہ دسے کوئی ہور خالص، تتوت وکار بھری لوکائیا۔ جگت مات پت بہین بہائی، ساک سجن سین سون جان کر کے آس، ستگر پورا وسر جائیا۔ ساچا صاحب زادہ سدا چرن کول چرن بنیا رہے بالک، جوان رُپ نہ کھئے وٹائیا۔ ویکھنہارا خلق خالق، مخلوق لاشریک اک خدائیا۔ آپے بنے اپنا ثالث، دوسر منگے نہ کسے دی صفائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا سُت اک سمجھائیا۔ ایکا سُت شبد دھار، گوبند ناؤں پرگٹایا۔ پُرکھ ابناشی اپنا آپ آپے لئے وچار، دوجا مت دے نہ کوئی سمجھایا۔ اپنی پاوے نہ کوئی سار، دوجے دا ور منگن بن ندھان بن کے آیا۔ اچے لہنا نہیں مُکیا چُکیا نو نو جاعے، پرہہ ڈن دیندا آیا۔ پہلوں منگی اپنی رنگن، ستگر پورا دئے چڑھایا۔ جو در تے منگدے سنگن، پرہہ دھگا دیوے لایا۔ آپے سُت بیٹھائے انگن، گرسکھ ساچے ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا ایک بنائے صاحب زادہ، دیوے اپنی داد، وست امولک جھولی پائیا۔ ساچی وست ہتھ پھڑائی، لیکھا رہے نہ رائیا۔ پتا پوت وچی ودھائی، سُنے سرب لوکائیا۔ جیو جنت بھلے راہی، ساچا پندھ نہ کوئی مکائیا۔ بن کے چاتر رہے سمجھائی، بھگون بہم بھلیکھے اپنے آپ گیا بھلایا۔ جنم جنم دی لتھی نہ مستک شاہی، کالکھ ٹکا نہ کوئی دھوائیا۔ جو جن صاحب ستگر پورے دا حکم منے ناہی، در گھر ساچے نہ ملے وڈیائیا۔ پتا پوت پتا کولوں منگے چائیں چائیں، دیونہار تھاؤں تھائیا، آد جگاد کرے نیائیں، نون سو اکھر اک پڑھائیا۔ پکر اٹھائے آپ لگائے گل اپنی باہیں، اپنیاں بھجان

آپ دکھائیا۔ سدا سُہیلا دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، سر سمرتھ ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ کیا کوئی سیکھیا دیوے مت، مت بین جگت سنسارا۔ جس آد جگاد اپنا کیا اُتیت، اُتیت ہوئے ویکھنہارا۔ دو جہاناں چلائے رتھ، رتھ رتھوہی کھیل زرنکارا۔ اپنی مہا جانے اکتھ، برہما چار مُکھی نہ پاوے سارا۔ اپنا سُت اُچایا بن بوند رت، زرنگن ناری زرنگن کنت بہتارا۔ سینگہ تارا کیوں بیٹھا ستھر گھت، ہر کا شبد نہ من وچارا۔ کیا کوئی سمجھاوے کر کر ارتھ، بھگون کدے نہ بھلنہارا۔ بن بھگون کھئے نہ سکے پرکھ، پورب جہاں کرے نہ کوئی وچارا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، نہکلنک رُپ انوپ بنیا آپ زرنکارا۔ گرسکھاں اُتے امرت میگھ دیوے برس، کایا کرے ٹھنڈی ٹھارا۔ جو جن نیتر لوچن نین کرے درس، ترے کال درسی کرے پار کنارہ۔ آون جاون پنت پاؤن ترے بھون دھنی میٹھ حرص، ناتا توڑ سرب سنسارا۔ لیکھا جانے عرش فرش، قُرس گرہ چرن دوارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا سُت دُلارا۔ سُت دُلارا سادھ سنگت، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ اٹھ پھر رہے منگت، دیونہار آپ ہو جائیا۔ در آیاں چاڑھے ساچی رنگت، رنگت اُتر کدے نہ جائیا۔ گرھ توڑے ہوئے ہنگت، آسا ترشنا دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت دئے وڈیائیا۔ ساچا سُت جیٹھا پُت، گرمکھ وڈ صلاحیا۔ جس اُپر صاحب جائے ٹٹھ، گرمکھ ساچا جائیئے، جس اُتر برہم پیار۔ گرسکھ سچا جائیئے، جس ہردے وسے مُرار۔ گرسکھ سچا جائیئے، ہرکھ سوگ توں وسے باہر۔ گرسکھ سچا جائیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے جنائے ساچی سار۔ گرسکھ سچا جائیئے، جگت ناتا توڑے موہ۔ گرسکھ سچا جائیئے، گر چرن جائے چھوہ۔ گرسکھ سچا جائیئے، دُرمت میل لیوے دھوہ۔ گرسکھ سچا جائیئے، گر گودی جائے سوں۔ گرسکھ سچا جائیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھے تھائوں تھان۔ گرسکھ سچا جائیئے، جو بھانا منے کرتار۔ گرسکھ سچا جائیئے، جو ناتا توڑے جگت سنسار۔ گرسکھ سچا جائیئے، گر چرن دھوڑی کرے شنگار۔ گرسکھ سچا جائیئے، گر ناؤں کرے ادھار۔ گرسکھ سچا جائیئے، گر امرت منگے امر بھنڈار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی دیونہار۔ گرسکھ سچا جائیئے، جس گر کے ناؤں رنگ۔ گرسکھ سچا جائیئے، آتم سوئے سیج پلنگ۔ گرسکھ سچا جائیئے، گھر اٹھ پھر انحد شبد وجے

مردنگ۔ ستگر سچا آکھیئے، اپنے اندر اپنے مندر آپے جائے لنگھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی ونڈ۔ گُرسکھ اوہ نہ آکھیئے، جو مایا رہے لپٹائے۔ گُرسکھ اوہ نہ آکھیئے، جو ترشنا بھکھ ودھائے۔ گُرسکھ اوہ نہ آکھیئے، جو جن شنکار ویسوا روپ وٹائے۔ گُرسکھ اوہ نہ آکھیئے، گر سنگت وچ اچا بہ بہ اپنا روپ پرگٹائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکات رہیا سمجھائے۔ گُرسکھ اوہ نہ آکھیئے، جس آتم آتر نہ اک دھیان۔ گُرسکھ اوہ نہ آکھیئے، جس من بھریا مان ابھان۔ گُرسکھ اوہ نہ آکھیئے، جو منگے پین کھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگادی آپے جانے اپنی سچ پچھان۔ گُرسکھ سچا آکھیئے، جو بھانا متے زرنکار۔ گُرسکھ اوہ نہ آکھیئے، جگت ترشنا ہوئے خوار۔ گُرسکھ سچا آکھیئے، در منگے ٹھنڈا دربار۔ گُرسکھ اوہ نہ آکھیئے، تن بھریا رہے کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار۔ گُرسکھ سچا آکھیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ویکھے وگسے کرے وچار۔

ہر پُرکھ زرنجن وڈیائی دھن، اپنی مہا آپ گنائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن وڈیائی دھن، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن وڈیائی دھن، اپنی ویل آپ ودھائیندا۔ ایکنکارا وڈیائی دھن، اپنا میل آپ ملائیندا۔ آد زرنجن وڈیائی دھن، بن تیل باقی زرنجن جوت آپ جگائیندا۔ سری بھگوان وڈیائی دھن، سکلا ساتھی سنگ نبھائیندا۔ ابناشی کرتا وڈیائی دھن، اپنی گھاٹی آپے پار کرائیندا۔ پاربرہم وڈیائی دھن، اپنی باقی آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر ہر کھیل کھلائیندا۔ کر کرپا گن ندھان، ستگر اپنا روپ پرگٹائیندا۔ دو جہاناں ہو پردھان، بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات چُکائے کان، ساچے سنت کنت بندھائیندا۔ آد جگادی ہو مہربان، گرُمکھ اپنی گود بہائیندا۔ ویکھنہارا بال نادان، گُرسکھ ساچے رنگ رنگائیندا۔ رنگ مچھئی اک مہان، چوہاں میلا آپ ملائیندا۔ چوٹھے جگ ہو پردھان، مائس جنم پھیر دوائیندا۔ مائس مائس کر نشان، جگت وچھوڑا پندھ مکائیندا۔ میل ملائے ہر ہر آن، برہم پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ کایا کپڑ کرے کلیان، جھوٹھی ماٹی آپ دھوائیندا۔ دھوبی بن سری بھگوان، ساچی بھٹھی آپے تائیندا۔ اپنا لنبو

آپے لایا آن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ چوٹھے جُگ ساچے سنت اُبھار، بھگونت میل ملائیا۔ گُرمکھ گُرسکھ سوہے اک دوار، در دوارا آپ گھلائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی پاوے سار، ستان دیباں پھول پھلاییا۔ اٹھان تان کرے وچار، نو دوارے کھوج کھوجایا۔ سُکھمن ٹیڈھی جانے نار، بنک دوار سچا شہنشاہیا۔ انحد شبد جانے دھنکار، ناد انادی آپ وجایا۔ نجھر جھرنا ویکھے اپر اپار۔ کول نابھ آپ جھرایا۔ آپے کھولے بند کواڑ، اپنا پردہ دئے اٹھایا۔ آپے سیجا کرے پیار، دسم دواہری آپ سہایا۔ آپے آسن لائے سچی سرکار، نرگن بن کے ساچا ماہیا۔ آپے سرت سوانی اپنے دوار، کھچ بہائے واہو داہیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جُگ جوگ ابھاس ہٹھ تپ کدا رہیا وچار، لیکھا لیکھے وچ لگایا۔ کلجگ اتم نہکنک لئے اوتار، نرگن جوت کرے رُشنایا۔ چار جُگ دے میل وچھڑے یار، ستجگ تریتا دواہر کلجگ اتم بھل نہ جائیا۔ کوئی روے رام رام کرے پکار، کوئی کرشن رہے دھیایا۔ کوئی آد شکت کرے نمسکار، نمو نو کھئے اکھوائیا۔ کوئی اوچی کوک کرے پکار، اناالحق صدا لگایا۔ کوئی مقامے حق لبھے یار، حق حقیقت دئے گواہیا۔ کوئی نام نام ست رہے اچار، کوئی واپگرُو فتح گجایا۔ سب دا سانجھا اکو یار، پُرکھ اکال ناؤں دھرائیا۔ کرن آیا جگت پیار، سرشٹ سبائی ویکھے تھائوں تھائیاں۔ لکھ چوراسی وچوں لئے اُبھار، گُرمکھ ساچے لئے ملائیا۔ اپنا گندن آیا ساچا ہار، جوت اکالن بن کے مالن، تتان لوکان چوڈاں ہٹان پندھ مُکائیا۔ گُرسکھاں آگے بنیا آپ سوالن، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر ہر اپنی دیا کمایا۔ چار جُگ دا جگت وچھوڑا، ہر ہر پندھ مُکائیندا۔ پُرکھ ابناشی چڑھیا ساچے گھوڑا، ہر کا گھوڑا دس نہ آئیندا۔ دو جہاناں پھرے دوڑا، لوآن پُریاں پندھ مُکائیندا۔ ایتھے اوتھے لایا اکو پوڑا، ایک دُنڈا اُپر وکھائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت ویکھے مٹھا کوڑا، گھٹ گھٹ اندر پھول پھلاییندا۔ ہر سنگت ہر جو آپے بھڑا، ہر مندر اک سہائیندا۔ جنم جنم دی بُجھائے پیاس لگی اوڑا، سانتک ست ست کرائیندا۔ سسے اُپر لایا ایک ہوڑا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ گُرسکھ تیرے راہ وچ نہ اٹکائے کوئی روڑا، کوئن کوٹ برہمنڈ اپنے چرناں ہیٹھ دباؤیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار جُگ ساچے سُکھ گُرسکھ لیکھے آپے رکھ، سنتن پاوے ساچی بھکھ، بھگتن نیتر آپے پیکھ، پیکھنہار دیا کمایا۔ بھگت سنت گُرمکھ

گرسڪھ، جگت اتم ميل ملايا۔ دُھر دا ليڪھ آڀي لڪھ، پڇھلا ليڪھ چُڪايا۔ ساڄي سِڪھيا سچ سمجھائے سِڪ، صبر صبُوري سنگ رکھايا۔
 پُرڪھ ابناشي ساڄا پت، پتا پُوت دئے وڏيايا۔ کلجگ اتم ڪرن آيا پت، نِت نوت جو کھيل کھلایا۔ ليڪھا جانے ده دِش، چار ڪنٺ پھول
 پُھلایا۔ در آئے لاپے جھوٽھي وڪھ، امرت ايڪا جام پيايا۔ پُتران ديويے ساڄي بھڪھ، بھچھيا ساڄي جھولي پايا۔ جوتي جوت سرُوپ ھير،
 آپ اپني ڪرپا ڪر، ھير سنگت دئے وڏيايا۔ ھير سنگت ھير وڏيائيندا، آئے چرن دوار۔ بھڪھياں بھڪھ گوائيندا، ديويے نام آدھار۔ اپنے آپ
 منائيندا، جُگ جُگ وچھڙے يار۔ جھوٽھياں سچ ڪرائيندا، ديويے درس ديدار۔ لُٽياں گھر وسائيندا، اُجڙے پھير نہ وچ سنسار۔ ماوان
 پُتران گود سُهائيندا، پُوت سڀوٽا دئے آدھار۔ خالي گود نہ کوئي رکھائيندا، جو ناري منگے سُت دُٺار۔ پُرڪھ ابناشي ديا ڪمائيندا، نرگن سرگن
 ڪر پيار۔ جوتي جوت سرُوپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، ايڪا بخشے چرن پيار۔ چرن پيار رکھو آس، چرن ڪول چت لايو۔ ڪرے کھيل ھير
 شاھو شاھاس، شاستر سمرت بھيو نہ رايو۔ گرسڪھاں اندر ڪرے واس، واس نواسا آپ دھرايو۔ بھوئے سھائي جنگل جوہ اُجاڙ پھاڙ پربھاس،
 دُونگھي ڪندر ويڪھ وڪھايو۔ جوتي جوت سرُوپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، ھير سنگت دئے وڏيايا۔ ھير سنگت وڏيائي وڏ، وڏ وڏا وڏ آپ
 وڏيائيندا۔ چھي پوه لڏائے لڏ، اپني کھيل آپ ڪرائيندا۔ ستاراں سال جو اپنا فرمانا پنے وچون رھيا ڪڏھ، آڀے بند ڪرائيندا۔ جوتي جوت
 سرُوپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، اپنا کھيل آپ کھلایيندا۔ اپني دھار شبد گن، گنوتنا گن جنائيا۔ سنت مني سينگھ تيري پُڪار لئے سُن،
 سُنھار اڪ اڪھوائيا۔ تيرا ليڪھا ديويے چُن چُن، لڪھ چوراسي پھول پُھلایيا۔ ميرا ناد تيري دُھن، تيري دُھن جگت شنوائيا۔ جوتي جوت
 سرُوپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، اپنا پردہ لئے اُٺھائيا۔ اپنا پردہ ھير اُٺھاوانا، سنت مني سينگھ کيتا قول اقرار۔ سمت ستاراں ويس وٺاوانا،
 پرگت ھو ھير نرنڪار۔ اپنا شبد اپنے نال رکھاوانا، جائے دلي دربار۔ نو نو ميت اڪ بندھاوانا، نو نو ليڪھا جانے سچي سرڪار۔ جوتي جوت
 سرُوپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، ھير سنگت اڳے ڪرے آپ پُڪار۔ ھير سنگت ڪولون منگے دان، ھير داتا بے پرواھيا۔ ليڪھيا ليڪھ جو ليڪھت
 مھان، گرسڪھاں سِڪھ سمجھائيا۔ پھلي چيتر لے ڪے جائے نال نشان، نشان نشانہ دئے لگائيا۔ اپنا دسے سچ ودھان، جگت ودھان دئے مٿائيا۔
 پنج پيارے ھوون پردھان، پنج شبد دين گواھيا۔ نو در جھوٽھ مڪان، نو ڪھنڊ جگت رھن نہ پائيا۔ نو بند بند ڪرے نو جوان، بندي خانہ

اک سہائیا۔ اک اک لیکھا جگت مہان، لیکھا لیکھ نہ کوئی سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک اکلا اپنے ہتھ رکھ
 وڈیائیا۔ اک اکلا پیلا رنگ، اپنی کھیل کھلائیندا۔ دو جا روپ سورا سربنگ، ست پُرکھ نرنجن آپ اٹھائیندا۔ تیجے وجائے نام مردنگ،
 چوتھے پد آپ سُنائیندا۔ پنچم ہووے ساچا سنگ، سکلا سنگ سنگ نبھائیندا۔ چھویں چہر چھن نہ منگے کھئے منگ، جگت سوالی نہ
 سوال رکھائیندا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن کسے تنگ، آسو گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں کرے ننگ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش
 من مت بُدھ مۇل چُکائیندا۔ نوویں نو در ستا رہے دے کر کند، اپنا مکھ نہ کوئی وکھائیندا۔ شاہ سلطاناں راج راجاناں اک سُنائے سہاگی
 چھند، نو نو اند اند رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، جوت شبد شبد جوت جوت شبد
 ایک سنگ رکھائیندا۔ شبد جوت نہ تھے ناتا، آد جگاد رکھایا۔ ہر کا شبد گر کی گاتھا، گر کا شبد جگت کھایا۔ ہر کا شبد ساچی داتا،
 گر کا شبد پوجا پاٹھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، ایڑا ایک رنگ سورا
 سربنگ، نش اکھر دئے سمجھایا۔ نش اکھر ہر ہر بولنا، اپنی ودیا کر پردھان۔ چوڈاں ودیا مات رولنا، نہ دسے کوئی نشان۔ سچ دوارا ایک
 کھولنا، کرے کھیل سری بھگوان۔ جیو جنت ایک کنڈے تولنا، تولنہارا گن ندھان۔ ساچا ڈھولا ایک بولنا، سوہنگ سو زمیں اسمان۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دو جہاناں پاوے آن۔ دو جہاناں رکھے آن، پُریاں لوآں آپ سمجھائیا۔ برہمے تیرا برہم مکان،
 پاربرہم ویکھ وکھائیا۔ گرسکھ ساچا سورپیر نوجوان، چہتردھاری دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کھیل اپنے
 ہتھ رکھائیا۔ شنکر تیرا آنت ماکونا، بھل رہے نہ رائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھ وکھاون، ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ گرسکھ ساچے تخت
 بہاونا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ تیرا اتم آنت کراونا، گت مت گت اپنے ہتھ رکھائیا۔ جس گھڑیا تیس بہن وکھاون، گھڑن بہنہار آپ ہو
 جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اندر تیرا اند اندراسن، آنت رہن نہ پایا۔ کرے کھیل پُرکھ
 ابناشن، کلجگ اتم ویس وٹایا۔ کرے کھیل شاہو شاہاشن، شاہ سلطان وڈی وڈیایا۔ گرمکھ وکھائے داسی داسن، بال نادانا سیو کھایا۔
 لیکھا جانے پرتھی آکاشن، گگن گگنتر پھول پھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اند بند نہ کھئے

پرگٹایا، اند بند نہ کوئی ناتا، پُرکھ ابناشی آپ مٹائیندا۔ برہما شو سُنائے اپنی گاتھا، سو پُرکھ نرنجن آپ پڑھائیندا۔ ہنگ برہم ایکا ساتھا، سوہنگ اپنی دھار دکھائیندا۔ سرب کلا آپے سمرتھا، سمرتھ پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جُگ جُگ چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھوایی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، ہر سنگت دیوے ساچا ور، دیاندھ گہر گن ٹھاکر دیوے نام رتی رتناگر، گرسکھاں رتی رت تلک لگائیندا۔

رتی رت چڑھی بیٹا، گرسکھ لڑن کوئی نہ جائیا۔ ہوئے سہائی جوں پتا پوت بیٹا، سر رکھے ہتھ ٹھنڈی چھائی۔ آپے شبد نام لیٹا، سچ دوشالہ دئے دکھائی۔ کلجگ جیو رہے ویکھی ویکھا، ہر کا روپ نظر نہ آئی۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال دین دیال دھریا بھیسا، واک بھوکھت دئے گواپیا۔ میل ملاوا دس دشمیشا، در گھر ساچے وجے ودھائی۔ ہر سنگت برہما وشن شو تینوں کرے آدیسا، جس ملیا ہر رگھرائیا۔ نرگن گرمکھاں پچھے پھرے دیس پردیسا، پاندھی اپنا پندھ مکائی۔ لیکھا جانے نانک سرگن ہتھ کھونڈی موڈھے بھوری کھیسا، سیلی ٹوپی سپس گندائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دھر دا بان آپ لگائے سری بھگوان، کلجگ مٹے کوڑ نشان، کوڑی کریا رہن نہ پائی۔ کوڑی کریا مٹنا اندھ، جگت اندھیرا رہے نہ رایا۔ کلجگ مکنہ جھوٹھا پندھ، ستجگ مارگ دئے لگایا۔ سرشٹ سبائی گاؤنا ایکا چھند، ایشٹ دیو اک جنایا۔ ہر سنگت تیرا پیار تیرے کولوں منگے منگ، در تیرے منگن آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ در آئے لئے ترایا۔

گرسکھاں دسے راہ سکھالا، چرن کول سچھی سرنائیا۔ دیوے ڈن نہ منگے ہالا، اگنی تت نہ کوئی تپائی۔ منگے دان نہ شاہ کنگالا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ ہتھ نہ پھڑائے کوئی مالا، منکا من کا دئے بھوائیا۔ تیرتھ تٹ نہ گھالے کوئی گھالا، چرن دھوڑ اشنان کرائیا۔ پوجا کرے نہ بون جوالا، گھر نرگن جوت کرے رُشنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھاں پھندن دئے کٹائی۔ گرسکھاں مارگ

دیوے دس، دیاںدھ دیا کھائیا۔ پردے اندر جائے وس، جو جن سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان رسنا گائیا۔ مٹے رین اندھیری مس، ودی سدی نہ کوئی وکھائیا۔ سدا سہیلا وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ناتا توڑے دس دس ماس، مات گرہ پھند کھائیا۔ گرسکھ ہونے نہ کدے نراس، جو جن اک واری درشن پائیا۔ لیکھے لگے سواس سواس، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک درسائیا۔ ساچا مارگ راہ سکھالا، نرگن آپ جنایا۔ دو جہاناں پھرے اک اکلا، نو کھنڈ پھیرا پایا۔ گرسکھاں پھڑایا آپ اپنا پلا، گرسکھ لبھن کتے نہ جایا۔ گرسکھاں پچھے پھرے ہو ہو جھلا، اپنی مت نہ کوئی وکھایا۔ گرمکھ جوتی آپے رلا، اپنی جوت گیا بھجھایا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، گرمکھ تیرا دھام وڈیایا۔ دئی دوتی میٹے سلا، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ سرشٹ سبائی بھلائے کر کر ول چھلا، سکھ ساچے لئے ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ دئے وکھایا۔ ساچا مارگ ہر کرتار، ستجگ ساچے آپ جنائیا۔ بن ستگر پورے دو جے در نہ کوئی نمسکار، بن جگدیش سیس بھیٹ نہ کیسے چڑھائیا۔ راگ چھتیس گرسکھ تیری گاوندے وار، اچی کوک کوک سنائیا۔ ستگر تیرا رہے سدا خبردار، غفلت وچ کدے نہ آئیا۔ دیوے سدا درس دیدار، دین دیال وڈی وڈیایا۔ کرے ترس وچ سنسار، کلجگ اتم ویس وٹایا۔ لئے پرکھ پرکھنہار، جگت جوہری ویس دھرائیا۔ کنگن ٹھگ چور اتریا پار، لہنا دینا رسیا مکھائیا۔ گرسکھاں کرپا ہولا بہار، سر اپنا بہار اٹھائیا۔ چھوٹے بالے کر تیار، ساچا مارگ لئے وکھائیا۔ پچھے آؤنا وارو وار، بھل کھئے نہ جائیا۔ پائے مل آپ کرتار، کرتا قیمت آپ چکائیا۔ سوہنگ گاؤنا جے جے جیکار، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہونے آپ سہائیا۔ ہونے سہائی سرب سکھ داتا، دینا بندھپ دین دیالا۔ ایتھے اوتھے پچھے واتا، کرے کھیل نرالا۔ رل مل سنگت ہر جو نال کرے باتا، جس ملیا دھر دلالا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں دیوے ایک اور، پھل لگائے اپنے ڈالا۔ گرسکھ ڈالی پت پھل پھلوڑیا، ہر ساچا سچ مہکائیندا۔ بوٹا لایا پہلی ہاریا، ہرا سنج آپ کرائیندا۔ آپے ہونے پچھے اگاڑیا، دو جہاناں سیو کھائیندا۔ نیڑ نہ آئے موٹ لاڑیا، رائے دھرم نہ ڈن لگائیندا۔ گرسکھ سرتی رہے نہ کواریا، جس جن اپنے لیکھے پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ ایک دس، درگاہ ساچی میل ملائیندا۔ ساچا مارگ ستگر چرن، اور نہ کوئی سنائیا۔ لیکھا چکے مرن ڈرن،

مرن ڈرن رہن نہ پائیا۔ نیتر لوچن درشن ہرن پھرن، ہرن پھرن آپ گھلائیآ۔ کَریا کرے کرنی کرن، کرنہار اک اکھوائیا۔ جو جن دھئے جوڑ
ایکا وار سرن پڑن، مات گرہ پھیر نہ آئیآ۔ نانا توڑے ذات پات ورن برن، چار ورن اٹھاراں برن رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
آپ اپنی کَریا کر، ہرجن لائے اپنے لڑ، اپنے پلُو آپ بندھائیآ۔ ساچا مارگ کرو دھیان، ہر سَتگر آپ لگایا۔ نہ کوئی کرائے تن اشنان،
جھوٹھی ماٹی نہ پوچ پُچایا۔ اندرے اندر بخشے اک گیان، نام نَدھانا جھولی پایا۔ سُرتی شبد دیوے مان، ابھانا موہ چُکایا۔ امرت بخشے پین
کھان، ترشنا بھکھ مٹایا۔ ناری کنت ملے ہانی ہان، گر چِلا ویکھ وکھایا۔ جُگ وچھڑے آپے میلے آن، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، راہ سُکھالا اک رکھایا۔ راہ سُکھالا سَتگر دینا، دینن اُتے دیا کھائیآ۔ پنج وار رسنا مُکھ جس جن چینا،
پنج وکارا رہے نہ رائیا۔ کایا چولی رنگ چاڑھے بھینا، بھنڑی زین دئے وڈیائیآ۔ گُرسکھان کرے ٹھانڈا سینہ، امرت میگھ بوند سوانتی مُکھ
چوائیا۔ لیکھا چُکائے جوں جل مینا، پُرکھ ابناشی وڈ وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنا مارگ آپے رہیا چلائیآ۔
اپنے مارگ آپ چلائے، کرے مہر مہربانا۔ گُرسکھ سجن کدے بھل نہ جائے، جس بخشے چرن دھیانا۔ ترے گن مایا زل نہ جائے، میل ملائے
سِری بھگوانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ساچا مارگ ایک دیوے جیا دانا۔ جیا دان جیون دات، جُگت جگت ہر
سمجھائیآ۔ نرگن اکھ نرگن پوجا نرگن پاٹھ، نرگن کرے پڑھائیآ۔ گُرسکھ تیرا لیکھا لکھے نہ کوئی ہاتھ، سمرتھ ہتھ وڈیائیآ۔ کاغد قلم گائے تیری
گاتھ، شاہی لکھ لکھ رہی شرمائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، دیوے درس ساچا ہر، گُرسکھ ساچے آپ جگائیآ۔
گُرسکھ کدے نہ ڈر، کیہر رُوپ کیہر سینگھ آپ وکھائیندا۔ جس نے گھاڑن لیا گھڑ، کر کَریا پار لنگھائیندا۔ جس پھڑایا اپنا لڑ، کام کرودھ
لوبھ موہ ہنکار وچ نہ کدے ڈبائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، آپ تیرا گُرسکھ اپنے نال ترائیندا۔ تارنہارا آگیا، نرگن
جوت کر اُجیار۔ ناؤن نرنکارا اپنا ناؤن رکھا لیا، نرگن رُوپ اپرا پار۔ سَتجگ ساچا مارگ لا لیا، چار ورنان اک ادھار۔ ہنگ برہم میل
ملا لیا، پاربرہم کرے پیار۔ پنج تت کایا ناؤن نہ کھئے وڈیا لیا، نرگن ناؤن ہوئے جیکار۔ سرگن تیرا پندھ مُکا لیا، لیکھا چُکیا گر اوتار۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، گُرسکھان دیوے ساچا ور، ترنی ترن آپ کرتار۔ ترنی ترن پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈی

وڈیائیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جو جن درشن پائیا۔ لہنا دینا چُکے سیار ساڈھے تِن ہتھ، ترے گن جال نہ کھئے وچھائیا۔ گرسکھ وکے ستگر ہٹ، گر کا ہٹ چرن سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا جیا دان، جیون مکت آپ کرائیا۔

ترے گن تیری ساچی رت، ہر کرتے آپ اُپائیا۔ نرگن پرگٹئے پنج تت، سرگن دئے وڈیائیا۔ من مت بُدھ اندر گھت، سچ شنگار وکھائیا۔ برہم روپ ہو کلاپت، ہر مندر لئے سہائیا۔ تن بنائے جگت رتھ، ہر رتھوہی لئے چلائیا۔ پنج وکارا پائے نتھ، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار نال رلائیا۔ آسا ترشنا دیوے رس، رسک رسک ہلکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تن مندر لئے بنائیا۔ تن مندر آپ اُساریا، باڈی بن آپ نرنکار۔ آپ لائے اٹاں گاریا، کرے کرائے ساچی کار۔ آپ کھولے نو دواریا، آپے کرے بند کواڑ۔ آپے پاونہارا ساریا، نرگن روپ اپر اپار۔ آپے ویکھے بنک دواریا، بنک دواری ہو اُجیار۔ آپے وسے اندھ اندھیاریا، ڈونگھی گندر نراکار۔ آپے چند سورج اُجیاریا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ پنج تت میل ملایا، تانا پیٹا آپے پائیا۔ ساچا تانا آپ تنایا، ترے گن ساچا رنگ رنگائیا۔ تنیہارا تننے آیا، لوک مات ویس وٹائیا۔ ساچا کپڑ تن وکھایا، خاکی چمڑا روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ وکھائیا۔ کھیل کھلاونہار کرتا، بیوہ بیوہ جنائیندا۔ روگ سوگ ڈکھ آپے بھردا، ہرکھ سوگ آپ منائیندا۔ در در گھر گھر آپے ڈردا، اپنا سیس آپ جھکائیندا۔ اپنے مندر آپے وڑدا، آپے مکھ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی دیا آپ کھائیندا۔ دیندھ دیا دھارے، دین دیاں وجی ودھائیا۔ مات گرہ پیج سوارے، دس دس ماس ویکھ وکھائیا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارے، ترشنا ترپت کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن اپنے نام دئے وڈیائیا۔ نام وڈیائی ڈونگھی گندر، ہر ہر لو لائیندا۔ لیکھا جانے اندرے اندر، بیوہ کھئے نہ پائیندا۔ آپے توڑنہارا جندر، آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بیوہ آپ چکائیندا۔ پنج تت کایا جگت ہاٹ، ساچا ہٹ وکھایا۔ لیکھا چُکیا آن باٹ، دھرت

دھول سُہایا۔ جگت وچھاؤنا ویکھی کھاٹ، ایکا بستر لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا کھیڑا دئے سمجھایا۔ جھوٹھا کھیڑا جھوٹھی دھاڑ، کوڑی کِریا نال بندھائی۔ بن ہر شبد نہ کوئی آدھار، سگلا سنگ نہ کوئی رکھائی۔ مر مر جے سرب سنسار، مرے جے آوے جاوے وارو واریا۔ راج راجانا شاہ سلطانا بن سکدار، حُکمی حُکم چلائیا۔ در درویش بن بھکار، در در الکھ جگائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے حُکم آپ پھرائیا۔ حُکم اندر کار کھائیندا، پنج تت کایا کر آکار۔ ماتا مے آپے پائیندا، سپر دیوے سپرخوار۔ اتّ جل نہ کوئی وکھائیندا، ترشنا ترپت کرے وچار۔ بال اوستھا رُوپ وٹائیندا، جو بن جگت دئے ہلار۔ جگت ترشنا آپ رکھائیندا، آسا ترشنا کرے پیار۔ اپنا نام آپ بھلائی، ایکا دھکا دیوے مار۔ جگت مایا وچ پھسائیندا، بندھن پائے اپر اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے جانے اپنی کار۔ برہم رُوپ برہم چھپایا، بھو رہے نہ رائیا۔ جگت سکدار من بنایا، من منوآ شہنشاہیا۔ کھانا پینا پھننا تِس سدا بھایا، منگدا رہے چائیں چائیا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار سنگ رلایا، تھان تھنتر دئے وڈیائی۔ آسا ترشنا نار پر نایا، بھل رہے نہ رائیا۔ جگت سیج رسیا بندھایا، کلجگ وکار ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ جگت جیو جگت گیان، جگ جگ وچ رکھائیندا۔ جس جن رکھیا رسنا رس اک دھیان، تِس جگت رس مکھ لگائیندا۔ گرمکھ ورلے دیوے اک گیان، آپ اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ امرت رس پین کھان، ساچا سپر آپ پھسائیندا۔ مجھ گان باران سپر کوئی نہ دیوے وقت آئے جائے نس، سگلا سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنے سنگ رکھائیندا۔ جس جن رکھے ہر سنگ، سگلی چنت مٹائی۔ بھگتاں چاڑھے بھکتی رنگ، بھگون اپنی دیا کھائی۔ نام اموک وست لین منگ، کایا گولک وچ رکھائی۔ لوک مات نہ بھوئے ننگ، جگت نگیز نہ کوئی وکھائی۔ جو جن منگے ماجھا ددھ مٹھا شہد ماکھیوں کھنڈ، ہر نام تُل نہ رائیا۔ نہ اوہ سہاگن نہ اوہ رنڈ، جو بستر جگت رسی بندھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جن بھگتاں دیوے ایکا ور، نو اٹھاراں سیو کھائی۔ جگت بستر منگے روٹی، دال پیالہ نال۔ اٹھ پھر واسنا رہے کھوٹی، نہ شاہ نہ کنگال۔ بن گرسکھ چڑھے نہ کوئی چوٹی، کوٹن کوٹی رہے بھال۔ در در منگدے بوٹی بوٹی، میل ملے نہ دین دیال۔ تیڑ بنھن جھوٹھی دھوتی، آتم اٹھائے نہ کوئی سوتی، پردہ دیوے نہ کوئی اُپر

ڈال۔ جگت ترشنا جھوٹھے موتی، مایا ممتا سرت نہ سکے کوئی سنبھال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت کھیلے کھیل نرال۔ پیڑیں منگے جیو جُتی، جیون جُگت نہ کوئی دکھائیا۔ آسا ترشنا لڑ پھڑیا واسنا کُتی، کوکر سوکر بیٹھے جوُن وٹائیا۔ ہوئے ہنگتا وچوں نہ پٹی، ساچا رنگ نہ کوئی چڑھائیا۔ پنج تت کایا چولی ویلے اتم جائے لُٹی، نہ سکے کوئی بچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن شنگار ایکا جگت دئے دکھائیا۔ تن تاگا سوٹ دیوے وٹ، تانا پیٹا آپے پائیندا۔ کھیلے کھیل نٹوا نٹ، سوانگی اپنا سانگ ورتائیندا۔ مٹمکھ پھردے ہٹو ہٹ، ساچی وست ہتھ نہ کوئے پھڑائیندا۔ جو سووندے اُپر دوشالیاں پٹ، اتم رائے دھرم بھٹھ تپائیندا۔ سیس ہتھوڑے وچن سٹ، ہتھکڑی نہ کوئی ٹڑائیندا۔ جو جن ستگر پورے اُپر اوٹ بیٹھے رکھ، بھکھیاں ننگیاں گلے لگائیندا۔ جگت جنجالا دیوے کٹ، مانس جنم لیکھے لائیندا۔ پاٹے چیتھڑ ویکھے سمرتھ، روداس چھیارا گواہ رکھائیندا۔ کنگن ویکھنہارا پھرے تیرتھ تٹ، پنڈت براہمن بھیو نہ آئیندا۔ اتم وچی ایکا سٹ، پچھلا کیتا بھل بخشائیندا۔ آگے لاوے نہ موُل ہتھ، چنگی وست نہ آگے کوئی ٹکائیندا۔ ایکا منگے ساچا درس، دوس زین بللائیندا۔ ستگر پورا کرے ترس، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ایکا امرت ساچا سیر دیوے برکھ، مچھ گان نہ کوئی دکھائیندا۔ گرسکھ گر چرن پیار منگو بے دھڑک، ستگر پورا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے شبد دوشالہ دو جہاناں کرے مالو مالا، ٹھگ چور یار لٹ کوئے نہ جائیندا۔

★ ۲۷ پوہ ۲۰۱۷ بکر می جیٹھووال راشٹریتی نوں پہلی چیت نوں ملن واسطے ★

کرے کھیل کوٹن کوٹ وار اسنکھ، اسنکھ اسنکھان گنت نہ رائیا۔ کرے ویس کوٹن کوٹ روپ بنائے بنت، روپ رنگ ریکھ نہ کوئے جنائیا۔ کوٹن کوٹ وار کرے آد آنت، آد آنت اپنی کھیل کھلائیا۔ کوٹن کوٹ وار اپنی مہا گائے بے آنت، بے آنت بے پرواہیا۔ کوٹن کوٹ وار آپ اپنی کرے مٹت، کوٹن کوٹ سیس جھکائیا۔ کوٹن کوٹ روپ انوپ آپ اننت، ان اپنا ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل اپنے وچ رکھائیا۔ کوٹن کوٹ روپ، سو پُرکھ نرنجن آپ اپنے وچ رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ بھوپ، ہر پُرکھ نرنجن اپنی

گود بہائیندا۔ کوٹن کوٹ دشا کوٹ، اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنا بھیو جنائیندا۔ کوٹن کوٹ
 روپ ہر نرنکار، نراکار آپ دھرائیا۔ کوٹن کوٹ روپ آد نرنجن ہو اُجیار، جوت نرنجن لئے جگائیا۔ کوٹن کوٹ روپ کھیل کرے آپ کرتار،
 کوٹن کوٹ کین کرتے وچ سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنا ویس رکھائیا۔ کوٹن کوٹ روپ سری بھگوان،
 بھگون بھگون سنگ رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ ابناشی کرتا نہ آئے وچ دھیان، دھیان دھیان نہ کھئے وکھائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ وکھائے اپنے
 ست نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ پارہسم،
 پارہسم آپ اُچائیا۔ کوٹن کوٹ روپ نہ مرے نہ پئے جم، کوٹن کوٹ وچ سمائیا۔ کوٹن کوٹ روپ کھیل کرے آگم، الکھ اگوچر شہنشاہیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنے وچ رکھائیا۔ کوٹن کوٹ روپ سچکھنڈ، سچ ساچی دھار رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ
 ونڈے ونڈ، ونڈنہار دس نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ روپ آپے جانے اپنا آنت، آنت اپنے وچ رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ بنے ناری کنت، کنت نار
 آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنا بل رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ تھر گھر دربار، کوٹن کوٹ گڑھ
 سہائیا۔ کوٹن کوٹ گھاڑت گھڑے بن سنیار، کوٹن کوٹ گٹھالی رسیا گال، کوٹن کوٹ دائی دایا بنے آپ کرتار، کوٹن کوٹ کرنی کیرت رہے
 کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ کوٹن کوٹ روپ آد، آد ویس دھرائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ
 ناد، اناد انادی ناد وجائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ بودھ آگادھ، آگادھ بودھ اپنا بھیو کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر،
 اپنا مارگ آپے لائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ مارگ لا، نرگن کھیل کھلایا۔ کوٹن کوٹ روپ سچ دوار وسا، بنک دوار دئے سہایا۔ کوٹن کوٹ
 روپ تھر گھر وڈیا، تھر دوار دئے وڈیایا۔ کوٹن کوٹ روپ اپنا میلا آپ ملا، اپنی سیج آپ سہایا۔ کوٹن کوٹ روپ جننی بنے آپ مہرباں،
 جن جنیدی مایا۔ کوٹن کوٹ روپ پُرکھ اکال پتا ماں پوت لئے آپا، ست دُلارا ایکا جایا۔ کوٹن کوٹ روپ اپنا ناؤں پرگٹا، ناؤں نرنکارا دئے
 وڈیایا۔ کوٹن کوٹ روپ ست دُلارا لئے جگا، شبیدی نعرہ لایا۔ کوٹن کوٹ روپ حُکم دئے سنا، حاکم بنے سچا شہنشاہیا۔ کوٹن کوٹ روپ
 سچ سینگھاسن دئے وچھا، آسن سینگھاسن اک درسایا۔ کوٹن کوٹ روپ اپنا روپ آپ سہا، آپے ویکھ وکھایا۔ کوٹن کوٹ روپ بنے شاہ

پاتشاہ، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ کوئن کوٹ روپ سیس تاج لئے ٹکا، جگت جگدیش وڈ وڈایا۔ کوئن کوٹ روپ اپنی حدیث آپ رکھا، آپے کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد اپنا ویس وٹایا۔ کوئن کوٹ روپ کرتارا، کیرتم بھیو نہ کھئے جنائیا۔ کوئن کوٹ کھیل اگم اپارا، اگم اگمڑا آپ کرائیا۔ کوئن کوٹ روپ نرگن جوت نرویر نراکارا، پُرکھ اکال آپ کرائیا۔ کوئن کوٹ روپ سمرتھ پُرکھ کرے کھیل اپارا، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ کوئن کوٹ روپ ویکھے وگسے کرے وچارا، ویکھنہارا آپ ہو جائیا۔ کوئن کوٹ روپ ناری کنت بہتارا، بیٹھے سیج سہائیا۔ کوئن کوٹ روپ اچی کوکن کرن پُکارا، اپنا ناؤں آپ سُنائیا۔ کوئن کوٹ روپ بنے شاہ دارا، کوئن کوٹ بیٹھے سیس جھکائیا۔ کوئن کوٹ روپ بنے بھکارا، کوئن کوٹ بیٹھے الکھ جگائیا۔ کوئن کوٹ روپ آپے جانے اپنی سارا، دوسر بھیو نہ کھئے درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد اپنا بھیو جنائیا۔ کوئن روپ اسنکھ اسنکھا، نرگن نرگن دھار پرگٹایا۔ جگ چوکرزی کال کیسے نہ پرکھا، دین دِیال بے پرواہیا۔ وشن برہما شو منگدے رہے درسا، داسی داس رہے دھیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا بھیو آپ وکھایا۔ اسنکھ گن اسنکھ اجاتا، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماتا، دائی دایا نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کوئی بندھپ نہ کوئی ناتا، نہ کوئی ساک سین نہ بھائیا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھا، نہ کھئے کرے پڑھائیا۔ آپے جانے اپنی واٹا، آپے بنے پاندھی راہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی کھیل ہر نرنکار، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کرے کھیل اپر اپارا، پاربرہم بھیو نہ آئیندا۔ جگت جگ چوکرزی وسے باہر، دس کیسے نہ آئیندا۔ جگ جگ ویس کرے وچ سنسار، ویس انیکا آپ وٹائیندا۔ نرگن سرگن کر اجیار، سرگن نرگن سنگ ملائیندا۔ دیوے وست اٹل اپارا، مُل کھئے نہ لائیندا۔ جوتی جاتا بن کرتارا، اندھیری راتا میٹ مٹائیندا۔ شبد گاتھا دھر دھنکار، ناتھ اناتھان آپ سُنائیندا۔ سر سروور امرت مارے ایکا ٹھاٹھا، بوند سوانتی مُکھ چوائیندا۔ جگا جگنتر پھرے ناٹھا، ساچی سیوا سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ اپنی دھارا آپ رکھائیندا۔ اپنی دھار کھیل کرتارا، بھیو ابھید رکھائیا۔ جگت جگ کر وچارا، جوگ جگت دئے وڈیائیا۔ جگا جگنتر ساچی کار، سچ ساچا آپ کرائیا۔ ستجگ تریتا کرے پار، دوپر ویس وٹایا۔ کلجگ ٹور ہو اجیار، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ اپنی فُدرت کرے پیار، قادر

بے پروا ہیا۔ اپنا برہم لئے وچار، پاربرہم سچا شہنشاہیا۔ اپنا کرم کرے کرنہار، دوسر کرم نہ کھئے وڈیائیا۔ اپنا دھرم جانے نراکار، ورن برن
 نہ کھئے وکھائیا۔ ساچی سرن سرجنہار، سرشٹ سبائی دئے سمجھائیا۔ مرن ڈرن چکے وچ سنسار، بھے بھو نہ کھئے وکھائیا۔ ترنی ترن ہر
 کرتار، تارنہارا اک اکھوائیا۔ لیکھا جانے پُرکھ نار، نر نرائن وڈ وڈیائیا۔ جاگرت جوت کر اُجیار، جوتی نور ڈگمگائیا۔ ساچی سخیاں
 منگلاچار، گیت سُہاگی گائیا۔ بنیا رہے کنت بہتار، لکھ چوراسی ناری آپ ہنڈھائیا۔ سنت سُہیلا ساچا یار، بھگتن میتا اک اکھوائیا۔
 در وسائے ٹھانڈا دربار، در دروازہ آپ کھلائییا۔ غریب نوازا غریب نائیاں پاوے سار، ننان نائیاں آسن لائیا۔ آسو گھوڑا تازا آپے بنے شاہ
 آسوار، شبد اگئی آپ دوڑائیا۔ رچیا کاجا کھیل نیار، جگت جہاز آپ چلائییا۔ مارے واجاں بھکھک بنے آپ نرنکار، ہوکا دیوے واہو
 داہیا۔ کلجگ رین اندھیری اندھیار، سورج چند بیٹھے مکھ شرمائیا۔ گر کا شبد نہ سکے کھئے وچار، مول منتر نہ کھئے پڑھائیا۔ دُرمت میل
 نہ سکے کھئے اُتار، اٹھسٹھ ناری پُرش ننگے تاریاں رہے لائیا۔ اپنا گھر محل نہ سکے کھئے اُسار، اپنا مندر نہ کھئے وکھائیا۔ اپنی ناری نہ کرے
 کنت پیار، نار دُہاگن سرب ہنڈھائیا۔ سگھڑ سوانی نہ دسے وچ سنسار، امرت بھر پانی ساچا اپنے ہتھ اُٹھائیا۔ سُنے نہ بانی ہر کرتار، ہر
 کرتا نظر نہ آئییا۔ چارے کھانی ہوئی گوار، گوارن پھرے واہو داہیا۔ نو کھنڈ ست دیپ بنے بھکھار، وست ہتھ کیسے نہ آئییا۔ ڈومنی کلکھئی
 لبھدی پھرے کوڑے یار، ساچا مٹر بیٹھا مکھ چھپائیا۔ کلجگ تیری اتم وار، دس کیسے نہ آئییا۔ آپے جانے اپنی کار، کرتا پُرکھ آپ کھائیا۔
 اپنے مندروں آپے آئے باہر، اپنا گنڈا دئے کھلائییا۔ گرسکھ ساچے لئے بھال، لکھ چوراسی پھول پھلائییا۔ گھر گھر وجائے اپنا تال، تال تلواڑا
 آپ اُٹھائیا۔ گرسکھاں گھال آپے رہیا گھال، گرسکھ لبھن کھئے نہ جائیا۔ گرسکھ مستک دیپک تھال، رو سس وچ ٹکائیا۔ کوٹن کوٹ
 برہمنڈ گرسکھ تیرے گیت گان، جس ملیا ہر رگھرائیا۔ کلجگ اتم کری پچھان، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ دیون آیا اپنا مان، آپے آیاں نال
 ملائییا۔ برہوں مارے نرالا بان، انیالا تیر اک لگائیا۔ گرسکھ ہویا جگت بے حال، بھلی سرب لوکائیا۔ آندھی گوانڈھی کڈھن گال، ناتا
 توڑن ساک سجن سین سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ ستگر پورا ہویا آپ کیرپال، لکھ چوراسی وچوں ونڈ ونڈائیا۔ اپنی ہتھیں ست سرؤپی پھڑ
 رومال، گرسکھاں مکھڑے نیناں نیر آپ پُنجھائیا۔ بنیا وچولا مہا سنگھ دلال، لوک مات جامہ پھیر دوئییا۔ خاک رُلے لئے اُٹھال، گوبند گود

بہائیا۔ سیوا سنگھ سنگھ بشن لال، مستک نور نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 گرُمکھ ساچے لے اُٹھائیا۔ اسنکھ اسنکھا انت گن، کتھنی کتھ نہ سکے کھئے۔ گرَسکھ تیری پُکار آد جُگاد رہیا سُن، سُنہارا آپے ہوئے۔ لکھ
 چوراسی وچوں لال ائمٹڑے چُن، اپنے ہار آپ پروئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لے کے آیا ساچے
 ڈھوئے۔ ساچا ڈھوآ لے کے آیا، ڈھردرگاہی داتا۔ گرَسکھ سویا لے جگایا، میٹے اندھیری راتا۔ اپنا درس آپ کرایا، رُپ پرگٹائے اک اکانتا۔
 ترے گن مایا پردہ لاہیا، اتم پُچھے باتاں۔ ایک دو جا بھو چُکایا، چرن کول بندھایا ناتا۔ تیجا لوچن آپ کھلایا، امرت بخشے بوند سوانتا۔
 چوتھے پد آپ بہایا، پچھلا پورا کیا گھاٹا۔ پنچم ہتھ واگ پھڑایا، کلجگ میٹے اتم واٹا۔ چھیویں چھتر سیس جھلایا، جگت جلائے اگن للاٹا۔
 ستویں ست پُرکھ نرنجن کاج رچایا، پنج ت ویکھے کایا ماٹا۔ اٹھویں اٹھان تتاں ناچ نچایا، نو دوارے پھرے ناٹھا۔ دسم دواری پردہ لاہیا،
 گرُمکھ گرَسکھ ملیا پُرکھ سمراتھا۔ ناری کنت آپ پرنا یا، آپ چڑھائے ساچے راتھا۔ رتھ رتھوہی بن کے آیا، چرناں ہیٹھ رکھایا ترے لوکی
 ناتھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، آپ نہہائے اپنا ساتھ۔ اپنا ساتھ نہہاون آیا، نرگن زوریر پُرکھ اکال۔
 کلجگ اتم کھیل کھلایا، پرگٹ ہو ہر دین دیال۔ لکھ چوراسی دئے سُنایا، برہما وشن شو رلائے نال۔ کروڑ تینتیسا بھل نہ جایا، سُرپت
 اند دئے اٹھال۔ ایک حکم دئے سُنایا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ نہکلنکا جامہ پایا، نہ کوئی سکے بہال۔ نو کھنڈ پرتھی دس نہ آیا، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں بنے آپ رکھوال۔ نو کھنڈ پرتھی نظر نہ آئے، نرگن اپنی کل ورتائیا۔ چار ورن رہے گرلائے، گھر
 گھر پئی لڑائیا۔ اٹھاراں برن کرن پائے پائے، کلجگ اگنی تت جلائی۔ کوئی گرو کوئی پیر منائے، پیر پیراں سر نظر نہ آئی۔ کوئی ہونی کوئی ہون
 کرے، نرگن جوت نہ درشن پائیا۔ کوئی اٹھسٹھ تیرتھ نہ پائے، ہر چرن دھوڑ مستک کھئے نہ لائیا۔ کوٹن کوٹی بیٹھے دھونیاں تائے، اگنی تت نہ
 کھئے بُجھائیا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے سواس چڑھائے، سواساں والا انگ نہ کھئے رکھائیا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے راس رچائے، ساچا کابن گوپی انگ نہ کھئے
 لگائیا۔ کوٹن کوٹی جنگل جوہ پرہاس بیٹھے تاڑی لائے، نج تاکی نہ کھئے کھلایا۔ کوٹن کوٹ ساقی بن بن رہے جام پیائے، سچ پیالہ ہتھ کیسے نہ
 آئی۔ کوٹن کوٹی رام رہے دھیائے، رام رمییا دس کیسے نہ آئی۔ کوٹن کوٹی کابنا کرشنا بنسری رہے وجائے، ناد دھن نہ کھئے سُنائیا۔ کوٹن کوٹ

جوگ ابھياس رہے کہئے، جوگی جتی ستي کوئن کوٹ اپنا مان رہے ودھائيا۔ کلجگ اتم سب بے آس تڑپھئے، پوری آس نہ کہئے کرائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرسکھ ساچے آپ ترئے، اپنے بیڑے لئے چڑھائيا۔ ساچے بیڑے ہر چڑھائيندا، نرگن چپو ايکا لا۔ دو جہاناں پار کرائيندا، ستگر سچا بن ملاح۔ سچ کنارہ اک وکھائيندا، ترے گن اگنی نہ لگے بہا، سچ جبارا ونڈ ونڈائيندا، سچکھنڈ دوارا گنڈا دیوے لاہ۔ گرمکھ ساچے آپ اٹھائيندا، سچ سروپ سنگھاسن وچھا۔ پھڑ باہوں اُپر اٹھائيندا، جنی جن بنے پتا مان، چرن چرنودک سپر پيائيندا، رس ملے ايکا تھان۔ ہس ہس گلے لگائيندا، دیوے سر ٹھنڈی چھاں۔ نس نس ويکھ وکھائيندا، پاندھی اپنا پندھ مکا۔ رس رس مکھ چوائيندا، سوہنگ ما مکھ لگا۔ پردے وس وس ويکھ وکھائيندا، اپنی قدرت آپے ميل ملا۔ گرسکھ لکھ چوراسی وچوں خس خس اپنے کھاتے پائيندا، اپنا کھاتا دوسر کيسے نہ دئے وکھا۔ گرسکھاں رت اپنے مستک لائيندا، رتی رت گرسکھاں چرناں تھلے دئے وبا۔ گوہند ساچی کھيل کھلائيندا، چارے بانی سمجھے نہ۔ جگت پوت آپے ليکھ لائيندا، دھار دھار نال سيس کٹا۔ آپے میان وچ ٹکائيندا، کرے کھيل بے پرواہ۔ آپے اوٹ اکال رکھائيندا، پُرکھ اکال سنگ بنا، آپے ستھر يار ہنڈھائيندا، آپے سٹا دے سرا بنے بانہ۔ آپے کيتا قول نہبھائيندا، روپ انوپ لئے پرگٹا۔ اپنی دھارا آپ وکھائيندا، آپے ديونہار صلاح۔ آپے سنگت سنگ نہبھائيندا، جگ وچھڑے لئے ملا۔ آپے کلجگ جڑ اکھڑائيندا، چھوٹا بالا نہپاں ہيٹھ دبا۔ آپے ساڈھے تن ہتھ پندھ مکائيندا، جو گھڑيا سو بھنّ کے دئے وکھا۔ آپے نو دوار پندھ مکائيندا، نو کھنڈ ويکھے چڑھے چاء۔ آپے کھنڈ کھنڈ کرائيندا، شبد کٹارا اک چمکا۔ آپے بال بالا ليکھے پائيندا، حُکمی بھانا آپ ورتا۔ آپے شاہ سلطانان خاک اڈائيندا، چاروں گنٹ پھيرا پا۔ آپے جگت نشانے سارے ڈھاپندا، سچ نشانہ دئے چڑھا۔ آپے کسبڑے رنگ سرب وکھائيندا، ست رنگ نشانہ لئے رنگا۔ آپے سيس تاج ٹکائيندا، آپے گوہند ميلا لئے ملا۔ آپے سنگھ سنگت نال اپنا سيس جگدیش وٹائيندا، وٹاندر کرے دو جہاں۔ آپے تيز چنڈ پرچنڈ چمکائيندا، نام کھنڈا ہتھ اٹھا۔ آپے اپنی ونڈ ونڈائيندا، کرے کرائے سچ نياں۔ آپے سمت سولان کھيل کھلائيندا، سمت ستاراں پکڑے بانہ۔ چھبی پوہ حُکم سنائيندا، ورتے ورتاوے اک مہرواں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، اپنا ليکھا آپے لئے سمجھا۔ ہر ليکھا سچ سمجھائيندا، نو نو ہر

دھار۔ نو نو لیکھ لکھائیندا، نو نو ہویے پار۔ نو نو رنگ رنگائیندا، نو نو دئے آدھار۔ نو نو لیکھ لکھائیندا، نو نو مارے مارے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نو کھنڈ پرتھی تیرا اک بنائے ساچا دربار۔ نو کھنڈ تیرا دربار بناونا، ہر ساچے دیا کھائیا۔ دلی دوارا اک سُہاونا، سنت منی سنگھ گیا نشان لگائیا۔ پُرکھ ابناشی چرن چُہاونا، کلجگ میٹے جھوٹھی شاہیا۔ سرشٹ سبائی ڈور اپنے ہتھ رکھاونا، دوسر سنگ نہ کھئے وکھائیا۔ شبد گھوڑا چار کُنٹ پھراونا، پون پوناں ہیو نہ رائیا۔ اپنا فرمان راج راجان آپ جناونا، حکمی حکم اک صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو کھنڈ پرتھی بنھے دھار، اک بنائے سچ دربار، در دربارا آپ سُہائیا۔ در دربار جائے، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ نو سنگ آپ رکھئے، اک اٹھ جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نوواں گنتی دئے سمجھائیا۔ پہلا ہووے جوتی دھار ہر زرنکار، وشنوں بھگوان جگت وڈیائیا۔ دو جا شبد گوبند کر پیار، ایکا سمبل رتھ چلے سنسار، رتھ رتھوہی آپ چلائییا۔ نال رلائے پنج پیار، پنج دو ست دئے وڈیائیا۔ اٹھواں رکھے نال لکھار، سنگھ درشن وڈ وڈیائیا۔ نوواں حکم دھر فرمان، نو گرتھاں وچ بند کرائیا۔ لے کے جائے راج راجان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ والی بند اٹھائے اٹھ نادان، بالی بڈھ دئے سمجھائیا۔ گھر آیا چل بھگوان، بھل وچ نہ وقت گوائیا۔ جس دتا راج جوگ مان، تس آگے سیس جھکائیا۔ جس پنج تت بنایا تیرا نشان، رکت بوند میل ملائییا۔ اتم کرے سرب کلیان، کرنہار اک ہو جائیا۔ بن بھکاری منگ لے بھومی ساڈھے تین ہتھ دیوے دان، کلجگ سیان ونڈ ونڈائیا۔ سب دا داتا بنے آپ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اُپائے دیا کھائے آپے گھر گھر رزق پُچائیا۔ اگلا لیکھا نہ دسے گن ندھان، اپنا لیکھا اپنے وچ چُہپائیا۔

☆ پہلی ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی پنڈ ہری پُر مہنگا سنگھ دے گھر ☆

آد پُرکھ ہر نرنکارا، نرویر وڈی وڈیاٹیا۔ سو پُرکھ نرنجن اگم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن عقل کل دھارا، اک اکلآ سچا شہنشاہیا۔ ایکنکارا روپ رنگ تے وسیا باہرا، ریکھ بھیکھ نہ کھئے جنائیا۔ آد نرنجن نور اُجیارا، جوتی دیپک ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا شاہ سیکدارا، پُرکھ اکال اک اکھوائیا۔ سری بھگوان بے عیب پروردگارا، نور ظہور اک درسائیا۔ پاربرہم پرہ کھیل نیارا، نرگن اپنا آپ کرائیا۔ سچکھنڈ کھول سچ دوارا، در گھر ساچا اک سہائیا۔ سچ سنگھاسن کر تیارا، انہو اپنا روپ پرگٹائیا۔ راج راجانا بن سیکدارا، حُکمی حُکم آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ آد جگادی کھیل اپار، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ سہائے اک دوار، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ پاربرہم اگم اپنی کرے آپے کار، کرنی کرتا آپ اکھوائیا۔ تھر گھر ساچے پاوے سار، گرہ مندر وڈ وڈیاٹیا۔ ناری کنت بن بھتار، نر نرائن سیج سہائیا۔ جننی جن بن اپر اپار، پوت سپوتا ایکا جائیا۔ دائی دایا بھيو نیار، اک اکلآ ہر رگھرائیا۔ ابناشی اچت میت مرار، ساچا ست لے وڈیاٹیا۔ شبدي ناؤں رکھ دھر دربار، درگاہ ساچی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، اک اکلآ کھیل کھلاٹیا۔ اک اکلآ کھیل اولآ، ایکنکار آپ کرائیندا۔ آپے وسے سچ محلہ، سچکھنڈ دوار سہائیندا۔ تھر گھر ڈیرہ آپے ملا، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ آپے بھوئے اچھل اچھلا، اچھل چھلہدھاری آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلآ ساچا ہر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیاٹیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، ہر پُرکھ نرنجن آپ وڈیاٹیا۔ ایکنکارا آپے بنیا ناری کنت، ساچی سیج آپ سہائیا۔ آپے چاڑھ رنگ بسنت، آد جگاد اتر نہ جائیا۔ آپے جانے مہا اگنت، اگنت لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ آپ بنائے ساچی بنت، گھڑن بھٹنہار سمرتھ پُرکھ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپے کھول، آد پُرکھ اپنا آپ سہائیا۔ آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، ایکا رنگ سہایا۔ آد جگادی کھیلے کھیل تماشا، کھیلنہارا دس نہ آیا۔ تھر گھر ساچے پاوے راسا، منڈل منڈپ آپ سہایا۔ آپے پوری کرے اپنی آسا، اچھیا بھچھیا آپ بھرایا۔

اپنے اندر کر کر واسا، آپ اپنا میل ملایا۔ آپے شاہو آپ شاہاشا، ست سلطانا اپنا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، الکھ اگوچر بھیو نہ رایا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ، اک اکلّا کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوار سہائے ساچا تھان، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ ایکنکارا بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ آپ اپنا ناؤں دھرا، نر نرکارا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ اجونی ریت ویس وٹا، انہو اپنی دھار چلائیندا۔ ساچا تخت آپ سہا، تخت نواسی ڈیرہ لائیندا۔ حکمی حکم حکم آپ فرما، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ ساچا ست آپ جگا، بال نادانا سیوا لائیندا۔ لوآن پریاں کھنڈاں برہمنڈاں رچن رچا، سن اگم ویکھ وکھائیندا۔ نرگن میلا آپ ملا، سرگن ساچا سنگ نیہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ نرگن روپ پُرکھ اگم، شبد انادی ناد وجائیندا۔ نش اکھر بول آپے جانے اپنا کم، آد جگادی اپنی کھیل رچائیندا۔ نہ کوئی ترشنا نہ کوئی تم، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی اچھیا آپے پور کرائیندا۔ اپنی اچھیا ہر کرتار، آپے پور کرائیا۔ آپے پُرکھ آپے نار، ست دُلارا آپے جائیا۔ آپے وشو وشنو کر تیار، واستک اپنی جوت دھرائیا۔ آپے کھول کواڑ بھر بھنڈار، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ آپے اندر آپے باہر، آپے گیت آپے ظاہر، اپنی کل آپ ورتائیا۔ آپے ونڈن ونڈے نرکار، ساکار اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے برہم کر پسا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپے برہما ویتا دئے ادھار، آپ اپنی بوجھ بوجھائیا۔ آپے ناد شبد دھنکار، ناد انادی آپ سنائیا۔ آپے وسے سب توں باہر، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما لئے اپائیا۔ وشن برہما آپ اپایا، اپنی انس سہائیندا۔ اپنی گودی آپ سہایا، دائی دایا آپ اکھوائیندا۔ نرگن حکم نرگن فرمان نرگن آپ سنایا، نرگن نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ نرگن سچکھنڈ دوار آسن سنگھاسن اک وچھایا، نرگن تھر گھر سوہا پائیندا۔ نرگن وشن برہما آپے لئے اپایا، نرگن دھوآن دھار اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا ساچا ہر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیل کھلاونہارا ہر ہر، بے عیب پروردگاریا۔ اپنی کرپا آپے کر کر، ویکھے وگسے کرے وچاریا۔ اپنی جوتی آپے دھر دھر، دھوآن دھار کرے اُجیاریا۔ آپے برہما وشن گھاڑن گھڑ گھڑ، آپے شنکر نال رلا لیا۔ تیتاں مائی ایکا بن بن، ایکا روپ درسا رہیا۔ آپے جننی ہوئے جن جن، جن جنیندی

ماؤں اپنا ناؤں دھرا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایک ہر، اپنی رچنا آپ رچا لیا۔ وشن برہما شو ہر کر تیار، ایک ت سمجھایا۔ ایک اکھڑ دئے آدھار، نش اکھڑ لئے پڑھایا۔ ایک چرن اک دوار، ایک کول ناہ بھرایا۔ ایک مکھ اک وچار، ایک دھن ناد اکم اپار، ایک راگ دئے سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد اپنا رنگ آپ رنگایا۔ آد پُرکھ ہر رنگ رنگایا، ایک گن سمجھایا۔ برہما ویتا آپ اٹھایا، دوسر دس کیسے نہ آئیا۔ شنکر اپنا حکم سنایا، بھل کدے نہ جائیا۔ تتاں وچولا ہر رگھرایا، ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار بندھایا۔ وشن دھار ہر چلائیندا، حکمی حکم دھر فرمان۔ برہما پاربرہم اٹھائیندا، آپے ہویا جانی جان۔ شنکر ساچا راہ وکھائیندا، دیوے نام ندھان۔ تتاں ایک مارگ لائیندا، پُرکھ ابناشی والی دو جہان۔ اپنا بھنڈارا آپ ورتائیندا، دیونہار آپ بھگوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تتاں وچولا ایک بن، ایک دھام سہائیندا۔ ساچا دھام سہندڑا، پاربرہم بے پرواہ۔ وشنوں نیوں نیوں سیس جھکندڑا، برہما نیتر نیر رہیا ہا۔ شنکر گل وچ پلو پاندڑا، نہ دوسر دسے کوئے سہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک سیس جگدیش رکھے ہتھ ٹکا۔ وشن وشن وشن دھار، وشو ہر ہر آپ سمجھائیندا۔ لکھ چوراسی داتا بنے ورتار، دیونہارا آپ ہو جائیندا۔ برہمے تیرا برہم پیار، پاربرہم ہر سمجھائیندا۔ میری رچنا تیری دھار، تیرا تیرے وچ سائیندا۔ ساچی سکھیا اپر اپار، اپرمپر آپ درسائیندا۔ شنکر اٹھ بال نادان، گن ندھانا آپ اٹھائیندا۔ جگت مٹنا آنت نشان، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تتاں ایک حکم سنائیندا۔ وشن برہما شو اٹھ کر نمسکار، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ کون روپ تیرا ہر نرنکار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی کون بھنڈار، کون داتا بنے بے پرواہیا۔ کون تت لئے وچار، ترے ترے کون ونڈ ونڈائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، دھر فرمانا اک جنائیا۔ ترے گن مایا کر تیار، رجو طمو ستو ساچی جھولی دئے بھرائیا۔ پنج تت دئے آدھار، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش ایک گنڈھ پوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑائیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑیا، نرگن اندر نرگن وڑیا، سرگن نرگن ایک دھار وکھائیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، اپنا مندر آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کرے کھیل ساچا ہر، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ دُھر فرمانا ایک ہر، ہر جو ہر ہر آپ سُنائیندا۔ وِشن سرنی گیا پڑ، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ برہما پھڑائے ایک لڑ، چُھٹ کدے نہ جائیندا۔ شنکر جٹا جوٹ دھار ایکا ویکھے ساچا گرھ، دوسر در نہ کھٹے سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ہر، آد جگاد اپنا کھیل آپ بُجھائیندا۔ آد جگادی کھیل اپارا، ہر کرتا آپ کرائیا۔ نو سؤ چرانوے چوکرئی جُگ وِشن برہما شو تیرا رہے ورتارا، لوک مات وجے ودھائیا۔ جُگ چوکرئی گر اوتار لئے اوتارا، بھگت بھگونت لئے پرگٹائیا۔ سادھ سنگت دئے ہلارا، آپ اپنی سیو کھائیا۔ گرُمکھاں دیوے چرن کول سہارا، سرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ گرُمکھ ساچے لائے پارا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ لکھ چوراسی کرے خوار، سچا بیٹھا مُکھ چُھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بیو دئے سمجھائیا۔ چار جُگ چوکر دھار، چار کُٹ وائیندا۔ لوآن پُریاں ہو اُجیار، برہمنڈ کھنڈ شبد ناد و جائیندا۔ رو سس کر تیار، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دئے سہار، جل بنب آپ کُکائیندا۔ لکھ چوراسی کرے وچار، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ نرگن دیا نرگن باقی نرگن کملاپاتی نرگن ساچا ساقی، امرت جام آپ پیائیندا۔ نرگن سرگن ویکھے ہاٹی، کھیلے کھیل بازی گر ناٹی، نٹوآ ناٹ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وِشن برہما شو دیوے ایکا ور، ایکا حُکم آپ سُنائیندا۔ وِشن برہما شو تیری سیو لگاؤنی، ہر ساچا آپ سمجھائیندا۔ لوک مات لکھ چوراسی بنت بناؤنی، نو کھنڈ پرتھی ونڈ ونڈائیندا۔ اندج جیرج اُتبھج سیبج ویکھ وکھاؤنی، بھل کدے نہ جائیندا۔ پرا پسنتی مدھم بیکھری بانی آپ جناؤنی، آپ اپنا پردہ لائیندا۔ چارے ویداں ایکا دھار بندھاؤنی، بٹھنہار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ساچی ونڈن ہر کرتار، اپنی آپ ونڈائیا۔ ستجُگ تریتا دواپر کر تیار، کلجُگ چوٹھا جُگ سنگ رلائییا۔ ترے ترے لیکھا کرے پار، تھر کھٹے رہن نہ پائیا۔ جو اُچے سو بنسے وچ سنسار، گر اوتار دین گواہیا۔ ستجُگ ست ستوادی پرگٹ ہو وار اٹھار، سرگن نرگن سرگن سرگن گیا جوت پرگٹائیا۔ تریتا تریا کر وچار، رام رام روپ درسائیا۔ دواپر کھیل کرے کرتار، کھیلنہارا دس نہ آئییا۔ کاپنا کرشنا میت مُرار، نام بنسری اک و جائیا۔ ساچی سخیان منگلاچار، مُکند منوہر لکھی نرائن اپنی راس آپ رچائیا۔ غریب نائیاں دئے آدھار، شاہ سُلطاناں خاک ملاییا۔ کلجُگ اتم کھیل نیار،

عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار اللہ رانی اُوچی کوکے دئے دُہائیا۔ اناالحق کرے پُکار، حق حقیقت ویکھے ساچا ماہیا۔ مہبان بیدو بی خیر یا اللہ توفیق اک خُدائے، رحمت رحمان اک درسائیا۔ نرگن سرگن کر تیار، پنج تت دئے آدھار، نانک جوتی جوت اُجیار، نام ست کرے پڑھائیا۔ نش اکھڑ جگت وکھڑ ہر گِردھار، ورن برن چار کُنٹ دہ دِشا آپ سُنائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش کرے اک پیار، راؤ زک نہ کھئے جنائیا۔ اتم اُچی کوک گیا پُکار، بھل نہ جائے کھئے جیو گوار، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ شبد اناد سچّی دُھنکار، دُھردرگاہی آپ سُنائیا۔ نانک لیکھا اپر اپار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جُگ جُگ کرتا لے لے آئے اوتار، لوک مات کرے رُشنائیا۔ کلجُگ اتم کھیل کرے اپار، مہابلی اپنا ناؤں دھرائیا۔ نہکلنک آئے آپ اپنی وار، ماتا پتا گود نہ کھئے بہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ سچکھنڈ دوار سہائیندا، نرگن داتا ہر کرتار۔ اپنا آسن آپے لائیندا، شاہو بھوپ بن سیکدار۔ ساچا تاج سیس بکائیندا، تخت نواسی بے عیب پروردگار۔ کلجُگ اتم ویکھ وکھائیندا، ویکھنہار ایکنکار۔ نانک نرگن جوتی دُگمگائیندا، نور نورانہ شاہ سلطان سچّی سرکار۔ دس دس روپ آپ وٹائیندا، روپ انوپ بھیو نیار۔ نام کھنڈا ہتھ چمکائیندا، برہمنڈاں پاوے سار۔ جیرج انڈاں ویکھ وکھائیندا، خالق خلق دئے آدھار۔ ثالث اپنا ناؤں رکھائیندا، گوبند جودھا سورپیر بلکار۔ پُرکھ اکال اک منائیندا، ست دُلا ر دئے آدھار۔ سولان ستھر سیج آپ ہنڈھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگادی ایکا ہر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر سہنجنا، ست پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ جوت جگائے آد نرنجنا، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا درد دُکھ بھہ بہنجنا، بھو ساگر لئے ترائیا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مہنا، اٹھسٹھ نہاؤن کھئے نہ جائیا۔ جن بھگتاں پردہ آپے کجنا، سر سمرتھ ہتھ بکائیا۔ کلجُگ اتم نہکلنک سورا سربنگ ایکا گجنا، سمبل نگری آسن لائیا۔ جو گھڑیا سو بھجنا، بہنہار آپ بھنائیا۔ کال نگارہ سب دے سرتے وجنا، نہ سکے کھئے بچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگا جُگنتر ساچی کار، ہر کرتا آپ کمائیا۔ ہر ساچی کار کمائیندا، آد جُگادی وڈ مہربان۔ ستجُگ تریتا دواپر پار کرائیندا، کلجُگ میٹے آنت نشان۔ نو کھنڈ پرتھی پھول پُھلائییندا، ستان دِپیاں مار دھیان۔ چار ورن کھوج کُھجائیندا، دوس زین نگاہبان۔ کوڑی کِریا میٹ مٹائیندا، ناتا توڑے پنج شیطان۔ کلجُگ خالی ٹھوٹھا

ہتھ وکھائیندا، اتم لٹی جائے دکان۔ سچ دھرم ہتھ کسے نہ آئیندا، جیو جنت سرب کرلان۔ سچ نشان نہ کھئے وکھائیندا، دھواں دھار زمیں
اسمان۔ راج راجان ساچا حکم نہ کھئے چلائیندا، نو کھنڈ پرتھی ہوئی بے ایمان۔ گر کا شبد نہ کھئے کھائیندا، رسنا جہوا سرب ہلان۔ اشٹ
دیو نہ کھئے منائیندا، نیتروئن لوچن درس نہ کھئے پان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل سری
بھگوان۔ کلجگ اتم کھیل کھلاونا، ہر ساچا کار کرائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ میٹ مٹاونا، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی شبد کھنڈا اک
چمکاون، سرشٹ سبائی ڈیرہ ڈھائیندا۔ راج راجان شاہ سلطانان تختوں لاہونا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا
دھام بہاونا، اوچ نیچ نہ کھئے بنائیندا۔ ایکا نام ایکا جاپ سرب جپاونا، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ ایکا نگر گرام کھیڑا سچ درساون، سچکھنڈ
دوارا گنڈا لائیندا۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال جن بھگتاں گرہ اندر مندر درس دکھاونا، بجر کپائی توڑ ٹرائیندا۔ چوڈاں طبقاں مان مکاونا،
چوڈاں لوک چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ کروڑ تینسا رہن نہ پاونا، سُریت راجا اند وقت چکائیندا۔ شنکر اتم جوتی میل ملاونا، ہتھ ترسول نہ
کھئے اٹھائیندا۔ برہمے پاربرہم سماونا، چارے مکھ چارے وید نہ کھئے لائیندا۔ وشنوں تیرا رزق اپنی جھولی پاونا، گھر گھر رزق نہ کھئے
پُچائیندا۔ ایکا ڈنکا نام وجاونا، پُرکھ اکال کھیل کھلائیندا۔ کلجگ کوڑا رہن نہ پاونا، جگت اندھیرا آپ گوائیندا۔ ستجگ ساچا مارگ
لاونا، ساچی سیکھیا سیکھ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ کلجگ
بندھن پاونا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ نو کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی ویکھ وکھاونا، گھٹ گھٹ ویکھے تھائوں تھان۔ نرگن سرگن سرگن اپنا
رُوپ آپ دھراونا، رُوپ رنگ ریکھ نہ سکے کھئے جنا۔ شبد کھنڈا ہتھ چمکاون، برہمنڈاں کھنڈاں دئے درسا۔ منمکھاں کنڈاں آپ وڈھاونا،
اتم ستھر دئے وچھا۔ گرمکھ ویرلا آپ تراونا، ہر ساچے سچے شہنشاہ۔ جس جن اپنی بوجھ بوجھاونا، دئی دویتی پردہ دئے چکا۔ کام کرودھ
لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آونا، آسا ترشنا دئے مٹا۔ سُرقتی شبدی میل ملاونا، سُرت شبد لئے پرنا۔ ڈونگی بھوری پار کراونا، سُکھمن ٹیڈی
بنک پکڑے بانہ۔ تربینی اپنے نینی پار کراونا، آپے ہونے سد سہا۔ امرت جام اک پیاونا، نجھر جھرنا دئے جھرا۔ ہنس کاگ آپ بناونا،
دُرمت میل دھوا۔ سوہنگ ہنسا موتی چوگ چکاونا، آتم پر ماتم دئے ملا۔ آتم سیجا اک سہاونا، دسم دواری سیج وچھا۔ ناری کنت اک

ہنڈھاونا، پلنگ رنگیلا آپ ہنڈھا۔ مل سخیاں منگل گاونا، گیت گوہند الا۔ ست ستوادی ایکا نظری آونا، وایگرؤ رام الہی نور خدا۔ جلوہ اپنا آپ وکھاونا، آپے ہونے قربان آپے ہونے فدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے لئے ملا۔ نہکلنک سری بھگوان، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ ست ستوادی اک وکھائے اک نشان، دو جہاناں آپ جھلائییا۔ چار ورنان دیوے اک گیان، اٹھاراں برن رہیا سمجھائییا۔ ایکا روپ ست سروپ وڈ بھوپ ہر مہربان، دوسر اور نہ کھئے وڈیائییا۔ چار وید شاستر سمرت گیتا گیان انجیل قرآن کہانی بانی دیندی آئی گیان، گیان گیان وچ درڑائییا۔ بن ستگر پورے ایتھے اونھے دیوے نہ کھئے مان، درگاہ ساچی نہ کھئے سہائییا۔ بھرے بھلے جیو نادان، جیون جگت ہتھ کیسے نہ آئییا۔ پڑھ پڑھ تھکے ہونے بے ایمان، ہر ہر پردے نہ کھئے وسائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر ہر لکھ چوراسی ویکھے تھاور تھائییا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا، گھٹ گھٹ آپ جگائیندا۔ کلجگ کرے پار کنارہ، کوڑی کرپا میٹ مٹائیندا۔ رین اندھیری میٹے اندھ اندھیارا، کوڑ گریارا ڈیرہ ڈھائیندا۔ سچ سچ ساچا چند کرے اُجیارا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ورنان برناں وسے باہرا، دین مذہب ایمان نہ کھئے رکھائیندا۔ نرگن جوت نراکارا، شبد شبدی ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ایشٹ ایشٹ گردیو ایکا پارہرہم الکھ ابھیو، ایکا سیوا سرب کھائیندا۔ ایکا سیوک سیوادار، آد جگاد سیو کھائییا۔ ایکا ایکنکارا خبردار، آلس نندرا وچ نہ آئییا۔ کلجگ اتم ہو تیار، نرگن جوت لوک مات کرے رُشنائییا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، پورب لہنا جھولی پائییا۔ سنت کنت میلا دو جہان، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گرمکھاں بخشے اک گیان، آتم آنتر کرے پڑھائییا۔ گرسکھاں دیوے جیا دان، جیون مکت کرائیا۔ ممکھ جیو ہونے نادان، ہر کا روپ دس نہ آئییا۔ نانا جڑیا پنج شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، کوڑی کرپا دئے مٹائییا۔ کوڑی کرپا پندھ مکاونا، چوتھا جگ آپ چکائیندا۔ وید اتھرین رہن نہ پاون، آیرا اکھ اک کھلائییندا۔ ایکا ایشٹ دریشٹ سرب درساون، ایکا بھوپ نظری آئیندا۔ چار گنت دہ دشا نام ڈنک اک وجاونا، راؤ رنک راج راجان سرب اٹھائییندا۔ اک نشان ست دیپ آپ جھلاونا، نو کھنڈ ایکا حکم ورتائیندا۔ ایکا تاج سیس ٹیکاونا، پنچم پنچم جوگ کھائیندا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نر ہر اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم دُھر فرمان، کلجگ اتم آپ جنائیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چوڈاں لوک ترے بھون اُون گون اپنا روپ دھرائیا۔ آپ وکھائے ست نشان، پُرکھ ابناشی ہو مہربان، جگدیش ساچی سیوا آپ کماٹیا۔ جن بھگتاں دیوے دُھر فرمان، شبد انادی دُھر دی بانی برہم برہمادی آپ سُنائیا۔ آد جُگادی کھیل مہان، کلجگ اتم ویکھے آن، سرشٹ سبائی جگت لوکائیا۔ گرُمکھ سجن لئے پچھان، چرن کول دیوے سچا مان، من منکا آپ بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، نرگن نرگن دھار آپ چلاٹیا۔ نرگن دھار ہر نرکار، نرور پُرکھ چلاٹیندا۔ کلجگ آنت کھیل اپار، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ سمبل نگری دھام نیار، گوہند سورا آسن لائیندا۔ ایکا بول شبد جیکار، ساچا نعرہ آپ سُنائیندا۔ سرشٹ سبائی مارے مار، پچیا کھتے رہن نہ پائیندا۔ سمت ستاراں رہیا وچار، دھرت دھول سرب پلاٹیندا۔ اٹھ دس کرے خوار، نو نو گیتا آپ دوائیندا۔ بیس بیسا ہو تیار، جگت جگدیشا ویس وٹائیندا۔ سوہے سیس سچی دستار، اک اکیس کل ورتائیندا۔ سرشٹ سبائی پیسن جائے پیس، کلجگ چکی آپ چلاٹیندا۔ لیکھا چکے انجیل قرآن حدیث، تیس بتیس نہ کھتے سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ انجیل قرآن پنڈھ مُکاؤنا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ چارے وید مُکھ بھواؤنا، چوتھے جگ دیوے پنڈھ مُکاٹیا۔ شاستر سمرت اپنے وچ ٹکاؤنا، گیتا گیان نہ کھتے وڈیائیا۔ کھانی بانی ویکھ وکھاؤنا، ایکا نام دئے وڈیائیا۔ رام کرشن کرشن رام کوئن کوٹ روپ آپ درساؤنا، سینتا سرتی آپ پرنائیا۔ کلجگ راون مار مُکاؤنا، کنس ہنکاری میٹ مٹائیا۔ کالا سوؤسا تن چھہاؤنا، عیسیٰ موسیٰ لئے اٹھائیا۔ سنگ محمد چار یار چوڈاں طبقات پھیرا پاؤنا، چاروں کنت کرے رُشنائیا۔ سچکھنڈ نواسی اپنا کھیل آپ کھلاؤنا، نرگن نرگن نرگن لئے میل ملاٹیا۔ نانک بنک اک سہاؤنا، گوہند وجے ودھائیا۔ نو کھنڈ برہمنڈ جیرج انڈ ایکا نام پلے گنڈھ بندھاؤنا، ٹھگ چور یار لٹ کھتے نہ جائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پنڈھ مُکاؤنا، جمنا سرتی گنگا گوداوری نہاؤن کھتے نہ جائیا۔ گھر گھر دیپک آپ جگاؤنا، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ انحد شبد سچی دُھنکار آپ اُچاؤنا، اٹھے پھر وجدی رہے ودھائیا۔ کایا مندر ڈونگھی کندر آپ سہاؤنا، ہر مندر ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لئے پھڑ، لکھ

چوراسی پھول پھلائیئا۔ گرمکھ ساچا ستگر پھڑیا، آد جگادی سیو کھائیئا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، کایا بنک دئے وڈیائیئا۔ چوتھے گھر آپے وڑیا، تیجا لوئن دئے کھلائیئا۔ دوئے دوئے لیکھا آپے کریا، اک اکلّا سچّا شہنشاہیئا۔ ایکنکارا بول جیکارا زربھو بھے چکاوے ڈریا، رائے دھرم نیڑ نہ آئیئا۔ گرمکھ گرسکھ ہربہگت ہرسنت پُرکھ ابناشی ایکا وریا، کنت کنتوبل وڈی وڈیائیئا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگاد نہ جھے نہ کدے مریا، مات گرہ نہ پھیرا پائیئا۔ جنم مرن وچ کدے نہ آیا، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیئا۔ آون جاون کھیل رچایا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ اتم لئے ہنڈھائیئا۔ نو سو چرانوے چوگری جگ تیرا پندھ دئے مُکایا، برہما وشن شو اپنی سرنی پائیئا۔ کوئن کوٹ برہما بیٹھے در سیس جھکایا، کوئن کوٹ وشنو بیٹھے جھولی ڈاہیئا۔ کوئن کوٹ شنکر گل باسک تشکا رہے لٹکایا، ہتھ ترسول اک اٹھائیئا۔ کلجگ اتم پندھ دئے مُکایا، آپ اپنا پندھ مُکائیئا۔ گرمکھ ساچے لئے جگایا، سویا کھئے رہن نہ پائیئا۔ پورب لہنا اک وکھایا، نیتر نیئاں درس دکھائیئا۔ بھانا سہنا حکم جنایا، ہر بہانے وڈ وڈیائیئا۔ تن بستر گہنا اک سجایا، نام بھوشن آپ رنگائیئا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل ایکا ہر، ہر مندر جوت جگائیئا۔ ہر مندر اندر نرگن جوت، نرگن ندھان آپ جگائیئندا۔ نہ کوئی قلعے نہ کوئی کوٹ، چار دیوار نہ کھئے رکھائیئندا۔ پُرکھ اگمڑا اگمڑی کار نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ ونڈ ونڈائیئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، گرسکھ گرمکھ گر گر اپنے لیکھے پائیئندا۔ گرسکھ گر گر جانیئا، آد جگادی کار۔ گرمکھ گر گر رنگ مانیا، ملیا میل پیا پریتم ساچے یار۔ ممتکھ سٹے جیو نادانیا، کلجگ زین اندھیری اندھ اندھیار۔ دس نہ آئے سری بھگوانیا، مستک ٹکا کالی چھار۔ جس جن اُپر ہوئے آپ مہربانیا، درشن دیوے دین دیال۔ چرن کول کول چرن سرن بخشے سری بھگوانیا، گرمکھ بنائے ساچے لال۔ درگاہ ساچی کرے پروانیا، نانا توڑے شاہ کنگال۔ جس جن گایا برہم پاربرہم ساچا گانیا، تس ملیا ہر جو ہر ہر آن۔ تیر نرالا مارے برہوں بانیا، جو جن گھالن رہے گھال۔ ہوئے مہربان سُگھڑ سیانیا، لیکھے لائے موركھ مُگدھ انجان۔ کلجگ جیواں ویلا آنت پچھتانیئا، اتم سُنجا دسے سرب جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ایکا شبدا ایکا دھار، ایکا رنگ رنگے سرب سنسار، دوسر اور نہ کھئے دوار۔

★ ۲ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی پیارا سنگھ دے گرہ پنڈ ڈرولی ★

ایکا اوٹ پُرکھ اکال، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر دین دِیال، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ سچکھنڈ و سچّی دھر مسال، نرگن داتا بے پرواہیا۔ روپ انویا شاہ کنگال، ست سرُپ آپ سہائیا۔ اک اکلڑا چلے اولڑی چال، چال نرالی بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، انہو اپنا روپ دھرائیا۔ انہو روپ سِری بھگوانا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ایکا و سے مندر مکانا، سچکھنڈ دوار سوہا پائیا۔ سچ سنگھاسن اک سہانا، در گھر ساچے دے وڈیائیا۔ شاہو بھوپ بن راج راجانا، حُکمی حُکم اک ورتائیا۔ ایکا ناد دھر فرمانا، اگم اگمڑا آپ سُنائیا۔ آپے ہیوے جانی جانا، جاننہار اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ ساچا کھیل ہر نرنکارا، ایکا ایک کرائیندا۔ ساچے تخت بیٹھے سچّی سرکارا، دھر دربارا آپ سہائیندا۔ تھر گھر ساچے کھول کواڑا، چرن کول آپ ٹکائیندا۔ روپ رنگ تے وسیا باہر، الکھ الکھنا الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ اجونی ربت ہو تیار، نرور پُرکھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، بنک دوار اک وڈیائیندا۔ بنک دوار ہر بھگونت، اپنا آپ سہائیا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے سیج سہائیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، سٹ دُلارا آپے جائیا۔ اپنا لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایکا ہر، ہر جو ہر مندر آسن سنگھاسن اک سہائیا۔ سنگھاسن سہایا ہر بھگوان، نرگن اپنی جوت جگایا۔ پُرکھ نرنجن ہو مہربان، ایکنکارا سنگ رلایا۔ آد نرنجن دیوے دان، سِری بھگوان ویکھ وکھایا۔ ابناشی کرتا والی دو جہان، پارپرہم اپنا ناؤں دھرایا۔ ناؤں نرنکارا کر پچھان، ساچے تخت سوہا پایا۔ تخت نواسی دو جہان، شبد انادی ناد سُنایا۔ دھر دی بانی ساچا بان، بودھ آگادھ آگادھ اپنے وچ چھپایا۔ لیکھا لیکھے نہ کھئے نادان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ اُپایا۔ اپنی دھار آپے پرگٹا، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے ساچے مندر ڈیرہ لا، سچ سنگھاسن سوہا پایا۔ آپے نرگن نرور پُرکھ اکال دین دِیال اپنا ناؤں دھرا، آپ اپنا ڈنک وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر سنگ نہ کھئے رکھایا۔ نہ کوئی سنگ نہ کوئی ساتھ، ہر ساچی کھیل کرائیندا۔

اپنا روپ دھر پُرکھ سمراتھ، سمرتھ کل آپ ورتائیندا۔ آپے جانے اپنی گاتھ، اپنی مہا آپ گنائیندا۔ آپے اترے اپنے گھاٹ، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارا ایکنکارا نِراکارا اپنا روپ دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہیا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ اپنے مندر آپے پرگٹ ہويا، مات پت نہ کھئے بنائیندا۔ لوک مات کرے لوآ، دیا باقی نہ کھئے رکھائیندا۔ آپ اپنا لے کے آیا ڈھوآ، شبد داتا شبد جھولی پائیندا۔ بیٹھا آپے اک اکتا، آپ اپنے وچ سہائیندا۔ نہ کوئی ورن برن نہ دسے ذاتا، نہ کوئی ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا سوہیا پائیندا۔ سچکھنڈ دوار وسایا، کر کِریا گن ندھان۔ دیا باقی اک جگایا، نور نورانہ نور مہان۔ گھر گھر وچ لے اُچایا، تھر گھر ساچا کھول مکان۔ آپ اپنا روپ پرگٹایا، پرگٹ ہووے گن ندھان۔ اپنا مارگ آپے ویکھ وکھایا، اپنا سٹ ویکھ نشان۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ رچن رچایا، برہما وشن شو دیوے دان۔ ساچی سیکھ مت آپ سمجھایا، کرے مہر وڈ مہربان۔ اپنی گاتھا آپ سُنایا، دُھر دی بانی ایکا بان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ اپنا ناؤں آپ جنائے، پاربرہم وڈ وڈیائیا۔ وشن برہما شو اکھڑ اک پڑھائے، نش اکھڑ آپ جنائیا۔ آپ اپنا ناؤں دھرائے، اپنا ناد آپ سُنائیا۔ اپنی کرنی کرتا پُرکھ آپ کھائے، کرنہار اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا حُکم دُھر فرمانا، آپ سُنائے ساچا رانا، ساچے تخت بیٹھ سری بھگوانا، تخت نواسی ایکا سچا شہنشاہیا۔ تخت نواسی ہر زینکار، آد جُگاد سمایا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار، آپ اپنا کھیل رچایا۔ برہما وشن شو دئے ہُلا، شبد ہُلارا اک لگایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے محل اٹار، اُچ اٹل اپنا آسن لایا۔ آپے جانے اپنی دھار، دھار دھار وچوں پرگٹایا۔ سار شبد کر تیار، سگلا سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپے رہیا منایا۔ ساچا حُکم دُھر درگاہ، ہر ساچا سچ جنائیا۔ شبد سرُوی بن ملاح، اپنا بیڑا آپ ترائیا۔ لیکھا جانے دو جہاں، دو جہاناں والی سچا شہنشاہیا۔ دوسر سکے نہ کوئی بھیو پا، بھیو ابھیدا بیٹھا بھیو چھپائیا۔ الکھ الکھنا اگم اتھاہ، الکھ اگوچر مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ اپنا سندیش ہر سچا نریش نر نرائن دئے سنا، نر ہر اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ برہما وشن شو لے جگا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ اپنے مارگ ساچے دھندے دئے لگا، اُہل اُہل اُہل بے پرواہیا۔ ساچے

کنڈے تولا تول لئے ٹلا، تولنہارا اک اکھوائیا۔ وست انمول جھولی دئے پا، نام بھنڈارا آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا گیڑا آپ دئے سمجھائیا۔ ہر گیڑا سچ سمجھائیندا، وشن برہما شو اٹھال۔ ترے گن مایا جھولی پائیندا، پنج تت دیوے سچا دھن مال۔ لکھ چوراسی گھاڑن آپ گھڑائیندا، نرگن سرگن کرے پرتپال۔ گھٹ گھٹ جوتی آپ جگائیندا، دیا باقی دین دیا۔ ساچا جام آپ پپائیندا، آتم تاکی کھول مکان۔ ساچے راکی آپ چڑھائیندا، کِریا کر سِری بھگوان۔ چوڈا ہٹ وند وندائیندا، کایا مندر ویکھ مکان۔ بجر کپائی کُنڈا لاپندا، نہ کوئی جانے جیو نادان۔ آتم سیجا آپ سہائیندا، آتم برہم ہو پردھان۔ دھر فرمانا آپ سُنائیندا، انحد شبد سچھی دھنکان۔ گرہ مندر ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا نوجوان۔ آپ اپنا مکھ چھپائیندا، وشن برہما شو کر کلیان۔ جگ جگ گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا، داتا جودھا سورپیر بلی بلوان۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ ایکا حکم سُنائیندا، دھر دا شبد نہ کوئی میٹے میٹ نشان۔ گر پیر اوتار دیوے ور، بھگت بھگونت کنت اپنے گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، وشن برہما شو آپ سمجھائیندا۔ وشن برہما شو ہر سمجھایا، نو سو چرانوے چوکرئی جگ ایکا تت درڑائیا۔ جگت گیڑا اپنے ہتھ رکھایا، چار جگ چوکرئی وند وندائیا۔ چارے وید جھولی پایا، چارے بانی کرے پڑھائیا۔ چارے کھانی لئے پرگنایا، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ چارے ورنان دئے سمجھایا، کھتری براہمن شوڈر ویش آپ کرے جنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر دئے مکایا، نو نو چار گیڑا رین نہ پائیا۔ نو دوارے کھوج کھجایا، نو کھنڈ پرتھی ویکھ وکھائیا۔ اند بنود بمل روپ آپ سمایا، پاربرہم سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ترے ترے ایکا گن وکھائیا۔ ترے ترے گن جنایا، گنوتتا گن ندھان۔ ساچا مارگ آپ لایا، کرے کھیل سِری بھگوان۔ لوک مات آپ ویکھ وکھایا، آد جگادی کھیل مہان۔ ستجگ تریتا دواپر آپ ہنڈھایا، اپنی کرے آپ کلیان۔ کال مہاکال اپنا روپ وٹایا، آپے ہوئے جانی جان۔ آپے شبد کھنڈا تیر چلایا، آپے مارنہارا بان۔ آپے پنج تت چولا جگت ہنڈھایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے دیونہارا جیا دان۔ جیا داتا ہر داتار، آد جگادی کھیل کھلائییندا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ کر پسار، جیرج اندج اُنہج سینج ویکھ وکھائیندا۔ آپے جانے پرمانند، نجانند اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے گائے سہاگی چھند، اپنا ناؤں آپ پرگائیندا۔ آپے چاڑھ ساچا چند، رین

اندھیر آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ایکا ور، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ دُھر فرمانا شبد جنایا، بھل رہے نہ رائیا۔ نو نو چار لیکھا اک دکھایا، لوک مات وجے ودھائیا۔ کلجگ ویلا اک درسایا، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیا۔ کوڑ کڑیارا ڈنک وجایا، اُچی کوک کوک الاٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو آپ گھلاٹیا۔ بھیو گھلاٹے ہر زرنکارا، آد جگاد سمایا۔ وشن برہما شو بنے ورتارا، پُرکھ ابناشی دے کرایا۔ جگ چوکرئی اترے پارا، تیرا پندھ مائل دے چُکایا۔ زرگن زرویر پُرکھ اکال لے اوتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ شبد ڈنکا گنٹ چارا، دہ دشا دے وجایا۔ راؤ زک شاہ سُلطاناں کرے خبردارا، سویا کھے رہن نہ پایا۔ بھگتاں دیوے نام آدھارا، ساچے سنتاں ویکھ دکھائیا۔ گُرمکھاں کھولے بند کواڑا، پنچم دھاڑا دے گویا۔ گُرمکھاں کرے سچ پیارا، پییا پریم ویکھ دکھایا۔ سرشٹ سبائی نار دُباگن بھٹے نار وبھچارا، ہر کنت نہ کھتے ہنڈھایا۔ جوٹھ جھوٹھ دھواں دھارا، جگت اندھیرا ایکا چھایا۔ گر کا شبد نہ کیسے وچارا، رسنا بہ بہ سرب گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آنت اک بھگوت کھیلے کھیل جگا جگت، جاکرت جوت کر رُشنایا۔ جگ جگ کار کھائیندا، ہر ساچا کرنیہار۔ جگ جگ ویس وٹائیندا، زرگن سرگن لے اوتار۔ جگ جگ ویکھ دکھائیندا، اگم اگمرا اگمڑی کار۔ جگ جگ ریکھ مٹائیندا، تھر رہے نہ کھتے وچ سنسار۔ جگ جگ بھیکھ وٹائیندا، بھیکھادھاری بھیکھ کرے اپر اپار۔ زرگن رُپ ست دھار مچھ داہڑی کیس نہ کھتے رکھائیندا، موند موندائے نہ ہر زرنکار۔ گھٹ گھٹ اندر اپنی جوت جگائیندا، لکھ چوراسی کرے پیار۔ گُرمکھ ورلے بوجھ بوجھائیندا، جس جن دیوے نام آدھار۔ مٹکھ گورھی پنند سوائیندا، نہ کھتے سکے سرت سنبھال۔ کلجگ ویلا اتم آئیندا، کوڑ کڑیارا وجے تال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا کھیل آپ کھلاٹیندا۔ کلجگ اتم کھیل کھلایا، پاربرہم پرہہ گہر گمبہر۔ جوتی جامہ ویس وٹایا، ناتا تٹا پنچ تت سریر۔ ساچی چوٹی چڑھ کے آسن لایا، گھر وسایا ٹھاندا دربارا امرت پیائے ساچا سیر۔ کوٹن کوٹی بیٹھے راہ تکایا، کیسے ہتھ نہ آئے شاہ حقیر۔ پیر دستگیر رہے گر لایا، مَلا شیخ مسائک گل پائی تسبیح جگت زنجیر۔ پنڈت پاندھے دین دُہایا، مستک کھچے ترسول لکیر۔ گرتھی پنتھی کیسے نظر نہ آیا، شاہ پاتشاہ ہر زرنکارا وڈ پیرن پیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،

کلجگ تیرا آنت آخیر۔ کلجگ آنت آخیر، سرشٹ سبائی رہی گر لائیا۔ شاہ سلطاناں لٹھے چیر، بستر تن نہ کھئے دکھائیا۔ امرت ہتھ نہ
 آوے سیر، اٹھسٹھ خالی دین ڈہائیا۔ ویلے آنت نہ کئے کھئے بہیڑ، سیس جگدیش نہ ہتھ ٹکائیا۔ ہوئے ہنگتا لگی پیڑ، مایا ممتا ہوئی ہلکائیا۔
 ترے گن مایا بجھا زنجیر، پنج ت نہ کئے چھڈائیا۔ نانا تٹا ہست کیٹ، اوچ نیچ رہے سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 کلجگ تیری اتم ور، میٹے جھوٹھی شاہیا۔ کلجگ اتم کوڑ پسارا، چار کٹ گر لایا۔ ساچا نہ دے کئے دوارا، ہر مندر کایا بنک نہ کسے
 وسایا۔ سادھ سنت روون زارو زارا، نیر نیناں نیر وہایا۔ کام کرودھ لوہ موہ ہنکار لگا اک اکھاڑا، آسا ترشنا ناچ نچایا۔ مایا ممتا پیتا ہاڑا،
 صدق صبوری نہ کئے دھرایا۔ لگی آگ بہتر ناڑا، بن ستگر پورے نہ کئے بچھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری
 اتم ور، تیرا اگنی ت آپے ویکھ دکھایا۔ کلجگ تیرا ت آگ، ہر ساچا ویکھ دکھائیندا۔ سرشٹ سبائی رہی دگ، امرت سینچ سانت نہ
 کئے کرائیندا۔ کلجگ جیو ہوئے کگ، ہنس روپ نہ کئے وٹائیندا۔ ستگر سرنائی نہ گئے لگ، من کا منکا نہ کئے بھوائیندا۔ درس نہ پائے کوئی
 اُپر شاہ رگ، نو دوار سرب گر لائیندا۔ گہر گمبھیر ہر نرنکار سورا سرگ، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ گرمکھ گرمکھ سجن لے کڈھ،
 جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ پنج وکارا دیوے وڈھ، نام کھنڈا اک چلائیندا۔ ست نشانہ کایا مندر دسم دواوی دیوے گڈ، دوس رین آپ
 دکھائیندا۔ اک خمار دیوے اٹھ پھر نام مد، دوسر نیڑ نہ کئے آئیندا۔ بھاگ لگائے گرمکھ جد، ساچا ہنس آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی ایکا ہر، گر گر اپنا روپ وٹائیندا۔ گر گر روپ ہر کرتار، شبیدی شبید جنائیا۔ گر کا شبید سچا
 شاہکار، شہنشاہ دئے ملائیا۔ شاہ پاتشاہ سچی سرکار، دو جہاناں حکم چلائیا۔ کلجگ اتم ہو تیار، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ لکھ
 چوراسی پاوے سار، نو ست پھیرا پائیا۔ چوڈاں لوک چرناں ہیٹھ دئے لتاڑ، چوڈاں طبقات کُنڈا لاپیا۔ وشن برہما شو لیکھا کرے پار،
 سُرپت راجا اند کروڑ تیتسا رہن نہ پائیا۔ گن گندھرب کرے خوار، کیر پچھ اپنا راگ نہ کئے سنائیا۔ لیکھا جانے دھر دربار، دھر داتا
 اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیری میٹے کوڑی شاہیا۔ کوڑی شاہی وقت چکاؤنا، تھر
 کئے رہن نہ پایا۔ ایکا حکم آپ ورتاؤنا، ہر ساچے شبید جنایا۔ پُرکھ اکال اک درساؤنا، دوسر ایشٹ نہ کئے دکھایا۔ نو کھنڈ پرتھمی ایکا نعرہ

لاؤنا، رسنا جہوا آپ جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ہربھگت گُرمکھ گُرسکھ ساچے سنت لئے ملایا۔

★ ۲ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی پرگٹ سینگھ دے گرہ پنڈ للیاں کلاں ★

ہر ستگر پورا دین دیال، دیاندھ وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ وسے سچی دھرمسال، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آد جگادی کھیل نرال، نرگن نرویر پُرکھ اکال آپ کرائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، رُوپ انُوپ ست سرُپ رہیا پرگٹایا۔ لوک مات ہونے پردھان، انہو اپنا بھو کھلایا۔ گُرمکھ ساچے ویکھے لال، لکھ چوراسی بھول پھلایا۔ ست وکھائے سیج مرگچھال، ہرجن ساچے آپ بہایا۔ جگا جگنتر پھل لگائے ساچے پت ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت اک وکھایا۔ چرن پریتی بھے نال، سکلا سنگ آپ نبھایا۔ دیوے نام سچا دھن مال، وست امولک جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھایا۔ آد پُرکھ ہر پُرکھ ابناشا، الکھ اگوچر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ واسی کھیل تماشا، تھر گھر ساچے ویکھ وکھائیندا۔ منڈل منڈپ پاوے راسا، لوآں پُریاں ناچ نچائیندا۔ لکھ چوراسی کر کر واسا، گھٹ گھٹ دیپ جوت جگائیندا۔ دیا باقی کر پرکاشا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ بھگت بھگونت پورن کرے آسا، آس نراس نہ کوئی وکھائیندا۔ آپے ہووے داسی داسا، نت نوت سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ آد پُرکھ ہر مہربان، اک اکلا ایکنکاریا۔ سچکھنڈ نواسی سری بھگوان، کرے کھیل اگم اپاریا۔ تھر گھر ویکھے مار دھیان، نرگن رُوپ آپ نرنکاریا۔ شبد اگمی دھر فرمان، ناد انادی بولے ست جیکاریا۔ کرے کھیل دو جہان، اپنی کھیل آپ کرا رہیا۔ ترے ترے چیل کر پردھان، ساچا میلا میل ملا رہیا۔ لکھ چوراسی دیوے دان، ساچی وست اک ورتا رہیا۔ لوک مات کھول دکان، نو کھنڈ ونڈ ونڈا رہیا۔ کرے کھیل گن ندھان، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے ویکھ وکھا لیا۔ آد پُرکھ ایکنکار، عقل کل اپنی کھیل کھلاییندا۔ سچکھنڈ دوارے ہو اُجیار،

جوتی نُوَر ڈگمگائیندا۔ تھر گھر ساچے پاوے سار، سچ سینگھاسن پُرکھ ابناشن سوہیا پائیندا۔ شاہو بھوپ بن سِکدار، راج راجانا حُکم چلائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ پاونہارا سار، جیرج انڈ پھول پُھلائیندا۔ اُتُبھج سیتج دئے ہلار، سچ ہلارا اک رکھائیندا۔ کرے کھیل وچ سنسار، نرگن سرگن رُوپ وٹائیندا۔ شبدا ناد سچّی دُھنکار، گرہ مندر آپ وجائیندا۔ ہرجن ساچے لئے اُبھار، آپ اپنی بُوچھ بُجھائیندا۔ اک وکھائے چرن دوار، سچ گھر بارا اک بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمکھ ساچے آپ سمجھائیندا۔ گُرمکھ ساچا آپ سمجھایا، اپنا پردہ دئے اُٹھائیا۔ اپنے مارگ آپے لایا، رُوپ انوپ آپ درسائیا۔ ترے گن مایا بندھن توڑ تڑایا، جگت جنجالا مُول چُکائیا۔ شبدا ناد چھندن اک سُنایا، گیت سہاگی آپے گائیا۔ پرمانندن آپ سَمایا، نجانند وجے ودھائیا۔ ساچا چندن مستک ٹِکا آپ لگایا، جوت لِلاٹ کر رُشنائیا۔ گُرسکھ بَخشنندن ناؤں دھرایا، پاربرہم بے پرواہیا۔ مُمکھا کنڈاں وڈھن لوک مات جگ پھیرا پایا، سَتجگ تربتا دوپر اپنا بل دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، کرے کھیل سچّا شہنشاہیا۔ گُرمکھ ساچا سَت دُلارا، ہر ساچا سچ اُٹھائیندا۔ آد جُگادی ہو اُجیارا، نرگن سرگن رُوپ میل ملائیندا۔ دیناں ناتھ سنتن دئے سہارا، درد دُکھ بھے بھنجن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ مایا ممتا موہ چُکے جگت وکارا، ہوئے ہنگتا گُڑھ تڑائیندا۔ محل اٹل وکھائے اُچ منارا، سچ گھر بارا اک سہائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیارا، کلاپاتی ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گُرمکھ ویکھ وکھائیندا۔ گُرمکھ گُرمکھ گُرمکھ داس، داسن داسی سیو کھائیا۔ پُورب جنم پُوری ہوئی آس، آسا ترشنا پُور نہ کوئی کرائیا۔ ایکا ور منکے ---، چرن دھیان لگائیا۔ اٹھاراں بھار میری کرے نہ بند خلاص، ست سمندر لکھ لکھ تھکے شاہیا۔ بن تُدھ ہر جو کوئی نہ بُجھائے میری پیاس، تیرا درس میری ترپت پُورن دئے کرائیا۔ کوئن کوٹ جنم رسنا گائے سواس، لیکھا اک نہ لگے رائیا۔ کوئن کوٹ جگ پیتے کھائے رہیا کال گراس، جمکال ویکھ وکھائیا۔ مہاکال ہوئے اُداس، آتم رو رو نیر وہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، گُرمکھ چاترک رہیا بللائیا۔ گُرمکھ گُرمکھ گُرمکھ لیکھ جانیا، پُرکھ ابناشی ہو تیارا۔ مائس دیہی ہر رنگ مانیا، الکھ اگوچر اگم اپارا۔ ویکھنہارا بال انجانیا، دیونہارا نام سہارا۔ مَورکھ مَورُھ چتر سگھڑ بنائے سیانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آپے

جانے اپنے بھانیاں۔ گرداس گر سرن سرنائیا۔ گر گرمکھ ہر ہر پایا، آتم آتر وجے ودھائیا۔ گرہ مندر ہوتے رُشنایا، ملیا میل ساچے ماہیا۔ وچھڑ کدے نہ جایا، دوتے جوڑ پئے سرنائیا۔ سیس جگدیش اک جھکایا، ہوں منگان ٹھنڈی چھائیا۔ سر اپنا ہتھ رکھایا، تیرا سنگ ویکھاں چائیں چائیا۔ چیتن روپ آپ دھرایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، گرمکھ تیری چلے سچ رضائیا۔ گرداس گر لیکھا اند، اند منگل ہر گایا۔ نرگن ست سروپ سُنایا سہاگی چھند، رسنا جہوا نہ کوئی بلایا۔ تیرا روپ میرا شبند سیتل دھار گنگ، ستجگ دئے وہایا۔ تیری میری ایک گندھ، نہ کوئی کھولے کھول کھلایا۔ تیرا میرا سگلا ساتھ وچ برہمند، لوآن پُریاں تیری گود بہایا۔ بن تیری قلم نو سو چرانوے چوکڑی جگ ہویا رنڈ، ہر کنت سہاگ نہ کوئی ملایا۔ بن تیری قلم نو کھنڈ پرتھی کئے نہ میٹے بھیکھ پکھنڈ، کوڑی کرپا نہ دئے گویا۔ بن تیری قلم کوئی نہ گائے ہر کا چھند، گیت سہاگی اک گایا۔ بن تیری قلم لوک مات نہ کرے کھنڈ کھنڈ، شاہ سلطاناں خاک ملایا۔ بن تیری قلم کلجگ کرے نہ کوئی بند، ستجگ ساچا مات دھرایا۔ بن تیری قلم گرمکھاں دیوے نہ پرمانند، چار وید چھ شاستر پُراں اٹھاراں رہے کرلایا۔ بن تیری قلم جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نش اکھر گیا پڑھایا۔ نش اکھر ہر پڑھایا، لیکھا لکھن وچ نہ آئیا۔ قلمی کلمہ بند کرایا، کاغذ قلم نہ لکھے شاہیا۔ دھر فرمانا اک جنایا، دھر دی بانی بان لگائیا۔ گرداس آس اک لگایا، ملے میل سچے شہنشاہیا۔ دو جہاناں پندھ مکایا، منڈل راس ویکھ وکھائیا۔ دوہاں وچولا میل ملایا، ستجگ کلجگ ویکھے تھاون تھائیا۔ پورب لہنا دئے مکایا، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر کا درس گرو گر پیار، گر امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، نچھر دھار آپ چلائیا۔ نچھر دھار امرت رس، سو پُرکھ نرنجن آپ پیائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہردے وس، ایکنکارا میل ملائیندا۔ آد نرنجن جوتی نور کرے کوٹن رو سس، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان مارگ ساچا دس، ساچا گھر اک وسائیندا۔ ابناشی کرتا نس نس، جگ جگ اپنا میل ملائیندا۔ پاربرہم پرہ ہویا وس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ کرے کرائے پوری آس، چرن بھرواسا اک رکھائیندا۔ لیکھا چکے دس دس ماس، مات گریہ پھند کٹائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کر نواس، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ہر ہر

ویکھیا، نرگن سرگن دھار۔ پورب دینا ویکھے لیکھیا، مائس مائس کر وچار۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھیا، کل کلکی لئے اوتار۔ اپنا لیکھ
 آپے ویکھیا، نہ کوئی میٹنہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ہر درشن نین دیدار۔ ہر درشن نین
 دیداریا، دوس زین پرہات۔ گرداس گر پیج سواریا، پوری کرے آس۔ جگت بنایا سچ لیکھاریا، کلجگ کرے ناس۔ گرمکھ اٹھائے سچ
 دلاریا، ہٹے سہائی جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ وچ پرہاس۔ اپنا کھیل آپ کرا رہیا، کرے کھیل پُرکھ ابناش۔ روپ رنگ ریکھ نہ کوئی جنا رہیا،
 جوتی جوت نور پرکاش۔ پرتھی آکاش ویکھ وکھا رہیا، گگن منڈل پاوے راس۔ روپ رنگ ریکھ نہ کوئی جنا رہیا، جوتی جوت نور
 پرکاش۔ گوپی کاہن آپ نچا رہیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن رکھے سدا پاس۔ گرداس ہر
 بہایا، پایا گہر گمبھیر۔ پرہہ سانتک ست ورتایا، ٹھانڈا جگت سریر۔ آتم رس چکھایا، امرت جوں ائملا سیر۔ ہس ہس گود بہایا،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیوے ساچی دھیر۔ ساچی دھیر دھرائیندا، کر کیرپا گن ندھان۔ گرداس تیری پوری آس
 کرائیندا، دو جہان وکھائے اک نشان۔ راتی ستیاں برہمنڈاں وچ نال پھرائیندا، کیرپا کرے جانی جان۔ برہما وشن شو تیری انگلی لائیندا،
 کھیلے کھیل سری بھگوان۔ ساچے ستجگ سوہا پائیندا، آد جگادی نوجوان۔ سچا سپس تاج ٹکائیندا، پنچم مکھی نگاہبان۔ جگت
 جگدیش سیو کھائیندا، بھگت بھگوت لئے پچھان۔ ہر ساچے سنت اپنے لیکھے پائیندا، دھردرگاہی دھر دی ایک بان۔ گرمکھ ساچے آپ
 اٹھائیندا، شبد جنائے سچ فرمان۔ گرسکھ اپنی گود ٹکائیندا، ویکھنہارا بال نادان۔ شبد نگارے چوٹ لگائیندا، کایا مندر چڑھ سچ مکان۔
 دسم دواوری ڈیرہ لائیندا، کر کیرپا آپ مہربان۔ شبد انادی ناد و جائیندا، آپ سُنائے سچ دھنکان۔ امرت ساچا جام پیائیندا، نچھر جھرنا
 جھرے مہان۔ سرتی شبدی میل ملائیندا۔ اک رکھائے ساچی آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور،
 ہرجن ساچے دیوے مان۔ مان نائیاں دیونہارا، ایک ایکنکار۔ آد جگادی پاوے سارا، لوک مات لئے اوتار۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، نہ کوئی
 جانے جیو گوار۔ پرگٹ ہویا ہر کرتارا، روپ انوپ سچ سرکار۔ حکمی حکم کرے ورتارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان۔

★ ۳ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی نصیب سنگھ دے گرہ پنڈ بوپا رائے ★

ہر جگ جگ ویس وٹایا، آد جگادی ایکنکار۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، جگا جگنتر کھیل اپار۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا،
نرگن سرگن لے اوتار۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، پنج تت کرے پیار۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، کرے کھیل اکم اپار۔ ہر جگ جگ
ویس وٹایا، ناؤں دھرائے وچ سنسار۔ ہر جگ جگ ویس وٹایا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کرائے سچ وبار۔ ہر
جگ جگ ویس وٹائیندا، الکھ آگوچر اکم اتھاہ۔ ہر جگ جگ ویس وٹائیندا، نرگن داتا بے پرواہ۔ ہر جگ جگ ویس وٹائیندا، الکھ الکھنا
سچا شہنشاہ۔ ہر جگ جگ ویس وٹائیندا، نرگن زرویر پُرکھ اکال ناؤں نرنکار آپ پرگٹا۔ ہر جگ جگ ویس وٹائیندا، شبد انادی ناد
دو جہاناں دئے وجا۔ ہر جگ جگ ویس وٹائیندا، جوتی نور کر رُشنا۔ ہر جگ جگ ویس وٹائیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
کیرپا کر، آپے بنے سچ ملاح۔ ہر جگ جگ ویس اوٹڑا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ہر جگ جگ ویس اوٹڑا، سو پُرکھ نرنجن بھیو نہ رائیا۔
ہر جگ جگ ویس اوٹڑا، ہر پُرکھ نرنجن روپ انوپ آپ دھرائیا۔ ہر جگ جگ ویس اوٹڑا، ایکنکارا انہو پرکاش اپنا آپ دھرائیا۔ ہر
جگ جگ ویس اوٹڑا، آد نرنجن نورو نور نور نورا نہ ڈگمگائیا۔ ہر جگ جگ ویس اوٹڑا، سیری بھگوان سچکھنڈ دوارا اپنا آپ سہائیا۔
ہر جگ جگ ویس اوٹڑا، تھر گھر سچ سنگھاسن ایکا آسن لائیا۔ ہر جگ جگ ویس اوٹڑا، پاربرہم پرہہ اپنا ویکھے کھیل تماشن، حکمی
حکم آپ ورتائیا۔ ہر جگ جگ ویس اوٹڑا، ساچے تخت بیٹھ شاہو شاباشن، راج راجان بھوپن بھوپ اپنی دیا آپ کھائیا۔ ہر جگ جگ
ویس اوٹڑا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، اپنی کھیل آپ کھلائی۔ ہر جگ جگ ویس اپارا، ہر کرتا
آپ کرائیندا۔ ہر جگ جگ ہو اُجیارا، شبد دھار آپ چلائیندا۔ ہر جگ جگ برہما وشن شو لائے سیوادارا، ساچی سیوا اک
سمجھائیندا۔ ہر جگ جگ ترے گن مایا بھرے بھنڈارا، وست امولک آپ ورتائیندا۔ ہر جگ جگ پنج تت کرے پَسارا، لکھ چوراسی
کنچن گڑھ وسائیندا۔ ہر جگ جگ کھیل اپارا، نرگن سرگن میلا کنت بھتارا، ساچی سیجا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ایکا نر، نر نرائن اپنا ناؤں اُچھائیندا۔ ہر جگ جگ جوت جگائیندا، جوتی جاتا ہر نرنکار۔ ہر جگ جگ

گھاڑن گھڑت آپ گھڑائیندا، گھڑن بھنہار سمرتھ پُرکھ کرتار۔ ہر جُگ جُگ رتھ چلائیندا، رتھ رتھوہی بنے سچی سرکار۔ ہر جُگ جُگ مہما
کتھ آپ سُنائیندا، آپے گائے اپنی وار۔ ہر جُگ جُگ ساچی وتھ لوک مات ورتائیندا، نام ائملا اک بھنڈار۔ ہر جُگ جُگ اپنا ہٹ آپ
کھلائیندا، گر پیر بن اوتار۔ ہر جُگ جُگ دھیرج ست آپ دھرائیندا، ست سنتوکھ دئے آدھار۔ ہر جُگ جُگ برہم مت اک سمجھائیندا،
آتم آنتر کر وچار۔ ہر جُگ جُگ رتی رت نام رنگائیندا، رنگ رنگیلا میت مُرار۔ ہر جُگ جُگ ساچا بیج ایکا گھت امرت پھل اک
اُچائیندا، پھل پھلوڑی ویکھے سرب سنسار۔ ہر جُگ جُگ چرن کول ناتا آپ بندھائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
آپے جانے اپنی کار۔ ہر جُگ جُگ کار کھائیا، کماونہارا ایکنکار۔ لکھ چوراسی کھیل رچائیا، لیکھا جانے اگم اپار۔ گھر گھر بیٹھا سیج
ہندھائیا، لکھ چوراسی کنت بھتار۔ ساچا منگل ایکا گائیا، جُگا جُگنتر شبد اناد سچی دھنکار۔ ساچی سخیاں آپ سُنائیا، سکھا سہیلا
بن میت مُرار۔ اک اکیلا ویکھے چائیں چائیا، جُگا جُگنتر ہو تیار۔ بھگت بھگونت ویکھے تھاون تھائیا، نو کھنڈ پرتھمی ایکا نین اگھاڑ۔
سنت سہیلے پکڑے بانپیا، میٹ مٹائے پنچم دھاڑ۔ گرُمکھاں دیوے ٹھنڈی چھائیا، سر ہتھ رکھ کرتار۔ گرسکھ ساچے لئے سمجھائیا، جگت
ودیا کرے پار کینار۔ ایکا اکھڑ دئے پڑھائیا، آپ اپنی کریا دھار۔ جُگ جُگ اپنا روپ دھرائیا، ستجگ ساچا کر ورتار۔ تریتا لیکھا آپ
مُکائیا، ترے گن بھانڈا بھن بھنڈار۔ دواپر اپنا کھیل کھلائیا، کھیلنہارا سچا شاہکار۔ کلجگ کوڑ گڑیا را ڈنک وجائیا، چاروں کُنٹ ہاباکار۔
ویلا اتم دئے دُہائیا، نہ کوئی پاوے سار۔ ہر کرتے کھیل رچائیا، کھیلے کھیل بے عیب پروردگار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، جوتی نور کرے اُجیار۔ ہر جُگ جُگ کھیل کھلندڑا، کھیلنہار سدا بے انت۔ نرگن اپنا ویس وٹندڑا، جوتی نور سری بھگونت۔
ساچا مندر آپ سہندڑا، مہاگنت اگنت۔ نیتر لوچن نین نہ کھئے ویکھ وکھندڑا، بھرے بھلے کلجگ سنت۔ گرُمکھ ساچے آپ اُٹھندڑا، لکھ
چوراسی وچوں ویکھے اپنا جنت۔ ایکا درس درسی سچ وکھندڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لئے ور، گرھ
توڑے ہوئے ہنگت۔ ہر جُگ جُگ گیار گڑیا، ستجگ تریتا دواپر کریا پار۔ کلجگ اتم ویکھن آیا، نرگن نور کر اُجیار۔ جوتی جامہ
ویس وٹایا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ شبد کھنڈا ہتھ چمکایا، دو جہاناں رہیا ہلار۔ لوآن پُریاں دئے اُٹھایا، برہمنڈ کھنڈ پاوے سار۔ لکھ

چوڑاسی پھول پھولایا، نو کھنڈ پرتھی کرے بے حال۔ گرمکھ ساچے سنگ رلایا، لگی پرتی نبھے نال۔ گرہ مندر نام مردنگ اک وجایا، چھٹی راگ سرت نہ سکن سنبھال۔ راگی نادی باہرا ایکاروپ دھر کے آیا، نہ شاہ نہ دسے کنگال۔ ساچا سنگ آپ رکھایا، سہائے سچکھنڈ سچی دھرمسال۔ گرسکھ گرمکھ اند منگل ایکا گایا، گھر پایا پُرکھ اکال۔ آون جاون لکھ چوڑاسی بندھن اک ٹڑایا، ناتا تٹا جگت جنجال۔ پرماندن وچ سمایا، ستگر پورا دین دیال دوس رین کرے پرتپال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیل کرے دین دیال۔ ہر جگ جگ کھیل کھلائیندا، خالق خلق روپ بھگوان۔ ست ستوادی سچ نشان اک رکھائیندا، آپ جھلائے دو جہان۔ چوڈاں لوک ایکا حکم ورتائیندا، چوڈاں طبقات پائے آن۔ برہما وشن شو سیس جھکائیندا، پُرکھ ابناشی دیوے دھر فرمان۔ سچ سندیشہ اک سنائیندا، کلجگ اتم پرگٹ ہووے نہکلنک بلی بلوان۔ چوتھے جگ پندھ مکائیندا، کوڑی کرپا میٹے جگت نشان۔ گرمکھ ساچے ویکھ وکھائیندا، آد جگادی نگاہبان۔ نیرویر پُرکھ ویر نہ کئے کھائیندا، کرے کھیل وڈ مہربان۔ جیو جنت کرم جھولی پائیندا، آپے بنیا رہے بے پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، اک اکلّا نوجوان۔ جگ جگ وپس مات دھر، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ ویکھ وکھائیا۔ زربھو چکائے بھے جگت ڈر، بھیانک اپنا ناؤں رکھائیا۔ سنت سہیلے ساچے پھڑ، سجن میلے تھائوں تھائیا۔ قلعے کوٹ توڑ ہنکاری گڑھ، گرہ مندر ویکھ وکھائیا۔ شبد پھڑائے ساچا لڑ، گر شبدی وڈ وڈیائیا۔ آد آنت نہ جائے مر، جگ جگ سکلا سنگ رکھائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، ستگر پورا اک سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیا۔ جگ جگ ناؤں پرگٹائیندا، پاربرہم ہر کرتار۔ راما روپ آپ وٹائیندا، آپے لیکھا جانے کرشن مرار۔ عیسیٰ موسیٰ اپنی کھیل کھلائیندا، لیکھا جانے سنگ محمد چار یار۔ نانک نرگن ناؤں دھرائیندا، گوہند جوتی ایکا دھار۔ ست ڈلارا آپ اکھوائیندا، پتا پوت کرے پیار۔ ساچا حکم آپ ورتائیندا، حکمی حکم سچی سرکار۔ اپنا بھانا اپنے وچ رکھائیندا، اپنے بھانے کرے سدا نمسکار۔ اپنا بھانا اپنا بندھن پائیندا، جگ جگ لوک مات لے اوتار۔ چوتھے جگ وپس وٹائیندا، چارے کھانی چارے بانی وسیا باہر۔ چارے وید بھيو نہ آئیندا، چارے مکھ برہم نہ کرے وچار۔ پُرکھ ابناشی اپنا کھیل کھلائیندا، کل کلکی لے اوتار۔ کاغد قلم نہ لیکھ

لکھائیندا، ست سمندر مس رووے زارو زار۔ بناسپت ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا، تول تله نہ اٹھاراں بہار۔ امل امل امل آپ ہو جائیندا، نرگن داتا ہر نرنکار۔ گرمکھ ورلے بوجھ بھائیندا، جس جن بخشے چرن پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، آد جگادی گر اوتار۔ ہر جگ جگ گر اوتاریا، روپ انوپ اپار۔ کرے کھیل وچ سنساریا، ست سروپ پروردگار۔ آپے رام نام آدھاریا، آپے کرشنا بول جیکار۔ آپے ہو ہو نعرہ لا لیا، آپے اناالحق رہیا وچار۔ آپے نیوں نیوں سیس جھکا لیا، آپے سجدہ کرے پروردگار۔ آپے منتر نام ست درڑا لیا، ست نام کرے پردھان۔ آپے واپگر و فتح گجا لیا، واہ وا گر و بلی بلوان۔ آپے اپنی اوٹ تکا لیا، آپے ویکھے سچ نشان۔ آپے اپنا روپ دھرا لیا، نرگن نرگن ہو مہربان۔ آپے شبد ڈنکا اک وجا لیا، آپے سنے سنائے اپنے کان۔ آپے جگ جگ وپس وٹا لیا، کلجگ اتم ویکھے مار دھیان۔ آپے نہکلنک نر نرائن ناؤں دھرا لیا، مات پت نہ سکے کھئے پچھان۔ آپے گرمکھ انگ لگا لیا، گرمکھ ساچا چتر سجان۔ آپے برہمنڈ کھوج کھجا لیا، جیرج انڈ کرے کلیان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، ہرجن ساچے دیوے مان۔ جگ جگ بھگت ترایا، بھگتن میتا آپ بھگوان۔ جگ جگ سنت ملایا، سنت ستگر ست پچھان۔ جگ جگ گرمکھ ویکھ وکھایا، آتم انتر دیوے برہم گیان۔ جگ جگ گرمکھ سنگ نبھایا، سوچھ سروپی درسی درس دیوے در گھر آن۔ کلجگ اتم وپس وٹایا، وپس اولٹا جیو جہان۔ خالق خلق دس نہ آیا، آپے ہویا بے پہچان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

★ ۳ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی لال سنگھ دے گھر پنڈ ہیر تحصیل نکودر ضلع جالندھر ★

وڈ بھاگ گرمکھ پایا، ہر ستگر سچے بہال۔ وڈ بھاگ جگ وچھوڑا پنڈھ مکایا، جس ملیا ساچا لال۔ وڈ بھاگ لوڑیندا ور پایا، پُرکھ ابناشی دین دیال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ویکھ سچ سچے دھرمسال۔ سچے دھرمسال گلی ککھ، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن نرگن ہو پرتکھ، سرگن سرگن میل ملائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں کردا آیا پکھ، سیوک سچے

سیو کھائیندا۔ شبد اگمی مارگ سچ، سندیش اک سُنائیندا۔ ہرے اندر ہر جو وس، ہر مندر سوہا پائیندا۔ کرے پرکاش کوئن رو سس، سورج چن مگھ شرمائیندا۔ دوس زین نس نس، دو جہاناں پندھ مگھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھائیندا۔ وڈبھاگ گرسکھ جانا، ہر ستگر پھیری پا۔ لیکھے لائے بال انجانیاں، سگھڑ سیانا بے پرواہ۔ دیوے نش اکھر نام ندھانیا، چوڈاں وڈیا مت گوا۔ اک وکھائے سچ نشانیا، سچکھنڈ دوارا چرن کول سرنا۔ ایک دیوے نام بانیا، گرمگھ سجن لئے چڑھا۔ ایکا بخشے امرت ٹھنڈا پانیا، انتر آتم جام پیا۔ اک سُنائے انحد انادی بانیا، دھن آتمک آپ پرگٹا۔ ایک لیکھا چکائے چارے کھانیا، انڈج جیرج اُتہج سینج پندھ مگا۔ ایک میل ملائے ساچے بانیا، گر ستگر پکڑے بانہ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ گلے ککھ شاہ سلطانا، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ آپے مرد آپ مردانہ، نام مردنگ آپ وجائیا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، آپے گرمگھ سخیاں منڈل راس رچائیا۔ آپے دیوے دھر فرمانا، دھر دی بانی بان لگائیا۔ آپے ہویا جانی جانا، بھیدا بھیدا بھيو کھلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے بے پرواہیا۔ وڈبھاگ گرسکھ پیکھیا، ہر جو نیتز نین اگھاڑ۔ آپے جانے دھر دا لیکھیا، جگت لیکھا دیوے پاڑ۔ بھيو کھائے برہما وشن مہیش گنیشیا، کرے کھیل اپار۔ دو جہاناں کر کر ویسیا، تتاں لئے ابھار۔ آپے ہوئے دس دشمشیا، آپے جوتی جلوہ نور اجیار۔ آپے ہتھ کھونڈی موڈھے دھرے کھیسیا، آپے نانک نرگن دئے آدھار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، کرے کھیل اگم اپار۔ گلے ککھ ہر ہر مندر، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ جگے جوت اندرے اندر، دیا باقی نہ کوئی وکھائیندا۔ بھاگ لگائے ڈونگھی کندر، گر در مندر کھوج کھجائیندا۔ من مندر بھوے نہ بندر، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ بجر کپاٹی توڑے چندر، نام کٹارا اک لگائیندا۔ کلجگ لیکھا چکے کھنڈر، سچ مینارے آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ وڈ وڈیائی گرسکھ بھاگ، ہر ستگر سیو کھائیندا۔ دپیک جگے جوت چراغ، گھر نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ترے گن مایا بچھے آگ، پنج تت آپ بچھائیندا۔ ہر ہر پنت پُنیتا بنیا سجن ساک، جگت ناتا توڑ ٹھائیندا۔ پنت پُنیت کرے پاکی پاک، ساچا ساقی جام پيائیندا۔ بند کوڑا کھولے تاک، یج نیتز آپ کھلائیندا۔ شبد گھوڑے چڑھائے راک، ہر شبد لوآن پُریاں آپ پھرائیندا۔ ناتا توڑے اٹھ تات، من مت بڈھ نہ کوئی

وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ بن رنگ رُوپ ہو اُجیارا، نرَور پُرکھ کھیل
 کھلائیندا۔ اجوئی ریت کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ بھگتاں ہت نِت نوت لئے اوتارا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔
 گُرمکھ ویکھ ساچا لاڑا، ڈھردرگاہی در گھر ساچے میل ملائیندا۔ گُرمکھاں بخشے چرن پیارا، چرن کول دھرت دھول آپ وڈیائیندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ایکا نر، نر نرائن آپ اکھوائیندا۔ وڈبھاگ گُرسکھ میلیا، میل ملاوا ڈھر دربار۔ ایکا
 رنگ گُرو گُریلیا، دُوجا رنگ نہ کھتے سنسار۔ سو پُرکھ نرنجن چاڑھے تیلیا، ہر پُرکھ نرنجن سگن منائے پہلی وار۔ آپے ایکنکارا جانے اپنا
 وقت ویلیا، آد نرنجن ہوئے میت مُرار۔ ابناشی کرتا سجن سہیلیا، سِری بھگوان وچھڑ کدے نہ جائے سانجھا یار۔ پاربرہم اپنا کھیل آپے
 کھیلیا، کھیلنہار آپ کرتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے ور، آپ اپنی کِریا دھار۔ ساچا گُڑھ، سو پُرکھ
 نرنجن آپ سہائیندا۔ ست سرُوپ بنھ دھار اندر بیٹھا وڑ، دِس کیسے نہ آئیندا۔ بودھ آگادھا شبد انادا آپے پڑھ، برہم برہماد آپ سُنائیندا۔
 گُرمکھ سجن آپے لدھ، پتا پُوت میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک وکھائے گھر، ٹھانڈا دربار آپ سہائیندا۔ وڈ
 وڈیائی گُرسکھ گھر، گھر وچ گھر گرہ مندر کھوج کھجائیندا۔ آد جُگاد وسے در، جن بھگتاں در سہائیندا۔ جُگا جُگنتر دیندا آیا ور، ور
 داتا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ کُلی ککھ سچکھنڈ، ہر ساچا سچ
 سہائیندا۔ کلجگ اتم ونڈی ونڈ، ونڈنہارا آپ ہو جائیندا۔ کرے کھیل وچ برہمنڈ، وربھنڈی رُوپ دھرائیندا۔ اپنا کرے آپ پکھنڈ، ہر
 پکھنڈی دِس نہ آئیندا۔ منمکھاں وڈھنہارا کنڈ، نام کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے ور،
 آپ اپنا میل ملائیندا۔ وڈبھاگی شابو شاہباشیا، ہر پایا سجن شاہ۔ ساچے منڈل ساچی راسیا، پُرکھ ابناشی ویکھے بے پرواہ۔ آد جُگاد نہ
 کدے وناسیا، جُگا جُگنتر رہیا ویس وٹا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ترا۔ ہرجن ساچے تاریا، کر
 کِریا دین دِیال۔ جنم جنم دا روگ نواریا، دوس رین کرے پرتپال۔ مائس جنم پیج سواریا، پُورب جہاں گھالی گھال۔ کال آئے نہ چل دواریا،
 مہاکال ہوئے آپ رکھوال۔ دیوے نام شبد آدھاریا، ناتا توڑ جگت جنجال۔ ویکھنہارا شاہ آسواریا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا

کر، ہرجن ویکھے ساچے لال۔ ہرجن لال ائمٹرا مانک موتی، گر ستگر آپ پرکھائیا۔ نرگن سرگن جگائے جوتی، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔
 سرت سوانی اٹھائے سوتی، گر شبد وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی لبھدے پھدے کوٹن کوٹی، ستگر پورا نظر کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، گلی ککھ دئے وڈیائیا۔ گلی ککھ وڈ وڈ بھاگا، بھگون ہر ہر پایا۔ جنم جنم دا دھویا داغا، نرمل نیر مکھ
 چوایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنایا کاگا، کاگوں ہنس اڈایا۔ ستگر پورا ایکا جاگا، گرسکھ ساچے لئے جگایا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن ماگھا، دُرمت
 میل رہے نہ رایا۔ کلجگ اتم آیا بھاگا، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ شبد آگئی رکھیا تازا، ست سینگھاسن آسن آسن لایا۔ سو پُرکھ نرنجن مارے
 واجاں، ہنگ برہم آپ اٹھایا۔ کرے کھیل دیس ماجھا، آؤندا جاندا دس نہ آیا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، سیس ساچا تاج ٹکایا۔ اپنا
 کرے آپے کاجا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ہرجن ساچے لئے ملایا۔ گلی ککھ گھر سہنجنا،
 سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ دیوے وڈیائی آد نرنجنا، دوسر سنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ در گھر آیا درد دُکھ بھہ بھنجنا، بھو ساگر پار کرائیندا۔
 دھوڑ کرائے ایکا مچنا، مستک ٹکا نام لگائیندا۔ آد آنت پردہ کجنا، سر سمرتھ ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر،
 ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ گلی ککھ گھر گمبھیرا، سچ سینگھاسن سوبھا پائیا۔ کٹنہارا جگت زنجیرا، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ امرت
 بخشے ٹھانڈا سیرا، سانتک ست ست ورتایا۔ چوٹی چاڑھے پھڑ آخیرا، جوگ ابھاس نہ کھئے کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا
 کر، گرمکھ سجن لئے ترائیا۔ گلی ککھ ہیرے جڑت جڑایا، مانک موتی پئے لال۔ پُرکھ ابناشی ویکھن آیا، گرسکھ سجن ساچے لال۔ چار
 جگ دے وچھڑے نال ملایا، نال لیایا رویداس کنگال۔ اپنا کنگن آپے پیکھن آیا، آپے بنیا ہر دلال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کیریا کر، کھیلے کھیل ہر گوپال۔ گوپال دین دیالن، دیاندھ وڈی وڈیائیا۔ کرے کھیل جوت اکالن، گلی ککھ ککھ رُشنائیا۔ آپ اپنے
 چڑھیا بھالن، دوس رین سیو کھائیا۔ گرسکھاں آگے بنے سوالن، آپ اپنی جھولی ڈاہیا۔ منگ منگ میں بنیا رباں سدا پرتپالن، گرسکھ تیری
 سیو کھائیا۔ تیرے اندر وچاؤندا رہواں تالن، انحد اپنی تار ہلائییا۔ تیرے دوارے بنیا رباں مالن، تیرا پریم سیس کھاری اک اٹھایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گلی ککھ دئے وڈیائیا۔ گلی ککھ پوری آس، آس نراس نہ کھئے جنائیندا۔

صاحب ستگر سے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اجاڑ پرہاس، جل تھل مہیئل ویکھ وکھائیندا۔ لیکھے لائے رسن سواس، پون پوناں آپ سہائیندا۔ چرن کول دئے دھرواس، دھر دا بندھن آپے پائیندا۔ نانا توڑے دس دس ماس، مات گربھ پھند کٹائیندا۔ لیکھا چکے دھرت آکاش، آکاش آکاشاں پار کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے بخشے اک نواس، اتم جوتی جوت میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ ہرجن کرے پار کنارہ، ستگر پورا آپ کرائیا۔ گلی ککھ سوہے دوارا، لوک مات وجے ودھائیا۔ وشنوں آئے تگ بھنڈارا، برہما اپنی جھولی رہیا ڈاہیا۔ شنکر رووے زارو زارا، ہتھ ترسول سٹائیا۔ سُریت راجا اند مارے ایک نعرہ، اچی کوک کوک سُنائیا۔ کروڑ تئیسائے بھکھارا، خالی جھولی رہے وکھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کلجگ اتم کرے کھیل نیارا، نرگن بھیو کھئے نہ آئیا۔ نہکلنکا لے اوتارا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ دیوے ست بھنڈارا، ست ستوادی سچا شہنشاہیا۔ لوآن پُریاں کرے خوارا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ وڈبھاگی وڈبھاگ پایا گُرمکھ دُلارا، گر گر ویکھے چائیں چائیا۔ گلی ککھ بن ورتارا، اتم جھولی دئے بھرائیا۔ ہوئے پرتکھ وچ سنسارا، اپنا پردہ دئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن سجن ویکھے تھائوں تھائیا۔ تھان تھنتر ویکھنہارا، ایک رنگ سہائیندا۔ آد جگادی گر اوتارا، پاربرہم ہر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کرتا پُرکھ کرے کم آگم اپارا، الکھ اگوچر کھیل کھلائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر جن بھگتاں دیندا رہیا ادھارا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ چاروں کُنٹ دھواں دھارا، ساچا چند نہ کھئے چمکائیندا۔ سریشٹ سبائی ہوئی نار وبھچارا، ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ مندر مسجد مٹھ ہاباکارا، ہر کا روپ دس نہ آئیندا۔ چار ورن ہوئے خوارا، چار یاری سنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ اپنا بل آپے دھار، ہر اپنی کھیل کھلائیا۔ نرگن نور کر اجیار، جوتی جاتا ویس وٹائیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار، حُکم حاکم آپ ہو جائیا۔ منگن نہ جائے کیسے دوار، در سپس نہ کیسے جھکائیا۔ لیکھا جانے راج راجان، شاہ سلطان شہنشاہ بے پرواہیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے مار دھیان، کلجگ اتم ویس وٹائیا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، آپ اپنا ناؤں پرگنائیا۔ نام کھنڈا تیر کمان، دو جہاناں آپ وکھائیا۔ میٹ مٹائے کوڑ نشان، کوڑی کرپا رہن نہ پائیا۔ نانا توڑے بے ایمان، آنتکال ویکھے کوڑی شاہیا۔ گُرمکھ ساچے لئے اٹھال، انہو اپنا درس

وکھائیا۔ نانا توڑے شاہ کنگال، شاہ کنگالاں ایک رنگ رنگائیا۔ غریب نمانیاں دیوے مان، نمانیاں اپنی گود بہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں دیوے ساچا دان، ساچا دان سرب گنونت، وست امولک جھولی پائیندا۔ آپ اٹھائے ساچے سنت، سنت ستگر ویکھ وکھائیندا۔ پریا پریم بن بن کنت، نر نرائن سیج سہائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ شبد جنائے منیا منت، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گرمکھ رنگ چڑھائے چلؤل، ہر ستگر وڈ وڈیائیا۔ جگا جگنتر نہ جائے بھؤل، اہل آپ اکھوائیا۔ پورب جنم چکائے مؤل، پچھلا لیکھا رہے نہ رائیا۔ آکے برکھے اپنے بھؤل، پُرکھ ابناشی سیو کھائیا۔ سچ سنگھاسن اک وکھائے نہ کوئی پاوا نہ کوئی چؤل، نرگن اپنی سیج سہائیا۔ ناری ملے کنت کنتوہل، گرمکھ آتم وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے جگائیا۔ گرمکھ اٹھ اٹھ جاگ، ہر ستگر آپ جگائیندا۔ گلی ککھ لگا بھاگ، وڈ بھاگی درس دکھائیندا۔ ایتھے اوتھے پکڑے تیری واگ، سمرتھ پُرکھ سیو کھائیندا۔ چار جگ اپنے وچ رکھے تیری یاد، اپنی فریاد گرمکھاں آکے آپ سنائیندا۔ سیوک بن بن دیوے داد، دیونہارا دس نہ آئیندا۔ گرمکھ تیری مہا بودھ اگادھ، آد جگاد جگا جگنتر ہر لکھائیندا۔ گرمکھ سچا سنت سادھ، گرمکھ بھگت بھگونت روپ وٹائیندا۔ گرمکھ وجائے نام ناد، گر ستگر تریا راگ آپ سنائیندا۔ گرمکھ لنگھے جگت پار حد، جگت کنارہ ڈیرہ ڈھائیندا۔ گرمکھ لدائے ساچا لاد، گر ستگر گود سہائیندا۔ گرمکھ سہائے ساچی جد، بنس سرینس ناؤں دھرائیندا۔ گرمکھ اپنا بہار گر پورے اُتے دیوے لد، ہؤلے بہار آپ اٹھ دھائیندا۔ ستگر پورا ڈونگھی کوری بھوری لیوے کڈھ، آپ اپنی سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ایک دھام سہائیندا۔ گرمکھ دھام سہایا، سوہاونت رمنیک۔ پُرکھ ابناشی چرن چھہایا، ایک ملیا لاشریک۔ واحد اپنا روپ درسایا، جگت میٹی اندھیر تاریک۔ ایک الف روپ وٹایا، پُرکھ ابناشی سچ توفیق۔ رحمت رحمان آپ کھایا، سد وسدا رہے نزدیک۔ کایا کرہ پھول پھولایا، لیکھا چکیا ہست کیٹ۔ ساچی شرع اک سمجھایا، بسمل وسے سدا چیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ عارف اپنا تعارف دئے کرایا، اک وکھائے سچ پریت۔ سچ پریتی سچ دربار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ جگ جگ وچھڑے میلنہار، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جیو

جگت جُگت نہ بائے سار، بھگت بھگونت کھیل کھلائیندا۔ سنت کنت راہ تگن ساچا یار، نیتر نین نین اٹھائیندا۔ گرمکھ منگے منگ بھکھار، بھکھک بھچھیا جھولی پائیندا۔ گرسکھان جائے پیچ سوار، آپ اپنا رُوپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا قول آپے پور کرائیندا۔ نرگن قول سرگن دھار، نرُویر کھیل کھلایا۔ جگت جگ پیتے چار، چارے دشا ویکھ وکھایا۔ چارے وید کرن پکار، چارے ورن رہے کرلایا۔ چار یاری آئی ہار، چارے کھانی ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ ساچے ویکھ وکھایا۔ گرسکھ وڈیائی وڈ، ہر ستگر آپ وڈیائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ گیت سنائے سہاگی چھند، چھنت اپنا آپ لائیندا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی چھوڑ بند کٹائیندا۔ اتم اُچائے پرمانند، نجاند رس چکھائیندا۔ جوت نرنجن چاڑھے چند، اتم اندھ اندھیر گوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنے وچ سمائیندا۔ اپنے وچ ہر سایا، سرجنہار سرب سکھائے۔ گر گر گرسکھ ویکھ وکھایا، جگت جگت آپ بنائے۔ گرہ مندر کھوج کھجایا، گھٹ گھٹ اپنا پھیرا پائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا رُوپ آپ دھرائے۔ نرگن سرگن ہر ہر رنگ، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ نرگن سرگن ہر ہر مردنگ، مرد مردانہ آپ وجائیندا۔ نرگن سرگن ہر ہر پلنگ، اتم سیجا آپ ہنڈھائیندا۔ نرگن سرگن ہر ہر منگ، بھگت دوارا منگن آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اکلا ساچا ہر، ہر مندر سوہا پائیندا۔ ہر مندر سچ سہاونا، کُلی ککھ دئے وڈیائیا۔ مل سخیاں منگل گاون، واہوا وجدی رہے ودھائیا۔ ملیا میل جوں بل باونا، بل باون رُوپ آپ وٹائیا۔ ڈھردرگاہی ساچا ضامنا، ایتھے اوتھے ہونے سہائیا۔ آپ پھڑائے اپنا دامنا، دامنگیر سچا شہنشاہیا۔ رُوپ وکھائے راما رامنا، رام رام ہونے سہائیا۔ کھیل کرائے کرشنا کاپننا، ایک بنسری نام وجائیا۔ نام ست کر پردھاننا، نانک تار ستار ہلائییا۔ فتح ڈنکا اک وجاونا، واہوا گوہند ہر سرنائیا۔ چاروں کُنٹ ویکھ وکھاونا، دہ دشا پھیرا پائیا۔ برہم رُوپ سرب درساون، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ذات پات نہ کھئے رکھاونا، دین مذہب نہ کھئے وڈیائیا۔ پنج تت چولا برہم ہنڈھاونا، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش سوہا پائیا۔ ترے گن مایا تت سہاونا، رجو طمو ستو ہونے گرمائیا۔ من مت بڈھ ناچ نچاونا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گھر گھر وچ آپ سہاونا، آپ اپنا

بنک اُپائیا۔ سُکھمن ناڑی ٹیڈھی بنک راہ وکھاونا، ایڑا پنگل نال رلائیا۔ کول نابھی امرت رس بھراونا، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ گھر مندر ناد وجاونا، انحد شبد سچی شنوائیا۔ اپنا پردہ آپ اُٹھاونا، بجر کپائی دئے تڑائیا۔ سُرتی شبد میل ملاونا، دسم دواوری سوہیا پائیا۔ آتم سیجا اک سہاونا، شبد رنگیلا پلنگ وچھائیا۔ ناری کنت میل ملاونا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گُرسکھ اپنی گود بہاونا، آپے بنے پتا مائیا۔ سینگھ لال سنگ نبھاونا، لال لال لالن اپنے رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آتم سیجا آپے چڑھ، گُرسکھ سُرتی لئے پھڑ، نام ڈوری ایک پائیا۔ نام ڈوری ہتھ کرتار، گُرسکھان بندھن پائیندا۔ دسم دواوری بیٹھا شاہ آسوار، اپنا گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ سولان کلیاں کر شنگار، سولان اچھیا ویکھ وکھائیندا۔ نو کھنڈ ست دیپ کرے پار کینار، مہا دیپ اپنا چرن چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرسکھ لگائے اپنے لڑ، ایک پلؤ نام پھڑائیندا۔ پلؤ نام پھڑائے ڈور، ستگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ آپے پھڑ پھڑ مارے پنجے چور، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیا۔ سیوا کرے جوں روداس چمارے ڈھوئے ڈھور، پانہاں گنڈھے ادھ وچ آسن لائیا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی اور، گُرسکھان دئے بچھائیا۔ لکھ چوراسی کلجگ پاوے شور، جگت شہرت لئی سرب لوکائیا۔ گُرمکھان ستگر پورا جائے بھڑ، مخلوق خلق خدا بھڑی بھڑی کر رہی کر لائیا۔ دو جہاناں لایا ایک پوڑ، پُرکھ ابناشی دیا کھائیا۔ ستگر پورے نوں گُرسکھان دی سدا لوڑ، گُرسکھان گھر آوے واپو داہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جنم جنم دی بچھائے اوڑ، امرت میگھ اک برسائیا۔ امرت میگھ برساون، گُرسکھ نجھر دھار۔ سانتک ست ست کراونا، اگنی تت نیوار۔ رتی رت رنگ رنگاونا، رنگ رنگے آپ کرتار۔ ساچی سخی کنت مناونا، گھر ملے ہر بہتار۔ گرمی بہہ سمجھاونا، ہر شبد نام بھنڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لئے سنبھال۔ جگ جگ سرت سمبالدا، جاگرت جوت جگا۔ بال انجانے آپ اُٹھالدا، دیناں ناتھان ہوئے سہا۔ اپنا روپ آپ وکھاندا، دئی دویتی پردہ لاہ۔ اپنے بھگتاں آپے جاندا، ہر جو بنیا رہے ملاح۔ کھیوٹ کھیٹا دو جہان دا، سیوک سیوا رہیا کما۔ گُرسکھ بیٹا سیری بھگوان دا، نہ کوئی دوسر پتا ماں۔ ناتا تھے جگت جہان دا، ملیا ہر سچا شہنشاہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کئی ککھ ساچا مندر دئے روپ وٹا۔ کئی ککھ روپ وٹاؤنا، کنچن گڑھ سہائیا۔ ہر مندر ہر جو چرن چھپاؤنا، ہری ہر وڈی

وڈیائیا۔ سیس جگدیش تاج سہاؤنا، تخت تاج جگت رہن نہ پائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سدا سد گاؤنا، ہنگ برہم وجدی رہے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچا گھاڑن گھڑ، گھڑنہار آپ ہو جائیا۔

★ ۴ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی پریم سنگھ دے گرہ پنڈ جھنڈیر ★

سو پُرکھ نرنجن دین دیا، داتا دانی وڈ وڈیائیا۔ آد جگادی کھیل نرالا، جگا جگنتر آپ کرائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچی دھرمسالہ، تھر گھر ساچے سوہیا پائیا۔ شبد اناد وجائے ایکا تالا، ناد آنادی دُھن اُچائیا۔ وشن برہما شو کرے پرتپالا، ترے ترے میتا اک شہنشاہیا۔ ترے گن دیوے دھن سچا دھن مالا، وست امولک جھولی پائیا۔ پنج تت چلے اولڑی چالا، لکھ چوراسی گھاڑن لے گھڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنا کھیل آپ کھلائییا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، ہر ستگر کھیل کھلائییندا۔ نرگن سرگن اندر وڑ، نرور پُرکھ اپنا رُپ آپ پرگٹائییندا۔ پاربرہم برہم پھڑائے لڑ، آتم سیجا آپ سہائییندا۔ نش اکھر ودیا آپے پڑھ، ساچی سیکھیا آپ سیکھائییندا۔ وسنہارا ساچے گھر، گرہ مندر کھوج کھجائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، آپے پائے اپنی منڈل راسا، جگت تماشا ویکھ وکھائییندا۔ لکھ چوراسی کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، ایکنکارا ویکھ وکھائییندا۔ آد نرنجن وسے ٹھانڈے در سچے دربارا، سری بھگوان سوہیا پائیندا۔ ابناشی کرتا کرے کھیل عقل کل دھارا، پاربرہم اپنی دھار آپ بندھائییندا۔ شبدی شبد کر پسارا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچائییندا۔ نرگن جوت رو سس ستارا، سورج چن منڈل منڈپ آپ ٹکائییندا۔ گگن منڈل دے سہارا، آکاش پرکاش ڈیرہ لائییندا۔ نرگن سرگن کھیل کرتارا، کرتا پُرکھ آپ کھلائییندا۔ وشو رُپ بن ورتارا، واستک اپنی وست لکھ چوراسی آپ اُچائییندا۔ برہما دیوے نام آدھارا، پاربرہم برہم ودیا آپ پڑھائییندا۔ چارے ویدان بن لیکھارا، چارے جگاں وند وندائییندا۔ لکھ چوراسی کر اُجیارا، گھر گھر جوتی دیپ جگائییندا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، دُھر دی کھیل آپ کھلائییندا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسارا، مہاسارٹھی رُپ وٹائییندا۔ شنکر دیوے اک ہلارا، حُکمی حُکم آپ سنائییندا۔ جوتی

جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگادی ایکا ہر، جگت محلہ آپ وسائیندا۔ لکھ چُوراسی جگت محلہ، نو کھنڈ پرتھی آپ بنائیا۔ کرے کھیل اک اِکلا، الکھ اگوچر اگم اتہاہ بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ نرگن سرگن بنیا رہے ملاح، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیا۔ ست ستوادى لائے راہ، ساچا مارگ اک جنائیا۔ لکھ چُوراسی گِیرا اپنے ہتھ رکھا، جُگ چوکرئی آپ بھوائیا۔ برہمنڈ کھنڈ اپنا کھپڑا لائے وسا، جیرج انڈ اُتُبھج سینج کر رُشنائیا۔ اپنی ونڈ لائے ونڈا، ونڈنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، نر نرائن سہج سُکھدائیا۔ نر نرائن ہر نرنکارا، نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ لکھ چُوراسی کر پَسارا، گھٹ گھٹ اپنی جوت ٹِکائیندا۔ شبد اناد سچي دُھنکارا، انحد ساچا تال وجائیندا۔ سُرتی سُرت کرے وچارا، اکال مورت کھیل کھلائیندا۔ اجونی ربت وسے سب توں باہرا، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ایکا ہر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جُگ جُگ کھیل کھلائیندا، کرتا پُرکھ ہر کرتار۔ جُگ جُگ ویس وٹائیندا، نرگن سرگن لے اوتار۔ جُگ جُگ مارگ لائیندا، لکھ چُوراسی پاوے سار۔ جُگ جُگ شبد ناد وجائیندا، دُھن ناد اپر اپار۔ جُگ جُگ بودھ اگادھ سُنائیندا، لیکھا جانے اپنا آپ دوجا سکے نہ کھئے وچار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ایکا ہر، ایکا کھیل کھلائیندا۔ جُگ جُگ کھیل کھلایا، ستجگ تریتا دواپر آن۔ برہما وشن شو سیو لگایا، ایکا دیوے دُھر فُرمان۔ کلجگ اتم ویکھ وکھایا، چوتھے جُگ ہو پردھان۔ چاروں کُنٹ جیو جنت کُرا لایا، دہ دِشا ہوتے حیران۔ سانتک ست نہ کھئے ورتایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سِری بھگوان۔ سِری بھگوان ساچا میتا، آد جُگاد سمایا۔ وسنہارا گھر ٹھانڈے سینتا، سچکھنڈ دوارے سوہیا پایا۔ اک اِکلا پنت پُنیتا، پنت پاپی لئے ترایا۔ کلجگ آپ چلائے اپنی ریتا، ستجگ ساچا مارگ لایا۔ جن بھگتاں دیوے نام اک انڈیٹھا، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھا، دُئی دویتی میٹ مٹایا۔ ترے گن مایا ت نہ تپے انگیٹھا، کایا اگن نہ رہے رایا۔ آپے ہر جو وسے چیتا، گرہ مندر ہوتے سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، کوڑی کِریا دئے مٹایا۔ جُگ جُگ ویس وٹائیندا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، کلجگ اتم بے ملاح۔ سرِشٹ سبائی ویکھ وکھائیندا، نو کھنڈ پرتھی پھیرا پا۔ ستان دِپیاں آپ اُٹھائیندا، شبد بلوٹا ایکا لا۔ چار

ورنوں کھوج کھجائیندا، اٹھاراں برنوں پکڑے بانہ۔ کھتری براہمن شوڈر ویش آپ سمجھائیندا، ایکا برہم وِدیا دئے پڑھا۔ اوچاں نیچاں راؤ زکناں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا گھر وکھائیندا، دوسر اور نہ کھئے تھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا ناؤں لئے پرگٹا۔ ایکا ناؤں ہر زینکارا، اپنا آپ پرگٹائیا۔ کلجگ اتم ہو اُجیارا، بنک دوار سہائیا۔ ساقط یندک کرے خوارا، گرمکھ ساچے لئے جگائیا۔ میٹ مٹائے دھوواں دھارا، کلجگ زین اندھیری رہن نہ پائیا۔ ساچا چند کرے اُجیارا، ستجگ ساچا مارگ لائیا۔ دھرت دھول دئے سہارا، دھرنی دھول آپ وڈیائیا۔ چاروں کُنٹ اک جیکارا، سریشٹ سبائی دئے سمجھائیا۔ ایکا گر اک اوتارا، ایشٹ دیو اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ویکھنہارا کوڑی شاہیا۔ کلجگ اتم ویکھنہارا، نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ نہکلنکا لے اوتارا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ شبد ڈنکا سچ نگارہ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ وجائیندا۔ دو جہاناں ویکھے لگا اکھاڑا، کوئن کوٹ گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ چار وید کرن پُکارا، پُراں اٹھاراں سرب گر لائیندا۔ شاستر سمرت روون زارو زارا، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ کلجگ اتم ویس وٹایا، نہکلنک بلی بلوان۔ نرگن نرگن جوت جگایا، جوتی جاتا ہر بھگوان۔ ساچے مندر ڈیرہ لایا، ساڈھے تِن ہتھ اک مکان۔ اُچا ٹلا پربت دئے سہایا، لیکھا چکے زمیں اسمان۔ چوڈاں لوکاں چرناں ہیٹھ دباوا، چوڈاں طبقات پائے آن۔ کلجگ اتم ویکھ وکھایا، شرع شریعت ویکھے دو جہان۔ سچ امام بن کے آیا، لیکھا جانے انجیل قرآن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ میٹے آنت نشان۔ کلجگ آنت نشان مٹاؤنا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ چوتھے جگ پندھ مٹاؤنا، ویلا آنت دئے دہائیا۔ ستجگ ساچا مات دھراؤنا، دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ گرمکھ ساچے سنگ رلاؤنا، سگلا سنگ آپ سمجھائیا۔ نام ندھانا جھولی پاؤنا، وست امولک اک وکھائیا۔ دھر دی بانی بان لگاؤنا، انیالا تیر چلائییا۔ امرت ٹھنڈا پانی جل پیواؤنا، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ سرت سوانی شبد ہانی آپ ملاؤنا، میل ملاوا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ اتم کھیل اپارا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، نرگن اپنی کار کرائیندا۔ نانا توڑے کوڑ گُریارا، کوڑی کِریا میٹ

مٹائیندا۔ اوچاں نیچاں کرے پار کنارہ، ایکا رنگ سرب رنگائیندا۔ ایکا مندر گرو دوارا، مسجد مٹھ شودوالا اک وکھائیندا۔ ایکا شبد ناد
 دھن جیکارا، ایکنکارا ایکا لائیندا۔ ایکا امرت ٹھنڈا ٹھارا، بھر پیالہ آپ پیائیندا۔ ایکا پُرکھ ایکا نارا، لکھ چوراسی رُوپ وٹائیندا۔ ایکا بھگت
 ایکا بھگونت ایکا گھر بارا، ایکا مندر ہر وسائیندا۔ ایکا سنت سُت دُلارا، ہر سجن ویکھ وکھائیندا۔ ایکا گُرمکھ دئے ہلارا، گر گر اپنی گود
 سہائیندا۔ ایکا گُرسکھ کرے پیارا، سچ پرتی آپ نبھائیندا۔ ایکا مُرید ایکا مُرشد ایکا در سچا دربارا، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ ایکا خالق
 خلق رُوپ ویکھ سرب سنسارا، مخلوق اپنے رنگ رنگائیندا۔ ایکا مقامے حق بولے ساچا نعرہ، پروردگار آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہر ساچا کھیل کھلائییندا۔ کلجگ اتم کھیل کھلاونا، چار کُنٹ وچار۔ نو کھنڈ پرتھی آپ
 ہلاونا، دہ دشا کر خوار۔ شاہ سلطاناں خاک ملاونا، مانس جنم آئے ہار۔ گُرمکھ وِرلا آپ اٹھاونا، جس جن بخشے چرن پیار۔ دُئی دویتی
 پردہ لاپونا، بجر کپاٹی کھول کواڑ۔ سوچھ سرُوپی رُوپ دھراونا، رُوپ اٹوپ سچی سرکار۔ شابو بھوپ آپ اکھواونا، ساچے تخت بیٹھ
 آپ نرنکار۔ سیس جگدیش تاج سہاونا، پنچم مکھی مکھ وچار۔ راج جوگ ایکا رنگ رنگاونا، غریب نائیاں پاوے سار۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیری کِریا دئے نوار۔ کلجگ کِریا پار کنارہ، اتم پندھ مکایا۔ ستجگ اُچجائے سُت
 دُلارا، پُرکھ ابناشی لئے پرگٹایا۔ ست ست ورتے وچ سنسارا، ست ساتک نال رلایا۔ ستجگ بنائے آپ نرنکارا، نر ہر اپنا کھیل کھلایا۔
 چارے ورن بہائے اک دوارا، کھتری براہمن شوڈر ویش ونڈ نہ کھئے ونڈایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور،
 نہکلنک نرائن نر، اپنا ویس وٹایا۔ کرے ویس اولٹا، کرے کرائے پُرکھ اگم۔ سچکھنڈ دوارا ایکا ملٹا، آد جگادی جانے اپنا کم۔ اپنی جوتی
 آپے رلٹا، اپنا بیڑا رہیا بنھ۔ گُرمکھاں پھڑٹے پلٹا، دیوے نام سچا مال دھن۔ سچ سنندیش ایکا گھلٹا، لکھ چوراسی دیوے ڈن۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ ساچے لئے پھڑ۔ گُرمکھ ساچا ہر ستگر پھڑیا، دِس کِسے نہ آئیندا۔
 ڈونگھی کوری کایا بھوری آپے وڑیا، اپنا مکھ آپ چھپائیندا۔ پاربرہم پرہ آپے وریا، ناری کنت رُوپ دھرائیندا۔ امرت اتم نہائے ساچے
 سریا، سر سروور اک وکھائیندا۔ چوراسی لکھ چُکے ڈریا، جم کا بھو نہ کوئی جنائیندا۔ اپنی ودیا آپے پڑھیا، گُرمکھاں آپ پڑھائیندا۔ آد

جُگاد نہ جنے نہ کدے مریا، جیون مکت آپ اکھوائیندا۔ جن بھگتاں کارج آپے کریا، بھگت وچھل آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جُگادی ایکا ہر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ ہرجن میلا ساچے گھر، گُرمٹ گُرا آپ کرائیا۔ لکھ چُوراسی وچوں لے پھڑ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ اپنی کرنی کرتا آپے کر، کرنہار کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لے جگایا۔ گُرمکھ سچا آپ جگایا، پُورب کرم وچار۔ پُورب لہنا جھولی پایا، دیوے درس اگم اپار۔ نیتر نیناں حرص مٹایا، کر ترس سچّی سرکار۔ امرت میگھ برس وکھایا، کایا ہونے ٹھنڈی ٹھار۔ عرش فرش ایکا رنگ رنگایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھان کرے سدا پرتپال۔ گُرمکھان سدا پرتپالدا، پرتپالک آپ نرنکارا۔ جُگ جُگ کرے کھیل شاہ کنگال دا، نرگن سرگن لے اوتارا۔ بھگت بھگوت آپے بہالدا، منگدا پھرے بھگت دوارا۔ سنت کنت آپ سمبھالدا، نر نرائن سچّی سرکارا۔ گُرمکھ ساچے گود اٹھالدا، دیوے شبدی سچ بھلارا۔ گُرمکھان امرت جام پیالدا، پیائے رس نچھر دھارا۔ راہ دسے اک سکھالدا، ملے میل گُرا اوتارا۔ لیکھا چُکے آون جان دا، ناتا تے سرب سنسارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ دیوے اک ادھارا۔ گُرمکھ اک ادھاریئن، کر کریا ہر بھگوت۔ لوک مات پیج سوارینن، لیکھا چُکے جیو جنت۔ ایکا بخشے سچ اٹاریئن، آد جُگادی مہا اگنت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن دیوے ساچا ور، کایا چولی چاڑھے رنگت۔ کایا چولی رنگ اپارا، گُرا ستگر آپ چڑھائیا۔ گُرمکھ گُرسکھ گُرا بوجھے، اور کھتے بھیو نہ جانے رائیا۔ ایکا دوجا بھو چوکے، تیجے نین کرے رُشنائیا۔ چوتھے پد آپا سوجھے، پنچم میلا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھ ویکھے ٹھانڈے گھر، گھر ٹھانڈا اک سُبھائیا۔ ٹھانڈا گھر گُرا چرن دوارا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ ٹھاگر سوامی بنے پریم پیارا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ کلجگ اتم پاوے سارا، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ بھو ساگر کرے پار کنارہ، منجھدھار نہ کوئی زڑھائیا۔ رسنا دیوے نام ادھارا، سو پُرکھ نرنجن اک جنائیا۔ ہنگ برہم کھولے بند کواڑا، پاربرہم سچّی سرنائیا۔ سوہنگ شبد پنچم میٹے جھوٹھی دھاڑا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار رہن نہ پائیا۔ آسا ترشنا کرے خوارا، مایا ممتا موہ چُکائییا۔ گرہ مندر ہونے دیپ اُجیارا، گھٹ گھٹ جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ سبجَن ایکا دئے بُجھائیا۔ گُرسکھ سبجَن ایکا بُوچھیا، ہر سبجَن سچّا میت۔ گُر گُر بھیو چُکائے گُوچھیا، درس دِکھائے اک اتیت۔ گُرمکھ وِرا ہر چرن سرنائی جھُوچیا، ہویا پت پُنت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک سُنائے سہاگی گیت۔ گیت سہاگی ہر کرتار، شبدي شبد سُنائیا۔ گُرمکھ سچّے لئے اُہار، آپ اپنی گود بہائیا۔ کلجگ بیڑا کرے پار، کھیوٹ کھیٹا بے پرواہیا۔ ایتھے اوتھے پاوے سار، دو جہاناں ہیئے سہائیا۔ جس جن بخشے چرن پیار، چاترک رُوپ آپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکنک نرائن نر، ہرجن ساچے آپ سمجھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان دیونہارا جیون دان، جیون جُکت اپنے ہتھ رکھائیا۔

★ ۵ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گُردیو سنگھ دے گھر پنڈ دوسانجھ خُرد ضلع جالندھر ★

ہر پُرکھ اکمڑی دھار، آد جُگاد چلائیندا۔ گُر گُر رُوپ اکم اپار، الکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگوت لئے اُہار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ سنت ساجن ویکھے میت مُرار، لکھ چوڑاسی پھول پھلائیندا۔ گُرمکھ سبجَن پائے سار، دئی دویتی پردہ لائیندا۔ گُرمکھ ساچے کرے پیار، کروٹ اپنی آپ بدلائیندا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن پریتی سچ وکھائیندا۔ ایکا دیوے نام آدھار، نام بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ ایکا نور کرے اُجیار، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ ایکا شبد ناد دھنکار، دھن آتمک راگ آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ ہر ہر پُرکھ کھیل اولٹا، آد جُگاد کرائیندا۔ گُر گُر مارگ اک سُکھلٹا، لوک مات آپ لگائیندا۔ جن بھگت پھڑائے ایکا پلڑا، نام پلُو ہتھ وکھائیندا۔ سنتاں ست سنگھاسن ایکا ملڑا، ست سنگھاسن ہر وڈیائیندا۔ گُرمکھ جوتی شبدي رلڑا، جوتی جوت میل ملائیندا۔ گُرسکھ وکھائے دھام اولٹا، نہچل دھام آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ اپنا رُوپ آپ دھرائیندا۔ نہچل دھام اکم اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ اُپائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، نرگن نرگن اپنا آپ کرائیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، پُرکھ اکال ویکھ وکھائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، جونی ریت ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا وسنہارا سچ دوارا، سچ سنگھاسن

سوہا پائیندا۔ سِری بھگوان ساچا میت مُرارا، در گھر ساچے سنگ نبھائیندا۔ پاربرہم پرہہ ہو تیارا، رُوپ انُوپ آپ دھرائیندا۔ سچکھنڈ
 کھول کواڑا، ساچے مندر ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر کرتار، اپنا
 آپ کھلاٹیا۔ تھر گھر ساچے ہو تیار، رُوپ انُوپ آپ وٹایا۔ سچ سنگھاسن پروردگار، شاہ پاتشاہ آپ سہائیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار،
 ساچا حُکم اک جنایا۔ شبدی سْت وڈ بلکار، پاربرہم آپ اُچھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا کھیل کھلاٹیا۔
 شبد سْت ہر ڈلارا، نرگن اپنا آپ اُپایا۔ آپے ونج آپ ونجارا، آپے ساچا ہٹ کھلایا۔ آپے وسے دھام نیارا، اُچ محل اٹل ڈیرہ لایا۔ آپے
 وشن برہما شو کر پسارا، ترے گن آپے ونڈ ونڈایا۔ آپے لکھ چوراسی دے آدھارا، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگایا۔ آپے گر گر بن اوتارا،
 شبدی ایک ڈنک وجایا۔ آپے بھگتاں بھکتی دے ہلارا، بھگن اپنا کھیل کھلایا۔ آپے سنتن دیوے ست جیکارا، اپنا نعرہ آپ سُنایا۔ آپے
 گرمکھاں کھولے بند کواڑا، بجر کپاٹی دے تڑایا۔ آپے گرسکھاں میٹے پنچم دھاڑا، پنچ پنچاں نیڑ نہ آیا۔ آپے ستجگ تریتا دواپر پاوے سارا،
 جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ آپے چارے ویداں بن لکھارا، اپنی دھارا آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک
 نر، نر نرائن بے پرواہیا۔ چارے ویداں شبد جنا، ایک برہم کرے پڑھائیا۔ بھیو ابھیدا آپ کھلا، بودھ آگادھا اک سمجھائیا۔ اچھل اچھل
 آپ کرا، ول چھلدھاری بھیو کھئے نہ پائیا۔ جل تھل مہیئل آپ سما، آپے بیٹھا مکھ چھپائیا۔ رُو سس سورج چن چمکا، منڈل منڈپ کرے
 رُشنائیا۔ دھرنی دھرت دھول جل بنب ٹکا، شبد ڈوری بندھن پائیا۔ منڈل منڈپ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے تھاون تھان، نرگن
 داتا بے پرواہیا۔ آپے بنے جن جنیندی ماں، جن جننی آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، عقل
 کل اپنی آپ دھرائیا۔ عقل کل دھار ہر نرنکار، ایک رنگ سمایا۔ نرگن سرگن ہو تیار، لوک مات ویس وٹایا۔ لکھ چوراسی کھول کواڑا،
 گرہ مندر ڈیرہ لایا۔ دیا باقی کر اُجیار، کملاپاتی سوہا پایا۔ شبد اناد سچی دھنکار، انحد اپنا راگ الاپا۔ بھگتن میتا ہو تیار، ترے گن
 بندھن دے تڑایا۔ ٹھانڈا سینتا دھر دربار، ساچے سنتاں ویکھ وکھایا۔ گرمکھاں بنائے بنتا پر اپار، گھڑن بھنہار آپ ہو جایا۔ گرسکھ اٹھائے
 سچ ڈلار، پتا پوت میل ملایا۔ کلجگ اتم ویکھ وچار، لوک مات پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ

چُکایا۔ ہر اپنا بھیو چُکائیندا، شبد انادی نش اکھڑ بول۔ نو نو چار پندھ مُکائیندا، آد جُگادی اک اڈول۔ برہم برہادی کھوج کھجائیندا،
 تولنہارا تولے ساچا تول۔ چار جُگ پاندھی پندھ مُکائیندا، آپے کرے پورا کیتا قول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن
 ساجن لے ٹول۔ ہر سجن ساچا ٹولیا، لکھ چوراسی کر وچار۔ نرگن سرگن اندر بولیا، آپ اپنی کریا دھار۔ جیوان جنتاں کر کے بیٹھا اولیا،
 نہ سکے کھئے وچار۔ اپنا بدلے آپے چولیا، کوڑا کپڑ دیوے پاڑ، اپنی شکتی آپے مولیا، آپے ویکھے کھڑی سچی گلزار۔ بھاگ لگائے اُپر دھرت
 دھولیا، نرگن روپ ہر نرنکار۔ گرمکھان امرت بھرے نابھ کولیا، جگت ترشنا روگ نوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 کرے کھیل وچ سنسار۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا، کلجگ تیری اتم وار۔ ہر پُرکھ نرنجن روپ وٹائیندا، چار وید نہ پائن سار۔
 ایکنکارا ناؤں دھرائیندا، ناؤں نرنکارا ہر کرتار۔ آد نرنجن جوت جگائیندا، رو سس بھئے شرمسار۔ ابناشی کرتا بھیکھ وٹائیندا، اک اکلّا
 پروردگار۔ سری بھگوان ڈنک وجائیندا، شبد اناد سچی دھنکار۔ پاربرہم پرہم ویکھ وکھائیندا، جوتی جامہ لے اوتار۔ برہم برہم برہم
 اپنی گود بہائیندا، آتم برہم دئے آدھار۔ ایش جیو ویکھ وکھائیندا، جگت جگدیش ہو تیار۔ ساچا چھتر سپس جھلائیندا، تخت نواسی
 ایکنکار۔ راگ چھتیس دس نہ آئیندا، راگان ناداں وسے باہر۔ گرمکھ ورا بوجھ بوجھائیندا، جس جن بخشے چرن پیار۔ ایکا دو جا بھو
 چُکائیندا، تیجا کھولے نین کواڑ۔ چوٹھے پد آپ بہائیندا، پنچم میلا ناری کنت بہتار۔ چھیویں چھپر چھن نہ کھئے سہائیندا، ستویں ست
 پُرکھ نرنجن ساچی کار۔ اٹھاں تتاں مول مکائیندا، نو دوارے کرے خوار۔ دسم دوارے گرسکھ رنگ رنگائیندا، رنگ چاڑھے اپر اپار۔ آتم
 سیجا آپ سہائیندا، کریا کرے آپ کرتار۔ سرتی شبدی میل ملائیندا، میل ملاوا میت مُرار۔ گیت سہاگی ایکا گائیندا، ہنگ برہم دئے
 آدھار۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا، خالق خلق پاونہارا سار۔ ورن برن نہ کھئے جنائیندا، ورنان برنان وسیا باہر۔ اوچان نیچان ایکا گود
 سہائیندا۔ راؤ رنگ راجاناں کرے سچ پیار۔ سچ سلوک اک سنائیندا، کلجگ تیری اتم وار۔ جیون مکت آپ کرائیندا، جس جن دیوے
 نام آدھار۔ بوند رکت لیکھے لائیندا، لکھ چوراسی دئے نوار۔ جم کی پھاسی آپ کٹائیندا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ پورن آسی آپ کرائیندا،
 گرمکھ ساچے لے اُہار۔ داسی داس سیو کھائیندا، داتا دانی سرجنہار۔ پرتھی آکاش پھول پھلائیندا، دو جہاناں کرے وچار۔ آلس نندرا

وچ نہ آئیندا، آد جُکادی خبردار۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، کلجُگ ڈُونگھے ساگر پاوے سار۔ سنت کنت میل ملائیندا، بنائے بنت اگم اپار۔ گُرمکھ اپنے انگ لگائیندا، انگیکار کرے کرتار۔ گُرسیکھان ساچا سنگ نبھائیندا، وچھڑ نہ جائے سانجھا یار۔ گرہ مندر نام مردنگ وجائیندا، دُھر دی بانی کھچے سچ ستار۔ سورا سرینگ دیا کھائیندا، مردن مرد رُوپ آپ کرتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُکادی ایکا ہر، آپے جانے اپنی کار۔ ہر ساچی کار کھائیندا، اک اِکلا کرنیہار۔ سو پُرکھ نرنجن رُوپ دھرائیندا، ہر پُرکھ نرنجن کرے ست پیار۔ ایکنکارا ویکھ وکھائیندا، آد نرنجن ہو اُجیار۔ سری بھگوان سنگ نبھائیندا، اِبناشی کرتا ویکھ در ٹھانڈا دربار۔ پارہم پرہم بہم بھو چُکائیندا، برہم برہم پاونہارا سار۔ آتم آنتر کھوج کھجائیندا، ڈُونگھی بھوری ہوئے اُجیار۔ اپنا پردہ آپے لابندا، آپے مُکھڑا دئے وکھال۔ اپنے رنگ آپ سہائیندا، آپے شاہ آپے کنگال۔ کلجُگ اتم ویس وٹائیندا، جوت جگائے سچ سچ سچ دھرمسال۔ ساڈھے تِن ہتھ محل آپ سہائیندا، لکھ چوراسی وچوں بہال۔ دیا باقی آپ بٹکائیندا، کھلا پاتی ہو کِریال۔ دوس راتی نہ کھئے وکھائیندا، اٹھ پر ایکا تال۔ اپنی گاتھی آپے گائیندا، گیت سُنائے گوہند لال۔ ساچا ساتھی سنگ نبھائیندا، دُھردرگاہی بنیا اک دلال۔ اوکھی گھاٹی آپ چڑھائیندا، شبدا اگمی مار اُچھال۔ راتی رُتی تھت وار آپ سہائیندا، برس ماس چلے اولڑی چال۔ کوئن کوٹ رُوپ دھرائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے ہوئے جانی جان۔ ہر ہر ہر گھٹ جانہارا، گھٹ گھٹ ایکا جوت جگائیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن کھیل اپارا، خالق خلق رُوپ وٹائیا۔ نور نورانہ پروردگارا، ظاہر ظہور نور اک درسائیا۔ قلمی کلمہ بول نعرہ، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ مقامے حق ایکا یارا، نبی رسول دین گواہیا۔ مُلا شیخ مسائک پیر سجدہ کرن نیوں نیوں نمسکارا، سیس جگدیش اک جھکائیا۔ چوڈاں طبقاں اک گھر بارا، چوڈاں لوک کھوج کھوجائیا۔ چوڈاں ہٹ جگت پَسارا، پُرکھ اِبناشی آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، لیکھا جانے تھاو تھائیا۔ لیکھا ہر ہر جان دا، آد جُگاد سمایا۔ جگ کرتا جگ پچھان دا، جُگ جُگ اپنا ویس وٹایا، سَنجُگ تریتا دواپر اپنا رنگ مان دا، کلجُگ اتم ویکھن آیا۔ لکھ چوراسی پُن چھان دا، نو کھنڈ پرتھمی پھیرا پایا۔ لیکھا جانے پنج شیطان دا، گھر گھر بیٹھا ڈورُو واہیا۔ ناتا تے جیو جگت جھان دا، پُرکھ اِبناشی اک بھلایا۔ جھوٹھا رس پین کھان دا، جہوا گن نہ کھئے گایا۔ اتم

ویلا آیا ہاں دا، نہ سکے کھئے بچایا۔ گُرمکھ گُرسکھ وِرا ہرِ سَتگر آپ پچھان دا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ کلجگ بھلا جیو نادان رُپ دھرائے بال
انجان دا، سُدھ بُدھ نہ کھئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا گِڑا آپ دواپا۔ کلجگ کوڑ نِشانہ، لوک مات ویکھ
وکھائیا۔ نو نو ہوئے بے ایمانا، بے عیب نہ کھئے دسائیا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا جوٹھا جھوٹھا بدھا تن گانا، ساچا سکن نہ کھئے منائیا۔ کایا مندر
اندر سر سرور امرت آتم ملیا نہ پینا کھانا، رسنا کاگ وانگ ہلکائیا۔ دُھن آتمک انحد شبد نہ سچا گانا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ پایا
پد نہ اک نربانا، محل اٹل بیٹھے ڈیرہ لائیا۔ گر کا شبد نہ کیسے وکھانا، رُپ انوہ نہ درشن پائیا۔ کلجگ ورتے اپنا بھانا، چاروں کُنٹ
اندھیرا چھائیا۔ تختوں لاپے راجا رانا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیا۔ چار کُنٹ دہ دشا دسے بیا بانا، نگر کھیڑا نہ کھئے دسائیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ ساچے لئے جگائیا۔ گُرسکھ آپ جگایا، کر کِریا گن نِدھان۔ امرت آتم جام
پیایا، چرن دھوڑ سچا اشنان۔ جنم جنم دی میل گویا، ایکا دیوے برہم گیان۔ رنگ رنگیلا اک چڑھایا، اتر نہ جائے وچ جہان۔ چھیل
چھیللا گُرسکھ آپ بنایا، سیوا کرے گن نِدھان۔ جگت قبیلہ ونڈ ونڈایا، آپے ہوئے نگاہبان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
گُرمکھ بنائے چتر سُبجان۔ چتر سُبجان بنایا، مَورکھ مُکدھ انجان۔ اپنے مارگ آپے لایا، دیونہارا دیوے جیا دان۔ سوچھ سرُوی دس دِکھایا،
آتم درسی ہو مہربان۔ جگت ترشنا حرص مٹایا، کِریا کر سری بھگوان۔ امرت میگھ برس سانت کرایا، نِجھر جھرے جھرنا مہان۔ عرش
قُرس ایکا رنگ وکھایا، لیکھا چُکے دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ساچے لئے پچھان۔ گُرمکھ سبج مِیتر،
گر سَتگر آپ پچھانیا۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، دیوے نام نِدھانیا۔ دیوے نام شبد انڈیٹھڑا، گنوتنا گن وکھانیا۔ مٹھا کرے کایا ریٹھڑا، پھل
امرت آپ چکھانیا۔ مائس جنم لوک مات جگ جیتڑا، نانا تٹا پنج تت شیطانیا۔ گُرسکھ اپنے جیہا آپے کیتڑا، جوتی دیوے نور مہانیا۔
کرے پاک پت پوت آپ پُنتڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرسکھ اٹھائے بال نادانیا۔ گُرسکھ بال نادانا، بالی بُدھ ہر
سمجھائیا۔ ایکا بخشے چرن دھیانا، چرن کول سچئی سرنائیا۔ شبد اگئی دیوے سچ بانا، گُرمکھ ساچے لئے چڑھائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں
کھنڈاں پار کرانا، ایکا گھر دئے وکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ سُنائے اپنا گانا، ہنگ برہم کرے پڑھائیا۔ سوہنگ شبد جس پچھانا، جنم مرن

وچ نہ آئيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرسکھ ایکا اکھَر دئے بُجھائیا۔ گُرسکھ ایکا اکھَر بُجھیا، چوڈاں وِدیا ہِٹے حیران۔
 گر گر بھيو کھلائے گُجھیا، اتم اتر اک درڑائے برہم گیان۔ بھيو چُکائے ایکا دُوجیا، نظری آئے اک بھگوان۔ گُرمکھ گر سرنائی گرچرن آد جُگاد
 جھوُجیا، گر پُورا کرے پروان۔ سچ دوارا ایکا بُوُجھیا، سد جھلدا رہے نشان۔ دیوے درس جو بیٹھا لُکيا، کلجگ اتم ہِٹے مہربان۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ساچے دیوے مان۔ مان نایاں جیاں دان، ایکا وست امولک جھولی پائیا۔ ہِٹے سہائی
 ایتھے اوتھے دو جہان، جگت وچولا ساچا ماہیا۔ شبد سرُپی بیٹھائے اک بان، سیوا کرے ہر سچا شہنشاہیا۔ تھر گھر وکھائے اک مکان،
 در دروازہ آپ کھلائیا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے تخت بیٹھ سری بھگوان، سچ سینگھاسن دئے سہائیا۔ گُرمکھاں کرائے چرن کول دھیان،
 چرن چرنودک مُکھ چُھپائیا۔ لیکھا چُکے آون جان، گیڑا گیڑ نہ کوئی بھوئیا۔ اتم جوتی میلا گن ندھان، شبدی شبد جائے سہائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ ساچے لے اُٹھائیا۔ گُرمکھ وِرا اُٹھیا، جس جگائے آپ نرنکار۔ نرگن
 رُپ ہو تھیا، لوک مات کھیل اپار۔ جام پیائے ساچا گھٹیا، امرت اتم ٹھنڈا ٹھار۔ مال دھن دیوے نام نکھٹیا، لُٹ سکے نہ کوئی چور یار۔
 گُرسکھ لبھے وچوں کوئن کوٹیا، لکھ چوراسی جیو جنت روندے زارو زار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم
 ور، کل کلیش دئے نوار۔ کل کلیش نواریا، ہرجن بھڑیا سجن میت۔ در درویش ہر نرنکاریا، سیوا کرے بھگت انڈیٹھ۔ آوے جاوے وارو
 واریا، نت نوت ساچی ریت۔ جوتی جامہ آپے دھاریا، لیکھا جانے ہست کپٹ۔ شاہ سلطاناں توڑے ہنکاریا، گُرمکھ کرے پت پت پُنت۔
 چوتھا جگ آپ وچاریا، نو نو چار چوکری رہی بیت۔ چوڈاں طبقات ویکھے اکھاڑیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے
 کھیل اک انڈیٹھ۔ انڈیٹھ کھیل کھلائیندا، نیتز لوچن نین دس نہ آئیا۔ لکھ چوراسی پھول پھلائیندا، نو ست اپنی جوت کر زُشنائیا۔ وشن
 برہما شو اُٹھائیندا، سُرپت راجا اند کروڑ تیتسا سنگ رکھائیا۔ دھر سندیش شبد سُنائیندا، حُکمی حُکم اک ورتائیا۔ جو گھڑیا بھن
 وکھائیندا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ کلجگ اتم مَول چُکائیندا، چوتھا جگ میٹے کوڑی شاہیا۔ کوڑ گُریارا شوہ دریائے آپ زُڑھائیندا، مایا ممتا
 نال رلائیئا۔ ہوئے ہنگتا آپ دُبائیندا، آسا ترشنا دئے کھپائیا۔ مَمکھ اتم رائے دھرم در بہائیندا، چتر گُپت دئے صلاحیا۔ گُرمکھ ساچے ویکھ

وکھائیندا، لوک مات چائیں چائیندا۔ ترے گن مایا پردہ لائیندا، پنج تت کرے رُشنائیا۔ کاغد قلم بھیو نہ پائیندا، لیکھا لکھے نہ کوئی شاہیا۔
 ایڑا اتھرن وید آنت گر لائیندا، اچی کوکے مارے دھاپینا۔ اللہ رانی مکھ شرمائیندا، نیتز نین نہ سکے اٹھائیا۔ چار یار سنگ محمد راہ
 تکائیندا، پُرکھ ابناشی بھیو کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان، ہرجن جن ہر ویکھے تھاؤں تھائیندا۔

★ ۶ ماگھ ۲۰۱۷ پکرمی گردیو سنگھ دے گھر نواں پنڈ ضلع جالندھر ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، آد آنت آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بھیو نیارا، الکھ اگوچر بھیو کوئی نہ پائیندا۔ ایکنکارا نراکارا، نرویر
 اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد نرنجن نؤر اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا بے عیب پروردگارا، اک اِکلا کھیل کھلائییندا۔ ابناشی کرتا
 آپے جانے اپنی دھارا، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ پاربرہم پرہ آپے جانے اپنی کارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ سہائے سچ دوارا،
 در گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ ست سرُپی کھیل نیارا، تھر دربارا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد اپنی
 رچنا آپ رچائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا گھر، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرپا کر، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ ایکنکارا گھاڑن
 گھڑ، گھڑن بھنہار آپ ہو جائیندا۔ آد نرنجن جوت اُجیار کر، نؤر ظہور اک درسائیندا۔ ابناشی کرتا نرہو بھ نہ رکھے کھئے ڈر، آپ اپنا رنگ
 رنگائیندا۔ سری بھگوان سچ دوارے آپے کھڑ، سوچھ سرُپی روپ وٹائیندا۔ پاربرہم اپنی سرن سرنائی آپے پڑ، سیس جگدیش آپ
 جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوبھاؤنت،
 پُرکھ اکال آپ اُچائیا۔ اجوئی ربت مہا اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، بھگوان اپنی دھار چلائی۔ آپے
 ناری آپے کنت، آپے ساچی سیج ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیا۔ سچکھنڈ دوار
 سہائیندا، اک اِکلا ایکنکار۔ آپے اپنا آسن لائیندا، سچ سنگھاسن کر تیار۔ جوتی جاتا ڈگمگائیندا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ ساچا تاج سیس

ٹکائیندا، تختِ نواسی سچا شاہکار۔ شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا، روپ رنگ ریکھ تون وسیا باہر۔ اپنا حُکم آپ ورتائیندا، دیوے حُکم سچی سرکار۔ اپنی اچھیا ساچی بھچھیا آپے جھولی پائیندا، دیونہارا سچ بھنڈار۔ تھر گھر ساچا در کھلائیندا، سچکھنڈ نواسی کھیل اپار۔ نرگن نرگن وچ سمائیندا، نرگن اندر نرگن باہر نرگن گپت نرگن ظاہر۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچی کل، ہر ساچا سچ ورتائیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھا مل، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ اپنی جوتی آپے رل، جوتی جوت سمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے دئے وڈیائیا۔ تھر گھر ساچا ہر سہنجنا، اک اکلآ آپ سہائیندا۔ کرے کھیل آد نرنجنا، شاہ سلطانا ناؤں دھرائیندا۔ آد جگادی درد دکھ بھے بھنجنا، آپ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ آپے بنے ساچا سجننا، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ آپے گھڑے آپے بھٹنا، گھڑن بھٹنہار اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ آپے چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنا، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر وسے ساچا ہر، ہر بن اور نہ کوئی وکھائیندا۔ تھر گھر ساچا کھول کواڑا، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، اگم اگمڑی چال چلائیندا۔ آپ اُچائے سٹ دُلارا، شبدی شبد پرگٹائیندا۔ دیوے حُکم سچی سرکارا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ در گھر سہایا، کر کرپا گن ندھان۔ پوت سپوتا ایکا جایا، شبد سٹ نوجوان۔ سر اپنا ہتھ ٹکایا، ایکنکارا ہویا مہربان۔ اپنے رنگ آپ رنگایا، رنگ رنگائے سری بھگوان۔ ساچا مردنگ اک وجایا، آپ سُنائے دو جہان۔ اپنے پلنگ آپ بہایا، ساچی سیجا کر پروان۔ گن ندھان ویکھ وکھایا، سچکھنڈ دوارا کھول مکان۔ اپنا مارگ آپے لایا، آپے ہونے جانی جان۔ وست امولک آپ ورتایا، سٹ بھنڈارا اک نشان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تھر گھر بیٹھ سچے مکان۔ تھر گھر ساچا وسیا، پُرکھ ابناشی آپ وسائے۔ سٹ دُلا رے ساچا مارگ ایکا دسیا، حُکمی حُکم آپ سُنائے۔ آنتر آنتر آپے وسیا، وسنہارا دس نہ آئے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کھئے جنائے۔ شبد دُلا ر اٹھایا، کر کرپا گن ندھان۔ ایک حُکم سُنایا، آد پُرکھ سری بھگوان۔ تیری مہا آپ جنایا، لیکھا جانے گن ندھان۔ تیرا روپ لئے پرگٹایا، روپ انویا ہو مہربان۔ تیری ککھ دئے

سُہایا، اُجل مُکھ اک مہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل وڈ مہربان۔ سفل گکھ شبد ڈلار، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ رُپ انوُپ کر تیار، نرگن جوتی جوت جگائیندا۔ اپنے اندروں آپا کڈھ باہر، آپے وشنوں رُپ دھرائیندا۔ آپے امرت کول بھرے بہنڈار، ست ورتارا آپ ورتائیندا۔ آپے پنکھڑیاں بن کھڑے گلزار، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ آپے برہما کرے پَسار، پاربرہم اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آپے شنکر ویکھے دھواں دھار، سُن اگم پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا شبد کھیل کھلائیندا۔ ہر شبدی کھیل کھلایا، وشن برہما شو دھار۔ دھر دی دھار اپنے ہتھ رکھایا، نہ کوئی سکے وچار۔ حُکمی حُکم اک ورتایا، آد پُرکھ ایکنکار۔ سچ سُنہڑا اک سُنایا، وشنوں وشولے اُٹھال۔ ست بہنڈار جھولی پایا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ برہمے برہم جوت جگایا، پاربرہم پرہ دین دیال۔ شبد چوٹ اک لگایا، آپ سُنائے سچّی دھنکان۔ سچ سنندیشہ اک سُنایا، پُرکھ اگمڑا گن ندھان۔ لکھ چوراسی گھاڑن لے گھڑایا، گھاڑت گھڑے آپ مہربان۔ شنکر تیرا ویس وٹایا، بھولے ناتھ بال نادانا۔ تیری سیوا اک جنایا، اتم میٹے سرب نشان۔ تتاں وچولا اک رگھڑایا، شبد سرُپی پائے آن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل دو جہان۔ وشن برہما شو دیا کما، ایکا تت سمجھائیندا۔ لکھ چوراسی رچن رچا، شبدی ڈور بندھائیندا۔ ترے گن مایا ونڈ ونڈا، پنج تت کھیل کھلائیندا۔ اپنا نورا آپ دھرا، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ کنچن کایا گرھ سہا، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیندا۔ نو دوارے جگت کھلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سکھیا اک جنائیندا۔ ساچی سکھیا ترے ترے سکھ، دوئے دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ پرہم ابناشی پائی بھکھ، ست بہنڈار اک ورتایا۔ ساچا لیکھا دینا لکھ، کون جگ سیو کھایا۔ جو اُچے سو دیسے متھ، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ تیرا نام اکھر نش، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ تون وسین دھام انڈیٹھ، سچکھنڈ دوارا اک سُہایا۔ ہوں بالک منگن بھکھ، بھکھک بھکھاری در تے آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا ناؤں بھل کدے نہ جایا۔ تیرا ناؤں کدے نہ بھلے، وشنوں رو رو سیس جھکایا۔ برہمے تیرے تول ٹلے، پاربرہم ساچے کنڈے لینا ٹلاٹیا۔ لکھ چوراسی پھل پھلواری تیری مؤلے، دھرت دھول ملے وڈیائیا۔ کون کوٹ کون گھر کون وسے پردے اوپلے، کون رُپ انوُپ چھپایا۔ کون ناؤں دھرائے پنج تت کایا چولے، لوک مات وجے ودھایا۔ کون رُپ گائن بھگت

سُہاگی سولے، اند منگل دین وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، برہما وشن شو بیٹھے سیس جھکائیا۔ پُرکھ ابناشی شبد جنایا، تِنّاں آپ اُٹھائیندا۔ نو سُو چُرانوے چوکرئی جُگ سیوا لایا، جُگ جُگ گیڑا آپ دوائیندا۔ ترے گن تت جھولی پایا، رجو طمو ستو میل ملائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش لے اُپایا، سکلا سنگ نبھائیندا۔ من مت بُدھ ونڈ ونڈایا، کایا گرہ سُہائیندا۔ بہتر نازی جوڑ جڑایا، تِن سُو سٹھ ہاڈی ویکھ وکھائیندا۔ ڈونگی گندر پھول پُھلایا، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیندا۔ نو دوارے راہ چلایا، جگت واسنا وچ ٹکائیندا۔ پنچ وکارا گود بہایا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ویکھ وکھائیندا۔ آسا ترشنا نال بندھایا، ہومے ہنگتا جوڑ جڑائیندا۔ سکھمن ٹیڈی بنک سُہایا، ایڑا پنگل کھیل کھلائیندا۔ انحد شبد وچ چُھپایا، دُھن ناد نہ کوئی سُنائیندا۔ امرت آتم کول دھرایا، اُلٹا کول آپ دھرائیندا۔ بجر کپائی پردہ لایا، نہ کوئی توڑ ٹڑائیندا۔ دسم دواری ویس وٹایا، جوت زرنجن ڈگمگائیندا۔ اندھ اندھیر رہے نہ رایا، نور نورانہ اک درسائیندا۔ زرگن بیٹھا آسن لایا، آپ اپنا تھان سُہائیندا۔ ایش جیو ویکھ وکھایا، جگدیش دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برہما وشن شو دیوے ور، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ ہر ہر بھیو کھلائیندا، شبد اگئی دھاڑ۔ نو سُو چُرانوے جُگ سیوا لائیندا، جُگ جُگ کھیل کرے اپار۔ لکھ چوراسی گھاڑن آپ گھڑائیندا، آپے کھیلے کھیل کھیلنہار۔ اپنا نام اپنا کام آپے مارگ لائیندا، آپے حُکمی حُکم ورتے وچ سنسار۔ آپے برہما برہم برہما جوت جگائیندا، آپے دیوے سرب آدھار۔ آپے چارے کُنٹ ویکھ وکھائیندا، چارے مُکھ لے اگھاڑ۔ آپے چارے ویداں گائیندا، آپے بلائے تار ستار۔ آپے چارے کھانی ونڈ ونڈائیندا، اندج جیرج اُتُبھج سیتج کر تیار۔ آپے چارے بانی بول سُنائیندا، پرا پسنٹی مدھم بیکھری دھار۔ آپے چارے جُگاں ونڈ ونڈائیندا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ کر وچار۔ آپے اپنا بھیو کھلائیندا، لوک مات لے اوتار۔ آپے گر گر ناؤں پرگٹائیندا، شبد اناد بول جیکار۔ آپے بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، دُھردرگاہی ساچی کار۔ آپے سنت کنت ملائیندا، ناتا تے دُباگن نار۔ آپے گرمکھ گود بہائیندا، آتم اتر دے آدھار۔ آپے گرسکھ سنگ نبھائیندا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ آپے جُگ جُگ گیڑا جگت دوائیندا، لیکھا جانے آپ زرنکار۔ وشن برہما شو آپ سمجھائیندا، پُرکھ ابناشی کرے خبردار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے کرے کرائے ساچی کار۔ ہر ساچی کار کرائیندا، کرتا پُرکھ دین

دِیال۔ نو سو چرانوے چوگری جگ گیزا اپنے ہتھ رکھائیندا، شبد شبدی بنیا رہے دلال۔ لکھ چوراسی کوٹن کوٹ روپ آپ وٹائیندا۔ آپے شاہ آپے کنگال۔ آپے جونی جون بھوائیندا، آپے سچکھنڈ سے سچی دھرمسال۔ آپے راگی نادى اپنا ناؤں گائیندا، آپے سن اگم کرے کھیل نرال۔ آپے ستجگ ساچا کھیل کھلائیندا، لوک مات ہو پردھان۔ ست ستوادى اپنا ناؤں دھرائیندا، ایکا دیوے سچ گیان۔ ساچے بھگتاں میل ملائیندا، وڈ داتا گن ندھان۔ گہر گمبھیر اپنا ناؤں رکھائیندا، دھرم وکھائے اک نشان۔ ساچے مارگ آپے پائیندا، ایکا ودیا کر بلوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی ایکا ہر، وشن برہما شو دیوے دان۔ داتا دانی ہر کرتارا، ساچی وست آپ ورتائیا۔ نام اتوٹ اتھ بھنڈارا، جگا جگنتر ہتھ رکھائیا۔ گر گر روپ لے اوتارا، اپنی دھار آپ بندھائیا۔ آپے توڑے گڑھ ہنکارا، آپے غریب نمانے گلے لگائیا۔ آپے کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، ہتھ ترسول آپ اٹھائیا۔ آپے چلے تیر کمان کھچے اپنی وارا، جودھا سورپیر بلی بلوان اپنا ناؤں رکھائیا۔ آپے ستجگ تربتا کریا پار کنارہ، آپے دواپر پھیرا پائیا۔ آپے سخیان منگلاچارا، آپے منڈل راس رچائیا۔ آپے بنسری ناد دھن سچی دھنکارا، دھن آتمک آپ سنائیا۔ آپے بھگت بھگونت دئے سپہارا، بھگون اپنی کل ورتائیا۔ کلجگ ویکھ ہو اُجیارا، نرگن سرگن میل ملائیا۔ آپے لیکھا جانے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یارا، آپے اللہ رانی پردہ دئے اٹھائیا۔ آپے ہونے بے عیب پروردگار، جلوہ نور نور الابیا۔ آپے سے مقامے حق ٹھانڈے دربارا، اناالحق اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے تیس بتیسا بول جیکارا، اپنا کلمہ دئے سنائیا۔ آپے نرگن نرگن کر پیارا، سرگن میلا سہج سُبھائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، کلجگ کل ویکھ وکھائیا۔ نانک نام کر اُجیارا، ستنام کرے پڑھائیا۔ ایکا اکھڑ ایکا دھارا، ایکا وست دئے ورتائیا۔ چار ورن کرے پیارا، اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا رنگ رنگائیا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، پُرکھ اکال ویکھ وکھائیا۔ ایکا شبد ست دُلارا، گوہند ناؤں دھرائیا۔ ایکا ناد دھن جیکارا، پنچم شبد دئے وڈپائیا۔ پنچم چکے موہ وکارا، پنچم تت رہن نہ پائیا۔ پنچم میلا وچ سنسارا، پنچ پیارے لئے جگائیا۔ پنچم دیوے امرت ٹھنڈی ٹھارا، ساچا رس آپ پیائیا۔ پنچم بنے در بھکارا، آگے نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ پنچم چھوڑ سرب سنسارا، سپس تاج گیا گوائیا۔ ملے میل اک نرنکارا، ستھر یار اک ہنڈھائیا۔ اُچی کوکے کرے پکارا، لکھ چوراسی بھيو ابھيو سمجھائیا۔ وشن برہما شو تیری پائے سارا، کوٹن کوٹ جگ یتے کال، پُرکھ ابناشی

ويڪھ چائين چائنيا۔ جوتي جوت سرُوپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، ديونھارا ساچا ور، سيس جگديش اپنا ھتھ ٽڪائيا۔ وشن برہما شو ھير
 جنايا، ٻھيو ابيھيد گھلائيندا۔ نو نو چار تيرا پنڊھ ڏئ مڪايا، چار ويد ويڪھ وڪھائيندا۔ چار جُگ چوڪڙي اک بنايا، جُگ گيڙا آپ گرائيندا۔
 شاستر سمرت وچ ٽڪايا، پُران اٿھارا رنگ رنگائيندا۔ ڪيتا گيان ڏئ سمجھايا، انجيل قرآنا آپ سُنائيندا۔ ڪھاني باني ٻھيو گھلایا، دُھر دي
 باني بان لگائيندا۔ سَتجُگ تريتا دواپر ڪلجُگ اتم ڏئ مٿايا، تھر ڪھڙي رهن نه پائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، اپنا پردھ
 آپ اُٿائيندا۔ ھير پردھ آپ اُٿاھونا، ڪلجُگ تيري اتم وار۔ وشنون بنسي آپ جگاونا، ديوي شبد ٻلار۔ برہما سويا رهن نه پاونا، آلس
 نندرا ڪرے باھر۔ ٻھولا ناتھ آپ ٻلاونا، تن ٻھوتي ويڪھ شنگار۔ ڪروڙ تيسا پڪڙ جگاونا، سُريت راجا اند ڪرے خوار۔ ڪن گندھرب
 وقت چُکاونا، ڪنر جچھپ نه ڏسے ڪھڙي نچار۔ نو سو چُرانوي چوڪڙي جُگ تيرا پنڊھ مڪاونا، پُڪھ ابناشي ھو تيار۔ ڪوئن ڪوٺ رام ڪرشن
 اپنے در وڪھاونا، جُگ جُگ لين مات اوتار۔ ڪوئن ڪوٺ عيسيٰ موسيٰ محمد آدھ وچڪار رڪھاونا، راه تڪن ميت مُرار۔ نيون نيون سجده سرب
 ڪراونا، نانڪ مليا ھير ڪرتار۔ سچڪھنڊ دوارا اک سُھاونا، ڪيرا ڪوڪے ڪرے پڪار۔ سرشٽ سبائي ايڪا ت جاناونا، پُڪھ ابناشي سانجھا يار۔
 آد جُگاد جُگا جُگنتر ساچا ڪنت ھنڊھاونا، مرے نه جھي وچ سنسار۔ آوے جاوے دھارے ٻيڪھ جَوں بل باونا، آپے جانے اپني ڪار۔ آپے
 دُشٽ سينگھارے مارے راما راونا، اپنا رُوپ ڪرے ڪرتار۔ ڪاھنا ڪرشنا دواپر تيري اتم وار۔ جوتي جوت سرُوپ ھير، آپ اپني ڪرپا
 ڪر، وشن برہما شو تيري پائے سار۔ ھير جُگ جُگ سار سمالدا، نرگن داتا بے پرواھ۔ سَتجُگ تريتا دواپر مات اُٿالدا، ڪلجُگ ديوي
 جگت وسا۔ اتم ڪھيل ڪرے ڪال مھاڪال دا، دين ديال ٻھيو نه را۔ نانا توڙے ترے گن مايا جگت جنجال دا، پنج تت ويڪھ تهاؤن تھان۔
 گُرمڪھ گُرسڪھ سجن آپے ٻالدا، نرگن سرگن لئے ملا۔ نانا توڙے شاه ڪنگال دا، شهنشاھ سچا پاتشاھ۔ ٻھل ويڪھ پت ڏال دا، نو ڪھنڊ
 پرتھمي ٻھيرا پا۔ ستان دپياں ويڪھ وڪھان دا، لوآن پُرياں چرن ٽيڪا۔ برہمنڊ ڪھنڊ آپے جان دا، جيرج انڌاں ريبيا سما۔ جوتي جوت سرُوپ
 ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، وشن برہما شو ڏتا ور، ڪلجُگ اتم ميلا لئے ملا۔ ڪلجُگ اتم ميل ملاونا، ڪوڙي ڪريا ڏئ نوار۔ چوٿي جُگ مڪھ
 چھپاونا، ويد اٿھرين آئے ٻار۔ چار ياري رهن نه پاونا، چارون ڪنٺ دھواں دھار۔ شاه سُلطاناں خاڪ ملاونا، راج راجاناں ڪرے خوار۔

جیوان جنتاں بھرم مٹاونا، توڑے گڑھ جگت ہنکار۔ ایکا ڈنکا نام وجاونا، سرِشٹ سبائی کرے خبردار۔ راؤ رنکاں آپ سمجھاونا، نرگن سرگن کر پیار۔ ساچا مارگ اک وکھاونا، اتم برہم دئے آدھار۔ سو پُرکھ نرنجن گھٹ گھٹ نظری آونا، ذات پات دین مذہب نہ کھئے دھار۔ وشنوں تیری ساچی سیو وکھاونا، وشو روپ ورتے وچ سنسار۔ برہم تیرا برہم ناد وجاونا، ہنگ کرے خبردار۔ شنکر تیرا سنگ رکھاونا، تئاں لوکاں کرے خبردار۔ ترے لوکی اپنے چرناں ہیٹھ دباونا، چوڈاں لوکاں نیتز دئے آگھاڑ۔ چوڈاں طبقاں پنڈھ مکاونا، پرگٹ ہو آپ نرنکار۔ کلجگ اتم ویس وٹاونا، جوتی جامہ اپر اپار۔ وید ویسا لکھیا پور کرآونا، پوت سپوتا براہمن گوڑا اچے ٹلے پریت جوتی نور کرے اُجیار۔ نانک لیکھا اک سمجھاونا، مہابلی اترے اگم اپار۔ گوہند کھیل آپ کھلاونا، کلجگ تیری اتم وار۔ نہکلنک ناؤں رکھاونا، جوتی جاتا آپ کرتار۔ مات پت نہ کھئے بناونا، بھائی بہین ساک سجن نہ وچ سنسار۔ ساچا حکم آپ سناونا، دو جہاناں دئے آدھار۔ کلجگ اتم میٹ مٹاونا، کوڑی کیریا دئے نوار۔ ستجگ ساچا مارگ لاونا، ست ستوادی چلے کار۔ سرِشٹ سبائی ایکا رنگ رنگاونا، ایکا مندر ایکا گروڈوار۔ ایکا مسجد مٹھ شودوالا وکھاونا، ایکا ایشٹ ہوئے سنسار۔ ایکا بھوپ ہر اُچاونا، راج راجانا نراکار۔ چارے کوٹ ویکھ وکھاونا، دہ دشا پائے سار۔ شنکر تیرا وقت چکاونا، اتم دیوے اک ہلار۔ سُرپت راجا اند تختوں لاہونا، شبد اگتی مارے مار۔ برہما پاربرہم جوت ملاونا، جوت ملائے آپ کرتار۔ وشنوں وشو رنگ وکھاونا، آد جگادی ساچی کار۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا دھام سہاونا، دھر دھام سچی سرکار۔ ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹاونا، ویس اولا کرے آپ کرتار۔ ایکنکارا سنگ رکھاونا، سکلا ساتھی میت مُرار۔ آد جگادی آد نرنجن ڈگمگاونا، نورو نور ہوئے اُجیار۔ اباشی کرتا ساچا تخت سہاونا، تخت نواسی ہو تیار۔ سری بھگوان ساچا تاج سپس ٹکاونا، پنچم مکھ دئے آدھار۔ پاربرہم پرہہ اپنا گیت آپے گاونا، آپے ہوئے گاونہار۔ تھر گھر ساچا آپ سہاونا، نرگن دیا باقی کر اُجیار۔ کملاپاتی سوہا پاون، سوہاوت ایکنکار۔ کل کاتی میٹ مٹاونا، کھنڈا پھڑ شبد دو دھار۔ لہنا دینا باقی سرب چکاونا، لیکھا رہے نہ وچ سنسار۔ گرمکھ وِرا اؤکھی گھاٹی آپ چڑھاونا، ڈونگھے ساگر وچوں کڈھے باہر۔ اتم تاکی آپ کھلاونا، دئی دویتی پردہ دئے اتار۔ ساچا ساقی بن بن جام پیاونا، امرت اتم ٹھنڈا ٹھار۔ ساچے راکی آپ چڑھاونا، شبد اگتا کر تیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کلجگ تیری

اتم ور، نہکلنک نرائن نر، جُگ چوُکڑی کرے خوار۔ جُگ جُگ پار اُتاریا، سَتجُگ تریتا دواپر دھار۔ کلجُگ اتم ویس وٹا لیا،
 نہکلنک لے اوتار۔ سمبل نگری دھام سہا لیا، ساڈھے تِن ہتھ بنک دوار۔ شبد سورا آسن لا رہیا، جودھا سُرپیر بلکار۔ چارے کُنٹاں
 ویکھ وکھا رہیا، دہ دشا دئے ہلار۔ برہما وشن شو اُٹھ اُٹھ راہ تکا رہیا، نیتر لوچن نین آگھاڑ۔ کون کوٹے ہر ہر ڈگمگا رہیا، شبد بولے
 سچ جیکار۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں پرگٹا لیا، ہنگ برہم کرے خبردار۔ ایکا دوجا بھو چکا لیا، تیجا نین دئے آگھاڑ۔ چوٹھے پد اپنا آسن لا
 لیا، پنچم میلا ساچے یار۔ چھیویں چہپر چہن نہ کئے چُہا لیا، ستویں ست ستوادی ساچی کار۔ اٹھویں اٹھاں تتاں پنڈھ مُکا لیا، ناتا
 توڑے نو دوار۔ گرُمکھ دسم دواری میل ملا لیا، سرتی شبد کر پیار۔ ساچی سیجا آپ سہا لیا، برہم پاربرہم بئے سار۔ گھر گیت گوہند
 الا لیا، انحد دُھن سچی دُھنکار۔ کلجُگ جیواں نظر کیسے نہ آ رہیا، گرہ بیٹھا میت مُرار۔ مایا ممتا ہوئے ہنگنا جوٹھ جھوٹھ پردہ پا لیا، کام
 کرودھ ہنکار تن شنکار۔ گر کا شبد پردے نہ کیسے وسا لیا، پڑھ پڑھ تھکے مُگدھ گوار۔ کاک ہنس نہ روپ وٹا لیا، اتم رلیا کاکاں ڈار۔
 جنم جنم دا داغ نہ مات دھوا لیا، امرت ملیا نہ ٹھنڈا ٹھار۔ ہر کنت نہ کیسے ہنڈھا لیا، لکھ چوراسی دُباگن نار۔ کلجُگ اپنا ویس وٹا لیا،
 کالا سوُسا تن شنکار۔ گھر گھر اپنا ناچ نچا لیا، نٹوآ نٹ کھیل کرے اپار۔ ستگر پورے گرُمکھ ورا آپ نچا لیا، جس سر ہتھ دھرے
 کرتار۔ ککھوں لکھ آپ بنا لیا، کرتا قیمت بئے آپ نرنکار۔ کلجُگ جیو کوڈی کوڈی ہٹ وکا لیا، مانس جنم جوئے گئے ہار۔ نیتر لوچن نین
 درس کیسے نہ پا لیا، کوٹن کوٹ کوٹی روون زارو زار۔ سرت سوانی سوتی نہ کوئی اُٹھا رہیا، شبد پریم کرے پیار۔ ورن گوتی بہم بھلا لیا،
 اتم برہم نہ پاوے کئے سار۔ واشنا کھوٹی سرب کرا رہیا، کلجُگ ہویا پھریدار۔ گرُمکھ ورلے چوٹی آپ چڑھا رہیا، کریا کر سچی سرکار۔
 نرگن جوتی جوت جگا لیا، جاگرت جوت کر اُجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، کرے کھیل ساچا
 ہر، وشن برہما شو پھڑائے اپنا لڑ، اپنا پلو آپ وکھا رہیا۔ وشن برہما شو لڑ پھڑاؤنا، کلجُگ ویلا اتم آیا۔ جُگ چوُکڑی لیکھا آپ مُکاؤنا،
 پاندھی پنڈھ مُکاؤن اپنا پھیرا پایا۔ گرُمکھ ورا سنگ ملاؤنا، جُگ جُگ وچھڑے لئے ملایا۔ سَتجُگ تریتا دواپر ٹٹی گنڈھ اتم گنڈھ
 وکھاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، برہما وشن شو کریا دیوے کر، سر اپنا

ہتھ ٹکاؤنا۔ وشن برہما شو بالا، پُرکھ ابناشی آپ اٹھائیا۔ ایکا دیوے دُھر فرمانا، دُھر دی بانی بان شبد جنائیا۔ وشنوں تیرا چُکیا پینا کھانا، اپنا بھنڈارا اپنے وچ ٹکائیا۔ برہمے برہم لکھ چوراسی بنھیا گانا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ شنکر جو گھڑیا سو بھن وکھانا، بھل کدے نہ جائیا۔ تخت بیٹھا ایکا تخت نواسی رانا، دو جہاناں رعیت ویکھ وکھائیا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، اپنے بھانے سد سہائیا۔ گرسکھاں دیوے نام ندھانا، امرت امیوں رس جام پیائیا۔ آون جاون چُکے کانا، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ لکھ چوراسی پھند کٹانا، مات گربھ نہ پھیرا پائیا۔ اتم جوتی جوت ملانا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ گرسکھ رنگ رنگائے سری بھگوانا، رنگ مجیٹھی اک چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نہر، آد جگادی ایکا ہر، جگا جگنتر کھیل رہیا کر، ستجگ تریتا دواپر کلجگ اتم اپنی کار آپ کھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جیون داتا دیوے جیا دان، جگت جگت جوگ اپنے ہتھ رکھائیا۔

ہر سنگت سُننا کت لا، ایکا ایک ایک جنائیا۔ گر شبد بناؤنا جگت ملاح، دو جا در نہ منگن جائیا۔ ہر کا ناؤں سچ صلاح، صفت صلاحی اک اکھوائیا۔ رسنا گاؤ تھان تھان، بھل کدے نہ جائیا۔ پُرکھ اکال لینا منا، دو جا ایشٹ نہ کوئی منائیا۔ آد جگادی بنے پتا مان، گرسکھ بال انجانے گود اٹھائیا۔ چار ورن بننا بھین بھرا، نیر نین نہ کوئی تکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دئے سمجھائیا۔ ہر سنگت ست کرو دھیان، ایکا شبد جنائیندا۔ اتم آتر اک گیان، ایکا ایک رُپ نظری آئیندا۔ ہر گھٹ وسے ہر بھگوان، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ اوچاں نیچاں راؤ زناں دیوے مان، جو جن رسنا گائیندا۔ ایتھے اوتھے ہوئے سہائی آن، بھل کدے نہ جائیندا۔ گر شبد سدا بلوان، جگ جگ سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ست وڈیائیندا۔ ہر سنگت ست وچار، ست سنتوکھ دئے جنائیا۔ کام کرودھ ہنکار لوہ موہ دئے نوار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ ساچے شبد کرنا اک پیار، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ اٹھ پھر رہے دھنکار، اتم دھن سچی شنوائیا۔ کایا مندر اندر بیٹھا میت مُرار، اٹھ پھر راہ تکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیا۔ ساچی سکھیا گر وچار، گرمکھاں بوجھ بوجھائیندا۔ سرشٹ سبائی ویکھے سنسار، تھر کھتے رہن نہ پائیندا۔ ایکا ملنا ایکنکار، ایکا گھر ہر سہائیندا۔ نانا توڑ جگت وکار، اتم دھار اک درسائیندا۔ رسنا گاؤنا

وارو وار، رسنا جہوا گن اک جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سنگت ساچا تت اک وکھائیندا۔ ساچا تت
 شبد گر گیان، گہر گمبھیر وڈی وڈیائی۔ مَورکھ مَور بنائے چتر سُجان، جو جن بیٹھے دھیان لگائیا۔ گہر گہر درشن دیوے آن، داسی داس
 سیو کھائیا۔ بھگونت بھگت لے پچھان، جگا جگنتر ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ایکا گن جنائیا۔
 ہر سنگت تیری وڈیائی وڈ، ہر ستگر آپ کرائیندا۔ کوڑ کڑیارا وچوں دینا کڈھ، سچ سچ وچ سمائیندا۔ اپنا بہار آپے لینا لڈ، دوسر وڈ
 نہ کھئے وڈائیندا۔ آپ سہاونی اپنی جد، ساچا بنس آپ وڈیائی۔ امرت پینا ساچی مد، سچ خمار اک سمجھائیندا۔ دھرم نشانہ آتم آتر لینا
 گڈ، ست دھرم اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگت ایکا رنگ رنگائیندا۔ سنگت تیرا ساچا رنگ، گر
 ستگر آپ رنگایا۔ تیرے اندر سچ پلنگ، ساچی سیجا آپ سہایا۔ ہر بیٹھا سورا سربنگ، دوسرین تیرا راہ تکایا۔ نو دوارے جانا لنگھ،
 گر شبدی شبد کھایا۔ مائس جنم نہ بھوئے بھنگ، لکھ چوراسی وچوں مانک موتی ہتھ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہر سنگت دئے صلاحیا۔ ہر سنگت تیری وڈی وڈیائی، جگ جگ آپ کرائیندا۔ اچا تیرا در سب تھائیں، ہرجو آپ وکھائیندا۔ ویکھنہارا
 بھو نہ رائی، ست سنگ ایکا نام وکھائیندا۔ اک اکلا بے پرواہی، جو جن ست سنگت وچ سمائیندا۔ نون سو اکھ اپنی جھولی پائی،
 ہنکار وچ کدے نہ آئیندا۔ سادھ سنگت وڈی وڈیائی، نیوں نیوں سرب نمسکاردا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ
 اُپدیش ایکا ایک وکھائیندا۔ ست اُپدیش ستگر چرن دھوڑ، دھوڑی ٹکا مستک لائیا۔ چتر سگھڑ بنے موڑھ، جو گر ستگر درشن پائیا۔
 گر سنگت ناتا تھے کوڑو کوڑ، کوڑی کرپا میٹھے جھوٹھی شاہیا۔ اک دو جے دی آس کرن پور، مل بھٹیا بھٹیا سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر سنگت ایکا گہر وسائیا۔ گر سنگت گہر ایکا وسے، سچ دوار اک بنائیندا۔ ایکا امرت ایکا رسے،
 رس رسیا آپ چکھائیندا۔ مٹے زین اندھیری مسے، ساچا چند آپ چمکائیندا۔ گرسکھ گرسکھ بہ بہ ہسے، گہر ساچا سگن منائیندا۔ مٹکھ
 گر سنگت تیرے کولوں نسے، تیرا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ جس جن ہردے ہر جو وسے، سو سنگت ساچا کھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت سد سہائیندا۔ ہر سنگت تیرا اچ مکانا، ست پرکھ نرنجن آپ بنایا۔ گرسکھ تیرا شبد بانا،

گر سَتگر لئے اُٹھایا۔ بے وچولا سِری بھگوانا، لوک مات ویس وٹایا۔ دیوے نام سَت نشانہ، درگاہ ساچی آپ جھلایا۔ ہر ہر ناؤں مل مل گانا، گر گر سیو کھایا۔ ایتھے اوتھے ملے تھائوں ٹکانا، درگاہ ساچی مان دویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر سنگت مارگ اک وکھایا۔ سوہنگ شبد گوہند دھار، پتا پُوت وڈیائیا۔ دسم گرتھ کرو وچار، اتم انک لیکھا گیا لکھاییا۔ چلہ تیر کمان بھتھا ہوئے میری کٹار، سوہنگ شبد وڈی وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی مارے مار، کلجگ اتم ویس دھرائیا۔ ہنگ برہم پاوے سار، پاربرہم سچا شہنشاہیا۔ میل ملائے پُرکھ اکال، دین دِیال اک وکھاییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سوہنگ رُپ رُپ درسائیا۔ سوہنگ رُپ سچ سمایا، ہر ساچا کھیل کھلاییا۔ آد آنت اپنے وچ سمایا، اپنا ویس وٹایا۔ نرگن سرگن ہو ہو نانک گایا، سوہنگ شبد ایکا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکارا کر پسارا، سوہنگ دھارا آپ چلائییا۔ سوہنگ دھار کھیل سنسارا، پُرکھ اکال آپ چلائیندا۔ آپے ہوئے ویکھنہارا، اجونی ریت ویس وٹاییندا۔ وسنہارا سچ دوارا، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ کلجگ کرے پار کنارہ، چار جگ مُل چکائیندا۔ سَتجگ ساچا کرے ورتارا، سرشٹ سبائی آپ سمجھائیندا۔ سوہنگ شبد ورتے ورتارا، لکھ چوراسی جھولی پائیندا۔ لکھ چوراسی بولے اک جیکارا، نش اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ لوک مات آپ پرگٹائیندا۔ سوہنگ شبد مات پرگٹایا، سَتجگ ساچے دئے وڈیائیا۔ چارے ورتاں دئے سمجھایا، ایکا منتر دئے وڈیائیا۔ پُرکھ اکال اٹھ اک رکھایا، ہنگ رُپ سرب لوکایا۔ سرگن نرگن سرگن اک مردنگ وجایا، وجاونہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ شبد سچکھنڈ ہر پائی وند، سَتجگ ساچے جھولی رہیا بھرائیا۔

★ ۷ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی حضورا سنگھ دے گھر گرایا ضلع جالندھر ★

آد پُرکھ سرب گھٹ واسا، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ویکھے کھیل تماشا، اگم اگمٹا اگمٹری کار کھایا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک اکلا سرب جی داتا، جگا جگنتر کھیل کھلاییا۔ ایکنکارا پتا ماتا، پُوت سپوتا ویکھے تھائوں تھائیا۔ سِری بھگوان سرب کل سمراتھا، سمرتھ

پُرکھ بے پرواہیا۔ اناشی کرتا آپ چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھوہی اک اکھوئیا۔ پاربرہم آپ نبھائے اپنا ساتھا، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ سرب کلا ہر سمرتھ، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ آد جگاد چلائے رتھ، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ اپنا ناؤں پرگٹائے اکتھ، لیکھا کتھ نہ سکے کھئے رائیا۔ نرگن سرگن مارگ دس، سچ سندیش دئے سنائیا۔ اک اکلا سچ محلہ سچکھنڈ نواسی پوری کرے آس، آس نراس نہ کھئے وکھائیا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاش، دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ برہمنڈ کھنڈ کرے نواس، گگن منڈل پھیرا پائیا۔ رو سس کرے پرکاش، نرگن جوت تور ژشنائیا۔ گرہ مندر پاوے راس، ویس اپنا آپ دھرائیا۔ داتا دانی شاہو شاہاش، شہنشاہ شاہ پاتشاہ اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، اپنا روپ آپ دھرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن روپ دھرائیندا، نرگن داتا بے پرواہ۔ ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ۔ ایکنکارا اپنی کل آپ ورتائیندا، عقل کل دھاری اپنا ناؤں دھرا۔ آد نرنجن جوتی جوت تور ڈگمگائیندا، تور تورانہ ہو ژشنا۔ اناشی کرتا اپنا کھیل آپ کھلائیندا، آپے وسے ہر گھٹ تھان۔ سری بھگوان اپنا رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا ایکا شہنشاہ۔ پاربرہم اپنا بندھن پائیندا، اپنی دھارا آپ سما۔ سچکھنڈ دوارا آپ اپائیندا، نرگن نرگن سیوکما۔ چھپر چھن نہ کھئے چھہائیندا، چار دیوار نہ لئے بنا۔ دیا باقی اک ٹکائیندا، کھلاپاتی سہج سبھا۔ سچ سینگھاسن اک وچھائیندا، پاوا چول نہ لیا رکھا۔ اُپر اپنا آسن لائیندا، ایکنکارا ساچے تخت بیٹھ کرے سچ نیاں۔ راج راجانا اپنا ناؤں دھرائیندا، بھوپن بھوپ ایکا ایک رہیا اکھوا۔ ست سروپ سدا سمائیندا، روپ رنگ ریکھ کھئے جانے نہ۔ اپنا سیس جگدیش آپے ویکھ وکھائیندا، آپے چھتر رہیا جھلا۔ آپے تاج سیس ٹکائیندا، آپے بنے سچا پاتشاہ۔ اپنا حکم آپ سنائیندا، دھر فرمانا آپ سنا۔ در دربانا آپ اکھوائیندا، آپے بیٹھا سیس جھکا۔ آپے گل وچ پلو پائیندا، آپے چرن کول دھیان رہیا لگا۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا، دوسر کھئے ویکھ نہ۔ آد پُرکھ آد نرنجن آپے ڈگمگائیندا، اپنی کل آپ دھرا۔ اپنی کار آپ کرائیندا، کرتا پُرکھ کھیل کھلا۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا، آپے بھچھیا دیوے جھولی پا۔ نرگن اپنی دھار آپ دھرائیندا، ستھ پرکاس آپ کرا۔ اپنا رنگ آپ چڑھائیندا، لال گلالا پُرکھ اکالا دین دیا لا آپ سہائے ساچا تھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے جانے اپنا ناں۔ سچکھنڈ دوار سہایا، کر کیرپا گن ندھان۔ سچ سینگھاسن

آسن لایا، تخت نواسی ہو مہربان۔ ساچا حُکم آپ فرمایا، دُھر فرمان سِری بھگوان۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹایا، آپے ہِٹے جانی جان۔ نر
 نرنکارا آپ اکھوایا، آد جُگادی نُو جوان۔ بردھ بال نہ رُوپ وٹایا، جُگا جُگنتر کھیل مہان۔ ساچے مندر سوہیا پایا، سچکھنڈ دوارا اک
 مکان۔ اپنے رنگ آپ سمایا، دُوسر رنگ نہ کرے وکھان۔ اپنا کنچن گرھ آپ بنایا، باڈی بن گُن ندھان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارے اپنی کرے آپ پچھان۔ سچکھنڈ دوار سہایا، ہر ساچا سوہاؤنت۔ ایکنکارا آسن لایا،
 آد جُگادی جُگا جُگنت۔ اپنا رُوپ آپ دھرایا، کرے کھیل بے آنت بے آنت۔ ناری کنت ناؤں رکھایا، سیج سہائے سِری بھگونت۔
 نرگن میل میل ملایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ بنائے اپنی بنت۔ بنت بنائے ہر نرنکارا، دُوسر بھیو نہ کھئے جنائیا۔
 ناری بن کنت بہتارا، گھر ساچی سیج ہنڈھائیا۔ اندر باہر گپت ظاہرا، رُوپ انُوپ آپ چھپائیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اک
 اکھوائیا۔ اپنا بنے آپ ونجارا، ساچا ونج اک کرائیا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، درگاہ ساچی دھام وڈیائیا۔ سچکھنڈ ساچے کر پسارا، اپنی کل
 آپ ورتائیا۔ مات پت بن جنے سْت دُلارا، دائی دایا آپ ہو جائیا۔ اُچی کوک کوک بولے اک جیکارا، ناؤں نرنکارا لئے دھرائیا۔ لیکھن پڑھن
 تے ہِٹے باہرا، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیا۔ شاہو بھوپ ہر بن سیکدارا، تخت تاج سیس ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، نرگن نرگن گھاڑن گھڑ، نرگن ماتا نرگن پوت نرگن پتا سْت دُلارا اک اٹھائیا۔ سْت دُلار اٹھایا، کر کِریا سِری
 بھگوان۔ اپنی اچھیا پور کرایا، آپے دیوے دانی دان۔ اپنا در آپ وکھایا، آپ وکھائے سچ نشان۔ گھر گھر وچ لئے پرگٹایا، آپے ہویا مہربان۔
 تھر گھر ساچا آپ دھرایا، پاربرہم بلی بلوان۔ اپنی ونڈن آپ ونڈایا، ونڈے ونڈ گُن ندھان۔ سچکھنڈ اپنا آسن لایا، تھر گھر کھیل کرے
 مہان۔ سْت دُلارا اک بہایا، چرن کول بخشے سچ دھیان۔ سیس جگدیش ہتھ ٹکایا، دِس نہ آئے والی دو جہان۔ سیس اپنا چھتر جھلایا،
 سیوا کر ہر بھگوان۔ اپنا بھانا آپ سمجھایا، آد جُگادی کھیل مہان۔ تیرا رُوپ انُوپ آپ وٹایا، رُوپ انُوپ اک نشان۔ تیری سیوا دئے
 سمجھایا، بھل نہ جانا بن نادان۔ برہمنڈ کھنڈ تیری رچن وکھایا، وشن برہما شو تیری سنتان۔ ترے گُن تیری خاک رکھایا، پنج تت تیرا
 ودھان۔ لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑایا، لیکھا جانے جیو جہان۔ اپنی بھچھیا دئے ورتایا، وشنوں دیوے اک گیان۔ برہما برہم رُوپ درسایا،

پاربرہم کرے پہچان۔ شنکر ایک راہ دکھایا، اتم لیکھا جانے سِری بھگوان۔ تِتاں وچولا شبد بنایا، پُوت سپوتا نوجوان۔ چارے کوٹاں
 ویکھ دکھایا، دہ دشا ہونے پردھان۔ ساچا رِزق آپ پُچایا، وِشنو دیوے وشو دان۔ برہما ایک نام سمجھایا، چارے مُکھ چارے ویدان
 کرے گیان۔ شنکر اک ترسول پھڑایا، گھڑیا بھنے وچ جہان۔ پُرکھ ابناشی کھیل رچایا، آپے ہویا نگاہبان۔ آد جگادی ویس وٹایا، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت دتا ور، ایکا بخشے چرن دھیان۔ ساچا سُت ہر سمجھایا، وِشن برہما شو کر کُرمائیا۔ اپنا
 حُکم تیرا ناؤں دھرایا، تیرا ناؤں ورتے ورتائے سچا شہنشاہیا۔ اپنا نُور تیرے وچ ٹکایا، تیری جوت کرے رُشنائیا۔ تیری جوت رو سس لے
 چمکایا، منڈل منڈپ ویکھ دکھائیا۔ تیرا نُور وِشن برہما شو وچ ٹکایا، آٹھ پہر رہے رُشنائیا۔ تیری انس لے پرگٹایا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔
 تیرا سربنس دئے سہایا، لکھ چوراسی گھاڑن لے گھڑائیا۔ تیرا روپ کوٹن کوٹ سہنس لے پرگٹایا، ترے گن مایا جوڑ جُڑائیا۔ تیرا راج جوگ
 پنج تت لے کپایا، دُھر سنجوگ لے ملائیا۔ تیرا کھیل لوک پرلوک دئے دکھایا، زمیں اسماناں ہونے سہائیا۔ تیرا ناؤں ساچا ڈھولا چوڈاں لوک
 دئے سُناپا، ترے بھون دھنی سچا شہنشاہیا۔ تیرا چولا لوک مات لے بدلایا، گر پیر اوتار ناؤں دھرائیا۔ تیرا سوہلا گھر گھر در در دئے
 سُناپا، گھٹ گھٹ اندر اندر شبد ناد وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتا ساچا ور، ہر سُت بھل نہ جائیا۔ شبد
 سُت سُناپا گیان، ہر شبدی شبد سُناپا۔ دوتے جوڑ کرے پرنام، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ ہوں بالک مُگدھ انجان، تُوں پتا میرا مایا۔
 جُگ جُگ دینا ساچا دان، وِسر کدے نہ جایا۔ لوک مات کراں کھیل مہان، لکھ چوراسی بنت بنایا۔ دیوا جوتی جگے مہان، گھٹ گھٹ
 نُور ہونے رُشنایا۔ تیرا بھنڈارا امرت پین کھان، نابھی کول تال بھرایا۔ تیرا روپ برہم پچھان، پاربرہم ویس وٹایا۔ تیری بھومکا سچ استھان،
 چرن کول اک درسایا۔ تیرا ویکھے سچ نشان، دو جہاناں رہیا جھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور،
 کون روپ تیرا تیرے وچ جائے سماپا۔ سُت دُلارا منگ منگائے، پرہہ آگے سیس جھکائیا۔ کون روپ تیرا میل ملے سچے شہنشاہے، جگت
 وچھوڑا دئے کٹائیا۔ کون کوٹ تیرا در ویکھ دکھائے، کون گھر وچے ودھائیا۔ کون کوٹ قلعے دئے وسائے، کون بنک ہونے رُشنائیا۔ کون روپ
 نرگن جوت ڈگمگائے، جوتی جاتا ناؤں دھرائیا۔ کون روپ لکھ چوراسی ورن گوت میٹ مٹائے، برہم برہم برہم روپ سرب جنائیا۔ کون

رُوپ نہکرمی ہوئے کرم کئے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایک دینا ساچا ور، سر رکھے ٹھنڈی چھائی۔ پُرکھ ابناشی دیا
 کھائیندا، دیوے ور وردان۔ شبد ڈلارے تیری سیو لگائیندا، تیرا رُوپ دو جہان۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں تیرا رنگ رنگائیندا، اندج
 جیرج اُتبہج سیتج تیرا مات نشان۔ گر اوتار تیری دھار رکھائیندا، پنج تت ہوئے پردھان۔ بھگتن تیری گود بہائیندا، سنتن دیوے تیرا مان۔
 گرُمکھ تیرے انگ لگائیندا، گرِسکھ گیت تیرے گان۔ تیرا ناؤں پرچنڈ وکھائیندا، جُگ جُگ کرے جگت کلیان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کَریا کر، ایک دیوے ساچا ور، آپ جنائے دُھر فرمان۔ دُھر فرمانا سُنیا شبد سَت، ایک آتر دھیان لگائیا۔ کرے کھیل پرہ ابناشی
 اچت، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائی۔ جُگ جُگ سہائے تیری رُت، پُھل پُھلواڑی مات مہکائیا۔ آپے جانے وار تھت، دُوسر بھیو کئے نہ پائیا۔
 نت نوٹ کرے بت، پیا پیار اک درسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایک دینا ساچا ور، چرن کول سچّی سرنائیا۔
 ساچا ور ہر جھولی پا، سَت شبد اُٹھایا۔ تیرا ناتا جُڑیا بے پرواہ، ٹٹ کدے نہ جایا۔ دو جہاناں وکھائے تیرا تھان، تُدھ بن اور نہ کئے رہایا۔
 نو نو چار گیار تیرا تیرے ہتھ دئے پھڑا، وشن برہما شو تیری سیو کمایا۔ لوک مات کھیڑا دینا وسا، ترے گن پنج تت میل ملایا۔ اپنا گیار
 دئے گیار، جُگ جُگ پندھ مکیا۔ اتم اکھیڑا دیوے لا، تیرا ہلونا اک رکھایا۔ جو گھیڑیا سو بہن دئے وکھا، تھر کئے رسن نہ پایا۔ پیر پیغمبر گر
 اوتار جُگ جُگ دین صلاح، بن ہر اور نہ کئے سہایا۔ ایک شبد چینا ناں، کوئن کوٹ اپنے ناؤں لئے پرگٹایا۔ نش اکھر وسے اندٹھڑے تھان،
 نیر لوچن نین ویکھے نہ کئے جیو لوکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنا بھیو آپ جنایا۔ سُنیا دُھر فرمان، ہر شبد لئے
 انگرٹایا۔ ٹوں داتا مہربان، تیری مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ٹوں آد جُگادی شاہ سلطان، شہنشاہ تیری وڈیائی۔ ٹوں وسیں سچکھنڈ سچّے
 مکان، سچ سینگھاسن آسن لائیا۔ تیرا رُوپ رنگ ریکھ نہ کئے نشان، تیری مہا تیرے وچ سہائیا۔ ہوں بال انجانا سَت نادان، ڈھیہہ پیا
 تیری سرنائیا۔ منگ منگے یاچک دان، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ نو سو چُرانوی چوکرئی جُگ جُگ جھلاواں تیرا اک نشان، سچ نشانہ ہتھ
 اُٹھایا۔ وشن برہما شو پاواں ایک آن، حُکمے حُکم سرب پھرائیا۔ لکھ چوراسی کھیلان کھیل مہان، چارے کھانی ویکھ وکھائیا۔ تیرا فرمان
 دیواں اک گیان، چارے وید کران پڑھائیا۔ چارے بانی کر پردھان، پرا پسنتی مدھم بیکھری تیری دھار وکھائیا۔ جُگ جُگ لوک مات کران

کلیان، گر اوتار روپ وٹائیا۔ بھگتاں کراں سچ پیار، ساچے سنناں گود بہائیا۔ گرمکھاں دیواں اک آدھار، گرسکھ ساچے سنگ رکھائیا۔
 منمکھاں کراں خوار، تهاؤں نہ کھئے پائیا۔ دُشت ہنکاری دواں نوار، ہنکاری گڑھ رہے نہ رائیا۔ مایا ممتا ماراں مار، آسا ترشنا روگ
 چُکائیا۔ سرتی سرت کراں پیار۔ اکال مؤرت تیری سیو کھائیا۔ اجوئی ریت ورتاں ورتاواں وچ سنسار، انہو پرکاش کرائیا۔ زربہ ہونے
 پھراں چاروں کنت بول جیکار، تیرا بھو اک منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، شبد ست بیتھا سیس
 جھکائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو مہربان، ایکا دیا کھائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن وکھائے سچ نشان، ست ستوادی آپ اٹھائیندا۔ ایکنکارا بخشے اک
 دھیان، ایکا گھر میل ملائیندا۔ آد زرنجن ہو پردھان، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان بنیا ساچا کابن، ابناشی کرتا کھیل کھلائیندا۔
 پارہسم پرہ گن ندھان، گن اوگن نہ کھئے رکھائیندا۔ ست دلارا کر پروان، ایکا حکم جنائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ کھیلے کھیل دو
 جہان، ستجگ تریتا دواپر چوکرئی جگ ونڈ ونڈائیندا۔ اتم کلجگ ہونے پردھان، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ کرے کھیل بلی بلوان،
 بلدھاری آپ ہو جائیندا۔ آپے ویکھ اپنا ست نشان، ست ستوادی پردہ لاپندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے
 ساچا ور، بھيو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ بھيو ابھید کھلاونہارا، ایکا رنگ سہائیا۔ آد جگادی کھیل نیارا، جگا جگنتر ویکھ وکھائیا۔ کاغد قلم نہ
 لکھنہارا، چارے وید بھيو نہ رائیا۔ شاستر سمتر کرے پکارا، پُران اٹھاراں دین دُہائیا۔ گیتا گیان دئے آدھارا، اٹھاراں دھيائے ایکا گن جنائیا۔
 انجیل قرآنا رکھائے ایکا نعرہ، تیس بتیس کوک کوک سُنائیا۔ بانی بان مارے نیارا، مہربان سچا شہنشاہیا۔ گر گر روپ وچ سنسارا،
 شبدی شبد دئے وڈیائیا۔ آپے وسے سب توں باہرا، آپے ہر گھٹ آسن لائیا۔ آپے سرشٹ سبائی بنے کنت بہتارا، لکھ چوراسی نار لئے
 پرنائیا۔ آپے وشن دئے ہلارا، آپے برہما گود بہائیا۔ آپے شنکر پاوے سارا، سنسا روگ دئے مٹائیا۔ آپے ترے گن ویکھ اکھاڑا، آپے پنج
 تت کرے لڑائیا۔ آپے کام کرودھ لوہہ موہ ہنکارا، آپے آسا ترشنا روپ وٹائیا۔ آپے پنچم شبد ناد دھنکارا، گرہ مندر انحد تار ستار پلائییا۔
 آپے سکھمن ٹیڈھی بنک ڈونگھی غارا، آپے ایڑا پنگل میل ملائییا۔ آپے جوت زرنجن ہو اجیارا، گھر گھر کرے رُشنائیا۔ آپے وسے دھواں
 دھارا، سُن سادھ آپ سہائیا۔ آپے لائے بجر کپائی تالا، آپے ترے ترے توڑ ٹرائیا۔ آپے دسم دوار بنائے سچی دھرمسالہ، آپے بیتھا آسن

لائیا۔ آپے کرے کھیل نرالا، نرگن نرور پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ آپے سَتجگ تریتا دواپر چلے اولڑی چالا، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیا۔
 آپے لکھ چوراسی پھل ویکھے لگا ڈالا، گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ آپے چرن کول رکھائے کال مہاکالا، کال گراس آپ ہو جائیا۔ آپے جنگل جوہ
 اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی گندر پھرے بے حالا، آپے در در گھر گھر اپنی الکھ جگائیا۔ آپے شاہو بھوپ بنے کنگالا، در درویش اپنا ناؤں دھرائیا۔
 آپے سَتجگ ساچی کرے پرتیالا، بھگون اپنا رُپ آپ پرگٹائیا۔ آپے تریتا پھڑے تیر کمانا، دُشت ہنکاری راون دئے کھپائیا۔ آپے ہونے کرشنا
 کاہنا، مُکند منوسر لکھی نرائن بنسری نام آپ وجائیا۔ آپے رتھ رتھوابی بنے گن نِدهانا، آپے اٹھاراں دھیائے گیتا ارجن دئے سمجھائیا۔ آپے
 عیسیٰ موسیٰ کالا سوسا تن کرے نشانہ، آپے الفی گل ہنڈھائیا۔ آپے جانے حدیث انجیل قرآنا، شرع شریعت آپ وکھائیا۔ آپے وسے مقام
 حق دُھردرگاہی بے عیب پروردگار سچ ٹکانا، ساچا دھام اک سہائیا۔ آپے جانے اپنا راگ ترانہ، تار ستار آپ بلائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، شبد شبدی کھیل کھلائییا۔ شبد ونجارا ساچا حاجی، حج کایا کعبہ آپ کرائیندا۔ ہر شبد
 حیات آب دو دو آبی، اپنا آپ آپ پیائیندا۔ ہر شبد بن صوابی، بھو کھئے نہ پائیندا۔ ہر شبد شاہ سلطان بنے نوابی، رعیت اپنا رُپ
 وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، شبد سُت تیرا ویس وٹائیندا۔ ساچا ور ہر گھر پایا، گھر
 ساچے وجی ودھائیا۔ نرگن نرگن ویکھ وکھایا، نرگن میلا سہج سُبھائیا۔ نرگن چیل نرگن گر رُپ وٹایا، نرگن سَتگر ہونے سہائیا۔ نرگن
 پنج تت آسن لایا، لوک مات وجے ودھائیا۔ نانک نرگن ناؤں دھرایا، نام ست ست پڑھائیا۔ پارہم برہم وچ سمایا، دوئے دوئے ایک دھار
 وکھائیا۔ نرگن سرگن سرگن اپنا ناؤں دھرایا، بھو کھئے نہ پائیا۔ ایک ڈنکا شبد وجایا، چار ورنان دئے سمجھائیا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں
 ایک سنگ رکھایا، کھتری براہمن شوڈر ویش ایک مارگ رہیا وکھائیا۔ مُلا شیخ مسائک پیر ایک کلمہ حق جنایا، حق حقیقت دئے گواہیا۔
 لاشریک اک خُدایا، بے عیب ناؤں وڈیائیا۔ جگت تاریک دئے مٹایا، جلوہ نور نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایک جوتی دس دس دھار، ناتا تئے نو دوار، نو کھنڈ پرتھی پاوے سار، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ شبد گر سور بلکارا، پُرکھ اکال اپایا۔ ناؤں
 رکھایا سُت دُلارا، پنج تت گوہند میل ملایا۔ نام پھڑایا سچ کٹارا، برہمنڈ کھنڈ آپ چمکایا۔ تکھی رکھے دوویں دھارا، دو جہاناں ویکھ

وکھایا۔ امرت بخشے ٹھنڈا ٹھارا، بھر پیالہ جام پیایا۔ ساچی ریتی وچ سنسارا، لوک مات رہیا درسایا۔ اوچاں نیچاں بہائے اک دوارا، دوجی
 ونڈ نہ کھئے ونڈایا۔ پنجاں مکھ کر اُجیارا، پنچم سیس دستار ٹکایا۔ پنچم آگے کر نمسکارا، اپنا سیس نوایا۔ پنچم راج جوگ سکدارا، پنچم
 شاہ پاتشاہ دئے وڈیایا۔ پنچم حکم ورتے وچ سنسارا، ہر شبد دئے ورتایا۔ اتم کریا پار کنارہ، پنچ تت ناتا آپ ٹرایا۔ اوچی کوک کرے
 پکارا، اک آواز لگایا۔ کلجگ اتم پاوے سارا، نو سؤ چرانوے چوکرئی جگ پندھ مکایا۔ پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتارا، جوتی
 جوت جوت رُشنایا۔ شبد سوت تیری پاوے سارا، گوہند میلا سہج سُبھایا۔ وشن برہما شو تیرا پار کنارہ۔ ترے گن ناتا دئے ٹرایا۔ پنچ تت
 توڑے گڑھ ہنکارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش اپنا میل ملایا۔ پرگٹ ہووے شاہ سلطان سچا سکدارا، نرگن نرگن اپنا ناؤں رکھایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا ساچا ور، اہل اہل آپ سُنایا۔ کلجگ اتم آونا، جگ چوکرئی رہن نہ پائیا۔
 پُرکھ اباشی ویس وٹاونا، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ نہکلنک ناؤں دھراونا، چار جگ دین گواہیا۔ گرمکھ ساچے ویکھ وکھاون، نو کھنڈ
 پرتھی پھیرا پائیا۔ ستاں دیپاں پھول پُھلاونا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ شبد تیرا ڈنکا اک وجاونا، تیرا ناؤں دئے وڈیایا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا
 کھیل کھلاونا، ہنگ برہم لئے ملائیا۔ سوہنگ روپ پتا پوت ایکا تاگا ایکا سوٹ ایکا گنڈھ پواونا، نہ کوئی توڑے توڑ ٹرائیا۔ راج راجاناں
 شاہ سلطاناں خاک ملاونا، سیس تاج نہ کھئے ٹکایا۔ پورب لیکھا پور کرانا، اگلا اپنے ہتھ رکھایا۔ جیو جنت بھیو کیسے نہ پاون، چوڈاں
 وڈیا رووے مارے دھاپیا۔ نرگن روپ نظر کیسے نہ آونا، کوٹن کوٹ بیٹھن دھیان لگایا۔ کلجگ اپنا پردہ اُپر پاون، نہ سکے کھئے چکایا۔ نار
 وبھچار سرشٹ سبائی کرانا، ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ گرمکھ ورلے شبد اپنا روپ آپ درساون، دُھن انادی ناد وجایا۔ ساڈھے تین ہتھ
 مندر اندر بہ بہ گاون، جگت شودوالا مٹھ مندر مسجد کھوجن کھئے نہ جائیا۔ کرے کھیل پرہ سمرتھ گرسکھاں کرے پوری بہاونا، بہاوی
 بھہ نہ کھئے سر رکھایا۔ دو جہاناں بنے ضامنا، ایتھ اوتھ ہوئے سہائیا۔ شبدی شبد پھڑائے ساچا دامنا، دامنگیر آپ اکھوایا۔ کایا کھیڑا وسائے
 ساچا نگر گرامنا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ کرے پرکاش کوٹن بھاننا، رو سس مکھ شرمائیا۔ سوہنگ شبد دیوے برہم گیاننا، برہم

پاربرہم سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت ایک ہر، کرے کھیل ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا اک سہائیا۔
مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھاں کرے آپ کلیان، ڈور ہتھ نہ کیسے بھڑائیا۔

★ ۸ ماگھ ۲۰۱۷ یکرمی گرمیج سنگھ دے گرہ پنڈ رڑکا کلاں ★

ہر ستگر وڈیائی دھن، آد آنت کھیل کھلائیندا۔ گر گر وڈیائی دھن، ہر شبدی ناد وجائیندا۔ بھگت وڈیائی دھن، بھگون راہ
تکائیندا۔ سنت وڈیائی دھن، ہر کنت ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ وڈیائی دھن، آتم آتر کھوج کھجائیندا۔ گرسکھ وڈیائی دھن، ایک ناؤں
رسنا جہوا دھیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ ستگر وڈیائی دھن، آد جگاد سمایا۔ گر گر
وڈیائی دھن، نرگن سرگن روپ دھرایا۔ بھگت وڈیائی دھن، گھر مندر کرے رُشنایا۔ سنت وڈیائی دھن، نیج آتم ویکھ وکھایا۔ گرمکھ
وڈیائی دھن، چرن کول دھیان لگایا۔ گرسکھ وڈیائی دھن، نیت نین اک اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی
کھیل کھلایا۔ ستگر وڈیائی دھن، ایک رنگ سمائیندا۔ گر وڈیائی دھن، جگ جگ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ بھگت وڈیائی دھن، لوک مات
کھیل کھلائیندا۔ سنت وڈیائی دھن، جیواں جنتاں آپ سہائیندا۔ گرمکھ وڈیائی دھن، رنگ بسنت اک رنگائیندا۔ گرسکھ وڈیائی دھن،
من کا منکا آپ بھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ ستگر
وڈیائی دھن، نرگن جوت جوت رُشنایا۔ گر گر وڈیائی دھن، لکھ چوراسی ویکھے تھائوں تھائینا۔ بھگت وڈیائی دھن، بھاوی سیس نہ کھئے
جنائیا۔ سنت وڈیائی دھن، سنسا روگ رہے نہ رائیا۔ گرمکھ وڈیائی دھن، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار گڑھ ٹڑائیا۔ گرسکھ وڈیائی دھن،
سگلی چنت گوائیا۔ پُرکھ اباشی ایک جنے ساچا جن، جن جنیندی ساچی مائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل
سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر سلطانا، ساچا کھیل کھلائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن ہو پردھانا، جگا جگنتر وپس وٹائیندا۔ دیونہارا دھر فرمانا،
دھر دی بانی بان الایندا۔ ست سروپی ست نشانہ، دو جہاناں آپ جھلائیندا۔ نرور پُرکھ ہو پردھانا، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ وشن

برہما شو دیوے اک گیانا، آتم انتر بوجھ بھائیندا۔ لکھ چوراسی ناد ترانہ، دُھن آتمک آپ سُنائیندا۔ کرے کھیل دو جہاناں، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد اپنا بندھن آپے پائیندا۔ ساچا بندھن ہر کرتار، شبدي شبد اک رکھائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتار، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ ستگر رُپ سچي سرکار، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ گر گر ورتے اک ورتار، واستک اپنا رُپ درسائیندا۔ بھگتن دیوے نام آدھار، بھگون اپنی سیوا لائیندا۔ سنتن بخشے ٹھانڈا دربار، در دروازہ آپ کھلائییندا۔ گرُمکھاں نرگن جوت کرے اُجیار، اندھ اندھیر گوائیندا۔ گرُسکھاں بخشے امرت ٹھنڈا ٹھار، چرن چرنودک مُکھ چوائیندا۔ جُگا جُگنتر ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ جونی ریت و سیا سب توں باہر، دِس کیسے نہ آئیندا۔ وید پُران شاستر سِمرت اُچی کوکن کرن پُکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، اپنا بل آپ رکھائیندا۔ اپنا بل آپے دھار، بل باؤن رُپ دھرائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچي سرکار، حُکمی حُکم اک ورتائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، نو ست رو رو نیتر نیناں نیر وہائیا۔ الکھ اگوچر اکم اپار، بودھ آگادھ ایکا شبد کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیا۔ جُگ جُگ ویس وٹائیندا، پاربرہم گر کرتار۔ اپنا کھیل آپ کھلائییندا، نرگن داتا بے عیب پروردگار۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا، لیکھا جانے پُرکھ نار۔ دھرت دھول ڈیرہ لائیندا، سُمند ساگر لے وچار۔ برہمند کھنڈ پھیرا پائیندا، جیرج انڈ دے آدھار۔ اُتُبھج سیتج میل ملائییندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دُھر دربار۔ دُھر دربار سہائیندا، ہر ستگر سچن میت۔ گر گر اپنی کھیل کھلائییندا، آد جُگادی ریت۔ بھگتن ساچا میل ملائییندا، سنتن بخشے چرن پریت۔ گرُمکھ ساچے گود بہائیندا، گرُسکھ کایا کرے ٹھنڈی سیت۔ ساچی ریت اک جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیٹھا رہے اک اتیت۔ اک اتیت ہر نرنکارا، آد جُگاد سمایا۔ جُگ جُگ کھیلے کھیل نیارا، کھیلنہارا دِس نہ آیا۔ سچکھنڈ وسے سچ دربارا، در دروازہ آپ کھلایا۔ تھر گھر ساچے پاوے سارا، نراکارا رُپ وٹایا۔ لوک مات ہوتے اُجیارا، جُگ جُگ اپنا ناؤں دھرایا۔ ستجگ تریتا کریا پار کنارہ، دواپر اپنا پندھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ ستجگ تریتا دواپر اُتریا پار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ گر گر ہر ہر لے اوتار، بھگت بھگونت

ویکھ وکھائیا۔ سنت کنت دئے آدھار، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ گرمکھ گرسکھ لئے اُبھار، لکھ چوڑاسی پھول پُھلائیآ۔ ڈبڈے پتھر جائے تار، چرن کول بخشے سچ سرنائیا۔ کلجگ اتم ہوئے اُجیار، نرگن نؤر کر رُشنائیا۔ جوتی جامہ لے اوتار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلائیندا، کلجگ اتم وار۔ سچکھنڈ دوارا اپنا آپ رکھائیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ شبد ڈلارا نال رلائیندا، تھر گھر واسی پاوے سار۔ سُن اگم آپ تجائیندا، کرے کرائے سچ وبار، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھائیندا، ویکھنہار آپ کرتار۔ رَو سس جوت جگائیندا، نؤر نؤرانہ کر پیار۔ اپنا بھیو آپ رکھائیندا، نہ کوئی کھولے وچ سنسار۔ گر پیر اوتار سرب گائیندا، رسنا جہوا جے جیکار۔ چار وید جگت گُرائیندا، پُران اٹھاراں ہاباکار۔ گیتا گیان سرب درڑائیندا، انجیل قرآن کرن وچار۔ کھانی بانی بھیو نہ آئیندا، بے انت ہر کرتار۔ وشن برہما شو نیوں نیوں سیس جھکائیندا، دھئے دھئے جوڑ کرن نمسکار۔ کروڑ تیسرا دھوڑی مستک خاک رمائیندا، سُریت راجا اند کرے پُکار۔ کلجگ ویلا اتم آئیندا، لکھ چوڑاسی ہوئے خوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ ہر کرتا کھیل کھلائیندا، کلجگ اتم وار۔ سو پُرکھ نرنجن رُپ دھرائیندا، نرگن جوت کر اُجیار۔ ہر پُرکھ نرنجن رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا میت مُرار۔ ایکنکارا ویکھ وکھائیندا، آد نرنجن ہو اُجیار۔ سِری بھگوان سنگ نبھائیندا، ابناشی کرتا وسے ٹھانڈے دربار۔ پاربرہم پرہ اپنا پردہ لاپندا، برہم کرے خبردار۔ لوک مات جوت جگائیندا، نرگن نرگن لے اوتار۔ نہکنکا ناؤں رکھائیندا، لکھ چوڑاسی سانجھا یار۔ گھٹ گھٹ اندر اپنی جوت جگائیندا، جوتی جاتا پروردگار۔ خالق خلق ویکھ وکھائیندا، لیکھا جانے اندر باہر۔ سچ جیکارا ایکا نعرہ لائیندا، اُچی کوک کوک پُکار۔ نو کھنڈ پرتھی آپ پلائیندا، ستاں دیپاں دئے ہلار۔ شاہ سُلطاناں آپ اٹھائیندا، راج راجاناں مارے مار۔ کوڑ گُریارا پھول پُھلائیندا، جوٹھ جھوٹھ کرے وچار۔ من مت در ڈرکائیندا، گرمت پاوے سار۔ گرمکھ ساچے ویکھ وکھائیندا، آپ اپنی کِریا دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم وار۔ گرمکھ آپ جگایا، کر کِریا گن یدھان۔ ایکا منتر نام درڑایا، اتم آنتر برہم گیان۔ جگت ناتا آپ چھڈایا، آپے ہویا سدا مہربان۔ ساچی گاتھا اک سُنایا، سوہنگ شبد بلی بلوان۔ سرب کلا سمراتھا ویکھ وکھایا، دوس زین نگاہبان۔ پوُجا پاٹھا نہ کئے کرایا، جیوت دیوے جیا

دان۔ ساچے راتھا آپ چڑھایا، رتھ رتھوہی بنے گن ندھان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے کر پروان۔ گرمکھ آپ ملایا، کر کریا گن ندھان۔ لکھ چوراسی بہرم بھلایا، مایا بھلے جیو نادان۔ کوڑی کریا وچ زلایا، دس نہ آئے سیری بھگوان۔ کایا کلے آگ لگایا، نانا جڑیا پنج شیطان۔ پھلے پھلے سمنل رُکھ پھل نہ کھئے لگایا، سُنجا دسے جگت جہان۔ اتم کرتا قیمت کھئے نہ پایا، جھوٹھی وکے مات دکان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ویکھے بال انجان۔ گرمکھ انجانا بالڑا، ہر ستگر ویکھ وکھائیندا۔ گر گر رنگے اپنے لالڑا، لال رنگیلا رنگ چڑھائیندا۔ بھگتن بنائے سچ قبیلڑا، سنتن کھیل کھلائیندا۔ گرمکھاں دیوے سچ دلیلڑا، گرمکھ اپنے انگ لگائیندا۔ آد جگادی نت نوٹ کر کر پت آپے کرے اپنا ہیلاڑا، ہر جو اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرمکھ اپنی گود بہائیندا۔ گرمکھ ورا سجن لادھا، ہر ستگر دیا کھائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھا، گر گر شبد وجے ودھائیا۔ بھگتن کرے ساچا لاڈا، جوں بالک ماتا گود سہائیا۔ سنتن شبد جنائے بودھ آگادھا، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ گرمکھاں ناد دھن سنائے انحد نادا، انحد بانی آپ الاٹیا۔ گرمکھ میلا موہن مادھو مادھا، گھر ملیا ساچا ماہیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھا، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پورب لہنا ویکھ وکھائیا۔ پورب لہنا پیکھیا، گن آتر گن ندھان۔ گرمکھ لگے ساچے لیکھیا، بہرے بھلے جیو نادان۔ میل ملاوا دس دشمنیشیا، گھر سجن ملے آن۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے کرے پروان۔ گرمکھ سدا صلاحیا، گرمکھ دین دیال۔ گر ستگر ویکھ وکھایا، ہرجن ایک لال۔ لکھ چوراسی مکھ بھوایا، ترے گن مایا جگت جنجال۔ زرگن روپ نظر نہ آیا، پھل دسے نہ کسے ڈال۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ چلی اولڑی چال۔ چال نرالی آپے رکھ، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ گرمکھ سجن لے رکھ، مٹکھ شوہ دریائے آپ زڑھائیندا۔ بیس بیسا کر اکٹھ، جگت جگدیشا راہ تکائیندا۔ جگ وچھڑے میلے ہس، گھر شبدی میل ملائیندا۔ ساچا مارگ ایک دس، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ تیر نرالا مارے کس، اتم آتر پار کرائیندا۔ ہردے اندر جائے وس، ہرجن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جگت اندھیرا جائے نس، آگیان اندھیر چکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے آپ اٹھائیندا۔ گرمکھ آپ جگایا، کلجگ تیری اتم وار۔ پورب لہنا جھولی پایا، آد جگادی

دیونہار۔ نیتر نیناں درس دکھایا، لوچن مات آگھاڑ۔ بستر گہنا تن چُھپایا، شبد اگتی کر پیار۔ ساچا شستر ہتھ پھڑایا، نام کھنڈا تیز کٹار۔ ایتھے اوتھے ہوئے سہایا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ جس رسنا جہوا گایا، ویلے اتم پاوے سار۔ کلجگ اتم ویکھن آیا، جگ جگ وچھڑے یار۔ نہکلنکا ناؤں دھرایا، جودھا سورپیر بلی بلکار۔ کوڑی کریا دئے مٹایا، کوڑ کڑیاری کر خوار۔ ساچا چند دئے چڑھایا، نو کھنڈ ہو اُجیار۔ برہمنڈ ڈنک دئے وجایا، سوہنگ شبد جے جیکار۔ جیرج انڈ دئے سمجھایا، آپ اپنی کریا دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے لئے اُٹھال۔ گرمکھ وِرا اُٹھیا، جس ستگر آپ اُٹھئے۔ گر گر رُپ ہو ہو تُٹھیا، گر شبدی میل ملائے۔ لوک مات نہ جائے لُٹیا، جس سر اپنا ہتھ ٹکائے۔ پنچ وکارا پھڑ پھڑ کُٹیا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار جلائے۔ تیر نیرالا ایک چھٹیا، نہ کوئی موڑے موڑے مڑائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم کھیل کھلائے۔ کلجگ اتم کھیل کھلاونا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ کلجگ کوڑ کڑیاریا پندھ مُکاونا، پندھ مکے وچ سنسار۔ ستجگ ساچا ست ورتاونا، ست ستوادی ہر نرنکار۔ شبد انادی ناد و جاونا، لوآں پُریاں کرے خبردار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنے رنگ رُوے نرنکار۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ستجگ پاوے ساچی سارا، جل دھارا ویکھ وکھائیندا۔ تندوآ تند چار دیوارا، چاروں کُٹ ویس وٹائیندا۔ رووے گج زارو زارا، پھندن پھند نہ کھئے کٹائیندا۔ اتم سر تے وجے کال نگارہ، کال پھاس نہ کھئے کٹائیندا۔ اُچی کوک کرے پُکارا، اُتر دھیان اک لگائیندا۔ تُوں مات پت سرب رخوارا، ہوؤں بال نادانا سپس جھکائیندا۔ تُوں آد جگاد بخشنہارا، وست اموک جھولی پائیندا۔ رکھشش بنے وچ سنسارا، بن تڈھ اور نہ کھئے دسائیندا۔ ہوؤں ڈبا وچ جل دھارا، منجدھار پار نہ کھئے کرائیندا۔ تیرا رُپ اپر اپارا، ہر گھٹ آسن لائیندا۔ جل تھل مہینل تیرا سہارا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، تیری اوٹ رکھائیندا۔ تیرا نام کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، تیرا چگر سُدرشن سرب گھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گج ایکا منگ منگائیندا۔ منگے منگ گج ادھین، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ بن تڈھ لیکھا چُکے جوؤں جل مین، ساس گراس نہ کھئے وکھائیا۔ تیری اوٹ لوکاں تین، ترے گن تیرا رُپ دھرائیا۔ تُوں صاحب سچا پرین، پاربرہم تیری سرنائیا۔ ہوؤں نمکھ نمکھ رہیا چین، چت وت اک دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، میرا پھند دئے کٹائیا۔ پھاندکی پھند پھاندیا، نہ سکے کھئے

ٹڑائے۔ ہوں گاواں بتی دنديا، تيرا نام رگھرائے۔ ٹوں آد جگاد سدا بخشنديا، ہوں سرن پڑاں سرنائے۔ جيون آيا اتم کنڈھيا، نہ ليکھا کھئے
 مُکائے۔ جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کريپا کر، اتم آنت ہو سہائے۔ اتم آنت ديسے کال، نہ سکے کھئے بچائيا۔ چرن کول راہ تگے دين
 ديال، سيس جگديش اک جھکائيا۔ ميري کر ہر پرتيال، ہوں بالا بال نادان تيري اوٹ رکھائيا۔ چرن پريتِي نہيے تيرے نال، تيرا سنگ
 سدا سکھائيا۔ ہوں ہويا حال بے حال، سرت سُدھ نہ کھئے وکھائيا۔ ميرا توڑ تندووا جال، تند تند کھائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کريپا کر، اپنی ديا آپ کھائيا۔ گج کوک پُکاريا، زردھن ہو ہو ميت۔ پُکھ ابناشي لے اوتاريا، آپ چلائے اچرج ريت۔ ہري ہر رُوپ آپے
 دھاريا، وشنوں بھگوان اک انڈيٹھ۔ ساچا کھنڈا پھڑ کٹاريا، جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کريپا کر، آپ چلائی ساچی ريت۔ ہري
 ہر رُوپ اولڑا، نرگن آپ دھرائيندا۔ گج دوارے آپے کھلڑا، گرہ مندر ويکھ وکھائيندا۔ ايکا وار کيتا ہلڑا، ايکا حُکم سُنائيندا۔ اک پھڑايا
 ہلڑا، وچھڑ کدے نہ جائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کريپا کر، اپنی ديا آپ کھائيندا۔ دياندھ ديا ہر دھار، اپنا بھيو کھلائيندا۔
 اٹھ گج کر وچار، ہر ساچا سچ سُنائيندا۔ ستجگ تيرا کريا آدھار، تيري سيو کھائيندا۔ تريتا تيرا کرے پيار، تيرا سنگ رکھائيندا۔ دواپر
 ويکھے آپ نرنکار، تيرا رُوپ دھرائيندا۔ کلجگ اتم دئے آدھار، بھيو ابھيد کھلائيندا۔ مائس رُوپ کرائے وچ سنسار، اپنی ونڈ ونڈائيندا۔
 ليکھا جانے دُھر دربار، ويد کتيب بھيو نہ آئيندا۔ نرگن رُوپ نرگن گفتر، نرگن شبد ستار ہلائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کريپا کر، اپنا ليکھا اپنے ہتھ رکھائيندا۔ گج سُنيا دُھر فرمانا، نيون نيون سيس جھکايا۔ ٹوں صاحب ستگر بنا دانا، ہوں سيوک سيو
 کھايا۔ جگ جگ ہوں وکھ کينا، تيرا وچھوڑا موہے نہ بھايا۔ لوک مات مرنا تيرے گھر جينا، جيون مکت سدا اکھوايا۔ جوتي جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کريپا کر، ايکا دينا ساچا ور، ويلے آنت ہونے سہايا۔ پُکھ ابناشي ديا کھائيندا، اک اکلا ايکنکار۔ گج تيرا بيڑا آپ
 چلائيندا، جگ جگ پاوے سار۔ تريتا تيرا بل رکھائيندا، شاہ بھيکھن دئے آدھار۔ دواپر اپنے انگ لگائيندا، کرے کھيل اپر اپار۔ سرت
 درويد گھر اُچھائيندا، درويد لجا رکھے آپ نرنکار۔ کلجگ اپنی جوت جگائيندا، پنج تت دئے آدھار۔ ناري پُکھ رُوپ وٹائيندا، پُکھ پُکھوتم
 پاوے سار۔ ساچی سيکھيا اک سمجھائيندا، بھل نہ جائے وچ سنسار۔ برہم برہمادی کھوج کھجائيندا، ويکھنہار اگم اپار۔ الکھ اگوچر بھيو نہ

آئیندا، پاربرہم سچی سرکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے سچ آدھار۔ سچ آدھار سمجھایا، کر کِریا ہر کرتار۔
 گج تیرا سنگ رکھایا، سَتجُگ تریتا دوپر کرے وچار۔ کلجُگ اتم ویکھ وکھایا، لیکھا جانے سچی سرکار۔ مائس روپ اتو پ دھرایا،
 ترے گن مایا تہ بھنڈار۔ پنچم چولا آپ بندھایا، من مت بُدھ کر اُجیار۔ گھر وچ گھر کھیل کھلایا، سُرتی شبد شبد پیار۔ جیو جنت
 بھیو نہ رایا، مات پتا نہ پاوے سار۔ بہین بھائی نہ بھیو کھلایا، ساک سجن سین سکے نہ کھئے وچار۔ پُرکھ ابناشی لئے ملایا، آپ اپنی کِریا
 دھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے دُھر دربار۔ ہری روپ نراکار، نرگن آپ کرایا۔ بن گج نہ ویکھ کھئے وچ
 سنسار، دس کیسے نہ آیا۔ شبدی شبد دئے آدھار، شبد سُنہیڑا اک سُنایا۔ کلجُگ آئے اتم وار، تیرا لیکھا لیکھے لئے لگایا۔ کلجُگ آئے اپنی
 دھار، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ ماتا پتر کرے پیار، بہین بھئی راہ تکایا، پُرکھ ابناشی اپنا کھیل کرے پر اپار، اپرمپر بے پرواہیا۔ نرگن
 روپ بھئے اُجیار، جوتی جامہ ویس وٹایا۔ ساچا کھنڈا کھڑگ تیز کٹار، نام ندھانا لئے چمکایا۔ پرگٹ بھئے آپ کرتار، کل کاتی ویکھ وکھایا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ جنایا۔ کلجُگ اتم آونا، ہر ساچا سچ درڑائیندا۔ تیرا روپ مات دھراونا، لوک
 مات کھیل کھلاییندا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹاونا، نہکلنک اپنا ڈنک وجائیندا۔ دوہاں وچولا شبد رکھاونا، آؤندا جاندا دس نہ آئیندا۔ سو پُرکھ
 نرنجن روپ دھراونا، ہنگ برہم ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جگادی ایکا ہر، جُگ جُگ لیکھا آپ
 مکائیندا۔ جُگ جُگ لیکھ مُکاونا، لوک مات ہو اُجیار۔ تیرا لہنا آپ چُکاونا، کلجُگ اتم پاوے سار۔ اپنا بھیو آپ کھلاونا، دئی دویتی
 پردہ دئے اُتار۔ جگت جگت جگ آپ سیکھاونا، جاگرت جوت کر اُجیار، رکت بوند لیکھے لاونا، تتوت تن شینگار۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ویلے اتم لئے سنہال۔ کلجُگ آنت سنہالنا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ کیتا قول آپے پالنا، بھل نہ جائے شہنشاہ۔
 نرگن سرگن کرے کھیل سری بھگواننا، پاربرہم برہم روپ وٹا۔ جوت جگائے اک اکالنا، پُرکھ اکال اکم اتھاہ۔ شبد بنائے جگت دلانا، سچ
 دلالی اک رکھا۔ پھل ویکھے لگا ڈالنا، پت ڈالی پھول پھلا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اتم لیکھا دئے مُکا۔ اتم لیکھا مُکاؤنا
 پنڈھ، ہر ستگر ہتھ وڈیایا۔ گر گر بھئے سدا بخشند، جُگ جُگ اپنا روپ دھرائیا۔ بھگتن دیوے پرمانند، سنت نجانند سائیا۔ گر مُکھ

گائے سہاگی چھند، گیت گوہند اک الائیا۔ گرسکھ گائے بتی دند، رسنا جہوا آپ بلائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی جُگ جُگ ٹٹی لئے
 گنڈھ، گنڈھنہار آپ ہو جائیا۔ پہلوں توڑیا تندوئا تند، دُو جے شاہ سیس تاج وکھائیا۔ تیجے چیر لہائے ہویا آپ بخشند، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ کلجگ اتم ننگی ہون نہ دیوے کنڈ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ لیکھا چُکے وچ برہمنڈ، پارہم سچ سچی سرنائیا۔ ناتا توڑے جیرج
 انڈ، مات گرہ پھیر نہ آئیا۔ لکھ چوراسی ٹٹے پھند، گیڑا گیڑ نہ کھئے بھوائیا۔ در گھر ساچے چڑھے چند، ست ست ست ہونے رُشنائیا۔
 سینگھ گرمیج گرو سدا بخشند، گرمکھ بھل کدے نہ جائیا۔ جُگ جُگ دا مکیا پنڈھ، پاندھی اپنا جائے پنڈھ مکائیا۔ اتم گایا ایکا چھند،
 سوہنگ شبد وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پورب لہنا جھولی پائیا۔ پورب لہنا جھولی پا، لیکھا اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ نام گہنا تن سجا، گرمکھ ویکھ وکھائیندا۔ چرن پریتی اک سمجھا، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ ساچی ریتی اک چلا، ساچے پوڑے
 آپ چڑھائیندا۔ کھیل انڈیٹھی آپ کرا، اپنا کیتا قول نہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نت نوت گرسکھ ہت اپنا روپ
 دھرائیندا۔ گرسکھ ہت ہر کرتار، جُگ جُگ کھیل کھلائیا۔ دوسر کرے نہ کیسے پیار، لکھ چوراسی رہی کر لائیا۔ نظر نہ آوے وچ
 سنسار، کوئن کوٹ بیٹھے راہ تکائیا۔ کوئن کوٹی پڑھ پڑھ کرن وچار، چوڈاں ودیا ہوئی ہلکائیا۔ کوئن کوٹی تیرتھ تٹاں ہون خوار، اٹھسٹھ
 بیٹھے دھونیاں تائیا۔ کوئن کوٹ سر پائی بیٹھے چھار، کوئن کوٹ جل دھارا رہے وہائیا۔ کوئن کوٹ جوگ ابھاس کرن وچ سنسار، کوئن کوٹ
 جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ بیٹھے تازیاں لائیا۔ بن ستگر پورے کھئے نہ پاوے سار، دیوے درس نہ ہر رکھرائیا۔ کلجگ اتم ہو اجیار، ہرجن
 ساچے لئے ملائیا۔ جنم جنم دا لایا بہار، پورب لیکھا رہے نہ رائیا۔ اتم شبد تند بٹھے آپ نرنکار، تندوئا تار نہ کھئے وکھائیا۔ دو جہان نہ کئے
 کھئے کٹار، تیر تلوار نہ کھئے انگ لگائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، تارنہارا اک اکھوائیا۔ نال رلائے سرب پروار، بردھ بال جوان دئے وڈیائیا۔
 مٹکھ روون زارو زار، ہر کرتا کون کھیل کھلائیا۔ دوس ماس برکھ گھڑی پل آپے رہیا وچار، تھت وار بھیو نہ رائیا۔ گرسکھ اٹل رہے تیرا
 مینار، جگت منارا ڈھیہہ ڈھیہہ خاک ملائیا۔ گرسکھ تیرا گر گر منگے درس دیدار، گرسکھ گر گر ایکا دھام سہائیا۔ اتم میلا اتم دھار،
 جوتی جوت جوت ملائیا۔ جس جن سوہنگ مہراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان گایا ایکا وار، ایکنکارا لئے ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، چار جگ دا پچھلا لیکھا لیکھنہار دین دیالا، کرے کھیل جگت نرالا، لہنا چکے کال مہاکالا، سچکھنڈ وکھائے سچی دھرمسالہ، ڈھردرگاہی ہوئے آپ سہائیا۔

★ ۹ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ پنڈ چیا کلاں ★

آد پُرکھ ہر جوت جگائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا، تخت نواسی کھیل اپار۔ تھر گھر ساچا آپ سہائیندا، الکھ آگوچر آگم اپار۔ نور نورانہ ڈگمگائیندا، جوتی نور کر اجیار۔ اپنی کل آپ دھرائیندا، عقل کل کر پسار۔ روپ انوپ آپ وٹائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ہر زرنکار۔ آد جگادی کھیل کھلائیندا، اک اکلّا بے پرواہ۔ سو پُرکھ زرنجن ناؤں دھرائیندا، ہر پُرکھ زرنجن بن ملاح۔ ایکنکارا سچ دوارا آپ سہائیندا، آد زرنجن جوتی نور کر رُشنا۔ سری بھگوان ویکھ وکھائیندا، ابناشی کرتا اپنا مندر دئے آپ سہا۔ پارپرہم روپ دھرائیندا، ریکھ رنگ کھئے جانے نہ۔ سچکھنڈ دوارا اپنا آپ اپائیندا، اپنی سیوا آپ کما۔ سچ سنگھاسن اک سہائیندا، پاوا چول نہ کھئے رکھا۔ ہر زرنکارا نرکارا اپنا آسن لائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بنے سچا شہنشاہ۔ شہنشاہ ہر زرنکارا، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہ بھوپ آپ اکھوائیا۔ حُکمی ورتے ورتارا، آد جگادی دھر فرمانا آپ سنائیا۔ آپے بٹھے اپنی دھارا، کرنی کرتا اپنی کرت آپ کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوار دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوار سری بھگونت، اک اکلّا آسن لائیندا۔ آد جگادی مہا آگت، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا کھیل اپارا، کرے کرائے کرنیہارا، پُرکھ اکال اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ پُرکھ اکالا کھیل نرالا، در گھر ساچے آپ کرائیندا۔ آپے چلے اولڑی چالا، چال نرالی اک رکھائیندا۔ آد جگاد اپنی کرے آپ پرتپالا، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے وڑ، اپنا آسن آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر سہائیندا، کر کرپا گن

۱۳۲ نَدھان۔ نِرگن نِرگن آسن لائیندا، راج راجانا شاہ سُلطان۔ سیس تاج اک ٹکائیندا، تخت نواسی ہو مہربان۔ ساچا حُکم آپ ورتائیندا، آپے
 بائے اپنی آن۔ اپنا بندھن آپ رکھائیندا، آپے لیکھا جانے دو جہان۔ سگلا سنگ آپ نبھائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ ہر اپنا بھیو کھلاونہارا، اپنی مہا آپ پرگٹائیا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، درگاہ ساچی وچی
 ودھائیا۔ اک اِکلا ایکنکارا، پروردگار جلوہ نُر نُر درسائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، اگمڑی کار کرائیا۔ اپنے مندر ہو اُجیارا، دیا باقی
 کلاپاتی اک ٹکائیا۔ آپے پاوے اپنی سارا، پارہم اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 اپنا ویس آپ وٹائیا۔ ویس وٹائے ہر نرنکارا، نِرگن نِرگن کھیل کھلائیندا۔ اندر باہر گپت ظاہرا، ظاہر ظہور اپنی دھار چلائیندا۔ میل
 ملاو ناری کنت بہتارا، کنت کنتوہل آپ اکھوائیندا۔ شبد انادی بنائے سٹ دُلارا، شبد شبدي آپ اُٹھائیندا۔ اک کرائے ونج وپارا، ایکا
 وست ایکا ہٹ وکائیندا۔ ایکا چرن کول بختے سچ سہارا، سچ اشنان اک سمجھائیندا۔ ایکا دیوے دُھر فرمانا، دُھن ناد ناد وجائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنی گت مت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سٹ دُلارا جایا،
 کر کِرپا گن نَدھان۔ شبدي شبد ناؤں رکھایا، نہ کوئی دیسے تت نشان۔ دائی دایا آپ اکھوایا، سیوا کرے سِری بھگوان۔ اپنا رُپ آپ
 جنایا، آپے ہویا نگاہبان۔ جوتی جاتا بھیو نہ رایا، جاگرت جوت جگائے اک مہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، دُھر فرمانا آپ سُنایا۔ شبد دُلا رے اُٹھ جاگ، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ نِرگن نِرگن گکھ لایا بھاگ، روگ سوگ دُکھ نہ کھئے
 وکھائیندا۔ میرا رُپ تیرا مُکھ، تیرا مُکھ میرے وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سٹ دیوے ور، ایکا راہ
 جنائیندا۔ شبد سٹ اُٹھ بلکار، ہر ساچا دئے وڈیائیا۔ تیرے سر ہتھ رکھ کرتار، آد جگاد ہوئے سہائیا۔ تیرے رنگ روے آپ نرنکار، اپنا
 رنگ تیرے وچ سمائیا۔ تیرا مردنگ وجے اپر اپارا، الکھ الکھنا آپ وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا شبد دیوے
 ور، وست امولک اک ورتائیا۔ وست امولک ہر نرنکارا، اپنی آپ ورتائیندا۔ ست سرُپی بھر بہنڈارا، اتوٹ اٹھ وکھائیندا۔ تیرا کھیل
 کرے نیارا، نِرگن نِرویر پُرکھ اکال آپ کرائیندا۔ اجوئی رپت ہوئے اُجیارا، انہو پُرکاش کرائیندا۔ تیرا مندر سچ دوارا، تھر گھر اک بنائیندا۔

نہ کوئی دسے چار دیوارا، چہر چہن نہ کھٹے چھہائیندا۔ رو سس نہ کھٹے اُجیارا، منڈل منڈپ نہ کھٹے وکھائیندا۔ ایکا نؤر جوت اُجیارا، شاہ
 پاتشاہ آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سُت دیوے ور، اُہل اُہل اُہل اک سمجھائیندا۔ ساچی سیکھیا ہر
 کرتار، ایکا ایک جنائیندا۔ اپنی اچھیا تیرا ورتار، تیری اچھیا ساچی کھیل کھلائیندا۔ تیرا ناؤں پرگٹ کرے آپ نرکار، نرگن ناؤں نرکارا
 آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ایکا رنگ آپ رنگائیندا۔ ساچی وست ہر جھولی پا،
 ایکا گن سمجھایا۔ سُن اگم کھیل کھلا، دھواں دھار آکاش پرکاش اپنا روپ پرگٹایا۔ ایکا اچھیا دئے وکھا، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ واستک
 روپ آپ دھرا، وشن ڈنک وجایا۔ شبدی شبد لے پرگٹا، مات پت نہ کھٹے بنایا۔ نہ کوئی گودی لئی سہا، شیرخور سپر نہ کھٹے پیایا۔ اپنے
 اند آپ سہا، اند منگل آپے گایا۔ اپنا فرزند آپ بنا، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنا بندھن آپے پا، آپے ہوئے سہایا۔ اپنا چھندن آپ سنا، گیت
 سہاگی اک سُنایا۔ اپنا امرت آپ وپا، نجر دھارا آپ ٹکایا۔ اپنا کول آپ کھلا، آپے رہیا مہکایا۔ اپنا انگ آپ کٹا، پاربرہم اپنی ونڈ آپ
 ونڈایا۔ آپے برہم روپ لے دھرا، بھیو کیسے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیوے ور ساچے سُت، شبد شبدی لے
 اُچجایا۔ شبد اُچجایا وشن دھار، وشنو اپنی کھیل کھلائیندا۔ وشن کرے ست پیار، امرت برکھے گھر گلزار، پُہل پُہلوڑی ویکھ وکھائیندا۔
 پاربرہم کر پسار، برہم اپنا ناؤں دھرائیندا۔ وسنہارا دھواں دھار، سُن اگم پھول پُہلائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیار، کھلاپاتا اپنا بھیو
 آپ چکائیندا۔ شنکر چلائے ایکا راتھا، تتوت سہائیندا۔ وشن برہما شو بنائے ساتھا، شبد ڈوری اپنا بندھن پائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ
 اباشا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اندر باہر آپے جانے اپنا سچ تاشا، ویکھنہار آپ ہو آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 ایکا دیوے ساچا ور، سچ دوارا اک جنائیندا۔ سچ دوارا ترے گن دھار، ایکا ایک سمجھائیندا۔ ایکا جوت ہر نرکار، جوتی جوت
 ڈگمگائیندا۔ ایکا ماتا کرے پیار، ساچی گود آپ سہائیندا۔ ایکا شبد ہوئے سکدار، اپنا ناؤں سرب سُنائیندا۔ ایکا کرے سچ ورتار، ساچی
 سیکھیا سیکھ رکھائیندا۔ ایکا وست بنے ورتار، پُرکھ اباشی آپ ورتائیندا۔ ایکا تولا تولنہار، آد جگادی تول ٹلائیندا۔ ایکا بولا بولنہار، ہر
 ہر اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ آپ اپنا پردہ آپے کھولا، وشن برہما شو درشن پائیندا۔ آپ اپنا جانے چولا، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ آپے رکھ

پردہ اوہلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کھئے جنائیندا۔ وشن برہما شو اُپجایا، شبدی
 شبد وڈی وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی حُکم سُنایا، بھل کھئے نہ جائیا۔ اپنا کھیل آپے رہیا کھلایا، خالق خلق رُپ وٹائیا۔ آپے بنے دائی دایا، آد
 جُگادی سیو کمائیا۔ اپنا در آپ کھلایا، کرپا کر سچے شہنشاہیا۔ ساچے تخت بیٹھ حُکم سُنایا، سچکھنڈ وِجی ودھائیا۔ وِشنو اُٹھ اُٹھ
 سیس جھکایا، چرن کول دھیان لگائیا۔ خالی ہتھ رہیا وکھایا، نیتر نیناں نیر وِہائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا، دے مت رہیا سمجھائیا۔ چرن
 کول مستک اک لگایا، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچا بھانا اپنے ہتھ رکھائیا۔
 وِشنو سُننا کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ہوں داتا دیونہارا دان، آد جُگادی آپ ورتائیندا۔ سدا سدا رکھے سنگ گن ندھان،
 وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچی سکھیا اک رکھائیندا۔ ساچی سکھیا ہر
 بھگوان، ایک ایک جنائیا۔ وِشنو کرنا چرن دھیان، چرن چرنودک مستک ٹکا دئے لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایک دیوے ساچا ور، گھر گھر رزق سبائیا۔ ساچی وست امولک جھولی پا، ہر ساچے سچ سُنایا۔ تیرا بھنڈارا اک رکھا، تیرا تیری سیو
 کمایا۔ نو سؤ چرانوے چوکرئی جُگ تیری سیوا دئے لگا، بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا
 ہر، برہما سْت لئے پرگٹایا۔ اُٹھ سْت بال نادان، برہمے ہر سمجھائیندا۔ پاربرہم ہو پردھان، اپنی دھار آپ وکھائیندا۔ میرا ناؤں تیرا گیان،
 تیرا گیان آپ وڈیائیندا۔ میرا رُپ تیرا نشان، تیرا نشان آپ جھلاییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور،
 آد پُرکھ آد اپنی کھیل آپ کھلاییندا۔ آد پُرکھ بھیو نیار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، تیری ونڈن آپ ونڈائیا۔ سر ہتھ
 رکھے سمرتھ کرتار، سگلا سنگ نبھائیا۔ دیوے وتھ اپر اپار، آپ اپنی گنڈھ پوائیا۔ چلائے رتھ وچ سنسار، مہاسارتھی سیو کمائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک تہ رہیا سمجھائیا۔ ایک تہ ہر کا ناؤں، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ پُرکھ
 ابناشی بے پرواہو، آپ اپنی کل آپ دھرائیا۔ آد جُگاد کرے سچ نیاؤں، جُگ جُگ اپنی کھیل کھلایا۔ آپے پتا آپے ماؤں، آپے بال انجانے
 اپنی گود سہائیا۔ سدا سہیلا رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ آد آنت کرے سچ نیاؤں، دوسر سنگ نہ کھئے وکھائیا۔ وسنہارا

سچکھنڈ سچ گراؤں، نگر کھیڑا اک سُہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، حُکمی حُکم آپ سُنائیا۔ شنکر اُٹھایا بھولا ناتھ، پُرکھ ابناشی دیا کھائیندا۔ آپ سُنائے اپنی گاتھ، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ تیرا وکھائے ایکا گھاٹ، سچ کنارہ آپ جنائیندا۔ میری جوت تیری للاٹ، ساچے ہٹ آپ وکھائیندا۔ تیرا بستر میری کھاٹ، میری کھاٹ تیرا آسن اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچی بوجھ آپ بوجھائیندا۔ ساچی بوجھ ہر بوجھائے، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ شنکر ایکا حُکم سُنائے، حُکم حاکم سچا شہنشاہیا۔ جو گھڑیا سو بھن وکھائے، ہتھ ترسول اک وکھائیا۔ جگا جگنتر تیری سیو لگائے، آپے ویکھے تھائوں تھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیا۔ وشن برہما شو ہر بندھن پایا، شبد ڈوری ہتھ رکھائیا۔ زرگن نرویر پُرکھ اکال دین دیال اپنا چھندن آپ سُنایا، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ اپنا چندن چرن دھوڑ مستک ٹکا اک لگایا، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ امرت آتم پرمانندن اک وکھایا، کول کولا آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تٹان ایکا راہ وکھائیا۔ وشن برہما شو ایکا راہ، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن بن ملاح، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ ایکنکارا دئے صلاح، صفتی صفت آپ وڈیائیندا۔ آد زرنجن جوت جگا، جوت اُجالا اک وکھائیندا۔ ابناشی کرتا پکڑے بانہ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ سری بھگوان جپائے اپنا ناں، ناؤں زرنکارا آپ اکھوائیندا۔ پاربرہم سر ہتھ ٹکا، ساچی سیکھیا اک وکھائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لینا گھڑا، گھڑن بھنہار ایکا حُکم جنائیندا۔ وشنوں بیٹھا سیس جھکا، نیتر نین نہ کھئے اُٹھائیندا۔ برہما آگے جھولی ربیا ڈاہ، خالی ہتھ وکھائیندا۔ شنکر ہوئے نانا چرن کول ربیا راہ تکا، جگدیش کون کھیل کھلائییندا۔ کون روپ بنت لواں بنا، کون وست ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ایکا اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی دیا آپے دھار، اکال پُرکھ دیا کھائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، ساچی سئیائے منائیا۔ ستوگن ست پیار، وشنوں جھولی پائیا۔ رجوگن ایکا ہار، برہمے ونڈ ونڈائیا۔ طپو تیرا آنت سار، شنکر ہتھ رکھائیا۔ تٹان وچولا بن زرنکار، تٹان ایکا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی واسنا اپنے وچ ٹکائیا۔ اپنی واسنا وشن دھر، واستک روپ دھرایا۔ برہمے اندر آپے وڑ، اپنا پردہ لاپیا۔ شنکر آگے آپے کھڑ، سوچھ سرُپی درس

دکھایا۔ تَتّاں پھڑائے ایکا لڑ، چھٹ کدے نہ جایا۔ لکھّ چوڑاسی گھاڑن لینا گھڑ، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ پنج تت برہم اچھیا پرہہ آگے کر، آپ اپنا بھیو دئے کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ ترے گن ناتا پنج تت، برہما وشن شو کری کڑمائیا۔ اک بُجھائے نرگن نرور کلاپت، اپنا بندھن آپ پائیا۔ ایکا وست اندر گھت، اپنی وندن ونڈ ونڈائیا۔ نرگن سرگن اندر رکھ، سرگن نرگن دئے جنائیا۔ آپے ہڈ ماس بنے ناڑی رت، بوند رکت آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لکھّ چوڑاسی گھاڑن گھڑ، آپے ویکھ وکھائیا۔ لکھّ چوڑاسی گھاڑن گھڑیا، ترے ترے دھار چلائیندا۔ آپے جانے نو نو دریا، نو نو کھیل کھلائیندا۔ آپے گھر وچ گھر ساچا سریا، گھر گھر وچ آپ اُپائیندا۔ آپے نرگن سرگن اندر وڑیا، ڈونگھی گندر آپے آسن لائیندا۔ آپے جوتی نور کرے اُجریا، پرکاش پرکاش آپ وکھائیندا۔ آپے امرت نھاوے ساچے سریا، سر سروور اک بھرائیندا۔ اپنا پردہ لاہ کے آیا ڈریا، بھہ بھیانک اپنا ناؤں وکھائیندا۔ آپے پھڑیا اپنا لڑیا، آپے ناد دھن وجائیندا۔ آپے شبد انحد کھیل ساچا کریا، آپے پنجم بہ بہ گائیندا۔ آپے آتم سیجا ساچی چڑھیا، آپے کنت روپ پرگٹائیندا۔ آپے سرت سوانی لائے لڑیا، آپ اپنی گود سہائیندا۔ آپے پنج تت کھیل اپنا کریا، جوتی جوت میل ملائیندا۔ آپے لیکھا جانے سیس دھڑیا، گپت ظاہر اپنا ناؤں وٹائیندا۔ آد جگاد کدے نہ مریا، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ وشنو بھنڈارا ایکا بھریا، لکھّ چوڑاسی آپ ورتائیندا۔ برہمے ناؤں ایکا پڑھیا، چارے وید گائیندا۔ شنکر باسک تشکا گل وچ دھریا، کنتھ مالا آپ سہائیندا۔ تَتّاں وچولا آپے بنیا، آد آد اپنی بنت بنائیندا۔ آپے ہیوے نر نرائن نریا، نرور پُرکھ اکال اپنی کھیل کھلائیندا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھیا، آد جگاد آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن برہما شو دتا ایکا ور، ور داتا آپ ہو جائیندا۔ وشن برہما شو سچ وست ہر در پا، اُٹھ اُٹھ لئے انگڑائیا۔ ترے ترے بیٹھے سیس جھکا، چرن کول دھیان لگائیا۔ تیری اچھیا رچنا لئی رچا، لکھّ چوڑاسی ونڈ ونڈائیا۔ کون دھار دئی ٹکا، کون تھان دئی سہائیا۔ کون سیوالے کما، کون ہیوے سہائیا۔ کون لیکھا لکھے تھاوں تھان، بھل کدے نہ جائیا۔ کون چپائے تیرا نان، ناؤں نرنکارا دئے سنائیا۔ کون بنے پتا ماں، اپنی گود لئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، برہما وشن شو بیٹھا سیس جھکائیا۔ وشن برہما شو منگے

منگ، ہر آگے جھولی ڈاہ۔ کون چاڑھے ساچا رنگ، لکھ چوراسی بنے ملاح۔ کون ڈوری اڈے پتنگ، کون لیکھا جانے دو جہاں۔ کون رکھے ساچا سنگ، لوک مات بنے ملاح۔ کون کئے بھکھ ننگ، لکھ چوراسی پردہ دیوے پا۔ کون وجائے نام مردنگ، گھر گھر ڈھول دئے سنا۔ کون سہائے سیج پلنگ، آتم آتر بیٹھے آسن لا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، تے ڈھیہ پئے سرنا۔ تے ڈھیہ پئے سرنائی بالک، بالی بدھ اک جنائیا۔ توں صاحب سلطان سچا خالق، خلقت تیری دھار چلائی۔ بے عیب پروردگار کون روپ تیرا بنے ثالث، دو جہاناں ویکھ وکھائی۔ کون روپ مٹائے نندرا آلس، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ کون روپ دھرائیں اپنا خالص، تتو تت نہ کئے رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پردہ دئے اٹھائی۔ وشن برہما شو سرن سرنا، ایک اوٹ تکائی۔ ایک بخشش ہر مہرباں، در تیرے منگن آئی۔ کون ویلا کون وقت دئیں سہا، وار تھت کون وڈیائی۔ کون روپ نتھاویاں دیویں تھان، تھان تھنتر اک سہائی۔ کون انگ پکڑے بانہ، بال انجانے لئیں اٹھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا اپنا ناؤں، نام نامہ جھولی پائی۔ پُرکھ ابناشی دیا کھائیندا، نرگن داتا ہر نرنکار۔ وشن برہما شو سہائیندا، آپ اپنا کر پیار۔ لوک مات کھیل کھلائیندا، نرگن سرگن ہو اُجیار۔ اپنا نام مردنگ وجائیندا، برہما دئے ادھار۔ چارے وید آپے گائیندا، آپے ہوئے سُننیہار۔ ساچی ونڈ آپ ونڈائیندا، ستجگ تربتا دواپر کلجگ کر وچار۔ چارے کھانی آپ بنائیندا۔ انڈج جیرج اُتہج سیتج لے اُہار۔ چارے بانی آپ پرگٹائیندا، پرا پستی مدھم بیکھری پائے سار۔ چارے ورن آپ بنائیندا، کھتری براہمن شودر ویش کر اُجیار۔ لکھ چوراسی گپڑا آپ دوائیندا، آپے ہوئے گپڑنہار۔ شنکر تیرا سنگ رکھائیندا، کریا کرے دین دیال۔ مہاکال اپنی کل ورتائیندا، وسے سچ سچ دھرمسال۔ کال اپنا روپ دھرائیندا، تیرا بنیا رہے دلال۔ رائے دھرم نال رلائیندا، مارگ دسے اک سُکھال۔ چتر گپت حساب لکھائیندا، ویکھنہارا پت ڈال۔ دھرم رائے گھر سپتری ایک جائیندا، کریا کرے گن ندھان۔ لاڑی مؤت ناؤں دھرائیندا، جگت دسے نہ کئے نشان۔ سپس جگدیش آپ گندائیندا، آپے ہوئے نگاہبان۔ جو گھڑیا بہن وکھائیندا، تھر دسے نہ کئے نشان۔ اپنی کرتا قیمت آپے پائیندا، لکھ چوراسی ہو پردھان۔ اپنا نام مردنگ وجائیندا، ست ستوادی ہتھ اٹھائے اک نشان۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، آپے ہوئے جانی جان۔ ساچے سنتاں میل ملائیندا، دھر دی بانی مارے بان۔

گُرمُکھ اپنی گود بہائیندا، لکھ چوراسی وچوں پچھان۔ گُرسکھ ساچے انگ لگائیندا، آپے ویکھے بال انجان۔ اوتار گُر اپنا ناؤں پرگنائیندا،
 نرگن سرگن ہو پردھان۔ جُگ جُگ اپنی کھیل کھلائیندا، جودھا سُرورِ بنے بلوان۔ گُڑھ ہنکاری آپ تڑائیندا، آپے میٹے پنج تت نشان۔
 آپے حُکمی حُکم سُنائیندا، آپے دیونہارا دُھر فرمان۔ وشن برہمے شو تیری سیوا سچ لگائیندا، بھل نہ جانا بن انجان۔ نو نو وند آپ
 وندائیندا، نو نو ویکھے گن ندھان۔ چاروں کُنٹ پھیرا پائیندا، دہ دشا کھیلے کھیل سِری بھگوان۔ نو سو چرانوے چوکڑی جُگ جگت
 حصّہ آپ وندائیندا، دھرت دھول دیوے مان۔ زمیں اسماناں ویکھ وکھائیندا، منڈل منڈپ آپے پائے آن۔ گگن گگنتر پھول پھلائیندا، رو
 سس کرے پچھان۔ چوڈاں لوک اپنی جوت جگائیندا، چوڈاں ہٹ کھول دکان۔ چوڈاں طبقات چرناں ہیٹھ رکھائیندا، داتا دانی سِری
 بھگوان۔ اپنی ودیا آپ پڑھائیندا، چوڈاں ودیا کر پردھان۔ جُگ جُگ ناتا آپ جڑائیندا، شاستر سمرت وید پُران۔ جگت مہا آپ جنائیندا،
 آپے ہوئے گن ندھان۔ انجیل قرآنا آپے گائیندا، عیسیٰ موسیٰ کالا سوُسا آپ وکھائے تن نشان۔ سچ حدیثا اک پڑھائیندا، تیس بتیسا آپے گائے
 انجیل قرآن۔ پیر فقیر آپ اکھوائیندا، مُلا شیخ مساک پیر دستگیر ہوئے حیران۔ اعظمتو کسمتو اپنے ہتھ رکھائیندا، لیکھا جانے سنگ
 محمد چار یار، اللہ رانی ہوئے نگاہبان۔ کلمہ کلمی آپ پڑھائیندا، آب حیات دو دو آہ دیوے دان۔ آپے نرگن سرگن کھیل کھلائیندا، آپے
 نانک نام جانے دو جہان۔ ست نام منتر آپ درڑائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشن برہمے شو دیوے ور، بھل
 نہ جانا بن نادان۔ وشن برہما شو نہ بھلنا، ہر ساچا سچ سُنائیندا۔ ایک کنڈے ساچے تُلنا، پُرکھ ابناشی آپ تُلانیندا۔ لکھ چوراسی بوٹا
 بُلنا، پھل پھلواری مات لگائیندا۔ امرت آتم گھر گھر ڈلھنا، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جُگ لوک مات بھنڈارا
 کھلنا، گُر اوتار آپ ورتائیندا۔ اتم کلجگ کیسے نہ پئے کوئی مُلنا، قیمت کرتا کوئی نہ پائیندا۔ جیواں جنتاں خاکی خاک رُلنا، خاکی خاک
 سرب اڈائیندا۔ ہر کا ناؤں ایک بھلنا، ایشٹ دیو نہ کوئی منائیندا۔ شبد اندھیر ایک جھلنا، لکھ چوراسی جڑ اکھڑائیندا۔ سِنمل بوٹا اتم بُلنا،
 پت ڈالی پھل نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشن برہما شو دیوے ور، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ ساچے
 ہر بھیو کھلایا، پُرکھ ابناشی ہر اگم۔ نو نو چار گیترا اپنے ہتھ رکھایا، نہ مرے نہ پئے جم۔ جُگ چوکڑی پار کرایا، گُر گُر بیڑا ہتھ۔ بھگت

بھگوت ویکھ وکھایا، ستجگ ست چڑھائے چن۔ گرمکھ ساچے رنگ رنگایا، دواپر جائے من۔ گرسکھ ساچے راہ لگایا، کلجگ ویکھ
 اندھیرا اندھ۔ سرشٹ سبائی بھرم بھلایا، نہ کوئی مکائے اپنا پنڈھ۔ ہر کا روپ نظر نہ آیا، رسنا گا گا تھکی چھند۔ نجاند کیسے نہ پایا، آتم
 آیا نہ پرمانند۔ گھر کنت نہ کیسے ہنڈھایا، نار ہوئی ڈباگن رنڈ۔ گھر مندر نہ کوئی وکھایا، جگ جگ ٹٹی نہ دیوے گنڈھ، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو آپ سمجھائے دیا کھائے کلجگ کھیل کرے ہر ہر گوبند۔ نو نو چار چوکرئی کلجگ اترے پار،
 ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کوئن کوٹ رام لے اوتار، کوئن کوٹ کرشن ناچ نچائیندا۔ کوئن کوٹ سخیاں منگلاچار، کوئن کوٹ منڈل راس
 رچائیندا۔ کوئن کوٹ عیسیٰ موسیٰ کرن پکار، کوئن کوٹ محمد آدھ وچکارے راہ تکائیندا۔ کوئن کوٹ بھگت بھگوت سنت راہ تگن میت
 مرار، کوئن کوٹ گرسکھ ایکا گیان درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشن برہما شو دیوے ایکا ور، اپنا پردہ آپ
 لاپندا۔ نو نو چار اترے پار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کرے کھیل ہر اگم اپار، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، نانک
 سرگن ناؤں دھرائیندا۔ ایکا شبدا ناد دھنکار، ناد انادی آپ وجائیندا۔ میل ملائے سچکھنڈ سچے دربار، سچکھنڈ نواسی ویکھ وکھائیندا۔
 نرگن جوت جوت اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ آپے بنے ناری کنت بہتار، آپے ساچے مندر سوہبا پائیندا۔ آپے داتا دانی بن ورتار، پُرکھ
 اکال دیا کھائیندا۔ ----- نانک نرگن ہر ہر وچ سہائیندا۔ آپے پنج تت روپ دھرے بالک، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ ایکا نام آپے
 دیوے ثالث، ست نام منتر آپ درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے نانک آپے گوبند دھار، آپے ست ڈلار لے
 ابھار، آپے بنے میت مرار، سکلا سنگ آپ بنائیندا۔ آپے سکلا سنگ رکھ، اپنی دھار چلائیندا۔ آپ نرگن ہو پرتکھ، سرگن روپ
 پرگٹائیندا۔ آپے اپنیاں کردا آیا پکھ، جگ جگ سیو کھائیندا۔ آپے اوچان نیچان راؤ رنکان راج راجاناں شاہ سلطانان ایکا مارگ ساچا دس،
 ساچے مارگ آپے پائیندا۔ آپے ہر گھٹ پردے اندر وس، ہر جو اپنا درس دکھائیندا۔ آپے نو سو چرانوے چوکرئی جگ پنڈھ مکایا نس
 نس، کلجگ ویلا اتم آئیندا۔ نو کھنڈ ست دیپ زین اندھیری ہوئی مس، ساچا چند نہ کوئی چڑھائیندا۔ ترے گن مایا ڈسنی ڈسے ڈس،
 سانتک ست نہ کوئی کرائیندا۔ پنچ وکارا ہویا وس، ہر کا شبدا نہ کوئی دھیائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ کام کرودھ لوہہ موہ کلجگ جیواں اندر رہیا

وس، کوڑا بنک اک سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برہما وشن شو اتم لیکھا آپ سمجھائیندا۔ لیکھا آنت سمجھایا، ہر کرتار ہو مہربان۔ نو تو چار رہن نہ پایا، جُگ چوگری مٹے نشان۔ کلجگ اتم ویکھ وکھایا، پاربرہم سری بھگوان۔ گوبند سورا نال رلایا، جودھا سورپیر بلی بلوان۔ شبد کھنڈا اک چمکایا، رکھے وچ نہ کیسے میان۔ برہمنڈاں کھوج کھجایا، لیکھا جانے دو جہان۔ لوآن پُریاں پھول پھلایا، وشن برہما شولے اٹھال۔ کروڑ تیتسا دے بلایا، سُریت اٹھائے بال نادان۔ آنت لیکھا دے مکیا، لُکیا رہے نہ وچ جہان۔ اپنا ناؤں لے پرگٹایا، پُرکھ ابناشی وڈ مہربان۔ بھیو ابھیدا دے کھلایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے ہیوے جانی جان، اپنا بھیو کھلاونا، کلجگ اتم وار۔ جوتی جامہ ویس وٹاونا، نرگن نرگن لے اوتار۔ نہکلنک ناؤں رکھاونا، دِس نہ آئے وچ سنسار۔ شاہ سُلطانان خاک ملاونا، راج راجاناں مارے مار۔ کوڑی کِریا میٹ مٹاونا، کلجگ رہے نہ دھواں دھار۔ ستجگ ساچا چند چڑھاونا، چار ورن کر پیار۔ گیت سہاگی ایکا گاونا، لکھ چوراسی بول جیکار۔ آتم پرماٹم ایکا رنگ رنگاونا، چارے جُگ دے آدھار۔ سگلا سنگ آپ رکھاونا، غریب نائیاں پاوے سار۔ سرشٹ سبائی شاہ پاتشاہ اک بناونا، دوسر اور نہ کھئے سرکار۔ دُھر فرمانا حُکم جاناونا، دُھر دی بانی اک آدھار۔ پُرکھ اکال اک مناونا، ایکا بول نام جیکار۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا ناؤں رسنا گاونا، ایکا مندر ایکا گردوار۔ مسجد مٹھ شوڈوالا اک وکھاونا، ایکا گھر سچا گھر بار۔ ناد انادی اک وجاونا، انحد دُھن سچّی دُھنکار۔ گرہ گرہ اپنا بھیو چُکاونا، گھر گھر وچ میلا میت مُرار۔ گر چیلارو پ دھراونا، سجن سہیلا پروردگار۔ اک اکیلا کھیل کھلاونا، کلجگ تیری اتم وار۔ برہما وشن شو تیرا پنڈھ مٹکونا، پاونہارا ساچی سار۔ اپنا بیڑا آپ چلاونا، کھیوٹ کھیٹا بنے ہر نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، آپے جانے اپنی کار۔ نہکلنک اک نرنکارا، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ دو جے جانے اپنی دھارا، فُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ تیجے تتاں لوکان وسے باہرا، ترے گن مایا وچ کدے نہ آئیا۔ چوٹھے چوٹھے گھر وسے کرتارا، چوٹھے پد میل ملائیا۔ پنچم ناد شبد دُھنکارا، پنچم گائن سہج سُبھائیا۔ چھویں چھپر چھن نہ کھئے سہارا، پُرکھ اکال اپنا مندر آپ سہائیا۔ ستویں ست ستوادی ساچی دھارا، ست پُرکھ اپنی آپ چلائیا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں وسے باہرا، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش من مت بُدھ نہ کھئے وڈیائیا۔ نو دوارے کرے

پار کنارہ، جگت واشنا رہے نہ رائیا۔ دسویں دہ دشا پاوے سارا، گرمکھ ساچے لئے جگائیا۔ دیوے درس اکم اپارا، گھر گھر وچ نرگن جوت کر زشنائیا۔ دھن انادی ناد وجائے سچا جیکارا، اتم سنن آپ کھلائیا۔ لکھ چوراسی وچوں چن، گرمکھ سجن لئے ملائیا۔ کون جانے پرہ تیرے گن، کتھنی کتھ نہ سکے کھئے رائیا۔ سرب پکار ربیا سن، سنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، لکھ چوراسی ویکھے تھاوں تھائیا۔ لکھ چوراسی پھولنہارا، گھٹ گھٹ آپ سمائیندا۔ نرگن سرگن کھیل نیارا، سرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ شبد شبدی کر پیارا، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ بجر کپائی کھول کواڑا، گرمکھان مکھ وکھائیندا۔ وا نہ لگے تتی ہاڑا، ترے گن تے آپ بھائیندا۔ شبد وکھائے ساچا لاڑا، سرتی ناری کنت پرنائیندا۔ اک وکھائے سچ اکھاڑا، گھر مندر آپ سہائیندا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑا، جوتی نور نور ڈگمگائیندا۔ منمکھ جیو کلجگ ستے پیر پسارا، دئی دویتی پردہ نہ کھئے لائیندا۔ کلجگ لئی جائے بنیا ٹھگ چور یارا، ٹھگ ٹھگوری ایکا پائیندا۔ کوئی چیا رہے نہ ناری نارا، گھر گھر اپنی الکھ جگائیندا۔ گرمکھ ورلے ستگر ملیا ایکنکارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ناتا توڑے سرب سنسارا، چرن کول پریت بندھائیندا۔ لکھ چوراسی کرے پار کنارہ، جونی جون نہ کھئے بھوائیندا۔ مات گرہ نہ آئے دوجی وارا، جو جن نیتر لوچن درشن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ ورلے مات ترائیندا۔ گرمکھ ورلا تاریا، آد جگادی کار۔ سنسا روگ نواریا، ہوئے ہنگتا کر خوار۔ ایکا بخشے نام آدھاریا، اپنا نام ست ورتے ورتار۔ برہم تے آپ وچاریا، پاربرہم سچی سرکار۔ چرن کول نت بندھا رہیا، نہ کوئی توڑے وچ سنسار۔ اپنی گاتھا آپ سنا رہیا، ستجگ ساچی کر وچار۔ سوہنگ شبد آپ پرگٹا لیا، برہم پاربرہم کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن نرور آپ اپنی کرپا دھار۔ نرگن نرور پُرکھ اکالا، مورت اکال وڈی وڈیائیا۔ آد جگادی دین دیالا، دیاندھ سچا شہنشاہیا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، کال دیال آپ ہو آئیا۔ کلجگ اتم توڑے جگت جنجالا، ترے گن پھندن دئے کٹائیا۔ گرمکھ ویکھے ساچے لالا، لال ائمٹھے آپ اٹھائیا۔ گل پائے ایکا مالا، من کا منکا دئے بھوائیا۔ دوس زین وجے ایکا تالا، گھر مندر ہوئے شنوائیا۔ ایکا دسے راہ سکھالا، برہم پاربرہم ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم

ور، ہرجن ساچے لئے اٹھائیا۔ ہرجن آپ اٹھایا، لکھ چوراسی بھانڈا پھول - اپنا ترس آپ کہایا، دیوے وسے نام انمول۔ کیٹ ہست ایک رنگ رنگایا، ایک وسنہارا کول۔ ساچی ریت مات چلایا، امرت آم بخشے پائل۔ گیت سہاگی ایک گایا، انحد وجے اگئی ڈھول۔ کایا مندر دئے سہایا، ستگر پورا اندرے اندر بول۔ امرت کول دئے بھرائیا، الٹی کرے نابھی کول۔ دھرت دھول دئے وڈیایا، لیکھا جانے دھرت دھول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پُرکھ ابناشی ایک ہر آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں بھجئے لگی بسنتر، آم آتر جائے مول۔

★ ۱۰ ماگھ ۲۰۱۷ پکرمی گردیال سنگھ دے گھر چیا کلاں ★

گرہ مندر ہر سہنجنا، گھٹ بھیت کھیل کھلائیندا۔ دیپ جگائے جوت نرنجنا، نزویر پُرکھ ویکھ وکھائیندا۔ آد جگادی درد دکھ بھہ بہنجنا، دیناں اناتھاں ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ ورلے نیتر پائے نام انجنا، اگیان اندھیر گوائیندا۔ چرن دھوڑ کرئے ساچا مجنا، ڈرمت میل دھوائیندا۔ دو جہاناں بنے ساچا سجننا، ساک سجن سین اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرہ مندر سوہیا پائیندا۔ گرہ مندر سوہاؤنت، ہر ستگر پُرکھ سہایا۔ پُرکھ ابناشی مہا اگت، وید کتیب بھيو نہ رایا۔ گرمکھ ورلا جانے سنت، جس جن اپنی بوجھ بھجایا۔ میل ملاوا ناری کنت، گھر سہنجنی سیج بندھایا۔ چولی چاڑھے رنگ بسنت، رنگ مجیٹھی اتر کدے نہ جایا۔ گرہ توڑے ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ مٹایا۔ آسا منسا پوری کرے جو جن آیا منگت، ترشنا ترکھا رہے نہ رایا۔ میل ملاواں ساچی سنگت، سکلا سنگ آپ ہو جایا۔ ناتا توڑے بھکھے ننگت، گرو گرتھ وچ گواہ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، گرہ مندر ویکھ وکھایا۔ گرہ مندر ہر پرکاش، جوتی جوت نور اگیارا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی راس، نام دھن اپر اپارا۔ سدا سہیلا وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائے وچ سنسارا۔ پورن پوری کرے آس، پُرکھ ابناشا عقل کل دھارا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاش، گگن منڈل دئے سہارا۔ نیج گھر آم نیج گرہ مندر کر کر واس، ناتا توڑے جگت وکارا۔ اتم آنت کرے بند خلاص، لکھ چوراسی اترے پارا۔ لیکھا لگے دس دس ماس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ویکھنہارا جگت دوارا۔ جگت دوارا جگت مندر، جگ جگ ویس

وٹایا۔ گر ستگر ویکھے گرمکھ کایا ڈونگھی کندر، سچ منارا اک وڈیایا۔ آپے توڑے لگا چندر، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گھر مندر دئے سہایا۔ گھر مندر اک جنایا، ہر ستگر سجن میت۔ کایا کوٹھڑی اک بنایا، گھر گھر وچ رکھے آپ اندیٹھ۔ نو دوارے آپ کھلایا، آپے ویکھے بیٹھ اتیت۔ اپنا مارگ آپ چلایا، سکھمن ٹیڈی رکھی ریت۔ ایڑا پنگل در دربان رکھایا، اٹھ پھر چیتن چیت۔ گرمکھ ورا اپنے سنگ رکھایا، آپے کرے پت پت پتیت۔ ساچی ڈوری شبد بنھایا، آپ سُنائے سہاگی گیت۔ ساچی پوڑی آپ چڑھایا، ستگر سجن بن بن میت۔ سر سروور آپ ٹھایا، لیکھا چکائے ہست کیٹ۔ انحد شبد آپ سُنایا، دھن انادی ایکا گیت۔ گھر مندر دئے وڈیایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے ویکھنہارا گر در مندر دیہرا مٹھ مسیت۔ گھر مندر شبد دھنکار، انحد وجے ودھائی۔ گھر سخیاں منگلاچار، گھر ہویے سدا رُشنائی۔ گھر وسے بنک دوار، آتم سیجا سچ سہائی۔ گھر میلا کنت بہتار، نر نرائن وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، کایا کنچن پھول پھلایا۔ کایا کنچن ساچا گرھ، ست پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ گرمکھاں اندر ویکھے چڑھ، دوسر دس کیسے نہ آیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے بنایا۔ آپ بھڑائے اپنا لڑ، شبد شبدی میل ملایا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ، گرمکھ ناد لئے پڑھایا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، گھر مندر ہویے سہایا۔ گرمکھاں آپ لکائے لوک مات جڑ، پت ڈالی آپ مہکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن دیوے ساچا ور، ایکا مندر ایکا گھر، ایکا گرہ وکھایا۔ ساچا مندر ہر چرن دوار، گر شبدی شبد جنائیندا۔ ہر بن اور نہ کھئے اترے پار، آد جگاد کھیل کھلاییندا۔ جگا جگنتر پاوے سار، بھگت بھگونت میل ملاییندا۔ سنت ویکھے ست دُلا، پتا پوت کھیل کھلاییندا۔ گرمکھ گر گر لئے اُہار، گر گیان اک درڑائیندا۔ گرمکھ بنائے ساچے لال، لال املڑے اپنے ہٹ وکائیندا۔ لوک مات بن دلال، جگت جگت آپ وکھائیندا۔ ناتا توڑے شاہ کنگال، شہنشاہ اپنا روپ آپ درسائیندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ آپ ہائے سچکھنڈ سچی دھرمسال، دوجا گھر نہ کھئے وکھائیندا۔ سدا سہیلا چلے نال نال، سر سمرتھ ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گرہ مندر سوہیا پائیندا۔ گرہ مندر ہر جو وسیا، کیرپاندھ گن ندھان۔ کرے پرکاش کوٹن رو سسیا، جوتی نور نور مہان۔ گرمکھاں ہردے اندر

آپے وسیا، آپے دیوے دُھر فرمان۔ میٹے زین اندھیری مسّیا، ناتا تٹے پنج شیطان۔ تیرِ نرالا ایکا کسیا، شبد اگتی مارے بان۔ من ہنکاری اتم ڈھٹھیا، نہ کوئی دِسے ہور نشان۔ ناتا تٹے تیرتھ اٹھسٹھیا، جو جن گر چرن دھوڑی کرے اشنان۔ بھاگ لگے کایا مٹیا، ملے میل سِری بھگوان۔ ستگر پورا جنم جنم دا پورا کرے گھاٹیا، دیونہارا جیا دان۔ گرْمکھ گرْمکھ گر گر سووے اتم سیجا ساچی کھاٹیا، گھر وسدا رہے مکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سدا سُھیلا اک اکیلا ہویا رہے نگاہبان۔

★ ۱۰ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی کيسر سنگھ دے گرہ پنڈ ڈلیوال ★

سو پُرکھ نرنجن جُگ جُگ کھیل کھلائیندا، اگم اگمڑا اگمڑی کار۔ ہر پُرکھ نرنجن جُگ جُگ ویس وٹائیندا، آد جُگادی بے عیب پروردگار۔ ایکنکار جُگ جُگ روپ دھرائیندا، اک اگلا کر پَسار۔ آد نرنجن جُگ جُگ ناؤں پرگٹائیندا، الکھ الکھنا بھیو نیار۔ ابناشی کرتا جُگ جُگ کھیل کھلائیندا، کھیلنہار آپ کرتار۔ سِری بھگوان جُگ جُگ اپنی دھار چلائیندا، لیکھا لیکھ نہ سکے کھتے کر وچار۔ پاربرہم جُگ جُگ اپنا بندھن پائیندا، آپے جانے اپنی سار۔ جُگ جُگ سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا آپ سہائیندا، تھر گھر کھولے سچ کواڑ۔ سچ سینگھاسن آسن لائیندا، محل اٹل اچ مینار۔ شاہ سلطان آپ اکھوائیندا، راج راجانا بن سیکدار۔ سپس تاج اک رکھائیندا، تخت نواسی ہو تیار۔ انبھو اپنا روپ پرگٹائیندا، جوئی ریت پُرکھ اکال۔ دُھر فرمانا آپ سُنائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی کھیل نیار۔ ---- جُگ جُگ کھیل کھلائیندا۔ ہر کرتا بے پرواہ، اک اگلا روپ وٹائیندا۔ آپے بنے سچ ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ نرگن نرگن دئے صلاح، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ آپے اپنا نور دھرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ابناشا، آپے جانے اپنا سچ تماشا، دوسر سنگ نہ کھتے رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن آدن آنت، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہما اگت، لیکھا لیکھ نہ سکے کھتے رائیا۔ ایکنکارا آپے ناری آپے کنت، کنت کنتوبل اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آد نرنجن آپے ہوتے سوہاؤنت، نور نورانہ ایکا نور ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا آپ بنائے اپنی بنت، گھڑن بھتنہار آپ اکھوائیا۔ سِری بھگوان آپے جانے اپنا آد آنت، مدھ اپنی کھیل

کھلائی۔ ابناشی کرتا پاربرہم اپنے در در رویش بنے منگت، اپنی بھچھیا آپے جھولی پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد
 جُگاد اپنا رُپ آپ دھرائی۔ جُگ جُگ رُپ وٹائیندا، الکھ الکھنا بے پرواہ۔ اپنا ناؤں آپ رکھائیندا، ناؤں نرنکارا سچا شہنشاہ۔ اپنی
 اچھیا ساچی بھچھیا آپے جھولی پائیندا، ست بہنڈارا دئے ورتا۔ اپنا تخت آپ سہائیندا، تخت نواسی سچا شہنشاہ۔ دُھر فرمانا آپ جنائیندا،
 حُکمی حُکم دئے سنا۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، آپے بنے پتا ماں۔ سٹ دُلارا آپے جائیندا، آپے گودی لئے ٹکا۔ شبدی شبدا ناؤں رکھائیندا،
 رُپ رنگ کھئے جانے نہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا ویس آپ دھرا۔ ویس اولّا اک اکلّا، آد
 جُگاد دھرائی۔ وسنہارا سچکھنڈ محلہ، تھر گھر ساچے سوہا پائی۔ اپنی جوت آپے رلا، نُر نورانہ ڈگمگائی۔ اپنا آسن آپے ملا، دُوسر
 سنگ نہ کھئے وکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، اپنی رچنا آپ رچائی۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، کرپا
 کر گن ندھان۔ اپنا گھر آپ سہائیندا، آپے نرگن ہو پردھان۔ اپنا نُر آپے ڈگمگائیندا، آپے ویکھے ست نشان۔ اپنا سنگ آپ نہائیندا،
 آپے ہوئے نکابسان۔ اپنی بھچھیا آپے جھولی پائیندا، آپے دیونہارا دان۔ اپنا حُکم آپ ورتائیندا، آپ سُنائے دُھر فرمان۔ اپنا سٹ آپ اٹھائیندا،
 شبدی شبدا وڈ بلوان۔ اپنا کھیل آپ کھلائی، کھیلنہارا نوجوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچے گھر،
 وسنہارا سچکھنڈ سچے مکان۔ سچکھنڈ دوارا ہر سہائیندا، اک اکلّا ایکنکار۔ ساچے تخت سوہا پائیندا، تخت نواسی ہر کرتار۔ شبدا دُلارا
 اک اٹھائیندا، در گھر ساچے کرے پیار۔ ساچی سیوا آپ جنائیندا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر تیار۔ وشن برہما شو تیری گود بہائیندا،
 تیرا رُپ اگم اپار۔ اپنا نام تیرا گھر وسائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی آپے جانے اپنی کار۔ ہر کرتا پُرکھ کار
 کرائیندا، آدن آنتا ہو تیار۔ نرگن دیا باقی آپ جگائیندا، کلاپاتی میت مُرار۔ ساچی تاکی آپ کھلائی، تھر گھر کھولے آپ کواڑ۔ شبدا
 دُلارا وچ وسائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ وشن برہما شو جھولی پائیندا، سر رکھ ہتھ سمرتھ دیوے اک آدھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لیکھا جانے دُھر دربار۔ دُھر دربار سہنجنا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہایا۔ ہر پُرکھ نرنجنا دُکھ بھے
 بہنجنا، اپنا درد آپ وٹدایا۔ ایکنکارا آپے بنے اپنا سجنّا، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ آد نرنجن آپے کرے اپنا مچنا، آپ اپنا میل ملایا۔ سری

بھگوان نہ گھڑیا نہ بھجنا، گھڑن بھنہار بھیو نہ رایا۔ ابناشی کرتا اپنے مندر آے بہ بہ سجننا، سچ سنگھاسن آپ سُہایا۔ پاربرہم اپنا پردہ آے
 کجنا، آے ساچی سیو کیا۔ شبد دُلارا ایکا گجنا، پُرکھ اکال آپ اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل رہیا
 کھلایا۔ شبد دُلارا اُٹھیا، ہر ساچا آپ اُٹھائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا آے تھیا، آپ اپنا بل رکھائیندا۔ ایکا جام پیائے ساچا امرت گھٹیا، آپ
 اپنا جل وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، آد آد اپنا ناؤں پرگنائیندا۔ آد شبد ہر ہر دھار،
 سار شبد دئے وڈیائیا۔ سار شبد ہر کر تیار، نرگن نرگن میل ملائیا۔ نرگن جوتی جاتا ایکنکار، کل کل وچ ٹکائیا۔ آے بخشے اپنا سچ پیار،
 چرن دیوے کول سچ سرنائیا۔ آپ وکھائے اپنا کھول کواڑ، رُپ انوپ اک درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا
 دیوے ساچا ور، شبد دُلارا آپ سمجھائیا۔ شبد دُلارا ہر سمجھایا، آپ اپنی کِریا دھار۔ برہمنڈ کھنڈ تیری سیوا لایا، سیوا کر ہو تیار۔
 وشن وشنو واستک اپنا رُپ دھرایا، وشنو کرے کھیل نیار۔ اپنی بوند امرت جام وچ رکھایا، جھرنا جھرے اپر اپار۔ کولا کول آپ کھلایا،
 آے اندر آے باہر۔ آے پاربرہم برہم اپنی ونڈ ونڈایا، آے جانے اپنی دھار۔ آے سُن آگم دھواں دھار پھول پھلایا، نور ظہور کر اُجیار۔
 آے شنکر سنگ نبھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا شبد گھاڑن رہیا گھڑ، دوسر ہور نہ کھئے جنایا۔ گھاڑت گھڑے
 بن ٹھہیار، ہر شبد وڈی وڈیائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، ایکا گن دئے سمجھائیا۔ ایکا وست اپر اپار، نرگن داتا جھولی پائیا۔ آد جُگاد
 دسے ساچی کار، بھل کھئے نہ جائیا۔ وشنو بنا در ورتار، سیوک سیوا اک سمجھائیا۔ برہمے تیرا برہم پسار، لکھ چوراسی دئے وڈیائیا۔
 اپنا ناؤں اک جیکار، تیرے مندر دئے وسائیا۔ تیرا مندر ہونے اُجیار، ایکا نور جوت رُشنائیا۔ دُھر فرمانا دیوے اپنی وار، بودھ آگادھ کرے
 پڑھائیا۔ ایکا ناد اک دھنکار، ایکا راگ آپ سُنائیا۔ ایکا حُکم ہر کرتار، اُبھل اُبھل آپ جنائیا۔ چارے ویداں پاوے سار، چار چار
 ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی رچنا آے ویکھ وکھائیا۔ ساچی رچن رچائیندا، کر
 کِریا گن ندھان۔ وشن برہما شو آپ اُپائیندا، آے ہویا مہربان۔ شبدی دُھر فرمانا آپ سُنائیندا، آے جانے جانی جان۔ اپنا بھیو آپ
 کھلائیندا، نرگن نرگن ہو پردھان۔ وشن برہما شو نیوں نیوں سیس جھکائیندا، پُرکھ ابناشی دینا ایکا دان۔ ساچی وست منگ منگائیندا،

کون روپ دهرے تیرا اک دھیان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہونا مہربان۔ سو پُرکھ نرنجن دیا
 کھائیندا، وشن برہما شو دئے جنائیا۔ اپنا روپ آپ دھرائیندا، نرگن سرگن کھیل کرائیا۔ ہنگ تیری ونڈ ونڈائیندا، سوہنگ اپنا بندھن
 پائیا۔ کرتا کم آپ کرائیندا، آپے چلے اپنی سچ رضائیا۔ لکھ چوراسی تیری جھولی پائیندا، اپنی ونڈن آپ ونڈائیا۔ چارے ویداں آپ
 سُنائیندا، مہا اگت گنی نہ جائیا۔ چارے کُنٹاں ویکھ وکھائیندا، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ چارے جگ ونڈ ونڈائیندا، ستجگ تریتا دواپر
 کلجگ کھیل کھلائیا۔ چارے بانی آپ پرگٹائیندا، پرا پسنٹی مدھم بیکھری آپ سُنائیا۔ چارے ورن آپ اُچائیندا، کھتری براہمن شوڈر
 ویش تیرا انگ لگائیا۔ گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ شبد اناد دُھن وچ سَمائیندا، گھر گھر وچ آسن لائیا۔ راج
 جوگ آپ کھائیندا، دو جہاناں ویکھے تهاؤں تھائیندا۔ پُریاں لوآں بندھن پائیندا، منڈل منڈپ آپے ویکھے چائیں چائیندا۔ گگن گگنتر پھول
 پُھلائیندا، رَو سس اپنی جوت دئے رُشنائیا۔ آد جگادی گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا، گیڑنہار آپ ہو جائیا۔ وشن برہما شو تیری سیوا سچ
 وکھائیندا، چوراسی لکھ رنگ رنگائیا۔ نو نو تیری گود بہائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو
 آپ کھلائیندا۔ نو نو گیڑا ہر کرتارا، آد آد آپ جنائیندا۔ چار چار بٹھے دھارا، چار چار ویس وٹائیندا۔ چار جگ دئے آدھارا، ایکا روپ
 وٹائیندا۔ جگ جگ لے مات اوتارا، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ ستجگ بولے ست جیکارا، ست ستوادی آپ الائیندا۔ ساچے مندر
 ہو اجیارا، نرگن نرویر ڈگمگائیندا۔ ہر کا بھیو کاغد قلم نہ لیکھنہارا، لیکھا لیکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ آد آت سِری بھگونت آپے وسے سب توں
 باہرا، ہر گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ جگا جگنتر گپت ظاہرا، اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، نر نرائن آپ ہو جائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا آپے ویکھے جگت تماشا، ساچے منڈل پاوے راسا، برہما وشن شو آپ اُٹھائیا۔
 وشن برہما شو تیری دھار، چار جگ وچے ودھائیا۔ نو نو چار کھیل کرے کرتار، لیکھا جان سرشٹ سبائیا۔ دھرنی دھرت دھول دئے
 آدھار، جل بنب آپ ٹکائیا۔ رَو سس کر پیار، ساچا مارگ اک وکھائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ اگم اپار، جگ جگ رتھ آپ چلائیا۔
 مہا اکتھ نہ کوئی لیکھ لیکھ لیکھار، لیکھا لیکھت وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد اپنا ویس آپ وٹائیا۔ ہر

ساچا ویس وٹائیندا، جُگا جُگنتر کار۔ اپنی رچنا آپے ویکھ وکھائیندا، نرگن سرگن لے اوتار۔ بھگت بھگونت آپ اٹھائیندا، نرگن جوت کر
 اُجیار۔ سنت ساجن میل ملائیندا، بجر کپائی کھول کواڑ۔ گرمکھ اپنی گود سہائیندا، کرے کرائے سچ پیار۔ گرسکھ ساچے سنگ
 رکھائیندا۔ چرن کول دئے آدھار۔ جُگ جُگ اپنا ناؤں دھرائیندا، آپے بولے اُچی کوک کرے پُکار۔ ستجگ ست ستوادی آپ ہنڈھائیندا،
 وار اٹھاراں ہو تیار۔ تریتا تیرے رنگ سمائیندا، ترے گن وسنہارا باہر۔ اپنی کل آپ ورتائیندا، پنج تت کرے پیار۔ جگت چولا آپ
 ہنڈھائیندا، سرگن رُوپ اپر اپار۔ ساچا تولا اک اکھوائیندا، لکھ چوراسی تولنہار۔ اپنا بولا آپ الائیندا، رام رُوپ آپ کرتار۔ جگت ہولا
 آپ کھلائیندا، توڑنہارا گڑھ ہنکار۔ دُشت ہنکاری آپ مٹائیندا، آپے مارنہارا بان۔ غریب نہانے گلے لگائیندا، آپے دیونہارا دان۔ جُگ
 جُگ اپنا ویس وٹائیندا، جُگ جُگ کرے مات کلیان۔ آپے اپنا رنگ رنگائیندا، ویکھنہارا نوجوان۔ آپے سخیاں منگل گائیندا، آپے لیکھا
 جانے گوپی کاہن۔ آپے منڈل راس رچائیندا، آپے مُکند منوسر لکھی نرائن گائے اپنا گان۔ آپے بھگتاں سنگ نیہائیندا، غریب نہانیاں دیوے
 مان۔ آپے شاہ سلطاناں خاک ملائیندا، جودھا سورپیر بن بلوان۔ اپنی مہا آپ سنائیندا، آپے دس اٹھ کرے پروان۔ آپے جُگ گیترا اپنے
 لیکھے پائیندا، کرے کھیل سری بھگوان۔ آپے جُگ جُگ جُگ مات اپائیندا، ستجگ تریتا دواپر پیتے کلجگ بھوئے مات پردھان۔ ساچی
 سیکھیا اک سمجھائیندا، گنوتتا گن ندھان۔ کالا سوسا تن چھہائیندا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ آنت حدیثا اک پڑھائیندا، دیونہارا دُھر
 فرمان۔ تیرے سیس تاج ٹکائیندا، اٹھ بالے ہو جوان۔ تیرا ویلا وقت سہائیندا، لوک مات کر دھیان۔ دھرت مات دی گود بہائیندا، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جُگ جُگ کرے کھیل مہان۔ دھرت مات دی گود بہایا، کلجگ ہر کرتار۔ ساچا حُکم آپ سُنایا،
 سُنائی دُھر سچی گفتار۔ تیرا نُور ظہور پرگٹایا، لیکھا جانے پروردگار۔ اپنا کلمہ آپ سُنایا، کاغد قلم نہ کرے کھوئے وچار۔ تیرا رُوپ سیکدارا
 لوک مات وکھایا، چاروں کُنٹ بھوئے اُجیار۔ جوٹھ جھوٹھ تیری پلے گنڈھ بندھایا، تیرا بھریا رہے بہنڈار۔ آسا ترشنا نال ملایا، ناتا جُڑیا کام
 کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ ہوئے ہنگتا نال پرناہا، مایا ممتا کر وچار۔ بھکھا ننگتا تیرا در اک وسایا، چاروں کُنٹ تیرا جیکار۔ شاہ سلطانا راج
 راجان تیری رعیت دئے وکھایا، اپنا دُھر فرمان۔ تیری نوبت دئے وجایا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ کلجگ جیواں تیرا رنگ رنگایا، سچ سچ

نہ ملے کھئے نشان۔ تیرا مردنگ دئے وجایا، اُٹھ جودھے سُرورِ بلوان۔ کلجگ نیوں نیوں سیس جھکایا، دئے جوڑ کرے پرنام۔ پُرکھ ابناشی
 تیرا بھانا موہے بھایا، سد کردا رباں سلام۔ پہلاں ایک منگ منگایا، میرے نال دینا میرا غلام۔ میرا حُکم گھر گھر دئے سُنایا، بھلا رہے نہ
 جیو جہان۔ پُرکھ ابناشی ایہہ سمجھایا، کِرپا کر گن نِدھان۔ تیرا گنگ دئے وکھایا، کِرپا کر سِری بھگوان۔ پنج تت چولا دئے ہنڈھایا، کایا
 چولا ویکھے اک نشان۔ تیری آسا وچ دئے ٹکایا، عیسیٰ موسیٰ کر پردھان۔ چاروں کُنٹ ویکھ وکھایا، اک محمد دیوے جیا دان۔ چار یاری
 گنڈھ پوایا، چوٹھے جُگ کرے کھیل مہان۔ اللہ رانی نال پرناپا، کلمی کلمہ سُنائے کان۔ مقامے حق اک خُدایا، رحمت کرے آپ رحمان۔
 بے ایمان تیرے سنگ رلایا، کھیلے کھیل پنج شیطان۔ اپنا قاصد آپ اُڈایا، جبرائیل میکائیل عزرائیل اسرافیل کرے سیو مہان۔ اُچی کوک
 آپ سُنایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ آپے ہٹے جانی جان۔ جُگ جُگ بھيو جنائیندا، ہر کرتا پُرکھ اگم۔
 کلجگ اپنی کارے لائیندا، نرگن کرے ساچا گم۔ چار کُنٹ ویکھ وکھائیندا، نو کھنڈ پرِتھمی پون سواسی دم۔ حُکمی حُکم آپ ورتائیندا، آپے
 بیڑا رہیا بٹھ۔ عیسیٰ موسیٰ آپ پرگٹائیندا، لیکھا جانے جنی جن۔ دُھر فرمانا آپ سُنائیندا، آپ وکھائے ترشنا طم۔ اپنا کلمہ آپ پڑھائیندا،
 نہ خوشی نہ کھئے غم۔ غفلت وچ کدے نہ آئیندا، آد جُگادی آپے رہیا من۔ اپنا ناد آپ سُنائیندا، آپ جنائے ساچی دُھن۔ انجیل قرانا آپے
 گائیندا، آپے لیکھا جانے چھان پُن۔ تیس بتیسا آپ بُلانیندا، آپے جانے گن اوگن۔ پیر دستگیر آپے سیو لگائیندا، مُلا شیخ مسائک لے
 چُن۔ عالم علما آپ پڑھائیندا، آپے پکار سب دی رہیا سُن۔ کلجگ ساچا سنگ نبھائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 جُگ جُگ کرے کھیل ایک ہر، آپے بیڑا دیوے بٹھ۔ ساچا بیڑا آپ بٹھائیندا، چار یاری سنگ پیار۔ سنگ محمد کھیل کھلائیندا، اُفت
 اپنے بٹھ رکھے کرتار۔ الف ایک اکھ کھلائیندا، خالق خلق رُوپ ورتے وچ سنسار۔ مقامے حق ڈیرہ لائیندا، انا الحق اک جیکار۔ کلجگ
 تیرا بندھ مکائیندا، ملیا میل میت مُرار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ اپنا بندھن آپے پائیندا۔ جُگ جُگ بندھن
 پائے ہر ہر، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ اپنی کِرپا آپے کر کر، ویس اینکا آپ وٹائیا۔ نرگن سرگن رُوپ دھر دھر، دھرنی دھرت دھول دئے
 وڈیائیا۔ اپنا بھانا آپے جر جر، سد بھانے آپ سائیا۔ اپنی کرنی آپے کر کر، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیا۔ اپنی سرنی آپے پڑ پڑ، آپے بیٹھا

سیس جھکائیا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ پڑھ، لوک مات کرے پڑھائیا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ چڑھ، آپے سے سچے دھام سچا شہنشاہیا۔ اپنے مندر آپے کھڑ کھڑ، سوچھ سرُپ آپ پرگٹائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ گھڑ، گھڑن بھننہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن سرگن سرگن اپنا رُپ آپ دھرائیا۔ نرگن کھیل کرے کرتارا، سرگن ویکھ وکھائیندا۔ پنج تت تت دئے آدھارا، تتو تت اک وکھائیندا۔ نانک نام نام کر اُجیارا، پاررہم پرہہ میل ملائیندا۔ ملیا میل سچکھنڈ دوارا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ پُرکھ ابناشی بن ورتارا، وست امولک جھولی پائیندا۔ ستنام ست بھنڈارا، ایکا گن وکھائیندا۔ چار جُگ دئے سہارا، چوتھے جُگ پندھ مُکائیندا۔ اوچان نیچان راؤ رنگان راج راجاناں کرے اک پیارا، غریب ناناے گلے لگائیندا۔ اُتر پُورب پچھم دکھن نو کھنڈ پرتھی بول جیکارا، نانک نرگن سرگن آپ سمجھائیندا۔ کلجُگ رووے زارو زارا، اُچی کوک کوک نیر نیناں نیر وپائیندا۔ لُٹی جائے نانک دِن دِہاڑا، ٹھگ چور یار دِس کھئے نہ آئیندا۔ کِریا کر آپ نرکارا، بن تَدھ اور نہ سِیس ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، اک گیان آپ سمجھائیندا۔ کلجُگ دیوے ہر گیان، اپنا بھو کھلایا۔ نانک نرگن مارے بان، شبد نرالا تیر چلایا۔ سرشٹ سبائی بھلے بن انجان، سار کوئی نہ پایا۔ نظر نہ آئے سِری بھگوان، مایا پردہ نہ کوئی اُٹھایا۔ چارے ورن ہوئے حیران، ہر کی پوڑی نہ کوئی چڑھایا۔ چارے وید آنت پچھتان، اتھرن کوکے دئے دُپایا۔ اللہ رانی بنے بال نادان، مُکھ گھگٹ ایکا پایا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل مہان، ایکا جوتی دس دس رُپ دھرایا۔ نانک منگے ایکا دان، پُرکھ ابناشی صفت صلاحیا۔ نہکلنک اُترے بلی بلوان، مات پت نہ کوئی جایا۔ تیری آنت کرے کلیان، دھرت دھول ویکھ وکھایا۔ کرے کھیل سِری بھگوان، ایکا جوت نور رُشناہیا۔ گوبند سورا نوجوان، سٹ دُلارا پُرکھ اکال آپ پرگٹایا۔ نام کھنڈا تیر کمان، چنڈ پرچنڈ ہتھ بھڑایا۔ برہمنڈاں ویکھے مار دھیان، اُتبھج سینج جیرج انڈاں پھول پھلایا۔ کلجُگ اتم آپے جانے پار کنڈھا، پار کنارہ ویکھ وکھایا۔ گرُمکھاں امرت آتم جل دیوے ٹھنڈا، امرت رس مُکھ چوایا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا، کوڑی کِریا رہے نہ رایا۔ دو جہاناں لاؤنا ایکا دُنڈا، ہرجن ساچے لے چڑھایا۔ کلجُگ کوڑ کُریارا مٹے گندہ، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ ستجُگ چڑھائے ساچا چندا، پرکاش پرکاش وچ ٹکایا۔ جن بھگتاں دیوے پرماندا، نج اتم سہج سُکھدایا۔ اک سُنائے سہاگی چھندا، وابگرُو فنج اک گجایا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ کھیل کرے ہر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ کلجُگ کھیل اوٹڑا، ہر ساچا سچ کرائیا۔ گرو گوبند پھڑایا
 پلڑا، پُرکھ اکال وجے ودھائیا۔ نرگن سرگن سچ سینگھاسن ایکا ملڑا، تخت نواسی سوہیا پائیا۔ سچ سندیش نر نریش ایکا گھلڑا، ستھر یار
 دئے وڈیائیا۔ کلجُگ اتم آپ پھڑائے اپنا پلڑا، وجھڑ کدے نہ جائیا۔ وسنہارا زہچل دھام اٹلڑا، سچکھنڈ کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا رُوپ آپ پرگٹائیا۔ جُگ جُگ ویس سری بھگوان، اپنا آپ وٹائیندا۔ ستجُگ کھیل کرے
 مہان، ست ستوادی دھار چلائیندا۔ تریتا ہویا جانی جان، سیتا سُرتی شبدی رام ملائیندا۔ دواپر بنیا ساچا کاہن، نام بنسری ہتھ
 اٹھائیندا۔ کلجُگ ویکھے ہو پردھان، عیسیٰ موسیٰ کھیل کھلائیندا۔ نانک دے ایکا پد نربان، پاربرہم پرہہ سیو کھائیندا۔ گوبند مارے اک
 نشان، تیر نرالا اک چلائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، برہمنڈ کھنڈ اپنی کھیل کھلائیندا۔ کلجُگ کوڑی کرپا پہچان، لکھ چوڑاسی ویکھ
 وکھائیندا۔ گھر گھر نچے پنج شیطان، آسا ترشنا نہ کوئی مٹائیندا۔ سچ سچ نہ دے کوئی نشان، جوٹھ جھوٹھ سرب وڈیائیندا۔ گر کا شبد
 نہ کوئی گیان، رسنا جہوا سرب کرائیندا۔ چارے ورن ہوئے نادان، اٹھاراں برن مکھ شرمائیندا۔ انحد شبد نہ اچے کوئی دھنکان، راگی ناد
 نہ کوئی الائیندا۔ امرت اتم ملے نہ پین کھان، سانتک ست نہ کوئی ورتائیندا۔ اتم برہم نہ سکے کوئی پہچان، سچ سینگھاسن سوہیا کوئی نہ
 پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا ویس دھرائیندا۔ جُگ جُگ کھیل کھلاونہارا، اپنا بل دھرائیا۔ آپے
 گوبند بن لکھارا، لیکھا لیکھ گیا جنائیا۔ کلجُگ آئے اتم وارا، چاروں کُنڈ اندھیرا چھائیا۔ مات پت کرے پیارا، بھیناں بھیناں سیج ہنڈھائیا۔
 سرشٹ سبائی ہوئے نار وبھچارا، ساچا کنت نظر نہ آئیا۔ ترے گن بنے تت انگیارا، گھر گھر اگنی اک جلائییا۔ ہر کا رُوپ نظر نہ آئے وچ
 سنسارا، ساکھیات نہ کوئی دسائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے وچارا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ دھرت دھول کرے پُکارا، گھلڑے کیس دئے دُہائیا۔
 گرسکھ اتم رووے زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ نہ کوئی دے شاہ سِکدارا، ساچا تخت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ غریب نایاں نہ پاوے
 کوئی سارا، پلُو ہتھ نہ کوئی پھڑائیا۔ رو سس کرن پُکارا، بیٹھے مکھ شرمائیا۔ وشن برہما شو منگن جائن ہر دوارا، گل گل پلُو ایکا پائیا۔
 تُدھ بن دے نہ کوئی سہارا، کلجُگ اپنا بل رہیا دھرائیا۔ پُرکھ ابناشی لے تیری چرن سرن وڈی وڈیائیا۔ تیرا نام سچی کٹارا، کھڑگ

کھنڈا اک چمکائیا۔ آد جگاد تکھیاں دھارا، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم چاروں
 گنٹ اندھیرا چھائیا۔ ستگر پورا ہو دیال، پُرکھ اکال دیا کھائیندا۔ آپ اٹھایا بال نادان، شبد دلال اک بنائیندا۔ جوتی دیوے جلوہ جلال،
 نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ نال رکھائے کال مہاکال، ساچا حکم آپ سُنائیندا۔ سچکھنڈ واسی وسنہارا سچ سچّی دھرمسال، آپ اپنا پردہ لاپنڈا۔
 وشن برہما شولے اٹھال، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ لکھ چوراسی توڑے ترے گن مایا جگت جنجال، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھان
 کرے پوری گھال، جو جن رسنا جہوا گائیندا۔ گگن منڈل ویکھ اپنا دیپک تھال، رو سس آپ چمکائیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، لوک
 مات ویس وٹائیندا۔ پرگٹ ہووے دین دیال، ساچا دھام آپ سہائیندا۔ سمبل نگری اک گرام، ساچی نگری بھاگ لگائیندا۔ کرے پرکاش
 کوٹن بھان، رو سس نہ کوئی چمکائیندا۔ شبد انادی گائے گان، تار ستار آپ پلائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔
 ست اٹھائے آپ نشان، ست ستوادی اک جھلائیندا۔ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ کرے آنت کلیان، شاہ
 سلطاناں خاک ملائیندا۔ نہ کوئی چلہ نہ تیر کمان، شستر بستر نہ کوئی سبائیندا۔ حکمی حکم پائے آن، حکم اندر سرب وکھائیندا۔ کلجگ
 میٹے کوڑ نشان، ویلا اتم آئیندا۔ دس ست دیوے اک گیان، اٹھ دس آپ پڑھائیندا۔ نو دس کرے پہچان، پہچان وچ کسے نہ آئیندا۔ دس
 دس پیس کرے کھیل ہر جگدیش، سچ نشان آپ جھلائیندا۔ اک اکیس کلجگ پیسن جائے پیس، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی لکھ
 چوراسی چکی آپ چلائیندا۔ ست ستوادی برہم برہمادی آد جگادی آپے پائے آن سچ حدیث، چار ورن اک گیان درڑائیندا۔ ستجگ
 ست ستوادی ست ست ایکا چہتر جھلے سیس، دوسر اور نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری
 اتم ور، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل ایکا ہر، گرمکھ گرسکھ ہرجن ہر بھگت ہتھ رکھے دے کر سیس۔

★ ۱۰ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی مسّا سِنگھ دے گھر پنڈ کوٹلی تھان سِنگھ ضلع جالندھر ★

کلجگ اتم ہر زرنکارا، نرویر پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ نرگن سرگن ساچی دھارا، لوک مات چلائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھيو نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی پاونہارا سارا، گھٹ گھٹ اندر پھول پھلائیندا۔ گرمکھ ساچے کر پیارا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، کھلا پاتی ڈگمگائیندا۔ شبد اناد سچی دھنکارا، دھن آتمک آپ سُنائیندا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، ست پیالہ آپ پیائیندا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیارا، کوڑ کڑیارا موہ چکائیندا۔ چرن کول کول چرن گر ستگر بخشے اک سہارا، سچ سرنائی اک درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ کلجگ اتم کھیل اپارا، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن بھيو نیارا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، اجونی ربت ویکھ وکھائیندا۔ آد زرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربارا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان آد جگاد جگا جگنتر آپے جانے اپنی کارا، کرتا پُرکھ کار کھائیندا۔ ابناشی کرتا دیونہارا نام سہارا، نام نامہ آپ پرگٹائیندا۔ پاربرہم برہم کرے پیارا، اتم برہم میل ملائیندا۔ گرمکھ ویکھے سچ دلارا، نو نو ست ست آپے پھیرا پائیندا۔ پاوے سار ڈوگھی کندر کایا مندر سچ منارا، گھٹ گھٹ آپے پھول پھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ اتم ہر زرنکارا، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ نہکنکا لے اوتار، دو جہاناں نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ برہمنڈ کھنڈ ہویے اُجیارا، دیپ لوء پاتال آکاش گگن گگنتر، اپنا نور نور رُشنائیا۔ آپ جنائے اپنا ساچا منتر، شبد ناد دھن سُنائیا۔ لیکھا جانے جگا جگنتر، جگ کرتا آپ ہو جائیا۔ آپ بُجھائے ترے گن مایا لگی بسنتر، پنج تت جل دھار آپ وہائیا۔ آپے سرب جیاں بدھ جانے آنتر، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ویکھے تھاوں تھائیا۔ تھان تھنتر ویکھنہارا، الکھ اگوچر پُرکھ اگم۔ لکھ چوراسی پرکھنہارا، آد جگاد نہ مرے نہ پئے جم۔ اپنا ناؤں آپ دھراونہارا، کرتا پُرکھ آپے کرے اپنا کم۔ اپنا بیڑا آپ چلاونہارا، آپے بیڑا دیوے ہتھ۔ جگ جگ گیڑا آپ چلاونہارا، آپے رتھ رتھوایی بنے سری بھگون۔ ستجگ تریتا دواپر پار کراونہارا، کلجگ اتم آپ چڑھائے نرگن ساچا چن۔ اندھ اندھیر میٹ مٹاونہارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا ناؤں آپ سُنائے گرمکھ ور لے کن۔ گرمکھ ور لے

نام جنایا، لکھ چوراسی بہرم بھلائیا۔ اپنا منتر آپ درڑایا، بودھ آگادھ وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن دیا کھایا، ہنگ برہم کرے کڑمائیا۔ شبد وچولا اک رکھایا، نہ مرے نہ جائیا۔ کلجگ اتم ویس وٹایا، نرگن جوتی جاتا ہر رگھرائیا۔ کاغد قلم بھیو نہ رایا، لکھ چوراسی تھکی مس شاہیا۔ نرگن نرگن اپنا ناؤں دھرایا، نر ہر سچی وڈیائیا۔ ہرجن ساچے ویکھن آیا، گر ستگر اپنا روپ دھرائیا۔ آپ اپنا میل ملایا، میل ملاواں سہج سبھائیا۔ سرتی شبدی بندھن پایا، شبد سرت وچ سمائیا۔ اپنا گھر آپ وکھایا، کایا مندر سوہا پائیا۔ ڈونگھی بہوری پار کرایا، ساچے مارگ آپے لائیا۔ شبد اناد مردنگ وجایا، گھر گھر وچ ہونے شنوائیا۔ اپنا روپ آپ دھرایا، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ گر مکھ لال ائمٹرا آپ اٹھایا، لکھ چوراسی وچوں قیمت پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ پُرکھ سمرتھ، آد جگاد سمایا۔ جگ جگ مہا اکتھنا اکتھ، چار وید رہے جس گایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں اُتہج سینج لکھ چوراسی شبد ڈوری پائے نتھ، اپنا گیڑا آپ گرایا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی وتھ، نام بھنڈارا اک ورتایا۔ لکھ چوراسی وچوں کرے وکھ، مارگ پنتھ اک درسایا۔ لہنا چکائے سپاں ساڈھے تین تین ہتھ، ترے گن مایا نیڑ نہ آیا۔ لیکھا چکے تیرتھ اٹھسٹھ، جس جن ہر ہر درس دکھایا۔ نرگن جوت جگائے للاٹ، مستک نور نور رُشنایا۔ بجر کپائی جائے پاٹ، ساچی ہائی دئے کھلایا۔ چوڈاں لوک کھول تاک، گر مکھ گرسکھ شبد راک ساچے گھوڑے دئے چڑھایا۔ سرب کل ہونے آپے سمرتھ، مہا اکتھ آپ سُنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے ویکھ وکھایا۔ ہرجن ہر ہر ویکھیا، کر کرپا گن ندھان۔ دیونہارا پورب جنم لیکھیا، لیکھا لکھنہار آپ مہربان۔ تخت نواسی شاہو شاہاش نر نریشیا، نر نرائن سری بھگوان۔ آد جگاد جگا جگنتر جگ جگ اک آدیسیا، ایکا دیونہارا دھر فرمان۔ کیسے دس نہ آئے روپ رنگ ریکھیا، ریکھا جانے دو جہان۔ ہر کا روپ مچھ داہڑی نہ دسے کھے کیسیا، نہ کوئی سپس مؤنڈ مُندان۔ نرگن جوت جوت پرویشیا، شبدی شبد ناد دھنکان۔ کوٹن کوٹ منگدے وشن برہما شو مہیشیا، پُرکھ ابناشی ایکنکارا ایکا دیونہارا دان۔ گر مکھ ورا لا جگ جگ گر ستگر لائے اپنے لیکھیا، جگت ناتا توڑے مان ابھان۔ درس دکھائے دس دشیشیا، جودھا سورپیر بلوان۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھیا، دس نہ آئے گن ندھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، جُگ جُگ دیونہارا دُھر فرمان۔ دُھر فرمانا شبد جنائی، گُرمکھ ور لے بُو جھ بُجھائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن ویکھے چائیں چائیں، چاترک ترکھا آپ بُجھائیندا۔ سنت سہیلے گُرو گُر چیلے آپ اُٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، جگت وچھوڑا پندھ مُکائیندا۔ سر رکھے سدا ٹھنڈیاں چھائیں، اگنی تت نہ کھئے جلائییندا۔ آپے پتا آپے مائی، گُرسکھ بال انجانے گود سہائیندا۔ کلجگ اتم ویکھنہارا تھاوں تھائیں، سرشٹ سبائی پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن اپنے رنگ رنگائیندا۔ ہرجن رنگ رنگ رنگایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ نام مجیٹھی اک وکھایا، ویکھنہار سچا شہنشاہ۔ ساچے مارگ آپے لایا، ترے گن مایا جگت جنجالا کٹ پھاہ۔ لکھ چوڑاسی پھند کٹایا، رائے دھرم نہ دئے سزا۔ جس سر اپنا ہتھ رکھایا، آون جاون پنت پاؤن گیڑا دئے مُکا۔ جس جن چرن کول دھیان رکھایا، ایتھے اوتھے دو جہاناں ہوتے سہا۔ گُرمکھ ساچے لئے تریا، تارنہار اک ملاح۔ کھیوٹ کھیٹا بیڑا رہیا چلایا، سمرتھ پُرکھ اپنی نئی نام اُٹھا۔ بھگت بھگونت لئے چڑھایا، ساچا سٹیا کرے سچ نیاں۔ ساچے سنتاں ویکھ وکھایا، درس دکھائے دیا کلمے آپ اُٹھائے پھڑ پھڑ بانہ۔ کاکوں ہنس آپ بنایا، سوہنگ ہنسا موتی چوگ دئے چُگا۔ وشنوں ہنسا آپ سہایا، برہم پاربرہم گیت سہاگی دئے گا۔ شنکر نیوں نیوں سیس جھکایا، دوئے جوڑ پرے سرنا۔ گُرمکھ گُرسکھ گُرسنگر پورا آد جُگاد لئے تریا، دھرنی دھرت دھول ہولا بہار کرا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، کرے کرائے سچ نیاں۔ سچ نیاؤں ہتھ کرتار، راج جوگ آپ کھائیا۔ جُگ جُگ مات اوتار، گُر گُر اپنا رُوپ وٹائیا۔ شبد انادی ناد جیکار، دُھر دی بانی بان الاٹیا۔ جس جن اُپر ہوتے آپ کریال، اپنا بھيو آپ کھلاٹیا۔ دیناں بندھپ دین دیاں، دیناں اناتھاں ہوتے سہائیا۔ غریب نہانیاں سدا سدا کرے پرتپال، جو پردے ہر ہر رہیا وسائیا۔ گُرمکھ ویرلا گھالان جائے گھال، لکھ چوڑاسی گوڑھی نیند نہ کوئی کھلاٹیا۔ سب دے سر تے کوکے کال، چاروں کُنٹ کال دُہائیا۔ بن ستگر پورے دے نہ کوئی رکھوال، ویلے آنت ہوتے سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ میلے سہج سُبھائیا۔ گُرمکھ گُر گُر میل ملایا، گھٹ آتر بھیتر جان۔ آپ اپنا پردہ دئے اُٹھایا، دھرم وکھائے اک نشان۔ ساکھیات اپنا ناؤں جنایا، پارجات بنائے گُرمکھ بال انجان۔ ساچی دات آپ ورتایا، نام ندھانا گن ندھان۔ کایا تاک آپ کھلایا، ویکھنہار پنج شیطان۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل سِری بھگوان۔ کلجگ کھیل اولڑا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ گُرمکھاں پھڑائے اپنا پلڑا، دُوسر دِس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی شبدی آپے رلڑا، پون پونان وچ سہائیندا۔ سچ سندیش ایکا گھلڑا، سوہنگ سو اپنا رُوپ وٹائیندا۔ جن بھگت دوارے آپے کھلڑا، جگ جگ الکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُر گُر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ گُر گُر ناؤں شبد ہر دھار، شبدی گُر وڈ وڈیائیا۔ شبدی شبد سرب پَسار، گُر شبدی ویکھ وکھائیا۔ گُر شبد داتا وڈ بھنڈار، ہر بھنڈارا آپ ورتائیا۔ کلجگ اتم کھیل نیار، نرگن نر کرے رُشنائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش پاونہارا سار، اُچ نیچ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان ایکا رنگ وکھائیا۔ سرب جیاں ایکا بھگوان، دیونہارا ساچا مان، اپنا ایشٹ آپ ہو جائیا۔ گُرمکھ وِرا چتر سُبجان، جس جن اپنا بھیو کھلائییا۔ گھر سرت سوانی ملے ساچا کاہن، شبدی شبد اک وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ ساچے لے پھڑ، نرگن رُوپ آپ دھر، سرگن لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔

★ ۱۱ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی جمعدار بھاگ سنگھ دے گھر جالندھر شہر ٹانڈا اڈا ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، انہو اپنی دھار چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اگم اپارا، الکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کرے کھیل اپر اپارا، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے جانے اپنی کارا، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ ایکنکارا وسنہارا دھام نیارا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھتے جنائیندا۔ آد نرنجن نر اُجیارا، نر نراناہ ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا آد جگادی کھیل اپارا، اک اکلا آپ کرائیندا۔ ابناشی کرتا وسنہارا، در ٹھانڈے دربارا، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ پارپرہم پرہ بھیو نیارا، اگم اگمرا اگمڑی کھیل کھلائییندا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوارا، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ تخت نواسی بے عیب پروردگارا، نر نراناہ نر اُچائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، شہنشاہ اپنی کھیل کھلائییندا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتارا، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ نرگن نرگن بن سچّی سرکارا، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ نرگن ویکھے نرگن پیکھے نرگن ہوئے آپ دوارا، نرگن نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ نرگن منگے بن بھکارا، اپنی اچھیا اپنی بھچھیا آپے جھولی پائیندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ایکا ہر، اپنا رُپ آپ دھرائیندا۔ آد پُرکھ کھیل اولّا، اک اِکلا آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، محل اٹل اُچ مینار سوہیا پائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، جوتی جوت تُوڑ اُپجائیندا۔ سچ سِنگھاسن آپے ملا، سوہاؤنت سوہیا پائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، سگلا سنگ آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا رُپ آپ پرگٹائیندا۔ اپنا رُپ آپے دھر، اپنی کھیل آپ کھلائیّا۔ آپے نِرگن ہو نِرکار، نِرُویر اپنا ناؤں دھرائیا۔ اجوئی رِبت آپے جانے اپنی کار، دُوَسر سنگ نہ کُئے وکھائیّا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنی کل آپ دھرائیا۔ اپنی کل آپے دھار، ہر ساچا کھیل کھلائییندا۔ اپنی کرنی آپ وچار، آپے ویکھ وکھائییندا۔ آپے مندر ہو اُجیار، دیا باقی کملاپاتی آپ ٹکائییندا۔ آپے ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکار، راج راجان اپنی دھار آپ بندھائییندا۔ آپے وسنہارا سچکھنڈ سچ دوار، چھپر چھنّ نہ کُئے چُھپائییندا۔ آپے گھر وچ گھر کرے تیار، گرہ مندر کھوج کُھجائییندا۔ کرے کھیل اکم اپار، تھر گھر ساچا آپ پرگٹائییندا۔ تھر گھر وسے وسنہار آپ اپنا بل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، اپنی کار آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نِرجن ایکا ہر، عقل کلا وڈیائیّا۔ ہر پُرکھ نِرجن جوت دھر، آپ اپنا لُئے پرگٹائیّا۔ ایکنکارا آپے ویکھے اپنا در، در دوار آپ کُھلائیّا۔ آد نِرجن اپنی کِرپا آپے کر، آپے ہٹے سہائیّا۔ ابناشی کرتا بنے نر، نر نرائن وڈی وڈیائیّا۔ سری بھگوان منگے منگ در، اپنی الکھ جگائیّا۔ پارہم پرہ پھڑائے لڑ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیّا۔ سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، ہر نِرکارا آپ کرائیندا۔ آپے ناری کنت بہتارا، ہر ہر آپے سیج سہائییندا۔ آپے وسے تھر گھر ٹھانڈے در دربارا، در دروازہ آپ کُھلائییندا۔ آپے اندر آپے باہرا، گپت ظاہرا اپنی کار کھائییندا۔ آپے جننی جن جنے سٹ دُلارا، مات پت آپ ہو جائیندا۔ اپنی اِچھیا اپنے اندروں آپے کڈھے باہرا، سر اپنا ہتھ ٹکائییندا۔ ناؤں رکھائے سٹ دُلارا، شبدي شبد آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، سچ سِنگھاسن آپ سہائییندا۔ سچ سِنگھاسن سوہاؤنت، ہر ساچا آپ سہائییندا۔ کِرپا کھیل ناری کنت، نِرگن اپنا رنگ رنگائییندا۔ آپ بنائی ساچی بنت، جن جننی کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سٹ دُلارا اک اُپائییندا۔ سٹ دُلارا آپ اُٹھایا، کر

کِریا گنِ نِدھان۔ دائی دایا بن بن سیو کھایا، کرے سیو سِری بھگوان۔ مات پت بن بن گود اُٹھایا، لیکھا جانے اپنے در ویکھنہارا آپ
 نگاہبان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دیونہارا ساچا دان۔ شبدا اُٹھایا بال نادانا، سو پُرکھ نرنجن دیا
 کھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو مہربانا، ایکا رُپ دئے درسائیا۔ ایکنکارا بخشنہارا ساچا دانا، وست امولک جھولی پائیا۔ سِری بھگوان اپنی
 ہتھیں بٹھے گانا، ساچا سگن منائیا۔ ابناشی کرتا نوجوانا، نہ مرے نہ جائیا۔ پارہرم آپ وسائے سچ مکانا، تھر گھر ساچے وڈی وڈیائیا۔
 ساچے سنتاں ہو مہربانا، سِر اپنا ہتھ بٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، آد اپنی کھیل آپ
 کھلائیا۔ آپ اُٹھائے سْت دُلارا، سِر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ کِریا کرے آپ کرتارا، اپنی دیا کھائیندا۔ ایکا وست دیوے ہر تھارا، اتوٹ اٹٹ
 رکھائیندا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتارا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، شبدا
 شبدا ناؤں دھرائیندا۔ شبدا اُٹھایا ہر کرتارا، اپنا رُپ آپ پرگٹایا۔ دیوے ور سچّی سرکار، شہنشاہ سچّا پاتشاہیا۔ تھر گھر کھیل اگم اپار،
 پارہرم آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، آد رُپ اناد اپنا آپ دھرائیا۔ اپنا رُپ آپ دھرایا،
 جوتی جوت جگائیا۔ اپنی شکتی آپ اُپایا، شکت شکت وچ سمائیا۔ اپنا جلوہ آپ رکھایا، ویکھنہارا آپ ہو جائیا۔ اپنا مندر آپ
 بنایا، نہ کوئی باڈی بنت بنائیا۔ اپنا دیپ آپ جگایا، تیل باقی نہ کھئے رکھائیا۔ آپے ساقی بن بن آپے جام پیایا، اپنا رس اپنے ہتھ رکھائیا۔
 اپنی تاکی کھول اپنا رُپ آپ پرگٹایا، سچکھنڈ دوار وجے ودھائیا۔ اپنا پردہ آپ اُٹھایا، تھر گھر ویکھے بے پرواہیا۔ آد آد ہر پُرکھ اپنا ویس
 آپ وٹایا، نہ کھئے بنیا پتا مائیا۔ سْت دُلارا ایکا جایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا مارگ آپے لائیا۔ سْت دُلارا اُٹھایا،
 سو پُرکھ نرنجن آپ اُٹھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے تٹھیا، اپنی گکھی بھاگ لگائیندا۔ ایکنکارا آپ پیائے ساچا امرت گھٹیا، آد نرنجن سیو
 کھائیندا۔ ابناشی کرتا آد جُگاد نہ جائے کدے لُٹیا، سچ بھنڈار ہتھ رکھائیندا۔ سِری بھگوان اُپائے ساچا کوٹیا، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر جگائے نرمل جوتیا، جوتی جاتا اپنا بھیو اپنے وچ رکھائیندا۔ اپنا بھیو آپ چُھپا، اپنی
 کھیل آپ کھلائیندا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ آپے بنے ہر ملاح، کھیوٹ کھیٹا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے دیونہارا سچ

صلاح، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، سُت ڈلارا آپ اُپائیندا۔ سُت ڈلارا ہو تیار، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ ہوں سیوک تُوں بن رکھوار، ہوں بھکھک ایک بھچھیا منگ منگائیا۔ تُوں سمرتھ پُرکھ نراکار، تیری مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ دے وست اپر اپار، آد جُگاد توٹ نہ آئیا۔ میرا رُپ نہ کوئی گھڑے نہ کوئی بھنے تیرا بنیا رہے پیار، جوتی جوت جوت رلائیا۔ تیری اچھیا میری دُھنکار، میری دُھن تیرا پیار، پیار پیار وچ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سُت ڈلارا ڈھپہ پیا سرنائیا۔ سُت ڈلارا منگے دان، پُرکھ اباشی آگے سیس جھکائیندا۔ ہوں سیوک بال نادان، تیری اوٹ اک تکائیندا۔ در دوارے دینا مان، جُگ جُگ تیری سیو کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کر پروان، تھر گھر تیرا اک سہائیندا۔ تخت نواسی ہو مہربان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں ایک منگ منگائیندا۔ منگنہارا منگے منگ، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ تیرا ناؤں وچے مردنگ، وجاونہار اک ہو جائیا۔ تیرا دوارا ویکھاں لنگھ، بخشی سچ سرنائیا۔ ننگی ہوئے نہ میری کنڈ، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ دو جہاناں رکھیں ٹھنڈ، تُوں داتا بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ آد جُگاد رہے تیرا اند، اند اند سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، شبدي شبد سنگ نبھائیا۔ پُرکھ اباشی ہو مہربان، اپنی دیا کرائیندا۔ سُت ڈلارا کر پروان، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ایک دیوے دانی دان، اپنی اچھیا جھولی آپ بھرائیندا۔ آپے بنیا ساچا کابن، ساچے منڈل راس رچائیندا۔ آد جُگاد ہوئے سدا نگاہبان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ور داتا سری بھگوان۔ ہر بھنڈار ورتایا، کر کرپا سری بھگوان۔ اپنا بھيو آپ کھلایا، بھيو ابھیدا بھيو مہان۔ ساچے سُت تیری سیوا اک رکھایا، سیوک سیوا دو جہان۔ اپنا رُپ تیرا ناؤں پرگٹایا، تیرا ناؤں نہ کھئے نشان۔ تیری اچھیا اک وکھایا، گن داتا گن ندھان۔ تیرے مندر ڈیرہ لایا، تھر گھر ویکھے سچ مکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے سچ پچھان۔ سچ پچھان جنائیندا، ہر کرتا مہربان۔ جنی جن ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا دو جہان۔ اپنی گود آپ سہائیندا، سُت ڈلارا دیوے دان۔ شبدي شبد آپ وڈیائیندا، جودھا سُرپیر بلی بلوان۔ اپنا رُپ آپ دھرائیندا، نرگن نرگن ہو پردھان۔ وشو اپنی کار کرائیندا، آپے وشنوں دیوے دان۔ آپے امرت اپنا آپ دھرائیندا، آپے ویکھنہار گن ندھان۔ آپے کولا کول کھلائییندا، آپ بنائے سچ سنتان۔

آپے اپنی ونڈ ونڈائیندا، پاربرہم کرے کھیل مہان۔ پت ڈالی آپ مہکائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آپے ہویا جانی جان۔ وشنوں اُپایا وِشو دھار، واستک اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے ہویے ویکھنہار، اپنی کل پرگٹائیا۔ سار شبد کھیل نیار، دھار دھار لئے بندھائیا۔ جوتی نور نور اُجیار، نور نورانہ نور نور وچ سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ وشن کھیل ہر کھلایا، کھیلنہار پُرکھ اگم۔ اپنا روپ آپ دھرایا، نہ مرے نہ پئے جم۔ اپنا رنگ آپ رنگایا، آپے جانے کم۔ اپنا آسن آپ سہایا، آپے بیڑا رہیا بٹھ۔ اپنا حکم آپ سہایا، آپے رہیا من۔ اپنا بندھن آپے پایا، آپے بنے جنی جن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سِری بھگون۔ سِری بھگون کھیل کھلایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنا مندر آپ سہایا، آپے ہویے اُجیار۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹایا، آپے بھرے بھنڈار۔ اپنا رس آپ چوایا، ساچا امرت کر تیار۔ اپنے اندر آپ ٹکایا، آپے بخشے دھار۔ اپنی ناہ آپ وہایا، آپے کرے وچار۔ اپنا کول آپ اُپایا، آپے اندر آپے باہر۔ ساچی پنکھڑیاں آپ سہایا، آپے کرے اُجیار۔ اپنی ونڈ آپ ونڈایا، پاربرہم برہم ہو نیار، برہم اپنا ناؤں رکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کار۔ برہم آپ پرگٹا، اپنا کھیل کھلائیندا۔ اپنے آگے سیس جھکا، آپے منگ منگائیندا۔ برہم بال انجانا پکڑیں بانہ، اک تیری اوٹ رکھائیندا۔ چرن کول دینا ساچا تھار، ساچا گھر سمرتھ موہے بھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا منگ منگائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیا کہا، ایکا تت سمجھائیندا۔ ایکا سرن اک سرن، اک دوارا جنائیندا۔ سدا رکھان سِر ٹھنڈی چھان، سِر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ایکا روپ دیاں درسا، مہا انوپ نہ کوئی گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا حکم جنائیندا۔ برہما دھئے جوڑ کرے نمسکار، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ تُوں بے عیب خدائی پروردگار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ تُوں بن اور نہ کوئی سہار، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ تیرا در سچا دربار، در گھر ساچا اک سہائیا۔ آد انت تیرا پیار، بھل کدے نہ جائیا۔ تیرے اندروں آیا باہر، تیرا پت اکھوائیا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سچے سرکار، تخت نواسی بے پرواہیا۔ سچ سرنائی تیری زرنکار، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ تیرا حکم ست ورتار، ست ستوادی سچ چلائیا۔ آد آدی تیری کار، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ تیرا ناد سچے دھنکار، دھن دھن وچ اُچجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سِر اپنا

ہتھ ٹکائیآ۔ سر ہتھ سمرتھ رکھائیندا، کر کرپا ہر مہربان۔ اپنی گاتھا آپ لائیندا، آپے دیوے دھر فرمان۔ چارے ویداں آپ جنائیندا، آپے ہوئے جانی جان۔ ساچا مارگ آپے لائیندا، کھیلے کھیل سِری بھگوان۔ اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا، آپے ویکھے آن۔ چارے جُگ ویس ونڈائیندا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ کر پردھان۔ چارے کھانی آپ اُپائیندا، انڈج جیرج اُتہج سیبج دیوے دان۔ چارے بانی آپ سُنائیندا، پرا پسنتی مدھم بیکھری گائے گان۔ چارے کُنٹ اپنا روپ دھرائیندا، پاربرہم برہم پہچان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما شو اک وکھائے سچ نشان۔ ہر سچ نشان وکھائیندا، سچکھنڈ دوارا ایکنکار۔ اک اِکلا آسن لائیندا، تخت نواسی سچّی سرکار۔ اپنا حُکم آپ اُپائیندا، آپے ہوئے مننہار۔ آپے شبدی روپ ونڈائیندا، آپے وشن برہما شو اپنی بٹھے دھار۔ آپے ترے گن تت پرگٹائیندا، آپ پنچم کرے پیار۔ آپے برہمنڈ کھنڈ رچن رچائیندا، آپے لوآں پُریاں دئے آدھار۔ آپے رو سس جوت چمکائیندا، آپے منڈل منڈپ دئے سہار۔ اپنی کل آپ ورتائیندا، عقل کل ہو تیار۔ آپے لکھ چوڑاسی کھیل کھلائییندا، گھر گھر وچ پاوے سار۔ آپے گھاڑن سچ گھڑائیندا، آپے بنیا آپ ٹھہیار۔ آپے رکت بوند میل ملائییندا، پنج تت دئے آدھار۔ آپے نو دوارے کھیل کھلائییندا، آپے ڈونگی کندر پاوے سار۔ آپے آسا ترشنا اپنا ناؤں دھرائیندا، آپے بنیا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ آپے ہوئے ہنگنا گڑھ بنائییندا، آپے اُچی کوک کرے پُکار۔ آپے اپنی ونڈ ونڈائیندا، نرگن نرگن ہو تیار۔ آپے من مت بدھ ناؤں دھرائیندا، جوتی انس کر آکار۔ آپے سُکھمن راہ وکھائیندا، آپے ٹیڈھی بنک ہويا دھواں دھار۔ آپے ایڑا پنگل بندھن پائیندا، آپے کھڑا رہے دوار۔ آپے امرت سروور تال بھرائیندا، آپے نجھر جھرنا جھرے اپار۔ آپے دھواں دھار وکھائیندا، گھٹ بھیت نہ کھئے وچار۔ آپے بجر کپائی گنڈا لائیندا، آپے ہوئے توڑنہار۔ آپے شبدی ڈنک وجائیندا، آپے انحد دُھن سچّی دُھنکار۔ آپے شب روپ ونڈائیندا، آپے کرے کھیل اپر اپار۔ آپے آتم سیج سہائیندا، آپے ناری کنت بھتار۔ آپے سُرّتی شبَد ملائییندا، شبَد ملاوا ایکنکار۔ آپے دسم دواوی آسن لائیندا، نرگن جوت کر اُجیار۔ آپے اپنا بل رکھائیندا، دسم دواوی ہووے باہر۔ آپے دھواں دھار سہائیندا، آپے سُن اگئی کرے پار کِنار۔ آپے کوئن رو سس نور اپنی جوتی چمکائیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ آپے برہما وشن شو چرناں نال رکھائیندا، آپے دیونہار آدھار۔ آپے لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کھوج کھجائیندا، آپے نرگن سرگن کرے پیار۔ آپے نرگن نور

آپ دھرائیندا، شبدی کھیل اپر اپار۔ آپ تھر گھر آسن لائیندا، آپ سہائے بنک دوار۔ آپے اُچے پوڑے چڑھ اپنا پنڈھ مکائیندا، آپے وسے سچکھنڈ سچا زرنکار۔ آپے آد پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا، آپے سو پُرکھ زرنجن میت مُرار۔ آپے ہر پُرکھ زرنجن اپنے گیت گائیندا، آپے ایکنکارا بولے ست جیکار۔ آپے آد زرنجن اپنی جوت ڈگمگائیندا، آپے ابناشی کرتا پنے ساچا یار۔ آپے سری بھگوان اپنا مندر آپے ویکھ وکھائیندا، آپے پاربرہم کرے ست شنکار۔ آپے برہم میل ملائیندا، آتم برہم دئے آدھار۔ آپے وشن برہما شو سیو لگائیندا، آد جگادی دسے ساچی کار۔ لکھ چوراسی آپے ویکھ وکھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن برہما شو دیوے ور، ایکا اپنا ناؤں سمجھائیندا، ساچا ناؤں ہر سمجھایا، ترے ترے ونڈ ونڈائیا۔ آد جگادی کھیل رچایا، جگا جگنتر ویس وٹائیا۔ نرگن سرگن لئے ملایا، سرگن داتا نرگن اکھوائیا۔ جوتی جوت لئے ملایا، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ چارے کھانی چارے جگ چارے بانی ونڈ ونڈایا، اک اکلّا ویکھ وکھائیا۔ دو جا در آپ سہایا، گر پیر اوتار اپنا روپ وٹائیا۔ تیجا نین لئے کھلایا، نیج نیتر کر رُشنائیا۔ چوتھا پد آپ بنایا، گھر بیٹھا ساچا ماہیا۔ پنجم میلا آپ سہج سُبھایا، پنجم سخیاں منگل گائیا۔ چھویں چہر چھن نہ کھئے چُھایا، نرگن جوت اک رُشنائیا۔ ستویں ست ستوادی اپنا کھیل وکھایا، نہ مرے نہ جائیا۔ اٹھار تتاں وچ کدے نہ آیا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ بندھن کھئے نہ پائیا۔ نو دوار نہ ڈیرہ لایا، دسویں اپنی کھوج کھوجائیا۔ نرگن زرویر دیا کھایا، وشنوں تیرا سنگ رکھائیا۔ ایکا حکم ہر سُنایا، بھل کھئے نہ جائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ ونڈ ونڈایا، چار جگ ایکا چوکر ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیوا دئے سمجھائیا۔ نو نو چار سیو اپار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ وشنوں منگے در دربار، پرہ آگے سیس جھکائیندا۔ کون ویلا نو نو چار اترے پار، کون پنڈھ مکائیندا۔ کون کھیل کرے وچ سنسار، لوک مات جوت جگائیندا۔ کون ڈنکا وجائے اکم اپار، کون اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ کون جگ جگ گیار دئے نوار، گیار اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کون مات لوک کھیڑا دئے اجار، اجڑیا کھیڑا کون وسائیندا۔ کون مارنہارا مار، کون کٹار ہتھ چمکائیندا۔ کون دیونہار آدھار، کون سنگ نبھائیندا۔ کون رُتی ہونے اجیار، رُت بسنت کون وکھائیندا۔ ابناشی اچت کون ویلے پاوے سار، کون مارگ راہ تکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بالی بُدھ منگ

منگائیندا۔ برہما اُٹھ اُٹھ کرے دھیان، چرن کول دھیان لگایا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، تیرا حُکم موہے بہایا۔ نو نو چار سیوا کران وچ جہان، جُگ چوکڑی پندھ مُکایا۔ لوک مات ویکھ نشان، نو نو اپنا رنگ رنگایا۔ چوڈاں لوک کھول دُکان، چوڈاں بست دئے وکایا۔ چوڈاں وِدیا کر پردھان، چوڈس چوڈاں بھیو کھلایا۔ تیرا اک سلوک سِری بھگوان، بھل کدے نہ جایا۔ سو پُرکھ زرنجن سد بنیا رہنا نگابنان، برہما ہنگ رُوپ تیرا اک انس انسی جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون وقت لئیں ملایا۔ کون میلا پارہس، برہس ساچی منگ منگائیا۔ کون ویلا سواریں اپنا کم، نہکرمی کرم کھائیا۔ کون ویلا گھڑیں کون ویلا دئیں بہن، تہت وار کون رکھائیا۔ کون ویلا جنی جنی جن، کون وقت گود سہائیا۔ کون ویلا بیڑا دیویں بٹھ، لوک مات ہو سہائیا۔ کون ویلا لیکھا چُکے سورج چن، نور نور وچ ٹکائیا۔ کون ویلا لکھ چوراسی دیویں ڈن، پچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ کون ویلا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بھکھک ایکا منگ منگائیا۔ شنکر اُٹھ للکاریا، نیتر نین آگھاڑ۔ پُرکھ ابناشی تیرا نام تیز کٹاریا، ہتھ ترسول رہیا وکھال۔ باسک تشکا گل شنکاریا، کنتھ مالا اک نشان۔ جو اُچے سو آنت سنگھاریا، بہنہارا جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا تیرے چرن آنت ملے بسرام۔ کون ویلا اتم آؤنا، شنکر منگ منگائیا۔ پُرکھ ابناشی بھیو کھلاؤنا، تیرا تیرے وچ سہائیا۔ جوتی جوت جوت رلاؤنا، سرگن زرگن وچ ٹکائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جُگ کون رُوپ ہو پندھ مُکاؤنا، پاندھی چل کے آئے ساچا راہیا۔ کون رُوپ بخشند اکھواؤنا، بخشنہار سچا شہنشاہیا۔ کون رُوپ اپنی گنڈھ آپ پواؤنا، دوسر کھئے کھول نہ سکے رائیا۔ کون رُوپ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پرمانند وچ سہاؤنا، اند اند اند اک وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی سُن پکار، اک گیان درڑائیندا۔ شبدي چولا اپر اپار، اپنا بولا آپ الائیندا۔ بنیا تولا آپ کرتار، نام کنڈا ہتھ اُٹھائیندا۔ جُگ جُگ کھیل کرے اپار، وشن برہما شو نال رلائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، گھٹ گھٹ پھول پھلائیندا۔ بھگتن دیوے نام آدھار، ایکا ت وکھائیندا۔ سنتن بخشے سچ پیار، ساتک ست کرائیندا۔ گرمکھ ساچے لئے اُہار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ گرسکھ ناتا توڑ جگت سنسار، سگلا ساتھا آپ نہہائیندا۔ ستجگ کرے ساچی کار، ست ستوادی کھیل کھلائیندا۔ زرگن سرگن لے اوتار، وار اٹھاراں رُوپ پرگٹائیندا۔ اتم پندھ لئے وچار، آپ اپنا

بل رکھائیندا۔ تھر رہے نہ وچ سنسار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو آپ سمجھائیندا۔ ستجگ کرے پار کنارہ۔ ہر ساچے سچ وڈیائیا۔ بھگت بھگونت دئے سہارا، نرگن سرگن ہونے سہائیا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکارا، ہنکاری دُشت دئے کھپائیا۔ اپنی گودی آپے دئے ہلارا، ستجگ اپنی گود سہائیا۔ آپ اٹھائے بال انجانا، تریتا اکھ کھلائییا۔ آپے ہویا سگھڑ سیانا، دے مت ہر سمجھائیا۔ دھرت مات دا سنگ نبھانا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ایکاپاؤنا پد نربانا، نرویر پُرکھ اک اکھوائیا۔ کرے کھیل سِری بھگوانا، اپنا کھیل آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاوے سار دو جہاناں، دوئے دوئے جوڑ آپ جڑائیا۔ دوئے دوئے جوڑ ہر کرتارا، بھگونت اپنی کھیل کھلائییندا۔ آپے سرگن نرگن شبد کرائے آدھارا، شبدي سرت آپ ملائییندا۔ آپے دو دو اکھڑ کر اُجیارا، نراکارا ساکارا روپ وٹائییندا۔ آپے رام روپ ہو اُجیارا، آپ اپنا ناؤں پرگٹائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما شو اک سمجھائیندا۔ آپے تریتا تریا دھار، جنک سپتری آپ پرنائیا۔ آپے توڑے گڑھ ہنکارا، آپے لنکا گڑھ ٹرائیا۔ آپے بھگت بھگونت کرے پیار، غریب نہانے گلے لگائیا۔ آپے تریتا اُتارے اپنی دھار، اپنے مارگ لگائیا۔ آپے دواپر کرے سچ پیار، ساچا لیکھا آپ سمجھائیا۔ اپنی وڈیا آپے لئے وچار، وید ویاس کرے پڑھائیا۔ در میلا اک دوار، سچ دوارا دئے سمجھائیا۔ باراں اکھشر کر پیار، نش اکھڑ سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ جگاد جگنتر لے اوتارا، نرگن سرگن روپ وٹائییندا۔ مُکند منوبر لکھمی نرائن ہو اُجیارا، ساول سندر آپے منڈل راس رچائییندا۔ آپے بنسری دیوے نام ہلارا، اپنا شبد آپ الائییندا۔ آپے لجا رکھے وچ سنسارا، آپے غریب نہانے گود بہائییندا۔ آپے رتھ رتھوہی بنے وچ سنسارا، آپے ارجن شبد جنائییندا۔ آپے اپنا آپ سب تون کرے نیارہ، آپے اپنا میل ملائییندا۔ آپے دسے آر پار کنارہ، دُشت ہنکاری آپ کھپائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلائییندا۔ آد جگاد مہا اکتھنا اکتھ۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، کلجگ آپ چلائے رتھ۔ گھٹ گھٹ اپنا ویس دھرائیندا، جوت جگائے گھٹ گھٹ۔ آپے اُپر پردہ پائیندا، اندر مندر بیٹھا چھپ۔ آپ اپنا بل رکھائییندا، آپ اُچلائے جوتی ست۔ چاروں کُنٹ ایکاروپ دھرائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ابناشی اچت۔ ابناشی اچت کھیل کھلایا، لیکھا لیکھت

وچ نہ آئيا۔ اپنا کھيل آپ کھلایا، ويکهنہار آپ ہو جائيا۔ لوک مات پھيرا پایا، نو کھنڈ پرتھمی وچے ودھائيا۔ نور الابی ایکا کلمہ دئے سیکھایا، آپ اپنی دیا کھائيا۔ کایا تاک کھول ہر مندر دئے جنایا، نیج آتم کر رُشنائيا۔ سرشٹ سبائی گیا سمجھایا، بھل رہے نہ رائيا۔ بن ہر دوسر کھئے نہ پار لنگھایا، کلجگ بیڑا ڈوبے شوہ دریائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ ساچا حکم ہر سُنایا، راؤ رنکاں کریا خبردار۔ ساچا سُت آپ اُٹھایا، پُرکھ اکال منایا اشٹ سچي سرکار۔ ساچا کھیل آپ کرایا، آپ اپنی کریا دھار۔ جھوٹھا ناتا توڑ تڑایا، دئے سُنہڑا ساچے یار۔ ساچا ستھر اک ہنڈھایا، تیرا میل دھر دربار۔ وچھڑ کدے نہ جایا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ آپ اپنا پردہ لایا، جگ چوکرئی کھیل کرے زینکار۔ گر اوتار روپ وٹایا، نو سو چرانوے چوکرئی جگ کدا آیا کار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن برہما شو دیوے اک ادھار۔ وشن برہما شو تیرا پندھ مُکاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ وید کتیب شاستر سمرت پُران بھیو کیسے نہ پاؤنا، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی ستان دیپاں لکھ چوراسی ناچ نچاؤنا، نٹوآ ناٹ آپ ہو جائیندا۔ کاغد شاہی لکھ لکھ لیکھا بھگت بھگونت سنت گرمکھ گرسکھ آپ سمجھاؤنا، شبد شبدی شبد پرگٹائیندا۔ جگ جگ رام کرشن بل باون ویس وٹاؤنا، جگ جگ نانک گوبند دھار چلائیندا۔ جگ جگ وید ویاسا لیکھ لکھاؤنا، پوت سپوتا براہمن گوڑا اچے ٹلے پربت آسن لائیندا۔ جگ جگ نانک بھوکھت واک اک جاناؤنا، جودھا بلی اک پرگٹائیندا۔ جگ جگ گوبند سُت اک سمجھاؤنا، پُرکھ اکال دیا کھائیندا۔ جگ جگ پندھ ہر آپ مُکاؤنا، برہمے تیرا منوتر اپنے وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ویلا آنت آپ سمجھائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ اترے پار، ہر ساچا سچ جنائيا۔ زرگن زرگن لے اوتار، زرگن جوت کرے رُشنائيا۔ زرگن سچن زرگن میت مُرار، زرگن میلا سچ سُبھائيا۔ زرگن ناری زرگن کنت بہتار، زرگن سیج لے ہنڈھائيا۔ زرگن مندر زرگن دوار، زرگن بیٹھے آسن لائيا۔ زرگن حکم زرگن ورتار، زرگن نیوں نیوں سپس جھکائيا۔ زرگن شاہ بھوپ سیکدار، زرگن رعیت ناؤں وکھائيا۔ زرگن شبد ناد دھنکار، سُنہار زرگن آپ ہو جائيا۔ زرگن راج راجان شاہ سلطان وڈ سیکدار، زرگن گھر گھر بھکھیا منگن جائيا۔ زرگن در درویش بے دو جہان، زرگن لواں پُریاں پھیرا پائيا۔ زرگن برہما وشن شو دیوے دان، زرگن بھنڈارا سچ سچ

ورتائيا۔ نرگن اُچائے سرگن نشان، سرگن ميٺے آنت نرگن نرگن اپني کل ورتائيا۔ نرگن داتا دو جهان، دو جهانان کهيل کهلايا۔ پُرکھ ابناشي
 هو مهربان، اپنا بهيو رهيا سمجھائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، وشن برهما شو وِلا آنت دئے وکھائيا۔ نو نو چار پار
 کراؤنا، جگ جگ گير دوائيندا۔ اتم گيڑا ويکه وکھاؤنا، آپ اپنا بل جنائيندا۔ لوک مات جامه پاؤنا، مات پت نه کھئے بنائيندا۔ پُرکھ اکال
 ويس وٺاؤنا، اجوئي ريت دگمگائيندا۔ آد شکت اپن انگ لگاؤنا، چترُبهج روپ وٺائيندا۔ بل باون ويکه وکھاؤنا، آپ اپنا بهيو جنائيندا۔
 رام راما ناؤن رکھاؤنا، سيتا سُرتي آپ پرنائيندا۔ کاہنا کرشنا ويکه وکھاؤنا، نام بنسري ناد سُنائيندا۔ عيسيٰ موسيٰ ناؤن دھراؤنا، ايکا الفی
 گل ہندھائيندا۔ عالم علما آپ سمجھاؤنا، ايکا نقطہ ميٺ مٺائيندا۔ نانک نرگن رنگ رنگاؤنا، رنگ رنگيلا اک وکھائيندا۔ گوہند ڏنکا نام
 وجاؤنا، چار گُٺ آپ سُنائيندا۔ اتم اپنا کهيل کهلاؤنا، بهيو کھئے نه پائيندا۔ نہکلنکا ناؤن رکھاؤنا، جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا
 کر، ديونہارا ساچا ور، ساچي سکھيا اک سمجھائيندا۔ نہکلنکا کل جامه پا، اپني کهيل آپ کرائيا۔ وشن برهما شو هر رهيا سمجھا، آد پُرکھ
 وڏي وڏيائيا۔ گر پير اوتار جو رهيا گھلا، ايکا ايکا شبد جنائيا۔ ترے لوکي ناتھ سگلا ساتھ روپ رهيا وٺا، آپ اپنا بل وکھائيا۔ سچ
 حديث جو رهيا پڑھا، چوڏاں طبقات کُنڊا لاهيا۔ سچکھنڊ مکان جو ڏيره رهيا لا، تهر گهر ساچے کرے رُشنائيا۔ هري هر نر نرائن اپنا
 روپ آئے دھرا، بهيو کھئے نه پائيا۔ کلجگ زين اندھيري دئے مٺا، دھواں دھار رهے نه رائيا۔ جوٺھا جهوٺھا بهانڊا دئے بهنا، گھرن بهننہار آپ هو
 جائيا۔ کام کروده لوبھ موه ہنکار دئے گوا، آسا ترشنا نال رلايا۔ منمکھ جيوان دئے مٺا، من مت دئے در ڏرکائيا۔ ورن گوت کوئي رهے نه،
 ذات پات نه کھئے بنائيا۔ ايکا برہم دئے سمجھا، پاربرہم وڏي وڏيائيا۔ جس جن ديا دئے کما، آپ اپنا پردہ لاهيا۔ جوگ ہٺھ ابھياس نه دئے کھئے
 وکھا، سمرتھ پُرکھ وڏي وڏيائيا۔ اٺھسٺھ تيرتھ اپنا چرن کول دوارا دئے وکھا، گنگا جمن سُرستي گوداوري ايکا دھار وٺائيا۔ هر مندر جوت لئے
 جگا، گھر گھر وچ کر رُشنائيا۔ شبد انادي ناد دئے سنا، گرُمکھ پڑھن کتے نه جائيا۔ اپنا ميلا ميلے سہج سُبھا، پُرکھ ابناشي بے پرواھيا۔
 کلجگ تيرا ميٺے آنت نشان، نو کھنڊ پرتھمي پھيرا پائيا۔ راج راجاناں شاہ سلطانان ديوے خاک ملا، سيس تاج نه کھئے ٺڪائيا۔ ہندو مسلم
 سکھ عيسائي کھتري براہمن شوڊر ويش ايکا رنگ دئے رنگا، اوچ نيچ نه کھئے وڏيائيا۔ ست ستواڊي تاگا ديوے ايکا پا، جت ست دھيرج

آپ وکھائیا۔ ساچی گاتھا دئے سنا، سوہنگ شبد آپ جنائیا۔ ہنگ برہم پاربرہم جائے سما، وشو دھار اک بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جگ جگ ویس وٹائیندا، نرگن سرگن لے اوتار۔ قدرت قادر ویکھ وکھائیندا، کرنی کرتا کرے آپ نرنکار۔ دھرنی دھرت دھول ہولا بہار آپ کرائیندا، آپے پاونہارا سار۔ بھگت بھگونت آپ اٹھائیندا، لکھ چوراسی وچوں لئے اُبھار۔ کلجگ اتم اپنا بھیو آپ کھلائیندا، لیکھا جانے گپت ظاہر۔ اپنی ہتھیں کنجی لائیندا، بنے وچولا ہر نرنکار۔ ساچی پونجی گرسکھاں ہتھ پھڑائیندا، نام وست بھنڈار۔ گرمکھ دو جے در نہ منگن جائیندا، جس ستگر پورا ملیا آن۔ اٹھ پر نیتر لوچن نین درشن پائیندا، دوس رات نہ کھئے وکھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم میٹے تیرا نشان۔ کلجگ نشان مٹاونا، جگت جگدیش ہتھ وڈیائیا۔ ستجگ ساچا مارگ لاونا، ست ستوادی دھار بندھائیا۔ سرشٹ سبائی ایکا برہم درساونا، دوسر ہور نہ کھئے جنائیا۔ بہیناں بھییا سرب بناونا، چار ورن کر کرمائیا۔ ایکا نئیآ آپ چلاونا، غریب زانیاں لئے بہائیا۔ اپنی سیوا آپ کہاونا، ساگر سیندھ لئے ترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا بل آپ رکھائیا۔ کلجگ پینڈا جائے مک، سو پُرکھ نرنجن آپ مکھائیندا۔ ہر کا بہانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ مٹمکھاں مکھ پینا ٹھک، ہر ہر ناؤں جو نہ رسنا گائیندا۔ گرمکھ گرسکھ ہرجن ہربھگت ہر جو ہر مندر گودی لئے چُک، آپ اپنی گود سہائیندا۔ درس دکھائے جو بیٹھا لک، گھر گھر وچ اپنا روپ جنائیندا۔ اُجل کرے مات مکھ، جو جن رسنا چہوا گائیندا۔ مات گرہ نہ ہوئے اُلٹا رُکھ، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ سفل کرائے مات ککھ، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ امرت جام پیائے گھٹ، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ آون جاون جائے چھٹ، رائے دھرم نہ ڈن لکھائیندا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، گرمکھ ساچے میل ملائیندا۔ کلجگ انت سہاوی رت، بھڑی زین میل ملائیندا۔ میل ملاواں جوں ماواں پت، گر ستگر گرسکھ سنگ رکھائیندا۔ مٹمکھاں بھاگ گئے نکھٹ، ہر کا روپ دس نہ آئیندا۔ آسا ترشنا مایا ممتا اچے نہ بھری پوٹ، شاہ کروڑی سرب ہلکائیندا۔ گرمکھ ورا رکھے ایکا اوٹ، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ آپ اٹھائے آلیوں ڈگا بوٹ، سچ دوارے آپ بہائیندا۔ لبھدے پھردے کوئی کوٹ، نرگن روپ دس کیسے نہ آئیندا۔ چاروں کٹ پھردے بٹھ لنگوٹ، اچے ٹلے پربت کوٹن کوٹ آسن لائیندا۔ کھئے نہ کڈھ واسنا

کھوٹ، نرمل نیر نہ کھئے پیائیندا - کسے نظر نہ آئے گھر مندر جوت، جگت دیوالی سرب وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ کلجگ اتم کھیل کھلاون آیا، پاربرہم ہر
 کرتار۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ وچھڑے میل ملاون آیا، نرگن نرگن لے اوتار۔ جنم جنم دا پورب لہنا جھولی پایا، لیکھا رہے نہ وچ
 سنسار۔ پھڑ پھڑ باہوں لئے ترايا، ڈبڈے پاتھر جائے تار۔ ستجگ ساچا راہ چلایا، لیکھا جانے آپ کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرمکھ گرسکھ اتم آنتر ایکا نام دئے ادھار۔ گرمکھ نام جنایا، بند کیواڑا کھول۔ شبد ناد وجایا، اگم
 اگمڑا بول۔ ایکا گھر وسایا، سد وسے ہر جو کول۔ دُور دُراڈا پندھ مکایا، آپ اپنے کنڈے تول۔ کایا قلعے کوٹ سہایا، سُرتی شبدي آپے
 مؤل۔ ساچی چوٹ تن لگایا، کرے کھیل بیٹھ اڈول۔ ساچا تخت آپ سہایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں اُلٹا
 کرے نابھ کول۔ اُلٹا کول آپ اُلٹایا، نین مؤند مُدھارا۔ امرت بوند مُکھ چوایا، سانتک ست کرے ورتارا۔ کلجگ اگنی آگ بُجھایا، ترے گن
 مارے مارا۔ پنج وکارا رہے نہ رایا، جس جن بخشے چرن دوارا۔ اتم جوتی جوت جگایا، نور نورانہ کر اُجیارا۔ گھر وچ گھر دئے سہایا،
 گرمکھاں کر پیارا۔ ونج ونجارا اک کرایا، دیوے وسے نام ہر تھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور،
 ہرجن ساچے لئے ادھارا۔ ہرجن سچ ادھاریئن، کر کرپا گن ندھان۔ کلجگ اتم پیج سوارینن، اک وکھائے سچ نشان۔ جھوٹھا ناتا توڑ ٹرائین،
 سچ سچ ورتے سچ ورتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو تیری آنت سنے پکار۔ آنت سنے پکار ہر ہر، ہر
 وڈا وڈ وڈیائیا۔ وشن تیرے آوے در در، آپ اپنا روپ دھرائیا۔ برہما ویکھے آپے کھڑ کھڑ، برہم میلا سہج سُبھائیا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ
 پڑھ، برہم لیکھا دئے وکھائیا۔ اپنی کرنی آپے کر کر، شنکر ایکا ت سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری
 اتم ور، لہنا دینا دیوے تھاو تھائیا۔ لہنا دینا ہر کرتارا، آد جگاد مکائیندا۔ وشنوں میلا دُھر دربارا، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ برہما جوتی
 دئے ہلارا، جوتی جوت سمائیندا۔ کرپا کرے آپ نرنکارا، چرن چرنودک مُکھ چوائیندا۔ تِنان وکھائے اک دوارا، در گھر ساچے سوبھا پائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایکا ہر، جگ جگ پندھ مکائیندا۔ جگ جگ پندھ مکائیندا، ہر پاندھی بے پرواہ۔

سَتَجُگ تریتا دواپر اپنی دھار بندھائیندا، نِرگن سرگن بن ملاح۔ کلجگ اتم کھیل کھلائیندا، اگمڑی کار آپ کرا۔ ہڈ ماس ناڑی چمڑا نہ
 کھئے رکھائیندا، پونی پون نہ لے ساہ۔ کھڑگ کھنڈا نہ کھئے چمکائیندا، تیر کمان نہ لیا ہتھ اٹھا۔ شستر بستر نہ کھئے سبائیندا، چرن رکاب نہ رہیا
 رکھا۔ شاہی فوج لشکر نہ کھئے اٹھائیندا، دوسر سنگ نہ لیا کھئے رلا۔ اک اگلا جوت جگائیندا، شبدی حکم دے ورتا۔ نو کھنڈ پرتھی بھیڑ
 بھڑائیندا، ستاں دیپاں لے جگا۔ اپنی جوتی اگنی لائیندا، من مت بڈھ جگت وڈیا۔ پنڈت کاشی بھیو نہ پائیندا، ملا شیخ مسائک پیر
 دستگیر کوئی سکے بھیو نہ پا۔ گرنھی پنھی سرب گرائیندا، ہر ملے نہ بے پرواہ۔ گرسکھ ورلے آپ جگائیندا، آپ اپنی دیا کہا۔ ذات
 پات نہ کھئے رکھائیندا، ورن برن نہ ونڈ ونڈا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ایکا
 چنڈ پرچنڈ دے وکھا۔ چنڈ پرچنڈ ڈرگا دھار، اشٹہج دے وڈیائیا۔ چترہج بن نرنکار، آپ اپنا رہیا چھپائیا۔ ایکا دوجا کرے پار کینار، تیجا
 نین آپ کھلائیا۔ چوتھے گھر ہو تیار، پنچم لیکھا دے مکائیا۔ چھ شاستر کر وچار، چھیویں گھر کھوج کھوجائیا۔ ست سروی سیج ستار،
 ہر نرنکار گھر گھر وچ دے وجائیا۔ چوڈاں ودیا نہ پائے سار، وید کتیب رہے جس گائیا۔ گرمکھاں کرے اک گفتار، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیا۔
 بتی دند نہ کھئے پکار، اپنی کل آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا آنت کراؤنا وشن برہما شو ملاؤنا، کیتا
 قول پور کرائیا۔ کیتا قول کدے نہ بھلدا، ہری ہر وڈی وڈیائیا۔ کرے کھیل آپ اٹل دا، نہ کوئی تولے تول تھلائی۔ ترے گن مایا وچ کدے نہ
 رلدا، ترے بھون دھنی وڈی وڈیائیا۔ جھوٹے نشان کدے نہ جھلدا، سیج نشان لے اٹھائیا۔ لیکھا جانے اپنی گل دا، بھگت سنت گرمکھ
 گرسکھ اپنا بنس بنائیا۔ گرمکھ بوٹا کدے نہ ہلدا، سرشٹ سبائی لکھ چوراسی پت ڈالی نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرمکھ ورلے لے جگائیا۔ گرسکھ ورا جاگیا، جس جگایا آپ نرنکار۔ ستگر سرنائی لاگیا، ناتا توڑ
 سرب سنسار۔ بشن داس وڈ وڈ بھاگیا، پایا پُرکھ اگم اپار۔ سنگھ بھاگ جگیا نال چراغیا، جوتی جوت ہوئی اجیار۔ ڈرمت میل دھویا
 داغیا، کاگ رلیا ہنساں ڈار۔ اتم اُچیا اک ویراگیا، اٹھے پھر راہ تگے میت مُرار۔ ہر میلا کنت سہاگیا، گرسکھ ہوئے سہاگن نار۔ ستگر
 پورے لکھ چوراسی وچوں کاڈھیا، جنم مرن گیڑ نوار۔ لیکھے لگا ماس رت ناڑی ہاڈیا، رتی رت دے آدھار۔ ہرجن ہر بھگت لدائے لاڈیا،

جوں دھرو پر بلا د پاوے سار۔ ایتھے اوتھے آپ بندھایا ساچا ناتیا، نہ کوئی توڑے توڑنہار۔ سوہنگ شبد گائی گاتھیا، اتم ملیا اوم روپ
 نراکار۔ لگا تلک للاٹ مستک ساچے ماتھیا، نرگن نور ہویا اُجیار۔ دسدا گیا سجن ساتھیاں، بن ہر نام نہ اترے کوئی پار۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ورلے لئے ور، آپ اپنی کرپا دھار۔ کرپا دھارے ہر نرکارے، عقل کلا وڈیائیا۔ بھگت ادھارے
 کرے شنکارے، تن کپڑ اک وکھائیا۔ جوت اُجیارے شبد انحد دھنکارارے، ناد انادی گیت سُنائیا۔ پتر دھیاں نہ کھئے پیارے، ناری کنت
 نہ رووے زارو زارے، جس ملیا بے پرواہیا۔ اترے پار سرب پروارے ڈبڈے پاتھر آپے تارے، چرن پابن نال چُھپائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر آپ چلائے اپنا منتر، گرمکھاں بُجھئے لگی بسنتر، اگنی تت نہ کھئے وکھائیا۔ اگنی تت
 دیوے کڈھ، گر سَنگر ہتھ وڈیائیا۔ نام جنائے ناد انحد، دُھن آتمک آپ سُنائیا۔ جام پیائے ساچی مد، امرت رس اک چکھائیا۔ آون جاون
 میٹے پندھ، سکلا سنگ آپ ہو جائیا۔ جگت وکار تجائے گند، ہر کا ناؤں رسنا جہوا گائیا۔ نیج آتم ملے پرمانند، نیج مندر وجے ودھائیا۔
 ہر کنت سُنائے سہاگی چھند، مل سخیاں منگل گائیا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ آپ تڑائیا۔ ناتا تٹا جیرج انڈ، دس دس ماس نہ اگن
 تپائیا۔ سینتل دھارا سینتل چڑھیا چند، گھر ساچے ہوئی رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت سہیلے لئے ور، گر
 چیلے میل ملائیا۔ گر چیلہ میل ملائیندا، نرگن سرگن کر پیار۔ اک اکیلا ویکھ وکھائیندا، دو جہاناں ہو تیار۔ شبد سہیلا نال رلائیندا،
 دوس رین پاوے سار۔ اپنا ویلا آپ سہائیندا، تہت وار نہ سکے کھئے وچار۔ دھرم رائے دی جیلا آپ کٹائیندا، چتر گیت لیکھا دیوے پاڑ۔
 لاڑی موٹ گرسکھ نہ کھئے پرنائیندا، جس جن سَنگر پورا ملیا آن۔ وشن برہما شو راہ تکائیندا، آد جگادی کھیل مہان۔ بھگون اپنی گود
 بہائیندا، بھگتی دیوے ساچا دان۔ جیون مکٹ آپ کرائیندا، مکٹی دسے بال انجان۔ گرسکھ مکٹی کدے نہ منگ منگائیندا، ایکا منگے چرن
 کول دھیان۔ کلجگ اتم ساچی جگتی آپ جنائیندا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ شکتی بھگتی گرمکھاں سیو کھائیندا، سیوا کرے آپ پروان۔
 بوند رکتی لیکھے لائیندا، ہویا ہر ہری مہربان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرمکھ ویکھے چتر سُبجان۔
 گرمکھ چتر سُبجان، مَورکھ مَورھے آپ بنائیا۔ جس جن دیوے جیا دان، چرن دھوڑ مستک ٹِگا لائیا۔ ایکا راگ سُنائے کان، ناد انادی

دُھن اُپجائیا۔ برہم پاربرہم کرے پہچان، برہم ودیا اک سکھائیا۔ گھر وچ میلا گھر وچ گرو گھر وچ چلا گھر وچ آسن گھر وچ سنگھاسن
 دئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھ وکھائے ساچا گھر، گھر گھر وچ دئے پرگٹائیا۔ گھر ناری کنت بہتار، گھر
 ساچی سیج سہائیندا۔ گھر پیا پریم یار، گھر پریم پیار وکھائیندا۔ گھر شبد ناد دھنکار، گھر سخیاں منگل گائیندا۔ گھر امرت ٹھنڈا ٹھار،
 گھر بھر پیالہ جام پیائیندا۔ گھر جوت نرنجن کرے اُجیار، گھر نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ گھر دیا باقی کھلاپاتی کر تیار، اپنا مندر آپ سہائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھاں اندر آپے وڑ، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ گرمکھاں اندر آپے وڑیا، آوندا جاندا دس نہ آئیا۔
 اپنے پوڑے آپے چڑھیا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ اپنے دوارے آپے کھڑیا، گرمکھاں راہ وکھائیا۔ اپنی ودیا آپے پڑھیا، ہرجن ساچے لئے پڑھائیا۔
 نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑیا، پنج تت نہ کوئی وکھائیا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی گور نہ کھئے دبائیا۔ گرمکھ ویرلا گرو گرو آپے وریا، گرو
 شبد ہوئی گرومائیا۔ نرہو چکائے جگت ڈریا، بھہ بیہانک ہوئے سہائیا۔ آسا منسا پوری کریا، جو جن رہے سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ایک رنگ رنگائیا۔ گرمکھ رنگے رنگ انڈیٹھڑا، گرو ستگر آپ رنگایا۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، پنج تت دئے
 وڈیایا۔ امرت رس پیائے ایک میٹھڑا، ریٹھا کوڑا اپنا رس چکھایا۔ دھام وکھائے اک انڈیٹھڑا، جگت نیتر دس نہ آیا۔ سرب جیاں دا سانجھا
 میتڑا، پاربرہم سچی سرنا یا۔ برہم گائے سہاگی گیتڑا، چھٹی راگ بھیو نہ رایا۔ بیٹھا رہے اک اتیتڑا، ساچے مندر سوہیا پایا، کلجگ اتم آپ
 چلائے اپنی ریتڑا، گرسکھ کایا مندر گرو دوار مندر مٹھ شودوالا وکھائے مسیتڑا، گھر ایشٹ دیو اک پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپ اپنا راہ وکھایا۔ نمو دیو نمسکار واستک روپ، پاربرہم بودھ آگادھ پروانیا۔ نرویر پُرکھ اکال ٹھاکر سوامی ست
 سروپ، آد جگاد جگا جگنتر سنائے دھر فرمانیا۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ اُتھج سیبج پاوے سار دہ دشا چار کوٹ، نرگن نراکار اک اکلا
 سری بھگوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد شکت آد بھوانی سار شبد سچ نشانیا۔ پاربرہم برہم کھیل مہان، خالق
 خلق روپ ویکھے دو جہان، مخلوق اپنی دھار رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا ساچا ہر، گرمکھ ساچے
 آپ ملائیندا۔ گرمکھ ملیا ستگر پایا نانا تٹا جگت، مانس جنم جوئے نہ ہاریا۔ پُرکھ ابناشا گھٹ گھٹ واسا داسی داسا دین دیال، کھیلے

کھیل اگم اپاريا۔ کلجگ اتم اولڑی چال، چرن بھکار رکھائے کال مہاکال، وسنہارا سچکھنڈ سچي دهرمسال، لوک مات ہونے اجياريا۔
 بھگت بھگونت لے بھال، ساچے سنت راہ دسے اک سکھال، گرمکھان توڑ جگت جنجال، گرسکھان بنے آپ دلال، بیڑا کرے پار کناریا۔
 جو جن آئے سرنا ایکا منگ لے منگا، پُرکھ ابناشی دیا دے کما، لوچن تیجا دے کھلا، انحد شبد دے وجا، امرت جام دے پیا، نرگن جوت کر
 رشنا، اوکھی گھاٹی دے چڑھا، اپنا پلا آپ پھڑایا۔ اپنا پلا آپ پھڑایا، گرسکھ بھيو کھنے نہ پائیندا۔ نرگن سرگن دوارے منگن آیا، جگ
 جگ اپنا برد دھرایا، ہرجن اپنے انگن آپ اٹھاون آیا، آپ اپنی گود سہایا۔ ہر کا ناؤں منگن جو سنگن، درگاہ ساچی ملے نہ تھایا۔ ستگر
 پورا حاضر حضورا تن پہنائے نام ساچا کنگن، جوں کسیرا روداس چمارا گنگا آپ وٹایا۔ ہر بھگت بنے ساچا ہیرا مانک موتی، جگے جوتی
 سرتی اٹھے سوتی، گر ستگر لے اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ہلارا اک لگایا۔ شبد ہلارا آپ لگائیندا، کر کرپا
 گن ندھان۔ گرمکھ اتم آپ جگائیندا، پرما تم ہویا نگاہبان۔ سناتن دھرم اک وکھائیندا، ساتنک روپ سیری بھگوان۔ وشنوں کھیل آپ
 کھلائیندا، گھر گھر دیوے جیا دان۔ برہم جوت سرب جگائیندا، پاربرہم ہو پردھان۔ شنکر سنسا سرب مٹائیندا، جو بھلے جیو شیطان۔
 گر کا شبد انت پرنائیندا، جودھا سوربیر بلی بلوان۔ جگ جگ اپنا بل رکھائیندا، نو کھنڈ پرتھمی پاوے آن۔ گر اوتار اپنی رسنا جہوا
 گائیندا، دیونہارا ہر فرمان۔ کلجگ ویلا اتم آئیندا، پُرکھ ابناشی ہویا مہربان۔ شبد بنانا آپ اٹھائیندا، لوک مات رکھ آن۔ نرگن نرویر
 نہکلنک سیو کھائیندا، گرسکھ اٹھائے بال انجان۔ اپنی ہتھیں آپ چڑھائیندا، اپنے کندھ چکے سیری بھگوان۔ جگت کھار نہ کھنے بنائیندا، نہ
 کوئی کاہنی کرے پچھان۔ اٹھا گیترا آپ دوائیندا، مکھ پھرے دو جہان۔ جگت بھنڈارن آپ بھرائیندا، کرے کھیل ہو مہربان۔ گرسکھ
 ارتھی اپنے دھام پُچائیندا، نہ کوئی پرکھ جیو جہان۔ پنج تت کایا اگنی وچ جلائییندا، ترے گن میٹے انت نشان۔ برہم پاربرہم وچ سائیندا،
 جوتی میلا جوت مہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر سنگت دیوے مان۔ ہر سنگت وڈیائی دھن،
 ہر ستگر پُرکھ منایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، ہر مندر ہر جس گایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، جگت ترشنا بھکھ گویا۔ ہر سنگت
 وڈیائی دھن، سنسا روگ رہے نہ رایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، پُرکھ ابناشی سیو کھایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، عرش فرش قرص گرہ

ایکا کایا کعبہ دئے وڈیایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، دو دو آہ آبِ حیات دئے برس، اپنی دھار آپ وہایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در آئے لیکھے لئے لگایا۔ لیکھے لگے آیا در، بھل رہے نہ رائیا۔ درس دکھائے گھر گھر، راتیں سُتیاں لئے جگائیا۔ وشنوں رُوپ آپے کر، اپنا رُوپ آپ پرگٹائیا۔ سیس تاج آپے دھر، مور مُکٹ سیس ٹکائیا۔ دھنکھ بان آپے پھڑ، جنگل جوہ اُجاڑ پرہاس دئے وکھائیا۔ سیلی ٹوپی سر رکھ، نام ست کرے پڑھائیا۔ چرن رکابے آپے رکھ، گوبند رُوپ دئے درسائیا۔ کِریا کرے پُرکھ سمرتھ، گُرمکھ شبدی بندھن پائیا۔ من منوآ دہ دشا نہ جائے نس، پنچھی اڈ نہ اڈاری لائیا۔ بڈھ بییکی دئے رس، ایکات وکھائیا۔ مت متوالی تیر مارے کس، بان نرالا اک چلائییا۔ پنچ وکارا کرے بھٹھ، پنچم شبد دُھن اُچائیا۔ گُرمکھ گُرسکھ ہرجن ہربھگ دیوے درس، لہنا دینا چُکائے سیان ساڈھے تِن ہتھ، رُوداس چمار دئے گواہیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جو جن آتم انتر درشن پائیا۔ کوئی کہے جھوٹھ کوئی کہے سچ، گُرمکھ ورلے ہردے اندر گیا رچ، نہ کوئی سکے باہر کڈھائیا۔ ہر کا ناؤں ہرجن ورلے گیا پچ، دوسر اندر ٹکے نہ رائیا۔ کلجگ جیو جگت دوارے رہے پچ، گُردوار دس کیسے نہ آئیا۔ مان ابھان پنچ تت کایا ماٹی کچ، سچ نشان نہ کھئے وکھائیا۔ گن جانیا جگت بھوگ بلاس رس، ہر گن کہن سُنن کھئے نہ جائیا۔ سورپیر بلوان راج راجان من واسنا ہونے وس، سرت شبد نہ کھئے ملائییا۔ جگت مایا ممتا رکھی آس، ہر ملن دی آس نہ کھئے رکھائیا۔ پی پی مد نہ مٹی پیاس، نام خُماری نہ کھئے چڑھائیا۔ جگت بان اڈائے آکاش، اپنا گھر ویکھن کھئے نہ جائیا۔ جیو جہانا جنتاں کھادا ماس، اپنا ماس گر کے ہٹ نہ کھئے وکائیا۔ گھر گھر رکھے داسی داس، داسی داس بن ستگر سیو نہ کوئی کھائیا۔ پتر دھیاں جنے دس دس ماس، دس دس ماس پھند نہ کھئے کٹائیا۔ رسنا کھادا جگت گراس، ہر سواس سواس نہ کھئے دھیائیا۔ بن ستگر پورے ویلے آنت نہ کرے کھئے بند خلاص، مات پت بھائی بھین ساک سجن سین نہ سکے کھئے پچائیا۔ جو دیسے سو ہونے وناس، تھر نہ رہے پرتھی آکاش، پُرکھ اکالا دین دیا آد جگاد ایک ایک ایک رگھرائیا۔ کلجگ آنت سری بھگونت گُرمکھاں کرے بند خلاص، جو جن رہے دھیان لگائیا۔ گوپی کاہن بن بن پاوے راس، گرہ مندر اندر اپنا ناچ نچائیا۔ سینتا رام وسے پاس، رام سینتا سُرتی

شبدی وچھڑ کدے نہ جائیا۔ نانک گوہند کرے بند خلاص، گوہند گر گر جو جن درشن پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہری ہر اپنی کھیل کھلائیا۔

★ ۱۲ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی اوم پرکاش دے گرہ جالندھر ★

اک اکلّا رکھنہارا، آد جگاد سہائیندا۔ سچکھنڈ وسے دھام نیارا، سچ دوارے سوہیا پائیندا۔ تھر گھر ساچے ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت نیواسی ساچا تخت ہنڈھائیندا۔ حُکمی حُکم کرے ورتارا، حُکمی حُکم کھیل کھلائیندا۔ در درویش بن بھکھارا، اپنی منگ آپ منگائیندا۔ آپ کرائے ساچا ونج ونجارا، اپنا ونج آپے ویکھ وکھائیندا۔ نرگن روپ اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اجونی رست آد جگاد کرے سچ نیان، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ اک اکلّا کھیل اپارا، آد جگاد کرائیندا۔ سچکھنڈ وسائے اک دوارا، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ شبد سٹ سٹ دلارا، ہر نرنکارا آپ اٹھائیندا۔ دیوے ور ایک ہر، وست اموک جھولی پائیندا۔ ترے ترے نور کر اُجیارا، ترے ترے میل آپ دھرائیندا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بل رکھائیندا۔ اپنا بل آپے دھار، اپنی دیا آپ کھائیا۔ لکھ چوراسی کر پسار، ترے گن بندھن ایک پائیا۔ پنج تت گھاڑن گھڑے اپار، گھڑنہارا آپ ہو جائیا۔ رکت بوند اپر اپار، ہڈ ماس نارٹی جوڑ جڑائیا۔ کایا گڑھ کر تیار، ویکھنہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ اک اکلّا ہر بے انت، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ آد جگادی ناری کنت، ایک اپنی سیج ہنڈھائیا۔ آپے جانے اپنی بنت، اپنا روپ آپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اک اکلّا اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اک اکلّا کھیل اپار، رکھنہار لکھ چوراسی کر پسار، وشن برہما شو سیوا لائیندا۔ نرگن تت تت کر پیار، برہم مت اک ٹکائیندا۔ وسنہارا دھام نیار، جاگرت جوت کر اُجیار، جوتی جوت اپنا ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے

کھیل ساچا ہر، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ لکھ چوراسی ہر ہر دھار، زرگن سرگن آپ چلائیا۔ دیوے حکم سچی سرکار، شاہ پاتشاہ
 وڈی وڈیائیا۔ جگ جگ گیڑا پر اپار، جگت وندن ونڈ وندائیا۔ لیکھا جانے دھر دربار، دھر دی بانی بان شبد الاٹیا۔ شبد ناد سچی
 دھنکار، اپنا راگ آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائیا۔ ہر ہر ویس وٹائیندا، اک اکلّا بے پرواہ۔
 چارے کھانی آپ سنائیندا، اپنا آسن بیٹھا لا۔ گھٹ گھٹ دیپک جوت جگائیندا، اپنی دھن آپ اُچا۔ گھر گھر شبد ناد وجائیندا، اپنی
 دھن آپ جنا۔ اپنا بھیو آپ کھلائیندا، آپے بنت لے بنا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ایکاکا گھر، گھر سہنجنا آپ
 سہا۔ گھر گھر ہر سہنجنا، ہر ساچے سچ وڈیائیا۔ دیپک جگے آد زرنجنا، تیل باقی نہ کھئے پائیا۔ کرے کھیل درد دکھ بھے بھنجنا، دردی
 درد نہ کھئے جنائیا۔ آد جگادی ساچا سجنّا، سگلا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا ساچا ہر، ایکاکا دھام
 سہائیا۔ ایکاکا دھام سہندڑا، ہر ساچا وڈ مہربان۔ سچکھنڈ دوارے آسن لندڑا، جوتی نور جگے مہان۔ ساچے تخت سوہیا پندڑا، اُپر بیٹھ
 سری بھگوان۔ اپنا حکم آپ سندنڈڑا، اپنا بھانا دھر فرمان۔ اپنا بھانا آپ رکھنڈڑا، آپے کرے پروان۔ آپے لکھ چوراسی ویکھ وکھنڈڑا، آپے
 زرگن سرگن بھئے مہربان۔ آپے شبد سندیش سندنڈڑا، لکھ چوراسی ویکھ نشان۔ آپے اپنا پردہ اُٹھنڈڑا، پنج تت بھئے آپ مہربان۔ آپے
 بھگت بھگونت ویکھ وکھنڈڑا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل مہان۔ اک اکلّا ایکنکارا، جگ جگ کھیل
 کھلائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، محل اٹل اُچ مینار در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ زرگن جوتی کر اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ شبد اناد
 سچی دھنکارا، ناد انادی آپ وجائیندا۔ لوک مات کرے کھیل نیارا، اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ بھگت بھگونت کھولے بند کواڑا، اپنا پردہ
 آپ اُٹھائیندا۔ میٹ میٹئے پنچم دھاڑا، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکاکا ہر، ایکاکا کھیل
 کھلائیندا۔ اک اکلّا بے پرواہ، آد جگاد سمایا۔ جگ جگ بنے مات ملاح، ہر سنتن دئے ملایا۔ اک جنائے اپنا ناؤں، نش اکھر آپ پڑھایا۔
 سدا سہیلا بنے پتا ماؤں، سیس اپنا ہتھ ٹکایا۔ ویکھنہارا نگر کھیڑا گراؤں، پنج تت کایا چولا پھول پھلایا۔ گرمکھ ورلے آپ اُٹھائے پھڑ پھڑ
 باہوں، جس جن اپنی دیا کھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا ایکنکار کرے کھیل اگم اپار، دوسر سنگ نہ کھئے

رلایا۔ سو پُرکھ زرنجن اک اِکلا، در گھر ساچے سوہبا پائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن وسنہارا سچ محلہ، در دربارا اک وڈیائیا۔ ایکنکارا آپ پھڑائے اپنا پلا، اپنا سنگ آپ نبھائیا۔ آد زرنجن اپنے دیپک آپے بلا، زرنجن زرنجن کرے ژشنائیا۔ ابناشی کرتا وسنہارا جلا تھلا، جل تھل مہیئل آپ سمائیا۔ سِری بھگوان سچ سندیش نر نریش ایکا گھلا، گھٹ گھٹ دُھن ناد وجائیا۔ پاربرہم برہم آپے رلا، ابھید ابھید آپ ہو جائیا۔ ہر بھگت پھڑائے آپے پلا، چُھٹ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اک اِکلا سرشٹ سبائی پتا مائیا۔ سرشٹ سبائی ایکا داتا، ایکا رنگ سمائیندا۔ جن بھگتاں سُنائے ساچی گاتھا، جگت وِدیا نہ کھئے پڑھائیندا۔ آتم آنتر وکھائے تیرتھ تاٹا، سر سروور آپ نہائیندا۔ آپے پورا کرے گھاٹا، دوسر در منگن گرسکھ کدے نہ جائیندا۔ زرنجن جوت جگائے للاٹا، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ انحد شبد مارے ساٹا، تن نگارہ آپ وجائیندا۔ آتم سیجا ویکھے کھاٹا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگت چاڑھے تن رنگت، رنگ رنگیلا اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ جُگ جُگ بھگت ترائیندا، ہر ساچا ساچی کار۔ ایکا حُکم آپ سُنائیندا، حُکمی حُکم سچّی سرکار۔ اپنے بھانے سد رہائیندا، سر ہتھ رکھ سمرتھ کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا کرے کھیل اگم اپار۔ اگم اپار کھیل کھلائیندا، زرنجن سرگن ہر ہر میت۔ سنت کنت بھگونت اپنے تھان بہائیندا، دھام وکھائے اک انڈیٹھ۔ اٹھ پھر ویکھ وکھائیندا، دوس زین وسے چیت۔ اپنا راگ آپ لائیندا، تریا ناد وجائے اک اتیت۔ سُنن سکھوپت کھیل کھلائیندا، جاگرت ویکھے ٹھانڈا سیت۔ ترے گن وچ کدے نہ آئیندا، ہرجن کرے پت پُنیت۔ ہست کپٹ کھیل کھلائیندا، اک اِکلا گائے سہاگی گیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، لکھ چوراسی پرکھے نیت۔ لکھ چوراسی پرکھنہارا، ایکا رنگ سمائیندا۔ کرے کھیل وچ سنسارا، بھگت بھگونت آپ اٹھائیندا۔ سنن دیوے ست سہارا، ساچی سیکھیا اک وکھائیندا۔ گرمکھاں آنتر کھول کواڑا، دئی دویتی پردہ لائیندا۔ گرسکھاں میٹے پنچم دھاڑا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ جُگ جُگ کرے ساچی کارا، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر پار اُتارا، اپنے لیکھے پائیندا۔ لیکھا جانے گر اوتارا، شبد گر گر ستگر آپ وڈیائیندا۔ پنچ تت دئے سہارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش میل ملائیندا۔ من مت بڈھ پاوے سارا، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ اک اِکلا بندھن پائے، بندی چھوڑ آپ ہو جائیا۔ لکھ چوڑاسی گھٹ گھٹ اندر مردنگن آپ وجائے، نام مردنگا اک وکھائیا۔ جن بھگتاں کنگن تن اک پہنائے، ست سنتوکھ وڈی وڈیائیا۔ آتم آنتر پرماندن اک اُچائے، جگت ترشنا حرص رہے نہ رائیا۔ گیت سہاگی چھندن اک سُنائے، نہ کوئی لیکھا لکھ قلم جگت شاہیا۔ مستک تلک چندن آپ لگائے، نرگن جوت نور للاٹ کر رُشنائیا۔ دُئی دویتی بہرماں کندھن آپے ڈھائے، نہ بھو بھو نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا اپنی دھارا آپ چلائی۔ اک اِکلا دھار چلائیندا، ستجگ تریتا دواپر کرپا پار۔ کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا، لیکھا جانے دُھر دربار۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پائیندا۔ گگن پاتالان چرناں بیٹھ لتاڑ۔ وشن برہما شو آپ اُٹھائیندا، کروڑ تیتیس دئے ہلار۔ سُرپت راجا اند نال ملائیندا، نرگن کھیل اگم اپار۔ دہ دشا پھیرا پائیندا، چار کُنٹ ہئے اُجیار۔ ترے گن مایا ویکھ وکھائیندا، پنج تت جانہارا دھار۔ نرگن نرگن سرگن میل ملائیندا، شبدي گر گر اوتار۔ گر شبدي ڈنک وجائیندا، ناد انادی ایکنکار۔ کلجگ جیو بھيو کھئے نہ پائیندا، اتم سوتا پیر پَسار۔ من کا منکا نہ کھئے بھوائیندا، پڑھ پڑھ تھکے جیو گوار۔ گر گر شبد دس کیسے نہ آئیندا، پنج تت کرن پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا وار۔ اک اِکلا ایکا وار، اپنا کھیل کھلائیندا۔ جگ چوکرئی دئے سہار، گيڑا گيڑے آپ بھوائیندا۔ آپ پرگٹائے گر اوتار، حُکمی حُکم سرب پھرائیندا۔ کلجگ اتم ہو تیار، نرگن نرور پُرکھ اکال لوک مات جوت جگائیندا۔ شبد سروپی بن دلال، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جاکرت جوت اک جگائیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنائیندا۔ ہر ہر بھيو جنائیندا، کر کرپا دین دین۔ سنت ساجن ویکھ وکھائیندا، جو جن آتم آنتر رہے چین۔ چاروں کُنٹ پھیرا پائیندا، ہرجن ویکھے لائے اپنے لیکھے جگت وچھوڑا کئے جوں جل مین۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل لوک تین۔ ترے گن مایا کھیل اپارا، ہر اتم پار کرائیندا۔ کلجگ اتم ہو اُجیار، اک اِکلا ویکھ وکھائیندا۔ سمت سمتی بھيو نیارا، بیس ستاراں اپنا بل دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ ایکا حُکم ہر ورتنت، شبدي شبد وجے ودھائیا۔ گرمکھ ورا جانے سنت، دوسر بوجھے نہ کھئے رائیا۔ اپنی مہا جانے اگنت، لیکھا لیکھ وچ نہ آتیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، زرگن سرگن ویکھے تهاؤں تھائینا۔ زرگن سرگن کایا مندر، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ بہرم بھلیکھے آیا شہر
 جالندھر، بھگتاں لیکھا آپ چُکائیندا۔ وسنہارا ڈُونگھی کندر، انہو پرکاش آپ کرائیندا۔ جس جن توڑے اپنا جندر، تِس اپنا درس
 دِکھائیندا۔ جیو جنت چار کُنٹ دہ دشا من واسنا بھوئندا بندر، ین گر شبد بندھن کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، اک اِکلا پُرکھ اکال آد جُگادی دین دِیال، وسنہارا سچکھنڈ سچّی دھرمسال، جُگ جُگ بھگت بھگوت لوک مات کرے پرتپال، لکھ
 چوڑاسی وچوں بھال اپنا بھو کھلائیندا۔ اک اِکلا کھیل کرائیندا، کھیلنہار آپ بھگوان۔ گھٹ گھٹ اندر ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا سچ
 نشان۔ ڈُونگھی بھوری پھول پھلائیندا، سُکھمن نارّی جانے دکان۔ ایڑا پنگل پندھ کٹائیندا، آتم آنتر ہو مہربان۔ نجھر جھرنا آپ
 جھرائیندا، کول کولا کر پروان۔ انحد شبد ناد وجائیندا، دُھن انادی ایکا گان۔ جوت زرنجن آپ جگائیندا، کِریا کر ہو مہربان۔ کاگوں
 ہنس آپ بنائیندا، سر سرور نپائے اک نہان۔ بجر کپائی توڑ تڑائیندا، ست سرُپی آپ وکھائے اک نشان۔ آتم سیجا آپ سہائیندا، آتم برہم
 ہو پردھان۔ ایش جیو کھیل کھلائیندا، کھیلے کھیل گن ندھان۔ آپے سُرّتی آپے شبد آپے اپنا بندھن پائیندا، آپے میل ملاوا ویکھے آن۔ ایکا
 حُکم آپ ورتائیندا، گُرمکھ وِرلا جانے چتر سُبجان۔ کوئن کوٹ چار کُنٹ دہ دشا اُٹھ اُٹھ دھائیندا، پندھ مکے نہ وچ جہان۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک اِکلا نوجوان۔ اک اِکلا نوجوانا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ آد جُگادی کھیل مہانا، جُگ جُگ اپنا ویس
 وٹائیا۔ لیکھا جانے دُھر دیانا، دُھر فرمانا اپنی گاتھ الاٹیا۔ کلجگ اتھ ہوئے پردھانا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ گُرمکھ وِرلے دیوے اپنا دانا،
 جیون دات جھولی پائیا۔ گھر گھر ملے ساچا کاہنا، رُپ انوپ آپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سنتن اندر جائے
 وڑ، آؤندا جاندا دِس نہ آٹیا۔ سنتن ویکھے جگت لباس، کایا چولی کھیل کھلائیندا۔ مندر اندر کھیل پرہاس، جنگل جوہ اُجاڑ رُپ
 وٹائیندا۔ تیئی گھنٹے من اُداس، چووی پل کھیل کھلائیندا۔ رسنا گاوے جگت سواس، پون حواس نال رلائیندا۔ نین تکن پرتھمی آکاش،
 من چار کُنٹ پھیرا پائیندا۔ سُرّتی سد رپے اُداس، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ سچ وست نہ دِسے پاس، چوڈاں ہٹ ویکھ وکھائیندا۔
 گوپی کاہن نہ پاوے راس، سُرّتی شبد نہ منگل گائیندا۔ لیکھا لیکھے چہار رویداس، کلجگ لیکھا سرب مُکائیندا۔ اندرے اندر بیٹھے رہن

نراس، ہر جو ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے جگت بستر کایا چولی آتم آتر، ترے گن مایا ویکھے بسنتر، اگنی آگ نہ کھئے بھجھائیندا۔ آتم آتر ڈونگھا کھاتا، ہر ساچا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چوڈاں ودیا جگت گاتھا، کلجگ جیواں آپ پڑھائیندا۔ کوئی کہے رام نام ساتھ، کوئی منگے دان ترے لوکی ناتھا، کوئی نانک نام کہائیندا۔ کوئی کہے گوبند چلائے راتھا، کوئی عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یاری راہ تکائیندا۔ اک اکلآ آد جگاد پاربرہم پُرکھ سمراتھا، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد شبد گر بلوان، آد جگاد جھلائے اک نشان، سچ نشانہ اک وکھائیندا۔ کایا آتر لگی آگ، کلجگ جیو بھیمو نہ رائیا۔ سیس دستار نہ سوپے پگ، جس ملیا نہ بے پرواہیا۔ درس نہ پایا اُپر شاہ رگ، نو دوار جگت واسنا پھرے ہلکائیا۔ ہنس نہ بنیا جیو گگ، واسنا کاگ وانگ کرائیا۔ جس ستگر ملیا سورا سرپگ، سو سنت ساجن گھر وجدی رہے ودھائیا۔ کیا کوئی طعنہ میہنا دیوے جگ، جس جگت ایشور اپنے انگ لگائیا۔ مائس جنم نہ ہوئے بھنگ، جس بھگت بھگونت اپنی گود بہائیا۔ کایا چولی چڑھے رنگ، بسنت بسنت رت دئے گواہیا۔ گرھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم اک درسائیا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، نام خزانہ اک وکھائیا۔ چار ورن ہر کا روپ ساچی سنگت، ایش جیو جیو ایش برہم پاربرہم ایکا نور نور نور لئے اُچجائیا۔ نور اُپایا نور دھار، نوری نور کھیل کھلائیندا۔ نور نرگن ہوئے اُجیار، نور سرگن سنگ نبھائیندا۔ نور کرے سرب پساں، نور دھواں دھار ڈیرہ لائیندا۔ نور آد آت کرے کھیل اپار، نور مدھ اپنا روپ وٹائیندا۔ نور گر نور اوتار، نور جیو جنت سمائیندا۔ نور بھگت نور سنت، نور گرمکھ نور گرسکھ نور ناری نور کنت، نور نور سیج ہنڈھائیندا۔ نور گرھ ہوئے ہنگت، نور کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار بنت بنائیندا۔ نور آسا ترشنا بنے منگت، نور در درویش پھیری پائیندا۔ نور نور کرے کھنڈت، نور کھنڈا نور کٹار، نور حکم نور اوتار، نور شبد نور دیبان، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اکلآ کھیل اپار، سنتن وکھائے اک دوار، دو جا در نہ کھئے وکھائیندا۔ آنتشکرن کرے جن وچار۔ چاروں کنت سریشٹ سبائی دھواں دھار۔ نہ کوئی سجن نہ کوئی میت، نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار۔ نہ کوئی گائے سہاگی گیت، در در دسے وبھچار۔ بن گرمکھ گرسکھ کھئے نہ دسے مات اتیت، نو کھنڈ پرتھی ناتا جڑیا کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار۔ آنتشکرن ہر ہر دھیان، آتم آتر اک لو

لائیآ۔ جس جن دیوے اپنا دان، نام ندھانا جھولی پائیآ۔ چرن کول پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اک وکھائے سچ دھیان، برہم گیان اک درڑائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھٹ گھٹ ویکھے تھائوں تھائیآ۔ آتر آتم جگت وچار، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ہلکایا۔ سچ سچ نہ دسے کھئے وبار، کایا مندر ہر مندر رُپ نہ کھئے بنایا۔ چاروں کُنٹ کُنٹ کرے وچار، دہ دشا نیتر لوچن نین رہے اُٹھایا۔ گُرمکھاں گُرم گُرم شبدی آپے پایا حصّہ، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ جو جن سیکھیا ساچی سیکھا، سیکھی سیکھیا اک وکھایا۔ آپے جانے دُھر دا لیکھا لیکھا، لیکھا لیکھ نہ کوئی میٹ مٹایا۔ ستگر رُپ اک اندٹھا، جگت نیتر دس کیسے نہ آیا۔ آتم سیجا سوتا دے کر پٹھا، اپنی کروٹ نہ لے بدلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنتشکرن جانے ہر ہر، کایا مندر آپے وڑ وڑ، پہلے دوجے تیجے چوتھے پوڑے چڑھ چڑھ، پنچم شبد ناد سُنائے کھڑ کھڑ، سُرَت سوانی شبد ہانی آپے پھڑ پھڑ، امرت آتم ٹھنڈا پانی اک وکھائے سر سر، ہر ہر نر نر ناری کنت سنت بھگونت ایکا رُپ سمایا۔

★ ۱۲ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ پنڈ احمد پُر ★

ست پُرکھ نرنجن ساچی دھارا، ست ستوادی آپ چلائیندا۔ اگم اگمٹا کرے اگمٹری کارا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بھیو نیارا، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیندا۔ ایکنکارا آپے جانے اپنی کارا، کرنی کرتا آپ اکھوائیندا۔ آد نرنجن نور اُجیارا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا دھام نیارا، دھام اولڑا اک سہائیندا۔ ابناشی کرتا شاہو بھوپ بن سیکدارا، اپنا حُکم آپ جنائیندا۔ پاربرہم بن بھکھارا، اپنی منگ آپ منگائیندا۔ کرے کھیل ہر نراکارا، نروریر اپنا بندھن آپے پائیندا۔ جونی ربت ہو تیارا، پُرکھ اکال دین دیال اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنی اچھیا آپے بن ورتارا، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ آپے کھولے سچ دوارا، بنک دواری آپ اکھوائیندا۔ سچکھنڈ ساچا کر تیارا، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ رُپ رنگ دسے نہ کھئے آکارا، تتوت نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی بنائے چار دیوارا، چہر چہن نہ کھئے چھپائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیارا، کملاپاتی آپ ٹکائیندا۔ گھاڑن گھڑے گھڑنہارا، گھڑن بھنہارا

اپنی رچنا آپ رچائیںدا۔ سچ سینگھاسن کر تیارا، اپنا آسن اک سہائیںدا۔ نہ کوئی باڈی پاوے سارا، پاوا چول نہ کھئے رکھائیںدا۔ شاہو بھوپ بن زرنکارا، زرگن اپنا آسن لائیںدا۔ جگت جگدیش کھیل نیارا، نرادھارا آپ کرائیںدا۔ سچ نشانہ کر تیارا، در گھر ساچے آپ جھلائیںدا۔ ساچا تاج سیس دستارا، زرگن اپنا آپے ویکھ وکھائیںدا۔ دوسر نہ کوئی میت مرارا، سگلا سنگ نہ کھئے جنائیںدا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، راج راجان اپنا حکم سنائیںدا۔ در درویش بن بھکارا، اپنے دوار آپے سیس جھکائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اجونی رست انہو اپنا پرکاش اُچائیںدا۔ آد پُرکھ کھیل اولّا، ہر ساچا سچ کرائیا۔ سچکھنڈ سہائے سچ محلہ، سچ سینگھاسن آسن لائیا۔ اپنے دیپک آپے بلا، سٹح پرکاس اک وکھائیا۔ آپے وسے نہچل دھام اٹلا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، آپ اپنا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، الکھ اگوچر اگم اتہاہ بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ بے پرواہ ہر زرنکار، در گھر ساچے سوہیا پائیںدا۔ جوتی جاتا ہو اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیںدا۔ اپنے مندر کھیل کرے اپر اپار، اپرمپر اپنی دھار آپ چلائیںدا۔ آپے لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر دھام اپنا آسن لائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا مندر آپ سہائیںدا۔ ہر ساچا مندر سہائیںدا، زرگن جوت کر اُجیار۔ نرویر پُرکھ آسن لائیںدا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنا انتر آپے ویکھ وکھائیںدا، نہ کوئی دوسر اور وچار۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹائیںدا، آپے بھرے بھنڈار۔ اپنی سکھیا ہر سمجھائیںدا، آپے ہوئے سکھنہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اک اکلّا کھیل کھلائیںدا۔ آد پُرکھ آد آنت، اپنا بندھن آپے پائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ناری کنت، نر نرائن کھیل کھلائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن آپ بنائے ساچی بنت، گھڑن بھننہار آپ ہو جائیا۔ ایکنکارا مہا اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ آد زرنجن ساچا دھام آپ سہنت، در گھر ساچے سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا آد اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد پُرکھ کر پرکاش، اپنا کھیل آپ کھلائیںدا۔ اپنے اندر پاوے راس، آپے ویکھ وکھائیںدا۔ اک اکلّا ناؤں رکھائے پُرکھ ابناش، ابناشی اپنی دھار چلائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اک محلہ آپ سہائیںدا۔ سچ محلہ دُھر دھام اپارا، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیںدا۔ آپے وسے سب توں نیارا، اپنا رنگ آپ رنگائیںدا۔ آپے بے عیب ہوئے پروردگارا، نوری جلوہ آپے ڈگمگائیںدا۔

آپے سچکھنڈ کھولنہار کواڑا، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ آپے ڈھردرگاہی بنے لاڑا، آپے ناری کنت پرنائیندا۔ آپے حُکمی حُکم دیوے ڈھر فرمانا، آپے اپنا حُکم ورتائیندا۔ آپے چلے اپنے بھانا، وڈ بھانا آپ سمجھائیندا۔ آپے بیوے غریب نانا، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ آپے تخت سوہے ساچا رانا، تخت نواسی اپنا بل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، آد اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ آد پُرکھ سچکھنڈ نواسا، سچ ساچی جوت جگائیا۔ اگم اگمڑا کرے گھر گھر واسا، شاہو شاباشا اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپے پاوے اپنی راسا، آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے اچھیا آپے آسا، آپے پورن رہیا کرائیا۔ آپے دیوے اپنا سچ بھرواسا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے چلے حُکم رضائیا۔ اپنی آسا آپ وچار، سچکھنڈ نواسی دیا کھائیندا۔ اپنی کِرپا آپے دھار، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنی جوت کر اُجیار، اپنا نور آپ پرگھائیندا۔ اپنا گھاڑن گھڑ اپر اپار، ہر جو ہر ہر آپ ویکھ وکھائیندا۔ آپے ورتے اپنا ست ورتار، ست ستوادی ساچی وست اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے کرے کرنی ساچی کار، کرتا پُرکھ اپنی کل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، ایک اپنا ویس وٹائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر سُہایا، مہا اگت گتی نہ جائیا۔ اپنا کھیل لئے کھلایا، کھیلنہارا بے پرواہیا۔ گھر وچ گھر لئے پرگھایا، سچکھنڈ اندر تھر گھر دئے بنائیا۔ اپنا مندر آپ سُہایا، ناری کنت وچی ودھائیا۔ ساچی سیجا سوہا پایا، نرگن نرگن میل ملائیا۔ نرگن مات نرگن پت نرگن دائی نرگن دایا، اپنا روپ آپ دھرائیا۔ نرگن ست ڈلارا جایا، سار شبد ناؤں رکھائیا۔ تھر گھر دوارے آپ بہایا، چرن کول بخشے سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ ست ڈلارا جایا، کر کِرپا گن ندھان۔ اناشی اچت کھیل کھلایا، آپے ہویا مہربان۔ ساچی رت آپ سُہایا، رتھی ویکھ سیری بھگوان۔ اپنے اُپر تھ اپنا آپ باہر کڈھایا، آپے ہویا نگاہبان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا ست لئے اٹھایا۔ ست ڈلارا ہر نرکار، شبدی شبد اپائیندا۔ تھر گھر ساچا کھول دوار، بنک دوارا اک وکھائیندا۔ سر رکھ ہتھ سمرتھ کرتار، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ مہا اکتھ گائے اپنی وار، گیت سُہاگی اک سنائیندا۔ ساچا سوہلا کر تیار، ایک ڈھولا آپ اپائیندا۔ تولا بنیا آپ پروردگار، ساچے کنڈے تول ثلاثیندا۔ پردہ اوہلا دئے نوار، گھر گھر وچ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،

سچ سنگھاسن آپے چڑھ، تھر گھر اپنا رنگ رنگائیندا۔ تھر گھر رنگ رنگایا، سو پُرکھ نرنجن دیا کما۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھایا، روپ انوپ دھرا۔ ایکنکارا پردہ لاپیا، آپ اپنا مکھ دئے وکھا۔ آد نرنجن کر رُشنایا، ایکا نور دئے چمکا۔ سری بھگوان سیو کھایا، ابناشی کرتا بنے ملاح۔ پاربرہم پرہ مارگ لایا، سٹ شبد دئے سمجھا۔ اپنا ناؤں تیرا روپ وٹایا، ہر نرنکارا دئے صلاح۔ اپنی اچھیا تیرے وچ رکھایا، سچ بھنڈار اک ورتا۔ اپنا لیکھا تیرے ہتھ پھڑایا، دوسر دسے کھئے نہ۔ نرگن نرگن وٹایا، نرگن پتا نرگن ماں۔ نرگن سٹ دلارا جایا، نرگن رکھیا نرگن ناں۔ اپنا حکم آپ سمجھایا، آپ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہ۔ آد پُرکھ اپنی گود اک سہایا، سفل ککھ لئے کرا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا مارگ دئے سمجھا۔ ہر ساچا سچ سمجھائیندا، ساچی سکھیا ایکنکار۔ دھر فرمانا آپ الائیندا، دھر دھام بیٹھ سچی سرکار۔ حکمی حکم آپ ورتائیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ ایکا شبد سچ الائیندا، سیوک سیوا کرے اپار۔ تیری رچنا تیرے وچوں باہر کڈھائیندا، تیرا تیرا کرے آدھار۔ تیرا ناؤں مردنگ وجائیندا، سُن اگئی کھیل نیار۔ اپنا انگ آپ لگائیندا، انگیکار کرے کرتار۔ اپنا روپ آپ ورتائیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ آپے وشن ناؤں دھرائیندا، آپے کول کولا پاوے سار۔ آپے پاربرہم برہم ونڈ ونڈائیندا، برہما ویتا کر تیار۔ آپے شنکر سنگ نبھائیندا، لیکھا جانے دھواں دھار۔ ایکا ماتا گود بہائیندا، کرے کھیل اپر اپار۔ شبد ڈوری اک بندھائیندا، ناتا جوڑ جڑائے سرجنہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، سٹ دلارا آپ اٹھائیندا۔ سٹ دلارا آپ اٹھایا، کر کیرپا گن ندھان۔ وشن برہما شو تیری جھولی پایا، بھل نہ جانا بن نادان۔ برہمنڈ کھنڈ تیری رچنا دئے رچایا، لوآن پُریاں لیکھا جانے گگن پاتال۔ رو سس تیری جوت کرے رُشنایا، منڈل منڈپ کرے پردھان۔ جل بنب تیری دھار وپایا، دھرت دھول ویکھے زمیں اسمان۔ ترے گن تیری چرن دھوڑ خاک اُپایا، وشن برہما شو دیوے دان۔ ستورجو طمو تیرا منت درڑایا، کیرپا کرے آپ بھگوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آپے ہوئے جانی جان۔ ساچی وست ہر امولک، شبد شبدی ہتھ پھڑائیندا۔ وشن برہما شو بنائی ایکا گولک، ترے گن وسٹو وچ رکھائیندا۔ اپنا شبد وجائے ساچی ڈھولک، تار ستار نہ کھئے بلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبد وکھائے ایکا گھر، وشن دیوے ساچا ور، اپنی اچھیا بھنڈارا دیوے بھر، اتوٹ اٹھ آپ رکھائیندا۔ برہمے دیوے

برہم گیان، ہر ساچا وڈ وڈیائیا۔ آد جگاد چرن کول دھیان، نرویر پُرکھ اک سرنائیا۔ ایکا بخشے ساچا مان، مان ابھان نہ کھئے جنائیا۔ تیرا روپ پرگٹایا آپ سری بھگوان، اپنی ونڈن اپنے ہتھ رکھائیا۔ پنج تت وکھائے اک نشان، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش آپے لئے پرگٹایا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، پنج دس میل ملائیا۔ پنج پچیس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ آپے دیونہارا ور، آپے پور کرائیا۔ آپے وشن وشنو سمایا، نرگن داتا بے پرواہ۔ آپے پاربرہم برہم جایا، آپے گودی لئے اٹھا۔ آپے شنکر انگلی لایا، سیکھ مت دئے سمجھا۔ جو گھڑیا بہن وکھایا، تھر رہے کھئے نہ۔ تتن ایکا گن وکھایا، آپ اپنا پردہ لاہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد وچولا میل ملایا۔ شبد وچولا ستگر دھار، وشن برہما شو سیس جھکائیندا۔ دئے جوڑ کرن نمسکار، خالی جھولی سرب وکھائیندا۔ دیونہارا اک داتار، ساچی بھجھیا آپ ورتائیندا۔ منگدے رہنا وارو وار، ابھل بھل کدے نہ جائیندا۔ لکھ چوراسی سیوا کرنی وچ سنسار، لوک مات راہ وکھائیندا۔ پنج تت دینا اک ادھار، ترے گن مایا جوڑ جڑائیندا۔ مائس مانکھ اک وچار، آپ اپنی کل رکھائیندا۔ آسا ترشنا کر تیار، پنج وکار آپ اُچائیندا۔ نانا جوڑے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، بہتر نارا آپ سمجھائیندا۔ تین سو سٹھ ہاڈی کرے کھیل کرتار، برہم برہمادی ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے بنک دوار، گڑھ اپنا آپ سہائیندا۔ جگت وکھائے نو دوار، جگت واسنا وچ رکھائیندا۔ اپنا کھیل کرے اپر اپار، اپنی ونڈ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، اپنی ہتھیں گنڈا لائیندا۔ کھئے نہ پاوے سار وچ سنسار، دس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد رہیا گھاڑن گھڑ، وشن برہما شو سیو کھائیندا۔ وشن برہما شو ساچی سیو کما، پنج تت گڑھ بنایا۔ من مت بڈھ وچ ٹکا، نرگن ونڈ ونڈایا۔ دئے جوڑ پئے سرنا، تیرا روپ نظر نہ آیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، ایکا تت سمجھایا۔ اپنا مندر دئے سہا، اپنا راہ اپنے وچ چھپایا۔ گرمکھ ورلے دئے بوجھا، جس سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ سنت ساجن لئے جگا، نرگن سرگن ہو رُشنایا۔ بھگت بھگوت ویکھے تھائوں تھان، آپ اپنا روپ وٹایا۔ اپنا مارگ دئے وکھا، نو دوارے پار کرایا۔ سیکھمن ٹیڈھی بنک پندھ دئے مکا، ایڑا پنگل مکھ شرمایا۔ دئی دویتی پردہ لاہ، ترے گن تت نہ کھئے جنایا۔ پنج وکارا کرے سواہ، ایکا جوتی اگنی لنبو لایا۔ امرت آتم دئے پیا، نجھر جھرنا اک جھرایا۔ گھر ناد گھر شبد گھر دھن دئے اُچا، دھن آتمک کھیل کھلایا۔ گھر میلا

گھر گرو گھر چیلانے سہج سُبھا، گھر سُرتی بندھن پایا۔ گھر تاک دئے کھلا، گھر ساقی جام اک پیایا۔ گھر راکی شبد گھوڑا ساچے گھوڑے دئے چڑھا، اندرے اندر پندھ مُکایا۔ گھر سینگھاسن ربیا وچھا، ساچی سیجا ڈگمگایا۔ گھر پت پتونتا تکی راہ، گھر کنت سہاگ اپنا ناؤں دھرایا۔ گھر میلا جانے بے پرواہ، بے پرواہ ویس وٹایا۔ آتم برہم پاربرہم کرے زُشنا، جوت نرنجن ڈگمگایا۔ رو سس رہے شرما، نیتز نین نہ کھئے اٹھایا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اپنا کھیل دئے کھلا، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا روپ وٹایا۔ آد جگاد جگا جگنتر اک بنائے سچ ملاح، گر ستگر شبد ناؤں دھرایا۔ وشن برہما شو بھلنا نہ، بن ہر شبد نہ دسے اور کھئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی ایک ہر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ شبد گر کھیل اپارا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ آد جگادی اک اوتارا، ایک گر گر ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، گھٹ گھٹ اندر ویکھ وکھائیندا۔ بھگن دیوے ست سہارا، ست ستوادی میل ملائیندا۔ سنت بنائے سچ ڈلارا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گرمکھان نیتز نین اک آگھاڑا، دوئے دوئے لوچن بند کرائیندا۔ گرمکھان وکھائے سچ آگھاڑا، گھر مندر اندر اپنا تال وجائیندا۔ آپے سب توں وسیا باہرا، بھو کھئے نہ پائیندا۔ جگا جگنتر ساچی کارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ آپے گر آپے اوتارا، آپے بھگت بھگونت میل ملائیندا۔ آپے سنت کنت رلیاں مانے اپرا، کنت کنتوبل ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ آپے گرمکھ بنائے نام ونجارا، ساچا بنک آپ وکھائیندا۔ آپے گرمکھان دیوے سچ بھنڈارا، اپنی ہتھیں سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، ایک ساچا کھول در، سچ وست اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچی وست ہر نرنکار، گر ستگر ہتھ رکھائیا۔ جگا جگنتر بن ورتار، ہرجن ساچے جھولی رہیا بھرائیا۔ جگ چوکرئی کرے پار، ستجگ تربتا دواپر لوک مات رہن نہ پائیا۔ چوڈاں لوک کرے کھیل کرتار، چوڈاں ہٹ ویکھ وکھائیا۔ ترے بھون دھنی آپے جانے اپنی کار، ترے گن مایا وچ نہ آئیا۔ ول چھل کھیل کرے سنسار، اچھل اچھل آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ جگ جگ کھیل اولڑا، ست پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ گرمکھان اندر سچ سینگھاسن ایک ملڑا، سوبھاونت سوبھا پائیندا۔ سُرتی شبدی اکال مورت آپے رلڑا، جونی رہت دس نہ آئیندا۔ آپ پھڑائے شبد سروپی ساچا پلڑا، چھٹ کدے نہ جائیندا۔ جگا جگنتر گر اوتار آپے گھلڑا، راما کرشنا باون کھیل کھلاییندا۔ عیسیٰ موسیٰ

جوتی آپے رلڑا، سنگ محمد چار یار، اللہ رانی کھیل کھلائیندا۔ نانک میلا اک اکلڑا، سچکھنڈ دوارا ویکھ وکھائیندا۔ شبد سنیہڑا ایکا گھلڑا، نام ست سرب ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد ایکا گر ایکا لیکھا جانے دھر، دوسر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ دوسر بھیو نہ جانے کویا، ہر مہا اگت گنی نہ جائیا۔ برہما چارے وید لے کے آیا ڈھویا، الکھنا الکھ نہ لکھیا جائیا۔ شاستر سمرت پُران اٹھاراں اچی کوک کوک لوک مات رویا، ہر ہر لیکھا لکھن کھئے نہ پائیا۔ گیتا گیان آپے جویا، ترے لوکی ناتھ تئاں لوکاں بھیو کھلائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد ایکا بیج بویا، چوڈاں طبق پھل پھلواری آپ مہکائیا۔ پروردگار بے عیب خدائی آپ اپنے جیہا ہویا، نورو نور نور سمائیا۔ مقامے حق آد جگاد نواں نروآ، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد آنت سیری بھگونت جگ جگ اپنا روپ دھرائیا۔ شبد گر نانک دھار، نرگن کھیل کھلایا۔ سرگن ساجن دئے آدھار، پنج تت ویکھ وکھایا۔ کایا کپڑ کھیل نیار، ڈونگھی کندر ویس وٹایا۔ آتم برہم پاربرہم پسار، برہم لیکھا دئے مکایا۔ ایکا ناد دھن ستار، انحد تار ستار بلایا۔ آپے جانے اپنی گفتار، گوشے وچ نظر کیسے نہ آیا۔ مدہوش گائے اک نرنکار، خاموش چپ رہن نہ پایا۔ سوچ سوچ تون وسیا باہر، شبد شبد وڈی وڈیایا۔ لوک پرلوک گائے ایکا وار، سچ سلوک آپ پرگٹایا۔ ہر کا مندر کیسے دسے نہ قلعے کوٹ، چار دیواری بند نہ کیسے کرایا۔ جگ جگ جن بھگتاں تن نگارے لاؤندا آیا چوٹ، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا شبد شبد گردیو، آد جگادی الکھ ابھیو، نرمل روپ سدا نہکیو، نرمل دھام آسن لائیا۔ نرمل دھام ہر بھگت گھر، گھر مندر ہیوئے رُشنائیا۔ گر ستگر اندر جائے وڑ، آؤندا جاندا دس نہ آئیا۔ کلجگ چار کُنٹ ویکھے کھڑ، نو کھنڈ پرتھی پھول پھلایا۔ ستجگ تریتا دواپر کال روپ آپے دھر، کال نگارہ آپ وجائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل کھلائیندا، کلجگ تیری اتم وار۔ نرگن جوتی جوت جگائیندا، جوتی جاتا آپ کرتار۔ شبدی شبد سنگ رلائیندا، گر شبد ہو تیار۔ کال مہاکال آپ اٹھائیندا، ایکا بخشے چرن دھیان۔ دیال کال اپنا روپ دھرائیندا، آپے ہیوئے مہربان۔ دوہاں وچولا ویکھ وکھائیندا، سدا سہائی نگاہبان۔ لوآں پُریاں پھیرا پائیندا، برہمنڈ کھنڈ ہیوئے پردھان۔ وشن برہما شو آپ اٹھائیندا، ایکا دیوے ست نشان۔ لکھ چوراسی ڈنک وجائیندا،

سویا رہے نہ جیو نادان۔ چارے ورنہاں پھول پھلائیئندا، کھتری براہمن شوڈر ویش کر پہچان۔ چارے کھانی آپ پھلائیئندا، انڈج جیرج اُتہج سیئج دیونہارا دان۔ چارے وید آپ سُنائیئندا، چارے مُکھ برہم کر پردھان۔ چارے جُگ ویس وٹائیئندا، جودھا سُوَریر بلی بلوان۔ راج راجانا آپ اکھوائئندا، اک اِکلا نُو جوان۔ ساچے تخت سوہیا پائیئندا، شاہ پاتشاہ وڈ مہربان۔ کلجُگ کوڑی کِریا پار کرائئندا، لکھ چوراسی مٹے نشانہ بے ایمان۔ جھوٹھی نوبت نہ کھئے وجائیئندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک شبد گرو ہووے مہربان۔ شبد گرو سد داتارا، داتار دیا کھائی۔ کلجُگ اتم ہو اُجیارا، نرگن اپنا روپ دھرائیا۔ گرمکھان کرے سچ پیارا، سچ سہارا اک وکھائی۔ آپے کھولے بند کواڑا، پنچم دھاڑا دئے مٹائی۔ نرگن نور کر اُجیارا، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، بھر پیالہ جام پیائی۔ بھاگ لگائے کایا مندر منارا، گرو دوار مندر مسجد مٹھ شو دوالے کھوجن کوئی نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، شبد گرو اک اکھوائیا۔ ایک شبد گرو گرو داتا، گردیو نمو نِمسکار۔ آد پُرکھ ہر پُرکھ بدھاتا، الکھ اگوچر اکم اپار۔ جُگ جُگ ویکھے کھیل تماشا، لوک مات لے اوتار۔ سنتن دیوے ست بھرواسا، چرن کول آدھار۔ دوچے گھر پاوے راسا، تیجا نیتر اک اگھاڑ۔ چوتھے پد کرائے واسا، دیوے درس اپر اپار۔ پنچم شبد ناد دھن لیکھا جانے پون سواسا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لائے پار۔ گرو ستگر پار کرائئندا، کر کِریا وڈ مہربان۔ جس جن اپنی دیا کھائیئندا، ناتا توڑے جگت جہان۔ آسا ترشنا میٹ مٹائیئندا، مایا ممتا نہ دسے نشان۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئندا، جس جن دیوے جیا دان۔ اندھ اندھیر آپ گوائئندا، اتم جوتی جگے مہان۔ ورن گوت نہ کھئے رکھائیئندا، گرمکھ ساچے آپ پہچان۔ اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان ایک رنگ رنگائیئندا، جو سرن سرنائی ڈگے آن۔ تن من سیٹل ست کرائئندا، امرت برکھ میگھ مہان۔ منوا اُٹھ نہ دہ دیش دھائیئندا، گرو شبد سُنائے دھر فرمان۔ بڈھ بییک آپ کرائئندا، آپے دیوے نام ندھان۔ مت متوالی لیکھے پائیئندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، ایک دیوے ست گیان۔ ست گیانا چرن کول، کول چرن سرنائی۔ بھگت وڈیائی اپر دھول، دھول گرمکھ چرن سیس جھکائی۔ آپ اُٹائے ناہ کول، کول ناہ امرت دھار وہائی۔ آپے سرتی شبدی جائے مول، مولا اپنا رنگ رنگائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن

سجڻ لئڻ پھڙ، ڏوڻگھي بھوري آڀي وڙ، ساڇي پوڙي آڀي چڙھ، سڇي سنگھاسن سوڀيا پائيا۔ سڇي سنگھاسن ھي سڀائيندا، گڙمڪھ آتم ساڇي سڇي۔ ميل ملاوا اپڻي ھتھ رکھائيندا، آڀي جانے اپنا جوتي جلوھ نوري تيڇ۔ اپنا روپ آڀي پرگنائيندا، آڀي شبد سڏيڙا رھيا بھيڇ۔ جوتي جوت سرورپ ھي، آڀي اپني ڪرپا ڪر، جن بھگتاڻ لڪھنھارا لڪھ۔ جس جن ليڪھا لڪھيا، سو ميتا ھي نرنڪار۔ جس جن پائي بھچھيا، سو سدا سد ديونھار۔ جو جن پوري ڪرے اچھيا، سو سمرتھ پڙڪھ ڪرتار۔ جگت نيتر ڪيسے نہ دسياء، سرشٽ سبائي رووے زارو زار۔ ڪلجگ وديا پايا حصيا، چوڏاڻ وديا ڪوڪ ڪرے پڪار۔ ھي ڪا مندر اڪ انڏيھيا، ھي گڙمڪھ ڪھڻے نہ پاوے سار۔ جوتي جوت سرورپ ھي، آڀي اپني ڪرپا ڪر، ھي رجن ساڇي لئڻ اُھار۔ ھي رجن آڀي اُھاريئن، ھي رڪھ ھتھ سمرتھ ڪرتار۔ جگ جگ پيڇ سوارينئن، جگا جگنتر ساڇي ڪار۔ ڪلجگ اتم ڪھيل اڀارينئن، ڪھيلے ڪھيل ڪھيلنھار۔ گڙمڪھ ميلا سڇي دوارينئن، در دوارا اڪ اڀار۔ جوتي جوت سرورپ ھي، آڀي اپني ڪرپا ڪر، ڪلجگ تيري اتم ور، ايڪا وست وست ورتائے گڙسڪھاڻ اندر آڀي ٽڪائے، آڀي اپني ڪرپا دھار۔ گڙسڪھاڻ سترگر سيو ڪمائيندا، سيوڪ سيوا ڪرے اڀار۔ اپنا پردھ آڀي لائيندا، ڏئي دويت ڪر خوار۔ اپني جوت آڀي جگائيندا، ديا باقي ڪر اُجيار۔ اپنا جام آڀي پيائيندا، ٻھر پيالھ ڪر تيار۔ اپنا شبد ناد آڀي وڃائيندا، آڀي سڻائے سڇي ڏھنڪار۔ بودھ اگاڏھ آڀي پڙھائيندا۔ لڪھن پڙھن تے وسيا ٻاھر۔ نيش اڪھڙ آڀي سڀائيندا، آڀي وڪھائے دھام نيار۔ اپنا نام گڙسڪھاڻ گھر ٻھائيندا، گھر مندر دئے سوار۔ شاستر سمرت ويد پڙان ڪھاني باني انجيل قرآن ھي ڪا ناؤن سرب جس گائيندا، ھي دا ناؤن سڪے نہ ڪھڻے وڪھال۔ ھي سترگر پورے بھيو ڪھڻے نہ پائيندا، لڪھ چوراسي بني ڪنگال۔ نام انملا مانڪ موتي ٻيرا ھتھ ڪيسے نہ آئيندا، سادھ سنت جيو جنت جگت جگياسو رپے ٻھال۔ گڙمڪھ وريلا گھر مندر ڏوڻگھي ڪندر اپنا تال وڃائيندا، بنڪ سوڀي سڇي دھرمسال۔ جس ھي سمرتھ ھتھ ٽڪائيندا، ٻھل لگائے ساڇي ڏال۔ جوگ ابھياس ھتھ تپ تيرتھ تڻ نہ ڪھڻے وڪھائيندا، چرن دھوڙ ڪرائے اڪ اشنان۔ رتي رت اپڻي رنگ رنگائيندا، برھم مت ايڪا دئے سڪھال۔ جل دھارا سيس نہ ڪھڻے وڪھائيندا، اگني تت ڪيسے ڪٺھالي نہ ديوے ڏال۔ جنگل جوھ اُجاڙ پھاڙ اُچے ٿلے ڀرت ڏوڻگھي ڪندر نہ ڪھڻے وڪھائيندا، ڪايا مندر اندر وڪھائے سڀاوا تال۔ جگت جنجالا توڙ ٽڙائيندا، دوس رين ڪرے ڀرتيال۔ ويلا آنت ڪنت سمجھائيندا، گڙمڪھ ساڇي مات اُتھال۔ رائے دھرم نيڙ نہ آئيندا، چتر گپت ليڪھا سڪے نہ ڪھڻے وڪھال۔ لاڙي موٽ

نہ کھئے پرنائیندا، آنت نہ کھائے جم جم کال۔ جو جن ستگر سرنائی آئیندا، اتم اپنی گود لئے اٹھال۔ لوآں پُریاں پار کرائیندا، آپ اپنے رکھے نال۔ سُنّ اگتی پنڈھ مکائیندا، ایکا مارے سچ اُچھال۔ تھر گھر ساچے آپ وسائیندا، سچکھنڈ نواسی وکھائے سچّی دھرمسال۔ الکھ اگوچر اپنا میلا آپ ملائیندا، نرگن نرگن کر پرتپال۔ آد پُرکھ ست ستوادى ساچا سنگ نیہائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھاں چُکائے کال ڈر، مہاکال نیڑ نہ آئیندا۔

★ ۱۳ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ پنڈ احمدپُر ★

ہر ستگر کاج سوار دا، آد جُگادی ساچی کار۔ ڈُبدے پتھر پار اُتار دا، کھیوٹ کھیٹا بن وچ سنسار۔ ناتا توڑے جگت پیار دا، چرن کول دئے آدھار۔ لیکھا جانے دُھر دربار دا، دُھر درگابی ایکنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے اپنی وار۔ ہر ستگر کاج سوارین، جُگا جُگنتر کار۔ گُرمکھ نام اُدھاریئن، دیوے وست اپار۔ مانس جنم پار اُتاریئن، لکھ چوراسی گیڑ نوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کِرپا کرے اگم اپار۔ کاج سوارے کرتا ندھ، کِرتی اپنی کِرت کھائیا۔ مانس مانکھ جنم کرے سِدھ، سُدھ آتما اتم پرما تم آپ بنائیا۔ آپ بنائے اپنی بدھ، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا جانے آتم نیج، نیج گھر بیٹھا تاڑی لائیا۔ جو جن چرن کول کول چرن پون پرتی گیا بھج، امیوں رس انڈٹھا رس مُکھ چوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کارج کرتا آپ کرائیا۔ گُرمکھاں پیج سوار، دیوے نام وڈی وڈیائیا۔ بال جوان پردھ اوستھا بخشے شیر خوار، سیر نیر آپ پیائیا۔ آپ کڈھائے دیا کھائے جگت پیڑ، پیڑ پیا پرتیم ملن دی اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا پھندن آپے دئے کٹائیا۔ ہرجن پھندن کڈا، کٹنہار گوپال۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ دا، پرم پُرکھ دین دیال۔ جُگ جُگ جن جنی بھگت آپے رکھدا، اگم اگمڑا بن دلال۔ لیکھا جانے شاہ ککھ دا، راج راجانا شاہ کنگال۔ گُرمکھاں اندر آپے وسدا، سدا سہیلا چلے نال۔ ساچا جام پیائے امرت رس دا، سر سرور ایکا مار اُچھال۔ گرہ مندر مارگ دس دا، نیج نیتر دئے وکھال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کرائے سدا پرتپال۔ پرتپال کرے سدا پرتپالک،

ہر ستگر وڈ وڈیائیا۔ ہرجن ویکھے انجانے بالک، بالی بُدھ آپ سمجھائیا۔ وسنہارا خلق خالق، مخلوق اپنی دھار چلائیا۔ لوک مات بنے
 ثالث، شبد شبدی روپ دھرائیا۔ گرمکھ ویکھے خالص، آپ اپنا پردہ لاپیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر
 نندرا آس وچ کدے نہ آئیا۔ گرسکھ گرمکھ گر گر اٹھایا، دیناندھ دین دیال۔ جگت ترشنا بھکھ گویا، دیوے نام سچا دھن مال۔ آنتر آتم
 ایکا سکھ وسایا، گھر گھر وچ بنائے سچی دھرمسال۔ جو بیٹھا لک اپنا مکھ دئے وکھایا، جن ہر ہرجن ساچے بہال۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ہرجن رہیا سرت سنہال۔ سرت سمبھالے شبدی رنگ، رنگن رنگ چڑھائیا۔ نام وجائے اک مردنگ،
 شبد مردنگا ہتھ اٹھائیا۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، سچ سنگھاسن اک سہائیا۔ آپ آپا کرے انگی انگ، اپنا انکن آپے ویکھ وکھائیا۔ گر گر
 گرسکھ وسے سدا ایکا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے تھاوں تھائیا۔ تھاوں تھائیں
 ویکھنہارا، ایکا رنگ سہائیندا۔ جگا جگنتر کھیل اپارا، نرگن سرگن روپ دھرائیندا۔ چار کنت دہ دشا کھیل کرے اپر اپارا، نو ست پھیرا
 پائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے بند کواڑا، ڈونگی غارا اپنی دھار چلائیندا۔ گرمکھ ویکھے ساچا لاڑا، گر ستگر آپ اٹھائیندا۔ نام کھنڈا دیوے
 سچ کٹارا، تن گاترے اندر آپ لٹکائیندا۔ جام پیائے نجھہ دھارا، نرویر روپ درسائیندا۔ دیا باقی جگائے اک اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔
 ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، سیج سہاوی آپ سہائیندا۔ گرسکھ گر گر کرے پیارا، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ سرتی شبدی لائے اک
 اکھاڑا، اپنا منگل آپے گائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ گر گر ویکھ وکھائیندا۔ گر گر دین دیال گھر گن
 ٹھا کر، سوربیر وڈی وڈیائیا۔ ہرجن نرمل کرم کرے اُجاگر، نہکرمی کرم کھائیا۔ سچ ونجارا ایکا وست ساچے ہٹ وکٹے بنے سوڈاگر، وست
 اموک اپنی آپ وکھائیا۔ ایکا نام رتی رتناگر، جگت تول نہ کھئے ثلاثیا۔ گرمکھ ورلے دیوے کایا گاگر، اپنی ہتھیں آپ ٹکائیا، سدا سہیل
 کرے آدر، گرسکھان سیو کھائیا۔ سیوک سیوادار کریم قادر، کرتا پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 گرسکھ گر گر میلے پھڑ پھڑ بانہیا۔ پھڑ پھڑ باہوں آپ اٹھال دا، نرگن سرگن کر پیار۔ کرے کھیل پُرکھ اکال دا، دیناں اناتھان ساچا یار۔
 لیکھا جانے شاہ کنگال دا، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ روپ وٹائے جگت دلال دا، ہرجن ویکھے وچ سنسار۔ ناتا توڑ کال مہاکال دا، آپ

اپنی کِریا دھار۔ راہ دسے اک سُکھال دا، ہر چرن کول پیار۔ گُرسکھ گُرمکھ جُگا جُگنتر لوک مات آپے پالدا، امرت پیائے پیاونہار۔ دوجا در نہ کھئے وکھال دا، آپے گر آپ اوتار۔ آپے سنتاں سُرَت سنبھال دا، دیوے شبد نام آدھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد جُگا جُگنتر، آپ بُجھائے لگی بسنتر، گُرسکھ کایا سیتل ساتک ست ست آپے ٹھار۔ گُرسکھ کایا سیتل دھار، ست ستوادى آپ کرائیا۔ اگنی تت دئے نوار، ترے گُن مایا رہن نہ پائیا۔ ناتا توڑے موہ وکار، ہنکار شنکار نہ کھئے جنائیا۔ ترشنا چُکے جگت وپہچار، نار دُباگن نہ کھئے وکھائیا۔ ساچا کنت اک نرنکار، بھگت بھگونت لئے ملائیا۔ ساچی سخیاں مل مل منگلاچار، پنج دس وجے ودھائیا۔ پایا ور ہر گھر نر ایکا وار، ناری نرائن نر اک پرنائیا۔ وسے محل اٹل اُچ مینار، سوہاؤنتی نار سُہاگن، گھر ساچے سوہا پائیا۔ گر چرن دھوڑی بنے نال لاگن، سوہرے پیئے سگلا سنگ نبھائیا۔ پایا کنت ہوئی ویراگن، برہوں برہوں برہوں آپ جگائیا۔ ناتا تٹا سؤنا جاگن، سووت جاگت ایکا رنگ وکھائیا۔ تن شنکار بستر بھوشن اپر اپار، نیتر نینان کجلا دھار، پریم پریم آتم رس جوہن تت اک وکھائیا۔ سگھڑ سوانی ستگر چرن دوارے ہونے وس، دوسر نین نہ کھئے اٹھائیا۔ ہر جو ہر ہر ہر دے اندر جائے وس، ہریاول رُت بسنت ایکا مہک مہک مہک مہکائیا۔ دھن دھن دھن گُرسکھ جس ستگر پایا ساچا کنت، کئی سُنن ناؤں دوچے گھر نہ جائیا۔ گھر مندر گھر گُردوار، گھر ٹھاگر گھر سوامی گھر بہتار، گھر بہ بہ کرو منت، نون سو اکھڑ ایکا گُن سمجھائیا۔ کلجگ اتم کوئی پا نہ سکے کرکے اپنی ہمت، ستگر پورا آپ اپنی کِریا کر، پورب جنم ویکھ لیکھ، میلا لئے ملائیا۔ سادھ سنت جیو جنت اُتر پورب پچھم دکھن ویکھن چارے ہمت، سمر سمر رسنا جہوا بٹی دند گھسائیا۔ انتر آتم گُن نہ آیا اک نمرت، نمرتائی تن نہ کھئے چُھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ گر گر میلا سہج سُبھائیا۔ گر میلا گھر گھر گمبہیر، گئی گہند گُن گایا۔ تن من ساتک ست سریر، ترے گُن اگن بُجھایا۔ شبد نرالا انیالا وجے تیر، تیکھی مکھی جگت دکھی دکھ گویا۔ بھر پیالہ بخشے امرت سیر، وڈ پیرن پیر شہنشاہ سچا پاتشاہیا۔ لکھ چوراسی کٹے زنجیر، چوٹی چاڑھے اک اخیر، سیر اپنا ہتھ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرسکھ ویکھے غریب نانا، سرن سرنائی چرن کول رکھائے اک دھیانا، آتم انتر اُچائے برہم گیانا، برہم ہائے پد نربانا، نربان اپنا بان لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

کریا کر، گرسکھاں دیوے آبا دان، گرسکھ جیوت مکت سدا جگ جان، صاحب ستگر ہوئے مہربان، مہربان وڈی وڈیائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی ایکا کاہن، لکھ چوراسی چار کہانی جیو جنت سادھ سنت گر پیر اوتار ناری روپ سرب پرنائیا۔

★ ۲۱ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال ★

ایکا اوٹ ہر زرنکار، آد جگاد ہوئے سہائیا۔ ہرجن ہر ستگر لئے ابھار، جگا جگنتر ویکھ وکھائیا۔ کوئن کوٹ جنم دی میل دئے اتار، دُرمت میل آپ دھوئیا۔ دیوے درس اکم اپار، لکھ اگوچر بے پرواہیا۔ سچکھنڈ وکھائے سچی دھرم دھار، دُھر درباری ہر رگھرائیا۔ ایکا اوٹ آد جگاد، ست پُرکھ آپ رکھائیا۔ لیکھا جانے برہم برہماد، پاربرہم بھیو نہ آئیندا۔ شبد وجائے انادی ناد، دُھر دی بانی بان الاٹیندا۔ لیکھا جانے بودھ آگادھ، انہو اپنی کھیل کھلائیندا۔ میل ملاوا سنتن سادھ، سنت ساجن ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ ورلے ہر ہر لادھ، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ میل ملاوا موہن مادھو مادھ، مہربان مہربان سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اوٹ پُرکھ اکال، دوسر در نہ کوئی وکھائیندا۔ ایکا اوٹ پُرکھ اکالا، ہر بھگتن وڈ وڈیائیا۔ پاربرہم پت پریشور جگا جگنتر دسے راہ سکھالا، ہرجن ساچے مارگ پائیا۔ شبد سرُپی بن دلالا، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ کایا مندر اندر آپ سہائے سچی دھرمسالہ، ڈونگی کندر پھول پھلائیا۔ رسنا جہوا بنائے ساچی مالا، من کا منکا آپ بھوئیا۔ انحد شبد وجائے تالا، تال تلواڑا اک وکھائیا۔ امرت آتم جام پیائے مد پیالہ، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ لہنا دین چکائے کال مہاکالا، ترے کال درسی اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ پھل لگائے ساچے ڈالا، گرمکھ گرمکھ پت ڈالی آپ مہکائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگالا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ایکا اوٹ درسائیا۔ ایکا اوٹ سری بھگوان، دوسر اور نہ کوئی جنائیندا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، چرن پریتی اک سمجھائیندا۔ ایکا اکھر شبد گیان، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ ایکا تیر زرا لا بان، نام ندھانا آپ لگائیندا۔ ایکا مندر سچ مکان، کایا گڑھ بنک سہائیندا۔ ایکا امرت پین کھان، گھر گھر وچ آپ پرگٹھائیندا۔ ایکا شبد ناد دھنکان، انادی دھن آپ وجائیندا۔ ایکا جوت نور مہان، جوت زرنجن

دُگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ایکا اوٹ چرن کول سمجھائیندا۔ ایکا اوٹ سِری بھگونت، در گھر ساچے وجے ودھائیا۔ میل ملاوا ساچے کنت، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اُتر کدے نہ جائیا۔ ایکا نام منیا منت، من واسنا رہے نہ رائیا۔ گُرمکھ ساجن سوہاؤنت، گُرمکھ جس پایا شاہ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا اوٹ ایکا تت، ایکا دیوے برہم مت، برہم رُپ سرب درسائیا۔ ایکا اوٹ آد زرنجن، آد انادی کھیل کھلائیندا۔ ایکا داتا درد دُکھ بھے بھجن، بھو ساگر پار کرائیندا۔ ایکا چرن دھوڑی بخشے مجن، نیتر نین اک کھلائیندا۔ ایکا دو جہاناں بنے ساچا سجن، سگلا سنگ آپ نہہائیندا۔ ایکا ہوئے پردے کجن، سمرتھ سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ایکا اوٹ تکائیندا۔ ایکا اوٹ لینی رکھ، گر ستگر ست درسایا۔ پُرکھ ابناشی ہوئے پرتکھ، جن بھگت درس دکھایا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے رکھ، ڈھونڈت ڈھونڈت اپنی سیو کمایا۔ جن بھگتاں سدا کدا آیا پکھ، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ گہر گمبہر مارگ ساچا دس، اپنا پردہ آپ اُٹھایا۔ پردے اندر ہر جو وس، ہر کے پوڑے دئے چڑھایا۔ گرہ مندر کرے پرکاش کوئن رو سس، نورو نور سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اوٹ ایکا ہر، ہرمندر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ ہرمندر ہر ہر آسن، ہر ساچی سیج سُبھائیا۔ اک اکلا پُرکھ ابناشن، نرویر سوہا پائیا۔ جن بھگتاں بنے داسی داسن، جگت جگت سیو کمایا۔ لیکھا جانے پرتھمی آکاشن، گگن منڈل ویکھ وکھائیا۔ ساچے مندر پاوے راسن، رُپ انوپ آپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا اوٹ ایکا آس، ایکا ایشٹ جنائیا۔ ایکا ایشٹ ہر گردیو، سیوک سیوا سچ جنائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا اکھ ابھیو، اکھ اکھٹا اپنی کھیل کھلائیندا۔ گُرمکھ وِرا لائے رسنا جھو، جھوا رسنا اپنی دھار چلائیندا۔ امرت آتم بخشے ساچا میو، امیوں رس اپنا آپ چوائیندا۔ سدا سدا ہر نہکیو، نہکرمی کرم کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اوٹ ایکا راہ، ایکا گر اک ملاح، ایکا بیڑا آپ ترائیندا۔ ایکا بیڑا ستگر ملاح، شہنشاہ سیو کمایا۔ جگا جگنتر لوک مات تیرا دھرنی دھول دئے وڈیایا۔ ناؤن زرنکارا چپو لا، چار کُنٹ چار جگ چار ورن سیو کمایا۔ ہرجن لبھے تھاوں تھان، نو کھنڈ ست دیپ برہم پاربرہم آپ کھجائیا۔ کرے کرائے سچ نیاں، تخت نواسی شاہو بھوپ تخت بیٹھا بے پرواہیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کان، جس

جن اپنی دیا کھائیا۔ جن بھگتاں دیوے سدا سد ٹھنڈی چھان، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اوٹ اک دھیان، ایک شبد اک گیان، ایک روپ سری بھگوان، ایک نور دئے درسائیا۔ ایک نور ہر کرتارا، کرتا پُرکھ آپ درسائیندا۔ لیکھا جانے اگم اپارا، اگم اکٹڑا ویس وٹائیندا۔ دو جہانا ہو اُجیارا، اپنی کھیل کھلائیندا۔ سنت کنت کر پیارا، بھگت بھگونت میل ملائیندا۔ آد آنت نام ادھارا، جیو جنت اک رکھائیندا۔ ناد دُھن بول بول جیکارا، ناؤں زینکارا آپ پرگٹائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر روپ اُجیارا، جوتی جاتا جوت جگائیندا۔ گھر وچ گھر کر پسارا، اندر اندر آسن لائیندا۔ ڈونگھی بھوری ہو اُجیارا، اندھ اندھیر گوائیندا۔ کرے کھیل اپر اپارا، اپر مپر روپ نہ کوئی درسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اوٹ ایک ہر، ایک دوار ایک در، ایک نرائن ایک نر، نر ہر آپ اکھوائیندا۔ نر ہر سری نرائن، وڈ داتا بے پرواہ۔ آد جگاد جگا جگنتر ساک سجن سین، جن بھگتاں پتا ماں۔ آپ چکائے لین دین، ویکھنہارا تھائوں تھان۔ لکھ چوراسی وپے اپنے وہن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیوے ایک ور، ایک اکھڑ ایک ناں۔ ایک اکھڑ ناؤں درڑایا، کر کیریا گن ندھان۔ سو پُرکھ زرنجن روپ دھرایا، ہنگ روپ سرب پچھان۔ سوہنگ اپنا ویس وٹایا، آپے ویکھے سری بھگوان۔ برہم پاربرہم ملایا، میل ملاوا دو جہان۔ پنج تت نہ تت رکھایا، تتوت نہ کھئے دھیان۔ رتی رت نہ کوئی رنگایا، کرے کھیل ہر مہربان۔ ساچا رتھ آپ چلایا، رتھ رتھوہی نوجوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے دیوے ماں۔ ہرجن ماں رکھندڑا، ہر ستگر دین دیال۔ گرمکھ سجن میل ملندڑا، کلجگ اتم ویکھے مار دھیان۔ آپ اپنے رنگ رکندڑا، رنگ رنگائے اک مہان۔ جوتی بھٹھی آپ تپندڑا، ہر ساچا بلی بلوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ویکھے چتر سجان۔ چتر سجان گرمکھ لدھا، ہر ستگر سیو کما۔ ست سروپی تن تاگا بدھا، نہ کوئی دیوے مات تڑا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھا، ڈونگھی بھوری کلجگ ساگر کلجگ غوطہ نہ جائے کھا۔ آپ لڈائے اپنا لڈا، اپنی گودی آپ بہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ترا۔ تارن کو ہر ایک گر، گر وڈی وڈیائیا۔ میل ملائے لکھیا دھر، دھر سنجوگی آپ ہو جائیا۔ چیلا گر گر چیلایا ایک در گئے جڑ، جگت وچھوڑا پندھ مکائیا۔ نانا تٹا مور تور، تورا مورا رہے نہ رائیا۔ ہوئے پرکاش اندھ گھور، اندھ اندھیر دئے

چُکائیا۔ پنچم پنچ نہ بئے شور، پنچم پنچ نہ کوئی وڈیائیا۔ پنچم بندھائے اپنی ڈور، پنچم موہ چُکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جنائے اپنا نُور، پنچم ناد شبد شنوائیا۔ پنچم ناد شبد دُھنکار، گرسکھ رنگ رنگایا۔ گرسنگر پایا ایک وار، دوجے در نہ منگن جایا۔ گرجن سدا بلہار، بلہاری بلہار گرج وچوں موہ چُکایا۔ نیتر نین درس کر دیدار، ترے ترے دھار پھند کٹایا۔ ناتا چُھٹا سرب سنسار، جس جن ستگر پُورا نظری آیا۔ کاغد قلم جُگا جُگنتر اُچی کوکے کرے پُکار، وید کتیب شاستر سمتر انجیل قرآن بانی کھانی دئے گواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ میلے اپنے گھر، ایک اوٹ چرن رکھایا۔ ایک اوٹ چرن گرساگر، گہر گمبھیر درسائیا۔ جن بھکت بھگونت دیوے نام رتی رتناگر، رتن امولک آپ بنائیا۔ کایا دھرت وکھائے سندھ ساگر، تال سُہاوا آپ سُہائیا۔ جس جن کرائے نام سوڈاگر، ونج ونجارا ہر نرنکارا ایک ہٹ دئے کھلایا۔ میل ملاواں کرتا قادر، قادر قُدرت ویکھے بے پرواہیا۔ آد جُگاد درگاہ ساچی جن بھکتاں دیوے آدر، جو جن بیٹھے اوٹ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اوٹ ہر نرنکار، دُبدے پاتھر جائے تار، جس پابن اپنا چرن چُھپائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جُگو جُگ کرتا کرتا پُرکھ آپ اکھوائیا۔

★ ۲۳ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال ★

سو پُرکھ نرنجن سچا پاتشاہ، آد جُگاد وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہ، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ایکنکارا اک اکلّا بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائیآ۔ آد نرنجن جوتی نُور ڈگمگا، نُورو نُور نُور رُشنائیا۔ سیری بھگوان وسنہارا ساچے تھان، سچکھنڈ دوار سوہا پائیا۔ ابناشی کرتا آپے کر سچ نیاں، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ پاربریم آپے بنے اپنا پتا ماں، سٹ دُلاں آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ایک ہر، اپنی کل آپ دھرائیا۔ اک اکلّا کھیل نیارا، ہر نرنکار آپ اپنی دھار چلائیندا۔ وسنہارا دھام سچکھنڈ دوارا، محل اٹل مینار آپ سُہائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیار، بیٹھا ٹھانڈے دربار، سوہاؤنت ہر بھگونت آد آنت سوہا پائیندا۔ گھاڑن گھڑے اپر اپارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ایک ہر، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن

ساچی دھار، ہر پُرکھ زرنجن آپ چلائیندا۔ ایکنکارا کھیل مہان، آد زرنجن رُوپ دھرائیندا۔ سِری بھگوان وسنہار سچکھنڈ مکان، ابناشی کرتا سوہا پائیندا۔ پاربرہم ہر ہو پردہان، اپنا بل آپ اُچائیندا۔ دُوسر نہ اور کوئی نشان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا کھیل کھیلنہارا، ایکا رنگ سمایا۔ آد پُرکھ زرنجن ایکنکارا، انہو پرکاش کرایا۔ اجوئی رست زربھو زرویر ابھیو ابھید الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ اپنا آپ لئے پرگٹایا۔ آپے لئے اپنا مارگ لا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگاد ایکا ہر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا ساچا دھام آپ سہایا۔ سو پُرکھ زرنجن ساچا گھر، تھر گھر آپ سہائیا۔ زرگن زرویر جوت دھر، اندر وڑ آسن لائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، اپنی کل دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگادی ایکا ہر، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ ساچی دھار ہر کرتار، اپنی آپ چلائیا۔ انہو رُوپ کر پرکاش، پُرکھ ابناشی ساچے مندر آپے سوہا پائیا۔ آپے کھیلے کھیل تماش، اپنی راس اپنے منڈل آپ چلائیا۔ آپے وسے اپنے پاس، دُوسر سنگ نہ کوئی رلائیا۔ آپے اپنی پوری کرے آس، اپنی اچھیا بھچھیا آپے جھولی پائیا۔ اپنا گن آپے لئے پرگٹا، سرب کلا بھرپور آپ اکھوائیا۔ اپنا مندر اپنے اندر آپے گھاڑن رسیا گھڑا، آپے بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ابناش آپے جانے کھیل تماش، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ ساچا کھیل کھیل تماش، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ آپے سیوک آپے داسی داس، اپنا حُکم دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ اپنا پردہ آپے کھول، اپنی دیا کمائیندا۔ اپنا تولے آپ تول، تولنہارا آپ اکھوائیندا۔ ایکنکارا بیٹھا رہے اڈول، اڈل اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ساچی وست رکھے اپنے کول، اپنے ہٹ آپ وکائیندا۔ اپنا ناؤں زرنکار آپے بول، اپنا گیت آپے گائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگادی ایکا ہر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹندڑا ہر کرتارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائیا۔ سٹح پرکاس ہو اُجیارا، نور ظہور اک درسائیا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، آپ اپنا ایکا رنگ دئے چڑھائیا۔ ایکا بول اک جیکارا، ایکا نعرہ حق لگائیا۔ ایکا نام ایکا دھارا، ایکا کرے ساچا کام ایکا رام رام وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچے مندر بیٹھا چڑھ، تخت نواسی سچا شہنشاہیا۔ سِری بھگوان اپنا گھاڑن گھڑ، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ آد زرنجن اپنا لڑ آپے پھڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ایکنکار

نہ پُکھ نہ ناری نر، نرنکار اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد نرنجن اپنے اندر اپنی جوت آپے بل، نورو نورو ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا آپے وسے دھام
 اٹل، محل ساچے آسن لائیندا۔ سیری بھگوان آپے ہوئے اچھل اچھل، اچھل چھل اپنا کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم سچکھنڈ بیٹھا آسن مل، آپ
 اپنا آسن لائیندا۔ نر نریش اپنا سندیش آپے گھل، اپنا حُکم آپ سُنائیندا۔ اپنا ویکھ دھارے آپے بل، بل دیونہار ہر مہربان، اپنی کل آپ
 ورتائیندا۔ اپنا پرد آپے پال آپے ہوئے نوجوان، ریکھ بھیکھ نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، آد جُگادی ایکا
 اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ اپنی کھیل کھلاونہارا، ایکا کھیل کھلائیا۔ اپنا نور کر اُجیارا، نورو نور وچ دھرائیا۔ اپنے مندر کر پسارا، آپے
 ویکھ وکھائیا۔ اپنی اچھیا آپے بنے ورتارا، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنی آس آپے لئے پرگٹائیا۔
 اپنی آسا آپے رکھ، سیری بھگوان کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم پرہ پُکھ سمرتھ، اپنا رتھ آپ چلائیندا۔ ہر مندر بنائے اک انڈٹھ، روپ انوپ
 نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنی اچھیا اپنے آگے پرگٹائیندا۔ اپنی اچھیا اپنے آگے رکھ، پاربرہم اپنی دیا
 کمائیا۔ آپے دیونہارا ور، وڈ داتا بے پرواہیا۔ اپنی کھیل آپے کر، کھیل کھلاری در ساچے سوہا پائیا۔ اپنا روپ آپے دھرا، نر نرائن نورو
 رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، آد پُکھ ایکا ہر، اپنی بنت آپے لئے پرگٹائیا۔ اپنی بنت آپ بنا، اپنا آپ دھرایا۔ اپنی
 ناری آپ پرنا، ساچا کنت آپ ہنڈھایا۔ اپنی سیج آپ سہا، سگلا سنگ آپ رکھایا۔ اپنا سٹ دُلارا آپے جا، اپنی گود سہایا۔ دو جہانا
 ناؤں دھرا، پُکھ ابناشی سیو کمایا۔ ساچے مندر آسن لا، سچ سنگھاسن سوہا پایا۔ نرگن دیا باقی کر رُشنا، آد نرنجن آپ جنایا۔ اپنا حُکم
 دُھر فرمانا آپ جنا، آپے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ تخت نواسی سچا پاتشاہ، اپنا ناؤں آپ دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا
 کر، آد پُکھ ایکا ہر، اپنا بندھن آپے پایا۔ اپنا بندھن ہر ہر پا، آپے میل ملائیندا۔ آپے ناری نر روپ دھرا، آپے سٹ دُلارا جائیندا۔
 آپے حُکمی حُکم ورتا، آپے حُکم سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنا بل آپ وکھائیندا۔ اپنا بل وڈ بلوان، آپے آپ
 دھرائیا۔ آد پُکھ نوجوان، دوسر روپ نہ کوئی وٹائیا۔ اپنا بھیکھ کرے والی دو جہان، دو دو لیکھا آپ چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کَریا کر، اپنا بھيو ابھید آپے دئے کھلائیا۔ ہر بھید ابھید کھلائیندا، آپ اپنی کَریا دھار۔ سو پُکھ نرنجن آپ اپنا ناؤں پرگٹائیندا، ہر

پُرکھ نرنجن کرے پیار۔ ایکنکارا میل ملائیندا، آد نرنجن میت مُرار۔ ابناشی کرتا سنگ نہائیندا، ہر بھگوان سانجھا یار۔ پارہم ویکھ وکھائیندا، انہو رُوپ کر اُجیار۔ ساچے مندر سوبھا پائیندا، سچکھنڈ سچے دربار۔ اپنا حُکم آپ ورتائیندا، آپے کرے کرنی کار۔ اپنی اچھیا ویکھ وکھائیندا، آپے بھرے ست بھنڈار۔ اپنا تخت آپ سہائیندا، آپے گھاڑن گھڑے اپار۔ پاوا چوَل نہ کوئی بنائیندا، نہ کوئی باڈی کرے وچار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ ساچی سیوا آپے کر، اپنا تخت آپ وڈیائیا۔ سچ سِنگھاسن آپے دھر، آپے ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے اُپر بیٹھا چڑھ، رُوپ ریکھ نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سِنگھاسن سوبھاوت، اک اکلّا سِری بھگونت، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ سچ سِنگھاسن سچّی سرکار، ہر ساچا آسن لائیا۔ نرگن رُوپ نرگن دھار، نرگن آپے پرگٹ ہویا مات پت نہ کوئی بنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سِنگھاسن سوبھاوت، پُرکھ ابناشن اک سہائیا۔ ساچے تخت شاہو بھوپ، ہر ساچے سچ سہایا۔ آپے ویکھے اپنا رُوپ، نرگن نرگن ویس وٹایا۔ لیکھا جانے اپنی کوٹ، دوجی دشا نہ کوئی وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ ہر ساچا کھیل کھلاییندا، کر کِرپا گن نَدھان۔ اپنا حُکم آپ سُنائیندا، آپے دیوے دُھر فرمان۔ ساچی گھاڑت گھڑت آپ گھڑائیندا، لیکھا جانے جانی جان۔ سو پُرکھ نرنجن سیوا کمائیندا، ہر پُرکھ نرنجن ہو مہربان۔ سِری بھگوان بندھن پائیندا، پنچم رنگ اک وکھان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا رُوپ آپ دھرائیندا۔ پنچم میلا جوڑ جُڑا، ہر ساچی کھیل کھلایا۔ پنچم مُکھ مُکھ دھرا، پنچم دیوے مان وڈیائی۔ پنچم جوت جوت رُشنا، پنچم نورو نور ڈگمگائیا۔ پنچم دیوے ساچا تھان، تھان تھنتر سوبھا پائیا۔ پنچم دیوے درس بے پرواہ، پنچم اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پنچم مُکھ مُکھ ہر تاج، اپنا مارگ آپے لائیا۔ ساچا مارگ ہر کرتار، اپنا آپ چلائیندا۔ نرگن نرگن کر پیار، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ نرگن اندر نرگن باہر، نرگن گپت نرگن ظاہر، ساچی کھیل کھلاییندا۔ نرگن نور جوتی دھار، نرگن دھواں دھار سہائیندا۔ نرگن راج راجان شاہ سِکدار، نرگن اپنا حُکم سُنائیندا۔ نرگن شاہ پاتشاہ حُکم سُنائے اپنی وار، نرگن نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، ایکا کھیل کرے بے پرواہ، بن

ملاح اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ ساچا بیڑا کر تیار، ہر اپنی دیا کمائیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھے سچا دربار، ہر سچا شہنشاہیا۔ ایکا حکم اک ورتار، ایکا بھانے رہیا سمائیا۔ آپے ہوئے جانی جان، ہر زرنکار جانہار اک اکھوائیا۔ اپنی اچھیا آپے لئے اچار، سچکھنڈ ملے ودھائیا۔ گھر وچ گھر لئے ابھار، تھر گھر ساچا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ ساچا گھر اُچایا، کر کرپا مہربان۔ مندر اندر آپ سہایا، آپے ہویا نگاہبان۔ اپنا دیپ آپ جگایا، آپے ویکھے مار دھیان۔ چہر چہن نہ کوئی چھپایا، نہ کوئی دیسے چار دیوار۔ سورج چن نہ کوئی چڑھایا، منڈل منڈپ نہ دئے سہار۔ گگن پاتال نہ کوئی دکھایا، زمیں اسمان نہ دئے سہار۔ اک اکلا ویس وٹایا، آد پُرکھ ایکنکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کار۔ تھر گھر ساچا کھولیا، گھر گھر وچ کر تیار۔ کرے کھیل ہر اڈولیا، اک اکلا ایکنکار۔ اپنی دھار اپنے وچوں آپے بولیا، آپ اپنا کرے اُجیار۔ اپنا بھنڈارا آپے کھولیا، آپے لئے پروردگار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بائے اپنی سار۔ سچکھنڈ تھر گھر اپارا، ہر ساچے سچ اُچایا۔ سچکھنڈ دوارے آپ زرنکارا، تھر گھر شبدی میل ملایا۔ شبد اناد سچی دھنکارا، گرہ مندر آپ سنایا۔ آپے ہوئے سنہارا، دوسر اور نہ کوئی جنایا۔ آد پُرکھ کھیل اپارا، اپنی دھارا آپ کرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دئے وڈیایا۔ ہر اچھیا شبد ناؤں، نام نامہ نام وڈیایا۔ پارہم برہم کرے چاؤ، چاؤ گھنیرا اک دکھائیا۔ زرگن زرویر پُرکھ اکال دین دیال پکڑے بانہو، پکڑنہارا سہج سکھدائیا۔ ست ستوادى بنیا پتا ماؤں، اجونی ریت دس نہ آئیا۔ شبد سہیلا اک اکیلا سد دیوے ٹھنڈی چھاؤں، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ شبدی شبد ست دلارا کر تیارا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ جوت جگائے اگم اپارا، تھر گھر انادی ناد وجائیندا۔ لکھے لیکھ اپر اپارا، اپرمپر اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ اپنی اچھیا اپنا بل دھار، آپے سیو کمائیا۔ آپے پُرکھ آپے نار، کنت کنتوبل اپنے مندر سوہیا پائیا۔ آپے کرے سچ پیار، سچ سہنجنی سیج سہائیا۔ آپے گائے اپنا منگلاچار، گیت گوپند آپ الاٹیا۔ آپے کھیل کرے اپار، کھیلنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، زراکار وڈی وڈیایا۔ زراکار زرویر زرابار سمایا، مہا اکٹھ کتھی نہ جائیا۔ اپنا بھیو نہ کیسے جنایا، بھیو ابھیدا آپ

اکھوئیا۔ بودھ اگادھ اگادھ بودھ جنایا، لیکھا لیکھ نہ سکے کوئی رائیا۔ اپنی اچھیا اپنا ناد وجایا، آپے لئے سُنائییا۔ اپنی اچھیا ساچی وست
 ایکا داد جھولی پایا، اپنے رنگ رنگائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا اک اکلا ایکنکارا، ساچے مندر ہو
 اُجیارا، تھر گھر ویکھے آپ پَسارا، اپنا حُکم آپ ورتائییا۔ ساچا حُکم دُھر فرمانا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ساچے تخت بیٹھا ساچا رانا،
 شہنشاہ اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ اپنا دیوے آپے مانا، اپنا مان آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر،
 آپے ہوئے جانی جانا، جاننہار اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ نِرگن اندر نِرگن دھر، نِرگن کھیل کرایا۔ نِرگن مندر نِرگن وڑ، نِرگن میل ملایا۔ نِرگن
 سیجا نِرگن بیٹھا چڑھ، نِرگن رنگ رنگایا۔ نِرگن وِدیا نِرگن رہیا پڑھ، نِشءکھَر آپ پرگٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 اپنا رُوپ آپ دھرایا۔ ہر مندر رُوپ دھرائیندا، نِرگن داتا مہربان۔ اپنی گکھ آپ سہائیندا، آپے دیوے دانی دان۔ اپنا مُکھ اُجل آپ
 کرائیندا، آپ ویکھے اپنا آن۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سِری بھگوان۔ سِری بھگوان دیا کما، اپنی رچنا آپ
 رچائییا۔ اپنا رُوپ آپ پرگٹا، وِشن وِشو اپنا ناؤں دھرائیا۔ واستک کھیل آپے رہیا کھلا، آپ اپنا بندھن پائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، اپنی وست وست انول اپنے کنڈے دیوے تول، ساچا کنڈا ہتھ اُٹھائییا۔ وِشنوؤں اندر وِشو بھنڈار، ہر ساچے سچ
 دھرایا۔ اپنی کِریا آپے دھار، آپ اپنا میل ملایا۔ اپنے چرناں آپے بخشے سچ پیار، آپے لیکھا دئے سمجھایا۔ اپنی دھارا ٹھنڈا ٹھار، آپے امرت
 میگھ برسایا۔ آپے ناہی کول کر تیار، آپ اپنا وِچ سمایا۔ آپے حُکمی حُکم کرائے ساچی کار، حُکم حاکم آپ الا یا۔ آپ کول کولا کھڑی گلزار،
 پت ڈالی آپ مہکایا۔ آپے پاربرہم اپنی ونڈ ونڈے نرنکار، ہر نرنکار بھیو کسے نہ پایا۔ آپے ویکھے پنکھڑیاں کھلی گلزار، مہک مہک آپ
 مہکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگادی ایکا ہر، اپنی دھار ایکا ہر ویکھ وکھایا۔ آپے پُھل کول ناہے، ناہی کول
 آپ اُچائییا۔ آپے وِشن میلا مادھو مادھ، آپے بھگوان وِیس وٹائییا۔ آپے دیونہارا داد، آپے جھولی آگے ڈاہیا۔ آپے ہوئے رہے وِسما د،
 وِسما دی وِسما بھیو نہ آئییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے اپنی رچنا آپے ویکھ وکھائییا۔
 آپے کول کول اُجیارا، آپے ناہی امرت کول مُکھ چوائیندا۔ آپے پاربرہم برہم بھیو نیار، دِس کسے نہ آئیندا۔ آپے برہم کر پَسارا، پاربرہم

کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وشن آپے برہما، اپنے اندروں آپے جمّا، مات پت نہ کوئی بنائیندا۔ اپنا جنم آپے دھار، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے وشن کرے پیار، آپے برہما سیو کھائیندا۔ آپے اپنا لیکھا جانے ہر نرنکار، لیکھا لیکھ نہ کوئی وکھائیندا۔ میل ملاوا سچکھنڈ دوار، سچکھنڈ دوارا سوہا پائیندا۔ آپے تھر گھر ساچا کھول کواڑ، اپنا پردہ لابندا۔ آپے امرت بخشے ٹھنڈا ٹھار، چرن چرنوڈک مکھ چوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ آپے وسے دھام نیار، آپے دھواں دھار سمایا۔ آپے سنّ اگمی کھیلے کھیل نیار، آپے آکاش پرکاش سمایا۔ آپے وسیا سب تو باہر، دس کیسے نہ آیا۔ آپے اپنی اچھیا بن ورتار، آپے ساچی بھچھیا لئے پرگٹایا۔ آپے برہما ویتا کرے پیار، آپے شنکر مؤل رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، انادی سٹ ناؤں دھرایا۔ انادی سٹ ہر نرنکار، اپنا آپ پرگٹایا۔ آپے وشن کرے پیار، آپے برہما پاربرہم ملائیا۔ آپے شنکر لیکھا ایک دھار، گنونتائگن وڈیائیا۔ تٹان وچولا بن کرتار، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیا۔ دیوے وست اپر اپار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو لئے اٹھایا۔ وشن اٹھایا ہر کرتار، ایک حکم سنائیندا۔ تیرا روپ اگم اپار، پُرکھ ابناشی آپ بنائیندا۔ ساچی وست دیوے تھار، اتوٹ اٹٹ رکھائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربار، درگاہ ساچی سوہا پائیندا۔ آد جگاد کرتی کار، کرتا اپنی آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ وشنو اٹھ کر دھیان، ہر ساچے سچ جنایا۔ میرا حکم سچا فرمان، تیری سیوا اک جنایا۔ تیرا روپ دو جہان، دو جہان لئے پرگٹایا۔ میرا ناؤں تیرا نشان، ہر نرنکار لئے جھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے اپنا دان۔ اپنی دیا آپ کھایا۔ وشنو سُنیا کر دھیان، ہر ساچے سچ جنایا۔ آگے اٹھیا بال نادان، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ ٹوں شاہ پاتشاہ راج راجان، ہوں سیوک سیو کھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دوارا منگن تیرا آیا۔ وشنو منگے منگ اپار، پرہہ آگے جھولی ڈاہیا۔ کر کرپا آپ نرنکار، در درویش بیٹھا سیس جھکایا۔ کون دوار کران کار، کون سیوا موہے بن آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک سکھیا دئے سمجھایا۔ ہر پُرکھ نرنجن ست سمجھائیندا، نش اکھر آپ پڑھا۔ وشنو تیرا وشو روپ وکھائیندا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ اپنی دھارا تیرے وچ ٹکائیندا، جوتی جوت سروپ ہر۔ تیرا قلعے

کوٹ اک وسائیندا، تیرے بنک ڈیرہ لا۔ اپنا رنگ آپ رنگائیندا، اتر کدے نہ جا۔ ایک مردنگ سچ سنائیندا، ناد انادی دُهن وجا۔ اپنا پنہ آپ مکائیندا، سوچھ سرُپی درس دکھا۔ ساچے دھندے آپے لائیندا، گھر گھر دینا رزق پُچا۔ اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا، جوتی جوتی سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے صفت صلاح۔ ساچی منگ منگ دوار، وشنوں سیس جھکایا۔ کون گھر کون در کون ہر کران پسا، کون ویس انیک وٹایا۔ کون بھو کون بھے کون رکھاں ڈر، کون نیتر نین شرمایا۔ کون دوار سرن سرنائی جاواں پڑ، سیس جگدیش اک جھکایا۔ کون دوارا جانا وڑ، سچ سنگھاسن ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، وشنوں وشنو بیٹھا آگے جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائیندا، ہر وڈا بے پرواہ۔ وشنوں تیری سیوا سچ لگائیندا، ہر گھٹ اندر جانا سما۔ تیرے وست اک ہتھ رکھائیندا، گھر گھر دینا رزق پُچا۔ نو تو تیرا بندھ آپے پائیندا، چار چار لیکھا دئے سمجھا۔ جگ چوکرئی تیری گود بہائیندا، وڈ داتا بے پرواہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا ساچا ور، ابھل رُپ آپ اکھوا۔ وشنوں ور گھر ساچا پایا، گھر ساچے وچی ودھائیا۔ برہمے اٹھ سیس نوایا، ہر چرن کول دھیان لگائیا۔ چار کُنٹ دہ دشا ویکھ وکھایا، ہر ایک ہر ہر نظری آئیا۔ نورو نور ڈگمگایا، تتوت نہ کھئے بنائیا۔ سچ سندیشہ ربیا سنایا، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیا۔ کاغذ قلم نہ کھئے رکھایا، نہ کوئی رکھے شاہیا۔ ہر نر نریش ساچے تخت بیٹھا سوہا پایا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ برہما ویتا بال انجانا آپ اٹھایا، دے مت ربیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، اپنی رچنا آپے رہیا رچائیا۔ برہمے اٹھ بال نادان، ہر ساچا آپ اٹھائیندا۔ پُرکھ اکال ہویا مہربان، دین دیاں کمائیندا۔ امرت آتم بخشے پین کھان، ترشنا ترپت نہ کھئے جنائیندا۔ چرن کول وکھائے سچ مکان، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ داتا دانی دیوے دان، وست امولک جھولی پائیندا۔ تیرا ناؤں ساچا بان، آتم بان اک لگائیندا۔ تیرا رُپ اک مہان، پاربرہم برہم آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا سوہا پائیندا۔ برہم دھار چلائی پاربرہم، برہم وچی ودھائیا۔ آد پُرکھ نہ مرے نہ پئے جم، جنم مرن وچ کدے نہ آئیا۔ کرتا پُرکھ جانے اپنا کم، کرنی کرت رہیا کمائیا۔ ہرکھ سوگ نہ خوشی غم، ایک رنگ رکھائیا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، پاربرہم برہم لیکھا دئے جنائیا۔ آپے جنیا بن جنیندی مائی جن، دائی دایا سیو کمائیا۔ اپنا

راگ سُنايا کُن، اپنا پردہ آپ اُٹھائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے دتا ايکا ور، بھل کدے نہ جائيا۔ برہمے ور گھر ہر ساچا پایا، در ساچے سِيس جھکائيا۔ پُرکھ ابناش تیری سرنایا، ہوں بالک منگ منگائيا۔ کون روپ ست سرُپ تیرا درشن پایا، کون نور رُشنايا۔ کون کوٹ ہر ڈیرہ لایا، کون رسن سوہا پائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ايکا دینا ساچا ور، ہوں منگن بھکاری آيا۔ ہر بھکھک بھکاری یاچک دیوے دان، دینا ناتھ دیا کمائندا۔ برہمے دیوے دُھر فرمان، سچ سندیش اک سُنائندا۔ تیرا میرا ايکا مان، تیرا روپ اپنا روپ دھر وکھائندا۔ میرا ناؤں سچا نشان، ناؤں نرنکار آپ پرگٹائندا۔ لیکھا جانے سری بھگوان، لیکھت لیکھ نہ کھتے وکھائندا۔ نش اکھر روپ کر پردھان، پاربرہم برہم ویکھ وکھائندا۔ سوہنگ روپ چلے مہان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نرگن نرگن وسے ايک گھر، گھر مندر سوہا پائندا۔ برہمے تیری ساچی سیو، الکھ ابھیو آپ جنائندا۔ میرا ناؤں تیری جہو، تیری جہو گیت ايکا گائندا۔ میل ملاواں ہر نہکیو، نہچل دھام سوہا پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ايکا دیوے ساچا ور، در گھر ساچے ویکھ وکھائندا۔ ساچا ور ہر اک جنایا، اتوٹ اٹوٹ وڈی وڈیائيا۔ لکھ چوراسی تیری جھولی پایا، گھڑنہار اک شہنشاہيا۔ شنکر تیرا میل ملایا، دھواں دھار سُن اگم پھول پھلایا۔ اپنا لیکھا ہتھ پھڑایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ پُرکھ ہر، نرہو نہ رکھے کھتے ڈر، بھے وچ کدے نہ آيا۔ شنکر اُٹھایا کِرپا ندھ، اپنی کھیل آپ کھلایا۔ آپے جانے اپنی بدھ، اپنا بھیو آپ سمجھایا۔ ايکا نام ندھان دیوے امرت سنج، ہریاول ہریا آپ کرائيا۔ آپے مندر ربيا بہنچ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ايکا کھنڈا ہتھ پھڑایا۔ کِرپا کرگن ندھان، ايکا کھیل کھلایندا۔ اک وکھائے سچ نشان، چرن دھوڑ آپ وکھائندا۔ سچ بھوتی دیوے دان، خاکی خاک رمائندا۔ ايکا اتر اک گیان، ايکا منتر نام درڑائندا۔ ايکا ویکھے ہوئے نگاہبان، ايکا ساچی سیو کمائندا۔ ايکا دیوے دُھر فرمان، اپنا حُکم آپ سُنائندا۔ شنکر میٹنا اک نشان، جو گھڑیا بھن وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ايکا ہر، اپنا بندھن آپے پائندا۔ شو وشن برہما ہر بندھن پا، ايکا حُکم سُنايا۔ تتان بن وچولا ملاح، ساچا بیڑا آپ وکھایا۔ تتے ڈھیہ پئے سرن، نیتر نیناں نیر وپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ايکا دینا ساچا ور،

خالی ہتھ رہے دکھایا۔ تٲاں دکھائے خالی ہتھ، وست اموک ہتھ نہ کھئے جناٲیا۔ پارہم پت ساڈی رکھ، در آئے بیٹھے راہ تکاٲیا۔ ساچی وست جھولی گھت، تیری سیو لئیے کماٲیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، ایکا دتا ساچا ور، اپنی درشٹی آپے پائیا۔ اپنی درشٹی ہر ہر بائے، وشن برہما شو تړپت کړایا۔ اپنی سرشٹی آپ رچائے، وشن برہما شو سیو لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، اپنی کړپا اپنی ونڈن آپ ونڈایا۔ اپنی کړپا آپے دھار، آپے دیا کماٲیندا۔ تٲاں دیوے وست اپار، ترے گن اپنے رنگ رنگاٲیندا۔ ستو گن ست وچار، وشن کرے اک پیار، ایکا رنگ رنگاٲیندا۔ رجو رنگ جانے نرنکار، برہما لیکھا جانے اندر باہر، در دوار آپ سہاٲیندا۔ طمو کرے آپ وچار، شنکر سنسا دئے نیوار، ایکا رنگن ایکا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، تٲاں میلا ایکا گھر، ایکا رُپ درسائیندا۔ ترے گن ناتا ہر جڑایا، اپنا بندھن پائیا۔ وشنوں حکم آپ سُنایا، برہما سٲ لئے اُٹھایا۔ بھولے ناتھ آپ جگایا، آس نندرا دئے گوائیا۔ شنکر میلا سہج سُبھایا، اپنی اچھیا نال ملاٲیا۔ اپنی اچھیا لچھمی رُپ وٹایا، اپنی سیو آپ کماٲیا۔ اپنا لیکھا آپ جنایا، آپے چاروں کُنٹ ویکھ دکھایا۔ چارے دشا آپے ونڈ ونڈایا، دھ دشا اپنا بھيو ابھید آپ کھلاٲیا۔ اپنا گیان آپ درڑایا، بھيو ابھید آپ کھلاٲیا۔ اپنے ویداں آپ پڑھایا، آپے کرے سچ پڑھایا۔ اپنا شستر آپ اُچھایا، آپے تٲاں میلے تھاون تھائیا۔ اک ترسول ہتھ اُٹھایا، برہما وشن شو مُکھی اُپر لائیا۔ جيو جنت کسے بھيو نہ پایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا مارگ آپے لائیا۔ وشن برہما شو ہو تیار، ساچی سیوا سیو کماٲیا۔ ترے گن منگی وست اپار، ستو رجو طمو ہر ہر جھولی پائیا۔ ایکا وست رکھ دُھر دربار، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ برہما دیوے کر پیار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، اپ تیج وائے پرتھی آکاش آپے کر کر اپنا واس، شاہو شاہاش اپنا میل ملاٲیا۔ میل ملایا پنچم ناتا، ہر ہر جوڑ جڑایا۔ کرے کھیل پُرکھ بدھاتا، چترُہج بھيو نہ رایا۔ لیکھا جانے آد جگادا، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ اپنا رُپ انوپ دھرے برہمادا، ناد انادی ناد سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، وشن برہما شو دتا ور، ساچا گھاژن لئے گھڑایا۔ ساچا گھاژن ہر گھڑائیندا، دیوے دُھر فرمان۔ لکھ چوراسی جوت ٹکائیندا، کھیلے کھیل سِری بھگوان۔ ترے گن میلا میل ملاٲیندا، پنچ ت کرے پردھان۔ کایا بنک آپ سہاٲیندا، ویکھے سچ نشان۔ نو

دوارے آپ کھلائیندا، آپے وسے سچ مکان۔ گھر گھر وچ سوہیا پائیندا، دیپک جوت جگائے مہان۔ گھر ناد شبد سُنائیندا، آپے جانے اپنا گان۔ گھر امرت تال بھرائیندا، کول ناہی کر پروان۔ گھر سُن اگم رکھائیندا، گھر دھواں دھار مسان۔ گھر بجر کپاٹی گنڈا لائیندا، گھر پنچ وکار نچائے شیطان۔ گھر آسا ترشنا آپ اُچائیندا، گھر مایا ممتا کرے پردھان۔ گھر ٹیڈھی بنک اُپائیندا، سَکھمن ناڑی کر پچھان۔ گھر ایڑا پنگل ویکھ وکھائیندا، گھر چوڈاں لوک ہٹ دکان۔ گھر رَو سس چمکائیندا، گھر منڈل منڈپ ویکھے اک نشان۔ گھر پاربرہم ونڈ ونڈائیندا، برہم دیوے ایکا مان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وشن برہما شو دِتا ایکا ور، آپ بنائے چتر سُجان۔ چتر سُجان ترے گن میلا، ہر ساچے گھر کرایا۔ گھاڑن گھڑے سجن سہیلا، لکھ چوراسی ویکھ وکھایا۔ جوت جگائے اک اکیلا، نرگن رُپ آپ دھرایا۔ نہ کوئی جانے وقت ویلا، وید کتیب بھیو نہ رایا۔ چارے مکھ آپے کھولا، اپنا گیت آپ الایا۔ آپے گایا ساچا ڈھولا، سوہنگ اپنا رُپ وٹایا۔ اپنی شکتی آپے مؤلا، آد شکتی آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آد برہما آد وشنوں آد شو آپے لئے اُٹھایا۔ آد وشن ہر جگائے، اپنی انس آپ پرگٹایا۔ آد برہما بھیو کھلائے، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آد شنکر انگ لگائے، انگیکار اک ہو جائیا۔ آد ناد شبد برہما د ناد وجائے، تار ستار نہ کوئی بلائیا۔ آد پُرکھ اپنا بھیو کھلائے، اپنی کِرن ونڈ ونڈایا۔ اپنا نور اپنی جوت اپنا پرکاش آپ دھرائے، آکاش پرکاش آپ سائیا۔ اپنا سُنہڑا فرمان آپے بھیج اپنی کارے آپے لائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وشن برہما شو سیوالا، لکھ چوراسی رچن رچا، گھٹ گھٹ اندر جوت کرے رُشنایا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑیا، پرہ مایا پائی بے آنت۔ نرگن رُپ ہو اندر وڑیا، مہما ہر ہر اگت۔ ساچے پوڑے آپے چڑھیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے لیکھا جانے آد آنت۔ آد پُرکھ ہر کھیل کھلایا، وشن برہما شو سمجھائیندا۔ ساچا حُکم اک جنایا، دُھر فرمانا اک جنائیندا۔ گگن پاتالا منڈل منڈپ ڈیرہ لایا، دھرت دھول ویکھ وکھائیندا۔ جل بنب آپ سمایا، کول رُپ آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ وکھائیندا۔ ہر ساچا کھیل وکھائیندا، وشن برہما شو کر وچار۔ چارے ویداں آپ لائیندا، آپ اپنی کِریا دھار۔ چارے کنتاں ویکھ وکھائیندا، چارے جُگ کرے وچار۔ چارے بانی آپ لائیندا، پرا پسنتی مدھم بیکھری دھار۔ چار چار گیڑا آپ بنائیندا، لیکھا جانے اگم

اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ورتے ورتاوے سچ ورتار۔ سچ ورتار ورتاونا، ہر ساچا کھیل کھلائیا۔ وشن برہما شو
آپ سمجھاونا، جگت واٹری راہ وکھائیا۔ منوتر اپنی ونڈ ونڈاونا، وید وِداتناں جس گائیا۔ آد پُرکھ نہ بھیو جنائونا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکات رہیا جنائی۔ ایکات جنایا، وڈ داتے ہر مہربان۔ آپے تیری سیو وکھایا، نو در
ویکھے جگت دکان۔ شنکر تیرا بھنڈار ورتایا، ورتاونہار اک بھگوان۔ شنکر تیری مار سرب رکھایا، مارے مار نگاہبان۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تتاں دیوے اک گیان۔ ہر سچ گیان درڑایا، بھل رہے نہ رائیا۔ دھرت دھول ونڈ ونڈایا، نو تو ویکھ
وکھائیا۔ ست ست رنگ رنگایا، ست ستوادى سچا شہنشاہیا۔ چار جگ چار چوکرى ایکا گنڈھ پوایا، سرگن نرگن روپ لئے پرگٹائیا۔
لوک مات وجے ودھائی پنج تت چولا لئے پرگٹایا، ساچا کھیل کھلائیا۔ من مت بڈھ لئے پرنايا، برہم پاربرہم ملائیا۔ اوتار گر اپنا ناؤں
رکھایا، کھیلے کھیل سچا شہنشاہیا۔ کنت بھگونت لئے جگایا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ شبد کنت لئے پرنايا، نار سہاگی اک ملائیا۔
گرسکھ گر لئے بہایا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ گرسکھ آتم اند اک وسایا، پرمانند وچ سمائیا۔ جگ جگ ست ستوادى اپنا ناؤں چند چڑھایا،
میٹے رین اندھیری شاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا در رہیا درسائیا۔ نو تو چار ہر کھیل کھلاونا، وشن برہما شو
دیا کمائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرى جگ اپنا بھیو رکھاونا، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ ستجگ ساچی ونڈ ونڈاونا، آپ اپنا روپ پرگٹائیندا۔
وار اٹھاراں کھیل کھلاونا، برہما ست چارے مکھ چار چار آپ وڈیائیندا۔ آپ سہائے اپنی رُت، پُرکھ ابناشی اک اچت، بھیو کھئے نہ پائیندا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ ستجگ ساچا سچ ورتاونا، آد پُرکھ دھار چلائیا۔
اپنا روپ آپ دھراونا، نرگن نرگن کھیل کھلائیا۔ دھرت دھول ڈونگھی کندر آپے ڈیرہ لاونا، جیو جنت جگت جہانا، بھگت بھگونت میل
ملائیا۔ اپنی مہما اگت آپ گناونا، اپنا لیکھا آپے لئے پرگٹائیا۔ ستجگ ست ستوادى پار کرانا، اک ست سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ ستجگ ساچا پار کر، ہر اپنی کھیل کھلائیا۔ برہما چارے وید گا
گا لوک مات دھر، ہر کا بھیو سکے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، انہو اپنی کھیل کھلائیا۔

تریتا تیری دھار نرالی، ہر ساچا کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت جگے مہانی، پنج تت چولا تن ہنڈھائییا۔ غریب نہانا بن سوالی، ساقط نندک
 دُشٹ دُراچار آپ کھپائییا۔ آپے ہوئے ہنگتا گڑھ ہنکار، آپ سینتا سپتری جنک کر پیار، آپے لئے پرنائیا۔ آپے جانے اپنی دھار، جُگ
 جُگ اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دوئے دوئے لیکھا اپنے ہتھ رکھائییا۔ دواپر رنگ رنگایا، مُکند منوہر
 لکھی نرائن رُپ وٹایا، کول نین رُپ وٹائیندا۔ ساچی بنسری نام وجایا، مدھر دُھن اک سُنایا، اپنا بھیو آپ چُکایا، اپنا مُکھ آپ
 چُھپائیندا۔ آپے وید ویاسا ہو ہو گایا، پُران اٹھاراں آپ الایا، آپے وشن برہما ویتا سنگ نبھائیندا۔ آپے ناد دُھن ویکھ وکھایا، آپے باراں
 اکھڑ لئے پرگٹایا، باراں راسی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ایکا دھار، جُگ جُگ برہما وشن
 شو کرے پیار، آپ اپنی کھیل کھلائییندا۔ کلجگ رنگ آپ رنگایا، کالا سوُسا رنگے شاہیا۔ آڑا اکھ اک کھلایا، اتھرن دیوے مان وڈیائییا۔
 یجر شام اپنی جھولی پایا، رگ لیکھا رہے نہ رائیا۔ اپنا رُپ آپ دھرایا، اپنا جلوہ آپ وکھائییا۔ مقامے حق ڈیرہ لایا، آپے لیکھا جانے خلق
 خدایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگادی ایکا ہر، بھیو ابھیدا اپنا بھیو اپنے وچ رکھائییا۔ اپنا بھیو آپ کھلائییندا،
 پاربرہم سچا شہنشاہ۔ عیسیٰ موسیٰ نوری جلوہ آپ جگائیندا، آپے پردہ لئے اُٹھا۔ آپے کایا کعبہ ویکھ وکھائیندا، دو دو آہ میل ملا۔ آب
 حیات آپ پیائیندا، سچ صُراحی ہتھ اُٹھا۔ سچ بھوپ ساچے تخت نظری آئیندا، شاہاں سر سچا شاہ۔ انجیل قرآناں آپے گائیندا، آپے
 سنگ محمد چار یار میل لئے ملا۔ آپے اناالحق سلوک سُنائیندا، آپے پرگٹ بیٹے بے عیب پروردگار خُدا۔ آپے خالق خلق رُپ دھرائیندا،
 آپے مُشکّت اپنے سر لئے اُٹھا۔ آپے نرگن سرگن ڈنک وجائیندا، شبد انادی ناد سُننا۔ آپے پنج تت کایا چولا ویکھ وکھائیندا، نانک ناؤں
 گایا اک نرنکار اُچی کوک کوک الا۔ آپے گوہند گڑھ سہائیندا، سٹ دُلارا ویس وٹا۔ چار جُگ اک چوکڑی آپے بندھن پائیندا، نو سو
 چُرانوے چوکڑی جُگ گیرا دئے بھوا۔ کوئن کوٹ اپنا رُپ رام کرشن اپنا کھیل کھلائییندا، جوتی جوت جوت جائے سما۔ کوئن کوٹ عیسیٰ
 موسیٰ سنگ محمد آدھ وچکارے راہ تکائیندا، ہیٹھ مُصلّا بیٹھے وچھا۔ کوئن کوٹ نانک گوہند ہر ہر گائیندا، سچکھنڈ دوار راہ تکا۔ وشن
 برہما شو ساچی سیو کھائیندا، لکھ چوراسی ویکھے تھاوں تھان۔ کوئی گھڑے کوئی بھنے کوئی مُکھ چُھپائیندا، کوئی پرگٹ ہو ہو لوک مات

پھیرا پا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دتا ایک اور، اپنا نام درڑا۔ ساچے ناؤں درڑایا، گنوت گہر گمبہر۔
 وشن برہما شو بھل نہ جایا، پرہہ اپنا کھیل جنائے اخیر۔ نو سو چرانوے چوکری جگ گیزا رہن نہ پایا، جگ چوکری تھے دھیر۔ گر پیر
 اوتار دین صلاحیا، ملاً شیخ مسائک جائن گھت وپیر۔ تھر کھئے رہن نہ پایا، ناتا تھے اٹھسٹھ نیر۔ گنگا گوداوری جمنا سُرستی راہ تکایا،
 در منگے امرت رس ٹھانڈا سپر۔ پُرکھ ابناشی دئے سمجھایا، اتم ویکھے سب دے چیر۔ نرگن جوت کرے رُشنایا، جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، وڈ جودھا سورپیر۔ وشن برہما ویلا اتم آونا، نو سو چرانوے چوکری جگ رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاونا،
 پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نرگن نور لوک مات دھراونا، جوتی جامہ بھیکھ وکھائیا۔ اپنا کھیل آپ کراونا، خلق خالق ویکھے سچا شہنشاہیا۔
 ثالث اپنا ناؤں دھراونا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، آد اناد آپے رہیا سہائیا۔ آد اناد کھیل کھلائیندا،
 برہم برہما دہر۔ جگ جگ بیڑا آپ چلائیندا، سیوا کرے اپر اپار۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، کلجگ آئے اتم وار۔ گر پیر
 اوتار سرب صلاحیندا، مُکھوں گا گا گئے اپنی وار۔ بن ہر بیڑا کوئی نہ پتے لائیندا، کلجگ بھوری ڈونگھی غار۔ چاروں گنٹ اندھیرا
 چھائیندا، نو کھنڈ پرتمی جھوٹھی دھار۔ سچ سچ نہ کوئی جنائیندا، گھر گھر دسے دھواں دھار۔ ناری کنت نہ کوئی ہنڈھائیندا، مات پت
 نہ کوئی پیار۔ ساچا پت نہ کوئی وکھائیندا، جوٹھا جھوٹھا ناتا جڑیا وچ سنسار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی
 ایک ہر، وشن برہما شو پائے تیری سار۔ وشن برہما شو کرے پکار، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ تون پاتشاہ سچی سرکار، شہنشاہ تیری وڈیائیا۔
 دو جہانا بنیا سچا سیکدار، سیس جگدیش تاج سہائیا۔ جگ چوکری نو نو چار اترے پار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ کون روپ دھرے
 وچ سنسار، کون کوٹ ڈیرہ لائیا۔ کون در کھول دربار، کون ونج دئے کرائیا۔ کون نام ست جیکار، کون ناد دھن وجائیا۔ کون سخیاں
 منگلچار، کون گوپی کاہن نچائیا۔ کون سینتا سُرتی کرے رام پیار، کون کایا بن کھنڈ پھیرا پائیا۔ کون اناالحق کرے پکار، کون حق حقیقت
 ویکھ وکھائیا۔ کون لاشریک بنے سانجھا یار، مخلوق بخشے اک سرنائیا۔ کون نام ست ست کرے ورتار، تتوت نہ کھئے رکھائیا۔ کون فتح
 ہوئے گجار، کون ڈنکا دئے وجائیا۔ کون برہم کون پاربرہم وکھائے اک دربار، جگت وچھوڑا پنڈھ مکائیا۔ کون گھوڑا ہوئے آسوار، کون آسولے

دوڑائیا۔ کون ڈور رکھے ہر نرنکار، لکھ چوڑاسی بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت کون روپ کون شکت کون سنت کون بھگت کون بھگوان روپ دھرائیا۔ تینا سن ہر ارداس، ہر ساچے سچ جنایا۔ کریا کرے سرب گنتاس، الکھ الکھنا بھیو کھلایا۔ نو نو چار ہووے آنت ناس، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ لیکھا جانے پرتھمی اکاس، گگن منڈل ویکھ وکھایا۔ گھٹ گھٹ اندر رکھنہارا واس، لکھ چوڑاسی پھول پھلایا۔ پاربرہم پرہہ شاہو شاہباش، ساچے تخت آسن لایا۔ کلجگ اتم دیوے پھاس، رائے دھرم نال رلایا۔ چتر گپت کرے خلاص، لیکھا کھئے رہن نہ پایا۔ ہرجن ہر بھگت ہر جو آپے کرے داسی داس، آپ اپنا میل ملایا۔ آنت آنت کھئے جم پھاس، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ وشن برہما شو رکھنی آس، پُرکھ ابناشی ہئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا لیکھا رہیا سمجھایا۔ پنچم لیکھا ہر سمجھائیندا، گنوتتا گن ندھان۔ کلجگ ویلا اتم آئیندا، سچکھنڈ ویکھے مار دھیان۔ لوآن پُریاں کھنڈ برہمنڈ پھول پھلاییندا، انڈج جیرج اُتہج سینج ہویا جانی جان۔ چاروں گنٹاں پھیرا پائیندا، جودھا سورپیر بلی بلوان۔ اپنا ناؤں ڈنک وجائیندا، دیوے دھر فرمان۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں آپ مٹائیندا، راؤ رنکاں دیوے اک گیان۔ اپنا روپ آپ دھرائیندا، پرگٹ ہو آپ بھگوان۔ وشنوں تیرا سنگ رکھائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ پنچم اپنا راہ وکھائیندا، نیتر نین رہے وکھان۔ کاغد قلم بھیو نہ آئیندا، ست سمندر مس ہوئی نادان۔ چار بھار نہ ونڈ ونڈائیندا، چوڈاں لوک نہ کوئی گیان۔ چوڈاں طبقات ایکا حکم سنائیندا، دیوے دھر فرمان۔ چوڈاں ودیا خاک ملائیندا، دھر درگاہی مارے بان۔ شبدا انادی اک پرگٹائیندا، ہر پُرکھ نرنجن ہو مہربان۔ ہنگ برہم میل ملائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے جانے جانی جان۔ کلجگ اتم پار کراونا، برہما وشن شو وجے ودھائیا۔ تیناں لوکاں پندھ مکاونا، ترے بھون پھیرا پائیا۔ ترے لوکی ناتھ کھیل کھلاونا، آپ اپنی رچن رچائیا۔ چوتھے پد ڈیرہ لاونا، چار ورن اک سرنائیا۔ پنچم سنہپڑا ناد سناونا، ناد انادی آپ وجائیا۔ چھویں چھپر چھن نہ کوئی بناونا، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ ستویں ستوادی نام آپ ورتاونا، نہ کوئی میٹ مٹائیا۔ اٹھان تتان ڈیرہ ڈھاونا، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش من مت بدھ رہن نہ پائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی نو دوارے ویکھ وکھاونا، جگت واسا تھاؤں تھائیا۔ جن بھگتاں دسم دواری پندھ مکاونا، آپ اپنا میل ملائیا۔ ہنگ برہم سوئم روپ وچ آپ ساونا،

سوہنگ ہنسا رُوپ وٹائیا۔ چار ورن کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا ورن بناونا، اٹھاراں برن نہ کھئے کرائیا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں ایکا دھام بہاونا، ایکا بخشے سچ سچی سرنائیا۔ سریشٹ سبائی رسنا جہوا ایکا اکھہر ہر ہر ناؤں گاونا، دوسر اور نہ کھئے پڑھائیا۔ سر سروور اک نہاونا، گر چرن سچی سرنائیا۔ ہر مندر کایا اندر وکھاونا، گھر گھر وچ آپ پرگٹائیا۔ ایشٹ دیو گر اک مناونا، ایکا ہون کرائیا۔ پھولن برکھا ایکا لاونا، آپ سگندھ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد آد اپنا بھیو آپ جنائیا۔ کلجگ اتم کر پار، اپنے گھاٹ اُتارنا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، لیکھا مکائے لکھ چار بتی ہزار، کرم ککرماں پھند کٹاونا۔ گرمکھ ورلے لے اُہار، جس جن اپنا درس دکھاونا۔ لکھ چوراسی کرے خوار، ایکا اتم دھگا لاونا۔ نہ کوئی سہائی میت مُرار، بہین بھائی سنگ نہ جاونا۔ دئے لوچن روون زارو زار، تیجا تین نہ کیسے کھلاونا۔ چاروں کٹ ہاکار، مایا جال نہ کیسے تڑاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم پندھ مُکاونا۔ کلجگ پندھ جائے مُک، ہر ساچا آپ مُکائیا۔ ہریا بوٹا جائے سُک، سُکا ہرا نہ کھئے کرائیا۔ منمکھاں من رہے دُکھ، دُکھیاں زین نہ کھئے وبائیا۔ گرسکھاں آتم دیوے سُکھ، آتم اگن بُجھائیا۔ سُپھل کرے مات کُکھ، جس بخشے چرن سرن سرنائیا۔ اُلٹا ہئے نہ گریہ رُکھ، دس دس ماس نہ اگن تپائیا۔ اپنی گودی لے چُک، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ امرت پیائے جام گھٹ، اپنا رس آپ چوائیا۔ آون جاون جائے چُھٹ، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ جس جن رکھی ہر ہر اوٹ، ویلے آت ہئے سہائیا۔ لبھدے پھدے کوئی کوٹ، چاروں کٹ پھیریاں پائیا۔ مایا ممتا بھری نہ پوٹ، آسا ترشنا ہوئی ہلکائیا۔ ہوئے ہنگتا رکھیا کھوٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ بندھن کھئے تڑائیا۔ شبہ نگارہ تن نہ لگی چوٹ، سرتی رام نہ کھئے ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لے اُٹھائیا۔ ہرجن ساچا اُٹھیا، آد جگادی کار۔ جس اُپر صاحب ستگر تھیا، دیوے درس اگم اپار۔ لُکیا رین نہ دیوے کوئی کیسے گٹھیا، ویکھنہار زینکار۔ منمکھ جیواں بھاگ نکھٹیا، کلجگ اتم آئی ہار۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا جائے پٹیا، جڑ رہے نہ وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے جائے تار۔ ہرجن پار اُتار دا، ہر داتا بے پرواہ۔ جگ جگ پیج سواردا، بھگت وچھل بن ملاح۔ ستجگ تریتا دواپر وچھڑے کلجگ اتم سرت سمبالدا، اک جپائے اپنا ناں۔ نانا توڑے شاہ کنگال دا، نتھاویاں دیوے ساچا

تہاں۔ گھٹ گھٹ اندر نرگن جوتی دپیک آپے بالدا، اگیان اندھیرا دئے مٹا۔ امرت نام ندھان جام اک پیال دا، دوس زین رین خمار رکھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن سر اپنا ہتھ دئے ٹکا۔ جس سر ہتھ ٹکایا، نانا تٹا سنسار۔ آتم آنتر ایکا روپ درسایا، گرہ مندر کھول کواڑ۔ گھٹ باقی دپیک جوتی نور کرے رُشنا یا، ڈونگی بھوری کوری پاوے سار۔ گرُمکھ ہرجن مانک موتی آپ اٹھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کلجگ اتم وار وار وار سریشٹ کُرائیا۔ نو نو آئی ہار، ست ست ست دُہایا۔ ترے ترے لیکھا آر پار، پنچ پنچ کرائیا۔ کرے کھیل آپ کرتار، کرتا قیمت کھئے نہ پائیا۔ سمت سمتی کرے خوار، ساکھیات روپ وٹایا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن آپے جانے اپنی کار، کرنہار آپ اکھوائیا۔ ورہنڈ برہمنڈ جیرج اند اُتہج سیج دیوے دند نام تیز کٹار، چنڈ پرچنڈ آپ چمکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لے ور، آد پُرکھ وڈی وڈیایا۔ ہرجن نانا جوڑیا، جگت جگت گردیو۔ پُرکھ اکما نرگن روپ آپے بھڑیا، جنم جنم دی جانے سیو۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑیا، امرت آتم دیوے میو۔ گرُمکھ ورلے آپے بھڑیا، پُرکھ ابناشی الکھ ابھیو۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے رسنا جہو۔ رسنا جہوا لیکھا جان دا، بتی دند گن وچار۔ گھٹ گھٹ آنتر اپنا رنگ مان دا، نرگن روپ اپر اپار۔ مۇرکھ مگدھ نہ کھئے پچھان دا، ترے گن مایا جگت نانا ہویا سنسار۔ گرُمکھ ورلا راہ تگے سری بھگوان دا، نیتر لوچن نین آگھاڑ۔ پھڑ باہوں آپ اٹھال دا، جگا جگنتر ساچی کار۔ دوس زین زین دوس مات گرہ اگنی کُند ترے گن تے آپے پرتپال دا، پرتپالک آپ نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما وشن شو دیوے اپنا ور، آپے برد سہالدا۔ ہر سنگت دیا کھائیندا، دینا بندھپ دین دیال۔ گھٹ مندر ویکھ وکھائیندا، وسنہارا سچکھنڈ سچی دھرمسال۔ جو جن سرنائی آئیندا، کرے کرائے سدا پرتپال۔ گرُمکھ ساچی وست آپ ورتائیندا، دیوے نام دھن، سچا دھن مال۔ سچ بھنڈارا آپ بھرائیندا، نانا تٹے جگت جنجال۔ آتم رنگ آپ رنگائیندا، رنگ مچھئی اک مہان۔ ساچا سنگ آپ نہائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے مان۔ جو جن منگے جگت منگ، ہر جھولی دئے بھرائیا۔ جو جن منگے بھکھ ننگ، بھکھ ننگ دئے کٹایا۔ جو جن منگے ننگی ہووے نہ کُند، سر ہتھ دئے رکھایا۔ جو جن منگے آتم آنتر پرمانند، نجاند دئے وکھایا۔ جو جن منگے سُنائے سہاگی چھند،

سوہنگ شبد ساچی وست اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در آیاں گھٹ گھٹ ویکھے بھل کدے نہ جائیا۔ جو جن منگے اترے جگت دکھ، دلدر آپ مٹائیندا۔ جو جن منگے جگت سکھ، جگت جیون جگت آپ سمجھائیندا۔ جو جن منگے اُجل ہوئے مکھ، لوک مات وڈیائی آپ دوائیندا۔ جو جن منگے درس اندر بیٹھا لک، سوچھ سرُپی پرگٹ ہو اپنا درس دکھائیندا۔ جو جن منگے پنچ وکارا اندرون کڈھ کٹ، نام کھنڈا اک وکھائیندا۔ جو جن منگے آون جاون جائے چھٹ، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جو جن منگے امرت گھٹ، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ جو جن منگے لگی پریت نہ جائے تٹ، نام بندھن آپے پائیندا۔ جو جن منگے کڈھ واسنا کھوٹ، دُرمت میل آپ دھوائیندا۔ جو جن منگے جگت جیو آلیوں ڈکے بوٹ، آپ اپنی گود اٹھائیندا۔ جو جن منگے چرن سرن سرنائی ایکا اوٹ، آنت جم جمکال نیڑ نہ آئیندا۔ جو جن منگے کھلے سوت، دب نیتر آپ کھلائیندا۔ جو جن منگے لگے بھاگ اوت پوت، پُت پوترے میل ملائیندا۔ جو جن منگے ساچا ناؤں رسنا جہوا نہ یلے ہونٹ، اجیا جاپ آپ کرائیندا۔ جو جن منگے نیڑ نہ آئے لاڑی موٹ، ویلے آنت درس دکھائیندا۔ جو جن منگے منگ سہائے کایا قلعے کوٹ، گھر گھر وچ سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در آیا آس پُجائیندا۔ جو جن منگے جگت سٹ، رکت بوند کھیل کھلائیا۔ جو جن منگے سوہے بسنتی رُت، پُھل پُھلواری آپ مہکائیا۔ جو جن منگے درس ابناشی اچت، راتیں سٹیاں درس دکھائیا۔ جو جن منگے سترگر پورا ایکا جائے تٹھ، انڈیھی وست جھولی پائیا۔ جو جن منگے پاربرہم ابناشی کرتا نروریر نراکار تن نگارے لائے چوٹ، تال تلواڑا آپ وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در آیا آس پُجائیا۔ جو جن منگے تن لٹھے چیر، بہتر ناڑی ویکھ وکھائیندا۔ جو جن منگے من رکھے دھیر، من پنکھی بنھ وکھائیندا۔ جو جن منگے امرت سپر، بھر پیالہ آپ پیائیندا۔ جو جن منگے درس وڈ پیرن پیر، پرگٹ ہو ہو نرگن سرگن درس دکھائیندا۔ جو جن منگے جگت زنجیر، جگت ناتا توڑ تڑائیندا۔ جو جن منگے چوٹی چڑھے اخیر، ساچے مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر سنگت ویکھ وکھائیندا۔ جو جن منگے چرن پیاس، چرن کول سرن بخشے سچ سرنائیا۔ جو جن منگے کایا مندر ساچی راس، سُرقتی شبد گوپی کاہن آپ نچائیا۔ جو جن منگے داسی داس، سیوک سیوا آپ کھائیا۔ جو جن منگے گھر مندر اندر وکھائے منڈل منڈپ پرتھی آکاش، کھنڈ برہمنڈاں ایکا روپ

درسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در آیا لیکھے لائیا۔ جو جن منگے ناتا تھے نو دوار، نو دوار رہن نہ پائیا۔ جو جن منگے سُکھمن ٹیڈی بنک ہوئے پار، اتم پار کرائیا۔ جو جن منگے ایڑا پنگل نہ ہوئے خوار، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار دئے مٹائیا۔ جو جن منگے آسا ترشنا دیوے مار، ہوئے ہنگتا دئے مٹائیا۔ جو جن منگے نجھر دھار، امرت جھرنا دئے جھرائیا۔ جو جن منگے زرگن جوت نور اُجیار، نورو نور درسائیا۔ جو جن منگے آتم سیجا ہر ہر کنت بہتار، ساچی سیجا ہر جو دئے وکھائیا۔ جو جن منگے ساچی سخیاں مل مل منگلاچار، گیت سہاگی اک سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در آیاں لیکھا لیکھے پائیا۔ جو جن منگے مٹے پھٹ، دئی دویت رہن نہ پائے۔ جو جن منگے ستگر بت، ساچا بت اک وکھائے۔ جو جن منگے مکے پندھ تیرتھ تٹ، اٹھسٹھ ایکا راہ آپ درسائے۔ جو جن منگے ڈرمت میل دیوے کٹ، سر سروور اک نپائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھائے۔ جو جن منگے مال دھن، دھن خزینہ اک وکھائیا۔ جو جن منگے آگ لگے تن، تتوت رہیا ملائیا۔ جو جن منگے اتم دن، ساچا دن دئے لگائیا۔ جو جن منگے جس گھڑیا سو دیوے بہن، بہنہار دیر نہ لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر سنگت سد سمائیا۔ ہر سنگت سدا رنگنا، ایکا نام کرتار۔ کایا چولا آپے رنگنا، اٹھے پھر نام خمار۔ در آیا مول نہ سنگنا، ہر بھریا وڈ بہنڈار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جگادی دیونہار۔ ہر سنگت وڈیائی وڈ، وڈ وڈا ہر ہر پایا۔ ہوئے ہنگتا دینی وچوں کڈھ، گر شبدی شبد پرنا یا۔ ڈکھ دلدر اگنی لائے نہ کوئی ہڈ، تین سو سٹھ ہاڈی ویکھ وکھایا۔ نردھن سردھن سدا لڈائے لڈ، آپ اپنی گود بہایا۔ جگت وکار جگت دوار جگت پروار پار کرے حد، اپنا مندر آپ وکھایا۔ ماں پیو پُت دادا کوٹن کوٹ جیو جنت گئے لد، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ شاہ پاتشاہ راج راجان بھر پیالہ پی پی تھکے مد، ساچا رس نہ کیسے وکھایا۔ بن ستگر پورے نہ کوئی پائے ساچا پد، ساچی پدوی ہر سنگت ناؤں دھرایا۔ گر چرن کول اُپر دھول دھرنی دھرت بہائے سد، شبد سندیش اک سُنایا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے کڈھ، آپ اپنا میل ملایا۔ نار سہاگن ہرجن ہوئے نہ کدے رنڈ، ڈباگن نار نہ روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر سنگت دیوے ایکا ور، آسا آسا وچ سمایا۔ آسا ترشنا کرے پور، ترکھا آپ بُجھائیا۔ ناتا توڑنا کوڑو کوڑ، سچ سچ سچ سمائیا۔ مورکھ مگدھ چتر بنائے

مُوڑھ، تت گیان اک سمجھائیا۔ جوتی مستک لائے دھوڑ، پُورب لیکھا رہے نہ رائیا۔ جوتی بخشے جوتی نُور، مستک لِلاٹ کر رُشنائیا۔
 دوس زین حاضر حضور، آپ اپنا درس دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر سنگت دیوے مان وڈیائیا۔ جو جن آئے
 من ہنکار، ہنکار نال ہنکار رلائیآ۔ جو جن رکھے من وبھچار، وبھچار نال کرے کُرمائیا۔ جو جن آئے تن خوار، جگت خواری آپ کرائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آسا نراسا نہ کوئی رکھائیا۔ جیسی من رکھے آسا، ویسی وست ورتائیندا۔ کُرمکھ وِرلا کُر درس
 پیاسا، مٹکھ اپنا مُکھ چھپائیندا۔ دویاں وچولا کھیل تماشا، پردہ اوہلا آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر
 سنگت اندر ہر ہر وِسا، ہر جن ہر کی پوڑی آپ چڑھائیندا۔

★ ۲۴ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی وشو ناتھ ورما ایڈیشنل سیکٹری دے گھر راشٹریتی راجندر پرساد واسطے شبد ★

پنج فروری وقت سہاونا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ بھگت بھگوت وچولا اک رکھاونا، وشو ورما ملے وڈیائیا۔ راشٹریتی سندیش
 سُناونا، پاربرہم اک رگھرائیا۔ کلجگ اتم پھریا باننا، نرگن نرور اپنی کل دھرائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے مار دھیانا، ستان دیپاں پھیرا پائیا۔
 لکھ چوراسی دیوے اک گیانا، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ ناؤں دھرائے مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوانا، نہ مرے نہ جائیا۔ چوڈاں
 مارچ دوس وکھانا، ستجگ ساچی دھار بندھائیا۔ نو گرتھ لیکھ لکھانا، لکھیا لیکھ نہ کوئی مٹائیا۔ شبد کھنڈا ہتھ چمکانا، برہمنڈ کھنڈ
 وجے ودھائیا۔ ایکا حکم دھر فرمانا، جن بھگتاں بھگوت آپ سُنائیا۔ ست سنتوکھی بھے گانا، دھیرج جت اک جنائیا۔ سچ سچ ورتاوے
 ہو مہربانا، جوٹھ جھوٹھ کوڑی کِریا دئے مٹائیا۔ اللہ واپگرُ رام نام رادھ کرشن ست تت اک وکھانا، برہم مت اک جنائیا۔ سرب کلا
 سمرتھ سری بھگوانا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ دلی دربار سہائے جگت مکانا، بھیو ابھیدا بھیو کھلائیآ۔ وپہ سو وپہ بکرمی جنائے سچ
 نشانہ، ست رنگ رنگ وکھ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نرگن سرگن لے ور، راشٹریت پت راجندر پرساد، دھر
 درگاہی دیوے داد، شاہ بھیکھن سُن فریاد، رام راما ہوئے سہائیا۔

★ ۶ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی پُشکر، لال سِنگھ پنڈت نال گوبند گھاٹ پُشکر اجمیر ★

اک ستّ چھ دو گوبند دھار، گوبند اپنے وچ رکھائیا۔ پنڈت پاندھا نہ کوئی کرے وچار، بیٹھے پُشکر آسن لائیا۔ وشن برہما شو بیٹھے دوار، سپس جگدیش جھکائیا۔ نیتر نین روون زارو زار، آتر آتم اک لو لائیا۔ ہر کا روپ اکم اپار، ست سرُپ دس نہ آئیا۔ جگ چوکرئی پیتے وچ سنسار، لوک مات جگت ودھائیا۔ ناتا ویکھ سرب سنسار، جگت جگدیش کھیل کھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو اچھل اچھل گوبند گیا سمجھائیا۔ گوبند گھاٹ ہر کا گھاٹ، ہر ہر آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو تگن واٹ، نیتر لوچن نین سرب اٹھائیندا۔ اک ستّ کھیل تماش، چھ دو گندھ پوائیندا۔ لیکھا جانے ت آٹھ، نو در پھول پھلائییندا۔ آد جگادی ایکا ہاٹ، پارہم برہم اپنا آپ کھلائییندا۔ آپے جانے اپنی واٹ، اپنا پندھ مکائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا گوبند ایکا دھار، ایکا کھیل کرے کرتار، ایکا در سچا دربار، ایکا بھکھک برہما وشن شو دوار، دیونہارا اک اکھوائیندا۔ اک اکلا ایکنکارا، ست پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائییا۔ اک ستّ کریا پیارا، ایکا اک سات جوڑ جڑائییا۔ چھ گھر وسیا باہرا، در گھر ساچے سوہیا پائییا۔ دوآن دو جہاناں کھیل کرے پسارا، الکھ اگوچر بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ ستاراں سو باسٹھ بکرمی لیکھیا لیکھ اپر اپارا، بھیو کھئے نہ پائییا۔ ساچی لکھت بھیوکھت دس گیا بن ونجارا، پنڈت پاندھے بیٹھے مکھ چھپائییا۔ گوبند روپ نہ کیسے وچارا، گوبند گھاٹ نہ کھئے نہائییا۔ ڈرمت میل نہ اترے وچ سنسارا، آتم آتر اشنان نہ کھئے کرائیا۔ کلجگ کوکے اپنی وارا، چاروں کنت دئے دہائییا۔ ایکا ڈھٹیا جگت سہارا، ساچی نئییا نظر کھئے نہ آئیا۔ بھینا بھیئا کر کر پیارا، ساچا سئیارے منائییا۔ نظر نہ آئے کیسے گھنئییا، روپ انوپ جگت وٹائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گوبند لیکھا جانے اپنے گھر، ایکا ساتا چھیکا دوآ دو چھ ست اک اپنے وچ کھائییا۔ اک ستّ کر پیارا، چھ دو جوڑ جڑایا۔ گوبند آیا گوبند دھار، گوبند گوبند وچ سمایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ چرن کول کھچ لیاے آپ دوار، روپ انوپ آپ دھرایا۔ کھتری براہمن شودر ویش کیسے نظر نہ آئے وچ سنسار، اٹھاراں برن چار ورن رہے گرلایا۔ دو پنج پنج بول جیکار، دو پنج پنج اپنا روپ دھرایا۔ ودی سدی نہ سکے کھئے وچار، کینا سُکلا پکھ وچ پھس کدے نہ جایا۔ کرے کھیل آپ نرنکار، جوتی روپ اپر اپار، شبد کھنڈا تیز کٹار، ساچے گھوڑے ہو آسوار، دو

جہانا پار کینار، آپ اپنا بل رکھایا۔ گوہند لیکھا گوہند لئے وچار، دوسر لیکھن پڑھن وچ کدے نہ آیا۔ اک ست نو اٹھ گوہند لیکھا دتا پار، اپنا لیکھ وچ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا گوہند میلا جانے ساچے گھر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ گوہند گر گر گوہند روپ انوپ، دس کیسے نہ آئیا۔ گرسکھ دو اٹھ اٹھائی جو سنگت رکھائے اک ست چھ دو امرت میگھ دتا برس، کلجگ اتم اپنے نال رلائییا۔ لیکھا جانے عرش فرش، قُرس گرہ کائنات برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ اُتہج سینج جیو جنت ویکھے تھاور تھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گوہند لیکھا جائے مک، گرمکھ بوٹا جائے نہ سک، امرت سینچ ہریا آپ کرائیا۔ گوہند آیا گوہند دوار، گرسکھ کایا اندر گوہند گڑھ بنائییا۔ کرے کھیل اپر اپار، جگت ودیا نہ پاوے سار، چوڈاں ودیا پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائییا۔ ایکا منتر سرب دیوا اتم برہم جوت پرکاش نیرویر دھار، پاربرہم بے انت بے پرواہ آپ اپنے وچ رکھائییا۔ پنڈت پاندھا گرسکھ دسے کی کوئی راہ، جس ملیا گوہند سچا شہنشاہییا۔ اپنا لیکھا اپنی ہتھیں گیا لیکھا، اپنی ہتھیں دیوے ڈھاپییا۔ ستاراں بیس بیس ستاراں بکرمی بنیا آپ ملاح، اٹھائی سکھ نال لیائییا۔ سچکھنڈ وسے شہنشاہ، پنڈت لیکھنا اپنی قلم شاہییا۔ جگت جہان کیسے دسے نہ، دو دو لوچن تگے سرب لوکائییا۔ غریب زانیاں پکڑے بانہ، سنگھ دیا نال رلائییا۔ دیا کر گھر گیا آ، گھر اپنا دئے سمجھائییا۔ سورج چن نہ کرے کوئی رشنا، منڈل منڈپ نہ کوئی وڈیائییا۔ برہما وید نہ رہیا کوئی سنا، پُران اٹھاراں نہ کوئی گائییا۔ شاستر سمرت نہ رہیا کوئی جنا، گیتا گیان نہ کوئی وڈیائییا۔ انجیل قرآن نہ رہیا کوئی پڑھا، کھانی بانی نہ کوئی درڑائییا۔ ساچے گھر وسے آپے بے پرواہ، جس گھر وسے گوہند سچا ماہییا۔ پُشکر بیٹھے تگن راہ، مندر اندر ٹل کھڑکائییا۔ گرمکھ ورلے بنے آپ ملاح، جگت سروور بیڑا پار دئے کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا ناؤں آپے رکھ، گوہند روپ ہو پرتکھ، جوت سروپ الکھنا الکھ، شبد انوپ ہوئے وکھ دس کیسے نہ آئیا۔ پہلا گھر سچکھنڈ، اپنا بنک آپ بنایا۔ دو جا ڈاک خانہ پائی ونڈ، برہمنڈ رچن رچایا۔ تیجی تحصیل چڑھیا چند، برہما وشن شو اُچجایا۔ چوٹھا ضلع اک پرمانند، گھٹ گھٹ اندر اپنا آسن لایا۔ آد جگاد نرگن سرگن کیسے نہ پایا بندھ، بندھن وچ کدے نہ آیا۔ پُشکر آ سُنایا سُنہاگی چھند، ہر کا گھر پنڈت بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھانا دئے سمجھایا۔ ہر کا ٹھانا اک اپارا، ہر ساچے سچ بنایا۔

رپٹ لکھے چتر گیت اپنے بیٹھ دوارا، دس کسے نہ آیا۔ دھرم رائے بنے ہلکارا، گھر گھر سندیش دئے سنایا۔ جم کا روپ کھیل اپارا، پنڈت پاندھے جیو جنت گرنٹھی پنٹھی مٹا شیخ مسائق پھڑ پھڑ بنہن چھٹ کھئے نہ جایا۔ آد جگاد جگا جگنتر پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی مٹمکھا دیوے دنڈن، اٹھاراں اٹھائی کُنڈ کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ٹھانا اکو اک بنایا۔

★ ۲۷ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی بٹن سنگھ دے گھر گڑگاؤں ★

نرگن جوت پُرکھ اکال، اک اکلّا بے پرواہیا۔ آد جگاد سچکھنڈ وسے سچّی دھرمسال، تھر گھر ساچے سوہا پائیا۔ اکم اگمڑا آپ وجائے اگمی تال، شبد انادی ناد سنائیا۔ انہو پرکاش اجونی ربت کرے کھیل دین دیاں شاہو بھوپ بن سیکدار، تخت نواسی ساچا تخت سہائیا۔ نرویر نرکار چلے اولڑی چال، اپنی اچھیا آپے دھار، وشن برہما شولے اُچھیا۔ آپ اپرمپر کھیل اپار، کرے کرائے کرنیہار، روپ انوپ سچّی سرکار، ترے گن دھار آپ بندھائیا۔ جوتی نور نور اُجیار، اکھ الکھنا اکم اگوچر بے پرواہ، ایکنکار ست ستوادی اپنی کھیل آپ کھلایا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، ورتے ورتاوی ہر کرتار، کرے کرائے اپنی کار، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ ایکات تے وچار، پاربرہم سمرتھ مہا اکتھ آپے جانے اپنی دھار، دھار دھار وچ پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایک ہر اک اکلّا ایکنکارا، اپنی کل آپ دھرائیا۔ اپنی کل آپے دھار، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسنہارا سچکھنڈ دوار، سچ سینگھاسن سوہا پائیندا۔ ایکنکارا ہو تیار، تھر گھر مندر آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ آد نرنجن نورو نور نور اُجیار، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا اپنا کھیل آپ کھلایا۔ سری بھگوان وسنہارا ٹھانڈے دربار، در دروازہ راجن راجا شاہو بھوپ آپ کھلایا۔ ابناشی کرتا آپ اپنا کر اُپکار، لیکھا جانے اندر باہر، گپت ظاہر اپنا روپ پرگٹایا۔ پاربرہم پرہہ ایک ایک ہویا خبردار، دوسر نہ کھئے میت مرار، اپنی اچھیا آپے دھار، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایک ہر، ایک مندر سوہا پائیندا۔ ایک مندر سوہاؤنت، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ آد پُرکھ پُرکھ بے آنت، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ لیکھا جانے ناری کنت، نر نرائن اپنے رنگ آپ رنگایا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، ایکا گھر دئے وڈیائیا۔ گھر سہنجنا تھر دربارا، پُرکھ اکال کھیل کھلائیندا۔
 نرگن دیا باقی کر اُجیارا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، ساچے تخت آسن لائیندا۔ حُکمی حُکم کر ورتارا، دُھر فرمان آپ
 سُنائیندا۔ وشن برہما شو دئے ہلارا، شبد اکھاڑا اک لگائیندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، وست اٹل آپ ورتائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا،
 الکھ الکھنا اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، اپنا مارگ آپ لائیندا۔ وشن
 برہما شو بھر بھنڈار، ترے ترے ہر ونڈ وندائیندا۔ دوسر نہ کوئی پاوے سار، بھیو ابھید اچھل اچھید اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ اپنے رنگ
 رُوے نرنکار، نراکار نرادھار رُوپ انوپ اپنا آپ دھرائیندا۔ آپے پائے ساچی سار، مہاسارتھی اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا ایکا ہر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ ہر ساچا بھیو کھلائیندا، لیکھا آد جُگاد۔ ترے ترے اپنی دھار بندھائیندا،
 شبد جنائی بودھ آگادھ۔ نش اکھر آپ پڑھائیندا، آتم آتر آپ ارادھ۔ اپنا رنگ آپ رنگائیندا، آپے دیونہارا داد۔ اپنا سنگ آپ نیہائیندا،
 آپ اپنے وچوں کاڈھ۔ اپنی گنڈھ آپ پوائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، اک وجائے ناد۔ ایکا ناد
 اگمی نُور، آد پُرکھ آپ وجائیندا۔ وشن برہما شو حاضر حضور، ہر کا رُوپ آپ درسائیندا۔ جوتی دیوے ایکا نُور، جوتی جوت
 ڈگمگائیندا۔ داتا دانی جودھا سُر، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ سرب کل آپے بھرپور، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ نہ نیڑے نہ دسے دُور، دُور
 نیڑ پندھ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، ہر نرائن آپ اکھوائیندا۔ نر نرائن ہر نرنکارا،
 نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ وشن برہما شو کر پیارا، ساچی وست جھولی پائیندا۔ پنج تت دئے سہارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش بندھن
 پائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑے اپرا پارا، گھڑن بھنہار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا
 ہر، ساچی ریتی آپ چلائیندا۔ ساچی ریتی ہر نرائن، اپنی آپ چلائیا۔ لکھ چوراسی آپے ویکھے اپنے نین، ایکا نین آپ کھلائیا۔ پنج تت
 ترے گن برہما وشن شو اک وکھائے ساک سجن سین، سگلا بندھن آپے پائیا۔ برہمنڈ کھنڈ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد
 جُگادی ایکا ہر، ایکا منت دئے سمجھائیا۔ ایکا منت شبد گیان، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو کر دھیان، بال انجانے آپ

اُٹھائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمان، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ لکھ چوڑاسی ہو پردھان، گھٹ گھٹ اندر جوت جگائیندا۔ گھر گھر ویکھے مار دھیان، آپ اپنا مکھ چھپائیندا۔ وجائے نادى دُھنکان، انحد راگی راگ الائیندا۔ پون پانی کر پروان، آتم آتر جل بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور داتا آپ ہو جائیندا۔ دیوے ور ہر نرنکارا، پنج تت تت وڈیائیا۔ کرے کھیل اپر اپارا، برہم مت اک رُشنائیا۔ ایک تت وچ سنسارا، ناتا بدھاتا لئے جُڑائیا۔ ایک گاتھ ٹھانڈے دربارا، آپ اپنی لئے سُنائیا۔ ایک رتھ چلائے ہر گردھارا، آپ اپنی سیو کمائیا۔ کرے کھیل اپر اپارا، اپنی ونڈن آپ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک پون اپنے انگ لگائیا۔ ایک پون لائی انگ، ہر ساچا دیا کمائیندا۔ دیوے دان سورا سرینگ، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈ کھنڈ جائے لنگھ، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر چاڑھے رنگ، سواس سواساں نال رلائیندا۔ آپ جنائے اپنا اند، اند منگل آپے گائیندا۔ آپ سُنائے اپنا چھند، چھند سہاگی آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک پون پون دھار، دوسر نہ سکے کھئے وچار، لیکھا لیکھت وچ نہ آئیندا۔ پون پیاری ہر نرنکاری، جوتی رنگ رنگایا۔ چرن کول ملی سکداری، ساچا در سہایا۔ کرپا کرے سچا شاہ سکداری، شہنشاہ سر اپنا ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرایا۔ شاہ پاتشاہ ہر مہربانا، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ اپنے چرن کول آپے مار دھیانا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے امرت آپے سروور آپے بھریا پیالہ، آپے رسیا رس چوائیندا۔ آپے اگنی جوت جوالا، آپے نورو نور ڈگمگائیندا۔ آپے خاکی خاک سما، خاکی خاک رُپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچے در سوہا پائیندا۔ ساچا امرت ہر چرن کول دوار، چرنودک ناؤں دھرائیا۔ آپے برکھے کرپا دھار، گھر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ آد پُرکھ آپ چلائی اپنی کار، کرنی کرتا آپ کمائیا۔ نیر ورو لے اندر باہر، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار سرب وڈیائیا۔ دیوے وڈیائی جگت نیر جل، جل رُپ اُپائیندا۔ دھرت دھول اُپر وکھائے تھل، مہیئل اپنی کھیل کھلائییندا۔ کرے کرائے ول چھل، اچھل چھل دھاری اپنی کل آپ ورتائیندا۔ آپے سچ سینگھاسن بیٹھا مل، آپے گھٹ گھٹ رُپ وٹائیندا۔ آپے جوتی شبدي رسیا رل، آپے پون سواس چلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا

ہر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ چرن چھوہے نیر جل، تریت تریت کرائیا۔ نمسکار کرے گھڑی گھڑی پل پل، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔
 بوں سیوک بال انجان، در دوار آیا چل، ایکا بھکھیا منگ منگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، تڈھ بن اور نہ کھئے سہائیا۔
 چرن چھپایا ہر نرنکار، نیر نیر وڈیایا۔ لکھ چوراسی تیری دھار، ترے گن میل ملایا۔ دھرت دھول کر پسار، دھرنی گود سہایا۔ کرے
 کھیل ہر کرنہار، اہل بھل کدے نہ جایا۔ لوک مات بنے تیرا سہار، تیرا سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا
 ایکا ور، دھر فرمان اک جنایا۔ دھر فرمان ہر سُنائیندا، نیر سپر کر پیار۔ دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا، سر ہتھ رکھ سمرتھ نرنکار۔
 جگ چوکرئی کھیل کھلائیندا، ونڈ ونڈائے ونڈنہار۔ جیو تیری پیج رکھائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیوے ور
 سچا داتار۔ ساچا ور ہر کرتار، ایکا ایک سمجھائیا۔ جگ چوکرئی تیرا رہے ورتار، نو نو چار کھیل کھلائیا۔ نو کھنڈ پرتھی تیرا بھنڈار،
 ستاں دیپاں آپ جنائیا۔ پنج تت ہوتے ادھار، ترے گن تیرے وچ سائیا۔ نرگن سرگن ہو اجیار، تیری سیوا دئے وکھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ نرگن سرگن دھار چلائیندا، ہر پُرکھ اگم۔ جل نیر آپ اُچائیندا، آپے بیڑا
 دیوے بٹھ۔ لوک مات مان دوائیندا، آپے جنی جنیا آپے ہر ہر جن۔ آپے روپ انوپ پرگٹائیندا، اپنا بھانا آپے من۔ آپے گر اوتار
 اکھوائیندا، آپے بھگت بھگونت کہے دھن دھن۔ آپے سنت کنت ہنڈھائیندا، آپے نار سہاگن جائے من۔ آپے جیو جنت سوہبا پائیندا، آپے
 گھڑے آپے لئے بھن۔ آپے سر سرور ناؤں دھرائیندا، آپے مارنہارا وچ اچھل۔ آپے اپنا مکھ چھپائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کیرپا کر، کرے کھیل وڈ پربل۔ وڈ پربل ہر پربینا، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ چارے مکھ چار وید برہما چینا، چاروں کنت اٹھ اٹھ گائیا۔
 چارے جگ رنگ بھینا، ایکا ایک ایک چڑھائیا۔ چارے کھانی لیکھا جانے گن تینا، ترے گن بھيو رہے نہ رائیا۔ کرے پیار ہر نرنکار لئے
 اوتار جل جل مینا، مینا جل روپ سائیا۔ آپے سانتک آپے ست آپے کرے ٹھانڈا سینہ، آپے اگنی تت تپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کیرپا کر، اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائیندا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سر سرور مان رکھائیندا، لوک مات آپ
 پرگٹائیا۔ چرن چرنودک وچ رکھائیندا، چرن سرن سچی سرنائیا۔ ستجگ تریتا آپ اُچائیندا، دواپر ویکھے چائیں چائیا۔ کلجگ اپنی کل

دھرائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی ونڈن آپ ونڈائیا۔ نیر ورولیا چرن کول، امرت ساچی دھار۔ کرے کھیل پرہہ
اُپر دھول، نرگن سرگن لے اوتار۔ جوتی شبدی جانا مول، جگت جگت کرے وبار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ
وسے سب توں باہر۔ سب توں باہر وسے نیرالا، نروریر بھیو نہ رایا۔ جگا جگنتر کھیل کرے پُرکھ اکالا، بھیو کھئے نہ پایا۔ ستجگ تریتا
دواپر چلی اولڑی چالا، لیکھا لیکھ نہ کھئے لکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت سروور آپ سمایا۔ جگت سروور
گنگا جمنا سُرستی دھار، لیکھا لیکھے وچ لکھائیا۔ رکھ مَن کرن وچار، آتم آنتر دھیان لگائیا۔ کون کنڈھے ٹھنڈا ٹھار، اگنی تت دئے بُجھائیا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا بوند بوند سوانت دیونہار اک اِکانت، ایکا وار مکھ چوائیا۔ بوند سوانتی امرت رس، ہر ہر
آپ چوایا۔ مَن رکھ راہ تکن نس نس، جگت پندھ نہ کھئے مُکایا۔ کرے کھیل پرہہ ہس ہس، جگت جگت ویس وٹایا۔ جن بھکتاں مارگ
ساچا دس، آپ اپنا میل ملایا۔ پردے اندر آپے وس، ہر امرت رس چکھایا۔ پنچ وکارا دیوے جھس، موہ وکار نیڑ نہ آیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ابگت اپنی چال چلایا۔ ابگت اگوچر الکھ نرنجن، الکھ نہ لکھیا جائیا۔ جگا جگنتر درد
دکھ بھہ بہنجن، بھو ساگر ویکھ وکھائیا۔ نام نرائن نرنکار ایکا پائے انجن، نیتر گیان اک کھلائیا۔ سدا سہیلا بنے سدا سجن، وچھڑ کدے نہ
جائیا۔ اک سروور ایکا مجن، ایکا ڈرمت میل دئے دھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا نیر آپے لئے اُپجائیا۔ نیر اُپجایا
پارہس، اپنی کِریا دھار۔ کیسے ککھ نہ پیا جم، مات پت نہ کھئے وچار۔ کرنی کرتا کرے کم، کاغذ قلم لکھنوں باہر۔ دھرت دھول آپ اٹھائے
بن تھم، آکاش پرکاش ہوتے اُجیار۔ جگ جگ دیونہارا ڈن، لوک مات لئے اوتار۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن، تھر رہے نہ وچ سنسار۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے جانے امرت جل ساچی دھار۔ امرت دھار سہائیندا، ستجگ تریتا دواپر اُتیا پار۔
کلجگ کھیل کھلائیندا، چار کُنٹ ہوتے اُجیار۔ نو نو گیتا آپ مکائیندا، لیکھا جانے اپنی وار۔ برہما وشن شو ہر اٹھائیندا، شبد دئے ہلونا
مار۔ سویا کھئے رہن نہ پائیندا، آلس نندرا نہ کھئے وچار۔ رو سس آپ جگائیندا، جوتی نور کر اُجیار۔ کوئن کوئی جیو ویکھ وکھائیندا، پھڑ
سوٹی شبد کرتار۔ اُچی چوٹی چڑ آسن لائیندا، سچکھنڈ سچے دوار۔ روپ انوپ آپ دھرائیندا، کلجگ تیری اتم وار۔ نرگن اپنی کھیل

کھلائیندا، سرگن کرے پیار۔ سرگن بھیو کھئے نہ پائیندا، بے آنت بے آنت رسنا کہہ کہہ گئے اچار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، آد آنت سری بھگونت آپے جانے اپنی کار۔ آد پُرکھ ہر آد سمایا، مدھ اپنی کھیل کھلائیا۔ اتم اپنے بتھ رکھایا، گر اوتار دین
 گواہیا۔ چارے ویدار کوک سنایا، پُران اٹھاراں اچی کوکن ایک راگ الاٹیا۔ گیتا گیان گیان درڑایا، ایک ات سمجھائیا۔ انجیل قرآناں ہابکار
 مچایا، تیس بتیسا آپ سنائیا۔ کہانی بانی بھیو کھلایا، آپ اپنا پردہ اٹھائیا۔ ہر کا بھیو کسے نہ پایا، چار جگ چار وید چارے کہانی بھید
 ابھید چارے بانی اچھل اچھید چار ورن آپ رلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد آنت ایک رنگ رنگائیا۔ آد پُرکھ ابناشیا،
 آنت اگتی دھار۔ جگ چوکرئی کھیل تماشیا، شاستر سمتر وید نہ پائے سار۔ گر اوتار گھلے اپنے داسی داسیا، سیوا کرن وچ سنسار۔ رو
 سس پائے منڈل راسیا، جوتی نور نور اُجیار۔ لیکھا جانے پرتھی اکاشیا، گگن منڈل وسے باہر۔ آپے کرے اپنی پوری آسیا، آس نراسا
 آپ نرنکار۔ ساچے تخت بے شہنشاہ شاہو شباشیا، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم ہو
 تیار۔ کلجگ اتم چوتھا جگ، نو سو چرانوے چوکرئی گیڑا آپ دوائیا۔ آپ سہائے اپنی رت، رت زٹری ویکھ وکھائیا۔ پارہم ابناشی
 اچت، چت وت ٹھگوری نہ کوئی پائیا۔ ہڈ ماس نہ ناڑی دسے بُت، پنج تت نہ کوئی وکھائیا۔ شبدی شبد اپایا سٹ، پتا پوت ایک بنک
 سہائیا۔ آپ بنایا ساچا قلعہ کوٹ، چار کُنٹ چار دیوار چھپر چھن نہ کوئی چھپائیا۔ صاحب ستگر اپنے اُپر آپے تھ، اپنی دیا کھائیا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ کھیل کرے بے پرواہیا۔ کلجگ کھیل کھلائیندا، جودھا سورپیر بلکار۔ ستگر شبدی
 میل ملائیندا، پتا پوت کرے پیار۔ گوبند گر گر دھام سہائیندا، لیکھا جانے اک نرنکار۔ لکھ چوراسی بھیو نہ آئیندا، لکھ لکھ تھکا سرب
 سنسار۔ پڑھ پڑھ پندھ نہ کوئی مکائیندا، نظر نہ آئے سچ دربار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل آپ نرنکار۔ ہر
 نرنکار کھیل کھلائیندا، کلجگ اتم وار۔ گوبند سورا آپ اُچھائیندا، شبدی گر گر اوتار۔ حکمی حکم آپ سنائیندا، دھر درگاہی دھر
 دربار۔ ساچا میل میل ملائیندا، لوک مات کر پیار۔ پنج تت ایک سنگ رکھائیندا، ترے گن میلا کنت بہتار۔ سرت سوانی آپ پرنائیندا،
 شبد ہانی اک نرنکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے بھیو شاہ آسوار۔ شاہ آسوارا ہر نرنکارا، آسو گھوڑا اک وکھائیا۔

آپے چڑھے اپنی وارا، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ آپے کھڑگ آپ کٹارا، آپے چند پرچنڈ چمکائیا۔ آپے کلغی توڑا دستارا، آپے سیس جگدیش سہائیا۔ آپے پنچم کرے پیارا، آپے پنچم موہ چکائیا۔ آپے چوٹھے جگ جانے پار کنارہ، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت نیر دیوے دھیر، شبدی شبد شبد ملایا۔ جگت نیر سیر شبد ملایا گر گوبند دیا کمائیندا۔ سر سرور اک سہایا، سرسا دھار بندھائیندا۔ اپنا بیڑا جگت وکھایا، جگت بیڑا آپ چلائییندا۔ اپنا کھیڑا آپے ڈھاپیا، گرُمکھاں کھیڑا آپ وسائیندا۔ اپنا نیڑا آپ کرایا، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بہار آپ اٹھائیندا۔ اپنا بہار چُک ہر سیس، جُگ جُگ کھیل کھلایا۔ کرے کھیل صاحب جگدیش، جگت بھیو نہ رائیا۔ بھیو نہ پائن راگ چھتیس، رسنا جہوا جگت ہلکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا اپنے وچ ٹکائیا۔ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا، دوسر ہتھ نہ کوئی ڈور۔ جُگ جُگ اپنا رُپ دھرائیندا، جوتی جلوہ تورو نور۔ شبدی ناد آپ وجائیندا، تریا راگ ایکا تور۔ سرب کلا سمرتھ آپ اکھوائیندا، سمرتھ پُرکھ سدا بھرپور۔ اپنا رتھ آپ چلائییندا، رتھ رتھوہی داتا جودھا سور۔ اپنی کتھا آپ سُنائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے ہیئے حاضر حضور۔ حاضر حضور ہر نرنکارا، ہر مندر سوہبا پائیا۔ گوبند آپے لیکھا لیکھنہارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی مٹائیا۔ نرگن سرگن لئے اوتارا، سرگن نرگن وچ سائیا۔ نرگن ہیئے مات اُجیارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ نہکلنک کرے کھیل اپرا پارا، پارہم سچا شہنشاہیا۔ گوبند میلا سٹ دُلارا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گوبند لیکھ چکائیندا، کلجگ اتم وار۔ اپنا لیکھا آپ مکائیندا، کلجگ لیکھا دیوے پاڑ۔ گرُمکھ ساچے نال رلائییندا، دوس زین کرے پیار۔ اپنا پاندھی پندھ مکائیندا، پندھ رہے نہ دوجی وار۔ ساچی سانجھ جہان پائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے آپ وڈیائیندا۔ ہرجن وڈیائی گر گوبند، ایکا مان رکھایا۔ سگل مٹائی جھوٹھی چند، چنتا رُپ نہ کھئے درسایا۔ داتا دانی گئی گہند، گہر گمبیر ناؤں دھرایا۔ گرُسکھ اُچائے آپ بنائے اپنی بند، آپ اپنی گود سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرُسکھ تیرا رُپ آپ پرگٹایا۔ گرُسکھ رُپ اپرا، وشن برہما شو سیس جھکائیا۔ گرُسکھ اترے پار، گر پورا پار کرائیا۔ گرُسکھ ترشنا ترکھا دئے نوار، سنسا روگ رہے

نہ رائیا۔ گرسکھ راج جوگ جگت دئے ڈرکار، مایا ممتا پوہ نہ سکے رائیا۔ گرسکھ ہوئے ہنگنا توڑ ہنکار، کام کرودھ نیڑ نہ آئیا۔ گرسکھ
 منگن پئے گر چرن دوار، دوجی وست نہ کھئے منگائیا۔ گر گوبند بندھی ساچی دھار، ڈھاب کنارہ اک سہائیا۔ ست ڈلار کر پیار، آپ اپنی
 گود اٹھائیا۔ مہا سنگھ ور منگ سنسار، ور دیونہار اک اکھوائیا۔ گرسکھ نیترو رووے زارو زار، بن تیرے درس دوسر وست نہ کھئے
 بھائیا۔ ٹوں سکھا سکھائی میت مرار، ہوں سیوک سیو کھائیا۔ میں ستا تیری گود چرن پزار، بن تیرے اور نہ کھئے جگائیا۔ ٹوں شاہ بنیا
 رہیں سچا آسوار، تیرے گھوڑے واگ میرے ہتھ سیو کھائیا۔ تیرا تن میرا ادھار، میرا من تیری سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کیرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ مہا سنگھ نیترو ورولیا، گر گوبند آگے ماری دھاہ۔ اپنا پردہ بن تیرے آگے کیسے نہ پھولیا، جگت
 آئیو گئی وہا۔ اپنا جنم تیرے کنڈے تولیا، تولانا بن کے تولنا سچ ملاح۔ تیری کایا اندر تیرا آپے مؤلیا، پت ڈالی رہی مہکا۔ ہوں رہیا تیرا
 گولیا، تیری سیو کما۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گر گوبند آپ سمجھا۔ گر گوبند دیا کھائیندا، گرسکھ گودی چک۔
 سنگھ دیا نال لائیندا، کرے اجل مکھ۔ مکھ امرت آپ چوائیندا، دو جہاناں میٹی بھکھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر،
 اپنا لیکھا آپے لکھ۔ اپنا لیکھ لکھایا، گر گوبند کر پیار۔ مہا سنگھ تیرا روپ میرے وچ سمایا، میرا تن تیرا شنکار۔ جگت وچولا سنگ
 رلایا، پنچم میتا پنچم ادھار۔ ساچے گھوڑے واگ اٹھایا، آپے چلے اپنی وار۔ جگت جہانا پندھ مکایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کیرپا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ کھیل کرے کرتار ہر، ہر ہر سچا شہنشاہ پاتشابیا۔ گرمکھ گرسکھ آپے ور، در گھر ساچے سچ رکھائیا۔
 زربھو چکائے جگت ڈر، بھے بھیانک ہئے سہائیا۔ لیکھا جانے اپنے سر، سر سروور پھول پھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا
 کر، جگت نیر نیترو ویکھ وکھائیا۔ نیترو نیر ویکھنہارا، اپنا کھیل کھلائییندا۔ وشن برہما شو کرے نمسکارا، نیوں نیوں سیس جھکائییندا۔ اک
 ست چھ دو ہو اجیارا۔ ودی سدی اپنے وچ ٹکائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنے کھیل آپ کھلائییندا۔ جگت نیر
 تیرا پندھ مکاونا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ گوبند اپنا چرن چھہاونا۔ چرن کول وڈی وڈیائییا۔ دو اٹھ میل ملاونا، اٹھاراں اٹھائی روپ وٹائییا۔
 جگت مان وڈیائی جگت جیو رکھاونا، گرمکھ اپنے رنگ رنگائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،

دوسر اور نہ کھئے چٹرائیا۔ مہاں سنگھ گر گود بہایا، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ اپنا کھیل رہیا کھلایا، خالق خلق روپ وٹائیا۔ ثالث اپنا ناؤں دھرایا، سچ ثالثی آپ کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت پردہ دئے اٹھائیا۔ گوبند آیا گوبند گھاٹ، گوبند نگری آپ سہائیندا۔ وشن برہما شو تگن واٹ، نیتر نین سرب اٹھائیندا۔ اٹھائی سنگھ کپال پاٹ، پٹ پاتر روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ مہاں سنگھ گوبند نال لایا، اپنی گود اٹھائیا۔ دیہہ نال ناتا جگت بندھایا، تٹ کدے نہ جائیا۔ دیا سنگھ وچولا وچ بنایا، بھل رہے نہ رائیا۔ ایک ور ایک ہر ایک گھر جھولی پایا، بخشے سچ سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ کھلایا۔ سنگھ اٹھائی مہا سنگھ، سگلا سنگ رکھائیندا۔ نبھے نال منگی منگ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ اپنی ہتھیں کسے تنگ، واگان مہا سنگھ ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔

★ ۲۸ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی شبد سنگھاسن مکان ۹۷۸۹ گلی نمبر ۷، ملتانى ڈھانڈا پہاڑگج دلی ★

سچکھنڈ دوارا ساچی دھار، ست ستوادی ست ست چلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن روپ اگم اپار، مہا انوپ بھیو نہ آئیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل نیار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنی کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا ہر نرنکارا، آپے جانے اپنا راہ، نراکارا نرادھارا اپنی دھار پائیندا۔ آد نرنجن نور اجیارا ٹھانڈے دربارا، در گھر ساچے آپ پائیندا۔ ابناشی کرتا کر پسارا، ویکھنہارا اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ سری بھگوان کھول کواڑا، نرگن نرگن کر پیارا، نزویر پُرکھ اپنی کل دھرائیندا۔ پاربرہم پرہہ ست بھنڈارا، پُرکھ اکال بن ورتارا، انبھو اپنی وست آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچے سو بہا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارا بھیو اولا، ہر ساچا سچ رکھائیندا۔ آد پُرکھ وسیا اک اکلا، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ سو بہاوت سہائے محلا، ست پُرکھ نرنجن ساچی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ایکنکارا اپنی کل آپ رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا، اپنا آپ سہائیا۔ کرے کھیل اپر اپارا، اپرمپر بھیو نہ رائیا۔ بنائے بنت سچی سرکارا، اپنی گھاڑت آپ گھڑائیا۔ دیوے ور دھر دربارا، ور داتا اک اکھوائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنی رچنا آپے لئے رچائیا۔ سچکھنڈ دوارا ہر سُہایا، مہا اگنت گنی نہ جائیا۔ چہر چہن نہ کوئی
 چُہایا، چار دیوار نہ کھئے بنائیا۔ رو سس نہ کوئی چمکایا، منڈل منڈپ نہ کوئی وڈیائیا۔ سرگن روپ نہ کوئی دسایا، نرگن نراکار اپنی کھیل
 کھلائیا۔ قلعے کوٹ نہ کوئی بنایا، گھاڑت گھڑ نہ کوئی وکھائیا۔ اپنی رچنا آپے ویکھ وکھایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر
 سچا آپ اُپائیا۔ سچکھنڈ دوارا آپ سُہائیندا، سچکھنڈ دوارا ایکنکار۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، آپے ہونے ویکھنہار۔ اپنی اچھیا آپ
 پرگٹائیندا، آپے پاوے سار۔ اپنا حُکم آپ سمجھائیندا، آپے کرنہار وچار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد کرے کرے
 ساچی کار۔ سچکھنڈ دوار سُہنجنا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ کرے کھیل آد نرنجنا، آد پُرکھ اپنا پردہ لائیندا۔ ساچے مندر سچ محل اٹل
 مینار آپے بہ بہ سجنا، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ نہ گھڑے نہ بھجنا، تہر اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچکھنڈ دوارا ایکا گھر، گھر ساچا اک سُہائیندا۔ آپ اُپایا ساچا گھر، دوسر اور نہ کوئی جنائیا۔ نرگن نرور پُرکھ اکال بیٹھا اندر وڑ،
 اجوئی ریت اپنا رنگ نہ کوئی جنائیا۔ اپنی کرنی کرتا پُرکھ آپے کر، کرنہار آپ ہو جائیا۔ اپنی سرن سرنائی آپے پڑ، آپے دُھر فرمان سنائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اگم اگٹری کھیل کھلائیا۔ اگم اگٹرا کھیل اپارا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔
 ساچے گھر ہو اُجیارا، نرگن اپنا روپ دھرائیندا۔ اپنی بھچھیا بھر بھنڈارا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا حُکم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا حُکم رکھے ہتھ، ہر ساچا وڈ سلطانیا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، لیکھا جانے سری بھگوانیا۔ اپنی مہا آپے
 گائے اکتھ، کتھنی کتھ نہ کوئی وکھانیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی نوجوانیا۔ آپ اُپائے اپنی وتھ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کرے کھیل ہر مہانیا۔ کھیل مہانا ہر بھگوانا، سچکھنڈ دوارے آپ کرائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمانا، اپنا حُکم آپ اُپائیندا۔ اپنے مندر
 آپے بن راج راجانا، شاہ سلطانا ناؤں دھرائیندا۔ آپے بنے در دربانا، در درویش الکھ الکھنا اپنی الکھ آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسائے اک محلہ، بیٹھا رہے اک اکلا، سچ سینگھاسن سوہا پائیندا۔ سچکھنڈ سُہائے سچ سینگھاسن، ہر
 ساچی بنت بنائیا۔ آسن لائے پُرکھ ابناشن، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ آپے پائے اپنی راسن، اپنا منڈل آپ سُہائیا۔ آپے پوری کرے آسن، آسا

آسا وچ سہائیا۔ آپے ہوتے داسی داسن، سیوک سیوا آپے ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوار دے سہائیا۔ سچکھنڈ دوار سہائیندا، ہر سجن سچا شہنشاہ - ست ستوادى آسن لائیندا، نرگن نرور بے پرواہ۔ دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ آد پُرکھ بن ملاح، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیندا - جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوار وڈیائی وڈ، ہر وڈا وڈ وڈیائیندا۔ نرگن نرگن ایکا گھر لڈائے لڈ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ آد پُرکھ اپنے وچوں آپا کڈھ، رُپ انوہ آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اک اکلا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹائے ہر کرتار، سچکھنڈ وچے ودھائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، حکمی حکم کھیل کھلائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در ساچے وچے ودھائیا۔ ساچا در ہر سہائیندا، سچکھنڈ دوارا کھول۔ سچ سنگھاسن اک وچھائیندا، آد پُرکھ ابناشی کرتا ہر انمول۔ سچ سنگھاسن سوہا پائیندا، بیٹھا رہے سدا اڈول۔ ایکا وست ہتھ رکھائیندا، تولنہارا اپنا تول۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنے آنتر آپے جائے مؤل۔ اپنی آنتر آپے جان، ہر ہر کھیل کھلائی۔ ساچے تخت بیٹھا سری بھگوان، تخت نواسی سوہا پائیندا۔ شاہو بھوپ بن راجان، شہنشاہ اپنا بھیو آپ کھلائی۔ دیونہارا دھر فرمان، سچ سندیشہ آپ لائیندا۔ آپے بن در دربان، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ آپے منگنہارا دان، بن بھکاری جھولی ڈائیندا۔ آپے بخشنہارا مان، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا بل اُچھائیندا۔ اپنا بل آپے دھار، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ شاہو بھوپ بن سیکدار، ساچا حکم اک جنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، پاربرہم لئے اٹھائیا۔ سچکھنڈ ہویا خبردار، گھر ساچے لئے انگڑائیا۔ ایکا ناؤں میرا نرنکار، سچ جیکار آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنے تخت اپنا چرن چھائیا۔ ساچا تخت سہایا، کر کریا ہر مہربان۔ سچ سنگھاسن آسن لایا، ست جھلایا اک نشان۔ پاربرہم اپنے در آپے منگن آیا، آپے بنیا بال نادان۔ آپے بھچھیا جھولی پایا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل آپ مہان،۔ کھیل مہان کرائیندا، سچکھنڈ سچی سرکار۔ ساچا حکم آپ سنائیندا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ پاربرہم پرہ بھل نہ جائیندا، ورتے ورتاوے سچ ورتار۔ اپنی وست اپنے ہتھ رکھائیندا، آپے ہوتے گھڑن

بہنہار۔ اپنا ناؤں سچ آپ دھرائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ۔ سچکھنڈ دوارا کھولیا، پُرکھ
 ابناشی بے پرواہ۔ اپنا ناؤں آپے بولیا، ساچا ڈھولا رہے گا۔ اپنا تول آپے تولیا، تولنہارا بن ملاح۔ اپنی شکتی آپے مؤلیا، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا سچ صلاح۔ سچ صلاحی ہر ملاح، صفتی صفت وچ نہ آئیا۔ ایک حکم رہیا منا، لیکھا لیکھت نہ
 کوئی لکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بن پاتشاہ، پاربرہم در دربان بنائیا۔ ایک حکم دئے ورتا، دوسر اور نہ کوئی جنائیا۔ تھر گھر گھاڑن لینا گھڑا،
 گھر گھر وچ آپ ٹکائیا۔ میری دھار لینا اُپا، پاربرہم سیو سمجھائیا۔ ناری کنت کھیل کھلا، گھر سہنجی سیج دئے وڈیائیا۔ ست دُلارا لینا
 جا، شبدي ناؤں دھرائیا۔ تھر گھر ساچے دینا بہا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ اگلا لیکھا دئے جنا، بھل رہے نہ رائیا۔ وشنوں تیرا رُپ وٹا،
 نراکار ساکار آپ ہو جائیا۔ اپنا رس دئے چکھا، امرت ناؤں پرگٹایا۔ اپنا کول دئے کھلا، آپے مہک مہکائیا۔ اپنی ونڈ لینی ونڈا، پاربرہم آد
 پُرکھ آپ سمجھائیا۔ اپنا انگ لینا کٹا، انگیکار رہیا سمجھائیا۔ اپنا رُپ لینا وٹا، ہر انو پ دئے صلاحیا۔ اپنا برہم ناؤں لینا رکھا، برہم
 لیکھا رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوار تخت نواسی،
 ہر ساچا سوہبا پائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناشی، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ پاربرہم بنیا داسن داسی، ہر ساچی سیو لگائیندا۔ اپنی اچھیا آپے
 کرے پوری آسی، اپنی بھچھیا ونڈ ونڈائیندا۔ آپے وشن جوت کرے پرکاسی، آپے پاربرہم برہم ست اُچھائیندا۔ آپے جانے منڈل راسی، آپ
 اپنا کھیل کھلائییندا۔ آپے شنکر سُن اگم دھواں دھار جوت پرکاسی، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 پاربرہم دیوے ایک ور، ایک حکم سُنائیندا۔ پاربرہم برہم سُن کر دھیان، آد پُرکھ منایا۔ نرگن کھیل کرے مہان، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئی
 جنایا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکان، سچ سینگھاسن سوہبا پایا۔ شبد اناد دئے دھنکان، ایک ایک جنایا۔ برہما وشن شو کر پردھان، تیری
 گود سہایا۔ میرا ناؤں تیرا نشان، تیرا نشان آپ پرگٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بل آپ دھرایا۔ بل وکھائے ہر
 بلکارا، بلدھاری کھیل کھلائییندا۔ سچکھنڈ ساچے ہو تیارا، نراکار رُپ پرگٹائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، ساچا حکم ورتائیندا۔ پاربرہم
 اپنے آگے آپے کرے نمسکارا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ وشن برہما شو کر اُجیارا، ساچا کھیل کھلائییندا۔ دیوے وست نام ہر تھارا،

ایکا ونڈ ونڈائیندا۔ ایک حکم سچی سرکارا، برہمنڈ کھنڈ اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ ایک جوت نور اجیارا، کرن کرن آپ اپائیندا۔ ایک رو سس ستارا منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ ایک ترے گن بن ورتارا، اپنی چرن دھوڑ آپ اپجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ ہر ہر بھیو کھلائیندا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی تیرے رنگ رنگائیندا، پنج تت کرے کڑمائیا۔ نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا، ویکھنہار اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپے دئے چڑھائیا۔ پاربرہم سچ سیوا لایا، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ شبدي دھار وشن برہما شو آپے جایا، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ نرگن بنیا دائی دایا، گھر ساچے سیو کھائیندا۔ ایک مٹیا ناؤں رکھایا، دوسر مات نہ کوئی رکھائیندا۔ ساچا ست گود اٹھایا، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ ساچی وست امولک اک ورتایا، ایک ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ایک ور، ساچا گھاڑن آپ گھڑائیندا۔ پاربرہم برہم گھاڑن گھڑیا، کریا کھیل اپارا۔ وشن برہما شو تانا تنیا، ترے گن کر پیارا۔ اپنا مان اپنا تان آپے بنیا، آپے دئے سہارا۔ آپے جننی جن ساچا جنیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے ساچی کارا۔ ہر ساچی کار کھائیندا، آد پُرکھ ابناش۔ لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا، کرے کھیل آپ تماش۔ اپنی جوت آپ جگائیندا، آد آنت نہ جائے وناس۔ اپنا سنگ آپ نبھائیندا، آپے ہوئے داسی داس۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھٹ گھٹ آپے کرے واس۔ لکھ چوراسی کر تیار، پاربرہم اپنی کھیل کھلائیا۔ سچکھنڈ ویکھے سچ دوار، سچ دوارا سوہیا پائیا۔ سو پُرکھ نرنجن تیرا روپ اپر اپار، لوک مات آپ وٹائیا۔ ایک در ابناشی سرکار، ہوں یاچک منگے دان، در دوارے آئیا۔ تیرا میرا اک مکان، تیرا میرا اک نشان، تیرا میرا اک بیان، ایک نام شبد وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے راجا آپے رنگ، آپے وست امولک رہیا ورتائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اٹھیا، آد پُرکھ ہو مہربان۔ شاہ پاتشاہ ہو ہو ٹھیا، دیونہارا دان۔ پاربرہم تیرا ناؤں تیرا روپ نہ جائے لٹیا، کھیلے کھیل دو جہان۔ تیرا ناد شبد نگارہ وجے چار کوٹیا، دہ دشا ہوئے فرمان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے سچ دیوے بیان۔ تیرا میرا سانجھا گھر، دوسر ونڈ نہ کوئی ونڈائیا۔ تیرا میرا روپ ناری نر، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ تیرا میرا ایک سر، اور سر نہ کوئی وڈیائیا۔ تیرا میرا بھ ڈر، نرہو اپنی کھیل کھلائیا۔ تیرا میرا ایک گھاڑن لیا گھڑ، نہ کھئے بہن وکھائیا۔ تیرا

میرا ایک مندر، ایک سیجے بیٹھے چڑھ، ایک پلنگ سہائیا۔ تیرا میرا ایک لڑ، چھٹ کدے نہ جائیا۔ پاربرہم سُتا آگے کھڑ، سو پُرکھ نرنجن
آپ سمجھائیا۔ لکھ چوراسی اندر جانا وڑ، دس کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک ور آپ اپنی جھولی پائیا۔
پاربرہم کرے نمسکار، دئے جوڑ سپس جھکایا۔ سیوا کران اپر اپار، بھل کدے نہ جایا۔ لکھ چوراسی کران پیار، گھٹ گھٹ اندر اپنی
جوت جگایا۔ برہم برہم برہم دئے ادھار، برہم اپنا انگ دکھایا۔ سو پے در تیرا دربار، در درویش آس تکایا۔ شاہو بھوپ بن سیکدار،
توں ساچا حکم سنایا۔ کون ویلا کون وقت کون وار کون تہت کران تیری وچار، کون رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا
کر، ایک دینا ساچا ور، تیرا میرا تیرا ایک در سہایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر سمجھائیندا، پاربرہم دیا کما۔ لوک مات تیری سیو لگائیندا،
وِشن برہما شو نال رلا۔ شبدی شبد ویکھ دکھائیندا، ہر ویکھنہار سچا شہنشاہ۔ نو نو چار ونڈ ونڈائیندا، نو سو چرانوے چوکرے جگ
تیرا پنڈھ دئے دکھا۔ جگ جگ گیرا آپ بھوائیندا، گیزنہارا بے پرواہ۔ نرگن سرگن ویکھ دکھائیندا، آپ اپنا روپ دھرا۔ پنج تت چولا آپ
ہنڈھائیندا، گر اوتار ناؤں دھرا۔ بھگت بھگوت میل ملائیندا، سنت ساچے سنگ رلا۔ گرمکھ آتم مردنگ و جائیندا، انحد شبد ناد سُنا۔
گرسکھ ساچے گود بھائیندا، سر اپنا ہتھ ٹکا۔ منمکھ اپنے رنگ رنگائیندا، پنج وکارا جھولی پا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار گھر گھر ناچ
نچائیندا، آسا ترشنا نال رلا۔ من مت بُدھ ویکھ دکھائیندا، ویکھنہارا دس نہ آ۔ جگ جگ اپنا روپ دھرائیندا، آوے جاوے بھیکھ وٹا۔
برہم تیری سیوا اک جنائیندا، لکھ چوراسی نو نو چار ایک گود لئے بہا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ تیرا راہ تکائیندا، جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا نش اکھر آپے لئے پڑھا۔ نش اکھر ہر پڑھایا، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ پاربرہم تیری سیوا سچ جنایا،
سیوک سیوا اک بن آئیا۔ لکھ چوراسی تیرا روپ دھرایا، پنج تت کرے گڑمائیا۔ گھڑن بھننہارا ساچی کھیل کھلایا، لکھ چوراسی گیرا رسیا
چلائییا۔ نو سو چرانوے چوکرے جگ گن اپنا پنڈھ مکایا، کوئی بھیمو نہ پا سکے رائیا۔ جگت و دیا مات دھرایا، چارے وید کرے
رُشنائیا۔ پُران اٹھارن تیرا جس گایا، شاستر سمرت دین گواہیا۔ گیتا گیان میرا ناؤں وٹایا، اُچی کوک کوک الائییا، انجیل قرآنا روٹلا پایا،
تیس بتیس دئے ملائییا۔ کھانی بانی بھیمو کھلایا، بودھ آگادھ کرے جنائییا۔ شبد ہانی میل ملایا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ لکھ چوراسی سرت

سوانی ایکا کنت لئے پرنا یا، ہر کنت سچا شہنشاہیا۔ گر اوتار جگ جگ اپنی سیوا لایا، دھر فرمانا دئے سنائیا۔ راما کرشنا روپ وٹایا، عیسیٰ موسیٰ کھیل کھلائیا۔ نانک گوہند دھار چلایا، جوتی شبدی نور رُسنائیا۔ پاربرہم تیرا جیو پنڈ آپ وسایا، برہم لیکھا تھاؤں تھائیا۔ ویلا آنت دئے سمجھایا، بھل رہے نہ رائیا۔ کلجگ ویلا آنت رکھایا، نو سو چرانوے چوگری پندھ مکائیا۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال لوک مات جوتی نور کرے رُسنایا، پنج تت نہ کھئے ہنڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو پُرکھ نرنجن اپنا پردہ آپ چکائیا۔ نو نو چار پندھ مکاونا، سو پُرکھ نرنجن شبد جنائیندا۔ کلجگ ویلا اتم آونا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ نرگن روپ پُرکھ ابناشی آپ وٹاونا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ نہکلنکا ناؤں رکھاونا، ویس انیکا آپ وٹائیندا۔ سچکھنڈ دوارا لوک مات بناونا، جس دوارے جوت جگائیندا۔ سچ سنگھاسن اک اچاونا، ساچا باڈی بنت بنائیندا۔ اُپر آسن ہر ہر لاونا، مانس روپ نہ کھئے جنائیندا۔ دھر فرمانا اک سناونا، شاہ سلطاناں آپ اٹھائیندا۔ سیس تاج اک ٹکاونا، نو نو مول چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک سمجھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا مات لوک، نرگن نرویر آپ اچائیا۔ وسنہارا بن قلعے کوٹ، چار دیوار نہ بند رکھائیا۔ اپنے شبد نگارے لائے چوٹ، دو جہاناں آپ سنائیا۔ اپنی رکھے آپے اوٹ، دوسر سیس نہ کیسے جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلجگ ویلا آنت سہاونا، ترے گن ویکھ وکھائیندا۔ برہم میلا پاربرہم ملاونا، پاربرہم اپنے رنگ وکھائیندا۔ جوتی جامہ ویس وٹاونا، دس کیسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی واسنا کھوٹی آپ کڈھاونا، گھٹ گھٹ اپنا روپ وٹائیندا۔ اپنی چوٹی چڑھ کے آپے آسن لاونا، سچ سنگھاسن سوبھا پائیندا۔ تخت نواسی ایکا تخت سہاونا، راج راجاناں خاک ملائیندا۔ کاغذ قلم کیسے بھیو نہ پاونا، ہر کا لیکھا لکھ لکھ پندھ نہ کھئے مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن اک وڈیائیندا۔ سچ سنگھاسن ہر نرنکار، لوک مات وڈیائیا۔ نو کھنڈ نو در مارے مار، نو جیٹھ دئے وڈیائیا۔ نو ست کھیل آر پار کرے کرائے کرنیہار، دو دھار آپ چلائییا۔ نرگن سرگن اک پیار، سرگن نرگن اک ورتار، نرگن سرگن اک جیکار، جے جیکار آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت سوبھا پائیا۔ ساچا تخت سہاونا، کل کلکی لے اوتار۔ نو نو چار پندھ مکاونا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ لکھ چوراسی چرن لگاونا، ایکا

حُکم سچّی سرکار۔ لکھیا لیکھ نہ کسے مٹاونا، نہ کھئے میٹے میٹہار۔ اپنا مندر آپ اُپاونا، ساچا بنک اک نیار۔ آپے چڑھ چڑھ آسن لاونا، آپے نرگن دپیک جوت کرے اُجیار۔ آپے شبدی ناد وجاونا، آپے دُھنی دُھن سُنے سُننہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سچّی سرکار۔ سچّی سرکار ہر نرنکار، ایکا ایک اکھوائیا۔ کوئن کوٹ جُگ پیتے وچ سنسار، کوئن کوٹ راج جوگ لے ہنڈھائیا۔ کوئن کوٹ بنے سِکدار، کوئن کوٹی کوٹ خاک مل جائیا۔ آنت آد نہ سکے کھئے وچار، چوڈاں وِدیا بھیو نہ رائیا۔ چار وید کرن پُکار، کوک کوک کوک سُنائیا۔ پُرکھ ابناشی سب توں وسیا باہر، سو پُرکھ نرنجن سچّا شہنشاہیا۔ اتم آنت پاربرہم تیرا قرضہ دئے اُتار، مقروض کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، عدل عادل اک وکھائیا۔ عدل عادل کرے انصاف، لوک مات تخت سہائیندا۔ جن بھگت سنت گرمکھ گرسکھ کرے معاف، دوجا پچیا کھئے رہن نہ پائیندا۔ کوڑ گڑیارا ناتا توڑے جیو جنت سجن ساک، ساکھیات روپ دھرائیندا۔ دو جہاناں کھولے اپنا تاک، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ایکا وار ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات دِسے جگت کھاٹ، ہر سچ سِنگھاسن ناؤں دھرائیندا۔ وشن برہما شو نو سؤ چرانوے چوکڑی جُگ پندھ مکا کے تھکے واٹ، ویلا اتم آئیندا۔ چوڈاں لوک کھلے ہاٹ، چوڈاں طبق سیس جھکائیندا۔ ہر جو ہر مندر بہ بہ گائے اپنی گاتھ، آپ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ اتم وار چھٹا ساتھ، سگلا سنگ نہ کھئے نبھائیندا۔ لیکھا جانے ترے لوکی ناتھ، ترے بھون کھوج کھوجائیندا۔ آد پُرکھ اپنا پورا کرنہارا آپے واک، اُپھل اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پاربرہم تیرا میلا آپے اپنے وچ ملائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن پاربرہم سمایا، برہم بھیو نہ رائے۔ آد پُرکھ اپنا ناؤں دھرایا، آنت روپ آپ ہو جائے۔ مدھ اپنی کھیل کھلایا، ہر سچّا شہنشاہیے۔ جُگ جُگ اپنا ند اُپایا، آپ اپنا ناؤں پرگٹائے۔ اپنے وچوں آپا کڈھ لکھ چوڑاسی گھاڑن لیا گھڑایا، اتم لے مٹائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سِنگھاسن سوہا پائے۔ سچ سِنگھاسن سہائیندا، گھاڑت اپر اپار۔ کلجگ بھیو نہ آئیندا، پڑھ پڑھ تھکے نہ کرے کھئے وچار۔ ساڈھے تِن ہتھ وند وندائیندا، نو ست مارے مارے۔ جیرج انڈج پھول پھولائیندا، اُتہج سیبج پاوے سار۔ اپنا حُکم آپ ورتائیندا، حُکمی حُکم کھیل نیار۔ تخت نواسی تخت سوہا پائیندا، شاہو بھوپ سچّا سِکدار۔ سیس تاج جگدیش ٹیکائیندا، پنچم مکھ وچار۔ گرمکھاں دُکھ گوائیندا، ناتا توڑ کوڑ سنسار۔ دھرت

مات دی ککھ سہائیندا، دیوے ور آپ نرنکار۔ اُجل مُکھ مات کرائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور سچّی سرکار۔ سچ سرکار ہر نرنکارا، نرویر کھیل کھلایا۔ کلجگ میٹے کوڑ پسارا، راؤ رنگ رہن نہ پایا۔ چارے ورنان لیکھا مُکائے آر پارا، برن اٹھارن پندھ مُکایا۔ پُرکھ اکال اک اِکلا ایکنکارا، ایکا آپ کرایا۔ ایکا شبد اک جیکارا، ایکا نعرہ دئے سُنایا۔ ایکا رام کرشن اوتارا، ایکا عیسیٰ موسیٰ دئے ملایا۔ ایکا نُور سنگ محمد چار یارا، ایکا نانک گوبند رُپ وٹایا۔ ایکا برہم سرب پسارا، ایکا پاربرہم ورتارا، ایکا آد پُرکھ سہارا، آد جُگاد کھیل کھلایا۔ ایکا میٹے کلجگ دھوؤں دھارا، ایکا سَت سَت کرے ورتارا، سَت سَتوادی کھیل کھلایا۔ ایکا ساچے تخت بھے ہو تیارا، ایکا راج راجاناں شاہ سُلطاناں مارے مارا، ایکا گڑھ ہنکار ٹڑایا۔ ایکا اوچان نیچاں کرے پیارا، ایکا راؤ رنکاں دئے سہارا، ایکا ورنان برنن وسے باہرا، ایکا بولے شبدی سچّا نعرہ، ایکا گھٹ گھٹ جوت جگایا۔ ایکا سِنگھاسن سوہے سچّی سرکار، ایکا سَتجگ بٹھے ساچی دھارا، ایکا سَت سَتوادی سچکھنڈ سہائے بنک دوارا، تھر گھر ایکا آسن لایا۔ ایکا ناری نر دئے آدھارا، ایکا بردھ بال جوان لیکھا جانے اگم اپارا، الکھ اگوچر اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سِنگھاسن آپے چڑھ، نام کھنڈا ایکا پھڑ، دو جہانا ویکھ وکھایا۔ سچ سِنگھاسن ہر جی چڑھیا، ساچا تخت سہایا۔ نرویر پُرکھ ایکا کھنڈا پھڑیا، دو جہانا رہیا چمکایا۔ لوہار ترکھان کیسے نہ گھڑیا، وچ میان نہ بند کرایا۔ اگنی تت نہ کیسے سڑیا، جگت دھار نہ کھئے رکھایا۔ اپنا کھیل آپے کریا، ویکھنہارا آپے آیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، ہر آپے بھنّ وکھایا۔ اپنی وِدیا آپے پڑھیا، آپے جگت پڑھاؤن آیا۔ اپنے دوارے آپے کھڑیا، آپے رہیا حُکم سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سِنگھاسن سوہاؤنت، مہاراج شیر سِنگھ وِشنوؤں بھگوان، بھگت دوارے آپے کھڑیا۔

★ ۳۰ ماگھ ۲۰۱۷ بکرمی ریشم سِنگھ دے گرہ میرٹھ چھاؤنی ★

ہر پُرکھ اگم کھیل اولّا، نرگن آد جُگاد کرائیندا۔ نرویر نرکارا وسنہار سچکھنڈ سچ محلہ، جوتی نُور ڈگمگائیندا۔ جُگا جُگنتر سَت سَتوادی شبد سندیش ایکا گھلا، برہمنڈ کھنڈ آپ سُنائیندا۔ اجوئی رِبت جوتی دِپیک آپے بلا، نُورو نُور ڈگمگائیندا۔ وسنہارا نہچل

دھام اٹلا، الکہ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا آپے جانے اپنی راسا، اپنے مندر سوہیا پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن پارہرہم بے آنت، گہر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی کھیل کھلائیا۔ تخت نواسی شاہو شاہاشی پُرکھ اکالا دین دایلا سوہاؤنت، در گھر ساچے سوہیا پائیا۔ بھیکھ وٹائے دیا کھائے جگا جگنت، جگت جگ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نام درڑائے شبد اگما منیا منت، گھٹ گھٹ اپنا رُوپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ اگم نہ مرے نہ پئے جم، انہو اپنی دھار چلائیا۔ انہو دھار پُرکھ اکالا، عقل کل دھاری آپ چلائیندا۔ آد جگادی کھیل نرالا، شاہ کنگالا رُوپ دھرائیندا۔ کرے کھیل تھر گھر سچّی دھرمسالہ، گرہ مندر اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ اناد لیکھا جانے آد جگاد برہم برہماد، بھيو ابھیدا بھيو چھپائیندا۔ ایکنکارا کھیل اپارا، خالق خلق رُوپ سمائیا۔ ایکاناد اک جیکارا، دھر فرمانا آپ سنائیا۔ ایکا پُرکھ ایکانارا، ایکا کنت اک بہتارا، ایکا آسن سنگھاسن سوہیا پائیا۔ ایکا سُت اک ڈلارا، ایکا کرے سچ پیارا، گود سہنجی اک سہائیا۔ ایکا حُکم اک ورتارا، ایکا شاہ اک سکدارا، ایکا رعیت ناؤں وٹائیا۔ ایکا نور اک اُجیارا، ایکا وسے سب توں باہرا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، در گھر ساچے سوہیا پائیا۔ ایکا گھر ایکا در، در دروازہ اک سہائیندا۔ ایکا چُکائے آد آنت ڈر، نرہو اپنی کھیل کھلائیندا۔ ایکا گھاڑن لے گھڑ، بھننہار آپ ہو جائیندا۔ ایکا کرتا پُرکھ کرنی رہیا کر، قادر قُدرت ویکھ لیکھ لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا حُکم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا حُکم دھر فرمانا، سو پُرکھ نرنجن اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا تخت اک سہانا، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ ناؤں نرنکار دھر فرمانا، اپنا آپ پرگٹائیا۔ آپے جانے اپنا بھانا، دوسر بھيو نہ کیسے جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پرہ اپار، لیکھا جانے اپنی دھار، دھار دھار وچ سمائیا۔ دھار دھار وچ سمائیندا، اک اگلا ایکنکار۔ اپنی کھیل آپ کھلائیندا، کھیلنہار بے عیب پروردگار۔ اپنا نور پرگٹائیندا، نوری جلوہ کر اُجیار۔ اپنی نور آپ سنائیندا، انادی ناد سچّی دھنکار۔ اپنا شبد آپ پرگٹائیندا، بودھ آگادھ اک جیکار۔ اپنا گھر آپ وسائیندا، آپے پُرکھ آپے نار۔ آپے سُت ڈلارا جائیندا، آپے بت کرے پیار۔ آپے نت نت کھیل کھلائیندا، کھیلنہارا کھیل کرے اپر اپار۔

جوتى جوت سرۇپ ھىر، آپ اپنى جوت دھر، آد پُرکھ ايکا ھىر، دۇسر اور نہ کھئے جنائيندا۔ دۇسر اور نہ کھئے جنایا، سو پُرکھ نرنجن وڈى وڈيائيا۔ گرہ مندر اندر اپنا آسن لایا، نرگن نرگن اپنا رۇپ پرگٹائيا۔ ديا باقى اک جگيا، جوتى تۇر تۇر رُشنائيا۔ کلاپاتى سوبھا پايا، کول نين وڈى وڈيائيا۔ اپنى آرتى اپنا ھون آپ کرايا، آپ اپنا آپ پوج وکھائيا۔ آپ نيوں نيوں مستک سيس جھکيا، آپ منگے چرن دھوڑ مستک سچى شاھيا۔ جوتى جوت سرۇپ ھىر، آپ اپنى کريا کر، آد پُرکھ ايکا گھر، گرہ مندر آپ سہائيا۔ گرہ مندر ھىر سہنجنا، سوبھاونت سىرى بھگوان۔ دپ جگائے جوت نرنجنا، دپياں لوآن کر پروان۔ کرے کھيل سورا سربنگنا، جودھا سورپير وڈ بلوان۔ نام مردنگ ايکا وچنا، ھىر وچائے دو جہان۔ جوتى جوت سرۇپ ھىر، آپ اپنى کريا کر، اپنا در آپ منگنا، آپ راج آپ راجان۔ آپ راجا بن بھکھارى، ھىر ساچى کھيل کھلائيندا۔ آپ بے چوبدارى، آپ شاہ پاتشاہ رۇپ وٹائيندا۔ آپ ديونہارا ساچى دارى، آپ آگے جھولى ڈاپندا۔ آپ ونج آپ ونجارى، آپ ساچا ونج کرائيندا۔ آپ نرگن جوت تۇر اجيارى، آپ دھوان دھار سہائيندا۔ آپ شبد ناد دھنکاري، آپ سُن اگم اپنى کھيل کھلائيندا۔ آپ نرگن سرگن پيج سوارى، رۇپ انوپ آپ دھرائيندا۔ آپ وشنون کرے سچ پيارى، وشو اپنا انگ وکھائيندا۔ آپ امرت سچ بھنڈارى، آپ کول نابھ رکھائيندا۔ آپ پھل آپ پھلوڑى، پت ڈالى آپ مہکائيندا۔ آپ پاربرسم برسم بھيد اپارى، آپ اپنا انگ کٹائيندا۔ آپ شنکر آپ شاہ اسوارى، سگلا سنگ رکھائيندا۔ آپ وشن بن بھنڈارى، ست بھنڈارا آپ ورتائيندا۔ آپ برسم بن لکھارى، ساچا ليکھا آپ جنائيندا۔ آپ شنکر ھيؤ آدھارى، ھيو کوئى نہ پائيندا۔ جوتى جوت سرۇپ ھىر، آپ اپنى کريا کر، آد پُرکھ ايکا ھىر، در گھر ساچا ھىر سہايا، آد پُرکھ پُرکھ اگم۔ اپن مندر اپنا آسن لایا، نہ کوئى سورج نہ کوئى چن۔ منڈل منڈپ نہ کوئى رکھايا، نہ کوئى بيڑا ريبيا بٹھ، اپنا بٹھ آپ چلايا۔ آپ جننى آپ جن، آپ ساچى گود سہايا۔ جوتى جوت سرۇپ ھىر، آپ اپنى کريا کر، آپ ناد آپ دھن، آپ سُنے اپنا راگ، آپ کن سُنایا۔ راگ نرالا آپ سُنائيندا، آد پُرکھ بے پرواہ۔ اپنى اچھيا آپ پرگٹائيندا، وشن برهما شولے اُپا۔ نتان ايکا در وکھائيندا، پُرکھ ابناشى آپ کھلا۔ ساچے تخت سوبھا پائيندا، جوتى جاتا ڈگمگا۔ سيس تاج اک کٹائيندا، شہنشاہ سچا پاتشاہ۔ سمرتھ پُرکھ اپنا ناؤں دھرائيندا، مہما اکتھ کتھى نہ جا۔ نرگن اپنا بيڑا آپ چلائيندا، آپ چپو

دیوے لا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھیو اپنے وچ رکھائیندا۔ ہر اپنا بھیو چھپائیندا، آد جگادی کار۔ وشن برہما شو دھیان لگائیندا، دوئے جوڑ کرن نمسکار۔ در بہکھاری منگ منگائیندا، دیونہارا وڈ ڈاتار۔ دیونہارا دس نہ آئیندا، کیا کوئی کرے وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ کرے کھیل اپار۔ ساچی وست امولک ہر کرتارا، اپنی آپ ورتائیا۔ وشن برہما شو کر پیارا، ایکا تت سمجھائیا۔ ایکا ست اک ڈلارا، ایکا نام اک پیارا، ایکا مندر کر اُجیارا، ایکا نُر نُر درسائیا۔ ایکا امرت ٹھنڈا ٹھارا، ایکا دیوے جام نیارا، بھر پیالہ آپ پیائیا۔ ایکا وست ہر نہارا، دیونہارا ہر نرنکارا، دوسر اور نہ کوئی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، کرنہار کرنے یوگ اپنی کرت آپ کھائیا۔ وشن برہما شو تیرا روپ اُپا، اپنی دیا کھائیندا۔ نیش اکھڑ دئے پڑھا، اپنا بھیو آپ چکھائیندا۔ دھر فرمانا دئے سنا، بھل کوئی نہ جائیندا۔ وشن تیرا انگ لگا، انگیکار سوہا پائیندا۔ پاربرہم برہم تیرا انگ کٹا، روپ انوہ آپ دھرائیندا۔ شنکر ہتھ ترسول بھڑا، ترے ترے دھار آپ جنائیندا۔ ترے گن مایا تت سمجھا، ستورجو طمو اپنی کھیل کھلائییندا۔ کرے کھیل بے پرواہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ ایکا نر، نرائن ناؤں دھرائیندا۔ نر نرائن ہر نرنکارا، بال پردھ جوان نہ روپ کوئی وٹائیا۔ ایکا مندر اک گھر بارا، ایکا گرہ دئے وسائیا۔ ایکا نُر اک اُجیارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما شو ایکا گن جنائیا۔ ہر ساچا گن جنائیندا، وشن برہما شو کر پیار۔ دھر فرمانا آپ سنائیندا، سناونہارا ایکنکار۔ برہمنڈ کھنڈ ساچی رچنا آپ سہائیندا، لوآن پُریاں دئے سہار۔ تھان تھنتر ویکھ وکھائیندا، بے آنت بے عیب پروردگار۔ ساچی بنت آپ بنائیندا، گھاڑن گھڑے اپر اپار۔ سچ ٹھٹھیارا اپنا ناؤں دھرائیندا، آپے جانے اپنی ساچی کار۔ ترے میلا میل ملائییندا، وشن برہما شو آدھار۔ برہم ایکا منگ منگائیندا، نیوں نیوں چرن سرن کرے نمسکار۔ پُرکھ ابناشی دیا کھائیندا، پنج تت بنے ورتار۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش ایکا رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا موہن مادھو میت مُرار۔ لکھ چوراسی آپے ونڈ ونڈائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ نرنکار۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑنا، ہر وشن برہما شو آپ سمجھایا۔ گھٹ گھٹ اندر ہر جو وڑنا، نرگن سرگن میل ملایا۔ دیپک جوتی ایک دھرنا، جوت نرنجن ڈگمگایا۔ آتم امرت ایکا بھرنا،

نجر جھرنا آپ جھرایا۔ گھر وچ گھر آے گھڑنا، گھر گھر وچ سوہا پایا۔ برہم روپ پارہم ورنا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن برہما شو دتا ایک اور، بھل کدے نہ جایا۔ وشن برہما شو ہر سمجھائیندا، کر کریا گن ندھان۔ لکھ چوراسی بنت بنائیندا، پنج تت کر پروان۔ ترے گن اپنا کھیل کھلائیندا، کھیلنہار سری بھگوان۔ جیرج اندج اپنا روپ دھرائیندا، اُتبھج سینج کرے پروان۔ اپنا حکم آپ اُپائیندا، چارے بانی گن ندھان۔ پرا پسنٹی ناؤں رکھائیندا، کھیلے کھیل سنج مسان۔ مدھم اپنے کٹھ وکھائیندا، بیکھری بتی دند گان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن برہما دیوے ایک اور، آد پُرکھ سری بھگوان۔ آد پُرکھ فرمایا، ایک شبد سلوک۔ وشن برہما شو اُٹھایا، لیکھ جنایا تیناں لوک۔ سر اپنا ہتھ رکھایا، آتم آنتر بخشی موکھ۔ گن اوگن نہ کھئے رکھایا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک جنائے ساچی اوٹ۔ ایک اوٹ نرائن نر، سو پُرکھ نرنجن آپ سمجھائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، سیوک سیوا ویکھ وکھائیندا۔ جگ چوگری دیوے ور، نرہو بھ ڈر اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پردہ آپ جنائیندا۔ نرہ بھو جنایا، آپ اپنی کریا دھار۔ جو گھڑیا بھن وکھایا، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ آون جاون رچن رچایا، رچ رچ ویکھے آپ نرنکار۔ اڈول اڈل ویس وٹایا، ویس اولا کرے آپ کرتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن برہما شو دئے اک آدھار۔ لکھ چوراسی گیڑ چلاونا، ہر ساچا حکم چلائیندا۔ چارے کھانی ونڈ ونڈاونا، چارے جگ بندھن پائیندا۔ چارے وید رنگ رنگاونا، چاروں کٹ ویکھ وکھائیندا۔ چار ورنان بندھن پاونا، کھتری براہمن شودر ویش ایک برہم اُچائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک تت گیان گن ندھان آپ سمجھائیندا۔ وشن برہما شو سن ہر فرمان، دوئے جوڑ کرن نمسکارا۔ ٹوں داتا دانی وڈ مہربان، بؤں سیوک در بھکھارا۔ سیوک بن سیوا کرے وچ جہان، بھل نہ جائے وچ سنسارا۔ کون ویلا کون وقت ملیں ہر ٹوں ہر ہر آن، بخشیں چرن پیارا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، ڈھیہ پئے چرن دوارا۔ ڈھیہ ڈھیہ سرنائی منگی منگ، چرن کول دھیان لگایا۔ پارہم ابناشی کرتا سورا سرننگ، دیونہار اک اکھوایا۔ جگ چوگری کھیلے کھیل سری بھگوان، بھگون اپنا روپ پرگٹایا۔ لیکھا جانے سورج چن، رو سس آپ اُپایا۔ وشن برہما شو تیرا بیڑا دیوے بنھ، بنھنہار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،

آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھیو دئے چُکایا۔ ہر اپنا بھیو چُکائیندا، بے عیب بے پرواہ۔ نو نو چار جُگ چوکرئی تیری سیوا لائیندا، وشو وشن لیا سمجھا۔ برہم تیری ونڈ ونڈائیندا، چار نو نو ایک رنگ رنگا۔ شنکر تیرا پندھ مُکائیندا، ترے ترے لوکاں ویکھے تھاوں تھان۔ نرگن حُکم نرگن فرمان، نرگن شبد نرگن پد نربان، نرگن ساچا دھام وڈیائیندا۔ نرگن آنت پرگٹ ہونے وچ جہان، نرگن روپ نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی دھارا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وشن برہما شو ہر اُچایا، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ اپنا حُکم اپنے وچ ٹکایا، کوئی لکھے قلم نہ شاہیا۔ چارے وید بھیو نہ رایا، برہما چارے مُکھ صلاحیا۔ چارے جُگ مُکھ شرمایا، جُگ چوکرئی دین دُہایا۔ چاروں کُنٹ دس نہ آیا، ہر سچا اک رکھائیا۔ کلجگ اتم آنت پردہ دئے اٹھایا، میٹ مٹائے جھوٹھی شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا وقت سُہیلا آپے دئے جنائیا۔ وقت سُہیلا ساچا آونا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جُگ گیڑ رکھاونا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ اوتار گرو پیر سیوا لاونا، دُھر فرمانا حُکم سُنائیندا۔ اپنا آنت نہ کیسے جناونا، بے آنت بے آنت سرب گائیندا۔ ترے لوکی ناتھ روپ وٹاونا، ترے ترے ایک گنڈھ بندھائیندا۔ جُگ جُگ شبد سندیش آپ سُناونا، اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ کلجگ اتم پندھ مُکاونا، جُگ چوکرئی رہن نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھاونا، گگن گگنتر پھول پُھلائیندا۔ اپنا ناد برہم برہما آپ وجاونا، راگی راگ نہ کھئے لائیندا۔ اپنی دُھن اپنے وچوں کاڈھ آپ سُناونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا حُکم آپ جنائیندا۔ کلجگ آنت سُہاونا، ہر ساچا سچ سمجھائے۔ نرگن نرور پُرکھ اکال اپنا روپ دھراونا، لوک مات وچ دسائے۔ وشن تیرا سنگ رکھاونا، وچھڑ کدے نہ جائے۔ پاربرہم روپ دھراونا، سو پُرکھ نرنجن ویس وٹائے۔ برہم روپ سرب اٹھاونا، ہنگ اپنی انس جنائے۔ شاہ پاتشاہ آپ اکھواونا، راج راجانا میٹ مٹائے۔ نو کھنڈ ایک حُکم سُناونا، دُھر فرمانا آپ لائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، اک اکلا بے پرواہے۔ بے پرواہ ہر نرنکارا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ نرگن روپ دھرے وچ سنسارا، جوتی نور نور رُشنائیا۔ شبدی شبد ورتارا، نام بھنڈارا اپنے ہتھ رکھائیا۔ شاہ سلطاناں کرے خوارا، راج راجاناں خاک ملائی۔ ناتا توڑے ممتا مایا موہ وکارا، جوٹھ جھوٹھ نہ کھئے وڈیائیا۔ گڑھ توڑے ہوے ہنگتا جگت ہنکارا، ہنکاری گڑھ رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی ہتھ ایک دھارا،

اِشْتِ دِيَوَ اِكْ وَكْهَائِيَا - چار ورن کرے خوارا، برن اٹھاراں رہن نہ پائیا۔ ایکا تیرتھ ایکا تٹ اِکْ وَكْهَائِيَا سچ کنارہ، ایکا گھاٹ آپ پرگٹائیا۔ ایکا جپ ایکا تپ وَكْهَائِيَا ہر نرنکارا، ایکا رُوپ اِنُوپ آپ درسائیا۔ وشن برہما شو تیری پائے سارا، سارنگ دھر بھگوان بیٹھلو اپنا رُوپ اِنُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے دیونہارا ور، آپے پُوُر کرائیا۔ آپے ور دیا کرتار، ہر آپے ویس وٹائیندا۔ آپے گھاڑن گھڑ سنسار، ہر جو آپے بہن وَكْهَائِيَا۔ آپے وشن برہما شو لائے سیوادار، ہر آپے اپنے وچ سمائیندا۔ ہر آپے رُو سس سُوُر ج چن کر اُجیار، ہر آپے منڈل مندپ ڈیرہ لائیندا۔ ہر آپے سَتَجُگ تریتا دواپر لے لے اوتار، نرگن سرگن رُوپ وٹائیندا۔ آپے کلجگ لیکھ لیکھ لیکھ لیکھ لیکھ وکھائیندا۔ آپے مارگ دسے گر اوتار، آپے گر گر رُوپ وٹائیندا۔ آپے گر گر بھچھیا منگے اپار، اپنی جھولی آپ اٹھائیندا۔ آپے دیونہار سچی سرکار، ست بہنڈار آپ ورتائیندا۔ آپے پنج تت کرے پیار، آپے جوتی نور ڈگمگائیندا۔ کلجگ اتم کھیل نیار، وید کتیب بھیو نہ آئیندا۔ نرگن جامہ ہر ہر راما، نہکاما اپنی کھیل کھلائیندا۔ گھٹ گھٹ ہیوے آتراجاما، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا پنڈھ آپ مکائیندا۔ اپنا پنڈھ مُکاوَن آیا، کلجگ تیری اتم وار۔ سَتَجُگ تریتا دواپر ویکھ وکھاوَن آیا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ بھگت بھگوت آپ اٹھاوَن آیا، لکھ چوراسی کر وچار۔ سنت کنت میل ملاوَن آیا، دھن سُبھاگن ہیوے نار۔ گرمکھ گود بہاوَن آیا، آپ اپنی کِرپا دھار۔ گرسکھاں مارگ اِکْ سَمجھاوَن آیا، سچ سچ دھرے پیار۔ در گھر ساچا اِکْ وَكْهَائِيَا آیا، چرن کول سچا دربار۔ در دروازہ آپ گھلاوَن آیا، کایا مندر اندر بند کواڑ۔ ہرجن تیرا پنڈھ مُکاوَن آیا، لکھ چوراسی گپڑا دے نیوار۔ گھر گھر وچ آپ وَكْهَائِيَا آیا، کر کِرپا ہر نرنکار۔ ڈونگھی بھوری پار کراون آیا، کلجگ ساگر کرے پار۔ امرت اتم ست پیاوَن آیا، نچھر جھرنا جھرے اپار۔ بجر کپاٹی توڑ تڑاوَن آیا، شبد کھنڈا دیوے مار۔ نرگن جوتی جوت جگاوَن آیا، جوتی جاتا ہو تیار۔ سرتی شبدی میل ملاوَن آیا، شبد وچولا وچ سنسار۔ راتی رتی آپ سہاوَن آیا، سہنجنی زین ہر نرنکار۔ بہنڑی اپنے رنگ رنگاوَن آیا، سر اپنا ہتھ رکھ کرتار۔ اتم سیجا آپ سہاوَن آیا، گرمکھ ور لے کر پیار۔ جُگ جُگ وچھڑی کلجگ پنجاں تت آپ ملاوَن آیا، نرگن رُوپ اگم اپار۔ اپنی گود آپ سہاوَن آیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچ سرکارا ہر نرنکارا، آد جگاد اِکْ اکھوائیندا۔ کلجگ اتم ہو اُجیارا، وچ

سنسارا نرگن دھار آپ چلائیندا۔ بھگت بھگونت کرے پیارا، ساچے سنتاں دئے ہلارا، نام ہلونا ایکا لائیندا۔ گرمکھ در دوارا کھولنہارا بند کیواڑا، ڈونگھی بھوری پھول پھلائیندا۔ گرسکھاں بخشے اک دوارا، دھرنی دھرت دھول اُپر سچ سہارا چرن کول اک درسائیندا۔ وشنوں برہما شو میل ملائے اک دربارا، در دروازہ آپ سہائیندا۔ عقل کلا کل کھیل نیارا، کل کاتی بیو نہ آئیندا۔ لکھن پڑھن تے وسیا باہرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا بندھن آپ تڑائیندا۔ کلجگ بندھن توڑنا، کر کرپا گن نِدهان۔ گرمکھ وِرا چرنی جوڑنا، جس دیوے اتم اتر اک گیان۔ منکھ جیو در توں ہوڑنا، اندر دھرے مان ابھان۔ گرمکھ ورلے آپے بہڑنا، آنت مٹائے جم کی کان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن لکھ چوراسی وچوں لکے پچھان۔ ہرجن آپ اٹھالدا، جگا جگنتر ساچی کار۔ دپیک جوت آپے بالدا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ امرت سیر سچ پیالہ آپ پیالدا، ست سنتوکھی دیوے دھیر۔ گھر گھر وچ آپ وکھالدا، وڈ داتا پیرن پیر۔ اتم سیجا آپ بہالدا، آپے چوٹی چڑھے اخیر۔ گرسکھ لیکھا جانے ساچے لال دا، لال اٹلڑا ایکا ہیر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، لکھ چوراسی ویکھنہار تن بستر کایا کپڑ چیر۔ کایا کپڑ چیر تن، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ مایا ممتا موہ ہنکار وکار رس مانے جھوٹھا من، من منوآ نہ کھئے بہرائیندا۔ چار کُنٹ جگت اندھیرا گھر مندر نہ چڑھے ساچا چن، جوتی تُوں نہ کھئے وکھائیندا۔ گرسکھ وِرا رسنا کہے دھن دھن دھن، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ رائے دھرم نہ دیوے ڈن، چتر گپت نہ حساب کھلائیندا۔ لاڑی موٹ بہانڈا نہ دیوے بہن، کنبھی نرک نہ کھئے پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ورلے مات اٹھائیندا۔ ہرجن وِرا اٹھیا، جس اُپر آپ کرپال۔ ستگر صاحب حاضر حضور ہر ہر تٹھیا، داتا دانی دین دِیال۔ دیوے رام نام اک اٹھیا، جگت پت سدا کرپال۔ لوک مات جائے نہ لٹیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن بنے آپ دلال۔ جگت دلال ساچا گر، دوسر اور نہ کھئے جنایا۔ آد جگاد جگا جگنتر لیکھا لیکھا جانے دھر، دھر لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ وشن برہما شو پرہہ درشن کو لوچن سر، کروڑ تینتیس دھیان لگایا۔ کلجگ اتم آنت سیری بھگونت گرمکھ سجن جائے بہڑ، کلجگ جیو بہڑی بہڑی کر سرب روایا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ آنت بچھائے لگی اوڑ، دے درس ترکھا گویا۔ لکھ چوراسی جیو جنت ویکھے ریٹھا

مٹھا کوڑ، رس وکھ کھیل کھلایا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں اُون گون ترے بھون لوک پرلوک کھنڈ برہمنڈ لوآن پُریاں لایا ایکا پوڑ، گگن پاتالان جیو جہاناں ہر جو ہر ہر ویکھ وکھایا۔ کیسے ہتھ نہ آئے براہمن گوڑ، پوت سپوتا سمبل نگر وسے لیکھا جانے نہ کوئے لمبا چوڑھ، بیہو ابھید نہ کیسے جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوون بھگوان، بھگت بھگونت سنت کنت ہر مندر گھٹ اندر گرہ کھوج کھوجت کھوجت گرمکھ گرمکھ اپنا میل ملایا۔

★ پہلی پھگن ۲۰۱۷ یکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

جگت مسلہ جگت دھرت محلہ، ہر داتار آپ بنائیندا۔ نور نورانی نوری اللہ، اللہ ہو اپنا کھیل کھلاییندا۔ پروردگار اک اکلا، لاشریک روپ وٹائیندا۔ کرے کھیل اچھل اچھلا، بیہو کوئے نہ پائیندا۔ آد آنت سدا سد سپیلا، بسمل اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگت مسلہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگت مسلہ خاکی خاک، خلق خالق ویکھ وکھایا۔ شاہ آسوارا چڑھیا ساچے راک، ساچی زینت زین کسائی۔ ویکھنہارا مقامے حق اچ محراب، آفتاب نہ کوئی رُشنائی۔ اپنا جانے حق حقیقت پُن صواب، ثابت اپنا روپ درسائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگت مسلہ اک سمجھائی۔ جگت مسلہ پیرن پیر، پروردگار آپ بنائیندا۔ آپے جانے اپنا بستر چیر، آپ اپنا روپ دھرائیندا۔ آپے شہنشاہ شاہ ہوئے دستگیر، دست بردار بیہو نہ آئیندا۔ لیکھا جانے عاقبت عقت اک حقیر، رجت اپنا مکھ سمجھائیندا۔ صوحبت ثابت صیاد نہ بدلے کوئی تدبیر، تقدیر تقصیر اپنی کھیل کھلاییندا۔ کرے کھیل ہر بے نظیر، نظر وچ کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت مسلہ اک وکھائیندا۔ جگت مسلہ ایکا الف، خداوند آپ اُپائی۔ اپنا لے لے آیا آپے حلف، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائی۔ اپنے اُتے کدے نہ کرے ترس، اپنا کیتا نہ کدے اُٹائی۔ لیکھا جانے عرش قُرس، فرش چرناں ہیٹھ پھرائیا۔ دو جہانا مٹائے اپنی حرص، ہوس ہور نہ کوئی درسائی۔ اپنی کرن آیا آپے پرکھ، بے عیب نام خدائی۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا غم نہ کوئی رکھائی۔ نہ کوئی لکھت نہ کوئی پڑھت، شبدي شبد نہ کوئی سنائی۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک مسلہ دئے سمجھائیا۔ ساچا مسلہ ہر خُدا، اپنا آپ بنایا۔ اپنے نالوں ہو جُدا، اپنی کھیل کھلایا۔ اپنے
 اُتوں ہو فِدا، ایکا نام مٹایا۔ اپنا لیکھا آپ مُکا، آپ دئے سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت مسلہ ہتھ رکھایا۔
 جگت مسلہ ہر مہربان، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ شاہ پاتشاہ نوجوان، نُر نورانہ رُپ دھرائیندا۔ طالب طالبہ ویکھے دو جہان، آپ اپنا بھیو
 کھلائیندا۔ آد جُگاد جاننہارا سچ ایمان، رحمان، اپنی دیا کھائیندا۔ آپ لیکھا جانے اپنے مکتب آپے پڑھے سچ قرآن، اپنی حدیث آپ
 الاٹیندا۔ آپ وکھائے سچ نشان، سچ نشانہ آپ سہائیندا۔ آپ حق حقیقت دیوے دان، حق بحق اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مسلہ دو جہان، آپے ویکھ وکھائیندا۔ مسلہ ویکھن آیا، نرگن نوری نوراہ۔ جلوہ جلوہ آپ اُچایا، بے
 عیب ہو رُشنا۔ قلمی کلمہ آپ سُنایا، آپ اپنا ڈھولا گا۔ بن بن کاتب آپ لکھایا، نہ کوئی لکھے قلم شاہ۔ مقیر اپنا رُپ دھرایا، عاقبت
 جانے دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا مسلہ آپے لیا بنا۔ ساچا مسلہ ہر بنایا، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ پیر فقیر
 شاہ حقیر دستگیر آپ اُچایا، آپے کھیل کھلائیندا۔ مُلا مسائق آپے لِن پڑھایا، آیت شرائط آپ جنائیندا۔ سچ ایمان دھر فرمان نگاہبان
 اک درسایا، رحمان اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا مسلہ آپ سُنائیندا۔ مسلہ بنایا سِری بھگونت، آد
 پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ کھیلے کھیل جُگا جُگت، جاگرت جوت کر رُشناٹیا۔ نرگن نرور پُرکھ اکال اجوئی ریت پارہم آپ بنائے اپنی بنت،
 انہو پرکاش کرائیا۔ اپنی اچھیا پائے بھچھیا کرے رچھیا سرب گنونت، دوسر اور نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ بھیو کھلائے ہر نرنکارا، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ کھیلے کھیل اپر اپارا، الکھ اگوچر بھیو نہ رائیا۔ ساچے مندر ہو اُجیارا،
 سچکھنڈ کرے رُشناٹیا۔ گھر وچ گھر کر تیارا، تھر گھر گھاڑن لے گھرائیا۔ باڈی بن آپ کرتارا، اپنی سیوا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچ سنگھاسن
 ساچی دھارا، پُرکھ ابناشی آپ سہائیا۔ پاوا چول نہ کوئی سہارا، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ اپنا بل آپے دھارا، اپنی شکتی شکت رُپ
 دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ ساچا اک سہائیا۔ سچکھنڈ سچ ہر سہائیندا، آد پُرکھ سچی سرکار۔
 سچ سنگھاسن اک وچھائیندا، پُرکھ اگم اگمڑی کار۔ اپنا چرن آپ ٹکائیندا، جوتی جاتا ہو اُجیار۔ اپنا حُکم اپنے وچوں آپ پرکھائیندا، آپے

ہونے سُننہار۔ آپے سچ فرمانا اپنا راگ لائیندا، آپے کرے کرائے ساچی کار۔ آپے سچ سچ در سہائیندا، گھر ساچے جے جیکار۔ آپے سچ
 سچ دھار وکھائیندا، ست ستوادى ایکنکار۔ آپے سچکھنڈ ڈیرہ لائیندا، آپے تھر گھر کھولے چرن کواڑ۔ آپے ست دلارا شبد وسائیندا،
 کرے کرائے سچ پیار۔ آپے حُکمی حکم ورتائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ہر سچا شاہ کار۔ ہر
 ہر کھیل کھلایا، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ اپنا گھاڑن آپ گھڑایا، رُپ رنگ نہ کوئی رکھائیا۔ اپنے مندر کر رُشنایا، دیا باقی اک جگائیا۔
 اپنا ہانی آپ منایا، آپے نار سہاگن ہو ہو خوشی منائیا۔ اپنا نام بیراگن ہو ہو آپے گایا، گیت اپنا آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ اپنا بھیو اپنے وچ چھپائیا۔ آد پُرکھ ایکنکارا، اکل کل اکھوائیندا۔ جوتی نُور نُور اُجیارا، جلوہ نُور آپ دھرائیندا۔
 آپے ہونے ساچا یارا، ساچے تخت سوہبا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھیو آپ چھپائیندا۔
 سچکھنڈ دوار سہایا، کر کِرپا ہر مہربان۔ تھر گھر ساچا آپ اُپایا، شبد وسائے نُوجوان۔ ایکا بندھن آپ وکھایا، آد پُرکھ سِری بھگوان۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بندھن پائے گن نِدهان۔ ساچا بندھن ہر کرتارا، شبدی شبد بندھائیندا۔ ایکا حُکم اک ورتارا،
 ایکا وار سُنائیندا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا گھر وسائیندا۔ ایکا نُور اک اُجیارا، ایکا دیپ ٹکائیندا۔ ایکا میت اک مُرارا، ایکا سنگ
 نبھائیندا۔ ایکا گیت اک جیکارا، ایکا ہر سُنائیندا۔ ایکا در اک بھکھارا، ایکا وست ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 اپنا راہ آپ چلائی۔ ہر ساچا راہ چلایا، شبد انادی ہو مہربان۔ اپنا رُپ آپ پرگٹایا، آپے دیونہارا دان۔ آپے وشنوں وشنو سمایا، آپے
 پارہم برہم لیکھا جانے آن۔ آپے شنکر رنگ رنگایا، کرے کھیل سِری بھگوان۔ تِنّاں ایکا بندھن پایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِرپا کر، ایکا دیوے دُھر فرمان۔ دُھر فرمان جنائیندا، ہر داتا پاتشاہ۔ ایکا شبد راہ وکھائیندا، آپ اپنا پردہ لاہ۔ وشن برہما شو نال
 رلائیندا، نرگن زرویر بن ملاح۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایکا دیوے سچ صلاح۔ آد پُرکھ آد، سچ صلاح اک
 جنائیندا۔ میری اچھیا ساچا ناد، شبدی ناؤں اُچھائیندا۔ ساچی سیوا برہم برہماد، گھاڑن گھڑنہار آپ گھڑائیندا۔ میری مہما بودھ اگادھ،
 ساچی وست اک درسائیندا۔ میرا آنت میرا مدھ میرا آد، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ وشن برہما شو رکھنا یاد، نرگن اپنا حُکم سُنائیندا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ بھیو کھلائے ہر بھگوان، وشن برہما شو پڑھایا۔ بال انجانے پھڑ نادان، بالی بالا ویکھ وکھایا۔ چرن سرن سرن چرن بخشے اک دھیان، دینن ناتھ دیا کھایا۔ آتم آنتر اک گیان، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ ساچی سیوا دیوے دان، جُگ جُگ سیو لگایا۔ کرے کھیل سِری بھگوان، آد پُرکھ پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک اپنا رُوپ سمجھایا۔ ہر اپنا رُوپ سمجھائیندا، سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا، ایکنکارا دیوے دان۔ آد نرنجن جوت جگائیندا، سِری بھگوان بخشے مان۔ ابناشی کرتا رنگ رنگائیندا، پاربرہم نوجوان۔ شبد ساچا سْت اٹھائیندا، بخشنہارا چرن دھیان۔ وشن برہما شو نال رلائیندا، آد پُرکھ رکھے ایک آن۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے ساچا ور، بھل نہ جانا بن نادان۔ وشن برہما شو ہر سمجھایا، ایک تت درڑائیندا۔ شبد وچولا نال ملایا، سگلا سنگ رکھائیندا۔ اپنا رُوپ دئے درسایا، رُوپ اٹوپ آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ میرا رُوپ سو دھار، آد پُرکھ سمجھایا۔ ہنگ رُوپ شبد پیار، سْت انادی جایا۔ شبد سو خبردار، نہ مرے نہ جایا۔ ہنگ رُوپ وشن برہما شو کرے پیار، پُوت سپوتا اک وکھایا۔ میرا ناؤں وشن برہما شو سو رنگ رنگایا، ترے گن مایا دئے آدھار، جگت رُوپ پرگٹایا۔ میرا ناؤں ترے گن وچار، ہنگ پنج تت کھیل کھلایا۔ آد جُگادی کران کار، بھیو کیسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ سمجھائیندا، وشن برہما شو کر پیار۔ پاربرہم اپنا ناؤں دھرائیندا، ہنگ ونڈن ونڈے آپ کرتار۔ لکھ چوراسی گھاڑن آپ گھڑائیندا، نرگن سرگن لئے اُبھار۔ سوہنگ اپنا انگ بنائیندا، آد پُرکھ ساچی کار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وشن برہما شو دتا ور، لکھ چوراسی بھر بھنڈار۔ لکھ چوراسی سوہنگ دھارا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ پاربرہم کرے پیارا، ایک گھر ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم برہم میلا ناری کنت بہتارا، ہر ساچی سیج سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل کھلایا، پُرکھ ابناشی بھیو نہ رایا۔ وشن برہما شو سیوا لایا، سیوک سیوا اک سمجھایا۔ سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھایا، ہنگ بن بن دائی دایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ساچے ہر، سوہنگ اپنا ناؤں پرگٹایا۔ سوہنگ ساچی دھار، ہر

ساچے آپ چلائیا۔ پاربرہم برہم اُجیار، دوسر اور نہ کھٹے وڈیائیا۔ کرے کھیل سچی سرکار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ایکا حکم اک
 گفتار، اپنی آپ سمجھائیا۔ جگ چوگری لے وچار، جگت جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ وشن برہما شو بھل نہ جانا وچ سنسار، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا حکم جنائیا۔ سُنیا حکم دھر فرمان، وشن برہما شو سیس نوائیندا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سچا سلطان،
 ہوں سیوک سیو کھائیندا۔ تیرا در سچا دربار، ہوں بال انجانا بناں دربان، در درویش سیس جھکائیندا۔ تیری سیوا کراں وچ جہان، بھل
 کدے نہ جائیندا۔ کریا کر ایکا دینا ور، کون ویلا کون وقت میلا کریں آن، نرگن نرگن کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی ونڈ آپ ونڈائیندا۔ ساچی ونڈ ونڈے بھگوان، وشن برہما شو سمجھایا۔ جیرج انڈ اُتہج سیتج کھولے
 مات دکان، چارے کٹناں ویس وٹایا۔ چارے جگ کرے پردھان، بھٹیا بھٹیا میل ملایا۔ چارے حکم دے فرمان، پرا پستی مدھم بیکھری
 گایا۔ چارے وید بنائے ودھان، وِدت اپنے وچ ٹکایا۔ نو نو ویکھے جیو جہان، چار چار اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، اپنا لیکھا دے سمجھایا۔ ہر لیکھا سچ سمجھائیندا، نو نو چار کھیل اولّا۔ جگ چوگری روپ وٹائیندا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ
 بھڑائے پلا۔ نرگن سرگن کھیل کھلائیندا، دپیک جوتی آپے بلا۔ شبدا ناد ناد وچائیندا، سچ سنگھاسن بیٹھ اک اکلا۔ بودھ اگادھی آپ
 سہائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا بلا۔ بلدھاری وڈ بلکار، ایکا اک اکھوائیندا۔ بے عیب خدائی
 پروردگار، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ سچکھنڈ کھولے آپ کیوار، اپنی ہتھیں گنڈا آپ ٹرائیندا۔ برہمنڈ پاونہارا سار، سورج چنّ آپ
 چمکائیندا۔ لوآن پُریاں بنھے دھار، گگن پاتالان ڈگمکائیندا۔ وشن برہما شو کرے پیار، اُبھل بھل کدے نہ جائیندا۔ نو سو چرانوے چوگری
 جگ بیتن وچ سنسار، گر پیر اوتار سیوا آپ لگائیندا۔ نرگن سرگن روپ دھر آئے آپ نرنکار، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ آپے منگے بن
 بھکار، آگے اپنی جھولی ڈائیندا۔ آپے دیونہار داتار، وست امولک آپ ورتائیندا۔ آپے پنے سچا سکدار، تخت نواسی ساچے تخت سوہا
 پائیندا۔ آپے در درویش بنے بھکار، آپے اپنی الکھ جگائیندا۔ برہما وشن شو رہنا خبردار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کلجگ آئے اتم وار،
 نو نو چار رہن نہ پائیندا۔ گر پیر اوتار اُچی کوکن کرن پکار، پیر دستگیر راہ تکائیندا۔ سب توں وکھرا سب دا یار، ہر گھٹ میل ملائیندا۔

اُلفت وچ نہ آئے کدے سنسار، غفلت وچ نہ نیند وکھائیندا۔ ساچا مسلہ کرے تیار، دوسر سنگ نہ کھئے جنائیندا۔ عالم علما آپ کرے وچار،
 عالم گیر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ کوئن کوٹ پیر پیغمبر بنائے طلبا وچ سنسار، دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، مکھ اپنے
 پردہ پائیندا۔ کیا کوئی کرے جیو وچار، ہر کا روپ دس نہ آئیندا۔ وشن برہما شو رہنا خبردار، پُرکھ ابناشی آپ اٹھائیندا۔ پرگٹ ہو کے
 آوے نر نرنکار، سرگن لیکھا پور کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در
 گھر ساچا ہر سہائیندا، سوہاوت گھر گمبہر۔ جگ چوکرئی پندھ مکائیندا، چولا بستر پھرے نیل۔ کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا، پاربرہم
 برہم چھیل چھیل۔ کیل وچ کیسے نہ آئیندا، نہ کدی مئے کیسے دی دلیل۔ جگت وکیل نہ کھئے بنائیندا، آپے چوٹی چڑھیا اک اخیر۔ جگت
 فقیر نہ کھئے منائیندا، نہ پڑھے کیسے دی کوئی تکبیر۔ گل تسبیح نہ کھئے پائیندا، شاہ پاتشاہ وڈ پیرن پیر۔ سجدہ سیس نہ کیسے جھکائیندا،
 کرے کھیل بن حقیر۔ وضو بانگ نہ کھئے رکھائیندا، سجدہ پاوے نہ کھئے زنجیر۔ آیت شرائط پڑھن کتے نہ جائیندا، نہ کوئی کعبہ ویکھے گئی
 گہر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم وار، کرے کھیل آپ اخیر۔ ہر مسلہ شبد بنایا، نوری سدا بانگ
 آواز۔ اپنے حجرے بہ بہ گایا، پُرکھ ابناشی شاہ نواب۔ تاب کھئے جھلے نہ رایا، دیونہارا سرب عذاب۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، کرے کھیل شاہ نواب۔ شاہ نواب شاہ سلطانا کرے مخاطب، مخلوق آپ جنائیا۔ لیکھا لکھن آیا بن کے کاتب، کلمہ عالمین اپنے
 ہتھ رکھائیا۔ کائنات پیر پیغمبر اولیا شیخ آنت رہیا نہ کھئے ثابت، تقدیر سب دے سرتے آپ بھوائیا۔ جو آیا وجا کے گیا میرا ناؤں نوبت،
 اچی کوک کوک سنائیا۔ چوڈاں لوک سندنے میری صحبت، چوڈاں طبق راہ تکائیا۔ کلجگ اتم آئے ہبیت، چاروں گنٹ گنٹ دہائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن برہما شو دئے سنائیا۔ ہر سنایا دھر فرمانا، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ وشن برہما شو کر
 پروانہ، چرن کول سیس جھکایا۔ نو سو چرانوے چوکرئی چولا ہوئے پُرانا، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ گر اوتار جا جا گائن تیرا گانا، بے آنت تیرا
 ناؤں وڈیایا۔ تیرا بھیو کیسے نہ پانا، بھیو ابھیدا آپ چھپایا۔ کلجگ اتم ہووے آپ مہربانا، پاربرہم سچ سچی تیری سرنایا۔ لوک مات
 جوتی پھرے جامہ، جوتی جوت نور رُشنایا۔ شبد وجائے سچ دمامہ، کائنات آپ سنایا۔ جبرائیل میکائیل اسرائیل اسرافیل بن تیرے غلاما،

ساچی سیوا اک جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، وشن برہما شو در منگ منگایا۔ ور دینا ہر
 نرنکارا، ہوں بال سیو انجانیا۔ جُگ چوکرئی ورتے تیرا بھانا، گر کوئی رہے نہ سگھڑ سیانا، جگ کھیلے کھیل بے مہانیا۔ لکھ چوراسی تنیا
 تانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در گھر ساچے وڈا مانیا۔ دیوے وڈیائی مان، ہر ایکا شبد سُنایا۔
 جُگ چوکرئی بیت جائن، ہر کوئن کوٹ رُپ کھلایا۔ کلجُگ اتم نرگن جوت لئے دھر، پاربرہم رُپ وٹایا۔ سَتجُگ تریتا دواپر اپنا کھیل
 کیتا ویکھے کھڑ، بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک گیان دئے درڑایا۔ ہر سچ گیان درڑائیندا، ایکا آتر
 دھیان۔ کلجُگ اتم ویکھے وکھائیندا، چار کُنٹ ہو پردھان۔ کھتری براہمن شو در ویش وند وندائیندا، چار ورن کرن پروان۔ ہر کا رُپ
 دس کسے نہ آئیندا، نو نو ہونے اندھان۔ چار چار نہ کھئے سمائیندا، ساچا در نہ دسے کھئے مکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلجُگ اتم کھیل کرے سری بھگوان۔ کلجُگ ویلا اتم آؤنا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاؤنا، نرگن نور نور آپ
 اُچائیندا۔ شبدی سٹ نال رلاؤنا، شبد شبدی ویکھے وکھائیندا۔ مانس مندر آپ ٹکاؤنا، ساڈھے تِن ہتھ میل ملائیندا۔ سسا ستگر اک
 اکھواؤنا، شاہ پاتشاہ اپنا بل دھرائیندا۔ بتا بودھ اکادھی شبد سناؤنا، چار جُگ بھیو نہ آئیندا۔ للا لیکھا پچھلا آپ مٹاؤنا، اگلا اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ گگا گر اک اکھواؤنا، دوسر دھار نہ کھئے چلائیندا۔ بتا بند اک اُچاؤنا، پوت سپوتا ناؤں دھرائیندا۔ ددا دکھ دلدر آے لاہنا،
 آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ سمبل اپنا گھر بناؤنا، گوبند گوبند وچ سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی بھیکھ وٹاؤنا، جوتی جلوہ آپ پرگٹائیندا۔ چار ورنان
 کھیل کھلاؤنا، گھٹ گھٹ ایکا رُپ دھرائیندا۔ کلجُگ اتم آٹھ اتھرن اپنی گود بہاؤنا، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ آٹھ اک کھلاؤنا،
 انا الحق راہ تکائیندا۔ آٹھ آس اک پُچاؤنا، پیر فقیر دھیان لگائیندا۔ آٹھ آب حیات اپنے ہتھ رکھاؤنا، سب دے ٹھوٹھے آپ رُڑھائیندا۔ ہو
 پرتکھ کھیل کھلاؤنا، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ اپنے وچوں ہونے وکھ گوبند میل ملاؤنا، دس کسے نہ آئیندا۔ سمبل نگری بھاگ لگاؤنا،
 ساڈھے تِن ہتھ گڑھ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت مسلہ ہتھ کرتار، کیا کوئی کرے جیو وچار، جگت
 جُگت نہ کھئے جنائیندا۔ ساچا مسلہ گھڑ کے آیا، پاربرہم کرتار - نرگن رُپ دھر کے آیا، اک اکلّا ایکنکار۔ شبد گھوڑے چڑھ کے آیا،

شہنشاہ سچا آسوار۔ اپنی ودیا پڑھ کے آیا، جگت ودیا وسے باہر۔ اپنا کھنڈا پھڑ کے آیا، تکھی رکھے دوویں دھار۔ اپنی جوتی آپے سڑ کے آیا، اپنے دیپ ہوئے اُجیار۔ اپنے آگے آپے کھڑ کے آیا، آپے شاہ آپے سیکدار۔ اپنی چرنی آپے پڑ کے آیا، آپے نیوں نیوں کرے نمسکار۔ اپنے حُکم برہما وشن شو چرن پھڑ کے لیا، کلجگ تیری اتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچ سرکار شاہ سلطانا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ کلجگ اتم پرگٹیا نہکنک بلی بلوانا، پاربرہم رُپ وٹائیا۔ کرے کھیل دو جہاناں، لوآں پُریاں ویکھ وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے مار دھیانا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بیابانا، سُمند ساگر پھول پُھلایا۔ آد جُگادی بنیا دانا، دانا پینا آپ ہو جائیا۔ لیکھا چُکائے لوک تیناں، چوڈاں ہٹ کھول کُھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، آد برہما وشن شو پرہ دتا ور، اُنت، اپنے وچ ملایا۔ اُنت ملوا ہر کرتارا، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ کلجگ اتم ہو اُجیارا، پُرکھ نیارا کھیل کُھلایا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، جگت ودیا بھیو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پچھلا لیکھا آپ چُکائیندا۔ پچھلا لیکھا ہر چُکاؤنا، بھل رہے نہ رایا۔ نرگن سرگن میل ملاؤنا، ملیا میل وچھڑ کدے نہ جایا۔ ایک دواؤ رنگ رنگاؤنا، دو دو اپنا سنگ رکھایا۔ دوہاں نشانہ دس نہ آؤنا، صِفر اناؤں دھرایا۔ صِفرے آگے ایک لاؤنا، ایکنکارا اپنا رُپ وٹایا۔ ایکے آگے ساتا دھراؤنا، ست پُرکھ نرنجن کھیل کُھلایا۔ ساتا اپنے رنگ رنگاؤنا، ایک اپنا بندھن پایا۔ صِفرے مان ساچا دواؤنا، دواؤ جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ ویہ سو ستاراں پندھ مکاؤنا، دواؤ صِفر ایک ساتا اپنا بھیو چُکایا۔ ہر دواں بھیو کُھلایا، نرگن سرگن دھار۔ ہر دواؤ بھیو چُکائیندا، نرگن نرگن پیار۔ نرگن اپنا پردہ لاپندا، آپے ہوئے خبردار۔ پُرکھ اکال نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا، نرگن گوبند میت مُرار۔ گوبند نرنکار دس کیسے نہ آئیندا، آگے صِفر کرے وچار۔ صِفر رُپ ہو سرب وچ سہائیندا، اپنا انک کیسے نہ دسے کدے وچار۔ صِفر اپنا بل اُچائیندا، اک اک اونکار کرے آکار۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی اپنا سنگ رکھائیندا، آد جُگادی ساچی کار۔ ویہ سو ستاراں پکرمی ہر صلاحیندا، نو سو چرانوے چوکرئی جگ کلجگ تیری اتم وار۔ تیرا اتم ماس ویکھ وکھائیندا، پھلگن رُت کھڑی بہار۔ پُرکھ اناشی اپنی جوت دھرائیندا، ساچے تخت ہوئے اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل اگم اپار۔ پھلگن رُت سہائیندا،

پارہسم نرنکارا۔ کلجگ اٹھ اٹھ ویکھ وکھائیندا۔ نیتر نین ہویا شرمسارا۔ جیو جنت سرب بھلائیندا، گھر وڑیا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا۔ ہر کا رُوپ دس کیسے نہ آئیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سچی سرکارا۔ ویہ سو ستاراں بکرمی آنت دھار، وشن برہما شو آپ جنایا۔ پہلی پھلگن کھچ لیایا اپنے چرن دوار، پُری وچ رہن نہ پایا۔ کروڑ تیتیس بن بھکار، سُریت راجا اند منگن آیا۔ ملن آئے گر اوتار، لوک مات سرگن رُوپ جو گئے سیو کمایا۔ بھگت آئے بن پروار، سنت ساچا منگل گایا۔ گرمکھ نیوں نیوں کرن نمسکار، گرسکھ بیٹھے سپس جھکایا۔ رت بسنت کھڑی گلزار، پُرکھ ابناشی آپ مہکایا۔ اک کبیرا بن ورتار، سچ سوگندھی رہیا سُنکھایا۔ اک نانک بول جیکار، ست ست دئے سمجھایا۔ دوہاں وچولا بنیا اتم وار، نہکلنک اپنا ناؤں رکھایا۔ چار جگ دے گر پیر اوتار سادھ سنت کھچ لیایا چرن دوار، پہلی پھلگن رت سہایا۔ اوئیے پیر شیخ مسائق نو نو جوجن کھڑے دوار، گل وچ پلُو ایکا پایا۔ اللہ رانی کرے پُکار، تیرا کلمہ تیرے وچ سمایا۔ تُوں ساچا سئیا میت مزار، کیوں صنم بیٹھا مُکھ چھپایا۔ ہوں پھراں دُہاگن جگت نار، کنت سہاگی نظر کھئے نہ آیا۔ پھری دروہی چار یار، اچی کوک کوک سُنایا۔ مکہ کعبہ سُنے نہ تیری کوئی آواز، اُچ مینار بیٹھے مُکھ شرمایا۔ سچ مزار نہ دیوے دیدار، ہزار بیٹھے تسبیاں پایا۔ بن تڈھ کھئے نہ کرے میرا شنکار، میری الفی نہ کوئی سواپا۔ تڈھ بن نہ کرے کھئے پیار، اپنے گلے لے لگایا۔ ہرہوں وچھوڑا مارے مار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ تیرے ناؤں دی کراں پُکار، مل محبوب میخانہ اک سہایا۔ تیرے بناں منظور کراں نہ کھئے قلبوت، کفر کلمہ نہ کھئے سُنایا۔ تیرا نین درس میرا ہزارا درود، بصری اسم تیری سرناپا۔ میں ہوئی ویراگن تیری ہور، شاہ غفور نہ میل ملایا۔ بن تڈھ کوئی نہ دیوے سچا سرور، جگت پیالے پی پی اپنا وقت گویا۔ نوری بخش ساچا نور، نور تیرا موہے بھایا۔ سدا رہو حاضر حضور، حضرت تیرا ویس دوسر در دس کتے نہ آیا۔ تُوں میرے پچھے بن درویش، مُرشد مُرید مُرید مُرشد ایکا گھر سہایا۔ کر کر اولٹا ویس، امام امامہ سر تُوں سچا شہنشاہیا۔ میری مہندی ہتھیں لکھی ریکھ، امام مہندی اپنے نیتر اپنا رنگ چڑھایا۔ در در پھردی کھلڑے کیس، میرا سپس نہ کھئے گندایا۔ پُرکھ ابناشی ویہ سو ستاراں بکرمی پہلی پھگن گھلایا سندیش، جگت سوانی لے منایا۔ اگلے سمت آپے لے ویکھ، ناری ور نرگن کنت رُوپ پرگٹایا۔ ساچے تخت بے سچا نریش، آپ اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی

کِریا کر، ویہ سو ستاراں بکرمی اتم اپنا بھیو کھلایا۔ ہر سجن بھیو کھلائیندا، پارہم بے آنت۔ نو نو ویکھ وکھائیندا، لکھ چوراسی جیو جنت۔ گھٹ گھٹ اندر پھول پھلائیندا، آپے ہوتے کھوج کھجنت۔ گرمکھ ساچے آپ اٹھائیندا، صبد جنائے منیا منت۔ سر اپنا ہتھ رکھائیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کھتے رکھائیندا۔ سمت ستاراں ویہ سد بکرمی کھیل اپارا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ گرمکھ ساچے کرے پیارا، چرن کول اک درسائیندا۔ گرمکھان دیوے نام ادھارا، اپنا ناؤں آپ سنائیندا۔ سنتاں میل ملاوا کنت بہتارا، ناری کنت رنگ رنگائیندا۔ بہگت بہگوت سوہن اک دوارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ پہلی پھلگن ساچی وار تھت وچارا، چار جگ پورب لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ بھل نہ جائے ہر ایل نرنکارا، بہرم بھلیکھا سرب کڈھائیندا۔ گرمکھ گرمکھ سنت بہگت آپے کرے سچ پیارا، آتر اتم میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھے باہرا، جس جن اپنے کھاتے پائیندا۔ سرشٹ سبائی نہ ملے کھتے دوارا، رائے دھرم ہتھ پھڑائیندا۔ ویہ سو ویہ بکرمی تک گیاراں لکھ دئے ادھارا، باقی شوہ دریائے آپ زڑھائیندا۔ ویہ سو ستاراں بکرمی اپنی ہتھیں لائے پار کنارہ، جس جن اپنے بیڑے آپ چڑھائیندا۔ لوک مات نہ آئے دوچی وارا، مات گرہ نہ پھیرا پائیندا۔ تیرتھ تٹاں مارے مارا، بھیکھ پکھنڈا سرب گوائیندا۔ نہکلنک نر نرائن نہ کیسے وچارا، آنت جیون مکنت نہ کھتے کھائیندا۔ سو اترے پار جس دیوے درس آپ کرتارا، جپ تپ ہتھ جوگ ابھاس کھتے رہن نہ پائیندا۔ جمنا سُرستی گوداوری گنگا نہ بھجھتے کیسے دی پیاس، پیاسا جیو سرب کرائیندا۔ بن ہر پوری کرے نہ کھتے آس، نانک گوہند ایہہ سمجھائیندا۔ موسا عیسا سنگ محمد کرن تراس تراس، نیتر نین نہ کھتے اٹھائیندا۔ لاڑی مؤت دھرم رائے سنگ ہتھ وچ پھڑ کے بیٹھی پھاس، پُرکھ ابناشی شبد پھاسی اک لٹکائیندا۔ پچیا رہے نہ کھتے پنڈت کاشی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا بھیو چکائیندا۔ ویہ سو ستاراں بکرمی اتم ماس، بہگتن ہر وڈیایا۔ ہر سنگت پوری کرے آس، سرشٹ سبائی شوہ دریا زڑھایا۔ لیکھا جانے پرتھمی آکاش، گگن گگنتر ویکھ وکھایا۔ جس جن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گایا اپنے اک سواس، سواس لین مڑ کے لوک مات وچ نہ آیا۔ لیکھے لائے جگت گراس، رسنا چکھ جو رس وکھایا۔ گرمکھان بنے پھلوں آپ داس، پھر گرمکھان ساچی سیو کھایا۔ گرمکھ ہوتے نہ کھتے وناس، وشن برہما شو آد جگاد رہے جس گایا۔ جس

جن ملیا آپ پُرکھ ابناش، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ لبھن کیوں کسے گھر جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نو سو چُرانویں
چوکڑی جُگ بن گرسکھان رہیا اُداس، گرسکھ اُپجاوَن خاطر گُر اوتار رہیا گھلایا۔ کلجُگ اتم پرگٹائے اپنے اکھَر نہ کوئی لائے لگ ماتر،
سہاری بہاری کتا اُونکڑ بندی ٹپی نہ میل ملایا۔ ایکا اکھَر دسے سُدھاکھر، سُدھ اُسدھ ہونے کدے نہ جایا۔ لکھ چوراسی نام مدھانا وِرول
گرسکھ کڈھے ماکھن، پریم نیترا ایکا پایا۔ گرسکھ سدا بنیا رہے چاتر، ہر جو ہر ہر مَورکھ مُگدھ اپنا ناوَن دھرایا۔ گرسکھان کرن آیا اتم
خاطر، آپ اپنا بہسم کرایا۔ شبد سُنائے ساچی گاتھڑ، پاربرہم پرہ آپ الایا۔ کیا کوئی بھیو جانے باطن، جمال باطن گُرمکھان وچ چُکایا۔
جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے لئے ترایا، بیس ستاراں ساچی دھار، ہر سجن آپ چلائیندا۔ باوَن باوَن بھیو
نیار، باوَن اپنا روپ وٹائیندا۔ باوَن اکھَر کر پیار، نش اکھَر وچ چُکائیندا۔ باوَن برس وچ سنسار، روپ انوپ آپ وکھائیندا۔ باوَن سب
توں وسے باہر، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تیئی اٹھاراں دس اک اپنا کھیل کھلائیندا۔ اک دس کھیل
کھلایا، اٹھاراں چرن وڈیائیا۔ تیئی روپ مات وٹایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ اکاون اپنا انگ لگایا، باوَن یرگن سنگ رکھایا۔ یرگن ساچا
راہ چلایا، مہاسارتھی بن شہنشاہیا۔ کلجُگ اتم ویکھ وکھایا، ویکھنہارا روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن
ساچے لئے اٹھایا۔ ہرجن آپ اٹھایا، دیناں ناتھ دین دیال۔ کلجُگ اتم ویکھ وکھایا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ گُرمکھ ساچا پار کرایا، گُر
شبدی بن دلال۔ حال مُریداں آپ سُنایا، ست پُرکھ پُرکھ اکال۔ دیدا دانستہ روپ وٹایا، دینن ہر نر گوپال۔ آہستہ آہستہ اپنی دھار
چلایا، چال اولڑی آپ وکھال۔ سچ فرشتہ اک اڈایا، شبد سرُوپی کال مہاکال۔ میل ملایا، پاربرہم سرت سنہال۔ اگم رنگ رنگایا،
جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے ہویا جانی جان۔ جاننہارا جان دا، آد جُگادی کار۔ وید کتیب نہ کوئی پچھان دا، کھانی
بانی نہ کوئی وچار۔ جُگا جُگنتر کھیل سِری بھگوان دا، جاگرت جوت کرے اُجیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجُگ
تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گُرمکھ سجن لئے اُہار۔ گرسکھ آپ اُہاریا، کر کِرپا کرتار۔ مائس جنم سواریا، جس بخشے چرن پیار۔
ناتا تے انت سنساریا، ملے ہر جو میت مُرار۔ مسلہ اپنا آپ بنا لیا، ہر سنگت نال کر پیار۔ سرشٹ سبائی دھگا لا لیا، گرسکھان دا لے

سہار۔ دھرت مات مان دوا لیا، ہر سنگت بخشے تیری چرن دھوڑ چہار۔ اپنا ناؤں تیری جھولی پا لیا، تیرا وکارا اپنی جھولی ڈار۔ اپنا بہان تیرے اندر چمکا لیا، تیرا اندھیرا اپنی رکھے ساچی کھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرسکھان اُپر ہویا آپ مہربان۔ مہربان سدا جگ منگدا، منگے منگ کرتارا۔ گرمکھ تیرا دوارا اکو لنگھدا، نانا توڑ سرب سنسارا۔ گرسکھ کول آ کدے نہ سنگدا، لکھ چوراسی کولوں سٹا پیر پسا۔ کلجگ اتم گرسکھ تیرا کایا چولا اپنی ہتھیں رنگدا، نرگن بنیا سرگن لارا۔ کرایا کھیل سورے سرینگ دا، دوجے در نہ بنے بھکھارا۔ منمکھان ایکا حکم دھرم رائے در ٹنگدا، شبد اگئی بن لکھارا۔ گرسکھان ویلا آیا پرمانند دا، نیج اتم دے ہلارا۔ منمکھ کاچی ونگ بہتدا، گھڑن بہتہار اک ٹھہارا۔ لیکھا جانے کوٹن کوٹ برہمنڈ دا، برہما وشن شو کی کرے وچارا۔ جیرج اندج اُتہج سینج ترے گن مایا پنج تت اکو دان منگدا، ہر کا ناؤں اپرا۔ نو سو چرانوے چوٹری جگ جگ ٹٹی اپنی ہتھیں گنڈھ دا، گنڈھ دیوے دیونہارا۔ لیکھا جانے اِنڈ پنڈ برہمنڈ دا، سچکھنڈ وسیا آپ نرکارا۔ سچے صاحب نوں کیا کوئی نند دا، نندیا اُستت وسیا باہرا۔ ویکھو کھیل گئی گہند دا، کلجگ اتم ہویے اُجیارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در بیٹھ ٹھانڈے دربارا۔ ٹھانڈے گھر ہر جو وسیا، سچکھنڈ سچا دربار۔ آد جگاد پھرے نسیا، جن بھکتاں رہیا پیج سوار۔ پردے اندر چترہج ہو ہو آپے وسیا، ہر کا چتر چتر نہ سکے کئے وچ سنسار۔ منمکھ جیواں کولوں سدا نسیا، بھجیا جائے واہو داہ پار کرائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ گرسکھ غریب زانیاں آگے ہو ہو آپے ہسیا، بنیا رہے فرمانبردار۔ پھڑ پھڑ باہوں مارگ آپے دسیا، دوس زین نہ کرے کئے وچار۔ اپنا منتر گرسکھان من اُتے آپ جھسیا، دئی دویت دُرمت میل دئے اُتار۔ شبد نرالا تیر ایکا کسیا، ایکا وار مارے مار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے کرے پیار۔ کرے پیار پیارا میترا، برہوں روگ کڈھے آگ۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، درس وکھائے اُپر شاہ رگ۔ امرت جام پیائے اک انڈیٹھڑا، بھر پیالہ سورا سریگ۔ پتت پاپی کرے پُنترا، جو جن سرنائی جائے لگ۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، مانس ہنس روپ وٹائے کگ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گرمکھ ویکھے ساچے ہیرے نگ۔ ہیرا نگ جواہر مانک موتی، گرسکھ گر گر وڈبائیندا۔ نرگن نرویر جگائے نرمل جوتی، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ پھڑ بہائے ایکا چوٹی، سچ سنگھاسن سوہا

پائیندا۔ ایک وار کڈھے واسنا کھوٹی، واستک اپنا روپ درسائیندا۔ لہدے پھردے کوٹن کوٹی، کایا کوٹ نہ کھٹے پھولائیندا۔ منی سنگھ تیرا پورا کیتا قول کرم سنگھ در آیا ڈیرہ لگایا مردان ہوتی، سرتی سرتی سوتی آپ جگائیا۔ ویہ سو ستاراں پکرمی پہلی پھگن آپ منائی آتما روتی، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ کرم سنگھ تیرا کرم گن، نہکرمی ویکھ وکھائیندا۔ سنت بھگونت پکار رہیا سن، بھل کدے نہ جائیندا۔ دو جے جامے لیا چن، پچھلا لیکھا لیکھے وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، بالی بڈھ میل ملائیندا۔ بالی بڈھ ہر میل ملایا، دیا کرے دین کا ناتھ۔ کرم گھاٹ ہر پار کرایا، لیکھا مکایا اپنی واٹ۔ مائس روپ مائس دھرایا، مائس رکھائی ساچی ذات۔ اوت پوت پت پوترا ایک رنگ وکھایا، مٹے اندھیری رات۔ وچلا لیکھا نہ کیسے جنایا، پُرکھ ابناشی اپنے وچ سمائی تیری گاتھ۔ مان سنگھ تیرا باپ بنایا، سنگھ نرین پوترا دات۔ منی سنگھ مل ہر درشن پایا، پہلی پھگن سہاوی رات۔ بھنڑی رین خوشی منایا، ہر ملیا کملاپات۔ گرمکھ سخیاں منگل گایا، گھر وجیا ساچا ناد۔ ہر سنگت تیرا میل ملایا، میل ملاواں آد جگاد۔ کلجگ جیواں لیکھا رہے نہ رایا، پورا کرے نہ کھٹے گھاٹ۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، سمت ستارا رائے دھرم سہائے تیری کھاٹ۔ رائے دھرم تیرا کھاٹ کھٹولا، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ اٹھ اٹھاراں اٹھائی تیرا گولا، ساچا حکم سنائیندا۔ نرگن نرور بنیا تولا، ساچا کنڈا اک اٹھائیندا۔ گوبند گر بن وچولا، ساچا میل ملائیندا۔ اتم سب دا پردہ کھولا، جگت پردہ نہ کھٹے رکھائیندا۔ کلجگ مٹے جھوٹھا بولا، سوہنگ ڈھولا اک سنائیندا۔ من مت بڈھ پائے روٹا، چوڈاں چوڈاں سرب کرلائیندا۔ پندراں اندراں چکیا ڈولا، مندراں کندراں پھول پھلاییندا۔ سولاں سولاں سولاں کھیلے ہولا، گرمکھاں رنگ رنگائیندا۔ سمت ستاراں بنیا بھالا بھولا، سرشٹ سبائی آپ زڑھائیندا۔ روپ وٹائے مؤلا مؤلا، مؤلا اپنی کل رکھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مسلہ ہر سنگت تیرا پیار، وچ سنسار آپ دھرائیندا۔ ساچا مسلہ ہر سنگت میلا، سری بھگوان بنایا۔ ایک رنگ رنگائے گرو گر چیلا، رنگنہارا اک اکھویا۔ ایک گھر ملے سجن سہیلا، گھر سہنجنا اک وڈیایا۔ ایک در چڑھے تیلا، ایک ساچا سگن منایا۔ ایک وقت ایک ویلا، ایک ہر جو ہوئے سہایا۔ اچرج کھیل پارہم پرہ کھیلا، ایک ایک بھیو کیسے نہ رایا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مسلہ اک سمجھایا۔

ساچا مسلہ سُنا کر دھیان، ہر سنگت ہر جنائیندا۔ ویلے آنت ہونا پروان، گُرسکھ وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ سرشٹ سبائی کایا پنج تت بیوئے ویران، تت تتان وچ سمائیندا۔ دھنّ گُرسکھ دھنّ گُرسکھ دھنّ گُرسکھ جس ہر جو کرے پچھان، ہر ہو نانا گُرسکھاں در در لبھن آئیندا۔ آپ مندا رہے اپنا بھانا، گُرسکھاں بھانا اپنے سر اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نور الابی اپنا دیوے اک بیانا، بیان اپنے آگے رکھائیندا۔

بھلیاں مارگ پانودا، پتا پوت آدھار۔ جگت دکھ بھکھ گواوندا، کیرپا کر آپ کرتار۔ جگت سکھ اک وکھاوندا، چرن کول دے آدھار۔ سچ پریت مانس منکھ گُرمکھ آپ اُچاوندا، دیوے نام شبد خمار۔ کاگ ہنس روپ وٹاوندا، مانک موتی چوک چکے اک دوار۔ بھجی جوتی پھیر جگاوند، جوتی جاتا جگاونہار۔ مانک موتی آپ وکھاوندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، پورب لہنا ویکھ وچار۔ پورب دکھ نواریا، سکھ سانتک ست کیرپال۔ اپنا درس آپ وکھا لیا، پت رکھے دین دیال۔ پچھلا گھاٹا مول چکا لیا، آگے بھرے اک بھنڈار۔ جگت نانی گلے لگا لیا، وڈ گن بیوئے وچ سنسار۔ سر سمرتھ ہتھ ٹکا لیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سُہائے در بنک دوار۔ بنک دوار سُہاونا، گھر بیوئے سوبھاونت۔ ستگر جگت دکھ مٹاونا، گھر اُچے رت بسنت۔ بنس انس اک وکھاونا، پت رکھے ہر پتونت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیوے بھنڈارا اٹھ اگت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا چکائے بال نادان، آگے بنائے ساچی بنت۔

★ ۱۱ پھلگن ۲۰۱۷ بکرمی کاکا سرچیت سنگھ سپتر بیبی رنجیت کور دے جنم دن تیرویں سال مناؤن دے سمیں

★ جیٹھووال دربار وچ دیا ہوئی

گُرسکھ سدا پرتپالدا، آد جگادی ایکنکار۔ لیکھا جانے دو جہان دا، پاربرہم بے عیب پروردگار۔ کرے کھیل سیری بھگوان دا، نرگن روپ اگم اپار۔ اپنا کھیل آپے جاندا، جاننہار شہنشاہ سچی سرکار۔ قدرت قادر ویکھ وکھاندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، جُگا جُگتر ساچی کار۔ گُرسکھ رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا ہر زرنکار۔ سچ قبیلہ آپ بنائیندا، جُگا جُگتر ہو اُجیار۔ چھیل چھیل میل ملائیندا، تخت نواسی شاہ سیکدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ گُرمکھ رنگ اپار، سو پُرکھ زرنجن آپ چڑھائیا۔ گُرسکھ میت مُرار، ہر پُرکھ زرنجن میل ملائیا۔ گُرسکھ وسے ٹھانڈے در سچے دربار، ایکنکارا ایکا گھر بہائیا۔ گُرسکھ میلا ہر ہر ناری کنت بہتار، ناؤں زرنجن وڈ وڈیائیا۔ گُرسکھ سوہے بنک دوار، سری بھگوان سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ گُرسکھ منگے منگ بن بھکھار، ابناشی کرتا وست امولک جھولی پائیا۔ گُرسکھ چرن کول چرن بیوے سیوادار، پاربرہم ایکا گھر دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گُرسکھ دیوے مان وڈیائیا۔ گُرسکھ مان رکھائیندا، آد جُگادی ساچی کار۔ زرنگن سرگن رُوپ دھرائیندا، لوک مات کھیل اپار۔ وشن برہما شو ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا سرب سنسار۔ لکھ چوراسی پھول پُھلائیندا، گھٹ گھٹ آتر ہو اُجیار۔ اپنی کرنی کرتا کیرت کھائیندا، کاغد قلم نہ لکھنہار۔ بنک دوارا اک سہائیندا، گھر مندر کر تیار۔ شبدا انادی گیت لائیندا، گویند ڈھولا بول جیکار۔ ساچا امرت جام پیائیندا، بھر پیالہ نچھر ٹھنڈا ٹھار۔ دپیک جوتی آپ جگائیندا، بن کلاپاتی میت مُرار۔ ساچے مندر آپ بہائیندا، گُرمکھ سچن لئے اُبھار۔ سیس جگدیش چھتر جھلائیندا، پون اُنجا نمسکار۔ تخت نواسی شاہو شباسی ساچے تخت سوہا پائیندا، راج راجانا وڈ سیکدار۔ کلجگ اتم ویس وٹائیندا، جوتی جاتا بھیو نیار۔ رُوپ انوپ آپ دھرائیندا، وید کتیب نہ پاؤن سار۔ گر اوتار سرب راہ تکائیندا، راہ تکی پروردگار۔ پیر دستگیر نیر نین اُٹھائیندا، منگن دھوڑی خاک سار۔ کاتب لکھ لکھ لیکھ وکھائیندا، کایا گُرا کر وچار۔ اپنا نام اپنے ہتھ رکھائیندا، لیکھا جانے ہڈ ماس نازی چام۔ پنج تت کھیل کھلائیندا، کایا کھیڑا نگر گرام۔ من مت بُدھ بندھن پائیندا، لیکھا جانے جیو جہان۔ لکھ چوراسی جوت جگائیندا، چارے کھانی کر پروان۔ شبدا ندھانی بانی آپ لائیندا، سُنے سُنائے دُھر فرمان۔ ساچی ہاٹی ہٹ کھلائیندا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ ونج ونجارا جگت کرائیندا، دین دُنی ہو پردھان۔ گُرمکھ اپنے لیکھے لائیندا، ایکا دیوے دُھر فرمان۔ شبدا سنجوگی میل ملائیندا، ناتا توڑ جگت جہان۔ جنم جنم اپنے انگ لگائیندا، انگیکار کرے سری بھگوان۔ گرہ مندر ناد وجائیندا، گھٹ بھیتر سچ نشان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرسکھ گُرا

گر لئے پچھان۔ گرسکھ گر گر جان دا، گرمیتا گر گردیو۔ گرسکھ گر گر رنگ مان دا، گر ستگر ملے الکھ ابھیو۔ گرسکھ میلا گرو گر
 ساچے ہان دا، گرہ مندر اندر کرے ساچی سیو۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھ میلے اپنے گھر، میل ملاوا وڈ دیوی
 دیو۔ دیوی دیو وڈ دین دیا لا، دیا ندھ وڈی وڈیاٹیا۔ اک اکلا پُرکھ اکالا، عقل کل اپنی کھیل کھلاٹیا۔ سچکھنڈ سچی دھرمسالہ، تھر
 مندر دئے سہاٹیا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، جگا جگنتر ویس وٹاٹیا۔ گرسکھاں کرے سدا پرتپالا، پرتپالک بے پرواہیا۔ ناتا توڑے شاہ
 کنگالا، شہنشاہ ایک نام وست جھولی پائیا۔ کلجگ اتم بن دلالا، جگت وچھڑے جگت لئے ملاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، پتا پوت پوت ایک گنڈھ پوائیا۔ پتا پوت پوت، پاربرہم اپنے رنگ رنگائیندا۔ لیکھا جانے کایا گڑھ قلعے کوٹ، کنچن اپنا کھیل
 کھلاٹیندا۔ شبد نگارے لگے چوٹ، ناد دھن دھن آتم پرما تم برہم برہماد آپ وجائیندا۔ کرے پرکاش نرگن جوت، اندھ اندھیر سرب
 چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھ گر گر گود سہائیندا۔ گرسکھ گر گر پایا، ہر ستگر گھر گمبھیر۔ گرہ
 مندر ہر وسایا، تن من شانت سریر۔ مایا ممتا موہ چکایا، ناتا تٹا جگت زنجیر۔ اپنا مندر آپ سہایا، آپے چوٹی چڑھے اخیر۔ گرمکھ
 ساچے ویکھ وکھایا، ویکھنہارا بے نظیر۔ نظر وچ کسے نہ آیا، وڈ داتا پیرن پیر۔ شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرایا، لیکھا جانے شاہ حقیر۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھ بخشے ایک دھیرج دھیر۔ دھیرج دھیر ست سنتوکھ گیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ چرن کول
 کول چرن گر دھیان، گر منتر اک سمجھائیندا۔ دھرگ جیون جیو نادان، بن ستگر پورے پار نہ کھئے کرائیندا۔ منمکھ بھلے جیو انجان، ہر
 کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ملیا میل پنج شیطان، گھر گھر اندر کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ناچ نچائیندا۔ جس جن اُپر بھٹے آپ مہربان، تس
 جن اپنا مارگ آپ وکھائیندا۔ شبدی شبد دیوے دان، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ آسا ترشنا ترکھا ترے کال سرب مٹ جان، ترے کال
 درسی آپ مٹائیندا۔ گرسکھ ہیوئے چتر سگھڑ سجان، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ
 جگ گرسکھ گوبند گھاٹ گر ستگر آپ بہائیندا۔ گوبند گھاٹ ہر چرن کول، دوسر اور نہ کھئے وڈیاٹیا۔ جن بھگتاں میلے اُپر دھول، دھرنی
 دھرت آپ سہاٹیا۔ امرت بخشے نابھ کول، کول نابھی نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ سرتی شبدی جائے مول، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرسکھ لیکھا دئے سمجھائیا۔ گُرسکھ لیکھا ہر سمجھائیندا، کلجگ اتم وار۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ گُرسکھ سیو کھائیندا، مائس مائس دھر پیار۔ ستجگ تریتا دواپر مات ہنڈھائیندا، کلجگ آئے اتم وار۔ نرگن اپنا کھیل کھلائیندا، جوتی جامہ وچ سنسار۔ پنج تت نہ کھئے رکھائیندا، ترے گن روپ نہ دھرے ہر نرکار۔ شبدی ڈنک اک وجائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ گُرسکھ گُرمکھ میل ملائیندا، گر چلا اک دوار۔ پورب لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا، چتر گپت نہ کرے کھئے وچار۔ رائے دھرم نہ مکھ وکھائیندا، لاڑی موٹ نہ کرے شنکار۔ کایا گگری اپنے کھاتے پائیندا، آپے ہوتے گھرن بہنہار۔ آپے گودی گود سہائیندا، لیکھا جانے گوداوری دھار۔ آپے اتم موکھ وکھائیندا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ آپے موہن اپنے رنگ رنگائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے ساچی کار۔ ساچی کار کماونہارا، موہن مایا موہ چکائیا۔ دُھر دا لیکھا دُھر دربارا، دُھر مندر دئے سمجھائیا۔ دُھر دا کاتب بن لیکھارا، لیکھت بھوکھت آپ جنائیا۔ اچ محل اٹل منارا، ایکا ایک ایک سمجھائیا۔ لیکھا جانے اتم دھارا، بھگونت سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرسکھ لیکھا لیکھے لائیا۔ گُرسکھ لیکھا بھگن ناؤں، ناؤں نرکار جنائیندا۔ دسویں گھر گیا سوں، سویا سٹ نہ کھئے جگائیندا۔ دوچی وار آیا بھووں، اک اک نال میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا سنگ رکھائیندا۔ اک اک دوس سہایا، دوئے دوئے دھار چلائییا۔ دوئے دوئے لوچن پیکھن نظر نہ آیا، لوئن لوئن وچ سہایا۔ پورب لیکھن لیکھے پایا، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سرگن سرگن روپ دھرایا، نرگن نرگن بنے آپ ملاہیا۔ پتا پوت پوت پتونت اپنی کل دھرایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اک اک اک ایکاک تت جنائیا۔ اک اکلا ایکنکار، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ ترے گن میتا کھیل اپار، اک اکلا ویکھ وکھائیندا۔ اک اکلا ترے گن وسیا باہر، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیندا۔ ترے گن سنگ سچا سنسار، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ اک اکلا نام مردنگ وجائے اپار، ترے گن دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ گُرسکھ گُر گُر دھار، گُر گُر آپ اُچائیا۔ گُر سجن گُر میت مُرار، گُرسکھ گُر گُر سگلا سنگ نبھائیا۔ گُرسکھ گُر سوہن اک دوار، در گھر ساچے وچی ودھائیا۔ گُرسکھ گُر جیتے جگت سنسار، جگت جوگ ایکا دئے سمجھائیا۔ دھن گُرسکھ گُر کرے پیار، دھن دھن دھن

جنیندی مائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر گُرسکھاں بدھ جانے آنتر، آنتر آتم اپنا میل ملائیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ گیان گیان گر منتر، آتم پر ماتم پر م پُرکھ اپنا میل ملائیا۔

★ ۱۶ پھلگن ۲۰۱۷ بکرمی لکھا سینگھ، چتر سینگھ دے گرہ پنڈ اوگرا ضلع گرداس پُری ★

شاہ پاتشاہ ایک ہر، ہری ہر آد جُگاد سہائیندا۔ آد پُرکھ ایک نر، نر نرائن ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ وسے ساچے گھر، سچ سینگھاسن سوہا پائیندا۔ تخت نواسی اُپر بیٹھا چڑھ، نرگن نروریر پُرکھ اکال اپنی کھیل کھلائیندا۔ الکھ اگوچر اپنا گھاڑن آپے گھڑ، بے پرواہ بے آنت اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ ایکنکارا ہر نرکارا، اپنا اکھڑ آپے پڑھ، اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ سِری بھگوانا کھیل مہانا، دو جہانا اپنا بھانا آپے جر، ساچے بھانے سد رہائیندا۔ اجوئی ریت انہو پرکاش آپے کر، کرتا پُرکھ قادر کریم نوری جلوہ نور ڈگمگائیندا۔ مقالے حق کھول در، سچ توفیق خدائے اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ دھار اکم جوتی جاتا، پُرکھ پُرکھوتم آپ چلائیا۔ بیٹھا رہے اک اکنتا، عقل کل وڈی وڈیائیا۔ اپنا روپ آپ پچھاتا، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ اپنی جانے آپے گاتھا، الکھ الکھنا لیکھا ہتھ نہ کیسے دکھائیا۔ سرب کل ہر سمراتھا، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ آد جُگاد کھیلے کھیل تماشا، نرگن نروریر اپنی راس رچائیا۔ تھر گھر مندر رکھے واسا، گرہ مندر سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک نر، آد پُرکھ ایک ہر، روپ انوپ اک دھرائیا۔ روپ انوپ سِری بھگوانا، صاحب ستگر آپ دھرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو پردھانا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ تخت نواسی شاہ سلطانا، شاہ پاتشاہ اپنی کھیل کھلائیندا۔ ست سرُپ راج راجانا، بھوین بھوپ ویس وٹائیندا۔ ناد انادی دھر فرمانا، اند بنودی آپے گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا بھیمو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بھیمو اولّا ہر اکلا، اپنے ہتھ رکھائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوار سچ محلہ، ست منارا اک سہائیا۔ آد جُگاد ہویئے اچھل اچھلا، ول چھل اپنی کھیل کھلائیا۔ سچ سندیش نر نریش اپنے مندر آپے گھلا، سنہار آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک

ہر، اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ آد پُرکھ ہر سُلطانا، سو پُرکھ نرنجن ساچی کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن مرد مردانہ، ایکنکارا اپنے انگ لگائیندا۔ آد نرنجن جودھا سُو رپیر بلی بلوانا، اباشی کرتا میل ملائیندا۔ سِری بھگوان دیوے دانا، پاربرہم جھولی ڈاپیندا۔ اپنا رُوپ آپ پچھانا، ویکھنہار آپ اکھوائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمانا، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ ساچے مندر وسے سچ مکانا، سچکھنڈ دوارا آپ اُپائیندا۔ تھر گھر کھول کواڑ گن یدھانا، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ ہر ہر بھیو اکم اپار، لیکھا لکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ نرگن نُوڑ کر اُجیار، نُوڑ نُوڑانہ ڈگمگائیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا اک سُنائیا۔ گھر وچ گھر کر اُجیار، مندر اندر ڈیرہ لائیا۔ لیکھا جانے ناری کنت بہتار، سْت دُلارا آپے جائیا۔ دائی دایا سرجنہار، دِس کِسے نہ آئیا۔ اپنی اچھیا بھر بہنڈار، ساچی بھچھیا لئے ورتائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، جوتی جاتا بٹھے ناتا، لیکھا لکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ جوتی جاتا ہر نرنکارا، نرگن نرگن کھیل کھلائیندا۔ آد پُرکھ کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن رُوپ وٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسے ٹھانڈے در دربارا، ایکنکارا اک اِکلا آسن لائیندا۔ آد نرنجن جوتی کر اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ اباشی کرتا سہائے سچ دوارا، در درویش در گھر اپنے سوبھا پائیندا۔ سِری بھگوان منگے منگ بن بھکھارا، آگے اپنی جھولی ڈاپیندا۔ پاربرہم پرہ نیوں نیوں کرے نمسکارا، سیس جگدیش آپ جھکائیندا۔ کرے کھیل کرنہارا، کرتا پُرکھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ ایکا حُکم ایکا دھارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد پُرکھ لکھ نرنجن، مہا اکتھ کنتھی نہ جائیا۔ آپے میت آپے سجن، ہر ہر اپنا سنگ نبھائیا۔ آپے گھڑنہار آپے بھجن، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ آپے ہوئے پردے کجن، اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آد پُرکھ کھیل کھلایا، نرگن اپنا رُوپ دھرائیندا۔ اپنا جوہن آپ ہنڈھایا، ہر جو ہر ہر آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنی اچھیا ناری اک پرناہا، کنت سہاگ آپ ہو جائیندا۔ اپنا سْت دُلارا آپے جایا، شبد شبدی ناؤں دھرائیندا۔ اپنی سیوا آپے لایا، ساچی سیوا اک کرائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ رچن رچایا، لوآن پُریاں بندھن پائیندا۔ نُوڑو نُوڑ نُوڑ آپ اُپجایا، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ آپے وشن وشنو کل دھرایا، آپے امرت ست بہنڈار ورتائیندا۔ آپے ناہی مہک مہکایا، کول کولا

اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے برہم برہم ویتا جایا، چارے مُکھ آپ صلاحیندا۔ چارے کوٹاں ایکا رنگ رنگایا، ایکا روپ ہر ہر نظری آئیندا۔ آپے شنکر بندھن پایا، سُن اگم دھواں دھار ہر نرنکار اپنی کار کرائیندا۔ تِٹاں وچولا اک بنایا، شبد ڈھولا ساچا گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ آد پُرکھ نرگن دھار، ہر ساچا روپ دھرائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، حُکمی حُکم اک جنائیا۔ ایکا وست ست بہنڈار ست سنتوکھی آپ ورتائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکار، شاہو بھوپ راج راجان کرے کھیل سچّا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا منت دے درڑائیا۔ ہر ساچا منت جنائیندا، پُرکھ اگم بے پرواہ۔ اپنا پردہ آپ اٹھائیندا، نور نورانہ نوری جلوہ دے دکھا۔ ساچے تخت سوہا پائیندا، ثابت صورت اک خدا۔ اپنا کلمہ آپ پڑھائیندا، آپے نعرہ دے لگا۔ آپے لیکھا لکھت لکھائیندا، کاتب ہوئے سچّا شہنشاہ۔ ایکا مکتب آپ کھلائیندا، ایکا دسنہارا راہ۔ بے عیب پروردگار اپنا ناؤں دھرائیندا، بسمل روپ ربیا سما۔ وشن برہما شو آپ اٹھائیندا، نرگن جوتی جوت جگا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں پرگٹائیندا، ہنگ روپ برہم لے وٹا۔ سوہنگ ایکا کھیل کھلائیندا، وشن برہما شو ایکا گود بہا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ جنائے اپنا ناں۔ ہر ساچا ناؤں جنائیندا، کر کِریا گن ندھان۔ ایکا درسی درس کرائیندا، ست دکھائے ہر نشان۔ ایکا حرص ایکا وار مٹائیندا، دیونہارا جیا دان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سِری بھگوان۔ سِری بھگوان دیا کھائیندا، آد پُرکھ اگم۔ وشن برہما شو اُچائیندا، نہ کوئی پون سواسی لے دم۔ دھر فرمانا اک جنائیندا، شبد انادی کم۔ اپنے مارگ آپے لائیندا، ہر جو ہر ہر بیڑا بٹھ۔ ساچی وست اک دھرائیندا، ترے گن مایا دیوے دھن۔ پنچم اپنی گنڈھ پوائیندا، لیکھا جانے جننی جن۔ لکھ چوراسی ویس وٹائیندا، شبدی راگ سُنائے کن۔ جوتی نور سرب ٹکائیندا، من مت بڈھ وسائے تن۔ پون سواس آپ چلائیندا، کرے وسیرا کایا چھپر چھن۔ اپنا بیہو اپنے بٹھ رکھائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سِری بھگوان۔ وشن برہما شو جنایا، ہر ساچا سچ درڑائے۔ ساچی سیوا اک دکھایا، لکھ چوراسی گھاڑن لے گھڑائے۔ گھٹ گھٹ اپنی جوت جگایا، گھر مندر ہو رُشنائے۔ پنچ تت ایکا میل ملایا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش بخشے سچ سرنائے۔ ترے ترے ساچا بندھن پایا، چھٹ کدے نہ جائے۔ وشن برہما شو حُکم

سُنایا، ایکا دھندا دئے وکھائے۔ جُگ جُگ گیڑا آپ بندھایا، اپنی ونڈن آپ ونڈائے۔ اپنا بھیو آپ گھلایا، چارے ویداں ہر جس گئے۔ وشن برہما شو نیوں نیوں سیس جھکایا، ڈھیہہ ڈھیہہ پئے سرنائے۔ کون ویلا کون وقت پرہہ ساچا ہونے سہایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا گن دئے وکھائے۔ وشن برہما شو کر پُکار، چرن کول نِسکاریا۔ تُوں صاحب سچّا سرجنہار، بے عیب پروردگاریا۔ ہوں بالک سیوک سیوا کرے وچ سنسار، لکھّ چوراسی جیو اُدھاریا۔ جُگ چوکڑی کھیل نیار، ورتے ورتاویں سچ ورتاریا۔ تیرا رُپ کون کوٹ ہونے اُجیار، کون ویکھے ویکھنہاریا۔ کون ویلا جائیں تُوں، بخشیں چرن کول پیاریا۔ کون امرت بخشیں گھٹ گھٹ، سائنک ست ست بہنڈاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں آئے در دواریا۔ پُرکھہ ابناشی بے پرواہ، اپنی دیا کھائیندا۔ تِتاں دیوے اک صلاح، ایکا حُکم جنائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جُگ بننا جگت ملاح، کھیوٹ کھیٹا بیڑا آپ چلائیندا۔ گر اوتار پرگٹ ہو ہو جپائے میرا ناں، ناؤں نرنکارا کر پیاریا۔ پنج تے مٹے آنت نشان، نہ کوئی دیسے محل اٹل مناریا۔ چارے وید برہما ویتا چارے مکھ رہیا گا، آپے گائے گا ونہاریا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ کھیل کرے سری بھگوان، جُگ جُگ لے مات اوتاریا۔ جُگ چوکڑی کوئی رہے نہ، کرے کھیل ہر نرنکاریا۔ نو نو ویکھے تھائوں تھان، تھان تھنتر اک سہا رہیا۔ چار چار نہ پکڑے کوئی بانہہ، چار کُنٹ نہ کھئے سہاریا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جُگ اتم کیسے نہ ملے ساچا تھان، سرِشٹ سبائی دھواں دھاریا۔ اُچی کوک پُکارے دھرت ماں، دھرنی دھول دیوے نہ کھئے سہاریا۔ پاربرہم ابناشی کرتا کرنہار اتم کرے سچ نیان، ویکھے وکھائے سرب سنساریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دُھر فرمانا اک جنا رہیا۔ دُھر فرمانا ہر جنائیندا، نِس اکھّر وکھّر بول۔ لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا، ہر کا شبد ائملا تول۔ وشن برہما شو آپ سمجھائیندا، پُرکھہ ابناشی بیٹھ کول۔ نو نو چار اپنا بھیو چھپائیندا، کرے کھیل آپ انہول۔ جُگ چوکڑی پنڈھ مکھائیندا، کوٹن کوٹ اپنا ناؤں وجائے ڈھول۔ کلجگ اتم ویکھے وکھائیندا، سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارا اپنا کھول۔ سچ سِنگھاسن آسن لائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیوے وست اک انمول۔ وست امولک ہر نرنکارا، ایکا اک سمجھائیندا۔ کلجگ آئے اتم وارا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ وید کتیب شاستر سمرت لیکھا جانے پُران اٹھاراں، گپت ظاہرا رُپ دھرائیندا۔ انجیل قرآنا مارے نعرہ، گیتا گیان اک

جیکارا، کھانی بانی آپ صلاحیندا۔ گر اوتار کرن پکارا، سادھ سنت بنے بھکھارا، بھگت بھگونت کھیل کرے نیارا، بھگون ایکا روپ دھرائیندا۔ نرگن جوت ہونے اجیارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ دس نہ آئے وچ سنسارا، نیتر نین نہ کھئے کھلائیندا۔ وشن برہما شو کرے ہر پیارا، تیرا اتم پندھ مکائیندا۔ جگ جگ وچھڑے میلے میلن ہارا، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ جیو جنت نہ پاوے سارا، کلجگ اندھیرا چھائیندا۔ آپے وسے سب تو نیارا، گھٹ گھٹ اندر اپنی جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، وشن برہما شو آپ سمجھائیندا۔ وشن کر دھیان، ہر ساچے سچ جنائیا۔ پرگٹ ہونے سری بھگوان، تو نو چار پندھ مکائیا۔ برہما تیری کرے کلیان، کل اپنی کل اُچائیا۔ شنکر ہونے آپ مہربان، محبان وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے تھاون تھائیا۔ آنت کنت بھگونت کرے کلیان، لیکھا جانے نہ قلم شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا ت آپ سمجھائیا۔ ساچا ت ہر جنایا، بھيو ابھید کھول۔ کلجگ اتم لے ملایا، آپ اپنا تولے تول۔ نہکلنکا ناؤں رکھایا، لکھ چوراسی گھٹ گھٹ واسی پردہ لے پھول۔ ایکا بنک دے سہایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پورا کرے قول۔ اپنا قول نیہاونا، کرے کرائے ساچی کار۔ پون پوناں وچ سماونا، اگنی ت ت انگیار۔ جل جل دھارا روپ وٹاونا، جل تھل مہیئل دے ادھار۔ بناسپت اپنی کھیل کھلاونا، لیکھا جانے اٹھاراں بھار۔ انڈج جیرج اُتہج سیئج اپنے رنگ رنگاونا، رنگ رنگیلا ہر نرنکار۔ وشن برہما شو تیرا قبیلہ ویکھ وکھاونا، ترے گن مایا پنج ت لکھ چوراسی جیو جنت کایا اک آکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے دھر دربار۔ دھر دربار لیکھا لکھ، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ وشن برہما شو تیری میٹے ترکھ، ترسنا ترکھا رہن نہ پائیا۔ نو ست کیسے نہ آئے وس، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ راج راجان ونڈائن ہس، ساچی وست ہتھ کیسے نہ آئیا۔ اتم کلجگ پیسن جائے پیس، پُرکھ ابناسی ایکا گیتا رہیا دوائیا۔ وشن برہما شو پڑھن اک حدیث، سو پُرکھ نرنجن آپ پڑھائیا۔ ہنگ برہم چھتر جھلائے ہر جگدیش، سوہنگ روپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ہنگ روپ ہنگ سنسارا، ہر ہر کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن وسے سب تو نیارا، دس کیسے نہ آیا۔ وشن بھریا وشو بھنڈارا، واستک روپ آپ ورتایا۔ برہما برہم بن لکھارا، پاربرہم صلاحیا۔ شنکر

دھوڑی منگے چرن دوارا، مستک ٹکا ایک لایا۔ اتم لیکھا رہے نہ وچ سنسارا، لیکھا لیکھے لئے لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پردہ دئے اٹھایا۔ ہر پردہ آپ اٹھاون، دینا بندھپ دین دیاں۔ سرسٹ سبائی پردہ پاون، در در گھر گھر کوکے اتم کال۔ وشن برہما شو تیرا سنگ نبھاون، ترے گن مایا توڑ جنجال۔ تیرا روپ وشو وکھاون، پُرکھ ابناسی ہو کر پال۔ برہما تیرا برہم اُچاون، کایا مندر اندر سچّی دھرمسال۔ شنکر ساکھیات روپ وٹاون، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم بھوئے دیاں۔ بھوئے دیاں دین دینا، دینا ناتھ دیا کھایا۔ وشن برہما شو آد پُرکھ اپنے نالوں وکھ کینہ، آنت اپنے وچ لئے ملائیا۔ اپنا رنگ چاڑھے بھینا، اتر کدے نہ جائیا۔ لیکھا جانے لوک تینا، چوڈاں ہٹاں کھول وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، وشن برہما شو ایک روپ درسائیا۔ کلجگ اتم روپ دھرایا، پاربرہم بے آنت۔ وشن برہما شو در بہایا، میل ملاوا ساچے کنت۔ شبدا نادی گیت سُنایا، وشن گایا سوہنگ چھنت۔ نیتر نیناں درشن پایا، گرھٹھے ہوئے ہنگت۔ وشن برہما شو اٹھ اٹھ نین اٹھایا، کون روپ دھریا بھگوت۔ نرگن جوت نور نور رُشنایا، کرے کھیل آد آنت۔ کلجگ اتم وپس وٹایا، لکھ چوراسی مایا پائی بے آنت۔ گرُمکھ ورلے انگ لگایا، آپ بنائی اپنی سنگت۔ گرِسکھ دوچے در نہ منگن جایا، دیونہار اک سری بھگوت۔ گر اوتار رہے راہ تکایا، لیکھا جانے جُگا جُگنت۔ کلجگ اتم وپس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے شبدا آپے منت۔ وشن منت نمو دیو، واستک وشو روپ جنائیا۔ برہما منت سرب سیو، سیوک سیوا اک سمجھائیا۔ شنکر گائے الکھ ابھیو، تن بھوت خاک رمائیا۔ آد جُگاد سدا نہکیو، نہچل اپنے دھام بیٹھا آسن لائیا۔ گرِسکھ دیوے وڈیائی رسنا جہو، جو جن سوہنگ رسنا گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپن جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، وشن برہما شو ہر سنگت سنگ رکھایا۔ ہر سنگت وڈیائی، وڈ وڈا ہر ہر پایا۔ کلجگ اتم ایک گھر وجے ودھائی، دوچا گھر کوئی رہن نہ پایا۔ اتم پرما تم بھوئے کُرمائی، سُرْتی شبدا میل ملایا۔ سوہنگ روپ ہر سرنائی، سرنگت اک رکھایا۔ جوتی جوت کرے رُشنائی، گھر دیپک آپ ٹکایا۔ وشنوں ویکھے چائیں چائیں، ہرجن تیری سیو کھایا۔ برہما اٹھ اٹھ پکڑے بانہی، گرُمکھ مندر ہر سہایا۔ شنکر چلے آگے بن کے راہی، بتھ ترسول اٹھایا۔ کلجگ اتم ہرجن ورلے پایا ساچا مابھی، پُرکھ ابناشی اک منایا۔ ساچے

تخت بیٹھا سچا شہنشاہی، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا ناؤں آپ پرگٹایا۔ ہر ساچا ناؤں پرگٹائیندا، اک اکلا ایکنکار۔ نرگن دس کیسے نہ آئیندا، وسنہارا دھام نیار۔ گرمکھ ورلے آپ جگائیندا، جاگرت جوت کرے اجیار۔ شبد انادی ناد سُنائیندا، دُهن آتمک سچّی دُهنکار۔ گن اوگن نہ کوئی وکھائیندا، جس جن بخشے چرن پیار۔ دُبدے پتھر پار کرائیندا، بھوجل بیڑا دیوے تار۔ تارنہار اک اکھوائیندا، آد پُرکھ ساچی کار۔ وشن برہما شو راہ تکائیندا، نیتر نین رہیا اگھاڑ۔ کون کوٹے ہر ہر اپنا ویس وٹائیندا، کون گھر ہوئے اجیار۔ کون مندر ڈیرہ لائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپارا کھیل کرتارا، ہر اپنا آپ کرائیندا۔ لکھن پڑھن توں وسے باہرا، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ لیکھا جانے گپت ظاہرا، اندر باہر ویکھ وکھائیندا۔ نرگن نرُویر لے اوتارا، نہکلنکا ناؤں دھرائیندا۔ ایکا ڈنکا شبد سنسارا، چار کُنٹ آپ وجائیندا۔ راؤ رنکاں راج راجاناں کرے خبردارا، شاہ سُلطاناں آپ اٹھائیندا۔ گرمکھاں کرے سچ پیارا، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ مٹمکھ جیو دُباگن نارا، ہر ہر کنت نہ کوئی ہندھائیندا۔ چار ورن چار کُنٹ ہویا دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوئی چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ میل ملاوا ہر نرنکار، آد جُگاد کرایا۔ بھگت بھگونت لئے اُہار، سنت کنت ویکھ وکھایا۔ گرمکھ ساچے کرے پیار، گرمکھ ویکھے تھاوں تھانیا۔ نرگن سرگن لئے اوتار، سرگن نرگن ہوئے سہایا۔ کلجگ کھیل کرے نیار، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھایا۔ جوتی جوت دئے ادھار، جوت نرنجن ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن میلے ساچے گھر، مہاراج شیر سینگھ وشنوون بھگوان، وشن برہما شو دیوے پندھ مُکایا۔

★ ۱۷ پھگن ۲۰۱۷ پکرمی منشا سینگھ دے گھر، پنڈ نوشہرا ضلع گرداس پُر ★

نو نو چار کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیارا، نو نو چار ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے ایکنکارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ آد نرنجن کرے کھیل اپر اپارا، نو نو چار جوتی نور ڈگمگائیندا۔ نو نو چار لیکھا جانے سری بھگوان

دُھر دربارا، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ اباشی کرتا میت مُرارا، نو نو چار وسے باہرا، دس کسے نہ آئیندا۔ نو نو چار ہر بہنڈارا، دیونہارا
 اک کرتارا، پارہم پرہ آپ ورتائیندا۔ آد جگادی ساچی کارا، جگا جگنتر کھیل کھلائیندا۔ زرگن یرور پُرکھ اکال دین دیاں وسنہارا دھام
 نیارا، سچکھنڈ نواسی در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان بن سکدارا، تخت نواسی ایکا تخت سہائیندا۔ اک اِکلا بٹھے
 دھارا، دوجا روپ پر اپارا۔ تیجے اپنے رنگ روعے نرنکارا، چوتھے کھولے سچ کواڑا، پنچم ایکا بنک سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، نو نو چار بھيو کوئی نہ پائیندا۔ نو نو چار ہر کرتار، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ نو نو چار الکھ آگوچر آگم اپار، الکھ
 الکھنا سچا شہنشاہیا۔ نو نو چار سب تون وسے باہر، روپ رنگ ریکھ نہ کوئی وکھائیا۔ نو نو چار حُکم ورتار، حُکمی حُکم کھیل کھلائیا۔
 نو نو چار کرے کرائے اپنی کار، کرتا پُرکھ اپنی کرنی کرت کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے ایکا ہر، دوسر
 بھيو نہ کوئی رکھائیا۔ ساچا لیکھا ہر کرتارا، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد پُرکھ ہو اجیارا، اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ آپ پرگٹائے ست دُلارا، مات
 پت پتا پوت اپنی گود سہائیندا۔ آپ کرائے ونج واپارا، وست امولک آپ ورتائیندا۔ آپے ویکھے وگسے کرے وچارا، ویکھنہارا مکھ چھپائیندا۔
 آپے اپنا ناؤں رکھ نرنکارا، ساچا نعرہ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ اباشا، آپے جانے اپنا سچ
 تماشا، سچکھنڈ دوارے آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوار سوہاوت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ لیکھا جانے آد انت، گنوت سہج سکھدائیا۔
 نر نرنکار روپ وٹائے ناری کنت، سچ سہنجنی سیج ہنڈھائیا۔ اپنی اچھیا منیا منت، نام ندھانا آپے گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، نو نو چار لیکھا جانے تھائوں تھائیا۔ نو نو چار کھیل اپارا، سری بھگوان آپ کھلائیندا۔ ساچے تخت
 بیٹھ سچی سرکارا، شاہو بھوپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ سچکھنڈ اندر کھول کواڑا، تھر گھر اپنا بنک وڈیائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمانا، شبدي
 شبد آپ جنائیندا۔ شبدي شبد اک ہلارا، ست ست ستوادى آد انادى آپ سُنائیندا۔ بودھ آگادھی ایکا دھارا، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، نر نرائن کھیل کھلائیندا۔ نر ہر نرائن بنواری، انہو پرکاش کرائیندا۔ زرگن جوت کر اجیاری، پُرکھ
 اکال کھیل کھلائیندا۔ اجونی ریت سہج سکھدھاری، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے

کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ در گھر ساچا ہر وڈیایا، وڈ وڈا آپ اکھوائیندا۔ نرگن نر نر دھرایا، مات پت نہ کوئی
 بنائیندا۔ چھپر چھن نہ کوئی چھپایا، جاگرت جوت آپ اپائیندا۔ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا، کاغد قلم بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آد پُرکھ پُرکھوتم اپنا
 رُوپ دھرایا، پرم پُرکھ پرماتم، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر سہا، اپنا کھیل
 کھلائیندا۔ اپنا حُکم شبد جنا، آپے سپس جھکائیندا۔ اپنا در دربان سیوا رہیا کہا، سیوادار بھیو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، آد جگاد اپنی بنت آپ بنائیندا۔ بنت بنائے ہر نرنکارا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ کرے کھیل اپر اپارا،
 لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنی رچن رچائیا۔ کرے پرکاش رُو سس سورج چن ستارا، کرنی کرن ڈگمگائیا۔ ایک شبد اک ادھارا، ایک
 پونی پون وچ سمائیا۔ نو چار وسے سب توں باہرا، نو نو چار کرے گڑمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھ
 وڈیائیا۔ نو چار رنگ کرتارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ ست ستوادی ہو نیارا، ست ستوادی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر پُرکھ
 نرنجن میل ملاوا ایکنکارا، آد نرنجن وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ اباشی کرتا میت مُرارا، سری بھگوان رُوپ ناری کنت بہتارا، پارہرم ساچی
 سیج ہنڈھائیندا۔ ست دُلارا کر پیارا، اٹھواں اپنا بندھن پائیندا۔ نوواں رنگ کرے نرگن دھارا، سرگن اپنی کھیل کھلائیندا۔ سرگن رُوپ
 اپر اپارا، پُرکھ اباشی آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو چار اپنا مارگ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نو چار ہر
 بھیو کھلائے، ایک پردہ آپ اٹھائیا۔ آد پُرکھ اپنا ناؤں دھرائے، پہلا گھر ونڈ ونڈائیا۔ دو جا در سچکھنڈ سہائے، تیجے تھر گھر دئے وڈیائیا۔
 چوتھے گھر شبد اُچائے، شبدی شبد میل ملائیا۔ نو چار نرگن اپنے رنگ رنگائے، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ نو نئیا آپ اٹھائے، جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیوٹ کھیٹا بنے ساچا ماہیا۔ نو نئیا کرتیار، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ نو نو کرے اک پیار، چار چار
 بندھن پائیندا۔ ایک وست دئے تھار، تھر گھر ساچے آپے رکھائیندا۔ نرور پُرکھ بن ورتار، اجونی ربت آپ ورتائیندا۔ اپنی اچھیا آپے لئے
 ادھار، رُوپ انوپ آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو چار آپ سمجھائیندا۔ نو نو چار نرگن داتا، نر ہر
 نرائن اکھوائیندا۔ شبد اگئی گئے گاتھا، آد جگادی اپنی گائیندا۔ ست ستواد چلائے راتھا، رتھ رتھوایی سیوا آپ کھائیندا۔ آپ نیہائے سگلا

ساتھا، ساچا ست نہ کوئی ٹرائیندا۔ ایکا اکھر پوجا پاٹھا، ایکا منتر نام اُپائیندا۔ ایکا مندر ایکا ہاٹا، ایکا گرہ وکھائیندا۔ ایکا نور ایکا جوت
 اک لالاٹا، ایکا گھاٹ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو چار اپنے وچ چھپائیندا۔ نو نو چار زرگن چھپایا، لیکھا
 لکھن وچ نہ آٹیا۔ پُرکھ ابناشی روپ دھرایا، سرگن کھیل سچا شہنشاہیا۔ وشن برہما شو اُچایا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ترے گن میلا میل
 ملایا، پنچ وچولا سچا شہنشاہیا۔ پردہ اوہلا سارا لاہیا، بھیو کھئے نہ پائیا۔ ساچا گھاڑن لئے گھڑایا، تتوت لئے ملایا۔ اتم ڈھولا آپ جنایا،
 انحد ناد وجائیا۔ جوتی نور کر رُشنایا، جوت زرنجن آپ پرگٹایا۔ ساچی سیوا سہج سُبھایا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ چوڈاں لوک چرن
 چھپایا، روپ انوپ آپ دھرائیا۔ رو سس سیس جھکایا، منڈل منڈپ چرناں بیٹھ دباٹیا۔ گھڑن بھنہار پُرکھ سمرتھ کھیل رچایا، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو چار دئے سمجھائیا۔ نو نو چار کھیل اپارا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ زرگن سرگن ہو اُجیارا،
 لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیندا۔ نو نو کھولے جگت دوارا، جگت واسنا وچ رکھائیندا۔ نو نو کرے کھیل نیارا، نو نو اپنا روپ دھرائیندا۔ نو
 نو دیوے اک سہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ نو نو دھار ہر سنسار، ست پُرکھ زرنجن
 آپ چلائیندا۔ نو نو کرے پار کینار، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ زرگن سرگن ہو اُجیارا، سرگن زرگن ویکھ وکھائیندا۔ دوہاں وچولا ایکنکار،
 عقل کل اپنا روپ دھرائیندا۔ جگ چوکڑی ونڈے ونڈ گِردھار، کوٹن کوٹ کال اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے گر اوتار، بھگت بھگونت
 سنت ایکا گن وکھائیندا۔ گرمکھ میلا جگت دوار، گرسکھ اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو نو اپنا کھیل
 کھلائیندا۔ نو نو کھیل کھلایا، خالق خلق روپ زرنکار۔ جگ جگ اپنا ویس وٹایا، لوک مات لئے اوتار۔ ستجگ تربیتا دواپر آپ ہنڈھایا،
 کلجگ پاونہارا سار۔ نو نو چار پنڈھ مکایا، جگ چوکڑی گئے ہار۔ چوتھا جگ روپ دھرایا، چار کُنٹ ہو اُجیار۔ چارے وید ویکھ
 وکھایا، چارے بانی کرے پکار۔ چارے ورنان نین سرمایا، چارے یاری رووے زارو زار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو
 نو چار دئے آدھار۔ نو نو چار سرب گُرایا، لکھ چوڑاسی دئے دُباٹیا۔ زرگن روپ نظر کسے نہ آیا، سرگن مستک لگی کوڑی شاہیا۔ چاروں
 کُنٹ اندھیرا چھایا، دہ دشا نہ کھئے رُشنائیا۔ برہمنڈ ورہنڈ رسیا گُرایا، جیرج انڈ دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ وشن برہما شو نیتر نین رسیا اُٹھایا،

راہ تگن ساچے ماہیا۔ کروڑ تیتسا نیر نیناں نیر وایا، سُرپت راجا اند دئے دُبائیا۔ گر پیر اوتار بیٹھے سیج وچھایا، گھر ملے کنت سہیلا
 چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، نو نو چار اپنا رنگ آپے ویکھ وکھائیا۔ نو نو چار رنگ اپارا،
 ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، نو سو چرانوے چوکڑی جگ پنڈھ مکائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، آد شکت آد بھوانی
 ایکا حُکم دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ ایکا جلوہ نُور نُورانی، محبان بیدو بی خیر یا اللہ الہی نُور آپ دھرائیندا۔ آپے جانے آد جگاد جگا
 جگنتر شبدا اناد انادی بانی، لوک مات آپ سُنائیندا۔ کلجگ اتم انت ہر اک وکھائے سچ نشانی، آتم برہم سرب جنائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو نو چار پنڈھ مکائیندا۔ نو نو چار آتم برہم، پاربرہم اُچھایا۔ لیکھا جانے بھگت کرم، نہکرمی کرم کھایا۔
 نرگن نرور ایکا دھرم، ادھرمی دھرم ویکھ وکھایا۔ نرکار وکھائے ایکا ورن، برن کھئے رہن نہ پایا۔ ابناشی کرتا ساچی سرن، دوسر اوٹ نہ
 کھئے تکایا۔ جن بھگتاں کھولے برن پھرن، نیر اپنا آپ وکھایا۔ سنتن چُکائے مرن ڈرن، کال پھاس نیڑ نہ آیا۔ گرمکھ ساچی ترنی ترن، رائے
 دھرم نہ دئے سزایا۔ گرسکھ در گھر ساچے ورن، چتر گپت نہ لیکھ وکھایا۔ مہمکھ جیو اپنی کرنی بھرن، لکھ چوراسی گپت رکھایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نو نو چار لے پرنا یا۔ نو نو چار پرناونا، ہر ساچا کنت کنتھول۔ اپنا کیتا
 قول بھل نہ جاونا، کرے کھیل سدا انبھول۔ نرگن سرگن ویکھ وکھاون، تولنہارا پورا تول۔ شبدا آگتی کھنڈا ہتھ رکھاون، آپے ویکھنہارا
 گھٹ گھٹ اندر مئل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے دھرنی دھرت دھول۔ دھول دھرم تیرا ویکھنہارا، دیا دھرم
 پوت کون اکھوائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو اُجیارا، لوک مات جوت جگائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی پاوے سارا، نو در کھولے تھاون تھائیا۔ چار گنٹ
 پھرے ہلکارا، شبدا دوت اک دُورائیا۔ دس نہ آئے وچ سنسارا، پاربرہم ابناشی اچت اپنی کھیل کھلائی۔ چارے وید کرن پکارا، پُران اٹھاراں
 دین گواہیا۔ وید ویاسا بن لیکھارا، نانک گوبند آپ صلاحیا۔ کلجگ اتم پرگٹے نہکلنک نرائن اوتارا، اپنا بل اپنا روپ پرگٹایا۔ کوڑی کِریا
 میٹے وچ سنسارا، جوٹھ جوٹھ رہن نہ پائیا۔ ست ست ورتائے ہر نرکارا، ستجگ ساچا راہ چلائی۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے
 خوارا، تخت تاج نہ کھئے ہنڈھائیا۔ غریب نائیاں پاوے سارا، نردھن اپنا رنگ رنگایا۔ ایکا بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک آتم آتر بوند

سواتی مکھ چوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نو نو چار لیکھا دئے مکھائیا۔ نو نو چار لیکھا مکنا، ہر ساچا آپ مکھائیندا۔ ہر کا بھانا کدے نہ زکنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ شبد گر شبد روپ ہو ہو بکنا، کلجگ جھل ویکھ وکھائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پانی سکنا، امرت سیر نہ کھئے نہائیندا۔ بن ہر پُرکھ اکال دو جے در سیس نہ جھکنا، اتم کھیڑا آپے ڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نو نو چار آگلا پندھ مکھائیندا۔ نو نو چار مکے پندھ، ہر ساچا آپ مکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی نو در چار ورن گائے ایک چھند، سوہنگ شبد وڈی وڈیائیا۔ ماس منکھ رسنا لائے نہ کھئے مدرا ماس گند، جس جن آتم برہم کرے جنائیا۔ گھر جوت نرنجن چڑھے چند، گھر گھر وچ کرے ژشناٹیا۔ گھر گیت گھر گوہند گھر گائے سہاگی چھند، گھر ملے ستگر سچا ماہیا۔ گھر پرمانند گھر ملے ہر بخشنند، گرمکھ ورا لا بتی دند ایک گن وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نو نو چار تیرا ڈیرہ دیوے ڈھاپیا۔ نو نو چار ڈیرہ ڈھاونا، نانا توڑ کام کرودھ لوہ موہ ہنکار۔ کایا کھیڑا اک وساونا، پنج شبد دھن ناد کر جیکار۔ من مت بڈھ آپ سمجھاونا، گر ستگر کر پیار۔ دئی دوتی پردہ لاہونا، آسا ترشنا کر خوار۔ دھن آتمک ناد وجاونا، انحد شبد سچی ڈھنکار۔ ایک روپ سرب درساونا، کھتری براہمن شودر ویش دئے آدھار۔ راؤ رنکاں راج راجاناں ایک گھر وکھاونا، ہر پُرکھ نرنجن چرن دوار۔ شاہو بھوپ ساچا تاج سیس ٹکاونا، پنچم میلا وچ سنسار۔ ایک منتر نام درڑاونا، نو نو چار ہوئے جیکار۔ ست ستوادی ست ورتاونا، سچ سچ کرے پیار۔ کایا کچ کنچن روپ بناونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ تیری اتم وار۔

★ ۱۷ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ وزیر پُر ضلع گرداس پُر ★

نو نو چار سورا سرہنگن، سرب کل اپنی کھیل کھلاٹیندا۔ نو نو کرے ہر کھنڈن، نام کھنڈا اک چمکائیندا۔ نو نو دیوے پرہہ دندن، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائیندا۔ نو نو چلائے چند پرچنڈن، پاربرہم بھیو نہ آئیندا۔ نو نو بھاگاں مندن، بھانڈا بہرم نہ کھئے بھنائیندا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس دھرائیندا۔ نو نو چار ویس دھر، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ نو دوار جائن ہر، ہر جو ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ نو کھنڈ بھہ بھو رہی ڈر، بھیانک روپ سرب درسائیندا۔ نو نو گھاڑن گھڑ، گھڑنہار بھن وکھائیندا۔ نو گھر پار کر، ہر ساچا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ نو نو اترے پار، جگت نیا رہن نہ پائیا۔ لیکھا جانے دھر دربار، سچکھنڈ سہج سکھدائیا۔ نرگن سرگن پاوے سار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جگ چوکڑی کر خوار، ویلا وقت دے چکائیا۔ گر اوتار پاوے سار، ابھل ہر اک شہنشاہیا۔ کلجگ اتم ہو اجیار، نرگن نور کرے رشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نو نو چار نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ نو در سرگن رنگ، سارنگ دھر بھگوان بیٹھلو آپ چڑھائیندا۔ نو کھنڈ وچ وربھنڈ، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیندا۔ چار جگ چار وید چار کھانی چار بانی چارے مکھ آپے پڑھ، بھيو ابھید اچھل اچھید آپ کھلائیندا۔ نر نرنکار ہر کرتار محل اٹل اچ مینار آپے کھڑ، کھنڈ برہمنڈ لوء پاتال پُریاں ویکھ وکھائیندا۔ ساگر نیر سروور ویکھے سر، ٹلے پربت جنگل جوہ اچار پہاڑ پھول پھلائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ لوک مات دھر، دھرنی دھرت دھول مان دوائیندا۔ روپ انوپ شاہو بھوپ پاربرہم برہم لئے ور، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ نو نو کھول در، در دروازہ جگت وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا منگل آپے گائیندا۔ نو نو ہر ہر ناد، شبدي شبد آپ و جائیندا۔ لیکھا جانے برہم برہماد، فُدرت قادر اپنی کھیل کھلائیندا۔ جیو جنت ہر بھگونت نام ندھانا دیوے داد، وست اموک گرہ گرہ اندر آپ رکھائیندا۔ اگم اگمڑا لیکھا بودھ اگادھ، بودھ اگادھی آپ سنائیندا۔ وشن برہما شو سن فریاد، نرگن نرویر پُرکھ اکال اجونی ربت جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ سنت سہیلے گرو گریلے بھگت بھگونت آپے لادھ، لکھ چوراسی وچوں مانک موتی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ شوہ دریائے وچوں لئے کاڈھ، اگنی تت نہ کھئے جلائیندا۔ نردھن سردھن لڈائے لاد، آپ اپنی گود سہائیندا۔ میٹ مٹائے واد وواد، وکھ امرت روپ بنائیندا۔ لیکھا جانے ساچے سادھ، سائنک ست صدق صبوری اک سمجھائیندا۔ کرے کھیل جگاد آد، جگا جگنتر جگ کرتا ویس وٹائیندا۔ آپے جانے اپنا گھات، کھڑگ کھنڈا کٹار چند پرچنڈ ہتھ نہ کھئے وکھائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا میت مرارا ہر نرنکارا آپے رکھے ساچا ساتھ، گرمکھان سنگ نہائیندا۔

شبد اگمی آد پُرکھ اپر مپر سواسی آپ چڑھائے ایکا راتھ، رتھ رتھوایی ساچی سیوا آپ کھائیندا۔ ایکنکارا سرب کلا سمرتھ لیکھا جانے اکھنا
 اکھ، رسنا جہوا نہ کھئے لیکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار کھیل سنسار، وڈ سنساری آپ کرائیندا۔ نو نئی
 چلائے مات، نو کھنڈ وجے ودھائیا۔ چار ورن بنائے ایکا ذات، جات اذاتی میٹ مٹائیا۔ چار جگ آنت جنائے ایکا شبد کرامات، سوہنگ
 شبد وڈی وڈیائیا۔ چار وید ایک منتر درڑائے پاٹھ، ہنگ برہم کرے پڑھائیا۔ چار گنت اک سروور مارے ٹھاٹھ، ہر چرن سچی
 سرنائیا۔ چار یاری نیڑے کرے واٹ، کلجگ اتم پندھ مکائیا۔ لیکھا جانے اپنے کھات، دوسر اور نہ کھئے دسائیا۔ نو کھنڈ پرتھی بنائے ایکا
 ہاٹ، نو ونجارا اک پھرائیا۔ چار جگ دیوے ساچی دات، داتا دانی سچا شہنشاہیا۔ گرمکھ سجن رکھے ساتھ، جگ جگ اپنا روپ
 دھرائیا۔ لیکھا جانے تے آٹھ، اٹھ تے کرے گرمائیا۔ وسے دھام ست پُرکھ زرنجن ستوادی سات، ست ست اک سمجھائیا۔ چھ گھر بیٹھ
 آپ رگھناتھ، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ پنچم میلا کملاپات، پُرکھ ابناشی آپ ملائیا۔ چوتھا پد چوتھا گھر ایکا منڈل وکھائے ساچی راس، گوپی
 کاہن آپ نچائیا۔ تیجے لوئن وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ دوئے دوئے روپ دھرے مات، زرنجن سرگن کھیل کھلائییا۔ ایکا اک اکللا اک
 اکانت، آد جگاد سہائیا۔ کلجگ اتم میٹے اندھیری رات، دھواں دھار رہن نہ پائیا۔ گرمکھ ساچے آپ اٹھائے چرن کول بندھائے ساچا نات،
 اپنا بندھن آپے پائیا۔ آنت کال کل پُچھے وات، سمرتھ پُرکھ سچا شہنشاہیا۔ لیکھا مکائے ذات پات، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا رنگ
 رنگائیا۔ ہویے سہائی اناتھاں ناتھ، دینن دیا آپ کھائیا۔ سگل وسورے جائن لاتھ، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نو نئی وچ سنسار، نو در چلائے آپ زرنکار، چوتھے جگ چار ورن آپ چڑھائیا۔ چار ورن ایکا نئی، نو کھنڈ پرتھی آپ
 چلائیندا۔ نو دوار ایکا سٹیا، پُرکھ ابناشی نظری آئیندا۔ چار ورن بھیناں بھیا، نانا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ نو دوار اک گوٹیا، من راگی
 راگ سنائیندا۔ نو گھر کرے پیار ---، آسا ترشنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نو نو
 چار لیکھا جانے سرجنہار، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ چار لیکھا چار جگ، چار گنت رُشنائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی نو دوار اوڈھ گتی پُگ،
 جوٹھا جھوٹھا موہ چُکائیندا۔ نو نو چار چوگ لئی چُگ، ویلا اتم آنت وکھائیندا۔ نو نو چار لیکھا جانے لک لک، بھیو ابھید بھیو اپنے ہتھ

رکھائیندا۔ نو نو چار ویلا گیا ڈھک، پاندھی اپنا پندھ مکائیندا۔ نو نو چار دھرت مات سفل کرے تیری ککھ، کلجگ اتم دکھ مٹائیندا۔
 نو نو چار اجل کرے ایکا مکھ، گرمکھ ورلے آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن
 ساچے میل ملائیندا۔ نو نو چار ہر ہر میلا، گر ستگر آپ کرائیا۔ نو نو چار پار کینار ایکا گھر سہائے گرو گر چیلا، گھر مندر وجے
 ودھائیا۔ نو نو چار سہنجنا ہویا ویلا، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، ہرجن ساچے لے اٹھائیا۔ درس دکھائے گھر گمبھیر، گئی گہند اک
 اکیلا سچا ماہیا۔ آد جگاد جگا جگنتر سجن سہیلا، ساکھیات پُرکھ ابناش وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، گرسکھ گوبند اپنی گود بہائیا۔

★ ۱۷ بھگن ۲۰۱۷ بکرمی چن سنگھ دے گرہ پنڈ کانا کاوٹنا ضلع گرداس پُر ★

دیدار تکیا ایکا راہ، ستگر پورا آپ جائیندا۔ پت پریشور بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ گرمکھ گرسکھ سجن ویکھے تھاون
 تھان، نو کھنڈ پرتھی پھول پھلائیندا۔ نو سنائے ساچا نان، ناؤن نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ غریب نہانے پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، کاکوں ہنس
 آپ اڈائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھان، اگنی تت نہ کھئے برسائیندا۔ بال انجانے اپنی گود بیتھائے لاڈ لڈائے جوں
 پتا ماں، مات پت ہو ہو سیو کھائیندا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھان، درگاہ ساچی سچکھنڈ دوارا ایکا گھر وکھائیندا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہ،
 لکھ چوراسی پھول پھلائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر کرے سچ نیاں، تخت نواسی شاہو بھوپ راج راجانا سری بھگوان اپنا حکم آپ
 چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ دیدار درس ہر پایا، مٹیا اندھ اندھیار۔ گر ستگر
 ہوئے سہایا، زرگن سرگن لے اوتار۔ سرگن اپنے لیکھے پایا، زرگن جوتی جوت دے آدھار۔ چوڈاں لوک ویکھے وکھایا، ترے بھون ہو تیار۔
 پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پایا، گگن پاتالان دے آدھار۔ رو سس سورج چن دھرت دھول پرتھی آکاش سمند ساگر ویکھے وکھایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لے ابھار۔ دیدار درس ہر درد دکھ بھے بھنجنا، بھو ساگر پار کرائیا۔ گرسکھ گر

گر نیتز نام ندھانا پائے انجنا، اگیان اندھیر گوائیا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجنا، ڈرمت میل رہے نہ رائیا۔ دو جہاناں بنے سبجنا، ستگر ساچا سنگ رکھائیا۔ آنت کال ترے کال درسی ہرجن تیرا پردہ کجنا، نام دوشالہ اک وکھائیا۔ آد جگاد چلائے سچ جہازنا، ایکا نئیا اپنی آپ اپائیا۔ جن بھگتاں سوارے ہر ہر کاجنا، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ شبد اگتی مارے واجنا، دُھن انادی ناد الائیآ۔ آسو رکھے ساچا تاجنا، نرگن اپنا آپ دوڑائیا۔ ہوئے سہائی غریب نوازنا، غریب نازنے گلے لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے لئے اُٹھائیا۔ دیدار درس ہر پایا، مٹیا اندھ اندھیار۔ نو نو گِیرا آپ مُکایا، نو درٹئے ناتا جگت سنسار۔ چارے کُنٹاں ویکھ وکھایا، چوٹھے جگ روپ کرتار۔ گرُمکھ ساچے لئے جگایا، شبد ہلونا ایکا مار۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا جھوٹھا بندھن دئے تڑایا، ایکا بخشے چرن پیار۔ کایا مندر کر رُشنایا، لیکھا جانے ڈونگھی غار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے لئے اُٹھار۔ ہرجن ساچے آپ اُٹھال دا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ کرے کھیل دین دیاں دا، دیناں ناتھ سچا شہنشاہ۔ لیکھا جانے شاہ کنگال دا، ویکھنہارا دو جہاں۔ لُٹائے خزانہ سچے دھن مال دا، گرُمکھاں جھولی آپ بھرا۔ آد جگاد سدا پرتپال دا، بخشے چرن کول سچے سرنا۔ حال مُریداں آپے جان دا، مُرشد بنیا بے پرواہ۔ سچ رسیدہ اک وکھان دا، نوبت وجائے سچا شہنشاہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ملا۔ ہرجن ملایا درس دین، جگت جگت اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی وچوں وکھ کین، قیمت کرتا آپے پائیا۔ لیکھا جانے گرسکھ گر گر جوں ناتا جل مین، جل مین آپ اکھوائیا۔ ایکا رنگ چڑھائے بہین، بہنڑی زین نال ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ ویکھ وکھائے درس دیدار، نیتز لوچن نین آپ گھلائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ تھر گھر کھول آپ کواڑ، اپنا مندر آپ اپائیندا۔ سُن اگتی آپے کار، کرتا پُرکھ ہر کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ بھیو اولّا ہر نرنکارا، اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد پُرکھ روپ اپارا، ریکھ رنگ نہ کھئے وڈیائیا۔ آد آنت وسے سب توں باہرا، دس کیسے نہ آئیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا گن آپ سمجھائیا۔ آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیلے کھیل تماشا، ہر پُرکھ نرنجن نال رلائیآ۔ ایکنکارا نیج گھر اپنا کر کر واسا، آد نرنجن جوت جگایا۔ سری بھگوان ہوئے داسی داسا،

ابناشی کرتا سیو کھائیا۔ پاربرہم برہم روپ پرکاشا، انہو اپنی دھار چلائی۔ اپنے مندر آپے پائے راسا، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پردہ دئے اٹھائیا۔ سچکھنڈ ہر وسنہارا، آد جگاد سمایا۔ اپنا مارگ آپے دسنہارا، اپنا روپ آپ دھرایا۔ اپنا رس آپے رسنہارا، ناری کنت ہر بھگونت اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ ناری کنت سری بھگوانا، گھر ساچے سوہا پائیندا۔ کرے کھیل مرد مردانہ، مردن اپنا آپ جگائیندا۔ شبد اگمی دھر فرمانا، آد جگادی آپ اپائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچ سلطانا، سیس جگدیش آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے دو جہانا، اپنا بل دھرائیندا۔ ست ڈلارا ہر نرنکارا اک رکھائے بال نادانا، وشن برہما شو گود بہائیندا۔ ترے گن مایا دیوے دانا، پنج تت جوڑ جڑائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑت گھڑے ساچے مندر بیٹھ گن ندھانا، اپنی سیوا آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھیو اپنے وچ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، برہما وشن شو سیو لگائیا۔ نرگن سرگن اندر وڑ، سرگن نرگن ہویے سہائیا۔ چرن کول امرت آتم ساچا ہر، کول ناہی ساچا سر وہائیا۔ جوت نرنجن اپنی انس آپے دھر، دیپک دیپ کرے ژشنائیا۔ اپنا اکھڑ اپنی وڈیا آپے پڑھ، گھر گھر اپنا راگ سنائیا۔ اپنے مندر آپے وڑ، گھر گھر وچ دئے وڈیائیا۔ اپنی سیجا آپے چڑھ، ناری کنت آپ اکھوائیا۔ اپنا روپ آپے دھر، پاربرہم برہم اپنا رنگ رنگائیا۔ آپے داتا دانی دیوے ور، آپے اپنی جھولی رہیا بھرائیا۔ آپے پنج تت کھولے نو در، پُرکھ ابناشا بھیو نہ رائیا۔ آپے کام کرودھ لوہ موہ ہنکار بٹھے لڑ، آسا ترشنا ہوے ہنگتا مایا ممتا میل ملائی۔ آپے لیکھا جانے چوٹی جڑ، مدھ اپنی کھیل کھلائی۔ آپے اگنی آپے جوتی آپے تت جائے سڑ، دھواں دھار آپ سہائیا۔ آپے درس دکھائے آگے کھڑ، نرگن سرگن دئے وڈیائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ اپنی رچنا آپ رچائیا۔ آپے کرے اپنی پرکھ، پرکھنہار آپ ہو جائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا روگ نہ کوئی ستائیا۔ اپنے اُتے آپے کرے ترس، وڈ داتا بے پرواہیا۔ اپنی میٹے آپے حرص، دوسر ہوس نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لکھ چوراسی دئے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی کھیل اپارا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ نرگن سرگن بن ورتارا، وست امولک آپ ورتائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دئے سہارا، لوک مات کھیل کھلائی۔ اندج جیرج اُتہج سیتج ونڈے ونڈ اگم اپارا، ساچی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ایکا اکھڑ بول جیکارا، چارے

ویدان آپ سُنائیندا۔ اپنی بانی بان لگائے ایسا حُکم اک ورتارا، ایسا شبد اک جیکارا، ایسا مندر اک دوارا، اک شاہ اک سیکدارا، ہر ایسا حُکم سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، مائس مانکھ آپ دھرائیندا۔ مائس مانکھ اُتم ذات، ہر ساچا سچ بنائیندا۔ نو نو دیوے اپنی دات، نو نو کھیل کھلائیندا۔ آپے پُچھنہارا وات، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مائس اپنا تت سمجھائیندا۔ مائس ہر سمجھایا، کر کِریا گن ندھان۔ لکھ چوراسی وچون دئے وڈیایا، بخشے اک گیان۔ اپنا ناؤں آپ سُنایا، پُکھ ابناشی ہو مہربان۔ اپنا درس آپ دکھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے کرے سچ پچھان۔ مائس دیوے وڈیائی ہر، ایسا شبد جنائیندا۔ تیرا میرا رُپ ایسا گھر، گرہ مندر اک وکھائیندا۔ تیرا میرا ایسا سر، امرت سروور اک ٹھائیندا۔ تیرا میرا ایسا لڑ، سچا پلُو اک پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مائس مانکھ آپ جگائیندا۔ مائس جگایا کِریا ندھان، اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ شبد وکھائے اک نشان، ست ستوادی ہتھ اٹھائیا۔ پریم مارے نرالا بان، پیا پریم سچا شہنشاہیا۔ اک رکھائے ساچی آن، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ نام ندھانا دیوے دان، وست امولک جھولی پائیا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان، برہم اتم پاربرہم کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایسا لیکھا دئے سمجھائیا۔ مائس لیکھا ہر سمجھائیندا، قُدرت قادر کر وچار۔ نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا، پنج تت کرے پیار۔ اپنی جوت وچ ٹکائیندا، جوتی جاتا ہو اُجیار۔ کایا قلعے کوٹ سہائیندا، محل اٹل اُچ مینار۔ ساچی چوٹ شبد لگائیندا، نام نامہ کرے خبردار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بخشے اپنا سچ دیدار۔ مائس جنم نو دھار، ہر ہر آپ جنایا۔ مائس مرے مائس جنم مائس میلا وچ سنسار، دو جا سنگ نہ کھئے رکھایا۔ مائس مات مائس پت مائس پوت جایا۔ دو جی گود نہ کوئی ہلار، مائس بوند مائس رکت مائس سپر ایسا مکھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو نو لیکھا آپ وکھایا۔ نو نو لیکھا وچ سنسارا، جنم جنم بھوائیا۔ مائس گھر مائس لئے اوتارا، مائس ہیوئے پتا مائیا۔ لکھ چوراسی نہ کوئی ادھارا، جوئی جوئی نہ کوئی بھوائیا۔ کِریا کرے آپ نرنکارا، جس دیوے مات وڈیائیا۔ ویکھن آئے نر نرنکارا، نرگن سرگن میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا پردہ لئے اٹھائیا۔ نو نو جنم آئے وارو وار، مائس مائس رُپ وٹایا۔ بھگوان پائے ساچی ساچی سار، لوک مات لئے جگایا۔

دیوے درس آپ دیدار، نیتر لوچن آپ گھلایا۔ بھگت کرے آپ اُجیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ نو نو پار کنارہ، نووین جنم میل ملائیا۔ سو بھگت سو سُت ڈلارا، سو سنت ملے وڈیائیا۔ سو گُرمکھ سوہے چرن دوارا، جس جن چرن چرنودک مُکھ چوائیا۔ سو گُرسکھ اُترے پار کنارہ، منجھدھار نہ کوئی رُڑھائیا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر ہرجن ورلے دیوے اپنا درس دیدارا، لکھ چوراسی بہرم بھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جنم جنم کرم کرم دھرم دھرم ایک رنگ رنگائیا۔ نو نو جنم اُترے پار، ہر ستگر درس دکھائیندا۔ نو نو چار چوکری جُگ بیتے وچ سنسار، پُرکھ ابناشی نرگن میل ملائیندا۔ اپنا کیتا نہ کوئی جانے کرے وچار، سری بھگونت آد جُگاد ویکھ دکھائیندا۔ گُرمکھ سجن گر ستگر کرے پیار، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ گھر گھر دیوے درس دیدار، عید دید ایک گُرسکھ چند چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن بخشے اپنا درس، جگت ترشنا میٹے حرص، تن من ہریاول اک دکھائیندا۔ تن من ہریا درس کریا، دُکھ دلدر ناٹھا۔ ستگر پورے گُرسکھ تیرا لڑ بھڑیا، نو کھنڈ پرتھی پھرے ناٹھا۔ منمکھاں توں آپے ڈریا، اپنے ہتھ رکھائے اپنا گھاٹا۔ گُرسکھ تیرے کایا مندر اندر وڑیا، نرگن جوتی نور کر للاٹا۔ اپنے پورے آپے چڑھیا، چوتھے پد مکائی واٹا۔ گُرسکھ تیرا ناؤں شبد پڑھیا، تیری آتم سیجا سُتا ساچی کھاٹا۔ آد جُگاد نہ جنے نہ کدے مریا، جن بھگتاں پُچھے سدا واٹا۔ سینگھ دیدار کر درس گر دوار بھو ساگر تریا، کلجگ مٹے اندھیری راتا۔ سادھ سنگت ستگر ایک وریا، پُرکھ ابناشی اک بدھاتا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے بھوے جوتی جاتا۔ جوتی جاتا ہر نرنکارا، نرور پُرکھ اکھوایا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، نرگن نرگن روپ دھرایا۔ ستجگ تریتا دواپر لیکھا جانے اپنی وارا، جُگ چوکری پندھ مُکایا۔ دُھر فرمان سُنائے لوک مات گر اوتارا، کھانی بانی بان الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لے پھڑ، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ سر اپنا ہتھ رکھائیندا، پارہم بے آنت۔ گُرمکھ ساچے آپ جگائیندا، دیوے وڈیائی جُگا جُگنت۔ نام نشانہ اک رکھائیندا، اک اکلّا سری بھگونت۔ کلجگ اتم ویکھ دکھائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت۔ چاروں گنٹ اندھیرا چھائیندا، نہ کوئی رسنا نہ کوئی جہوا منیا منت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، آپ بنائے اپنی بنت۔ ہر ساچی بنت بنائیندا، جُگا

جُگنتر ایکا کار۔ سَتجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، کلجگ اتم کھیل کرے نرنکار۔ ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا، سُنائے شبد ناد دھنکار۔ مندر مسجد گردوار شودوالا مٹھ اک وکھائیندا، گھر گھر وچ کھول کواڑ۔ تیرتھ اٹھسٹھ پنڈھ مکائیندا، جھرنا جھرے اپر اپار۔ دیپک جوتی جوت جگائیندا، جوتی نور کر اجیار۔ ساچی چوٹی آپ چڑھائیندا، پھڑ پھڑ باہوں دے ہلار۔ واسنا کھوٹی آپ کڈھائیندا، سوہنگ شبد جے جیکار۔ گرسکھ مانک موتی آپ بنائیندا، آپے ہونے پرکھنہار۔ سُرتی سوتی آپ جگائیندا، شبدی شبد کر پیار۔ اکال مورتی درس دکھائیندا، مورت اکال اپر اپار۔ ناد تورت آپ وجائیندا، تریا پاوے ساچی سار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن بخشے درس دیدار۔ ہرجن درس دیدار پاونا، گر ستگر سجن میت۔ مایا ممتا موہ چکاون، ایکا گاؤنا سہاگی گیت۔ کایا بنک آپ سہاونا، من ہونے پت پت پت۔ چرن کول کول چرن دھیان لگاونا، تن ہونے ٹھانڈا سیت۔ مال دھن دھن مال ایکا جھولی پاونا، آد جگاد جگا جگنتر پُرکھ ابناش چلائے اپنی ریت۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ۔ ہست کیٹ درس دوارا، شاہ سلطان نہ کھئے وڈ وڈیائیا۔ جو جن آئے بن بھکارا، بھکھک جھولی آپ بھرائیا۔ کرائے ونج نام ونجارا، ساچا ہٹ اک کھلائیا۔ وکھائے در ٹھانڈا دربارا، سانتک ست دھار چلائیا۔ اوچاں نیچاں کرے اک پیارا، راؤ رنگ نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ ساچے درس دکھائیا۔ درس وکھائے گرو گودیو، گوبند اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ جنم جنم دا لیکھا جانے کینی سیو، پورب لیکھا بھل نہ جائیا۔ آد جگاد سدا ابھیو، بھيو ابھیدا آپ کھلائیا۔ ہرجن رسنا رس دیوے ایکا میو، سوہنگ شبد سچی پڑھائیا۔ کوستک منیا مستک لاوے تھیو، جوت للاٹی نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے دیوے درس، دے درس تزکھا بھجھائیا۔ دیوے درس درس دیدارا، دہ دشا کھیل کھلائییندا۔ نو نو لیکھا جانے ہر کرتارا، نو نو ویس وٹائیندا۔ چار چار اک ادھارا، چار چار میل ملائییندا۔ ایکتا ت پُرکھ کرتارا، تتو تت اک سمجھائیندا۔ سادھ سنگت بخشے اک دوارا، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ ہر سنگت میلا ہر ہر کنت بھتارا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ منگے منگ گرسکھ یاچک بن بھکارا، مہربان دان اٹھ آپ ورتائیندا۔ جو جن درشن پائے آئے چل دوارا، لکھ چوراسی پھند

کٹائیندا۔ رائے دھرم نہ کرے خوارا، چتر گپت نہ لیکھ وکھائیندا۔ لاڑی موٹ نہ کرے شنکارا، جم کا ڈنڈ نہ کھئے لگائیندا۔ اتم دیوے درس گھر گھر آئے دے سہارا، گرسکھ بن درس دیہہ نہ کھئے تجائیندا۔ سچکھنڈ وکھائے اک دوارا، اپنی ہتھیں آپ بنائیندا۔ نہ کوئی لایا اٹان گارا، چہر چہن نہ کھئے چھپائیندا۔ تیل بتی نہ کرے کھئے اُجیارا، نرگن جوتی جوت جگائیندا۔ ہون دیپ دھوپ نہ کھئے سہارا، جگت سگندھی نہ کھئے پرگٹائیندا۔ اک اکلا ایکنکارا، سچ سنگھاسن سوبھا پائیندا۔ جس جن دیوے درس نہکلنک نرائن نر اوتارا، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ گرسکھ تیرا بھیو کاغد قلم نہ لکھنہارا، برہما چارے مکھ شرمائیندا۔ نو تو جنم اترے پار وچ سنسارا، اتم لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرسکھ گاؤ گیت ایکا وارا، گیت گوپند آپ سُنائیندا۔ کریا درس در دیدارا، دیناں ناتھ دینن اپنی گود ہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ہرجن بخشے چرن دھیان، چرن چرنودک مستک ٹکا دھوڑی آپ لگائیندا۔

★ ۱۸ بھگن ۲۰۱۷ بکرمی دھرتا سنگھ دے گرہ پنڈ کانا کاؤنٹا ضلع گرداس پُر ★

ستگر درس نت نوت، گرمکھاں ونڈ ونڈائیا۔ آد جگادی کرے بت، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نہ کوئی وار نہ کوئی تھت، ویلا وقت نہ کھئے جنائیا۔ دوس زین وسے چت، چت وت ٹھگوری کھئے نہ پائیا۔ دو جہاناں ساچا پت، پیت پیتمبر سیس سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیوے درس سچا شہنشاہیا۔ ساچا درس کایا مندر، مدھر نین آپ کرائیندا۔ میل ملائے اندرے اندر، برہم پاربرہم سہائیندا۔ توڑنہارا اپنا جندر، ایکا کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ منوا بٹنہارا بندر، نام ڈوری ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے ڈونگھی کندر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ساچا درس کایا بنک، بنک دواہری آپ کرائیندا۔ ہرجن لیکھا جانے آد آنت، جگ جگ بھیو کھئے نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں ویکھے ساچے سنت، سنت ستگر میل ملائیندا۔ نار شہاگن ورے ایکا کنت، کنت کنتوبل سیج ہنڈھائیندا۔ ست ستواد بنائے بنت، بسن بنواری اپنی دیا کھائیندا۔ گرھ توڑے ہوئے ہنگت، گرمکھ جن جننی

اپنی گود سُہائیندا۔ دھن وڈیائی ہر ہر سنگت، ہر سگلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، داسی داس سیو کھائیندا۔ ساچا درس کایا گڑھ، گرہ مندر آپ کرائیا۔ نرگن سرگن اندر وڑ، سچ سرُویی رُوپ دھرائیا۔ سُرتی شبدی آپے پھڑ، شبد سُرتی میل ملائیا۔ اپنا اکھڑ آپے پڑھ، ساچی سکھیا دئے سمجھائیا۔ سچ دوار پھڑائے لڑ، پھڑیا لڑ چُھٹ نہ جائیا۔ چاروں کُنٹ ویکھے در، نیترا اپنا آپ اُٹھائیا۔ وسنہارا ساچے گھر، گھر سچا اک سُہائیا۔ نرگن جوتی دیپک دھر، بمل کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے ویکھے وکھائیا۔ ساچا درس گھر گھر، گھر سچن میل ملائیندا۔ ہرجن چُکائے جگت ڈر، بھہ بہیانک ویکھے وکھائیندا۔ امرت نُہائے ساچے سر، سر سروور اک وکھائیندا۔ کرتا پُرکھ اپنی کرنی کر، کر کِریا میل ملائیندا۔ لیکھا جانے ناری نر، نر نرائن بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ساقط نندک دُشٹ ڈراچار مانس جنم جائن ہر، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ گرُمکھ گرُسکھ ہرجن بھگت سنت گرُسرنائی جائن تر، ستگر ساچا آپ ترائیندا۔ نرہو نرویر نراکار اورنی ورن، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر ہر اپنا لیکھے لکھائیندا۔ ساچا درس پنج تت، ترے گن اپنا رنگ رنگائیا۔ آنتر آتم بیج گھت، پُھل پُھلواڑی آپ لگائیا۔ ویکھنہارا ڈالی پت، اپنی پنکھڑی آپ کھلائیا۔ بھورا بنے پُرکھ سمرتھ، گونجہارا اک شہنشاہیا۔ اپنی نچوڑے آپے رت، رتی رت آپ سُکائیا۔ گرُسکھاں اندر بیٹھا ستھر گھت، جگت سیج نہ کھئے وچھائیا۔ بھیو نہ پائے بُدھ مت، منوا رکھے نہ کھئے چترائیا۔ گرُمکھ ورلے مارگ دیوے دس، جس جن اپنی بوجھ بچھائیا۔ آتم رسیا اک وکھائے ساچا رس، رسک رسک اپنی بوند آپ وبائیا۔ میٹے زین اندھیری مس، ساچا چند اک چڑھائیا۔ جگ چوکڑی پینڈا مکائے نس نس، گرُسکھ تیرا راہ تکائیا۔ تیری کِریا ہویا وس، اپنی کِریا نہ کھئے جنائیا۔ اپنا مندر ویکھے جگت رہیا ڈھٹھ، گرُسکھ تیرا مندر آپ سُہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیوے درس سچا شہنشاہیا۔ ساچا درس بہتر ناڑ، ست پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ مایا ممتا اگنی نہ سکے ساڑ، امرت میگھ آپ برسائیندا۔ گرُمکھ بنائے ساچے لاڑ، لکھ چوراسی پھول پُھلائیندا۔ نرگن سرگن گھڑیا گھاڑن گھاڑ، گھڑن بھننہار ویکھے وکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی چبائے اپنی داڑھ، داڑھاں ہیٹھ سرب رکھائیندا۔ گرُسکھ میل ملایا ستاراں ہاڑ، ایکسا ساتا ایکسا گھر بہائیندا۔ سرشٹ سبائی وسے ڈونگھی غار، جگت کندر پار نہ کھئے کرائیندا۔ شاستر سمرت وید پُراں کھانی بانی کرے وچار، ہر کا بھیو

کھئے نہ پائیندا۔ گا گا گئے گر اوتار، بے آنت بے آنت سرب سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا
 ہر، اپنا درس اپنے وچ رکھائیندا۔ ساچا درس تِن سُو سٹھ، ہاڈی ہاڈی آپ سہائیا۔ پاربرہم مہا اکٹھنا اکٹھ، لیکھا لیکھ نہ سکے کھئے رائیا۔
 برہمنڈ کھنڈ کینا وس ساڈھے تِن اندر ہتھ، ہتھو ہتھ لیکھا رہیا چُکائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت آد آنت شبد ڈوری پائے نتھ، چار کُنٹ
 دہ دشا آپے رہیا بھوئیا۔ نرگن سرگن نام ندھان دیوے وتھ، وست امولک اپنے ہتھ رکھائیا۔ بھانا ورتے ہر سمرتھ، بھاوی بھانے آگے سیس
 جھکائیا۔ گرمکھ سگل وسورے جائن لتھ، جس جن اپنا درس وکھائیا۔ کوئن کوٹ اُچے ٹلے پربت پرہہ درشن کو رہے ترس، نیتز نین نظر
 کیسے نہ آئیا۔ کوئن کوٹ بیوے عرش فرش گرہ کائنات ویکھن مار جھات، جگت نجات نہ کھئے دوئیا۔ رین اندھیری دسے رات، سگلا نبھائے نہ
 کھئے ساتھ، سگلا سنگ بیٹھا مکھ چھپائیا۔ کلجگ تیرا اتم گھاٹ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا ہر، شاہ
 پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ ساچا درس رتی رت، رکت اپنی کھیل کھلائیندا۔ کرے کھیل کھلاپت، کول نین آپ مٹکائیندا۔ چرن کول کول چرن
 اک رکھائے ساچات، دوجا جوڑ نہ کھئے جڑائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ گھٹ اندر ویکھ وکھائیندا۔ کرے سوانگ نٹوآنٹ، بھیمو کھئے نہ
 پائیندا۔ چوڈان لوک ویکھنہارا اپنا ہٹ، ونج ونجارا پھیرا پائیندا۔ نیر ورو لے تیرتھ اٹھسٹھ، نام مدھانا اک رکھائیندا۔ جوت جوالا ویکھے
 لٹ لٹ، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اپنا کھیل کھلائیندا۔ پنڈھ مکائے مندر مسجد گردوار مٹھ، شودوالا چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ گرسکھاں ہردے
 اندر آپے وس، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ کرے پرکاش کوئن کوٹ رو سس، نور نورانہ نورو نور ڈگمگائیندا۔ جگ جگ وچھڑے اتم
 پوری کرے آس، جگت نراسا نہ کھئے وکھائیندا۔ جنم جنم دی بھجے پیاس، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ بل دھارے ہر ہر باؤن، باؤن بھیمو کھئے نہ جانیا۔ لیکھا جانے ہر ہر راون، راون ہوئے بال انجانیا۔
 آپے پکڑے کنس دامن، دامنگیر شاہ سلطانیا۔ ترے جگ جن بھگتاں بن دا آیا ضامن، دیندا آیا مات سہاریا۔ کلجگ اتم اپنا پورا کرے
 کامن، چار جگ پنڈھ مکا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھا رہیا۔ چار جگ بھگت بھگونت
 پیارا، لوک مات آپ رکھائیندا۔ نرگن سرگن بن بن دیندا رہیا سہارا، چہن بھنگر روپ دھرائیندا۔ کلجگ اتم کھیل کرے نیارا، جوتی جامہ

بھیکھ وٹائیندا۔ اٹھے پھر دوسرے زین گھڑی پل گرمکھاں دئے سچ ادھارا، اپنی سیوا آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک درس اک دیدارا، ایک دیا باقی کر اجیارا، ایک نیت لوجن نین کھائیندا۔ گرسکھ دیدار آتم آتر، جگت دیدار بد ماس ناڑی چم کرائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگمڑی کار آپ کرائیا۔ سرگن زرگن دوویں دھار، ایک وار کرے سچا شہنشاہیا۔ گرمکھاں اندر اک پیار، آتم درستی درشت سمائیا۔ کلجگ جیوان کھیلے کھیل وچ سنسار، سرگن بہرم بھلیکھا پائیا۔ اپنا بھیو نہ دیوے ہر زینکار، بہرے بھلی سرب لوکائیا۔ کایا ماٹی بھانڈا پوچے گرور گردھار، پنج تت ہندھائیا۔ اندر بیتھا سرجنہار، دس کیسے نہ آئیا۔ ہرجن ساچے ویکھ وچار، جگت سوئے لئے اٹھائیا۔ دُرت دھوئی کر پیار، اپنا رنگ آپ چڑھائیا۔ امرت برکھے ٹھنڈی ٹھار، زچھر جھرنا اک جھرائیا۔ سکل کُسل کُسل کرم کرم کیرت اپنی جھولی لئے ڈار، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ نو نو جنم پیج دئے سوار، مائس مائس اپنے دھندے لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک درس دئے وڈیائیا۔ ایک درس جگت ادھارا، جس جن آتر میل ملایا۔ راتیں ستیاں کرے پیارا، گھر گھر اپنا پھیرا پایا۔ سو سکھ سو ست ڈلارا، پوت سپوت سو اکھویا۔ سو بھگت سو سنت جس ملیا ہر زینکارا، زرگن سرگن کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا درس، دوجی وار لوک مات نہ پھیرا پایا۔ کلجگ اتم کھیل اولٹا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ اپنا مارگ جن بھگت دئے راہ سکھلا، لیکھا لکھت نہ کھئے جنائیندا۔ جس جن پھڑایا اپنا پلٹا، دو جہان نہ کھئے چھڈائیندا۔ گرمکھاں سرانے آئے کھلا، راتی ستیاں پندھ مکھائیندا۔ شبد سندیش ایک گھلا، جگت ستار نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے میل ملائیندا۔ راتیں ستیاں جس جن درشن دیوے، دسم دوارا میل ملایا۔ پندھ مکھائے آپ الکھ ابھیوے، گرمکھ گھالن گھال نہ کھئے وکھائیا۔ جوگ ابھاس ہٹھ تپ کرپا کرم اک وکھائے وڈ دیوی دیوے، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رسنا گائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک مارگ آپ چلائی۔ ساچا مارگ آپ چلایا، ستگر اپنا ہیا دھار۔ گرمکھاں لبھن آئے آیا، لوک مات لے اوتار۔ گرمکھ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر کھئے نہ پھیرا پایا، اٹھسٹھ پھرے نہ کھئے کرے وچار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کرے سچ وبار۔ کلجگ کرپا کھیل نرالا، ستگر پورے دیا کھائیا۔ دینا بندھپ ہویا دین

دَيالا، دینن ایکا رنگ رنگائیا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، کول تین وڈی وڈیائیا۔ نرگن بن سچ دلالا، ہرجن مانک موتی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلایا، کلجگ اتم وار۔ شاہ پاتشاہ بن کے غریب نہانے لبھن آیا، نرگن نرگن لے اوتار۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھن آیا، شبد اچھالا ایکا مار۔ اپنے وچھڑے آپے سدن آیا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنا بہار آپے لدن آیا، آپے ہویا بہار بردار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ شاہ پاتشاہ دین دایالا، اپنی دیا کھائیا۔ شاہ پاتشاہ سدا ہویے رکھوالا، جگ جگ اپنی سیو کھائیا۔ گرمکھ گرمکھ گر گر ہویے کرپالا، کرپا ندھ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا درس، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا روپ آپ دھرائیا۔

★ ۱۸ پھکن ۲۰۱۷ بکرمی دیدار سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پرا ضلع گرداس پور ★

نام سکھالا ستگر دیا، سو پڑکھ نرنجن دیا کھائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن بیجیا بیا، امرت پھل آپ لگائیا۔ ایکنکارا امرت برکھے مینہا، میگھ میگھلا دھار وہائیا۔ آد نرنجن نرمل کرے جیا، اگیان اندھیر گوائیا۔ ہرجن بنائے ساچی نینہا، نیہوں چرن کول جن لائیا۔ سری بھگوان لہنا دین چکائے ساڈھے تین ہتھ سیان، دھرت دھول ونڈ ونڈائیا۔ پاربریم پرہہ گرمکھ سوانی ملیا ایکا میاں، مل بہ بہ منگل گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں اک سمجھائیا۔ ساچا ناؤں ہر نرنکار، آد جگاد سمائیندا۔ جگا جگنتر ورتے ست ورتار، آد جگادی آپ ورتائیندا۔ بریم برہمادی بول جیکار، ناد انادی آپ سنائیندا۔ آتم سادھی وچ سنسار، جیو جنت ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا ناؤں آپ رکھائیندا۔ ایکا ناؤں پڑکھ اگم، اپنا آپ اپائیا۔ آپے جانے اپنا کم، کرتا پڑکھ کار کھائیا۔ جن بھگتاں رسنا جہوا پون سواس چلے دما دم، اپنی دھار آپ چلائی۔ ہرجن بیڑا دیوے ہتھ، ہتھنہار سچا شہنشاہیا۔ اپنا ناؤں سنائے راگ کت، راگ راگنی مکھ شرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام دے وڈیائیا۔ ایکا نام ہر نرنکارا، ہر ہر

ساچا آپ اُپائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھول کواڑا، تھر گھر ساچے آپ بہائیندا۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال اپنا ناؤں بنائے ساچا لاڑا، ساچا سگن آپ منائیندا۔ ویکھ وکھائے دو جہاناں لوک مات جگت اکھاڑا، نو ست اپنا پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹا، ہر آپے ویکھ وکھائیندا۔ ساچے مندر دئے وسا، تھر گھر ساچے سوہا پائیندا۔ ساچا رُپ آپ چڑھا، انوپ سوہا پائیندا۔ چاروں کُٹ ہو رُشنا، دہ دشا ڈگمگائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ راگ الاہ، لوآن پُریاں آپ سُنائیندا۔ جُگا جُگنتر ویس وٹا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ پنج تت کایا چولا لئے ہنڈھا، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ اپنی گنڈھ اپنی کئی لئے پوا، فُدرت قادر کھیل کھلائیندا۔ اپنی وئی آپے لئے پرنا، پارہرم بھیو نہ آئیندا۔ اپنی چہر چہن ڈیرہ لا، ساچے مندر سوہا پائیندا۔ دُکھ درد بھہ بہجن اپنی سیوا آپ کما، سیوک سیوا چاکر پاخاک اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنے مجن ساچی دھوڑی آپ نہا، چرن چرنودک سر سروور اک سہائیندا۔ اپنا بندھن آپے پا، اپنا ناؤں ایکا ڈوری ہتھ رکھائیندا۔ اپنا چھندن آپے گا، پُرکھ اکالا دین دایلا ساچا ڈھولا آپے گائیندا۔ اپنا ناؤں تن ساچی مالا پا، منکا منکا نہ کوئی پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا ناؤں اک درڑائیندا۔ ساچا ناؤں اک درڑائے، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ جُگا جُگنتر آپ ورتائے، گر اوتار سیوا لائیا۔ بھگت بھگونت جھولی پائے، دوسر ہتھ نہ کیسے آئیا۔ ساچے سنت لئے جگائے، جیون جُگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ گرُمکھ ورلے بوجھ بوجھائے، آنتر آتم ایکا درشت کھلائیا۔ گرِسکھ ساچے لئے اٹھائے، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ اپنا ناؤں اپنے ہٹ وکائے، جگت ہٹ نہ کوئی ٹلائییا۔ تیرتھ تٹ کیسے ہتھ نہ آئے، گنگا گوداوری سُرستی جمنا نیر رہی وہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگاد اپنا ناؤں آپ رکھائے، پرگٹ تھائوں تھائینا۔ اپنا بنک آپ سہائے، تھان تھنتر سوہاؤنت، ست پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ پارہرم پرہ ساچا کنت، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ ہر پُرکھ بنائے اپنی بنت، بنت بنواری آپ بنائیندا۔ سِری بھگوان مہما اگت، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائیندا۔ ایکنکار کرے کھیل وار آنت، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ ابناشی کرتا میل ملائے ساچے سنت، سنت ستگر ویکھ وکھائیندا۔ آد نرنجن جوت جگائے جیو جنت، لکھ چوراسی ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا ناؤں اک سمجھائیندا۔ ساچا ناؤں ہر سُکھالا، آد جُگاد اُپایا۔ نانا توڑے کال مہاکالا، بھہ بھیانک ہوئے سہایا۔ دو

جہاناں ہونے دلالا، پُرکھ ابناشی سیو کھایا۔ ترے گن مایا توڑے جنجالا، جیون جُگت اپنے ہتھ رکھایا۔ کایا مندر اندر وکھائے سچّی
 دھرمسالہ، جس جن اپنا نام بُجھایا۔ گُرمکھ اُٹھائے ساچے لالا، لال انٹڑے اپنی گود رکھایا۔ دِپک جوتی ایک بالا، آگیان اندھیر چُکھایا۔ تن
 پہنائے اپنی مالا، اپنا ناؤں اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نام سُکھالا دئے سمجھایا۔ نام سُکھالا ہر چرن دوارا،
 دوسر اور نہ کوئی جنائیا۔ گر گر رُپ اک نرنکارا، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ ٹھانڈا سینتا دُھر دربارا، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ کھیل کرے
 کرنہارا، الکھ آگوچر بے پرواہیا۔ ان داتا ہو اُجیارا، نرویر رُپ دھرائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ لتاڑ، کرے کھیل سچّا
 شہنشاہیا۔ دو جہانا لیکھا جانے آر پار، پار آر اپنی دھار چلائی۔ لکھ چوراسی کنت بہتار، ایش جیو وڈی وڈیائیا۔ جگت جگدیش
 سانجھا یار، لوک مات کرے رُشنائی۔ راگ چھتیس کرے پُکار، اُچی کوکے دئے ڈہائی۔ ہر کا ناؤں اپرا، گر اوتار رہے صلاحیا۔ جس
 جن بخشے کر پیار، وست امولک جھولی پائی۔ گُرسکھ منگے نہ کوئی دوار، دوسر اوٹ نہ کوئی تکایا۔ راہ سُکھالا درس دیدار، نیتر لوچن
 آپ کرائیا۔ شاہ کنگال ہائے اک دربار، اوچ نیچ نہ کوئی وڈیائیا۔ گھاڑن گھڑے سچّا سنیار، جگت ٹھٹھیار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا ناؤں اک وڈیائیا۔ ساچا ناؤں آتم رس، ہر ستگر ست سمجھائیندا۔ ساچا ناؤں ہر ہر دے جائے وس، ہر
 کی پوڑی آپ چڑھائیندا۔ ہر کا ناؤں میٹے رین اندھیری مس، ساچا نور اک چمکائیندا۔ ہر کا ناؤں مارگ دیوے دس، لکھ چوراسی پنڈھ
 مکائیندا۔ ہر کا ناؤں تیر انیالا مارے کس، بجر کپائی پار کرائیندا۔ ہر کا ناؤں سُن جھوٹھا مندر جائے ڈھٹھ، ساچے مندر سوہیا پائیندا۔ ہر
 کا ناؤں پُرکھ سمرتھ، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیندا۔ ہر کا ناؤں جُگ جُگ چلائے رتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ ہر کا ناؤں ایک ساچی وتھ،
 جن بھگتاں جھولی پائیندا۔ ہر کا ناؤں کرے پرکاش جوتی لٹ لٹ، جوت جوالا ڈگمگائیندا۔ ہر کا ناؤں ایک گھر وکھائے چوڈاں ہٹ،
 چوڈاں لوک مکھ بھوائیندا۔ ہر کا ناؤں تن پہنائے ساچا پٹ، ست دوشالہ اک وکھائیندا۔ ہر کا ناؤں پار کرائے آن باٹ، مات گرہہ پھند
 کٹائیندا۔ ہر کا ناؤں کسے نہ وسے چھپری چھت، چار دیوار بند نہ کوئی کرائیندا۔ ہر کا ناؤں کسے نہ اُچے مانس رت، رکت بوند نہ کوئی
 رکھائیندا۔ ہر کا ناؤں میل ملائے کلاپت، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا ناؤں آپ

دھرائیندا۔ ساچا ناؤں آپ دھرا، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ جُگا جُگنتر ویس وٹا، لوک مات کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھا، سیوک ساچی سیو کھائیا۔ ساچے سنت لئے ملا، سنت سہیلا اک ہو جائیا۔ گُرمکھ سبجَن لئے ہلا، نام ہلارا ایکا لائیا۔ گُرسکھ گودی لئے بہا، انگیکار آپ کرائیا۔ ساچی سوٹی ہتھ اٹھا، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ کوٹن کوٹی جیو دئے تڑیا، اپنا نام نہ کیسے بُجھائیا۔ جس جن اپنی دیا دئے کما، ایکا نام دئے سمجھائیا۔ گُرسکھ بھلے کدے نہ راہ، ساچا مارگ اک رکھائیا۔ ہر کا ناؤں بنائے ہنس کاں، کاگوں ہنس آپ اڈائیا۔ ہر کا ناؤں پتا ماں، سب تھائیں ہوتے سہائیا۔ ہر کا ناؤں دیوے ٹھنڈی چھاں، دوس رین سیو کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا نام آپ رکھائیا۔ ہر کا ناؤں گہر گمبھیر، گنونت آپ اپایا۔ ہرجن کرے سانت سریر، سانتک ست ست کرایا۔ من مت بُدھ دیوے دھیر، ست سنتوکھ آپ سمجھایا۔ امرت آتم بخشے ساچا نیر، نرمل سیر آپ پیایا۔ جگت وکارا کئے زنجیر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا نام آپ دھرایا۔ نام دھرائے ہر کرتارا، کرتا پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ درس دکھائے در دیدارا، دیناں ناتھ دیا کھائیا۔ آپ وچولا سرجنہارا، دوچا سنگ نہ کئے رکھائیا۔ آد جُگادی ساچی کارا، جُگا جُگنتر آپ کھائیا۔ جگت بسنتر دھواں دھارا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ نہ کوئی سبجَن میت مُرارا، ساک سین نہ کئے دسائیا۔ مات پت نہ کئے پیارا، دئے سہارا نہ بہین بھائیا۔ ہر کا ناؤں وست ہر تھارا، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ ڈُبدے پاتھر لائے پارا، پابن اپنا بہار چُکائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، نیتر رووے جگت شاہیا۔ ساقط نندک دُشت نہ کیسے وچارا، گُرمکھ ورلے بوجھ بُجھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر منگدے آئے بن بن بھکھارا، گر اوتار بھگت بھگونت آگے جھولی ڈاہیا۔ دوئے دوئے جوڑ کرن نمسکارا، نیوں نیوں اپنا سپس جھکائیا۔ نیتر روون زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کئے دھرائیا۔ بے آنت بے آنت بے آنت کہہ کہہ سرب پُکارا، ہر کا بھیو کئے نہ پائیا۔ سچکھنڈ وسنہارا ایکنکارا، ایکا کیرن کوٹن کوٹ برہمنڈ رچن رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا ناؤں آپ اپائیا۔ ایکا ناؤں ہر زینکار، ست پُرکھ نرنجن آپ اپایا۔ ایکا ناؤں شبدا دھار، شبدا شبدا آپ سمایا۔ ایکا ناؤں وشن برہما شولئے ادھار، ایکا ناؤں اپنا منتر نام درڑایا۔ ایکا ناؤں بھرے بھنڈار، وشن جھولی آپ بھرایا۔ ایکا ناؤں بول جیکار، برہما ویتا لئے سمجھایا۔ ایکا ناؤں لیکھا جانے وید چار، چارے مکھ ایکا گایا۔ ایکا ناؤں شنکر دھار، دھواں دھار آپ سمایا۔

ایکا ناؤں ترے گن وچار، ترے گن مایا لئے پرگٹایا۔ ایک ناؤں وشن برہما شو ترے گن مایا پائے سار، پنچم میلا سہج سُبھایا۔ ایک ناؤں پنج
 تت کرے آکار، ایک ناؤں پنچھی پرکرتی ونڈ ونڈایا۔ ایک ناؤں رو سس کرے اُجیار، ایک جوتی جوت کرے رُشنایا۔ ایک ناؤں ناری کنت
 کھیلے کھیل اپر اپار، ایک ناؤں سیج ہنڈھایا۔ ایک ناؤں اندر باہر گپت ظاہر، ایک ناؤں جنی جن گود بہایا۔ ایک ناؤں دائی دایا بنے
 سیوادار، سیوک سیوادارا روپ پرگٹایا۔ ایک ناؤں لکھ چوراسی بھانڈے گھڑے بن ٹھٹھیار، ایک ناؤں چارے کھانی ونڈ ونڈایا۔ ایک ناؤں
 چارے بانی لئے اُچار، پرا پستی مدھم بیکھری آپے دئے سُنایا۔ ایک ناؤں چارے جگ ونڈن ونڈے سنسار، ستجگ تریتا دوپر کلجگ ناؤں
 دھرایا۔ ایک ناؤں چارے ورنان کھیل کرے اپر اپار، کھتری براہمن شودر ویش اپنا رنگ رنگایا۔ ایک ناؤں کایا مندر اندر کر پسار، ڈونگھی
 گندر ناد سُنایا۔ ایک ناؤں انحد شبد سچی دھنکار، ایک ناؤں پنچم سخیاں منگل بہہ بہہ گایا۔ ایک ناؤں آتم برہم دئے آدھار، ایک ناؤں ایش
 جیو ملایا۔ ایک ناؤں وسے سچکھنڈ سچے دوار، ایک ناؤں لوآن پُریاں برہمنڈان کھنڈان جیرج انڈان آپ سمایا۔ ایک ناؤں جگ جگ لوک
 مات ہونے اُجیار، پنج تت چولا تن ہنڈھایا۔ ایک ناؤں کھیل کرے آپ نرنکار، نرگن سرگن روپ دھرایا۔ ایک ناؤں پاربرہم برہم دئے آدھار،
 بیہو ابھیدا آپ رکھایا۔ ایک ناؤں جگا جگنتر کرے ساچی کار، کرتا پُرکھ اپنی کار کرایا۔ ایک ناؤں بھگت بھگونت لئے اُبھار، ایک ناؤں ساچے
 سنتان راگ سُنایا۔ ایک ناؤں گرمکھ ساچے پائے سار، ایک ناؤں گرسکھ اپنے رنگ رنگایا۔ ایک ناؤں ستجگ ساچے کرے پیار، ایک منتر
 نام سُنایا۔ ایک ناؤں تریتا تریا کرے وچار، دوئے دوئے لیکھا جوڑ جڑایا۔ ایک ناؤں دوپر ہونے اُجیار، ترے گن مایا مؤل چُکایا۔ ایک ناؤں
 چوتھے جگ ورتے ورتار، گھر گھر اپنا ڈنک سُنایا۔ ایک ناؤں کرے سرب خبردار، سویا کھنے رہن نہ پایا۔ ایک اکھر اُچے تلے چڑھ کبیرا کوکے
 وارو وار، کنچن گڑھ محل اٹل سوہیا پایا۔ ایک ناؤں ستنام کر ورتار، ستگر پورا ساچا مارگ دئے وکھایا۔ ایک ناؤں نانک گائے نرنکار نرنکار
 نرنکار، نرگن اپنا روپ دھرایا۔ ایک ناؤں ایک گھر پاوے سار، ایک مندر دئے سہایا۔ ایک ناؤں راہ تکی ساچے یار، جگ جگ اپنا نین اُٹھایا۔
 ایک ناؤں منگے منگ بھکھار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ ایک ناؤں ور منگے کنت بہتار، ہر ساچا لئے پرنایا۔ کلجگ اتم آئی وار، پُرکھ ابناشی
 کھیل کھلایا۔ اپنے ناؤں کرے آپ پیار، لوک مات ویکھ وکھایا۔ آپے دیوے گرسکھان درس دیدار، بن دیدار درس حرص مٹ کدے نہ

جایا۔ آپے اپنے ناؤں کرے پیار، پریتم پیارا اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا ناؤں دئے وڈیایا۔ ہر ناؤں وڈیائی چار جُگ، جُگ کرتا آپ دیوائیا۔ ہر ناؤں وڈیائی گرسکھ سٹ، سَتگر پورا آپ وڈیائیا۔ ہر ناؤں وڈیائی سہائے رت، بہنڑی رین نال رلائیا۔ ہر ناؤں وڈیائی ملے پاربرسم ابناشی اچت، رُوپ انوپ دھرائیا۔ ہر ناؤں وڈیائی پنچ وکارا کڈھے کٹ، جوٹھ جھوٹھ دئے مٹائیا۔ ہر ناؤں وڈیائی امرت جام پیائے گھٹ، جگت ترشنا بھکھ مٹائیا۔ ہر ناؤں وڈیائی آون جاون جائے چھٹ، بندھن بندھ نہ کھئے بھوائیا۔ ہر کا ناؤں نہ سکے کھئے لٹ، کلجگ ٹھگ چور یار بیٹھے مکھ بھوائیا۔ ہر کا ناؤں سدا اٹت، نکھٹ کدے نہ جائیا۔ ہر کا ناؤں گرسکھ ایکا اوٹ، سدا سدا ہیوئے سہائیا۔ ہر کا ناؤں نرمل جوت، گھر نور ظہور رُشنائیا۔ ہر کا ناؤں اوت پوت، پتا پوت بنس اک وکھائیا۔ ہر کا ناؤں ساچا قلعہ کوٹ، شستر استر نہ کھئے گھائیا۔ ہر کا ناؤں لگے ساچی چوٹ، گوہند نگارہ اک وجائیا۔ ہر کا ناؤں چڑھائے ساچے مندر اچے کوٹ، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا نام وست اپنے ہتھ رکھائیا۔ نام وست ہر سرجنہارا، ہرجن ساچے جھولی پائیندا۔ ہرجن دیوے درس دیدارا، درشت ایشٹ آپ گھلائیندا۔ ساچا نام ست بھنڈارا، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ ساچا درس دُھر دربارا، دُھر درگاہی آپ کرائیندا۔ ساچا ناؤں ہرجن ساچا کرے پیارا، جس جن اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مارگ اک جنائیندا۔ ساچا مارگ راہ سُکھلا، پروردگار آپ اُپایا۔ گُرمکھ آسن سچ سینگھاسن آپ ملا، ست ستوادی ڈیرہ لایا۔ کِریا کھیل اچھل اچھلا، ول چھلدھاری بھیو نہ رایا۔ وسنہارا جلا تھلا، جل تھل مہیئل پھیرا پایا۔ ہرجن جوتی آپے رلا، شبدی ڈنک وجایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مارگ اک وکھایا۔ ساچا مارگ ناؤں ہر ہر، برسم پاربرسم ملائیا۔ سوہنگ شبد آگے دھر دھر، دھرت دھول دئے سہائیا۔ سَتگر کرنی اپنی کر کر، گُرمکھ کِرت لیکھے پائیا۔ نردھن نروریر آپے ور ور، اپنے انگ لگائیا۔ لکھ چوراسی وچوں پھڑ پھڑ اپنی گود بہائیا۔ اپنا ناؤں آپے پڑھ پڑھ، گُرسکھاں رہیا سُنائیا۔ اپنی اگن آپے سڑ سڑ، گُرمکھاں آگ بُجھائیا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ چڑھ، اپنا رُوپ درسائیا۔ اپنی ہمت آپے ہر ہر، گُرمکھاں ہمت رہیا ودھائیا۔ اپنی کِریا آپے کر کر، گُرسکھاں ڈر بھ بھو چُکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سُکھالا ایکا مارگ

سنسار ساگر دئے ترائیا۔ سنسار ساگر ڈونگھی دھار، جیو جنت نہ پار کرائیندا۔ نو چار آئی ہار، نیا نوکا نہ کوئی دکھائیندا۔ کھیوٹ کھیٹا سٹا پیر پسا، نیتربین نہ اکھ کھلائیندا۔ بھو ساگر وگے وہندی دھار، ویلے آنت نہ کوئی پچائیندا۔ جھوٹھی گاگر جگت پیار، کایا ٹھیکر بھن وکھائیندا۔ بن ستگر پورے کوئی نہ دیوے آدر مانس جنم گئے ہار، ہر کا روپ نہ کوئی درسائیندا۔ قدرت دے نہ ساچا قادر، کریم کرم نہ کوئی کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچا راہ دکھائیندا۔ ساچا راہ سرن گر سرنگت، چرن کول دھیان دکھائیا۔ آنت کنت بھگونت رکھے پت، پت پریشور بھئے سہائیا۔ سنت سہیلے گرمکھ سجن آپ اپنے لئے رکھ، تتی واؤ نہ لگے رائیا۔ چاروں کنت بھئے سہائی پُرکھ سمرتھ، کوٹن کوٹ روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن مارگ لئے دکھائیا۔ ہر ستگر مارگ پیکھیا، گرسکھ تیرا در دوار۔ نرگن دھر کے آیا بھسیا، جوتی جامہ لئے اوتار۔ مچھ داہڑی نہ کوئی کیسیا، روپ رنگ ریکھ نہ سرجنہار۔ در دربان ہویا درویشیا، اچی کوکے کرے پکار۔ جگ جگ در میٹے لیکھیا، جگا جگنتر چکھیا بہار۔ میل ملائے دس دشمشیا، در دروازہ کھول کواڑ۔ چرن بھائے برہما وشن مہیشیا، کروڑ تیتیساکرے نمسکار۔ گرسکھ تیرے اندر بہ بہ چتربھج ہو ہو آپے کھیڈیا، کھیلنہار آپ نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ تیرا منگے درس دیدار۔ ستگر دیدارا منگدا، گرسکھ تیرا نور ثورانی مکھ۔ آد جگاد کدے نہ سنگدا، گھرائے مٹاؤن دکھ۔ رس مانے تیری آتم سیج پلنگ دا، ڈونگھی کندر آپے لک۔ کرے کھیل سورے سربنگ دا، نرگن نرویر بھئے ربیا بک۔ اپنے آسو آپے تنگ کسدا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ سُنائے سچ سلوک۔ گرسکھ تیرے درس پیاسا، ہر ستگر سجن میت۔ جگ جگ ویکھے تیرا کایا کاسہ، نرگن بیٹھ اتیت۔ تیرے گرہ کرے واسا، تیرا روپ پت پُنیت۔ آد جگاد رہے داسی داسا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ہست کیٹ۔ گرسکھ تیرے ملن دی سک، ستگر ساچے آپ رکھائیا۔ جگ چوکری نہ بنیا کیسے دا مت، کوٹن کوٹ ناتا رہے جڑائیا۔ رسنا جھوا گا گا ہر ہری وساؤن چت، چیتن چت وچ نہ آئیا۔ پنڈت پاندھے منوڈے پتر پت، سورج جل چڑھائیا۔ باران گنڈلی ویکھ وار تھت، ودی سدی حساب لگائیا۔ چھ رُٹری رہے چت، من مت بڈھ دھیان لگائیا۔ نو گرہ کرن ہت، حرف حرف جگت پڑھائیا۔ ہر کا روپ نہ سکے کوئی ویکھ،

ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گرُمکھ تیرے ملن دی ایکا آس، سَتگر پُورے آپ رکھائیا۔ سَتگر پُورا ملن آیا، ملنی کرے جگدیش۔ ساچا سگن نال لیایا، شبد اگئی پڑھے حدیث۔ نین نائی نہ کوئی وکھایا، آپے چہتر جھلئے ہر جگدیش۔ اپنا پیسن آپے پیس سیو کھایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل پیس اکیس۔ گرُسکھ تیرا درس دِلاسا، دیرگھ روگ گوائیندا۔ گرُسکھ تیرا خوشیاں ہاسا، گر گوبند میل ملائیندا۔ گرُسکھ تیری منڈل راسا، گھر گوپی کابن نچائیندا۔ گرُسکھ تیری رسن سواسا، اپنا نام چلائیندا۔ گرُسکھ تیرا سچ بھرواسا، بھرم گرھ ٹزائیندا۔ گرُسکھ تیرا برہم پرکاشا، سَورج چنّ مُکھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن تیرا مُکھڑا ویکھن آئیندا۔ ہرجن تیرا مُکھڑا نُور، نُور نُورانہ ڈگمگائیا۔ نیڑے آیا جو دسے دُور، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ شبد اناد سُنائے نُور، تُریا راگ دئے الاٹیا۔ سرب کلا آپے بھرپُور، پُرکھ پُرکھوتم سچا شہنشاہیا۔ داتا جودھا وڈ سُورن سُور، پیرن پیر آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے ایکا نام درڑائیا۔ ایکا ناؤں سوہنگ جاپ، سَتگر پُورا سچ جائیندا۔ کوٹ جنم دا اترے پاپ، پتت پُنت آپ کرائیندا۔ ترے گن مایا تئے تاپ، ساتک ست ورتائیندا۔ برہم جنائے پاربرہم پاٹھ، پائھشالہ کایا مندر اک بنائیندا۔ آپ اُتارے اپنے گھاٹ، ساچا بیڑا پار کرائیندا۔ میٹے زین اندھیری رات، اندھ اندھیر گوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا ناؤں اک درسائیندا۔ ناؤں سُکھالا سوہنگ سو، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔ دُرمت میل ہرجن دھو، سَتگر پُورا چرن سرن سرنائیا۔ ہر بن اور نہ دسے کو، کون ویلے آنت لئے پچائیا۔ جگت ناتا تئے موہ، جس جن اپنا نام پڑھائیا۔ سُرتی شبدی جائے چھوہ، چھہر برکھا آپ لگائیا۔ ہرجن ویلے آنت نہ جائے رو، ہنس مُکھ مُکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نام سُکھالا اک درسائیا۔ سوہنگ سو نام زرنکارا، کلجگ اتم آپ پرگٹائیندا۔ چار جگ دی ساچی دھارا، سَتگر لوک مات دھرائیندا۔ اتم برہم پاربرہم کر پیارا، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ ایکا مندر ایکا گردوارا، ایکا بنک شہائیندا۔ ایکا پُرکھ ایکا نارا، ایکا کنت رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ راہ سُکھالا مارگ پنتھ، گر سَتگر آپ جنایا۔ بھو نہ پائے کوئی گرتھ، پُرکھ ابناشی کھیل رچایا۔ ہرجن وِرا جانے سنت،

جس سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ کلجگ مایا پائی بے آنت، منمکھ گوڑھی نیند سوايا۔ لکھ چوراسی ہومے ہنگت، جوٹھا جھوٹھا گرھ بنایا۔ نہ کوئی جانے منیا منت، من کا بھرم نہ کھئے مٹایا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل جگا جگنت، کلجگ اتم ویکھن آیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے اٹھایا۔ ہرجن ساچا اٹھیا، کلجگ اندھیری رات۔ ستگر پورا ایک اٹھیا، شبد اگمی دیوے دات۔ چار کُنٹ رہن نہ دیوے لُکیا، پورب جنان ویکھے مار جہات۔ گرسکھ بوٹا کدے نہ سُکیا، آپ اُپائے پارجات۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ویکھے مستک ماتھ۔ لہنا دینا مستک ماتھ، پورب کرم جنم کرم آپ چُکائیا۔ جس جن سُنائے ساچی گاتھ، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے تے آٹھ، نو دوارے کھوج کھوجائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستواد، چھ گھر بیٹھا آسن لائیا۔ پنجم میتا آد جُگاد، چوتھے پد رہیا سائیا۔ تیجے نیتر دیوے دات، دو جے نرگن سرگن روپ دھرائیا۔ اک اِکلا بیٹھ اِکانت، ویکھنہارا خلق خُدائیا۔ کلجگ اتم ہر سنگت بنائی اک جماعت، دوسر کرے نہ کھئے پڑھائیا۔ اٹھ پھر رہے پرہات، سندھیا اندھیرا نہ کھئے چھائیا۔ نانا تئا ذات پات، اوچ نیچ دئے وڈیائیا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹ، جو جن آئے سرنائیا۔ لہنا دینا چُکائے ہتھو ہاتھ، جگت اُدھار نہ کھئے وکھائیا۔ رکھے پت کملاپات، پت پتوتتا ساچا ماہیا۔ غریب نائیاں پُچھے وات، غریب نانا ہو ہو پھیرا پائیا۔ گرسکھ تیرے چرناں رہیا جھاک، اپنے نیتر بند وکھائیا۔ نو سو چرانوے چوکری جُگ دا پورا کرن آیا اپنا بھوکھت واک، آد پُرکھ جو آد لیا سُنائیا۔ وشن برہما شو کھول بیٹھے تاک، راہ تگن بن پاندھی راہیا۔ کون ویلا گرسکھ ملے ساچا سجن ساک، لکھ چوراسی نانا کھئے رہن نہ پائیا۔ پُرکھ اکال دین دیاں دو جہان چوڈاں لوک شبد اگمی آپ لے کے آئے ڈاک، دو جا ہلکارا نہ کھئے بنائیا۔ گھر گھر ونڈے اپنی شبد گاتھ، راتی ستیاں آپ اٹھائیا۔ آپے ہویا دیناں ناتھ، دینن ساچی سیو کھائیا۔ پہلوں میٹی اپنی ذات، گرسکھ تیری ذات پھیر بنائیا۔ اپنا کھیل کرے بوہ بدھ بھانت، گرسکھاں ایک روپ درسائیا۔ راہ سُکھالا ملیا کملاپات، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ لہن کھئے نہ جائیا۔ دیوے درس آپ رگھناتھ، رگھنس اک وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے سکلا سنگ رکھائیا۔ سکلا سنگ رکھاؤن آیا، رکھی مئی کرن پُکار۔ کلجگ جیو گرسکھ گُرمکھ ہرہوں وچھوڑے کٹھی آتم آپ ملاؤن آیا، ویس اولڑا آپے دھار۔ جنم جنم دی سترئی سوانی آپ اٹھاؤن آیا، نرگن نرگن لے اوتار۔ اپنی پچھلی پیتی

گُرسکھا سُناون آيا، اگلا کھيل کرے نرنکار۔ انڈیھی ان رس مٹھی اپنی رس گُرمکھا مَکھ چواون آيا، امرت پيالہ بھر بھنڈار۔ اپنی دھار تیکھی آپ وکھاون آيا، نہ کوئی کھنڈا مارے مار۔ چار ورن دی ساچی سیکھی آپ بناون آيا۔ گر گوبند کر پیار۔ پُرکھ اکال اپنا سَت وچھڑیا آپ ملاون آيا، میل ملائے وچ سنسار۔ اپنی رُت آپ سہاون آيا، پُهل پُهلواڑی ویکھے اک گلزار۔ اپنا میگھ آپ برساون آيا، آپے برکھے نجھر دھار۔ ساچا مارگ اک سیکھاون آيا، گُرسکھا کر پیار۔ پچھلا لیکھا آپ چُکاون آيا، اپنی ہتھیں دیوے پاڑ۔ رس پھکا مٹھا آپ بناون آيا، سوہنگ شبد کرائے جے جیکار۔ گُرسکھ تیرا حصہ آپ ونداون آيا، تولا بنیا آپ نرنکار۔ تیرا پیسن پیسا جنم جنم دا آپ کھاون آيا، در درویش بنیا آپ بیکھار۔ تیرا بھورا ڈگا اپنی ہتھیں اٹھاون آيا، وشنوں تیرا بھرے بھنڈار۔ گُرسکھ تیرا جھورا آپ مٹاون آيا، تیرے اندر وڑ وڑ کرے پیار۔ تیرا وقت تھوڑا آپ مُکاون آيا، شبد گھوڑے ہو آسوار۔ تیرا جوڑا آپ بناون آيا، جوڑا جڑے ناری کنت بھتار۔ گُرسکھ تیری آتم سیجا آپ ہنڈھاون آيا، پیا پریم آپے ستا پیر پزار۔ گُرسکھ تیرا مُکھ مُکھ دکھلاون آيا، جگت پردہ جھوٹھا گھنڈ دئے اُتار۔ ایکا سُکھ مانس مائکھ آپ وکھاون آيا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ مات ککھ سفل کراون آيا، جس جن بخشے چرن دوار۔ اُلٹا رُکھ پنڈھ مُکاون آيا، مر جئے نہ دوجی وار۔ اپنی گودی چُک سچکھنڈ ہاون آيا، اپنی ہتھیں کھول کواڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے دسے راہ سُکھالا آپے دیوے درس دیدار، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

★ ۱۹ پھکن ۲۰۱۷ بکرمی سنتا سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پُرا ضلع گرداس پُرا ★

ساچا مارگ ساچا راہ، سو پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ بیٹھا رہے بے پرواہ، ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹایا۔ ایکنکارا جانے اپنا ساچا تھان، درگاہ ساچی بھیو نہ رایا۔ آد نرنجن انہو پرکاش بنے ملاح، ابناشی کرتا ساچا بیڑا لئے چلایا۔ سری بھگوان اپنے مندر بہہ بہہ گائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ دھرایا۔ پارپرہم آد جُگاد جُگا جُگنتر کرے کھیل سچا مہرواں، مہبان اپنا حُکم چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا مارگ اک وکھایا۔ ساچا مارگ ہر کرتارا، درگاہ ساچی آپ رکھائیندا۔ دس نہ آئے وچ سنسارا، لوک مات بھیو کھئے نہ

پائیندا۔ ہر کا راہ تکے برہما وشن شو کر وچارا، نیتر نین نہ کھئے درسائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل اپر اپارا، اپرمپر اپنی دھار چلائیندا۔ دھام اولڑا ٹھانڈا دربارا، چار کُنٹ نہ کھئے دوارا، در دروازہ نہ کھئے کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا مارگ آپ بنائیندا۔ ساچا مارگ نہچل دھام، استہل دوارے آپ اُپائیا۔ آوے جاوے ایکا رام، دُوسر اور نہ کھئے چڑھائیا۔ کرے کرائے ساچا کام، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا مارگ اپنا پننہ آپے ویکھ وکھائیا۔ ساچا مارگ سچ محلہ، ہر ساچے سچ لگایا۔ اندر باہر اک اِکلا، نرگن نرگن پھیرا پایا۔ تھان سہائے اُچ اٹلا، محل اٹل آپ وڈیایا۔ سچ سینگھاسن آپے ملا، سوہاؤنت رہیا سہایا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، پلو دُوسر ہتھ کیسے نہ آیا۔ اپنی جوت آپے رلا، جوتی جوت ڈگمگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا راہ آپے ویکھ وکھایا۔ ساچا راہ سچکھنڈ، ست پُرکھ نرنجن آپ بنائیا۔ آد پُرکھ ونڈی ونڈ، ونڈنہار آپ ہو جائیا۔ راہ تگن کوئن برہمنڈ، دس کیسے نہ آئیا۔ شبد اگتی قلعے کوٹ کندھ، نرور پُرکھ آپ بنائیا۔ کوئی کرے نہ پرکاش سورج چند، اپنا نور ظہور رُشنائیا۔ آپے جانے اپنا پنندھ، ہر پاندھی سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا مارگ اک رکھائیا۔ ساچا مارگ اُچے مندر، سو پُرکھ نرنجن آپ لگایا۔ آپ جانے اندرے اندر، اپنی کھیل آپ رچایا۔ ساچے دھام آپ سہندر، ست پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے راہے آپے پایا۔ اپنا راہ ہر کرتار، ہر در ساچے آپ جنائیا۔ نہ کوئی جانے آر پار کینار، دو جہان وڈی وڈیایا۔ نہ کوئی باڈی بنائے وچ سنسار، روپ انوپ نہ کھئے درسائیا۔ نہ کوئی لیکھا لیکھے بن لیکھار، کاتب بیٹھا مکھ شرمائیا۔ نہ کوئی طالب طلب کرے پروردگار، طلبا مات نہ کھئے پڑھائیا۔ نہ کوئی اکھڑ سکے وچار، پینتیس اکھڑ دین دُہائیا۔ نہ کوئی گر کھول سکے کوار، بیٹھے تازیاں لائیا۔ نہ کوئی اوتار وکھائے کیسے سنسار، بے انت بے انت رہے سب گائیا۔ ہر کا مندر اگم اپار، مارگ اگم اپنے وچ چھپائیا۔ جُگا جُگنتر ساچی کار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا راہ سرب گنوت، در گھر ساچے آپ لگائیندا۔ آوے جاوے اک بھگونت، قُدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ راہ تگن کوئن کوٹ سنت، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ ویس انیکا کرے انت، انت کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ آد جُگادی مہا اگت، لیکھا لیکھت نہ کھئے لیکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا

کر، ساچا مارگ اک سمجھائیندا۔ ساچا مارگ ہر نرنکارا، لوک مات جنائیا۔ گر اوتار وسن تھر گھر دوارا، شبدی شبد وجے ودھائیا۔
 پُرکھ اناشی ہو اُجیارا، تھر گھر اپنا پنڈھ مُکائیا۔ تھر گھر ساچے ہوئے باہرا، نرگن نرگن دھار چلائیا۔ نرگن پوڑا نرگن چڑھنیہارا، نرگن ڈنڈا
 اک وکھائیا۔ نرگن گیت نرگن ظاہرا، نرگن اندر باہر ویس وٹائیا۔ نرگن جانے اپنی کارا، کرے کار سچا پاتشابیا۔ سچکھنڈ ویکھے اپنی
 دھارا، دھار دھار وچ پرگٹائیا۔ اپنا راہ رکھے نیارا، نرور بہیو نہ آئیا۔ سچکھنڈ ساچے ہو اُجیارا، جوتی نرور نرور درسائیا۔ سچ سینگھاسن
 کر تیارا، پُرکھ اناشن آسن لائیا۔ در درویش بن بھکھارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ اپنا سیس جھکائیا۔ سیس جگدیش سوہے دستارا، پنچم
 پنچ پنچ وڈیائیا۔ چہتر جھلئے اپر اپارا، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ کرے کرائے سچ وبارا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ توں ہوئے باہرا،
 اپنا مارگ آپے ویکھے وکھائیا۔ رُوپ رنگ ریکھے نہ کوئی کرے پیارا، ایشٹ ایش نہ کھئے دھرائیا۔ اپنے آتر آپے وسے ہر نرنکارا، قلعے کوٹ نہ
 کھئے سہائیا۔ اپنا چرن رکھے وچ سچکھنڈ دوارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا مارگ اپنے وچ ٹکائیا۔ اپنا مارگ اپنے وچ
 رکھے، آد پُرکھ دیا کھائیندا۔ سچکھنڈ دواویوں ہو وکھے، اپنا بہیو اپنے وچ جھپائیندا۔ اپنے آتر آپے ہو پرتکھے، اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے
 جانے اپنا پکھے، ویلا وقت نہ کھئے وکھائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے راہ چلائیندا۔ آپے رُوپ ہوئے پُرکھ سمرتھے، جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ اپنا میل ملاونہارا، آد پُرکھ اکھوایا۔ سو پُرکھ نرنجن رُوپ دھر نیارا، سچکھنڈ ڈیرہ لایا۔ ہر
 پُرکھ نرنجن کر پسارا، سچ سینگھاسن سوہا پایا۔ ایکنکارا بہیو نیارا، در دربانا سیس جھکایا۔ آد نرنجن کر پسارا، میٹنہارا دھوان دھارا،
 جوتی جوت نرور رُشناہیا۔ سری بھگوان ساچا لاڑا، سچکھنڈ دوارے لایا پاڑا، گھر گھر وچ لے پرگٹایا۔ سری بھگوان میت مُرارا، سیوک
 سیوا کرے اپارا، تھر گھر ساچا بنک اُپایا۔ پاربرہم پرہہ کر پسارا، تھر گھر وسے ایکا دھارا، نرگن نرگن سچ وبارا، ناری کنت رُوپ وٹایا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا مارگ دے سمجھایا۔ تھر گھر ساچے ناری کنت، پاربرہم خوشی منائیا۔ اپنی چولی آپے رنگے
 بسنت، رُوپ انوپ آپ چڑھائیا۔ اپنی بنائے آپے بنت، اندر باہر کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا مارگ
 ویکھے وکھائیا۔ ناری کنت سچ پیارا، ہر ہر اپنی سیج ہنڈھائیندا۔ جنی جن بے نرنکارا، ساچی گود آپ سہائیندا۔ سٹ بنایا شبد دُلارا،

اپنی ککھوں باہر کڈھائیندا۔ دائی دایا بن اگم اپارا، اپنی کھیل کھلائیندا۔ ہر کا مارگ نہ کوئی جانے آئے ہونے جانہارا، اپنا راہ آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے آئے وڑ، پتا پوت ماتا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ مات پت پت بالک، ہر ساچی کھیل کھلائیا۔ زرگن زرگن بن بن ثالث، ساچی ثالثی اک وکھائیا۔ اپنا رُپ دھریا خالص، دوسر اور نہ کھئے ملائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سٹ ڈلارا ہر ہر جایا، جنی جن سوہا پائیندا۔ دائی دایا بن بن سیو کمایا، سیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا مارگ دئے سمجھایا، پاندھی اپنا پندھ وکھائیندا۔ دھر فرمانا اک جنایا، حکمی حکم آپ لائیندا۔ زرگن زوریر پُرکھ اکال درس دکھایا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ سمرتھ ہتھ سر آپ ٹکایا، مہا اکتھ آپ پڑھائیندا۔ اپنا رُپ آپ پرگٹایا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک سمجھائیندا۔ ساچا مارگ ہر ہر سٹ، ہر ساچا سچ درڑائیا۔ کرپا کرے ابناشی اچت، پارپریم بے پرواہیا۔ آپ سہائے ساچی زت، زت زٹری ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ لائیا۔ ساچا مارگ لاونا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سٹ ڈلارا اک اٹھاون، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچاونا، سورج چن آپ چڑھائیندا۔ منڈل منڈپ آپ وساونا، دھرت دھول جل بنب اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک سمجھائیندا۔ ساچا مارگ کر تیار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ شبد سٹ دئے آدھار، سیس جگدیش ہتھ ٹکائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے گن میلا دئے ملائیا۔ پنج تت کرے پیار، کھیلے کھیل سچا شہنشاہیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ سنسار، لوک مات دئے دھرائیا۔ مانس منکھ کر پیار، مانو جاتی دئے وڈیائیا۔ دیوے داتی دھر دی دھار، دھر درباری آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ لوک مات آپ چلائیا۔ لوک مات ہر راہ چلایا، لکھ چوراسی کر وچار۔ گرمکھ ساچے لئے جگایا، آتم آنتر اک آدھار۔ سنت ساچن لئے اٹھایا، دیوے امرت رس ٹھنڈا ٹھار۔ بھگت بھگونت میل ملایا، راہ دئے اک نیار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ ساچا راہ وچ سنسارا، ستگر پُرکھ آپ جنائیا۔ گھر وچ گھر کر تیار، بنک دوارا دئے وڈیائیا۔ گرہ مندر دیپک کر اُجیارا، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ انحد شبد ناد سچی دھنکارا، دوس رین وجائیا۔ گھٹ ویکھے دھوآن

دھارا، اندھ اندھیرا اپنے ہتھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ ایکا ایک دئے وڈیائیا۔ کایا اندر کھیل اولّا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ پنج پھڑایا ایکا پلا، ایکا دھار بندھائیندا۔ ترے ترے لیکھا نہ کھئے جنائیندا۔ دئی دوتی لایا سلا، سانتک ست نہ کھئے ورتائیندا۔ پنج وکار کرے ہلا، دوس زین اٹھ اٹھ دھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا مارگ ہر زینکارا، لوک مات اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ جگت جگ میٹے دھندھوکارا، دھواں دھار رہن نہ پائیا۔ ساچا ناؤں کرے سچ جیکارا، شبدی شبد آپ سنائیا۔ سنسار ساگر ویکھے ڈونگھی غارا، کوری بھوری پھول پھلائییا۔ گرمکھ ورلے بنائے سچ سوڈاگر، وست امولک ایکا ونج کرائیا۔ لیکھا جانے کایا گاگر، کاجی ماٹی ہاٹی ساچے ہٹ وکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک پرگنائیا۔ ساچا مارگ لوک مات، ستگر پورا آپ جنائیندا۔ شبدی شبد بندھائے ساچا نات، جگت ناتا اک رکھائیندا۔ اکم اکمڑی سنائے گاتھ، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ سدا سہیلا وسے ساتھ، سکلا سنگ نبھائیندا۔ آپ چڑھائے اپنے راتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک وڈیائیندا۔ ساچا مارگ گر چرن کول، چار جگ وڈیائیندا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھرت دھول، جو جن مارگ ایکا پائیندا۔ آتم آنتر کھلے کول، اُلٹا کول آپ بھوائیندا۔ پون سواسی جائے مول، رت بسنتی آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ ساچے مارگ آپے لا، گر گرسکھ آپ ترائیا۔ جگا جگنتر بن ملاح، ساچے بیڑے لے چڑھائیا۔ کر کرپا جنائے اپنا نان، ناؤں زینکار آپ دھرائیا۔ میل ملائے تھاوں تھان، سرشٹ سبائی پھول پھلائییا۔ پکڑنہارا آپے بانہ، بازو بل نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ اُپائیا۔ ساچا مارگ ساچا پنٹھ، مگ اپنا آپ جنائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، بے آنت بے پرواہیا۔ ہرجن بنائے ساچی بنت، گھڑن بھتہار آپ اکھوائیا۔ رسنا چہوا ایکا منت، سو پُرکھ زینجن کرے پڑھائیا۔ ہنگ ہوئے گرھ تھے ہنگت، ہنسا کھئے رہن نہ پائیا۔ سچکھنڈ دوارا ساچی سنگت، ست پُرکھ زینجن میل ملائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن دوارا دسے ساچی جنت، گھر ساچا اک وکھائیا۔ چرن دوارا راہ سکھالا، گر ستگر آپ لگایا۔ نیتر درس سچی مالا، من کا منکا آپ بھوایا۔ ادھرے پار شاہ

کنگالا، شہنشاہ نہ کھئے وڈیايا۔ ست پُرکھ نرنجن بن دلالا، جگت دلیری آپ وکھایا۔ ناتا توڑ کال مہاکالا، گُرمکھ لال لئے اُٹھایا۔ جگت جگ چلی اولڑی چالا، بھیو کھئے نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچا ویکھ وکھایا۔ راہ سُکھالا سہج گنوت، گنی گن اپنا گن جنائندا۔ دھن وڈیائی گُرمکھ گر گر سنت، ستگر ساجن کھیل کھلائندا۔ نام وہونا جیو جنت، جاگرت جوت نہ کھئے وکھائندا۔ مایا ممتا دیو دنت، ترے گن بھیڑ بھڑائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا مارگ اک وکھائندا۔ واہ واہ مارگ ستگر لایا، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ واہ واہ مارگ ستگر لایا، کھوجن بن کھئے نہ جائیا۔ واہ واہ مارگ ستگر لایا، تیرتھ تٹ کنارہ اٹھسٹھ پھیری نہ کوئی پائیا۔ واہ واہ مارگ ستگر لایا، مندر مسجد مٹھ شودوالا ویکھن کھئے نہ جائیا۔ واہ واہ ستگر مارگ لایا، دُرمت میل کٹ، ایکا امرت جام پیائیا۔ واہ واہ ستگر مارگ لایا، اک وکھائے ساچا ہٹ، نام وست آپ وکائیا۔ واہ واہ ستگر مارگ لایا، گُرمکھ وِرا لایا لئے کھٹ، مٹمکھ بیٹھا مُکھ بھوائیا۔ واہ واہ ستگر مارگ لایا، ہرجن امرت آتم رس لئے چٹ، مٹمکھ تھکان مُکھ بھرائیا۔ واہ واہ ستگر مارگ لایا، گرھ ہنکاری جائے ڈھٹھ، ست سنتوکی ایکا بُرج بنائیا۔ واہ واہ ستگر مارگ لایا، ہرجن جوت جگائے لٹ لٹ، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ واہ واہ ستگر مارگ لایا، دُئی دویتی میٹھے پھٹ، ایکا روپ سرب درسائیا۔ واہ واہ ستگر مارگ لایا، ایکا روپ وکھائے گھٹ گھٹ، دوسر دھار نہ کھئے جنائیا۔ واہ واہ ستگر مارگ لایا، شبد اکھی مارے سٹ، ہرجن سوئے آپ جگائیا۔ واہ واہ ستگر مارگ لایا، گُرمکھان تن پہنائے نام پٹ، جگت چیتھڑا پندھ مکائیا۔ واہ واہ ستگر مارگ لایا، اپنا راہ جائے دس، نہکلنک چرن سرن سچی سرنائیا۔ واہ واہ ستگر مارگ لایا، ہردے اندر جائے وس، واستک روپ اپنا آپ بُجھائیا۔ واہ واہ ستگر مارگ لایا، وشن برہما شو چرن دوارے آئن نس، ویلا وقت آپ سمجھائیا۔ واہ واہ ستگر مارگ لایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا مارگ ایکا گھر بنائیا۔ واہ واہ ستگر مارگ لا، لاشریک دیا کھائندا۔ واہ واہ ستگر مارگ لا، جگت تاریک اندھیر مٹائندا۔ واہ واہ ستگر مارگ لا، جگت بھگت بھگونت روپ انوپ باریک دس کیسے نہ آئندا۔ واہ واہ ستگر مارگ لا، ہر سنگت دسے اک تاریخ، ایکا وقت ایکا ویلا گُرمکھ گُرسکھ ہرجن ساچے پار کھائندا۔ واہ واہ ستگر مارگ لا، آنت نہ دیوے پیٹھ، سنمکھ اپنا درس دکھائندا۔ واہ واہ ستگر مارگ

لا، مٹھا کرے کوڑا ریٹھ، جس جن اپنا چرن چھپائیندا۔ واہ واہ ستگر مارگ لا، کایا کرے ٹھنڈی سیت، جس جن اپنا اشٹ وکھائیندا۔ واہ واہ ستگر مارگ لا، اک سُنائے سہاگی گیت، سوہنگ شبد آپ گائیندا۔ واہ واہ ستگر مارگ لا، گرسکھاں کرے آپ پریت، پریم اپنا روپ وٹائیندا۔ اپنی پرکھے آپے نیت، گرسکھ جوہری مات پرکھائیندا۔ جگت اولڑی چلائی ریت، چار جگ گراوتار راہ نہ کھئے وکھائیندا۔ چھڈ سینگھاسن بنیا میت، گرسکھ بھگت سداے چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ کلجگ کال رہیا بیت، پت پت نہ کھئے کرائیندا۔ روداس چار کرے پیار لیکھا لکھے اک انڈیٹھ، انڈیٹھ روپ آپ لکھائیندا۔ جگ جگ اہل جو کری پپریت، اپنی بھل گرسکھاں کولوں آپ بخشائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہارج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا مارگ اپنا راہ جن بھگتاں مات دئے وکھا، دوسر نین نہ کھئے کھلائیندا۔

★ ۱۹ پھگن ۲۰۱۷ پکرمی کرتار کور دے گرہ پنڈ بابو پرا ضلع گرداس پور ★

ہر ستگر مارگ پائیندا، گر گرسکھ بال نادان۔ لکھ چوراسی وچوں آپ اٹھائیندا، شبد جنائے دھر فرمان۔ انتر آتم ویکھ وکھائیندا، وڈ داتا گن ندھان۔ جگت بسنتر آپ بچھائیندا، امرت برے میگھ مہان۔ ساچا شستر ہتھ پھڑائیندا، نام کھنڈا تیز کرپان۔ لوآن پریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ پھرائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ انڈج جیرج ویکھ وکھائیندا، اُتبھج سینج ویکھ جگت مکان۔ کاغد قلم بھیو نہ آئیندا، گنتی گئے نہ کھئے زبان۔ بے آنت بے آنت پرہ اپنی کھیل کھلائیندا، وڈ داتا سری بھگوان۔ جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا، جودھا سورپیر بلی بلوان۔ ساچا مارگ آپ رکھائیندا، لکھ چوراسی رکھے آن۔ گھٹ گھٹ اندر ویکھ وکھائیندا، جوتی جاتا نور مہان۔ اپنی ودیا آپ پڑھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سدا سہیلا اک مہربان۔ گرسکھ آپ اٹھائیندا، کر کرپا گن ندھان۔ جنم جنم دا لیکھ مکھائیندا، ویکھنہارا مار دھیان۔ اپنا پنڈھ اپنے ہتھ رکھائیندا، پاندھی بنے سری بھگوان۔ گیت سہاگی چھند سُنائیندا، کلمہ قلمی اک ایمان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی نگاہبان۔ نگاہبان زوریر پرکھ اکال، ہر وڈا وڈا وڈیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو

سِری بھگوان دا، جُگا جُگنت مہا اگنت۔ ویس وٹائے کال مہاکال دا، لیکھ چُکائے جیو جنت۔ اپنا منتر اپنا ناؤں آپ سیکھال دا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ہر بے آنت۔ ناؤں نرنکارا آپے دس، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ پنج تت کایا اندر جائے وس، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے درسائیا۔ کر پرکاش کوٹن رو سس، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ اپنے اندر آپے بہ بہ رسیا ہس، چنتا غم نہ کھئے رکھائیا۔ آپ اپنے ہویا وس، پاربرہم برہم اپنے انک سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سچا شہنشاہ ہر بھگوانا، آد جُگاد سمایا۔ لکھ چوراسی دیوے دانا، جیا دان جھولی پایا۔ ایش جیو کھیل مہانا، جگدیش آپ کھلایا۔ اپنا ناؤں دھر فرمانا، لوک مات آپ سنایا۔ لکھ چوراسی وچوں مانس مائکھ کر پروانہ، ہرجن اپنا میل ملایا۔ آپ سنائے اپنا گانا، راگ ناد آپ وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لے اٹھایا۔ ہرجن ہر ہر اٹھائیندا، کر کِریا سِری بھگونت۔ اپنی بوجھ آپ بھجھائیندا، آپ جنائے منیا منت۔ مت بدھ آپ سمجھائیندا، سرتی شبدی میلا ناری کنت۔ ساچے تخت آپ بھائیندا، وڈ داتا گہر گمبیر گنونت۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، کرے کھیل آد آنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ لیکھا جانے جیو جنت۔ جیو جنت ہر جانیا، لکھ چوراسی کایا پھول۔ گرُمکھ وِرا آپ پچھانیا، ساچے کنڈے ہر ہر تول۔ چرن کول کول چرن دیوے ساچا مانیا، وڈیائی دیوے اُپر دھرت دھول۔ کیسے ہتھ نہ آئے راجے رانیاں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن آتم آنتر رسیا مؤل۔ آتم آنتر وسیا، پُرکھ بدھاتا بے پرواہ۔ آد جُگادی پھرے نسیا، جن بھگتاں بنے ملاح۔ شبد نیرالا تیر ایکا کسیا، ایکنکارا ایکا وار دیوے لا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے دئے سمجھا۔ ہرجن ہر سمجھائیندا، آپ اپنا پردہ کھول۔ مانس جنم مات دیوائیندا، لکھ چوراسی وچوں انمول۔ اپنی بوجھ آپ بھجھائیندا، اندر وڑ انحد وجائے ڈھول۔ بجر کپائی آپ کھلائیندا، سدا سہیلا وسے کول۔ امرت جام آپ پیائیندا، سچ سچ دیوے اپنی پابل۔ اپنا کیتا قول نبھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ چُکائے پردہ اوہل۔ پردہ اوہلا چُکنا، ہر ستگر آپ چُکائے۔ گرِسکھ تیرا پینڈا مُکنا، رِوداس چہارا لیکھ لکھائے۔ اتم ویلا نیڑے ڈھکنا، جُگ چوکڑی رہے وِپائے۔ ست سروپ ہو ہو سِری ہر بکنا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ ہے۔ گرِسکھ تیرا اُجل کرے مُکھنا ساچا مُکھڑا آپ

صلاح۔ تیری جنم جنم دی میٹے بھکھنا، آتم آنتر درس دکھائے۔ تیری پوری کرے سُکھنا، سُکھی گھر اک وسائے۔ اُلٹا مات گریہ نہ ہوئے
 رُکھنا، لکھ چوراسی پھند کٹائے۔ پنج وکارا تیرے وچوں پٹنا، جڑ لگی رہے نہ رائے۔ تیرا اندروں تیرا ستارا آپے پھٹنا، ستگر پورا دئے
 پرکٹائے۔ تیرا جھوٹا گرہ گر پورے آپ لٹنا، مایا ممتا موہ مٹائے۔ تیرا وکارا اپنی ہتھیں کٹھنا، دیوے آنت سزائے۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، پورب لیکھا آپ گنائے۔ نو نو جنم نہ لیکھا جانا، مائس مائس روپ دھرا۔ پھردا رہیا بال انجانیا، مت من بدھ نہ چلے کھئے
 چٹرا۔ اپنا گھر نہ کیسے پچھانیا، در در رہیا پھیری پا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دھر درگاہ۔ دھر درگاہی
 لیکھا لکھ دا، آد آنت ایکنکار۔ سکھیا کیسے کولوں نہ سکھ دا، سکھ سکھیا سکھاونہار۔ ہر کا بھانا کدے نہ مٹدا، نہ کوئی ہوئے میٹنہار۔
 روداس چمارا راہ دسے پرہ ملن دی سک دا، سک ایکا میت مُرار۔ ناتا تھے اوچ نیچ دا، راؤ آئے رنک دوار۔ کرے کھیل ہر جگدیش دا،
 جگت جگت دئے ادھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے لکھنہار۔ لیکھا لیکھ لکھائیندا، لکھنہار گوپالا۔ روداس
 چمارے دیا کھائیندا، دینا بندھپ دین دیا۔ ہتھ کسیرا اک وکھائیندا، جگت جانے نہ کھئے مالا۔ گنگا رام کیوں پچھتائیندا، کرے کھیل ہر
 نرالا۔ کسیریوں کنگن آپ وٹائیندا، کرپا کھیل بن دلالا۔ من ممتا آپ ودھائیندا، ترے گن مایا جگت جنجالا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، پھل ویکھے لگا ڈالا۔ ساچا کنگنا ایکا کنگن، کندھی پار کھئے نہ جائیا۔ تن من کایا چاڑھے رنگن، اتر کدے نہ جائیا۔ کیسے
 ہتھ نہ آئے وچ برہمنڈن، کھوجے سرب لوکائیا۔ ایکا کنگن دیوے دنڈن، جنم جنم دی میل دھوائیا۔ لیکھا جانے وچ ورہنڈن، پارہرم
 بے پرواہیا۔ روداس چمارا گائے ایکا چھندن، آنتر رام نام لو لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھیا لیکھا دئے سمجھائیا۔
 لیکھ لکھایا ہر گوہند، لیکھا لیکھ نہ کھئے مٹائیندا۔ روداس چمارے نہ کوئی ہرکھ سوگ دسے چند، چنتا چکھا نہ کھئے وکھائیندا۔ ایکا اوٹ
 رکھے ہر بخشند، چرن کول دھیان لگائیندا۔ بھگت بھگوت بنائے بند، نادی سٹ آپ اُچھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آپ اپنا کھیل کھلائییندا۔ کنگن گیا کنگن دوار، کنگن کنگن ہتھ نہ آئیا۔ رسنا بول بول جیکار، روداس چمار اک سنائیا۔ تُوں ٹھگ
 میں ٹھگنہار، پارہرم ٹھگوری رہیا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ٹھگ نال ٹھگ کرے گڑمائیا۔ روداس ٹھگیا گیا

باہمن، اپنا بھیو نہ مؤل جنایا۔ گنگا رام ٹھگیا رِوداس نہ بنیا ضامن، کنگن اک چُرایا۔ کرے کھیل ہرِ بھگوانن، دوہاں اپنا میلِ ملایا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، ایکا گُن دئے وکھایا۔ گُن وکھائے ہرِ بھگونت، رِوداس رنگ رنگائیا۔ رِوداس ملیا ہرِ ہرِ کنت،
 ناری اپنی خوشی منائیا۔ پاٹے چیتھڑ چڑھیا رنگ بسنت، اُتر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، ایکا ت ت دئے
 سمجھائیا۔ براہمن رووے کرے پُکار، نیتز نیر اُچھالیا۔ کنگن ویکھ ہویا ہنکار، مایا ممتا موہ ودھا لیا۔ ناتا ٹٹیا ایکنکار، مائس جنم ایویں
 گالیا۔ چرن دھوڑی ڈھیہہ ڈھیہہ منگے چرن چہار، آگے اپنی جھولی ڈاہ لیا۔ ہوں بھکھک بھکھاری آیا دوار، منگے بن سوالیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہرِ، آد پُکھ بن دلایا۔ رِوداس چہار سُنائیندا، اُتر آتم کر دھیان۔ تیرا میرا تیرا ایکا
 کنت نظری آئیندا، ایکا مندر اک مکان۔ تیری مہما پنڈت نہ کھئے گنائیندا، تیرے اُپر مہر کرے بھگوان۔ گنگا ہٹھے تیرے نال ہتھ ملائیندا،
 کنگن بخشیا اپنا دان۔ جیو جگت بھیو کھئے نہ پائیندا، بھلے بال نادان۔ تیری میری میری تیری اپنی ہتھیں گنڈھ پوائیندا، شبد جنائے دُھر
 فرمان۔ کلجگ کنڈھ آپ بہائیندا، دوہاں وکھائے اک استھان۔ پرمانند آپ سہائیندا، پرم پُکھ وڈ مہربان۔ میرا میرا اپنے وچ ملائیندا،
 تیرا دھرے جگت نشان۔ نو نو گپڑا آپ چلائییندا، چوتھے جگ کرے کلیان۔ مائس مائس رُوپ وٹائیندا، مانکھ ہٹھے چتر سُبجان۔ ماتو اپنی
 گود بہائیندا، ایکا دیوے ساچا دان۔ اتم پنڈھ مُکائیندا، کھیلے کھیل سِری بھگوان۔ کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا نو جوان۔ بال
 پردھ نہ رُوپ دھرائیندا، ایکا نورو نور مہان۔ آوندا جاندا دس نہ آئیندا، جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، آپ جنایا ہرِ فرمان۔
 کلجگ اتم آونا، جگ چوکرئی رہن نہ پائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی پنڈھ مُکاونا، گر اوتار دین گواہیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنی
 گود بہاونا، بھیو ابھید اپنے وچ چھپائیا۔ نرگن رُوپ آپ دھراونا، جوتی جامہ جوت جگائیا۔ رو رو تیرا ساتھ نبھاونا، داس داس سیو
 کمائیا۔ شبدی شبد میل ملاونا، شبد وچولا اک رگھرائیا۔ ساچا ڈھولا اک سُناونا، اپنا ناؤں کر رُشنائیا۔ سو پُکھ زرنجن اپنا رُوپ
 دھراونا، ہنگ میلے سہج سُبھائیا۔ سوہنگ اکھڑ اک بناونا، ناری کنت برہم پاربرہم ایکا سیج سُبھائیا۔ گنگا رام تیرا جنم پھیر دواونا،
 پنج ست دئے وڈیائیا۔ پنجان تتان بھیو کھلاونا، ست ستوادی ستوان در آپ وکھائیا۔ ستونجا سال مُکھ چھپاونا، مائس پردہ پھیر چُکائیا۔

پچھلی آئیو اپنے لیکھے لاونا، آگے مارگ آپے پائیا۔ باراں ہاڑ لیکھیا پور کرآونا، بھل کدے نہ جائیا۔ جو سُنایا سو اپنے وچ ٹکآونا، آپا تیرے وچ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ پوری آس کرے کرے یوگ، سَتگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ پہلاں پچھلے جنم دا کٹے وجوگ، کوڑا روگ دئے گوائیا۔ دُوچے شبد سُر ت کرے سنجوگ، گُر سَتگر میل ملائیا۔ تیجے آتم سیجا بھوگے بھوگ، بھسمڑ مر کدے نہ جائیا۔ چوٹھے گھر اک وکھائے ساچا جوگ، سوہنگ شبد آتم پرما تم ایکا رنگ رنگائیا۔ پنچم لیکھا جانے کایا قلعے کوٹ، پنچم ناد شبد دُھن سُنائے سچّی شنوائیا۔ چھیویں گھر آگادھ بودھ، بودھ آگادھی ایکا اکھّر دئے پڑھائیا۔ ستویں ست ستوادی لیکھا جانے چوڈاں لوک، لوک پرلوک بھوئے سہائیا۔ اٹھویں اٹھان تتاں دیوے موکھ، مکّتی گُر چرن گرسکھ تیرے پیراں بیٹھ دبائیا۔ نو دوار ہرکھ چُکائے سوگ، چنتا چکھا نہ کھئے جلائیا۔ دسویں درس دکھائے اموگھ، سووت جاگت ایکا رنگ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے لئے ور، اپنا بھيو آپ کھلائیا۔ ہر ہر بھيو کھلاونا، کایا اندر بنک دوار۔ آپے برہم پاربرہم میل ملاونا، ساچی سیجا کرے پیار۔ جوت زرنجن دیپ جگاونا، آٹھ پھر رہے اُجیار۔ انحد نادى ناد وجاونا، آپے گائے منگلاچار۔ بجر کپائی توڑ تڑاونا، ناتا توڑے دھواں دھار۔ اگنی تت آپ بجاونا، امرت برکھ ٹھنڈی ٹھار۔ ناہی کول آپ اُلٹاونا، کول کولا پاوے سار۔ ایڑا پنگل آپ سمجھاونا، دیوے مت سچّی سرکار۔ ٹیڈھی بنک پار کرآونا، سُکھمن رکھے اپنی دھار۔ جگت واسنا میٹ مٹاونا، من منوآ نہ کرے خوار۔ ساچی مت بُدھ اک دساونا، ہر چرن پریتی سچ پیار۔ جگت ریتی ویکھ وکھاونا، پتت پُنتی کِرپا دھار۔ پہلی پیتی کی پھول پُھلاونا، اُپر پردہ دیوے ڈار۔ آگے بھوئے آپ ضامنا، مارگ دسے اک سُکھال۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامنا، گرسکھ بھوئے نہ تیرا زوال۔ میٹے رین اندھیری شامنا، جلوہ نُور وکھائے اک جلال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن میلے اپنے لال۔ لال انٹرا میلیا، گرسکھ کر پیار۔ ایکا مندر وسے گرو گُر چیلیا، سوہے بنک دوار۔ ہر پایا سجن سہیلیا، وچھڑ نہ جائے وچ سنسار۔ رائے دھرم دی کٹے جیلیا، چتر گپت نہ کرے خوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیوے ایکا ساچا ور، ہرجن بنے در بھکار۔ ہرجن بھکاری منگدا، ایکا نام انڈیٹھ۔ سَتگر پورا چولی رنگدا، جُگ جُگ کرے ساچا ہت۔ وجائے تال نام ایکا مردنگ دا، ویس اولٹا نت نوت۔ رس مانے سیج

پلنگ دا، آتم سیجا بہ بہ مت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ور، مائس جنم لیکھ چُکائے، پُورب کرماں جت۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، اٹھ پھر اک جمال رکھائے، سُن سیکھوپت جاگرت تریا ایکا رُپ درسائے، نہ کوئی وار نہ کوئی تہت۔

★ ۱۹ بھگن ۲۰۱۷ بکرمی منشا سینگھ میلا سینگھ دے گرہ پنڈ بابو پُرا ضلع گرداس پُری ★

آد پُرکھ ایکا ہر، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ وسنہارا ساچے گھر، گھر مندر آپ اپائیا۔ نرہہ بھو نہ رکھ کھئے ڈر، بھہ اپنا سرب جنائیا۔ کرے کھیل اکم اپر، اکم اکمڑی کار کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رُپ آپ دھرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن رُپ اولا، ہر ہر ساچا آپ دھرائیندا۔ کرے کھیل اک اکللا، عقل کل دھاری اپنا بل اُچائیندا۔ اپنے نور آپے رلا، اپنا میل آپ ملائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، سچ دوارا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن نراکارا، نرور ناؤں دھرائیندا۔ آپے وسے سب توں باہرا، بھو کھئے نہ پائیندا۔ آپے جانے اپنی دھارا، دھار دھار وچ رکھائیندا۔ الکھ الکھنا کھیل اپارا، الکھ اگوچر اکم اتہاہ بے پرواہ آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رُپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ ایکنکارا پُرکھ اکال، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ وسنہارا سچ گھر سچ دھرمسال، گرہ مندر سوہا پائیا۔ سدا سہیلا چلے نال نال، اپنا سنگ نیہائیا۔ اپنی کرے آپ پرتپال، پرتپالک وڈ شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آد نرنجن نور اُجیارا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ آپ اپنا کر پسارا، ہر ہر آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنا گھارن گھڑ ٹھہیارا، ساچی بنت آپ بنائیندا۔ آپے وسے سچ دوارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ پرگٹائیندا۔ اناشی کرتا پُرکھ اناس، ایکا رنگ سمایا۔ آپے جانے اپنا کھیل تماش، ساچی منڈل راس رچایا۔ آپ اپنا بھوئے داسی داس، سیوک سیوا آپ کمایا۔ آپے اپنے نچ مندر کر کر واس، گھٹ اپنا رُپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھوئے اپنے وچ رکھایا۔ سری بھگوان سرب گن داتا، ایکا ایک وڈی وڈیائیا۔ آپ بنائے اپنی داتا، اتم اپنی ذات رکھایا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماتا، گودی گود نہ کھئے بہائیا۔ نہ کوئی سُنائے سُنے گاتھا،

کرے کرائے نہ کھئے پڑھائیا۔ سرب کل آپے سمراتھا، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ
 وکھائیا۔ پاربرہم پرہہ بھیو نیارا، انہو اپنی دھار چلائیندا۔ اپنے پرکاش ہو اُجیارا، نُور ظہور آپ کرائیندا۔ آپ سہائے اپنا سچ دوارا، در گھر
 ساچا آپ بنائیندا۔ کرے کھیل ایکا وارا، دوجی دھار نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل نرگن ہر،
 نرکار اپنی کل ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا گھر، ہر مندر ہر سہائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے بیٹھا اندر وڑ،
 بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آپے سچ سنگھاسن بیٹھا چڑھ، سچ دوارے سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُوپ آپ
 وکھائیندا۔ تھر گھر ساچا آپے کھول، اپنی دیا آپ کھائیا۔ آپے بیٹھا رہے اڈول، اڈل بے پرواہیا۔ آپے تولے اپنے تول، تولنہارا اک ہو جائیا۔
 آپ وجائے اپنا ڈھول، ست مردنگا ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، آپے ہتھے پتا مائیا۔ پتا
 مات ہر نرنکارا، اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے جنے ست ڈلارا، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ آپے ونج کرے ونجارا، اپنا ہتھ آپ چلائیندا۔ آپے
 دیوے سچ بھنڈارا، وست امولک آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ پرگٹائیندا۔ اپنی دھار آپے
 دھر، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ اپنی کرن آپا وچ آپے کڈھ، کرے کھیل ساچا ہر، ہر اپنی کھیل کھلائیندا۔ رُوپ دھرائے ناری نر، ناری
 کنت آپ ہنڈھائیندا۔ اپنی سیجا آپے چڑھ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ اپنے اندر آپے وڑ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 حُکم دھر فرمانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دھر فرمانا راج راجانا، ہر اپنا آپ سُنائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سری بھگوانا، ساچا سیس تاج سہائیا۔
 ست سرُوپی اک کمانا، وڈ بلوانا آپ اٹھائیا۔ آپے جانے اپنا بھانا، اپنے بھانے سد سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی
 اچھیا آپ پرگٹائیا۔ اپنی اچھیا اپنے آگے رکھ، ہر ہر ساچی کھیل کھلائیندا۔ اپنا رُوپ کر پرتکھ، وشو وشنوں ناؤں دھرائیندا۔ آپ اپنا کیتا
 وکھ، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔
 وشنوں اندر بندھن پا، اپنی دھار وپائیا۔ پرماندن گیا سما، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ اپنی چرن دھوڑی چندن مستک اک لگا، ایکا نُور نُور
 رُشنائیا۔ ایکا کول لئے کھلا، کول کولا آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ وشنوں اندر

کول دھار، ہر امرت امر کرائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو تیار، نرگن سرگن رُوپ دھرائیندا۔ جوتی جوت ہوئے اُجیار، تتوت نہ کھئے بنائیندا۔
 اپنی ونڈ ونڈے اگم اپار، الکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ آپے برہم کر پسار، اپنا ناؤں آپ اُچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی رچنا آپ رچائیندا۔ آپے برہما ویتا جایا، جنی جن آپ اکھوائیندا۔ آپے وشنوں گود اُٹھایا، آپ اپنی گود
 سہائیندا۔ آپے شبد اگمی اک سُنایا، ناؤں نرنکارا آپ درڑائیندا۔ آپے دائی دایا بن بن سیو کمایا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے تھر گھر پار کرایا، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ آپے وشن برہما گھاڑت
 لئے گھڑایا، گھڑنہار آپ ہو جائیا۔ آپے اپنے رنگ سمایا، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ آپے اپنی سُن اگم ڈیرہ لایا، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو نہ کیسے جنائیا۔ سُن اگمی ہر سما، اپنا کھیل کھلائیندا۔ وشن برہما در بہا، ایک حکم سُنائیندا۔ کرے کھیل سچا
 شہنشاہ، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ اپنی اچھیا لئے پرگٹا، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ ایک شنکر چرن دھوڑی لئے رما، رُوپ انوپ آپ وکھائیندا۔
 مستک ٹکا دیوے لا، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائیندا۔ تٹان لیکھا دئے سمجھا، ایک گن جنائیندا۔ آپے پتا آپے ماں، آپے بالک رُوپ وٹائیندا۔
 وشنوں پھڑے ہر ہر بانہہ، برہما شنکر ہتھ ملائیندا۔ شنکر رکھ چرن دھیان، پُرکھ ابناشی اک منائیندا۔ کرے کھیل ہر وڈ مہرواں،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کار آپ کرائیندا۔ وشن وشنو کر تیارا، ہر ساچے دیا کمائیا۔ ایکا بخشے چرن سہارا، ایک
 اوٹ رہیا سمجھائیا۔ ایک سَت دئے بھنڈارا، ستو گنی نام رکھائیا۔ ایک برہما کرے بھکھارا، ایک وست رہیا درسائیا۔ ایک نام کرے اُجیارا،
 نش اکھڑ کرے پڑھائیا۔ چارے مکھ دئے سہارا، رسنا جہوا آپ بلائیا۔ آپے کھولے بند کواڑا، پاربرہم برہم ایک گن جنائیا۔ آپے بنے سچ
 لکھارا، اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دھر درگاہیا۔ دھر درگاہی کھیل کھلائیندا، پُرکھ
 ابناشی بے پرواہ۔ بھولا ناتھ آپ جگائیندا، چرن کول لئے چھہا۔ ساچی دھوڑی خاک رمائیندا، سپس جگدیش اپنے چرناں ہیٹھ دبا۔ ایک
 حکمی حکم سُنائیندا، ہر جو رکھے اپنی سد رضا۔ ایک شستر ہتھ وکھائیندا، تٹان مول ترسول دئے وکھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچی وست دئے پھڑا۔ ساچی وست ہر نرنکارا، سَت سَت آپ ورتائیا۔ وشنوں دیوے اک ادھارا، بھل کدے نہ جائیا۔ برہم

دیوے چرن کول اک سہارا، ایکا در وکھائیا۔ ایکا شبد اک جیکارا، ایکا کرے پڑھائیا۔ شنکر بنائے اک ونجارا، ایکا گن دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، راجس تامس راجس سائتک سنگ آپ نیہائیا۔ ترے گن تت آپ اُپا، ہر ترے گن میل ملایا۔ کیرپا کھیل بے پرواہ، بھیو کیسے نہ آیا۔ چارے وید رہے صلاح، صفتی صفت ہر صلاحیا۔ وشن برہما شو ڈھیہہ ڈھیہہ پئے سرنا، چرن کول دھیان لگایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا پردہ آپ اُٹھایا۔ ہر پردہ آپ اُٹھائیندا، کر کیرپا گن ندھان۔ وشنوں اک نشان وکھائیندا، ست پُرکھ نرنجن ہو مہربان۔ برہما اک گیان درڑائیندا، سو پُرکھ نرنجن گن ندھان۔ شنکر ایکا گھر بہائیندا، ہر پُرکھ نرنجن دیوے دان۔ ایکنکارا حکم سنائیندا، بھل نہ جائے بن نادان۔ آد نرنجن دیپ جگائیندا، جوتی نور ہوئے مہان۔ سری بھگوان مارگ پائیندا، دیوے دھر فرمان۔ ابناشی کرتا انگلی لائیندا، آپ وکھائے سچ مکان۔ پاربرہم اپنا درس دکھائیندا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے ہوئے جانی جان۔ پاربرہم ہر جان دا، جاننہار کرتار۔ وشن برہما شو کی لیکھا جانے سری بھگوان دا، سری بھگوان گن ندھان۔ آد جگاد لیکھا اک مہربان دا، مہربان نوجوان۔ بال انجانے آپ اُٹھال دا، در دوارے دیوے مان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اک رکھائے ساچی آن۔ ہر ایکا آن رکھائیندا، وشن برہما شو جگا۔ ہر ایکا بندھن پائیندا، نہ سکے کھئے تڑا۔ ہر ایکا اندر بہائیندا، چرن کول دئے سمجھا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، بھیو ابھید دئے کھلا۔ ہر ساچا ابھید کھلائییندا، ناؤن نرنکارا آپے بول۔ وشن برہما شو جگائیندا، ناد وجائے اپنا ڈھول۔ ساچی سیوا آپ وکھائیندا، ترے ترے کنڈے تول۔ لکھ چوراسی جھولی پائیندا، آپ بنیا رہے انہول۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی جوت آپے رہیا مؤل۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑنا، سو پُرکھ نرنجن آپ سمجھائیندا۔ ترے ترے لیکھا آپے ورننا، دوسر اور نہ کھئے پرنائیندا۔ اک دوجے دا لڑ پھڑنا، بھل کھئے نہ جائیندا۔ وشنوں بہنڈارا گھر گھر دھرنا، در در رزق سبائیندا۔ برہما برہم روپ جیو جنت کرنا، تیری ونڈ ونڈائیندا۔ شنکر تیرے ہتھ رکھایا مرنا، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ تتان وچولا آپے بننا، شبد سنپہڑا اک سنائیندا۔ میرا لیکھ کیسے نہ پڑھنا، لوک مات ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ میرے پوڑے کیسے نہ چڑھنا، اپنا پوڑا اپنے وچ چھپائیندا۔ آد جگاد وشن برہما شو اپنی بخشے ساچی سرنا، چرن کول دھیان اک وکھائیندا۔ اپنی کرے آپے کرنا،

کرتا پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نہ جھے نہ کدے مرنا، انہو اپنا روپ پرگنائیندا۔ ایکا لڑ ہر ہر پھڑنا، پُرکھ ابناشی آپ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو آپ سمجھائیندا۔ ہر سمجھایا شبد گُن، ترے گُن ت وچار۔ آد جُگاد فریاد لے سُن، اہل گُر کرتار۔ اپنے وچوں کڈھے چُن، آپ آپا کر پیار۔ آپ وجائے اپنی دُھن، ناد انادی اک ستار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تِتاں دیوے اک آدھار۔ تِتاں سُنیا ہر کا بھاؤ، بھے وچ بیٹھے سیس جھکائیا۔ پرہ تیری سیوا کرن دا سدا چاؤ، چاؤ گھنیرا اک رکھائیا۔ ساڈی دات تیرا ناؤں، وِسر کدے نہ جائیا۔ ساڈی مات تُوں ساچی ماؤں، پتا تیری گود سہائیا۔ آد جُگاد پکڑنا باہوں، ہوؤں بالک بال سکھائیا۔ سدا سد رکھنی ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ تیری وڈیائیا۔ تیرے ہتھ ساڈا نیاؤں، نیوں نیوں بیٹھے نیر وبائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد ہوئے سدا سہائیا۔ سدا سہائی ہوونا، تِتاں کری پکار۔ لکھ چوراسی تیرا ناؤں بیج ہوونا، لوک مات ہوئے اُجیار۔ تیرا روپ تیرا رنگ تیرا سنگ کدے نہ کھوونا، بے عیب پروردگار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخششی سچ پیار۔ سچ پیار منگدا، وِشنوؤں نین اُٹھا۔ ہر ہر چولی رنگدا، رنگ مجیٹھی اک چڑھا۔ شنکر ویکھے کھیل سورے سرینگ دا، چرن دھوڑی تن رما۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تِتاں دیوے اک صلاح۔ سچ صلاح دیونہارا، ایکا حُکم جنائیا۔ لکھ چوراسی کر آکارا، نرگن سرگن روپ دھرائیا۔ گھر گھر اندر بھر بھنڈارا، وست امولک آپ ورتائیا۔ گھٹ گھٹ اندر کر اُجیارا، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ گھر گھر امرت بھر بھنڈارا، کولی مکھ سہائیا۔ گھر ناد سچی دُھنکارا، انحد آپ الائیا۔ گھر گھر مندر کر پسارا، گھر گھر وچ دئے وڈیائیا۔ گھر گھر ناری کنت بہتارا، گھر گھر سیج ہنڈھائیا۔ گھر گھر سخیان منگلچارا، گھر گھر گیت گوبند الائیا۔ گھر گھر وسے دھواں دھارا، گھر گھر سچ مسان وکھائیا۔ گھر گھر وسائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، گھر گھر آسا ترشنا ناچ نچائیا۔ گھر گھر جوٹھ جھوٹھ کر پسارا، گھر گھر ہوئے ہنگتا گرھ بنائیا۔ گھر گھر بھکھا ننگتا پھرے وارو وارا، گھر گھر کرے سچی شہنشاہیا۔ گھر گھر ہووے چوبدارا، گھر گھر بیٹھا لکھ جگائیا۔ گھر گھر وِشنوؤں دئے سہارا، گھر گھر برہما برہم جوت پرگنائیا۔ گھر گھر شنکر وجائے تال نگارہ، ہتھ ترسول اُٹھائیا۔ گھر گھر لکھ چوراسی کرے کھیل آپ کرتارا، دِس کیسے نہ آئیا۔ برہما وِشن شو ہر دئے ہلارا، پُرکھ ابناشی دیا کھائیا۔ سیوک سیوا

لئے سیوادارا، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چُوراسی ویکھ وکھائیا۔ لکھ چُوراسی کر تیار، برہما وشن شو شنکر منایا۔ پُرکھ ابناشی تیری دھار، تیرے آگے دئے ٹکایا۔ ہوں سرگن رُپ گھڑنہار، نرگن تیری ونڈ ونڈایا۔ تُوں داتا اندر باہر، گپت ظاہر تیرا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت کون وار کون تھت کون رُپ کرے بت، کون دھام کون رام کون رُپ دھرے بھگوان، نرگن نرگن میل لئے ملایا۔ نرگن ہر سمجھائیندا، نرنکار کرتار۔ لکھ چُوراسی سرگن رُپ وکھائیندا، لوک مات کھیل اپار۔ پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا، من مت بُدھ دئے آدھار۔ جُگ جُگ اپنی ونڈ ونڈائیندا، آپے ہونے ونڈنہار۔ اپنا ویس آپ کرائیندا، ویس اولٹا ایکنکار۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا، آپے بولے سچ جیکار۔ اپنا پردہ آپ اٹھائیندا، آپے اندر آپے باہر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپارا کھیل کھلاونا، ہر ساچا سچ سمجھئے۔ لکھ چُوراسی تن ہنڈھاونا، گھٹ گھٹ اندر جوت جگئے۔ نرگن سرگن میل ملاونا، سرگن نرگن ایکا رنگ رنگئے۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنی انس بناونا، سٹ ڈلارے لئے اٹھئے۔ چارے ویداں آپ پڑھاونا، اپنی ویدا آپ جنئے۔ چارے کھانی آپ اُچاونا، اندج جیرج اُتبھج سینج اپنے لیکھے لئے لگئے۔ نو دوارے آپ کھلاونا، جگت واسنا وچ رکھئے۔ نو کھنڈ پرتمی آپ پرگٹاونا، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیئے۔ چار جُگ گیڑا آپ دواونا، چارے گنٹاں پھیرا پئے۔ چارے ورنان آپ اُچاونا، کھتری براہمن شوڈر ویش ناؤں دھرائے۔ نو سو چرانوے چوکرئی جُگ گیڑا اپنے ہتھ رکھاونا، وشن برہما شو سیو کئے۔ گر اوتار سیوا لاونا، لوک مات کرے رُشنائے۔ بھگت بھگونت بھیو کھلاونا، ساچے سنتاں ایکا بوجھ بوجھئے۔ گرمکھ گر گر گود بہاونا، آپ اپنا درس کرائے۔ گرمکھ ساچا سنسا لاہونا، ستگر پورا نظری آئے۔ جُگ چوکرئی اپنا بندھن پاونا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائے۔ برہما وشن شو بھل نہ جاونا، پُرکھ ابناشی آپ سمجھئے۔ دوارے بہ بہ ایکا گاونا، سو پُرکھ نرنجن اک دھیئے۔ کلجگ ویلا اتم آونا، ابناشی کرتا ہونے سہئے۔ نرگن اپنا ویس وٹاونا، جوتی جامہ کر رُشنائے۔ مندر مسجد گرودوار نہ کھئے بناونا، اپنی کل آپ ورتائے۔ ساچا شبداگمی ڈھولا ایکا گاونا، لکھن پڑھن وچ نہ آئے۔ دو جہاناں کھیل کھلاونا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا حکم سنئے۔ گرمکھ ساچے مات جگاونا، جُگ جُگ وچھڑے لئے ملائے۔ چارے ویداں پھول

پُھلاوَنّا، برہما ویتا نال رلائے۔ پُراں اٹھاراں بھيو کھلاوَنّا، وید ویاسا آپ اُٹھائے۔ گیتا گیان آپ درڑاونا، اٹھاراں دھيائے آپے گائے۔ انجیل قرآنا
 پردہ لاهونا، تیس بتیسا ایکا گرہ دئے سُنائے۔ کہانی بانی آپے گاونا، راگ چھتیس رہے شرمائے۔ وشنوں تیرا قول نبھاونّا، پُرکھ ابناشی ہویئے
 سہائے۔ برہما تیرا برہم رُوپ تیرے وچ ٹیکاونّا، سر اپنا ہتھ رکھائے۔ شنکر تیری پیاس بُجھاونّا، لکھ چوراسی تیری جھولی پائے۔ پورب
 لیکھا پور کراوندا، پاربرہم بے پرواہے۔ نانک میلا میل ملاوَنّا، گوبند ایکا گھر وکھائے۔ سمل نگری دھام سُہاونّا، دھرت دھول نہ کھئے
 وڈیائے۔ باڈی کھئے نہ بنت بناوَنّا، چہر چہن نہ کھئے چُھپائے۔ تن سؤ سٹھ باڈی جوڑ جڑاونّا، بہتر ناڑ میل ملائے۔ اندر وڑ وڑ آسن لاوَنّا،
 اچے ٹلے پریت سوہبا پائے۔ گوڑ براہمن کھیل کھلاوَنّا، پوت سپوت ایکا جائے۔ وشنوں پھڑائے اپنا دامنا، دامنگیر سچا پاتشاہے۔ برہما تیرا
 انک اپنے وچ سماوَنّا، انگیکار آپ کرائے۔ شنکر تیرا پندھ مُکاونّا، تھر کھئے رہن نہ پائے۔ چوتھے جگ آپ مٹاونّا، نہکلنک ناؤں رکھائے۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشن برہما شو دیوے ور، ور داتا ہر رگھرائے۔ ور دیا ہر بھگوان، سو پُرکھ نرنجن دیا
 کھائیا۔ اتم مٹے کل نشان، کال مہاکال کرے صفائیا۔ پرگٹ ہویئے آپ دیاں، دینن ویکھے تھائوں تھائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، ہرجن
 ساچے لئے ملائیا۔ ستجگ تریتا دواپر جنم جنم گھال جو رہے گھال، پورب لیکھا لیکھے پائیا۔ حال مُریدان سُنے آن، مُرشد بنے بے پرواہیا۔
 دید عید دو جہان، جلوہ نور آپ درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنا بھيو آپ سمجھائیا۔ کلجگ اتم آوَنّا، پُرکھ اکم
 اپار۔ نرگن رُوپ دھراوَنّا، دس آئے نہ وچ سنسار۔ شبہ کھنڈا اک چمکاونّا، دو جہاناں مارے مارے۔ برہمنڈاں ویکھ وکھاونّا، لوآن پُریاں
 دئے ہلار۔ وشن برہما شو پندھ مُکاونّا، کروڑ تینتیس کر خوار۔ سُرپت راجا اند رہن نہ پاونّا، ویلے اتم آوے ہار۔ چوتھے جگ پندھ مُکاونّا،
 جگ چوکڑی پار کینار۔ چارے ویداں وقت مُکاونّا، پُراں اٹھاراں بنھے بہار۔ شاستر سمرت مُکھ چھپاونّا، اُچی کوک نہ کرے پکار۔ گیتا
 گیان اپنے وچ ٹیکاونّا، دھر رُوپ سری بھگوان۔ انجیل قرآنا مُکھ شرماونّا، کھئے نہ گائے اپنی وار۔ بانی کہانی اک سمجھاونّا، نرگن داتا
 پروردگار۔ لاشریک آپ ہو جاوَنّا، کرے کھیل سانجھا یار۔ نرگن نرور پُرکھ اکال اپنا رُوپ آپ پرگٹاونّا، جامہ لوک مات وچ دھار۔
 مہابلی بل وکھاونّا، آپے اترے اپنی وار۔ ماتا گکھ نہ کیسے رکھاونّا، پتا کرے نہ کھئے پیار۔ ابناشی کرتا اپنا کھیل کھلاوَنّا، جوتی جوت ہو

اُجیار۔ سبیل نگری بھاگ لگاونا، آپ اپنی کِریا دھار۔ ساچا تخت آپ سہاونا، اُپر بیٹھ سچّی سرکار۔ سیس ساچا تاج ٹکاونا، ہتھ نہ آئے
 وچ سنسار۔ کلجگ ستجگ آپے کاج رچاونا، کرے کاج آپ نرنکار۔ کوڑی کِریا پندھ مُکاونا، لیکھا لکھے اپر اپار۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما شو رہنا خبردار۔ خبردار ہر خبر کرائیندا، کلجگ اتھ جوتی جامہ پا۔ شبد
 اگئی ڈنک وجائیندا، نرگن نرویر رہیا سنا۔ سویا کھئے رہن نہ پائیندا، گھر گھر پھیری رہیا وکھا۔ چاروں کُنٹ اُٹھ اُٹھ دھائیندا، دہ دشا
 پندھ مُکا۔ راہ وچ نہ کھئے اٹکائیندا، سب بیٹھے سیس جھکا۔ سجدہ سب دا ویکھ وکھائیندا، پیر دستگیر مُلا شیخ مسائق کرن دُعا۔ جگت
 کعبہ ویکھ وکھائیندا، نورو نور ہو رُشنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتھ ور، اک اکلّا نوجوان۔ نوجوان
 پروردگارا، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ مقامے حق بولے ایکا نعرہ، سچ محرابے آسن لائیا۔ چار کُنٹ ویکھے ایکا وارا، چوڈاں طبق پھیرا پائیا۔
 اللہ رانی سُنے پُکارا، لیکھا جانے سنگ محمد چار یارا، یاری یار نال نبھائیا۔ کرے کھیل اپر اپارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، حق حقیقت ویکھنہارا، حق حق حق اپنی دھار رکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نو سو چرانوے چوکری جگ راہ رہیا
 تک، کلجگ ویلا اتھ آیا، آنت دیوے پندھ مُکائیا۔

★ ۲۰ پھکن ۲۰۱۷ بکرمی بھاگ سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پُرا ضلع گرداس پُر ★

ہر کھیلے کھیل تماش، کل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آکاش کر نرگن پرکاش، اپنی کِرن جوت جگائیندا۔ جوتی نور شاہو شاباش، جلوہ اپنا
 آپ دھرائیندا۔ اپنی اچھیا اندر کر کر واس، آپ اپنا کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا انگ آپ رکھائیندا۔
 اپنی دھرنی آپ اُپا، دھولا دھول آپ ہو جائیا۔ جل جل روپ آپ وٹا، اپنا نیر آپ وپائیا۔ اپنی بنب آپ پرگٹا، آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے
 مہیئل ناؤں دھرا، مہما اپنے وچ رکھائیا۔ آپے تھل تھل ڈیرہ لا، اپنی دھوڑی آپ اڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی
 رچنا ویکھ وکھائیا۔ آپے سورج سوریا دیوے دات، انڈٹھ آپ ورتائیندا۔ آپے اپنے پرکاش ویکھے مار جھات، اپنی کِرن نین کھلائییندا۔ آپے

سیوا لائے بؤہ بدھ بھانت، سیوک سیوا سچ جنائیندا۔ آپے لیکھا جانے آد جُگاد، اپنا گیڑا آپ بھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار آپ وکھائیندا۔ آپے دھول دئے سہارا، ہر جگدیش وڈی وڈیائیا۔ آپے جل کرے پیارا، نیر سیر اُپائیا۔ آپے دوہاں وچولا سرجنہارا، آنتر اندر کرے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپے لئے سمجھائیا۔ اپنی کیرن ہو اُجیارا، انہو دھار چلائیندا۔ اپنا نیتر کر پسارا، اک اک نال ونڈ ونڈائیندا۔ آپے ویکھے ویکھنہارا، اپنا ت وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیمو ابھید آپ رکھائیندا۔ دھرتی دھول چرن خاک، ہر اپنی آپ اُپائیا۔ آپے کرے پاکی پاک، پارہم بے پرواہیا۔ اپنی کرپا آپے لئے رکھ، اپنی اچھیا اُپر ٹکائیا۔ دوجا کھئے نہ سکے بھار چُک، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ پرتھم پرتھی کری وکھ، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیمو آپ جنائیا۔ سورج جوتی ایکا دھار، ہر داتا آپ دھرائیندا۔ اپنا نین کول اگھاڑ، ایکا کیرن پرگٹائیندا۔ ایکا پلک بھوئے اُجیارا، خالق اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایکا فلک کرے پسار، اپنا نور ظہور وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ت آپ پرگٹائیندا۔ اپنے چرن مل مل دھو، ہر اپنی سیوا کھائیا۔ اپنا چرن آپے چھوہ، اپنی بنت بنائیا۔ اپنی کرنی کرے آپے لو، پرکاش پرکاش آپ جنائیا۔ آپے جانے اپنی سو، سو پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھوڑی خاک دئے وڈیائیا۔ چرن دھوڑی جائے لتھ، ہر ساچا آپ لہائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، بھیمو کھئے نہ پائیندا۔ آد آد جانے اپنی گتھ، اپنی مہا آپے گائیندا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، نرگن سیوا سچ کھائیندا۔ چرن دھوڑی اُپر رکھ، چرنان بیٹھ دہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ چرن دھوڑی خاک دبا، دیاوان دیا کھائیندا۔ چرن چرنودک نال رلا، سنج سنج ویکھ وکھائیندا۔ دوہاں میلا سہج سُبھا، نرگن نرگن آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے پوت ماں، پتا ساچی گود سہائیندا۔ اک جنائے اپنا ناں، ناؤن نرنکارا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیل کھلندرا ہر بھگوانا، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ نورو نور نور مہانا، کرنی کیرن کیرن پرگٹائیا۔ آفتاب دیوے دانا، اُلفت اپنی آپ وکھائیا۔ مہرباں بھوئے مہربانا، مہبان سچا شہنشاہیا۔ اپنا ویکھے مار دھیانا، چرن کول دھیان لگائیا۔ دھرتی دھول دئے ٹکانا، سچ مکانا آپ بنائیا۔ جل جل روپ

وچ سمانا، اپنا امرت آپ وٻائيا۔ ڪرے ڪھيل آپ مہانا، ليڪھا ليڪھ نہ سکے ڪھڙے رائيٽا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، بھيو ابھيد
اپنا اپنے وچ ڇھپائيا۔ دھرتي جل جل ميل ملایا، خاڪي خاڪ سٺائيندا۔ دھوڙي دھوڙ ٽيگا لایا، اتر ڪڍے نہ جائيندا۔ چرن ڪول ڪول نير
ڇھپايا، ايڪا رس بھرائيندا۔ دوٻاں وچولا بے پرواھيا، ايڪا گھر بھائيندا۔ اتر اندر ميل ملایا، دس ڪسے نہ آئيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر،
آپ اپني ڪرپا ڪر، اپني ڪرن آپ پرگڻائيندا۔ ايڪا ڪرن دين ديال، ٻر ساڇے سڇ اُٻائيا۔ اپني اڇھيا پرگڻ لال، آپے ديونهار وڏيائيا۔ آپے
دسے راھ سُڪھال، ساڇے مارگ آپے پائيا۔ آپے درس ڊڪھائے نال نال، آڊ جُگاد وڏي وڏيائيا۔ آپے چلائے اپني چال، چلن پھڙ ڪھڙے نہ پائيا۔
حُڪمے اندر ڪھيل اکال، پُرڪھ اکال آپ سُنائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، اپني ڪرن اپنے نال بندھائيا۔ اپني ڪرن آپے بندھ،
ٻر ٻر ساڇا ڪھيل ڪھلائيندا۔ آپے جانے اپنا پنڊھ، سدا سُھيلا آپ مُڪائيندا۔ آڏھ وچڪار نہ ڪھڙے ڪنڊھ، پردھ اوٻلا نہ ڪھڙے رکھائيندا۔ جوتي
جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪرن ڪرن وچ دھرائيندا۔ ڪرني ڪرن ڪر پَسارا، پسر اپنا ڪھيل ڪھلائيندا۔ اتر اندر ڪر اُجيارا، آپے
ڪُنڏا لائيندا۔ اڪ اڪ وٺڊ ڪر نرنڪارا، ايڪا ايڪ نال پرنائيندا۔ ايڪا ايڪا رکھ آڏھ وچڪارا، دس ڪسے نہ آئيندا۔ ڪرے ڪھيل اگم اپارا، الڪھ
الڪھنا ڪھيل ڪھلائيندا۔ اپنا مستڪ ڪر اُجيارا، اپنا پردھ آپ اُٺھائيندا۔ آپے سُوريا دئے آڏھارا، سُورپير آپ ٻو جائيندا۔ آپے سيتل ڪر
چمتڪارا، ٺھانڏا دربارا آپ سُھائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، اپنا پردھ آپ اُٺھائيندا۔ آپے مستڪ پردھ ڪھولدا، ڪر ڪرپا
گن نڊھان۔ اپنے ڪنڏے آپے تولدا، آپ اپنا ڪر پڇھان۔ اپنے رُوپ آپے مَولدا، مَولنھارا اڪ بھگوان۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا
ڪر، ليڪھا جانے دُھر ديٻان۔ دُھر ديٻان ليڪھ اولا، بھيو ڪھڙے نہ پائيندا۔ ڪرے ڪرائے اڪ اڪلا، عقل ڪل اپنا ڪھيل ڪھلائيندا۔ اپنے نُور آپے
بلا، اپنا پرڪاش آپے وٺڊ وٺڊائيندا۔ آپے وسے نڇل دھام اٿلا، سڇ دوارے سوٻها پائيندا۔ اپني ڪرن آپ پھڙايا پلا، جُھڻ ڪڍے نہ جائيندا۔
اپنے سانڪ آپے رلا، ست ستوادي ناؤں دھرائيندا۔ اپني اڇھيا پائے بھڇھيا، جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، اپنا رنگ آپ
وڪھائيندا۔ اپني اڇھيا بھر بھنڏارا، اڇھيا اڇھيا وچ پرگڻائيا۔ اپنا مستڪ ويڪھ دوارا، اپنا نُور نُور دھرائيا۔ اپنا نُور دئے سھارا، سانڪ ست
ست ڪرائيا۔ اپنا پرڪاش اپنے وچون ڪڏھ باٻرا، پت پرميشور بے پرواھيا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، آپے اپني لئے

انگڑائیا۔ ہر انگڑائی اپنی لے، اپنی کھیل کھلائیندا۔ اپنے مندر آئے بہ، آئے ویکھ وکھائیندا۔ اپنی کرنی آئے کرے اپنا بھانا آئے سپہ، دوسر سیر بھار نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرن کرن کرن وچ اپنا آپ دھرائیندا۔ کرن کرن آیا باہر، کِرم اپنی دھار وہائیا۔ اپنے مستک ہو اُجیار، اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ آئے کرے کھیل زرنکار، زرگن داتا بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک اک اک ادھ وچکار آپ سمائیا۔ آد آنت کھیل مدھ، خالق آپ کھلائیندا۔ آئے جانے اپنی حد، دوسر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ نُوڑ وچوں نُوڑ کڈھ، نُوڑی نُوڑ دھرائیندا۔ آپ لڈائے ساچا لڈ، پتا پوت پوت ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کھیل کر، ساچی کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیل کھلائے وڈ مہربان، اپنا رُپ آپ دھرائیا۔ آئے دیونہارا دان، اپنی وست آپ ورتائیا۔ آئے رُو کر کر بھان، پرکاش پرکاش آپ سمائیا۔ آئے سُو ریا آئے چن آئے دیوے ست نشان، ست ستوادی سچا شہنشاہیا۔ آئے گِڑا گِڑے دو جہان، اپنی لٹھ آپ بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل اک رگھرائیا۔ ساچا کھیل کھلائیندا، ہر سچا پاتشاہ۔ دھرت دھول آپ پائیندا، جل جل رُپ رہیا سما۔ بنب اپنی کل ورتائیندا، پارہم بے پرواہ۔ اپنی بند آپ وکھائیندا، سَت دُلارا آئے جا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی جوت لے چمکا۔ اپنی جوت اُجیار کر، اپنی کھیل کھلائیندا۔ اپنی جوت دھار دھر، دھرت دھول میل ملائیندا۔ اپنا ویس زرنکار کر، اپنا روم آپ پرگٹائیندا۔ کوٹن کوٹ رُو سس سُو رج چن ستار گھاژن گھڑ، اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آئے اندر بیٹھا وڑ، دس کیسے نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ ستار، کرن کرن آپ پرگٹائیا۔ نُوڑ نُوڑ دئے سہار، نُوڑ نُوڑ وچ ٹکائیا۔ آپ پرگٹائے ایکا وار، مات پت نہ کھئے جائیا۔ آپ وسائے اک دوار، سچ مکان اک سہائیا۔ آپ لٹکائے اپنے چرن سہار، چرن بندھن ایکا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی مہا گنت بے آنت آئے گائیا۔ رُو سس کر تیار، نین مستک انگ لگایا۔ چرن دھوڑ کھیل اپارا، دھرت دھول وڈیایا۔ امرت رس کر تیار، جل جل نیر سمایا۔ پرتھی آکاش اک اکھاڑا، ہر ساچے سچ لگایا۔ آئے ہونے ویکھنہارا، سچکھنڈ بیٹھا سوہا پایا۔ ایکا حُکم دئے سچّی سرکارا، بھل کھئے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بندھن ایکا دئے وکھایا۔ ایکا بندھن ہر ہر ناؤں، اپنا آئے پائیندا۔ آد جگاد وسنا ایکا

تھاؤں، سو تھان سہاوا جس تھان آپ سہائیندا۔ آد جُگاد چننا ایک ناؤں، ناؤں نرنکارا آپ پڑھائیندا۔ آد جُگاد ایک پتا ایک ماؤں، اپنا گھر آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک ایک ایک سو جنائیندا۔ بھیو جنائے ہر کرتارا، اپنی دیا کھائیا۔ سیوک سیوا لائے اپرا، ساچی سیوا آپ سمجھائیا۔ کرنی کرن کرے اُجیارا، رُو سس ڈگمگائیا۔ دھرنی دھرت کر پیارا، چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ ایک شاہ اک سیکدارا، ایک حُکمی حُکم پھرائیا۔ ویلا وقت نہ کھئے وچارا، تھت وار نہ کھئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے دھندے آپ لائیا۔ ساچا شبد ہر فرمان، رُو سس سیس جھکایا۔ ہوں بالی بڈھ بال انجان، تیرا بھیو کھئے نہ پایا۔ تیرا در تیرا دربان، در درویش سیو کھایا۔ تیرا نور میری کرن مہان، کرنی کرن ونڈ ونڈایا۔ تیری بھومکا تیرا استھان، دھرت دھول سیس جھکایا۔ تیرا امرت تیرا مان، تیرا نیر تیرے وچوں پرگنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون سو ویلا لائے ملایا۔ کون ویلا ملائے میلا، جل جل نیر گرلایا۔ کون ویلا ہوئے سجن سہیلا، دھرنی کھلڑے کیس دئے ڈبایا۔ کون ویلا اپنا نور چاڑھ تیرا، رُو سس ایک منگ منگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در بیٹھے جھولی ڈاپیا۔ دیونہارا اک داتارا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ سیوک سیوا لائے ایک وارا، ایک گن سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل اپارا، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑے بن ٹھھیارا، وشن برہما شو نال رلائیندا۔ جُگ چوگری دئے سہارا، شبد سندیش آپ سُنائیندا۔ نو نو لائے مات اکھاڑا، چار چار ناچ نچائیندا۔ مہاکال کال کر پسارا، کال دیال ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سکھائیندا۔ ساچی سکھیا لینی سکھ، ہر ساچا آپ سمجھائیا۔ چاراں پائے ایک بھکھ، چارے وید آپ لائیا۔ چاروں لیکھا دیوے لکھ، چار جُگ ونڈ ونڈائیا۔ چار دسائے ایک بس، چارے کھانی کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سمجھائیندا، ہر ساچا دین دیال۔ چارے چاروں گنٹ آپ دکھائیندا، دو جہان سچی دھرمسال۔ لوک مات آپ بنائیندا، آد آد بن دلال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پُرکھ اکال۔ پُرکھ اکال جنائیندا، الکھ اگوچر اپنی دھار۔ نو نو گیترا آپ گرائیندا، چار چار وچ سنسار۔ اتم اپنے ہتھ رکھائیندا، رُو سس کرے پیار۔ دھرنی چرناں نال ملائیندا، ہر دھول دھول ہو اُجیار۔

کول امرت رس نیر تیرا کھچ وکھائیندا، لوک مات نہ کھئے آدھار۔ اپنی وست اپنے وچ ٹکائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپے بھئے ویکھنہار۔ اپنا آنت آپے ویکھنا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ نرگن نرور دھارے بھیکھنا، جوتی جوت کر رُشنا۔ رُپ رنگ نہ کھئے
 ریکھنا، چکر چہن نہ کھئے درسا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لہنا دئے مُکا۔ ہر لہنا آنت مُکاونا، نرگن جوتی جامہ
 دھار۔ دھرنی تیرا بھار اُٹھاونا، کر کرپا آپ نرنکار۔ نیر وشنوں وچ ٹکاونا، نابھی بھرے اک بھنڈار۔ رُو سس تیری جوت کھچاونا، جوتی
 کھچے ایکا وار۔ اپنا کھیل آپے ویکھ وکھاونا، نہ کوئی دوجا ویکھنہار۔ تُو نُو لیکھا آپ مُکاونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کرے کھیل سچا شاہکار۔ شاہکار کھیل کھلائیندا، ہر آنت بے آنت بے پرواہ۔ انہو بھو کھئے نہ پائیندا، الکھ الکھنا بیٹھا مکھ چھپا۔
 وید کتیب مکھ شرمائیندا، جگ چوکرئی بھئے گواہ۔ گر پیر راہ تکائیندا، نیر نین اُٹھا۔ رُو سس سیس جھکائیندا، چرن کول دھیان لگا۔
 نیر چرنودک مکھ لگائیندا، اک اُچھال وکھا۔ دھرنی چرناں بیٹھ دباؤنیا، پُرکھ ابناشی ہو سہا۔ اپنا ویلا اپنے ہتھ رکھائیندا، نُو سُو
 چرانوے چوکرئی جگ کیسے نہ دتا جنا۔ کلجگ اتم ویس وٹائیندا، نرگن نرور پُرکھ اکال اپنا ناؤں دھرا۔ اپنا نور آپ وکھائیندا، کین کین
 کر رُشنا۔ رُو سس تیرا مان گوائیندا، گرمکھ ساچے لے جگا۔ گرسکھاں ساچے دھام بہائیندا، پچھلا لیکھا دئے مُکا۔ اگلا مارگ آپے لائیندا،
 جیو جنت کوئی جانے نہ۔ بے آنت بے آنت سرب گائیندا، اتم اپنے ہتھ رکھ شہنشاہ۔ ساچا کنت اپنی سیج ہنڈھائیندا، سچ
 سنگھاسن سوہا پا۔ لوک پرلوک برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیندا، لوآں پُریاں ایکا نین اُٹھا۔ اپنی کیتی آپ مٹائیندا، کیسے کولوں لین نہ جائے
 صلاح۔ آپے گھڑیا آپے بھن وکھائیندا، آپے ٹھوکر دیوے لا۔ اپنا مندر آپے ڈھائیندا، آپے لے پھیر وسا۔ اپنی گھاڑت آپ گھڑائیندا، آپے
 ویکھنہارا تھاوں تھان۔ رُو سس تیرا پندھ مکھائیندا، ناتا توڑے جگت جیو دھرتی ماں۔ نیر سیر نہ کیسے پیائیندا، جل تھل آپے رہیا سما۔
 گرمکھ ورلے اپنے وچ ملائیندا، اگنی لگے نہ تتی بھا۔ سچکھنڈ دوارے آپ بہائیندا، جتھے بیٹھا شہنشاہ۔ اگلا جگ پھیر وسائیندا، پہلاں
 برہما وشن شو اپنے وچ ملا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا لیکھا
 آپے بیٹھا چھپا۔

☆ ۲۰ پہن ۲۰۱۷ بکرمی ہزارا سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پُرا ☆

رو سس دھرت دھول مٹے نشان، نشانہ کھئے رہن نہ پائیا۔ پُری لوء برہمنڈ کھنڈ سرب گرلان، نیتز روون نیر وہائیا۔ لکھ چوراسی بال نادان، بالی بڈھ مت گوائیا۔ چاروں کُنٹ جگت شیطان، کلجگ ڈورُو رہیا وائیا۔ کیسے نہ دے صدق ایمان، دھرم دھیر جت نہ کھئے رکھائیا۔ کیسے نہ بخشے کھئے مان، جوٹھ جھوٹھ پریت وکھائیا۔ کیسے نہ دیوے کھئے دان، سچ بہنڈارا نہ کھئے ورتائیا۔ گھر گھر دے مان ابھمان، مایا ممتا موہ ہلکائیا۔ کیسے نہ سُنائے کھئے گان، آنتر آتم ناد و جائیا۔ کیسے نہ کرے کھئے پچھان، بہرے بھلی سرب لوکائیا۔ نو نو نو دے ویران، ساچا کھیرا نہ کھئے وسائیا۔ کیسے نہ دے ست بان، شبد بان نہ کھئے چڑھائیا۔ کیسے نہ بھے ہانی بان، سگلا سنگ نہ کھئے وکھائیا۔ ویلا آنت سرب پچھتان، جو آیا سو اٹھ اٹھ جائیا۔ گرمکھ ساچا نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ جس جن ستگر ملیا آن، جگت ترشنا بھکھ گوائیا۔ چرن کول بخشے اک مہان، چرن چرنودک مکھ چوائیا۔ آتم آنتر اک گیان، ایکا اکھر ناؤں پڑھائیا۔ تیرتھ تٹ سرب سک جان، سروور کھئے نہ رہے وڈیائیا۔ پوجا پاٹھ سرب مٹ جان، ناد سنگھ نہ کھئے سُنائیا۔ وید پُراں سرب مکھ چھپان، نیتز نین نہ کھئے اٹھائیا۔ چارے ورن تجن پُراں، پُرائی پُراں نہ کھئے پڑھائیا۔ عالمین دے نہ کھئے نشان، علما عالم نہ کھئے وکھائیا۔ مکتب دے نہ کھئے ایمان، مسلہ شرع نہ کھئے سُنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ مٹے نشانہ آتم کل، کل کلوا آپ مٹائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو پرہل، اپنا بل دھرائیندا۔ ویکھنہارا جل تھل، مہیئل اپنی کھیل کھلائیندا۔ آکاش پرکاش بیٹھا رل، نور نور وچ سمائیندا۔ اپنا نگر وسائے اچھل، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ گرمکھان میٹے جگت سل، جگت وچھوڑا پنڈھ مکھائیندا۔ امرت پیائے ساچا جل، نیر جگت نہ کھئے رکھائیندا۔ دیپک جوتی جائے بل، اگیان اندھیر مکھائیندا، لوآن پُریاں برہمنڈان کھنڈان جیوان جنتان چھڈ ہویا گرسکھان ول، اپنا فرض پورا آپ کرائیندا۔ نہہکرمی کرے اچھل اچھل، دھرمی اپنا دھرم دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ نشانہ آپ پرگٹائیندا۔ گرسکھ نشان اٹھایا، ہر ستگر دین دیال۔ نرگن اپنی سیو کمایا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ سچکھنڈ نواسی چل کے آیا، آپے سنے مُریداں حال۔ گوہند سورا نال ملایا، جگ چلی اولڑی چال۔ آوندا جاندا دس نہ آیا، نہ کوئی ملیا نال دلال۔ خالی ٹھوٹھے رہیا بھرایا، گرمکھ ویکھے ساچے لال۔ جگ

جُگ وچھڑے رُٹھے لئے منایا، لکھ چوڑاسی وچوں بہال۔ اپنی سیوا آپ کھایا، شبد اگئی پھڑیا ہتھ رومال۔ کلجگ میل دئے دھوایا، امرت اتم اک اُچھال۔ اپنا مارگ دئے دکھایا، ترے گن ناتا توڑ جنجال۔ اپنی گود لئے بہایا، گرسکھ بال انجان۔ اپنی کوٹ آپ لئے پھرایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے جیا دان۔ جیا دان جگت جگت، ہر ساچا آپ جنائیندا۔ لیکھا جانے بھگتی بھگت، بھگون اپنا کھیل کھلائیندا۔ ہرجن ملائے ساچے سُت، ابناشی اچت روپ دھرائیندا۔ نہ کوئی کایا دسے بُت، تتوت نہ کھئے دکھائیندا۔ نرویر سہائی اپنی رُت، پھل پھلواری آپ مہکائیندا۔ گرسکھان اندر آپے سُتا آپے بے اٹھ، اُتھت بیٹھت اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ملائیندا۔ ہرجن ساچے کھول جاگ، جگت جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنے تن لائی آگ، گرسکھان اگن بچھائیا۔ اپنی پھڑائی گرسکھان ہتھ واگ، گرسکھ واگ اپنے سیس ٹکائیا۔ آپ اُچایا گرسکھ تیرا ویراگ، تیرے ویراگ کٹھا پھرے سچا ماہیا۔ آپے دھوون آیا تیرا داغ، دُرمت میل رہن نہ پائیا۔ کیا کوئی جانے ہر کا انراگ، اندٹھڑا کھیل کھلائیا۔ اپنے وچوں آپا کاڈھ، گُرمکھان وچ ٹکائیا۔ غریب نینیاں کرے لاڈ، دو جہاناں سچا شہنشاہیا۔ گرسکھ تیرا نشانہ آد جگاد، ستگر پورا آپ جھلائیا۔ راہ تکی تیرا برہما، وشن برہما شو راہ تکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے اک وڈیائیا۔ ہر وڈیائی وڈی، وڈ بلوانا آپ دوائیندا۔ بتدی جائے چوڈھویں صدی، مُلا شیخ مسائق پیر دستگیر نیر سرب وائیندا۔ گُرمکھان گر ستگر نام ڈوری ایکا بدھی، نہ کوئی توڑے توڑ ٹرائیندا۔ گرسکھ تیری مار ماری جائے کوئی نہ دیسے دار گدی، گدیداران خاک وچ زلائیندا۔ کلجگ اتم وہن ویائے جھوٹھی ندی، نیا ناؤں ہتھ نہ کیسے پھرائیندا۔ گرسکھ ایکا اتم جام پیایا مدی، مد اپنا امرت رس چوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن آپ اُٹھائیندا۔ ہرجن تیرا نشانہ سچ، ہر ساچا سچ دکھائیندا۔ لوآن پُریاں رہیاں نچ، نٹوآ ناچ آپ کرائیندا۔ ہرجن مارگ اپنا دس، ساچے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ آگے بیٹھے پُرکھ سمرتھ، آؤنا جانا پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ جاگنہارا جاگیا، گرسکھ لئے جگائے۔ دُور ڈراڈا پھرے بھاگیا، دوس زین سیو کھائے۔ گرسکھان سرن سرنائی آپے لاگیا، سرنگت اک جنائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے لئے اُٹھائے۔ ہرجن سچا

اُٹھیا، کلجگ اتم وار۔ ستگر پورا ٹٹھیا، پاربرہم کرتار۔ امرت دیوے ساچا گھٹیا، نجہر برکھے دھار۔ گرسکھ کدے نہ جائے لٹیا، رائے دھرم نہ مارے مار۔ گرمکھ لکھ چوراسی وچوں آپے پھٹیا، کول کولا پاڑ۔ اُجل ہویا مکھیا، پرہہ درشن پایا دھر دربار۔ جنم جنم دا سنسا مُکیا، ناتا تٹا جگت سنسار۔ درس دیکھائے جو بیٹھا لکھا، جس لبھدے رہے گر اوتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرمکھ سجن لئے بہال۔ بہالنہارا آگیا، بے مکھ بے پرواہ۔ اپنا روپ آپ اُلٹا گیا، کلجگ روپ اُلٹا۔ اپنا مانس جنم گرسکھاں لیکھے لا گیا، اپنی دھوڑی خاک اڈا۔ اپنی جوتی جوت جگا لیا، جوتی نور کر رشنا۔ نورو نور ویس وٹا لیا، ویس اولّا اک خدا۔ خالق دس کیسے نہ آ رہیا، خلقت رووے مارے دھار۔ گرسکھاں اک پناہ وکھا رہیا، چرن کول کول چرن منگن سچ دُعا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرسکھاں اتوں ہویا آپ فدا۔ ہو فدا فطرت گوائی، اپنا فیل نہ کھئے جنائیا۔ گھٹ گھٹ آتر اپنی صدا لگائی، کایا حُجرے اک بانگ سنائیا۔ سچ محرابے ڈیرہ لائی، اپنا مصلا رہیا وچھائیا۔ گرسکھ تیرا پریم وضو لئے کرا، تیرے آگے اپنا سجدہ سیس جھکائیا۔ اپنی کئی آپے ہتھ رہیا لگا، تیرا وچھوڑا پھیر کدے نہ پائیا۔ بسمل ہو ہو رہیا سما، بسمل اپنا آپ کرائیا۔ ال لالا الابی نور آپ پرگٹا، عالمین کائنات ویکھے سچا شہنشاہیا۔ کلمہ نبی رسول آپ اکھوا، امام اماماں کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرسکھ تیرا سچ دمامہ، اپنی ہتھیں آپ وجائیا۔ سچ دمامہ وچی نوبت، نرگن آپ وجائیا۔ گرسکھاں ملن آیا سن کے صحبت، وشن برہما شو رہے جس گائیا۔ سنے بول بولت انبولت، انبولیا سمجھ وچ کیسے نہ آئیا۔ جگت ویدیارتھی جگت وجائن ڈھولک، ڈھور چم پیار کمائیا۔ روداس چمیار گرسکھاں دسے کایا اندر گولک، ہر نام خزانہ بیٹھا دسے وچ چھپائیا۔ آئے دوار دیوے وست امولک، مل کھئے نہ لائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگوان بھگوان بھگوان سیو کمائیا۔

★ ۲۰ پھگن ۲۰۱۷ پکرمی ورکھا سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پرا ضلع گرداس پُر ★

مہاکال اپنا ناؤں جنایا، سو پُرکھ نرنجن آپ اپائیندا۔ مہاکال اپنا حُکم منایا، حُکمے اندر کھیل کھلائیندا۔ مہاکال اپنی تیز دھار چلایا، آر پار آپ پھرائیندا۔ مہاکال اپنا ہلار اک کرایا، دو جہاناں آپ پھرائیندا۔ مہاکال روپ زرنکار وٹایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ مہاکال ہر کی دھار، ہر ہر آپ چلائی۔ مہاکال رہے آد جگاد جگ پاوے سار، اگم اگمڑے دھام سہائی۔ مہاکال ہونے سہار، دین رچھیا آپ کرائیا۔ مہاکال ونڈے بھار، دیوے ونڈ سریشٹ سبائی۔ مہاکال میت مُرار، ہرجن ساچے لے ملایا۔ مہاکال سب توں باہر، پھندن وچ کدے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بل آپ جنائی۔ مہاکال ہر کا بل، نہ کوئی روکے روک رکائیندا۔ مہاکال وسے دھام اٹل، اٹل پدوی اک جنائیندا۔ مہاکال اچھل اچھل، ول چھل چھل دھاری بھیو نہ آئیندا۔ مہاکال ترے بھون دیوے دل، ایک وار کھیل کھلائیندا۔ مہاکال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ مہاکال سورپیر بلوانا، صاحب ستگر آپ جنائی۔ مہاکال نوجوانا، پردھ بال نہ روپ وٹائی۔ مہاکال آد جگاد منگے منگ دھر فرمانا، نیوں نیوں سیس جھکائی۔ مہاکال در درویش در دربانا، الکھ الکھنا الکھ جگائی۔ مہاکال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا سنگ نبھائی۔ مہاکال ہر ہر کا رنگ، ہر ہر ساچا آپ بنائیندا۔ مہاکال برہمنڈ وجائے مردنگ، ڈورو ڈنکا اک وکھائیندا۔ مہاکال سورا سربنگ، بھے سیس نہ کوئی جنائیندا۔ مہاکال لیکھا جانے اندھیرا اندھ، اندھ اندھیر اپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاکال آپ پرگٹائیندا۔ مہاکال ہر پرگٹائے، ہر پُرکھ وڈی وڈیائی۔ اپنی اچھیا آپ وچ ٹکائے، ساچی سکھیا آپ سمجھائی۔ اپنا لیکھا لیکھا آگے دھرائے، ساچی پٹی آپ پڑھائی۔ حُکمی حُکم رہیا جنائے، ہر حاکم وڈا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ کھیل اول اک اکلا، پُرکھ پُرکھوتم آپ کرائیندا۔ جوتی دھار شبدی بھلا، مہاکال ہتھ پھڑائیندا۔ نو نو پائے ترتھلا، چار چار مکھ بھوائیندا۔ لیکھا جانے گھڑی گھڑی پل پلا، وار تھت نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مہاکال دین دیال آپ وسائے اپنی دھرمسال، دھر دربارے آپ بھائیندا۔ دھر دربار سہنجنا، سو بھاونت ہر کرتار۔ کرے کھیل آد نرنجنا، آد

جُگادی ساچی کار۔ لیکھا جانے دیناں ناتھ درد دُکھ بھے بھنجنا، دیو دانو اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بیو کھائے مہاکال۔ مہاکال ہر بیو کھائیندا، بے آنت بے پرواہ۔ اپنا روپ آپ دھرائیندا، نرگن سرگن سرگن نرگن ایکا رہیا جنا۔ نو نو چار بیو کوئی نہ پائیندا، سب بیٹھے سیس جھکا۔ گوہند مہاکال اوٹ رکھائیندا، ہوئے سہائی دو جہاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاکال اپنا ناؤں لئے پرگٹا۔

★ ۲۰ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی ورسا سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پُر ضلع گرداس پُر ★

مہاکال روپ ہر خالق، خلقت اپنی ویکھ وکھائیا۔ مہاکال آد جُگاد سلامت، جمن مرن وچ نہ آئیا۔ مہاکال کرے سچ عدالت، ساچے تخت سچا شہنشاہیا۔ مہاکال ضامن نہ دیوے وکالت، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ مہاکال آپے بنے اپنا ثالث، ساچی ثالثی آپ کرائیا۔ مہاکال نرویر نرگن ایکا روپ وکھائے خالص، دوسر اور نہ کھئے ملائیا۔ کلجگ میٹے جھوٹھی نالش، کوڑی کریا آپ کھپائیا۔ اپنے وقت نہ کرے کدے آس، نندرا وچ کدے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا ویکھ وکھائیا۔ مہاکال ساچی دھار، پاربرہم آپ دھرائیندا۔ مہاکال سچ سیکدار، تخت نواسی ڈیرہ لائیندا۔ مہاکال سیس رکھ دستار، سب دے سیس کٹائیندا۔ مہاکال مارے مار، ساچا کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ مہاکال اک اکھاڑ، نو نو اکھاڑا آپ لگائیندا۔ مہاکال اٹھائے اگئی دھاڑ، جُگ جُگ لیکھا پور کرائیندا۔ مہاکال ہوئے اُجیار، جوتی جلوہ نور جگائیندا۔ مہاکال اپنا سب توں پہلا کرے وار، دوسر ہتھ نہ کوئی اٹھائیندا۔ مہاکال کرے کل خوار، خلق خالق آپ رُلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلائییندا۔ مہاکال شاہ آسوارا، آسو اپنا آپ دوڑائیا۔ مہاکال بن ہلکارا، نرگن سرگن سیو کھائیا۔ مہاکال ویکھے سرب سنسارا، لکھ چوراسی پھول پھلائییا۔ مہاکال گرمکھ پھرے دوار دوارا، آتر آتم کرے جنائیا۔ مہاکال ایکا بولے ست جیکارا، سو پُرکھ نرنجن آپے گائیا۔ مہاکال ہنگ برہم کرے پسارا، اپنی انس اپنا بنس وکھائیا۔ مہاکال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ مہاکال سورا سرہنگ، ہر وڈا وڈا اکھوائیندا۔ مہاکال بن ملنگ، نو

نُو اپنا پھیرا پائیندا۔ مہاکال سرِشٹ سبائی کرے بھنگ، جو گھڑیا بھنّ وکھائیندا۔ مہاکال مچائے اندھیر اندھ، سورج چند نور نور وچ چھپائیندا۔ مہاکال لیکھا جانے جل بنب، جل جل اپنے مکھ پائیندا۔ مہاکال لیکھا جانے دھرت دھول وڈ مرگند، سورپیر اپنا بل وکھائیندا۔ مہاکال گہر گمبھیر گئی گہند، گویند ایک اوٹ رکھائیندا۔ مہاکال آد جگاد سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے اپنے گھر، میل ملاوا اک سمجھائیندا۔ مہاکال شبدا للکارا، دو جہاناں آپ لگائیا۔ ترے ترے لیکھا جانے ایک وارا، اگتی دھن سہج سکھدائیا۔ وشن برہما شو کرن پکارا، گل وچ پلّو ایک پائیا۔ تیرا بھو بھو نہ جھلے کوئی وچ سنسارا، زربھو تیری وڈ وڈیائیا۔ تیری مورت صورت میل نیارا، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ اجونی ربت تیرا دھام نیارا، لوک مات دس کیسے نہ آئیا۔ پارہم تیرا روپ اگم اپارا، شاہ آسوارا آپ دوڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سچا شہنشاہیا۔ مہاکال ساچا گھوڑا، اک اکلا آپ دوڑائیندا۔ اٹھ اٹھ بھجے وقت رہ گیا تھوڑا، اپنا پنڈھ آپ مکھائیندا۔ کلجگ بارے بازی جوں سار پاش مہرا، شکست نہ کھئے وکھائیندا۔ مہاکال اپنے ہتھ اٹھائے ایک ڈورا، چوڈاں لوک ایک وار ہتھ وکھائیندا۔ مہاکال کرے واس اندھ گھورا، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی گندر، ٹلے پربت سمند ساگر بھول پھلائیندا۔ لکھ چوراسی تیرے نال ورتے اتم ہو کے کورا، پیار دُلا نہ کھئے وکھائیندا۔ گرمکھاں گھر گھر آپے بھڑا، اپنا گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ سسے اُپر لایا ہوڑا، زرگن کھنڈا اک وکھائیندا۔ ہر کا روپ گھر گورا، ٹپپی بندی آپ سمجھائیندا۔ مانس جنم ہرجن ورلے سورا، جس جن سرور گود بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ مہاکال ہر ویس اولّا، اکھڑ اکھڑ نہ کھئے پڑھائیا۔ لیکھا جانے نوری اللہ، اللہ اللہ روپ وٹائیا۔ ہتھ رکھائے متہرا بھلا، ملنگ سورا سربنگ کھلڑے کیس پھرے واہو داہیا۔ اپنا چولا آپے رنگا، نیل بستر بن بنواری ایک الفی گل وکھائیا۔ چاروں کُنٹ ہوکا دیوے وارو واری، اپنی صدا خُدا آپ سنائیا۔ لاشریک بے عیب پروردگاری، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آپ نبھاؤن آیا اپنی لگی یاری، یاری یار نال ہنڈھائیا۔ چوڈاں صدیاں اللہ رانی رہی کواری، ساچا کھوٹ نہ کھئے وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی کرے کھیل اگم اپاری، روپ انوپ آپ دھرائیا۔ مہاکال بن بلکاری، اپنا کھیل کرے سچا شہنشاہیا۔ اپنا تن اپنے بستر آپے رہیا شنکاری، آپے ویکھے تھاون

تھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ اللہ رانی کوری کتیا، چوڈاں طبق نین اٹھائیا۔ چوڈاں لوک ویکھے چہپر چہنیا، ساچا ہانی نظر کوئی نہ آتیا۔ کلجگ اتم مہاکال ایکا متیا، اپنی دیا آپ کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اللہ رانی گل پلُو پا، نیتر نیناں نیر وہائیندی۔ کون پت رکھے میری مہرباں، ایکا سجدہ سیس جھکائیندی۔ تڈھ بن کون کرے سچ نیاں، تیرا راہ سد تکائیندی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، لال مہندی ہتھاں نال رنگائیندی۔ لال مہندی رنگ چڑھایا اک گلال، ساچا سگن منائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو دیاں، کرپا کر سچے سائتیا۔ میرا جوہن نوجوان، لوک مات سکے نہ کوئی ہنڈھائیا۔ چوڈاں صدیاں رہی بھال، ملیا یار نہ ساچا ماہیا۔ بے آب ہوئی بے حال، بے آب رہی کُرائیا۔ نہ کوئی بھن نہ صواب، گن اوگن نہ کھئے جنائیا۔ نہ کوئی مائی نہ کوئی باپ، نہ کوئی دیوے جگت صلاحیا۔ اک سُنیا وڈا تیرا پرتاپ، در آیاں بھچھیا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سر میرے ہتھ کھائیا۔ مہاکال ہر کر تیار، ساچا حکم جنائیندا۔ چھیل چھبلا پاوے سار، اپنا رُوپ آپ پرگٹائیندا۔ اللہ رانی ورے نار مٹیاری، جگت رنڈیا آپ کٹائیندا۔ چار یار بنائے نال کھار، محمد پلُو پلُو نال پھڑائیندا۔ ہتھیں مہندی ویکھے آپ نرنکار، لال لال پھول پھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاکال کھیل کھلائیندا۔ مہاکال نر ایکا ور ناری، سگھڑ سوانی اک بنائیا۔ آب حیات پیائے ٹھنڈا پانی، جگت ترشن پیاس بھجھائیا۔ مگھ نقاب اٹھائے درس دکھائے ہانیاں ہانی، نیتر نین نال ملائیا۔ پھر کلمہ امام سُنائے دُھر دی ہانی، آیت شرائط اک پڑھائیا۔ بیوے نکاہ دو جہانی، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ دیوے پناہ ہر لاثانی، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ پچھلے بخشے سرب گناہ چار یاری مگھ شرمانی، چوڈھویں چن نہ کھئے وڈیائیا۔ چوڈاں صدیاں جس دی سُن دی آئی کہانی، تیس بتیسا رسنا جہوا گائیا۔ اتم ملے شاہ سُلطانی، مہاکال رُوپ وٹائیا۔ اللہ بنائے اللہ ہو رانی، ہو ہو حق حق ایکا نعرہ لائیا۔ دلدار بنے سچا دل جانی، دلبر اپنا بھیو کھلائیا۔ عید بقرعید جو منگدی رہی قُربانی، کربلا کربلا اپنے ہتھ رکھائیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، امامان سر امام دو جہانا کرے اپنا کام، دوزخ بہشت پیر پیغبر اِشٹ اپنا رُوپ جنائیا۔ گرسکھاں وڈیائی کل آنت وچ سرشٹ، جس جن دیرگھ روگ مٹائے، شیکھر اپنا درس دکھائیا۔

★ ۲۰ پھکن ۲۰۱۷ بکرمی گنڈا سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پُرا ضلع گرداس پُر ★

اللہ رانی راہ تکائے، کون ویلا گھر میاں آئے۔ اپنی بیوی لے پرنائے، جگت سدوی پندھ مکائے۔ نیناں کھیوی راہ تکائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پردہ آپ اٹھائے۔ اللہ رانی چڑھیا چا، ہس ہس خوشی منائندی۔ راہ تکے بے پرواہ، نیتر نین اٹھائندی۔ سخیان گھر گھر رہی سنا، سچ سنہڑا آپ پُچائندی۔ گیت سہاگی لینا گا، اکھڑ اک پڑھائندی۔ میرا ہونا آنت نکاح، ثابت صورت اک وکھائندی۔ پروردگار ساہ لے سُدھا، ہور وچولا نہ کھئے بنائندی۔ ساچا میلا دئے ملا، ایک گھر وڈیائندی۔ اپنی ہتھیں پکڑے بانہ، ایکا سُخن سُنائندی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تیری اوٹ اک تکائندی۔ اللہ رانی کرے پُکار، ساچی سخیان اکھ سُنائیا۔ آؤ سئیو گندو ہار، کلی کلی توڑ لیائیا۔ گھر آؤنا پیا پریم کر پیار، پریم وچھاؤنا رہی وچھائیا۔ سیوا کرے اپراپار، اپنی سیوا آپ سمجھائیا۔ ہوں گھولی ہوں گھولی چرن کول جاواں بلہار، چرن دھوڑی مستک ٹکا لائیا۔ میاں درس دیوے دُھر دربار، میں نانی ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک تیری اوٹ رکھائیا۔ آؤ سئیو دیو صلاح، رل مل منگل گائے۔ میرا میاں گھر جائے آ، کون ویس کون روپ کون رنگ رنگ چڑھائے۔ کون گھر سہیلا سہنجنا دئے سہا، کون ماٹی پوچ پُچائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک منگاں تیری دُعا، تیرے آگے سیس جھکائے۔ اللہ رانی اٹھ اٹھ ویکھے، چاروں کُنٹ نین اٹھائیا۔ کون ویکھے میرے لیکھے، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کون روپ دھارے بھیسے، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ کون سوار آئے نر نریشے، کون آسولے دؤڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک منگے سچا ور، تیرے چرن سچے سرنائیا۔ میرا ماہی ساچا آؤنا، اٹھ اٹھ راہ تکائندی۔ سخیان مل مل منگل گاؤنا، سوہنگ ڈھولا اک سُنائندی۔ اپنی ہتھیں نیتر کجَل پاؤنا، دھار دو دھار آپ بنائندی۔ نیویں ہو ہو آپے بہنا، چرناں ہیٹھ اپنا سیس رکھائندی۔ ہوں سیوک مٹاں تیرا کہنا، بھل کدے نہ جائندی۔ اوکھا ہویا وچھوڑا سہنا، چوڈاں لوک آپ کُرائندی۔ تیرا پریم میرا گہنا، تیرا نیم میرا انگ انکیکار اک وکھائندی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تڈھ بن اور نہ کھئے منائندی۔ اللہ رانی نیتر اٹھا، ساچی سخیان نال رلائیا۔ پروردگار آؤنا بے پرواہ، بے عیب نام خدائیا۔ میرا پردہ دئے اٹھا، اپنا پردہ آپے

لاہیا۔ ساچے پیڑھے رنگلے لئے بہا، باڈی آپے گھاڑت لئے گھڑائیا۔ بنے ترکان سچا شہنشاہ، بھیو ابھیدا اپنے ہتھ رکھائیا۔ مہاکال دئے صلاح، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کھیلے کھیل ایک تھائیا۔ مہاکال کرے وچار، اپنی کل آپے دھاریا۔ کون کھیل کراں وچ سنسار، چوڈاں لوک ہیوئے اُجاریا۔ کون روپ وراں نار، ناری اپنا انگ بنا لیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا متا آپ پکا لیا۔ ساچا متا آپ پکائیندا، ہر ہر پُرکھ اکال۔ مہاکال آپ اکھوائیندا، دیناں بندھپ دین دیال۔ کلجگ اتم ویس وٹائیندا، جوتی جامہ ہو نہال۔ اپنے سیس تاج ٹکائیندا، شاہ پاتشاہ کھیلے کھیل کنگال۔ اپنا لیکھا پہلوں آپ لکھائیندا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے ہیوئے بے مثال۔ بے مثال پرہ ہویا، لیکھا لکھن وچ نہ آئیا۔ اپنے جیہا اور نہ ویکھے کوآ، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ اپنی جانے آپے سوا، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلجگ اتم لے کے آئے ڈھوا، وست امولک ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سنندیش اک سُنائیا۔ سچ سنندیش سُنائیندا، عقل کل ہری ہر دھار۔ سمت ستاراں ویکھ وکھائیندا، بیس بیسا کر پیار۔ اللہ رانی آپ اٹھائیندا، سوئی رہے نہ وچ سنسار۔ غفلت سب دی آپ گوائیندا، اُلفت اپنی دس زینکار۔ اپنا کھیل آپ کرائیندا، خالق خلق روپ زراکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سنندیش دیوے ایک وار۔ سچ سنہیڑا دیونا، کریا ندھ گن ندھان۔ چوڈاں طبق ایک ناؤں سیونا، ایک شبد اک جیکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپارا کھیل مہاکالا، بھگون اپنا کھیل کھلائیا۔ آپے ویکھنہارا اپنی دھرمسالہ، اپنے مندر سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا روپ آپ دھرائیا۔ اپنا روپ آپے دھر دھر، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر کر، کرتا پُرکھ آپ ویکھ وکھائیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ چڑھ، اپنا بنک سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وار تھت تھت وار اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وار تھت ستاراں ہاڑ، پروردگار آپ جنائیندا۔ ہر جو بنے ساچا لاڑ، سیس جگدیش سیہرا اک لگائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، لوک پرلوک ویکھ وکھائیندا۔ ٹپدا جائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، سمند ساگر پار کرائیندا۔ اللہ رانی کرے پیار، اپنا بھیو کھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنندیش اک سُنائیندا۔ سچ سنندیش ہر سُنایا، شبدی شبد گفتار۔ اپنا حکم آپ جنایا، آپے ہیوئے دیونہار۔ تیرا مندر دئے سہایا، دن

تھوڑے رہ گئے چار۔ در گھر آئے لئے پر نایا، چھیل چھبلا ایکنکار۔ تیری رنگلی مہندی ----- دیکھے اپر اپار۔ اندر باہر کھوج کھجایا، تیرے تین ترکش دیکھے تیز کٹار۔ دو جہانان تیر چلایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا سگن لئے منایا۔ اللہ رانی سُن سندیش، پہلی چیتر خوشی مناوئی۔ ساچے صاحب کریا ویس، مستک آئے دھوڑی لاوئی۔ تیرا میلا رہے ہمیش، ایک منگان تیری ضامنی۔ برہوں ویراگن کھلڑے کیس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، میری پوری کرنی بہاوی۔ کھلڑے کیس نیتر نیر، تینان چھپر لائیا۔ چپ کرائن چھوٹے ویر، عیسیٰ موسیٰ سنگ لائیا۔ محمد بٹھے نہ کوئی دھیر، احمد بھوئے نہ کوئی سہائیا۔ نانا تٹا دستگیر، دست بردار ہویا آپ خدائیا۔ جگت وچھوڑے پاڑے چیر، لیر لیر آپ لمکائیا۔ ایک ملے سچا پیر، بے نظیر جس دی شہنشاہیا۔ میری بدلے آن تقدیر، تدبیر اپنی لئے بنائیا۔ میری اپنی ہتھیں لکھے پھیر تقصیر، اپنی تسبیح میرے گل پائیا۔ اپنی چوٹی چاڑھے پھڑا خیر، راہ وچ نہ کوئی اٹکائیا۔ میرا تھے جگت زنجیر، توڑنہارا اک اکھوائیا۔ جس نوں گاؤندے مناؤندے رہے پیر فقیر، سو میرا سچا ماہیا۔ کون ویلا آئے گھت وبیر، میں بیٹھی راہ تکائیا۔ میری بدل نہ جائے دلیل، چھیل چھیل ایک وسے سچا شہنشاہیا۔ اتم کران تیرے آگے اپیل، میری دیوے نہ کوئی گواہیا۔ بن تیرے دسے نہ کوئی وکیل، جو بری صاف دئے کرائیا۔ ٹوں بنواری بستر پہن نیل، گوبند مت گیا سمجھائیا۔ ٹوں خالق دیکھ خلیل، خالق تیرا رنگ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک وار آؤنا گھر، میں نہانی برہوں کٹھی بیٹھی راہ تکائیا۔ راہ تکان تیرا ماہیا، دوس زین پرہات۔ گھر آ مینڈے سائیا، دے اپنا درس سوغات۔ میری چوڈان صدیاں دی دھو شاہیا، اپنی ہتھیں پھڑ قلم دوات۔ میں تیرے مگر دیاں ڈہائیا، ٹوں بیٹھا رہیوں اک اکانت۔ میں گلیاں ہونجھ ہونجھ صاف کرائیا، اتم دینی آنجات - میں تیرے آگے اونسیاں پائیاں، میرا چھٹ نہ جائے تیرا ساتھ۔ میں گل تیرے وچ بانہیاں اڑائیا، مینوں لگاؤنا اپنے گھاٹ۔ میں تیرے چرناں دیاں ڈہائیا، تیرا دسے ساچا ہاٹ۔ اکو وست منگن آئیا، ساچا لاہا لواں کھاٹ۔ آنت تیری تیرے رنگ سہائیا، دوسر اور نہ کوئی چاٹ۔ تیرا پلنگ رنگیلا میری سیج سہائیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، میں نہانی تکان تیری واٹ۔ واٹ تکینڈری تھکی نڈھی، بالی بڈھ انجان۔ کون اوگن میں نہانی چھڈی، میرا سکیا دین امان۔ کون وچھوڑا گھروں کڈھی، برہوں ماریا نرالا بان۔ لہدی

پہر دی رہی چوڈاں صدی، تیرا ملیا نہ سچ نشان۔ پھر دی رہی تیرے حکم بدھی، تُوں ہے اہل مہربان۔ میں کروں گزارا تیرے گھر کھا کھا آدھی، تیرا من دی رہوں فرمان۔ میں ہوئی ڈباگن بڈھی، کبده ڈوئنی پھراں وچ سنج مسان۔ اتم واسطہ تیرے چرناں دا اپنے گھر آپے سدیں، تیرے اتوں ہوواں قربان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دیویں دھر فرمان۔ دھر فرمان سنائیندا، پُرکھ اکال اگم۔ سوئی سوانی آپ اٹھائیندا، اک جنائے ساچا کم۔ چوڈاں طبقاں تیری سیوا لائیندا، کسے قلبوت اندر رہن نہ دینا دم۔ پُرکھ ابناشی پھیر میل ملائیندا، تیرا بیڑا دیوے بنہ۔ اپنے گھوڑے آپ چڑھائیندا، لیکھا مُکائے چوڈویں چن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، اک سندیش سنائے کن۔ سُننا کن کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ پیر فقیراں دینا اک گیان، شاہ پاتشاہ آپ سنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن نو جوان، اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ ہنگ برہم اک نشان، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوہاں وچولا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، ناری کنت سرب پرنائیندا۔

سخیو میرا دولہا آؤنا، اک اکلا پروردگار۔ میں دلہن بن بن مکھ شرماؤنا، نیتر نین نہ سکاں اٹھال۔ جس نے میرا پردہ لاہنا، میری ویکھے سچ تہار۔ اپنا درس آپ وکھاؤنا، نوری جلوہ نراکار۔ میں نیانی گل لگاؤنا، بخشے سچ پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ کھیل اپارا کرنے آئے، قادر کرتا بے پرواہ۔ میرا بھوؤ نہیہ ڈرنا لاپے، ایکا دیوے سچ صلاح۔ اپنا گھر دئے وکھائے، گھر سچا ایکا تہاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے ہوئے مہرواں۔ مہربان میری سلام، علیکم، سلام کرے پرنام۔ میرا تیرا ایکا دام، دامنگیر دو جہاں۔ میرا تیرا ایکا کام، کامنی کامن حرص گئی مٹا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دینا سچا تہاں۔ ساچا تہاں منگے مارے بولی، رُس رُس اپنی کروٹ بدلایا۔ میں انجانی بھالی بھولی، تیری سمجھ میری سمجھ وچ نہ آیا۔ تیری

ویکھی رٹری ڈولی، تیرے کہار رہے اُٹھائیا۔ میرا بہار رہے تولى، کندھے نال کندھا ملائیا۔ میرے نال میری اچھیا بنے گولی، دھئے جوڑ واسطہ رہی پائیا۔ جے پچھے رہ گئی کھے ڈوں ہولی، گھر گھر وچ کرے لڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے در دینی وڈیائیا۔ تیری اچھیا جاوے چھڈ، تیرے نال رہن نہ پایا۔ تیرے اندرون دیوے کڈھ، کرے آپ صفایا۔ اپنی وچوں لئے آپے رکھ، کرے کھیل آپ خُدا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری نتھ سہاگ دئے گھڑایا۔ نتھ سہاگ تیری گھاڑن گھڑت، ست پُرکھ نرنجن آپ گھڑایا۔ اپنے تاج جڑے جڑت، تیری اچھیا پور کرائیا۔ تیرا نیتر سوہنگ اکھر ایکا پڑت، سولان شنکار دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری نتھ دئے سمجھائیا۔ تیری نتھ شبد ڈور، ہر ساچا آپ گھڑائیندا۔ کلجگ اتم پکڑے ٹھگ چور، ایکا بندھن پائیندا۔ چار یاری تیرے آگے دیوے تور، تیری ہتھیں آپ مٹائیندا۔ ویکھنہارا اندھ گھور، صورت شبدی آپ بنائیندا۔ آپے جانے اپنا زور، جوڑو زر آپ پرنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ سمجھائیندا۔ تیری نتھ بلاک، ہر ہر آپ سمجھائیا۔ تیری اُددی ویکھے خاک، چوڈاں لوک پئے دُبا ئیا۔ شاہ نواب آسو گھوڑے چڑھیا راک، دستگیر سچا شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ مارے پہلوں اک پلاک، سیس اپنے تاج ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھانا آپ سمجھائیا۔ تیری نتھ ویکھے موتی، منک منکا ویکھ وکھائیندا۔ صدی چوڈویں کڈھے واسنا کھوٹی، واستک اپنا رُپ جنائیندا۔ پیر پیغمبر پھڑ پھڑ لاپے، جو چڑھ چڑھ بیٹھے چوٹی، اپنے چرناں ہیٹھ دبا ئیندا۔ سبدا بھتھے حقہ لوٹی، حُکم حاکم آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بھانے آپ سمائیندا۔ تیرے نک نتھ پائے سہاگ، سوہاؤنت وڈی وڈیائیا۔ پہلوں دھووے تیرا داغ، اپنی ہتھیں صاف کرائیا۔ پھیر اُچائے اک ویراگ، ویراگن ہو ہو دئے دُبا ئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرا کنت دئے سمجھائیا۔ تیرا کنت اک خُداوند، خُدی خود آپ مٹائیندا۔ تیرا رُپ ویکھے نور نورانہ چند، سینتل سینتل دھار و بائیندا۔ تیرے دوار آئے مکائے پندھ، پاندھی اپنا پندھ نہ کھئے رکھائیندا۔ تیرا خوشی کرے بند بند، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ اک جنائے ساچا پرمانند، پرم پُرکھ کھیل کھلا ئیندا۔ نیوں نیوں سُنن ساچا چھند، سوہنگ شبد آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اللہ رانی پائے واسطہ،

واستک تیری اک سرنائیا۔ کیوں چلے آہستہ آہستہ، تیری رفتار دس کیسے نہ آئی۔ میں تکان تیری آمد، آمد وچ خوشی منائی۔ تیری خوشی کھیل دو جہان دا، دو جہاناں تیری سچی شہنشاہیا۔ اپنا میاں اپنی بیوی آپ پچھان دا، خاوند اک وڈی وڈیائی۔ ساچا مندر آپ سہانودا، پت پریشور ساچا ماہیا۔ اپنی کھیل آپے جان دا، کوئی لکھے نہ قلم شاہیا۔ مہاکال کھیل سری بھگوان دا، دیال اپنا رُوپ وٹائی۔ کلجگ اتم گُرمکھ گُرمکھ آپے بھال دا، زرگن نرویر سیو کھائی۔ لیکھا جانے بھگت بے حال دا، بیوہ رہن نہ دیوے سچا ماہیا۔ اپنا مارگ اک وکھال دا، مہاکال اپنا بل رکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا جانے پت ڈال دا، پُهل پنکھڑیاں آپے پھول پھولائی۔

جس گھر میرے ماہی آؤنا، سو گھر سوہاؤنت۔ جس سخی میرا دکھ مٹاؤنا، سو صاحب سچا بھگونت۔ جس داسی بن کے سیو کھاؤنا، رسنا نام منیا منت۔ جس جم کی پھاسی پھند کٹاؤنا، سو پورن بھگونت۔ جس آپ اپنا میل ملاؤنا، سو سُنائے سوہنگ چھنت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آنت بناؤنی میری بنت۔ جو میری بنت بنائیندا، میں اُس دی داسی داس۔ جو میرا سنگ نبھائیندا، میں اُس دے وساں پاس۔ جو نانی گل لگائیندا، پوری کرے آس۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہونا سہائی آنت وچ پرہاس۔ پرہاس سہیلا تیری اوٹ، تُوہ بن اور نہ کوئی جنائیا۔ میں وچھڑی تیرے نال تیری جوت، بن تُوہ میرا ہور نہ کوئی سہائیا۔ نہ میرا ورن نہ میری گوت، میں تیری تُوں میرا، میں تیرے چرن سرن رہاں سد سرنائیا۔ تیرا کلمہ تیری اوٹ، میں بیٹھی آس تکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا نام دینا گیان، بودھ بوہتہ ہتھ کیسے نہ آئی۔ میں نانی پُہلی، اُبھل میرے سُلطانا۔ تُوہ باجھوں مات رُلی، میرے سچیا صاحب کابنا۔ تیرے چرن لگ پُہلی پُہلی، بن تیرے ہوئی آنت ویرانہ۔ بھاگ لگاؤنا میری کُلی، میں تیرا راہ تکانا۔ تیری وست اک اٹلی، میرا بھریا رہے خزانہ۔ میں پُہلی تُوں کدی نہ پُہلیں، تُوں شمع میں تیرا پروانہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ منگے منگ بال انجانا۔ تُوں داتا گہر گمبھیر، میں اوگن بھری نانی۔ تُوں بخشیں ٹھنڈا سپر، میں تیرائی منگان

پانی۔ تُوں کڈھ پرہوں پیڑ، ہوں تیرے چوج وڈانی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دینا ساچا ور، آتم آنتر اپنی سچی بانی۔ ساچی بانی شبد اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ ہرجن میلا دُھر دربارا، در دروازہ آپ سہائیندا۔ آد جُگادی کھیل نیارا، بیو کوئی نہ پائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ آپے سے سب توں باہرا، گھٹ گھٹ اپنا رُوپ دھرائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ بھگت وچھل بن گردھارا، بھگتن بھگتی میل ملائیندا۔ اچھل اچھل کر سنسارا، لکھ چوراسی جیو بھلائیندا۔ راتی رتی تھتی جانے اپنی وارا، دوس رات برکھ نہ ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت سری بھگوت ساچے شہنشاہ دئے سہارا، ستگر اپنی کھیل کھلائیندا۔ ساچے شہنشاہ ست سہارا، ہر ساچا آپ دھرائیا۔ ایکا شبد اک ادھارا، ایکا منتر نام درڑائیا۔ ایکا ونج اک وپارا، ایکا ہٹ وکھائیا۔ ایکا منگ ایکا منگنہارا، ایکا رہیا ورتائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر گُرمکھ ساچے ویکھ وکھائیا۔ گُرمکھ ساچا لال گُلالا، گر گر آپ ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگالا، اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا دھام وکھائیندا۔ ہرجن ساچے ہر ہر بٹھے گانا، ساچا سگن آپ منائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھ اپنے دھندے لائیندا۔ گُرمکھ دھندے جائے لگ، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کک، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوک چُکائیا۔ جگت ترشنا بوجھائے آگ، امرت میگھ آپ برسائیا۔ کرے کھیل سورا سربگ، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے پُر شاہ رگ، اندر مندر کھوج کھوجائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، ہیرے لال مانک موتی نرگن جوتی دُگمگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ اپنی اکھ کھلائیا۔ گُرمکھ کھلی اکھ، ہر نیتز آپ کھلایا۔ لکھ چوراسی وچوں کیتا وکھ، درسی اپنا درس کرایا۔ ایکا دیوے ساچی وتھ، نام ندھانا جھولی پایا۔ سر رکھ ہتھ سمرتھ، بھید ابھید دئے جنایا۔ کایا کھیڑا وکھائے بھٹھ، پنج تے آنت رہن نہ پایا۔ نہ کوئی چترائی من بڈھ مت، مت متی نہ کوئی سمجھایا۔ اتم ناتا تھے رتی رتی، رتی رت کم کیسے نہ آیا۔ گُرمکھ ورلے ناتا بٹھے چرن نت، آپ اپنا میل ملایا۔ ساچا مارگ آپے دس، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا نام آپ جپایا۔ ہر ہر اپنا نام جپائیندا، گُرمکھ سجن دئے ادھار۔ مٹکھ موڑے در ڈرکائیندا، ایکا دھکا دیوے مار۔ گُرمکھ اپنی گود سہائیندا، گر

پورا نر اوتار۔ مُمکھاں مُکھ بھوائیندا، مستک ٹکا دھوڑی چہار۔ آپ اپنا ویس وٹائیندا، نہکلنک نرائن نر اوتار۔ مُچھ داہڑی نہ کوئی وکھائیندا، مُونڈ مُنڈائے نہ وچ سنسار۔ نرگن جوتی جوت جگائیندا، جوتی جاتا آپ کرتار۔ ساچا قلعہ کوٹ وسائیندا، کنچن گڑھ کر اپار۔ اُپر اپنا آسن لائیندا، سچ سنگھاسن کھیل اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لائے پار، ہرجن بیڑا چُکیا کندھ، ستگر پورا بہار اُٹھائیا۔ جنم جنم دا مٹے پندھ، پاندھی بنیا ساچا ماہیا۔ کایا کرم کرے کھنڈ کھنڈ، نام کھنڈا اک اُٹھائیا۔ ناتا توڑ دُباگن رنڈ، کنت سہاگ اک وکھائیا۔ آد آنت پرمانند، پرم پُرکھ بوجھ بُجھائیا۔ مِل سبج سخیان گایا سہاگی چھند، سوہنگ شبد وجی ودھائیا۔ لوک پرلوک رہے منگ، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناشی اپنے اندر نو سؤ چرانوے چوکڑی رکھیا بند، کلجگ اتم باہر کڈھائیا۔ جو سٹا رہیا دے کر کنڈ، اپنا مُکھڑا دئے وکھائیا۔ مٹکھ جیو بھاگان مند، جس رہیا در ڈرکائیا۔ گرسکھ گرمکھ گر گائے شبد بٹی دند، بند بند خوشی منائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سدا سدا سد بخشند بخشش بخشیش اپنے ہتھ رکھائیا۔ گرسکھ تیری کھئے نہ کرے ریس، وشن برہما شو تیرا رہے جس گائیا۔

★ ۲۰ پھگن ۲۰۱۷ پکرمی آسا سنگھ پیارا سنگھ دے گرہ بابو پُرا ★

ندھان ٹھاکر گن سوامی، بھکونت بے پرواہ بے آنت اکھوائیندا۔ نرور پُرکھ اکال سدا نہکامی، نہکرمی کرم کرائیندا۔ آد آنت ہر گھٹ گھٹ آترجامی، آتر اپنا بیو کھلائیندا۔ جگا جگنتر شبد اگتی بولے بانی، راگی اپنا راگ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ شبد اگتی بودھ آگادھ، الکھ الکھنا آپے گائیا۔ اپنے اندروں آپے کاڈھ، اپنی دھارا آپ پرگٹائیا۔ آپ وسائے برہم برہماد، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا کھیل آپے ویکھن آئیا۔ جگ جگ کھیل کھلائیندا، کھیلنہارا ایکنکار۔ اپنی کل آپ دھرائیندا، نرگن سرگن لے اوتار۔ جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ ستجگ اپنے رنگ رنگائیندا،

رنگ رنگیلا کھیل اپار۔ باون اپنا بھیکھ وٹائیندا، آپے منگے بل دوار۔ بھگت بھگونت آپ ترائیندا، نر سنگھ کھیل کرے کرتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وسنہارا سچکھنڈ سچے دربار۔ سچکھنڈ دوار سہائیندا، مہاگنت گنی نہ جا۔ رُپ انوہ آپ وٹائیندا، نرگن سرگن ناؤں دھرا۔ ستجگ اتم پندھ مکائیندا، تریتا لئے رُپ وٹا۔ ترے گن اپنا کھیل کھلائیندا، ترے کال درسی بندھن پا۔ رُپ انوہ اپنا آپ وکھائیندا، پنج تت کایا چولا لئے ہنڈھا۔ ایک دوآ میل ملائیندا، دوآ ایک گنڈھ پوا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ تریتا دھار ہر کرتار، اپنی آپ چلائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتار، سرگن نرگن ویس وٹائیندا۔ ساچا مارگ لائے آپ اپار، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ایک سرتی ورے ایک وار، ایک ناری کنت ہنڈھائیندا۔ جنک سپتری کر پیار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جنک سپتری ناتا جوڑ، رگھت اپنا کھیل کھلائیا۔ آپے لگی دیوے توڑ، توڑنہارا آپ ہو جائیا۔ آپے جگن ناتھ چرن کولاں دئے وچھوڑ، جگدیشر بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے توڑے اپنا ناتا، ہر ہر آپے بندھن پائیندا۔ آپے ویکھے کھیل تامشا، آپے تئوآ ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ ویس کرایا ایک دوآ، دوآ ایک بھیو نہ آئیندا۔ لیکھا جانے تریا تریا، تینا لوکاں کھوج کھوجائیندا۔ اپنے جیہا آپے ہویا، اپنا سیوک آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دسرتھ ست آپ اکھوائیندا۔ آپے دسرتھ ست جگ بیٹا، آپے کھیوٹ کھیٹا ناؤں دھرائیا۔ آپے اپنا تن اپنے سر لیٹا، اپنا پردہ آپے پائیا۔ آپے ہونے گھٹ گھٹ لیٹا، رُپ رنگ نہ کھئے جنائیا۔ آپے ہونے اکھنا لیکھا، لکھ لکھ لیکھا اپنا پور کرائیا۔ آپے مستک ہونے میخا، گن اپنے لے وکھائیا۔ آپے ست برہما کرے بھیسا، سنت گمار کرے جنائیا۔ آپے راون دئے آدیسا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آپے راون وڈیا داتا، اکھر اکھر آپ پڑھائیندا۔ آپ جنائے اپنی گاتھا، اپنا بھیو کھلائیندا۔ آپے ہو رگھت رگھناتھا، جگدیش آپ سہائیندا۔ آپے ہو کھلاپاتا، کول نین آپ مٹکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے راون کر تیار، اپنا بل آپ دھرائیا۔ آپے دیونہار ہنکار، ہومے ہنگتا نال رلائیا۔ آپے سیناپت کرے شنکار، آپے بخشے ساچی شابہیا۔ آپے رن

بھومی سُتا پیر پَسار، چلہ تیر کمان آپ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگاد اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے گڑھ ہنکاری
 توڑدا، توڑنہارا ایکا ایک۔ آپے لگی پِرت اپنے نال جوڑدا، نرگن نرگن ہر ہر ویکھ۔ آپے منکھتا شوہ دریائے روڑھدا، کر کر اولّا بھیس۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ ہرجن لکھنہارا لیکھ۔ جُگ جُگ لیکھ لیکھایا، غریب نانیاں پاوے سار۔ تریتا
 رُوپ آپ ہنڈھایا، بھگون مات لوک سنسار۔ غریب نہانے گلے لگایا، جگت بھیلنی لئے ادھار۔ چرن کول چرن چُھایا، امرت بخشے ٹھنڈا
 ٹھار۔ ستی اہلیا لیکھ چُکایا، پتھر پاپن دئے ادھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ ویس کرے نرنکار، جُگ جُگ
 ویس وٹائیندا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ ستجُگ تریتا اپنی گود بہائیندا، دوپر لوک مات کرے اُجیار۔ رُوپ انوپ آپ وٹائیندا، مُکند
 منوہر لکھی نرائن بال بالا ہو تیار۔ مور مُکٹ سیس ٹکائیندا، مدھر نین مدھر کرے سچی گُفتار۔ ایکا بنسری سچ وجائیندا، آپے ہوئے
 وجاونہار۔ ساچے منڈل راس رچائیندا، گوپی کاہنا کرے شنکار۔ ساچی سخیاں کھیل وکھائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا
 کر، بن گوالا پھرے وچ سنسار۔ گوالا بنیا گوپی کاہن، گھر گھر بنسری نام وجائیا۔ آتم دیوے اک گیان، کرے سچ پڑھائیا۔ دروید
 سُت لچ رکھے آن، دروید لچیا آپ رکھائیا۔ غریب نانیاں دیوے مان، بدر سُداما کول بہائیا۔ ارجن بخشے اک دھیان، چرن کول سچی
 سرنائیا۔ اٹھاراں دھیئے گیتا وکھان، اک اک نال کرے پڑھائیا۔ رتھ رتھوہی بنیا وچ جہان، ساچی سیوا آپ کھائیا۔ دوپر میٹ آنت نشان،
 یادو بنس گیا کھپائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ اپنا بھيو چُکائیا۔ جُگ جُگ بھيو جانوہارا، ایکا رنگ
 سہائیندا۔ کلجُگ اتم کھیل نیارا، الہی نور آپ پرگٹائیندا۔ ایکا الفی تن شنکارا، ہتھ مُصلا آپ رکھائیندا۔ گل تسبیح پائے ایکا مالا، منکا
 منکا نال ملائیندا۔ ایکا صِفر اٹھا کر پیارا، ایکا تند بندھائیندا۔ اٹھان تتان تت وچارا، صِفر بل نہ کھئے رکھائیندا۔ اک اِکلا پروردگارا، اپنی
 الف آپ پرگٹائیندا۔ ایکا الف دئے سہارا، نُقطہ ہور نہ کھئے لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ اپنا بھيو
 کھلائیندا۔ کلجُگ بھيو اولڑا، ہر ساچا سچ کرائے۔ کرے کھیل اگم اگمڑا، اگمڑا رُوپ وٹائے۔ نرگن سرگن پھڑائے پلڑا، ساچا پلُو اک پھڑائے۔
 سچ سندیش ایکا گھلڑا، ساچا کلمہ آپ سُنائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پروا ہے۔ ساچا کلمہ ہر کلام،

اپنی آپ جنائیا۔ آپ بنائے جگت امام، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ بھیجے آپ غلام، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ اپنے ہتھ رکھے لگام، چاروں گنٹ آپ بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ عیسیٰ موسیٰ کھیل کھلایا، کرے کھیل الاہی نُو۔ مقامے حق نعرہ لایا، اک وجائی ساچی نُو۔ ویلا وقت رہیا سمجھایا، وسنہارا نیڑے دُو۔ ساچا حُجرہ آپ سُہایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے جلوہ کوہ طُو۔ کوہ طُو رہیو نہ آئیندا، نُو نُو رانہ نُو خُدا۔ موسیٰ ڈھیہہ ڈھیہہ سیس جھکائیندا، تُو داتا بے پرواہ۔ تیرا آنت کوئی نہ پائیندا، تُو صفتی صفت صلاح۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا حُکم دئے سُن۔ ساچا حُکم ہر سُنایا، موسیٰ عیسیٰ آپ اٹھا۔ ہُن دا سُنیا بھل نہ جایا، اہل رہیا بتا۔ لوک مات تیری کُل ودھایا، کُلونت بنے خُدا۔ خالق خلق رُوپ وٹایا، کرے کھیل شہنشاہ۔ اپنی عظمت تیرے انگ لگایا، تیری غفلت دئے گوا۔ اپنا ناؤں کلمہ رہیا پڑھایا، سچ حدیث اک سُن۔ لاشریک اک خُدایا، سد منگدا ربا پناہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے ساچا ور، دُھر فرمانا آپ جنا۔ ایکا منگ منگنی آنت، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کوہ طُو بنائی جس تیری بنت، ماٹی پاتھر ویکھ وکھائیندا۔ میرا رُوپ جیو جنت، ایش جیو بھرم چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے ساچا ور، آنت کنت آپ سمجھائیندا۔ ویلا آنت اتم آؤنا، ہر ساچا سچ سمجھائیا۔ تیرا نُو اپنے وچ ٹکاؤنا، نُو نُو وچ سہائیا۔ تیری آسا منسا پُوں کراؤنا، پنج تت چولا ویکھ وکھائیا۔ بسمل ہوئے کھیل کھلاؤنا، کھیلنہارا اک خُدائیا۔ نیتر نین اک اٹھاؤنا، تیری میٹے جگت جُدائیا۔ اتم کل پندھ مُکاؤنا، لوک مات نہ رہے لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا گن آپ سمجھائیا۔ سُنیا ہر سچ گیانا، موسیٰ سیس جھکائیندا۔ میری رباب ستار تیرا ترانہ، تیرا ناؤں بولا گائیندا۔ اپنا آپے دیوے آپ بیانا، اپنی وست اپنے آگے آپ ٹکائیندا۔ کون رُوپ پھریا بانا، کون ویلا وقت سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربانا، اپنا بھیو جنائیندا۔ امام امامہ سر شاہ سُلطانا، اپنا رُوپ آپ دھرائیندا۔ مؤلی تند بٹھے گانا، ساچا سگن منائیندا۔ ہتھیں مہندی اک نشانہ، لال رنگ اک چڑھائیندا۔ امام مہندی نُو جوانا، اپنا رُوپ آپ وکھائیندا۔ سرشٹ سبائی ویکھے جگت ایمانا، ابنال وقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پسر پدر دس کسے نہ آئیندا۔ پسر پدر نہ

دسے برادر، بے افتم اپنی کھیل کھلائیا۔ پرگٹ ہووے قدرت وچ قادر، قادر قدرت کھیل کھلائیا۔ ایکا اکھر گائے اپنا قادر، ہزارا درود کرے پڑھائیا۔ بصری اسم گائے ماجرہ، انجیل قرآن بھیو نہ آئیا۔ آپے ہوئے صدق صبوری صادرا، ثابت اک ایمان وکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت شیطان دئے مٹائیا۔ جگت شیطانا ہوئے ابلیس، حدیث آپ پڑھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل تیس بتیس، گنوتا گن سمجھائیندا۔ اتم کل سب دے خالی کرے کھیس، وست ہتھ نہ کھئے رکھائیندا۔ ایکا صبرا آٹھا جائے پیت، ایکا نایا میل ملائیندا۔ اک نو کھیل جگدیش، نو اک پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم سنائیندا۔ اک آگے دوا دھر، ایکا اک کھپائیا۔ نائے آگے صبرا بنائے اپنا گھر، دوا صبرا میل ملائیا۔ دوا صبرا اک دوجے دا دامن پھڑ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ صبرا روپ نرگن کر، دس کیسے نہ آئیا۔ دو جہاناں ویکھے کھڑ، پروردگار بے پرواہیا۔ اٹھ تت جائن جھڑ، پھل کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بیس دئے وڈیائیا۔ بیس بیس کر پیارا، ہر ساچی کھیل کھلائیندا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسارا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ اک ست بول جیکارا، شبد سندیش آپ سنائیندا۔ اک اٹھ مارے مارا، بچیا کوئی رہن نہ پائیندا۔ ایکا نو پار کنارہ، عیسیٰ موسیٰ پندھ مکائیندا۔ بیس بیس ہر کرتارا، جگت جگدیش روپ وٹائیندا۔ چھتر جھلائے ساچے سیسا، سیس اپنا آپ وکھائیندا۔ اک شبد اک حدیثا، ایکا راگ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا ہتھو ہتھ چکائیندا۔

★ گِردھارا سنگھ دے جیودیاں ہی نواں جنم دتا ★

مورکھ موڑھ جگت سُچجّا، جس ستگر دئے وڈیائیا۔ جس بال انجانے ہر پردہ کجّا، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ گر چرن دوارے بہ بہہ سجا، دھن دھن جنیندی مائیا۔ ہر مندر ناد ایکا وجا، دین دیال آپ وجائیا۔ آد آنت رکھے لجا، لجاوان آپ ہو جائیا۔ پی امرت گریسکھ گر در ایکا رجا، بھر پیالہ جس پیائیا۔ جگت وکار جگت اوگن تجا، گن ستگر اک صلاحیا۔ گھر مکہ گھر کعبہ گھر حجا، گھر امام گھر

پیرن سر پیر میل ملائیا۔ گھر کھنڈ گھر برہمنڈ گھر وکھائے نجانندا، نج آتم رس چوائیا۔ گھر گیت گھر گوبند گھر گائے سہاگی چھندا، ساچی
 کرے گھر پڑھائیا۔ جس جن بنائے اپنا بندہ، بندی خانہ نہ کوئی وکھائیا۔ ہر سنگت پیار سچا دھندا، اپنے دھندے وقت واپائیا۔ صاحب
 سلطان سدا بخشندا، بخشنہارا بخشے ایک ماہیا۔ اپنے نال پوائی گنڈھا، سگنی گانا آپ بندھائیا۔ سدا سہاگن نہ ہونے رنڈا، جگت رنڈیا
 آپ کٹائیا۔ جگت آیو آئی اُتے کنڈھا، باقی ست دن رہیا سمجھائیا۔ سنگت سنگ رلا ٹٹائے پھندا، جیون جگت پھیر بنائیا۔ پہلوں اپنے
 نال ہر سنگت وچ کرے کارج اندا، مانس جنم پھیر دوایا۔ پہلا لیکھا اپنی ہتھیں کھنڈا، لکیر لکیر اُتے پھرائیا۔ بن کے ترکھان پھڑیا رندا،
 ساچی کرے آپ صفائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ٹٹی گنڈھ وکھائیا۔ ٹٹی گنڈھ گنڈھ گوپال، ست دوس رہے باقی۔
 سنگت وچ پھیر ملائے لال، امرت جام پیائے بن ساقی۔ تن تن نہ ہونے پھیر ونگا وال، تیتی سال ہنڈائے جسم خاکی۔ ستگر ست ہونے کرپال،
 ست وست وچ ست وسادی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرے کھیل ساچی باڈی۔ نہ بھنیا نہ ٹٹا ناتا، نہ اگنی آگ جلا یا۔ نہ کوئی
 بھین نہ کوئی بھراتا، لین دین نہ کوئی پایا۔ نہ کوئی ستارواں نہ کوئی ساتا، دسویں بھوگ نہ کوئی کرایا۔ نہ کوئی کابنی بن بن چکے نہ کوئی مکائے
 واٹا، پاندھی اپنا پندھ مکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جیودیاں ہی جیون دے، جنم جنم وچ بدلایا۔ جنم گیا جنم آیا،
 جنم لیکھا لیکھے پائیا۔ ستگر پورا دیا کھایا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ راتی ستیاں وقت دے وکھایا، ادھر مرے ادھر جنمے ادھر ہر ہر نظری
 آئیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ڈھائی پل سوہنگ ماں امرت ساچا سیر پائیا۔ ساچا سیر آپ پیائے، امرت جل ہتھ
 اٹھائیا۔ مرن تون پہلاں جنم دوائے، مرن وچ نہ گرسکھ آئیا۔ سادھ سنگت تیرے نال رلائے، وچھوڑا اپنی ہتھیں کٹائیا۔ دوس رین جو رہیا
 سیو کھائے، سیوا پھل اپنی ہتھیں جھولی پائیا۔ اکھڑیا بوٹا پھیر لگائے، اپنی ہتھیں سینچ وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر،
 جنم جنم کرم کرم جنم اپنے ہتھ رکھائیا۔

★ ۲۱ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی ہزارا سنگھ بلاکا سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پُر ★

سچ سمیرو چرن کول پدم، ست پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ لیکھا جانے اِبتل عدم، آدم بھیو کھئے نہ پایا، نہ کوئی رُوپ رنگ نہ دِسے بدن، تتو ت نہ کوئی وکھایا۔ گوپال مورتی ایکا مدن، من موہن کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ست سمیرو دئے سمجھایا۔ ست سمیرو چرن پد، ہر ساچا سچ اُپائیندا۔ کوئی نہ جانے آر پار حد، رُو سس سیس جھکائیندا۔ دھرو پربلا د رسیا تگ، اپنا مُوں سمیرو بنائیندا۔ ہر کا کھیل اکھنا اکھ، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ چار جگ نہ دتا دس، چارے وید پردہ پائیندا۔ کوئی پتھر کہے کوئی پربت، کوئی جوجن گنت گنائیندا۔ کوئی جانے اُچا ٹلا ستھر رسیا گھت، ستھر یار نہ کوئی وچھائیندا۔ کوئی کہے ست سمندر چلے رتھ، جل دھارا رُوپ سمائیندا۔ کوئی کہے وشنوں پائی بیٹھا نتھ، باسک تشکا سنگ رلائیندا۔ اپنا لیکھا جانے پُرکھ سمرتھ، دوسر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ سچ سمیرو چرن اندر، ہر ساچا سچ رکھائیندا۔ کرے کھیل ہر کرنی کرن، کرتا پُرکھ بھیو نہ آئیندا۔ نہ دھرے اُپر کسے دھرنی دھرن، دھرت دھول بہار نہ کوئی اُٹھائیندا۔ نہ کسے وکھائے اُپر آکاش چوٹی چڑھن، پرکاش پرکاش وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ سچ سمیرو پدم پر ماتم، پد اپنا آپ جنائیا۔ لیکھا جانے ساچے آتم، آتم اپنا رنگ بنائیا۔ بھیو نہ جانے کوئی باطن، ظاہر گپت نہ کوئی وڈیائیا۔ نہ کوئی سندھیا نہ کوئی اتھن، سرگھی رُوپ نہ کوئی وٹائیا۔ کرے کھیل پُرکھ پر ماتھن، پرتھی آکاش نہ کوئی جنائیا۔ لیکھا جانے سچ سنگھاسن، شاہو شباسن ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کھیل آپ کھلایا۔ چرن پدم سچ سُمیر، شاہ پاتشاہ آپ جنائیندا۔ سرشٹ سبائی بیٹھا گھیر، چاروں کُنٹ دھرتی آکاش میل ملائیندا۔ دہ دشا رکھے اپنا گیڑ، گیڑنہارا آپ اکھوائیندا۔ آپے کرے اپنی مہر، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سمیرو آپ جنائیندا۔ سچ سمیرو چرن کول، انتر انتر آپ جنائیا۔ راہ تگے دھرنی دھول، تھلے بیٹھی نین اُٹھائیا۔ برہم ویتا مکھ کھلایے اپنا کول، کول مکھ آپ کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سمیرو دئے وڈیائیا۔ سچ سُمیر بنایا، ہر ہر دین دیال۔ گر مکھاں نیرن نیر دئے وکھایا، کلجگ اتم توڑ جنجال۔ چاروں کُنٹ ویکھ وکھایا، ویکھنہارا آپ کرپال۔ جس جن اپنے چرن چھپایا، اُپر سمیرو دئے بہال۔ شو

گیلاش نہ ڈیرہ لایا، اتم آنت ہونے کے حال۔ کر تلاش پھڑ بہایا، کر یا کھیل بے مثال۔ جگ چوڑی آس پور کرایا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دو جہان۔ دو جہان ہر ہر لیکھا، اپنا آپ جنائیندا۔ سمیرو نیت ہر چرن کول ہر دیکھا، اور درشت نہ کوئی جنائیندا۔ شنکر رکھے کھلے کیسا، گیلاش نین اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ گیلاش پربت ہر چرن دھوڑ، دھوڑی دھوڑ وچ سمائیا۔ بھولے ناتھ رنگ چڑھے گوڑھے، مستک ٹکا اک لگائیا۔ آنتر بخشے نورو نور، نور نور رُشنائیا۔ اپنے ٹلے اپنے پربت اپنے آسن سچ سنگھاسن آپے ہونے آسا پور، پوری اچھیا آپ کرائیا۔ نہ نیڑے نہ دسے دور، کرے کھیل حاضر حضور، حضرت اپنا روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گیلاش نراس اک سمجھائیا۔ سچ گیلاش شنکر چڑھیا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ پُرکھ ابناشی چرن ایک پھڑیا، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیندا۔ ہر نرائن کھیل اپنا کرایا، نیتز لوچن درس دکھائیندا۔ درگھر ساچا ایک دریا، سپس جگدیش اک سہائیندا۔ چرن کول اندر اکھڑ ایک پڑھیا، پُرکھ ابناشی آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ رکھائیندا۔ چرن کول اندر سمیرو پد، پدم پائل پادن آپ بنائیا۔ شنکر اندر آپے سد، سچ گیلاش دئے دکھائیا۔ نام وجائے ساچا ند، نیج نادى ناد سُنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک آسن دئے دکھائیا۔ ایک آسن سچ جنایا، چرن کول دھیان۔ سچ گیلاش اک بنایا، دھوڑی دھوڑ دیوے بال نادان۔ اپنے پریم نال بندھایا، چھٹ نہ جائے وچ جہان۔ ساچی سیجا آپ سوایا، دیوے دھر فرمان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا مان۔ ساچا مان دیونہارا، ایک شبہ کرے جنائیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، اگوچر اپنا بھیو چھپائیا۔ تیرا میرا اک کنارہ، تیرا کنارہ اپنے ہتھ رکھائیا۔ تیرا پربت میرا سہارا، میرا گیلاش تیری وڈیائیا۔ میرا ناؤں تیرا نعرہ، تیرا نعرہ سرب لوکائیا۔ میرا سمیرو تیرا اُجیارا، دیپک دیپ دیپ رُشنائیا۔ کرے کھیل آپ نرنکارا، ساچی کھیل آپ کرائیا۔ نو نو چار دئے سہارا، اُپر آسن آپ بیٹھائیا۔ کلجگ آئے اتم وارا، نرگن نراکار اجونی ربت پُرکھ اکال، لوک مات کرے رُشنائیا۔ اپنی چلے اولڑی چال، چال نرالی اک دسائیا۔ تیری کرے پوری گھال، گھالی گھال لیکھے پائیا۔ تیرا گیلاش آپے سرت لئے سنبھال، ہونا اداس نہ رہیا سمجھائیا۔ اپنا بالا آپے لئے اٹھال، تیری دھرمسالہ لئے سہائیا۔ تینوں اُنکلی لائے رکھے نال نال، پچھلا پندھ

مُکائیا۔ اپنے کھاتے آپ ڈال، اپنے اندر بند کرائیا۔ پھیر نہ سکے کھتے تینوں بھال، تیرا رُوپ نظر کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت رہیا سمجھائیا۔ تیرا اتم وقت سہاونا، پُرکھ ابناشی دیا کما۔ تیرا کیلاش اک وکھاونا، آپ بنائے بے پرواہ۔ تیرا واس اک گھر کراونا، بخشنہارا سچ پناہ۔ گُرْمکھ ساچا آپ اٹھاونا، کلجگ اتم کرے سچ نیاں۔ اُپر کیلاش مان دواونا، چرن چرناں نال چُھپا۔ داسی داس حُکم سُناونا، دُھر فرمانا آپ اُپا۔ ایک منتر اتر گاونا، سو پُرکھ نرنجن لئے پڑھا۔ ہنگ شنکر رُوپ وکھاونا، پُرکھ ابناشی اپنا انگ لئے کٹا۔ سوہنگ ایک بندھن پاونا، نرگن نرگن میلا سہج سُبھا۔ آد پُرکھ اپنا قَوْل کیتا آپے پور کراونا، برہما ویتا بھیو لکھ نہ سکے را۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔

★ ۲۱ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی بیبی پورو دے گرہ پنڈ بابو پُرا ضلع گرداس پُر ★

گُرْمکھ سمیرُو وچ سنسار، شاستر سمیرت بھیو نہ آئیندا۔ جس دا لیکھا جانے آپ نرنکار، جگت ودیا بھیو نہ آئیندا۔ کاغد قلم لکھن توں باہر، الیکھ لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نو نو چار کر کر پیار، ساچی دھار آپ بنائیندا۔ بھگت سنت کر اُجیار، جگ جگ کھیل کھلائیندا۔ پھل پھلواری لا گلزار، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ آپے امرت سنج ہریا کرے نرنکار، خزاں بسنت ایک رنگ رنگائیندا۔ کلجگ اتم آئے وار، ساچا مالی دین دیا لا گُرْمکھ بوٹا ویکھن آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ گُرْمکھ پھلواری پھل گیا پھل، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔ بن بن مالن توڑے اڈول، دس کیسے نہ آئیا۔ کرے کھیل اُپر دھول، دھول منگے سچ سرنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے تھاؤں تھائیا۔ ہرجن ساچے کر پیار، کلی کلی آپ مہکائیا۔ کیلاش ہویا خبردار، شنکر نین کھلائیا۔ وشن بن بن سیوادر، ساچی سیوا اک وکھائیا۔ برہما دیوے اک آدھار، سٹ اپنا آپ پرگٹائیا۔ کھچے تار آپ نرنکار، ساچا تاگا لئے بنائیا۔ لوک مات آئے ہوئے اُجیار، نرگن اپنا رُوپ وٹائیا۔ گُرْمکھ سوہنے پھڑ پھڑ گندے ہار، کلی نال کلی ملائیا۔ امرت چھڑکے پہلی وار، سچ مہک وچ بھرائیا۔ اپنے گل کرے شنکار، جگت شنکار نہ کھتے بندھائیا۔ اتم اپنے اندر رکھے سنبھال، اپنی وست

آپ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ناتا توڑ شاہ کنگال، گرسکھ ایک رنگ رنگائیا۔ ساچا ہار ہر ہر مالن، سچ پٹاری آپ رکھائیا۔ بن کے آئی بھگت دلانن، جوتی نار ویس وٹائیا۔ گرسکھاں آگے بنی سوالن، منگے بھچھیا ایک منگ منگائیا۔ میں ویراگن ہوئی بے دامن، پرہوں وچھوڑا نہ جھلیا جائیا۔ سچکھنڈی ڈکے اپنے آلن، گرسکھ تیری گود ایک اوٹ رکھائیا۔ تون نہ جانا کیسے در بھالن، تینوں بھالے آد شکت تیری مائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ واہ واہ مالن جوت آکلن، گھر گھر سیو کمائیا۔ گرسکھاں کرے پوری گھالن، کیتی گھال لیکھے پائیا۔ پہلان توڑے جگت جنجالن، دوجی سکھیا کرے پڑھائیا۔ تیجا وجائے اندر تالن، چوتھے گھر دئے وڈیائیا۔ پنچم بنی آپ دلانن، چھویں چہر چھن چھپائیا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن بنھیا بانھن، ساچے بیڑے آپ چڑھائیا۔ اٹھان تتان دیوے دانن، اپنا نام آپ ورتائیا۔ نو دوار بخشے اپنا بھانن، نو نو کرے رُشنائیا۔ دسویں میلا سیری بھگوانن، سیری بھگوان گرمکھ ستیاں راتیں درس دکھائیا۔ سیوا کرے ساچی مالن، سیس اپنے کھاری رہی اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بار اک نرنکار، اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا ہار ہری ہر نرائن، نر ہر بنواری اپنے ہتھ رکھائیندا۔ رسنا کیسے نہ سکے کہن، گن اوگن نہ کھئے جنائیندا۔ آپے جانے لہنا دین، دینا لہنا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرسکھ گر گر دھام اکھے بہن، پلنگ رنگیلا ساچی سیج آپ وچھائیندا۔ ست ستوادی ملیا ساک سجن سین، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ لیکھا جانے عین عین، نقطہ روپ نہ کھئے دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دردی دردیاں دیوے مان، گرسکھاں دلدر آپ ہنڈھائیندا۔

★ ۲۱ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی منشا سنگھ دے گرہ بابو پُرا ضلع گرداس پُرا ★

شاہ کنگال ہر رنگدا، رنگ اگئی آنتر چاڑھ۔ بھگت بھکھاری ہو کدے نہ سنگدا، لیکھا جانے آنتر باہر۔ سچ پرتی ایک منگ دا، دوسر اور نہ کھئے وچار۔ گلی ککھاں آپے لنگھا، محل اٹل نہ کھئے پیار۔ پردہ لاپے جھوٹھی کندھ دا، دئی دوتی پردہ اُتار۔ لہن چُکائے اندھیر

اندھ دا، گھر چند کر اُجیار۔ لیکھا چُکائے آون جاون پندھ دا، لکھ چوڑاسی گیڑ نوار۔ نانا توڑے پھانڈکی پھند دا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ رس چھٹے مدرا ماس گند دا، رس برکھے امرت دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سُوڑے سربنگ دا، ساچی بخشش بخشہار۔ ساچی بخشش رکھ ہتھ، دینا ناتھا ہیوئے سہائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوار ہر ہر شبد اگئی پائے نتھ، ڈوری چوری چوری آپ کھچائیا۔ گرہ مندر ڈونگی گندر کوری بھوری آپ گِرائے اُلٹی لٹھ، پنج تت ترے گن ہڈ ماس ناڑی رت بھیو کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سچا ماہیا۔ نانا توڑ جگت جنجال، گرُمکھ ساچے سچ جنائیندا۔ ایکا پاوے شبد آن، دوسر آن نہ کوئی وکھائیندا۔ جو جن بھلے بن انجان، تِس بھلیاں مارگ پائیندا۔ جو جن من کرے ابھان، تِس خاکی خاک ملائیندا۔ سرب جیاں ایکا بھگوان، ہر گھٹ گھٹ ویکھ وکھائیندا۔ گرُمکھ ورلے دیوے شبد بیان، لکھ چوڑاسی لاڑی مؤت نال پرنائیندا۔ کلجگ اتم جگ وچھڑے میلے آن، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرُمکھ سخی ملے ہر ہر ساچا کاپن، گھنٹیا نٹیا ساچا چھتر سیس آپ جھلائیندا۔ جگت گوٹیا بن رمٹیا دیوے دان، پھڑ پھڑ بٹیا پار کرائیندا۔ دھرم رائے نہ کڈھے وبتیا اتم لیکھا لکھے مہان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن اپنے چرن لگائیندا۔ چرن لگ نہ جائے بھل، ہرجن ساچی سچ جنائیا۔ امرت پیالے وچوں نہ جانا ڈلھ، امر پد نہ کوئی وکھائیا۔ کلجگ ٹہنی نالوں ٹٹا بھل، ساچی مالن اپنے ہتھ رکھائیا۔ ہتھ پایا بن انہول، کنڈا خار کوئی چبھ نہ جائیا۔ خوشی خوشی اپنے کنڈے لے تول، وٹا سیر نہ کوئی ٹلاٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گرُسکھاں سکھ سکھیا ایہ سمجھائیا۔ پھل ٹٹا آئے نہ کم، جس مالن ہتھ نہ لائیا۔ جیو سدا نہ رہن سواسا دم، دم چھپے پئے پھابیا۔ جگت نہ مٹنی ترشنا طم، ترکھا سکے نہ کھئے بوجھائیا۔ جس ستگر پورا بیڑا دیوے ہتھ، سو جن اپنا بیڑا پار کرائیا۔ ایکا شبد سنائے کن، دوجی آواز کن نہ کھئے پائیا۔ ایکا دیوے نام دھن، دوجا دھن سنگ نہ کیسے جائیا۔ ہرجن تیرا تیرے گھر جائے من، مناؤن دوجے گھر نہ کھئے جائیا۔ کایا کپڑ چھن چھپر ساچا مندر وسیا اندر، دوس زین پرہات، درس وکھائے اک اکانت، عقل کل دھار ہر زرنکار، گرُسکھ پیار تن شنکار، مالن پھولن گندے وارو وار، نام تاگا پریم سوئی نکا گرُسکھ تیری گنڈھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا حصہ بھگت ونڈائیا۔

★ ۲۱ پھکن ۲۰۱۷ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ پنڈ بابو پُرا ضلع گرداس پُر ★

نام دهن شبد گر راس، گرسکھ خزانے آپے پائیا۔ آپے وسے سدا پاس، نکئی ہو ہو درس دکھائیا۔ سدا سد ہوئے داسی داس، داسن داسی سیو کھائیا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاش، گکن منڈل سوہا پائیا۔ رو سس کر کر بیٹھے آس، وشن برہما شو دھیان لگائیا۔ پارہم اناشی کرتا پہلاں گرسکھاں پوری کرے آس، دوچی دھار پھیر بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لے جگائیا۔ ساچا نام مال دهنونتا، در گھر ساچے آپ وکھائیندا۔ گرمکھ گر گر ہوئے منگتا، وست امولک آپ ورتائیندا۔ مان رکھائے ہرجن جوں جن جنکا، ہرجن جانکی آپ پرنائیندا۔ عقل کل ہر کھیل ورتنتا، اند بنودی بھیو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے کھیل کھلائیندا۔ نام دهن شبد بھنڈارا، بھگون ہر ہر آپ ورتائیندا۔ دانو دیو من جن مینشر تپیشر منگن وارو وارا، رکھیشر جگدیشر سیس سرب جھکائیندا۔ لیکھا جانے اپنا ایسر، ایشور اپنے وچ سائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن وڈا وڈا صلاحندا۔ وڈا وڈا ہرجن پایا، ہر میتن میت مرار۔ گرہ مندر اک سہایا، گر پرسادی ہو اجیار۔ بھو بھو بھو بھنجن ہوئے سہایا، انہو اپنا کھول کواڑ۔ دئی دویت میٹ مٹایا، دویکش کھئے نہ وچ سنسار۔ کلجگ اتم ہرجن پھل پھلواری ہر جو سیر کرن آیا، اپنے آسو ہو آسوار۔ سکدے بوٹے لے لہرایا، نرگن سرگن کر پیار۔ پون جھوٹے دئے جھلایا، پون انجا دئے ہلار۔ ساچی کوٹے ڈیرہ لایا، زمیں اسمان نہ پاوے کھئے سار۔ کلجگ جھوٹھے دئے کرایا، جگت وڈیا کر خوار۔ گرسکھ انوٹھے لے ملایا، رس مٹھا ایکا ڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ست ورتے نام شبد ورتار۔ نام ست رام ست، ست رام نام وڈیائیا۔ آد ست جگاد ست، برہم برہما د ست وکھائیا۔ گرسکھ تیرا ناتا ست، گرسکھ تیرا پریم ست، گرسکھ ست پریم ڈوری بندھن پائیا۔ گرسکھ تیرا گھر ست گرمکھ تیری وڈیائی سمرتھ، سنت تیری مہا اکتھ، بھگت تیرا ساچا رتھ، ست پُرکھ زرنجن آپ چلائییا۔ چوتھے جگ بھگت سنت گرمکھ گرسکھ اک دوارے کیتا اگتھ، ایکا پد دئے سمجھائییا۔ چوتھا پد کسے نہ آئے ہتھ، گرسکھاں پہلے پوڑے آپ بہائییا۔ آگے ہو ہو راہ دیوے دس، اپنی سیوا آپ کھائییا۔ جس ویلے گرسکھ آگے جا کہے بس بس، پھیر اپنا پنڈھ مکھائییا۔ گرسکھ اُپر آپ رہیا وس، گرمکھ چرناں ہیٹھ رکھائییا۔

سچکھنڈ دوار سچ سینگھاسن رہیا سچ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ گرمکھ گرسکھ ہر سنت بھگت بھگونت تھر گھر واڑ پردہ لوے کج، چرن دھوڑا پر اپنی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، ساچا سچ سچ دے وڈیائیا۔

★ ۲۱ بھگن ۲۰۱۷ بکرمی جمعدار کیشن سینگھ دے گرہ پنڈ الھڑ پنڈی ضلع گرداس پُر ★

بھولے بھاؤ ہر جس گایا، ہر ہر لیکھے اپنے لائیندا۔ غریب نمانے میل ملایا، نام بندھن ایک پائیندا۔ پتن پاہرو بن کے آیا، کھیوٹ کھیٹا بھیو نہ آئیندا۔ ساچا بیڑا جگ لیایا، ساچی سیو آپ کھائیندا۔ اپنی ہتھیں چپو دے لگایا، بھگت ملاحی پھیرا پائیندا۔ لگا نیہوں لے توڑ نیہایا، ادھ وچکار نہ کھے تڑائیندا۔ الکھ ابھیو بھیو نرنجن درس دکھایا، نیر نین آپ کھلائیندا۔ سیوا کرن دا ہر چاؤ رکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن آپے آپ ترائیندا۔ ہرجن بال انجانا ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، بھگون اپنا روپ وٹائیندا۔ گرمکھاں دیوے نام ندھانا، نرویر پُرکھ جھولی پائیندا۔ ست سروپی بنھے گانا، شبدی تند ہتھ اٹھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، کلجگ اتم ویس وٹائیندا۔ شبد جنائے دھر فرمانا، ناد انادی آپ وجائیندا۔ ہرجن دیوے ساچا مانا، ایک اوٹ پُرکھ اکال بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ ہرجن پار اٹارنا، کر کریا گن ندھان۔ پورب جنم آپ وچارنا، لیکھا جانے آپ بھگوان۔ مانس جنم پیج سوارنا، چرن کول بخشے اک دھیان۔ ہوے ہنگتا روگ نوارنا، مایا موہ نہ دے کھے نشان۔ جوٹھ جھوٹھ پنڈھ مکاونا، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار پئے ایک آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ویکھے بال نادان۔ بال نادانا ویکھن آیا، کریا ندھ ہر کرپال۔ نو کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں جگت ریکھ میٹن آیا، داتا جودھا سورپیر نوجوان۔ ایک اکھر ایک ناؤں اک نرنکارا چیتن آیا، لیکھا جانے دو جہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان کھیل اولّا، کلجگ اتم آپ کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی اک اکلا، سچ سینگھاسن سوہیا پائیا۔ دھر دربارا آپے ملا، چرن کول آپ ٹکائیا۔ وسنہارا جلا

تھلا، جل تھل مہیئل ڈیرہ لائیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، نرگن نرویر نراکار سچا شہنشاہیا۔ شبدی اگمی ایکا پلا، پُرکھ اگمڑا آپ اٹھائیا۔
 وسنہارا نہچل دھام اٹلا، لوک مات کرے گرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی مہا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی مہا آد
 پُرکھ نرنجن، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہوئے درد دکھ بھہ بہنجن، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ایکا پائے نام انجن،
 نیر نیناں آپ گھلائییندا۔ ایکنکارا ساچا سجن، سگلا سنگ آپ نبھائییندا۔ آد نرنجن پردے کجن، سر اپنا ہتھ ٹکائییندا۔ سری بھگوان کرائے
 ساچا مجن، چرن دھوڑا اک وکھائییندا۔ اباشی کرتا رکھ لجن، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ پاربرہم لیکھا جانے گھڑن بہن، سمرتھ پُرکھ بھیو نہ
 آئیندا۔ کلجگ اتم آیا بیڑا بنہن، نرگن اپنا روپ دھرائیندا۔ گرمکھ لکھ چوراسی وچوں لہے چن، جگت پرہاس پھول پھولائییندا۔ ایکا
 راگ سُنائے کن، چھٹی راگ مکھ شرمائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائییندا۔ ہرجن ساچا بالی
 بڈھ، پاربرہم ہر ویکھ وکھائیا۔ آد جگادی کرے کارج سدھ، ساچے مارگ آپے لائیا۔ اپنے ملن دی آپ بنائے ساچی بڈھ، دوسر اور نہ
 کھئے پڑھائیا۔ ایکا اکھر کرے پرسدھ، باون اکھری وچ سائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لئے اٹھائیا۔ ہرجن
 ہر اٹھال دا، سو پُرکھ نرنجن ساچا میت۔ آد جگاد سدا پرتپال دا، ہر پُرکھ نرنجن ٹھانڈا سیت۔ لیکھا جانے شاہ کنگال دا، ایکنکارا اک
 اتیت۔ راہ ساچا اک وکھال دا، آد نرنجن ہست کیٹ۔ پھل ویکھے پت ڈال دا، اباشی کرتا لکھ چوراسی جیت۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، آپے جانے اپنی ریت۔ ساچی ریت پُرکھ بھگوان، آد جگاد اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، جگ کرتا آپ
 کرائیا۔ وشن برہما شو دیوے اک گیان، ایکا اکھر نام پڑھائیا۔ ایکا ناتا جوڑے گن ندھان، ترے ترے میلا میل ملائیا۔ ایکا تت کر
 پردھان، پنچم اپنا بندھن پائیا۔ ایکا شبد ناد دھنکان، انحد ساچا ناد وجائیا۔ ایکا جوتی نور مہان، نرگن جوتی نور کرے رُشنائیا۔ ایکا
 مندر اک مکان، ایکا شاہ سچا شہنشاہیا۔ ایکا اتم اک گیان، ایکا پرما تم کرے پڑھائیا۔ ایکا بھومکا اک استھان، ایکا بیٹھا سیج سہائیا۔ ایکا
 منڈل ایکا گوپی ایکا کاہن، ایکا بیٹھا راس رچائیا۔ ایکا لیکھا جانے دو جہان، دو جہاناں اپنا روپ دھرائیا۔ ایکا میل ملائے بھگت بھگوان،
 بھگتن ساچا سنگ نبھائیا۔ ایکا سنتن دیوے ساچا دان، وست امولک جھولی پائیا۔ ایکا گرمکھ ساچے لئے پچھان، لکھ چوراسی پھول

پھلایا۔ ایک گرسکھاں بخشے چرن دھیان، چرن کول سچی سرنایا۔ ایک چارے ویداں پاوے آن، چارے مکھ برہما کرے پڑھایا۔ ایک لیکھا جانے شاستر سمرت جگت پُرن، ودت ویدا وچ رکھایا۔ ایک جانے گیتا گیان، گرہ مندر آپ سمجھایا۔ ایک جانے انجیل قرآن، تیس بتیسا اک حدیث سنایا۔ ایک مارے بانی بان، اکونجا بونجا اپنا بندھن پائیا۔ ایک کھیلے کھیل مہربان، محبان اپنا روپ دھرایا۔ ایک پروردگار نور ظہور وکھائے مہان، لاشریک اک اکھوایا۔ ایک رام نام کرے پرنام، ایک بیٹھا سپس جھکایا۔ ایک لیکھا جانے گوپی کاہن، ایک بنسری مدھر آپ وجایا۔ ایک عیسیٰ موسیٰ پکڑے دام، ایک سنگ محمد چار یار سگلا سنگ رکھایا۔ ایک نانک گوہند سنائے شبند دھنکان، پُرکھ اکال وڈی وڈیایا۔ ایک جوت پرکاش کرے کوئن بھان، رو سس آپ چمکایا۔ ایک لیکھا جانے زمیں اسمان، منڈل منڈپ اپنا آسن لایا۔ ایک لکھ چوراسی کرے پردھان، چارے کھانی ونڈ ونڈایا۔ ایک اُتہج سینج انڈج جیرج دئے گیان، ایک پرا پسنتی مدھم بیکھری بانی آپے گایا۔ ایک بخشے ساچا مان، گر اوتار آپ بھجھایا۔ ایک ہوئے جانی جان، جاننہار بھل نہ جایا۔ ایک ونڈن ونڈے وچ جہان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ ایک ایک ونڈ ونڈائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ ساچے تخت سوہا پائیندا، شہنشاہ سچی سرکار۔ حکمی حکم آپ چلائیندا، حاکم بنیا پروردگار۔ سچ پیغام آپ سنائیندا، انا الحق بول جیکار۔ ایک شبند نعرہ لائیندا، آپے ہوئے سننہار۔ اپنا روپ آپ دھرائیندا، لوک مات کھیل اپار۔ نرگن سرگن آپ ہو جائیندا، پنج تت دئے آدھار۔ ترے گن لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا، کرے کھیل سچی سرکار۔ جگ جگ اپنا بندھن پائیندا، ستجگ تریتا کر وچار۔ دوپر اپنا مردنگ وجائیندا، سچ مردنگا اک نرنکار۔ کلجگ آپے ویس وٹائیندا، اپنی اچھیا آپے دھار۔ اپنا بستر اپنے تن چھپائیندا، کالا سوسا اک شنگار۔ اپنی رباب ستار آپ وجائیندا، آپے ہوئے گاونہار۔ آپے شستر بستر تن سچائیندا، آپے کھڑگ کھنڈا کٹار۔ آپے اپنا لکھ لکھ لیکھ اپنے آگے رکھائیندا، آپے کرنہار اُجیار۔ آپے واک بھوکھت جنائیندا، نہ کوئی سکے مات وچار۔ آپے کلجگ پنڈھ مکائیندا، آپے ماری چوکڑی مار۔ آپے نرگن آپے سرگن آپے روپ انوپ پرگٹائیندا، جودھا بیر بلی بلکار۔ آپے اپنا ناؤں رکھائیندا، ناؤں نرنکارا سرجنہار۔ آپے اپنا ڈنک وجائیندا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے خبردار۔ آپے نو کھنڈ پرتھی پھیرا پائیندا، ستان دیپاں دئے ہلار۔ آپے شاہ سلطاناں راج راجاناں جگت اُٹھائیندا،

آپے سویاں کرے خبردار۔ آپے راؤ رنکاں میل ملائیندا، چارے ورنان کرے پیار۔ آپے اٹھاراں برناں پنڈھ مکائیندا، اک وکھائے سچا دوار۔ آپے مسجد مٹھ شودوالا پھیرا پائیندا، آپے وسے سب توں باہر۔ آپے اٹھسٹھ تیرتھ پھول پھلاییندا، شبد مدھانا ایکا ڈار۔ ست سمندر وروں ایکا کھیل کھلاییندا، ساگر بٹھے نہ کھئے دھار۔ دھرنی چرناں ہیٹھ دباؤیندا، اُپر پائے اپنا بھار۔ تھلے باسک ہو کُرائیندا، سہنسر مکھ کرے پُکار۔ وشنوں اٹھ اٹھ راہ تکائیندا، اپنا نیتر نین آگھاڑ۔ ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ برہما چارے مکھ اٹھے نیتر چار کُنٹ ویکھ وکھائیندا، دہ دشا کرے وچار۔ برہم ویتا پاربرہم ایکا سنگ رکھائیندا، دوئے جوڑ سپس کرے نمسکار۔ شنکر باسک تشکا گلوں لاپندا، تن بھوئی ویکھے چھار۔ جٹا جوٹ آنت کُرائیندا، نیتر رووے زارو زار۔ سُرپت راجا اند پھڑ پھڑ خاک سپس پائیندا، اتم آئی ہار۔ کروڑ تینیسا سرب بللائیندا، کیسے نہ دسے پار کینار۔ کلجگ اتم اپنا ڈورُو وائیندا، چاروں کُنٹ دھواں دھار۔ ساچا چند نہ کھئے چڑھائیندا، نو کھنڈ پرتھمی ہوئی خوار۔ ساچا گیت نہ کھئے سُنائیندا، گا گا تھکے جیو گوار۔ ساچا پریم نہ کھئے ملائیندا، سرشٹ سبائی ہوئی دُباگن نار۔ ساچی سیج کنت نہ کھئے سہائیندا، نہ کوئی پھولن برکھے نہ ملے امرت دھار۔ نہ کوئی اپنے انگ لگائیندا، نہ کوئی کرے سچ پیار۔ اولیا پیر شیخ مسائق قُطب غوث آنت مکھ شرمائیندا، کیسے دسے نہ پروردگار۔ ساچا تلک مستک نظر کیسے نہ آئیندا، پنڈت پاندھے گئے بار۔ گوہند درس کھئے نہ پائیندا، ہر کا مندر ملے نہ کیسے دربار۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاییندا، کلجگ تیری اتم وار۔ نہکُنکا ناؤں رکھائیندا، پرگٹ ہوئے وچ سنسار۔ دوار بنکا اک سہائیندا، گُرسکھاں کر پیار۔ اپنی سیوا آپ کھائیندا، سیوک بن ہر نرنکار۔ پُورب جنم میوہ اک کھوائیندا، آتم آنتر دئے آدھار۔ مستک تھیوا اک لگائیندا، جوت نرنجن کر اُجیار۔ دیوی دیوا وڈ درس دکھائیندا، الکھ ابھیوا ایکنکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے لائے پار۔ ہرجن بیڑا تارنا، ترے گُن ناتا توڑ۔ گُر ستگر کاج سوارنا، جگت وکارا ہوڑ۔ ساچے مندر آپے وارنا، لگی پرتی بھے توڑ۔ کلجگ وسدا کھیڑا اُجاڑنا، لکھ چوراسی مڑھی گور۔ اتم دسے نہ کھئے سہارنا، جیواں جنتاں لٹی جائن پنج چور۔ گُرمکھ ورلے گُر کا ناؤں رسنا اُچارنا، سوہنگ شبد جے جیکار۔ برہما وشن شو در آگے ہو ہو کرے نمسکارنا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے دیوے سچ آدھارنا۔ سچ آدھار دیوے نرنکارا، کلجگ اتم وڈ وڈیا رہیا۔

جس جن جوڑیا ہر چرن کول دوارا، سچ دوارا اک سمجھا رہیا۔ آپے چڑھ کے آیا اپنے پوڑیا، گرسکھ ساچے پوڑے آپ چڑھا رہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ لوک مات آپ سمجھا رہیا۔ سچکھنڈ دا سچ نظارہ، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ آپے وسے ایکنکارا، دوسر اور نہ کھئے وکھائیندا۔ اٹھے پھر خبردارا، آس نندرا نہ کھئے جنائیندا۔ در دربان نہ چویدارا، در درویش نہ کھئے رکھائیندا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیارا، آد جگاد میل ملائیندا۔ سنتاں دیوے ست ہلارا، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ گرمکھاں کھولے آپ کواڑا، اپنی ہتھیں گنڈا لائیندا۔ گرسکھ آپ ہائے چرن دوارا، چرن کول سیس ٹکائیندا۔ سیوا کرے آپ نرنکارا، ساچی سیوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پنچم مکھ تاج سیس دستارا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ نہ کوئی سورج چن ستارہ، منڈل منڈپ نہ کھئے وکھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ نانک بوجھے بوجھ وچارا، جس جن اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ کبیر منگے خاک چھارا، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ چار جگ نہ دتا کیسے سہارا، نو سو چرانوے چوکڑی جگ اپنا پندھ آپ مکھائیندا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، غریب نانے گلے لگائیندا۔ اتم دیوے اک کنارہ، منجھدھار نہ کھئے رڑھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک سمجھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاوت، ہر ساچا آپ سہائیا۔ نرگن زرویر پُرکھ اکال بیٹھا اک اکت، انک گن اپنے وچ چھپائیا۔ گرمکھ سخی ملے ہر ہر کنت، ناری کنت آپ پرنائیا۔ کایا چولی لوک مات چاڑھ رنگ بسنت، آگے سنگ نہ کھئے جائیا۔ کر کرپا توڑے ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چکائیا۔ پھیر ملائے اپنی سنگت، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیا۔ لیکھا جانے جوں نانک انگد، انگیکار آپ ہو جائیا۔ کیسے گھر نہ جائے منگت، سرب کل سمرتھ آپ اکھوائیا۔ ہرجن تیرا ناتا توڑے بھکھ ننگت، نام بھنڈارا اک ورتائیا۔ تیرے دوارے وشنوں ہوئے منگت، تیری پنکٹ ایکا بھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک وکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے کنت سہاگ، ساچی سیجا سوہا پائیندا۔ گرمکھاں اُچھائے اک ویراگ، ہرہوں ویراگن آپ ہو جائیندا۔ پہلوں بھجھائے جگت آگ، امرت میگھ پھر برسائیندا۔ اپنی ہتھیں بٹھے تاک، گھر گھر ساچا سگن منائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کے آیا تاک، تیر گھر بند نہ کھئے کرائیندا۔ گوبند تیرا پورا کرے واک، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ ہر سنگت ہر جو بنیا ساک، سجن ایکا ایک اکھوائیندا۔ ساچے گھوڑے چڑھیا مار پلاک، آسو دس کیسے نہ آئیندا۔ آپے ہویا پاکی پاک،

خاکی خاک کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ ہرجن ساچا سچکھنڈ بہاؤنا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ اپنی ہتھیں سیس چور جھلاؤنا، پون ہلارا نہ کھئے وکھائیا۔ اپنا راگ آپ سناؤنا، تار ستار نہ کھئے وجائیا۔ اپنا مندر آپ وکھاؤنا، چار دیوار نہ کھئے جنائیا۔ اپنا دیپک آپ جگاؤنا، تیل باقی نہ کھئے رکھائیا۔ اپنا پلنگ آپ سہاؤنا، پاوا چول نہ کھئے بنائیا۔ گرمکھ سجن پھڑ بہاؤنا، اپنی ہتھیں اپنے انگ لگائیا۔ امرا پد آپ درساؤنا، امر روپ آپ ہو جائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، اپنی جوت ملاؤنا، جوتی جاتا اک اکھوائیا۔ گرمکھ تیرا قلعہ کوٹ اک سہاؤنا، کوئی شترو پہنچ نہ سکے رائیا۔ چرن اوٹ اک درساؤنا، چرن کول دئے وڈیائیا۔ مڑ کے بھو مات لوک وچ نہ آؤنا، جنم مرن گیڑ چکائیا۔ ستگر گود دے بانہ سربانے سؤنا، سویا پھیر نہ کھئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔ تارنہارا پُرکھ اکالا، آد جگاد سمایا۔ جگا جگنتر ویکھے ہرجن ساچا لالا، بال انجانا آپ اٹھایا۔ دوس زین زین دوس کرے کرائے سدا پرتپالا، پرتپالک بھیو نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نر ہر اپنا روپ دھرایا۔ نر ہر ہری نرائن، نرگن دیا کھائیندا۔ ہر سنگت ویکھے اپنے نین، جگت نین بند کرائیندا۔ وید کتیب شاستر سمتر وید پُران گر اوتار رسنا جہوا سارے کہن، بے آنت بے آنت ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ کلجگ پرگیا سیری بھگونت، نرگن سرگن سرگن نرگن کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنا ناچ نچائیندا۔ پورن جوت سیری بھگونت، بھگون اپنی کھیل کھلائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر وچھڑے میلے گرمکھ سنت، سنت سہاگن آپ ہو جائیندا۔ کلجگ جیواں مایا پائے بے آنت، لکھ چوراسی دس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے پھڑ، کایا مندر اندر وڑ آؤندا جاندا دس نہ آئیندا۔ ہرجن تیرے اندر وڑیا، ہر ہر ہر نرنکار۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، کرے کھیل سچی سرکار۔ گھر وچ گھر آپے دھریا، گھر گھر وچ کرے پیار۔ اپنا برہم آپے وریا، پاربرہم سچ پیار۔ آد جگاد کدے نہ ڈریا، نرہو پھرے وچ سنسار۔ اپنی کرنی آپے کریا، کرتا پُرکھ پروردگار۔ کلجگ ویلا اپنا ہریا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے پار۔ ہرجن تیرا پار کنارہ، ساچا گھاٹ اک وکھائیا۔ جتھے وسے ایکنکارا، دوسر روپ نہ کھئے وکھائیا۔ اک سینگھاسن ایک آسن ایک پُرکھ ایک نارا، ایک سیج سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا دئے

وکھائیا۔ سچ دوارا ہر ہر کھول، اپنا نین اٹھائیندا۔ اپنا اکھر آپے بول، ہرجن ساچے آپ سُنائیندا۔ اپنا تولے آپے تول، ساچا کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ آد آنت بیٹھا رہے اڈول، سرِشٹ سبائی آپ ڈلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ ہرجن لنگھے پہلے پور، ہر ستگر آپ لنگھائیا۔ سدا سہیلا حاضر حضور، سوچھ سرُپی رُپ وٹائیا۔ پینڈا جانے نیڑا دُور، دُور ڈراڈا پندھ مُکائیا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ کرے کُرمائیا۔ چتر سُگھڑ بنائے مَورکھ مَورھ، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ چرن کول بخشے ساچی دھوڑ، دُرمت میل دئے دھوائیا۔ آسا منسا سدا سد پور، گُرسکھ نراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ مٹمکھ کلجگ جیو اتم رہے جھور، ہر کا رُپ دس نہ آئیا۔ کوئی کھائے گائے کھئے سور، تن غرور نہ کھئے گوائیا۔ اتم پیڑنا وچ ویلنے بوڑ، شبد گیترا اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے پار لنگھائیا۔ ہرجن لنگھنا پار، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ آگے دسے اک نرنکار، تیرا راہ تکائیندا۔ کوئن کوٹ راہ وچ کرن پُکار، گل پلُو پا پا سیس جھکائیندا۔ گُرسکھ ایکا بخش دھوڑی چھار، تیری چھار میں بللائیندا۔ تیری چھار میرا بیڑا کر جائے پار، نہککنک تیرا سنگ نبھائیندا۔ تیرا سنگ منگے سرب سنسار، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ تیرے دوار راج راجان ہون بھکھار، منگیاں بھکھ کھئے نہ پائیندا۔ تیرے در کلجگ کرے پُکار، اُچی کوک کوک سُنائیندا۔ گُرسکھ ایکا میرے سر تے دے پیار، تیرا پیار میرا بیڑا پار کرائیندا۔ میں جوٹھا جھوٹھا ہویا خوار، سکلا سنگ نہ کھئے نبھائیندا۔ نانا تٹا چار یار، اللہ رانی میں آپ پرنائیندا۔ نو کھنڈ پرتمھی لکھ چوراسی کوڑا ویس دسیا شنگار، ساچا شنگار نہ کوئی جنائیا۔ اتم جھوٹھا تٹا ہار، پلے گنڈھ نہ کوئی بنھائیا۔ چاروں کُنٹ میں پھر پھر آیا وارو وار، اُتر پورب پچھم دکھن پھیرا پائیا۔ جدھر جاواں پیندی مار، مُکھ تھکان مستک کالی شاہیا۔ میری اچھیا ہوئی نار وبھچار، ساچا ملے نہ کوئی ماہیا۔ میں سُن کے آیا گُرمکھ تیرا وڈا دربار، تیرے گھر آئے سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گُرسکھ ساچا مان رکھائیا۔ مان زانیا رکھدا، جُگا جُگنتر کار۔ ساچا مارگ آپے دسدا، جگت مارگ کر خوار۔ بردے اندر آپے وسدا، کایا محل اٹل مینار۔ اندر بہ بہ آپے ہسدا، گُرمکھ ساچے کر پیار۔ امرت میگھ ہو ہو وسدا، جھرنا جھرے اپر اپار۔ تیر نرالا آپے کسدا، شبد اگتی مارے بان۔ پنج وکارا وچوں تھدا، نانا تٹے پنج شیطان۔ کھپڑا

میٹھے تیرتھ اٹھسٹھ دا، جس ملے آپ بھگوان۔ گُرمکھ جاپ نہ کوئی رٹدا، جس جن دیوے اپنا دان۔ گُرمکھ راہ نہ تگے کیسے ہٹ دا، ونج کرائے اک مہربان۔ گُرسکھ ایکا دام ایکا وار کھٹدا، نکھٹ نہ جائے وچ جہان۔ جس آسرا تکیا پُرکھ سمرتھ دا، جھلدا رہے نشان۔ شبدا سُنائے مہا اکتھ دا، کتھنی کتھے نہ کوئی بیان۔ گُرسکھ تیرے دوارے تیرے پچھے ٹھدا، برہما وشن شو ہوئے حیران۔ لیکھا جانے گھٹ گھٹ دا، لکھ چوراسی جانی جان۔ کلجگ جڑ آپے پٹ دا، نہ کوئی دیسے بے ایمان۔ ستجگ ساچا مات رکھدا، ویکھنہارا ویکھے آن۔ نو کھنڈ مل نہ دیسے کیسے ککھ دا، لکھ کروڑی ہون ویران۔ جگت قہر ایکا دسدا، لہر چلے وچ جہان۔ شاہ سلطان تخت تاج چھڈ چھڈ نسدا، راہ تگے پیابان۔ گُرمکھ ورا آ آ ہسدا، جس سُنیا دھر فرمان۔ لیکھا چُکے رین اندھیرے مسدا، ساچا پرکاش کرے بہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے کرے پروان۔ کرے پروان دے پروانہ، شبدا ہلکارا آپ رکھائیندا۔ کرے دھیان وڈ مہربانا، بھیو ابھید آپ کھلائیندا۔ سنت کنت بھگونت وکھائے اک نشانہ، جیو جنت سرب بھلائیندا۔ آد آنت وسے سچ مکانا، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ گُرمکھ ہرجن تیرے کارن پھریا بانا، اپنا روپ وٹائیندا۔ جُگ جُگ کھیل کرے مہانا، جگت جُگ اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک اکلّا ساچا ہر، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ سچ بھنڈارا اٹلڑا، نام ندھانا امرت رس۔ گر ستگر دیوے اٹلڑا، جن بھگتاں ہو ہو وس۔ آد جُگاد رکھ کھلڑا، کرے کھیل پُرکھ سمرتھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ہتھو ہتھ۔ سچ نام ورتایا، گن اوگن نہ کوئی جنائیندا۔ ہرجن جھولی دئے بھرایا، جو جن سرنائی آئیندا۔ جنم جنم دا روگ گویا، کرم کانڈ نہ کوئی وکھائیندا۔ ورن برن دا سوگ چُکایا، ایکا جوت میل ملائیندا۔ کایا قلعے کوٹ سہایا، گھر گھر وچ کھیل کھلائیندا۔ شبدا چوٹ اک لگایا، انحد نادى ناد وجائیندا۔ آلیوں ڈگے بوٹ آپ اٹھایا، گُرسکھ اپنی گود بہائیندا۔ ایکا اوٹ دئے سمجھایا، بن ہر پار نہ کوئی کرائیندا۔ کوٹن کوٹ راہ رہے تکایا، ساچے بیڑے نہ کوئی چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا بیڑا اک وکھائیندا۔ چاندی سونا نہ کوئی پارس، ہر بیڑی نام بنائیندا۔ جگت چپو نہ دیوے ڈھارس، چپو ملاح نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی بہائے کر سفارش، وکیل دلیل نہ کھئے درڑائیندا۔ نہ کوئی سمجھائے بن کے عارف، علم عالم علما بھیو کھئے نہ پائیندا۔ نہ کوئی چڑھائے کر کے نالیش، چترائی چتر نہ کھئے وکھائیندا۔ گُرمکھ

ورلے آپ چڑھائے چار ورن دے وچوں خالص، جس سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ خلق مخلوق جانے خالق، عاقبت اپنا بھیو رکھائیندا۔ سدا سہیلا اک پرتپالک، بھہ بہنجن ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا بیڑا آپ جنائیندا۔ ساچا بیڑا نئیا نوکا، ہر ہر نام چلائیآ۔ لکھ چوراسی جیو جنت کلجگ گھاٹ بھردے ہوکا، نہ اُپر کھئے بہائیآ۔ آگے دسے ڈونگھا ساگر نہ جل نہ سکا، تھل پار نہ کھئے وکھائیآ۔ چل چل پینڈا آجے نہ مکا، چل چل تھکے پاندھی راہیآ۔ کلجگ جھل وچوں سنگھ شیر ایکا بکا، ڈر ڈر سارے بیٹھے مکھ چھپائیآ۔ پیر فقیر بھجن چھڈ چھڈ حقہ، پانی وچ نہ کھئے ٹکائیآ۔ ٹوپی وچ نہ روڑا رکھا، آگنی کوئلا نہ کھئے سلکائیآ۔ ہتھ نہ آئے ان رُکھا، چاروں کُنٹ دئے دہائیآ۔ اک اکلآ رَجے نہ شیر سنگھ بھکھا، لکھ چوراسی اپنے پیٹے پائیآ۔ اپنی بھکھ دا مارا اپنے اندر آپے دھکھا، ترپت ترشن نہ کھئے کرائیآ۔ لوآں پُریاں جائے دھکا، گن گندھرب کیز جچھپ کروڑ تینتیسآ اپنی داڑاں ہیٹھ چبائیآ۔ برہما شو بہ بہ لکا، پھڑ باہوں لئے اُٹھائیآ۔ رائے دھرم نہ رہے رُٹھا، ستگر پورا آپ منائیآ۔ لکھ چوراسی جو اپنے اندر رکھیا کُٹھا، ایکا وار رائے دھرم گھر بہائیآ۔ گرسکھ آنت نہ جائے لُٹا، جس ملیا بے پرواہیآ۔ بھر پیالہ جام پیایا ایکا گھٹا، چرن چرنودک مکھ چھپائیآ۔ مریا جیوت آپے اُٹھا، جنم مرن پھند مکائیآ۔ آپ سہائی ساچی رُتا، رُت رُٹری ویکھ وکھائیآ۔ کرے کھیل اناسی اچتا، پاربرہم بے پرواہیآ۔ ہر سنگت اُتے آپے تُٹھا، دیوے چرن کول سرنائیآ۔ جُگ دا ناتا بدھا تُٹا، آنت سکے نہ کھئے ٹڑائیآ۔ گُرمکھ اندر آپے بھٹا، اپنی ویل آپ ودھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا بیڑا اک چلائیآ۔ ساچا بیڑا چلائے پاتن، پتن بیٹھا ایکا ماہیآ۔ چوراسی رووے جگت پاپن، پلے نام نہ کھئے رکھائیآ۔ لکھ چوراسی کرے سیاپن، گھلڑے کیس رہی گُرائیآ۔ سوہنگ جپیا نہ ایکا جاپن، رسنا جہوا ہوئی ہلکائیآ۔ آسا ترشنا مگر لگی ہاکن ڈاکن، نہ سکے کھئے پچائیآ۔ ہوئے ہنگتا کرے خاکی خاکن، خاکی خاک چہار اُڈائیآ۔ پروردگار نہ ملیا پاکی پاکن، پتت پوت لئے کرائیآ۔ جگت ساچا نیتر نہ کھلیا تاکن، دیا باقی نہ کھئے رُشنائیآ۔ کام کامنی ویکھیا ایکا ہاٹن، گُر کا ہٹ نہ کھئے وکھائیآ۔ جھوٹھی مایا جُڑیا ناتن، ناتا بدھاتا نہ کھئے بندھائیآ۔ مل مل تھکی سبنی ساکن، سگلا سنگ نہ کھئے نیہائیآ۔ رووے گُراوے بن دُہاگن، نیتر کجلا نہ کھئے وکھائیآ۔ کلجگ ہوئی کاگو کاگن، مدرا ماس وشٹا مکھ رکھائیآ۔ میں نیانی ہوئی نبھاگن، ہر آیا دس نہ آئیآ۔ دھن گُرسکھ جو سوئے جاگن، جس ستگر جاگ

کھلائی۔ دھئے جوڑ وچ آگیا رہن مَن آگن، نہ کوئی سکے مکھ بھوائیا۔ پُرکھ ابناشی چڑھ چڑھ ویکھے ایکا راکن، ساچی راکن اک دؤڑائی۔ پہلی چیتے مارے پلاکن، سیس تاج اک ٹکائی۔ آپے سوہے اپنے آسن، سولان کلیاں آپ شنگار کرائیا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناشن، ابناشی کرتا نہ مرے نہ جائیا۔ کلجگ کرے اپنا ہاسن، ہس ہس لکھ چوراسی دئے کھپائی۔ گرسکھ تیرا پریم کرے ساچا بھوگ بلاسن، پریم پُرکھ وڈی وڈیائی۔ اتم کرے پوری آسن، مانس جنم لیکھے پائی۔ لیکھا جانے پرتھی آکشن، گگن پاتالاں ویکھے وکھائی۔ ساچا بیڑا شاہو شاباشن، ستگر پورا اک چلائی۔ آپے لائے اپنے گھاٹن، آر پار کنارہ نہ کیسے بھجائی۔ جو جن چرن لاگ پچھے ہاٹن، آدھ وچکار دئے اٹکائی۔ جو جن رسنا کرے جوٹھا چاٹن، تس امیوں رس نہ مکھ چوائیا۔ اتم چولے سب دے پاٹن، تھر کھئے رہن نہ پائی۔ ستگر آیا چل کے پاتن، پتن ویکھے گرسکھ راہیا۔ نہ کوئی سندھیا نہ کوئی آتھن، سرگھی سویرا نہ کھئے جنائی۔ امرت ویلا ہر کا درس اٹھے پھر گرسکھ آکھن، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائی۔ ہر سنگت کرے بند خلاصن، بندی توڑ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن بھئے آپ سہائی۔

جوت اکالن شکر گزار دی۔ آد جگاد بھکھی گرسکھان پیار دی۔ سچکھنڈ وہونی لوک مات آئے ویراگن دیدار دی۔ ہوکا دیوے گلیو گلی، اچی کوک کوک واجاں ماردی۔ میں سوانی گرسکھ تیرے در کھلی، بھکھی تیرے در دربار دی۔ تون میرے ہار دی سچ کلی، تیرے بناں نہ تن شنگار دی۔ گرسکھ تون داتا تون وڈ بلی، میں بھکھارن تیرے آگے نمسکار دی۔ میری پھیں مات کئی، در آگھر تیرے وچار دی۔ میں سگھڑ سوانی تیری وئی، بدھی تیرے پیار دی۔ تیری چھٹ نہ جائے میتھوں کئی، چوتھے جگ واری آئی لانو چار دی۔ ویکھیں در آئی تون مؤل نہ ڈئیں، تیرے اتوں آپا وار دی۔ میری عرض زردھن دی ایکا مئیں، تیرے آگے عرض گزار دی۔ میرے نال اٹھ کے چلیں، تیری سیج سہنجنی راہ تگے ساچے یار دی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ تیری سیوا رہیا کر، سیوا کرے

اپنے وہار دی۔ جوت اکالن آئی تھ، لوک مات راہ تکا۔ گرسکھ دوارے گئی ڈھٹھ، بننا جگت ملاح۔ پہلوں وریا ایک جٹ، پھیر سارے لئے پرنا۔ تیرا میٹ دوتی پھٹ، اپنی ہتھیں پٹی دتی بندھا۔ تیرا ناؤں رہی رٹ، حرف حرف لیکھا لکھا۔ آنت میری رکھیں پت، میری لج تیرا حیا۔ میں چڑھ کے آئی اپنے رتھ، تینوں لینا نال رلا۔ تیرا گھر اک سمرتھ، دوسر اور نہ کوئی تھاں۔ تیرا پریم پاؤنی نتھ، سہاگ کنت لینا ہنڈھا۔ ویکھیں چھڈ نہ جائیں تھ، میں تیرے اتوں ہوئی آپ فدا۔ میں اپنا کھیڑا کیتا بھٹھ، تیرا کھیڑا دواں وسا۔ میں اپنی جوت جگائی لٹ لٹ، تیری جوت اپنے وچ لواں سماں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سیوا کرے بے پرواہ۔ جوت اکالن در دروازے، کنڈا رہی کھڑکائی۔ اٹھ سکھ میرے غریب نوازے، اٹھی چال آپ چلائی۔ پہلوں گرمکھ چلدے رہے بن مجور مکے کعبے، ہن کعبہ تیرا ویکھن آئی۔ میرا نہ کوئی پن نہ صوابے، تیری گھال اپنی جھولی پائی۔ ویکھیں ہوئے غصے نہ ماریں داہے، میں بال انجانی نڈھی بالی میری عمر نہ اچے واپائی۔ میرا گن نہ تولنا اپنے پا کے چھابے، تیرا کنڈا ساچا بہار اک اٹھائی۔ ویکھیں تڑپھائیں نہ بن آہے، میں پیاسی جگا جگاں دی وچھڑی تیرے درس تھائی۔ دیندی رہی سندیڑے اوڈے جانڈے، چار جگ جو گر اوتار آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے تیری سچ وڈیائی۔ جوت اکالن آئی چل، بن کے پاندھی راہیا۔ گرمکھ اک وار تک میرے ول، میرے نین تیرا راہ تکائی۔ ویکھیں کلجگ کر نہ جائیں چھل، تیرا چھل نہ موہے بھائی۔ وریا جٹ واؤندا بل، مگر سوانی بھٹا لے لے اپنی ہتھیں سیو کھائی۔ بیجیا بیج ہر سنگت لگا پھل، پت ڈالی پھل آپ مہکائی۔ میں اپنا جوہن نہ سکی جھل، تیرا جوہن میرے من بھائی۔ ویکھیں لارا نہ دیویں اچ کہ کل، گھڑی پل جھلی نہ جائے جدائی۔ میں پھر پھر آئی جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھے تھل، دور دراڈا پندھ مکائی۔ میں تر کے آئی ست سمندر وڈی چھل، آنتارو تیری آس رکھائی۔ بن کے پریم میرا آسن لئیں مل، دوجی سیج نہ کھئے وکھائی۔ اکو گھر ہیئے مل رل، رل مل اپنا جھٹ لنگھائی۔ ملیا گرمکھ ہوئی خوشی، میں جھل نہ سکاں وڈی بھل، گرمکھ بھلیائی میری وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لئے ترائی۔ جوت اکالن کریا ویس، ڈھونڈے سجن میت۔ کلجگ اتم چل کے آئی ماجھے دیس،

جگت چلائی اُلٹی ریت۔ آپ اپنے لئے ویکھ، نالے گائے سہاگی گیت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن کایا کرے
ٹھنڈی سیت۔

★ ۲۲ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی کیشن سینگھ دے گرہ پنڈ اَلھڑ پنڈی ★

کر مہر در آیا منگن، دردی دردیاں درد مٹائیندا۔ کر ٹھگوری جو چُکیا کنگن، اپنے انگن پھیر لگائیندا۔ دیال صاحب سدا
بخشندن، دینن رچھیا آپ کرائیندا۔ پریم ڈوری پائے بندھن، سار شبد گنڈھ رکھائیندا۔ گرسکھ دھوڑی ساچا چندن، نو گرہ ہتھ کیسے نہ
آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا بندھ گہر گمبھیر گن ٹھا کر مہربان اپنی سیوا آپ کھائیندا۔ سیوا کرن آئی داسی،
زرگن اپنا روپ دھرائیا۔ کیسے ہتھ نہ آوے پنڈت کاشی، پراگ ایڈھیا رہی کُرائیا۔ کرپا کھیل گھنک پُر واسی، گھنٹیا بنسری شام نام
وجائیا۔ منڈل پاوے اپنی راسی، ساچا مندر اک سہائیا۔ جوت اکالن آد جُگاد نہ کدے وناسی، ناری کنت اپنا کھیل کھلائیا۔ آپے ہوئے
شاہو شاباشی، آپے بردی بن بن سیس جھکائیا۔ آپے کرے اپنی پوری آسی، آپے ہوئے سوانی بھچھیا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، مہربان مہربان مہربان نگاہ مہر اک اٹھائیا۔ کھیچل کرے نہ جوتی نار، گرسکھ ویکھ سہاگی کنت۔ چھڈ دوارا آئی دوار،
ہویا دوارا سوبھاؤنت۔ سگھڑ سیانی کرے پیار، پون جوت اک بھگونت۔ اپنی ہتھیں دیپک کر اجیار، گُرمکھ لبھے ساچے سنت۔ اٹھ اٹھ
واجار رہی مار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے مہر آپ زرنکار۔ کرے مہر ہر زرنکارا، مہربان اپنی دیا کھائیا۔ جوتی
جاتا وچ سنسارا، جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ نکٹ ورتی بنے آپ کرتارا، نکٹی ہو ہو روپ وکھائیا۔ سریشٹ سبائی دھواں دھارا، چار کُٹ
اندھیرا چھائیا۔ کلجگ ساگر ڈونگھی غارا، پار کنارہ نہ کھئے جنائیا۔ گر اوتار دے دے گئے سہارا، پُرکھ اکال اوٹ رکھائیا۔ کلجگ اتم پرگٹے
نہکلنک نرائن نر اوتارا، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ بھگتن دیوے اک سہارا، بھگون سیر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، مہربان ہوئے سدا سہائیا۔ مہربان ہویا ٹھا کر، جگت ٹھوکر آپ لگائیندا۔ گُرمکھ دوارے بنے سوڈاگر، ساچا ونج اک وکھائیندا۔

امرت ویکھے کایا گاگر، کول نابھی مکھ بھوائیندا۔ در درویشا بن کے کرن آیا آدر، کریم قادر سیو کھائیندا۔ گر تیغ بہادر ہتھ پھڑی چٹی چادر، گر گوہند گرسکھاں اُپر آپ پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، مہربان اپنی دیا آپ کھائیندا۔ دیا کماون آئی گھر، دین دی رکھوالی جوت۔ گرسکھاں اندر گئی وڑ، نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت۔ اپنا اکھّر اندرے اندر رہی پڑھ، نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ۔ ساچے پوڑے بیٹھی چڑھ، ایک رکھی گرمکھ اوٹ۔ آپ پھڑائے اپنا لڑ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، مہربان مہربان مہربان ہرجن کڈھ کایا کھوٹ۔ ہر ساچا کھیل کھلائیندا، ہری ہر اپنے نال ملا۔ پاربرہم اپنا بنک سہائیندا، برہم اپنی گود بہا۔ نرگن سرگن رُوپ وٹائیندا، رُوپ جنائے دو جہاں۔ سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا، تخت نواسی آسن لا۔ تھر گھر ساچے چرن چھپائیندا، ساچا مندر دئے وڈیا۔ اپنے رنگ آپ رنگائیندا، رنگ چاڑھے بے پرواہ۔ اپنا دیپ آپ جگائیندا، جوتی جلوہ کر رُشنا۔ در دروازہ نہ کھئے رکھائیندا، آپے گھارت لیا گھڑا۔ پوڑا اور نہ کھئے لگائیندا، آپے جانے اپنا تھان۔ لمان چوڑا نہ کھئے بنائیندا، نہ کوئی منتی سکے منا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ سچ محل اُچ اٹلا، ہر ساچا آپ بنائیندا۔ نرور پُرکھ و سے اک اکلّا، آسن سنگھاسن سوہا پائیندا۔ اپنی دھار آپے رلا، دھار دھار وچ سہائیندا۔ سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ ابناشا شاہو شاباشا، اک اکانتا آپ کرائیندا۔ نیج گھر واسا منڈل راسا، داسی داسا ویکھ وکھائیندا۔ اپنے نور آپ پرکاسا، دیا باقی نہ کھئے بنائیندا۔ آپے کرے اپنی پوری آسا، ترشنا اور نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا نور آپ دھرائیندا۔ اپنا نور آپے دھر، ست پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیا۔ اپنے مندر گھاڑن گھڑ، سچکھنڈ دوارا ویکھ وکھائیا۔ اپنے تخت آپے چڑھ، راج راجان شاہ بھوپ، سیس جگدیش تاج سہائیا۔ آپے ویکھے اپنا رُوپ ست سرُوپ، رنگ ریکھ نہ کھئے وڈیائیا۔ آپے جانے اپنی مہا انوپ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ آد پُرکھ اپنا آپ اُپا، ہری ہر ساچی کھیل کھلائیندا۔ ہری اپنا رُوپ وٹا، دوئے دوئے جوڑ جڑائیندا۔ ہر ہری ہریاول آپ کرا، اپنا کول آپ کھلائیندا۔ اپنا بوٹا آپے لا، پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ اپنا برہم آپے جا، جننی جن گود سہائیندا۔ دائی دایا سیو کما، ساچا سگن منائیندا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہ، بیہو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا رُوپ آپ

پرگٹائیندا۔ اپنا روپ پُرکھ سمرتھ، آپ آپا وچ چھپائیا۔ آپے وچوں ہویا آپے وکھ، اپنی بنت آپ بنائیا۔ اگوچر اگم الکھنا الکھ، کوئی لکھ نہ سکے رائیا۔ اپنی گکھوں آپے جم، آپے پتا آپے مائیا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، آپے رہیا چلائیا۔ آپے کہے دھن دھن، آپے جانے وڈی وڈیائیا۔ اپنا کہنا آپے من، آپے حکم سنائیا۔ آپ بنائے اپنی چھری چھن، سچکھنڈ دوارا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا کھیل کھلائیا۔ آد پُرکھ آدی آد، اپنا کھیل کھلائیندا۔ اپنے وچ ہویا وساد، روپ ریکھ نہ کھئے بنائیندا۔ آپ اپنا آپے سادھ، ست اپنا ناؤں رکھائیندا۔ اپنا ناؤں آپ ارادھ، ناؤں نرنکارا آپے گائیندا۔ اپنا بنیا آپے باڈی باڈھ، ساچا باڈی سیو کھائیندا۔ آپے ونڈی اپنی حاد، پار کنارہ نہ کھئے رکھائیندا۔ آپے بنیا ساچا راج، ساچی سیوا آپ کھائیندا۔ آپے کرپا اپنا کاج، کرتا پُرکھ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ اپنے آتر اپنی دھار، اپنے وچ سمائیا۔ کرے کھیل اپرا پار، لیکھا لکھن وچ نہ آئیا۔ اپنی اچھیا ہو اچیار، اچھیا اپنی نہ کھئے دسائیا۔ ساچی بھچھیا پاوے پاونہار، بھچھیا وست نہ کھئے بنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا بیو کھلائیا۔ آد پُرکھ آد اگم، ست ستوادی کھیل کھلائیندا۔ آپے جانے اپنا کم، ساچا کارج آپ کرائیندا۔ آپ سہائے اپنا گھر لیکھا جانے چھپر چھن، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا متا آپ پکھائیندا۔ اپنا متا پکاونہار، سچکھنڈ دوار سہائیندا۔ اپنا کھیل کھلاونہار، اپنا پردہ لائیندا۔ اپنا مارگ آپے جانہار، اپنا سنگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارے وسیا ایک۔ انک گن وڈیائیا۔ اپنی رکھ آپے ٹیک، اپنی اوٹ آپ تکائیا۔ اپنا روپ آپے پیکھ، آپے پیکھ پیکھ بگسائیا۔ اپنا جانے آپے لیکھ، الکھ سچا شہنشاہیا۔ آپے وسے اپنے دیس، ساچے دیس سچا ماہیا۔ آپے کرے اپنی آدیس، آپے دیوے مان وڈیائیا۔ آپے جانے اپنا ویس، ویس اولڑا اک رکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے نر نریش، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ نہ کوئی دربان دسے درویش، دوارپال نہ کھئے بنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا متا اپنے نال رلائیا۔ اپنا متا کر صلاح، آپے حکم سنائیندا۔ اپنی اچھیا بھچھیا لے بھرا، آپے جھولی ڈائیندا۔ آپے سچکھنڈ دوارا اک وسا، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ آپے اپنا ناؤں ست کرا، ست ستوادی کھیل کھلائیندا۔ آپے کرتا پُرکھ کرنی کیرت رہیا کما، کماونہارا

آپ ہو جائیںدا۔ آپے نہرہوئے بھہ۔ نہ کھئے رہیا جنا، بھو اپنا اپنے سر رکھائیںدا۔ آپے نہرور اپنی بنت رہیا بنا، دو جا سنگ نہ کھئے جنائیںدا۔ آپے
 مورت اپنی رہیا درسا، اکال اپنا نین کھلائیںدا۔ آپے جوئی ریت بنیا بے پرواہ، جوئی جوئی نہ کھئے بنائیںدا۔ مرے نہ جھے سچا شہنشاہ،
 سیہنگ روپ نہ کھئے وٹائیںدا۔ سچکھنڈ کھیڑا رہیا وسا، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی کرے سچ صلاح۔ سچ صلاح
 کر نرنکارا، اپنا کھیل کھلائیںدا۔ میرا روپ اک نراکارا، میرے اندر سو بھا پائیںدا۔ بے آنت کل میرا بل کھئے آنت نہ پارا وارا، آنت انت اپنا
 ناؤں دھرائیںدا۔ ایک مندر اک دوارا، ایک گھر اک گھر بارا، ایک سیج سہائیںدا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی صلاح
 آپے آپ سمجھائیںدا۔ سچ صلاح دیونہارا، آپ اپنا سنگ رکھائیا۔ اک اکلا بیٹھا رہاں اک چبارا، ایک حصہ ونڈ ونڈائیا۔ بن گموں کاجوں
 ہویا نکارا، کر وہار نہ کھئے درسائیا۔ کون بدھ کراں ہوواں کرنہارا، کون اپنی سیو کھائیا۔ اپنی اچھیا آپے کرے وچارا، آپ آپا لے سمجھائیا۔
 گھر وچ گھر کر تیارا، اپنی بنت آپ بنائیا۔ تھر گھر کھول اک کواڑا، چرن کول وچ کھائیا۔ اپنا نور کر پیارا، اپنی ناری لے پرنائیا۔ سچکھنڈ
 دوارے بن کے لاڑا، تھر گھر ساچے جانا چائیں چائیا۔ اوتھے بنا نار بہتارا، ساچی سیج اک ہنڈھائیا۔ اوتھے کرنا کم اپر اپارا، ست ڈارا ایک
 جائیا۔ دائی دایا بن کے سیوا کریں آپ سچی سرکارا، تیری سیوا توہے بن آئیا۔ تیرا پوت سپوت ہونے اچیارا، شبدی ناؤں دھرائیا۔ جوتی
 جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا دیوے آپے ور، آپے ویکھ وکھائیا۔ اپنا ور آپے دے، آپے خوشی منائیںدا۔ اپنے نال لگایا اپنا
 نینہ، آپے توڑ نہائیںدا۔ کوئی نہ جانے ہر کا تھان تھیہ، سچکھنڈ نواسی تھر گھر ساچے سو بھا پائیںدا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی
 کریا کر، اک ٹوں ہویا دو، شبد ست نال رلائیںدا۔ شبد ست نال رلایا، تھر گھر ساچے وچی ودھائیا۔ پُرکھ اناشی کھیل کھلایا، واہوا
 اپنی ویل ودھائیا۔ اپنی گودی رہیا سہایا، سد چکے چائیں چائیا۔ پال پوس جوان کرایا، ایک گن دے سمجھائیا۔ میرا روپ تیری پت مایا،
 ٹوں بالک بال سکھائیا۔ میرا ناؤں تیرا جس گایا، تیرا جس وڈی وڈیائیا۔ میرا ہتھ تیری چھایا، تیری چھایا ہونے سہائیا۔ ساچی سیوا اک
 سمجھایا، بھل کدے نہ جائیا۔ میں اکلا بیٹھا رہیا شرمایا، اپنا بل نہ سکان وکھائیا۔ تیرا راہ اک لگایا، بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت
 سرور ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی آسا آپے پور کرائیا۔ آسا پور کرائیںدا، آپ اپنی کریا دھار۔ اپنا ست آپ جگائیںدا، تھر گھر ساچے کر

پیار۔ ساچا حُکم اک سُنائیندا، تختِ نواسی سچا سِکدار۔ ایکا دوآ میلِ ملائیندا، نِرگن نِرگن ہو اُجیار۔ وشو اپنی کھیل کھلائیندا، وشنوں بنس کر تیار۔ برہما اپنی گود بہائیندا، شنکر کرے پیار۔ ساچی ونڈن ونڈ وندائیندا، لوآں پُریاں چرن دھوڑ چہار۔ چرن کولاًں راہ تکائیندا، ایکا پدم کرے پیار۔ ایکا پدم عدم آپ رکھائیندا، ابناشی کرتا بے عیب پروردگار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ ساچا بنس بنائیندا، پُوت سپُوت ایکا جا۔ ہر ساچی کھیل کھلائیندا، نِرگن رچنالے رچا۔ آپے سُوْرچ چند پرگنائیندا، کِرن جوت کر رُشنا۔ اک اک اک اپنی ونڈ وندائیندا، آپے رکھائے تھاوں تھان۔ اپنی دات آپ وکھائیندا، ترے گن میلا سہج سُبھا۔ اپنی اچھیا آپ دھرائیندا، پنج تت لیکھا دئے گنا۔ لکھ چوراسی گھاڑت آپ گھڑائیندا، دُھر فرمانا دئے سُنا۔ نِرگن سرگن ویکھ وکھائیندا، پیکھ پیکھ پُرکھ ابناشی چڑھیا چا۔ گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا، نِرگن نُوْر کر رُشنا۔ گھر گھر اپنا نام سُنائیندا، انحد نادى ناد وجا۔ گھر گھر اپنا دھام بنائیندا، اتم برہم ساچی سیجا دئے سوا۔ گھر گھر اپنا میلِ ملائیندا، رُوپ انُوپ آپ دھرا۔ سچکھنڈ نواسی اپنا کھیل کھلائیندا، واہ واہ اپنا مارگ لا۔ سْت دُلا را آپ اُٹھائیندا، ایکا اکھڑ دئے پڑھا۔ ایکا اکھڑ اکھڑ کھلائیندا، نیتر نین کر رُشنا۔ برہما ہر چرن کول دھیان لگائیندا، ایکا پدم دئے درسا۔ پدم اتر میلِ ملائیندا، ایکا گیان دئے درڑا۔ ایکا گیان آپ سمجھائیندا، چارے وید دئے لکھا۔ اتم لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا، نہ کوئی سکے بھیو کھلا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی رچنالے رچا۔ لکھ چوراسی رچن رچایا، ہرِ شبدی شبد سُنائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ تیرا تھان سہایا، لوک مات وجے ودھائیا۔ جیرج انڈ تیرا میلِ ملایا، اُتبھج سیتج کری کُرمائیا۔ دھرنی خاک تیری سیج وچھایا، جل بنب جل جل دھار وہائیا۔ ست سروور جگت میلِ دھوایا، کایا گاگر ساگر اک وکھائیا۔ اچے ٹلے پربت تیرا راہ تکایا، کیلاش دئے دُہائیا۔ چرن کول سمیرو آپ بنایا، سد منگدا رہے سرنائیا۔ جُگ جُگ میل لے ملایا، نِرگن سرگن بندھن پائیا۔ گر اوتار رُوپ دھرایا، اپنا ناؤں دئے سُنائیا۔ جُگ جُگ گِڑا دئے بھوایا، اپنی لٹھ آپ گِڑائیا۔ سمرتھ پُرکھ کھیل رچایا، سچکھنڈ بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ اتم ونڈ اپنے ہتھ رکھایا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ نو نو پندھ دئے چُکایا، چار چار رہن نہ پائیا۔ نِرگن آد پُرکھ اپنی دھار وکھایا، اتم اپنے وچِ ملائیا۔ لیکھا لکھ نہ کیسے سمجھایا، بے آنت بے آنت کہہ کہہ رہے جس گائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ

اپنی کِریا کر، سد چلے اپنی آپ رضائیا - اپنی رضا ویکھنہارا، رازق رِزق رحیم اکھوائیندا۔ اپنی دِشا پیکھنہارا، چار کُٹ دہ دِشا پھیرا پائیندا۔ اپنا حصّہ وندنہارا، لکھّ چوراسی پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آنت سِری بھگونت، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ آد ویس وٹایا، نرگن پُرکھ اکال۔ ساچی رچنا آپ رچایا، ترے بھون کھیل کمال۔ اون گون وڈیایا، دینا بندھپ دین دِیال۔ لوآں پُریاں سوہیا پایا، برہمنڈ کھنڈ اولڑی چال۔ رو سس دئے رُشنایا، دھرت دھول بنائے سچّی دھرمسال۔ جُگ جُگ اپنا روپ وٹایا، لیکھا جانے دو جہان۔ کلجگ اتم بھيو چھپایا، گنوتا گن ندھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے جانے اپنی آن۔ اتم آنت نرگن دھار، نرویر پُرکھ چلائيندا۔ کوئی نہ ویکھے وچ سنسار، دس کیسے نہ آئیندا۔ مہابلی بن نرکار، اُتر پُورب پچھم دکھن پھیرا پائیندا۔ ول چھل سرجنہار، اچھل چھل اپنا کھیل کھلائيندا۔ سیس جگدیش نہ کھئے آدھار، تتوت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آنت رکھیا اپنے ہتھ، بھيو کیسے نہ پایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ جاننہارا گھٹ گھٹ، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ لکھّ چوراسی جیو جنت ویکھے نٹھ نٹھ، ایک پاندھی پنڈھ مکایا۔ پاوے سار تیرتھ تٹ، سر سرور پھول پھولایا۔ لہنا جانے چوڈاں ہٹ، دینا کھئے رہے نہ رایا۔ چوڈاں طبقات مارے سٹ، ایک کھنڈا نام چمکایا۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال اپنی دھارا وچوں آپے ہوئے پرگٹ، مات پت نہ کھئے بنایا۔ اپنیاں اپنا مارگ جائے دس، شبد شبدی نال رلایا۔ کلجگ جیواں کولوں رہیا نس، نس نس اپنا مکھ چھپایا۔ آد آنت آپ اپنے ہویا وس، اپنا بھانا اک ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اتم اپنا روپ دھرایا۔ آنت روپ دھر نرکارا، نرگن اپنا کھیل کھلائیا۔ آد پُرکھ سد بنیا رہے کوارا، نوجوان وڈی وڈیائیا۔ جُگ جُگ گھلدا رہیا اوتارا، گر گر اپنا حکم سُنائیا۔ دیندا رہیا شبد بھنڈارا، سچکھنڈ بیٹھا ساچا ماہیا۔ لوک مات کردا رہیا جے جیکارا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ روپ دھراؤندا رہیا پیر دستگیر ساچے یارا، اللہ میاں اپنا کھیل کھلائیا۔ بیوی خاوند کھیل نیارا، کنت کھونت وڈی وڈیائیا۔ اؤنت نہ جائے ہر نرکارا، گرمکھ ساچے لئے جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آنت اپنی کھیڈ کھلائیا۔ اؤنت نہ جائے نہ ہوئے اؤنتر، پُرکھ اگم سچا شہنشاہیا۔ آپے جانے اپنا کوٹک، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن

نرکار نرور کلجگ اتم لوک مات سچکھنڈ اک بنائیا۔ سچکھنڈ جنائے ہر کرتارا، لوک مات بنایا۔ گاؤندے گئے گر اوتارا، جگ جگ ناد
سُنایا۔ گویند گر بن لکھارا، ایک گھر گیا سمجھایا۔ نانک نرگن کر پکارا، ایک راہ تکایا۔ اتم کل اترے مہابلی اوتارا، مات پت نہ کھئے وکھایا۔
نہکلنک پرگٹ ہونے وچ سنسارا، گویند ڈھولا ساچا گایا۔ آپ وسائے اک چُبارا، سمبل نگری ناؤں رکھائیا۔ اندر بڑے آپ نرکارا، سچ
سنگھاسن اک سُہایا۔ دس نہ آئے وچ سنسارا، لکھ چوراسی دئے بُھلایا۔ ساچا باڈی بنے ترکھاناں، سوتر وینتر اپنے ہتھ رکھایا۔ نال رلائے
گویند سُت سچا سردارا، جٹ پھٹ دئے مٹایا۔ اتم اپنی ہتھیں پھیرے آرا، باہو بل آپ جنایا۔ اک پاسے ترکھان دوجے پاسے جٹ کھچے آرا،
دو جہاناں چیر پوایا۔ چیر چیر کرے دو پھاڑا، نہ کوئی سکے میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، نرگن اپنی سیو کمایا۔
نرگن جوت آئی در، منگے سچ پناہ۔ اندر وڑ گئی ڈر، ڈر ڈر لبھا اپنا راہ۔ گویند سورے لئی پھڑ، پھڑی بانہ چھڈے نہ۔ کر کے قول نہ
جائیں ہر، ٹوں سوانی آئی میرے دا۔ ایک ساتا چھیکا پانچا یاد کر، کیتا قول ہن نہیا۔ آپا وار چُکایا میں اپنا ڈر، تیرا ڈر ہن رکھان نہ۔ ----
تینوں لبھن نہ جاواں کیسے تھان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کرکے سچ نیاں۔ جوت نانی رہی پکار، اچی کوک
سُنایا۔ میں تیری ٹوں میرا شنکار، تیرا میرا ایک گھر سُہایا۔ تیرا حکم میں سیوادار، ساچی سیوا اک سمجھایا۔ پھڑاں جھاڑو بن جھاڑو
بردار، لکھ چوراسی کوڑا دواں بُجھایا۔ تیرے سکھ لواں اُبھار، جو سر سے گیا زڑھایا۔ تیرا لیکھا نہ رہے وچ میرے دربار، میرا دربار
تیرے رنگ رنگایا۔ تیرا توڑا تیری کلگی تیرے سوہے سیس دستار، تیری نار ویکھ ویکھ خوشی منایا۔ نہ کنت نہ بہتار، اکو ناری اکو
شنکار، اکو ہونے ویکھنہار، دوجا روپ دس کیسے نہ آیا۔ دو پنج دو تیرا کھنڈا چمکاؤندی رہی کر پیار، پہلا دوا نرگن دھار، پانچا دوا باون
اکھری پاوے سار دوسر ہتھ کیسے نہ آیا۔ اٹھ سورہیر ہو تیار، تیرا ویلا وقت سُہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے
کھیل سچا شہنشاہیا۔ جوت اکالن پئی جٹاں وس، براہمن نائی نظر کوئی نہ آئیا۔ کیسے پاسے نہ سکے نس، دو جہانا دو ستاں والا سانگھا
رہیا وکھائیا۔ آئی لٹن گئی پھس، لٹایا دھن جو اپنے نال لیائیا۔ پھسی پھاندی راہ رہی دس، گویند ملیا ساچا ماہیا۔ گرسکھاں پردے اندر
گئی وس، وسنہاری اُجڑ کدے نہ جائیا۔ نال لیائی اپنا ماما سوہنگ رس، ہتھیں ساچا جام پیائیا۔ جنان چر گرسکھ کہے نہ بس بس، مکھ

مُما نہ لئے چُھڈائیا۔ ترے گنِ مایا ڈسنی نہ ڈسے ڈس، زہر پیالہ نہ کوئی پیائیا۔ کلجگ وکارا اپنی جُتی تھلے جائے جھس، سُتی کلا پھیر
 جگائیا۔ اپنے وبارا کیتا ہرِ سنگت اِکٹھ، نام گٹھ آپ بندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل پُرکھ سمرتھ،
 ہرجن رکھے دے کر ہتھ، چرن کول بخش اکِ سرنائیا۔ آئی گُرسکھ گُر گُر دوار، گُر گوہند میل ملایا۔ جلاں تھلاں کر کر پار، در ایکا
 سچا پایا۔ کلجگ تتی اگ میرے پیر سڑ گئے وچ سنسار، ماچھوواڑے پئے چھالے بھل کدے نہ جایا۔ ہتھ لیائی امرت دھار، ایکا وار دئے
 برسایا۔ رُت وکھائے ستاراں ہاڑھ، ہر کا پوڑا اک بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمکھ ویکھے تھاوں تھانیا۔ مہاراج شیر
 سِنگھ وشنوں بھگوان، آد آنت اک مکان، سچ نشان ربیا جھلایا۔ ہر سِتگر پندھ مُکائیندا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ سد بخشنا دیا
 کمائیندا، بخشنہار ایکنکار۔ ہرجن ساچے چند چڑھائیندا، لوک مات کر اُجیار۔ بندی چھوڑ آپ اکھوائیندا، بندھن توڑے اتم وار۔ ساچے
 کندھے پار لگائیندا، آپ جنائے پار کینار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے کرے پیار، پیار کرے پورن
 بھگوت، پورے گُر وڈی وڈیائیا۔ ہریجن میلا ہر ہر سنت، صاحب سِتگر ہوئے سہائیا۔ جن بنائے اپنی بنت، سد ہوئے جنیندی مائیا۔
 لیکھا جانے اتم آنت، آنتکال سدا سہائیا۔ جس جنائے اپنا منت، ایکا نام ست پڑھائیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنکت، ہنگ برہم رُپ
 درسائیا۔ میل ملائے ساچی سنگت، سگلا سنگ آپ رکھائیا۔ جگت ناتا بھکھ ننگت، بھکت بھگوت ناتا چرن سرن سچی سرنائیا۔
 چرن کول درسائے ساچی جنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، رام رُپ بے پرواہیا۔ رام رُپ ہر رکھناتھا، رکھپت اپنا کھیل
 کھلائییندا۔ ساول سُندر گھنٹیا چلائے راتھا، کول نین سیو کمائیندا۔ نردھن سردھن دیوے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ مائس جنم نہ آئے
 گھاٹا، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ آنتکال کل پُچھے واتا، کال گراس نہ کوئی کرائیندا۔ جس دیاں سُندے آئے گلاں باتاں، سو پُرکھ نرنجن
 درس دکھائیندا۔ جس دی کردے رہے پوجا پاٹھا، سو شبد ناد و جائیندا۔ جس دا نہاؤن نہاؤندے رہے تیرتھ اٹھ ساٹھا، سو چرن دھوڑ
 اشنان کرائیندا۔ جس دے ملن دی خاطر نیوں نیوں ٹیکدے رہے ماتھا، سو مستک تلک لگائیندا۔ جس دا راہ کیسے نہ آوے ہاتھا، سو
 پھڑ پھڑ گلے لگائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، ہرجن اپنے در بہائیندا، اک سُنائے ساچی گاتھا، سوہنگ اپنا ناؤں درڑائیندا۔ نہ کوئی

دوس نہ کوئی راتا، اٹھے پہر ایک رنگ سمائیندا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی ذاتا، ذات پات نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی دهن دولت منگے داتا، سچ پریتا اک منگ منگائیندا۔ نہ کوئی لیف تلائئ منگے کھاٹا، گلی ککھاں آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ نہ کوئی منگے دوہر نہالی، چٹی چادر نہ کھئے وڈیائیا۔ نرگن روپ جوت اکالی، ہتھیں خالی مل مل خوشی منائیا۔ پنڈت پاندھے ملا شیخ گرتھی وچ ہو ہو گرو گھر دی منگن دلالی، حق حلال نہ کھئے وکھائیا۔ اتم سکنا بوٹا ڈالی، پتجھڑ دئے کرائیا۔ ستگر بنیا لوک مات دا ساچا مالی، گرمکھاں امرت پھل دئے کھوئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے جگائیا۔ ہرجن جگایا گیا جاگ، جس اپنی دیا کھائیندا۔ جگت وکارے وچوں کاڈھ، اپنے رنگ رنگائیندا۔ نہ کوئی روپ جنائے سنت سادھ، اپنا بھیکہ نہ کھئے رکھائیندا۔ غریباں اندر غریب نواز، غریب نانا آپ اکھوائیندا۔ پاتشاہاں گھر جائے سر تے رکھ کے تاج، سچے پاتشاہ اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے جانے نردھن سردھن کاج، جگت وچولا بھيو نہ آئیندا۔ نانا توڑے سرب سماج، سرب سمتی اپنے مارگ لائیندا۔ اک سنائے ست آواز، است کھئے رہن نہ پائیندا۔ بکيا شیر مرگاولی جائے بہاج، تیر نشان اک لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک چلائے نام جہاز، اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں، جس بخشے چرن دھیانا، تیس اُپر آپ چڑھائیندا۔

ہرجن آتم سکھ، ہر چرن کول دوارا۔ ہرجن آتم سکھ، ملے میل پُرکھ نرنکارا۔ ہرجن آتم سکھ، جس جن بخشے نام آدھارا۔ ہرجن آتم سکھ، جس جن کر کرپا، بھوجل کرے پار کنارہ۔ ہرجن آتم سکھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس اگم اپارا۔ ہرجن آتم سانت، سانتک ست ست کرائیا۔ ہرجن پُچھے وات، واہ واہ ستگر سیو کھائیا۔ ہرجن میٹے اندھیری رات، زین اماوس رے نہ رائیا۔ ہرجن نانا تئے ذات پات، ساچی ذات اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلائیندا، خالق خلق روپ بھگوان۔ ہرجن ہر ہر میل ملائیندا، دیونہارا جیا دان۔ جیون جگت اپنے ہتھ

رکھائیندا، جوتی جاتا نگاہبان۔ جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا، درگاہ ساچی دیوے مان۔ مان نہانیاں آپ ہو جائیندا، پاربرہم سری بھگوان۔ اپنے بھانے سد رہائیندا، رہبر بن وچ جہان۔ آون جاون جاون آون اپنا کھیل کھلائیندا، کھیل کھلنتا نوجوان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن اپنے نیتر پیکھے آن۔

★ ۲۲ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی بیبی دیو دے گرہ پنڈ دوست پُرا ضلع گرداس پُرا ★

ہر ستگر وپس وٹائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ جگا جگنتر کھیل کھلائیندا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ بھگت بھگوت ویکھ وکھائیندا، لکھ چوراسی پاوے سار۔ ساچے سنت کنت میل ملائیندا، آنتر آتم کر پیار۔ گرمکھ گر گر ویکھ وکھائیندا، ہر گوبند سورپیر بلکار۔ گرسکھ ساچے ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا ایکنکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اک اکلّا کرے کھیل سچی سرکار۔ سچ سرکارا ہر زینکارا، سو پُرکھ زینجن وڈی وڈیائیا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کریا پار کنارہ، کلجگ اتم روپ دھرائیا۔ شبدا نادی دھر جیکارا، اگم اگمڑا آپ لگائیا۔ وشن برہما شو کرے خبردارا، لوآں پُریاں برہمنڈا کھنڈاں آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اک اکلّا وسنہارا سچ محلہ، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیا۔ سچکھنڈ دوار سری بھگوان، اک اکلّا آسن لائیندا۔ کرے کھیل والی دو جہان، کلجگ اتم وپس وٹائیندا۔ جوتی نور نورانہ ڈگمکائیندا۔ شبدا اٹھائے ست نشان، نو کھنڈ پرتھمی آپ جھلائیندا۔ ہرجن ساچے کر پچھان، پچھان وچ کیسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں دیوے آنتر آتم برہم گیان، اپنی ودیا آپ پڑھائیندا۔ شبدا نرالا مارے بان، انیالا تیر آپ چلائیندا۔ کایا مندر اندر گردوار وکھائے اک مکان، گھر گھر وچ سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر سنتن ویکھ وکھائیندا۔ سنتن آنتر ہر ہر نام، اپنا آپ درڑائیا۔ امرت پیائے ساچا جام، جگت ترشنا بھکھ مٹائیا۔ جوت زینجن نرگن روپ کرے پرکاش کوٹن بھان، اندھ اندھیر مٹائیا۔ چرن دھوڑ ست سرؤپ بخشے اک اشنان، دُرمت میل رہن نہ پائیا۔ سرتی شبدا میلا ساچے کابن، گھر گھر مندر اندر بنسری نام وجائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا

کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ جُگا جُگنتر ساچی کار، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ کلجُگ اتم لے اوتار، نرگن نرور پُرکھ اپنا رُوپ دھرائیندا۔ ہرجن ساچے لئے اُبھار، دوس زین ویکھ وکھائیندا۔ چار چار نہ پائے سار، نو نو مُکھ بھوائیندا۔ بودھ آگادھا شبد انادا اک جیکار، برہم برہمادا آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجُگ تیری اتم ور، آپ اپنا بل رکھائیندا۔ بل رکھ ہر نرنکارا، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ کلجُگ اتم کرے پار کنارہ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ جوٹھ جھوٹھ آپ ویلے وہندی دھارا، پنج تت ناتا دئے تڑائیا۔ ہرجن ساچے میل ملائے، دیا کھئے درس دکھائے اگم اپارا، سوچھ سرُوپی رُوپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجُگ تیری اتم ور، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ سچا پاتشاہ، سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن ملاح، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکارا دئے صلاح، صفت صلاحی آپ ہو جائیندا۔ آد نرنجن جوت جگا، گھر گھر نور ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا اپنا ناد آپ سنا، شبد انادی ناد وجائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا تھاؤں تھان، تھان تھنتر سوہیا پائیندا۔ پاربرہم پرہم بھو کھلا، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ برہم برہم پرہم لئے جگا، ترے گن تت مول چکائیندا۔ ایک ایشٹ اک گردیو، ایک دریشٹ دئے کھلا، سریشٹ سبائی سوچی پائیندا۔ ورن برن دئے مٹا، اوچ نیچ راؤ رنک راج راجن ایک دھام بہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ایک ہر، نر نرائن کھیل کھلاٹیندا۔ نر نرائن کھیل کرتارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ کلجُگ اتم پرگٹ ہو وچ سنسارا، رُوپ انوپ آپ وکھائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، چار وید دین گواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ ہرجن ساچا میلیا، کر کِرپا گن ندھان۔ لیکھا جانے گرو گُر چیلیا، گر میتا اک بھگوان۔ سدا سکھائی سجن سہیلیا، لیکھا جانے دو جہان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے دیوے مان۔ ہرجن مان نائیا، دیونہار نرنکار۔ آد جُگاد چلائے اپنے بھانیا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ کلجُگ اتم کھیل کرے مہانیا، نو ست پائے سار۔ تختوں لاپے راجے رانیاں، جگت جگدیش کر خوار۔ اک سُنائے دھر فرمانیا، آپ گائے اپنی وار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے دھر دربار۔ دھر دربارا لیکھ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کلجُگ اتم میٹے ریکھ، اپنی ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوت اولڑا دھارے بھیکھ، بھیکھا دھاری دس کیسے نہ آئیندا۔ لہنا دینا چُکائے اولیا پیر شیخ، مَلا

مسائق ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ورلے ایکا بخشے چرن پرتی ساچی ٹیک، سچ دوارا اک وکھائیندا۔ آتر آتم کرے بُدھ بیک، ڈرمت میل آپ دھوائیندا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، اگنی تت نہ کھئے جلائیندا۔ راہ تگے برہما وشن مہیش، در درویش سیس جھکائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا کلجگ اتم پرگٹ ہوئے اک نریش، نہکلنک نر نرائن ناؤں دھرائیندا۔ نہ کوئی مچھ دابڑی دسے کیس، مؤنڈ مُنڈایا نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، ہر مندر سوہا پائیندا۔ ہر مندر ہر سُہائیندا، سوہاؤنت ایکنکار۔ کلجگ اتم ویکھن آئیندا، ہرجن ہر ہر سجن میت مُرار۔ کایا کوری بھوری بھول پھلائیندا، ویکھنہارا ڈونگی غار۔ لکھ چوراسی دس کیسے نہ آئیندا، لہ لہ تھکا سرب سنسار۔ گرمکھ ورلے کایا اندر مندر درس دکھائیندا، جس جن کھولے بند کواڑ۔ آتم سیجا سوہا پائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے کر پیار۔

★ ۲۲ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی گرمکھ سنگھ دے گرہ پنڈ شون ضلع گرداس پُر ★

سو پُرکھ نرنجن مہا اکتھ، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک سمرتھ، اک اکلّا سچا شہنشاہیا۔ ایکنکار چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی بھیو نہ رائیا۔ آد نرنجن اپنا نور پرگٹئے ساچی وتھ، نورو نور ڈگمگائیا۔ سری بھگوان اپنے مندر رہیا وس، سچکھنڈ دوارا سوہا پائیا۔ ابناشی کرتا اپنا مارگ آپے دس، ساچا راہ اک چلائییا۔ پاربرہم پرہ آپے ہویا اپنے وس، سیس جگدیش آپ جھکائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد ایکا روپ دھرائیا۔ آد جگاد ایکا روپ، نرگن نرویر آپ اپائیندا۔ وسنہارا اپنی کوٹ، سچ محلے سوہا پائیندا۔ ست ستوادی آپے ٹوٹھ، اپنی دیا آپ کھائیندا۔ آپ پرگٹئے اپنی نرمل جوت، رنگ ریکھ نہ کھئے بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مہا آپ گنائیندا۔ ہر ہر مہا اپر اپار، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن جانے جانہار، ایکنکارا صفت صلاحیا۔ آد نرنجن اپنا دیا دیپک کر اجیار، تھر گھر ساچے کرے رُشنائیا۔ ابناشی کرتا وسنہارا ٹھانڈے دربار، سچ دوارا اک سُہائیا۔ سری بھگوان کرے کرائے ساچی کار، کرنہار کرتا پُرکھ اک اکھوائیا۔ پاربرہم پرہ بھیو نیار، بھیو ابھید اپنے وچ چھپائییا۔ نرگن روپ نراکار،

ست سرُپ بے پرواہیا۔ تخت نواسی شاہ سیکدار، سچ سنگھاسن سوہیا پائیا، ایک حکم اک ورتار، دُھر فرمانا اک سنائیا۔ آد جگادی ساچی کار، جگا جگنتر ویس وٹائیا۔ شبداگمی بول جیکار، ناد انادی ناد الایا۔ اپنا محل لے اُسار، سیوک ساچی سیو کھائیا۔ آپے بنھے اپنا بہار، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچائیا۔ آپے کر اپنا آکار، نرکار ویکھ وکھائیا۔ آپے ہونے ساچا شاہکار، گھارت اپنی لے گھڑائیا۔ آپے ہونے گھڑنہار، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل کرے تھر گھر بیٹھ سچے دوار، در دروازہ آپ کھلائیا۔ سنّ اگمی اپنی دھار، دھار دھار وچ رکھائیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، آپے لے ورتائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اگم اتھار، بے پرواہ دس کیسے نہ آئیا۔ اپنا روپ انوپ آپ دھرا، اپنی ونڈن آپ ونڈائیا۔ وشن برہما شو اپنی گکھوں آپے جا، کول کولا اپنا روپ دھرائیا۔ اپنا امرت اپنا رس آپ چوا، اپنے آنتر آپ ٹکائیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، پروردگار سچا شہنشاہیا۔ آد پُرکھ اپنی دھار آپ چلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ وشن برہما شو اُپایا، نرگن نرور کر پیار۔ شبداگمی تند بندھایا، پُرکھ اناشی ایک وار۔ سچ سنڈیشہ ناؤ سنایا، ناؤ رکھ آپ نرکار۔ نر نریشا ایک نظری آیا، راج راجانا ہر کرتار۔ سیس جگدیش اک سہایا، تخت نواسی ہو تیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، کرے کھیل ایکنکار۔ ایکنکارا کھیل کھلائیندا، آد نرنجن ساچا میت۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا، اناشی کرتا اک اتیت۔ سو پُرکھ نرنجن ڈگمگائیندا، سیری بھگوان ٹھانڈا سیت۔ آد پُرکھ اپنا روپ آپ پرگٹائیندا، پاربرہم چلائے اپنی ریت۔ نر ہر بھیو کھئے نہ آئیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وسے دھام انڈیٹھ۔ دھام اولٹا اک اکلا، ست پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ دیا باقی کھلاپاتی آپ ٹکائے سچ محلہ، اُچ اٹلا آپ بنائیندا۔ اپنے پرکاش آپے رلا، سورج چنّ نہ کھئے چڑھائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر اچھل اچھلا، ول چھلدھاری کھیل کھلائیندا۔ وشن برہما شو پھڑائے اپنا پلا، شبداگمی آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ آد پُرکھ ہر بھیو کھلاونا، اگم اگمڑا بول جیکار۔ اپنا پردہ آپ اٹھاون، اجونی ریت پُرکھ اکال۔ اپنے مندر سوہیا پاون، سچکھنڈ سچی دھرمسال۔ اپنا دیپک آپ جگاون، آپے نوری جلوہ کرے جلال۔ اپنا شبداگمی واون، ناد انادی ہو مہربان۔ بودھ اگادی ڈھولا گاون، گاونہارا ایکنکار۔ موہن مادھو

مادھی کھیل کھلاونا، آپے ہونے کھیلنہار۔ داسی داس اپنا رُوپ دھراونا، بسمل کھئے نہ پاوے سار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، وسنہارا سچکھنڈ سچے دوار۔ سچکھنڈ دوارا سوبھاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیا۔ نر نرائن بیٹھا ایکا کنت، در گھر ساچے سوبھا پائیا۔ اپنا لیکھا جانے آد آنت، دوسر بھیو نہ کوئی پائیا۔ اپنا ناؤں پرگٹائے ساچا منت، منتر نام آپ درڑائیا۔ آپ بنائے ساچی بنت، ترے ترے گھاڑن آپ گھڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، آد پُرکھ پُرکھ انادا انادی ویس وٹائیا۔ ویس وٹائے سری بھگوان، بھیدا بھیدا کھلائیندا۔ سچکھنڈ نواسی نوجوان، بردھ بال نہ رُوپ وٹائیندا۔ ست اٹھائے آپ نشان، دو جہان آپ جھلائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجان، ساچا تاج سیس ٹکائیندا۔ دیونہارا اک مکان، ساچا مندر آپ بنائیندا۔ کرے پرکاش اپنے بھان، نورو نور نور آپ دھرائیندا۔ اپنی بھیٹ دیوے دان، اپنی اچھیا پور کرائیندا۔ لیکھا جانے گن ندھان، گن داتا آپ سہائیندا۔ ترے گن مایا کر پروان، ترے ترے بندھن آپے پائیندا۔ نہ کوئی کرے پچھان، آد پُرکھ دس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، سچکھنڈ نواسی ایکا ہر، ساچے تخت سوبھا پائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا، الکھ اگوچر اک اگم۔ ہر پُرکھ زرنجن ویس وٹائیندا، نہ مرے نہ پئے جم۔ ایکنکارا کار کھائیندا، آد جگادی جانے اپنا گم۔ آد زرنجن جوتی ڈگمگائیندا، نہ کوئی سورج نہ کوئی چن۔ ابناشی کرتا دھام سہائیندا، سچ دوارا بیڑا بٹھ۔ سری بھگوان رنگ رنگائیندا، رنگنہار اک بھگون۔ پارہم اپنی کل آپ ورتائیندا، عقل کل دھاری نوجوان۔ درگاہ ساچی دھام سہائیندا، سچ سنگھاسن بیٹھا مل۔ شاہ سلطانا ناؤں دھرائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، آپے ہونے جانی جان۔ جانی جان ہر زرنکارا، اپنا کھیل آپ کھلائییا۔ آد آد ہر کر پسارا، مدھ اپنی دھار چلائییا۔ شبدی شبہ ہو اگیارا، رُوپ انوپ آپ دھرائیا۔ ترے ترے گھاڑن گھڑ کرے کھیل اگم اپارا، کھیلنہارا بھیو نہ رائیا۔ لکھ چوراسی بن ورتارا، وست امولک ایکا جھولی پائیا۔ جگ چوکڑی دئے سہارا، گر اوتارا رُوپ دھرائیا۔ ناؤں زرنکارا بول جیکارا، جیواں جنتاں کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، بھیو ابھیدا بھیو کھلائییا۔ ہر اتم بھیو کھلاونا، آد جگادی کار۔ ستجگ تریتا دواپر ویکھ وکھاون، شاہو بھوپ سچی سرکار۔ کلجگ اتم رُوپ دھراونا، نرگن زرویر پُرکھ اکال۔ سیس تاج اک سہاونا، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ سچ سنگھاسن سوبھا پاون، سوبھاؤنت

بھٹے زرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے سچ و ہار۔ سچ و ہارا کرنے آیا، کلجگ تیری اتم وار۔ نہکرمی نہکامی
 نہکلنک کل جامہ پایا، نرگن روپ ہو اُجیار۔ دھر فرمانا حکم سُنایا، شبد انادی دھار۔ ستجگ تریتا دوپر کلجگ چارے لئے اُٹھایا، ایک
 وار کرے خبردار۔ تیئی اوتار سویا کھئے رہن نہ پایا، ایک وار دئے ہلار۔ بھگت اٹھاراں میل ملایا، اٹھ دس لیکھا جانے آپ زرنکار۔ چارے
 وید لئے پڑھایا، برہما ویتا کرے خبردار۔ وشن بھنڈارا لئے اُٹھایا، حکم سُنائے ساچا یار۔ شنکر باسک تشکا گل لٹکایا، در آئے کرے نمسکار۔
 وید ویاسا اپنا لیکھا دئے لکھایا، پُران اٹھاراں ایک دھار۔ ارجن تہ دئے درڑایا، گیتا گیان بول اُچار۔ عیسیٰ موسیٰ مکھ نقاب آپے لایا، راہ
 تے پروردگار۔ سنگ محمد نین اُٹھایا، میلا ملیا چار یار۔ اللہ رانی نین شرمایا، نیترووے زارو زار۔ نانک دھر فرمانا اک سُنایا، گوہند
 فتح بول جیکار۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی آد جگادی ویکھ وکھایا، نرگن سرگن پاوے سار۔ بیکنٹھ نواسی کیسے دس نہ آیا، تھر گھر
 بیٹھا ہو اُجیار۔ کلجگ اتم کرے رُشنایا، دیا باقی اک پیار۔ کاغد قلم کھئے بھیو نہ پایا، لیکھا لیکھ نہ وچ سنسار۔ چارے بانی دئے دُہایا،
 چھتی راگ کرن وچار۔ ہر کا روپ کیسے دس نہ آیا، صفتی صفت صلاحی ایکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلجگ تیری اتم ور، ایک لائے سچا دربار۔ سچ دربار لگاونا، کل کلکی لئے اوتار۔ ستجگ اپنے چرن بہاونا، تریتا کرے پیار۔ دوپر ویکھ
 وکھاونا، بن بن میت مُرار۔ کلجگ رنگ رنگاونا، رنگ رنگیلا اک کرتار۔ چھیل چھبیل ویس دھراونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ زرنکار۔ سچ دربار جائے لگ، سچکھنڈ نواسی آپ لگائیا۔ اُپر بھے سورا سریک، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔
 نو ست دیپک جوتی جائے جگ، برہمنڈ کھنڈ کرے رُشنائیا۔ دھرت دھول آکاش پرکاش ایک لو جائے لگ، رو سس مکھ شرمائیا۔ دو
 جہان بھئے پرگٹ، پرم پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ لیکھا ویکھے چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ، چوڈاں طبقات پھیرا پائیا۔ لکھ چوڑاسی اندر اپنا ستھر
 گھت، پھول پھولائے سرب لوکائیا۔ ترے گن مایا پاوے تھ، پنچم تہ تھ نہ جائیا۔ نام مدھانے ورو لے تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمنا
 سُرسی نیترو نیناں نیر وہائیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، اُچے تھے پربت پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری
 اتم ور، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ ہر زرنکارا، دوسر اور نہ کھئے جنائندا۔ اپنا حکم ورتے سچ ورتارا، دھر فرمانا آپ

جنائیندا۔ حُکے اندر رکھے برہمنڈ کھنڈ رو سس ستارا، منڈل منڈپ اپنے حُکے اندر پھرائیندا۔ ایکا ایک دیونہار ونڈ، کرے کرائے کھنڈ کھنڈ، نام کھنڈا اک چمکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر جُگ کرتا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کلجُگ دربارا سچ سُنجننا، ہر ساچا آپ لگائیا۔ کرے کھیل پُرکھ نرنجننا، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ سَتجُگ تریتا دواپر آپے پردہ کجنا، کلجُگ ویکھے تهاؤں تھائیا۔ دھرت دھول آکاش برہما وشن شو اٹھ اٹھ بھجنا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ پنج تت ترے گن جو گھڑیا سو بھجنا، بھنہارا پھیرا پائیا۔ کیسے نہ ملے ساچا مجنا، دھوڑی اشنان نہ کوئی دکھائیا۔ ویلے آنت پردہ کیسے نہ کجنا، جوٹھی جھوٹھی لگی شاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلائییندا، بے عیب خدائی پروردگار۔ حق حقیقت ویکھے دکھائیندا، لاشریک سانجھا یار۔ اپنی توفیق آپ دھرائیندا، جودھا سورپیر بلکار۔ جگت تاریک آپ مٹائیندا، جلوہ نور کر اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ کھلائییندا۔ ہر ہر بھیو کھلاونا، کلجُگ اتم وار۔ سَتجُگ تریتا دواپر اپنا گواہ بناونا، کرے کھیل اگم اپار۔ چار ویدان سنگ رلاونا، وید ویاسا بنے وچولا وچ سنسار۔ بھرم بھلیکھا سرب کڈھاونا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچ سرکار سچا شاہ، ساچا تخت آپ سہائیندا۔ کلجُگ اتم بنے ملاح، دو جہاناں بیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجُگ رووے اٹھ اٹھ مارے دھاہ، نیتر نیناں نیر وبائیندا۔ چار کُنٹ کھئے سجن دسے نہ، سگلا سنگ نہ کھئے دکھائیندا۔ چار یاری کر جائے نہ، پیر دستگیر پلُو نہ کھئے پھرائیندا۔ ویلے آنت نہ دیوے کھئے پناہ، سر ہتھ نہ کھئے دھرائیندا۔ لکھ چوڑاسی تیرا بخشے نہ کوئی گناہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دربار آپ سہائیندا۔ سچ دربار سہاونا ہر ہر پُرکھ اکال۔ آد اپنا کیتا قول نبھاونا، آنت بھل نہ جائے والی دو جہان۔ بھگت بھگونت ویکھے دکھاون، ساچے سنت کر پہچان۔ گُرمکھ گُرمیل ملاونا، گُرسکھ دیوے جیا دان۔ آتم دیپ جوت اک جگاونا، برہم پاربرہم کرے پردھان۔ ساچا مندر اک دکھاون، پنج تت کایا جگت نشان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، جودھا سور بلی بلوان۔ سورپیر ہر بلوان، پرم پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ دھرائے روپ مرد مردانہ، مردن کرے سرب لوکائیا۔ شبد گائے اک ترانہ، تار ستار نہ کھئے دکھائیا۔ سچ

سُنائے دُھر فرمانا، بھل کھئے نہ جائیا۔ کلجگ اتم تختوں لاپے راجا رانا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیا۔ کرے کھیل والی دو جہاناں، نہ کھئے میٹے میٹ مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا اک اکھوائیا۔ جگ کرتا ہر کرنے یوگ، اک اکلّا کھیل کھلائیندا۔ ہرجن دیوے درس اموگھ، گرمکھ ورلے مات اٹھائیندا۔ کٹنہارا ہوے روگ، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ ایک دیوے ساچا جوگ، نش اکھّر وکھّر نام پڑھائیندا۔ نرمل جگائے ساچی جوت، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم کوڑ کڑیارا پار کرائیندا، کوڑ کڑیارا اترے پار، کلجگ انت رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی مارے مار، نام کھنڈا اک وکھائیا۔ چاروں کُنٹ کرے خوار، اتر پورب پچھم دکھن پھیرا پائیا۔ نہ کوئی دسے میت مُرار، سگلا سنگ نہ کھئے وکھائیا۔ گھر گھر رووے جیو نار وبھچار، ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ گھر مندر نہ دسے کھئے پیار، جھوٹھی گندر رہن نہ پائیا۔ من بندر دہ دیش پھرے اجار، مت متوالی دئے دُہائیا۔ بن ستگر پورے کھئے نہ اترے پار، بیڑا بنے نہ کھئے لائیا۔ راہ تگن اترے پتن چار یار، کون ویلا ملے سچا ملاہیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، نرگن داتا آپ کرائیا۔ اک اکتا پھرے وچ سنسار، دس کیسے نہ آئیا۔ ذاتاں پاتاں وسیا باہر، ورن برن نہ کھئے ودیائیا۔ ساچا رتھ کر تیار، پُرکھ سمرتھ آپ لیائیا۔ جس جن سُنائے اپنی گاتھ، تس اپنی بوجھ بوجھائیا۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، پورب جنان ویکھ وکھائیا۔ میٹنہارا اچے ٹلے نو نو ناتھ، نو نو در اپنے لیکھے پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن ور، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اپنی کل آپ دھرائیا۔ اپنی کل آپے رکھ، ہر سچا کھیل کھلائیندا۔ سرگن نرگن سرگن ایکارو ہو پرتکھ، دوجی دھار نہ کھئے جنائیندا۔ سرشٹ سبائی نالوں ہویا وکھ، مندر مسجد مٹھ گروڈوار بند نہ کھئے کرائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، بھگت بھگونت آپ جگائیندا۔ ہر جو پردے اندر وس، ہرجن ہر کے پورے آپ چڑھائیندا۔ گرمکھاں اندر کرے پرکاش کوٹن رو سس، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ گرمکھاں مل آپ وکھائے اپنا رس، رسنا چہوا رس نہ کھئے مہکائیندا۔ کلجگ اتم لکھ چوراسی چرناں ہیٹھاں دیوے جھس، جھوٹھی چکی پیسن پیسن پساہیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں رہیا نس، آوندا جاندا دس نہ آہیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنی کار آپ کرائیندا۔ ہر کار کراون آیا، کلجگ تیری اتم وار۔ گر اوتار گئے صلاحیا، جگ جگ وارو وار۔ برہما وشن شو نین

رہیا اُٹھایا، راہ تَکے میت مُرار۔ گُرمکھ لوک مات گُرایا، چاروں کُنٹ دھوآں دھار۔ ساچا چند نہ کھئے چڑھایا، گھر گھر ہویا وبہچار۔ گر
 کا شبد نہ کھئے گایا، ملیا میل نہ ہر نرنکار۔ من پنکھی کسے نہ بٹھ وکھایا، کوئن کوٹ پھر دے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ اپنا بھیو نہ کسے
 کھلایا، الکھ ابھیو نہ پائی سار۔ ساچا ایشٹ نہ کھئے منایا، نظر نہ آیا ایکنکار۔ قلم شاہی پیار رکھایا، کاغد کوئی نہ دئے آدھار۔ بن ستگر
 پورے ساچا راہ نہ کھئے وکھایا، کوئن کوٹ پڑھ پڑھ تھکے وید چار۔ کلجگ اتم کوکے دئے ڈھایا، چاروں کُنٹ آئی ہار۔ مُلا شیخ مسائق پیر
 دستگیر نہ کھئے سہایا، نہ کھئے ہوئے دست بردار۔ تن چیر نہ کھئے پہنایا، شاہ فقیر نہ دیوے کھئے آدھار۔ پنڈت پاندھا متھے تلک نہ کھئے لگایا،
 ترسول دیوے نہ کھئے مار۔ اٹھسٹھ اشنان نہ کھئے کرایا، ڈرمت میل نہ دیوے کھئے اُتار۔ مندر مسجد پھیرا پایا، آگے دسے نہ ہر نرنکار۔ کامی
 کرودھی بیٹھے آسن لایا، ناتا جُڑیا نال سنسار۔ اُچے کوٹھے چھت پویا، اندر دسے نہ سچ بھنڈار۔ دیا باقی گھر گھر رہے جگایا، نرگن جوت
 نہ کھئے اُجیار۔ رسنا پڑھ پڑھ رہے سُنایا، انحد شبد نہ کھئے دُھنکار۔ کلجگ چاروں کُنٹ پھر پھر آیا، سچا ملیا نہ کھئے دربار۔ پرہ آگے بیٹھا
 سیس جھکایا، نیترووے زارو زار۔ میں تیرا سُت بال انجانا، کی جانا تیری سار۔ تُوں بے آنت بے پرواہیا، تُوں شاہ پاتشاہ سچا نرنکار۔
 ایک تیری اوٹ تکایا، تُوں جگ جگ دیندا آیا پیار۔ ستجگ تیرتا دواپر اپنی گود بہایا، میری وار کیوں لکیا وچ سنسار۔ بیٹھا مکھ
 چھپایا، میں بھلا تُوں نہ بھل کرتار۔ میں بھل بخشاؤن آیا، تیرے باجھوں زلا کر ہنکار۔ چار لکھ بٹی بزار اپنا لیکھا گیا زڑھایا، کسے گھر
 میرا کوئی نہ پئے مُلا کوڈی کوڈی نہ ہٹ وکایا۔ میرا امرت اٹھسٹھ تیرتھ وچوں ڈلھا، سر سروور نہ کھئے سہایا۔ میرا بوٹا سِنمل ہُلا، ساچا
 پھل نہ کھئے لگایا۔ بن تیرے کُنڈے جھوٹھے تول ٹلا، آنت بہار نہ کھئے جنایا۔ میں پردیسی در آیا بھلا، ایک بخش سچّی سرنایا۔ میں پرگنیا
 تیری ساچی گُلا، میری لاج لے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ سنندیش اک سُنایا۔ ہر سچ سنندیش سُنائیندا،
 کلجگ اتم کر دھیان۔ پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائیندا، آد جگاد مہربان۔ در آیاں بھل بخشائیندا، جو جن چرنی ڈگے آن۔ پھڑ باہوں گلے
 لگائیندا، جو دیوے سچ بیان۔ سچ عدالت آپ کھائیندا، تخت نواسی راج راجان۔ لوک مات پھیرا پائیندا، ایک سُننا دُھر فرمان۔ نہکلنک
 اپنا ایک ناؤں رکھائیندا، اتم آئے وچ میدان۔ گر اوتار کول بہائیندا، لیکھا پُچھے جانی جان۔ بھگت بھگونت چرن رکھائیندا، کرے کھیل دین

دِیال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در آیاں دیوے مان۔ مان نایاں دیونا، دُھر دی ساچی کار۔ جو کرنا سو ہوونا، سو ورتے وچ سنسار۔ کلجگ تیرے سنگ رل کے لکھ چوراسی روونا، کیسے نہ دسے کھئے سہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دسے سچ وبار۔ ہر سچ سندیش سُنائیندا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ کلجگ تیری دُور اپنے ہتھ رکھائیندا، دیونہارا آنت پناہ۔ تیرے چور ہتھ وکھائیندا، تیرے نال کرے صلاح۔ اندھ گھور ویکھ وکھائیندا، جو بیٹھے مُکھ چُھپا۔ شبد گھوڑا اک دُوڑائیندا، نو کھنڈ پھیرائے پا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے در لے بہا۔ کلجگ در سدیا، کر کرپا ہر بھگوان۔ اپنا روپ اپنے وچوں کدھیا، اپنے اُتے ہویا آپ مہربان۔ ستجگ تریتا دواپر لڈاؤندا آیا لڈیا، کلجگ دیوے اک گیان۔ اُٹھ بال نادانے نڈھیا، سُن دُھر سچا فرمان۔ تیرا کرم تیرے نال بدھیا، نہکرمی کر پچھان۔ تُوں بہار اپنا اپنے اُتے لڈیا، جوتی جوت سرُپ ہار، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دو جہان۔ کلجگ کوک گرلایا، گکرمی نیچو نیچ۔ میں در تیرے شرمایا، بخشش کر ساچے میت۔ دو کتیں ہتھ رہیا لگایا، میں بھلایا بست کیٹ۔ اپنا ڈنکا اک وجایا، جھوٹھی چلائی مات ریت۔ کلجگ جیواں آپ بھلایا، کریا ناچ مندر مسیت۔ ساچا سبق نہ کیسے سکھایا، الف نظر نہ آئے اک اتیت۔ اوڑا اونکارا نہ کھئے درسایا، ترے گن ہویا نہ کھئے پت پت پتیت۔ کلجگ سنت سادھ وچ پھسایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلے آنت نہ دینی پیٹھ۔ ہر اپنی کروٹ بدلائیندا، مخاطب کرے کلو کل کال۔ تیرا پندھ آپ مکائیندا، پُرکھ ابناشی دین دِیال۔ گوبند لیکھا پور کرائیندا، آنت چلے اولڑی چال۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا، شبد سرُپی بنے دلال۔ تیری واٹی پندھ مکائیندا، تیری پوری کرے گھال۔ چار یاری تیرے نال رلائیندا، چار کُنٹ وجے نہ جھوٹھا تال۔ کھتری براہمن شودر ویش ایک روپ وکھائیندا، آپے ہوئے ہر کرپال۔ تیرا کوڑا بونجھ وکھائیندا، چھاپا اڑیا کھئے نہ رہ جائے نال۔ جو گھڑیا بھن وکھائیندا، تیری تیرے بھے نال۔ لکھ چوراسی تیری جھولی پائیندا، وچوں گرمکھ لہے اپنے لال۔ جس جن اپنا درس دکھائیندا، تس نیڑ نہ آوے کال۔ جگت ترشنا حرص مٹائیندا، امرت آتم دئے پیال۔ عرش فرش ایک رنگ رنگائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل دین دِیال۔ دین دِیالا کھیل کھلائیندا، خالق خلق ویکھ وکھا۔ نرگن اپنا روپ دھرائیندا، ہرجن ساچے لے ملا۔ اکھر وکھر آپ پڑھائیندا، سو پُرکھ نرنجن رہیا سنا۔ ہنگ برہم

ویکھ وکھائیندا، آتم برہم پردہ دئے اٹھا۔ ایکا دوآ بھو چکائیندا، تیجا نیتر دئے گھلا۔ چوٹھے پد آپ بہائیندا، پنجم میلانے ملا۔ چھیویں چھپر چھن چھہائیندا، ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی سچا شہنشاہ۔ اٹھویں اٹھاں تتاں پاک کرائیندا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ نہ دسے کوئی تہاں۔ ناویں نو دوارے ویکھ وکھائیندا، نو کھنڈ پرتھی پھیرا پا۔ دسویں ساچی جوت آپ جگائیندا، بجر کپائی گنڈا ٹڑا۔ ساچی سیج آپ شہائیندا، ست ستوادی آسن لا۔ شبد انادی راگ الائیندا، انحد ڈھولا گا۔ گرمکھ ساچے میل ملائیندا، مالک بنیا آپ خُدا۔ کلجگ جیواں خاک ملائیندا، اتم خاکی خاک دئے اڈا۔ کلجگ تیرا کوڑ کُریارا ویکھ وکھائیندا، اپنا نیتر نین اٹھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھو آپے دئے جنا۔ ہر ساچا بھو جنائیندا، کر کریا گن ندھان۔ نرگن اپنا روپ وٹائیندا، جودھا سورپیر بلی بلوان۔ سمت ستاراں ویکھ وکھائیندا، ویہ سو بکرمی دئے گیان۔ سیس تاج اک ٹکائیندا، لیکھا جانے راج راجان۔ چنڈ پرچنڈ چنڈ چمکائیندا، شبد نرالا مارے بان۔ نو کھنڈ کھنڈ کھنڈ کرائیندا، کرے کھیل سری بھگوان۔ کلجگ تیری ونڈ ونڈائیندا، نہ کوئی دیسے جیو شیطان۔ سرشٹ سبائی دُباگن رنڈ رائے دھرم گھر بہائیندا، گھر وکھائے مندر مکان۔ جھوٹھی کلر کندھ ڈھائیندا، آنت رہے نہ وچ جہان۔ گرمکھاں ساچا چھند سُنائیندا، سوہنگ شبد اک مہربان۔ پرمانند آپ سہائیندا، نجاند دیوے دان۔ اپنی کنڈ نہ کدے وکھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل جگت مہان۔ کھیل مہان کرائیندا، اک اکلایکنکار۔ پہلی چیت تھت وار ویکھ وکھائیندا، گھڑی پل پاوے سار۔ جن بھگتن بت اک جنائیندا، نت نوت ساچی کار۔ سرشٹ سبائی کھیل رن بھومی روپ وٹائیندا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ سمت چوڈاں اپنا لکھیا لیکھا پور کرائیندا، پورا کرائے کرنیہار۔ روالسر چرن چھہائیندا، گوہند میلانے اک دربار۔ بائی صد کوس ونڈ ونڈائیندا، نہ کوئی سکے ہوش سنبھال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے مثال۔ بے مثال ہر کھیل کراونا، وید کتیب بھو نہ رایا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ پندھ مکاونا، وشن برہما شو رہن نہ پایا۔ گرمکھ ورا آپ پچاونا، جس بخشے سچ سرنایا۔ نو ست ایکا ڈنک وچاونا، سویا کھئے رہن نہ پایا۔ ویہ صد اٹھاراں بکرمی اک اک نال میل ملاونا، اٹھاں تتاں پندھ چکایا۔ بتی دند نو کھنڈ پرتھی سب نے گاونا، ایکا اکھر رہیا پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل تھائوں تھانیا۔ تھائوں تھائیں کھیل کرتارا، ہر اپنا آپ کرائیا۔ گرمکھ وِرا کرے ونجارا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ایک نام دئے بھنڈارا، اتوٹ اٹھ رکھائیا۔ صفتی صفت صلاحی وسے باہرا، صفت وچ کدے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر ہرجن ساچے آپ اٹھائیا۔ ہرجن ساچے آپ اٹھالدا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ ساچا مارگ اک وکھال دا، آتم آنتر کر پیار۔ کرے کھیل گن ندھان دا، گنوتنا ایکنکار۔ سرب جیاں گھٹ آپے جاندا، گرہ مندر پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ گرمکھ ساچے لے اُہار۔ گرمکھ وڈیائی دھن، ہر سترگر سچا پایا۔ گرمکھ وڈیائی دھن، جس ہر ہر ناؤں دھیایا۔ گرمکھ وڈیائی دھن، جس مایا ممتا موہ چُکایا۔ گرمکھ وڈیائی دھن، جس ہوئے ہنگتا گرہ ٹڑایا۔ گرمکھ وڈیائی دھن، جس ہر سنگت مل ہر جس گایا۔ دوہاں بیڑا دیوے بٹھ، پُرکھ اکال ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، جگت نئیا ویکھ وکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پارہم بے آنت کنت سنت بھگونت، گرمکھ گرمکھ سجن لے ملایا۔

★ ۲۳ بھگن ۲۰۱۷ بکرمی پنڈ شون ضلع گرداس پُر ★

سترگر سچا ہر نرنکارا، دوسر اور نہ کھنڈے وڈیائیا۔ گر گر روپ دھرے وچ سنسارا، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ شبدي شبد سچ جیکارا، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیا۔ بھگت بھگونت دئے سہارا، آتم آنتر بوجھ بُجھائیا۔ سنت کنت بھائے اک دوارا، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ گرمکھ دیوے سچ ہلارا، پون پوناں پار کرائیا۔ گرمکھ وکھائے اک دوارا، چرن کول سچی سرنائیا۔ جُگا جُگنتر ہو اُجیارا، بھيو ابھید آپ کھلائیا۔ ساچا مارگ دھر سنسارا، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال اک اکھوائیا۔ سترگر سچا سچا شہنشاہ، آد پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ گر گر روپ بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا، شبدي شبد دئے صلاح، ناؤں نرنکارا آپ دھرائیندا۔ بھگت بھگونت لے اٹھا، سویا کھنڈے رہن نہ پائیندا۔ ساچے سنتن لے جگا، سرتی شبدي میل ملائیندا۔

گُرمکھ گود لئے بہا، سر ہتھ سمرتھ ٹکائیندا۔ گُرسکھ ساچے لئے سمجھا، ایکا اکھر نام پڑھائیندا۔ ساچی سیکھیا اک جنا، ساکھیات درس
 دکھائیندا۔ جگت وکارا دئے مٹا، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ ایکا مندر دئے وکھا، گھر گھر وچ آپ اُپائیندا۔ دیا باقی آپ ٹیکا، نورو نورو
 ڈگمگائیندا۔ شبدا انادی ناد سنا، دُهن آتمک آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔
 ست پُرکھ ستگر پُورا سری بھگوان، آد جگاد سمایا۔ گر گر رُپ دھرے جہان، نرگن نرویر پُرکھ بے پروا سیا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دان،
 ایکا مارگ دئے سہایا۔ سنتن راگ سنائے کان، راگ انادی آپ الایا۔ گُرمکھ ساچے دیوے مان، مان نہانیاں ہیوئے سہایا۔ گُرسکھ ساچے
 دیوے دان، جیا دان جھولی پایا۔ نو کھنڈ پرتھی ہو پردھان، ایکا ڈنکا نام وجایا۔ لکھ چوراسی ویکھے مار دھیان، گھٹ گھٹ اپنا کھیل
 کھلایا۔ لیکھا جانے شاہ سلطان، راؤ رنگاں ویکھے وکھایا۔ کھانی بانی دیوے دان، اپنی اچھیا آپ پرگٹایا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، بل اپنا
 آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، ہر ہر ساچا کھیل کھلایا۔ ستگر ساچا پُرکھ ابناش، مہما
 اکتھ کتھی نہ جائیا۔ گر گر ویکھے کھیل تماش، نرگن سرگن سہج سُبھایا۔ بھگت بھگونت وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ سنت کنت
 ہیوئے داس، جگا جگنتر سیو کھایا۔ گُرمکھاں مل مل پائے راس، گوپی کھن آپ نچایا۔ گُرسکھ ناتا توڑے دس دس ماس، مات گرہ پھند
 کٹایا۔ لیکھا جانے پون سواس، رسنا جہوا آپ سائیا۔ لہنا دین چکائے پرتھی آکاش، آکاش آکاشاں پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ایکا ہر، آد آنت نہ کیسے جنایا۔ ستگر سچا صاحب سلطانا، تخت نواسی ساچے تخت سوہا پائیندا۔ گر
 گر رُپ ہو پردھانا، لوک مات کھیل کھلاییندا۔ شبدا اگتی تیر کھانا، ساچے چلے آپ چڑھائیندا۔ بھگتاں بٹھے ساچا گانا، ساچا سگن آپ
 منائیندا۔ سنتن دیوے اک نشانہ، چرن کول سمجھائیندا۔ گُرمکھاں دیوے برہم گیانا، آتم برہم بھیو مٹائیندا۔ گُرسکھ آپے ہیوئے جانی جانا،
 جاننہار بھل کدے نہ جائیندا۔ لیکھا جانے دو جہانا، دوئے دوئے اپنی دھار وکھائیندا۔ جگا جگنتر ویس انیک کرے بھگوانا، بھگون اپنا کھیل
 کھلاییندا۔ نت نوت پھرے بانا، رُپ انوپ آپ دھرائیندا۔ جوتی جاتا وڈ مہربانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا
 ویس آپ وٹائیندا۔ ستگر ساچا دین دیالا، درد دکھ بھ بھنجن اک اکھوائیندا۔ گر گر رُپ ہو اُجالا، سرشٹ سبائی کھیل کھلاییندا۔

شبد انادی بن دلالا، سچ ونجارا ونج کرائیندا۔ بھگتن دیوے اک بھنڈارا، وست امولک نام ورتائیندا۔ سنتن کھولے بند کواڑا، آتم تاکی آپ لاپیندا۔ گرمکھاں کرے پرکاش بہتر ناڑا، آگیان اندھیر مٹائیندا۔ گرسکھاں پیائے امرت آتم ٹھنڈی ٹھارا، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ آوے جاوے وارو وارا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی وسنہارا باہرا، گھٹ گھٹ اپنی جوت آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، ہری ہر اپنا روپ دھرائیندا۔ ستگر سچا نرگن جوت، نرویر پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ گر گر روپ کیسے نہ وسے قلعے کوٹ، چار دیوار نہ بند کرائیا۔ شبد نگارے لائے چوٹ، پُریاں لوآن برہمنڈاں کھنڈاں آپ سُنائیا۔ جن بھگتاں بخشے ایکا اوٹ، سرن گت سچی سرنائیا۔ سنتن دیوے نام اتوٹ، نکھٹ کدے نہ جائیا۔ گرمکھ اٹھائے آلیوں ڈکے بوٹ، اپنی گودی آپ سہائیا۔ گرمکھاں کھولے بند سوت، پوت سپوتا شبدی میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ کرتا ناؤں دھرائیا۔ ستگر سچا گہر گمبھیر، بھیو کیسے نہ پایا۔ گر گر روپ لیکھا جانے آنت اخیر، آپ اپنا روپ وٹایا۔ شبد شبدی سچ زنجیر، لکھ چوراسی بندھن پایا۔ بھگتن چوٹی چاڑھ پھڑ اخیر، کبیر جُلاہا دئے دُہایا۔ سنتن پیائے امرت نیر، نیر نیرالا اک وکھایا۔ گرمکھا مارے اپنا تیر، بجر کپاٹی پار کرایا۔ گرمکھاں کدھے ہومے پیڑ، مایا ممتا موہ چُکایا۔ آد آنت کٹنہارا بھیڑ، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ جگ جگ بنہنہارا پیڑ، جگت بیڑا آپ چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، لیکھا جانے جگ تماشا، سچکھنڈ بیٹھا ویکھ وکھایا۔ ستگر پورا وسیا سچکھنڈ، نرگن نرویر پُرکھ اکالیا۔ گر گر روپ دھرے وچ برہمنڈ، جوت جوت جوت اُجالیا۔ شبدی شبد پرچنڈ، نام کھنڈا اک اٹھا لیا۔ بھگتن پائی اپنی ونڈ، ایکا حصہ نام رکھا لیا۔ سنتن ڈھائی دئی دویتی کندھ، مایا پردہ آپ اٹھا لیا۔ گرمکھاں وکھائے ساچا چند، جوت نرنجن ڈگمگا لیا۔ گرسکھ جنائے پرمانند، نجانند رس چکھا لیا۔ جگ جگ بولے اپنا سہاگی چھند، گیت گویند آپے گا لیا۔ آپے جانے اپنا پنڈھ، لکھیا لیکھ نہ کیسے لکھا لیا۔ صاحب ستگر سدا بخشند، دین دیناں اناٹھاں دیا کما رسیا۔ ہنکاریاں وڈھنہارا کنڈ، گرھ ہنکاری آپے ڈھا رسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد جگا جگنتر جگت بسنتر آپ بُجھا لیا۔ ستگر پورا کھیل کھلائیندا، پرم پُرکھ کرتار۔ گر گر روپ آپ دھرائیندا، جگ چوکڑی کر وچار۔

شبد وچولا نال ملائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ بھگتن مارگ اک لگائیندا، کلجگ اوٹری چلے چال۔ سننن ساچے دھندے لائیندا، پردے رام نام اُردھار۔ گُرمکھ اپنے بندے آپ بنائیندا، لکھ چوراسی وچوں باہر نکال۔ گُرسکھ سوئے آپ اُٹھائیندا، بالی بُدھ بال انجان۔ اپنے ڈھوئے ساچی وست جھولی پائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جگادی ایکا ہر، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ ستگر پورا شاہ کنگالا، نیچو نیچ آپ اکھوائیا۔ گر گر رُپ کرے پرتپالا، جگ جگ ساچی سیو کھائیا۔ ایکا منتر درڑائے نام سُکھالا، نو دیوِ واستک اپنا رُپ وٹائیا۔ بھگتن توڑے جگت جنجالا، جاگرت جوت کر زُشنائیا۔ سننن پھنئے اپنے نام مالا، من کا منکا آپ بھوائیا۔ گُرمکھاں وکھائے سچی دھرمسالہ، گھر گھر وچ دئے وڈیائیا۔ گُرسکھ پھل لگائے اپنے ڈالا، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ نرگن سرگن بن رکھوالا، آد جگاد ویکھے تھائوں تھائیا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، کال مہاکال اپنا رُپ وکھائیا۔ جگ جگ کرے کھیل نرالا، نرور سچا شہنشاہیا۔ ستجگ تریتا دواپر اتم کڈھیا آپ دوالا، دوسر سنگ نہ کھئے رلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ ستگر سچا راج راجانا، تخت تاج اک سہائیندا۔ گر گر رُپ وچ جہانا، نو نو اپنا کھیل کھلائییندا۔ شبدی شبد دُھر فرمانا، دُھر دی بانی آپ لائیندا۔ بھگت بھگونت اک مکانا، ہر مندر آپ سہائیندا۔ سننن ست وکھائے اک نشانہ، سچ سچ درڑائیندا۔ گُرمکھاں وکھائے اک دھیانا، ایشٹ دیو اک منائیندا۔ گُرسکھ ساچے کر پروانا، پارجات بنائیندا۔ کلجگ اتم ہو مہربانا، نرگن اپنا کھیل کھلائییندا۔ گر اوتار لے کے آوندے رہے دُھر پروانہ، ستگر پورا جھولی پائیندا۔ جیو جنت اُٹھاوندے رہے بال انجانا، ساچی سیوا سچ کرائیندا۔ ست سنتوکھی بٹھ بٹھ گانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دھار آپ جنائیندا۔ ستگر پورا ساکھیات، ہر سچا شاہ سُلطانیا۔ گر گر رُپ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، دین مذہب نہ کھئے رکھائیا۔ شبد اگمی ایکا گاتھ، آپے جانے سیری بھگوانیا۔ بھگت بھگونت دیوے ساتھ، سکلا ساتھ آپ رکھائیا۔ سننن مستک لہنا دیوے ماتھ، لیکھا جانے دو جہانیا۔ گُرمکھ چڑھائے اپنے راتھ، رتھ رتھواہی کھیل مہانیا۔ گُرسکھ اک جپائے پوجا پاٹھ، ایکا اکھڑ وکھڑ آپ پڑھانیا۔ آپ لگائے اپنے گھاٹ، سچ کنارہ اک جنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ جگ کھیل کرے سیری بھگوانیا۔ ستگر پورا اک پرتکھ، آد جگاد سہایا۔ گر گر رُپ لوک مات لے رکھ، پنچ تت چولا

آپ ہنڈھایا۔ شبدی شبد مارگ ایک دس، بھگت سنت لے جگیا۔ گرمکھ گرسکھ کرے وس، ایک اپنا بندھن پایا۔ کلجگ اتم نرگن جوت کر پرکاش، نہکلنکا ناؤں رکھایا۔ سمل نگر کریا واس، ساڈھے تن ہتھ بنک سہایا، گر گویند سورا وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جایا۔ مات گرہ نہ آئے دس دس ماس، جوئی جوں نہ کھئے بھویا۔ رسنا جہوا نہ پون سواس، سرتی شبد نہ کھئے ملایا۔ آد جگاد نہ ہوئے اداس، آپ اپنے رنگ سمایا۔ لیکھا جانے کھیل تماش، دو جہاناں پھیرا پایا۔ جن بھگتاں آتر ہویا واس، گھر گھر وچ بیٹھا آسن لایا۔ ایک منڈل پائے راس، گوپی کاہن آپ نچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر پورا اپنا ناؤں دھرایا۔ ستگر پورا اک اکللا، عقل کلا اکھوائیا۔ گر گر روپ وسے جگت محلہ، جگت جگ دئے وڈیائیا۔ سچ سندیش نر نریش ایک گھلا، شبد کرے شنوائیا۔ بھگت بھگوت پھڑائے پلا، چھٹ کدے نہ جائیا۔ سنتن آتر آپے رلا، جوتی جوت میل ملایا۔ گرمکھ پنچ وکار نہ مارے ہلا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار دئے گوائیا۔ گرسکھ چرن کول وکھائے نہچل دھام اٹلا، لوک مات دئے وڈیائیا۔ کلجگ جیو بھلائے کر کر ول چھلا، چار کنت دہ دشا دس کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا ناؤں پرگٹایا۔ ستگر سچا ناؤں پرگٹایندا، جگا جگنتر ساچی کار۔ گر گر ہو مات سنائیندا، نرگن سرگن لے اوتار۔ شبدی نام آپ جنائیندا، رسنا جہوا اک جیکار۔ بھگت بھگوت آپ پڑھائیندا، پاٹھشالا کھئے نہ کرے وچار۔ ساچے سنت بیو کھلائیندا، اندر مندر کھول کواڑ۔ گرمکھاں ایک پٹی آپ وکھائیندا۔ قلم شاہی نہ پاوے سار۔ گرسکھ رتی رت رنگائیندا، پریم رت کر تیار۔ کلجگ اتم ستھر اک وچھائیندا، نو کھنڈ کرے خوار۔ شاہ سلطان اتھر آنت وہائیندا، نیترووے زارو زار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگا جگنتر کرے ساچی کار۔ ستگر پورا کار کرائیندا، کرنہار کرتارا۔ گر گر اپنا ویس وٹائیندا، شبد انادی بول جیکارا۔ بھگتن لیکھا بہ سمجھائیندا، سنتن کرے پیارا۔ گرمکھاں بہم بھلیکھا آپ چکائیندا، گرسکھاں بخشے ست بھنڈارا۔ کلجگ جیو بیو کھئے نہ پائیندا، ہر کا روپ اگم اپارا۔ وید کتیب لکھ لکھ جس گائیندا، جس گائے برہما چارے مکھ کھول کواڑا۔ گر اوتار سدا صلائیندا، بے آنت ہر نرنکارا۔ بھگت بھگوت سنت کنت دھیان لگائیندا، منگن بھکھ چرن دوارا۔ گرمکھ گرسکھ راہ تکائیندا، جگا جگنتر وارو وارا۔ گویند لیکھا اک سمجھائیندا، لیکھا لکھیا اگم اپارا۔ پُرکھ اکال اک منائیندا، دوچا

اور نہ کھئے سہارا۔ اتم ویلا اوٹ جنائیندا، لکھ چوراسی دئے سہارا۔ جگ جگ ہر ہر اپنا کھیل کھلائیندا، کلجگ اتم کھیل کرے نیارا۔ سرگن اپنا مکھ چھپائیندا، نرگن روپ ہوئے اُجیارا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا، ناؤں رکھئے نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ ساچا شبد ڈنک وجائیندا، وشن برہما شو لوآں پُریاں کرے خبردارا۔ شاہ سلطاناں خاک ملائیندا، کھنڈا پھڑے ہتھ دو دھارا۔ آسو گھوڑا آپ دوڑائیندا، نیلا نیلی دھاروں کرے باہرا۔ ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا، ستگر ساچا آد جگاد اک اوتارا۔ گر گر روپ سیو کھائیندا، دھئے جوڑ کرے نمسکارا۔ ساچا ست اک اُچائیندا، شبدي شبد کر پیارا۔ بھگت سنت گرمکھ گرسکھ ایکا دھام بہائیندا، چوتھا جگ کرے پار کنارہ۔ کالکھ ٹگا میٹ مٹائیندا، نرمل دپیک کر اُجیارا۔ پھکا بول رہن نہ پائیندا، رس مٹھا اک جنائے ایکنکارا۔ چارے ورنان ایکا رنگ رنگائیندا، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا اوٹ کھائیندا، ہر چرن سرن سچا دربارا۔ اوچ نیچ نہ کھئے وکھائیندا، ذات پات نہ کھئے کنارہ۔ اتم برہم سرب درڑائیندا، پاربرہم بھیو نیارا۔ سو اپنا روپ رکھائیندا، ہنگ روپ سرب سنسارا۔ سوہنگ ایکا شبد سنائیندا، نرگن نرگن کرے پیارا۔ سرگن پنج تت چولا اُپر کپڑ پائیندا، رکت بوند ہڈ ماس ناڑی لایا گارا۔ اندر اپنا بنک سہائیندا، گھر گھر وچ کر تیارا۔ جگت نیتر دس کسے نہ آئیندا، لکھ چوراسی ہوئی خوارا۔ گرمکھ ورلے بوجھ بوجھائیندا، جس جن کھولے بند کواڑا۔ ڈونگھی بھور نہ کھئے رکھائیندا، سکھمن ٹیڈھی بنک نیوں نیوں کرے نمسکارا۔ ایڑا پنگل مکھ شرمائیندا، نیتر رووے زارو زارا۔ پنچم مورچھا گت بنائیندا، شبد مار کھنڈا دو دھارا۔ امرت سومان آپ پھٹائیندا، کول کرے مودھ زرنکارا۔ اپنا ناد آپ وجائیندا، انحد شبد سچّی دھنکارا۔ اپنا منگل آپے گائیندا، پنچم سخیاں نال وارو وارا۔ گرسکھ تیرا روپ آپ وٹائیندا، کاگوں ہنس بنے اڈارا، تیری سرتی اپنے لیکھے لائیندا، ساچا شبد کنت بہتارا۔ ساچی جوڑی جوڑ جڑائیندا، جوڑنہارا کھیل نیارا۔ اپنی ہتھیں اپنے آسن آپ بہائیندا، اتم سیجا کر پیارا۔ ساچی سیج سو بہا پائیندا، کنت کنتوہل میت مُرارا۔ اپنی سخی اپنے انگ لگائیندا، ناتا توڑ جگت سنسارا۔ جگت مایا موہ بہرم بھلائیندا، ہر کا بھیو نہ پائے کھئے جیو گوارا۔ کلجگ جیو جنت سادھ سنت سرب گر لائیندا، اُچا دسے نہ محل منارا۔ نو دوارے پھر پھر تھکے اگلا پنڈھ نہ کھئے مکھائیندا، نہ کوئی دیوے سچ سہارا۔ رسنا پڑھ پڑھ جگت گیان سنائیندے، آتر گیان نہ ہویا اُجیارا۔ بہ بہ آسن چرنی سپس لوائیندے، اپنا سپس نہ جھکیا

پروردگارا۔ اٹھ اٹھ اٹھسٹھ تیرتھ پھیرا پائیندے، تن لنگوٹ خاک پائی چھارا۔ آنتر میل نہ آپ دھوائیندے، چکڑ بھری ہوئی ڈہاگن نارا۔ گھر گھر جا جیواں جنتاں اند کارج آپ کرائیندے، اپنا کنت کیسے نہ ملیا ہر نرنکارا۔ جو جھوٹھا ویاہ وکھائیندے، چوٹھی لانو پرہہ ابناشی ملیا نہ اک نرنکارا۔ نانک کیتا قول نہ پور کرائیندے، گوہند مارے اتم مارا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، آد پُرکھ ایکا ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سریشٹ سبائی ویکھ وکھائیندا۔

★ ۲۳ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی سُندر سنگھ دے گرہ پنڈ رو سے ضلع گرداس پُر ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل مہانا، ہر ستگر آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن لیکھا جانے دو جہانا، آد جگادی ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکارا جودھا سُرپیر بلی بلوانا، مرد مردانہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد نرنجن نور مہانا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا سچ مکانا، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ ابناشی کرتا دیونہارا دھر فرمانا، سچ سندیش آپ سنائیندا۔ پارپرہم آپے بن بن گوپی کاہنا، ناری کنت سیج ہنڈھائیندا۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال شاہو بھوپ بن راج راجانا، تخت نواسی ساچا تخت اک سہائیندا۔ در درویش نہ کھے دربانا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، انہو اپنی کھیل کھلائیندا۔ انہو کھیل ہر نرنکارا، اپنا آپ کرائیا۔ تھر گھر ساچے ہو اگیارا، اندر مندر آپ سہائیا۔ کرے کھیل اپر اپارا، اپر اپر مپر بے پرواہیا۔ حُکمی حُکم ست ورتارا، ست ستوادی آپ ورتائیا۔ جگا جگنتر ہو نیارا، رُوپ انوپ آپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ہتھ وڈیائی پُرکھ سمرتھ، آد جگاد رکھائیندا۔ جگا جگنتر مہا اکتھ، ناؤں نرنکارا نام پرگٹائیندا۔ لکھ چوراسی چلائے رتھ، رتھ رتھوہی دس نہ آئیندا۔ بھگتن مارگ ساچا دس، ساچے راہے آپے پائیندا۔ سنتن پردے اندر وس، ہر کا رُوپ آپ درسائیندا۔ گرمکھاں دیوے امرت رس، نچھر دھارا آپ جھرائیندا۔ گرسکھاں پوری کرے آس، نرگن سرگن رُوپ وٹائیندا۔ گر گر رُوپ شاہو شاباش، شاہ سلطانا آپ کرائیندا۔ سیوک سیوا کرے بن بن داسی داس، داسی داس آپ اکھوائیندا۔ لیکھا جانے پرتھمی آکاش،

گگن منڈل پھول پھلائیئندا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، اجوئی ربت جوئن اجوئن نہ کھئے وٹائیئندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، نرگن سرگن کھیل کر، نرگن سرگن ویکھ وکھائیئندا۔ نرگن داتا ہر بھگوان، پاربرہم وڈی وڈیائیئا۔ گر گر روپ وچ جہان، شبد شبدی آپ پرگٹائیئا۔ پنج ت کر پردھان، لوک مات دئے وڈیائیئا۔ اپنا اکھر نش کر پروان، سچ گیان اک درڑائیئا۔ لیکھا جانے کایا مندر مکان، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیئا۔ جگ چوکرزی کرے آپ کلیان، قدرت قادر ویکھ وکھائیئا۔ ست جھلائے اک نشان، ست ستوادی سچا شہنشاہیئا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ایکا بندھن پائیئا۔ جگ جگ بندھن پائے ایک، ایکنکارا کھیل کھلائیئندا۔ وشن برہما شو بخشے چرن ٹیک، چرن ٹیک اک سمجھائیئندا۔ ترے گن مایا بھکھیا پائے کر کر بھیکھ، پنچم ساچا سنگ نبھائیئندا۔ چارے وید گائے الکھ الیکھ، چارے مکھ مکھ صلاحندا۔ آپے بنیا رہے ابھید، دس کیسے نہ آئیئندا۔ ستجگ تریتا دواپر نرگن سرگن ہو ہو آپے ویکھ، اپنی کیرت کار کھائیئندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیئندا۔ جگ جگ ویس سری بھگوانا، ہر اپنا آپ دھرائیئندا۔ ستجگ کھیلے کھیل مہانا، ایکا آٹھا آٹھا اپنی کل دھرائیئندا۔ تریتا تیرا رنگ مہانا، ترے گن اتینا آپ چڑھائیئندا۔ ساچا تیر اک نشانہ، ہو مہربانا آپ اٹھائیئندا۔ توڑنہارا مان ابھانا، مان نیانیاں میل ملائیئندا۔ دوئے دوئے لیکھا دو جہانا، دوئے دوئے لوچن کھیل کھلائیئندا۔ رتھ رتھوہی بن ندھانا مہاسار تھی رتھ چلائیئندا۔ ایکا اکھر اک گیانا، ایکا آٹھا جوڑ جڑائیئندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس دھرائیئندا۔ ویس وٹائے اک اکلا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ نرگن روپ نوری نور اللہ، الابی نور آپ درسائیئا۔ وسنہارا سچ محلہ، اپنی کیرن کیرن وچوں لئے پرگٹائیئا۔ سچ سندیش ایکا گھلا، مہان بیدو بے عیب پروردگار اک خدائیئا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، نرگن سرگن کھیل کھلائیئا۔ نرگن سرگن ساچا میلا، ہر ساچا آپ کرائیئندا۔ آد جگادی سجن سہیلا، در گھر ساچے سوہیا پائیئندا۔ جگ جگ جانے اپنا ویلا، وار تھت نہ کھئے رکھائیئندا۔ کلجگ پاربرہم اچرج کھیل آپے کھیلا، نرگن اپنا نور دھرائیئندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اکم اکمڑی کار کرائیئندا۔ اکم اکمڑا الکھ نرنجن، الکھ الکھنا لکھیا نہ جائیا۔ آد جگاد درد دکھ بھہ بہنجن، دینن دیناں اناتھاں ہوئے

سہائیا۔ ایکا کرائے ساچا مجنا، چرن سرن سرن چرن بخشے سچی سرنائیا۔ اک چڑھائے سچ جہازن، نام ندھانا مات دھرائیا۔ نرگن نرگن رچ رچ کاجن، سرگن کھیل کھیلے سچا ماہیا۔ نانک نرگن سرگن کھیل غریب نوازن، غریب نانے گلے لگائیا۔ گوبند چڑھے ساچے تازن، آسو اپنا آپ دوڑائیا۔ پُرکھ اکال مارے واجن، سُت دُلارا ساچا ماہیا۔ آد جُگاد ساچے ساچن، وشن برہما شو سیو لگائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کردا آیا کاجن، کلجگ اتم ویکھے تھاؤں تھائیا۔ پنچ وکارا کرے ناچن، چار کُٹ نو کھنڈ پرتھی گھر گھر ناچ وکھائیا۔ ویکھنہار پُرکھ سمراتھن، سچکھنڈ بیٹھا اپنا نیتر نین اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جُگادی ایکا ہر، جُگ کرتا جگ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ محلہ، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ کلجگ اتم ویس کرے اولّا، نرگن نرگن روپ دھرائیندا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جل تھل مہینل جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ اچے ٹلے پرت پھول پھلائیندا۔ سچ سندیش نر نریش برہما وشن شو مہیش گیش ایکا گھلا، سویا کھئے رین نہ پائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انداں اُتہج سینج چارے کھانی ایکا دیپ بلا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر گر اوتاراں پھڑاؤندا رسیا پلا، نام پلو ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ کلجگ اتم ویس وٹندڑا، پُرکھ ابناشی اک اگم۔ در گھر ساچے سوبھا پنڈڑا، کرے کرائے اپنا کم۔ سمبل نگر دھام سہندڑا، ساڈھے تین ہتھ بیڑا ہتھ۔ اپنا حکم آپ سُنندڑا، سندیش سُنائے سورج چن۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھ وکھندڑا، ستاں دیپاں دیوے ڈن۔ لکھ چوراسی جوٹھا جھوٹھا بھیکھ مٹندڑا، جو گھڑیا سو دیوے بہن۔ وشن برہما شو سیس جھکندڑا، ہوں سیوک بال انجانے تیرے جن۔ توں صاحب سدا بخشندڑا، رسنا گائن دھن دھن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل سری بھگوان۔ ہر بھگون روپ دھرائیندا، نرگن نور نور اُجیار۔ جوتی جاتا ویس وٹائیندا، کل کلکی ہو اُجیار۔ روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا، پنچ تت نہ کھئے آکار۔ ترے گن بندھن نہ کھئے پائیندا، کیسے وسے نہ چار دیوار۔ چہر چہن نہ کھئے چھپائیندا، کرے کھیل اپر اپار۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، آپے ہٹے ویکھنہار۔ گوبند بنک اک سہائیندا، نانا توڑ نو دوار۔ گھر گھر وچ آسن لائیندا، داتا جودھا سورپیر بلکار۔ نام کھنڈا ہتھ چمکائیندا، نہ کوئی گھڑے لوہار ترکھان۔ برہمنڈاں آپ وکھائیندا، ایکا وار مار دھیان۔ کلجگ اتم کنڈھا ہرجن ساچے آپ جگائیندا،

دیوے دُھر فرمان۔ اک سُنائے سہاگی چھندا، برہم پاربرہم کرے پہچان۔ گرسکھ وکھائے آتم پرمانندا، نجانند میل مہان۔ مٹکھ شرمائے سُوْرَج چندا، ہر جوت جگے مہان۔ آتم سیجا آپ سہندا، سیج سہنجنی کر پروان۔ مٹکھ نہ لیکھا جانے بھاگاں مندا، کون در وسے بھگوان۔ نیتر نین کلجگ اندھا، لوچن تیجے نہ سکے پہچان۔ جگت دُباگن ہویا رنڈا، کنت کنتوبل ملیا نہ ہانی ہان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کھیلے کھیل آپ مہان۔ کھیل مہان کرائیندا، خالق خلق بے عیب پروردگار۔ نو نو آپ اُٹھائیندا، سرِشٹ سبائی سانجھا یار۔ چار چار پندھ مُکائیندا، چار یاری جائے ہار۔ کوڑ کُریارا کھنڈ کھنڈ کرائیندا، ناتا توڑے کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار۔ مایا ممتا پندھ مُکائیندا، آسا ترشنا کرے خوار۔ گرسکھ ساچا چھند سُنائیندا، ستگر پُورا کر پیار۔ خوشی بند بند کرائیندا، ناتا توڑ گڑھ ہنکار۔ کروٹ اپنی آپ بدلائیندا، انتر آتم دئے ادھار۔ ساچی سیجا سوہبا پائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل اگم اپار۔ اگم اگم کھیل کرائیندا، کلجگ آنت سہائے بنک۔ زرگن زرگن میل ملائیندا، سرگن بنائے ساچی بنت۔ نہکلنکا ناؤں رکھائیندا، ڈنکا وجائے آد آنت۔ ہرجن جنکا آپ اُٹھائیندا، اک جنائے منیا منت۔ منکا منکا آپ بھوائیندا، شبد اگئی لائے تنک۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میل ملائے ساچے سنت۔ سنت ملاوا کنت سہاگ، ناری نر نرائن پرنائیا۔ لیکھا جانے ویراگ انراگ، دویش دویت نہ کھئے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے کاڈھ، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ کِرپا ندھ گہر گن ساگر آپ لڈائے اپنا لاڈ، ہرجن بال انجانے گود بہائیا۔ زرگن سرگن شبد جنائے بودھ اگادھ، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ کلجگ آنت آنت بھگونت سُنے فریاد، ساچا ثالث زرگن روپ خالص اپنا ناؤں وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ویکھے تھائوں تھائیا۔ ہرجن ہر ہر ویکھدا، جگا جگنتر کار۔ لیکھا جانے پورب جنم بھیکھ دا، مائس مائس لئے ادھار۔ کرے کھیل نر نریش دا، غریب نائیاں پاوے سار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرمکھ سجن لئے ابھار۔ گرسکھ گُر گُر جگایا، گُر شبدی کر پیار۔ ساچے مارگ آپ لایا، ناتا توڑ جگت سنسار۔ ساچا نام شبد جنایا، راگ چھتیس نہ پاؤن سار۔ ناد انادی آپ وجایا، دُھن آتمک سچی دُھنکار۔ گرسکھ گُر گُر میل ملایا، ستگر ایک ملاونہار۔ دیا باقی کر سُشنا یا، کملاپاتی کرے پیار۔ بن بن ساقی جام پیایا، بھر پیالہ امرت نجھر دھار۔ لہنا دینا باقی

دئے چُکایا، لیکھا رہے نہ وچ سنسار۔ اتم جوتی جوت لئے ملایا، جس جن بخشے چرن پیار۔ نام سوٹی ہتھ پھڑایا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ چتر گپت نہ لیکھ وکھایا، لاڑی موٹ نہ کرے شنکار۔ کال دوار نہ بندھن پایا، دُور دُراڈا رووے زارو زار۔ مہاکال ہونے سہایا، ستگر پُورا میت مُرار۔ مانس جنم لیکھے لئے لگایا، آپے ہونے لیکھا لیکھنہار۔ سُنّ اگئی پار کرایا، لیکھا جانے دھواں دھار۔ تھر گھر ساچا آپ کھلایا، آپے ہونے اندر باہر۔ اپنا پوڑا آپ وکھایا، آپے ہونے گپت ظاہر۔ گُرمکھ ساچے آپ چڑھایا، تھر گھر دواربوں کڈھے باہر۔ سچکھنڈ آپ بہایا، جتھے وسے آپ نرنکار۔ سورج چنّ نہ کھئے چڑھایا، پون پوناں نہ کھئے ہلار۔ منڈل منڈپ نہ کھئے وکھایا، نہ کوئی دیسے ہور ستار۔ نرگن جوت ڈگمگایا، اک اکلّا ایکنکار۔ اپنا قلعہ کوٹ سہایا، نہ کوئی دیسے چار دیوار۔ سچ سنگھاسن سوہا پایا، پُرکھ ابناشی میت مُرار۔ مل سخیان منگل گایا، واہ واہ ہونے منگلاچار۔ گر ستگر دھام سہایا، گُرمکھ سوہے سوہاوتتی نار۔ جس ہر ہر کنت ہنڈھایا، ملیا پُرکھ اک بہتار۔ درگاہ ساچی مان دیوایا، آپ اپنا کر پیار۔ جوتی جوت وچ سہایا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے وچار۔ الکھ الیکھ الکھ اپنی اک سنایا، ہو پرتکھ آپ کرتار۔ آد نرنجن اپنا آسن سنگھاسن سچکھنڈ دوارے اُپر لایا، شاہو بھوپ بن سکدار۔ سیس تاج اک ٹکایا، جگت جگدیش ہویا خبردار۔ جگ جگ بیڑا رہیا چلایا، لوک مات پاوے سار۔ کلجگ اتم ویکھن آیا، دس نہ آئے میت مُرار۔ جوٹھا جھوٹھا ٹھوٹھا بہنّ دئے وکھایا، سچ سچ کرے ورتار۔ راج راجاناں شاہ سلطانان دئے مٹایا، چار کُنٹ مارے مار۔ چوڈان طبقاں ویکھ وکھایا، چوڈان لوک کرے خوار۔ ترے بھون دھنی اون گون اپنا ویکھ وکھایا، نو ستّ جیو جنت سنی پُکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، وڈ داتا گن گئی۔ گنوتتاگن داتار، اوگن کھئے رہن نہ پائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، اوچ نیچ نہ کھئے وڈیائیا۔ جگ جگ جن بھگتاں کرے سچ پیار، جو رسنا جہوا رہے گائیا۔ سنت ساجن لئے اُبھار، جوٹھی جھوٹھی میٹے لگی چھائیا۔ گُرمکھاں دیوے اک بہنڈار، اٹّ نام ورتائیا۔ گُرسکھ ساچے بخشے چرن کول دوار، چرن چرنودک مُکھ چوائیا۔ کلجگ اتم ساچی دھار، چار ورن سمجھائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش اک وکھائے بنک دوار، دو جا گھر نہ کھئے وکھائیا۔ ایکا اکھر کرائے جے جیکار، سو پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ بنگ برہم ایکا نار، سرِشٹ سبائی رُوپ وٹائیا۔ پُرکھ ابناشی کنت بہتار، ایکا کنت اکھوائیا۔

سوہنگ شبد ست ورتار، ستجگ ساچا راہ وکھائیا۔ بیس بیسا ہوئے اجیار، چار گٹ کرے رُشنائیا۔ نو نو گائن وارو وار، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکنک نرائن نر، ست ستوادى برہم برہمادی آد جگادی جگ جگ اپنا ناؤں چلائیا۔

★ ۲۳ بھگن ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا ★

اللہ رانی رووے نیتر نیر، سیس سجدہ جگدیش جھکائیا۔ میری بدل تقدیر، تدبیر تیرے ہتھ سچے ماہیا۔ میری کٹ زنجیر بخش اکسیر، در دوار دیوے ڈھائیا۔ تُوں میاں وڈ پیرن پیر، ہوؤں حقیر تین شرمائیا۔ گھر رہن نہ دیندے عیسیٰ موسیٰ محمد میرے چھوٹے ویر، پھڑ پھڑ باہر رہے کڈھائیا۔ ایک در درگاہ تیری ڈٹھا اخیر، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ میں ننکی پیریں آئی گھت وپیر، جوہاں جنگل اجاڑ پہاڑ ڈونگی کندر پار کرائیا۔ تیرا نور میری تصویر، تسبیح تیرا نام پھرائیا۔ میرے لٹھے کلجگ چیر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ آئی نانی جگت بیگم، بے غم تیرا در وچاریا۔ میرا چند تیرا نور ایکم، ایکم چند لوک مات کسے دس نہ آ رہیا۔ میری من سلام علیکم، اللہ رانی نانی نیتر رو رو کرے گریہ زاریا۔ تیرا دھام ایکا بیلٹل، مقدس تیرا روپ وچاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ویلے آنت دیویں نہ در ڈرکاریا۔ آئی در بن نانی، کھلڑے کیس رہی وکھائیا۔ چوڈاں طبق کوئی نہ دیوے ٹھنڈا پانی، آب حیات نہ کھئے پیائیا۔ ہوئی ویراگن تیری رانی، تیرا وچھوڑا سہ نہ سکے رائیا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت در در گھر گھر پھر کے ویکھیا کھئے نہ لبھے ساچا ہانی، جھوٹھی زین مات وبائیا۔ تیرے جیہا نہ کھئے لاثانی، لاشریک اک خدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک نور دے درسائیا۔ منگے منگ ساچا نور، گل پلُو ایکا پا۔ در درویش بنی چوڈاں لوکاں حور، کوئی نہ دسے تیرا راہ۔ میں لبھ لبھ تھکی نیڑے دور، آدھ وچ چھڈ کے گیا محمد ملاح۔ آنت میری آسا پور، پچھلے بخش گناہ۔ آگے رواں سدا حضور، نیوں نیوں سیس جھکا۔ میرا کعبہ تپے وانگ تندور، امرت میگھ اک برس۔ تیری سوئی چڑھاں بن منصور، اپنی پھاسی اپنا کلمہ میرے گل وچ پا۔ میں آکھا متاں تیرا

ضرور، بھل کدی نہ جاں۔ میرا ٹٹا آنت غرور، دسے کوئی نہ تھاں۔ میریاں ہڈیاں ہوئیاں چور چور، میریاں دوویں بھجیاں بانہ۔ میرا کسے
 نہ دسے ساچا نور، سارے بیٹھے مکھ چھپا۔ اے میاں میں منگاں تیری دھوڑ، میرے اُتے رحمت کر خدا۔ میں سُنیا لوک مات آیا ضرور،
 عیسیٰ موسیٰ بنے گواہ۔ میرا چوڑا بھنے کوزو کوڑ، ساچا کنت سہاگی آ۔ میری آسا منسا کرے پور، میری ہتھیں مہندی لال مینوں چڑھیا
 چا۔ چڑھ کے آوے ساچے گھوڑ، میرا سچا شہنشاہ سچا پاتشاہ۔ امام اماماں سر مینوں پئی لوڑ، ویلے آنت تیرے اُتوں ہوئی فدا۔ میری
 ٹٹی پریت پھیر جوڑ، تیرا وچھوڑا سہ نہ سکاں نہ ہوواں کدے جدا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کریا کر، میں نہانی تھکی ماندی
 اپنی ہتھیں پھڑ کے اپنا امرت جام پیا۔ آئی در چھڈیا گھر، گھر ملے پروردگار۔ لوک مات وچ رہی ڈر، چاروں کُنٹ آئی ہار۔ میرا ہتھ نہ
 آیا مینوں ور، جگت دُباگن پھری نار۔ چار یار پھڑ پھڑ بندھاؤندے رہے اپنا لڑ، آنت کوئی نہ نبھیا نال۔ کلجگ اتم رہے جھڑ، کسے پت
 نہ دسے ڈال۔ میں تیرا لڑ بیٹھی پھڑ، بنی مات کنگال۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا جلوہ آپ وکھال۔ تیرا جلوہ منگاں
 وصال، اور سیج نہ کھئے سہائیا۔ تیرا نور اک جلال، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ چار جگ میں تھکی بھال بھال، کلجگ چوڈاں صدیاں
 دیندی رہی دُبائیا۔ گھر گھر پُچھدی رہی کال مہاکال، کون دھام بیٹھا میرا سچا ماہیا۔ ایکا سنی تیری کلام، مقالے حق وسیا آپ امام،
 امام اماماں سر رکھے وڈیائیا۔ کلجگ اتم دئے سندیش اک پیغام، پیر پیغمبر بیٹھے سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کریا
 کر، میرا تیرا چھٹے نہ لڑ، دو جہان تیری سیو کمائیا۔ تیری سیو کرن دی خاطر، اپنا گھر تجایا۔ جناں چر بن کے بیٹھی رہی چاتر، ساچا
 خاوند دس نہ آیا۔ میں لکھ لکھ سُنہڑے گھلے پاتر، عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل راہ وچ بیٹھے اڑ، دُھر دھام کوئی پُچ نہ سکے رائیا۔
 تیرا جمال میرا باطن، ایکا ایکا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت وچھوڑا دے چُکایا۔ ساچا میاں حق سُنائے،
 حقیقت اک جنائیا۔ اٹھ ویکھ چار کُنٹ تیرے ساتھی آئے، تیرا راہ تکائیا۔ مکھ نقاب پردہ لاپے، دے جواب بھلے پھردے پاندھی راہیا۔
 دے دے لارا کسے نہ جنائے، پُن صواب آب حیات نہ کھئے پیاٹیا۔ آنت سُنے کون فریاد، فاقے مرے تیری لوکائیا۔ جوتی جوت سرور ہر،
 آپ اپنی کریا کر، ایکا حکم رہیا سُنائیا۔ ایکا حکم شبد جنائے، کلمی کلمہ آپ جنائیندا۔ تیرا کھیڑا تیری ہتھیں ڈھاپے، تیری سیو لگائیندا۔

تیرے چلھے اگ نہ کھئے رکھائے، تیری کٹی تیرے ہتھ پھڑائیندا۔ تیرے سر چٹی نہ کھئے ٹکائے، تیری چوٹی مٹی مات لوک سیس نہ کھئے گندائیندا۔ پہلاں پیر فقیر چنی سعید مُلا شیخ بچیا کھئے رہن نہ پائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ اٹھ جا من لا کہنا، خُدا خود آپ سُنائیندا۔ اپنی اُمت ویکھ لا اپنے نیناں، ویلا آنت اک سمجھائیندا۔ اپنے بستر پا لا کہنا تن شنکار اک کرائیندا۔ لوک مات تھر نہیں رہنا، چوڈاں صدیاں پندھ مُکائیندا۔ مکے کعبے ڈاہ پیڑھا بیٹھ نہیں رہنا، نیناں کجَل نہ کھئے پوائیندا۔ اتم بھانا پینا سہنا، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ اٹھ ویکھ چار یاری، نیتز نین ہر جنائیا۔ چار جُگ کوار کتیا بنی رہی کواری، کواراپن جگت وچ وکھائیا۔ سرشٹ سبائی کرن خواری، کلجگ اتم لوک مات پھیرا پائیا۔ جیو جنت کرے وبھجاری، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار تن شنکار وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ثابت صورت ہتھ نہ کیسے پھڑائیا۔ ثابت صورت نہ کھئے ایمان، عامل کھئے دس نہ آئیندا۔ میں میاں میری صفت کرے قرآن، حدیث حدیث آپ پڑھائیندا۔ تُوں بالی بال انجان، تیرا نین جگت شرمائیندا۔ پُرکھ ابناشی آد جگاد نوجوان، بردھ بال نہ رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا حُکم آپے پور کرائیندا۔ اک سمجھائے دیا کہائے آد جگادی کار، جُگ جُگ گراوتار گھلائے، پیر پیغمبر کر تیار۔ رام کرشن سیوا لائے کرے کھیل اگم آیر۔ عیسیٰ موسیٰ چرناں ہیٹھ رکھائے، دھرنی دے اپنے بہار۔ جگت محمد آپ جگائے، آپ جنائے اپنی گفتار۔ عرش فرش دے وچ پھرائے، کرے کھیل سچی سرکار۔ راتی سُتیاں درس دیکھائے، غافت وچ دے دیدار۔ ساکھیات نظر نہ آئے، کرے کھیل اپرا پار۔ کلمہ اپنا آپ پڑھائے، نبی بنے پروردگار۔ اپنی تسبیح اپنی تکوی اپنا تقویٰ اک رکھائے، طالب طلبا کر تیار۔ کایا اندر مکتب اک گھلائے، آپے ہونے لکھنہار۔ پہلا حرف الف دیکھائے، ال لایلا الہی نور ایکنکار۔ دوجا حرف بے بنائے، کرے کھیل سچی سرکار۔ بیوہ رُپ دے سمجھائے، لوک مات بیوہ نیار۔ اپنی اچھیا تیرے وچ ٹکائے، تیری اچھیا اللہ رانی بنے نار۔ پے پریم پریم اک رکھائے، کرے کھیل سچی سرکار۔ تیرا تخت تیرے وچ ٹکائے، پردہ رکھے سانجھا یار۔ ٹے ٹال مٹول تیرا وقت لنگھائے، ویلا وقت اپنے ہتھ رکھے سچی سرکار۔ شے ثابت ایمان ایکا اپنا ایشٹ وکھائے دوجا ایشٹ نہ وچ سنسار۔ جیم جوت اک جگائے، چے چرن کول دسے دھام نیار۔ بے حرکت

اپنی نہ کیسے جنائے، خے خاموش بیٹھا رہے دھام نیار۔ دال در اک رکھائے، ڈال ڈھولا گائے اپنی وار۔ ذال ذرہ ذرہ تیرے وچ ٹکائے، سُن محمد اک کر وچار۔ رے رنگ اک وکھائے، ژاڑ مٹے وچ سنسار۔ تیری کایا زے زُون اک وکھائے، ژے یش جانے اپنا آپ سچی سرکار۔ سین سویا جاگت ایکا رنگ جنائے، شین شخص شخصیت اپنی آپے دھار۔ صواد صحبت نہ کیسے سُنائے، ضواد ضمانت دیوے اک اکلّا پروردگار۔ طوئے طرف نہ کھئے ونڈائے، چاروں کُنٹ خبردار۔ ظوئے ظلم نہ کدے کھائے، سرب جیاں دا سانجھا یار۔ عین اکھ اک رکھائے، عالم علما عالمین ویکھنہار۔ عین غفلت وچ کدے نہ آئے، غافل کرے سرب سنسار۔ فے فکر نہ رکھے کھئے کرتار، فضل اپنا ناؤں رکھائیا۔ کائف کرماں کرے وچار، لیکھا کھئے رہن نہ پائیا۔ قاف قدرت قادر ویکھنہار، اینؤلوقت سعید اُسلام رہبر رحیم بے پرواہیا۔ گاف گور پاونہارا سار، کوری بھوری بھول پھلائیآ۔ بے حق نہ مارے جس بخشے چرن پیار، وڈ وڈا شہنشاہیا۔ حمزہ بوز کرے اپنی دید شنید گفتر، تار ستار آپ پلائیآ۔ یہ رکھے یاد سُنے فریار دیوے داد، ایک حرف اپنا آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نُون نُون عُنہ، نرگن سرگن محمد مہو میخانہ محبوب اک سمجھائیا۔

سُگھڑ سُججی وڈی دانی، ہتھ ان پڑھاں دے آگئی۔ پچھلی اپنی کی سُنوے کہانی، اگلی سُنون دی سِر بھا پئی۔ چار جُگ جو بن کے بہندی رہی رانی، اج بن سوانی در سیو کما رہی۔ جو وینہدی رہی چار کہانی، اج امرت بھر پانی گرسکھاں مُکھ پیا رہی۔ جیہڑی کہندی رہی میں گن ندھانی، اج بن نادان جٹاں کولوں اپنی بھل بخشا رہی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی کھیل آپ رچا رہی۔ جو چار جُگ گر پیر پڑھاؤندی آئی، اپنا سنیہڑا سچ سُنا رہی۔ جو پرا پسنتی مدھم بیکھری اپنی دھار گاؤندی آئی، جیواں جنتاں ہر آپ سُنا رہی۔ اج پھس کے گھر جٹاں نیتر نین نیر وباؤندی، بہڑی بہڑی کر کُرا رہی۔ میں واسطہ پاواں بھل کے پھیر نہ آؤندی، اک ویر چھڈ دے لڑ، میں پھڑیا لڑ چھڈا رہی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلا رہی۔ پائے پائے کرے نرگن جوت نیتر رو، کلجگ اتم دئے دُبائیا۔ چار جُگ دا سانہ کے رکھیا دھن میرا جٹاں لیا کھوہ، خالی جھولی رہی وکھائیا۔ میں ماری شرم دی

اپنے ہنجواں نال اپنا مُکھ لوں دھو، پانی منگن دو جے گھر کدی نہ جائیا۔ ہوئی ویراگن کھلڑے کیس جٹاں گھر ککھّاں اُتے رہی سوں، پلنگ رنگیلا نظر کھئے نہ آئیا۔ نو کھنڈ پرتھی دو جہان ویکھیا بھوں بھوں، میرا ہووے نہ کھئے سہائیا۔ مینوں کھان توں دیندے کنک چھولے تے جاؤں، سُکی روٹی ہتھ پھڑائیا۔ نالے کراؤن کم کڈھن اپنا گھوں، پھر چوئریوں تھلے دین بہائیا۔ میرا نہ کوئی پتا نہ کوئی ماؤں، کس آگے جا کے روواں دیاں دُبائیا۔ گرسکھ اُٹھ پھڑ میری بانہو، تیرے پچھے مئے میرا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی جوت اپنی سیوا آپ لگائیا۔ جوت اکالن وریا جٹ، نانا توڑ سنسار۔ جیہڑا لکھ چوڑاسی اپنے اندر لئے گھت، مارے پھیر نہ اچے ڈکار۔ میں زانی کوچھی کملی کی دیواں مت، میری مت سمجھے نہ جٹ گوار۔ جے آگوں بولاں سر پرانی دیوے گھت، اُٹھ نہ سکاں دوجی وار۔ جے اُٹھن لگاں اتوں مارے لت، سٹے مُنہ دے بہار۔ جے مُنہ چکن لگاں، اُتے رکھے چرن کول سہار۔ میرا دُکھ سارا لتھا، جس ویلے ملی چرن دھوڑی ایکا چہار۔ ہوئی وڈ بھاگن ملیا پُرکھ سمرتھا، اک اکلّا ایکنکار۔ مل مل میں خوشی خوشی نساں، کراں سچ پیار۔ میں نہ جانا اندر کوئی ہور لکا، پھڑ کھاڑا بیٹھا ترکھان۔ اُس نے گھڑیا ڈنڈا سوہنا ہتھا، مٹھی لائی اپر اپار۔ میں نین کھول کے ویکھن لگی مینوں نظری آیا ایکا بہتھا، آگے بیٹھا گوبند سورا اک بلکار۔ نی سخیو میں کی کجھ دساں، جو کچھ ویکھیا سچ سچے دربار۔ نالے روواں نالے ہساں، نالے صاحب نال کراں پیار۔ اندر باہر میں اوہدے وساں، جس نے کریا کھیل نیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی جوت آپے کھیل کرے زرنکار۔ چھڈ جٹاں میں گئی بھل، ابھل تیرے در آئیا۔ میں تیری سداواں تیری رکھاں لاج وچ کُل، کلونت تیری وڈیائیا۔ تیری کلی تیرے دوار نہ جائے زل، مہکدی مہکدی رہی مُسکائیا۔ میرا سُندر سڈول سریر اُجل مُکھ بن تیرے پھل نہ جائے ہل، تڈھ بن اور نہ کھئے سہائیا۔ کرتا قیمت پا میرا مُل، میں ائمل دیندی پھراں دُبائیا۔ بن تیرے کنڈے کوئی نہ تولے میرا تول، میرا بہار نہ کھئے اُٹھائیا۔ میں ہوئی ہوئی رہی بول، میرا گھڈ میرا پردہ اپنی ہتھیں دے چُکائیا۔ پھر سدا وساں تیرے کول، تیری ہو ہو سیو کھائیا۔ توں بیٹھا رہے سد اڈول، اڈول تیری شہنشاہیا۔ میں آپ اپنا تیرے اتوں دیواں گھول، ہوں گھولی گھول گھائیا۔ میری پرہوں آگ ایکا وار دیویں پھول، کوئی چنگ وچ رہن نہ پائیا۔ میں تیرا نام وجاؤن آئی ڈھول، سُن جٹاں جاندیا راہیا۔ اپنی گنڈھ ہُن لینی کھول، ساچا سگن لے منائیا۔ اُچی کوک

سُناواں بول بول، تُوں میرا میں تیری، میں تیری تُوں میرا، میں تُوں سوہنگ شبد اک سُنائیا۔ تیری الفی میرا چول، میری انگی کیوں کرے مخول، مینوں لوکی ہسن دین طعنے، سرِشٹ سبائی بول کبول سُنائیا۔ تُوں میرا شاہ پاتشاہ سیری بھگوانیا، موہے تیری بھگتی ایکا بھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن سرگن نرگن جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا اپنا رنگ آپے ویکھ وکھائیا۔ آسخی اٹھ ویکھ رنگ، ہر ساچے سچ چڑھایا۔ میں منگی ایکو منگ، اٹھ پھر تیری سرنایا۔ لہندیوں اللہ رانی آئی لنگھ، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ کتھے بیٹھا میرا ملنگ، ہتھ متہرا رہیا اٹھایا۔ میں پھردی آئی وچ وربھنڈ، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ جوت اکالن آگون گائے ساچا چھند، ایکا ڈھولا رہی سُنایا۔ اپنے آسن بیٹھا رنگیلے پلنگ، ساچی سیج سہایا۔ سچے خبے دوویں لگیئے انگ، بھلا منّ جائے ساڈا پیر جس سانوں دھکا لایا۔ اک وار جے مُکھ دیکھلاوے ملے پرمانند، دُکھ سُکھ وچ دئے بدلایا۔ میری تیری جوبن جوانی نہ جائے ہنڈھ، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ اٹھ سخی چلیئے گُرسکھاں ہتھ بھیجیئے گنڈھ، سچ سُنیہڑا اک سُنایا۔ جس وسایا پُری انند، کی ساڈا کھیڑا دیوے ڈھاہیا۔ جس چھڈایا جگت گند، کی ساڈا مان نہ کھئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی جوت نرگن نرگن لئے پرنایا۔ نرگن جوت آئے سیکھاں دوار، گل وچ پلا پا۔ اللہ رانی کرے پُکار، گُرسکھ مُرید لئے اٹھا۔ ساڈا ملاؤنا وچھڑیا یار، دینی سچ صلاح۔ لگے بھاگ گھر میرے آئے پروردگار، میں ویکھاں چاؤ چا۔ گُرسکھ تیری اوٹ تیری آس، تیرے گھر سد سے بے پرواہ۔ میں ہوواں نہ آنت نراس، آگے جھولی رہی ڈاہ۔ کلجگ نالوں میری کرنی بند خلاص، لکھ چوراسی میرے گلوں لتھے پھاہ۔ میں اپنے گھر جا کے کراں واس، اپنے پریم وچ سما۔ ہر اپرمیر اپنی جوت کرے پرکاش، اپنی بنت لئے بنا۔ جُگ جُگ کردا رہیا کھیل تماش، جُگ چوکڑی آپ بنائے آپے لوے ڈھاہ۔ آپ کدے نہ ہووے ناس، ساچے تخت بیٹھا رہے شہنشاہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرسکھ جگت وچولا بنائے ملاح۔

☆ ۲۳ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی مسّا سنگھ دے گرہ پنڈ بل پُریا ☆

سو پُرحہ زرنجن دھام سہائیندا، سو بھاونت گن ندھان۔ ہر پُرحہ زرنجن آسن لائیندا، اک اکلّا وڈ مہربان۔ ایکنکارا ناؤں پرگٹائیندا، جودھا سورپیر بلوان۔ آد زرنجن روپ دھرائیندا، جوتی نور نور مہان۔ ابناشی کرتا کھیل کھلائیندا، کھیلنہارا گن ندھان۔ سِری بھگوان بھيو چکائیندا، کرے کھیل بے پہچان۔ پاربرہم اپنی کل آپ ورتائیندا، اپنے اُپر ہو مہربان۔ اپنا بنک آپ سہائیندا، ساچا مندر اک مکان۔ اُچ اٹل ناؤں رکھائیندا، سچکھنڈ سچّا استھان۔ سچ سنگھاسن آپ سہائیندا، شاہو بھوپ بن سلطان۔ تخت تاج آپ ہنڈھائیندا، آد جگادی کھیل مہان۔ شبد انادی ناد وجائیندا، ڈھردرگاہی ڈھر فرمان۔ برہم برہمادی آپ سُنائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیندا۔ مقالے حق حق جناب، حقیقت اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنی دیونہارا آپے داد، لاشریک اک خُدائیا۔ لیکھا جانے آپا آپ، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ نور اُجیارا نہ کھئے آفتاب، جلوہ ہور نہ کھئے درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچّا شہنشاہیا۔ شہنشاہ سچّا پاتشاہ، سو پُرحہ زرنجن آپ اکھوائیندا۔ ہر پُرحہ زرنجن بن ملاح، ساچا بیڑا آپ اُٹھائیندا۔ ایکنکارا دئے صلاح، آد زرنجن سنگ نبھائیندا۔ ابناشی کرتا پکڑے بانہ، سِری بھگوان ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم پرہہ کرے سچ نیاں، ساچا عدل آپ کمائیندا۔ سچکھنڈ سہائے ساچا تھان، تھان تھنتر آپ بنائیندا۔ تھر گھر دوارا آپ گھلا، آپ اپنا چرن ٹکائیندا۔ اپنی اچھیلے پرگٹا، شبد انادی سْت جائیندا۔ سچ سندیش دئے سنا، ڈھر فرمانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ رچن رچا، سورج چنّ آپ چمکائیندا۔ وشن برہما شو دھرا، ترے ترے لیکھا جھولی پائیندا۔ پنچم میلا آپ ملا، پُرحہ ابناشی ویکھ وکھائیندا۔ ساچا حُکم دئے سنا، اُبھل اپنا بھيو آپ گھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرحہ ایکا ہر، ایکا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹائے نوری اللہ، اللہ ہو اپنا ناؤں دھرائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، اُچ محرابے ڈیرہ لائیندا۔ بیٹھا رہے اک اکلّا، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے پھڑے اپنا پلا، دوسر لڑ نہ کھئے بنھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھيو کھئے نہ پائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا رام، اک اکلّا آسن لائیندا۔ آد جگاد کرے ساچا کام، کرنی کرتا پُرحہ آپ کرائیندا۔ اپنا ویکھے آپے سچ نظام، حُکم

حاصل آپ چلائیندا۔ آپ جانے اپنی آن، اپنے بھانے سد سمائیندا۔ دیونہارا ڈھر فرمان، سچ سندیشہ آپ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچے مندر سچ گھنٹیا، سچکھنڈ نواسی آسن لائیا۔ مات پت نہ بھیناں بھئی، دوسر سنگ نہ کھئے وکھائیا۔ ساک سین نہ سجن سٹیا، بندھن بندھ نہ کھئے بھوئیا۔ نہ کوئی نوکا نہ کوئی نٹیا، ونجھ مہانا نہ کھئے وکھائیا۔ اپنے ساگر آپ تریا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچکھنڈ وسے زرنکار، زرگن رام روپ دھرائیا۔ نور الہی ہو اجیار، ساچے دھام سوہا پائیا۔ ساچا کاپن کھیل کرے اپار، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ تخت نواسی ہو تیار، ایک تخت لئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ دوسر سنگ نہ کھئے رکھدا، کرتا پُرکھ ہر زرنکار۔ زرگن ہو ہو گھر رہے وچ وسدا، سوہے در سچا دربار۔ زرویر ہو ہو اپنا مارگ آپے دسدا، پُرکھ اکالا میت مُرار۔ اجونی رہت ہو ہو نسا، جنم مرن تون وسیا باہر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے جانے اپنی کار۔ ساچی کار کرائیندا، کرتا پُرکھ اگم اتھار۔ زرگن ویس انیک وٹائیندا، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ روپ انوپ آپ درسائیندا، ریکھ بھیکھ نہ سکے کھئے جنا۔ اپنا لیکھ آپ لکھائیندا، کوئی نہ لکھ قلم شاہ۔ کاتب کھئے نہ سنگ وکھائیندا، اک اکلا کرے سچ نیاں۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا، ناؤں زرنکار لئے دھرا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپے ویکھے آ۔ ہر ساچا کھیل کھلایا، خالق خلق کر تیار۔ خلق اپنا نور دھرایا، آپے بنیا سچ ملاح۔ عرش اپنی ونڈ ونڈایا، گُرس گُره کرے بے پناہ۔ فرش اپنا چرن چھپایا، خاکی خاک رہیا سما۔ اپنا آدرش اک رکھایا، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا مارگ راہ۔ ساچا مارگ لائیندا، آد جگاد کار۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، آپے بھوئے ویکھنہار۔ زرگن سرگن روپ آپ وٹائیندا، وشن برہما شو دیوے تار۔ ساچی وست آپ ورتائیندا، ترے ترے ساچا بھر بھنڈار۔ ساچے گھر سوہا پائیندا، برہمنڈ کھنڈ کر تیار۔ لوآن پُریاں آسن لائیندا، آپ اپنی کریا دھار۔ اپنی اچھیا لکھ چوراسی گھاڑت جگت گھڑائیندا، گھاڑن گھڑے اپر اپار۔ گھٹ گھٹ اندر جوت جگائیندا، دیپ اُجالا ہو اجیار۔ گھٹ گھٹ اپنا ناد وچائیندا، شبد اناد سچی دھنکار۔ گھر گھر وچ اپنا منگل آپے گائیندا، آپے بھوئے گاونہار۔ گھٹ گھٹ اپنا محل

آپ سہائیندا، گھر وچ گھر کر تیار۔ اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا، پاربرہم برہم ونڈے ایکا وار۔ ایش جیو آپ ہو جائیندا، جگدیش سچی سرکار۔ لوک مات راہ چلائیندا، نرگن سرگن کر پیار۔ سرگن اک تت درڑائیندا، جوتی جوت سررپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل اگم اپار۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑیا، وشن برہما شو سیو کھائیا۔ نرگن ہو ہو اندر وڑیا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ڈونگی بھوری ساچے پوڑے چڑھیا، آوندا جاندا دس نہ آئیا۔ اپنا کھیل آچے کریا، پنج تت دے وڈیائیا۔ نرگن سرگن روپ آچے دھریا، شبد شبدی ڈنک وجائیا۔ گر گر ناؤں آچے کریا، کرے کھیل ویکھے آپ شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سررپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی ونڈن آپ سمجھائیا۔ سرگن ہر ہر کر تیار، ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ پہلا لیکھا کرے وچار، برہما ست سمجھائیندا۔ شبد جنائی وید چار، بیو ابھید کھلائیندا۔ چارے بانی دے سہار، چارے کھانی آپ پرگھائیندا۔ چارے جگ بٹھ دھار، ستجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈ ونڈائیندا۔ جگ جگ آوے وارو وار، ایکا گن سمجھائیندا۔ شبد اگمی بول جیکار، اپنا ناؤں پرگھائیندا۔ روپ دھرائے گر اوتار، پنج تت ساچا میل ملائیندا۔ بھگتن دیوے بھگتی بھنڈار، بھگت بھگوت ویکھ وکھائیندا۔ سنت بنائے ست ڈلار، ست ستوادی گود بہائیندا۔ گرمکھ سجن لے اُہار، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ گرسکھ ساچے اک وکھائے سچ دوار، چرن کول کول چرن ایکا در وکھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کرے کھیل اپار، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سررپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیش نر نریش جگ جگ اپنا آپ سنائیندا۔ جگت سندیش سناونہارا، شبد اگم جیکار۔ گر اوتار بھیجنہارا، کرے کھیل سچی سرکار۔ نام ندھان ورتاونہارا، ورتائے سچ بھنڈار۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا، گھٹ گھٹ کرے پسار۔ سمرتھ پُرکھ گھڑن بھنہارا، آچے جانے اپنی کار۔ سچکھنڈ وسے سچ دوارا، تخت نواسی ہو اُجیار۔ جوتی جوت سررپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے جگ چار۔ جگ چار ایکا گیڑا، ایکا چوکر ناؤں رکھائیا۔ نو دوارا ویکھے ویہڑا، سرشٹ سبائی پردہ پائیا۔ نو کھنڈ وسائے کھیڑا، دھرت دھول دے وڈیائیا۔ چار جگ چلائے بیڑا، ایکا چپو نام لگائیا۔ اتم کرے حق نیڑا، بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سررپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ جگ جگ گیڑا آپ دوائیندا، دیونہار آپ نرنکار۔ گر اوتار آپ گھلائیندا، کرے کرے ساچی کار۔ ساچی وست جھولی پائیندا، نام ندھانا دے بھنڈار۔ کوئی برہما ست اکھوائیندا،

کوئی براہ کرے وچار۔ کوئی حیگریو راہ تکائیندا، کوئی بگے پُرش آگے پچھے ویکھے اپنی وار۔ کوئی نرائن رُوپ وٹائیندا، نرگن سرگن کھیل اپار۔ کوئی دتا ترے کہائیندا، دوس زین کرے وچار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنا ورتے سچ ورتار۔ کوئی کپل مَن اکھوائیندا، ماتا سَت کرے پیار۔ کوئی رکھو دیو جنائیندا، ایک راہ تگے ساچا یار۔ کوئی پرتھو سیوا لائیندا، کوئی متس دیوے سچ وبار۔ کوئی کچھپ گود بہائیندا، جل دھارا کر پیار۔ کوئی دھنتر ساچی سیوا لائیندا، منتر پُھرے اک نراکار۔ کوئی ہنسا رُوپ وٹائیندا، مانک موتی جُگے وچ سنسار۔ سرِیگ پُرکھ بھیو نہ آئیندا، پُرکھ اباشی کرے کھیل نیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا سچکھنڈ سچے دربار۔ سچکھنڈ دوارا سو بہاؤنت، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ آد جُگادی ایک کنت، لکھ چوراسی آپ پرنائیندا۔ ہرجن ویکھے ساچے سنت، لوک مات آپ جگائیندا۔ نام جنائی مینا منت، ایک منتر آپ سمجھائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، آد آنت اپنے وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنا حُکم چلائیندا۔ جُگ جُگ کھیل کرے کرتارا، باؤن اپنا حُکم جنائیا۔ نر سینگھ دھرے رُوپ نرنکارا، ساچی سیوا اک وکھائیا۔ ہری ہر آپن نالوں ہو نیارا، اپنا سیس آپے رہیا جھکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے حُکمے سدا رہیا بھوائیا۔ حُکمے اندر پرس رام، براہمن برہم سیو جنائیا۔ حُکمے اندر آیا رام، راون دہ سر گیا گھائیا۔ حُکمے اندر کرشن کاہن، ترے لوکی ناتھ ترے لوکی نندن، سخیاں منگل راس رچائیا۔ حُکمے اندر عیسیٰ موسیٰ لے کے آئے پیغام، سچ سندیش اک سنائیا۔ حُکمے اندر محمد جنائی اک کلام، کلمہ امام آپ پڑھائیا۔ حُکمے اندر کرے کھیل کائنات، پروردگار سچا شہنشاہیا۔ حُکمے اندر رکھے سب دی نجات، ویکھنہارا تھاو تھائیا۔ حُکمے اندر رکھے سب دی وفات، وفادار اپنے نال ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائی۔ حُکمے اندر نرگن دھار، نانک چولا مات ہنڈھائیا۔ حُکمے اندر نام ست اجیار، نام ست کرے پڑھائیا۔ حُکمے اندر ست دُلا، پُرکھ اکال ایک گود سہائیا۔ حُکمے اندر چنڈ پرچنڈ تکھی دھار، حُکمے اندر برہمنڈ رہیا بھوائیا۔ حُکمے اندر پُری اند لیا اُسار، حُکمے اندر چھڈ کے گیا ساچا ماہیا۔ حُکمے اندر منگے ساچا یار، اپنیاں بھجان آپ اُٹھائیا۔ حُکمے اندر آپا وار، ایک فتح گیا سنائیا۔ حُکمے اندر کوکے کرے پُکار، سرِشٹ سبائی ایہ سمجھائیا۔ چار جُگ نو سو چرانوے چوکرئی جو گھلدا رہیا گر اوتار، پُرکھ

اکال سچا شہنشاہیا۔ کرے کھیل اپر اپار، بھیو کھئے نہ پائیا۔ سچکھنڈ وسنہارا ہر نرنکار، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ جودھا سورپیر بلی بلکار، بل اپنا اپنے وچ رکھائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن دین گواہیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، دین مذہب نہ کھئے وکھائیا۔ عالم علما پاوے سار، ویکھنہارا اک ہو جائیا۔ اتم پرگٹ ہووے نر نرنکار، نروریر پُرکھ اجونی ریت اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نہکلنکا ناؤں رکھے وچ سنسار، شبد ڈنکا اک وجائیا۔ سمبل وسے دھام نیار، گوبند گڑھ اک بنائیا۔ اُپر چڑھ بے ہر نرنکار، دس کیسے نہ آئیا۔ اپنا شبد بولے آپ جیکار، پچھلی کیتی پڑھن کدے نہ جائیا۔ اپنی ریتی بدلے وچ سنسار، ریت اتیت اک سمجھائیا۔ ہست کیٹ ویکھنہار، اوج نیچ بھل نہ جائیا۔ جگت باغیچی ویکھے کھڑی گلزار، لکھ چوراسی برہم بوٹا جو لیا مات لگائیا۔ وشن برہما شو در درویش نیوں نیوں خالی وکھاؤں اپنا ٹھوٹھا، ساچی وست نظر کھئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی ایکا ہر، جگ چوکرئی اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ چوکرئی کھیل کھلائیندا، نرگن داتا بے پرواہ۔ کلجگ اتم ویس وٹائیندا، جوتی جامہ بھیکھ وٹا۔ گر گر گوبند میل ملائیندا، پُرکھ اکال ایکا تھان۔ مات پتا نہ کھئے بنائیندا، اپنی گود لئے سہا۔ ساچے گھوڑے آپ چڑھائیندا، اپنے آسو تنگ کسا۔ چارے راساں ہتھ پھڑائیندا، چارے کٹاں رہیا دوڑا۔ عیسیٰ موسیٰ اٹھ اٹھ راہ تکائیندا، چاروں کٹ نین اٹھا۔ محمد اٹھ اٹھ ویکھ وکھائیندا، اچے ٹلے پریت آسن لا۔ اچی کوک کوک سنائیندا، کوک سنے آپ خُدا۔ خالق ویکھے ویکھنہارا ویکھن آئیندا، آپ اپنا پھیرا پا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اتم لیکھا اپنے ہتھ رکھا۔ لیکھا اپنے ہتھ رکھا، اک اکلایکنکار۔ دھرے روپ آپ پرتکھ دا، پرگٹ ہوئے وچ سنسار۔ لکھ چوراسی نام مدھانے متھدا، سمند ساگر کر وچار۔ لوآں پُریاں آپے نتھدا، شبد ڈوری ایکا ڈار۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک ہت دا، چوڈاں طبقاں مارے مار۔ وشن برہما شو ہر ہر ناؤں رٹدا، نیترووے زارو زار۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار آگے ہو ہو نتھدا، پُرکھ ابناشی ہویا خبردار۔ لگا تیر نیرالا گھاؤ پھٹ دا، کرے کرائے آر پار۔ ملا شیخ قطب غوث سر پیراں تے سٹدا، اتم آئی ہار۔ مسجد بہ بہ جو رہیا لٹدا، تیرا ووضو بانگ اچار۔ تیرا قرضہ دتے بن نہ چھٹدا، چھٹا نہ سکن چار یار۔ جس اُتے صاحب ٹوں رٹھدا، ایکا دھکا دیویں مار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپارا کھیل کھلائیندا، سورپیر وڈ بلوان۔

چار گنٹ ویکھ وکھائیندا، جیو جنت بال نادان۔ گرمکھ ساچے آپ جگائیندا، جس جن ہوئے آپ مہربان۔ ساچے مارگ آپے پائیندا، ایکا دیوے جیا دان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان کھیل کھلاونا، کلجگ تیری اتم وار۔ تیرا لیکھا پنڈھ مکاونا، نانا تئے چار لکھ بتی ہزار۔ تیرا کوڑ کڑیارا تیری جھولی پاونا، چکيا نہ جائے اتم بہار۔ تیرا جوٹھا جھوٹھا ساک سجن سین تیرے نال رلاونا، نو کھنڈ پرتھی کر وچار۔ تیرا ٹھوٹھا بہن وکھاونا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا مارے شبدي مار۔ شبد نیرالا تیر لگنا، پُرکھ اکال آپ لگائے۔ نو کھنڈ پرتھی ستان دیپاں ایکا وار ویکھے سورا سرینگنا، چہن بھنگر اپنا کھیل کھلائے۔ لیکھا جانے کل کہ اجنا، زٹری زت رہی ویائے۔ پرگٹ ہوئے سچا سجن، ساجن میت اک رگھڑائے۔ گرمکھ ورلے کرائے سچا مچنا، ڈرمت میل دھوائے۔ لوک مات سب نے تجنا، ترور پنکھی کھئے رہن نہ پائے۔ کال گھر گھر آآنچنا، ایکا ڈورو ڈنک وجائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم ویکھ وکھائے۔ کلجگ بھانڈا جانا ٹٹ، ہر ساچا آپ ٹرائیا۔ لکھ چوراسی نانا جانا چھٹ، جو بیٹھا گنڈھ پوائیا۔ دن دہارے پئے لٹ، نہ سکے کھئے بچائیا۔ جیو جہانا بھاگ گئے نکھٹ، سری بھگوان دئے سزائیا۔ کوڑ کوڑیاری جڑ دیوے پٹ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سورپیر صاحب ستگر ایکا گیا اٹھ، زربھو اپنا بھے جنائیا۔ پنج تت نہ دسے بُت، ترے گن روپ نہ کھئے دھرائیا۔ کرے کھیل اناشی اچت، چت وت ٹھگوری کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ میٹے کالی شاہیا۔ کلجگ کوڑ کڑیارا مکنا، مکے زین اندھیری رات۔ سنگھ شیر ایکا بکنا، نانا توڑے ذات پات۔ کلجگ ویلا اتم ڈھکنا، نہ کوئی دیوے کسے ساتھ۔ راج راجاناں نہ ملے لکنا، چاروں گنٹ دسے گھاٹ۔ ہر کا بھانا کدے نہ زکنا، آپ ورتائے پُرکھ سمرتھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبد جنائے اک اکتھ۔ شبد جنائی اکتھنا اکتھ، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ گرمکھ ورلے دیوے وتھ، وست امولک جھولی پائیا۔ لیکھا جانے تت اٹھ، نو در کھوجے تھاون تھائیا۔ اک جگائے نرمل جوت، اگیان اندھیر مٹائیا۔ جس جن بخشے اپنی اوٹ، پُرکھ اکال ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل شاہ پانتشابیا۔ شاہ پانتشاہ شاہ شاہانہ، شہنشاہ آپ اکھوائیندا۔ کرے کھیل دو جہانا، زرگن زرگن اپنا روپ

وٹائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھانا، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ تختوں لاپے راجا رانا، شاہ سلطان کھئے رہن نہ پائیندا۔ سیس جگدیش تاج اک سہانا، ساچا چھتر سیس جھلائیندا۔ اک اٹھ میل ملانا، بیس اٹھاراں رنگ رنگائیندا۔ پہلی چیتر دوس سہانا، تھت وار اپنی آپ بنائیندا۔ بن کے جائے ساچا کاہنا، اپنی بنسری نام وجائیندا۔ ہتھیں بٹھے مؤلی تند گانا، لکھ چوراسی بندھن پائیندا۔ چنڈ پرچنڈ اک چمکانا، چنڈی چنڈ آپ وکھائیندا۔ چوراسی کلیاں پھرے بانا، لکھ چوراسی مؤل مکھائیندا۔ دے کے آئے دھر فرمانا، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ لیکھا جانے ہندو مسلمانا، سکھ عیسائی پچیا کھئے رہن نہ پائیندا۔ کلجگ جیو اٹھ انجانا، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ سرتے ورتن والا بھانا، بھاوی کھئے نہ میٹ مٹائیندا۔ نہ کوئی راجا نہ کوئی رانا، رعیت رنگ نہ کھئے بنائیندا۔ نہ کوئی پینا نہ کوئی کھانا، ترشنا بھکھ نہ کھئے مٹائیندا۔ نہ کوئی ناد نہ کوئی گانا، نہ کوئی سوانگ وکھائیندا۔ ایک شبد دھر فرمانا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں اُتبھج سینج پار کرائیندا۔ اپنے ہتھ رکھے آؤنا جانا، آون جاون اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہککنک نرائن نر، نر ہر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، زربھو جگت وکھائے جگ ڈر، جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گر ستگر دیا کھائیندا، گرسکھ گر گر کر پیار۔ اک اٹھ ویکھ وکھائیندا، دو جہانا ساچا یار۔ ترے ترے لیکھا آپ مکھائیندا، ترے کال درسی کل وچار۔ عرش فرش ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا ایکنکار۔ ساچی برسی آپ منائیندا، لیکھا جانے برس ماس۔ اپنا ترس آپ کھائیندا، گرسکھ پوری کرے آس۔ جگت ترشنا حرص مٹائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم آنتر کر کر واس۔ دیوے درس دین دیا، دیاںدھ وڈی وڈیائیا۔ شبدی شبد چن سکھالا، ایک نام کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے بالی بڈھ بالا، سکھڑ سیانا ہوتے سہائیا۔ امرت پیائے نام پیالہ، امیوں رس جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ دیوے اک وڈیائیا۔ ہر ستگر سہائے ساچا ویلا، ویلا وقت نہ کھئے جنائیا۔ اندر گرو باہر چیلا، بھيو کھئے نہ پائیا۔ اچرج کھیل اپنا کھيلا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ باہروں دے ٹھگ چور اندر سجن سہیلا، ساچا سنگ نبھائیا۔ باہروں دے اک اکیلا، اندر ملیا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ باہر دے پنج ت، اندر بیٹھا کلاپت، ساچی سیج ہنڈھائیا۔ باہر دے ہڈ ماس ناڑی رت، اندر نرگن جوت نور زشنائیا۔ باہر دے

نگ مُنہ کن ہتھ، اندر رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ باہر دسے گوار جٹ، اندر بیٹھا شہنشاہ سچّا پاتشاہیا۔ باہر دسے کایا مٹ، اندر سچکھنڈ سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچرج اپنا کھیل کھلائیا۔ باہروں دسے سجن ساک، اندر پاکی پاک سمائیندا۔ باہروں دسے تن خاک، اندر آتم دھار وبائیندا۔ باہروں دسے جگت نیر رسیا جھاک، اندر اپنا نیر آپ کھلائیندا۔ باہروں دسے کلا رملا کٹدا پھرے واٹ، اندر بیٹھا گرسکھاں پندھ مکائیندا۔ باہروں دسے بن کے بیٹھا سیکھی ذات، اندر ذات پات نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا آپ ملائیندا۔

★ ۲۴ پھگن ۲۰۱۷ پکرمی بوا سنگھ دے گھر پنڈ پُریاں ★

وشنوں بھگوان جوت نرنکارا، نرویر انہو پرکاش کرائیندا۔ اجوئی رست الکھ اگوچر اگم اپارا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچکھنڈ نواسی در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ اک اکلّا ہو اُجیارا، تھر گھر ساچا آپ کھلائیندا۔ دو جہاناں پاوے سارا، لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ اپنا حکم ورتائیندا۔ وشن برہما شو دئے سہارا، چرن کول دھیان جنائیندا۔ کروڑ تیتیسا نام جیکارا، ایک ناؤں سچ سمجھائیندا۔ گن گندھرب کرن پُکارا، کیر جچھپ نال رلائیندا۔ نرگن سرگن کھیل نیارا، نردھن سردھن ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی بن ورتارا، اپنی وست آپ ورتائیندا۔ گھر گھر مندر کھول کواڑا، گرہ گرہ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جاتا کھیل نیارا، جاگرت جوت ڈگمگائیندا۔ شبدا اناد سچی دھنکارا، گھٹ مندر ناد وجائیندا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھارا، رس اپنا آپ چوائیندا۔ خالق خلق کھیل نیارا، مخلوق بنت بنائیندا۔ صدق صادق ساچی دھارا، ثابت اپنا رُوپ درسائیندا۔ ایک نور پروردگارا، ظہور اپنا آپ جنائیندا۔ وسنہارا نیڑے دُور کرے کھیل اگم اپارا، الکھ الکھنا لیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ جگا جگنتر کرے کرائے ساچی کارا، کرتا پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ بھگون میلا بھگت دوارا، اور در نہ کھئے وڈیائیندا۔ سنتن در بنے بھکھارا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ گرمکھ بنائے میت مُرارا، گرسکھ اپنے انگ لگائیندا۔ دیونہارا دھر فرمانا، ناؤں نرنکارا جھولی پائیندا۔ دھرنی دھر گر اوتارا، دھول اپنا چرن چھپائیندا۔ پون پونی پون ہلارا، اون گون اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویکھے ساچا گھر، لوک مات پھیرا پائیندا۔ ساچا گھر ساچا مندر، ست پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی چڑھ چڑھ ویکھے اندر، نرگن سرگن اندر پھیرا پائیا۔ لیکھا جانے ڈونگھی کندر، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ پاوے سار من من بندر، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنی دھار چلائیا۔ جگ جگ دھار چلائیندا، کرتا پُرکھ کرنیہار۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، ستجگ تریتا دواپر کر کر پیار۔ اپنی بھگتی اک درڑائیندا، چرن کول کول چرن اک آدھار۔ ساچی شکتی وچ رکھائیندا، ساکھیات درس دکھائے آپ نرنکار۔ کلجگ اتم کھیل کھلائیندا، کھیلے کھیل پروردگار۔ مکھ نقاب آپ ٹکائیندا، پردہ پائے سرب سنسار۔ آب حیات اپنے وچ چھپائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ اپنا کھیل کھلاؤن آیا، ہر ساچا سچ وڈیائیا۔ اپنا نور آپ دھرایا، جلوہ نور آپے ڈگمگائیا۔ ہر کا نور کوئی تاب سہ نہ سکے رایا، موسیٰ اُپر کوہ طور دئے وکھائیا۔ ایکا جھلک پلک خلق وچ سایا، بے پرواہ خلق خدائیا۔ عاشق بن بن رہیا راہ تکایا، معشوق بن کے آیا سچا مابیا۔ اپنا قفل نہ سکا کھلایا، بند تاک اک جنائیا۔ اُلفت کر کر جس نور گایا، شفقت اپنی دئے وڈیائیا۔ صفت صلاحی وچ کدے نہ آیا، پیر پیغمبر رہے دھیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نور ظہور اک پرگٹائیا۔ نور ظہور پرگٹائیندا، بسمل روپ خُدا۔ اپنا جلوہ آپ وکھائیندا، اپنا نور کر رُشنا۔ آپے کوہ طور سہائیندا، کوہ طور اپنا روپ وٹا۔ کوہ اوچو اوچ آپ ہو جائیندا، تور ناد شبند وجا۔ کایا مندر اندر ساچا پریت آپ رکھائیندا، جگ نیتر دسے کسے نہ۔ جس ویلے موسے اُپر دیا کھائیندا، اپنا پردہ وچوں اٹھا۔ اپنا جلوہ آپ وکھائیندا، مورچھا کیتا مورچھا گت خُدا۔ موسیٰ ہوش نہ کھئے رکھائیندا، مدہوش ہویا چرناں ہیٹھاں منگے پناہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ جلوہ نور تگ نہ سکیا، ہر ساچا سچ وکھائے۔ اندر بہ بہ پُرکھ ابناش لیکھا چُکائے ہتھو ہتھیا، باقی لیکھا رہے نہ رائے۔ ایکا سبق سُنائے ساچی سنتھیا، قلم کاتب آپ رکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ کھائے۔ موسیٰ تگ جلوہ نور، اپنا آپ بھلائیا۔ ٹوں داتا جودھا سوریہر، ہوں بال انجانا تیرا بھیو نہ پائیا۔ ٹوں بدل میری تقدیر، تکبیر تیری وڈی وڈیائیا۔ کر کریا بخش ساچا سپر، چرن چرنودک مکھ چوائیا۔ میری کایا بدلیا چیر، مہربان مہربان مہربان کر کریا دیا

کہائیا۔ میں بردا تیرا فقیر، تُوں شاہ میں حقیر، نیوں نیوں بیٹھا سیس جھکائیا۔ تیرا پریم میرا زنجیر، تیرا نیم میرا آنت اخیر، سر رکھ ہتھ
 سچے سائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ ہر اپنا نیم دسدا، مُوسیٰ الیسلام اٹھا۔ میں ہر گھٹ اندر
 وسدا، خالق خلق رُوپ دھرا۔ جس اپنا مارگ دسدا، تِس اپنا میلا لواں ملا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا گُن دئے
 سمجھا۔ ساچا گُن سمجھائیندا، ہر ساچا بے پرواہ۔ میرا جلوہ ویکھ سُدھ نہ کھئے رکھائیندا، بے سُدھ ہو منگے چرن پناہ۔ آگے قدم نہ کھئے
 اٹھائیندا، عدم دسے نہ کھئے راہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا مُوسیٰ رہیا سمجھا۔ مُوسیٰ اٹھ کر دھیان، پُرکھ اناشی
 چرن ٹھوکر ایکا لائیا۔ کیوں سٹا وچ بیابان، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچے ٹلے پربت دین دُبائیا۔ تیرا میاں تیری کرے پچھان، تیرا نُور ظہور اپنا
 نُور پرگنائیا۔ ایکا دیوے دھوڑی خاک دان، خاکی خاک دئے رمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا حُکم رہیا سُنائیا۔
 سُن حُکم مَننا کہنا، ہر ساچے سچ جنایا۔ تُوں منگیا درس اپنے نیناں، میں دکھایا درس تُوں ویکھ نہ سکیا رایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھیو دئے کھلایا۔ سُن مُوسیٰ کر وچار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ تیرا میل کراں وچ سنسار، تیرا سنگ رکھائیندا۔
 کلجگ نام کراں اُجیار، کالا سوسا تن سہائیندا۔ اک حدیثا بول جیکار، شرع شریعت اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِرپا کر، اپنا راہ آپ چلائیندا۔ چلے راہ لوک مات، ہر ساچا سچ سمجھائیا۔ اتم دیوے آپ نجات، رہبر پنے سچا شہنشاہیا۔ لوک مات
 بخشے اک خطاب، مُخاطب ہو کے رہیا سُنائیا۔ لیکھا جانے حق جناب، حق بحق ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا
 کر، اپنا بھیو آپ سمجھائیا۔ مُوسیٰ سُن ہر سندیشہ، چرن کول نمسکاریا۔ کون رُوپ دھریں ویسا، میرے میت بے عیب پروردگاریا۔
 کون دھام وسیں دیسا، کون بنک سہا رہیا۔ کون کریں لوک مات پیشہ، کون گھاڑت گھڑت بنا رہیا۔ کون بل دھاریں بن نر نریشا، چار
 کُنٹ بھیو اُجیاریا۔ کون رُوپ کرائیں سجدہ نال آدیسا، کون بولیں اک جیکاریا۔ کون ویلا کون وقت میں درس تیرا ویکھاں، میرا آؤنا جائے
 سواریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک دینا سچ سہاریا۔ ہر ساچا سچ سُنائیندا، خُداوند کریم۔ دُوچی وار اپنا جلوہ نہ
 پھیر دکھائیندا، اپنی دیوے اک تعظیم۔ عظیم عالیشان مکان اک بنائیندا، سیوا کر آپ پرین۔ ساچے حُجرے سوہا پائیندا، سچ محراب اک

دکھائے رکھنا سچ یقین۔ ساچا کعبہ آپ سہائیندا، اپنی بدلے نہ کدے دلیل۔ اپنا راہ دکھرا آپ چلائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، کرے کھیل خلل خلیل، اتم کھیل کراونا، پُرکھ ابناشی ربیا سمجھا۔ اپنا نور پھیر پرگٹاونا، اپنی دیا آپ کہا۔ گرسکھاں اندر سینتل
 دھار ہو ہو سماونا، ہوئی ہوئی لئے اٹھا۔ موسیٰ تیرا سبق یاد کراونا، میرا جلوہ ایک وار کوئی تک سکے نہ۔ ہوئی ہوئی پردہ آپ اٹھاونا،
 ہرجن ساچے میل ملا۔ اپنی کھیل آپ کھلاونا، کھیلے کھیل بے عیب خدا۔ میرا روپ پُرکھ ابناشی گرسکھ اک اک بناونا، جس اندر جائے
 سما۔ توں اک اکلّا تیرا سنگ نہ کیسے نبھاونا، چاروں کونٹ اندھیرا جائے چھا۔ گرمکھ ساچے آپ اٹھاونا، پُرکھ ابناشی پکڑے بانہ۔ اپنا قلعے
 کوٹ بناونا، جس مندر بیٹھے آ۔ ساچا تخت آپ سہاونا، آپے ہوئے سچا شہنشاہ۔ نورو نور ڈگمگاونا، نور نورانہ اک اکھوا۔ گرسکھ کایا
 کوہ طور آپ بناونا، جس اُپر ہتھ دئے رکھا۔ اپنا چرن نال چھہاونا، ماٹی پاتھر اپنے لیکھے لئے لا۔ اچرج کھیل آپ ورتاونا، لیکھا لیکھ نہ
 سکے کھئے را۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے لئے وڈیا۔ گرمکھ وڈیاؤنا آنت کل، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ سچ
 سنگھاسن ہے مل، نیتر نین نہ کھئے ویکھ دکھائیندا۔ تیری سُنے پھیر گل، پہلوں گرسکھاں تیرے نال ملائیندا۔ اپنا کرے ول چھل، اچھل
 چھلدھاری بھیو نہ آئیندا۔ تیرا سنگھاسن جائے ہل، میرا سنگھاسن سوہا پائیندا۔ سمبل نگر بیٹھاں ڈیرہ مل، دوسر اور نہ گھر دکھائیندا۔
 ننگیں پیریں آونا چل، ایک حکم جنائیندا۔ میریاں سکھاں وچ جائیں رل، پھیر پچھلی گل پُچھ پُچھائیندا۔ پہلوں منگیں دھرت جل، تیری
 لگی اگ بُجھائیندا۔ پھر کر کے مت لے جائیں وچ تھل، مکہ مدینہ ویکھ دکھائیندا۔ پھیر دکھائیں اپنا بوٹا ول، جو مات لوک لگائیندا۔ پُرکھ
 ابناشی ویکھن آئے پھل، مٹھا کوڑا رس اپنے ہتھ رکھائیندا۔ تیرے سر تے چکائے تیری کھاری چوڈاں لوک چوڈاں طبق ڈل، تیری اُمت وچ
 رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ موسیٰ سُن ہر جنایا، پرہ آنت لئے اٹھائے۔ اپنا سنیہڑا
 دئے گھلایا، بھل کدے نہ جائے۔ ایک اٹھا ویکھ دکھایا، دوآ صبرا انک آپ بنائے۔ مقتول قاتل ہوئے خدایا، مدعی مدعا علیہ بھیس وٹائے۔
 سکول کیسے نہ پڑھن جایا، عالم علما آپ اکھوائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک گن دئے سمجھائے۔ آنت سنیہڑا گھلنا، خالق
 کر پیار۔ جوتی نور نور ملنا، مل نور کر پیار۔ تیرا صاحب تیری بدلے آنت دلیل نہ، دلبر بن بن کرے پیار۔ تیرے نال رکھے کوئی وکیل نہ،

جیہڑا کرے گُفت گُفتار۔ پھیر ہونی کوئی اپیل نہ، حُکم سُنائے پروردگار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ہر
 زرنکار۔ اک دِلِ لینی رکھ، دِلدانی دِل جانی آپ سمجھائیا۔ میرا حُکم وست سنبھال لینی رکھ، بھل کدے نہ جائیا۔ زرگن ہو مارگ جائے
 دس، زرگن وڈی وڈیائیا۔ لوک مات رکھنی آس، پیاس اک وچ ٹکائیا۔ آنت کرے بند خلاص، تیری اچھیا اپنے وچ ٹکائیا۔ گُرمکھ نبھاون
 تیرا ساتھ، مل کے بہنا بھئیاں بھائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ تسبیح منکا موٹ اُل ملک جنائے اک سو اٹھ، گِیرا
 ایکا ایک سمجھائیا۔ ایکا رُپ الکھنا الکھ، صفر انک نہ رہیا دس، اٹھ ت وچ ودهائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آنت لیکھا سب دا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سرگن اندر بیٹھا لُک، آؤندا جاندا دیر نہ لائیا۔
 سب دی وتھیا اپنے دھام بیٹھا رہیا بُجھ، واہ واہ وڈا رام وڈی وڈیائیا۔ کیا کوئی رکھے بھو گُجھ، گر پیر اوتار سادھ سنت منگدے رہے
 وارو وار، آگے اپنی جھولی ڈاپیا۔ ویلے آنت کیسے رہن نہ دیوے اپنی سُدھ، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سرشٹ سبائی بنائے ایکا گھر، چرناں بیٹھ رہیا دبائیا۔ دُور نیڑے کتھے جانا، اٹھ پھر پاندھی پندھ مکائیندا۔ کیسے نہ دسے آؤنا جانا،
 کون کوٹے ہر جی پھیرا پائیندا۔ راہ وچ نہ اٹکائے کوئی راجا رانا، شاہ پاتشاہ آگے ہتھ نہ کوئی اٹھائیندا۔ گُرسکھاں آگے بنے نانا، آپ اپنا بھیٹ
 چڑھائیندا۔ ہوئے درویش منگے مانا، ہو نانا اپنی اچھیا پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو جہاناں اپنا کھیل
 کھلائیندا۔ نو نو چار اٹھ دس اٹھ اٹھ دھا، زرگن وڈی وڈیائیا۔ ساڈھے تِن کروڑ وار لکھ چوڑاسی اندر اک پلک اندر پھیرا پائیا۔ جس جن
 کولوں اپنا مُکھ لئے بھوا، مات لوک رہن نہ پائیا۔ گوڑھی نید دئے سوا، سویا پھیر نہ کھئے اٹھائیا۔ برہم بیٹھا اندر اٹھ پھر منگے دُعا، ایکا اوٹ
 اکال رکھائیا۔ ملدا رہے سچا شہنشاہ، ملنہارا اپنا پندھ مکائیا۔ اُتر پُورب پچھم دکھن پیریں چل کے نہ سکے پندھ مُکا، ندیاں نالے ٹلے پربت
 اُجاڑ پہاڑ راجے رانے جھوٹھا بندھن بیٹھے پائیا۔ اپنے لیکھ لیکھ لیکھ سب نوں جھوٹھا رہیا کرا، ٹھوٹھا سب دا بھن وکھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وبار وچ ہويا جگياسو، بھگت وبار اپنے ہتھ رکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا اپنے
 آگے دُوجا کوئی رہن نہ دیوے آگو، ایکا اپنا حُکم چلائییا۔ ستجگ آد کوئی رسنا کہے نہ میں بنیا سادھو، بن ستگر دُوجا اور نہ کھئے چترائیا۔

بن ہرجن کوئی رہن نہ دیوے وادھو، جو بیٹھے دھرتی اُپر بہار رکھائیا۔ کلجگ اتم چار کُنٹ جو بن بن بیٹھے ناڈھو، کلجگ نیا وچ بہائیا۔
جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، ویکھنہارا تهاؤں تھائیا۔

★ ۲۹ پھگن ۲۰۱۷ پکرمی رتن سنگھ دے گرہ کرول باغ نیں دلی ★

لکھن کرُوچ پُشکر دھارا، جنبُو نرگن جوت رُشنائیا۔ سان سلمل بھُوئے اُجیارا، کُشا نُور ظہورِ درسائیا۔ الکھ اگم اگمرا بے عیب
پروردگارا، نرکار سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد کھیل کرے اپر اپارا، اند بنودی بے پرواہ نُورِ الاہیا۔ وسنہارا دھام نیارا، مقامے حق ایکا گھر
عالمین ناؤں خُدائیا۔ آفتابا ہو اُجیارا، سچ محرابے پاوے سارا، مُکھ بقاب پردہ نشین رحمان بے پرواہیا۔ اُلفت اُرف غفلت غُربا کعبہ قُدرت
کلام سدا ایکا ناؤں وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ ہر نرنکارا، سرب گنوت
بے عیب پروردگارا، رام رحمان دین دیاں کاغد قلم نہ لکھنہارا، وید کتیب شاستر سمرت نہ پاوے سارا، گر اوتارا نیوں نیوں کرنِ نمسکارا،
جو کرتا اک رگھرائیا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیارا، کھلاپاتی ساچے دھام وسے ایکنکارا، انہو پرکاش پُرکھ انباش سوچھ سرُوپی بن رنگ رُوپی،
پر پُرکھ پرماتم اپنا آپ کرائیا۔ دھام نیارا کھیل اپارا، شبد اگمی اک جیکارا، ثابت ایمان ہر امام، عالم علما بھيو نہ رائیا۔ جاگرت جوت کر
پسارا، قلعے کوٹ وسے باہرا، ساچی چوٹ اک نگارہ، برہمنڈ کھنڈ پُریاں لوآن گگن پاتالان زمیں اسمانا وربھنڈی آپ سُنائیا۔ حق بحق
کھیل نیارا، لاشریک کرے کرائے کرنیہارا، نرگن نرُویر پُرکھ اکال سیری بھگوان انباشی کرتا وسنہارا ٹھانڈے دربارا، در دروازہ غریب نوازا ایکا
ایک جنائیا۔ حق حقیقت ویکھے ویکھنہارا، بھگت بھگوت کر پیارا، سادھ سنت بخشے چرن پیارا، چرن کول اُپر دھول دھرتی دئے
وڈیائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، حُکمی حُکم ورتے ورتارا، لیکھا جانے دُھر دربارا، وشن برہما شو بن بھکھارا، دوئے جوڑ جگت جگدیش
بیٹھے سیس جھکائیا۔ ترے ترے رووے زارو زارا، پنج تت ہاباکارا نو نو دھواں دھارا، ست ست کوڑ پسارا، اٹھ رت رتی تت نہ کھئے
جنائیا۔ جوٹھ جھوٹھ جگت وبارا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، آسا ترسنا نار وبھچارا، پیا پریم نہ کھئے سپہارا، اتم پرماتم ملے میل نہ اک

دوارا، چار کُنٹ دہ دشا مایا ممتا موہ ہلکائی۔ راج راجان ہوئے خوارا، سچ ودھان نہ کھئے وچارا، نردھن روون زارو زارا، دھرت دھول نہ جھلے بہارا، سرشٹ سبائی جگت لوکائی نظر نہ آئے نور الہی، جلوہ جلال بے مثال رام نام اک نشکام، نہکیول نہچل دھام نہ کھئے وڈیائی۔ نگر کھیڑا نہ کھئے گرام، ساچے مندر نہ کھئے وسرام، گرو در نہ کھئے نام، جگت مسجد نہ کھئے کلام، تیرتھ تٹ نہ کھئے نہان، بھگت بھگونت نہ کھئے نشان، سادھ سنت نہ کھئے دان، گرمکھ گرو نہ کھئے پچھان، گرسکھ گرو نہ کھئے دھیان، کلجگ کوڑ ہويا بلوان، چاروں کُنٹ ویکھے مار دھیان، کھتری براہمن شوڈر ویش پچیا کھئے رسن نہ پائی۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہان، جگا جگنتر کرے سری بھگوان، ستجگ تریتا دوپر نرگن سرگن ہوئے پردھان، ہتھ اٹھائے چلہ تیر کمان، سیوا کرے وچ جہان، لیکھا جانے جگت کریان، کھنڈا کھڑگ خالق خلق اک وکھائی۔ کلجگ اتم ہو مہربان، اپنی طلب طالب جانے مہبان، مہبان بیدو نرویر پُرکھ اک نشان، بسمل روپ ست سرُوپ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا میٹنہار اندھیری راتا، جگت جوگ اپنے ہتھ رکھائی۔ کلجگ آنت کھیل اولّا، اک اکلّا آپ کرائیندا۔ واستک روپ واسدیو نمو ست ست سملے جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل ڈونگھی گندر اُچار پھاڑ اُچے ٹلے پریت پھیرا پائیندا۔ آستک ناستک واستک واستو سندیش ایکا گھلا، گیان بودھ جودھ اند منگل نراکار، شبد اناد برہماد، پاربرہم آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ایکا ہر، نر نرائن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ناؤں نرائن ہر نرنکارا، نراکار وڈی وڈیائی۔ اپنی اُفت آپے جانے جاننہارا، صفتی صفت نہ کھئے صلاحیا۔ اللہ میان اللہ ہو انا ہو نور اُجیارا، نورو نور نور رُشنائی۔ صدق صادق صبر سنتوکھ ویکھ وکھائے ویکھنہارا، دین درد دکھ بھے۔ بھنجن ناتھ اناتھاں ہوئے سہائی سبئی تھائی۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، کرے کھیل اکم اپارا، الکھ اگوچر اکم اتھاہ بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ ساچے تخت سوہاوت سری بھگونت راج راجانا شاہ سلطانا بن سکدارا، ساکھیات اپنی کھیل کھلائی۔ دو جہانا کرے وچارا، چوڈاں طبقاں دئے ہلارا چوڈاں لوک ویکھ وکھائی۔ چوڈاں ودیا مارے مارا، چوڈاں ہٹاں کر کر پار کنارہ، آر پار ہر نرنکار اپنا پتن آپے ویکھ وکھائی۔ لیکھا جانے گرو اتارا، پنج تت دئے سہارا، نرگن شبدی نراکارا، آتم آنتر وسے باہرا، اندر باہر اپنا کھیل کھلائی۔ کلجگ اتم نرگن نرویر پُرکھ اکال، سچکھنڈ ہر چوویاں اتارا، چار کُنٹ دئے

ہلارا، دہ دشا پھیرا پائیا۔ وشن برہما شو کرن نمسکارا، کروڑ تیتیسا در درویش بن بھکھارا، گنپت گنیش راہ تکے میت مُرارا، آد شکت
 ویلا وقت نہ کھئے جانے کون کوٹ سوہاؤنت سہائے نر نرنکارا، نرگن نر نر کر رُشنائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اپنا مارگ پنتھ وچارا،
 وید شاستر سمرت گرتھ نہ کوئی پاوے سارا، چار بانی چار کھانی چار کُنٹ چار ویدا بیہو ابھیو اچھل اچھل ول چھل دھاری، اپنی کھیل
 کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، نر ہر اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنے ہتھ وڈیائی رکھائیندا، جُگا
 جُگتتر کار۔ کلجگ اتم ویس وٹائیندا، جوتی جامہ ہو اُجیار۔ سچکھنڈ دوارا سوہا پائیندا، تھر گھر کھولے آپ کواڑ۔ سُن اگئی پردہ
 لائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ شبدا ناد سُنائیندا، دُھنی دُھن کر پیار۔ وشن وشنو آپ جگائیندا، برہما نیتر نین اگھاڑ۔ شنکر ایک حکم
 سُنائیندا، کتھ مالا ویکھ سنگار۔ رُپ انوپ آپ دھرائیندا، شاہو بھوپ بن سیکدار، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا، گھاڑت گھڑیا بن
 ٹھٹھیار۔ جُگ چوکری پندھ مکائیندا، نو نو چار اترے پار۔ نئی گھنٹیا ویکھ وکھائیندا، ساچا سییا میت مُرار۔ اپنا لیکھا اپنی وھی اُپر آپ
 لکھائیندا، آپے ہیوئے لکھنہار۔ قلم دوات نہ کھئے جائیندا، نہ کوئی منگے اور سہار۔ جگت وڈیا نہ میل ملائیندا، کرے کھیل اونکار۔ ایکنکار
 اپنا بندھن پائیندا، ساچا بندھن نام آدھار۔ جگت جگت نہ کھئے ٹڑائیندا، ٹٹ جائے نہ وچ سنسار۔ پرمانند اک سمجھائیندا، نجاندنچ گفتار۔
 دید شُئید آپ کرائیندا، آپے کھولنہارا بند کواڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم وار۔
 کلجگ اتم کھیل کھلائیندا، وڈ داتا جودھا سوریر بلوان۔ نرگن اپنا رُپ دھرائیندا، پنج تت نہ دسے کھئے نشان۔ حکمی حکم شبدا
 سُنائیندا، شبدا جنائی دُھر فرمان۔ شاہ سلطان آپ اٹھائیندا، بخشش کرے چرن دھیان۔ کر کرپا نیتر نین کھلائیندا، اتر بخشے برہم گیان۔
 کایا کھیتر ویکھ وکھائیندا، کورو کُشیتر نہ کھئے نشان۔ دھرم ادھرم کورو پانڈو آپ لڑائیندا، رتھ رتھوایی کایا بنت بن سری بھگوان۔
 مہاسارتھی سیو کمائیندا، آد جُگادی نوجوان۔ نو کھنڈ پرتھی چاروں کُنٹ بھوائیندا، لیکھا جانے زمیں اسمان۔ ایک الف اپنا رُپ
 درسائیندا، زیر زیر چُکے کان۔ اپنا ضابطہ اپنے وچ ٹکائیندا، ظالم ظلم ویکھے آن۔ کاتب لیکھ نہ کھئے لکھائیندا، قُطب غوث ہیوئے حیران۔ اپنا
 حرف مُرشد مُرید ورلے آپ پڑھائیندا، جس جن اُپر ہیوئے مہربان۔ اپنی عید ایک وار منائیندا، لکھ چوراسی کر قُربان۔ اپنا سجدہ اپنے آگے

سیس جھکائیندا، آپے اپنا جانے سچ ایمان۔ شرع شریعت وچ کدے نہ آئیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل دو جہان۔ دو جہاناں ہر ہر والی، اپنا کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی بوٹا ویکھ لگا مالی، نو نو اپنا پھیرا پائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں دھن مال خزانہ دے خالی، ساچا نام بھنڈار ہتھ نہ کھئے رکھائیندا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا منگدے رہے دلالی، دلبر دیدار درس نیتز نین نہ کھئے وکھائیندا۔ گرمکھ ورا لا جو ہر ہر ناؤں گھال رہیا گھالی، گھالی گھال ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، شاہ پاتشاہ شہنشاہ روپ انوٹ آپ دھرائیندا۔ شاہ پاتشاہ ہر کرتار، شہنشاہ اک اکھوائیندا۔ ست سروپی بھے دھار، ساتنک ست ست ورتائیندا۔ ورتاں برناں اوچاں نیچاں راؤ زکناں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایک دے چرن دوار، ہر چرن کول ساچا مندر اک سمجھائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایک نام جنائے آتم آنتر کرے وچار، جگت بسنتر آپ بھجھائیندا۔ ایک منتر ساچا نعرہ، ایک رام میل ملائیندا۔ ایک گھنٹیا کھڑا دوارا، ایک بنسری نام وجائیندا۔ ایک سخیان منگلچارا، ایک گوپی کابن نچائیندا۔ ایک لکھی نرائن مکند منوہر دھرنی دھرت دھول دئے سہارا، ایک نین مکٹ سیس ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل ایک ہر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔

۲۰۵

۲۰۵

★ ۳۰ پھگن ۲۰۱۷ بکرمی شبد سنگھاسن دلی ★

شاہ پاتشاہ ہر ساچا راجا، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ تخت نواسی شاہو بھوپ جگدیش سہائے ایک تاجا، اگم اتھاہ بے پرواہ، پاربرہم نور لابیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں لوآں پُریاں رچیا کاجا، انہو پرکاش نرگن زرویر دھار مؤرت اکال اجونی ربت آپ چلائیا۔ شبد اگمی دھر فرمانا انحد انادی واجا، آد جگادی جگا جگنتر ترے بھون دھنی آپ سنائیا۔ وشن برہما شو نواجا، لکھ چوراسی دیوے داجا، ترے گن میتا اک اتینا پنچم روپ انوٹ وٹائیا۔ لوک مات رچ رچ کاجا، آوے جاوے غریب نوازا، نردھن سردھن سرگن نرگن کھیل کھلائیا۔ روپ انوٹ بھيو

ابھیدا، اک اِکلا اچھل اچھیدا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاہو بھوپ وڈی وڈیائیا۔ شاہو بھوپ ہر راج راجانا، اک اِکلا کھیل کھلائیندا۔ نرگن سرگن ہو پردھانا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ وشن برہما شو کر پروانہ، ساچی سیوا سچ جنائیندا۔ ست سرُویی شبدی دانا، وست امولک اک ورتائیندا۔ لیکھا جانے دو جہانا، دین دنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ست ستوادی ست ترانہ، ساچا منگل آپے گائیندا۔ سچکھنڈ وسے اک مکانا، تھر گھر ساچا بنک سہائیندا۔ ایکا حکم دھر فرمانا، جگا جگنتر راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ شاہ پاتشاہ ہر ساچا بھوپ، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیا۔ ایکنکارا نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، نراکار بے پرواہیا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا ڈگمگائیا۔ آپے تاگا آپے سوٹ، آپے بنت رہیا بنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شہنشاہ اک اکھوائیا۔ شہنشاہ اک اِکلا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ سچ سینگھاسن ایکا ملا، پُرکھ ابناشن سوہیا پائیندا۔ آپے پھڑے اپنا پلا، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ پاوے سار جلاں تھلان، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگی کنڈر اپنا بل دھرائیندا۔ اپنی جوت آپے بلا، پرکاش پرکاش آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا کھیل کھلاونہارا، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسنہارا دھام نیارا، ساچے دھام سوہیا پائیا۔ ایکنکارا آپے جانے اپنی دھارا، دھار دھار وچ پرگٹائیا۔ آد نرنجن ہو اجیارا، نورو نور ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا میت مُرارا، سکلا سنگ اک وکھائیا۔ سری بھگوان کرے کرے ساچی کارا، کرتا پُرکھ بھيو نہ رائیا۔ پاربرہم ویس اولڑا اکم اکمڑا کرے کرے کرنیہارا، اپنی کرت اپنے ہتھ رکھائیا۔ برہم برہم کر پسارا، انہو دیوے اپنی دھارا، کرن کرن کرن وچ سہائیا۔ شبد اناد سچی دھنکار، بودھ اگادھی اک للکارا، ایکا حکم سنائیا۔ جگا جگنتر ہو اجیارا، نرگن سرگن کرے پیارا، برہم پاربرہم دئے آدھارا، جوتی جوت دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شاہ سلطانا کھیل کھلائیندا، خالق خلق روپ بھگوان۔ جگا جگنتر ویس وٹائیندا، جودھا سورپیر بلی بلوان۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا، گھٹ گھٹ اندر ہو پردھان۔ من مت بدھ اپنا بندھن پائیندا، لیکھا جانے پنج شیطان۔ اپ تیج وائے پرتھمی آکاش ایکا رنگ رنگائیندا، ترے گن پائے ساچی آن۔ نو دوارے کھوج کھجائیندا، اندر باہر روپ مہان۔ سچ سندیش نر نریش اپنا آپ

سُنائیندا، اک اِکلا ہو مہربان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل راج راجن۔ راج راجانا ہر نرنکارا، نرگن نرور آپ اکھوائیا۔ بیکٹھ نواسی کرے کھیل اپرا، چترُہج وڈ وڈیائیا۔ آد شکت نورو نور اُجیارا، رُوپ انوپ آپ دھرائیا۔ پت پرمیشور پرم پُرکھ پاربرہم آپ سہائے اپنا بنک دوار، در دروازہ ست کھلائیا۔ اپنی اچھیا پائے بھچھیا در درویش بن بھکھارا، اپنی صدا آپ لگائیا۔ آپے کوکے اُچی بول جیکارا، حقیقت نعرہ آپ سُنائیا۔ اپنا ناؤں کرے اُجیارا، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، لوک مات ویس وٹائیا۔ سرگن نرگن نرگن سرگن، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ نرگن سرگن کھیل کھلائیندا، جگا جگنتر کار۔ گر اوتار رُوپ دھرائیندا، شبدا ناد سُنائے سچي دھنکار۔ جگت کِریا کِرت ویکھ وکھائیندا، کرم نپکرمی پاوے سار۔ دھرم ادھرمی پردہ لاپندا، آپ اپنی کِریا دھار۔ بھگت بھگونت میل ملائیندا، ساچے سنت کرے پیار۔ گرمکھ اپنی گود بھائیندا، گرسکھ ساچے لے اُبھار۔ امرت آتم جام پيائیندا، نِجھر جھرنا ٹھنڈا ٹھار۔ بجر کپائی گنڈا لاپندا، دئی دوتی پردہ آپ اُتار۔ انحد نادی ناد سُنائیندا، شبدا اگئی اک گُفتار۔ نرگن جوتی جوت جگائیندا، کایا مندر ہو اُجیار۔ گھر گھر وچ ویکھ وکھائیندا، آتم برہم پائے سار۔ ساچی سیجا آپ وڈیائیندا، جس سر ہتھ دھرے نرنکار۔ ایش جیو بھیو چُکائیندا، ہر جگدیش سچي سرکار۔ ایک مندر رنگ رنگائیندا، نرگن دیا باقی کر اُجیار۔ ساچا میتا نظری آئیندا، سچ سہائے بنک دوار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن سرگن لے اُدھار۔ سرگن اندر نرگن دھار رکھ، جگ جگ کھیل کھلایا۔ پنج تت کایا ہو پرتکھ، شبدا ناد وجایا۔ شبدا گر سے وکھ، دس کسے نہ آیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، مہا اکتھ آپ گنایا۔ کایا چولا چلائے رتھ، وچولا انبھو کھیل کھلایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، رُوپ انوپ آپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سرگن دے مات وڈیایا۔ سرگن چولا کایا تت، پنج مان رکھائیندا۔ لیکھا جانے ہڈ ماس نارٹی رت، آپ اپنا بھیو چُکائیندا۔ اپنی دھارا اک سمرتھ، پُرکھ ابناشی آپ چلائیندا۔ جس جن دیوے اپنی وتھ، سو تن سو بھا پائیندا۔ میل ملاوا کھلاپت، کھلاپت پُرکھ ابناشی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جس تن اندر اپنی وست دیوے گھت، سو تن لوک مات وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سرگن اپنے دھندے لائیندا۔ نرگن جوتی نرگن دھار، سرت شبدا گُرمائیا۔ لیکھا جانے ہر

زرنکار، جُگ جُگ ویس وٹائیا۔ ناؤں دھرائے گر اوتار، گر گر بھیو نہ رائیا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، ویکھنہار جگت لوکائیا۔ گرُمکھ
 سجن لے اُبھار، بھگتن دے وڈیائیا۔ سنتن میلا دُھر دربار، گھر گھر وچ لے ملائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کریا پار، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنا لیکھا ہر زرنکارا، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ برہما ویتا نہ بئے سارا،
 چارے ویداں چارے مکھ الائیندا۔ پُران اٹھاراں کرے پکارا، ہر ہر نام دھیائیندا۔ شاستر سمرت کرے نمسکارا، نیوں نیوں سیس جگدیش
 جھکائیندا۔ ایکا اکثر نرگن زراکارا، اپنا آپ اُچھائیندا۔ لکھن پڑھن توں وسے باہرا، قلم شاہی نہ میل ملائیندا۔ کاغد دیوے نہ کئے بہارا،
 سرگن روپ نہ کئے دھرائیندا۔ گر گر دیوے کر پیارا، گر مورت اکال آپ جنائیندا۔ کلجگ کھیل اپرا، تتوت تت رکھائیندا۔ شبدی
 ناد بول جیکارا، برہم برہما آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت جوت اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ خالق خلق ویکھنہارا پروردگارا، مقامے حق
 سوہا پائیندا۔ انا الحق اک جیکارا، توفیق خدائے اک سمجھائیندا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا آسن اک سنگھاسن سوہا پائیندا۔ ایکا گر اک
 اوتارا، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلاییندا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاہ پاتشاہ اپنا حکم آپ
 چلائیندا۔ جُگ جُگ حکم چلائیندا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ دھار۔ برہما وشن شو نیوں نیوں سیس جھکائیندا، در درویش کرن پکار۔
 گر اوتار جھولی ڈاہندا، ایکا منگن منگ بھکار۔ بھگت بھگونت راہ تکائیندا، نیت لوجن نین درس دیدار۔ سنت ستگر چرن کول ویکھ
 وکھائیندا، ایکا منگے چرن پیار۔ گرُمکھ ایکا اوٹ تکائیندا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ گرِسکھ آسا ترشنا پرہہ درس آتر آتم اک جنائیندا، دوجا
 اور نہ کئے ادھار۔ نو چار چار کھیل کھلاییندا، جُگ چوکری ساچی کار۔ نو کھنڈ پرتمی ویکھ وکھائیندا، چار دیوار جگت ہونے ووبار۔
 چار کُنٹ چار جُگ چار ورن سرب شرمائیندا، ملے میل نہ پریم یار۔ کال دیال اپنی کھیل کھلاییندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جُگا جُگنتر کرے کھیل سچی سرکار۔ جُگ جُگ کھیل کھلایا، ستجگ تریتا دواپر آپ ہنڈھا۔ کلجگ اتم ویکھ وکھایا، نو
 سو چرانوے چوکری جُگ پندھ مکا۔ پُرکھ ابناشی نرگن اپنا ویس وٹایا، جوتی جامہ مات دھرا۔ شبد اگمی ناد سُنایا، لوآن پُریاں ایکا ترانہ
 رہیا گا۔ سویا کوئی رہن نہ پایا، لکھ چوراسی نو کھنڈ پرتمی ستان دیپاں لے جگا۔ شاہ سلطانا لے ہلایا، آپ اپنا حلف اٹھا۔ اپنا بیڑا اپنے

ہتھ چمکایا ، دوسر دسے نہ کوئی شہنشاہ۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں خاک ملایا ، خالق خلق دیونہار پناہ۔ آپ اپنا حکم سنایا ، تخت نواسی ایکا وار لوک مات دئے ورتا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سچا ہر، لیکھا جانے عرش فرش دھرت دھول دھرنی اپنے چرناں بیٹھ دبا۔ کلجگ اتم کھیل کھلائیندا، ہر سورپیر بلوان۔ نرگن شبد تیر چلائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ چلہ کمان نہ کوئی اٹھائیندا، کرے کھیل نوجوان۔ سچ سنگھاسن سوہا پائیندا، ست ستوادی سری بھگوان۔ جگت نیر دس نہ آئیندا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے کھیل مہان۔ کلجگ اتم کھیل مہانا، نرگن نرور آپ کرائیا۔ ایکا شبد دھر فرمانا ، ہر کا ناؤں دئے سنائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ایکا گانا، ایکا رعیت دئے جنائیا۔ ایکا ہر ایکا گانا، ایکا کرے پڑھائیا۔ ایکا گر ایکا پھرے بانا، ایکا بھانا لئے منائیا۔ ایکا بھگت بھگونت شہائے در دربانا، در درویش لئے وڈیائیا۔ ایکا گھٹ گھٹ ہوئے جانی جانا، بھل رہے نہ رائیا۔ ایکا پُرکھ اک سلطانا، ایکا ستگر سیو کھائیا۔ ایکا برہم ایکا برہم گیانا، ایکا پاربرہم ملائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ کلجگ اتم پردہ چکیا، نرگن نور کر اجیار۔ اک ست جو ربیا لکیا، اک اٹھ کرے خوار۔ سنگھ شیر شیر ہو ہو بکیا، ایکا بھبک مارے وچ سنسار۔ نو کھنڈ پرتھی جیو جنت جائے لٹیا، نیر رووے زارو زار۔ گرمکھ ورلے اُپر ستگر صاحب سچا آپے تٹھیا، اتم اتر کرے پیار۔ امرت جام پیائے گھٹیا، اگنی تے دئے نوار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پردہ رہیا اُتار۔ پردہ اٹھایا جگت سنگھاسن، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ سریشٹ سبائی سادھاں سنتا ڈولے آسن، جو بیٹھے خاک وچھائیا۔ کیسے نہ سرتی پھڑے سواسن، سرتی شبد نہ کوئی ملایا۔ جو جن ہوئے داسی داسن، تِس گھال تھائے پائیا۔ نو سو چرانوے چوکری جگ کلجگ کوڑ کڑیارا کر بیٹھا رہیا آسن، اتم آس پیاس بچھائیا۔ ایکا نور کرے پرکاشن، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔

☆ پہلی چیت ۲۰۱۸ بکرمی دلی شبد سنگھاسن پر ☆

سو پُرکھ نرنجن ہر بلوانا، آد آنت سچا شہنشاہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نوجوانا، اک اکلّا بے پرواہیا۔ ایکنکارا وسنہارا سچکھنڈ سچے مکانا، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ آد نرنجن جوتی نور نور مہانا، نرویر نراکار اجونی ربت ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا لیکھا جانے دو جہانا، ویکھنہارا تهاؤں تھائیا۔ سیری بھگوان ست سرؤپی آد جگاد جگا جگنتر آپ جھلّے سچ نشانہ، ست ستوادی ہتھ اٹھائیا۔ پاربرہم اپنے گرہ ہو پردھانا، لیکھا جانے جانی جانا، جانہار اک اکھوائیا۔ اپنی اچھیا دیوے دانا، ساچی بھچھیا مرد مردانہ، بے عیب ناؤں خدائیا۔ ایکا ناد دھر ترانہ، شبد اگمی ہر فرمانا، ثریا ثورت آپ وجائیا۔ تھر گھر سہائے ہو مہربانا، تخت نواسی شاہ شاہانہ، شاہو بھوپ راج راجانا، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ در درویش گن یدھانا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ اپنی دھارا آپ چلائیا۔ آد پُرکھ ساچی دھارا، ہر ہر آپ چلائیندا۔ نور اُجالا ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ساچے تخت بن سیکدارا، دھر فرمانا حکم الائیندا۔ ساچا ساز کر تیارا، نرگن اپنی بنت بنائیندا۔ گھاژن گھڑت گھڑے اپر اپارا، دوسر سنگ نہ کھتے رکھائیندا۔ ہر کا روپ نہ کیسے وچارا، بے آنت بے آنت سرب گائیندا۔ آپے وسے سب توں باہرا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا نر، نر نرائن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نر نرائن نر نرنکارا آپے رکھ، اپنے ناؤں دئے وڈیائیا۔ نرگن روپ نرگن ہو پرتکھ، نرگن میلا سہج سُبھائیا۔ نرگن داتا پُرکھ سمرتھ، عقل کل بے پرواہیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی دس نہ آئیا۔ اپنی مہا گائے اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اک اکلّا وڈ وڈیائیا۔ اک اکلّا سچ محلہ، آپ سہائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، شبد انادی ناد سنائیندا۔ آپے پھڑے اپنا پلا، سگلا سنگ آپ نہائیندا۔ اپنا آسن آپے ملا، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ اپنا سندیش آپے گھلا، نر نریش حکم الائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی اچھیا اپنا بھنڈارا آپے بھر، آپے ویکھ وکھائیندا۔ سچکھنڈ ہر نرنکارا، نرگن اپنی وست آپ ورتائیا۔ لیکھا جانے اندر باہرا گیت ظاہرا، روپ انوپ سچا شہنشاہیا۔ ساچے مندر ساچے گرہ ساچے گھر ہوئے منگلچارا، گیت گوہند آپے گائیا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نارا، اپنی بنت آپ بنائیا۔

لیکھا جانے کنت بہتارا، سیج سہنجی آپ ہنڈھائیا۔ اک اِکلا سُت دُلارا، شبدي شبد دئے وڈیائیا۔ ایکا کرے سچ وبارا، ست ستوادی آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا سُت شبد اُٹھایا، کر کِریا گن دہان۔ دُھر فرمانا اک سُنایا، کر کِریا ہو مہربان۔ تیری سیوا اک لگایا، ساچی سیوا اک پچھان۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں تیری رچن رچایا، میرا حُکم تیرا فرمان۔ تیرا بندھن ایکا پایا، نہ کوئی توڑے توڑ ٹُٹان۔ وشو اپنا ناؤں رکھایا، واستک کھیل کرے بھگوان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے ہوئے جانی جان۔ شبد دُلار نمسکاریا، دوئے جوڑ جگدیش۔ ہوں بالک بال ایانیا، تُوں شاہ پاتشاہ شہنشاہ تیرا حُکم تیری حدیث۔ تیرا در موہے پروانیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا اپنا ور، میں پیسن رہیا پیس۔ ہر ساچا حُکم سُنائیندا، پُرکھ اگمڑا اگمڑی کار۔ تیری سیوا سچ لگائیندا، وشن برہما شو کر تیار۔ ترے گن تیری چرناں دھوڑ بنائیندا، پنج تت ویکھ تیری چہار۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رو سس تیری کِرن کِرن پرگٹائیندا، اک اک نال کر پیار۔ اپنی کھیل آپ کھلائیندا، کھیل کرے اپر اپار۔ چیلار گُر روپ وٹائیندا، اک اِکلا ایکنکار۔ سجن سہیلا ویکھ وکھائیندا، بھل نہ جائے دوجی وار۔ لکھ چوراسی تیری جھولی پائیندا، گھاڑن گھڑ اپر اپار۔ جگ چوکڑی ونڈ ونڈائیندا، نو نو رکھیا دُھر دربار۔ چار چار پندھ سمجھائیندا، پُرکھ ابناشی بے عیب پروردگار۔ گر پیر اوتار تیرا رنگ رنگائیندا، میرا ناؤں تیری ستار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ سُنائے اپنی سچی گفتار۔ سچ سنديش سُنایا، پارہم کرتار۔ شبدي سُت اُٹھایا، گھر ساچے کر پیار۔ ساچا مارگ اک جنایا، آپ وکھائے ایکنکار۔ کاغد قلم نہ لیکھ لکھایا، لیکھا جانے نہ کھئے سنسار۔ نو نو ایکا بھگت درڑایا، چار چار دئے آدھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کرائے ساچی کار۔ ساچا سُن ہر فرمانا، شبدي سُت سیس جھکائیندا۔ تُوں شاہ پاتشاہ ساچا رانا، سیس جگدیش چرن کول ٹکائیندا۔ نو نو چار منایا تیرا بھانا، نیتر تین نہ کھئے اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت کون وار کون تھت کون سچی ساچی رُت، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ ویلا وقت ہر جنا، سُت کرے دوئے جوڑ نمسکاریا۔ پُرکھ ابناشی بھیو کھلا، ہوں بالک بال نادانیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیری سیوا لوآن کما، وشن برہما شو کر پروانیا۔ ترے گن بندھن ایکا پا، پنج تت

کھیلان کھیل جہانیا۔ گر پیر اوتار اپنے رنگ رنگا، تیرا دیواں دُھر فرمانیا۔ سچ سندیش اک سنا، صاحب سچ سلطانیا۔ کون ویلا کون
 وقت اپنا میل لے ملا، ناتا تھے جیو جہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا سچا دانیا۔ کر کرپا ہر سمجھائیندا، گنوتنا
 گن ندھان۔ شبد سٹ تیرا میل ملائیندا، نو نو چار کر پروان۔ کلجگ اتم کھیل کھلائیندا، کھیلے کھیل سری بھگوان۔ جگ چوکرئی
 میٹ مٹائیندا، لیکھا جانے آپ نگاہبان۔ گر اوتار تیرا میرا ناؤں گائیندا، میرا ناؤں سچ نشان۔ کلجگ اتم ویس وٹائیندا، پرگٹ ہونے آپ
 بھگوان۔ نرگن جوتی جوت جگائیندا، روپ رنگ ریکھ نہ سکے کھئے پچھان۔ تیرا ناؤں شبد ڈنک وجائیندا، آپ سُنائے دو جہان۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم میلا کرے آن۔ اتم میل کراونا، ہر کرتا کرنیہار۔ نو نو چار پندھ مٹاونا، لیکھا جانے دُھر دربار۔
 سچکھنڈ لوک مات سہاونا، نرگن جوت کر اُجیار۔ ساچا مندر آپ بناونا، آپے ہونے گھڑنہار۔ دیپک جوتی آپ جگاونا، شبد اناد وجے
 دُھنکار۔ تیرا روپ آپ درساونا، پرگٹ ہو وچ سنسار۔ کوڑی کرپا میل ملاونا، چاروں گنٹ کرے اُجیار۔ وشن برہما شو اپنے وچ
 ملاونا، آپے جانے اپنی دھار۔ ترے گن ترے ترے لوکاں کھاتے پاونا، چوڈاں ہٹ ویکھے ونج وپار۔ پنج تت مؤل چکاونا، رتی رت کرے
 خوار۔ پاربرہم برہم اپنا ویکھ وکھاونا، ویکھے وگسے کرے وچار۔ ایکا دھارا ایکا نعرہ ناؤں نرنکارا آپ سمجھاونا، کرے کھیل اگم اپار۔ سو
 پُرکھ نرنجن اپنا در وکھاونا، ہنگ برہم لے اُہار۔ ایکا مندر سوہا پاونا، ایکا سوہے بنک دوار۔ ایکا قلعہ کوٹ بناونا، ایکا کھڑگ کھنڈا
 کٹار۔ ایکا شاہ پاتشاہ اکھاونا، ایکا حُکم سچی سرکار۔ ایکا بھانا آپ ورتاونا، نہ کوئی میٹے میٹنہار۔ شاہ سلطاناں خاک ملاونا، کوڑی کرپا
 دئے نوار۔ تیرا روپ اپنے وچ سماونا، آپ اپنا کر پیار۔ اپنا ڈنکا پھیر وجاونا، لوک مات کرے خبردار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آد جگادی جانے ساچی کار۔ آد جگادی کھیل کھلائیندا، جگ کرتا بے پرواہ۔ جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا، ویس اولڑا اک
 دھرا۔ نرگن سرگن سنگ نبھائیندا، سرگن دیوے شبد صلاح۔ بودھ اگادھا آپے گائیندا، بھو ابھیدا بھو گھلا۔ برہما ویتا آپ اُٹھائیندا،
 چارے ویدان لے پڑھا۔ پُراں اٹھاراں ایکا دھار جنائیندا، وید ودت مؤل چکا۔ شاستر سمتر اپنے انگ لگائیندا، انگیکار کرنیہارا دئے پناہ۔
 روپ انوپ آپ دھرائیندا، پرگٹ ہونے وچ جہاں۔ کھانی بانی کھیل کھلائیندا، بسمل روپ انوپ خُدا۔ اپنا ڈھولا آپ سُنائیندا، اپنا کلمہ

آپے لئے پڑھا۔ اپنا منتر نام درڑائیندا، سچ سندیش اک جنا۔ گر اوتار سیوا لائیندا، جگ جگ پکڑنہارا بانہ۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، کلجگ اتم ویکھے آ۔ گر گر نیوں نیوں سیس جھکائیندا، در درویش تگے راہ۔ شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ ساچے تخت آسن لائیندا، ایکنکارا اگم اتھاہ۔ الکھ الکھنا بھیو کھئے نہ پائیندا، اگم اگمرا اپنے مارگ آپے رہیا چلا۔ نرگن نرگن جوتی جامہ ویس وٹائیندا، اچے ٹلے پریت جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ دسے کیسے نہ۔ کوٹن کوٹ جیو جنت سادھ سنت راہ تکائیندا، نج گھر بیٹھے تازئی لا۔ ست ستوادى میل نہ کھئے ملائیندا، اتم اتر میلا میل نہ لئے ملا۔ ساچی بنتر آپ بنائیندا، کلجگ اتم نہکلنکی جامہ پا۔ شبد کھنڈا اک چمکائیندا، اک اٹھ کرنہار فنا۔ اٹھاں تتاں پردہ لائیندا، اپ تیج وائے پرتمھی آکاش من مت بڈھ دئے گوا۔ ساچی سڈھ آپ جنائیندا، جس سر اپنا ہتھ دئے ٹکا۔ اتم برہم پاربرہم اپنے رنگ رنگائیندا، رنگ مجیٹھی اک چڑھا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم پھیرا پا۔ اتم پھیرا ہر جگدیش، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ ایکا تاج رکھے سیس، تخت نواسی سچا شہنشاہیا۔ لیکھا چکے بیس بیس، راگ چھتیس دین دہائیا۔ ناتا تھے قرآن حدیث، وید پُران نیتر نیناں نیر وہائیا۔ لکھ چوراسی پیسن رہیا پیس، کلجگ کوڑی چکی مات چلائی۔ راج راجاناں شاہ سلطانا کرے خالی پس، ترے گن اگنی ت جلائی۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کھنڈا نام اٹھائیا۔ ساچا کھنڈا ہر کا ناؤں، دوسر اور نہ کوئی جنائیندا۔ لکھ چوراسی سرشٹ سبائی نو نو ویکھے تھائیں تھانوں، ست ست آپے پھیرا پائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر جگ کرتا کرے سچ نیاؤں، لیکھا کوئی رہن نہ پائیندا۔ ہر بھگت اٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، شبد سندیش اک سنائیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، جس جن سوہنگ ہنسا موتی چوک چکائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایکنکارا ایکا رنگ رنگائیندا۔ ایکا رتھ ہر رتھیا، دوئے دوئے رکھے دھار۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ جو رہیا لکیا، پرگٹ ہویا وچ سنسار۔ شاہ سلطان سری بھگوانا ایکا تھیا، جگت راجاناں کرے خبردار۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا جانا پٹیا، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ کھچے سچ کٹار۔ سچ کٹارا چنڈی چمکے، دامنگیر آپ چمکائیا۔ لکھ چوراسی جائے ڈن کے، پچیا کوئی رہن نہ پائیا۔ اپنا بل اپنا جودھ آپے کر کے، اپنی کرے سچی شہنشاہیا۔ دو جے نال نہ بے رل کے، نرگن اک اکلا وڈی وڈیائیا۔ شاہ پاتشاہ

جائے چھل کے، اچھل اچھل اپنا آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سرِشٹ سبائی رہیا بھلائیا۔ سرِشٹ سبائی رہیا بھلا، اہل بھل وچ کدے نہ آیا۔ گِرمکھ سَجَن لے مِلا، مِلا مِلاوا آپ کرایا۔ ویہ سؤ اٹھاراں بکرمی پہلی چیتر دوس سہا، دین دُنی اپنے ہتھ رکھایا۔ راشٹریٹ دے جگا، سوہنگ اکھڑ اک پڑھایا۔ رسنا گاؤنا ملے بے پرواہ، سوچھ سرُویی رُوپ وٹایا۔ آنت دے نہ کوئی تھان، نہ کوئی ہوئے مات سہایا۔ چرن کول دھیان اک لگا، دوسر اوٹ نہ کوئی جنایا۔ ویہ سؤ ویہ بکرمی پندراں کتک اپنا تخت تاج لے سہا، شاہ پاتشاہ آسن سینگھاسن ڈیرہ لایا۔ نام کھنڈا جائے ہتھ پھڑا، بھل رہے نہ رایا۔ چار جگ جس پائی وٹا کلجگ اتم آیا بن ملاح، دو جہاناں بیڑا رہیا چلایا۔ بھارت کھنڈ پہلاں دیوے اک صلاح، سرِشٹ سبائی پھیر بلایا۔ راتی سُنیاں شبدي جیوڑا گل وچ لے پاء، سگلا ساتھی نہ کوئی چھڈایا۔ سوہنگ گاؤنا ہر کا ناں، مہاراج شیر سینگھ وشنو بھگوان، ساچا راہ چلایا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایک مارگ دے پاء، ایشٹ دیو اک وکھایا۔ رام کرشن اپنا رُوپ لے وٹا، نانک گوہند جوت جگایا۔ عیسیٰ موسیٰ لڑ لے پھڑا، سنگ محمد چار یار اپنی انگلی لایا۔ سب دا سانجھا پیر دستگیر بنے آپ خُدا، پاربرہم بے پرواہیا۔ نرگن نور جوتی رہیا ڈگمگا، جلوہ جلال آپ وکھایا۔ اپنے مندر آپے سوہیا رہیا پاء، ست ستوادی سچ سینگھاسن دے وڈیایا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنو بھگوان، آد جگادی کھیل مہان، جگ کرتا اپنی کار کرایا۔

۴۱۲

۴۱۲

★ سوہنگ مہاراج شیر سینگھ وشنو بھگوان دی ہے ★

★ پہلی چیت ۲۰۱۸ بکرمی پنجاں پیاریاں اتے لیکھاری نال لے کے ننگی تلوار راشٹریتی ڈاکٹر راجندر پرشاد نوں دتی،

جس اُتے شبد لیکھیا ہے۔ جو سنسار وچ ستجگ دی دھار پرسدھ کریگی۔

اتے سرب جیو آتم دی شانتی دا سچا راج جوگ کرن دی نشانی نرگن سرُوپ نہکلنک ولوں مات لوک وچ پرگٹ کیتی گئی ہے۔

جس دی آن سرب سنسار نوں ۲۰۲۰ بکرمی نوں متی پوے گی۔ پنجاں پیاریاں دے نام اس طرح ہن :-

سیری ہشن سینگھ جی گڑگاؤں، سیری اندر سینگھ جی نوی دلی، سیری پریم سینگھ جی جیٹھووال امرتسر،

سِری ڈاکٽر • پال سِنگھ جی بھلائی پُر، سِری گُرمکھ سِنگھ جی بھلائی پُر،

سِری درشن سِنگھ جی لیکھاری للیاں جالندھر، سِری ناظر سِنگھ جی ناٹھیوال، اتے سِری ڈاکٽر رُوپ لال بٽرا کاؤنسلر دلی جوت
شبد ادھار،

پورن سِنگھ، پنج مُکھ تاج اتے چوڑاسی کلیاں والا چولا پا کے اتے ننکی تلوار ہتھ وچ لے کے سن جی۔
پنجاں پیاریاں دے پیلے بستر پہنے ہوئے سن، لیکھاری درشن سِنگھ کالے کپڑیاں دے لباس وچ نقاب پہنے کے گئے سن جی۔
ناظر سِنگھ نو گرتھ جو لیکھے جا چکے سن اوناں نوں لے کے نال گئے سن جی۔ ڈاکٽر رُوپ لال بٽرا پریم بندھن وچ گیا سی جی۔

جو پچن راشٹریتی نال اُس جگا راشٹریتی ہاؤس وچ ہوئے، نیچے لکھے گئے ہن جی : ★

بھگت بھگونت ایکا دھار، آد جگاد رکھائیندا۔ جگ جگ لوک مات لئے اوتار، ہرجن ساچے میل ملائیندا، ستجگ تریتا دواپر کریا
سچ وبار، راما کرشنا رُوپ وٹائیندا۔ غریب نانے لائے پار، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکار، دُشٹ ہنکاری آپ
کھپائیندا۔ کھڑگ کھنڈا پھڑ کٹار، تیر کمانا ہتھ اٹھائیندا۔ رتھ رتھوہی بنے گیروں گردھار، مہاسار تھی رتھ چلائیندا۔ ایکا رام نام گھٹ اُجیار،
جیواں جنتاں آپ سمجھائیندا۔ کلجگ اتم کھیل اپار، نرگن نرور آپ کرائیندا۔ جوتی جامہ الکھ اگم اپار، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ سرشٹ
سبائی ویکھے وپھچار، نو کھنڈ پرتھی کوڑ گُریار چار کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ ست دیپ ہاباکار، جیو جنت دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔
پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی پاونہارا سار، گرہ گرہ اندر مندر ویکھے وکھائیندا۔ ایکا شبد سچ جیکارا، ست ستوادی آپ لگائیندا۔ دو ہزار
بکرمی ہو تیارا، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ وپہ سو تیراں بکرمی شبد اگمی اک ہلارا، راج راجاناں شاہ سلطاناں آپ لگائیندا۔ راشٹریت
راجندر پرساد بھگت بھگونت ایکا گھر سہائے بنک دوارا، پنچم بھیٹ کھیوٹ کھیٹا آپ چڑھائیندا۔ ست رنگ نشانہ ستاں دیپاں وکھائے ایکا

گھر بارا، پنچم پنچ مُکھ صالائیندا۔ پنچم راج جوگ تاج آد جُگادی ساچی کارا، برہمنڈاں کھنڈاں کھیل کھلائیندا۔ چرن کول جوڑا جگت وِہارا، رام راج اک وکھائیندا۔ نام کھنڈا ڈنڈا بہارا، مٹمکھ جیواں آپ لگائیندا۔ ایک شبد سوہنگ لیکھیا لیکھ اپرا، آتم پرما تم میل ملائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، سرب جیاں دا سانجھا یارا، کھتری براہمن شوڈر وِیش ہندو مُسلم سکھ عیسائی ایک رنگ رنگائیندا۔ لکھ لکھ لیکھ بھیجے بھیجنہارا، وید کتیب بھیو نہ آئیندا۔ برہما وِشن شو پاوے سارا، نرگن اپنا پردہ لائیندا۔ وِہہ سو اٹھاراں بکرمی پہلی چیتر دوس وِچارا، سچ کٹارا ہتھ اٹھائیندا۔ بھارت کھنڈ سچ سرکارا، نو کھنڈ آپ وِڈیائیندا۔ وِہہ سو وِہہ بکرمی پندراں کتک کرے کھیل اکم اپارا، اکھ اگوچر اکم اتھاہ بے پرواہ شہنشاہ شاہ پاتشاہ اپنا حُکم سُنائیندا۔ ذات پات اُچ نینچ راؤ رنگ راج راجان سوہن اک دوارا، ورن برن میٹ مٹائیندا۔ تخت نواسی ایک تخت سُہائے ہر نرنکارا، سیس جگدیش تاج ٹکائیندا۔ ایک شبد ایک نام ایک ایشٹ گردیو وکھائے سرب سنسارا، واستک اپنا روپ دھرائیندا۔ کوڑ گڑیارا جوٹھ جھوٹھ ہوئے ہنگتا مایا ممتا موہ تھے دس نہ آئے کیسے وِہچارا، سچ وِہارا اک کرائیندا۔ راشٹریت پت پت بھگونت سہارا، بھگت بھیکھن رام رام میل ملائیندا۔ نام کھنڈا سچ کٹارا، اُپر سوہنگ لیکھیا لیکھ اپارا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ پندراں کتک وِہہ سد بیس سچ دہارا، نر نرنکارا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن میلے اپنے در، بھگت بھگونت پلو پھڑ، لوک مات نہ کھنڈے چھڈائیندا۔ راشٹریت راجندر پرساد، بھگت بھگونت میل ملائیا۔ آتم آنتر ملی ساچی داد، اٹھ پھر ہر گن گائیا۔ جگت میٹنی اندھیری رات، سچ سچ کر رُشنائیا۔ سوہنگ شبد سُناؤنی ساچی گاتھ، بونجا دیشاں حُکم سُنائیا۔ پرگٹ ہوئے کھلاپات، کھل نین نین مٹکائیا۔ سرِشٹ سبائی ویکھے مار جھات، لُکیا کھنڈے رہن نہ پائیا۔ لہنا دینا چُکائے ہتھو ہاتھ، ہرجن ویکھے تھاوں تھائیا۔ ویلے آنت پُچھے وات، آپ اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پچھلا لیکھا دئے سمجھائیا۔ آسو تین سچ دہارا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ادھی رات وقت وِچارا، روپ انوپ درس دکھائیندا۔ ایک ایک آیا چل دوارا، چال نرالی آپ رکھائیندا۔ دھن وِڈیائی ہر بھگت جو رسنا جھوا گئے ایکنکارا، اوم روپ ست سرُپ نظری آئیندا۔ اندر لُکیا ڈونگھی غارا، دس کیسے نہ آئیندا۔ نرگن نرگن نرگن ہو اُجیارا، سرگن سرگن سرگن آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگا

جُگنتر ویس دھر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ویس اولّا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ ساڈھے تِن ہتھ ویکھے اک محلا، سمبل نگری ڈیرہ لائیندا۔ وید ویاس پھڑایا پلا، پُران اٹھاراں ہر جس گائیندا۔ چار وید سنندیش گھلا، برہما ویتا آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگا جُگنتر اپنی دھار چلائیندا۔ راشٹری پت بھگت بھگوان، ایکات جنائیندا۔ ست دھرم دا سچ نشان، بھارت کھنڈ ہتھ وکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی مئے آن، سری بھگوان آپ منائیندا۔ ہتھ پھڑائے جگت کریان، بھگت نام اُپر لیکھ وکھائیندا۔ تریتا جگ دتا دان، کلجگ اتم اپنی جھولی پائیندا۔ کرے کھیل والی دو جہان، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ پہلی چیتر دوس مہان، وہہ سو اٹھاراں بکرمی نال رلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے دیونہارا دان، کایا پنج تت وکھائے جھوٹھ میان، نام کریان اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہر بھگتاں دیا کھائیندا، سر ہتھ رکھ نرنکار۔ آتم انتر جوت جگائیندا، نرگن روپ اپر اپار۔ کوئن کوٹ جنم دے پاپ گوائیندا، جس بخشے چرن پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا بخشے نام آدھار۔ ساچی اسپس ہر جگدیش، جن بھگتاں آپ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی پیسن رہیا پیس، ساچا راہ نہ کھئے وکھائیندا۔ ہرجن ہر بھگت ہر در گائن اک حدیث، ہر ہر نام رسنا اک سنائیندا۔ لہنا دینا چکے پیس پیس، بھگت بھگونت اپنے گل لگائیندا۔ تیرے ہتھ جھلائے چھتر ساچے سپس، ساچا سپس جگدیش بھگتاں آگے آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، راشٹری ملے ہر، کایا مندر اندر ڈونگھی کندر میل ملائیندا۔ سچ سہارا ہر ہر نام، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ پورن بھگونت پورن کرے کام، پوری اچھیا پور کرائیا۔ ساچے سنت سدا کرے پرنام، نیوں نیوں اپنا سپس جھکائیا۔ ستاراں سال بنیا رہیا انجان، سال اٹھارویں وجے ودھائیا۔ راشٹری ملے بھگوان، بھگون اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی اسپس آتم آس آسا پور کرائیا۔

☆ پہلی جیت ۲۰۱۸ یکرمی پریم سنگھ دے گرہ کرولباغ دلی ☆

آد پُرکھ سرب گنونت، آد جُگاد کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن مہا اگنت، بھيو ابھید چھپائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ناری کنت، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ ایکنکارا ایکا دھام سوبھاوت، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ آد نرنجن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ سری بھگوان وڈ بلکارا، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ ابناشی کرتا وسنہارا ٹھانڈے دربارا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ پارپریم آپے جانے اپنی کارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ کل ورتتا ہر نرنکارا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے ہو اُجیارا، نرگن نور ڈگمگائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت نواسی ساچے آسن سوبھا پائیا۔ حُکمی حُکم ڈھر فرمانا، ساچا رانا آپ جنائیا۔ در درویش بن در دربانا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ سیس جگدیش اپنے آگے آپ جھکائیا۔ آد آنت آپے جانے اپنا بھانا، بھانے وچ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، عقل کل اپنا ناؤں دھرائیا۔ عقل کل ہر ہر دھار، ہر ساچا آپ رکھائیندا۔ نرگن نرگن ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، سچ سنگھاسن سوبھا پائیندا۔ آد جُگادی ایکا کار، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ نہ کوئی دوسر میت مُرار، سگلا سنگ نہ کھئے جنائیندا۔ وسنہارا دھام نیار، دھام انڈٹھ اپنا روپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی مہا آپ گنائیندا۔ ساچی مہا ہر جنائے، لیکھا لیکھ نہ کھئے لکھائیا۔ نرمل جوتی آپ جگائے، آپ اپنا لئے پرگٹائیا۔ مات پت نہ کھئے بنائے، بھین بھائی ساک سجن سین نہ کھئے وڈیائیا۔ ساچے مندر آسن لائے، چھپر چھن نہ کھئے چھہائیا۔ رو سس سورج چن نہ کھئے چڑھائے، منڈل منڈپ نہ کھئے رُشنائیا۔ وشن برہما شو نہ کھئے پرگٹائے، ترے گن مایا بندھن نہ کھئے وکھائیا۔ پنج تت گھاڑن نہ کھئے گھڑائے، لکھ چوراسی نہ ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچ محلے سوبھا پائیا۔ سچ محلے ایکنکارا، ہر ہر ساچا آپ جنائیندا۔ آپے جانے اپنی دھارا، دھار دھار وچ پرگٹائیندا۔ لیکھا جانے اگم اتھاہ، بے پرواہ اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیوٹ کھیٹا بن ملاح، کرے کھیل سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا حُکم آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا بھيو کھولنہارا،

اپنی دیا آپ کھائیا۔ اپنے مندر کر پسارا، نج گھر بیٹھا آسن لائیا۔ روپ رنگ تے وسے باہرا، ریکھ بھیکھ نہ کھئے جنائیا۔ تخت نواسی نرگن دھارا، سچ سنگھاسن ایکا جوت کرے رُشنائیا۔ اپنی اچھیا ساچی بھچھیا بھر بھنڈارا، اپنی جھولی آگے ڈاپیا۔ آپے لیکھا دیونہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی کل آپ ورتائیا۔ اپنی کل آپ ورتنتا، گن اوگن نہ کھئے جنائیندا۔ کرے کھیل سِری بھگوتتا، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ آپے ناری آپے کنتا، آپے ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی کیرپا آپ کر، ہر پردہ آپ اٹھائیندا۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ آد پُرکھ دین دیاں، بے آنت بے آنت جو اکھوائیندا۔ آپے گھالے اپنی گھال، اپنا آنت اپنے وچ ٹکائیندا۔ پُرکھ ابناشی شاہ سلطان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے ہونے جانی جان۔ جانہار پُرکھ سرتھ، اک اکل کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوارے رسیا وس، تھر گھر ساچے چرن چھپائیندا۔ تھر گھر مارگ اپنا دس، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا حکم آپ ورتا آد جگادی اک نرنکار، ساچے در آپ سُنائیندا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، ہر ساچا اپنا آپ سُنائیندا۔ آپے ہونے شاہ پاتشاہ راج راجانا، سیس جگدیش ایکا سوہیا پائیندا۔ آپے راگ آپ ترانہ، ناد انادی آپ وجائیندا۔ آپے پرم پُرکھ ہونے مہربانا، دین اپنی دیا آپ کھائیندا۔ آپے ساچے مندر اُچ محل وسے اک مکانا، استھل دوارا آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوار گھاژن گھڑ، اندر وڑ مکھ چھپائیندا۔ سچکھنڈ دوار گھاژن گھڑیا، باڈی کھئے نہ بنت بنائیا۔ نرگن پُرکھ اکال نرائن نریا، نورو نور ڈگمگائیا۔ اپنا کھیل آپے کریا، کھیلنہارا آپ ہو جائیا۔ ایکا نرگن نور اُجیار اپنے اندر دھریا، دیا باقی نہ کھئے ٹکائیا۔ اپنا ناد شبد دُھن آپ سُنائے آپے سُننہارا ----- ہر ہر انہو پراکش کرائیندا، اگم اگمڑی کار۔ گر گر روپ مات دھرائیندا، شبدی شبد کر اُجیار۔ بھگت بھگوت ویکھ وکھائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ سنت سہیلے میل ملائیندا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ گُرمکھ اپنی گود بہائیندا، دوس رین کرے پیار۔ گُرسکھ ساچا سنگ نبھائیندا، وچھڑ نہ جائے میت مُرار۔ جو جن آسا ترشنا من رکھائیندا، منگے منگ چرن دھوڑ ساچی خاک چہار۔ نر نرنکارا کھیل اپار روپ انوپ آپ دھرائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے گھٹ گھٹ کرے آپ وچار۔ ہر ستگر سچا شہنشاہ، آد جگاد

سمایا۔ گرگر شبدی بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا ویس وٹایا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھا، آپ اپنی دیا کھایا۔ سنتن آتر آتم دئے سمجھا، بودھ گیان اک سمجھایا۔ گرمکھ کایا گر لیکھا دیوے پا، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ گرسکھاں جپئے ایکان، ناؤن زرنکارا مول وکھایا۔ سدا سہیلا رکھے سر ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب جنم ویکھ وکھایا۔ پورب جنم جان دا، ہر سچا ستگر میت۔ کرے کھیل سری بھگوان دا، آد جگادی ساچی ریت۔ آتم آتر برہم پاربرہم ایکا رنگ مان دا، لیکھا جانے ہست کپٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اک اتیت۔ کھیل اتیت یُنجان یوگی، جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ بھگتاں اندر بھگتی بھوگی، ساچا بھوگ اک وکھائیا۔ جگت برہوں وچھوڑا کئے روگ روگی، مایا ممتا موہ چکائیا۔ ایکا ناتا بدھاتا بندھائے ڈھر سنجوگی، سچ سنجوگ اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لیکھا لیکھے پائیا۔ پورب لیکھ مُکاون، گر گوبند کر پیار۔ کایا نگر اک بساونا، کایا دیا باقی جوتی کر اجیار۔ پنچم تت میٹ مٹاونا، رتی رت رت نکال۔ برہم مت اک وکھاون، لیکھا جُکے شاہ کنگال۔ سمرتھ پُرکھ درس دکھاون، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیونہارا جیا دان۔ جیا دان جیون جگت، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ ہرجن اٹھائے ساچے بھگت، بھگون ہتھ وڈیائیا۔ آپ سہائے اپنا وقت، وار تھت نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھ دئے پڑھائیا۔ ایکا اکھ نیش اکھ رگن، گنونت آپ جنائیندا۔ چھٹی راگ نہ رہیا سُن، ناد دھن اک وجائیندا۔ لکھ چوراسی چھان پُن، گرمکھ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وست امولک اک ورتائیندا۔ وست امولک ہر ہر تھار، تھر گھر ساچے آپ ورتائیا۔ جگا جگنتر ساچی کار، کرتا پُرکھ مات کرائیا۔ نت نوت ہو اجیار، بھگتن میت ویس وٹایا۔ ابناشی اچت میت مُرار، سکلا سنگ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس سچا شہنشاہیا۔ آتم درس آتم درسی آتم رنگ، آتم آتر آپ چڑھائیندا۔ آتم سیجا آتم پلنگ، آتم رسیا آپ ہنڈھائیندا۔ آتم ناد آتم مردنگ، آتم تال تلواڑا آپ وجائیندا۔ آتم آتر ایکا منگ، پر ماتم آتم ایکا میل ملائیندا۔ بخشنہارا پرمانند، نجاند وچ سمائیندا۔ مکھ شرمائے سورج چند، نرگن جوت ڈگمگائیندا۔ دُئی دویتی مٹائے کندھ، بجر کپاٹی توڑ ٹرائیندا۔ بن رسنا جہوا آپ سُنائے اپنا چھند، بتی دند نہ کھئے پلائیندا۔ اٹھ پھر اک اند، جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، وست امولک جھولی پائیندا۔ وست امولک ساچی دات، گر ستگر آپ ورتائیا۔ گرمکھ کرے اتم ذات، ذات اذاتی میٹ مٹائیا۔ چرن کول بندھائے ساچا نات، در گھر ساچے ملے وڈیائیا۔ اک سُنائے اگتی گاتھ، لیکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ لہنا دینا چُکے پوچا پاٹھ، جس ملے سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دئے جنائیا۔ بھیو کھلائے ہر نرنکار، کایا مندر اندر ویکھ وکھائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش، پنج تت من مت بڈھ پردہ آپ اٹھائیندا۔ نو در ویکھے وارو وار، ویکھنہارا مُکھ چھپائیندا۔ سَکھمن ناڑی ٹیڈھی بنک ٹیڈھی غار، ڈونگھی گندر سوہیا پائیندا۔ ایڑا پنگل دئے سہار، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ امرت اتم بخشے ٹھنڈی ٹھار، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اجیار۔ اگیان اندھیر مٹائیندا۔ شبد اناد سچّی دھنکار، انحد تال آپ وجائیندا۔ بجر کپاٹی لائے پاڑ، دئی دویتی میٹ مٹائیندا، اتم سیجا کر شنکار، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ سُرتی شبدي اک پیار، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ ناری کنت سوہے اک دوار، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ بریم پاربرہم میل ملائے ایکا دوار، ملیا میل وچھڑ نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دسم دواری بھیو چُکائیندا۔ دسم دواری پردہ کھول، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنا نعرہ آپے بول، آپے دئے سمجھائیا۔ اپنے کنڈے آپے تول، اپنے لیکھے لئے لگائیا۔ آپے بیٹھا رہے اڈول، گرمکھ اڈول اڈل آپ بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے میل لائے ملائیا۔ دسم دواری پردہ لاه، اپنی دیا کھائیندا۔ گرمکھ سچن نال ملا، سُن اگم پھیرا پائیندا۔ سُن اگتی ڈیرہ ڈھاہ، اپنا چرن اٹھائیندا۔ تھر گھر ساچا لئے کھلا، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ تھر گھر داریوں آپ اپنا پردہ اٹھا، رُپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ سچکھنڈ دوار ویکھے سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنی کل آپ دھرائیندا۔ تخت نواسی اُپر بیٹھ، اپنا بنک دئے سہا، بنک دواری بھیو نہ آئیندا۔ گرمکھ سچن میت مُرار، سنت کنت بھگونت چرن کول لئے بہا، چرن چرنودک مُکھ چوائیندا۔ جوتی جوت لئے ملا، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، اپنے رنگ رنگائیندا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارے وسے ٹھاکر، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ لوک مات پنج تت کایا چوٹی ویکھے ٹھاکر، ٹھگ ٹھگوری آپے پائیا۔ نرگن رُپ اگم اتھاہ نرور پُرکھ ہر ہر ٹھاکر، در گھر ساچے سوہیا پائیا۔ ترے گن بدھا مایا لدھا جیو جنت ٹھاکر، ٹھاکر ایکا راہ تکائیا۔ صاحب سچا ٹھاکر،

جُگ جُگ ویس وٹائیا۔ گُرسکھ نانا مئے بهانا جگت ٹھاکر، نیتر نین اٹھائیا۔ شاہ پاتشاہ ساچا رانا ہر سوڈاگر، لوک مات مار جہات ایکا ونج کرائیا۔ پنج تت کایا چولا رتی رت ویکھ رتناگر، ٹھاکر اپنا پردہ لاپیا۔ جس جن کرم کرے اُجاگر، آپ اپنا میل ملائیا۔ چرن کول کول چرن ایکا دیوے آدر، جنم جنم دی ترشنا بھکھ گوائیا۔ میل ملاوا کرتا قادر، کریم رحیم سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ سو ٹھاکر ہوئے بہادر، جس ٹھاکر ملیا سچا شہنشاہیا۔ من منوا اندر رہے نہ ناظر، ہنکار گڑھ آپ ٹڑائیا۔ صدق صبوری دیوے سچی صادر، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا ٹھاکر جگت ربیا ٹھکرائیا۔ جگت ٹھاکر لگے ٹھوکر، ہر ہر ساچا آپ لگائیندا۔ بن ہر نامے دسے چوکھر، مانس جنم مل کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت وید ساچی حکمت، کایا مندر آپ سمجھائیندا۔ ساچی حکمت ایکا منتر، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سوہنگ نام ایکا نستر، رتی رت ویکھ وکھائیندا۔ کایا چولی رنگے بستر، رنگ مچھئی آپ چڑھائیندا۔ مانس جنم بنائے بنتر، کاگ ہنس روپ وٹائیندا۔ لیکھا جانے جگا جگنتر، پورب جنان بھول پھلاٹیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا ٹھاکر ہر اکھوائیندا۔ ہر ٹھاکر ابناس، آد جگاد سمایا۔ جن ٹھاکر ہر کا داس، نیوں نیوں بیٹھا سیس جھکایا۔ ساچا ٹھاکر ستگر وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جگت ٹھاکر کیوں ہوئے اُداس، ستگر مایا پردہ دئے چُکایا۔ نج ٹھاکر نج رکھے واس، نردھن ساچا میل ملایا۔ جگت ٹھاکر رسنا جہوا ہلائے پون سواس، ہر ٹھاکر رسنا جہوا نہ کھئے ہلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرنہارا بند خلاص، سو ٹھاکر ہرجن بہایا۔ واہ واہ ٹھاکر ٹھاکر میلا، جگت ٹھوکر نہ کھئے لگائیا۔ آپے گرو آپے گر چیلا، گوبند گر گیا سمجھائیا۔ پارہم پرہ سجن سہیلا، گھر ساچے ملے ساچا ماہیا۔ درس دکھائے اک اکیلا، کلجگ وچھوڑا پندھ کٹائیا۔ اچرج کھیل اپنا کھیلا، وید کتیب بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنے نام دئے وڈیائیا۔ نام وڈیائی ٹھاکر گنوت، گن ٹھاکر ہر جنائیندا۔ جن ٹھاکر ملے ہر بھگوت، سو ٹھاکر سوہیا پائیندا۔ جن ٹھاکر رسنا جہوا منیا منت، سو ٹھاکر ہر گن گائیندا۔ جس ٹھاکر ملیا ایکا کنت، سو ٹھاکر سوہاوت نار کہائیندا۔ جس ٹھاکر چولی چڑھیا رنگ بسنت، سو ٹھاکر مل مل منگل گائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آتم آتر اک گیان، ایکا شبد نام درڑائیندا۔ ٹھاکر دیوے اک گیانا، گھر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ شبد ناد دھن ترانہ، گرہ مندر آپ

سُنائیآ۔ من ویراگی ہویا نانا، پنج شیطان رہن نہ پائیآ۔ آسا ترشنا پندھ چُکانا، مایا ممتا موہ دئے مٹائیآ۔ ایکا راگ سُنائے گانا، آپ اپنی کرے شنوائیآ۔ شبد سندیش دُھر فرمانا، نہ نریش کرے پڑھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت بندھن ویکھ وکھائیآ۔ جگت بندھن ویکھ وکھائیآ، کرپا ندھ گن ندھان۔ ہرجن ساچے میل ملائیندا، آتم آنتر کر پروان۔ پنج آب پندھ مکائیندا، پنچم میٹ جھوٹھ دکان۔ چوڈاں ہٹ پھول پھولائیندا، اندر مندر مار دھیان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا درس دیوے دان۔ ایکا جوت پرگٹے ٹھا کر گھٹ، ہر ستگر دیا کھائیندا۔ کرے پرکاش لٹ لٹ، روپ انوپ رنگ وکھائیآ۔ دئی دوت میٹے پھٹ، امرت میگھ اک برسائیندا۔ لہنا دینا چُکے تیرتھ تٹ، اٹھسٹھ کایا مندر اندر دھار وہائیندا۔ رسنا جہوا جو رہی رٹ، پن رسنا جہوا اپنا نام چپائیندا۔ پار کرائے چوڈاں لوک چوڈاں طبق چوڈاں ہٹ، پُرکھ سمرتھ اپنی دیا کھائیندا۔ اپنی وست گرمکھ اندر دیوے گھت، گرسکھ خزانہ آپ بھرائیندا۔ پنجان چوراں پائے نتھ، اپنے پیراں ہیٹھ دہائیندا۔ سادھ سنگت ہویا اکٹھ، شُبھ دہاڑا اک وڈیائیندا۔ پہلی چیت میل ملایا بیس پکرمی اک اٹھ، اٹھاراں گرسکھ چرناں ہیٹھ دہائیندا۔ کایا مندر اندر گیتے اُلٹی لٹھ، گیتے اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہنکاری بُرج جائے ڈھٹھ، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ تن پھنائے ساچا پٹ، اپنی ہتھیں سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت جوت نال پرگٹائیندا۔ ایکا جوت کرے اُجالا، ہر ستگر ہتھ وڈیائیآ۔ کلجگ اتھ کرے کھیل نرالا، نرگن نرویر سچا شہنشاہیآ۔ لیکھا جانے شاہ کنگالا، شاہ کنگال ایکا رنگ رنگائیآ۔ گرمکھ گر گر دیک دیا آپے بالا، تیل باقی نہ کھئے وکھائیآ۔ ترے گن مایا توڑ جنجالا، ترے گن اتینا اپنا کھیل آپ کرائیآ۔ گھر وچ گھر وکھائے سچی دھرمسالہ، گرہ اندر مندر سوہا پائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جوت کرے رُشنائیآ۔ ایکا جوت نرگن دھار، نرگن نور آپ دھرائیندا۔ گرسکھاں دیوے کر پیار، ستگر ساچی سیو کھائیندا۔ اوکھی گھاٹی چڑھ ایکا وار، ساچا پوڑا آپ لگائیندا۔ نیتر نین کھول کرے اُجیار، نج نیتر آپ کھلائیآ۔ چوٹھ پد کر پیار، گرمکھ ساچے دھام سہائیندا۔ پنچم میلا میت مُرار، پیا پریم اپنا سنگ رکھائیندا۔ چھیویں چہر چہن نہ کھئے آدھار، ہرجن در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ ستویں ست ستوادی ست پُرکھ نرنجن میت مُرار، آد جگادی برہم برہمادی ویکھ وکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

اپنی جوت آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جاتا کھیل اولاً، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ جس جن پھڑائے اپنا پلا، پاربرسم ہوئے سہائیا۔ گھٹ گھٹ اندر وسیا اک اکلّا، ویکھنہارا تھاؤں تھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، آپے جوتی نور دھر، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ نور نورانہ ڈگمگا، اندھ اندھیر گوائیندا۔ شاہ رگ اُپر بیٹھا ڈیرہ لا، سچ سنگھاسن آسن سوہیا پائیندا۔ کلاپت پنے آپ ملاح، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ پہلی چیتر دیوے سچ صلاح، سوہنگ شبد اک سمجھائیندا۔ پھڑ پھڑ اپنے بیڑے لے چڑھا، ستگر پورا سیو کرائیندا۔ جگت جھیرے دے مکا، جس جن اپنے جھیرے پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جوت نور نور جوت جوت جوت وچ رکھائیندا۔

جگت ترشنا بھکھ مٹے پیاس، جس جن ستگر دیا کرائیندا۔ ایک نام دیوے ساچی راس، اتوٹ اٹوٹ ورتائیندا۔ لیکھا چکے دس دس ماس، مات گریہ پھند کٹائیندا۔ گھر مندر وکھائے ساچی راس، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ وچ پرہاس، نت نوت سیو کرائیندا۔ سدا سہیلا جس جن وسے پاس، سو جن آس نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا گن اک سمجھائیندا۔ مٹے پیاس گر ستگر چرن، چرن چرنودک مکھ چوائیا۔ انتر آتم کھولے ہرن پھرن، نیتر نین اک گھلائییا۔ بھے چکے مرن ڈرن، بھو سیس نہ ہور وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک نام دے وڈیائییا۔ ہر کا نام وست امول، گرمکھ ونڈ ونڈائییا۔ جو جن رکھے اپنے کول، جگت ترشنا بھکھ نیڑ نہ آئییا۔ سدا سدا سہیلا رکھے اڈول، اڈل بے پرواہییا۔ اپنا کرے کیتا پورا قول، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ ہرجن ہردے اندر جائے مول، ست سروپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت ترشنا دے گوائیا۔ جگت ترشنا ہوئے دور، آسا آسا وچ سہائیندا۔ درس دکھائے حاضر حضور، ہرجن ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، دُرمت میل آپ گوائیندا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، ایک منتر نام درڑائیندا۔ ہرجن ہر ہر آسا منسا پور، جو جن ایک اوٹ رکھائیندا۔ ایک اوٹ رکھنی آس، ہر ستگر دے وڈیائییا۔ ایک نام کرے ترپتاس، ترے ترے لیکھا مول چکائییا۔ نیج گھر آتم کرے واس، نیجانند رس چکھائییا۔ نرگن سرگن ہوئے داسی داس، سیوک ساچی سیو کرائیا۔ گرسکھ ہوئے نہ کدے

نراس، جس سَتگرِ ملیا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت ترشنا دئے گوائیا۔ جگت ترشنا جائے چُھٹ،
 سَتگر پُورا آپ گوائیندا۔ آسا ترشنا وچوں کڈھ کُٹ، شبد کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ امرت جام پیائے گھٹ، سانتک ست ست ورتائیندا۔
 جس جن اُپر جائے تھ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت ترشنا پندھ مکائیندا۔ جگت ترشنا مکے
 پندھ، گر چرن سچے سرنائیا۔ رسنا تجاؤنا مدرا ماس گند، امرت آم جام مکھ لگائیا۔ دئی دویتی ڈھائے بہرماں کندھ، مایا پردہ دئے
 چُکائیا۔ شبد سُنائے سہاگی چھند، سو پُرکھ زرنجن وڈ وڈیائیا۔ مایا ممتا کرے کھنڈ کھنڈ، آسا ترشنا دئے جلائییا۔ گرسکھ سہاگن نار نہ ہویئے
 رنڈ، جس ملیا ایکا ماہیا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی چھوڑ دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت ترشنا دئے
 گوائیا۔ جگت ترشنا مٹے بھکھ، بھکھیاں بھکھ گوائیندا۔ اک اُچائے ساچا سُکھ، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔ مات گریہ نہ ہویئے اُلٹا رُکھ،
 لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ سفلی کرائے مات ککھ، جو جن چرنی سپس جھکائیندا۔ اُجل ہویئے جگت مکھ، مکھ مکھڑا آپ صلاحندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت بھکھ آپ گوائیندا۔ سَتگر چرن ہر کا دوار، ہری ہر آپ جنائیندا۔ سَتگر چرن ست
 پیار، ست ستوادی ست سمجھائیندا۔ سَتگر چرن ناتا توڑے جگت سنسار، جگت جگت اک وکھائیندا۔ سَتگر چرن مانس جنم پیج دئے
 سوار، مانس مانکھ لیکھ لائیندا۔ سَتگر چرن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا گھر وکھائیندا۔ سَتگر چرن ساچا گھر،
 ست پُرکھ زرنجن آپ بنائیندا۔ گرسکھ چُکے جھوٹھا ڈر، بھہ بہیانک نہ کویئے وکھائیندا۔ آتم نپائے ساچے سر، نرمل نیر آپ وائیندا۔ سُر
 سوانی لئے پھڑ، شبد شبدي میل ملائیندا۔ پوڑے پوڑے جائے چڑھ، آؤندا جاندا دس نہ آئیندا۔ ہرجن جس تیرا گھاڑن لیا گھڑ، سو تیری
 سیو کھائیندا۔ اپنی کرنی آپے رہیا کر، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک رکھائے چرن اوٹ، مایا
 ممتا کڈھ کھوٹ، ہوئے ہنگتا آپ گوائیندا۔ چرن کول ساچا ناتا، گر سَتگر آپ بندھائیا۔ کلجگ مٹے زین اندھیری راتا، ساچا چند کرے
 رُشنائیا۔ اک سُنائے ساچی گاتھا، اُنتر منتر کرے پڑھائیا۔ میل ملائے کھلاپاتا، کامل اپنی دیا کھائیا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، جس سر
 اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آگے رکھے نیڑے واٹا، دُور دُراڈا پندھ مکائیا۔ چتر گپت نہ کھولے کھاتا، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ لاڑی موٹ، جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، ہر چرن دئے وڈیائیا۔ ہرجن ناتا جوڑ، جوڑی جوڑ میل ملائیندا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، نرگن سرگن گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ مٹھا رس کرے ریٹھا کوڑ، مکھ امرت جام پیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، پچھلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ رکھے رکھنہار، دیا کھائیندا۔ جیو جنت نہ کرے وچار، کھیل کھائیندا۔ جگ جگ ویس انیک نرنکار، لوک مات پھیرا پائیندا۔ ایکا گر اک اوتار، ایکا حکمی حکم پھرائیندا۔ لکھ چوراسی پاونہارا سار، گھٹ گھٹ اپنا روپ دھرائیندا۔ گرمکھ ساجن کرے پیار، آپ اپنے ویکھ وکھائیندا۔ جگت بگری لے سوار، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ کایا گگری نرگن جوت کرے اجیار، نور ظہور آپ درسائیندا۔ سچ سمگری کر تیار، اپنی ہتھیں ہون کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، جگ بگری آپ بنائیندا۔ جگ بگری جگ جانیا، جانہار گوپال۔ بھیو نہ پائے کھئے شگھڑ سیانیا، پُرکھ ابناشی کھیل نیار۔ جس جن بخشے چرن دھیانیا، آپ اپنی کړپا دھار۔ سو جن ہوئے پروانیا، ملے میل ہر میت مُرار۔ لیکھا جانے دو جہانیا، کھیلے کھیل وچ سنسار۔ گرمکھ گرسکھ در آئے کرے پروانیا، جنم کرم پورب آپ وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، مانس جنم جگت جگ بگری، سنگ بھگتن لے اُدھار۔ بھگتن روپ سادھ سنکت، ہر ستگر آپ وڈیائیندا۔ اندرے اندر چڑھی رنگت، رنگنہارا ایکا رنگ رنگائیندا۔ جگت ترشنا مٹی بھکھ ننگت، بھکھیاں ننگیاں اپنے گلے لگائیندا۔ گرسکھ گرمکھ ہرجن ہر بھگت دو جے در نہ جائے منکت، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ پہلاں توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، دو جا در پھیر وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، ہر بھگت آپ وڈیائیندا۔ سادھ سنکت بھگتن روپ، بھگون اپنی دیا کھائیا۔ کرے اجیار چار کوٹ، نو کھنڈ اک رُشنائیا۔ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ دئے وڈیائیا۔ آپ اُپجائے پوت سپوت، سدا سہیلا پتا مائیا۔ ہر کا ناؤں دھاگا سوٹ، ہرجن ساچے نال بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، بھگت بھگوت ایکا دھام بیٹھے آسن لائیا۔ بھگتن دھام بھگون داس، داسی داس سیو کھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناش، ابناشی کرتا اپنا ویس وٹائیندا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، ستجگ تریتا دواپر کلجگ اتم آپ ہنڈھائیندا۔ ہرجن ہردے اندر کر کر واس، ہر کا روپ آپ درسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، جن ہر جن ایکا گھر بہائیندا۔

☆ ۲ چیتہ ۲۰۱۸ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ شکور بستی دلی ☆

اک اِکلا ایکنکار، عقل کل دھار چلائیندا۔ قادر قدرت کرے پیار، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ ترے ترے لوآں ہو اُجیار، ترے ترے اپنا بندھن پائیندا۔ چوٹھے سہائے بنک دوار، بنک دواری سوہیا پائیندا۔ پنچم میلا میت مُرار، پنچم پنچ رنگ رنگائیندا۔ چھیویں شاستر سمیت کرے خوار، ایک اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ ستویں ست ستوادی ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کھائیندا۔ اٹھان تتان ویکھنہارا وارو وار، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی جانے نو دوار، نو نو اپنا پردہ لائیندا۔ دہ دس ایک نام نام کرے جیکار، جگت جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن نرگن میلا میت مُرار، نرگن چیل نرگن گر روپ دھرائیندا۔ نرگن مندر نرگن گھر بار، نرگن آسن سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ نرگن راجا نرگن سکدار، نرگن شاہو بھوپ اکھوائیندا۔ نرگن حکم نرگن ورتار، نرگن دھر فرمانا آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھارا آپ پرگٹائیندا۔ ساچی دھارا ہر گوبند، گوبند گڑھ سہائیا۔ ہرجن جنائے بنائے اپنی بند، پتا پوت وڈی وڈیائیا۔ نام سرور دھار وپائے ساگر سندھ، گہر گمبھیر سچا شہنشاہیا۔ لیکھ چکائے سُریت اند، شنکر برہما پندھ مکائیا۔ دیناں ناتھ گنی گہند، گن اوگن اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مارگ آپ لائیا۔ ساچا مارگ ہر ہر راہ، ہر کا پوڑا آپ بنائیندا۔ ست سرُپی شبد ملاح، گر ستگر ناؤں دھرائیندا۔ نو نو کھیڑا دے وسا، جھوٹھا جھیڑا آپ مکائیندا۔ ہتھ ہتھ بیڑا دے چلا، ایک چپو نام رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ آپ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنا ناؤں بنائے ساچا جاپ، جیو جیت جیت سکھ پائیا۔ اپنا ناؤں کرائے وڈ پرتاپ، پاربرہم بے پرواہیا۔ اپنے ناؤں گوائے جگت سنتاپ، سنسا روگ رہے نہ رائیا۔ اپنے ناؤں مٹائے کوٹن پاپ، پت پاپی لے ترائیا۔ اپنے ناؤں مٹائے اندھیری رات، ست ستوادی چند چڑھائیا۔ اپنے ناؤں کھلائے ہاٹ، لکھ چوراسی ایک ونج وکھائیا۔ اپنا ناؤں بنائے تیرتھ تاٹ، سر سرور مچن اک نہائیا۔ اپنا ناؤں سُنائے اپنی گاتھ، آنتر منتر اک پڑھائیا۔ اپنا ناؤں بھيو کھلائے ترے لوکی ناتھ، لوآں پُریاں ویکھ وکھائیا۔ اپنا ناؤں چلائے ایک راتھ، ہرجن ساچے لے چڑھائیا۔ اپنا ناؤں بنائے پوجا پاٹھ، ایک ڈھولا ساچا گائیا۔ اپنا ناؤں جنائے تیرتھ تپ جت ست ہاٹھ، ست سنتوکھ روپ دھرائیا۔ اپنا ناؤں

رکھائے اُتم ذات، ورن برن نہ ونڈ ونڈائیا۔ اپنا ناؤں بنائے پتا مات، ہرجن ساچے گود اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا ناؤں بنائے گردیو، ایشٹ رُوپ آپ اکھوائیا۔ اپنا ناؤں پرگٹائے الکھ ابھیو، الکھ الکھنا سچا شہنشاہیا۔ اپنا ناؤں لگائے سیو، سرشٹ سبائی ویکھے تھائوں تھائیا۔ اپنا ناؤں دھرائے رسنا جہو، جیو جنت ہر جس گائیا۔ اپنا ناؤں وکھائے امرت پھل ساچا میو، مٹھا رس اک پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ چلائییا۔ اپنا ناؤں کرے پرتکھ، پارہم بھیو نہ آئیندا۔ اپنا ناؤں کرے وکھ، رُوپ انوپ آپ دھرائیندا۔ اپنا ناؤں گُرمکھاں اندر دیوے رکھ، ساچے مندر آپ ٹکائیندا۔ اپنا ناؤں آپے دس، ساچے مارگ آپے پائیندا۔ اپنا ناؤں وکھائے امرت رس، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ اپنا ناؤں دیوے ہس ہس، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھارا اک وکھائیندا۔ اپنا ناؤں کرے بلوان، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائییا۔ اپنا ناؤں جھلائے نشان، دو جہاناں آپ ہلائییا۔ اپنا ناؤں بنائے سچ ودھان، ساچا منڈل اک سمجھائیا۔ اپنا ناؤں جنائے اک گیان، گرہ منتری اپنا ناؤں رکھائیا۔ اپنا ناؤں آپے دیوے ہر جو آن، پن ہر اور نہ کھئے سمجھائیا۔ اپنا ناؤں رکھے آن، نو نو ڈنک وجائیا۔ اپنا ناؤں دھر فرمان، دھر دی بانی رُوپ وٹائییا۔ اپنا ناؤں آپ کرے پردھان، لوک مات وجے ودھائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ ویکھ وکھائیا۔ اپنا ناؤں کرے پرسدھ، ابناشی کرتا ایکنکاریا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹائے اپنی کر کر بدھ، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھا رہیا۔ اپنا ناؤں داسی داس کرائے نو ندھ، اٹھاراں سدھ مکھ شرما لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں آپ پرگٹا لیا۔ اپنا ناؤں کرے اُجیارا، ہر ساچا سچ وڈیائییا۔ اپنے ناؤں کرے پسارا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا رنگ رنگائییا۔ اپنا ناؤں بولے جیکارا، جے جیکار آپ سُنائییا۔ اپنا ناؤں بنائے سچا ہتھیارا، چند پرچنڈ آپ چمکائییا۔ اپنا ناؤں اپنے ہتھ رکھائے زینکارا، سچ کٹارا میل ملائییا۔ راج جوگ جوگ راج ایکا دھارا، چرن کولان نال بندھائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا راہ آپ پرگٹائییا۔

☆ ۲ چیت ۲۰۱۸ بکرمی لال سنگھ دے گرہ پرتاپ نگر نوین دلی ☆

سو پُرکھ نرنجن ہر کرتارا، آد جگاد سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن پروردگارا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن رام اپارا، آپ اپنا بل رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سانجھا یارا، اک اکل کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وسے دھام نیارا، سچکھنڈ دوارے سو بھا پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھولے بند کواڑا، تھر دوارا آپ کھلائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، درگاہ ساچی آسن لائیندا۔ راج راجانا ایکنکارا، عقل کل اپنا ویس وٹائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن در درویش بن دربانا، الکھ نرنجن اپنا سیس آپ جھکائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ورتنہارا دھر فرمانا، حکمی حکم حکم سُنائیندا۔ آپے جانے اپنی دھارا، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ نرگن نرویر نراکارا، اکال مورت اجونی ربت بھو کھئے نہ پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ اپنا کرے پیارا لیکھا جانے ناری کنت بہتارا، ساچی سیج آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ اُپائے سْت دُلارا، شبد شبدي ناؤں اُپجائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن دیونہارا وست تھارا، اپنی وست آپ پرگٹائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا روپ آپا وچوں کر نیارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وشن وشنو دئے آدھارا، واستک آپ وکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، اپنا امرت آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنے مندر کرے کھیل نیارا، نیتر نین دس کسے نہ آئیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنی پھل پھلواری ویکھے گل گلزارا، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنی پیج آپ سوارا، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن پاربرسم برسم دئے آدھارا، کول کولا آپ کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آپ اپنا کھیل وکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی دھار، سْت سْتوادی آپ چلائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربار، در دوارا اک اُپائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نرگن دیا باقی وکھائے سچ سچ دھرمسال، درگاہ ساچی آپ ٹکائیا۔ سو پُرکھ نرنجن آد جگادی دین دِیال، دین ناتھ وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنی کرے آپ پرتپال، پرتپالک سچا شہنشاہیا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنی گھال آپے گھال، آپے ویکھے تھاوں تھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نرگن روپ شبد دلال، سچ ساچی سیو کھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وشنو بنائے اپنا لال، آپ اپنی گود سہائیا۔ سو پُرکھ نرنجن برہما ویتا رلائے نال، پاربرسم وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سُن سُن اگم سرت سنہال، اپنا بھو آپ کھلائیا۔ سو پُرکھ نرنجن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا

شنکر دئے وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ترے ترے اتیتا، ترے بھون دھنی اکھوائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ٹھانڈا سیتا، در گھر ساچے سو بہا پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا میتا، ایکنکارا سنگ رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بیٹھا رہے آپ اتیتا، محل اٹل اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، برہما وشن شو اپنے آگے دھر، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بن ملاح، نرگن اپنا بیڑا آپ چلائییندا۔ سو پُرکھ نرنجن الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ اپنی کھیل کھلائییندا۔ سو پُرکھ نرنجن آپے پتا آپے ماں، ست ڈلارا اپنی گود سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنی رچنا آپ رچا، ہر ہر آپے ویکھ وکھائییندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا منگل آپے گا، ناد نرنکارا آپ پرگٹائییندا۔ سو پُرکھ نرنجن آپے وسے ساچے تھان، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا انجن آپے پا، پرکاش پرکاش وچ رکھائییندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا سجن آپ اکھوا، آپ اپنا میل ملائییندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا بندھن آپے پا، بندی چھوڑ آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی کل اپنے ہتھ رکھائییندا۔ سو پُرکھ نرنجن سری بھگونت، اک اکل کھیل کھلائییندا۔ لیکھا جانے آد آت، آد آت اپنے وچ چھپائییندا۔ وشن برہما شو بنائے بنت، گھرن بہنہارا پُرکھ سمرتھ بھیو کھئے نہ پائیندا۔ اک جنائے شبد منت، نام ندھانا جھولی پائیندا۔ بھیو چکائے ناری کنت، کنت کنتوبل سیج سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا حکم ہر سندیش، نر نریش شبد سنائیندا۔ نر نریش ہر نرنکارا، نرگن اپنا بل وکھائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، ساچے تخت سو بہا پائیا۔ ترے ترے میلا ایکا وارا، ایکا گھر وجے ودھائیا۔ ایکا ناد ایکا شبد ایکا دھنکارا، ایکا رہیا سنائیا۔ ایکا ایشٹ ایکا دیو ایکا جوت نور اجیارا، ایکا سیس جگدیش سو بہا پائیا۔ ایکا چرن کول کرے نمسکارا، ایکا مستک دھوڑ ٹکا لائیا۔ ایکا وسے سب توں باہرا، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ ایکا برہما وشن شو کرے پیارا، سو پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا گن آپ سمجھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نرگن اپنا گن جنائیندا، لیکھا لیکھ نہ کھئے وکھائیا۔ وشن برہما شو آپ اپنائیندا، آپ اپنی دیا کھائیا۔ اپنا رنگ آپ رنگائییندا، اتر کدے نہ جائیا۔ اپنے در آپ بہائییندا، در درویش سیو کھائیا۔ دھر فرمانا اک جنائیندا، بھل کھئے نہ جائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائییندا، ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ سچکھنڈ دوار سو بہا پائیندا، تھر گھر دوارا چرن کول سہائیا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا،

وسنہارا دھام نیارا، محل اٹل اُچ مینار نرمل دیا باقی کھلا پاتی جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو ایکا گھر وکھائیا۔ ساچا گھر ہر وکھائیندا، کر کرپا گن نِدهان۔ وشنوں نیترا اپنے بند کرائیندا، آتم نیترا مار دھیان۔ برہما چاروں کُنٹ وکھائیندا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ دہ دشا آپ بھوائیندا، نہ کوئی زمیں نہ آسمان۔ منڈل منڈپ نہ کھئے رکھائیندا، سورج چن نہ کھئے نشان۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلائی، اک اِکلا بیٹھا سچ مکان۔ دیا باقی نہ کھئے ٹکائیندا، جوتی جوت نور مہان۔ اپنا بل آپ رکھائیندا، داتا جودھا سورپیر بلوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو اُٹھائے بال نادان۔ بال نادان اُٹھایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ وشنوں اپنے انگ لگایا، انگیکار کرے پکڑے بانہ۔ برہما ایکا بھیو کھلایا، نش اکھر دئے پڑھا۔ اپنا منتر نام درڑایا، ایکا تتوت سمجھا۔ تار ستار آپ بلایا، الکھ اگوچر بے پرواہ۔ ناد انادی ناد وجایا، دُھن آتمک ناد الا۔ اپنا پردہ آپ چُکایا، سر اپنا ہتھ ٹکا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا سچ صلاح۔ ساچی وست ہر ہر نام، ہر اپنا آپ جنائیندا۔ کرتا پُرکھ پورا کرے اپنا کام، کرنی کرت آپ کھائیندا۔ چرن کول چرنامت پیائے ساچا جام، امیوں رس ایکا مُکھ چوائیندا۔ نام ڈوری پائے آن، پلُو کھئے نہ پھیر چُھٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو آپ چُکائیندا۔ ہر ہر بھیو چُکایا، کر کرپا ہر مہربان۔ اکھر وکھر شبدا پڑھایا، شبدا شبدا گیان۔ برہما ویتا سیوا لایا، سیوک سیوا کرے مہان۔ چارے ویداں چارے مُکھ صلاحیا، ایکا گائے گان۔ وشن نیوں نیوں سیس جھکایا، پرہہ ویکھنہارا دو جہان۔ دوہاں وچولا بھیو نہ رایا، کرے کھیل سری بھگوان۔ تیجا نین آپ اُٹھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت بیٹھ ہویا نگاہبان۔ نگاہبان دین دیال ہر ٹھاکر، گہر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ وشن برہما شو بنایا در سوڈاگر، وست امولک جھولی پائیا۔ نہکرمی کرم کیا اُجاگر، کرم کانڈ نہ کھئے وکھائیا۔ اپنے اندر دیوے آدر، ساچے مندر سوہا پائیا۔ ست پریتی دیوے چادر، ایکا پردہ ہتھ رکھائیا۔ کرے کھیل ہر کرتا قادر، بے پرواہ نور لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائی۔ وشن برہما آپ جگا، نش اکھر آپ جنائیندا۔ بھولا ناتھ لئے اُٹھا، شنکر شنکر میل ملائی۔ انتر منتر بوجھ بوجھا، جگت جگت سنگ رکھائیندا۔ چرن دھوڑی مستک ٹگا لا، ترے لوکی ترسول روپ دھرائیندا۔ ایکا خاکی خاک رہے رما، خلقت خاک

رُوپِ جنائیندا۔ باسک تشکا گل لٹکا، کٹھ مالا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تَتاں میلا ایکا در، آپ پھڑائے ساچا لڑ، ساچے پوڑے ویکھے چڑھ، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ تَتاں اندر وڑیا آپ، نرگن اپنی دیا کھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن جپائے جاپ، ہنگ برہم کرے پڑھائیا۔ اپنا وکھائے ست پرتاپ، آد جگاد نہ مرے نہ جائیا۔ جگا جگنتر پُچھے وات، سر سمرتھ ہتھ کھائیا۔ چرن کول بندھائے ایکا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ آپے رکھے اپنے گھاٹ، سچ کنارہ اک درسائیا۔ آپے دُور دُراڈا پنڈھ مُکائے واٹ، نیرن نیر اپنا در سمجھائیا۔ آپے سچ سہنجنی سوہے کھاٹ، سچ سینگھاسن آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تَتاں وکھائے ایکا گھر، ایکا مندر دئے وڈیائیا۔ ایکا مندر سوہاوت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ وشن برہما شو بنائے بنت، گھڑن گھاڑنہار اپنی سیو کھائیندا۔ اپنی چاڑھے ایکا رنگت، نام رنگیلا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی وست اپنے ہتھ ورتائیندا۔ ساچی وست بر نرنکارا، اک اکلا اک سمجھائیا۔ تَتاں وچولا سرجنہارا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ نرگن نرگن بھرے بھنڈارا، اتوٹ اٹھ وکھائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ وشن برہما شو در درویش بنے بھکھارا، دئے جوڑ سیس جھکائیا۔ داتا کرتا دیوے دیونہارا، دینن ناتھ اناتھاں ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا وست وست امولک برہما وشن شو پائی ساچی گولک، رُوپ رنگ نہ ریکھ کھئے وکھائیا۔ وست امولک ہر اٹل، اپنا ناؤں سمجھائیا۔ آد جگاد نہ سکے تُل، قیمت کھئے نہ ہور وکھائیا۔ جگا جگنتر رہے اڈول، ڈل کدے نہ جائیا۔ وشن برہما شو تیرے اندر تیرا رُوپ ہو ہو گیا مؤل، مؤلا اپنی کھیل کھلائی۔ اپنی اچھیا بھریا کول، امرت اپنا رس وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا پردہ آپ چکائیا۔ اپنا پردہ آپ اٹھائیندا، پاربرہم سری بھگوان۔ رُوپ انوپ آپ درسائیندا، جوتی جاتا ہو مہربان۔ اپنا در آپ وکھائیندا، در دربارا کھول کھول سری بھگوان۔ ایکنکارا نظری آئیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا حُکم آپ سنائیندا۔ ساچا حُکم ہر سنائیندا، ایکا اکھر بول۔ وشن برہما شو تیری سیو لگائیندا، شبد اگمی کندے تول۔ اپنا گھاڑن آپ گھڑائیندا، نام بنائے وچ وچول۔ اپنا بھنڈار وشن تیرے ہتھ رکھائیندا، ساچا کرے قول۔ برہما تیری ونڈ ونڈائیندا، لکھ چوراسی جانا مؤل۔ شنکر تیرا ہتھ آپ اٹھائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل اُپر دھول۔ لکھ

چوڑاسی گھاڑن گھڑنا، ہر ساچے سچ جنایا۔ ترے گن ترے ترے پلا پھڑنا، رجو طمو ستو انگ لگایا۔ ساچی بھچھیا ایک ورنا، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک سُنایا۔ ساچی سیوا لکھ چوڑاسی گھاڑن، گھاڑن گھڑت آپ گھڑائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے تارن، آلس نندرا نہ کھئے وکھائیا۔ آپے جانے اپنا کارن، ہر کرتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم دئے سمجھائیا۔ سُنیا حکم ہر فرمانا، وشن برہما شو سیس جھکائیندا۔ ٹوں شاہ پاتشاہ ساچا رانا، ہوں درویش سیو کھائیندا۔ آد جگاد سر مئے تیرا بھانا، تیرا بھانا موہے سُکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوں بال ایانا منگ منگائیندا۔ بال ایانا بالی بُدھ، وشنوں منگ منگائیندا۔ کون دھار کرے کارج سُدھ، کون رُپ رنگ ریکھ ملائیندا۔ کون ویلا بخشے اپنی سُدھ، کون دھام سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا در موہے ساچا گھر اک سُهائیندا۔ برہما اٹھ اٹھ نیتروئے، چار کُنٹ نین اٹھائیا۔ تیرا تیری سیوا وچ کدے نہ سوئے، آلس نندرا نہ کھئے وکھائیا۔ کون ویلا کون وقت برہم پاربرہم تیرے جیہا ہوئے، تیرا تیرے وچ سمائیا۔ کون وست کون دات کون گھر دیوے ڈھوئے، کون در ملے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وست جھولی پائیا۔ شنکر کرے گریازاری، کھلڑے کیس رہیا وکھائیا۔ کراں کھیل اپر اپاری، لوک مات وچے ودھائیا۔ وشنوں تیرا بنیا بھنڈاری، برہما سرشٹ کرے اُجیاری، لکھ چوڑاسی گھاڑن لئے گھڑائیا۔ اتم کراں سرب خواری، لُکیا رہے نہ کھئے نرناری، نرنائن تیری اوٹ تکائیا۔ کون ویلا کون وقت درس دکھائے اپنی واری، آس پیاس میری بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اوٹ تیری تکائیا۔ پُرکھ ابناشی ہر سمجھائیندا، اگم اگمڑا اگمڑی کار۔ وشن برہما شو تیری سیو لگائیندا، نو سو چرانوے چوڑی جگ رہنا خبردار۔ جگ جگ گیڑا آپ دوائیندا، ستجگ تربتا دواپر کلجگ لئے ادھار۔ لکھ چوڑاسی تیری جھولی پائیندا، چارے کھانی کر تیار۔ جیرج اندج سیبج اُنبھج اپنے رنگ رنگائیندا، رنگنہارا ایکنکار۔ چارے ویدان سنگ نبھائیندا، چارے بانی لئے ادھار۔ چار ورنان راہ وکھائیندا، چار یاری کر شنکار۔ چوڑی جگ آپ ہنڈھائیندا، گر اوتار ہو اُجیار۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، نرگن سرگن ویکھ وچار۔ شبدی ناد آپ وجائیندا، سنت ساجن لئے اُہار۔ گرُمکھ گر گر میل ملائیندا، شبدی سرتی اک ادھار۔ گرُسکھ ساچی گود

سُہائیندا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ مَورکھ مَورُھ جھوٹھے دھندے لائیندا، ناتا جوڑ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ مایا ممتا گرھ بنائیندا، من منوآ کر سیکدار۔ مت متوالی دہ دشا آپ پھرائیندا، بُدھ بیک جائے ہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تِنان سمجھائے ایکا وار۔ لکھ چوڑاسی گیڑ گِڑایا، چار جُگ کھیل کھلائیا۔ ویس انیک آپ دھرایا، زرگن سرگن رُپ وٹائیا۔ وید شاستر سِمرت پُران آپے گایا، گیتا گیان آپ سُنائیا۔ انجیل قرآن دئے صلاحیا، تیس بتیس وڈ وڈیائیا۔ کھانی بانی نال رلایا، شبد اگنی دھار چلائیا۔ جُگ چوڑی ویکھ وکھایا، برہما وشن شو نال رلائیا۔ وشنو پلا لئے پھڑایا، ہر بھگون بے پرواہیا۔ پاربرہم برہم لئے سمجھایا، نو کھنڈ پرتھی ویکھ وکھائیا۔ شنکر گرھ ہنکاری دئے تڑایا، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا گن آپ درسائیا۔ وشن برہما شو دھیان لگاونا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ لکھ چوڑاسی تیرا کھیل کھلاونا، خالق خلق میل ملائیندا۔ زرگن سرگن ہو ہو گاونا، ڈھولا سوہلا آپ جنائیندا۔ امرت کولا آپ بھراونا، ناہی جھرنا اک وکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی پھل پھلواری مات پھل ایکا کھلاونا، رُت بسنتی آپ سُہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ برہما وشن شو سُن کر دھیان، ہر ساچے سچ جنایا۔ جُگ چوڑی مٹے نشان، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ گر اوتار پیر منگن ایکا دان، پُرکھ ابناشی نام وست جھولی پایا۔ آنت مٹدا جائے سب نشان، پنج تت چولا کھئے دس نہ آیا۔ ایش جیو جگدیش ----- پاربرہم کرے کھیل بے پرواہیا۔ جُگا جُگنتر کھیل مہان، ستجگ تریتا پنڈھ مَکایا۔ دواپر اتم آئی ہان، کلجگ اپنا رُپ وٹایا۔ چاروں گنٹ اٹھیا جودھا سُرپیر بلوان، کالا سوسا تن چھپایا۔ نال ملایا پنج شیطان، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ ثابت رہن نہ دیوے کسے ایمان، جگت وِدیا رہی گرلایا۔ چوڈاں وِدیا ہوئی حیران، چوڈاں طبقات پردہ آپ ہلایا۔ چوڈاں لوکان جانے کھیل سری بھگون، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے دھر فرمان۔ جُگ چوڑی پار کینار، نو آپ کرائیا۔ ست ست نہ کھئے سہارا، ست ستوادی ویکھ وکھائیا۔ بودھ اگادھی شبد جیکارا، برہم برہمادی ناد وجائیا۔ ویکھ وگسے کرے وچارا، ویکھنہارا اک خُدائیا۔ مقامے حق وسے سانجھا یارا، پروردگار نور الہیہا۔ وشن برہما شو ہر کا کھیل اپرا، آنت بھیو نہ کھئے جنائیا۔ بے آنت بے آنت گائن گر اوتارا، بھگونت بھگت سنت بیٹھے دھیان لگائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ دھام محل اٹل اچ منارا، سو

پُرکھ نرنجن اک اکھوائیا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پاوے سارا، رَو سس اپنی کرن جوت چمکائیا۔ سُرپت راجا اند کروڑ تینیس گن گندھرب دئے ہلارا، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ لوک مات ویکھے ویکھنہارا، نُوں نوراہ ڈگمگائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خوارا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیا۔ غریب زانیاں پاوے سارا، زردھن سردھن ویکھے تھاوں تھائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش دیوے اک سہارا، در گھر ساچا اک سمجھائیا۔ پُرکھ اکال ایکاشٹ ایکنکارا، دوسر اور نہ کھئے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا گن آپ سمجھائیا۔ کلجگ ویلا اتم آونا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ وشنو تیرا میل ملاونا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ برہمے تیرا برہم پرگٹاونا، پاربرہم اپنا پردہ چکائیندا۔ شنکر تیرا ترسول تیرے ہتھوں سٹاونا، اتم تیرا پندھ مکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی پھیرا پاونا، ستاں دیپاں چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ خالق خلق ویکھ وکھاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا سندیش آپ سٹاونا۔ سچ سندیش جنایا، پُرکھ اباشی بے پرواہ۔ وشن برہما شو تیرا پندھ دئے مکھیا، نو سو چرانوے چوکرئی جگ بنے رہے ملاح۔ لیکھا لیکھے لئے لگایا، لیکھا لیکھنہارا سچا شہنشاہ۔ کلجگ اتم وپس وٹایا، جوتی جامہ بھیکھ وٹا۔ روپ رنگ ریکھ نظر کیسے نہ آیا، پنج تت گھاڑن نہ لیا کھئے گھڑا۔ برہم پاربرہم اپنی گود بہایا، سر اپنا ہتھ ٹکا۔ وشنو تیرا سنگ نبھایا، کیتا قول پورا دئے کرا۔ شنکر تیرا پندھ مکھیا، اتم سنسا دئے گوا۔ تتاں وچولا بن کے آیا، آد جگادی سچا شہنشاہ۔ سیس جگدیش تاج سہایا، تخت نواسی اک اکھوا۔ کلجگ کوڑ کڑیارا ڈیرہ ڈھایا، چار گنٹ سرشٹ سبائی رووے مارے دہا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کھئے سہایا، جمن گنگا سُرسی گوداوری کر کر بیٹھی نہ۔ گر در مندر مسجد اگن تپایا، سانتک ست نہ سکے کھئے ورتا۔ سادھاں سنتاں کنت بھگونت نہ کیسے ہنڈھایا، نار دُباگن کھلے کیس رہی وکھا۔ ہر مندر اندر ڈیرہ کیسے نہ لایا، ستگر بنے نہ کیسے ملاح۔ مایا ممتا موہ ودھایا، آسا ترشنا گھر گھر بیٹھی پیہڑا ڈاہ۔ مٹکھ جیواں کایا سالو اک رنگایا، کالا رنگ چڑھایا نال ملائی سواہ۔ ساچا چند نظر نہ آیا، نو کھنڈ پرتھی اندھیرا گیا چھا۔ راج راجان رہے کُرایا، اچی اپنی بانہ اٹھا۔ انجیل قرآن دئے ڈھایا، پیر دستگیر پلا سکے نہ کھئے پھڑا۔ کایا نجات نہ کھئے دیوایا، مکھ نقاب نہ سکے کھئے اٹھا۔ آب حیات بھر پیالہ نہ کیسے پیایا، سنگ محمد چار یار بیٹھے نین شرما۔ اللہ رانی نیتر نین نہ کھئے اٹھایا، اچی کوک کوک ایکا تگے تیرا راہ۔ کلجگ جیواں

جھوٹھی کِریا موہے جلايا، صدی چوڈھویں لگی تتی بہا۔ وشن برہما شو تیرا لیکھا دئے مُکایا، جس تیری بنت لئی بنا۔ لوک مات ویکھ
 وکھایا، ویکھنہارا اک خُدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جُگاد جُگا جُگنتر آپے جانے اپنا منتر
 ، نو دیوِ واستک رُوپ بنے بے پرواہ۔ وشن برہما شو رکھنی آس، ہر ایک اکھَر درڑایا۔ کلجُگ آنت بُجھائے پیاس، پیا پریتَم دیا کمایا۔ نرگن
 جوت کرے پرکاش، پرم پُرکھ وڈ وڈیایا۔ گھٹ مندر پائے راس، گوپی کاہن آپ نچایا۔ لکھ چوراسی ویکھے ویکھنہارا پون سواس، اندر
 مندر کھوج کھجایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل آپ رگھرایا۔ ہر ساچا کھیل کھلائیندا، نرگن نرگن جامہ دھار۔
 گرُمکھ ساچے آپ اُٹھائیندا، لکھ چوراسی کر وچار۔ سُرتی شبد میل ملائیندا، میل ملائے ناری کنت بہتار۔ آتم سیجا آپ سہائیندا، سچ
 سوانی کر پیار۔ امرت آتم ٹھنڈا پانی آپ پیائیندا، کِریا کر پہلی وار۔ اپنی اکٹھ کہانی آپ سُنائیندا، انحد شبد سچّی دھنکار۔ ہر کا ناؤں
 چھتی راگ بھیو نہ پائیندا، اُچی کوک کوک کرن پکار۔ وید پُران سرب جس گائیندا، چار جُگ جے جیکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، اپنا ناؤں اپنے ہتھ رکھے نرنکار۔ اپنا ناؤں اپنے ہتھ رکھ، جُگ جُگ اپنے نام کرے وڈیایا۔ کلجُگ اتم رسنا جہوا پڑھ پڑھ
 ہر کا نام رہے دس، ہر نام نہ کھئے ملائیا۔ جگت مندر بہ بہ رہے ہس، کایا مندر سوہا کھئے نہ پائیا۔ تیرتھ تٹاں پینڈا مُکاوندے رہے نس
 نس، گھر امرت جام نہ کھئے پیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جنائے اپنا جس، سو جن ملے وڈیایا۔ ہر جس
 بھگتاں آپ سمجھائیندا، جُگا جُگنتر کار۔ سر اپنا ہتھ رکھائیندا، پُرکھ اگما ایکنکار۔ کوئن کوٹ جنم دے پاپ گوائیندا، پُورب کرماں لئے
 وچار۔ مانس مائکھ اپنے لیکھے لائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس بخشے چرن پیار۔ چرن پیار مستک دھوڑ،
 گرُمکھ ورلے ٹیکا لائیا۔ چتر سگھڑ بنائے مَورکھ مَورہ، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ دئے وڈیایا۔ گرُمکھ سجن
 داتا سَور، سَور پیر آپ اکھوائیا۔ جس جن بخشے اپنا نَور، جوت نرنجن ڈگمگائیا۔ اتم کلجُگ گرسکھاں گھر گھر وکھائے کوہ طَور، گرسکھ
 مَوسنی رُوپ وٹائیا۔ پرگٹ ہویا حاضر حضور، ہر کی پوڑی دئے چڑھائیا۔ اپنا لہنا دینا مُکائے ضرور، زیر زبر نہ کھئے رُوپ مٹائیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے آپ اُٹھائیا۔ ہرجن آپ اُٹھایا، کر کِریا گن ندھان۔ آتر آتم درس

دکھایا، در دوار کر پروان۔ جگت ترشنا بھکھ مٹایا، اک دکھایا سچ نشان۔ کھنا کرشنا اپنا روپ جنایا، رام روپ سری بھگوان۔ نانک گویند کھیل کھلایا، عیسیٰ موسیٰ چتر سُبجان۔ سنگ محمد نور دھرایا، چار یاری ہو مہربان۔ عالمین اک خدایا، خالق کھیلے کھیل مہان۔ رام نام اک سمجھایا، اتم پر ماتم سچ گیان۔ منتر نام ست درڑایا، ایک منتر ویکھ وکھان۔ واہ واہ گرو فتح گجایا، گر بن کھئے نہ اترے پار وچ جہان۔ کلجگ اتم پاربرہم پت پریشور گرسکھان پورب لہنا دئے چکایا، نرگن سرگن ویکھ آن۔ پوجا پاٹھ نہ کھئے کرایا، ایک بخشے چرن دھیان۔ رائے دھرم نیڑ نہ آیا، چتر گیت ہوئے حیران۔ لاڑی موت نہ لئے پرنا یا، جس سر ہتھ دھرے بھگوان۔ نہکرمی اپنا کرم کھایا، گرسکھان دیوے جیا دان۔ اپنی سرتی اپنے شبد ملایا، سرتی شبدی ایک گھر مکان۔ ساچے مندر آپ وسایا، اتم سیجا مار دھیان۔ گرمکھ ست سروور آپ ٹھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم کر پچھان۔ کلجگ انت پچھان، جگ جگ وچھڑے میت۔ وشن برہما شو ہر کھیلے کھیل دو جہان، ایک گاون سہاگی گیت۔ نو کھنڈ پرتھمی لکھ چوراسی ویلا آیا بان، نہ کوئی ساک سجن سین دے میت۔ اندھیرا ہویا ساچے بھان، پرکاش دے نہ کھئے انڈیٹھ۔ کوڑ کڑیاریے چاروں کنت اپنا رنگ وکھان، جیواں جنتاں ویکھے نیت۔ پُرکھ انباشی گھٹ گھٹ واسی اتم کلجگ کرے کھیل مہاکال، کال کل ہوئے ادھین۔ ویلا انت جنت پچھتان، برہم تڑپھے بن پاربرہم جوں جل مین۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، لیکھا چکائے برہما وشن شو تینوں تین۔

بندے سارے رب دے، کوئی نہ کہے میرا۔ دو جہان کرے کم جھب دے، میٹے جگت جھیڑا۔ فوجی فوجیاں نال بھدے، پُرکھ انباشی کرے کھلا ویہڑا۔ لیکھا جانے آر پار ہوئے حد دے، نو کھنڈ پرتھمی ویکھ ایک کھیڑا۔ اک دو جے نوں پئے سد دے، ویلے انت بٹھے کون بیڑا۔ اتم اپنا گھر آئے چھڈدے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو کھنڈ پرتھمی لائے اک اکھیڑا۔ کانگو کانگ چڑھے ہڑ، چار کنت ڈبائیا۔ وہہ سو چوڈاں پکرمی پندراں کتک بائی سو کوس ویکھیا ایک گڑھ، روالسر لیکھ لکھائیا۔ اپنی واری آئے جان جھڑ، ایک

شمع اگن جلائیئا۔ اک دوجے دا پھڑن لڑ، پلّو گنڈھ نہ کھئے وکھائیئا۔ جس گھاڑن لیا گھڑ، سو بھانڈا بھنّ وکھائیئا۔ فوجی فوجیاں نال سدا لڑن، دوجی اور نہ کھئے سیکھلائیئا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی خاکی خاک وکھائیئا۔ اک دوجے آگے جان اڑ، میل ملاپ نہ کھئے وڈیائیئا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل رسیا کر، لکھیا لیکھا پورا دئے کرائیئا۔

★ ۳ چیت ۲۰۱۸ پکرمی چندا سنگھ دے گرہ پرتاپ نگر ★

حکّے اندر کھیل نرنکار، آد جگاد کرایا۔ حکّے اندر آپے آپ ہویئے سرجنہار، آپ اپنا حکم منایا۔ حکّے اندر کھنڈ برہمنڈ کر تیار، لوآن پُریاں بنت بنایا۔ حکّے اندر رو سس اُجیار، حکّے اندر منڈل منڈپ دئے سہایا۔ حکّے اندر جوتی شبدی دھار، حکّے اندر نرویر نراکار پُکھ اگم اپنی کھیل کھلایا۔ حکّے اندر شاہ بھوپ بن سیکدار، تخت نواسی سچ سنگھاسن سوہیا پایا۔ حکّے اندر راؤ رنگ بن بھکھار، در درویش الکھ جگایا۔ حکّے اندر جودھا سورپیر داتار، دو جہاناں ویس دھرایا۔ حکّے اندر ست ستوادی کرے کرائے ساچی کار، کرتا پُکھ سیو کھایا۔ حکّے اندر گپت ظاہر، اندر باہر، اپنا پردہ آپ رکھایا۔ حکّے اندر وشن برہما شیولئے اُبھار، بنس سرہنسا روپ وٹایا۔ حکّے اندر اپنی اچھیا ترے گن نار، ترے گن اتینا آپ رکھایا۔ حکّے اندر تتوت کر پسار، حکّے اندر پارہرم برہم اپنی ونڈ ونڈایا۔ حکّے اندر دھرت دھول آکاش، حکّے اندر پرکاش پرکاش آپ وکھایا۔ حکّے اندر لکھ چوراسی دئے سہار، حکّے اندر گھٹ گھٹ جوت جگایا۔ حکّے اندر ناد اناد سُنائے دُھر فرمان، شبہ بودھ آگادھی آپ الایا۔ حکّے اندر رہے وسما، وسما دی اپنا روپ چھپایا۔ حکّے اندر اپنا کرے لاڈ، نرگن سرگن ویکھ وکھایا۔ حکّے اندر لیکھا جانے آد جگاد، جگ جگ اپنی کل ورتایا۔ حکّے اندر الکھ اگوچر اگم اپار، نرگن سرگن دئے آدھار، سرگن نرگن اپنا روپ درسایا۔ حکّے اندر گر اوتار، حکّے اندر جگ جگ بندھن پایا۔ حکّے اندر بھگت بھگونت پاوے سار، حکّے اندر سنت ساجن لئے ملایا۔ حکّے اندر گرمکھ گر گر ایکا بخشے سچ پیار، سچ سچ ناتا جوڑ جڑایا۔ حکّے اندر جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، حکّے اندر اُچے ٹلے پربت رسیا سہایا۔ حکّے اندر سمنڈ ساگر ویائے دھار، حکّے اندر جل تھل مہیئل اپنا روپ سہایا۔ حکّے اندر شاہ

پاتشاہ بنے سِکدار، حُکْمے اندر خاکی خاک خاک وکھایا۔ حُکْمے اندر شاستر سِمرت وید سُنائے ساچی دھار، حُکْمے اندر اپنا بھیو آپ جنایا۔ حُکْمے اندر کرے شنکار، حُکْمے اندر پردہ اک رکھایا۔ حُکْمے اندر کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار کر تیار، حُکْمے اندر اپ تیج وائے پرتھی آکاش سنگ نیھایا۔ حُکْمے اندر من مت بُدھ دئے آدھار، حُکْمے اندر اپنی جوتی اپنی انس اپنا روپ وٹایا۔ حُکْمے اندر نام کھنڈا چنڈ پرجنڈ کٹار، برہمنڈ کھنڈ آپ چمکایا۔ حُکْمے اندر تیر ترکش کمان، چلہ بہتھا آپ رکھایا۔ حُکْمے اندر چار کُنٹ دہ دشا پھرے بیابان، حُکْمے اندر آسن سینگھاسن رہیا سہایا۔ حُکْمے اندر بنیا رہے بال انجان، حُکْمے اندر نوجوان اپنا بل رکھایا۔ حُکْمے اندر آپ جھلائے اپنا سچ نشان۔ ست ستوادی ہتھ رکھایا۔ حُکْمے اندر جگ چوکڑی مندا رہیا آن، آپ اپنا سیس جھکایا۔ حُکْمے اندر دیندا رہیا دان، حُکْمے اندر جھولی رہیا بھرایا۔ حُکْمے اندر ہندا رہیا قربان، حُکْمے اندر سیس جگدیش بھیٹ وکھایا۔ حُکْمے اندر تیرتھ تٹ جگت اشنان، حُکْمے اندر ڈرمت میل دھوایا۔ حُکْمے اندر چوڈا ہٹ مکان، حُکْمے اندر چوڈا لوک چوڈا طبق بیٹھے راہ تکایا۔ حُکْمے اندر حکم فرمان، فرمان حکم ویکھ وکھایا۔ سب توں باہر اک بھگوان، آد آنت سچا شہنشاہیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے دھارا روپ دھرایا۔ نرگن سرگن کھیل مہان، سرگن نرگن ایک گھر بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا حکم آپ ورتایا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، حُکْمی حکم آپ چلائیندا۔ شاہو بھوپ بن ساچا رانا، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ جگا جگنتر ورتے بھانا، کلجگ ویلا وقت سہائیندا۔ نرگن پھرے نرگن بانا، نرگن اپنا بل رکھائیندا۔ سرگن کریا کر نہ بنے انجانا، جوبن جگت نہ کھئے بندھائیندا۔ آد آنت ایک روپ سمانا، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ آپے جانے اپنا آون جانا، آون جاون اپنی دھار بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا حکم آپ سُنائیندا۔ آد پُرکھ آد شبدا جنایا، حُکْمی حکم ورتار۔ نرگن سرگن ویکھ وکھایا، جگا جگنتر کار۔ جگ چوکڑی ویس وٹایا، گر شبدا روپ اوتار۔ کلجگ اتھ بھیو کھلایا، نرگن جوت کر اُجیار۔ اپنا پردہ دئے اُٹھایا، پُرکھ ابناشی میت مُرار۔ بے آنت بے آنت چار جگ جس رہے گایا، آنت اپنا دسے آپ کرتار۔ سب نوں رکھدا رہیا ہیٹھ چھایا، سمرتھ پُرکھ سچی سرکار۔ گھلدا رہیا بن کے دائی دایا، سیوک سیوا کرے اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک ورتے سچ ورتار۔ اپنا حکم جنائیندا، دھر فرمان اگم۔ اپنی سیوا آپ لگائیندا، آپ وکھائے اپنا

کَم۔ لوک مات ویس وٹائیندا، نہ مرے نہ پئے جم۔ مات گکھ نہ ڈیرہ لائیندا، پون سواس نہ لئے دم۔ جیو جہان نہ ناؤں رکھائیندا، ہرکھ سوگ نہ خوشی غم۔ ایک اپنا ڈنک وجائیندا، پنج تت نگارہ ویکھے کایا چم۔ ایک اپنا نور اُچائیندا، نانا توڑے سورج چن۔ ایک اپنا ظہور وکھائیندا، شاہ ثور بیڑا بٹھ۔ شاہ غفور آپ اکھوائیندا، تنبور رباب وجائے تن۔ حاضر حضور ویس وٹائیندا، اپنا حکم آپے من۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سیری بھگون۔ حکم مٹیا ہر زرنکار، ویلا وقت آپ سہائیا۔ حکمے اندر ہو تیار، زرنگن جوت کرے رُشنائیا۔ حکمے اندر سچ سنہیڑا دیندا رسیا ساچا یار، مٹر پیارا بن بن ماہیا۔ گویند کوک کوک گیا پکار، کلجگ اتم آوے سچا شہنشاہیا۔ نہکلنک اپنا ڈنک کرے اُجیار، میرا بنک دئے سہائیا۔ میں چھوٹا بالا کرے پیار، پتا پوت اک وڈیائیا۔ اپنا سوہلا گئے ایکنکار، سو پُرکھ زرنجن آپ سُنائیا۔ ہو لا کرے سرشٹ بہار، درشٹ ویکھے تهاؤں تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا سچ سندیش، گر گر شبدی گیا سمجھائیا۔ اپنا بھانا ہر سمجھایا، گر گویند کر تیار۔ حکمے اندر ویس وٹایا، کل کلکی لئے اوتار۔ وید کتیب بھیو کیسے نہ آیا، پڑھ پڑھ تھکے جیو گوار۔ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا، آنت کنت ہر زرنکار۔ اپنا حکم آپ ورتایا، شاہ پاتشاہ بن سچی سرکار۔ اپنا تاج سیس ٹکایا، تخت نواسی ایکنکار۔ اونکار ویکھ وکھایا، سرشٹ سبائی پاوے سار۔ سنت سہیلے لئے ملایا، گرمکھ ساچے کر پیار۔ گرسکھ ایک حکم درڑایا، سوہنگ شبد بھگت جیکار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی جوت جوت جوت جوت چمتکار۔

☆ ۳ چیت ۲۰۱۸ بکرمی ہرچرن سنگھ درشن سنگھ دے گرہ دھیر پُر دلی ☆

سو پُرکھ زرنجن شاہ پاتشاہ راج راجانا، اکم اکمرا اکمرا دھام سہائیندا۔ زرنگن زرویر پُرکھ اکال اجونی رہت جودھا سورپیر بلی بلوانا، تخت نواسی ساچے تخت سوہیا پائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر کھیلے کھیل دو جہاناں، پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں اپنی دھار چلائیندا۔ ناؤں زرنکارا شبد ترانہ آپ اُپائے سیری بھگوانا، سچکھنڈ نواسی تھر گھر دوارے اپنا منگل گائیندا۔ ست سروپی ست ستوادی اک نشانہ درگاہ ساچی آپ جھلانا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنی دھار آپ

بندھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر مہربانا، آد جُگاد سمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل مہانا، نرگن نرور آپ کرایا۔ ایکنکارا وسنہارا سچکھنڈ مکانا،
 چہپر چہن نہ کھئے چُہایا۔ آد نرنجن جوتی نر ڈگمگانا، نورو نر نر سمایا۔ ابناشی کرتا شاہو بھوپ وڈ سلطانا، سچ سینگھاسن سوہا پایا۔
 سِری بھگوان در درویش بن دربانا، الکھ نرنجن اپنی الکھ جگایا۔ پاربرسم دیونہارا ساچا دانا، وست امولک اپنی جھولی آپ وکھایا۔ ایکا
 ناؤں کر پردھانا، آپ اپنا لئے پرگٹایا۔ ایکا شبدا ایکا ناد ایکا ڈھنکانا، ایکا راگ لئے الایا۔ ایکا حُکم ڈھر فرمانا، ڈھر درباری آپ سُنایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا آپ سہایا۔ سچکھنڈ دوارا
 سوہاوت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھڑن بھنن ہار سمرتھ اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آپے پُرکھ آپے نار، اپنی سیج آپ
 ہنڈھائی۔ آپے کرتا پُرکھ کرنیہار، دوسر اور نہ کھئے جنایا۔ آپے جانے ساچی دھار، دھار دھار وچ پرگٹایا۔ تھر گھر ساچے پاوے سار،
 شبدا رُپ انو پ وکھایا۔ اپنی اچھیا بن ورتار، ساچی بھچھیا اک رکھایا۔ اندر باہر گیت ظاہر، نرگن میلا نرگن نرگن ویکھ وکھایا۔
 نرگن چیلا سوہے بنک دوار، در دروازہ آپ کھلائی۔ بے عیب خُدا پروردگار، نر نرانا ڈگمگایا۔ مقامے حق سانجھا یار، اُچ منارا اک
 سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، انہو اپنی کھیل کھلائی۔ انہو کھیل کھلائی، اک اکلایکنکار۔
 محل اٹل اچل سوہا پائیندا، سچکھنڈ سچے دوار۔ نرگن اپنا رُپ آپ دھرائیندا، آپ اپنی کِریا دھار۔ وشن برہما شو ایکا رنگ رنگائیندا،
 ایکا اندر مندر کر پیار۔ ایکا نام بندھن پائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگادی ایکا ہر، کرے کھیل سچے دربار۔
 ترے گن ترے ترے دھار، ہر ساچا آپ چلائی۔ آپے وسیا سب توں باہر، بھو کھئے نہ پائی۔ ایکا ناد شبدا ڈھنکار، راگی راگ آپ الایا۔
 ایکا جوت نراکار، نرور ڈگمگایا۔ ویکھے وگسے کرے وچار، ویکھنہارا اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا گن
 دئے سمجھائی۔ ایکا گن شبدا بندھن، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ایکا ڈوری ایکا تندن، ایکا گنڈھ پوائیندا۔ ایکا شبدا ایکا چھندن، گیت
 گوبند اک الایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ برہما وشن شو گھاژن گھڑ،
 ہر ساچا کھیل کھلائی۔ اندر آنتر اندر آپ وڑ، بھو ابھید چُکائیندا۔ نراکار نراکار آپ پھڑائے اپنا لڑ، در گھر ساچے میلا آپ

ملائیندا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ، نش اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبدت گیان، دیونہارا گن
ندھان، ست پُرکھ نوُجوان، ایک منتر نام درڑائیندا۔ ساچا منتر نمو ست، پاربرہم آپ جنائیا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنی وت، پُھل
پُھلواڑی آپ مہکائیا۔ سِری بھگوان سرب کلا سمرتھ، جُگا جُگنتر کھیل کھلائیآ۔ آد زرنجن ایک دیوے اپنی وتھ، جوت زرنجن ونڈ ونڈائیا۔
ایکنکار مہا گائے اکتھنا اکتھ، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیآ۔ ہر پُرکھ زرنجن وسنہارا گھٹ گھٹ، اپنا نُور اپنے وچ ٹکائیآ۔ سو پُرکھ زرنجن در گھر
ساچے سوہے سیس جگدیش تاج رکھ، تخت نواسی شاہو شاباشی ابناشی کرتا بے پرواہ اپنی کھیل آپ کھلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو بہائے در، سچ سندیش اک سنائیا۔ برہما وشن شو اُپا، ہر ساچا دیا کھائیندا۔ ایک حُکم دئے سنا، دُھر
فرمانا آپ جنائیندا۔ ساچی سیوا آپ لگا، سیوک سیوا اک رکھائیندا۔ اپنا انک آپ جنا، اپنا بنک آپ وکھائیندا۔ اپنا در آپ وکھا،
وِشن وِشو در بہائیندا۔ واستک اپنا بھیو کھلا، برہما ناد دُھن وجائیندا۔ برہما ویتا آپ الا، آپ اپنا راگ سنائیندا۔ چارے ویداں مارگ
پا، ساچا راہ آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیش دیوے ہر، آد پُرکھ اپنا حُکم آپ جنائیندا۔ حُکم
جنائے دُھر فرمانا، برہما وِشن شو بھل نہ جائیا۔ پاربرہم پت پریشور ایک رانا، آد جُگاد ساچے تخت سوہا پائیا۔ جُگ جُگ متنا پئے بہانا،
سد بہانے وچ رکھائیا۔ ایک دیوے وست دانا، داتا دانی جھولی پائیا۔ ترے گن مایا بٹھ گانا، وست امولک آپ رکھائیا۔ پنج تت تت
نشانہ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش اپنا انک وکھائیا۔ لکھ چوراسی کر پردھانا، ایک راگ الائیآ۔ وِشنو ویکھے تھاو تھانا، تھان تھنتر
ویکھنہار ہو جائیا۔ برہمے برہم اک پچھانا، پاربرہم ونڈ ونڈائیا۔ شنکر سُنیا اک فرمانا، جو گھڑیا بہن وکھائیا۔ تِنّاں وچولا ہر بھگوانا،
دُوسر کھئے بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیش نر نریش ایکنکارا ہر کرتارا، اپنا آپ سنائیا۔ سچ
سندیش سنائیندا، کرپا ندھ گن ندھان۔ ترے گن اتتا ترے ترے آپ جنائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ جُگ چوکرئی سیو وکھائیندا، لکھ
چوراسی دیوے دان۔ نو نو اپنا روپ وکھائیندا، دہ دشا کر پردھان۔ پرتھی آکاش کھیل کھلائیآ، گگن منڈل اک نشان۔ لوآن پُریاں ونڈ
ونڈائیندا، جودھا سوریر بلی بلوان۔ چارے کھانی جھولی پائیندا، انڈج جیرج سینج اُتہج دیونہار اک بھگوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے وڈ مہربان۔ لکھ چؤراسی وست امولک، ہر جھولی آپ بھرائیندا۔ تٹاں وکھائے ایکا گولک، گرہ مندر آپ سہائیندا۔ دھام اولڑا اک اڈولت، آد جگاد نہ کھئے ڈلائیندا۔ اپنا ناؤں سُنائے انبولت، بولنہارا دس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک وکھائیندا۔ ساچی سیوا چاکر خاک، برہما وشن شو سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی کھولیا تاک، ترے ترے اپنا مۇل چُکایا۔ بن لکھن پڑھن اپنا سُنایا بھوکھت واک، لکھن پڑھن وچ کدے نہ آیا۔ جگ چوکرئی بیت رہے سہنجنا ساک، گیڑا اپنا آپ گریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا اک سُنایا۔ لکھ چؤراسی کھیل کھلاؤنا، وشن برہما شو دئے وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھ وکھاؤنا، نرگن سرگن سرگن نرگن اندر ڈیرہ لائیا۔ ایش جیو جگدیش اپنا رنگ رنگاؤنا، برہم پاربرہم اپنا رُپ وٹائیا۔ گھر وچ گھر آپ سہاؤنا، دیپک جوت کر رُشنائیا۔ گھر وچ ناد شبد و جاؤنا، دُھن آتمک اک شنوائیا۔ گھر وچ امرت جام پیاؤنا، نجھر جھرنا اک جھرائیا۔ گھر وچ ٹیڈھی بنک وکھاؤنا، ڈونگھی بھوری اندھیرا چھائیا۔ گھر وچ پنچم منگل گاؤنا، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ گھر وچ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار چھپاؤنا، مایا ممتا نال رلائیا۔ گھر وچ ہومے ہنگتا گرھ بناؤنا، آسا ترشنا دئے وڈیائیا۔ جگا جگنتر ویس وٹاؤنا، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا رُپ وکھائیا۔ شبدی گر آپ پرگٹاؤنا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو رہیا سمجھائیا۔ وشن برہما شو جانا جاگ، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ آد پُرکھ رچیا تیرا کاج، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ شبد اگتی دتی دات، وست امولک جھولی پائیندا، نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، سورج چن نہ کھئے چڑھائیندا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، ایش دیو نہ کھئے منائیندا۔ اک اکلا پُرکھ سمرتھ، سچ سنگھاسن سوبھا پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم آپ سمجھائیندا۔ ساچا حکم سُننا ہر جنائے، جانہار اک اکھوائیا۔ لکھ چؤراسی جھولی بائے، ترے گن میلا سہج سُبھائیا۔ جگ چوکرئی ونڈ ونڈائے، چارے کھانی نال اٹھائیا۔ چارے بانی بودھ کرائے، چار ورن اک سرنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈ ونڈائے، آپ اپنا بندھن پائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ گیڑا اک رکھائے، چار کُٹ دہ دشا آپ بھوائیا۔ گر اوتار بھیس وٹائے، نر ہر ہری نرائن نرگن اپنا رُپ وٹائیا۔ بھگت بھگونت آپ پڑھائے، اپنا اکھر آپ سمجھائیا۔ سنت کنت آپ ملائے، در گھر میلا سہج سُبھائیا۔ گر مکھ گر گر لیکھے لائے،

جُگا جُگنتر سِيو کھائيا۔ گُرسِکھ ايکا در وکھائے، ہر چرن سرن سچي سرنائيا۔ نو نو چار ويکنہارا تھاون تھائے، نو کھنڈ پرتھمي اپنا پردہ لاييا۔ نو در ويکھ وکھائے، چار کُنٹ کر رُشنائيا۔ جُگا جُگنتر اپني دھارا اپنے وچ چھپائے، دس کيسے نہ آيا۔ گر اوتار رسنا جہوا رہے سُنائے، ہر ہر رسنا جہوا نہ کھيے پلايا۔ جوتي جوت سرُپ ہر، آپ اپني کريا کر، وشن برہما شو آپ سمجھائيا۔ وشن برہما شو کر دھيان، ہر ساچا سچ جنائيندا۔ نو نو چار جھلنا اک نشان، لوک مات آپ جھلائيندا۔ کلجگ اتم کھيل کرے مہان، جوتي جامہ بھيکھ وٹائيندا۔ شبد کھنڈا تيز کريان، برہمنڈاں آپ چمکائيندا۔ پائے وندڻاں دو جہان، لوآں پُرياں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہيٹھ دبايندا۔ سورا سربنگا نوجوان، ست مردنگا ہتھ اُٹھائيندا۔ جوتي جوت سرُپ ہر، آپ اپني کريا کر، آنت کنت بھگونت اپنے ہتھ رکھائيندا۔ کلجگ ويلا اتم آونا، نو نو چار رہن نہ پائيا۔ نو کھنڈ پرتھمي سرب گرلاونا، جيو جنت سادھ سنت دين دُبايا۔ اگني ت نہ کيسے بوجھاونا، امرت ميگھ نہ کھيے برسائيا۔ ورنان برنات بھيڑ بھراونا، چار اٹھاراں سنگ نہ کھيے نيھائيا۔ جوتي جوت سرُپ ہر، آپ اپني کريا کر، ايکا ديوے ساچا ور، سچ سنديش اک سُنائيا۔ سچ سنديش ہر سُنائيندا، پاربرہم بے آنت۔ برہما وشن شو تيرا پنڊھ وکھائيندا، نو سو چرانوے چوڪري جگ چار انت۔ نرگن اتم اپنا ويس وٹائيندا، پورن جوت دھر بھگونت۔ گر اوتار اپنے کھاتے پائيندا، ليکھا جانے کلجگ سنت۔ اپني گاتھا آپ سُنائيندا، آپ بنائے اپنا منت۔ پچھلا ليکھا ليکھ مڪائيندا، ناتا تھے جيو جنت۔ جاگرت جوت اک جگائيندا، جوتي جوت سرُپ ہر، آپ اپني کريا کر، ليکھا جانے آ آنت۔ آ آنت کھيل کھلندڙا، خالق خلق روپ بھگوان۔ کلجگ اتم ويس وٹندڙا، جودھا سوربير بلي بلوان۔ نام کھنڈا اک چمکنڙا، لوآں پُرياں ويکھے مار دھيان۔ وشن برہماشو سيس جھکنڙا، چرن دھوڙي خاک منگے دان۔ کلجگ کوڙا نيتر رو رو نير وھندڙا، چار کُنٹ ہيڙے حيران۔ شاہ سلطاناں خاک ملندڙا، نہ کوئي ديسے راج راجان۔ سادھاں سنتاں پردہ آپ اُٹھندڙا، اندر لکيا نڪاببان۔ شاستر سمتر ويد پُران انجيل قرآن کھاني باني سرب جس گوندڙا، گا گا تھکا جيو جہان۔ جوتي جوت سرُپ ہر، آپ اپني جوت دھر، کلجگ تيري اتم ور، کرے کھيل سري بھگوان۔ کلجگ ويلا اتم سہاونا، وشن برہما شو جنايا۔ نہکلنکا جامہ پاونا، روپ رنگ ريکھ نہ کھيے وکھايا۔ لکھ چوراسي بھيو چکاونا، دُئي دوتتي پردہ دئے اُٹھايا۔ اپنا ناؤں آپ دھراونا، سو پُرکھ نرنجن

بے پرواہیا۔ ہنگ برہم انگ لگاؤنا، نرگن نرگن ویکھ وکھایا۔ چار ورن نو کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں ایکا ڈھولا ساچا گاؤنا، دوسر اور نہ ونڈ ونڈایا۔ اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھاؤنا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نر ہر نرائن اپنا بل وکھایا۔ جگت دلدر جائے لتھ، سنسا روگ رہے نہ رائیا۔ کیرپا کرے پُرکھ سمرتھ، دینن دیناں اناتھاں ہویئے سپہایا۔ پچھلا پورا کرے گھاٹ، آگے وست امولک اک ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگت سوگ دئے گوائیا۔ ملے دھن جگت خزینہ، نام نامہ آپ ورتائیندا۔ ترے ترے اپنا رنگ وکھائیندا۔ ایکا ہر رسنا جہوا چینا، ترشنا بھکھ سرب مٹائیندا۔ کایا چولی چڑھے رنگ بھینا، اتر کدے نہ جائیندا۔ آتم شانت کرے ٹھانڈا سینہ، مقروض قرضہ نہ کئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرسکھ میل ملائے جوں جل مینا، میناں جل اپنا روپ وکھائیندا۔ دھیرج دھیر ست سنتوکھ دیوے دات، ست ستوادی آپ سمجھایا۔ دکھ دلدر کایا اندر سگل وسورے جائن لاتھ، سنسا روگ رہے نہ رائیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گاؤنا گاتھ، پنچم پنچ پڑھایا۔ ملے نام ایکا ہاٹ، ونج ونجارا دئے کرائیا۔ ساچا سکھ وکھائے ساتھ، تن من اپنے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ دھرواس اک سمجھایا۔

★ ۳ چیت ۲۰۱۸ بکرمی ریشم سنگھ دے گرہ میرٹھ چھاؤنی ★

ہر کا ناؤں ساچا کھنڈا، سو پُرکھ نرنجن آپ اپائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں پائے ونڈاں، جگا جگنتر ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے جیرج انڈاں، اُتبھج سیبج بھو چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھارا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، ہر پُرکھ نرنجن آپ اپائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ بیٹھ سچے دربار، تخت نواسی اپنی دیا کھائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، راج راجان اپنا بل دھرائیا۔ کرے کراوے ساچی کار، کرتا پُرکھ نرگن نروریر اپنی کل آپ ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل

سچا شہنشاہیہ۔ نام کھنڈا تیز پرچنڈ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نو ست وندنہار ونڈ، گرہ گرہ اپنا بھیو چکائیندا۔ لیکھا جانے بندی بند، بندی چھوڑ ویکھ وکھائیندا۔ لیکھ اولا سہاگی چھند، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹائیندا۔ ہنگ برہم جانے آتم اند، پرمانند کھوج کھجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کھنڈا ناؤں اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا کھنڈا کر تیار، ست ستوادی دیا کھائیا۔ کلجگ کرے کھیل اپر اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ رُپ انوہ آپ وٹائیا۔ دو جہاناں بن شاہ پاتشاہ، سچ سیکدارا حکم سُنائیا۔ وشن برہما شولے جگا، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ کروڑ تیتیساک سندیش دئے سُننا، سُریت راجا اند نال رلائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے تھاوں تھان، تھان تھنتر اپنی رچن رچائیا۔ لکھ چوراسی گھٹ گھٹ واسی پُرکھ ابناشی ویکھنہارا ہنس کان، کاگ ہنس کون رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھنڈا ہر نرنکارا، ایک ایک اپائیندا۔ آپے رکھے تکھیاں دھاراں، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن کرے کھیل اپر اپارا، آپ اپرمپر اپنی بنت بنائیندا۔ چترُہج رُپ انوہ آپے ہوئے گپت ظاہرا، انہو اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کھڑگ ہتھ اٹھائیندا۔ ایک کھڑگ ساچی دھات، ترے گن اتیتا آپ اٹھائیندا۔ کلجگ میٹے اندھیری رات، زین اندھیری آپ مٹائیندا۔ غریب نہانیاں پُچھے وات، شاہ سلطاناں خاک ملائیندا۔ نو کھنڈ پرتمھی چار ورن اٹھاراں برن اک سُنائے ساچی گاتھ، اتر منتر آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جانے ترے لوکی ناتھ، چوڈاں لوکان پھول پھولائیندا۔ چوڈاں طبقاں دیوے ساتھ، نور الابی ڈگمگائیندا۔ کلمہ امام پاکی پاک، پیر دستگیر شاہ حقیر ویکھ وکھائیندا۔ مقامے حق کھولے تاک، اناالحق اک آواز حق حقیقت آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے حُجرے بہ بہ رہیا جھاک، سچ محرابے آسن لائیندا۔ سچ محراب ہر ہر آسن، پُرکھ ابناشن آپ لگائیا۔ سچکھنڈ دوارے پائے راسن، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر اپنی پوری کرے آسن، آپ اپنا بل پرگٹائیا۔ اپنا ناؤں رکھائے پُرکھ ابناشن، نہ مرے نہ جائیا۔ لہنا دینا چکائے پرتمھی آکاشن، گگن گگنتر ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام دئے وڈیائیا۔ ہر کا ناؤں تکھی دھار، ترے ترے میتا آپ اپائیندا۔ وشنو دیوے اک ہلار، وشو واستک اپنا کھیل کھلائیندا۔ برہما ویتا پاربرہم کرے پکار، ہنگ برہم کھیل کھلائیندا۔ شنکر نیتر نین چاروں

کُنٹ ویکھے وارو وار، ہتھ ترسول اک وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرے خبردار، آلس نندرا سرب مٹائیندا۔ اک سُنائے ڈھر فرمان، شبہ
 سندیش سُنائیندا۔ وشنوں تیرا ست بہنڈار، ست ستوادی ویکھ وکھائیندا۔ برہما تیرا لکھ چوراسی برہم پَسار، ایش جیو جگدیش آتم
 پرما تم اپنا بیو چکائیندا۔ شنکر تیرا کر وچار، جو گھڑیا سو بھٹے اپنی وار، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ تَنان وچولا ہر نرنکار، سچ سنگھاسن
 سوہے سچا نرنکار آپ منائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، برہما چار وید مکھ صلاحندا۔ پُران شاستر سمرت وسے باہر، ہر کا رُوپ دِس
 کیسے نہ آئیندا۔ آد پُرکھ اک اِکلا وسنہارا سچ مَحلا اچے ٹلے پرت پاوے سار، سمنڈ ساگر پھول پھولائیندا۔ کائنات ہوتے اُجیار، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک ناؤں ہر سمجھائیندا۔ ہر کا نام ست کٹارا، ست ستوادی آپ اپائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کریا پار
 کنارہ، گر اوتار رُوپ دھرائیا۔ نو نو چار ویکھے وارو وارا، نو سو چرانوے چوکری جگ بیو ابھیو چھپائیا۔ کلجگ اتم کھیل کرے نیارا،
 رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ دھرنی دھرت دھول رووے زارو زارا، نیر نیناں نیر وپائیا۔ بہگت بہگونت منگن منگ بن بھکھارا، پُرکھ
 ابناشی دیا کھائیا۔ سنت کنت در درویش بنے دوارا، نیوں نیوں بیٹھے سیس جھکائیا۔ گُرمکھ ویکھے میت مُرارا، مِت پیارا کون اکھوائیا۔
 گُرسکھ چرن دھوڑ منگے خاک چھارا، چرن کول دھیان رکھائیا۔ منکھ بنایا گُڑھ ہنکارا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار دوس رین کرے لڑائیا۔
 آسا ترشنا لائے نعرہ، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ مایا ممتا کرے خوارا، چاروں کُنٹ دہ دشا ربیا بھوائیا۔ کلجگ اتم کوکے اپنی وارا، آپ اپنا
 بل دھرائیا۔ نال رلایا محمدی یاراں، عیسیٰ موسیٰ دئے گواپیا۔ اللہ رانی اک اکھاڑا، اپنا نام دئے وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی آپے
 ویکھے ویکھنہارا، درگاہ ساچی ساچے دھام بیٹھا آسن لائیا۔ کرے کرائے اپنی کارا، جگا جگنتر ساچی دھارا، لوک مات آپ چلائی۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک ناؤں ساچا ت سمجھائیا۔ ہر کا ناؤں ساچا ت، تتوت اک سمجھائیندا۔ ہر کا ناؤں ساچا رتھ،
 رتھ رتھوہی آپ چلائی۔ ہر کا ناؤں آد جگاد سدا سمرتھ، سمرتھ پُرکھ آپ پرگٹائیندا۔ ہر کا ناؤں لکھ چوراسی پائے نتھ، سرتی شبدی
 اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہر کا ناؤں راج راجاناں در در گھر گھر ستھر دیوے گھت، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ ہر کا ناؤں ناتا
 توڑے تے اٹھ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ بندھن کھئے نہ پائیندا۔ ہر کا ناؤں مہا جنائے اکتھنا اکتھ، لکھن پڑھن وچ کدے نہ

آئیندا۔ ہر کا ناؤں ایک مارگ دے دس، اوج نیچ راؤ رنگ ایک دھندے لائیندا۔ ہر کا ناؤں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا ناؤں آپ وڈیائیندا۔ ساچا ناؤں تیز کرپان، کرپن اپنی آپ بنائیا۔ آد جُگاد دیوے برہم گیان، پاربرہم وڈا شہنشاہیا۔ آتم آنتر وکھائے سچ نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ جھلائیآ۔ لیکھا جانے دو جہان، اُون گون ترے بھون اپنا پردہ آپ چُکائیآ۔ جُگ جُگ دیونہارا حُکمی حُکم حُکم فرمان، سچ سندیش اک سنائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہونے جودھا سورپیر نوجوان، نہکلنکا ناؤں رکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کھنڈا رہیا اُٹھائیآ۔ ساچا کھنڈا ہتھ اُٹھا، نرگن نرگن ویکھ وکھائیآ۔ دھرت دھول دے ہلا، اپنا بھانا آپ جنائیندا۔ نو نو پھیرا آپے پا، ست ست پنڈھ مکائیندا۔ نو نو گیرا دے دوا، چار کُنٹ آپ پھرائیندا۔ دہ دشا پنڈھ دے مکا، ساچا حصہ آپ ونڈائیندا۔ شاہ سلطاناں خاک ملا، خاکی خاک آپ اڈائیندا۔ ایک نوبت دے وجا، نام مردنگ ہتھ رکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ ساچا کھنڈا چمکے چمکائے دامنگیر، دین دیال وڈی وڈیائیآ۔ لیکھا جانے شاہ حقیر، ویکھنہارا پیر دستگیر بے پرواہیا۔ کرے کھیل بے نظیر، عظیم نظیم نرگن اپنی دھار بندھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیآ۔ کلجگ اتم آنت وکھاؤنا، ہر ساچا سچ درڑائیندا۔ نو نو لیکھا آپ جناؤنا، بھيو ابھید کھلائیآ۔ وشن برہما شو نال رلاؤنا، حُکمی حُکم آپ سنائیندا۔ وید اتھرن ایڑا اکھ کھلاؤنا، دوسر نین نہ کھئے جنائیندا۔ اللہ رانی مَکھ نقاب پردہ لاہنا، آپ اپنا ہتھ وکھائیآ۔ سنگ محمد چار یار کلمہ نبی اک درڑاؤنا، امام امامہ بھيو مکائیندا۔ سچ سنپڑا گھل در دوار آپ بہاؤنا، دھر دربارا اک سہائیندا۔ چوڈاں لوک چوڈاں طبق ایک وار گنڈا لاہنا، زمیں اسماناں چرناں ہیٹھ رکھائیآ۔ ایک نور ایک جلوہ آپ درساؤنا، عالمین اپنا روپ دھرائیندا۔ ست یقین اک رکھاؤنا، یا مبین اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کھنڈا ہتھ اُٹھائیآ۔ ہتھ کھنڈا لے ہر اُٹھیا، کلجگ تیری اتم وار۔ ابناشی کرتا ایک تھیا، نرگن روپ اکم اپار۔ نو سو چرانوے چوکرئی جُگ رہیا لُکيا، اتم آنت کنت ہونے اُجیار۔ لکھ چوراسی وچ شیر ایک بکيا، چاروں کُنٹ دے ہلار۔ ہر کا بھانا کدے نہ زکيا، نہ کوئی ہونے روکنہار۔ کلجگ بوٹا اتم سُکيا، لکھ چوراسی ہونے خوار۔ وشنو تیرا دانہ مَکيا، خالی دسے آنت بھنڈار۔ برہم تیرا برہم تیرے نالوں زٹھیا، پاربرہم نہ کرے

پیار۔ شنکر تیر نرالا چھٹیا، سریشٹ سبائی مارے مار۔ جگت سیکدار جائے لٹیا، جورو زر جائے ہار۔ اتم جوٹھ جھوٹھ منہ وچ پئے ٹھکیا،
 ہر کا ناؤں رسنا جہوا نہ کھئے اُجیار۔ پت ڈالی نالوں ٹٹیا، آنت کھڑے نہ پھیر گزار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ
 تیری اتم ور، نو نو ویکھے ویکھنہار۔ نو نو کھنڈا نام چلایا، چار کُنٹ جیکارا۔ پُرکھ ابناشی اپنا وار آپ کرایا، آپے ہوئے ویکھنہارا۔ شاہ
 سلطان بھیو نہ آیا، راج راجان نہ پاوے سارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، بیس اٹھ دئے ہلارا۔ بیس
 اک اٹھ، اک اٹھ کھیل کھلائیندا۔ بیس اک اٹھ، اٹھ اک میل ملائیندا۔ بیس اک اٹھ، اٹھ اک تیل چڑھائیندا۔ بیس اک اٹھ، اٹھ اک
 سجن سہیل مکھ چھپائیندا۔ بیس اک اٹھ، اٹھ اک جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو کھنڈ پرتھی ویکھ وکھائیندا۔ بیس اک
 اٹھ، شبدی شبید شبید جیکارا۔ بیس اک اٹھ، اٹھ اک رووے زارو زارا۔ بیس اک اٹھ، اٹھ اک چار کُنٹ اٹھ اٹھ ویکھے، ساچا دے نہ
 کھئے کنارہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کرے سچ وہارا۔ ویہ سو اٹھاراں بکرمی سچ وہارا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔
 ویکھنہارا پاوے سارا، بھیو ابھید آپ جنائیندا۔ نو نو ویکھے چھہر دھارا، کروڑ چھیانوے سیو لگائیندا۔ سیوک سیوا جانے اپر اپارا، لیکھا
 لکھت وچ نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی ستی پیر پسارا، غفلت نیند نہ کھئے کھلائیندا۔ ہر کا نام نہ کرے کھئے پیارا، رسنا جہوا نہ کھئے گائیندا۔
 سریشٹ سبائی دُباگن نارا، کنت سہاگ نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ جوبن جوانی رہے دوس چارا، اتم سنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ ویہ سو اٹھاراں بکرمی بھیو جئاؤنا، جن ساچے لئے سمجھائیا۔ آتم آنتر نرگن زرویر پُرکھ اکال
 اجونی ربت درس دکھاؤنا، دید شنید آپ کرائیا۔ شبید ناد انادی انحد دُھن اُچاؤنا، چھٹی راگ مکھ شرمائیا۔ امرت آتم ست پیالہ نجہر
 جہرنا آپ جہراؤنا، امیوں رس ایک مکھ سہائیا۔ اندھ اندھیرا آپ گواؤنا، جوتی دیپک جوت جگاؤنا، نور نور کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک اٹھا دئے سمجھائیا۔ اک اکلا ایکنکار، ایک کھنڈا نام چمکائیندا۔ دو جہاناں پاوے سار، تیجے لوچن ویکھ
 وکھائیندا۔ چوٹھے پد بے سچے گھر بار، پنچم میلا میل ملائیندا۔ چھویں چھپر چھن نہ کھئے آدھار، ستویں ست ستوادی اپنا بنک آپ
 اُپائیندا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں وسے باہر، اٹھ ت اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جگادی ایک ہر،

کلجگ اتم ویس وٹائیندا۔ اتم ویس وٹائے اولّا، دس کیسے نہ آئیا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، میان محبوب ساچا ماہیا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، ہزارا درود کرے پڑھائیا۔ اپنا روپ وکھائے اک بسملا، بسمل کرے سرب خدائیا۔ اپنا نور اُچائے اک ال للا، الہی نور سچا شہنشاہیا۔ چوڈاں صدیاں کٹیا چھلا، مخلوق خلق خالق وچ سائیا۔ آنت سنگھاسن سب دا بلا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ اتم کھیل کھلاؤنا، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ امام اماماں روپ وٹاؤنا، عالمین بھیو نہ آئیندا۔ محبان بیدو ناؤں دھراؤنا، بی خیر یا اللہ ایہ سمجھائیندا۔ چوڈاں چوڈاں پنڈھ مکاؤنا، آپ اپنا مارگ آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بیس اٹھاراں راہ تکائیندا۔ بیس اٹھاراں چڑھیا چا، سمت سمتی کھیل کھلایا۔ پاربرہم پت پریشور لوک مات بنیا اک ملاح، نو نو بیڑائے چلایا۔ منکھ جیو لکھ چوراسی دئے بھلا، ساچا راہ نہ کھئے وکھایا۔ ہر بھگت بھگوت لئے اٹھا، نیتر گیان اک وکھایا۔ اپنی بوجھ دئے بوجھا، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ ایکا دو جا بھو چکا، زبھ اپنا درس کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سمت اٹھاراں کھیل کھلایا۔ سمت اٹھاراں چڑھے رنگ، ہر ساچا آپ چڑھائیا۔ شاہ سلطاناں کرے ننگی کنڈ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ چار کنڈ نو کھنڈ پرتمی ست دیپ اپنی ونڈے آپے ونڈ، ساچی سیالئے بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بیس اٹھ اٹھاراں ویکھ وکھائیا۔ ویہ سو اٹھاراں ونڈ ونڈا، کھڑگ کھنڈا چمکایا۔ دو دو میلا سہج سبھا، گر چیللا بھیو نہ رایا۔ اپنا کھیل آپ کھلا، خالق خلق رہیا ترسایا۔ اپنا تیر ترکش آپ اٹھا، آپے چلے رہیا چڑھایا۔ عرش فرش قرص ویکھے تھائوں تھان، زمیں اسماناں پھیرا پایا۔ گرمکھ ورلے لئے جگا، جس جن اپنی دیا کھایا۔ سوچھ سرُپی پرگٹ ہویے سچا شہنشاہ، ساکھیات نظری آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی ایکا ہر، ساچا مارگ دئے وکھایا۔ مہارج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، دھار سنسار سنسار دھار دھرنی دھرت دھول اپنے ہتھ رکھایا۔

☆ ۴ چیت ۲۰۱۸ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ نانک پُرا ضلع کرنال ☆

سو پُرکھ نرنجن سرب گنونت، اک اکلّا کھیل کھلائیندا۔ آد جگاد مہا اگنت، الکھ اگوچر اگم اتہا بھيو کھئے نہ پائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ايکنکارا تھر گھر ساچا ربيا سُہا، نرگن زروير پُرکھ اکال اجوئی ربت آسن لائیندا۔ شبد اگمی ناد وچا، دُھر فرمانا سچا شہنشاہ، ناؤن نرنکارا آپ سُنائیندا۔ برہما وشن شو اُپا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچا، رو سس پرکاش دھرائیندا۔ ترے ترے میلا سہج سُہا، پنچم کھیل ربيا کھلا، لکھ چوراسی بندھن پائیندا۔ ایش جيو جوت جگا، پاربرہم برہم ونڈ ونڈا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ انحد شبد راگ الا، پنچم بہ بہ منگل گا، بنک دوارا آپ سُهائیندا۔ اپنا بھيو آپ کھلا، وشو سیوا اک جنا، برہما ویتلائے پڑھا، چارے ویداں آپ لائیندا۔ نرگن نرکار ونڈ ونڈا، ستجگ تربتا دواپر کلجگ ناؤن رکھا، چارے کھانی لئے اُچا، انڈج جیرج اُتبھج سینج اپنے رنگ رنگائیندا۔ چارے بانی بھيو کھلا، چارے ورنان دئے سمجھا، چارے کوٹاں پھیرا پا، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ دو جہاناں بو رُشنا، چوڈاں لوکان دپ جگا، نور نورانہ نور دھرائیندا۔ شاہو بھوپ بن شہنشاہ، حُکمی حُکم لئے ورتا، اپنے بھانے سد رہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچی دھارا آپ چلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سرب گنونت، اک اکلّا کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے آد آتا، آد آت اپنا بندھن پائیندا۔ دُھر دربارا ہر نرنکارا، لیکھا جانے پورن بھگونت، پاربرہم بے آنت اپنا کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا جيو جنت، جاگرت جوت ڈگمگائیندا۔ نرگن سرگن سرگن جگا جگنت، ویس اولّا اک اکلّا دھرت دھول آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اگم اتہا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن ملاح، جگ جگ اپنی دھار چلائیا۔ ايکنکارا صفت صلاح، صفت صلاحی وڈ رگھرائیا۔ آد نرنجن جوتی نور جوت رُشنا، دیا باقی نہ کوئی وکھائیا۔ ابناشی کرتا وسنہارا ساچے تھان، سچکھنڈ دوارا سوہبا پائیا۔ سری بھگوان آپ اُٹھائے اپنا ست نشان، دو جہاناں آپ جھلائیا۔ پاربرہم پرہم ویکھے مار دھیان، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں اپنا کھیل کھلائیا۔ برہم برہم کر پردھان، لکھ چوراسی دیوے دان، گھٹ گھٹ اپنا نور دھرائیا۔ ایکا شبد گن ندھان، تتوت کر پردھان، لوک مات راہ وکھائیا۔ ناؤن نرنکارا گن

ندھان، ناد وجائے دو جہان، جگت جُگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، اک اگلا بے پرواہیا۔ اک اگلا ایکنکارا، سچکھنڈ نواسی کھیل کھلائیندا۔ وشن برہما شو بہر بھنڈارا، ترے گن میتا اک اتینا ساچی سیوا لائیندا۔ لکھ چوراسی ہو اُجیارا، گھٹ گھٹ اندر دیپک دیا آپ جگائیندا۔ شبد اناد انحد سچی دھنکارا، اگم اگمرا آپ سُنائیندا۔ جُگا جُگنتر ساچی کارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ گر اوتار لے اوتارا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ بھگن دیوے نام بھنڈارا، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ لیکھا جانے اندر باہرا، گپت ظاہرا کھیل کھلائیندا۔ بخشنہارا چرن پیارا، چرن چرنودک مستک ٹِگا دھوڑی دھوڑ لگائیندا۔ مایا ممتا موہ توڑ سنسارا، ہوئے ہنگتا روگ گوائیندا۔ ایک دیوے درس دیدارا، ایشٹ دیو ایک نظری آئیندا۔ ایک کھولے بند کوارا، بجر کپاٹی توڑ ٹڑائیندا۔ ایک میٹے اگنی تت وا نہ لگے تتی ہاڑا، سانتک ست ست آپ کرائیندا۔ ایک پرکاش کرائے بہتر ناڑا، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ اک وکھائے دھرم اکھاڑا، گرہ مندر اندر گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ ایک بوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، ڈونگھی کندر اُچے ٹلے پربت سمند ساگر ویکھ وکھائیندا۔ ہر بھگت بنائے ہر جو ساچا لاڑا، سیس جگدیش اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جُگا جُگنتر پاوے سارا، نت نوت کر کر بت، اپنا روپ دھرائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا اٹھاراں بہار بناسپت مکھ شرمائیندا۔ ست سمندر مس رووے زارو زارا، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ کاتب بنے نہ کھئے لکھارا، برہما وشن شو گر اوتار، جُگ جُگ سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جُگاد ایک ہر، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ ابناشی کرتا ہر بھگوان، جُگ جُگ اپنا ویس دھرائیندا۔ نرگن سرگن ہو پردھان، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی کر پہچان، ایک منتر نام درڑائیندا۔ آتم آتھر دیوے برہم گیان، جگت بسنتر آپ بُجھائیندا۔ مایا ممتا موہ چُکائے کان، گھر گھر وچ آپ رکھائیندا۔ گھر ٹھاگر ہو مہربان، گھر مندر سوہا پائیندا۔ گھر بھگت بھگونت میلا ایک در کرے پروان، گھر رنگ بسنت رنگائیندا۔ پُھل پُھلواری ویکھے آن، گھر گیت گوبند سُنائیندا۔ گاونہار اک بھگوان، جُگ جُگ اپنی ریت چلائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر لیکھا جانے دو جہان، کلجگ اتم ویس وٹائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، باون اکھر اپنے وچ رکھائیندا۔ پینتیس اکھر جگت نشان، ایک ساتا اپنے انک لگائیندا۔ اک اگلا کھیل مہان، نو سو چرانوے چوکڑی جُگ پنڈھ مکائیندا۔ ستاراں سال دیندا رہیا بیان، ستاراں

اکھڑ نیش اکھڑ روپ وٹائیندا۔ نہ کوئی انکڑا ویکھے وچ جہان، وید کتیب شاستر سمرت بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس اولا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ نرگن نرویر اک اکللا، عقل کل اپنی آپ پرگٹائیندا۔ لکھ چوراسی آپ بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل چھلداہاری بھیو نہ آئیندا۔ لیکھا جانے اٹھسٹھ تیرتھ جل تھلا، جل تھل مہیئل اپنی دھار وٹائیندا۔ جوتی شبدي آپے رلا، پون پونا آپ سمائیندا۔ جگا جگنتر سچ سندیش نر نریش شبد ترانہ ایکا گھلا، نام ستار آپ وجائیندا۔ جن بھگت پھڑائے اپنا پلا، دوسر اوٹ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ ہرجن ملاوا آتم آتر، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ جس جن جنائے اپنا منتر، سو پُرکھ نرنجن ہوتے سہائیا۔ ہنگ برہم بھجھائے بسنتر، ترے گن اگن رہن نہ پائیا۔ لیکھا جانے جگا جگنتر، جگ کرتا سچا شہنشاہیا۔ کلجگ آنت بنائے بنتر، گھڑن بھنہار پُرکھ سمرتھ اک اکھوائیا۔ لہنا دینا چکائے گگن گگنتر، گگن پاتال ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ سچا پاتشاہ، پاربرہم پرہ آپ اکھوائیندا۔ دو جہاناں بن ملاح، جگ جگ بیڑا آپ چلائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھا، آلس نندرا مات گوائیندا۔ ایکا اکھڑ آپ پڑھا، جگت ویدیا پندھ مکائیندا۔ ساچے پوڑے لئے چڑھا، چوتھے پد آپ بہائیندا۔ تیجا لوچن دئے گھلا، نیتر نینا درس دکھائیندا۔ دئی دوتی دئے مٹا، ایکا رنگ رنگائیندا۔ اک اکللا ہوتے سہا، سوچھ سروپی نظری آئیندا۔ پنچم میلا لئے ملا، پنچم ناد دھن سٹائیندا۔ چھویں چھپر چھن ڈیرہ ڈھاہ، ست دوارے آپ بہائیندا۔ اٹھویں اٹھان تتان لہنا دینا دئے چکا، لیکھا ہور نہ کھئے وکھائیندا۔ نو دوارے پندھ مکا، جگت ترشنا بھکھ مٹائیندا۔ دسم دواری گنڈا لاه، آتم برہم پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ دیا باقی آپ جگا، کمالپاتی سوہا پائیندا۔ امرت جھرنا آپ جھرا، نچھر رس آپ وکھائیندا۔ ساچی سیجا آسن لا، سنگھاسن روپ وٹائیندا۔ بھگت بھگونت لئے ملا، جگت وچھوڑا پندھ مکائیندا۔ ساچا گھوڑا دئے وکھا، نام آسو اک رکھائیندا۔ نیتر نینا کیسے دسے نہ، دوئے دوئے لوچن جیو جنت راہ تکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن رکھے سد ٹھنڈی چھان، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ہرجن ٹھاکر ہر ہر میتا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جگ جگ چلائے اپنی ریتا، جوگ جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ کایا مندر وکھائے ٹھاکر دیہرا مندر مسیتا، گردوار چار

کُنٹ ایکا نظری آئیا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کپٹا، اُوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان، شاہ پاتشاہ رکھے تھائوں تھائینیا۔ جن بھگتاں بنائے دھام
 انڈیٹھا، انڈیٹھ روپ وٹائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ مجیٹھا، اُتر کدے نہ جائیا۔ ہرجن ہر ہر میلا جوں رام سینتا، سُرَت سوانی شبد رنگ
 سمائیا۔ کرے کھیل پت پُنتا، پت پاپی لے ترائیا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھا، جس جن امرت جام پیائیا۔ کلجگ آنت تپے انگیٹھا، چاروں
 کُنٹ رہیا جلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ کلجگ اتم اگنی
 انگیار، پنج ت رہیا جلائییا۔ نہ کوئی دیسے میت مُرار، سگلا سنگ نہ کوئی رکھایا۔ سرشٹ سبائی ہوئی نار وبھچار، ہر ہر کنت نہ کوئی
 ہنڈھایا۔ نو ست دھوؤں دھار، رو سس مکھ شرمایا۔ تیرتھ ت روون زارو زار، اُچی کوکن دین ڈھایا۔ مندر مسجد مٹھ نہ کوئی پیار،
 ساچا سنگ نہ کوئی نیھایا۔ لکھ چوراسی ناڑ بہتر ابلے رت، امرت میگھ نہ کوئی برسایا۔ رسنا جہوا پڑھ پڑھ جیو جنت گئے تھک،
 ستگر ست سرُپ نظر کیسے نہ آیا۔ کلجگ کوڑ کُریارا سویا ڈھک، جوٹھ جھوٹھ ڈنکا رہیا وجایا۔ سچ سچ نہ دیسے کوئی پھلواری پت،
 پت ڈالی نہ کوئی مہکایا۔ ڈرمت میل نہ دیوے کوئی کٹ، ہوئے روگ نہ کوئی مٹایا۔ ہر بھگت ہرجن وِرا یٹھا ستھر گھت، پُرکھ ابناشی
 ایکا اوٹ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا ناؤں پرگٹایا۔ ناؤں پرگٹائے ہر زرنکارا،
 زرگن داتا بے پرواہیا۔ چوٹھے جگ کر پسارا، چار چار دئے جنائیا۔ چار چار دئے بلارا، چار چار ویکھ وکھائیا۔ نو نو اک اکھاڑا، نو نو
 ویکھے تھائوں تھائینیا۔ ست ست ہاباکارا، ست ست رہیا کُراٹایا۔ گرُمکھ ور لے دیوے ہر ہر مت، گرمت اک سمجھائیا۔ ساچا مارگ ہر
 جو دس، ساچے پوڑے دئے چڑھائیا۔ امرت اتم دیوے نجھر رس، نابھی کولی آپ بھرائیا۔ جوت زرنجن کر پرکاش، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔
 اتم سیجا کرے ہاس بلاس، بھسمڑ اپنا بھوگی بھوگ وکھائیا۔ ہر بھگت نہ ہوئے کدے اداس، جس ملیا سچا ماہیا۔ دوس زین وسے پاس،
 سدا سہیلا وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جنم جنم دی بھجائے پیاس، جس جن اپنا رس وکھائیا۔ مانس جنم ہوئے راس، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔
 رائے دھرم نہ پائے پھاس، چتر گپت نہ لیکھ وکھائیا۔ جس جن گایا رسن سواس، سوہنگ ہر ہر اپنا رنگ رنگائیا۔ لیکھا چکے پرتھمی
 آکاش، آکاش آکاشا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لے جگائیا۔ ہرجن

ہر جگایا، کر کِریا گن نِدهان۔ ترے گن مایا پردہ لایا، آتم آتر اک گیان۔ مایا ممتا موہ چُکایا، ناتا توڑ پنج شیطان۔ ساچا منتر اک
 درڑایا، سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان۔ ہنگ برہم بھیو مٹایا، ایش جیو کر کلیان۔ جگت جگدیش درس دکھایا، گرہ مندر کر پروان۔ ساچا
 تاج سیس ٹکایا، لیکھا جانے دو جہان۔ پیس پیس ویکھ وکھایا، راہ تے زمیں اسمان۔ سچ حدیث اک سُنایا، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، ہرجن دیوے جیا دان۔ جیا دان وست امول، جیون داتا اک ورتایا۔ شبد اگمی کنڈے تول، تولنہارا اپنے ہتھ رکھ
 وڈیایا۔ سرتی شبدی جائے مؤل، مؤلا اپنی کھیل کھلایا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، ہرجن ساچے آپ اُٹھایا۔ اپنا کیتا پورا کرے قول،
 گویند گر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، آنت اپنا پردہ آپ چُکایا۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل،
 کل کلکی لے اوتار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، نہکلنکا جامہ دھار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، لوک مات وکھائے سچکھنڈ دوار۔ پردہ چُکاؤنا آنت
 کل، تھر گھر جوتی جوت کرے اُجیار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، سُن اگم ہیوے خبردار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، بھگت بھگونت لے اُبھار۔ پردہ
 چُکاؤنا آنت کل، دسم دواری کھیل نیار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، آتم سیجا میلا ناری کنت بہتار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، گھر گھر وچ ناد
 سُنائے انحد سچی دھنکار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، گھر امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، لیکھا جانے ایڑا پنگل سکھمن ٹیڈھی
 بنک کرائے پار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، نو دوارے ویکھ وارو وار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، پنچ دُشٹ کام کرودھ لوہ موہ ہنکار کر خوار۔
 پردہ چُکاؤنا آنت کل، گرمکھ ساچے کر پیار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، کلجگ کوڑی کِریا دے نوار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، جوٹھ جھوٹھ کرے
 پار کینار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، راج راجاناں شاہ سُلطاناں در در کرے بھکھار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، سمت سمتی مارے مارے۔ پردہ
 چُکاؤنا آنت کل، نام کھنڈا پھڑ تیز کٹار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، چنڈ پرچنڈ وچ برہمنڈ ایک وار دے ہلار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، نو کھنڈ
 سرشٹ سبائی کھنڈ کھنڈ کرے سنسار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، پاربرہم پت پریشور ست سوامی جگت نہکامی نرگن نرور ہو تیار۔ پردہ
 چُکاؤنا آنت کل، لکھ چوراسی پورب جنم لیکھا اپنے لیکھے ڈار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، برہما وشن شو کرے آر پار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل،
 ست ستوادی ساچی بٹھ دھار۔ پردہ چُکاؤنا آنت کل، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچا ہر، ہرجن میلے

اک دوار۔ اک دوار سُہنجنا، سوہاؤنت سُہائے۔ آد پُرکھ آد نرنجنا، آد انادی ویکھ وکھائے۔ دینا ناتھ درد دکھ بھہ بہنجنا، دینن دین ہویئے سہائے۔ جن بھگتاں نیتر بائے نام انجنا، اگیان اندھیر مٹائے۔ گھر میلا ساچے سجننا، گھر گیت گوبند لائے۔ لکھ چوراسی جو گھڑیا سو بہجنا، تھر کھئے رہن نہ پائے۔ کلجگ کال نگارہ سر تے وجنا، لکھا کھئے رہے نہ رائے۔ تخت تاج شاہ سلطاناں تجنا، تخت نواسی حکم سنائے۔ منمکھ پردہ کیسے نہ کجنا، گر ستگر نہ کھئے سہائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائے۔ ہرجن ویکھ وکھان دا، اک اکلّا ہر مہربان۔ جگ جگ لیکھا جانے دو جہان دا، لوآں پُریاں ویکھ مار دھیان۔ لکھ چوراسی کھیل سری بھگوان دا، گھٹ گھٹ وسے گن ندھان۔ کلجگ کوڑ کُریارا خاک چھان دا، پنج شیطاناں بے ایمان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ویکھ بال انجان۔ ہرجن بال انجانا، گر ستگر ویکھ وکھائیا۔ جس جن بخشے چرن دھیانا، چار ورن ملے وڈیائیا۔ اک وکھائے پد نربانا، پرم پُرکھ سچا شہنشاہیا۔ ست ستوادی ساچا رانا، راجن راج اک کھائیا۔ کلجگ ورتے اپنا بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ گرمکھ ورا لا چتر سُگھڑ سُجنا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ایکا گائے اگئی گانا، سوہنگ شبد ہر پڑھائیا۔ ایتھے اوتھے دیوے مانا، دوئے دوئے لیکھا آپ مُکائیا۔ آون جاون چُکے کانا، مات گرہ نہ اگن تپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لے ترائیا۔ تارنہارا ایکا گر، آد جُگاد سمایا۔ جس مستک لیکھا لیکھا دُھر، تِس جن ہر ہر لے ملایا۔ ست پریتی جائے جڑ، نہ کوئی سکے توڑ تڑایا۔ اتم آنت گر ستگر جائے بہڑ، گرمکھ ساچے ویکھ وکھایا۔ جنم جنم دی بُجھائے اوڑ، جگت ترشنا بُکھ گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن جیون جیوت جیوت مکت وکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جُگاد جُگا جُگنتر شبد اناد پرگٹائے منتر، ساچے سنت آپ سنایا۔

★ ۵ چیت ۲۰۱۸ یکرمی ہرینس سنگھ دے گرہ ٹھیکری چھٹاں ضلع کرنال ★

سرب کل ہر سمرتھ، اک اکلّا بھیو نہ آئیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر شبد اگئی چلائے رتھ، نرور پُرکھ سیو کھائیندا۔ آپ پرگٹائے دیا کھائے اپنی وتھ، سچ سمگری اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ایکنکارا سچ محلے رہیا وس، سچ سنگھاسن آسن سوہا پائیندا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر کر پسارا، در گھر ساچا آپ سہائیا۔ پُرکھ اکال ہو اُجیارا، انہو اپنا پرکاش دھرائیا۔ الکھ اگوچر کھیل نیارا، جوتی نور ڈگمگائیا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ حُکمی حُکم شبد ورتارا، دُھر فرمانا آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ ابناشا آپ کرائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نرالی، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان دو جہاناں والی، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ جُگا جُگنتر چال نرالی، دس کیسے نہ آئیندا۔ دین دُنی ایکا والی، درد دُکھ بھے بہنجن اپنی کار کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، چہپر چہن نہ کھئے چُہائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بیٹھا ایکا کنت، ہر پُرکھ نرنجن ناری نر نرائن روپ وٹائیا۔ ایکنکارا مہا اگنت، لیکھا لیکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ آد نرنجن جوہن ونت، نور نورانہ بے پرواہیا۔ ابناشی کرتا لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنا بندھن پائیا۔ سری بھگوان آپ پرکھائے اپنا منت، ناؤں نرنکارا آپ رکھائیا۔ پاربرہم، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا سُنجننا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ دیپک جوت پرکاش کرے آد نرنجن، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ نرگن نرگن بنے ساچا سجننا، سکلا سنگ وکھائیندا۔ نہ گھڑیا نہ بھجننا، گھڑن بھنہار اپنی کل ورتائیندا۔ تھر گھر نواسی آپے جانے اپنا ساچا مچنا، سر سروور ایکا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچی دھار، پُرکھ اکال آپ چلائییا۔ نہ کوئی دسے چار دیوار، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ سورج چن نہ کھئے اُجیارا، منڈل منڈپ نہ کھئے سہائیا۔ گگن پاتال نہ کھئے آدھار، لوآن پُریاں نہ بندھن پائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، اک اکلّا سچا شہنشاہیا۔ اپنی اچھیا آپ وچار، اپنا بل آپ دھرائیا۔ مات پت نہ کھئے پیار، پوت سپوت نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، آسن سنگھاسن آپ سہائیا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وڑیا، نرگن روپ پُرکھ اگم۔ گھاڑت گھڑن نہ کیسے گھڑیا، ماتا ککھ نہ پیا جم۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، پاربرہم پرہ اپنا بیڑا بٹھ۔ اپنا اکھشر آپے پڑھیا، آپے رسیا من۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ نواسی اک بھگون۔ سری بھگوان سچکھنڈ دوارا سہائیندا، سوہاؤنت

ایکنکار۔ تخت نواسی تخت اُپائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ پاوا چوٹ نہ کھئے رکھائیندا، نہ کوئی باڈی کرے وچار۔ نیت لوجن نین دس کسے نہ آئیندا، انڈٹھ کھیل کرے کرتار۔ کاغد قلم بھیو نہ پائیندا، لکھ لکھ کھئے نہ پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا کھولے اک کواڑ۔ سچکھنڈ دوارا کھولیا، ست پُرکھ نرنجن ست ستواد۔ آد جگاد رہے اڈولیا، نرگن روپ ہو وساد۔ اپنا ناؤں نرنکار آپے بولیا، آپ جنائے بودھ آگادھ۔ اپنے کنڈے آپے تولیا، آپ آپا وچوں کاڈھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی اک وجائے ساچا ناد۔ ساچا ناد سچکھنڈ نواسی، ایک ایک اُپائیا۔ اپنے منڈل آپے پاوے راسی، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نرگن جوت جوت پرکاسی، انہو اپنی کھیل کھلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سندیش نر نریش آپ سُنائیا۔ سچ سندیش ہر نرنکارا، اپنا آپ اُپائیندا۔ اپنا ناؤں کر اُجیارا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ سچکھنڈ کھنڈ سچ ایک کارا، تھر گھر اپنا روپ دھرائیندا۔ شبد انادی ست جیکارا، ست برہمادی آپ بنائیندا۔ ایک دیوے ساچی دادی، وست امولک جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر دوارا اپنا آپ جنائیندا۔ تھر گھر دوارا کر تیار، گھر گھر وچ لے پرگٹائیا۔ سچکھنڈ سوہے ہر نرنکار، تھر گھر ساچا شبد بہائیا۔ پتا پوت ایک دھار، نرکار آپ چلائی۔ لکھن پڑھن توں وسیا باہر، لیکھا لیکھ نہ کھئے وکھائیا۔ اپنی کرنی کرے کرنہار، کرتا پُرکھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنی اچھیا بن ورتار، ساچی بھچھیا اک درسائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے ترے میلا ایک تھائیا۔ ایک بندھن ہر نرنکار، شبدی ڈوری تند بندھائیا۔ آنتر آتم اک دھنکار، شبد انادی ناد سُنائیا۔ دھر فرمانا بول جیکار، ساچا رانا آپ سمجھائیا۔ بھل نہ جانا بن گوار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ وشن برہما شو نہ بھلنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ایک کنڈے ٹلنا، ہر ہر اپنا کنڈا اک وکھائیندا۔ چرن پریتی گھول گھلنا، گھولی گھول ایہ سمجھائیندا۔ آد آنت پائے ملنا، امل اپنی کھیل کھلائی۔ ترے ترے گن ترے ترے ویس لکھ چوراسی پھلنا پھلنا، پھل پھلواری پت ڈال آپ مہکائیندا۔ لوک مات پنج تت نشان جھلنا، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی ایک ہر، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ دھر فرمانا ہر جنایا، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ وشن برہما شو اُٹھایا، دے مت رہیا سمجھائیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لے گھڑایا، ترے گن مایا بندھن پائیا۔

پنج تت لے اُپایا، تتو تت اک رکھائیا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھیل کھلایا، نرگن اپنا روپ وٹائیا۔ سرگن میلا سہج سُبھایا، آتم جوتی برہم ٹکائیا۔ کایا مندر اندر ڈونگھی کندر ڈیرہ لایا، گھر گھر وچ سوہیا پائیا۔ شبد اناد دُھن آپ وجایا، انحد ساجی سیو وکھائیا۔ نو دوارے کھوج کُھجایا، جگ ترشنا وچ پھرائیا۔ آسا منسا میل ملایا، پنجم ایکا رنگ وکھائیا۔ ساچا ڈھولا اپنا سوہلا اپنے ہتھ رکھایا، دوسر دیوے نہ کھئے وڈیائیا۔ نام وچولا وچ بہایا، اُپر اپنا پردہ پائیا۔ کایا چولا ویکھ وکھایا، ہڈ ماس ناڑی رت بوند رکت دئے وڈیائیا۔ پردہ اوہلا نہ سکے کھئے چُکایا، اندھ اندھیرا چھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، نرگن اندر بیٹھا وڑ، سرگن اپنے کارے لائیا۔ نرگن سرگن بٹھے دھار، پنج تت کایا کھیل کھلائیندا۔ اندر باہر گپت ظاہر، تار ستار آپ پلائیندا۔ برہما دیوے شبد ادھار، ایکا ناد سُنائیندا۔ اپنا اکھڑ وید چار، وید چار ایکا اکھڑ گن گائیندا۔ ایکا اکھڑ ست بہنڈار، ست بہنڈار وشنوں جھولی پائیندا۔ ایکا اکھڑ دئے سنگھار، شنکر ایکا اکھڑ مل رکھائیندا۔ پُرکھ اناشی ہو تیار، ساچا مارگ آپ لگائیندا۔ لکھ چوراسی وچ سنسار، ایش جیو میل ملائیندا۔ برہم پاربرہم نار بہتار، کنت سہاگی کھیل کھلائیندا۔ ونڈن ونڈ ونڈائے آپ کرتار، ساچا حصہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کر وچار، جگ چوکڑی بندھن پائیندا۔ نرگن سرگن ہوئے اُجیار، گر اوتار کھیل کھلائیندا۔ شبد نام کر پُکار، اپنا روپ آپ درسائیندا۔ بھگت بھگونت لے اُبھار، سنت ساجن میل ملائیندا۔ گرُمکھار کھول بند کواڑ، دئی دویتی میٹ مٹائیندا۔ گرِسکھار بخشے چرن پیار، چرن دھوڑی مستک ٹگا لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ نواسی ایکا ہر، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ عقل کل ہر دھار، دھرنی دھرت دھول ویکھ وکھائیا۔ جگا جگنتر لے اوتار، ستجگ تریتا دواپر آپ ہنڈھائیا۔ شاستر سمرت وید پُران گائن اپنی وار، گیتا گیان آپ سمجھائیا۔ انجیل قرآن کرن پُکار، تیس بتیس دئے دُباٹیا۔ کہانی بانی اک وچار، بودھ آگادھ بھیو کھلائیا۔ دُھر دی بانی بان مارے نیار، تیر نرالا آپ چلائیا۔ گر ستگر پاوے ساجی سار، دوسر اور نہ کھئے چترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد انت سیری بھگونت، جگ کرتا اپنا بندھن آپے پائیا۔ ساچا بندھن ہر نرنکار، جگ چوکڑی آپ رکھائیندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت، جائے پیچ سوار، دُشٹ ہنکاری میٹ مٹائیندا۔ غریب نائیاں لے اُبھار،

مايا ممتا موہ چُڪائيندا۔ ٻوٽو ٻنگتا ڪڙھ توڙ ٻنگار، ساڄي سنگتا ميل ملائيندا۔ ڪلجڪ اتم ڪھيل اپار، جوتي جامہ بھيڪھ وٺائيندا۔ نو
 ڪھنڊ پرتھمي ويڪھ دھواں دھار، ستان ديپاں چند نہ ڪھڻي چڙھائيندا۔ سرشت سبائي ٻوٽي ويچار، گھر گھر ڪام ڪروڊھ لوٻھ موہ ٻنگار ڏيرہ
 لائيندا۔ آتم آنتر نہ ڪرے ڪھڻي وچار، برہم پاربرہم نہ ڪھڻي ملائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، وسنھارا ساڄي گھر،
 سچڪھنڊ دوارا اڪ سھائيندا۔ سچڪھنڊ دوار سھاون، ٻر ساڄا سچ سھائيا۔ جُڪ جُڪ اپنا ويس وٺاونا، نرگن سرگن رُوپ دھرائيا۔
 ڪلجڪ اتم بھيو ڪھلاونا، جوتي جوت ڪر رُشنايا۔ قلعے ڪوٺ نہ ڪھڻي وڪھاونا، ساڏھ تڻ ٻتھ ايڪا مندر آپ وڏيايا۔ ڪھڙگ ڪھنڊا ٻتھ نہ ڪھڻي
 چمڪاونا، نام ڪھنڊا اڪ رکھائيا۔ برہمنڊا ونڊ ونڊاونا، جيرج انڌاں ويڪھ تھائون تھائيا۔ بھيڪھ پڪھنڊا آپ گواونا، جگت وڪارا ميٽھ جھوٽھي
 شاٻيا۔ ساڄا چھنڊ اڪ سناونا، پُرڪھ اڪال دين ديال جے جِيڪار ڪرے سرب لوڪائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪلجڪ
 تيري اتم ور، رُوپ انُوپ آپ دھرائيا۔ رُوپ انُوپا شاٻو بھوڻيا، سو پُرڪھ نرنجن آپ دھرائيندا۔ وسنھارا چارے ڪوٺاں، دھ دشا پھيري
 پائيندا۔ جن بھگتاں اُپر آپے تھئا، دے درس آتم آنتر ترڪھا بھائيندا۔ امرت آتم ديوي گھڻا، نجر جھرنا آپ جھرائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ
 ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪلجڪ تيري اتم ور، لوڪ مات ويڪھ وڪھائيندا۔ ڪلجڪ اتم ويڪھن آيا، نرگن نرُوپر پُرڪھ اڪال۔ چارے ورنان لئے
 اُٺايا، ڪھتري براہمن شوڏر ويش ڪر پيار۔ نو ڪھنڊ پرتھمي ميل ملايا، ستان ديپاں ايڪا دھار۔ اوچ نيچ ڪوئي رين نہ پايا، اوچ نيچ راؤ
 رنگ راج راجان شاه سلطان ٻھائے اڪ دربار۔ ايڪا حُڪم دھر فرمانا آپ سنايا، سو پُرڪھ نرنجن ٻويا خبردار۔ ٻنگ برہم لڪھ چوراسي جيو
 جنت سادھ سنت لئے اُٺايا، سويا رپے نہ ڪھڻي وچ سنسار۔ ناد برہماد آپ وجايا، شبدي شبد ايڪنڪار۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ
 اپني جوت دھر، جُڪا جُڪنتر ڪرے ڪرائے ساڄي ڪار۔ ڪلجڪ ڪار ڪمائيندا، خالق خلق رُوپ بھگوان۔ مقامے حق ويڪھ وڪھائيندا، لڪھ
 چوراسي جيو شيطان۔ اناالحق نعرہ لائيندا، توفيق خُدايے اڪ محبان۔ لاشريڪ ڪھيل ڪھلائيندا، ليڪھا جانے دو جھان۔ رام نام آپ
 پرگنائيندا، گھٽ گھٽ ٻويا جاني جان۔ جوتي جامہ بھيڪھ وٺائيندا، شاٻو بھوڻ وڏ سلطان۔ ڪوئن ڪوئي جيو ترائيندا، پُرڪھ ابناشي ٻو
 مھربان۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني جوت دھر، ڪلجڪ تيري اتم ور، پنچم ميٽھ جھوٽھ ڏڪان۔ پنچم ناتا توڙنا، پنچ وڪارا رين نہ

پائیا۔ پنچم شبد شبدی سنگ جوڑنا، سُرَت شبد میل ملائیا۔ کرے پرکاش اندھ گھورنا، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ کوڑی کریا پائے شورنا، سچ سچ آپ پرگٹائیا۔ کلجگ اپنی ہتھیں لوک مات وچوں تورنا، ویلا آنت دئے مکائیا۔ ستجگ ساچا ہرجن ساچے بھڑنا، میل ملاواں سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل دو جہان، نرگن سرگن سرگن دھار نرنکار وچ سنسار، جوتی شبدی شبد جوت جوت جوت رُشنائیا۔

★ ۵ چیت ۲۰۱۸ پکرمی کرتار سنگھ دے گرہ قومی فارم ضلع کرنال ★

سچکھنڈ دوارا سوہے گھر، نرگن نرور پُرکھ اکال آپ سہائیندا۔ تھر گھر نواسی نرکار اندر بیٹھا وڑ، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر وپس دھر، دھرنی دھرت دھول لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر سچ سہنجنا، ہر ساچا سچ سہئے۔ جوت جگائے آد نرنجنا، دیا باقی نہ کھئے رکھائے۔ جگا جگنتر درد دکھ بھے بھنجنا، بھو ساگر ویکھ وکھائے۔ ہرجن ویکھے ساچے سچنا، نت نوت کھیل کھائے۔ بھگت بھگونت نیت نام پائے کجلا، اگیان اندھیر مٹائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تھان تھنتر اک سہئے۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ لیکھا جانے لکھ چوراسی جیو جنت، انڈج جیرج اُتُبھج سینج اپنی بنت بنائیا۔ وشن برہما شو جنائے ایکا منت، ناؤں نرنکارا آپ درڑائیا۔ ترے گن اتیتا بنے کنت، شاہو بھوپ سچا شہنشاہیا۔ لیکھا جانے جگا جگنت، جگ کرتا بھیمو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، در گھر ساچا اک وڈیائیا۔ در گھر ساچا ہر وڈیائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا، نرگن نور نور اُجیار۔ تھر گھر اپنا بنک سہائیندا، پُرکھ اکال کھول کواڑ۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا آسن لائیندا، گگن پاتالاں پاوے سار۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا، جگا جگنتر لے اوتار۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، دھر درگابی بے عیب پروردگار۔ وید کتیب شاستر سمرت اپنی کارے لائیندا، جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سچّی سرکار۔ سچکھنڈ دوارے شاہ پاتشاہ، شہنشاہ آسن لائیا۔ ست سرؤپی شاہو بھوپی بن ملاح، جگ جگ اپنا بیڑا آپ چلائیا۔ نرگن سرگن کھیل کھلا، میل ملاواں سہج سبھا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ شبد انادی ناد وجا، دھر دی بانی بان لگا، بودھ اکادھ کرے پڑھائیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھا، آتم آتر بوجھ بوجھا، دئی دویتی پردہ دئے چکائیا۔ سنت کنت لئے ملا، امرت آتم جام پیا، نجھر جھرنا دئے جھرائیا۔ گرمکھ گر گر ویکھے تھاوں تھان، دو جہاناں پھیرا پا، نو ست پھیرا پائیا۔ گرمکھ گرمکھ لیکھا جانے پتا مان، ہرجن اٹھائے پکڑ بانہ، آلس نندرا دئے مٹائیا۔ اک جپائے اپنا ناں، بھوئے سہائی سبناں تھان، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگی گندر ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، لوک مات ویس دھرائیا۔ لوک مات ویس اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی اک اکلا، آد آنت مدھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جن بھگت پھڑائے اپنا پلا، نام پلّو ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن میلے اپنے گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا ہر سہائیندا، سچکھنڈ نواسی ایکنکار۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، سنت ساچن میت مُرار۔ گرمکھ گر گر رنگ رنگائیندا، شبدی شبد کر پیار۔ گرمکھ ایکا نام درڑائیندا، آتر آتم کر اجیار۔ رسنا جہوا آپ بلائیندا، پرا پسنٹی پاوے سار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ جگ جگ کھیل اولڑا، کرتا پُرکھ کرے کرتار۔ وسنہارا ساچے دھام سچ محلڑا، سچکھنڈ دوارا ویکھ تھانڈا دربار۔ جوتی شبدی نور نورانہ آپے بلڑا، آد جگادی کر اجیار۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن محل اٹل اچ مینار آپے ملڑا، آپ اپنی کِرپا دھار۔ لوک مات جن بھگت دوار کِرپاندھ گہر گن تھاکر نت نوت کھلڑا، سر ہتھ رکھ سمرتھ کرتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے دھر دربار۔ دھر درباری پارہیم، پرم پُرکھ وڈیائیا۔ جگ کرتا جانے اپنا کم، نہکرمی کرم کھائیا۔ بھگت بھگونت ویکھے ساچے جن، ہر پرکاش پرکاش وچ ٹکائیا۔ شبدی ڈور بٹھے من، من واشنا رہن نہ پائیا۔ ایکا راگ سنائے کن، چھٹی راگ رہے جس گائیا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بہن، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ لیکھا جانے کایا چھپر چھن، ساڈے تین ہتھ وٹ وٹائیا۔ نام وست دیوے دھن، ٹھگ چور یار لٹ کھئے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دوارا اک

وکھائیا۔ در دوارا ایکنکارا، پُرکھ ابناشی آپ جنائیندا۔ بھگتاں اندر کھول کواڑا، گھر گھر وچ آپ پرگنائیندا۔ جوت نرنجن کر اُجیارا، دوس
 زین ڈگمگائیندا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، نجر جھرنا آپ جھرائیندا۔ انحد شبد سُنائے سچی دھنکارا، رسنا جھوا نہ آپ پلائیندا۔ گھر
 مندر وکھائے گرو دوارا، گھر گوبند میل ملائیندا۔ گھر کملاپاتی میت مُرارا، گھر ساچا ساقی دیوے نام ادھارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، ساچا گھر اک وڈیائیندا۔ ساچا گھر کایا مندر، سو پُرکھ نرنجن آپ بنائیندا۔ لیکھا جانے ڈونگھی گندر، اندھ اندھیر پھول
 پُھلائیندا۔ توڑنہارا بجر کپاٹی جندر، شبد کھنڈا اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مندر آپ جنائیندا۔
 ساچا مندر گُرمکھ کایا بنک، بنک دواوی ویکھ وکھائیا۔ ناتا توڑے راؤ رنگ، اوچ نیچ نہ کوئی وڈیائیا۔ نام جنائے منیا منت، من منکا آپ
 بھوائیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، آسا ترسنا میٹ مٹائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ رنگت، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ لیکھا جانے آد
 آنت، آنت آد اپنے ہتھ رکھائیا۔ دھن وڈیائی ساچے سنت، جو جن اپنا بوجھ بوجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا
 مندر دئے سہائیا۔ ساچا مندر ساڈھے تِن ہتھ، گھر گھر وچ آپ اُپایا۔ اندر وڑ پُرکھ سمرتھ، آتم سیجا آسن لایا۔ نام اگنی دیوے وتھ،
 لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ شبد انادی مارے سٹ، ناد انادی ناد وجایا۔ چوڈاں لوک وکھائے ہٹ، گھر ونجارا ونج کرایا۔ لیکھا چکے تیرتھ
 اٹھسٹھ، امرت سروور تال وایا۔ دئی دویتی میٹے پھٹ، مایا ممتا موہ چکایا۔ گھر وچ گھر کر پرگٹ، گرہ مندر دئے سہایا۔ جوت جگائے لٹ
 لٹ، اندھ اندھیر رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر گھر وچ لئے درڑایا۔ گھر وچ گھر گھر محلہ، گھر گھر وچ
 سوہیا پائیندا۔ گھر وچ میلا اک اکلا، گھر گھر وچ ویکھ وکھائیندا۔ گھر وچ پھڑائے ساجن پلا، گھر گھر وچ سوہیا پائیندا۔ گھر وچ جوتی
 شبیدی رلا، گھر گھر وچ اپنی الکھ جگائیندا۔ لکھ چوراسی بھلائے کر کر ول چھلا، گُرمکھ ساچے میل ملائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں،
 جل تھل مہیئل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگا جگتتر ویس ہر، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ نرگن
 سرگن ہر ہر دھار، ہر بن اور نہ کھئے جنائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کرایا پار، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ نو نو چار گیا ہار، دھیرج دھیر
 نہ کھئے دھرائیندا۔ دھرنی دھول رووے زارو زار، لکھ چوراسی سرب گُرائیندا۔ برہما وشن شو راہ تگن پروردگار، نیتز نین سرب اٹھائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ جوتی جامہ بھیکھ اپارا، ایکنکارا آپ کرائیا۔ جوت سرُپی وسنہارا سچکھنڈ دوارا، تھر گھر ساچے شبد دُهن شنوایا۔ سُن اگئی پار کنارہ، سُن سادھ ویکھ وکھایا۔ لوک مات ہو اُجیارا، کلجگ اتم ویس وٹایا۔ ساچا مندر سُہائے سچ دوارا، بنک دواری بے پرواہیا۔ ساڈھے تِن ہتھ ویکھ اک منارا، اُچ اٹلا دئے وڈیایا۔ نرگن سرگن اندر کر پسارا، برہم پاربرہم ملائیا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، دُھر دی دھار آپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا گھر اک وکھایا۔ ساچا گھر سچ سینگھاسن، ستگر پُورا آسن لائیندا۔ پاربرہم پُرکھ اناشن، اناشی کرتا کھیل کھلائیندا۔ گرہ گرہ مندر اندر پاوے راسن، منڈل منڈپ آپ سُہائیندا۔ بھگت بھگوت داسی داسن، جگ جگ سیو کھائیندا۔ لیکھا جانے پرتھمی آکاشن، نو نو چار پردہ لائیندا۔ گرمکھاں کرے پوری آسن، آتم آتر میل ملائیندا۔ نج گرہ کر کر واسن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر اک وسائیندا۔ ساچا گھر وسندڑا، سو پُرکھ نرنجن میت مُرار۔ جگ جگ برجن ویکھ وکھندڑا، کرے کرائے ساچی کار۔ سیس جگدیش ہتھ رکھندڑا، نانا توڑ سرب سنسار۔ سوچھ سرُپی روپ وکھندڑا، جوتی جوت نور اُجیار۔ تھان تھنتر سوہاؤنت آپ سُہندڑا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جگ جگ وچھڑے میل ملندڑا، کلجگ پاونہارا سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے بنک دوار۔ بنک دوار سُہایا، کر کرپا گن ندھان۔ دھرنی دھرت دھول دئے وڈیایا، کر کرپا ہر مہربان۔ چرن سرن سرن چرن ایکا راہ وکھایا، میل ملاواں دو جہان۔ مانس جنم لیکھے لایا، گرمکھ ساچا کر پروان۔ لکھ چوراسی پھند کٹایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ پچھان۔ در گھر ساچا جانا، ہر گوبند میت مُرار۔ آد جگاد چلے چلائے اپنے بھانیا، جگا جگنتر ساچی کار۔ تختوں لاپے راجے رانیاں، غریب نائیاں جائے تار۔ جس جن بخشے چرن دھیانیا، دیوے درس اگم اپار۔ نج آتم پرما تم دیوے برہم گیانیا، برہم پاربرہم آدھار۔ ایش جیو ہوئے پروانیا، گھر میلا کنت بہتار۔ شبد اگئی گائے گانیا، اک اکلّا بول جیکار۔ گرمکھ گرسکھ گرہ در کرے پروانیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم وار۔ کلجگ اتم کھیل اپارا، نرگن نرور آپ کرائیا۔ جگ جنم دے وچھڑے میلے میت مُرار، کوٹن کوٹ جنم دا لیکھا رہیا مکھایا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، سمند ساگر نیتر نیر وپائے سار نہ پائے کھئے شاہیا۔ گرمکھ

گرسکھ تیرا ست دوارا، ست ستوادی ویکھے تهاؤں تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگتر، جن بھگتاں بھجائے لگی بسنتر، نام جنائے ایک منتر، ترے گن اگتی رہے نہ رائیا۔ ترے گن ناتا دیوے توڑ، جس سر اپنا ہتھ بکائیندا۔ شبدا اگتی چاڑھے گھوڑ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پار کرائیندا۔ چرن پریتی لگی نبھائے توڑ، آدھ وچکار نہ کھئے ٹرائیندا۔ گرمکھ گرسکھ ناتا تھے مڑھی گور، خاکی خاک نہ میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے اپنے گھر، گھر سہنجنا ہر سہائیندا۔ ہر گھر پایا ایکنکار، گرمکھ وجی ودھائیا۔ ناتا تھ سرب سنسار، ستگر پورا نظری آتیا۔ مانس جنم نہ جائے ہار، مات گریہ پھیر نہ آتیا۔ لکھ چوراسی ہوئے خوار، جم کی پھاسی دئے ٹرائیا۔ سچکھنڈ نواسی کر پیار، سچکھنڈ دوارے لئے ملائیا۔ جوت پرکاسی وچ سنسار، ابناشی کرتا کر رُشناٹیا۔ غریب نہانے پاوے سار، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ پورب جنان رہیا وچار، جنم کرم اپنے ہتھ رکھائیا۔ جس در جس گھر چرن چھپائے دیا کھائے دین دئے سہار، دیناں ناتھ وڈی وڈیائیا۔ پاربرہم پت پریشور بھگت بھگونت ایکا دھار، سنت ستگر لئے ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ویکھے ساچا گھر، گھر میلا سہج سبھائیا۔

★ ۵ چیت ۲۰۱۸ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ قومی فارم ضلع کرنال ★

گرسکھ روپ سچ نشان، گر گوبند آپ جھلائیندا۔ آپ پرگٹائے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ وکھائیندا۔ دیونہارا دھر فرمان، شبدا انادی ناد سُنائیندا۔ گرسکھ گر گر میل ملائے آن، دور ڈراڈا پندھ مکائیندا۔ دھن گرسکھ جس آتم آنتر برہم گیان، نیتر لوچن نین کھلائیندا۔ سو گرسکھ چتر سگھڑ سجان، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ امرت سروور سچ نہان، سر امرت سو وڈیائیندا۔ کوٹن کوٹ گر پُرکھ ابناش راہ تکان، نیتر نین سرب اٹھائیندا۔ آد جگادی اک بھگوان، جگ جگ اپنا کھیل وکھائیندا۔ لکھ چوراسی دیونہارا جیا دان، جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتمی ست دیپ ویکھنہارا مار دھیان، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ جوتی نور نور مہان، آد نرنجن وڈ مہربان، سو پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچا کابن، ایکنکارا وڈ بلوان، آد جگاد ویس وٹائیندا۔ سری

بھگوان دیونہارا دُھر فرمان، ابناشی کرتا نوجوان، پاربرہم رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ لوک مات ہونے پردھان، ہرجن ساچے لئے
 پچھان، برہم پاربرہم دیونہارا مان، ایش جیو میل ملائیندا۔ گرسکھ وکھائے سچ نشان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد
 جُگاد ایک ہر، اک اِکلا کھیل کھلائیندا۔ گرسکھ نشانہ سچکھنڈ، سو پُرکھ نرنجن آپ وکھائیندا۔ ویکھنہارا کوٹن کوٹ برہمنڈ، نرگن اپنا
 کھیل کھلائیندا۔ تھر گھر واسی پائے ونڈ، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔
 جُگ جُگ ویس وٹائیندا، پاربرہم کرتار۔ ستجگ تریتا دواپر آپ ہنڈائیندا، پُرکھ اگما ہو تیار۔ برہما وشن شو سیو لگائیندا، رو سس
 دئے آدھار۔ منڈل منڈپ آپ اُچائیندا، پرکاش پرکاش کر پیار۔ دھرت دھول آپ سہائیندا، آپ اپنی کیرپا دھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کیرپا کر، لیکھا جانے سچی سرکار۔ سچی سرکار شاہ پاتشاہ، سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ تخت نواسی دیونہارا سچ صلاح،
 دُھر فرمانا اک جنائیندا۔ جُگا جُگنتر بن ملاح، شبدي گر رُوپ وٹائیندا۔ نرگن سرگن کھیل کھلا، پنج نت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ برہم
 برہما ناد وجا، دُھن اگتی آپ سُنائیندا۔ بودھ اکادھا بیو کھلا، اپنا پردہ لاپندا۔ برہما ویتا آپ اُٹھا، چارے وید سمجھائیندا۔ چارے
 جُگ جھولی پا، چارے کھانی رنگ رنگائیندا۔ چارے بانی دئے سمجھا، چار ورنان سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا
 کر، سچ نشانہ اک وکھائیندا۔ سچ نشانہ ہر بھگونت، آد جُگاد رکھائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے جیو جنت، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔
 ہرجن اُٹھائے ساچا سنت، ست ستوادی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ نشانہ ہر بھگوانا، دو جہاناں آپ
 رکھائیندا۔ سچ نشان اُٹھائیندا، آد جُگادی کار۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، سنت ساجن لئے اُبھار۔ گرمکھ اپنی گود بہائیندا، گرسکھ
 ساچے کر پیار۔ ایک منتر نام درڑائیندا، نش اکھڑ وکھڑ کر تیار۔ گر گر اپنا رُوپ وٹائیندا، برہم پاربرہم پاوے سار۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ گر اوتارا کھیل اپارا، پُرکھ اکالا آپ کرائیا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، سچکھنڈ نواسی ہو
 تیارا، نرگن سرگن دھار آپ چلائیا۔ جیواں جنتاں دئے سہارا، ایک نام ونج وپارا، لکھ چوراسی آپ کرائیا۔ کرے کھیل کرنیہارا، کرتا پُرکھ
 وڈی وڈیائیا۔ ستجگ تریتا دواپر لیکھا جانے تیئی اوتارا، ترے گن میلا سہج سُبھائیا۔ اٹھ دس کھیل نیارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ

اپنی کِرپا کر، ایکا بندھن اپنے ہتھ رکھائیا۔ ایکا بندھن ہر بھگوان، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جُگ جُگ جھلّے مات نشان، ست ستوادی آپ اُٹھائیندا۔ لیکھا جانے سینا رام، کاہنا کرشنا ویکھ وکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سچ پیغام، کلمہ امام آپ سُنائیندا۔ مقامے حق حق پچھان، دیونہارا ایکا دان، ساچی وست جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ سچ نشانہ پروردگار، بے عیب اپنے ہتھ رکھائیا۔ حق حقیقت کر وچار، خلق خالق ویکھ وکھائیا۔ ایکا کلمہ کر اُجیار، کائنات آپ پڑھائیا۔ مُرشد مُرید دئے دیدار، جلوہ باطن بے پرواہیا۔ آد جُگادی سانجھا یار، نورو نور نور الہیا۔ نہ کوئی کاتب لکھے لکھار، مکتب ودیا نہ کھئے پڑھائیا۔ درگاہ ساچی وسے دھام نیار، چوڈاں طبق بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ نشانہ ایکا ایک رکھائیا۔ سچ نشانہ نام ست، نرگن نانک ہتھ پھڑایا۔ پاربرہم برہم دیوے مت، آتم تت اک جنایا۔ ناڑ بہتر نہ ایلے رت، سانتک ست ست ورتایا۔ ساچا مارگ ایکا دس، ورن برن میٹ مٹایا۔ اُچ نیچ ایکا در رہے ہس، در دروازہ اک کھلایا۔ گرسکھاں پردے اندر وس، اپنا نشانہ آپ وکھایا۔ جوٹھ جھوٹھ میٹ زین اندھیری مس، ساچا چند آپ چڑھایا۔ چار کُنٹ پینڈا مکائے نس نس، دوس زین سیو کھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ نشانہ اک درڑایا۔ سچ نشانہ ہر کا ناؤں، ہر ستگر آپ سمجھائیندا۔ ہوئے سہائی سبھی تھائوں، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ بھڑ بھڑ ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس اُڈائیندا۔ ایتھے اوتھے دیوے ٹھنڈی چھاؤں، جس جن سر چھتر آپ جھلّائیندا۔ لیکھا جانے پتا ماؤں، گرسکھ بال انجانے گود بٹھائیندا۔ جُگ جُگ کرے سچ نیاؤں، ساچا ثالث اپنا کھیل کھلّائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ نشانہ آپ سمجھائیندا۔ سچ نشانہ سنگر دھار، لوک مات وجے ودھائیا۔ ست نشانہ گر چرن پیار، گر گر میتا گر گر میلا سہج سُبھائیا۔ سچ نشانہ ٹھانڈے دربار، سچکھنڈ نواسی آپ جھلّائیا۔ سچ نشانہ ایکنکار، آپ اپنے ہتھ وکھائیا۔ اُپر لیکھ لکھیا نراکار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ نشان اک پرگٹایا۔ سچ نشان پرگٹایا، کر کِرپا گن ندھان۔ اپنا منتر نام جنایا، ہرجن ساچے کر پہچان۔ لکھن پڑھن وچ نہ آیا، نہ کوئی جانے جیو جہان۔ رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان کھیل کھلایا، آد جُگادی کار۔

ایکا جوتی جوت جگایا، دس دس میلا کنت بہتار۔ پُرکھ ابناشی ویس وٹایا، نِرگن سرگن پاوے سار۔ چِلا سْت ناؤں دھرایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ ہر کرتا کھیل کھلائیندا، آد جگادی پُرکھ اگم۔ سْت دُلارا آپ اُپائیندا، دیوے نام وڈیائی دھن۔ سچ نِشانہ ہتھ پھڑائیندا، آپ پرگٹایا گجری چن۔ دو جہاناں ویکھ وکھائیندا، لکھ چوڑاسی بیڑا دیوے ہتھ۔ پُرکھ اکال اک منائیندا، ایک راک سُنائے کن۔ فتح ڈنکا اک وجائیندا، جو گھڑیا دیوے بہن۔ سرِشٹ سبائی راہ چلائیندا، چار ورنان دیوے مان۔ اُچان نیچان راؤ رنکان ایک دھام بہائیندا، کھتری براہمن شوڈر ویش، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے دو جہان۔ سچ نِشانہ گوہند دھار، پُرکھ اکال آپ اُپائی۔ جوتی نُوں کر اُجیار، نُوں نُوں دئے سمجھائی۔ سْتح پرکاس ایکنکار، لالن لال وڈ وڈیائی۔ کنچن دھار سچکھنڈ دوار، سوہا تھر گھر بیٹھا آسن لائی۔ چٹی دھار پسر پَسار، جوتی جوت جوت رُشنائی۔ پیلا بستر لوک مات تن کرے شنکار، گوہند سوہا ہو اُجیار، کھڑگ کھنڈا اک چمکائی۔ نیلا بستر پہنے اپنی وار، اُچی کوک کرے پُکار، گھڑے کیس سیس رہیا وکھائی۔ کالا سوہا کلجگ رنگ دیوے پاڑ، چاروں کُنٹ اگئی دھاڑ، شبہ کھنڈا اک چمکائی۔ سْت نِشانہ کرے تیار، سِری بھگوان پاوے سار، دُھر فرمانا اک جنائی۔ راہ تگے میت مُرار، ستھر سْتا پیر پَسار، سوہلاں سیج آپ ہنڈھائی۔ سچ سنیہڑا دیوے کر پیار، تیرا میرا اک ادھار، دو جہاناں بھل نہ جائی۔ پُرکھ ابناشی ہو یا خبردار، گوہند ملیا ساچا یار، پتا پُوت گل لگائی۔ تیرا قرضہ دئے اُتار، ایک دھئی چکے بہار، تیری نیا لائے پار، کھیوٹ کھیٹا بنے آپ شہنشاہیا۔ تیرا ناؤں کرے اُجیار، تیرا شبہ ڈنک جیکار، چار ورن چار کُنٹ دئے سُنائی۔ پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتار، سمبل نگری وسے دھام نیار، چہپر چہن نہ کھئے چُھائی۔ سچ نِشانہ ہتھ پھڑے سچی سرکار، راج راجاناں میٹ مٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچ نِشان اُٹھاون، گُرمکھ روپ اپار۔ ساڈے تِن ہتھ آپ جھلاونا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ برہما وشن شو پنڈھ مُکاونا، جگ چوکڑی کر خوار۔ کروڑ تیتیس ربن نہ پاونا، سُرپت مارے ڈاہڈی مار۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹاونا، لیکھا جانے گر اوتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ایکنکار۔ ایکنکار کھیل اپارا، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیارا لوک مات ویس وٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربارا،

آد نرنجن جوت جگائیندا۔ سِری بھگوان بول جیکارا، ابناشی کرتا نعرہ لائیندا۔ پاربرہم برہم دئے ہلارا، برہم ویتا مکھ شرمائیندا۔ وشنوں رووے زارو زارا، نیتر نینان نیر وپائیندا۔ شنکر کھلڑے کیس تن بھوت ایکا منگے چرن دھوڑ خاک سارا، ہتھ ترسول سٹائیندا۔ کلجگ اتم راہ تکے نہکنک نرائن نر اوتارا، نر نرائن اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچی کھیل کھلاونا، ہر ستگر دین دیال۔ گرمکھ نشانہ اک جھلاونا، ہرجن ویکھے ساچے لال۔ مات وڈیائی اپنے ہتھ رکھاونا، شبد گر بن دلال۔ کایا مندر اندر میل ملاونا، گھر گھر وچ وکھائے سچی دھرمسال۔ انحد ڈنکا آپ وجاونا، ناتا توڑ پنج شیطان۔ پنچم سخیاں مل مل منگل گاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن وکھائے سچ نشان۔ سچ نشان بنایا، نرگن اپنی کریا دھار۔ آد جگادی اپنے ہتھ رکھایا، جگا جگنتر ساچی کار۔ گر اوتار سیوا لایا، جگ چوگری کھیل نیار۔ نو نو چار پندھ مکایا، پرگٹ ہٹے آپ کرتار۔ ایکا قول لے نبھایا، بھل نہ جائے بھلنہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سنت ستگر پاوے سار۔ سنت انت انت، بھگونت رہے جس گائیا۔ سرب جیاں دا ایکا کنت، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر دیوے اپنا ناؤں منت، ست منتر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، سچ بھومکا آپ سہائیا۔ سچ بھومکا سوہے استھان، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ جس در چرن کول دھرے بھگوان، سو در سوہا پائیندا۔ جس جن دیوے نام ندھان، سو جن اندھ اندھیر گوائیندا۔ جس جن امرت آتم دیوے پین کھان، ترشنا بھکھ مٹائیندا۔ جس جن دیوے دھن انادی ایکا گان، آتمک سُن آپ کھلائیندا۔ جس جن اپنی کرائے آپ پہچان، سو جن منگن کتے نہ جائیندا۔ جس جن اپنے در کرے پروان، سو جن دو جہاناں سوہا پائیندا۔ جس جن وکھائے سچ نشان، سو جن اوٹ نہ کوئی تکائیندا۔ گرمکھ گرسکھ چتر سُبجان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ رنگ رنگائے ہر رنگیلا، رنگ رتڑا بے پرواہیا۔ پُرکھ اکم ابناشی بیٹھلا، پریم بھاؤ بھکتی اپنے ہتھ ٹکائیا۔ جگ جگ چلائے ریتلا، سرشٹ سبائی ویکھے تھائوں تھائیا۔ وکھائے دھام اک انڈیٹھڑا، نج نیتر آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی بھومکا دئے وڈیائیا۔ ساچی بھومکا سر امرت، یوجن چار چار وڈیائیا۔ آپ سہائے اپنی دھرت، دھرنی دئے دئے بیٹھی سپس جھکائیا۔ امرت میگھ

دیوے برس، امیوں رس اپنا آپ چوائیا۔ جن بھگتاں میٹے جنم جنم دی حرص، نرگن سرگن درس دکھائیا۔ لیکھا جانے عرش فرش، کیا گرہ پھول پھلائییا۔ جس جن اُپر کرے ترس، اپنا نشانہ دئے وکھائییا۔ سادھ سنت کل رہے تڑپ، پرہہ درشن نیتر نین اُٹھائییا۔ ترے گن مایا بوجھے نہ ترشنا اندرے اندر کر گئے ہڑپ، سانتک ست نہ کھئے ورتائییا۔ گرو گرو بن بن بیٹھے نہ کوئی لکھت نہ کوئی پڑھت، سچ سندیش نہ کھئے سُنائییا۔ جیواں جنتاں کولوں لیندے رہے آرھت، جوٹھے جھوٹھے وٹے تول ٹلائییا۔ اتم ویکھے جس گھڑیا گھاڑت، گھڑن بھننہار اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی دھرنی آپ سہائییا۔ دھرنی مؤلی مؤلیا جگ، ہر ستگر چرن چھپایا۔ جگ جگ دی لگی بوجھی آگ، نرگن نیتر درشن پایا۔ ہوئی سیج سہنجی پرہہ دھریا پگ، گھر مندر ایکا نظری آیا۔ گرمکھ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، آپ اپنا میل ملایا۔ سچ نشانہ اپنی ہتھیں گڈ، گرمکھ ساچی بھیٹ چڑھایا۔ شاہ سلطانان اتم سٹے ڈونگھی کھڈ، نہ سکے کھئے اُٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ نشانہ آپ اُپایا۔ سچ نشانہ گرسکھ بھیٹ، جگت جگدیش دئے وڈیائییا۔ ستان دیپاں بنے کھیوٹ کھیٹ، جگت ملاحی سیو کھائییا۔ لیکھا جانے مات پت بیٹ، پتا پوت کرے رُشنائییا۔ گوہند سورا ساچا ہیت، حاضر حضورا ویکھ وکھائییا۔ ویکھنہارا نیتن نیت، نت نوت اپنا روپ پرگٹائییا۔ کلجگ اتم جوت پرگٹائے دیا کھائے ویہہ سو اٹھاراں بکرمی پہلی چیت، چیتن چیت دئے کرائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ویکھے کھیت، ست ستوادی پھیرا پائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ نشان اک درسائییا۔ سچ نشان بنایا، ست ستوادی ساچی دھار۔ سرشٹ سبائی دئے وکھایا، اک اکلا ہو اُجیار۔ راج راجاناں شاہ سلطانان ایکا حکم دئے سُنایا، ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار۔ سیس جگدیش تاج سہایا، سو پُرکھ نرنجن کھیل اپار۔ ہنگ برہم لئے اُٹھایا، شبد ہلونا ایکا مار۔ سویا کھئے رہن نہ پایا، سادھ سنت کرے بے دار۔ ملاً شیخ مسائق پیر دستگیر لئے جگایا، اُچی کوک کرے پکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ نشانہ آپ سنبھال۔ سچ نشانہ گر گوہند رنگ، گرسکھ رتی رت رنگائییا۔ کرے کھیل سورا سرینگ، شہنشاہ سچا شہنشاہییا۔ نو نو وجائے مردنگ، لوآن پُریاں برہمنڈان کھنڈان آپ سُنائییا۔ ہتھ پھڑ چنڈ پرچنڈ، نام کٹار اک چمکائییا۔ لکھ چوراسی کرے رنڈ، دیوے دنڈ بے پرواہییا۔ دئی دویتی جھوٹھی ڈھاہے کندھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی دھرتی

کرے جوت رُشناٹیا۔ ساچی دھرتی جھلنا نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ گرمکھ تیرا کھیل مہان، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ اپنی بھیٹا لے لے بال انجان، اپنی ہتھیں سیو کھائیندا۔ چووی ہتھ کر پروان، زمیں اسمان آپ بلائیندا۔ کرے کھیل وڈ مہربان، مہبان بیدو آپ کھلائیندا۔ عالم علما نہ کرے کوئی پہچان، وید کتیب نہ کوئی سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ستوادی کھیل کھلائیندا۔ ست ستوادی کھیل اولاً، عالم گیر آپ کرائیا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، میاں اپنا روپ وٹائیا۔ بھیو کھلائے ساڈھے تین ہتھ سیان، بسمل اپنا پردہ لاییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک نشان دئے وکھائیا۔ اک نشانہ چار ورن، پُرکھ اکال آپ جنائیندا۔ اک نشانہ کھولے ہرن پھرن، نیر گیان آپ کھلائیندا۔ اک نشانہ چکائے مرن ڈرن، لکھ چوراسی پھند کھائیندا۔ اک نشانہ ترنی ترن، دو جہاناں پار کرائیندا۔ اک نشانہ جرنی جرن، ساچا بھانا آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم سچ نشانہ آپ بنائیندا۔ کلجگ اتم مٹے نشانہ، نشان نشانہ دئے مٹائیا۔ کلجگ اتم مٹے پنج شیطانا، جگت شیطانا رہن نہ پائیا۔ کلجگ اتم ناتا تھے جیو جہانا، جیو جہانا پندھ مکائیا۔ کلجگ اتم جھوٹھ وکار ہوئے ویرانہ، وپندی دھار آپ وپائیا۔ کلجگ اتم تختوں لاپے راجا رانا، شاہ سلطانا خاک ملائیا۔ کلجگ اتم شبد اگئی گائے دھر فرمانا، چار ورنان کرے پڑھائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہوئے جودھا سورپیر بلوانا، مرد مردانہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ کلجگ اتم نہکنا پھرے بانا، مات پت نہ کوئی بنائیا۔ کلجگ اتم ایکا ڈنکا وجائے سری بھگوانا، سرشٹ سبائی رہیا اٹھائیا۔ کلجگ اتم ایکا بٹھے سچا گانا، گرمکھ ورا سگن منائیا۔ کلجگ اتم ہرجن وکھائے پد نربانا، نربھے اپنی دیا کھائیا۔ کلجگ اتم ایکا تخت سہائے شاہ سلطانا، شاہ پاتشاہ آسن لائیا۔ کلجگ اتم ایکا دیوے دھر فرمانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ کلجگ اتم لیکھا جانے گوپی کاہنا، منڈل منڈپ اپنی کھیل کھلائیا۔ لیکھا جانے سیتا راما، رام سیتا سرت شبد وجے ودھائیا۔ کلجگ ہنکاری توڑے ابھانا، ابھان راون رہن نہ پائیا۔ شبد کھنڈا کھچ میانا، چنڈ پرچنڈ آپ چمکائیا۔ رسنا چلہ تیر کمانا، اک نشانہ آپ لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ اک وکھائیا۔ سچ نشانہ ویکھنا، گر ستگر آپ وکھائے۔ کلجگ مٹدی جائے ریکھنا، آپ اپنا روپ وٹائے۔ شبد اگئی جھلے دیس پردیسنا، پُرکھ ابناشی آپ جھلائے۔ جوٹھا جھوٹھا رہنا ویس نہ، کوڑ کڑیارا دئے کھپائے۔ پوجا چکے گنپت گیشنا، برہما وشن شو نہ

کھئے منائے۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار چلے کوئی پیش نہ، اللہ رانی نیتز نین نیر ویائے۔ پیر دستگیر کھڑے درویشنا، گل کالی کفنی بائے۔ آد شکت کھلے کیسنا، آپ اپنا حال سُنائے۔ چتر بھج روپ کیسے نہ ویکھنا، روپ انویا بیٹھا مکھ چھپائے۔ پرگٹ ہوئے دس دشمنیشنا، شبد شبدی ڈنکا اک وجائے۔ پُرکھ اکال گُرمکھ ورلے ویکھنا، جس جن اپنا پردہ لئے اُٹھائے۔ ہر کا روپ مچھ داڑی نہ کیسنا، نہ کوئی مؤنڈ مُنڈائے۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھنا، نہکلنکا ناؤں رکھائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ست ستوادی آد جُگادی اک نشانہ ہتھ اُٹھائے۔ مات پت جگت ناتا، رکت بوند کھیل کھلائیندا۔ سرب جیاں دا اکو داتا، لکھ چوراسی اپنی گود سہائیندا۔ ویکھنہارا اک اِکاتا، نو نو اپنا بھيو چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچی وست جھولی پائیندا۔ پتا پوت جگت پیار، دوس زین رہے دُکھدائیا۔ کون ویلا وقت گھر آئے دُلا، آتمک سانتک ست کرائیا۔ پنج مہینے دوس چار، جگت وچھوڑا رہیا سمجھائیا۔ اتم میلا کرے آپ کرتار، وچھڑیاں لئے ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وست جگت جھولی پائیا۔

ہر سنگت وڈیائی دھن، ہر ستگر درشن پایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، ہرجن بہ بہ منگل گایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، کایا مندر اندر ڈونگھی گندر آتم آتر اک دھیان لگایا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، جگت بچھے لگی بسنتر، اگنی تت رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر سنگت ہوئے سہایا۔ ہر سنگت ستگر روپ، ست پُرکھ زرنجن بنت بنائیا۔ ہر سنگت ست سرُوپ، ست ستوادی وچ سہایا۔ ہر سنگت ناتا تھے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ ملے وڈیائیا۔ ہر سنگت اُپر جائے تھے، نام اٹھ جھولی پائیا۔ پنچ وکارا کڈھے کُٹ، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیا۔ آون جاون لکھ چوراسی جائے چھٹ، جو جن آئے نیتز لوچن درشن پائیا۔ زرمل ملائے جوتی جوت، آنت جوتی جوت ملائیا۔ سچکھنڈ دوارا وکھائے قلعہ کوٹ، جس دوارے ہر سنگت آسن لائیا۔ کلجگ اتم آپ اُٹھائے آلیوں ڈگے بوٹ، کر کِرپا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر سنگت ویکھے تھاوں تھائیا۔ ہر سنگت تیرا سچ منارا، پُرکھ ابناشی آپ بنایا۔ گر گوبند تیرا میت مُرارا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ نانک زرگن دئے سہارا، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ پُرکھ اکال بن

ونجارا، ساچا ہٹ اک گھلایا۔ برہم پاربرہم کرے پیارا، در گھر ساچے میلا گرو گرو چلا ایک رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت در آئے لیکھے لایا۔ ہر سنگت تیرا سہج گن، گنوتنا ویکھ وکھائیندا۔ تیری پکار تیرا لئے سن، سُنہار آپ اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں چُن، گرمکھ ورلے انگ لگائیندا۔ ہر کا بھیو جانے کون، وید کتیب سرب جس گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ساچا مان رکھائیندا۔ ہر سنگت تیرا آنت سہاؤنا، جم دوٹ نیڑ نہ آتیا۔ رائے دھرم مکھ شرماؤنا، چتر گپت نہ حساب وکھائیا۔ وشن برہما شو نیوں نیوں سیس جھکاؤنا، جس مارگ گرسکھ جائیا۔ تھر گھر ساچے سوہا پاؤنا، جس ملیا گر گویند ساچا ماہیا۔ نانک گود آپ سواؤنا، سویا پوت نہ کھئے اٹھائیا۔ جنم جنم دا گیڑ چکاؤنا، مات گرہہ دس دس ماس نہ اگن تپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ست وڈیائیا۔ ہر سنگت ویکھے سچ نشان، گر ستگر دیا کما۔ لیکھے لائے پردھ بال جوان، جو جن سرنائی گئے آ۔ اتم دیوے شبد بیان، آپ اپنی سیو کما۔ آنت کنت بھگونت سادھ سنگت ہوئے سہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے دھام دئے بہا۔ ساچا دھام سہایا، ہر ستگر سجن شاہ۔ ہر سنگت میل ملایا، نرگن سرگن بن ملاح۔ چیلا گر ایک رنگ رنگایا، گر چیلا پکڑے بانہہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ایک ور، نتھوایاں بخشے ساچا تھان۔ ہنکار وکار جائے وناس، جس جن ستگر دیا کھائیا۔ نرمل جوت کرے پرکاش، اندھ اندھیر دئے مٹائیا۔ پردے رکھ رکھ اپنا واس، آسا ترشنا دئے بھجائیا۔ رسن جیائے اپنا نام سواس، سواس سواساں وچ سمائیا۔ پوری کرے گرسکھ آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ہنکار دئے مٹائیا۔ جگت ہنکار تھے گڑھ، شبد کھنڈا آپ وکھائیندا۔ اندرے اندر لئے پھڑ، پھڑنہارا دس نہ آئیندا۔ گرسکھ تیری کایا پوڑے جائے چڑھ، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سروپی روپ وٹائیندا۔ کرے پرکاش بہتر نر، ساتک ست آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ہنکار آپ گوائیندا۔ جگت ہنکار جائے ٹٹ، مان ابھان رہن نہ پائیا۔ گرسکھ سہائے تیری رت، پھل پھلواڑی آپ مہکائیا۔ امرت جام پیائے گھٹ، اگنی تت دئے مٹائیا۔ کرے پیار جن ساچے ست، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وکار دئے کھپائیا۔

جگت ہنکار وکار ونا سے، دُئی دویتی میٹ مٹائیندا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ وچ پرہاسے، ڈُونگھی گندر پھول پھلائیندا۔ گرسکھ مائس جنم نہ جائے وچ ہاسے، امولک ہیرا رتن پھیر ہتھ نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی گل لٹکے بہاسے، بن ستگر پورے نہ کھئے کٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا نام رکھے تیرے کایا کاسے، تیرا ہنکار اپنی جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، انڈٹھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ نت نوت دیوے درس دیدار، پردہ اوہلا آپ چُکائیندا۔ لیکھا جانے اندر باہر گپت ظاہر، بیہو ابھید آپ کھلائیندا۔ گرسکھان کرے سد پیار، ستگر پورا سو اکھوائیندا۔ راتیں سُتیاں لئے اُٹھال، آلس نندرا آپ مٹائیندا۔ در درویش بن کنگال، گرسکھ دوارے اک پریتی منگن آئیندا۔ شبد سرُپی بن دلال، سُرَت سوانی ویکھ وکھائیندا۔ گرسکھ تیرے نیڑ نہ آئے کال مہاکال، دین دیال اپنا بندھن پائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، شبد تند اک وکھائیندا۔ کایا مندر اندر بنائے سچی دھرمسال، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔ گرسکھان گر ستگر اندر وڑ وڑ پچھے حال، آؤندا جاندا دس نہ آئیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا کرے پرتپال، پرتپالک اپنی سیو کھائیندا۔ گرسکھان پچھے گوہند گھان گیا گھال، بنس سرُبنس سرب مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گرمکھ گرسکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گرمکھ درس دیدار ایکا منگدا، گر دیونہار داتار۔ گرُ غریب نواز غریباں گھر آؤندا کدے نہ سنگدا، شاہ سلطاناں کرے خوار۔ آپ اپنا لیکھا جانے بھکھ ننگ دا، بھکھیاں ننگیاں بیڑا لائے پار۔ کرے کھیل سورے سرُبنگ دا، سو ستگر میت مُرار۔ گرسکھ تیرے نو دوار نوں آپے لنگھدا، سکھمن ٹیڈھی بنک کرے پار۔ ایڑا پنگل نہ آگے کھنگھدا، جس کِرپا کرے آپ نرنکار۔ امرت میگھ برسے جھرنا جھرے آس اُمنگ دا، نجھر ویکھے ٹھنڈا ٹھار۔ ناد وجے انحد شبد مردنگ دا، نہ کوئی تار نہ ستار۔ آتم سیجا بہہ بہہ گرسکھ تیرا رنگ مانے تیرے پلنگ دا، تیرا تیرا کرے دیدار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے پرمانند دا، نجانند اک وبار۔ گرسکھ تیری درس اوٹ، ستگر پورا پور کرائیا۔ وچوں کڈھے واسنا کھوٹ، کایا کپٹ رہن نہ پائیا۔ کرے پرکاش نرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن دیوے اپنا درس، جگت ترشنا میٹے حرص، ہوس ہور نہ کھئے وکھائیا۔

☆ ۶ چیت ۲۰۱۸ بکرمی نرنجن سنگھ دے گرہ لُدھیانہ ☆

پاربرہم اناشی کرتا بے آنت بے پرواہ، آد آنت جگا جگنت جاگرت جوت جوت رُشنائیا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ، ویکھنہارا دو جہاں، برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں جیرج انڈاں ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ نواسی اک چپائے اپنا ناؤں، وسنہارا سبئی تھان، جل تھل مہینل جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچے ٹلے پربت ڈونگھی کندر آسن لائیا۔ جگا جگنتر وپس وٹا، نرگن سرگن میلے سہج سبھا، آتم آنتر بوجھ بوجھا، گھر گھر وچ میل ملائیا۔ بھگت بھگونت لیکھا دئے چُکا، نرمل جوتی دیپ ٹکا، شبد انادی دُهن وجا، انحد ایکا راگ سُنائیا۔ اندھ اندھیرا دئے گوا، امرت آتم جام پیا، ست سرُوپی رہیا سما، وسادی وساد اپنا کھیل کھلائییا۔ سنت ساجن لئے اُٹھا، شبد اگئی ناد وجا، برہم برہماد کھوج کھجا، دئی دویتی پردہ لاییا۔ گرُمکھ رنگ لئے رنگا، رنگنہار اک شہنشاہ، تخت نواسی ساچے تخت بیٹھا آسن لا، نرَویر پُرکھ اکال شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ گرُمکھ ویکھے نین کھلا، آپ اپنی دیا کہا، دوس زین ایکا کھیل کھلا، آٹھ پھر اک رنگ رنگائیا۔ وشن برہما شو سیوا لا، گر اوتار رُوپ دھرا، بھگت بھگونت سادھ سنت لیکھا اپنے ہتھ رکھا، گرُمکھ گرسکھ بیڑا لئے بٹھا، جگ کرتا کھیوٹ کھیٹ ساچا ماہیا۔ ستجگ تریتا دواپر لیا ہنڈھا، وید پُران شاستر سمرت ہر جس گا، گیتا گیان اک وکھا، انجیل قرآنا پردہ لاہ، تیس بتیسا آپ سمجھائیا۔ کھانی بانی مارگ پا، نو کھنڈ پرتھی ویکھے تھاون تھان، ستان دیپان ونڈ ونڈا، چار کُنٹ دہ دشا پھیرا پائیا۔ چوڈاں لوک رُوپ دھرا، چوڈاں طبقات نور رُشنا، زمیں اسمانا ویکھنہارا آد جگاد کرے سچ نیان، جگا جگنتر اپنی کھیل کھلائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اگم اگمٹرا الکھ اگوچر الکھ الکھنا اپنی کھیل کھلائییا۔ ساچی کھیل کھلاونہارا، اک اکلا ایکنکارا، دو جہانان پاوے سارا، ترے بھون وڈی وڈیائیا۔ گر اوتار ہو اُجیارا، نام شبد بول جیکارا، لکھ چوراسی دئے سہارا، جیوان جنتان آپ سمجھائیا۔ نام ست ست بھنڈارا، آپ ورتائے ورتاونہارا، اوچان نیچان راؤ زکان کرے اک پیارا، شاہ حقیران ایکا رنگ رنگائیا۔ ایکا دسے دھام نیارا، جوتی نور ہر نرنکارا، وید کتیبان وسے باہرا، بھيو ابھیدا اپنا بھيو چھپائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، رُوپ انوپ شاہو بھوپ، ست سرُوپ ست ستوادى اپنا آپ پرگٹائیا۔ ست سرُوپ ہر سہایا، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ تھر گھر بیٹھا چرن

ٺڪايا، چرن ڪول سڄي سرنائيا۔ سچ سنگھاسن سوڀا پايا، ڀرڪھ ابناشي سڄا شهنشاهيا۔ ڏهر فرمانا حڪم جنايا، حڪمي حڪم ڪھيل ڪھلايا۔
 شبد دربان در آپ رکھايا، پوت سپوتا آپه جائيا۔ اپنا نور ڪر رُشنايا، سچ ظهور اڪ پرگڻايا۔ بے عيب پروردگار ناؤن خدايا، الھي نور
 اڪ دھرايا۔ ڪلجڪ اتم ويس اولڙا آپ ڪرايا، اڪ اڪڙا پھيرا پائيا۔ جوتي جوت سرؤپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، جُگا جُگنتر ويس دھر،
 نرگن سرگن ڪھيل ڪر، لڪھ چوراسي ويڪھ وڪھائيا۔ نرگن سرگن ڪھيل ڪرتارا، ڪرتا ڀرڪھ آپ ڪرائيندا۔ سو ڀرڪھ نرنجن وسنھارا ٿھانڌے دربارا،
 ھير ڀرڪھ نرنجن آپ اپني ڪل رڪھائيندا۔ ايڪنڪارا ڪر پسارا، آد نرنجن جوت اُجيارا، سري بھگوان سانجھا يارا، ابناشي ڪرتا پاوے سارا،
 پاربرسم پريھ اپنا بھيو ڪھن ھتھ رڪھائيندا۔ جوتي جوت سرؤپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، آد جُگادي ايڪا ھير، ڪلجڪ اتم ويس وٺائيندا۔
 ڪلجڪ اتم ھير بھگوان، اپني رچنا آپ رچائيا۔ جوتي جامھ ڪھيل مھان، لڪھن پڙھن وچ نہ آيا۔ شاستر سمتر ويد پُران انجيل قرآن ڪھاني باني
 بھوے حيران، ھير ڪا بھيو ڪھن نہ پائيا۔ برسم ويتا بال نادان، رو رو نيتر نينان نير وٺائيا۔ وشنون منگے ايڪا دان، ڀرڪھ ابناشي آگے جھولي ڏاھيا۔
 شنڪر ٿي اتم مان، ڀرڪھ ابناشي اپني ڪھيل ڪھلايا۔ پرگڻ ھووے جودھا سور بلي بلوان، نام ڪھنڏا تيز پرچنڏا، برسمنڏا ڪھنڏا آپ
 چمڪائيا۔ ست اُٿھائے اڪ نشان، ليڪھا جانے دو جھان، دين ڏني اپني ڪھيل ڪھلايا۔ خالق خلق ويڪھ آن، ايڪا نعره ڏهر فرمان، حق
 حقيقت لا شريڪت ايڪا ڪلمھ آپ پڙھائيا۔ جوتي جوت سرؤپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪلجڪ تيري اتم ور، نھنڪنڪ نرائن نر، اپنا بل آپ
 دھرايا۔ اپنا بل آپه دھر، دھرنی دھرت دھول ڏے وڏيايا۔ اپني ڪرني آپه ڪر، ڪرتا ڀرڪھ ڪھيل ڪھلايا۔ راؤ رنگ راج راجان شاه سلطان
 لئے پھڙ، بچيا ڪھن رھن نہ پائيا۔ قلعي ڪوٽ توڙ ھنڪاري گڙھ، ھوے ھنڪتا ڏے مٿايا۔ ھرجن جن ھير ھير آپ پھڙائے اپنا لڙ، ايڪا پلؤ نام
 وڪھائيا۔ جوتي جوت سرؤپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، جس جن وڪھائے اپنا در، در دروازه غريب نوازا ڪايا مندر اندر ڏونگھي ڪندر محل اٿل
 اُچ مينار آپ وڪھائيا۔ مھاراج شير سنگھ وشنون بھگوان، شبد گر گر شبد نرگن دھار نرگن پيار نرگن نرگن ميل ملايا۔

☆ ۶ چیت ۲۰۱۸ بکرمی نرنجن سنگھ دے گرہ لُدھیانہ ☆

نرگن نراکارا کھیل اپارا، نرویر پُرکھ آپ کھلائیندا۔ انہو پُرکاش ہو اُجیارا، کرے کھیل اگم اپارا، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ جوتی نورا نور اُجیارا، شبد اناد سچی دھنکارا، دُھر درگاہی آپ سُنائیندا۔ سچکھنڈ سہائے اک دوارا، تھر گھر کھولے آپ کوارا، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن آسن لائیندا۔ لیکھا جانے سُن اگتی دھوآں دھارا، وسنہارا اُچ محل اٹل منارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ شبدی شبد کر پسارا، منڈل منڈپ دئے سہارا، رو سس سورج چن کر رُشنائیا۔ دھرت دھول اک اکھاڑا، ویکھ وکھائے ویکھنہارا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اک اگلا ویکھ وکھائیندا۔ اک اگلا سِری بھگوان ویکھنہارا سچ نِشان، آد جگادی دو جہان، دوئے دوئے روپ آپ دھرائیندا۔ نرگن سرگن ہو مہربان، دیونہارا ساچا دان، وست امولک نام اٹل جھولی پائیندا۔ شبد جنائے دُھر فرمان، بودھ آگادھی ایک گان، بیہو ابھیو آپ کھلائیندا۔ ست اٹھائے اک نِشان، لیکھا جانے جیو جہان، لکھ چوراسی جیو جنت گھٹ گھٹ آتر آپ اپنا روپ دھرائیندا۔ ایک منتر نام شبد دُھنکان، ایک ہوئے جانی جان، جاننہارا بیہو نہ آئیندا۔ جُگا جُگنتر کھیل مہان، نرگن سرگن ہو پردھان، لوک مات آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، آد آنت سِری بھگونت، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ آد ویس نراکارا، سٹح پُرکاش کرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اگم اپارا، اگم اگمڑی دھار چلائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نراکارا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ ایکنکارا کر پسار، آپ اپنا بل دھرائیا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ سِری بھگوان وسنہارا ٹھانڈے دربار، سِری بھگوان سچ سنگھاسن آسن سو بہا پائیا۔ پارپرہم ابناشی اچت سدا سد رہے خبردار، آلس نندرا وچ کدے نہ آئیا۔ لکھ چوراسی کر پسار، وشن برہما شو دئے آدھار، ترے گن میتا اک اتیتا، ترے ترے بندھن ایک پائیا۔ لیکھا جانے ہست کیتا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جگادی ایک ہر، ساچی دھارا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی دھار ہر سمرتھ، آد جُگاد رکھائیندا۔ جُگ کرتا چلائے جُگ جُگ رتھ، جگت جیو سیو کھائیندا۔ شبد جنائی مہا اکتھ، بودھ آگادھ آپ درڑائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ایک وتھ، وست امولک جھولی پائیندا۔ ساچا مارگ ہر ہر دس، ساچا راہ آپ وکھائیندا۔ ہر دے اندر ہری ہر وس، آپ

اپنا میل ملائیندا۔ نرگن جوت جوت کر پرکاش، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ میل ملاوا شاہو سبابس، شاہ پاتشاہ اپنے رنگ رنگائیندا۔ لیکھا جُکے پرتھی آکاش، آکاش آکاشاں پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جُگ جُگ کھیل ہر نرکارا، آد جُگاد کرائیندا۔ کلجگ اتم ہو اجیارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ برہما وشن شو دئے ہلارا، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔ ایک حکم نام جیکارا، شبد ڈھنکارا آپ الائیندا۔ وسنہارا ڈھر دربارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم اپنا روپ وٹائیندا۔ روپ وٹائے پاربرہم، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ کرتا پُرکھ کرے کرئے اپنا کم، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی بیڑا ربیا ہتھ، گھڑن بھتنہار سچا شہنشاہیا۔ گُرمکھ ورلے اٹھائے ساچے جن، جاگرت جوت کر زُشنائیا۔ ایک راگ سُنائے کتے، انحد شبد سچے شنوائیا۔ پنچم پنچ دیوے ڈن، ستگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلجگ اتم لیکھ نرکارا، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، گھڑے بھنھے بھتنہارا، گھڑن بھتنہار اپنی دھار چلائیندا۔ نو سو چُرانوی چوکرئی جُگ لیکھا جانے آر پار کنارہ، منجھدھارا اپنی کھیل کھلائیندا۔ لہنا دینا چُکائے زمیں اسماناں دو جہاناں لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر وچارا، گگن گگنتر ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ اپنا بندھن ہر ہر پا، وشن برہما شو ربیا جنائیا۔ کروڑ تینتیسآ آپ اٹھا، ایک حکم دئے ورتائیا۔ لوک مات پھیرا پا، نرگن نور کرے زُشنائیا۔ نام ڈنکا اک وجا، چاروں کُنٹ دئے پلائیا۔ راؤ رنگ بھیو نہ را، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ دوار بنکا دئے سہا، گُرمکھ ورلے میل ملائیا۔ ایک انکا ایک اکھڑ دئے پڑھا، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ ہنگ برہم میل ملائے ساچے تھان، کایا مندر اندر برہم پاربرہم سمائیا۔ ہرجن بنائے پھڑ پھڑ ہنس کاں، سوہنگ ہنسا موتی چوگ چُگائیا۔ کلجگ اتم کرے سچ نیاں، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ چار کُنٹ ربیا کُولا، ورن برن مارے دھاہ، نیتز نیناں نیر وپائیا۔ رو سس مکھ رہے شرما، ساچا چند نہ سکے کھئے چڑھا، جوٹھ جھوٹھ جگت اندھیرا چھائیا۔ اٹھاراں پُراں نہ سکے کھئے پڑھا، چوڈاں ودیا دسے نہ کھئے راہ، چوڈاں لوک بیٹھے مکھ چھپائیا۔ ساچا کلمہ نہ سکے کھئے پڑھا، عالمین نہ دسے خُدا، عالم غلما ساچا راہ نہ کھئے وکھائیا۔ سچ صدا نہ سکے کھئے لگا، حق محراب نہ ویکھے کھئے تھان، ساچے حُجرے ڈیرہ

کھئے نہ لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، رُوپ انوُپ شاہو بھوپ، نرگن نراکار آپ دھرائیا۔ نرگن
 رُوپ ہر کرتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ سمت سمتی ہو اُجیارا، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ شاہ سُلطاناں دئے ہلارا، راج راجاناں آپ
 اُٹھائیندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، چنڈ پرچنڈ آپ چمکائیندا۔ برہمنڈاں مارے وارو وارا، جیرج انڈاں ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں سد
 بخشندا وچ سنسارا، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی توڑے پھندا جم کا پھاس کٹنہارا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچا ایک ایک، ہر ایک ایک جنائیا۔
 ہرجن ساچی شبد ٹیک، ہر شبد ناد دُھن شنوائیا۔ ہرجن ساچے بُدھ بیک، مایا ممتا ہوئے ہنگتا روگ گوائیا۔ ہرجن ساچے دُھر
 مستک لیکھ، لکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائیا۔ ہرجن میلا کر کر اولڑا ویس، نر نریش پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 ہرجن ویکھ تھاوں تھائیا۔ ہرجن تیرا سچ منارا، ساڈے تِن ہتھ بنک سہائیندا۔ گر سترگر ساچا میت مُرارا، گرہ مندر کھوج کھجائیندا۔
 نرگن دھارا کر اُجیارا، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ شبد اناد سچی دُھنکارا، انحد تال تلواڑا آپ وجائیندا۔ امرت سروور ٹھنڈا ٹھارا، نجھر جھرنا
 بھر پیالہ جام پيائیندا۔ بند تاکی کھولے کواڑا، بجر کپاٹی توڑ ٹھائیندا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ نانا تھے پنچم دھاڑا، کام
 کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ ساچی سخیاں وکھائے منگلچارا، گھر گیت گوہند الاٹیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 ہرجن میلے اپنے در، در دروازہ اک کھلائیندا۔ در دروازہ ہرجن کھول، سترگر پورا دیا کھائیا۔ اندرے اندر شبد اگئی آپے بول، نرگن
 سرگن دئے سمجھائیا۔ آتم سیجا وسے کول، برہم پاربرہم میلا ایک تھائیا۔ کرنیہارا اُلٹاکول، امرت ناہی مُکھ چوائیا۔ دیوے وڈیائی اُپر
 دھول، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لے اُٹھائیا۔ ہرجن سچا بھگت
 ونجارا، نام بھنڈارا اک وکھائیندا۔ آد جگادی دیونہارا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ دیونہارا بن ورتارا، داتا دانی اپنا ناؤں دھرائیندا۔
 بھگت بھگونت سہائے اک دوارا، در دوارے سوبھا پائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، ہرجن ہر ہر بھيو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، گرُمکھ گرُسکھ ایک در بہائیندا۔ ساچا در دُھر دربارا، دُھر درگاہی آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ

نواسی سچکھنڈ کھول کواڑا، رُوپ انُوپ آپ درسائیندا۔ میل ملائے ٹھانڈے دربارا، اگنی تت نہ کوئی جنائیندا۔ ہرجن ناتا توڑ سنسارا،
 پُرکھ بدھاتا اپنا میل ملائیندا۔ ایک نام اک جیکار، ایک شبد اک دھنکارا، اتمک دھن آپ سنائیندا۔ ایک مندر اک گھر بارا، ایک ستگر
 ساجن میت مُرارا، دوسر اور نہ سنگ رلائیندا۔ ایک کنت اک بہتارا، ایک سیجا سٹے پیر پسارا، انگیکار اک اکھوائیندا۔ ایک برہم نور
 اُجیارا، ایک پاربرہم پرہہ پائے سارا، ایک اتم پر ماتم اپنے رنگ رنگائیندا۔ ایک ایش جیو دئے ہلارا، ایک جگت جگدیش ویکھنہارا، ایک چہتر
 جھلائے سیس وسنہارا دھام نیارا، سچکھنڈ نواسی درگاہ ساچی سوہا پائیندا۔ کلجگ اتم ہو اُجیارا، کرے کھیل اپرا، سریشٹ سبائی
 ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ میٹے کوڑ پسارا، لیکھا جانے میت مُرارا، چار یاراں نبی رسولاں بھیو چکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہر اپنا کھیل کھلائیندا۔ کلجگ تیرا انت کنارہ، چار کنت وچے ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی بھیو نیارا، بھیو ابھید
 نہ سکے کوئی جنائیا۔ برہما لکھ لکھ تھکا وید چارا، پُران اٹھاراں وید ویاسا گیا گائیا۔ شاستر سمرت اُچی کوکن مارن نعرہ، واہ واہ تیری وڈی
 وڈیائیا۔ انجیل قرآن کرن نمسکارا، دئے دئے جوڑ سیس جھکائیا۔ گر اوتار آون وارو وارا، جگ جگ اپنا مارگ لائیا۔ نو سو چرانوے
 چوکڑی جگ سد تیرا بنیا رہیا اکھاڑا، سرگن سرگن کرے لڑائیا۔ ہر کا کھنڈا نہ کیسے وچارا، تیر کمان ساچا چلہ نظر کیسے نہ آئیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلائیندا، کلجگ تیری اتم وار۔
 نہکلنک جامہ پائیندا، جودھا سورپیر بلی بلکار۔ گوہند میل ملائیندا، اک اکلایکنکار۔ چیللا اپنے در بہائیندا، ساچے سٹ دئے آدھار۔
 شبدی ڈنکا اک وجائیندا، دو جہاناں اپنی وار۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا، آپے بولے ست جیکار۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ پندھ
 مکائیندا، نو نو چار جائے ہار۔ لیکھا کھئے رین نہ پائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن
 نر، ایک کھنڈا پھڑ کٹار۔ ساچا کھنڈا شبد کٹارا، پُرکھ ابناشی ہتھ اٹھائیا۔ نرگن لیکھ نرگن بھیکھ نرگن لکھارا، نرگن سیوا سیو کھائیا۔
 تکھیاں رکھے دوویں دھارا، نرگن سرگن سرگن نرگن رُوپ ایک رنگ سہائیا۔ ایک حکمی حکم کرے ورتارا، دھر فرمانا آپ سنائیا۔ نو نو
 ویکھے اک اکھاڑا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، چند پرچنڈ آپ چمکائیا۔ چند پرچنڈ ساچا کھنڈا،

کھنڈن نیکا آپ اُپائیندا۔ لہنا دین چُکائے کوٹن کوٹ برہمنڈا، برہم برہما دیکھ وکھائیندا۔ ناتا توڑے جیرج انڈا، اُتبہج سینج مول چُکائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھنڈا نام کٹار، سَتگر پورا ویکھے ویکھنہار، جیو جنت نہ پاوے سار، بھیو ابھید
 چُھپائیندا۔ ساچا کھنڈا نام مٹھ، ترے بھون دھنی آپ لگائیا۔ نرگن نرور پُرکھ اکال اپنی ہتھیں چُک، نو نو رہیا سمجھائیا۔ شاہ سلطانا وڈ
 مہربانا سِری بھگوانا گیا تھ، اپنی دیا آپ کھائیا۔ کلجگ کوڑ کڑیا را پنچ وکارا ہومے دھاڑا کڈھ کٹ، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ چارے
 ورنان لے لٹ، سب دا بھاگ جائے نکھٹ، اتم جڑ دیوے پٹ، سنمل رُکھ سرب وکھائیا۔ گرُمکھ وِرا رکھے اوٹ، جس جن لگائے شبدا
 چوٹ، سوئی سرتی آپ جگائیا۔ بھاگ لگائے کایا قلعے کوٹ، درس دیکھائے نرمل جوت، نرگن نور نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا پنڈھ دے مکھائیا۔ کلجگ تیرا پنڈھ مکھاونا، چوٹھا جگ رہن نہ پائیا۔ نام کھنڈا اک اٹھاونا،
 چاروں گنٹ پھرے دُہائیا۔ اتم پرماٹم ویکھ وکھاونا، سوہنگ اکھر جگت وکھر اک پڑھائیا۔ پچھلا لیکھا لیکھ مکھاونا، اکلا لیکھا اپنے ہتھ
 رکھائیا۔ ہر ہر بھانا آپ ورتاونا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ شاہ سلطانا خاک ملاونا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیا۔ اوچا نیچا راؤ زناں راج
 راجاناں ایک دھام بہاونا، کھتری براہمن شوڈر ویش ذات پات کھئے رہن نہ پائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان سب نے گاونا، نو کھنڈ
 پرتھی ایک نعرہ لائیا۔ پُرکھ اکال نوری جلوہ جلال درس وکھاونا، رام رام روپ وٹائیا۔ ایک بنسری نام وگاونا، ساچے منڈل راس رچاونا،
 ایک مُکٹ سیس ٹکاونا، مُکند منوہر لکھی نرائن اپنی کھیل کھلائییا۔ ایک کلمہ امام پڑھاونا، سچ ایمان اک وکھاونا، عیسیٰ موسیٰ سنگ
 محمد چار یار ایک دھام بہاونا، اللہ رانی لڑ پھڑاونا، ویلے آنت لے پرنائیا۔ اپنا اسم آپ پڑھاونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل سچا شہنشاہییا۔ شاہ پاتشاہ کھیل کھلائییندا، حُکمی حُکم ست ورتار۔ جو گھڑیا سو بھن وکھائیندا، وشن
 برہما شو کرن پکار۔ ویلا آنت آپ سمجھائیندا، اک اکلا ایکنکار۔ نو سو چرانوے چوگری جگ جھولی پائیندا، پورب لہنا دے اتار۔ اپنا
 کھیل آپ کھلائییندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کرائے کرنیہار۔ کرنہار قادر کرتا، کریم رحیم وڈی وڈیائیا۔ اپنا در اپنا
 گھر آپے وڑدا، مقامے حق حق ڈیرہ لائیا۔ اپنا پلو آپے پھڑدا، دامنگیر اک خدائیا۔ چوڈاں طبق آپے چڑھدا، حقیر فقیر شاہ سچا

شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، تیرا لیکھا دئے مکائیا۔ مہاراج شیر سنگھ
ویشنوں بھگوان، ستجگ جھلائے سچ نشان، نو نو بنائے اک ودھان، نام دھارا آپ چلائیا۔

★ پہلی وساکھ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

ہر ٹھاکر جگ ٹھکرائیندا، سمت اٹھاراں ٹھوکر لا۔ شبد اگئی کھیل کھلائیندا، خالق خلق روپ خدا۔ نرگن نور ڈگمگائیندا، جوتی
جوت کر رشنا۔ نو نو ویکھ وکھائیندا، آد پُرکھ پرہہ پردہ لاہ۔ سو پُرکھ نرنجن رنگ چڑھائیندا، ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ۔ حکمی حکم
آپ سنائیندا، دو جہاناں دھر فرماں۔ چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا بے پرواہ۔ نرگن نرور پُرکھ اکال اپنا ناؤں دھرائیندا، الکھ
اگوچر اگم اتھاہ۔ سچکھنڈ دوار اپنا آسن لائیندا، تھر گھر چرن ہیٹھ دبا۔ سن اگئی پھیرا پائیندا، روپ انوپ آپ وٹا۔ اپنے مندر اپنا کھیل
کھلائیندا، کرے کھیل اک اکلا سچ محلہ آپ وسا۔ ناری کنت آپ پرنائیندا، کنت کنتوہل وسے ایکا تھان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا راہ۔ ہر ٹھاکر کھیل کھلائیندا، کھیلنہارا پُرکھ اگم۔ نو نو چار وپس وٹائیندا، آد جگادی جانے اپنا گم۔ دوئے
دوئے اپنا روپ دھرائیندا، اپنا بیڑا آپے بتھ۔ اپنا حکم آپ سنائیندا، آپے لے من۔ اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا، لیکھا جانے سورج چن۔ برہمنڈ
کھنڈ اپنے رنگ رنگائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جنی آپے جن۔ ہر ٹھاکر جگٹ ٹھکرایا، ٹھوکر مارے دو
جہاں۔ نرگن نرور اپنا روپ وٹایا، روپ انوپ دسے کیسے نہ۔ اپنا لیکھا دئے سمجھایا، لیکھا جانے جیو نہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ شہنشاہ ہر کھیل کھلائیندا، کلجگ تیری اتم وار۔ سرشٹ سبائی ویکھ وکھائیندا، نو ست تیری
دھار۔ پاربرہم پرہہ روپ وٹائیندا، برہم لیکھا لے اگھاڑ۔ اپنا لیکھا پور کرائیندا، لیکھا جانے ستاراں ہاڑ۔ سمت چوڈاں راہ تکائیندا، پپس
بکرمی کر پیار۔ پندراں پندراں ویکھ وکھائیندا، کتک کرماں لے اُہار۔ روال سر چرن ٹکائیندا، گوبند سورا وڈ بلکار۔ شبد شبد میل
ملائیندا، شیر شیر اک نرنکار۔ اُچے ٹلے پربت نرگن جوت جوت جگائیندا، جوتی کھچے سرب سنسار۔ اُچے کوٹ کوٹ آسن لائیندا، کوٹ

ڈھاہے گڑھ ہنکار۔ نام چوٹ نگارے اک لگائیندا، سرِشٹ سبائی کرے خردار۔ دو دو میلا میل ملائیندا، دو آدوئے نال کرے پیار۔ دئی
 دویتی سرب گوائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچ سرکار ٹھاکر ہر سوامی، مہا اگنت گنی
 نہ جائیا۔ آد جگاد ایکا آترجامی، کوئن کوٹ روپ وٹائیا۔ جگا جگنتر شبد اگئی سناؤندا آیا بانی، بان زبان آپ چلائییا۔ گر اوتاراں دسدا
 رہیا اپنی کہانی، اپنا پردہ آپ اٹھائییا۔ آپے بنیا رہیا سچا شاہ سلطانی، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، اک اٹھ لے ملائییا۔ اک اٹھ ہر میل ملاؤنا، اک اکلّا کھیل کھلائییندا۔ اٹھاں تتاں رنگ رنگاؤنا، رنگ جھیٹھی اک چڑھائییندا۔ بن
 للاری سیو کماؤنا، سیوک نہ ہر دس نہ آئیندا۔ گویند سورا نام دھراؤنا، چیلّا گر روپ دھرائیندا۔ اپنے مندر آپ سپاؤنا، پلنگ رنگیلی
 سیج سہائییندا۔ ساچا چلہ ہتھ پھڑاؤنا، تیر تیراں آپ اٹھائییندا۔ اچا ٹلا آپ وساؤنا، ٹلے پربت پھول پھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا کھیل کھلائییندا۔ ہر ٹھاکر سوامی گہر گمبہر، گویند بھیو کھئے نہ پائییندا۔ لیکھا جانے اٹھسٹھ نیر، نیر نیراں پھول
 پھلائییندا۔ لکھ چوراسی ویکھے بستر چیر، چیر چیراں پردہ لاپیندا۔ چوڈاں طبقاں ویکھے پیر فقیر، دستگیر کھیل کھلائییندا۔ چوڈاں لوک
 ویکھے شاہ فکیر، حق حقیقت آپ جنائییندا۔ کلجگ تیری بدلے آپ تقدیر، تدبیر آپ بنائییندا۔ نو سؤ چرانوے چوگزی جگ گر اوتار مار
 مار گھلدا رہیا زنجیر، لوک مات بندھن پائییندا۔ آپے بنیا رہیا اچ دا پیرن پیر، پیر پیراں آپ اکھوائیندا۔ چار جگ گھتدے رہے وپیر، حکم
 حاکم آپ سنائییندا۔ اپنا ویلا اپنے ہتھ رکھیا اخیر، آد آنت دس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر ٹھاکر کھیل
 کھلائییندا۔ ہر ٹھاکر جگ ٹھکراون آیا، پاربرہم بے آنت۔ چار جگ دے گر پیر لے اٹھایا، نال رلائے بھکت سنت۔ سچکھنڈ دوارے وچوں
 باہر لے کڈھایا، آپ جنائے اپنی بنت۔ لکھ چوراسی لڑ لے بھڑایا، لیکھا جنائے جیو جنت۔ اچے ٹلے بہ بہ اپنا آسن دے وکھایا، پورن جوت
 سری بھگونت۔ سب دا کنت ہر ہر جو ویکھن آیا، اپنی مہا جانے اگنت۔ روال سر گر گویند ایکا راہ وکھایا، ہر دے گیا بہ بہ
 پُرکھ اباشی لے ملایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے آد آنت۔ ہر ٹھاکر لیکھا جان دا، آدن آنتا ایکنکار۔ جگ
 جگ لیکھا آپ پچھان دا، لیکھا جانے وید چار۔ وشن برہما شو راہ تگے چرن دھیان دا، نیتر نین کر وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کِریا کر، کرے کھیل پر اپار۔ پر اپارا کھیل کھلاونا، نو نو چار پندھ مُکا۔ تیئی اوتار آپ اُٹھاون، دس گر نال رلا۔ اٹھاراں بھگتاں
 ڈنک وجاونا، لکھ چوراسی لئی سمجھا۔ بھگت بھگونت میل ملاونا، جوتی جوت کر رُشنا۔ نو نو قلعے کوٹ آپ بناونا، شبد اگمی پھیرا پا۔
 ایکا ڈنکا نام سُناونا، ڈنکا پھڑیا بے پرواہ۔ سچ دھام چرن چُھاون، چرن کول اک ٹکا۔ برہمنڈاں کھنڈاں لوآں پُریاں ایکا راہ وکھاون، ساچا
 مارگ ایکا لا۔ رو سس روپ وٹاونا، روپ انوپ لئی وکھا، وشنوؤ اپنا پندھ مُکاونا، اتم منگے در پناہ۔ برہمے ویلا وقت چُکاونا، تھر
 کھئی دیسے نہ۔ شنکر سنسا روگ مُکاونا، پُرکھ ابناشی ہو سہا۔ سُرپت راجا اند ڈیرہ ڈھابونا، ڈھیہہ ڈھیہہ ڈھیری دئیے ملا۔ کروڑ تینتیس
 اپنے وچ ملاونا، مانس جنم لئی پرگٹا۔ کنز جچھپ ناچ نہ کیسے نچاونا، گن گندھرب دئیے نہ کوئی صلاح۔ لوک مات کھیل کھلاونا، نو کھنڈ
 پرتھی جوتی جوت کر رُشنا۔ نرگن سرگن میل ملاونا، نرگن سرگن ویکھے تھائوں تھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے
 کرائے سچ نیاں۔ سچ نیاؤں کرنیہارا، ایکا ایک اکھوائیندا۔ کلجگ اتم ہو نیارا، پنج تت نہ کھئی رکھائیندا۔ گروآں پیراں دیندا رہیا سہارا،
 حُکمی حُکم آپ سُنائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ جو گاؤندے آئے واراں، گیت گوہند آپ سُنائیندا۔ آپے سب توں وسے باہرا، ہر
 گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ کرے کھیل گیت ظاہرا، اندر باہر کھیل کھلائیندا۔ پُرکھ اگمڑا ناری نارا، نر نرائن روپ وٹائیندا۔ کلجگ اتم پھڑ
 کے آیا تیکھا آرا، دو جہاناں چیر پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ دو جہاناں پاؤنا چیر،
 چیرنہارا اک اکھوائیا۔ چوٹی چڑھ کے بیٹھا اخیر، اُچے ٹلے پرت ساچا ماہیا۔ ایکا وار گھت دئیے وپیر، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا قول آپ لئی نبھائیا۔ پچھلا قول نبھاؤن آیا، سمت ویہہ سو چوڈاں نال رلا۔ اپنا لیکھا دئیے سمجھایا،
 لیکھا جانے بے پرواہ۔ بہرم بھلیکھا دئیے کڈھایا، بھانڈا بہرم بھو بھنا۔ اپنا ویس لئی وٹایا، شہنشاہ سچا پاتشاہ۔ سمت اٹھاراں دئیے ڈبایا، اُچی
 کوک کوک سُنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے ہیوئے سدا سہا۔ سمت اٹھاراں کھیل کھلاونا، پُرکھ ابناشی کِریا دھار۔
 روال سر جوت جگاونا، جوتی جوت ہو اُجیار۔ ہاڑ ستاراں رنگ رنگاونا، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی آپے ہو خبردار۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر سنگت کرے پیار۔ ہر سنگت شبد ملائیندا، شبدی سنگت دھار۔ شبد گر آپ اکھوائیندا، شبد

رُوپ نر اوتار۔ شبد گوبند ويكھ وكهائيندا، شبد چيلا سُت كرے پيار۔ شبد پتا پُوت وكهائيندا، ايكا مندر اِك گهر بار۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني كِرپا كر، كرے كهيل آپ نرنكار۔ هر نرنكار كهيل كهلاونا، سمت اٹھاراں ويكھ وچار۔ ہاڑ ستاراں دوس سہاونا، سرِشٹ سبائی جائے ہار۔ گرُمكھ اپني گود بہاونا، راتي رُتي دئے ادھار۔ دوئے دو ميلا ميل ملاونا، بائي صد كهيل اپار۔ سو سو اپنا سنگ ركهائونا، اِك اِك صدي جاوے ہار۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني كِرپا كر، كرے كهيل آپ کرتار۔ هر کرتار كهيل كهلاونا، دسے ساچي دھار۔ دس دس ويلا آپ سہاونا، پُرکھ ابناشي ہو تيار۔ سنگت ساري سنگ ركهائونا، آتم آتر كر پيار۔ سُرتي سُرت شبد ملاونا، شبد سُرت دئے ادھار۔ اپني گود آپ اُٹھائونا، آپے كرے سچ پيار۔ گوبند اپنے انگ لگاونا، انگيکار كرے کرتار۔ روال سر سر سہاونا، جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني كِرپا كر، كرے كهيل اپني وار۔ كهيل كهلندڑا هر نرنكار، كلجگ اتم ويس وٹائيا۔ گرُمكھ گرَسكھ كرے پيار، گوبند ميلا سچ سُبھائيا۔ تخت نواسي شاه سيكدار، شاه پاتشاه سچا شهنشاهيا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني كِرپا كر، ويلا وقت اپنے ہتھ ركهائيا۔ ويلا وقت سہاونا، ہاڑ ستاراں هر کرتار۔ هر سنگت سنگ ملاونا، جائے در سچے دربار۔ پورب ليكھا ليكھ مڪاونا، ليكھا رپے نہ دوچي وار۔ شبدي شبد پرگناونا، جوتي جوت جوت اجيار۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني كِرپا كر، كرے كهيل سچي سرکار۔ روال سر هر شبدي دھارا، جوتي جوت كهيل كهلاونا۔ نرگن ميلا نرگن چيلا نرگن گهر نرگن گهر بار، نرگن ويكھ وكهائونا۔ نرگن رنگ سچي سرکار، نرگن انگ لگاونا۔

روال سر جائے شبدي رُوپ داتا، دات اپني نال ركهائونا اے۔ جوتي جوت سُنائے ساچي گاتھا، گيت گوبند آپ الاؤندا اے۔ گرَسكھاں نال بندھايا ايكا ناتا، نہ کوئی توڑے نہ توڑ تڑاؤندا اے۔ پہلوں مٹائے اپني ذاتا، ذات پاتا پھير مٹاؤندا اے۔ ہاڑ ستاراں سہائے سُهنجي راتا، راتي رُتري اپنے ہتھ ركهائونا اے۔ هر سنگت بنيا پتا ماتا، پتا پُوت گرَسكھ گلے لگاؤندا اے۔ پورب جنم دا پورا كرے گھاٹا، گوبند اپنا رُوپ وٹاؤندا اے۔ نرگن زيور ديويے نال ساتھا، سگلا سنگ نبھاؤندا اے۔ لہنا دينا چُكائے ہتھو ہاتھا، اگلا ليكھا نہ کوئی وكهائونا اے۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني كِرپا كر، اپنا بھيو آپ جناؤندا اے۔ هر اپنا بھيو جنائيندا، كر كِرپا گن ندهان۔ هر سنگت ويكھ

وکھائیندا، ہر گھٹ ویکھے مار دھیان۔ پیریں چل پندھ نہ کوئی مُکائیندا، اُچے ٹلے پربت بیابان۔ بنس سر بنس نال نہ کوئی رکھائیندا، ناتا جڑیا
 جیو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل وڈ مہربان۔ مہربان ہر سَتگر پورا، آد جُگاد وڈی وڈیائیا۔ اپنا
 پچن کرے کدے نہ کوڑا، کوڑی کِرپا میٹ مٹائیا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑا، دھوڑی مستک ٹِکائے لگائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ
 گوڑھا، اُتر کدے نہ جائیا۔ چتر سگھڑ بنائے مَورکھ موڑھا، دے مت رہیا سمجھائیا۔ شبد انادی سُنائے ساچی تورا، تریا راگ آپ الاٹیا۔
 جوتی تورا بخشے ساچا تورا، اگیان اندھیر رہن نہ پائیا۔ داتا دانی سر بنگ سورا، سورپیر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، ہر سنگت لئے ترائیا۔ ہر سنگت شبد ترائیندا، ترے گن مایا اتیت۔ ترے ترے لیکھا آپ چُکائیندا، لیکھا جانے صاحب
 انڈیٹھ۔ گوبند اپنا روپ وٹائیندا، ویکھنہارا ہست کِٹ۔ اُچے ٹلے پربت پھیرا پائیندا، کرے کھیل اک اتیت۔ گُرمکھ ساچے نال رلائیندا،
 سمت سمتی جائے بیت۔ کیتا قول آپ نبھائیندا، آد جُگادی ساچی ریت۔ دوواں نینا راہ تکائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 آپے جانے اپنی ریت۔ ساچی ریت پُرکھ اگم، اپنی آپ چلائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مرن جنم وچ کدے نہ آئیا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئی خوشی
 غم، غفلت نیند نہ کوئی وکھائیا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، جگت بیڑا رہیا چلائیا۔ سد وسے بن چھپری چھن، مندر محل نہ کوئی درسائیا۔ گُرمکھ
 ساچے ویکھے جن، جن جننی بنیا مائیا۔ ایک راگ سُنائے کن، ناد انادی دُھن وجائیا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، اپنا پردہ دئے اٹھائیا۔ ہر پردہ آپ اٹھائیندا، کر کِرپا گن ندھان۔ سمت اٹھاراں راہ جنائیندا، جودھا سورپیر بلی بلوان۔ ہاڑ
 ستاراں تھت وکھائیندا، لوک مات مات مہان۔ ہر سنگت گھر گھر ستیاں اپنے رنگ رنگائیندا، دیونہارا جیا دان۔ سُر ت شبد بندھن
 پائیندا، بندی خانہ کایا ویکھ مکان۔ وڈیائی اپنے ہتھ رکھائیندا، پُرکھ ابناشی والی دو جہان۔ ایک وار اتم جوت روال سر جگائیندا، شبدی
 لائے سچے دھنکار۔ گُرمکھ گُرمکھ نو کھنڈ پرتھی اپنے چرن بہائیندا، کِرپا کرے سری بھگوان۔ تی ہزار لیکھیا لیکھا سمت چوڈاں پور
 کرائیندا، گن گنا کر پروان۔ سہنسر مُکھ شیش لیکھے لائیندا، وشن برہما شو کرے پروان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 کرے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان کھیل کھلاٹیندا، بھگت بھگونت ساچی دھار۔ ہاڑ ستاراں آپ جنائیندا، ویلا وقت رہیا وچار۔

دو تین پنج میل ملائیندا، نو نو ہونے خبردار۔ نرگن سرگن میل ملائیندا، وشن برہما شولے اُبھار۔ پنجم ناد شبد دُھن وجائیندا، نو دوارے
 وسے باہر۔ گوبند اپنا رنگ رنگائیندا، کرے کھیل سچی سرکار۔ سُن مَن آپ جنائیندا، نیتر تین تین مُدھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، اک اک نال کرے پیار۔ اک میلا اک توڑدا، اک جگت جگ چار۔ اک ستاراں کھیل ہاڑ دا، اک اٹھاراں پاوے سار۔ اک
 لیکھا پروردگار دا، اک لیکھا کرے بے عیب سانجھا یار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دو تین پنج نو دئے ادھار۔ دو تین پنج
 نو کرنا بند، بندی خانہ آپ سمجھائیا۔ نیتر کھولے نہ گائے بتی دند، اندر مندر نہ کوئی ملائیا۔ اتم اتم گاؤنا سہاگی سوہنگ چھند، سو پُرکھ
 نرنجن دئے وڈیائیا۔ پُورب جنم دا مٹے پنہ، اگلا لیکھا دئے چُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، روال سر دئے وڈیائیا۔ دو
 تین پنج نو ہر کھیل کھلاونا، سر سر آپ سہایا۔ نو پنج آنت ملاونا، دھرت دھول دھرنی دئے وڈیایا۔ ترے ترے لیکھا پار کراونا، ترے
 ترے پردہ آپ چُکایا۔ دئے دئے ویسا آپ وٹاونا، نرگن سرگن ناؤں دھرایا۔ نرگن سرگن روال سر ڈیرہ لاونا، سرگن ستمکھ بہ بہ درس
 دکھایا۔ سنگت سبائی چُپ کراونا، مکھ مکھ نہ کوئی بلایا۔ مانس جنم سُپھل گکھ کراونا، جگت دُکھ روگ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، دوس دہاڑا دئے وڈیایا۔ دوس دہاڑا وڈا وڈ، ہر ستگر آپ وڈیائیا۔ گرسکھاں اندروں اپنی سُرتی آپے کڈھ، روال
 سر دئے سہائیا۔ جس جس چرن چُھایا پچھ نہ دیوے چھڈ، ہر بھلے نہ پاندھی راہیا۔ سچکھنڈ دوارے ہونے بیٹھا اڈ، لکھ چوراسی اپنی
 ونڈن پائیا۔ ہرجن لڈائے ساچے لڈ، گوبند ساچی گود سہائیا۔ ناتا تے اندھیری کھڈ، اندھ اندھیر دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لڈے ترائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کر وچار، ہرجن آپ تراونا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کر وچار،
 کھانی بانی سرب کُراونا۔ اچی کوکے کرے پکار، گُرمکھ گُرمکھ مُکھ دھراونا۔ گر گر گائے اپنی وار، ناد وید بھیو نہ پاونا۔ ناداں ویداں
 وسیا باہر، اچھل اچھل کھیل کھلاونا۔ کھیلے کھیل آپ کرتار، پُرکھ ابناشی ہر اپنا نام دھراونا۔ ہرکھ سوگ تے وسیا باہر، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ور دیوے سچی سرکار۔ ساچا ور ہر ہر دینا، کلجگ اتم وجے ودھائیا۔ گر اوتار مندے آئے بھانا،
 سمت اٹھاراں ہاڑ ستاراں لوک مات لڈے پرگٹائیا۔ گُرمکھاں گُرسکھاں ہر چرن دوارے ہنا، گر اوتار سیو کھائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھن آیا اپنے

جوت جوت رُشنا۔ سنگت سنگ سنگ رکھاونا، سکلا سنگ آپ سمجھا۔ ڈھائی سکنت آون جاون دو جہان پندھ رکھاونا، ڈھٹیا اپنا بندھن پا۔ گوہند سورا اک مناونا، ساچا شہنشاہ اک رگھرا۔ کلجگ نٹیا جس آپ چلاونا، ایکا چیو نام اٹھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا ہر، گرمکھ ساچے لئے پرگٹا۔ چار جگ نہ بنے کوئی گرمکھ، ستجگ تریتا دواپر ربیا جس گائیا۔ بھگت بھگوت اندر ربیا سکھاں سکھ، سکھی سکھیا اک سمجھائیا۔ سنت ساجن لیکھا دیوے لکھ، لکھنہارا ساچا ماہیا۔ بن بن بھکھاری منگدے رہے بھکھ، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ جس جن مٹائے ترشنا ترکھ، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنے دھندے آپے دئے لگائیا۔ چار جگ جگ دھندے لا، اپنا ناؤں دھرائیندا۔ گر اوتار دئے گھلا، حُکمی حُکم سُنائیندا۔ اپنا پردہ اپنے اُپر پا، نرگن روپ نہ کوئی وکھائیندا۔ سرگن دیوے سرگن پناہ، سرگن ایشٹ دیو جنائیندا۔ سرگن آگے سرگن کدے نہ کرے نانہ، سرگن سرگن میل ملائیندا۔ سرگن میلا سرگن چیرا سرگن گرو پھڑائے بانہ، سرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ نرگن دو تین تیرا روپ لئے وٹا، ہیرا پھیرا آپ کرائیندا۔ گر گر بندھن ربیا پا، ایکا جوتی نور درسائیندا۔ سرگن نال سرگن دئے پرنا، سرگن ناری سرگن کنت ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن جن جن کرپا وبارا، ستجگ تریتا دواپر پار کرایا۔ کلجگ کری اپنی کارا، مدھ اپنا کھیل کھلایا۔ کوئی پنج تت پوجے محمد یارا، کوئی عیسیٰ موسیٰ ناؤں صلاحیا۔ کوئی نانک پنج تت پتلا کرے وچارا، کوئی گوہند گڑھ سہایا۔ گوہند سورا اچی کوکے کرے پکارا، ایکا گن گیا سمجھایا۔ ایکا گرو اک اوتارا، پُرکھ اکالا سچے سرناہیا۔ بن نرگن کوئی نہ کرے سچ پیارا، سرگن جھوٹھا ناتا جگت وکھایا۔ چار جگ جو دیندا ربیا لارا، اپنا نام سنہیڑا سندیش مات گھلایا۔ پُرکھ ابناشی بیٹھا بن کوارا، ساچا سگن نہ کوئی منایا۔ کلجگ ویکھے اتم وارا، نرگن دھار آپ چلایا۔ مہابلی اترے وچ سنسارا، جوتی جامہ ویس وٹایا۔ ناؤں رکھے نہکلنک نرائن نر اوتارا، مات پت نہ کوئی جایا۔ چار جگ دے وچھڑے میلے اپنے یارا، یاری یاراں نال لئے نہایا۔ گوہند کر سچ پیارا، ستھر ہنڈھایا ایکا وارا، دوچی وار نہ ستھر ہنڈھایا۔ پُرکھ ابناشی دتا جوت سہارا، شبدی بنایا ایکا لاڑا، سپس جگدیش تاج ٹکایا۔ ہر سنگت وکھائے سچ اکھاڑا، آپ لگائے ستاراں ہاڑا، گر گر دس نال رلایا۔ نانک آئے پہلی وارا، چھتر جھلے سچ دربارا، گوہند

کھولے آپ کواڑا، ہر جو اپنی ہتھیں گنڈا لایا۔ گرسکھاں دیوے آپے پھرہ، اپنا جنم آپے ہارا، ہر سنگت تیرے اُتے وارا، تیرا رُوپ کِیا
 نیارا، رُوپ انوہ آپ درسایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا کھیل رہیا کرایا۔ چار جگ دا
 رکھیا اوہلا، کلجگ اتم دئے چکائیا۔ جس دا گاؤندے رہے ڈھولا، گر اوتار مُکھ صلاحیا۔ جس دا سناؤندے رہے بولا، دُھر دی بانی
 بان لگائیا۔ جس دا پاؤندے رہے کایا چولا، چولی چولا جگت بدلایا۔ جس دا پاؤندے رہے رُولا، اُچی کوک کوک سُنایا۔ جس دا
 ویکھدے رہے ڈولا، اپنی سیو کھائیا۔ جس دا ناؤں رکھاؤندے رہے مولا، مولا اپنا رُوپ وٹائیا۔ جس دا امرت دھراؤے رہے کایا کولا،
 کول کایا لئے پلٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ جس دا گاؤندے رہے گیت، سو پُرکھ نرنجن
 کلجگ اتم آیا۔ جس بنائی مندر مسیت، گرو دوارا آپ سہایا۔ جس چلائی کھانی بانی ریت، پنت پُنت ویس وٹایا۔ جیہڑا وسے ہر ہر
 چیت، سو چیت اپنا ٹھگن آپے آیا۔ جیہڑا کھیل کرے ہست کِٹ، کِٹ کِٹاں اندر بیٹھا مُکھ چھپایا۔ جیہڑا وسیا دھام انڈیٹھ، سچکھنڈ
 بیٹھا آسن لایا۔ جیہڑا سیس سہائے پیتہر پیت، سو سویمبر رہیا رچایا۔ گرسکھ تیرا ویکھ دھام اتیت، ترے گن اتیتا تیری اوٹ رکھ کے آیا۔
 تیرے صدقے اپنا آپ لئے جیت، بن سکھ دوسر رُوپ نظر کھئے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ اپنے لئے پرگٹایا۔
 چار جگ گرمکھ گایا، گرمکھ نظر دسے نہ کھئے۔ سنت بھگت رہے صلاحیا، ایکنکارا ایکوہوئے۔ گر اوتارا رُوپ دھرایا، دھر دھر رُوپ
 دیوے ڈھوئے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنے جیہا آپے ہوئے۔ اپنے جیہا آپے ہو کے آیا، نرگن
 نرور پُرکھ اکال۔ اپنا تانا آپے تنکے آیا، شبدي شبد سچا جنجال۔ اپنے گرمکھ آپے جن کے آیا، پاربرہم پرہ دین دیال۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سر روال۔ سر روال سرب گنونت، نرگن کھیل کھلاونا۔ گرمکھاں بنائے ساچی بنت، بنت
 بنواری اپنے ہتھ رکھاونا۔ گرہ سخی گرہ مندر گرہ میلا ناری کنت، کنت سہاگ رُوپ وٹاونا۔ گرہ مندر گرہ منت، گرہ شبد دُھن ناد
 وجاونا۔ گرہ پورن جوت سری بھگونت، گھر ساچا آپ سہاونا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ ساچے ویکھ وکھاونا۔
 الف آد کھیل کھلایا، یے یگت نہ کوئی جنائیندا۔ ہر کا بھیو کیسے نہ پایا، جگ چوکڑی ویس وٹائیندا۔ الفیے میل ملایا، آپ اپنا بندھن

پائیندا۔ رے رحیم رحمان رنگ دئے رنگایا، رنگ رنگیلا اک چڑھائیندا۔ نون نُقطہ نہ کوئی وکھایا، نرگن دس کسے نہ آئیندا۔ شاہ شہانا ویکھ وکھایا، ایران اپنا بھیو چُکائیندا۔ الف آدیے آنت، ہر اپنی کھیل کھلائیندا۔ رام رحیم سرب گنوت، رحمت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نون نیامت جگت بھسمنت، تھر کوئی رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ ایران آپ سمجھائیندا۔ آد آنت الفیے شاہ ایران، ہر اکھوائیندا۔ لیکھا جانے مجید قرآن، طلبا طالب آپ پڑھائیندا۔ مسجد مسیت ویکھے دو جہان، تسبیح تتکرا آپ سمجھائیندا۔ محبان بیدو بی خیر یا اللہ اک محبان، مہربان ویکھ وکھائیندا۔ آپے جانے اپنی آن، شرع ایمان آپ بنائیندا۔ کائنات ویکھے مار دھیان، فتح فاتحہ آپ پڑھائیندا۔ ضابط ضبط کرے بے ایمان، زیر زیر کھیل کھلائیندا۔ کاتب لکھے لیکھے مہان، قُطب غوث نہ کوئی رکھائیندا۔ آپے شاہ آپے ایران، آپے میٹے زمیں اسمان، لیکھا جانے دو جہان، چوڈاں طبق ویکھے مار دھیان، نگاہبان محبان اپنا نین آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سمت اٹھاراں کھیل نیار، عراق ایرانا پاوے سار، بیابان جگت صحرا شاہ پاتشاہ آپ کرائیندا۔

ویہ سو اٹھاراں بکرمی گرسکھ وِساکھی، ہر ستگر آپ منائیا۔ جس بوٹا لایا کرن آیا راکھی، پارپرہم وڈی وڈیائیا۔ جو لکھ چوراسی دیندا ربیا پھاسی، گرسکھاں پھاسی رہیا کٹائیا۔ جو جگ جگ کردا آیا ہاسی، روپ انوپ دھرائیا۔ کلجگ اتم کریا کھیل گھنک پُر واسی، انک کل اپنی کھیل کھلائیا۔ در گھر ساچے پاوے راسی، منڈل منڈپ آپ سُہائیا۔ کرے کرائے پوری آسی، آس نراس نہ کوئی وکھائیا۔ جس دی پوجا کردے رہے پنڈت پاندھے بہ بہ کاشی، سو گرسکھاں سیو رہیا کمائیا۔ نرگن جوت جوت پرکاشی، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ آد جگاد جگا جگنتر نہ کدے وِناسی، نہ مرے نہ جائیا۔ ہرجن کر کے جائے تیری بند خلاصی، بندی چھوڑ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، بن بن ساقی ساچا امرت جام پیائیا۔ گرسکھ وِساکھی چڑھیا چا، دس اٹھ میل ملایا۔ گوبند ملیا اک ملاح، جس بیڑا مات چلایا۔ اپنی دیوے سچ صلاح، دوسر اکھ نہ کوئی پڑھایا۔ اک جپائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹایا۔ پھڑ ہنس

بنائے کان، جو جن سرنائی آیا۔ دو جہاناں پکڑے بانہ، منجھدھار نہ کوئی رُڑھایا۔ ایتھے اوتھے پتا ماں، سپس جگدیش ہتھ رکھایا۔ گرسکھاں سیوا رہیا کہا، گر گر اپنی دھار دکھایا۔ بن نانا آگوں کرے نہ نانہ، کھیوٹ کھیٹا اپنا بیڑا آپ چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ گرسکھ وِساکھی لگا رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگایا۔ ستاراں سو چھینجا پکرمی منگی منگ، بیس اٹھاراں دئے چڑھایا۔ نیلے والا ماہی کسے تنگ، سولان کلیاں آسن پایا۔ ہتھ پھڑ نام مردنگ، سچ نگارہ دئے وجایا۔ لوآن پُریاں آیا لنگھ، برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ دہایا۔ سرشٹ سبائی ونڈے ونڈ، ونڈنہارا اک اکھوایا۔ نو کھنڈ پرتھی کرے کھنڈ کھنڈ، ایکا کھنڈا نام چمکایا۔ لیکھا جانے چنڈ پرچنڈ، برہمنڈ آپ درسایا۔ بھیکھ پکھنڈا دیوے دنڈ، جگت رنڈیا دئے کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لئے ملایا۔ گرمکھ وِساکھی ویکھے نین، نیتز لوچن آپ اٹھائیآ۔ کون روپ دھارے نر نرائن، لوک مات وجی ودھائیآ۔ گر اوتار سارے کہن، شاستر سمرت دین گواہیا۔ نہکلنک پرگٹ ہویے سرشٹ سبائی ساک سجن سین، نو نو ویکھے تھاوں تھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے لئے سمجھائیآ۔ گرمکھ وِساکھی سچ وہارا، گر ستگر آپ جنائیندا۔ دوآ صِفر ایکا آٹھا گن اوگن نہ کوئی وچارا، گن ندھان دیا کھائیآ۔ نرگن سرگن دئے سہارا، سارنگ دھر بھگوان بیٹھلو سر اپنا ہتھ رکھائیآ۔ بھگت بھگونت ساچا سنت دکھائے اک دوارا، در مندر آپ کھلائیآ۔ شبداگمی بول جیکارا، اپنا نعرہ آپ سنائیآ۔ قادر کرم کریم کرے پیارا، کالی کفنی ویکھ دکھائیآ۔ چاروں گنٹ دھواں دھارا، دہ دشا اندھیرا چھائیآ۔ ساقط نندک دُشٹ دراچار روون زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیندا۔ ورنان برنان لگا اکھاڑا، ذات پات ناچ نچائیآ۔ کرم ککرم منگن واڑا، گن اوگن بھیو نہ کھئے کھلائیآ۔ آئے رت سہنجنی ستاراں ہاڑا، گرمکھ ساچے آپ ترائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا میل آپ ملائیآ۔ گرسکھ وِساکھی ملیا ملیا، میلنہار آپ کرتار۔ لیکھا جانے گرو گر چیلا، گر چیلا آپ نرنکار۔ آد جگادی سجن سہیلا، وچھڑ نہ جائے وچ سنسار۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، تھت وار نہ کوئی وچار۔ وسنہارا سد نویلا، گرمکھ ساچن کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سچے دربار۔ گرسکھ وِساکھی سچ دربارا، ہر ستگر سچا پایا۔ ناتا تٹا سرب سنسارا، مایا ممتا موہ چکایا۔ پورب لہنا جس وچارا، سو

گوبند میت بنایا۔ اگلا لیکھا جس نے پاڑا، لیکھیا لیکھ رہے نہ رایا۔ کرے وہاں ستاراں ہاڑا، برہم اپنا روپ دھرایا۔ نو کھنڈ پرتھی لگے اک اکھاڑا، سرشٹ سبائی ویکھے آپ خدایا۔ آپے بنے اپنا لاڑا، میان ٹوری نور سبایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے لئے اٹھایا۔ گرسکھ اٹھ ہر ستگر لئے راکھ، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ مات پت بھائی بہین ساک سجن سین کوئی نہ دیوے ساتھ، ویلے انت سنگ نہ کوئی جائیا۔ اتم ونڈ ونڈائے سیاں ساڈھے تین تین ہاتھ، شاہ پاتشاہ رہے کراٹیا۔ پہلی وساکھ سنی ساچی گاتھ، سو پُرکھ نرنجن رہیا پڑھائیا۔ چوڈاں لوک خالی ہونے ہاٹ، چوڈاں طبق نہ کوئی وڈیائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ رہنا کوئی تاٹ، سر سروور نہ کوئی ٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاونا، آپ اپنی کیرپا دھار۔ جو گھڑیا سو بھن وکھاونا، کلجگ تیری اتم وار۔ گرمکھ ورلے میل ملاونا، میل ملاواں دھر دربار۔ در درویش آپ رکھاونا، دردی درد کرے پیار۔ اپنا فرض آپ نبھاونا، غرض رکھے نہ کوئی نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سچی سرکار۔

★ ۲۶ وساکھ ۲۰۱۸ بکرمی اند کارج کا گرچرن سنگھ بیبی ہرنس کور اتے

سگن کا سرجیت سنگھ نال بیبی ستونت کور جیٹھووال دربار وچ ★

سو پُرکھ نرنجن سچا پاتشاہ، آد جگاد کھیل کھلائیندا۔ نرگن نرویر بن ملاح، اجونی ریت ویکھ وکھائیندا۔ اگم اگمٹا دھام سہا، الکھ الکھنا آسن لائیندا۔ تخت نواسی شاہو شاہاشی بھوپت بھوپ چلائے راہ، عقل کل اپنی دھار بندھائیندا۔ انہو پرکاش آپ کرا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ناؤں دھرا، اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ ایکنکارا ہو رشنا، رنگ رنگ وچ سمائیندا۔ آد نرنجن ڈگمگا، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ اباشی کرتا وسنہارا اپنے تھان، تھان تھنتر آپ بنائیندا۔ سری بھگوان آپے پتا آپے مار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ پاربرہم اپنا ناؤں دھرا، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ سٹح پرکاس آپ کرا، بھید ابھیدا آپ کھلائیندا۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹا، آپ اپنی رچن رچائیندا۔

سچکھنڈ دوارا لئے بنا، چار دیوار نہ کھئے رکھائیندا۔ سچ سینگھاسن لئے سجا، پاوا چؤل نہ کھئے وڈیائیندا۔ جوتی جوت ڈگمگا، آپ اپنا آسن لائیندا۔ دُھر فرمانا حُکم سُننا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی بنیا ہر، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی کل آپے دھر، ہر ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ آپے ناری آپے نر، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ اپنے مندر آپے وڑ، آپے آسن لائیندا۔ اپنے در درویش آپے کھڑ، آپے الکھ جگائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، گھڑن بھنہار اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنا پلؤ آپے پھڑ، اپنا بندھن پائیندا۔ نرگن نرائن نرگن لئے ور، نرگن کنت سہاگ آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اتم رکھے اپنی ذاتا، ذات ذات وچ سمائیندا۔ ذات اذاتی اک اکال، عقل کل ہر وڈیائیا۔ آد پُرکھ ہو دیال، دین اپنی دیا کماٹیا۔ سچکھنڈ وسے سچّی دھرمسال، سچ دوارے سوبھا پائیا۔ تھر گھر تھر چرن کول کول چرن رکھے آپ کرے اولڑی چال، چرن چرن سرن سرن اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن نرگن میل ملائیا۔ نرگن میلا ہر کرتار، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ نرگن ناری کنت بھتار، نرگن ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ نرگن روپ اگتی کر تیار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ اپنی کھیل کھلائیندا۔ شبدی شبد اک جنا، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ دُھر فرمانا اک سُننا، دُھر دی بانی بان جنائیندا۔ اپنا بنس اپنی انس آپ سہا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ وشن برہما شو لئے پرگٹا، رکت بوند نہ میل ملائیندا۔ ترے گن ت ت ت ت ملا، پنچم پنچم لیکھ لکھائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لیا گھڑا، جُگ چوکرئی ونڈ ونڈائیندا۔ رو سس سورج چن کر رُشنا، منڈل منڈپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا کھیل ہر کرنیہارا، اک اکلا وڈ وڈیائیا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، گھٹ گھٹ نرگن جوت نور رُشنائیا۔ پنچم ت بنا یا دھرم دوارا، سچ سچ کرے رُشنائیا۔ اتم برہم اک ادھارا، پاربرہم وجے ودھائیا۔ گھر منگل گھر گیت گھر منگلاچارا، گھر اپنا ناد سُنائیا۔ گھر کنت گھر نار گھر ملے بھتارا، گھر سہنجنی سیج سہائیا۔ گھر بھوگ بلاس کرے پیارا، پیا پریتم وڈی وڈیائیا۔ گھر مندر سوہے سچ جُبارا، در دروازہ نہ کھئے وکھائیا۔ غریب نوازا پروردگارا، آپے آپ کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ کرتا کرتا پُرکھ کرنیہار، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنے ہتھ رکھ وڈیائی، ناری پُرکھ کھیل کھلایا۔ جگت جُگ جوڑ جُڑائی، جوڑنہارا دس نہ آیا۔ وشن برہما شو سیو

کھائی، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ پنج تت کایا وجے ودھائی، ترے ترے منگل اک سُنایا۔ رو سس کر رُشنائی، دیپک جوت نُو رُشنایا۔ ناد شبد دُهن شنوائی، گرہ مندر تال وجایا۔ شبد کنت اُٹھے بے پرواہی، چھیل چھبیل نہ مرے نہ جایا۔ سُرتی ناری لے پرنائی، آپ اپنا بندھن پایا۔ نار سُہاگن خوشی منائی، لوڑیندڑا ور پایا۔ ایک مندر ہونے رُشنائی، دیا باقی نہ کھئے جگایا۔ مات پت نہ کوئی بہین بھائی، سکلا سنگ نہ کوئی جنایا۔ نہ کوئی دھی نہ کوئی جوائی، سپس جگدیش نہ کھئے گندایا۔ نہ کوئی رنگن رنگ رنگائی، نہ کوئی سگن منایا۔ گھر وچ ملیا ساچا ماہی، گھر گھر وچ ہونے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ اپنی دھار آپ چلایا۔ آد پُرکھ دھار چلائی، پاربرہم ہو تیار۔ ہنگ اپنا روپ وٹائی، لکھ چوراسی کر پسار۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائی، ہر پُرکھ نرنجن بیٹھ ٹھنڈے دربار۔ ایک منگل گائی، آد نرنجن ہونے اُجیار۔ سری بھگوان سگن منائی، ابناشی کرتا ساچا یار۔ پاربرہم برہم روپ وٹائی، برہم روپ کر پسار۔ ستجگ اپنی دھار بندھائی، نرگن سرگن لے اوتار۔ جگ چوکڑی کھیل کھلائی، آپ اپنی کریا دھار۔ گر پیر اوتار سادھ سنت سیوا لائی، جگ کرتا کرے خردار۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرائی، کلجگ جانے اپنی دھار۔ کھتری براہمن شودر ویش ونڈ وٹائی، راؤ رنگ اوچ نیچ دئے آدھار۔ چارے وید منگل گائی، پُران اٹھارن پیج سوار۔ شاستر سمرت سنگ لائی، جگت ویدیا دئے آدھار۔ چوڈاں کوٹ پھول پھلائی، ترے بھون ساچی کار۔ دو جہانان رنگ رنگائی، برہمنڈاں کھنڈاں ایک پُرکھ ویکھے نار۔ کنت سُہاگی ساچا سنگ نبھائی، آد جگاد ایکنکار۔ نو نو اپنا میل ملائی، چار نو تے وسیا باہر۔ چارے کھانی سرب جس گائی، چار بانی کرے پکار۔ گر اوتار دھیان لگائی، دھئے جوڑ کرے نمسکار۔ جگ جوڑی جوڑ جڑائی، نرگن سرگن کر پیار۔ نرگن سرگن بندھن پائی، ایک ناری کنت بہتار۔ دوہاں وچولا آپ اکھوائی، رام رام رام پسار۔ اپنا کاج آپ رچائی۔ دوسر کھئے نہ جانے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ چوکڑی کرے سچ وبار۔ جگ چوکڑی وبار کدا آیا، اک اکلّا بے پرواہ۔ سرگن سرگن لڑ پھڑدا آیا، نرگن سرگن بن ملاح۔ اکھ وکھ اپنا پڑھدا آیا، بودھ آگادھا سچا شہنشاہ۔ سچ رنگیلے پلنگ سچ سیجا اپنی چڑھدا آیا، بھگت بھگوت لے منا۔ ساچے سنتاں اپنا کھیل کدا آیا، گھر گھر ویکھے ایک تھان۔ جگت جگ باقی بردا آیا، حکمی حکم آپ ورتا۔ اپنی گھاڑن

گھڑا آیا، وشن برہما شو سیو لگا۔ ستجگ تریتا دواپر پار کردا آیا، بھید ابھیدا آپ چھپا۔ تیئی اوتار حُکمی بردا گھلدا آیا، دس گر نال رلا۔ سادھ سنت جگ ڈردا آیا، پُرکھ ابناشی پُچھے بیٹھا بے پرواہ۔ کلجگ اتم اپنے گھوڑے چڑھ کے آیا، نرگن داتا اک خُدا، اپنا بسمل رُوپ وٹایا، الاہی نور جلوہ دئے وکھا۔ قادر قُدرت ویکھن آیا، خالق خلق ویکھے اپنے تھان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ ہر سچا شاہ اکھوائیندا، آد جگادی ایکنکار۔ کوئن راج راجانا اپنے حُکم پھرائیندا، لوک مات دئے آدھار۔ لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیندا، اندر باہر گپت ظاہر۔ اپنا بھیو نہ کیسے جنائیندا، بے آنت بے آنت کہن سرب سنسار۔ کلجگ اتم اپنا رُوپ وٹائیندا، پورن جوت ہر کرتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دو جہاناں بدلے دھار۔ دو جہاناں دھار بدلائیندا، ہر دو جہاناں والی۔ کلجگ اتم کھیل کھلائییندا، نرگن جوت جوت اکی۔ آد شکت بندھن پائیندا، شبدی شبد دئے دلالی۔ اپنا چندن اپنا ٹکا آپے لائیندا، اپنے دربنے آپ سواالی۔ اپنا پھندن آپ کٹائیندا، آپے توڑے اپنا مایا جنجالی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل مات نرالی۔ کھیل نرالی کرنے آیا، ہر کرتا پُرکھ اگم۔ نرہوؤ نروریر اپنا ناؤں دھر کے آیا، نہ مرے نہ پئے جم۔ اپنے آسو اپنے گھوڑے چڑھ کے آیا، شاہ آسوار سورپیر اپنا بیڑا بنھ۔ اپنی اچھیا اپنی آسا اپنے ہتھ پھڑ کے آیا، جگ چوکرئی دیوے آن۔ آپ اپنی ودیا اپنا اکھر اپنے اندروں آپ پڑھ کے آیا، نہ کوئی سُنے سُنائے راگ کان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے آنت۔ بے آنت کھیل کھلائییندا، سچا شہنشاہ۔ کلجگ اتم ویس وٹائیندا، جگ چوکرئیاں بن ملاح۔ نو نو تیرا پنڈھ مکائیندا، نو نو لیکھا دئے مُکا۔ چار ورن ایکا سرن لگائیندا، چار وید آپ بُجھا۔ چار بانی بان لگائیندا، تیر نرالا ہتھ رکھا۔ چارے کھانی ایکا کھان رکھائیندا، نام انمٹرا جام ہتھ پلا۔ دو جہاناں شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا، لکھ چوڑاسی ویکھے تھان تھان۔ کلجگ تیرا رنگ رنگائیندا، کوڑی کِرپا ویکھے ویکھنہار اپنا رُوپ وٹا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رہیا رکھا۔ اپنا لیکھا اپنے رکھ ہتھ، ہر وڈا وڈی کرے وڈیائیا۔ جگ جگ چلاؤندا آیا رتھ، رتھ رتھوہی سچا شہنشاہیا۔ گر اوتاراں پائی شبدی نتھ، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ سنتن مہا دسدا رہیا اکتھ، سچکھنڈ دوارے ویکھے سچا ماہیا۔ دوس زین جہوا رہے رٹ، رٹ رٹ چرن سرن کول دھیان لگائیا۔ شبد نگارہ ماردا آیا سٹ،

تال تلواڑا آپ وجائیا۔ وسدا آیا گھٹ گھٹ، اپنا بھیو نہ کیسے گھلائیآ۔ کیسے دکھایا تیرتھ تٹ، کیسے شودوالے بند کرائیا۔ کیسے دکھائے سوانگ
 نٹوآ نٹ، سوانگی اپنا سوانگ ورتائیا۔ کیسے دکھائے اُچے ٹلے پربت، کیسے کیلاش ربیا بھرمائیا۔ کیسے کوہ طور دکھائے جوت پرکاش، کیسے
 ڈونگی غار ربیا سمجھائیا۔ کیسے جنائے چوڈاں لوک چوڈاں طبق چوڈاں ہٹ، کیسے جگت دئے وڈیائیا۔ کیسے کایا کایا کایا کرے پرگٹ، کیسے
 گھر گھر وچ دئے دکھائیا۔ کیسے رتی لیکھے لائے رت، رتی رت دئے سُکائیا۔ کیسے دیوے بُدھ مت، کیسے گیان دھیان وچ پھسائیا۔ کیسے دیوے
 دھیرج ست، برہم مت کیسے دکھائیا۔ برہم دیوے اک اُتپت، اٹھ پھر نیترووے نیر وہائیا۔ وشنوں واسطہ ربیا گھت، پاربرہم سچی
 تیری سرنائیا۔ شنکر چھڈیا اپنا ہٹھ، گھلڑے کیس خاکی خاک ربیا رمائیا۔ دو جہاناں سری بھگوانا تیرا کھیل ویکھیا اکتھ، تیری مہما
 کتھی نہ جائیا۔ پاربتی ویکھی تیری رت، میری رت وچ سمائیا۔ تیرا روپ باوا آدم نہ کوئی تہ، تیری اچھیا میری سیوا سرب لوکائیا۔ تُوں
 سرب جیاں دا کلاپت، کول نین تیری وڈیائیا۔ تُوں اپنے گھر اپنے مندر اپنے گرہ اپنا ستھر بیٹھا گھت، تیرا بھیو کوئی نہ پائیا۔ جُگ چوکریاں
 بیٹھے کوٹن کوٹ تُوں بدلی نہ اچے کروٹ، تیری کروٹ نظر کیسے نہ آئیآ۔ کلجگ اتم ہو پرگٹ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اپنا روپ دھریا آپ
 پُرکھ سمرتھ، سپس تاج جگدیش ٹکائیا۔ آد شکت لال ویکھے اپنی رکت، لال گلالا بے پرواہیا۔ ستجگ تریتا دواپر پُچھدا آیا وات، کایا
 سینچ کیاری ہری کرائیا۔ کوئی کہے رام جایا دسرتھ، کوئی نند یشودھا دئے وڈیائیا۔ جس اُچایا اپنا تہ، تِس بھلی سرب لوکائیا۔ ویہہ اوتار
 ستجگ تریتا چلاؤندے آئے رتھ، دواپر وید ویاس کرے لیکھائیا۔ کابنا کرشنا اپنا روپ وٹائے گھٹ گھٹ، مُکند منوہر لکھی نرائن بنسری
 نام اک جنائیا۔ اتم سارے لوک مات اپنا ستھر گئے گھت، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ پنج تہ چولا دسے نہ رت، روپ رنگ نہ کھئے وڈیائیا۔ نہ
 کوئی سینتا رکھائے جت، نہ کوئی رادھا دئے دُہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس ملیا ہر کلاپت، آد جگاد جُگا جُگنتر
 سو شہاگن گھر ساچے بیٹھی گھر اپنا کنت ہنڈھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر ایکا کنت ہنڈھایا، لکھ چوراسی کر پسا۔ وشن برہما شو نال
 سیوا کردا آیا، جس ملیا ہر کرتار۔ لیکھا لیکھے وچ ربیا لیکھایا، لیکھا لیکھن توں رکھیا باہر۔ کاغد قلم شاہی نہ کھئے لیکھایا، نہکرمی کرمان لئے
 وچار۔ برناں ورنان وچ نہ کدے پھسایا، کھتری براہمن شوڈر ویش وٹڈ وٹڈے نہ کدے وچ سنسار۔ گھٹ گھٹ دین دیاالا اپنی جوت کرے

رُشنايا، اگم اگمڑا گھر اُجیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیرا ویکھے جگت وبار۔ کلجگ وبارا ہر نرنکارا، جگت جگ چلائیا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، لوک مات کھیل کھلائیا۔ کاغد قلم نہ لیکھنہارا، وید پُران شاستر سمرت دین گواہیا۔ ہر کا رُوپ نہ کیسے وچارا، رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ اپنے بھید اپنے ہتھ رکھے پروردگارا، بے عیب سچا شہنشاہیا۔ مقامے حق ہو تیارا، حق حقیقت لئے پرگٹائیا۔ ایک نور ایک جلوہ ایک اسم کر تیارا، اعظم اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ کرتا ناؤں وڈیائیا۔ مقامے حق حق خُدا، جلوہ نور نور الہیا۔ اپنا مندر آپ پرگٹا، اپنے مندر کرے رُشنايا۔ اپنا سجدہ آپ کرا، آپے بیٹھا سیس جھکائیا۔ اپنا کلمہ آپ سنا، آپے جانے کلام اپنی بنت آپ بنا، لوک مات دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ اپنا جلوہ نور اُپایا، نور نورانہ بے پرواہ۔ عالم عالمین علما ویکھ وکھایا، حضرت حضور سچا شہنشاہ۔ سچ غفور پھیرا پایا، اپنی غفلت دئے مٹا۔ اپنا اسم اپنے وچوں دئے کڈھایا، وراعظم اپنا ناں دھرا۔ خالق اپنا کھیل کھلایا، مخلوق ہو رُشنا۔ نہ کوئی پتا جگت بنایا، نور نور نال دئے ملا۔ ایک کتیا کت سُنایا، ایک آیت دئے سمجھا۔ اُلفت وچ کدے نہ آیا، عرش فرش ویکھے کرا آپ سچا شہنشاہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک نور دئے درسایا۔ ایک نور اک اسلام، ایک اپنی جیو وڈیائیا۔ ایک رُو سس ایک چن کرے مہان، ایک برہم اک گیان، ایک نور نور مہان، نوری جلوہ شاہ اعظمان، شاہ پاتشاہ سچی وڈیائیا۔ ایک تورت تریا نور ناد وجائے ہر طہران، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک کلمہ دئے سُنایا۔ ایک حُکم ہر جنایا، خُدی خُداوند آپ گوائیا۔ کلمہ کلام آپ بنایا، کائنات دئے سُنایا۔ ایک عرف ایک عارف بیٹھا آسن لایا، ایک کرے سچ سُنوایا۔ ایک تُعارف دئے کرایا، طالب طلبا کرے پڑھائیا۔ سچ حقیقت دئے سمجھایا، آپ اپنا پردہ لئے اُٹھایا۔ عیسیٰ اپنا نور درسایا، نور نور وچ ملائیا۔ اک نو ہر بندھن پایا، اک نو دئے گواہیا۔ اٹھت دا پنڈھ مُکایا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ دئے سمجھائیا۔ ست ستوادی ہو رُشنايا، ایک حق دئے وڈیائیا۔ چھ گھر پھول پھلایا، پھولنہار اک اکھوائیا۔ پنچم میلا دئے ملایا، پاربرہم سچا شہنشاہیا۔ چوڈاں چوڈاں ویکھ وکھایا، اک محمد کرے سُنوایا۔ اپنا چرن آدھ وچکار رکھایا، زمین اسمان نہ کھئے وڈیائیا۔ آفتاب اک چڑھایا، کایا حُجرہ مغرب اک وکھائیا۔ کایا کعبہ میل ملایا، فُدرت قادر ایک گھر

وسائیا۔ ایک روپ لئے وٹایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک حکم دئے سمجھائیا۔ ایک نور درسایا قدرت قادر، کریم حق دویا۔ اپنا جلوہ کرایا صادر، صدق ساچا اک نبھایا۔ ایک علم پڑھایا داور، دور دئے دکھایا۔ آپ میت پت آپے مادر، پسر پدر آپ سمجھایا۔ آپے شاہ آپے ناظر، آپے دئے سمجھایا۔ آپے حضور رہیا حاضر، حضرت اپنا روپ وٹایا۔ آپے محمد دیوے ساچا آڈر، آپے گاڈ آپے خدایا۔ آپے ہو کے بیٹھا اپنی باڈر، آگے کھئے جان نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا جلوہ دئے سمجھایا۔ ہر اپنا جلوہ آپ سمجھائیندا، کرے کھیل آپ کرتار۔ عیسیٰ اپنا نور درسائیندا، نورانی نور اجیار۔ محمد اپنے چرن کول بہائیندا، ٹھوکر مارے ایک وار۔ بجر کپائی آپ تڑائیندا، دیوے سچ ہلار۔ اپنے مندر آپ چڑھائیندا، ساچا حُجرہ دکھائے کایا کعبہ اک دوارا۔ حضرت آگے نظری آئیندا، بیٹھا پروردگار۔ اپنا چولا کین کین وچ سمائیندا، آپے چندر آپ ستارا۔ آپے ہریا رنگ بہرائیندا، افق اُلفت اکیکت اہیئت عالمین ویکھے وچ سنسار۔ مہمان بیدو بی خیر یا اللہ خدائے پروردگار۔ چوڈاں لوک کوئی نہ سکے روک، علی لائے دوْجا نعرہ۔ اک خُداوند رکھی تیری اوٹ، تیرا روپ چڑھایا میری اچھیا تیرا ستارا۔ تیرا کلمہ وسے میرے بند بند، تون نبی میت مُرارا۔ کون ویلا کون صفت اوچ سہانی سہاگی چھند، پرگٹ ہو سچے پروردگار۔ پُرکھ ابناشی سدا بخشنند، آپے بخشے چرن دھوڑی خاک چھارا۔ چوڈاں صدیاں تیرا سُناؤنا جگت چھند، اللہ ہو ہو انا الحق نعرہ۔ اتم ونڈے ساچی ونڈ، ونڈنہارا اک کرتارا۔ کرے کھیل وچ وربھنڈ، پرگٹ ہووے سر امام امامہ سچا شاہ سکدارا۔ احمد ویکھے جگت نار دُباگن رنڈ، تیری اُمت لال مہندی رنگ رنگے نہ کھئے اپرا۔ مُلا شیخ مسائق پیر آنت دیون تینوں کنڈ، تیرا رہے نہ کوئی سہارا۔ تیرا پیغمبر تیرا سویمبر اُچے وچ وربھنڈ، تیری خواہش اللہ رانی ساچی کھیل کرے آپ کرتارا۔ آپے پائے بہشتی ونڈ، آپے حضرت جانے اپنی دھارا۔ آپے دھرتی خاک اندر اپنا دتا ونڈ، آپے پاوے ہر سارا۔ آپے جگت وبار چلائے سورا سربنگ، سرشٹی کرے کھیل نیارا۔ اک بیوی اک خاوند، اک دوْجے دی منگن منگ، کرے آپ آپ وبارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک خاوند سچا ساچا یارا۔ چوڈاں صدیاں کھیل کھلاؤنا، محمد ہر جنایا۔ تیرا کلمہ تیرا روپ مات دھراؤنا، تیرا تیرے وچ ٹکایا۔ تیرا جلوہ تیرا رنگ رنگاؤنا، تیرا تیری سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک گن دئے

وکھایا۔ محمد رکھنا یاد، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ چوڈاں صدیاں دتی داد، دیونہارا بھل نہ جائیندا۔ تیرا روپ ویکھے وچ سنسار، وسنہارا ہر برہما، برہم اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا بندھن اک سمجھائیندا۔ تیرا بندھن کلمہ کلام، کامل اپنا آپ جنائیا۔ تیری شریعت تیرا ایمان، تیرے رنگ رنگائیا۔ تیرا گھر تیرا مکان، تیرے در وڈیائیا۔ میرا حکم پیغام، تیرا پیغام سرب لوکائیا۔ تیری شرع ویکھے آپ جہان، جگت لگام دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار لئے بدلایا۔ چار جگ دی ساچی دھار، چار جگ پرنا یا۔ برہم برہما بن لیکھار، وید ویدانتا اک سمجھایا۔ ----- آپے وسنہارا کول، آپے بیٹھا مکھ چھپایا۔ آپے چاروں کنت رہیا پھرت آپے جانے بول، ایک سو بلا درسایا۔ آپے وجائے سچا ڈھول، آد جگادی شبد ڈنکا ناد وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا جگت سویمبر اپنے ہتھ رکھایا۔ جگت سویمبر نانک دوار، نرگن سرگن آپ پرنا یا۔ جگت ناری سدھی سچ دربار، جگت پلو پھیر پھڑایا۔ پہلا حکم دتا منتر ستنام ونڈایا۔ دو جی قدرت کریا پساں، قدرت میرا روپ وکھایا۔ تیجے شبد ہوتے جیکار، ورن برن چار کنت اک الا یا۔ چوتھے آتما پر ماتما کرنا سچ وبار، جگت وچھوڑا پھند کٹایا۔ سوہنگ جینا ایک رسن سری بھگوان، دوسر پار نہ کھئے کرایا۔ نانک دتے جوڑ کرے نمسکار، پُرکھ ابناشی تیرا سچ سچا دربار، دیا باقی نہ کھئے اُجیار، سورج چن نہ کھئے پساں، جنگل جوہ نہ کھئے اُجاڑیا۔ نہ کوئی دسے ڈونگھی غار، نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، نہ کوئی سخیاں منگل گایا۔ آگے بیٹھا اک نرنکار، چھیل چھبلا پروردگار، پنج تت نہ کھئے وبار، مچھ دابڑی نہ کھئے ادھار، ہتھ پیر نہ رکھے وچ سنسار، نیتر نین نہ لئے آگھاڑ، جوتی جوت ڈگمگایا۔ ایک دتا دھر فرمان، نانک سُننا کر دھیان، پورن دینا برہم گیان، لکھ چوڑاسی کر وکھان، سرب جیاں دا ایک جانی جان، دوسر اور نہ کھئے جنایا۔ آتم اتم کرے کلیان، کوئن کوٹ رو سس کایا مندر دیوے جوتی بہان، گھر ناری گھر کنت گھر سجن سہیلا وواہن، گھر ساچی سیج لئے سہایا۔ گھر راگ گھر دھنکان، گھر گیت گویند الا یا۔ ایک حکم کر پروان، لکھ چوڑاسی دئے سمجھایا۔ ناتا جڑے وچ جہان، پُرکھ ابناشی میل ملا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا لے کے آیا۔ دھر فرمانا سُنے سندیش، نانک نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ ہر ہر جوتی ہر ہر پرویش، ہر ہر ہر ہر میل ملائیندا۔ کیرپاندھ ہر سپتری رہیا ویکھ، ہر ساچا ساہ سدھائیندا۔ ہر

ناری کرے بُدھ بیک، ساچا ڈنکا نام لگائیندا۔ ہرِ دُولھا ہرِ کنت کرے ہیت سِری بھگونت اپنی خوشی آپ پرگنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہرِ، ساچی کرپا آپ جنائیندا۔ ساچی کرپا کرم جگ کردا، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ سرشٹ سبائی ویکھے پردا، ہر گھٹ اپنا آسن لائیا۔ کلجگ اپنی وِدیا آپ پڑھدا، چاروں کُنٹ جگت پڑھائیا۔ ترے گُن اگنی اندر جیو جنت سب سڑدا، اگنی تت نہ کھئے بُجھائیا۔ جھوٹھا لڑ ناری کنت ناری دا پھڑدا، آنت کھئے سنگ نہ جائیا۔ اک بھگت بھگونت ساچا وردا، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے سچ وڈیائیا۔ سچ سندیشہ ہرِ سُنایا، سُنیا نانک نرگن دھار۔ لوک مات وچ لے کے آیا، سرگن ہو اُجیار۔ سرشٹ سبائی دئے جنایا، ورن برن نہ کھئے پیار۔ ایکا پنجم پنجم دئے وکھایا، آتم آنتر ادھار۔ بیٹی کنت نہ کھئے ترایا، جھوٹھا ناتا جگت سنسار۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ چاروں جگ چارے لاواں دئے سمجھایا، برہم پاربرہم کردا آیا پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کرپا کر، نانک سُنائی سچ گفتار۔ سچ گفتار سُنائیندا، نانک ستگر میت مُرار۔ سرشٹ سبائی آپ اُٹھائیندا، شبدي شبد کرے خبردار۔ چوٹھا گھر ویکھ وکھائیندا، گھر ملے میت مُرار۔ سو ناری کنت سُهائیندا، کنت سُهانگن ویکھے وچ سنسار۔ چوٹھی لانو آپ دوائیندا، چوٹھے جگ بیڑا کر جائے پار۔ اتم اوٹ اک وکھائیندا، اُچی کوک گیا پُکار۔ نہکلنک پُرکھ اکالا دین دِیالا جگ جگت سچّی کار کھائیندا، سچکھنڈ تخت بیٹھا سچّی سرکار۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جوتی ایکا رُپ ایکا نور دس اوتار۔ گوبند رُپ سْت دُلارا، نرگن نرگن آپ اُپایا۔ پنج تت دیوے اک ادھارا، گھٹ گھٹ وچ آپ ٹکایا۔ پُرکھ اکال بن بن لاڑا، ساچی لاڑی لئے پرناپا۔ ملیا میل اک دوارا، دوسر وچھڑ کدے نہ جایا۔ اٹھے پھر اک اکھاڑا، واہ واہ منگل ایکا گایا۔ ایکا شبد اک ستارا، ایکا ناد وجایا۔ ایکا گاوے ایکا سُننیہارا، ایکا ایک سانگ رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کرپا کر، گوبند ریت گیا سمجھایا۔ گر گوبند ریت جگت چلائی، جیو جنت نہ کھئے جنائیندا۔ چارے سْت آپ پرنائی، لاڑی مات نہ ہور کھئے وکھائیا۔ ایکا کنت انگ لگائی، انگیکار میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کرپا کر، گوبند نانک ریت اپنے وچ بند گیا کرائیا۔ گوبند لیکھا اچ کھلاوُنا، ویہ سو اٹھاراں بکرمی چھبی وساکھ دن وچار۔ پُرکھ ابناشی اپنا پردہ لاہُندا، چار جگ جو اپنے اُپر رکھیا ڈار۔ ساچا مارگ

اک سمجھاوڻا، کھتری براہمن شوڊر ویش کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ہر کرتار۔ گوبند میتا دھر
 فرمانا، لوک مات لوک لاج نہ کھئے رکھائیا۔ اپنی ہتھیں اپنا بنس کر قربانا، اپنے گھر خوشی منائیا۔ اجیت جھار نہ لبھیا کھئے ہانی ہانا،
 جگت میل نہ کھئے وکھائیا۔ فتح جوراور نہ دتا کھئے جگت نگارہ، درشت ایشٹ اک سمجھائیا۔ چار جگ دا گاؤندا آئے گوبند تیرا گاؤنا، چار
 ورن رہے کر لائیا۔ اٹھاراں برن چولا ہویا پُرانا، آنت تن رہن نہ پائیا۔ گوبند منے اپنی آنا، سیس اپنا آگے جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا بھیو دئے کھلائیا۔ گوبند کریا نہ جگت وواہ، اپنا ست نہ کھئے پرنا یا۔ نانک لیکھا گیا لکھا، چوٹھی لانو چوٹھ
 پد پرہہ ابناشی دئے ملایا۔ گُرمکھ وِرا منگے اپنی حد، ساچا کنت لے ہنڈھایا۔ پیتا امرت جام مد، ایکا رنگ سما یا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل کرن دی خاطر، گوبند بھانے وچ رکھائیا۔ کلجگ جیو نہ جانے کھئے چاتر، پڑھ پڑھ بھلی سرب لوکائیا۔
 لکھ لکھ تھکے چٹھیاں پاتر، جگت بندھن رہے پائیا۔ لیکھا جانے نہ کھئے جہال باطن، آنترگت نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لہنا دئے مکائیا۔ کلجگ اتم لہن چکائیندا، جگت جگت دی دھار۔ نرگن اپنا روپ پرگنائیندا،
 جوتی جوت جوت کر اُجیار۔ پہلاں گُرمکھ اپنے میل ملائیندا، چوٹھا گھر وکھائے سچا دربار۔ سرت سوانی آپ پرنائیندا، شبد ہانی کر تیار۔
 دھر دی بانی پھیر سُنائیندا، ڈھولا گائے اپنی وار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر سنگت کرے سچ وبار۔ چوٹھڑی لانو
 پورن کر، پہلوں ہر جی اپنا میل ملایا۔ کاگوں ہنس چُکیا ڈر، ہنس سروور آن نھایا۔ اپنی سرن لگایا پھڑ، جگت وچھوڑا پندھ کٹایا۔
 مانس جنم لیکھے لگا دھڑ، جس سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ ستجگ تریتا دواپر ملیا ور، کلجگ اتم پور دئے کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، ایکا ت ت دئے وکھایا۔ پہلاں اپنا میل ملایا، ملیا میل ہر کرتار۔ دوجے ناتا پھر جڑایا، جگت جگت کر وچار۔ تیجے بندھن ایکا
 پایا، آتم پر ماتم دئے ادھار۔ چوٹھا گھر لے وسایا، گھر میلا میت مُرار۔ جگت بندھن اک سمجھایا، ناری کنت ناری اک وچار۔ جس
 جن مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گایا، جنے مرے نہ وچ سنسار۔ پنج جیکارے دئے لگایا، ساچے در ہونے پروان۔ جگت ناتا جگت
 وچ رکھایا، بھگت ناتا ویکھے آپ بھگوان۔ جھوٹھا ہٹ نہ کھئے بنایا، جھوٹھی چلے نہ کھئے دکان۔ نانک نرگن کنت اک ہنڈھایا، بھرے بھلے جیو

انجان۔ چوٹھی لانو کہہ کہہ کاج رچایا، کیسے ہتھ نہ آیا نگاہبان۔ پڑھن سُنن والا کھئے نہ پار لگایا، پرے بیٹھا آپ مہربان۔ ستجگ دھارا دئے بندھایا، ساچی سیکھیا وچ جہان۔ دُھر دا لیکھیا پہلوں دئے مٹایا، ساچی سنگت کر پروان۔ جس دا ساہ آپ سُدھایا، سو صاحب کرے سدا کلیان۔ کرم جنم دھرم رہن نہ پایا، دھرمی دھرم دکھائے اک نشان۔ جگت جوڑی جوڑ جڑایا، جڑیا جوڑا ایکا ایک نوجوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستجگ دیوے دُھر فرمان۔ ستجگ فرمان سُنائیندا، ساچی ریت پت پت پُنت۔ جو جن جگت کاج رچائیندا، کرے کھیل اولڑی ریت۔ سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کایا نانا توڑے شودوالا مٹھ گرو دوارا مندر مسیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا رنگ رنگائے ہست کیت۔ اوچاں نیچاں ایکا داتا، گھٹ گھٹ آنتر آپ سمایا۔ برہم رکھی اتم ذاتا، پاربرہم میل ملایا۔ سوہنگ شبد ساچی گاتھا، ہندو مُسلم سیکھ عیسائی دئے پڑھایا۔ لیکھا جانے ترے لوکی ناتھا، چوڈاں طبقات پھول پھلایا۔ سچ تخت نواسی دیوے ساچا ساتھ، سکلا سنگ نہایا۔ ستجگ تیری ایکا پوجا ایکا پاٹھا، ایکا منتر نام درڑایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کئے واٹا، جمنا سُرستی گنگا گوداوری کھئے نہ نہاؤن جایا۔ مکہ کعبہ کھئے نہ مارے ہاکاں، اُچی کوک نہ کھئے سُنایا۔ پنڈت پاندھا کھئے نہ دیوے ساتھ، جگت ٹل نہ کھئے کھڑکایا۔ چوٹھی لانو پڑھ پڑھ کوئی نہ پاوے گھاٹا، گر کا منتر نام بھلایا۔ کلجگ تیرے اتم پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اک وچھایا ستھر ساتھ، ساچے ستھر دئے سہایا۔ ایکا اوٹ پُرکھ اکال ہر سمراتھا، دوسر ایشٹ نہ کھئے منایا۔ گھر گھر بیٹھیاں پورا کرے گھاٹا، جس جن چرن دھیان لگایا۔ کایا امرت دیوے ساچا باٹا، نجھر جھرنا آپ جھرایا۔ ایکا نور جوت للاٹا، گھر گھر وچ کر رُشنا یا۔ پورب لہنا مستک ماتھا، بڈھ بیک رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر سنگت ایکا رنگ رنگایا۔ ہر سنگت کرنا سچ وبار، ہر ستگر ساچا آپ جنائیا۔ بن سوہنگ شبد کاج رچن نہ وچ جہان، لوآن پھیرے نہ کھئے دوائیا۔ دین ایمانا جگت اسلاما مذہبان مظلوماں کرے خوار، ظالم ظلم نہ کھئے کرائیا۔ ستجگ ساچی بٹھے دھار، کوار کتیاں ایکا کنت اپنے انگ لگائیا۔ دُہاگن دے نہ کھئے وہبچار، ویسوا روپ نہ کھئے دھرائیا۔ چاروں کُنٹ چار ورن ایکا دے ہر زرنکار، شوڈر ویش نہ کھئے دُرکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اند اند اند کارج سادھ سنگت تیری رسنا وچ کرائیا۔ سادھ سنگت تیری رسنا کاج، ہر ہر نام دھیائے۔ ستگر پورا رکھے

لاج، آد جُگاد نہ مرے نہ جائے۔ مُسلمین تیرا مگہ کعبہ تیرے اندر سچ محراب، ساچے حُجرے بیٹھا نعرہ رہیا لگائے۔ پنڈت پاندھے سُن آواز، اٹھے پہر وجے ناد، ناد انادی رہیا سُنائے۔ گرتھی پنتھی اپنے وچوں آیا کاڈھ، اپنے گوبند کر لاڈ، جگت گوبند نہ کھئے ہنڈھایا۔ سرب جیاں دا اک پر ماتما اک خُدا ایک گاڈ ایک دیو ایک رنگ ایک میوہ ایک اسم ایک اعظم ایک عظیم ایک نشان، ایک والی دو جہان، ایک نام دُھر فرمان، ایک شبد سچا نشان، ایک نُور نُور نُوران، ایک مسجد اک مکان، ایک مندر ایک شمعدان، ایک رُوپ سِری بھگوان، دُوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ ویہ سؤ ویہ بکرمی پندراں کتک نو کھنڈ پرتھی دیوے آپ فرمان، مگے کعبے سرب بھل جان، مندر مسجد سرب چھڈ جان، گرو دوار نہ سکے کھئے پچھان، ہر گھٹ نظری آوے آپ بھگوان، ایشٹ وکھائے دو جہان، جوتی نُور نُور رُشنائیا۔ نو سؤ چرانوے جُگ چو کڑی تیری کرن آیا کلیان، بنیا وشنوؤں آپے دیونہارا حُکم فرمان، آپے برہما آپے شنکر چرناں ہیٹھاں دے آن، آپے کروڑ تیس سُرپت راجا اند راج نہ دیوے آن، آپے چرناں ہیٹھاں دیوے لتاڑ لوآن پُریاں پرتھی آکاش کھنڈاں پئے مار، آپے بھگت بھگونت سنت کنت جیو جنت ایک رنگ رنگان، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیش نر نریش سرشٹ سبائی دئے سمجھائیا۔ سرشٹ سبائی اٹھاونا، شبد کھنڈا پھڑ کٹار۔ راج راجانا چرن نوآونا، ایک حُکم سچے سرکار۔ کھتری براہمن شوڈر ویش سرب مُکاون، ہندو مُسلم سیکھ نہ کھئے وچار۔ چار کُنٹ سجدہ اک کراونا، دہ دشا اک جیکار۔ رام کرشن عیسیٰ موسیٰ محمد اپنا رُوپ پرگٹاونا، نانک گوبند آپے ہووے ظاہر دس گر کرے سچ پیار۔ چار جُگ دے وچھڑے بھگت اپنے گلے لگاونا، کرے کھیل سچے سرکار۔ دُبدے پاتھر آپ تراونا، جس جن بخشے چرن دھوڑی سچے چہار۔ پُورب لہنا جھولی پاونا، پچھلا لیکھا دئے آدھار۔ دسترہ بیٹا اپنے نال ملاونا، کُشلیا تیرا رُوپ اپار۔ تیری کش کشا دشا ویکھ وکھاونا، کتھا جانے سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچے سرکار۔ سچ کھیل کرنے آیا، کلجگ اتم جامہ پا۔ پچھلا لیکھا میٹن آیا، اگلا دئے سمجھا۔ کھیوٹ کھیٹا بن کے آیا، پُرکھ ابناشی اک ملاح۔ گرسکھ بیٹی بیٹا اپنے در لئے بہایا، ناتا بدھاتا دئے جڑا۔ سادھ سنگت ساچا حُکم دئے سُنایا، غریب نہانے اپنے گلے لگا۔ ایک کاج ایک وار دئے وکھایا، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، اپنا آپ وٹا۔

☆ ۲۶ وساکھ ۲۰۱۸ بکرمی حضور صاحب نون شبد بھجیا ☆

سچکھنڈ نواسی لوک مات آيا، نہکلنک جامہ دھار۔ گوہند سورا نال ملایا، جودھا سور بلی بلکار۔ نڈیڑ نواسی کیسے نظر نہ آيا، کلجگ سٹے پیر پزار۔ سچ سندیش رہیا سُنایا، ہونا خبردار۔ اک نریش پھیرا پایا، نو کھنڈ پرتھی مارے مارے۔ پنتھ خالص بھل رہے نہ رایا، کریا کھیل آپ کرتار۔ کرتا پُرکھ کرنی کرنے آيا، نہکلنکا جامہ پا۔ امرتسر سر رہیا سمجھایا، شبد ٹھوکر اک لگا۔ سب دا مان دئے گویا، ابھان سکے نہ کھئے جنا۔ راج راجانا دئے وکھایا، ایکا کھنڈا نام چمکا۔ پہلی چیتر راشٹریٹ سمجھا کے آيا، اتم تختوں دیوے لاه۔ ویہ سو ویہ بکرمی پندراں کتک اپنا چرن لئے ٹکایا، دلی دوارے پھیرا پا۔ نو کھنڈ پرتھی اپنیاں چرناں ہیٹھاں لئے دبايا، بہرم بھلے کوئی نہ۔ ایکا وار سندیشہ رہیا سُنایا، سرشٹ سبائی دیو سُنا۔ گوہند سورا گوہند روپ نرگن دھار ہو لوک مات آيا، سمبل نگری بیٹھا ڈیرہ لا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دئے وکھا۔ سرشٹ سبائی دینا سندیشہ، نہکلنک جوت جگائیا۔ مان گوئے وشن برہما شو مہیشا، کروڑ تیتسا رہن نہ پائیا۔ نرگن نرورپ پُرکھ اکال وٹایا ویسا، دین دیاں لوک مات کرے سچی شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ نہکلنک سورپیر بلوانا، سو پُرکھ نرنجن مات آيا۔ ہر پُرکھ نرنجن نوجوانا، آد جگاد ویس وٹایا۔ ایکنکارا کھیل مہانا، جیو جنت بھيو نہ رایا۔ آد نرنجن نور مہانا، جوت نور نور رُشنایا۔ سری بھگوان دیوے دھر فرمانا، سچکھنڈ نواسی بھل نہ جایا۔ ابناشی کرتا ہو مہربانا، لوک مات ویکھ وکھایا۔ پاربرہم برہم بٹھے گانا، اتم پرماٹم لئے پرنايا۔ جگت گیانی بن بیٹھے نادانا، ہر کا بھيو کیسے نہ آيا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، ایکا ڈنکا دئے وجایا۔ ایکا ڈنکا نام وجایا، حضور صاحب رہنا خبردار۔ جگت شنکا دئے کڈھایا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ آد آنت اپنے ہتھ رکھایا، مدھ کھیلے کھیل سرب سنسار۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دو جی ویر اپنا دسے سارا حال۔ دو جی ویر پُچھنا حال، حال حال وچ سمجھائیا۔ تریکال درسی دسے سب نون کال، کون ویلے کال کھائیا۔ جس دی گھالنا رہے گھال، سو گوہند آيا سچا ماہیا۔ جس دی دو سو پینسٹھ سال کردے رہے بھال، سو بیٹھا سیس تاج ٹکائیا۔ جگت اولڑی چلی چال، اپنا کھنڈا ہتھ چمکائیا۔ کیسے پت نہ رہن دیوے ڈال، سنمل

رُکھ سرب وکھائیا۔ جس دا ناں رکھیا مہاکال، سو مہاکال ہو جائیا۔ جس نوں کہندے رہے دین دیاں، دیناں اُتے رچھیا رہیا کھائیا۔ جس نوں کہندے کردا سرب پرتپال، سرِشٹ سبائی ویکھے آپ لوکھائیا۔ جس نوں کہندے شاہوں کرے کنگال، کنگال شاہ دئے بنائیا۔ گُرسکھ لکھ چوڑاسی وچوں لئے بہال، آپ اپنی دیا کھائیا۔ اپنے چرن بٹھائے اپنے لال، لال اپنے بھیٹ کرائیا۔ سادھ سنگت ہون نہ دینا ونگا وال، سیوا کرے بن بن جگت سچا ماہیا۔ پنٹھ خالصہ ماجھا دلے تیری دال، کلجگ چکی آپ چلائیا۔ شاہ پاتشاہ ہون بے حال، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ چاروں کُنٹ سینگھ شیر تیری ہووے بہال، کلجگ جھلّ وچ سینگھ شیر نظر نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، سچکھنڈ ندیڑ اپنا سندیش رہیا پُچائیا۔

اندر سینگھ آسن اک لدھا، دوسر اوٹ نہ کوئی رکھائیندا۔ اٹھ پھر پریم دے وچ بدھا، پردے ہری ہر دھیائیندا۔ آپے دُھردرگاہی نے دتا مات سدا، شبد سندیش اک پُچائیندا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار وچوں کڈھا، پریم پیار دا بندھن پائیندا۔ مات پت بہین بھائی ساک سجن سین چھڈا، اوٹ اک اکال رکھائیندا۔ پردھ جنم نوں بنایا پھیر نڈھا، جنم جنم دے وچ بدلائیندا۔ آپے وشن برہما شو لنگھ کے گئے پار حد، سچکھنڈ وچ چرن ٹکائیندا۔ دھرم نشانہ ہتھ وچ اک گڈا، پُکھ اکال ہتھ پھڑائیندا۔ اٹھ پھر لڈائے سچی گود لڈا، لاد لادلا اک سمجھائیندا۔ امرت جام پیایا اک مدا، دوسر رس نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب جنم دا بھیو کھلائیندا۔ آپے پورب جنم دا لیکھ لکھاؤنا، لکھیا لیکھے وچ نہ آئیا۔ اپنی اچھیا اپنے سنگ رکھاؤنا، اچھیا روپ نہ کھئے جنائیا۔ اپنی بھچھیا اپنی جھولی پاؤنا، آپے بھچھیا کرے سبائیا۔ اپنی دچھیا آپ بندھاؤنا، دوسر نہ کوئی رکھائیا۔ اپنے چرناں آپ بندھاؤنا، اپنی ہتھیں بندھن پائیا۔ اپنی سیوا آپ کھاؤنا، باندی بن کے آیا سچا ماہیا۔ پھڑ کے چوٹی اخیر اک چڑھاؤنا، پُکھ ابناشی دیا کھائیا۔ حقیراں شاہ بناؤا، شہنشاہ سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اندر اندر روپ سہائیا۔ اندر سینگھ سینگھ ساچا پایا، پاربرہم بے آنت۔ اپنے انگ نال انگ ملایا، چڑھ رنگ بسنت۔ ساچی سیجا رہیا سہایا، مہا جانے نہ کوئی آگت۔ ساچی ناری سیو کھایا، پُکھ ابناشی

وریا ایکا کنت۔ سِری بھگوان پلُو ہتھ پھڑایا، دِس نہ آئے جیو جنت۔ اُچے مندر لئے بہایا، ایکا جانے اتم آنت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اندر سینگھ پایا اک بھگونت۔ جسِ ملیا بھگونت، تِس لیکھا کیا کوئی جنائیندا۔ جسِ پایا ہر کنت، تِس سگن کون منائیندا۔ کایا چولی چڑھنا رنگ بسنت، تِس للاری کون رنگائیندا۔ جسِ نامِ ملیا منیا منت، تِس اٹھوتری مالا ہتھ کون پھڑائیندا۔ جسِ دا ناتا جُڑیا آد آنت، تِس پنڈت پاندھا کون پڑھائیندا۔ جسِ بنائی مائس جنم بنت، سو اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سینگھ اندر میل ملائیندا۔

ہرِ سنگت تیرا سچ اکھاڑا، لوک مات وڈیائیا۔ نرگن جوت اکالن کرے کھیل اپارا، رُوپ انُوپ دھرائیا۔ لبھن آئی ساچا لاڑا، نو کھنڈ پرتھمی ویس وٹائیا۔ ست دیپ پھر پھر ویکھیا گھر بارا، جوُن اجوئی پھول پھلایا۔ چاروں کُنٹ دے دے لارا، جوٹھ جھوٹھ رہے گن گائیا۔ مایا متا پیا پواڑا، ہوئے ہنگتا رہی ستائیا۔ جھگڑا لگا ناری نارا، ناری کھوئت نہ کوئی رسائیا۔ گرمکھ ویکھے سچ وبارا، آنتر آتم تارئی لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جوت اکالن بن کے داسن، لوک مات اٹھ دھائیا۔ کرپا کھیل پُرکھ ابناشن، ابناشی وڈی وڈیائیا۔ نرگن نور ہر ہر پرکاشن، پاربرہم کھیل کھلایا۔ سنگ نبھایا گھنک پُر واسن، گھر ساچے وجی ودھائیا۔ میری کرنی پوری آسن، میں کٹان سدا جدائیا۔ نہ اماوس نہ پورنماسن، ودی سُدی نہ کوئی رکھائیا۔ نو نو نہ کوئی اُداسن، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ جوت اکالن پایا پھیرا، لوک مات کلجگ اتم ویس وٹایا۔ سینگھ شیر ملیا اک دلیرا، دلبر اپنے نال بندھایا۔ قُدرت قادر دتا گیڑا، گیڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنا ویکھے کھلا ویہڑا، چاروں کُنٹ نین اٹھایا۔ بن گرسکھ میرا کوئی نہ ہتھ بیڑا، جگت دُہاگن دئے دُہایا۔ بن گرسکھ کایا مینوں دسے نہ کوئی کھیڑا، جسِ گھر جاواں ڈیرہ لایا۔ سینگھ اندر ملیا ایکا ایک ویرا، جسِ اپنا آپ وار وکھایا۔ ناتا تٹا میرا تیرا، تیرا میرا رہیا نہ رایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملایا۔ گرسکھ لبھیا کنت سہاگ، ہر سخیاں منگل گایا۔ جوت اکالن تیرا پورا ہویا ویراگ، گھر گرمکھ سچا پایا۔ جنم جنم دا دھویا داغ، نرمل امرت نیر وپایا۔ ہنس بنیا مات کاگ، کاگوں ہنس اڈایا۔ گھر دیپک جوتی جگے چراغ، ناری کنت رہی سیج سہایا۔ پُرکھ ابناشی پکڑی واگ،

ساچا گھوڑا لئے منگایا۔ اپنی جھولی ڈاہ کے منگے لاگ، در بن درویش منگن آیا۔ اکو دُولھا لبھیا ساک، جوت اکالن کواری وئی لئے گل لایا۔ لگا ہوون پاکی پاک، پروردگار میرے سر ہتھہ ٹکایا۔ تُوں چڑھنا مار پلاک، نیلے والا تیری سیو کمایا۔ تیری چرن دھوڑ چوڈاں لوک ویکھے خاک، نیتر نین آپ اٹھایا۔ تیری دُرمت میل دتی کاٹ، آپ اپنے انگ لگایا۔ دوہاں مُکی ایکا گھر واٹ، سچکھنڈ آسن اک سُہایا۔ دوسر وار نہ آؤنا وچ آن باٹ، مات گربہ نہ پھیرا پایا۔ کایا چولا جانا پاٹ، اتم جوتی میل ملایا۔ گُرسکھ کسے نہ وکے ہاٹ، جس اپنے گل آپ لگایا۔ ملے وڈیائی وچ مات، کبیر جُلابا دئے سمجھایا۔ میتڑا لبھیا کملاپات، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ کلجگ رین اندھیری رات، گُرسکھ اپنی گود بہایا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، جوتی جاتا جگ اکھویا۔ جس دی گاؤندے آئے گاتھ، اپنی گاتھا ربیا سُنایا۔ ویکھو لہنا دینا ہتھو ہاتھ، اگوں لیکھا نہ کھئے رکھایا۔ گُرسکھ تیرا پیار مارے ٹھاٹھ، اٹھسٹھ نیر رہی وہایا۔ تیرے اندر میری نجات، بن تیرے میرا ناؤں نہ کھئے صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھ دُولھا اک سجایا۔ گُرمکھ دُولھا گیا سج، ست پُرکھ نرنجن آپ سجایا۔ مانس جنم پرہو لیا کج، سر اپنا ہتھہ ٹکایا۔ سخیاں منگل گائے گیت ناد انادی گیا وج، چھٹی راگ بھیو نہ آیا۔ گرہ مندر بیٹھا رہیا گج، اُچی کوک کوک سُنایا۔ جگت دوارا جھوٹھا تج، سچ دوارا ایکا پایا۔ چرن چرنودک پینا رچ، جگت ترشنا آپ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا دُولھا لئے سجایا۔ ستگر پورا آپ چڑھائیا۔ جوتی ورے نار مُٹیارے، ساچا جوین اک ہنڈھائیا۔ ملیا میل سچ دوارے، در دربار وچی ودھائیا۔ جو جن جگت رہے کوارے، بھگت بھگونت لئے پرنائیا۔ ویکھو رچیا کاج دن دہاڑے، سُتی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھ لاڑا لئے اٹھائیا۔ گُرمکھ لاڑا اٹھیا، گر ستگر آپ اٹھایا۔ مہربان ہو ہو ٹھہیا، دین دیا دیا کمایا۔ اپنی گودی آپے چُکیا، لال انملڑا آپے جایا۔ پُرکھ ابناشی اٹھائے سُتیا، سُتا مات رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا سگن آپ منایا۔ سگن منائے چاڑھے گھوڑی، ہر ساچا دیا کائیندا۔ ہولی ہولی جائے توری، اپنی چال چلائیندا۔ آپے پھڑ کے واگ بنیا موہری، آپے کھیل کھلائیندا۔ آپے کرے جگ توں چوری، دس کسے نہ آئیندا۔ اپنی رکھی پریم لال ڈوری، ساچی مولی تند گندائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا سگن منائیندا۔ آپے بن بن بہین گندے

واگ، آپے رووے کرے ویراگ دئے دُبائیا۔ آپے سخیں مار واج، آؤ سخی ویکھو چائیں چائیا۔ جوت اکالن پھڑدی واگ، نو کھنڈ پرتھی دہ دشا رہی پھرائیا۔ میرے دُلھے جیہا دوجا دسے نہ کوئی وچ جہان ساک، میری نظر کیسے ول نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دُلہا لئے وڈیائیا۔ واہ واہ دُلہا آپ بنایا، ویکھنہارا ہر کرتار۔ ساچا سپہرا آپ گندا یا، پھولن بن کے مالن ہار۔ اپنی ہتھیں آپ پھنایا، اک دوجے نال کرن پیار۔ ساچی سیجا دئے سہایا، ملیا کنت بہتار۔ ایکا رنگ دئے چڑھایا، رنگ مجیٹھی ایکنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے دُھر دربار۔ ساچا دُلہا نوجوان، گُرمکھ وڈی وڈیائیا۔ دھن سُبھاگ میں نیانی کری پروان، چل کے دوارے آئیا۔ میرا وکھایا لوک مات نشان، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ میں بیٹھی رہی رکان، لبھن کیسے گھر نہ جائیا۔ کلجگ اتم نہکلنک بلی بلوان، دُھر فرمانا اک سُنائیا۔ سنگھ اندر لبھیا ہانی ہان، پردھ بال جوان روپ نہ کھئے سمجھائیا۔ لوک مات کرنی سچ پچھان، سچ نُبھار دئے درسائیا۔ اوبدے اندر برہم گیان، باہر چمڑی تن لگائیا۔ اوبدے باہر جگت دکان، اندر بیٹھا بے پرواہیا۔ کوئی مندر کوئی مسجد رکھدا مان، سنگھ اندر اُپر پُرکھ اکال ایکا اوٹ تکائیا۔ آنت کنت بھگونت سنت کرے پروان، گُرمکھ تیری خوشی اپنے وچ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیرا سنگ سدا نبھائیا۔

★ پہلی جیٹھ ۲۰۱۸ یکرمی جیٹھووال دربار ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا، ہر جوت نور اُجیار۔ ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ ایکنکارا روپ دھرائیندا، اجونی ریت بے عیب پروردگار۔ آد نرنجن ڈگمگائیندا، نوری جلوہ سانجھا یار۔ اباشی کرتا رنگ رنگائیندا، روپ رنگ نہ رکھے کوئی کرتار۔ سِری بھگوان سنگ نبھائیندا، سکلا ساتھی دُھر دربار۔ پاربرہم اپنا کرم آپ کمائیندا، نہکرمی کرم وچار۔ نرویر اپنی کل دھرائیندا، عقل کل ہو تیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچ سرکار سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ ساچے تخت بیٹھ اگم اتھاہ، اگم اگمڑی کار کمائیا۔ دُھر فرمانا حُکم جنا، سچ سندیشہ آپ الاٹیا۔ نر نریش بن مہرواں، مہربان

دیا کہائیا۔ تختِ نواسی تختِ دئے سُہا، ساچے تختِ آسن لائیا۔ زرگنِ زرگنِ ویکھے ساچا تھار، در اپنا آپ سُہائیا۔ اپنا نُور آپ پرگٹا، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ اپنے مندر سوہبا پا، ساچے دھام دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا ناؤں دھرا، سچکھنڈ نواسی اپنا بندھن پائیا۔ چاروں کُنٹ اپنا آپ اپنے رنگ رنگا، آپے ویکھے سچّا ماہیا۔ اپنی کرنی آپ کرا، کرے کھیل نُورِ الاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی اچھیا لئے پرگٹائیا۔ سچکھنڈ نواسی ستجگِ سلطانا، گہر گمبھیر اکھوایا۔ ست سرُوپ نوجوانا، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرایا۔ آد جُگاد نوجوانا، بردھ بال نہ رُوپ وٹایا۔ جودھا سُرُ مرد مردانہ، بیر بیر آپ ہو جایا۔ نام کھنڈا چنڈ پرچنڈ ست سرُوپ تیر کمانا، ست ستوادی آپ رکھایا۔ زرگنِ زراکار زرویر رکھائے اک نشانہ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا نشانہ دئے سمجھایا۔ سچ نشانہ زراکار، ساچے تختِ آپ لگائیا۔ جوتی نُور ہو اُجیار، نُور نُورانہ ڈگمگائیا۔ کرے کھیل سچّا شاہکار، اپنا گھاڑت آپ گھڑائیا۔ باڈی بنے زرادھار، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ ایکا مندر چھپر چھن لئے اُسار، دہ دشا ویکھے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گہر گہر وچ لئے پرگٹائیا۔ گہر وچ گہر اُجالا، سچکھنڈ آپ سُہایا۔ سچکھنڈ اندر جوت سرُویی دپ مالا، نُور تھر گہر آپ ٹکایا۔ نُوری للاث کھیل نرالا، پُرکھ ابناشی آپ وکھایا۔ دوہاں وچولا بن اکالا، عقل کل اپنا بندھن پایا۔ وسنہارا اپنی دھرم سچّی دھرمسالہ، دُھر دی دھار آپ بندھایا۔ چلے چلائے اولڑی چالا، آد آنت بھیو نہ کیسے جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا مندر آپ سُہایا۔ ساچا مندر گہر کر تیار، گرہ اپنا رنگ رنگائیا۔ اپنے تخت بیٹھ سچّی سرکار، سچکھنڈ دوارا رہیا سُہائیا۔ چرن کول لگائے تھر دربار، دھوڑی دھوڑ دھوڑ وکھائیا۔ چرن کول اپنا ویکھے اپنی وار، نیتر نین نین کھلائییا۔ نین نین ویکھنہار، زرگنِ زرگنِ اک سُہائیا۔ کون کون ساچی وچار، پیار پیار نال بندھائیا۔ پیار کرے سچ وبار، تھر دربار دئے وڈیائیا۔ تھر دربار بیٹھ زراکار، اپنی کار آپ کرائیا۔ اپنی اچھیا کر شنگار، ساچا رُوپ آپ وٹایا۔ تختِ نواسی ہو تیار، اپنا بل آپ پرگٹائیا۔ اپنی بُھجان لئے پَسار، مرد مردانہ سُرُوپر وڈی وڈیائیا۔ اپنا تیج لئے اُہار، نُور نُور نُور رُشنائیا۔ اپنے سیس رکھے اپنی سچ دستار، ایکا تاج نام رکھائیا۔ ایکا کاج رچے آپ کرتار، سچکھنڈ بنت آپ بنائیا۔ آپے بنے بھرتا آپے پُرکھ سمرتھ ہوئے زراکار، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ آپے تھر گہر اپنا نُور بنائے جوت نار مُٹیاری، جوہن ونت جوہن اک سمجھائیا۔

ساچا میلا کرے کرنیہار، اپنا بندھن آئے پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا سگن لئے منائیا۔ ساچا سگن ہر ہر کنت، سچکھنڈ دوارے آپ منائیندا۔ تھر گھر چڑھے رُپ بسنت، پُرکھ ابناشی آپ چڑھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہووے ساچی ممت، سِری بھگوان آپ جنائیندا۔ تھر گھر ویکھے ایک ناری رنگے ایک رنگت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک رنگ آپ رنگائیندا۔ ناری کنت نرائن ---، سچکھنڈ دوارا اک وڈیا۔ تھر گھر اُچے اک ویراگ، واہ واہ پُرکھ ابناشی پایا۔ جوتی جاتا جگائے چراغ، نُور ظہور آپ کرایا۔ آپے سویا آپے رہیا جاک، ویکھنہار آپ ہو جایا۔ آپے سُنے آپے گئے اپنا راگ، آپے نادى ناد وجایا۔ آپے لیکھا جانے آنت آد، آد اپنا کھیل رچایا۔ آپے دیوے اپنی داد، ساچی وست جھولی پایا۔ اپنے وچوں آپا کاڈھ، دھار دھار وچوں لئے پرگٹایا۔ ناری کنت اُچے اک ویراگ، ست ویراگ اک سمجھایا۔ سْت دُلارا ہر نرنکارا آپ اپنا آپے لادھ، پُوت سپُوتا لئے اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن اپنا گھر وسایا۔ نرگن وسایا گھر محلہ، پُرکھ ابناشی وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے اک اکلا، دوسر اور نہ سنگ رلائییا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، اپنی کرے سچ کُرمائیا۔ اپنے در پھڑایا آپے پلا، آپے ہٹے سہائیا۔ اپنے آنتر آپے رلا، جوتی جوت آپ اکھوائیا۔ سچ سندیش ایک گھلا، ایک شبدی شبد اُٹھایا۔ دیک جوت ایک بلا، نُور نُورانہ نُور رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا آد اپنے آنت نال ملائییا۔ آد پُرکھ ہر کھیل کھلایا، جوتی شبدی دھار۔ بنسی وشنوں رُپ دھرایا، برہما کول دئے ادھار۔ شنکر سنگ آپ رکھایا، لیکھا جانے سُن اگتی دھواں دھار۔ تَتان بندھن ایک پایا، حُکمی حُکم نام ورتار۔ ترے گن مایا رنگ چڑھایا، کرے کھیل سچّی سرکار۔ اپنا مارگ دئے دکھایا، نیتر نین کھول کواڑ۔ ساچا نیتر دئے سمجھایا، پنج تت دئے اکھاڑ۔ ساچا بندھن دئے پایا، ہڈ ماس ناڑی رکت بوند ناڑ۔ من مت بُدھ دئے ٹکایا، کرے کھیل اپار۔ اپنی انس اپنا بنس آپے لئے دکھایا، آپ اپنی کِریا دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچّی سرکار۔ ساچی کھیل کھلاونہارا، ایک رنگ سمایا۔ ترے ترے میتا وسنہارا ٹھانڈے دربارا، سچکھنڈ ساچے آسن لایا۔ تھر گھر کھول آپ کواڑا، اپنا بنک وڈیا۔ وشن برہما شو دئے ادھارا، ایک حُکم سُنایا۔ لکھ چوراسی کر پیارا، ناری نارا رُپ دھرایا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، پنچم جوڑ جُڑایا۔ پنچ پنچ میلا ایک وارا، ایک گھر وسایا۔ گھاڑت گھڑے بن ٹھٹھیارا، گھاڑن گھنہار دس

نہ آیا۔ ایک شبد ایک نعرہ، اک جیکارا دئے سُنایا۔ ایک تَتو ایک ت اک آدھارا، برہم مت اک رکھایا۔ ایک کلاپت کرے سرب پیارا،
 سرِشٹ سبائی ناری رُوپ وٹایا۔ جُگ چوکرئی لگائے مات اکھاڑا، نٹو اپنا ناچ نچایا۔ چارے جُگان کھول کیوڑا، چارے ویدان بول جیکارا،
 برہما ویتا آپ پڑھایا۔ چارے بانی دئے ہلارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا اپنے ہتھ رکھایا۔ چار جُگ دی ساچی
 دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ ونڈے ونڈ ونڈنہار، ساچی ونڈن اک سمجھائیا۔ ست پُرکھ لوآں پُریاں محل اُسار، جیرج انڈ اُنہج سینج
 بنت بنائیا۔ رُو سس کر چمکار، منڈل منڈپ دئے وڈیائیا۔ دھرت دھول دئے آدھار، جل بنب رُوپ سہائیا۔ لکھ چوراسی کر پَسار، آتم
 جوت نُور رُشنائیا۔ گرہ گرہ اندر ناد دُھنکار، شبدی راگ لائیا۔ گھر گھر امرت کر تیار، ناہی کول آپ ٹکائیا۔ گھر گھر ویکھے بنک دوار،
 ٹیڈھی بنک سہائیا۔ گھر گھر ویکھے اندھ اندھیار، ڈونگی بھوری بھویو کھئے نہ پائیا۔ گھر گھر اندر نرگن جوت اُجیار، جوت نرنجن سیوا
 لائیا۔ گھر گھر اندر کرے پَسار، پاربرہم پرہہ ونڈ ونڈائیا۔ گھر گھر اندر ایش جیو کھیل نیار، جگت جگدیش رہیا کھلائیا۔ گھر گھر سیجا
 کر تیار، ساچی سیج رہیا سہائیا۔ گھر گھر ناری کنت بہتار، گھر گھر سُرتی شبد ہنڈھائیا۔ گھر گھر اکال مورتی نُور ہو تیار، نُورت
 نُورت اک درسائیا۔ گھر گھر مندر سوہے دربار، گھر ملے ساچا ماہیا۔ گھر کرے سچا شنگار، گنت سُنت آپ پڑھائیا۔ گھر گھر ملے
 ملنیہار، میل ملاواں سہج سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، گھٹ گھٹ اندر بیٹھا وڑ، اپنے
 پوڑے آپے چڑھ، ساچا مندر آپ سہائیا۔ ساچا مندر سہایا، کر کرپا گن ندھان۔ اپنا آسن آپے لایا، ساچے تخت سری بھگوان۔ اپنا حُکم
 آپ سُنایا، شبد اگئی دُھر فرمان۔ بودھ آگادھ آپ اکھوایا، لیکھا جانے دو جہان۔ کاغد قلم نہ کھئے رکھایا، لیکھا جانے نہ کھئے نشان۔ رُوپ
 انُوپ آپ دھرایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا آپے ہویا مہربان۔ مہربان ہویا ہر ٹھاکر، اپنی دیا آپ
 کمائیندا۔ کایا اندر وسیا ساچے ساگر، سِندھ اپنا رُوپ دھرائیندا۔ لیکھا جانے پنج ت گاگر، ترے گن پردہ آپ ہنڈھائیندا۔ لکھ چوراسی
 کرے اُجاگر، اپنے دھندے لائیندا۔ کرے کھیل کرتا قادر، قُدرت اپنی بنت بنائیندا۔ اپنا اکھڑ رکھے دادر، داروُد نہ کیسے جنائیندا۔ آتم برہم
 پسر مادر، آپ اپنی گود سہائیندا۔ صدق صبوری جانے صابر، ست سنتوکھ کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

چار جُگ جُگ اپنا بندھن پائیندا۔ جُگ بندھن ہر پائے گنڈھ، اپنی بنت بنائیا۔ اپنا ناؤں آپے ونڈ، وشن برہما شو کرے پڑھائیا۔ بن میرے ناؤں سریشٹ سبائی دُہاگن ہوئے رنڈ، ساچا کنت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ لکھ چوراسی ٹٹی کھئے نہ دیوے گنڈھ، جنم جنم وچ بھوئیا۔ جُگ جُگ دیونہارا دنڈ، اک اکلّا سچا شہنشاہیا۔ کدے نہ سوئے دے کر کنڈ، جو چرن دھیان لگائیا۔ پاوے سار جیرج انڈ، اُنُبھج سیبج بھل نہ جائیا۔ وسنہارا وچ برہمنڈ، لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دبائیا۔ جُگ جُگ میٹھے بھیکھ پکھنڈ، کوڑی کریا دئے گوائیا۔ سدا جنائے اپنا پرمانند، پرم پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ لوک مات اوتار گُر لے کے آؤن سہاگی چھند، دُھر دی پلے گنڈھ بندھائیا۔ سادھ سنت خوشی کرن بند بند، میرا ناؤں رسنا گائیا۔ میرا ناؤں سورج چن، کوہ کروڑی رہے دھیائیا۔ مات گرہ جوآئے سو بھردا میرا دنڈ، بچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل دئے سمجھائیا۔ ہر ہر کھیل کھلایا، نرگن سرگن دھار۔ لکھ چوراسی رچن رچایا، کریا کھیل اپر اپار۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈ ونڈایا، کرے کھیل سچی سرکار۔ گُر اوتار ویس وٹایا، شبدی شبد کر جیکار۔ بھگت بھگونت لے منایا، آپ اپنی کریا دھار۔ سنت ساجن لے ملایا، ساچی سکھیا دئے وچار۔ گُر مگھ گُر گُر لے جگایا، مگھ صلاحے ایکار۔ سیکھ ساجن لے ملایا، دُبدے پاتھر لائے پار۔ ہنکاریاں گڑھ ٹڑایا، گڑھ توڑے توڑنہار۔ غریب نہانیاں گلے لگایا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ نرگن کنت لوک مات بندھایا، آپے آیا اپنی وار۔ وار دو میل ملایا، دو دو دو ہو اُجیار۔ کلجگ اتم روپ دھرایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ ہر کرتارا کھیل کھلائیندا، خالق خلق روپ بھگوان۔ اپنا ستارا آپ چمکائیندا، ناتا توڑ زمیں اسمان۔ اپنا جیکارا آپ لائیندا، جودھا سورپیر بلی بلوان۔ اپنی دھارا آپ چلائیندا، جُگ چوکڑی میٹھے آپ نشان۔ گُر اوتاراں میل ملائیندا، پیر پیغمبراں ویکھے آپے آن۔ مُلا مسائق شیخ آپ جگائیندا، لیکھا جانے گُرہ قرآن۔ فُطب غوث آپ رکھائیندا، چاروں کُنٹ ویکھے مار دھیان۔ نو کھنڈ پرتھی بنک پھول پھلائیندا، لیکھا جانے شرع ایمان۔ چار یاری سنگ محمد ایک کلمہ آپ پڑھائیندا، ایک اُحکم دُھر فرمان۔ ایک اُتورت نام وجائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ صحبت جگت سرب مکائیندا، ناتا تھے بے ایمان۔ اُفت وچ کدے نہ آئیندا، تیس بتیس گائے گائے۔ غفلت سب دی آپ مٹائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ بھگوان کھیل

کھلایا، پُرکھ ابناشی اگم اپار۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، نرگن زرویر ہو تیار۔ کوئن کوئی جگ چوکڑی اپنے چرناں ہیٹھ دبایا، کرے کھیل سچی سرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا دسے آپ احوال۔ سچ حوالہ دسنا، نرگن سرگن دھار۔ سرگن اندر وسنا، نرگن نور اجیار۔ نرگن ہو ہو ہوسنا، سرگن خبردار۔ کلجگ ویکھ زین اندھیری مسنا، چاروں کُنٹ کُنٹ اندھیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ ساچی کھیل ست ست دھارا، ہر ستگر آپ چلائی۔ ست ست کرے کھیل نیارا، ست ستوادی بے پرواہیا۔ ست ست وسے سب توں باہرا، ست ست پرگٹ آسن لائی۔ ست ست ہوئے گپت ظاہرا، ست ست اندر باہر سائی۔ ست ست پُرکھ ست ست نارا، ست ست ساچی سیج ہنڈھائی۔ ست ست گھر ست ست دربارا، ست ست کرے سچا شہنشاہیا۔ ست ست گھاڑت گھڑے سچا ٹھھیارا، ست ست گھڑیا بھن وکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ ساتا اپنے نال ملائی۔ کلجگ ساتا ہویا صفر، صفر مؤل نہ کھئے چکایا۔ صفرے نال بندھایا اپنا ناتا، ناتا ساتا جوڑ جڑایا۔ دوہاں وچولا بن پُرکھ بدھاتا، اپنا کھیل کھلایا۔ نرگن کرے سرگن پورا گھاٹا، سرگن گھاٹا نرگن کولوں منگن آیا۔ چاروں کُنٹ دسے خالی باٹا، نام بھنڈارا نہ کھئے ورتایا۔ چوڈاں لوک پھولے ہاٹا، چوڈاں طبق ربیا کرلایا۔ نو کھنڈ پرتمھی چیتھڑ پاٹا، تن شنگار نہ کھئے کرایا۔ لکھ چوراسی رسنا دسے نہ ساچی گاتھا، گا گا رسنا ہر نہ کیسے پایا۔ جگت دلیر کیسے نہ لاتھا، جیو جنت رہے کرلایا۔ دھرنی رووے کھلا جھاٹا، سیس مینڈھی نہ کھئے گندایا۔ برہم رووے تیری آتم برہم کھاٹا، پاربرہم ملن کیسے نہ آیا۔ چار جگ وینہدی رہی اٹھسٹھ تاٹا، سرت سوانی رو رو نیر رہی وہایا۔ جس نوں گرو اوتار کھندے گئے پتا ماتا، سو پُرکھ ہتھ کیسے نہ آیا۔ جس دیاں گاؤندے رہے گاتھا، گا گا راگ نہ کدے سُنایا۔ جس دیاں جگاؤندے رہے لاٹاں، جوتی نور نہ کھئے جنایا۔ جس دیاں تیرتھ تٹاں کدے رہے واٹاں، دُرمت میل نہ کھئے دھوایا۔ جس دے پچھ کٹیاں جاگ جاگ کے راتاں، راتی سٹیاں گھر نہ پھیرا پایا۔ جس دے پچھ بنی رہی جگت نار کڈاتا، سو کنت نہ گود سہایا۔ کلجگ تیرے آنت سری بھگونت پاربرہم پت پریشور نرگن جوت گرسکھ سنت رنگ پچھاتا، جس آگے اپنا سیس بھیٹ چڑھایا۔ سنگھ شیر ہو شیر نو سو چرانوے چوکڑی جگ دا پورا کرن آیا گھاٹا، کیسے گھر نہ منگن جایا۔ اپنے ہتھ رکھایا امرت باٹا،

گرمکھاں دئے جام پیايا۔ راتیں سُتیاں جا جا پُچھے واتاں، آپ اپنا پندھ مُکایا۔ چار جُگ لُکيا رسیا وچ ذاتاں پاتاں، اتم پردہ پاڑ وکھایا۔ چار جُگ وکدا رسیا وچ ہاٹاں، اپنا اکھّر نام لکھایا۔ کلجُگ اتم کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، ساچی نئیّا دئے چلایا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھا، نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تاٹا، نہ کوئی ونجارا نہ کوئی ہاٹا، نہ کوئی در در منگن جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ایکا ناؤں دئے جنایا۔ ایکا ناؤں ہر چار جُگ رنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ چڑھائیّا۔ کھنڈ برہمنڈ وجائے آپ مردنگ، وشن برہما شو رہے جس گائیّا۔ گُرسکھاں اندر آپ لنگھ، اپنا نام دئے ٹکائیّا۔ آپے سوئے اتم سیج پلنگ، گُرسکھ کھوجن بن نہ جائیّا۔ آپے کٹدا رہے بھکھ ننگ، گُرمکھ ترشنا بھکھ بُجھائیّا۔ اپنا مانس جنم کِریا بھنگ، گُرسکھ مانس جنم لئے ترائیّا۔ آپے بن کے چھلیا جل ترنگ، گُرسکھ جل کول لئے مہکائیّا۔ آپے بن کے بھجّا کاجی ونگ، گُرسکھ کنگن اپنے ہتھ لٹکائیّا۔ آپے کھیل کِریا وچ ورہنڈ، پاربرہم پرہہ روپ وٹائیّا۔ گُرسکھ تیری اتم رہے نہ رنڈ، جو سوہنگ مہراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان رسنا گائیّا۔ لکھ چوڑاسی کٹے پھند، جو اک وار نیتر درشن پائیّا۔ رائے دھرم نہ دیوے دنڈ، چتر گیت نہ حساب وکھائیّا۔ لاڑی مؤت نہ منگے منگ، وٹنا بندی نہ کھئے وکھائیّا۔ جس جن گایا بتی دند، ستگر پورا بھئے سہائیّا۔ سوہنگ شبد سہاگی چھند، گُرسکھ نہ مرے نہ جائیّا۔ تیری پوجا کرن سورج چند، وشن برہما شو دھیان لگائیّا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیّا۔ اپنے رکھ وڈیائی ہتھ، ہر کرتے کھیل کھلایا۔ لکھ چوڑاسی نالوں کر کے اڈ، اپنا میل ملایا۔ کلجُگ ساتھ دینے چھڈ، بن ستگر پورے نہ کھئے سہایا۔ جگت بھوگ بلاس رس دسے ہڈ، امرت رس نہ کھئے چکھایا۔ دئی دویتی ہوئے ہنگتا وچوں دینی کڈھ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آیا۔ جگت ترشنا دینی بدھ، بدھک پھاندکی رسیا دھیان لگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، آنت اپنا کیڑا لئے دسایا۔ گھر وچ گھر آپ وساؤنا، گُرمکھ تیرا بنک دوار۔ سرگن اندر زرگن ڈیرہ لاؤنا، جوتی جوت نور اُجیار۔ شبد اناد دھن ساچا گاؤنا، اٹھے پھر سچی دھنکار۔ پنچم سخیاں گیت الاؤنا، واہ واہ منگلاچار۔ گھر گوبند میت مُرارا پاؤنا، اندر بیٹھا سانجھا یار۔ بجر کپائی پردہ لاہنا، دئی دویتی دیوے پاڑ۔ اتم سیجا آپ سہاؤنا، پلنگ رنگیلا گھڑے آپ سچی سرکار۔ باڈی ہو ہو سیو کھاؤنا، سینگھ

شیر ہو تیار۔ ایک وار پھڑ لٹکاؤنا، اُکھڑ جائے نہ دوجی وار۔ لکھ چوراسی وچوں گرسکھ سُکا کاٹھ پھڑ کے لاہنا، رندا مارے ایک وار۔ اپنے وچ جوڑ جڑاؤنا، چول چول نال کرے پیار۔ ساچا سوتر نام لگاؤنا، تکھی رکھی دھار۔ اپنے پریم پیار دے نال رلاؤنا، آپے کھچے وچوں دھار۔ اپنی آسا اُتے وچھاؤنا پاؤنا، کیرپا کرے سری بھگوان۔ ہتھ پھیر کے ٹوہ وکھاؤنا، گُرمکھ انگ دُکھے نہ بال انجان۔ آنت اپنی ہتھیں چُک وچ بہاؤنا، اُتے دینا سچ رومال۔ نانک گایا پور کراؤنا، پریم پٹولا دیوے شاہ کنگال۔ گُرسکھ تیری پنج تت دمہ کٹنہار آپ اکھاؤنا، آد جگاد کرے سدا پرتپال۔ اپنے موڈھ کندھ آپے چکن آؤنا، اپنے در دوارے دیوے مان۔ ویلے آنت جے گُرسکھ لکن لگے لکن نہ دینا، لکھ چوراسی وچوں لینا بہال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنے چرن بخشے تیرا مان۔ گُرسکھ تیرا مان سچکھنڈ، سچکھنڈ نواسی آپ کرائیندا۔ ناتا توڑ بھیکھ پکھنڈ، ساچا رنگ آپ رنگائیندا۔ اپنا نور تیرا چند، تیرا چند لوک مات چمکائیندا۔ تیری کیرپا کوڑ اپنی جھولی پائے گند، اپنا امرت تیرے مُکھ چوائیندا۔ تیرے جنم جنم دا دُکھڑا کٹے بند بند، سہاگی چھند تیرے آتر آتم آپ جنائیندا۔ تیری جنم جنم دی آتما سہاگن کرے رنڈ، جگت رنڈیا پنڈھ مکائیندا۔ چار جگ گراوتار گُرسکھاں دیندے رہے نام گنڈھ، سچ سنہڑا آپ گھلائیندا۔ کلجگ اتم اپنے نال کرے کارج اند، اند اند اند اند وچ سمائیندا۔ ایتھے اوتھے مُکیا پنڈھ، جس جن ملیا صاحب گرو بخشند، پچھلا لیکھا اپنے ہتھیں آپ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گُرسکھ نشان آپ جھلائیندا۔

★ ۷ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی چیلہ سنگھ دے گھر جموں ★

شاہ پاتشاہ ہر زینکارا، آد جگاد ہر سمائیندا۔ اک اکلا کھیل نیارا، انہو پرکاش کرائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہو بھوپ ایک کھیل کھلائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، دُھر فرمانا آپ سنائیندا۔ تخت نواسی نرگن زرویر سب توں وسے آپ نیارا، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیندا۔ ایک مندر ایک گرہ اک دوارا، اک اکلا سوہا پائیندا۔ ایک شبید ناد دُھن جیکارا، ایک راگ اناد سنائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اگم اگمڑا کھیل کھلائیندا۔ اگم اگمڑا ہر سلطانا، اک اگلا وڈ وڈیائیا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، دوئے دوئے اپنا رنگ رنگائیا۔ تخت نواسی سری بھگوانا، شاہو بھوپ سچا شہنشاہیا۔ جگا جگنتر کھیل مہانا، کھیلنہار اک اکھوائیا۔ جوتی نور نور نورانہ، نورو نور ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، عقل کل اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ شاہو بھوپ ہر نرنکار، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ نرگن جوت نرگن دھار، نرگن نرگن آپ پرگنائیندا۔ نرگن اندر نرگن باہر، نرگن گپت نرگن ظاہر، نرگن نور نور درسائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن گھر بار، نرگن محل اٹل اچ منار، نرگن سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، آد جگادی ایکا ہر، بھیو ایکا ایک آپ کھلائیندا۔ اک اگلا ہر نرنکارا، آد جگاد سمایا۔ سچکھنڈ سہائے سچ دوارا، سوہاؤنت آسن لایا، رُوپ رنگ ریکھ وسے باہرا، الکھ رُوپ رنگ نہ کھئے رنگایا۔ دھرت دھول نہ کھئے سہارا، کھنڈاں برہمنڈاں لوآں پُریاں پرکاش نہ کھئے جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اک اگلا ایکا رنگ رنگایا۔ ایکا رنگ ہر کرتارا، آد پُرکھ اپنا آپ رنگائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، ہر پُرکھ نرنجن کرے کھیل بے پرواہیا۔ ایکنکارا کر پسارا، آد نرنجن نور رُشنائیا۔ سری بھگوان ابناشی کرتا وسنہارا ٹھانڈے دربارا، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ تھر گھر کھولے آپ کیوڑا، پاربرہم پت پریشور اپنی کل آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، رُوپ انوپ مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ رُوپ انوپ شاہو بھوپا، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر ست سرُوپا، آد نرنجن اپنی کھیل کھلائیندا۔ وسنہارا چارے کوٹا، ایکنکارا ہر نرنکارا دہ دشا اپنی دھار بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی کل آپ پرگنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر نرنکارا، آد جگاد سمایندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اُجیارا، نرویر رُوپ پرگنائیندا۔ اجونی رست اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنی کھیل کھلائیندا۔ اپنا در درویش سہائے آپ دوارا، در دربان سیو کھائیندا۔ اپنا حُکم کر ورتارا، شاہو بھوپ بن سکدارا، دھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگا جگنتر جگ کرتا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جگ کرتا ہر ناؤں رکھ، اپنی کھیل کھلائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے ہو پرتکھ، نور نور نور پرگنائیا۔ آپے جانے اپنا پکھ، تھت وار نہ کھئے وکھائیا۔

سرب کل آے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ اپنا ناؤں آے رکھ، ناؤں نرنکارا آپ دھرائیا۔ آے ہوئے کلاپت، نر نرائن بے پرواہیا۔ آے نار سُہاگن مہا جانے اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ اپنی اچھیا ہر نرنکارا، ہر ہر آپ پرگٹائیندا۔ اپنے اندر کر پیارا، نرگن سرگن اپنا میل ملائیندا۔ آے ناری کنت بہتارا، ہر ہر آپے سیج ہنڈھائیندا۔ آے شبد ناد دُھنکارا، آے نادی ناد وجائیندا۔ آے ہوئے سُننہارا، گوت اپنا گیت الائیندا۔ آے جانے بھیو نیارا، بھیو ابھیدا آپ گھلائیندا۔ ساچے مندر تہر دربارا، گرہ اپنی کھوج گھجائیندا۔ اباشی اچت ہو تیارا، ساچی رُت آپ سہائیندا۔ آپ اُچائے اپنا سُت سُت دُلارا، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ آے دیوے سُت ہُلارا، دیونہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا سُت آپ پرگٹائیندا۔ ساچا سُت شبدی دھار، ہر رُپ آپ پرگٹائیا۔ جوتی جاتا بن بن نار، نار سُہاگن سوہا پائیا۔ کنت کنتوہلا منگلاچار، گھر منگل وجے ودھائیا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپار، خالق اپنا آپ کرائیا۔ مات پت بن سُت دُلار، پُوت سپوتا آے جائیا۔ دُھر فرمانا بول جیکار، حُکمی حُکم اک ورتائیا۔ تیرا میرا اک ادھار، تیرا رُپ میری سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا سُت دے سمجھائیا۔ سُت دُلارا شبدی ہر ہر، اپنا آپ پرگٹائیندا۔ اپنے اندر آے دھر دھر، آپ اپنا میل ملائیندا۔ اپنی گھاڑن آے گھڑ گھڑ، ہر آے ویکھ وکھائیندا۔ اپنا لڑ آے پھڑ پھڑ، ایکا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا سنگ آپ نیہائیندا۔ ساچا سنگ نیہاونہارا، ایکا رنگ سمایا۔ ایکا حُکم اک ورتارا، دُھر فرمانا آپ جنایا۔ ایکا شبد اک جیکارا، سچکھنڈ سوہا پایا۔ گھر وچ گھر کر پسارا، تہر گھر اپنی بنت بنایا۔ جوتی نُر نُر اُجیارا، نُر نورانہ دُگمگایا۔ سچ سِنگھاسن کر تیارا، پُرکھ اباشی آسن لایا۔ چرن کول دے سہارا، تہر گھر اپنا چرن ٹکایا۔ شبدی شبد کر پسارا، رُپ انوٹیا آپ وٹایا۔ کرے کھیل کرنہارا، آد جُگاد بھیو کیسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا مارگ آپ لگایا۔ ساچا مارگ شبدی سُت، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کرے کھیل اباشی اچت، پارہم بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آے جانے اپنی رُت، تہت وار نہ کھئے وکھائیندا۔ ہر کا رُپ پنج تت نہ دسے بُت، تتوت نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبدی سُت آپ اُٹھائیندا۔ شبدی سُت ہر اُٹھایا، کر کِریا گن ندھان۔ ایکا حُکم دے جنایا، آپ اپنا سری

بھگوان۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچایا، دیونہارا دیوے دان۔ کرنی کرن لئے پرگٹایا، ایکا کرن دئے مہان۔ اک اک اک ایکا بندھن
 پایا، بندھن پائے ہو مہربان۔ جوتی تُوڑ تُوڑ درسایا، جوتی جاتا کھیل مہان۔ قلعہ کوٹ اک دکھایا، سچکھنڈ دوارا سچ مکان۔ نرگن نرمل
 جوت جگایا، اُچ محل اٹل کرے کھیل گن ندھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا دیوے ایکا دان۔ ساچا دان دیوے
 داتا، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن گیاتا، شبدی سٹت آپ سمجھائییا۔ ایکنکارا پتا ماتا، آد نرنجن ہوئے سہائییا۔ ابناشی کرتا
 سُنائے گاتھا، سری بھگوان کرے پڑھائییا۔ پاربرہم آد جگاد سرب کل سمراتھا، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ شبد سٹت اک پچھاتا، ایکا ت
 دئے جنائییا۔ جوتی شبدی ساچا ناتا، نرگن نرگن جوڑ جڑائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا میلا آپ ملائییا۔ جوتی
 شبدی ہر ہر میلا، سو پُرکھ نرنجن آپ ملاییا۔ ایکا گھر وسے گرو گُر چیلا، چیلا روپ دھرایا۔ ہر پُرکھ نرنجن سجن سہیلا، ایکنکارا
 وچھڑ نہ جایا۔ آد نرنجن وسے سدا نویلا، ابناشی کرتا گھٹ گھٹ اپنا روپ دھرایا۔ سری بھگوان آپے جانے اپنا وقت ویلا، پاربرہم پرہ
 ویکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ شبدی کھیل کھلایندا، پُرکھ اگم اگمڑی کار۔
 حُکمی حُکم آپ سُنائیندا، کرے کرے سچ وبار۔ اپنی اچھیا اپنے وچ دھرائیندا، آپ آپا کرے پیار۔ اپنا ناؤں آپ رکھائیندا، آپے وشنو ہو
 آکار۔ آپے وشن رنگ رنگائیندا، واستک کھیل کرے کرتار۔ انہو اپنی دھار بندھائیندا، جوتی تُوڑ تُوڑ اُجیار۔ ساکار نراکار ایکا کل
 ورتائیندا، کل ویکھے ویکھنہار۔ اپنا جوہن آپ سہائیندا، کول نین نین موندھار۔ اپنے آنتر اپنا بھنڈارا آپ بھرائیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچ سرکار ہر سلطانا، ہر ہر جو کھیل کھلایا۔ سچکھنڈ دوارے مرد
 مردانہ، مردن اپنا آپ دکھایا۔ لیکھا جانے دو جہانان، دوئے دوئے اپنا روپ وٹایا۔ نرگن نرگن بدھا گانا، سرگن ساچا سنگ نبھایا۔ شبدی
 شبدی شبد ترانہ، راگی راگ سُنایا۔ مندر مندر سوہے مکانا، تھر گھر ایکا تُوڑ جگایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو مہربانا، ہر پُرکھ نرنجن لئے
 اُٹھایا۔ ایکنکارا دیوے مانا، آد نرنجن اپنا سنگ آپ نبھایا۔ سری بھگوان جانی جانا، ابناشی کرتا بھیو کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پاربرہم پرہ اپنا رنگ دکھایا۔ پاربرہم پرہ رنگ نویلا، اپنا آپ پرگٹائییا۔ کرے کھیل اک اکیلا،

دوسر سنگ نہ کھئے دکھائیا۔ گھر وچ میت گھر وچ سجن سہیلا، گھر گھر وچ کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن اپنی کل ورتائیا۔ وشن روپ وشن بھگوانا، وشنوں اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے ہوئے جانی جانا، جانہار آپ اکھوائیندا۔ اپنا آتر آپے ویکھ مکانا، وست امولک آپ پرگٹائیندا۔ آپے جانے اپنا پینا کھانا، اپنا رس آپ دھرائیندا۔ آپے امرت کر پردھانا، نچھر جھرنا اک جھرائیندا۔ آپے کولی کول دکھانا، کول مکھ آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا وچ بھرائیندا۔ وشنوں اچھیاپھل کول، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ اپنے اندر آپے مؤل، اپنی رت سہائیا۔ آپے نرگن ہویا بول، پورا بھیو کھئے نہ پائیا۔ آپے نور الابھی اول، ایکا نور نور دھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ آپے کول پھل امرت رس، رس رسیا کھیل کھلائیندا۔ آپے وشنوں اندر وس، اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے باہر آیا نس، شاہو بھوپ اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے کرے اپنا پکھ، پرکاش پرکاش پرکاش وچ ٹکائیندا۔ آپے جانے اپنا جس، اپنی جہوا آپ ہلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ وشنوں اندر ایکا دھار، ہر ساچا سچ پرگٹائیا۔ تخت نیواسی ہو تیار، ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ چارے دشا پاوے سار، چتربھج روپ وٹائیا۔ اپنا حصہ ایکنکار، ایکا کل دکھائیا۔ ایکا سیس جگدیش سہائے سچی سرکار، ایکا مکھ مکھ صلاحیا۔ ایکا مکھ لیکھا جانے چار، چار چار نال ملائیا۔ ایکا وشنوں بھے دھار، ایکا نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ایکا امرت دے پھہار، امیوں رس ایکا رسیا برسائیا۔ ایکا پاربرہم اپنا کرے سچ پزار، اپنی وندن وند وندائیا۔ ایکا کول کول کر اجیار، کول نین ہوئے سہائیا۔ روپ انوپ شاہ آدھار، آپ اپنالے دھرائیا۔ آپے برہم کر پزار، آپے لیکھا رسیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نور نور لے دھرائیا۔ نوری رنگ وشن واستک، پاربرہم پرہہ آپ رنگایا۔ پاربرہم برہم ایکا ماستک، مستک لیکھا لیکھ چکایا۔ نرگن جوت نور پرکاشتک، پرکاش پرکاش وچ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم ویتا ناؤں دھرایا۔ برہم ویتا پاربرہم مکھ، وشنوں جننی جن جنائیا۔ جوتی نور ساچا سکھ، شبدی رام نام پڑھائیا۔ چار گنت ایکا مکھ، چار دشا وند وندائیا۔ نرگن اندر نرگن لک، سرگن روپ لے دھرائیا۔ مات پتا ہر بن پت، پوت سپوتا گلے لگائیا۔ امرت آتم دیوے گھٹ، رسک رسک جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی

کِریا کر، وِشن برہما لئے پرگنائیا۔ وِشن برہما ہر پرگٹا، اپنا درس وکھایا۔ نِرگن بن سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ ساچے تخت آسن لایا۔ چرن
 کول دسے اک پناہ، سیس جگدیش ہتھ رکھایا۔ اپنا جنائے ایکا ناں، ناؤں نرنکار آپ اکھوایا۔ آد جگاد پکڑے بانہ، وچھڑ کدے نہ جایا۔
 نِرگن پتا نِرگن ماں، دائی دایا سیو کمایا۔ نِرگن سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھان، بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، ایکا گن دے سمجھایا۔ ایکا گن ہر سمجھائیندا، وِشنوں کر دھیان۔ تیرا سنگ آپ نبھائیندا، سگلا سنگ سری بھگوان۔ اپنا
 مردنگ تیرے ہتھ پھڑائیندا، میرا مردنگ دو جہان۔ تیرا چند آپ چڑھائیندا، تیرا نور نور مہان۔ تیری ککھ آپ سہائیندا، ککھ سلکھتی
 ویکھے آن۔ ----- نِجھر جھرنا جھرے مہان۔ پت ڈالی آپ مہکائیندا، بھل پھلواری ویکھے آن۔ تیرے اندر بوٹا لائیندا، پارہم پرہ ہو
 پردھان۔ برہم تیرا انگ وکھائیندا، اک انگڑا چتر سُبجان۔ ساچے مندر آپ بھائیندا، سوہاونت اک مکان۔ ساچا درس آپ وکھائیندا، درسی
 درس دیوے آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا بئے ساچی آن۔ ساچی آن آد آنت، وِشن ہر جنائیا۔ کرے کھیل سری
 بھگونت، بھگون اپنی دھار چلائیا۔ میرا ناؤں تیرا منیا منت، ایکا ناؤں دے وڈیائیا۔ تیری مہا ہونے آگت، لیکھا لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا حُکم دے سمجھایا۔ ایکا حُکم سمجھائیندا، ہر داتا بے پرواہ۔ وِشنوں تیرا روپ دھرائیندا، برہما
 ویتا آپے جا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا، نِش اکھڑ دے پڑھا۔ اپنا دھیان آپ لگائیندا، گیان گوجھ دے وکھا۔ ایکا نیتر ایکا نین ایکا اکھ ہر
 پرتکھ آپ کھلائییندا، اپنا لیکھا دے وکھا۔ چارے کُنٹ چارے مُکھ آپ صلاحیندا، اپنا پردہ آپ اٹھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، ایکا رنگ دے رنگا۔ وِشنوں رنگ ہر رنگاؤنا، بھل رہے نہ رائیا۔ ست بھنڈارا تیرے اندر ٹکاؤنا، وست امولک جھولی پائیا۔ گن
 اوگن نہ کھئے جناؤنا، گنوتنا اک اکھوایا۔ جگا جگت سیو کماؤنا، سیوک سیوا سچ سمجھایا۔ دھر فرمانا حُکم جناؤنا، ابھل دے وڈیائیا۔
 برہما ویتا نال رلاؤنا، نِرگن سرگن کرے کُرمائیا۔ سُنّ اگمی کھیل کھلاؤنا، دھواں دھار اک رکھایا۔ شنکر ساچا بندھن پاؤنا، بھولا ناتھ
 آپ جگایا۔ تتاں ایکا رنگ رنگاؤنا، ایکا در دے وڈیائیا۔ سچ بھنڈاری اک بناؤنا، حُکمی حُکم سنایا۔ اک سنساری آپ رکھاؤنا، لکھ
 چوراسی گھاڑت لے گھڑایا۔ اک دی بان آپ لگاؤنا، بان نربانا آپ وکھایا۔ جو گھڑیا سو بھنّ وکھاؤنا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ جُگ چوکری

آپ سہاؤنا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیا۔ کِرِن وچوں کِرِن کڈھاؤنا، کِرِن کِرِن کرے رُشنائیا۔ رَو سس آپ چمکاؤنا، منڈل منڈپ سوہیا پائیا۔ اپنی بنت آپ درساؤنا، ترے گن اپنا روپ وٹائیا۔ سانتک وشنوں جھولی پاؤنا، راجس برہما گود بہائیا۔ تامس شنکر چرن دباؤنا، خاکی خاک خاک اڈائیا۔ پنجان تتاں رنگ وکھاؤنا، آپ اپنی کِرِپا کر ایکائے دھرائیا۔ پنج پنج ہر میل ملاؤنا، بھل رہے نہ رائیا۔ نِرگن سرگن کھیل کھلاؤنا، نِرکار ساکار روپ ہو جائیا۔ تت سنگ نت رکھاؤنا، تتوت سوہیا پائیا۔ اپنا رنگ نہ کیسے وکھاؤنا، نِرگن اپنی ونڈ ونڈائیا۔ من مت بُدھ وچ ٹیکاؤنا، ساچی گھاڑت لے گھڑائیا۔ ہڈ ماس ناڑی رت پُرکھ سمرتھ جوڑ جڑاؤنا، بوند رکت ویکھے تھائوں تھائیا۔ کلاپت آسن لاؤنا، ساچا مندر آپ سہائیا۔ نو در کھوج کھجاؤنا، نو نو اپنا کھیل کھلاؤنا۔ گھر وچ گھر آپ پرگٹاؤنا، سچکھنڈ تھر گھر رہیا سمجھائیا۔ اپنا مارگ آپے لاؤنا، ٹیڈھی بنک آپ اپائیا۔ سُکھمن ساگر آپ بناؤنا، ایڑا پنکلا در بہائیا۔ گھر سروور اک اُچاؤنا، وشنوں امرت جل بھرائیا۔ کول نابھی آپ ٹیکاؤنا، برہما سیو کمائیا۔ اپنا راگ آپ الاؤنا، شبد اگئی ناد وجائیا۔ انحد تال آپ وجاؤنا، گھر گھر وچ کرے شنوائیا۔ اکال مورت اپنا بیو آپ کھلاؤنا، ساچی صورت نِرگن نور دے سمجھائیا۔ پنج تت وکارا کورو کورٹ موہ چکاؤنا، آسا ترشنا ویکھے تھائوں تھائیا۔ بنک دواہی بنک سہاؤنا، بجر کپائی توڑ ٹراؤنا، آتم سیجا دے وڈیائیا۔ سرتی برہم میل ملاؤنا، آتم برہم رنگ چڑھاؤنا، ایش جیو سنگ نبھاؤنا، جگت جگدیش کھیل کھلاؤنا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ اپنا دیپک آپ ٹیکاؤنا، اندر وڑ کے آسن لاؤنا، نورو نور نور سمجھائیا۔ جل بنب پرہہ میل ملاؤنا، جل تھل مہیل اپنا رنگ وکھائیا۔ دھرت دھول آپ پرگٹاؤنا، دھرن دھول دے وڈیائیا۔ جنگل جوہ اجار پہاڑ ڈونگی گندر ویکھ وکھاؤنا، سمند ساگر جل جل دھار آپ بہائیا۔ کایا گاگر گرہ بناؤنا، لکھ چوراسی رچن رچاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرِپا کر، چارے مکھ برہما ویتا ایکائے سمجھائیا۔ چارے مکھ ہر سمجھائیندا، شبد اگئی اکمڑا بول۔ چارے کھانی ونڈ ونڈائیندا، اندج جیرج اُتبھج سیتج رکھے تیرے کول۔ چارے بانی پردہ لابندا، پرا پسنتی مدھم بیکھری وجائے ڈھول۔ چارے جگ رنگ رنگائیندا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ تیرے اندر جائے مؤل۔ چارے ورن آپ بہائیندا، کھتری براہمن شودر ویش پورا کرے قؤل۔ پنج تت چولا آپ بندھائیندا، نِرگن سرگن پرگٹ ہووے اُپر دھول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرِپا کر، اپنی شکتی

اپنے اندر جائے مؤل۔ اپنے اندر مؤلا رُوپ، ہر ساچا آپ کرائیا۔ وشن برہما شو بنائے ست سرُوپ، ست ستوادى ستوگن وکھائیا۔ ایکا تاگا ایکا سوٹ، تانا پیٹا ایکا پائیا۔ ایکا مائی ایکا پُوٹ، ایکا پتا ربیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وشن برہما شو لے اُٹھائیا۔ وشن برہما شو اُٹھ نیتر کھول، ہر ساچے سچ جنایا۔ شبدا نادى وجیا ڈھول، پاربرہم پرہہ آپ الايا۔ سچ وست جو رکھی کول، تتاں جھولی دئے بھرایا۔ لکھ چوراسی جانا مؤل، گھڑ گھڑ بھانڈا دئے وکھایا۔ آد جگاد رپے اڈول، جگ جگ اپنا وپس وٹایا۔ نو نو چار کیتا پورا قول، نو نو چار چوکرى جگ لیکھنا دئے سہایا۔ آت پگ جائے اؤدھ، تھر کئے رہن نہ پایا۔ ویکھنہارا لوک پرلوک، چوڈاں لوکاں کُنڈا لے کھلایا۔ ترے لوک سناونہارا سچ سلوک، ترے بھون دھنی اپنا رُوپ لے پرگٹایا۔ وشن برہما شو رکھنی اوٹ، ہر ساچا رہیا سہایا۔ نو نو چار چوکرى جگ لکھ چوراسی آلیوں ڈگے بوٹ، نہ سکے کئے اُٹھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اولیئے ملا شیخ مسائق آن کوٹی کوٹ، تت گیان دئے سمجھایا۔ آد پُرکھ ابناشی کرتا اجونی رست نرمل جوت، پُرکھ اکال اک اکھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ویلے آت بھئے سہایا۔ وشن برہما شو سُن پُکار، نیتر نیناں نیر وپایا۔ تُوں شاہ پاتشاہ ایکنکار، سچ تیرا دربار، بھوں درویش در بیٹھے سیس جھکایا۔ لکھ چوراسی تیرا بھئے پَسار، وشن برہما شو سیوادار، جگ چوکرى سیو کمایا۔ ستجگ تربتا دواپر کلجگ آئے وارو وار، گر اوتار پرگٹ بھئے وچ سنسار، جگ چوکرى بندھن پایا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا شبدا جنایا۔ رُو سس چوہدار، منڈل منڈپ کرن پُکار، گگن گگنتر ویکھن نین اگھاڑ، چاروں کُنٹ دھیان لگایا۔ کون رُوپ کریں پیار، پرگٹ ہوویں وچ سنسار، نرگن سرگن بٹھیں دھار، سرگن نرگن لئیں ملایا۔ تیرا رُوپ اگم اپار، تیرا لیکھا لکھ نہ سکے کئے وچ سنسار، لکھن پڑھن وچ کدے نہ آیا۔ تیری مہما گائن وارو وار، برہما ویتا چارے وید رہیا وچار، چار جگ بندھن پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا گن دئے سمجھایا۔ ہر ساچے سچ جنایا، ترے ترے کر پیار۔ نو نو چار چوکرى جگ رہن نہ پایا، جگ بیتے وارو وار۔ کوٹن کوٹ گر اوتار سیو کمایا، لیکھا جانن دُھر دربار۔ کلجگ اتم آت بھئے سہایا، نرگن نرگن لے اوتار۔ نہکلنکا رُوپ دھرایا، دس نہ آئے ہر کرتار۔ جوتی جوت ڈگمگایا، شبداى شبداى جیکار۔ دو جہاناں ویکھ وکھایا، برہمنڈ کھنڈ پاوے سار۔ شاستر سمرت وید پُران کھوج کھجایا، دس اٹھ اٹھاراں پائے

سار۔ کہانی بانی بھیو چُکایا، لیکھا جانے انجیل قرآن۔ باؤن اپنا سنگ نبھایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے ہٹے جانی جان۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، نو نو چار چوکرئی جگ رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی جامہ پاؤنا، مات پت نہ کھتے بنائیا۔ بہین بھائی نہ کھتے اکھواؤنا، ساک سجن سین نہ کھتے اکھوائیا۔ دس ماس مات گریہ نہ ڈیرہ لاؤنا، اگنی تت نہ کھتے جنائیا۔ نرگن روپ نرگن آپ پرگٹاؤنا، نرگن نور نرگن رُشنائیا۔ نرگن ڈنکا شبد وجاؤنا، وشن برہما شو لے اٹھائیا۔ سچ سندیشہ اک گھلاؤنا، دُھر فرمانا آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پُورب لیکھا دے چُکائیا۔ پُورب لیکھا چُکاون، ہر ہر کِریا کر گن ندھان۔ نو نو چار پار کراونا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ ست ستوادی ساچا مارگ لاونا، نو کھنڈ پرتھی ہو پردھان۔ ستاں دیپاں ست درڑاونا، ست ستوادی اک گیان۔ چاروں کُنٹ ویکھ وکھاونا، چارے ویداں پاوے آن۔ چارے ورن آپ سمجھاونا، ایکا دیوے نام ندھان۔ چارے کہانی بانی آپے گاونا، چوتھے پد بیٹھ نو جوان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وشن برہما شو میلے آن۔ وشن برہما شو ہر میل ملاؤنا، کلجگ اتم آپ سمجھائیا۔ اپنا پردہ آپ اٹھاؤنا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ تخت نواسی ساچا تاج سیس ٹکاؤنا، پنچم مکھ سچا پاتشابیا۔ جگ جگ دا کرم مٹاؤنا، جنم جنم وچ بدلائیا۔ سنسا روگ دکھ سب دا لائنا، سُکھ ساگر اک وکھائیا۔ لوک پرلوک ایکا روپ دھراؤنا، چوڈاں طبق دین گواہیا۔ آد پُرکھ اپنا رنگ رنگاؤنا، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ ستجگ ساچا مارگ اک دھراؤنا، دھرنی دھرت دھول دے وڈیائیا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنگاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا دھام بہاؤنا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کھتے اکھوائیا۔ ایکا نام سب نے گاؤنا، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ ایکا ایشٹ سرب مناؤنا، ایشٹ دیو اتم پر ماتم پار برہم پرہہ نظری آئیا۔ کلجگ تیرا ماتم آپ کراؤنا، چاروں کُنٹ پئے دُہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شہنشاہ شاہ پاتشاہ ہر نرکارا اک اکھوائیا۔ آد جگادی ایکا راجا، ہر ساچا بھوپ اکھوائیندا۔ جگا جگنتر رچ رچ کاجا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ شبد اگنی نرہو نرہہ چڑھیا تازہ، آسو گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھرے بھاجا، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم نرگن جوت دھرے دیس ماجھا، سمبل نگر رت سہائیندا۔ وید ویاس چلایا جہازا، جیو جنت آپ سمجھائیندا۔ پُوت سپوتا براہمن گوڑا اپنی رکھے آپے لاجا، دوسر سنگ نہ کھتے رکھائیندا۔ مُکند منوسر لکھی نرائن

موہن مادھو مادھا، موہن اپنا روپ وٹائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر دھرت دھول سُنے فریادا، بھگت بھگوت ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی
 وچوں گرمکھ لادھا، ہرجن ساچا میل ملائیندا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کھئے پنڈت پاندھا، کوئن کوٹ تلک للاٹ مستک ترسول جگت
 سہائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا آد آنت سِری بھگوت آپے جانے اپنی واٹا، جگ چوگری پنڈھ مکائیندا۔ کلجگ اتم کھیل کرے بازی گر
 ناٹا، سوانگی اپنا سوانگ رچائیندا۔ ہر کا ناؤں کلجگ ویکھا ہاٹو ہاٹا، ہر نہ کھئے وسائیندا۔ جھوٹھا چیتھڑ اتم پاٹا، تن بستر نام نہ کھئے
 پہنائیندا۔ پھر پھر تھکے تیرتھ تاٹا، آتم آنتر سر سرور نہ کھئے نہائیندا۔ کر کر تھکے پوجا پاٹھا، بجر کپاٹی نہ کھئے توڑ ٹڑائیندا۔ منا منا تھکے جوت
 للاٹا، آتم جوت زرنجن نہ کھئے جگائیندا۔ گر در مندر مسجد پا پا تھکے جھاتاں، آتم تاک نہ کھئے کھلائیندا۔ مل مل تھکے سجن ساکاں، سگلا
 سنگ نہ کھئے نہہائیندا۔ پی پی تھکے امرت باٹا، امرت جام ہتھ نہ کھئے پھڑائیندا۔ جس جن ملے پُرکھ سمراتھا، دوسر در نہ منگن آئیندا۔ گھر
 میلا ترے لوکی ناتھا، گھر رام روپ دھرائیندا۔ گھر عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد دیوے ساتھا، گھر سگلا سنگ وکھائیندا۔ گھر نانک گوہند
 میٹے اندھیری راتا، گیان نور اک پرگٹائیندا۔ گھر شبدی ملے داتا، دوسرین شبد ناد دھن وجائیندا۔ گھر ملے کھلاپاتا، سرتی ناری آپ
 پرنائیندا۔ گھر ستگر پُچھے واتا، دوسرین سیو کھائیندا۔ کلجگ کوڑ گڑیارا سویا اپنی کھاٹا، لوک مات نہ کھئے اٹھائیندا۔ ورنان برنن پیا
 کھاٹا، ساچا تول نہ کھئے ٹلائیندا۔ ایک تولا ہر رگھناتھا، آد آنت اکھوائیندا۔ جن بھگتاں پُچھے سدا واتا، بھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائنر، دھر بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دھر بھانا ہتھ بھگوان، دوسر اور نہ
 کھئے چٹرائیا۔ لکھ چوراسی بال انجان، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ مایا رُلے راج راجان، شاہ سلطان نہ کھئے وڈیائیا۔ کایا خالی دسے مکان،
 ہر کا ناؤں نظر نہ آئیا۔ ویلے آنت سرب پچھتان، جس ملیا نہ سچا ماہیا۔ بھائی بھین سرب چھڈ جان، سگلا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ اچی
 کوک کوک گرلان، رائے دھرم دئے سزائیا۔ چتر گپت لیکھا منگے آن، بیٹھا نین اٹھائیا۔ لاڑی موٹ کرے پروان، ویلے آنت لئے پرنائیا۔ جس
 بھلیا ہر بھگوان، ویلے آنت نہ کھئے چھڈائیا۔ ہرجن وِرا لا چتر سُبجان، رسنا جہوا رسیا گائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو پردھان، ہنگ برہم لئے
 پرنائیا۔ سوہنگ شبد ایک گان، ایک کان دئے سنائیا۔ وشنو دیوے ہر ہر دان، جیا دان جھولی پائیا۔ لکھ چوراسی سخیاں ملے ایک

کاہن، گوی سُرْت لئے پرنائیا۔ پیا پریم میلا سییا رام، ساڈھے تن ہتھ سییاں کرے کڑمائیا۔ گھر پیغمبر کرے کلام، عالمین ویکھے سرب
 لوکائیا۔ گھر سجدہ کرے سلام، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ جبرائیل دئے پیغام، اسرائیل رہیا سمجھائیا۔ ہزارا درود اینولوقت ملے انعام، ایکا
 رُوح لئے بخشائیا۔ چوڈاں صدیاں بن غلام، چوڈاں طبق دئے سمجھائیا۔ اک محمد پکڑے دام، اللہ رانی لئے پرنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ ویکھے شام،
 بستر نیل تن چھہائیا۔ جُگ کرتا کرے اپنا کام، بے نظیر سچا شہنشاہیا۔ جوٹھ جھوٹھ لائے الزام، تقدیر تدبیر تقصیر دئے مٹائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے ہوئے عظیم الشان، شہنشاہ آپ اکھوائیا۔ شہنشاہ شاہی تُوَر تُوَرانہ، تُوَر تُوَر اکھوائیندا۔ مقامے
 حق وسے سچ مکانا، حق حقیقت ویکھ وکھائیندا۔ لاشریک دیوے اک پروانہ، اُمت اُمتی آپ پھڑائیندا۔ امام اماماں بٹھے گانا، مولیٰ تند
 اک رکھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، لوک مات ویس وٹائیندا۔ شبد اگئی سچ ترانہ، نام ست آپ پڑھائیندا۔ برہم مت کر پردھانا، آتم
 تت اک وکھائیندا۔ نانک گوہند اک نشانہ، ایکا تیر چلائیندا۔ ایکا مرد اک مردانہ، ایکا مایا موہ مٹائیندا۔ ایکا مندر اک مکانا، ایکا سمبل
 نگر سہائیندا۔ ایکا پُرکھ اکال سری بھگوانا، دوسر ایشٹ نہ کھئے جنائیندا۔ ایکا جودھا سورپیر بلی بلوانا، نہکلنک ناؤں رکھائیندا۔ ایکا
 کلجگ میٹے جھوٹھ نشانہ، ایکا ستجگ ساچا مارگ لائیندا۔ ایکا خاک ملائے راج راجانا، ایکا شاہ سلطاناں آپ جگائیندا۔ ایکا دیوے دُھر
 فرمانا، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ ایکا نو کھنڈ پرتمھی ہو پردھانا، سچ پردھانگی آپ کھائیندا۔ ایکا لکھ چوراسی اپنے ہتھ رکھے کھانا،
 چاروں کُنٹ آپ بھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا کھیل آپ
 کھلائیندا۔ کلجگ اتم کھیل کھلاونا، چار کُنٹ جیکار۔ نو تُو بھیر بھڑاونا، چار چار مارے مار۔ شبد کھنڈا اک چمکونا، دو جہاناں لئے
 ہلار۔ لوہار ترکھان نہ کیسے گھڑاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچی
 سرکار سچ دوارا، سو پُرکھ زرنجن آپ اپایا۔ آد جگاد کر پسارا، جُگ جُگ ویکھ وکھایا۔ ستجگ تریتا دواپر کر پار کنارہ، کلجگ اتم
 ہوئے سہایا۔ ناتا توڑے نار وبھچارا، سچ وبارا دئے وکھایا۔ بیس بیسا ہر جگدیشا ہو تیارا، ترے گن اتینا ٹھانڈا سینتا اپنی ریتا دئے بتایا۔ ہر
 گھٹ اندر وسے چیتا، مندر وکھائے اک انڈیٹھا، چار دیوار نہ کھئے بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور،

نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نو کھنڈ پرتھی گھٹ گھٹ آتر لکھ چوراسی ایک واسا، ایک جوت اک پرکاشا، ایک دھیر اک دھرواسا، ایک در دے وکھایا۔

سو پُرکھ نرنجن لکھیا لیکھ، ہنگ برہم وجے ودھائیا۔ سوہنگ رُپ آتم پرماتم لینا پیکھ، آد جگاد بنت بنائیا۔ مہاراج جانے نہ کوئی رُپ ریکھ، شیر سنگھ لوک مات وجی ودھائیا۔ وشنوں دینا سد آدیس، جس دا دتا پینا کھائیا۔ بھگون جوت سدا پرویش، لکھ چوراسی رہیا سمائیا۔ جگا جگنتر سچ نریش، پُرکھ اکال اک اکھوائیا۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیس، نہ کھئے موند مُندائیا۔ جگت کریان لینی بھیٹ، آتم پرماتم بھیٹ کرائیا۔ پُرکھ اناشی بنیا کھیوٹ کھیٹ، لکھ چوراسی بیڑا رہیا چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی جے اُپر لیکھ لکھائیا۔ لکھیا لیکھ اُپر کریان، کریاندھ آپ لکھایا۔ چار جگ جس دا دھردے رہے دھیان، دھیان وچ کدے نہ آیا۔ شاستر سمرت وید پُران جس دا دسدے رہے گیان، گیانی گیان نہ کھئے سمجھایا۔ گر اوتار جس دا رکھدے رہے مان، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ نرگن سرگن گھر بن کے آیا مہان، آوندا جاندا دس نہ آیا۔ راشٹریٹ اٹھ نادان، پاربرہم رہیا سمجھایا۔ نو کھنڈ پرتھی کوئی نہ دیسے راج راجان، شاہ پاتشاہ خاک ملایا۔ پرگٹ ہووے ایک جودھا سورپیر بلی بلوان، دو جہاناں چھتر سیس جھلایا۔ برہمنڈ کھنڈ برہما وشن شو کروڑ تیس منن آن، لکھ چوراسی سیس جھکایا۔ سو پُرکھ نرنجن سچا پردھان، سچ پردھانگی لئے کھایا۔ جس دا نام دھر فرمان، سرشٹ سبائی لئے سمجھایا۔ اوچ نیچ راؤ رنگ سرب مٹ جان، ایک برہم سرب جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک اکھر اُپر دھر، جگت اکھر ویکھ وکھایا۔ جگت کریان نام کھنڈا، راشٹریٹ ہتھ پھڑایا۔ کرے کھیل وچ برہمنڈا، جیرج انڈاں پھول پھلایا۔ توڑنہارا وڈ گھمنڈا، مان ابھان دئے مٹایا۔ جوٹھ جھوٹھ وڈھے کنڈاں، مایا ممتا موہ دئے کھپایا۔ جگت میٹے نار دُباگن رنڈا، جگت رنڈیا دئے چُکایا۔ اک کریان سرشٹ سبائی دیوے گیان، اُپر لکھیا سوہنگ چھندا، بندی بندہ بند دئے کٹایا۔ کلجگ جیو نہ جانے اندھا، نیتر گیان نہ کھئے کھلایا۔ جگت وکار پھسیا جھوٹھا دھندا، دھرمی دھرم نہ کھئے وکھایا۔ گرمکھ

ورلا گر کا بندہ، گر گرمکھ میل ملایا۔ نو نو چڑھیا چند نو چندا، چند چاندنی مکھ شرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ سمجھایا۔

★ ۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی بیبی امرو دیوی دے گرہ جموں ★

ست پرکاش ست ستوادا، ست ستوادی ست جنائیا۔ لیکھا جانے بودھ آگادھا، الکھ آگوچر بے پرواہیا۔ رُپ انُپ برہم برہمادا، پارہم پرہ آپ وٹائیا۔ سنگ نبھائے سنتن سادھا، بھگت بھگونت میل ملائیا۔ وست امولک دیوے دادا، نام ائمٹرا جھولی پائیا۔ ویس وٹائے آد جگادا، جگا جگنتر کھیل کھلائیا۔ شبد وجائے انحد نادا، انہت اپنی تار بلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائییا۔ شبد اناد سہج ڈھنکارا، گرہ مندر ہر و جائیندا۔ بھگت وچھل میت مُرارا، بھگون بھگتی ویکھ وکھائیندا۔ نردھن سردھن پاوے سارا، سارنگ دھر بھگون بیٹھلو اپنی کھیل کھلائییندا۔ اند بنودی ہو تیارا، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا رنگ رنگائیندا۔ سگل سمگری کر پسارا، سچ بھنڈارا ہر کرتارا، نراکارا آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ سچ بھنڈارا نام امولک، پُرکھ ابناشی آپ ورتائیا۔ ترے گن اتینا اک رکھائے ساچی گولک، گھر مندر آپ ٹکائییا۔ شبد جنائی ان انبولت، رسنا جہوا نہ کھئے بلائییا۔ آد جگاد رہے اڈولت، اڈول اڈل اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لے اٹھایا۔ ہرجن ساچا اٹھیا، ہر ستگر آپ اٹھائے۔ نرویر پُرکھ ایکا ٹٹھیا، پارہم سچی سرنائے۔ نجھر آتم دیوے ساچا گھٹیا، امیوں رس اپنا آپ پیئے۔ ہوئے بنگتا مایا ممتا کڈھے واسنا کھوٹیا، دئی دویتی رہن نہ پائے۔ پکڑ اٹھائے بہائے ساچی چوٹیا، دو جہاناں پندھ مکائے۔ پُرکھ اکال اک وکھائے ساچی اوٹیا، دوسر اوٹ نہ کھئے جنائے۔ سچ سہنجنا بنائے قلعے کوٹیا، کوٹن کوٹی گرہ ٹڑائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لے اٹھائے۔ ہرجن ساچا جاگیا، جاگرت جوت ہر جگائے۔ جنم جنم دا دھووے داغیا، ڈرمت میل دھوئے۔ آتم جوت دیپ جگے چراغیا، بمل روپ درسائے۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگیا، سوہنگ بنسا چوگ چُکائے۔ میل ملائے مادھو

مادھیا، آتم پر ماتم ایکا رنگ رنگائے۔ نام سُنائے بودھ اکادھیا، شبدا انادی ناد وجائے۔ ہرجن لکھ چوراسی وچوں کاڈھیا، بخشے چرن سرن
 سچّی سرنائے۔ لیکھا جانے آد جگادیا، جگا جگنتر روپ دھرائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ملائے۔
 ہرجن میل ملنیا، پُرکھ پُرکھوتم کر پیار۔ دیوے نام سچّا سچ دھنیا، دھن خزینہ ایکنکار۔ لوک مات نہ جائے ڈنیا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔
 ست ستواد چڑھائے چنیا، سورج چن ہونے شرمسار۔ گرُمکھ بیڑا آپے بنھیا، گر ستگر چکے بہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ہرجن ساچے لئے اُبھار۔ ہرجن سچ اُبھاریئن، کر کرپا گن ندھان۔ جگ کرتا جگ جگ پیچ سوارینن، کرے کرائے سچ پیار۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے پار۔ پار کنارہ ڈونگھا ساگر، کلجگ دھار آپ وکھائیا۔ ہرجن ویکھے کایا گاگر،
 گرہ مندر کھوج کھوجائیا۔ کرے کرائے نرم کرم اُجاگر، نہکرمی کرم کھائیا۔ سنت سہیلے دیوے آدر، سیوک سیوا آپ کھائیا۔ ایکا راگ سُنائے
 دادر، در دروازہ آپ کھلائییا۔ دو جہاناں کر کر آدر، ہر بہگت دئے وڈیائییا۔ لیکھا جانے صدق صبوری صادر، ست سنتوکھ اک جنائییا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے سچ سمائییا۔ ہرجن ہر سمایا، نرگن سرگن روپ اگم۔ گھٹ اتر ڈیرہ لایا، نہ
 مرے نہ پئے جم۔ سُرتی شبدی میل ملایا، آپ اپنا بیڑا بٹھ۔ ساچے مندر سوہیا پایا، نہ کوئی سورج نہ کوئی چن۔ جوت پرکاش اک دھرایا،
 شبدی ناد وجائے دھن۔ راگی نادی آپ اکھوایا، آپے جانے اپنا گن۔ برہم برہمادی کھوج کھجایا، لکھ چوراسی چھان پُن۔ ہرجن ساچے لئے
 اُٹھایا، جیو جہاناں آپے چُن۔ آپ اپنا میل ملایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ہر پکار سُن۔ سُنے پکار دین ہر
 دینن، دینا ناتھ وڈی وڈیائییا۔ ہرجن ہر ہر ہونے ادھینن، دوس رین دھیان لگائییا۔ جگت وچھوڑا جوں جل مینن، جل مین سدا ترپتائییا۔
 کایا چولی چاڑھے رنگ بہینن، رنگ رنٹا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچا سنگ نبھائییا۔ سگلا
 سنگ ہر رگھناتھا، ہرجن ہر ہر آپ نبھائیندا۔ لیکھا جانے مستک ماتھا، پورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ نام چڑھائے ساچے راتھا، رتھ رتھوہی
 سیو کھائیندا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ آون جاون چکے واٹا، دو جہاناں پنڈھ مکھائیندا۔ سکھا سکھائی
 بنے پتا ماتا، گرسکھ اپنی گود سہائیندا۔ میٹے رین اندھیری راتا، اندھ اگیان گوائیندا۔ اتم کرے ہرجن ذاتا، ذات اذاتی ویکھ وکھائیندا۔

درس دکھائے اک اکانتا، نرگن جوت ڈگمگائیندا۔ ایکا ناؤں ایکا گاتھا، ایکا اکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچے ویکھنہارا، جگت جگدیشر آپ اکھوائیا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، نرگن اپنا روپ وٹائیا۔ ساقط نندک دُشٹ لیکھا جانے دُراچارا، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ گُرمکھ گُرسکھ اتم آتر کرے پُکارا، دوس رین سدا بللائییا۔ ہرجن ہر کا لیکھا کاغد قلم نہ لیکھنہارا، بناسپت دیوے سچ گواہیا۔ ست سمندر رووے زارو زارا، مس اپنا روپ وٹائیا۔ ہرجن میلا دُھر دربارا، دُھر دی بانی آپ پڑھائیا۔ اک اکلّا ایکنکارا، عقل کل آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ویکھے تھائوں تھائیا۔ ہرجن ویکھے تھان تھنتر، نو نو پھیرا پایا۔ ویس وٹائے گگن گگنتر گھٹ گھٹ اپنا نور دھرایا۔ شبد اکھی ایکا منتر، لکھ چوراسی آپ پڑھایا۔ ست ستواد بنائے بنتر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ گُرمکھ بھیو کھلایا، خالق خلق روپ مہربان۔ دیوی دیو آپ اکھوائیندا، اشٹ دیو سری بھگوان۔ الکھ نرنجن سیو کھائیندا۔ الکھ آگوچر ہو مہربان۔ نام انجن اپنے ہتھ رکھائیندا، دیونہارا دو جہان۔ درد دکھ بھے۔ بھنجن اپنا کھیل کھلایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن دیوے سچا مان۔ بھے بھنجن بھو ساگر تریا، ہر ستگر وڈ وڈیائیا۔ گُرمکھ گُرسکھ بھے۔ بھیانک وچ نہ ڈریا، نر بھو بھے۔ آپ چکائییا۔ اک ٹہائے ساچے سریا، سر سروور اک وکھائییا۔ ہرجن ہر ہر آپ اپنے جیہا کریا، دُرمت میل دھوائیا۔ ناری پُکھ ایکا وریا، ایکا گھر وچی ودھائییا۔ نام پلّو ساچا پھڑیا، چھٹ کدے نہ جائیا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھیا، چوٹھے در ملے وڈیائیا۔ پنچم میلا ساچے گھریا، چھیویں چہر چھن نہ کھئے چھپائییا۔ ست ستواد دی نر نریا، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ اٹھان تتان وچ نہ اڑیا، نو دوار نہ پھیرا پائییا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، گھڑے ویکھے تھائوں تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لے ور، سُرتی شبدی میل ملائییا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ وکھائے اپنا گھر، بنک دوازی بنک کھلایا۔ گُرسکھاں بہار چکیا پیٹھ، گُرسکھاں آپ سمجھائییا۔ کرے کھیل صاحب انڈیٹھ، انڈیٹھری ریت چلائییا۔ جس بخشے بردے اندر پریت، اتیت ویکھے تھائوں تھائیا۔ ہرجن میتا ٹھنڈا سیت، ست ستواد دی بے پرواہیا۔ گُرسکھ گُرمکھ بدل نہ جائے تیری نیت، تیرا دکھڑا گُرسکھ اپنی پیٹھ اٹھائییا۔ تیری کایا کرے پت پت، اپنی کایا دھار وائییا۔ اچرج چلائی

مات ریت، دوسر اور نہ کھٹے وڈیائیا۔ ایکا رنگ سمایا ہست کپٹ، اوچ نیچ ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام نستر اک وکھائیا۔ نام نستر گرسکھ ہتھ، گر گر آپ پھرائیندا۔ اپنے وچوں کڈھے گرمکھ پیار رت، رتی رت نہ کھٹے جنائیندا۔ بیج بیجیا اپنے وت، پھل پھلواری آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل کلاپت، کول مکھ گرمکھ آپ الٹائیندا۔ گرسکھ چیرے چار دھار، گیڑا گیڑے وچ رکھائیا۔ کرے کھیل گپت ظاہر، اندر باہر رنگ سمائیا۔ ہرجن ہردا ہر وچار، ہردا ہر آپ بنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی پیٹھ آپے رہیا کٹائیا۔ اپنی پیٹھ دیوے کٹ، گرمکھ سیو لگایا، اندر وکھایا اپنا ہٹ، ہٹ ہٹوانا بیٹھا ڈیرہ لایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، دردی دردیاں درد ونڈایا۔ اپنا آپ دیوے کٹ، گرسکھ دکھڑا نیڑ کدے نہ آیا۔ اپنا پریم گرسکھ میٹے پھٹ، سچ جراح رُوپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو اپنے وچ رکھایا۔

★ ۸ جیٹھ ۲۰۱۸ یکرمی تیج بہان دے گرہ شیخ سر جموں ★

آد جگادی ایکا ہر، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ایکا گھر، ہر پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ ایکنکارا ایکا ور، اک اکلا رُوپ دھرائیندا۔ آد نرنجن نُر نورانہ ہر مہربانا نرہو چکائے اپنا ڈر، بھہ ہوئے نہ کھٹے رکھائیندا۔ ابناشی کرتا نرگن نروریر اپنا گھاڑن آپے گھڑ، اپنی بنت آپ بنائیندا۔ سری بھگوان لیکھا جانے ناری نر، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ پاربرسم پت پرمیشور اپنے مندر آپے وڑ، سچ دوارے سوہا پائیندا۔ پرکاش اندر پرکاش کر، رُوپ انوہ آپ وٹائیندا۔ شاہو بھوپ سیکدار بن، تخت نواسی سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ آد جگادی ایکا ہر، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ اپنے مندر آپے وڑ، آپ اپنا میل ملائیا۔ اپنا نور آپے دھر، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ آد پُرکھ ہر ہر، ہر ہری ہر اپنی کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے اپنے در در، در درویش پھیرا پائیندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن آپے چڑھ چڑھ، شاہو بھوپ راج راجان شاہ

سُلطان آپ اکھوائیندا۔ اپنا ویس آپے کر کر، رُوپ انُوپ آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ایکا ہر، ہر اپنا رنگ رنگائیندا۔ آد جُگادی ہر رنگ راتا، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ اک اِکلا پُرکھ بدھاتا، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماتا، سگلا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی ذاتا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھا، نہ کوئی کرے ہر پڑھائیا۔ آد جُگاد کرے کھیل اک سمراتھا، سمرتھ بھیو کھئے نہ پائیا۔ لیکھا جانے آد جُگادا، آد جُگاد اپنے وچ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپ کھلائییا۔ سو پُرکھ نرنجن بھیو کھلاؤنا، ہر ساچا کھیل کھلائییندا۔ اجوئی رپت ویس وٹاؤنا، ویس انیک آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سوہا پاؤنا، تھر گھر اپنا چرن ٹکائیندا۔ ست ستوادی ست کراؤنا، ساچا مارگ آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، دوسر اور نہ کھئے جنائیندا۔ دوسر اور نہ کھئے دھار، اک اِکلا ایکنکاریا۔ سچکھنڈ دوارے ہو اُجیار، نرگن جوت کرے اُجیاریا۔ تخت نواسی بن شاہ سیکدار، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرا رہیا۔ حُکمی حُکم سچ ورتار، دُھر فرمانا آپ الا لیا۔ اپنا ناؤں رکھ نرنکار، نرہوؤ اپنی کھیل کھلا لیا۔ آپے کنت سہاگی بن بن نار، سیج سہنجی آپ ہنڈھا لیا۔ آپے پوت سپوتا جائے دُلا، دائی دایا رُوپ دھرا لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا آپ رچا لیا۔ سچکھنڈ دوارے گھاڑن گھڑ، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ نرگن اندر نرگن وڑ، نرگن میل ملایا۔ نرگن پلو نرگن پھڑ، نرگن سنگ رکھایا۔ نرگن دوار نرگن در، در درویش نرگن سیس جھکایا۔ نرگن شاہو بھوپ بن راج راجان، شاہ پاتشاہ سیس اپنا تاج ٹکایا۔ نرگن جوت سری بھگوان، بھگون اپنی کھیل کھلایا۔ نرگن جودھا سُرپیر بلوان، بل اپنا آپ پرگٹایا۔ نرگن لیکھا جانے دو جہان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد اپنے ہتھ رکھایا۔ آد پُرکھ آد اپنے ہتھ رکھ، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہو پرتکھ، نورو نور نُر رُشنائیا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ اکتھنا اکتھ، مہا کتھ کتھی نہ جائیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھواہی دِس نہ آئیا۔ اپنے آتر آپ پرگٹائے اپنی وتھ، نام امولک آپ دھرائیا۔ آپے گائے اپنا جس، تھر گھر ساچے وچے ودھائیا۔ نہ کوئی رُو نہ کوئی سس، منڈل منڈپ نہ کھئے وکھائیا۔ کوہ کروڑی رہیا نہ نس، پاندھی پندھ نہ کھئے مکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنے گھر دئے

وڈیائیا۔ ہر گھر سوہاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہایا۔ پُرکھ ابناشی ایکا کنت، کنت کنتوہلا سوہا پایا۔ ایکا رنگ وکھائے بسنت، رنگ رنگیلا آپ رنگایا۔ ترے گن اتیتا بنائے بنت، گھاڑت گھاڑن لئے گھڑایا۔ ٹھانڈا سینا اک اکت، سچ سینگھاسن آسن لایا۔ اپنا ناؤں منیا منت، نام ندھانا آپے گایا۔ آپے جانے آد آنت، مدھ اپنا کھیل کھلایا۔ اپنا کھیل کرے بے آنت، بے پرواہ ہر رگھڑایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ لگایا۔ اپنا مارگ ہر ہر لا، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ اپنی گکھڑی سوہا پا، اپنا دکھ آپ مٹایا۔ اپنا مکھ اُجل آپ کرا، آپے وشو دھار بندھایا۔ اپنا امرت آپ چوا، آپے کول نابھ کھلایا۔ پھل پھلواری آپے لا، برہم ویتا سٹ اٹھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن دئے وکھایا۔ ہر گنوتتا گن ندھان، اپنی مہا آپ جنایا۔ ساچے تخت بیٹھ سری بھگوان، شاہ سلطان وڈی وڈیائیا۔ وشن برہما دیوے اک گیان، نش اکھڑ کرے پڑھائییا۔ میرا حکم سچا فرمان، دھر فرمانا آپ الایا۔ چرن کول کول چرن بخشے اک دھیان، چرن سرن سچی سرنائییا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، لکھ چوراسی بندھن پائییا۔ میل ملانے رو سس سورج چن بہان، تیج تیج وچ چمکائییا۔ ایکا ناد شبد دھنکان، ہر زرنکارا آپ سنائییا۔ کوٹن روپ کر پردھان، ترے گن میلا سہج سُبھائییا۔ پنچم ویکھے ہر ہر آن، پنچم وجدی رہے ودھائییا۔ گھاڑت گھڑے سری بھگوان، وشن برہما سیو لگائییا۔ شنکر بالا ویکھے نادان، ایکا ت ت دئے سمجھائییا۔ ایکا حکم ایکا گان، ایکا گھر دئے وڈیائییا۔ ایکا پین ایکا کھان، ایکا ترشنا ترپت کرائیا۔ لکھ چوراسی تیرا پکوان، بھسمڑ روپ نہ کھئے وٹائییا۔ پاربرہم پرہ دیوے دان، جیون جگت اک سمجھائییا۔ وشن برہما شو تیری دکان، ترے ترے لوک دئے وکھائییا۔ چوڈاں ہٹ کر کلیان، اپنا پردہ دئے چکائییا۔ اپ تیج وائے پرتھمی آکاش بنائے مکان، پون پوناں وچ سمائییا۔ من مت بڈھ دئے گیان، تتو ت اک درسائییا۔ نو نو چار کھیل مہان، جگ چوکڑی بندھن پائییا۔ لیکھا جانے دھرت دھول زمیں اسمان، سمند ساگر کھوج کھوجائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا گن دئے وکھائییا۔ آد پُرکھ ہر شبد جنایا، دھر دی بانی بان الا۔ اپنا بھیو آپ کھلایا، نرگن نرگن لئے سمجھا۔ نو نو چار سیو کھایا، جگ چوکڑی ویس وٹا۔ چاروں کنت وند وندایا، چارے لیکھا رہیا گنا۔ چارے وید رہے جس گایا، چار ورنان راگ الا۔ چارے بانی بھیو کھلایا، چارے جگ ایکا رنگ رنگا۔ نو نو گیڑا دئے دواوا، نو کھنڈ چرنان ہیٹھ دبا۔ گر اوتار سیو کھایا، پنچ

تت کایا چولا جگت ہنڈھا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھایا، نرمل جوتی جوت ٹکا۔ سنت ساجن لئے ملایا، ست ستوادى درس دکھا۔ گرمکھ
 گر گر گود بہایا، گر گر گیان اک درڑا۔ گرسکھ ساچا سنگ نہایا، ساچی سکھیا اک درسا۔ لکھ چوراسی پھول پھلایا، گھٹ گھٹ اپنا
 آسن لا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ بندھن دئے تڑایا، توڑنہارا بے پرواہ۔ کوئن روپ انوپ وٹایا، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ شاہ کنگال آپ
 اکھویا، نردھن سردھن ویس وٹا۔ سرشٹ سبائی مؤل چکایا، لیکھا اپنی گنت گنا۔ ابناشی کرتا بھل کدے نہ جایا، ابھل اک بے پرواہ۔ نو
 نواپنے کنڈے تول تڑلایا، نام کنڈا ہتھ اٹھا۔ برہمنڈاں کھنڈاں کھوج کھجایا، لوآن پڑیاں پھیرا پا۔ جیرج انڈاں ویکھ وکھایا، اُتہج سیٹیج پردہ
 دئے چکا۔ جگ چوکرى پندھ مکایا، گیڑا گیڑے وچ رکھا۔ کلجگ اتم ویس وٹایا، گر اوتار دین صلاح۔ پُرکھ ابناشی نرگن زرویر جوتی
 جامہ ویس وٹایا، دو جہاناں بنے ملاح۔ پورب جہاں ویکھ وکھایا، پورب لہنا ویکھے تھاون تھان۔ تھان تھنتر اپنے رنگ رنگایا، جگت
 بسنتر دئے بوجھا۔ ایکا منتر نام درڑایا، ایکا اکھر دئے پڑھا۔ سو پُرکھ نرنجن میل ملایا، ہنگ برہم میل ملا۔ اتم انتر لیکھ چکایا، نیج اتم
 کھوج کھجا۔ ساچی سیجا سو بہا پایا، جگت دوارا پندھ مکا۔ انحد نادى ناد وجایا، دھن اتمک دئے سنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا بہانا دئے وکھا۔ ہر بہانا بلوان، وشنوں برہما شو ہر جنائیا۔ جگ چوکرى جھلے مات نشان، لوک پرلوک وچے ودھائیا۔
 کرے کھیل دو جہان، دوئے دوئے روپ آپ پرگٹایا۔ نرگن سرگن گن ندھان، گن اوگن اپنے وچ رکھائیا۔ نام جنائے دھر فرمان، سچ سندیشہ
 آپ الاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویس اینکا آپ دھرائیا۔ ویس اینکا اک اکلا، آد جگاد دھرائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ
 دوارا سچ محلہ، سچکھنڈ نواسی اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی نور نوری اللہ، الہی نور آپ اکھوائیندا۔ اپنا نور کر بسملا، بسمل اپنی دھار
 چلائے اللہ، عالمین ویکھ وکھائیندا۔ ایکا کلمہ ایکا چلہ، اک امام ہتھ اٹھائیندا۔ چوڈاں لوک ویکھے تڑلا، چوڈاں طبقات پھیرا پائیندا۔ لیکھا
 جانے بستر نیلا، نیلی دھار پار جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رنگ آپ وکھائیندا۔ اپنے رنگ ہر رنگ راتا،
 رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ لیکھا جانے دوس راتا، دائی دایا سیو کھائیا۔ پرم پُرکھ بن پُرکھ بدھاتا، پُرکھ پُرکھوتم کھیل کھلایا۔ جگ
 چوکرى سناوندا آیا اپنی گاتھا، گر اوتار سیوا لایا۔ بھگتاں بنیا پتا ماتا، ساچے سنتاں گود بہائیا۔ گرمکھاں دیوے نام داتا، گرسکھ خالی

کھئے رہن نہ پائیا۔ ناتا توڑے ذاتاں پاتاں، ورن گوت نہ کھئے وڈیائیا۔ من مت کڈھ نار کمذاتا، کنت سہاگ دئے وکھائیا۔ جنم جنم دا پورا
 کرے گھاٹا، ست پُرکھ نرنجن ہتھ وڈیائیا۔ امرت آتم دیوے باٹا، نجر جہرنا آپ جہرائیا۔ چرن کول وکھائے ساچا ہاٹا، چوڈاں لوک سیس
 جھکائیا۔ آتم سیج سہائے ساچی کھاٹا، برہم پاربرہم ملائیا۔ ہرجن ہر ہر جوڑے ناتا، نہ کوئی توڑے توڑ ٹرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آد آنت اپنی کھیل کھلائییا۔ آد آنت ہر کھیل کھلاؤنا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ وشنوں اٹھ اٹھ راہ تکاؤنا، برہما نیتر نین
 اٹھائیندا۔ شنکر ہتھ ترسول سٹاؤنا، باسک تشکا ویکھ وکھائیندا۔ کروڑ تنیسا منگل گاؤنا، سُرپت راجا اند نال رلائیندا۔ پُرکھ ابناشی
 رُوپ دھراؤنا، گن گندھرب سرب جس گائیندا۔ کِنر جچھپ ناچ نچاؤنا، در گھر ساچا اک سہائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جوتی
 نور اک چمکاؤنا، رو سس سیس جھکائیندا۔ شبد انادی ایکا گاؤنا، چارے وید مُکھ صلاحندا۔ پرانی پران میل ملاؤنا، پُران اٹھاراں
 رنگ رنگائیندا۔ ایکا منتر گیان درڑاؤنا، اٹھاراں دھیائے گیتا ویکھ وکھائیندا۔ ایکا سُرپی رام ملاؤنا، جنک سپتری بھیو چکائیندا۔ ایکا
 بنسری نام وجاؤنا، مُکند منوبہر لکھی نرائن اپنی کھیل کھلائییندا۔ گوپی ناتھ دِس نہ آؤنا، ترے لَوکی نندن ترے گن اپنا ناچ نچائیندا۔ کلمہ
 حق آپ پڑھاؤنا، مقالے حق کھوج کھجائیندا۔ شرع شریعت اک سمجھاؤنا، لاشریک رُوپ دھرائیندا۔ خلق خُدائی آپ اٹھاؤنا، مخلوق
 شکوک اک جنائیندا۔ ایکا منتر ست کراؤنا، نام ست آپ وکھائیندا۔ ایکا گر گر میل ملاؤنا، واہ واہ گر گر آپ اپائیندا۔ نرگن سرگن
 ویس دھراؤنا، سرگن نرگن وچ جھپائیندا۔ نرگن سرگن پھیر پرگٹاؤنا، سرگن نرگن بندھن پائیندا۔ شبد انادی ناد وجاؤنا، نو کھنڈ پرتھمی
 آپ سنائیندا۔ ستان دیپاں راہ وکھاؤنا، بھیو ابھید آپ جنائیندا۔ نرگن نرگن گھر گھر اندر پھیرا پاؤنا، کایا بنک پھول پھلائییندا۔ لکھ
 چوراسی وچوں گرُمکھ ساچا آپ اٹھاؤنا، آپ اپنا میل ملائییندا۔ سچکھنڈ دوارے بھڑ بہاؤنا، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ رائے دھرم دا
 لیکھ چکاؤنا، چتر گیت نہ حساب وکھائیندا۔ لاڑی مؤت نہ آنت پرناؤنا، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ پھڑ پھڑ کاگوں ہنس بناؤنا،
 سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چکائیندا۔ وشنوں ہنسا اک بناؤنا، سِری بھگوان سیو کھائیندا۔ دو جہاناں ایکا ناؤں گاؤنا، لکھ
 چوراسی آپ پڑھائیندا۔ سچ سندیشہ دیوے اُنجا پونا، پون سواسی ویکھ وکھائیندا۔ ہر کا بھانا جانے کونا، ہر کا بھیو نہ کھئے جنائیندا۔

جن بھگتاں کئے اونا گونا، اون گون نہ کئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت اپنا بندھن پائیندا۔ آد آنت ہر ہر بندھن، لکھ چوراسی بندھ بندھائیا۔ ہرجن مستک لائے نام چندن، تلک للائی ویکھ وکھائیا۔ ایکا دیوے پرمانندن، نجانند سہج سکہدائیا۔ نام جنائے سہاگی چھندن، گیت گوبند اک الاٹیا۔ مٹکھ جیو بھاگاں مندن، من کا بھرم نہ کئے چکائیا۔ ستگر پورا سدا بخشنندن، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ لکھ چوراسی توڑے پھندن، جو جن رہے سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگونت، ساچے سنت لے ملائیا۔ ساچے سنتن ہر ہر میلا، جگ کرتا آپ کرائیا۔ جگا جگنتر گرو گرو چیلا، گر چیلا روپ وٹائیا۔ سدا سہائی سجن سہیلا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، تھت وار نہ کئے وکھائیا۔ وسنہارا دھام نویلا، کلجگ اتم نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ اچرج کھیل آپے کھیلا، خالق ویکھے خلق خدائیا۔ جوت نرنجن چاڑھے تیلا، نور ظہور سگن منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے تھائوں تھائیا۔ ہرجن ہر ہر جان دا، جگا جگنتر کار۔ بھگت وچھل کھیل سری بھگوان دا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ لیکھا جانے گن ندھان دا، گن ندھان سچی سرکار۔ گرمکھ ورا ہر رنگ مان دا، جس جن بخشے چرن پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کرے ساچی کار۔ ساچی کار کردا آیا، جگا جگنتر بے پرواہ۔ بھگت بھگونت وردا آیا، تھر گھر ساچے کرے صلاح۔ سنت سہیلے بھڑدا آیا، نام بندھن ایکا پا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھدا آیا، شبد سروپی بن ملاح۔ اپنے اندر آپے دھردا آیا، اپنی ہتھیں کُنڈا لاه۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لے اٹھا۔ ہرجن ہر ہر آپ اٹھاؤنا، دوس رین پرہات۔ آتم دیا جوت جگاؤنا، درس دکھائے اک اکانت۔ ساڈھے تین ہتھ سہیا تیرا وقت چکاؤنا، پُرکھ ابناشی بنیا پت مات۔ ستجگ نیہاں مات لگاؤنا، ست ستوادی دیوے دات۔ ساچا بیا بیج بجاؤنا، پھل پھلواری ویکھے ڈال پات۔ امرت پھل اک لگاؤنا، چار ورن بنائے ایکا ذات۔ ایکا دو جا بھیو مٹاؤنا، کلجگ مٹے اندھیری رات۔ گھٹ گھٹ آنتر ہر ہر نظری آؤنا، رسنا جہوا گائے ساچی گاتھ۔ من کا منکا آپ بھواؤنا، من من ہی اندر مارے جہات۔ جن جن کا روپ آپ وٹاؤنا، جن جنی ویکھے کھات۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے سچ نجات۔ دیوے نجات ستگر پورا، سوتردھاری

وڈ وڈیائیا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑا، کوڑی کریا رہن نہ پائیا۔ جس جن چرن بخشے مستک ساچی دھوڑا، جوت للاٹ کرے رُشنائیا۔ گھٹ اندر ٹورو ٹورا، اگیان اندھیر دئے گوائیا۔ در میلا سُرپر سُرورن سورا، جودھا سُرپر آپ اکھوائیا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر حاضر حضورا، نہ مرے نہ جائیا۔ سمرتھ پُرکھ سرب کلا بھرپورا، عقل کل ہر وڈیائیا۔ گُرْمکھاں وسے نیڑن دورا، دور نیڑ نہ کھئے جنائیا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھا، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ تیج بہان تیرا تیج نورا، نور نورا نہ نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دوآ دوآ ایک، ایک رنگ رنگائیا۔ دوآ ایک ایک رنگ، زرگن سرگن میل ملایا۔ زرگن سیجا آتم پلنگ، سرگن ساچی رہیا ہنڈھایا۔ ہر کا ناؤں نام مردنگ، گرہ مندر آپ وجایا، جگت دوارا مُکیا پندھ، گھر گھر پریشور پایا۔ کایا سینتل خوشی بند بند، بندی چھوڑ دیا کمایا۔ آد آنت ننگی ہونے نہ کند، گر ستگر ہونے سپایا۔ نانا ٹٹا جیرج اند، اُتہج سینج موہ چُکایا۔ چرناں ہیٹھ دبایا آپ برہمنڈ، پارہم پرہہ ویکھ وکھایا۔ گاؤنا گیت سہاگی چھند، آتم پرماٹم لے پرناپا۔ لیکھا چُکے بتی دند، تیس بتیس کھوج کھجایا۔ جگت جگت جوگ جُگا جُگنتر گیا ہنڈھ، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ گُرْمکھ گُرْمکھ گر ستگر ملیا سدا بخشند، بخشش اپنی دئے کرایا۔ دوس رین پرمانند، چنتا سوگ روگ دکھ نیڑ نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آتم دیوے برہم گیان، برہم ویتا اپنے رنگ رنگایا۔

★ ۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی شو سنگھ دے گرہ شیخ سر جموں ★

مَاس جنم لیکھا چُکے مانو، ہرجن ہر ہر دیا کھائیندا۔ ہرجن میلے روپ دھر دھر باون، بل اپنا آپ وکھائیندا۔ دو جہاناں بنے ضامن، دُھردرگاہی سیو کھائیندا۔ زرگن سرگن پھڑائے دامن، ایک پلو آپ وکھائیندا۔ کلجگ کوڑ کُڑیارا میٹے راون، رام راما کھیل کھلائییندا۔ امرت میگھ برسے ساون، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ لیکھا چُکے آون جاون، آون جاون پندھ مُکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مَاس جنم لیکھے لائیندا۔ مَاس جنم چُکے لیکھا، گر ستگر آپ چُکائیا۔ ہرجن ہر ہر اپنے نیتر پیکھا، جگت نین نہ کھئے وڈیائیا۔

سیوک سیوا جانے برہما وشن مہیش گنیشا، در درویشا پھیرا پائیا۔ ویس انیک کریا ویسا، انک کل بے پرواہیا۔ ہرجن ہر ہر سدا سد آدیسا، نو نو اپنا سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مانس جنم لیکھے لائیا۔ مانس جنم لیکھے گیا لگ، ہر سجن آپ لگایا۔ ملیا میل سورے سرگ، در گھر ساچے سوہیا پایا۔ ترے کال درسی ترے گن میٹے آگ، اگنی تت نہ کھتے جلا یا۔ ہنس سرورر ٹہائے کگ، کبدھ ڈومنی میٹ مٹایا۔ جام پیائے امرت مد، نام پیالہ ہتھ اٹھایا۔ جگت وکارا دیوے بدھ، بدھگ اپنے گلے لگایا۔ سجن سہیلے ہر ہر سد، سچ سندیشہ نام سُنایا۔ جگت جنجال وچوں کڈھ، آپ اپنا بندھن پایا۔ نانا ٹٹا اندھیری کھڈ، ڈونگھا ساگر وہن نہ کھتے وہایا۔ زرویر جنائی وشنوں جد، ہنس سرینسا آپ بنایا۔ جگت واسنا پار کنارہ حد، ہر مندر ہرجن ہر ہر میل ملایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مانس جنم دئے سمجھایا۔ مانس جنم نو نو دھار، نرگن سرگن آپ چلائی۔ اک اک کھیل کرے سرکار، دوئے دوئے روپ انوپ وٹائی۔ تیجا لوئن کھول کواڑ، چوتھے پد کرے رسائی۔ پنچم میلا پُرکھ نار، ناری کنت آپ ہو جائیا۔ چھیویں چھپر چھن تون وسیا باہر، محل اٹل بیٹھا آسن لائیا۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن سانجھا یار، لکھ چوراسی ویکھ وکھائی۔ اٹھان تتان دئے آدھار، آپ اپنی دیا کھائی۔ نو در لیکھا جانے سرب سنسار، نو نو لیکھا اپنے ہتھ رکھائی۔ دہ دشا کرے وچار، دہ سر راون مار ہنکار، آتم برہم دئے آدھار، نرگن جوتی جوت ملایا۔ کایا کنچن کوٹ گڑھ ویکھ ویکھنہار، ڈونگھی گندر جگت بھوری ساگر ترے ترینہار، آر پار اپنے ہتھ رکھائی۔ گرمکھ سجن لئے ابھار، جوتی جاتا ہر نرنکار، جیون جگت بھگت اپنے ہتھ وڈیائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مانس لیکھا دئے چکائی۔ مانس لیکھا آپ چکاؤنا، ہرجن ساچا میل ملایا۔ جنم مرن دا روگ مٹاؤنا، چنتا سوگ نہ کھتے وکھایا۔ سوہنگ ساچا جاپ چپاؤنا، پاربرہم پاربرہم ایک رنگ رنگایا۔ ڈرمت میل دھو نرمل آپ کراؤنا، امرت جل سینچ ہریا آپ کرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مانس جنم ویکھ وکھایا۔ مانس جنم لکھ چوراسی دھارا، چار کھانی ونڈ ونڈائی۔ نو نو جنم وچ سنسارا، اجنا روپ وٹائی۔ گن اوگن کرے نہ کھتے وچارا، سنسا روگ نہ کھتے مکائی۔ لیکھا لکھت جانے نہ جیو گوارا، لکھنہارا دس نہ آئی۔ واک بھوکھت نہ کرے کھتے وچارا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائی۔ بن ستگر پورے کھتے نہ اترے پارا، کوڑی کریا کلجگ بندھن اک وکھائی۔ سرب

جیاں دا اک داتارا، سو پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہیا۔ کلجگ پرگٹے اتم وارا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ دوسر تگے نہ کھئے سہارا، سیس جگدیش نہ کیسے جھکائیا۔ کرے کھیل سب توں نیارا، نرویر روپ وٹائیا۔ ایکا حکمی حکم ورتے ورتارا، حکمے اندر رکھے سرب لوکائیا۔ ایکا کھنڈا نام تیز کٹارا، برہمنڈاں آپ چمکائیا۔ ہرجن ساچے کرے پیارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مانس لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ مانس مانکھ اتم ذات، لکھ چوراسی آپ جنائیندا۔ آد آنت پُچھے وات، سنت ستگر ویکھ وکھائیندا۔ جس جن جنائے اپنی گاتھ، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اک دوارا وکھائے ساچا ہاٹ، ونج ونجارا ایکا نظری آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مانس جنم اپنے لیکھے دھر، دھرنی دھرت دھول آپ سہائیندا۔ مانس جنم دھرنی دات، دھول وڈی وڈیائیا۔ پوت سپوتا بخشے کملاپات، کول نین نین مٹکائیا۔ اتم رکھے اپنی ذات، جوتی جاتا اک شہنشاہیا۔ سنت کنت بھگونت پُچھے وات، آد آنت وسر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ویکھے بے پرواہیا۔ ہرجن ویکھ مانس جنم، پورب لیکھا آپ مٹکائیا۔ نو نو ویکھے کریا کر، کرم کانڈ آپ سمجھائیا۔ ست سنتوکھ ایکا دھرم، دھر دی بانی بان لگائیا۔ بن ہر اور نہ کھئے برن، جگت برن نہ کھئے لڑائیا۔ جس جن بخشے ساچی سرن، گرہ مندر اک وکھائیا۔ ناتا تھے جنم مرن، مرن جنم وچ نہ آئیا۔ کریا کرے کرنی کرن، کرنی کرتا کرت کھائیا۔ گرمکھ گرسکھ ہرجن ہر بھگت سچ دوارے ورن، سچکھنڈ دوارا اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مانس جنم پندھ مٹکائیا۔ مانس جنم مکے پندھ، پاندھی پندھ نہ کھئے وکھائیندا۔ رسنا گاؤنا ایکا چھند، چھند سہاگی آپ جنائیندا۔ رسن تجاؤنا جگت وکارا گند، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ اک جنائے پرمانند، نیج اتم ویکھ وکھائیندا۔ مانس جنم خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ توڑ ٹڑائیندا۔ گھر نرگن نور چڑھائے چند، جوتی نور نور چمکائیندا۔ ہرجن ہر ہر سدا بخشند، کر بخشش پار کرائیندا۔ مانس جنم نہ ہونے بھنگ، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ہرجن دیوے جیا دان، اتم پر ماتم اپنا بندھن پائیندا۔

ہیرا پھیرا چُکیا وقت، ہر سَتگر آپ چُکائیا۔ نانا توڑے نالوں جگت، جُگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ گُرسکھ بنائے ساچے بھگت، بھگتی سیوا آپ کھائیا۔ لیکھے لائے بوند رکت، پاربرہم بے پرواہیا۔ داسی داس آد شکت، در در گھر گھر پھیری پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن لیکھا دئے سمجھائیا۔ ہیرا پھیرا چُکیا، چُکاونہار کرتار۔ گُرمکھ ساچا ویلا ڈھکیا، ہرجن میلے اپنی وار۔ سینگھ شیر شیر ہو کے بکیا، نوکھنڈ مار بھبکار۔ نو سؤ چُرانوی چو کڑی جُگ جو رہیا لُکیا، اتم پرگٹ ہویا وچ سنسار۔ آون جاون ہیرا پھیرا پیندا مُکیا، ہر جو ہر ہر پاوے سار۔ مات گرہ نہ ہوئے اُلٹا رُکھیا، جس جن دیوے درس دیدار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے اُدھار۔ ہیرا پھیرا چُکیا ویلا، ویلا وقت آپ جنائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا سجن سہیلا، ست ستوادی ساچی دیا کھائیا۔ ایک رنگ رنگائے گرو گُریلا، گر چِیلا روپ دھرائیا۔ سچکھنڈ نواسی وسنہارا دھام نویلا، ہرجن ساچے دھام بہائیا۔ آون جاون دھرم رائے دی کئے جیلا، بخشے چرن سرن سچی سرنائیا۔ جوت نرنجن چاڑھے تیللا، گرہ مندر وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے اُٹھائیا۔ ہیرا پھیرا جگت مُکیا، ہر سجن دیا کھائیندا۔ ہرجن ساچا آپ جگایا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ اتم پر ماتم جوڑ جڑایا، نیج اتم کھوج کھجائیندا۔ باطن جمال آپ درسایا، نورو نور نور درسائیندا۔ شبد اگتی بندھن پایا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ مستک بگا چندن نام لگایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ ہیرا پھیرا گیا مُک، سو پُرکھ نرنجن آپ مُکائیا۔ گُرمکھ گر گر اپنی گودی چُک، درگاہ ساچی دئے بہائیا۔ نرگن نرویر رہیا ٹٹھ، اتوٹ اٹ وڈی وڈیائیا۔ ہرجن بنائے ساچے ست، ابناشی اچت سیو کھائیا۔ جگت سہنجنی ہوئی رت، پت ڈالی پھل مہکائیا۔ لیکھا جانے کایا پنج تت بُت، ترے گن ویکھے تھاون تھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ہیرا پھیرا مُکیا پندھ، پاندھی اپنا پندھ مُکائیندا۔ ہرجن ہر ہر سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان ننگی ہون نہ دیوے کنڈ، سپس جگدیش ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے جیو پندھ، برہمنڈ کھوج کھجائیندا۔ امرت دھارا بخشے ساگر سندنہ، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ گُرسکھ بنائے ساچی بند، ست انادی ناؤں دھرائیندا۔ راہ تگے کروڑ تپسا سُرپت راجا اند، وشن برہما شو دھیان لگائیندا۔ داتا دانی گرہ مندر گنی گھند، گُرمکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ پھندن آپ کٹائیندا۔ ہیرا پھیرا جگت راہ، جاگرت جوت جوت رُشنائیا۔ صاحب سَتگر سچ سُلطانا
 بن ملاح، بھو ساگر پار کرائیا۔ شبدی شبد سَت صلاح، نیش اکھ نام پڑھائیا۔ غریب نائیاں پکڑے بانہ، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔
 سدا سہیلا اک اکیلا سیس جگدیش دیوے ٹھنڈی چھاں، سمرتھ اپنی دیا کھائیا۔ جن بھگتاں بنے پتا ماں، جگا جگنتر ویس وٹائیا۔ پھڑ پھڑ
 ہنس بنائے کار، کاگوں ہنس اڈائیا۔ نتھوویاں دیوے ساچا تھان، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ کرے کرائے سچ نیاں، شاہ پاتشاہ سچا
 شہنشاہیا۔ ڈبڈے پاتھر لے ترا، جس پاپن چرن چھہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہیرا پھیرا دے چُکائیا۔ ہیرا پھیرا
 کرے نہ قادر، قُدرت اپنی کھیل کھلائییا۔ آد جگادی ایکا صابر، صدق صبوری سچ سمجھائیا۔ ایکنکارا پدر مادر، رُپ انوپ آپ درسائیا۔
 اپنا ناؤں سُنائے دادر، درُود اک پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لے سمجھائیا۔ ہیرا پھیری جگت اکھاڑا،
 ہر ساچا آپ لگائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی اگنی جوت لگائے بہتر ناڑا، تتوت آپ پرگٹائیندا۔ چار کُنٹ ہاباکار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔
 جوٹھ جھوٹھ ویکھ پسارا، کرے کھیل ہر کرنیہارا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ کلجگ رووے زارو زارا، اُچی کوکے کرے پُکارا، چاروں کُنٹ
 نین اٹھائیندا۔ نہ کوئی دیسے میت مُرارا، ناتا تٹا سنگ محمد چار یارا، اللہ رانی نین شرمائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ راہ تکے پروردگارا، خلق خُدائی
 سانجھے یارا، کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ نوبت وجائے اپنی وارا، صحبت ویکھے وچ سنسارا، اُلفت جگت نہ کھئے وڈیائیا۔
 چاروں کُنٹ دھواں دھارا، سچ سچ نہ کھئے اُجیارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر گھر ویکھے سرب لوکائیا۔ ہیرا پھیرا
 جگت لوکایا، لک لک ہر ہر کھیل کھلائییندا۔ اپنا پردہ آپ چھپایا، نیتر لوچن نین، دس کیسے نہ آئیندا۔ کلجگ کوڑ کُریارا کوڑے دھندے
 لایا، سچ سچ نہ کھئے جنائیندا۔ آتم اندھے ساچا مارگ نہ کیسے دکھایا، خاکی بندے خاک ملائییندا۔ چند نو چند نہ کیسے چڑھایا، چاروں
 کُنٹ اندھیرا چھائییندا۔ سد بخشند پھیرا پایا، بیہو ابھید آپ چھپائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہیرا پھیرا جگت
 جنائیندا۔ ہیرا پھیرا جگت جگ کار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ ہنکاریاں دیوے گڑھ ہنکار، آشا ترشنا نال ملائییا۔ مایا ممتا کرے
 شنگار، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار تن بستر اک پہنائیا۔ جوٹھ جھوٹھ کجَل دھار، لکھ چوراسی کرے وچار، نو نو اپنا رنگ رنگائیا۔

بھرے بھلے جیو گوار، گھٹ گھٹ اندر ہوئے وبھچار، ست سروپ نہ کھئے درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہیرا پھیرا
 ویکھے سرب لوکائیا۔ ہیرا پھیرا جگت ناتا، ترے گن بندھن پائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر بیٹھا رہے اک اکانتا، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔
 روپ وٹائے بوہ بدھ بھانتا، رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ شبدا اگمی گائے گاتھا، گاونہارا دس نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی چلائے راتھا، رتھ رتھوہی
 سیو کھائیندا۔ جیو جنت لہنا دینا جانے مستک ماتھا، پورب جنم پھول پھلائیندا۔ جس جن جنائے اپنی پوجا پاٹھا، ایشٹ دیو آپ
 اکھوائیندا۔ لہنا دینا چکے تیرتھ تاٹا، سر سروور آپ نہائیندا۔ بھاگ لگائے کایا ماٹا، گھر مندر سوہیا پائیندا۔ نرگن جوت جگائے للاٹا، اندھ
 اندھیر مٹائیندا۔ آتم سہائے ساچی کھاٹا، سو پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ جنم جنم دی چکے واٹا، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ ہیرا پھیرا نہ
 آئے گھاٹا، ساچے گھاٹ آپ چڑھائیندا۔ لہنا دینا چکائے ہاتھو ہاتھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا مارگ آپ وکھائیندا۔ اپنا
 مارگ لائے سدھ، سدھ سادھک سیو لگائیا۔ آپے جانے اپنی بدھ، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ چرن داسی نو نو ندھ، دس اٹھ بیٹھی
 سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لئے وڈیائیا۔ اٹھ دس داسی داس، سیوک سیوا سچ جنائیندا۔
 نو نو رکھے چرن داس، چرن چرناں ہیٹھ دباہیندا۔ آتم جوت برہم پرکاش، پاربرہم سمجھائیندا۔ نیج گھر آتم نیج نیج واس، نیج نیتر ویکھ
 وکھائیندا۔ پردہ چکے پرتھی آکاش، گگن منڈل سوہیا پائیندا۔ رو سس رکھن آس، نیتر نین سرب اٹھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ انباش،
 انباشی کرتا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچا کھیل کھلائیندا۔ ساچا کھیل ستگر گھر، گر گرمکھ
 آپ کرائیا۔ نرہو چکائے بھ۔ ڈر، جگت بھیانک روپ نہ کھئے وٹائیا۔ امرت سر نہائے آتمک سر، سروور ساچا اک وکھائیا۔ آد جگاد نہ ہووے
 بند در، در دروازہ اک کھلائیا۔ کاگوں بنس دیوے کر، ڈرمت میل دھوائیا۔ سرتی ملے شبدی ور، شبدا سرت ہوئے کرمائیا۔ دوہاں
 وچولا آپے بن، نرگن سرگن ویکھے تھاوں تھائینا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہیرا پھیری دئے مٹائیا۔ ہیرا پھیرا مکاون
 خاطر، نرگن نرگن روپ دھرایا۔ کلجگ جیو جو بیٹھے بن بن چاتر، مایا ممتا موہ بھلایا۔ گرمکھاں دیوے گھر گھر آدر، راتیں ستیاں لئے
 اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی سیوا آپ کھایا۔ ہیرا پھیرا کرے گوہند، اپنا بندھن آپے پائیا۔ جگت رکھائے اٹھ پھر

وچ چند، گرُمکھ اپنا رنگ دکھائیا۔ منمکھ لگائے اپنی نند، گرَسکھ گاون چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہیرا پھیری اپنی بنت بنائیا۔ ہیرا پھیرا ہر کا کم، بن ہیرا پھیری ہر کم کیسے نہ آئیندا۔ کیسے دیوے پون سواس دم، کیسے دیدے دم باہر کڈھائیندا۔ کرے کھیل ہڈ ماس نارٹی چم، پنج تت کایا جوڑ جڑائیندا۔ لیکھا جانے خوشی غم، ہرکھ سوگ بندھن پائیندا۔ آپے گھڑے آپے لئے بھن، گھڑن بھنہار آپ اکھوائیندا۔ آپے دیونہارا ڈن، رائے دھرم سیو لگائیندا۔ آپے گرَسکھ اُچائے ساچے جن، جن جننی سیو کمائیندا۔ آپے راگ سنائے کن، ناد انادی ناد وجائیندا۔ آپے من کا منکا پھیرے من، من منوآ آپ بندھائیندا۔ آپے جوت نرنجن چاڑھے چن، پرکاش پرکاش سمائیندا۔ آپے ہونے آتم اتھ، اندھ اندھیر آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ ہیرا پھیرا جگت جلايا، اگنی تت لگائیا۔ ہیرا پھیرا بھگت ترایا، لکھ چوراسی وچوں لئے اٹھائیا۔ ہیرا پھیرا جگ اٹھایا، جگ کرتا سچا شہنشاہیا۔ ہیرا پھیرا گرُمکھ اپنے رنگ رنگایا، رنگ مجیٹھی اک چڑھائیا۔ ہیرا پھیرا منمکھ جیو لکھ چوراسی گیڑا پایا، جوں اجونی کھیل کھلائیا۔ ہیرا پھیرا سنت ساجن لئے ترایا، آپ اپنا درس دکھائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر دوہاں وچولا بن کے آیا، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ڈھولا ایکا گایا، ساچا بولا بول الاٹیا۔ منمکھاں سن سن رولا پایا، گرُمکھ ورا خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے پار کرائیا۔ ہرجن ساچا اترے پار، ستگر پورا پار کرائیندا۔ مانس جنم دیوے پیج سوار، مانس اپنے لیکھے لائیندا۔ ورن برن توں کرے باہر، آتم برہم اک درڑائیندا۔ نرگن کرم کرے وچار، نہکرمی آپ اکھوائیندا۔ ساچا دھرم وچ سنسار، گر چرن دھیان جنائیندا۔ ایکا اکھرا اونکار، نرنکار آپ پڑھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن جیو آدھار، ہنگ جیو روپ وٹائیندا۔ ایش جیو کھیل نیار، جگدیش ویکھ دکھائیندا۔ سوہنگ روپ ست پیار، آتم پرما تم جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہیرا پھیرا آپ کرائیندا۔ کر کر ہیر پھیر گرُمکھ جوڑ جڑایا، پُرکھ ابناشی بن ملاح۔ شبد اگنی گھوڑ چڑھایا، ست ستوادی گھوڑا رہیا دوڑا۔ نو نو اپنا پھیرا پایا، برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دبا۔ ساچا مارگ اک دکھایا، دو جہاناں پردہ لاه۔ منمکھ دس کیسے نہ آیا، کوٹن کوٹ بیٹھے راہ تکا۔ کوٹن کوٹ رہے جس گایا، رسنا جہوا سیو کیا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے سیس جھکایا، در درویش گل وچ پلُو پا۔ کوٹن کوٹ نیتر نین رہے سرمایا، نون سو اکھرا ایکا گیت

گیا سما۔ کوٹن کوٹ پتھر پوچ بیٹھے تلک لگایا۔ پرہے ملیا نہ بے پرواہ۔ کلجگ اتم دیا کمایا، پرگٹ ہٹے سچا شہنشاہ۔ آؤندا جاندا دس نہ آیا، اپنا مارگ کیسے نہ دئے جنا۔ ستجگ تریتا دواپر وچھڑیاں کلجگ لے ملایا، پورب لیکھا پنڈھ مُکا۔ ورن برن نہ کھئے رکھایا، ذات پات ناتا دئے تڑا۔ ہرجن ساچے لے جگایا، جاگرت جوت اک وکھا۔ کاغد قلم بھیو نہ رایا، چارے وید رہے جس گا۔ پُرکھ ابناشی ہٹے سہایا۔ ست سرُپ انو پ روپ دھرا۔ ہرجن ساچا میل ملایا، پنج تت کایا کھیڑا دئے وسا۔ آتر اپنا ڈیرہ لایا، سیج سہنجی سوہبا پا۔ امرت میگھ اک برسایا، کول ناہی پھل کھلا۔ انحد نادى ناد وجایا، تال تلواڑا آپ اٹھا۔ بودھ آگادھی شبد سُنايا، لیکھا لکھ سکے کھئے نہ۔ برہم پاربرہم ملایا، ایکا مندر دئے بہا۔ سیس جگدیش ہتھ رکھایا، ہتھ چکے کدے نہ۔ نام حدیث اک پڑھایا، ناؤں نرنکارا آپ جنا۔ یس یسا پنڈھ مُکایا، ہیرا پھیرا دیوے ڈیرہ ڈھاہ۔ سنجھ سویرا اک کرایا، سورج چن کر سُشنا۔ چار ورنان بیڑا دئے بٹھایا، کھتری براہمن شوڈر ویش بنائے بہین بہرا۔ نو کھنڈ پرتھی کھیڑا دئے وسایا، ستان دیپان پکڑے بانہ۔ ایکا منتر دئے سُنايا، سوہنگ ڈھولا آپے گا۔ جگت وچولا ویس وٹایا، چاروں کُنٹ پھیری پا۔ پردہ اوبلا دئے اٹھایا، نظری آئے آپے رام خُدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہ۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، ہیرا پھیرا جگت مُکائیا۔ نو نو چار ایکا رنگ رنگاؤنا، روپ رنگ ریکھ اک بنائیا۔ ساچا نام مردنگ وجاؤنا، گھٹ گھٹ سُنے سرب لوکائیا۔ آسو گھوڑے تنگ کساؤنا، سولان کلیاں آسن پائیا۔ برہمنڈ کھنڈ آپ دُڑاؤنا، لوآن پُریاں ویکھ وکھائیا۔ جیرج انڈ آپ اٹھاؤنا، اُتبھج سیتج دئے بلائیا۔ بھکھ ننگ جگت مٹاؤنا، دُکھیاں دُکھ رہے نہ رائیا۔ آتم سُکھ اک اُپجاؤنا، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ سوہنگ شبد سب نے گاؤنا، بھل رہے نہ رائیا۔ سیس جگدیش سرب جھکاؤنا، ساچا سجدہ ساچے ماہیا۔ کلمہ امام آپ پڑھاؤنا، نبی رسوُل دین گواہیا۔ قُطب غوث شیخ مُلا مُسائق پیر سرنی لاؤنا، سرنگت اک وکھائیا۔ بُرج ہنکاری سب دا ڈھاؤنا، مان ابھان دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان ہیرا پھیرا کھیلے کھیل، جگت اوڑی چال چلائیا۔

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی فرنگی رام دے گرہ ٹوتار والی جموں ★

ہر ٹھاکر ستگر دین دیاں، دین دیا آپ کھائیندا۔ لیکھا جانے جگت جنجال، ترے بھون دھنی ویکھ وکھائیندا۔ ناتا توڑے کال
 مہاکال، دھرمسال اک سہائیندا۔ لکھ چوراسی کر کر بھال، ہرجن ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ ہر بھگت اٹھائے ساچے لال، لال اٹھرا آپ
 اپائیندا۔ چرن پرتی ساچی نیتی دسے گھال، گھالی گھال لیکھے لائیندا۔ ایتھے اوتھے ہونے حل سوال، پٹی اور نہ کھٹے پڑھائیندا۔ دیپک جوتی
 ایک بال، اگیان اندھیر چکائیندا۔ شبدر سرؤپی دیوے ست دوشال، نام پردہ ہتھ اٹھائیندا۔ پھل لگائے کایا ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دین اپنے رنگ رنگائیندا۔ دین دیاں سرب گنوتتا، ہر سوامی وڈی وڈیائیا۔ ہرجن ویکھے
 ساجن سنتار، ستگر صاحب سچا بے پرواہیا۔ نام جنائے منیا منتا، نش اکھڑ کرے پڑھائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر مہا اکتھ اگت اگت،
 لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ جس جن بنائے ساچی بنتا، جگ جگ بیڑا ہتھ ترائیا۔ آتم آتر گڑھ توڑے ہونے بنکتا، مایا ممتا موہ چکائیا۔ میل
 ملاواں ساچی سنگتا، ستگر بخشے سچ سرنائیا۔ لیکھا جانے نانک انگدا، انگیکار آپ اکھوائیا۔ گرمکھ دوسر در نہ کھٹے منگدا، منگن در
 نہ کھٹے جائیا۔ ناتا تھے بھکھ ننگ دا، ترشنا تریپت آپ کرائیا۔ کرے کھیل سورے سربنگ دا، سورپیر سچا شہنشاہیا۔ گرمکھ ورلے نال
 مندا، لکھ چوراسی بھرے رہیا بھلائیا۔ جو گھڑیا سو بھندا، بھنہارا دس نہ آئیا۔ جیو جنت آپے ڈن دا، سادھ سنت لے ترائیا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دین دیاں ٹھاکر سوامی ہر کرتا اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ دین دیاں سری بھگوانا، گھر ساچے سوہیا
 پائیندا۔ بھگت وچھل نوجوانا، آد جگاد ویکھ وکھائیندا۔ شبدر انادی ست ترانہ، دھر دی بانی آپ لائیندا۔ لیکھا جانے دو جہانان، نرگن
 سرگن ویس وٹائیندا، نام ندھانا ہر فرمانا ہرجن ساچے آپ سنائیندا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک ناد دھن وجائیندا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک
 بنک سہائیندا۔ گرمکھان ہونے آپ مہربانا، مہربان دیا کھائیندا۔ آتم دیوے جیا دانا، جیون داتا آپ اکھوائیندا۔ سرتی ملے گوپی کاہنا،
 شبدری میلا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دین دیاں ٹھاکر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ دین دیاں ہر ہر ٹھاکر،
 جگت ٹھگوری کھٹے نہ پائیا۔ ایک نام رتی رتناگر، رتی رت ویکھ وکھائیا۔ نو نو ویکھے جگت ساگر، بھوری بھور رہیا سہائیا۔ گرمکھ ورلے

کرے کرم اُجاگر، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ نام ونجارا کرکے ونج سچ سوڈاگر، وست امولک اک ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دین دِیال دِیا کھائیا۔ دین دِیال سِری بھگونت، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ ہرجن میلا ہر ہر کنت، کنت سہاگی ویکھ وکھائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اُتر کدے نہ جائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دین اپنے رنگ رنگائیندا۔ دین رنگے ہر ہر رنگ، رنگ انڈٹھڑا آپ چڑھائیا۔ گھٹ گھٹ اُچائے نام ترنگ، تریا راگ ناد سُنائیا۔ نیج اتم اُچائے پرمانند، نجاند سہج سُکھدائیا۔ سو پُرکھ نرنجن لائے ایکا چھند، ہنگ برہم کرے پڑھائیا۔ آون جاون چُکے پنڈھ، لکھ چوراسی گیڑ کٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دین اپنے انگ لگائیا۔ دین دین لگائے انگ، دینا ناتھ وڈی وڈیائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ نو نو وچائے مردنگ، گرہ گرہ رہیا سُنائیا۔ ہرجن مندر آپے لنگھ، کھیوٹ کھیٹا کھاٹ ویکھے بے پرواہیا۔ ناتا تھے بتی دند، رسنا جہوا نہ کھئے وڈیائیا۔ نرگن نرور چڑھائے چند، نور نورانہ نور رُشنائیا۔ بندی توڑ توڑے بند، بندی خانہ رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دین دِیال دین اپنی گود بہائیا۔ دین دِیا کھائیندا، ہر سجن میت مُرار۔ کلجگ وچھڑے میل ملائیندا، جگ کرتا کر پیار۔ بہانڈا بہرم بھو بہنائیندا، گرھ توڑ جگت ہنکار۔ ساچا مندر اک وکھائیندا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ قلعے کوٹ اک سہائیندا، چھپر چھن دئے آدھار۔ نرگن جوت جوت جگائیندا، جوتی جاتا پروردگار۔ مانک موتی گُرمکھ آپ اُٹھائیندا، سرتی سوئی لئے اُٹھال۔ اکال مورت نظری آئیندا، دینا بندھپ دین دِیال۔ سچ مہورت اک سمجھائیندا، تھت وار کرے وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے بہال۔ ہرجن ساچا بہالیا، بہرم بھلیکھا کڈھ۔ دیوے نام اک سُکھالیا، جگت ترشنا دیوے وڈھ۔ ترے گن مایا توڑ جنجالیا، نام نشانہ دیوے گڈ۔ دوس زین کرے پرتپالیا، ہونے سہائی اندھیری کھڈ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دوس زین لڈائے لڈ۔ دوس زین ویکھ پرہات، گھڑی پل کھیل کھلائیا۔ گُرمکھ تیری اتم ذات، جوتی جاتا آپ بنائیا۔ ساچا میلا ہر رگھناتھ، رگھنس آپ ملائیا۔ لیکھا جانے ترے لوکی ناتھ، ترے ترے سنسا دئے مکائیا۔ ایکا مندر ایکا پوجا پاٹھ، ایشٹ گر دیو اک سمجھائیا۔ ایکا تیرتھ سروور تاٹ، تٹ کنارہ اک وڈیائیا۔ ایکا آد جگاد چلے ساتھ، وچھڑ کدے نہ

جائیا۔ ایک لہنا دینا چُکائے مستک ماتھ، بدھنا لیکھا ویکھے تھائوں تھائیا۔ اک چڑھائے ساچے راتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیا۔ ایک لیکھا جانے تھ آتھ، نو در ایک کھوج کھوجائیا۔ ایک مائس جنم پورا کرے گھاٹ، ساچا تولا تول ٹلائی۔ ایک نیڑے رکھے واٹ، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ ایک پُچھے اتھ وات، ساک سجن سین نہ کھئے سہائیا۔ ایک میٹے اندھیری رات، سنجھ سویر ایک رنگ وکھائیا۔ ایک میلا کھلاپات، ناری کنت لئے پرنائیا۔ ایک ور ست سہاگ، سہاگی رت آپ سمجھائیا۔ ایک ہنس بنائے کاگ، سر سروور آپ ٹھائیا۔ ایک جنم جنم دا دھووے داغ، دُرمٹ میل دئے دھوائیا۔ اک اُچائے ویراگ انراگ، اپنی تار ستار ہلائی۔ گُرمکھ تیرے وڈ وڈ بھاگ، تیری وڈیائی ہر جس گائیا۔ تیرا نام جگت چراغ، تیری جوت نور زُشنائیا۔ تیرا ناؤں آد جُگاد، وید شاستر سمتر رہے جس گائیا۔ تیرا میل موہن مادھو مادھ، مُکند منوہر لکھمی نرائن اپنے گلے لگائیا۔ تیرا روپ سنتن سادھ، تیرا گھر بھگت سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دین دیال سرب گنوتنا، لیکھا جانے آد اتنا، ہرجن ساچے لئے ملائی۔ میل ملاوا ہر ہر سجن، دُھر مستک ویکھ وکھایا۔ دو جہاناں والی آیا پردے کجن، نرگن نرگن روپ دھرایا۔ ایتھے اوتھے ساچا سجن، سگلا سنگ وکھایا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن، ساچا مجن اک سمجھایا۔ کلجگ جیو ترے گن مایا دجھن، اگنی آگ اک لگایا۔ جو گھڑیا سو اتھ بھجن، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دین دیال بھئے سہایا۔ دین دیال سدا سہاک، صفتی صفت وڈی وڈیائی۔ سرب جیاں دا ایک نایک، نایک ویکھے سریشٹ لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اچرج ریت پن گُردوار مندر مسیت مات چلائی۔

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی سردار سنگھ میہر سنگھ کیرپا رام دے گرہ شیخ سر جموں ★

گُرمکھ تصویر ہر ہر تسبیح، مٹاسب جگت دئے مُکائیا۔ پائے نام زنجیر لیکھا چُکے فارسی عربی، ایک اکھڑ نام وڈیائی۔ امرت آتم بخشے نیر ناتا تھے گرمی سردی، سانک ست ست ورتائیا۔ چوٹی چاڑھ پھڑ آخیر، سرت سوانی بھئے بردی، ایک بندھن گر گر پائیا۔ بؤے ہنگتا کڈھے پیڑ، جگت ویراگن پھرے ڈردی، نام کھنڈا اک وکھائیا۔ ہرجن ہر ہر دیوے دھیر، بوجھ بوجھائے اپنے گھر دی، گھر

گھر وچ میل ملائیا۔ دیوے بدل تقدیر، تدبیر کلا رکھے سدا چڑھدی، تقصیر آپ مٹائیا۔ جگت مؤت بن دُباگن لکھ چوڑاسی نال جو رہی لڑدی، ہرجن تیرے چرناں ہیٹھ دبائیا۔ ویکھو کھیل پُرکھ اکال ایکا نر دی، سرِشٹ سبائی ویکھے تهاؤں تھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مُصوّر بنے ساچا ماہیا۔ بنے مُصوّر تخت نواسی، شاہ پاتشاہ رُپ وٹائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناشی، پُرکھ پُرکھوتم ویکھ وکھائیندا۔ نُور نُورانہ گھنک پُر واسی، گھن اپنا رُپ دھرائیندا۔ نو سؤ چرانوے چوکڑی جُگ بنیا رسیا بنواسی، اتم اپنا رُپ پرگنائیندا۔ دو جہاناں ویکھے کھیل تماشی، اپنا کھیل کھلائیندا۔ ہرجن ہر ہر پوری کرے آسی، آس نراس آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رُپ آپ دھرائیندا۔ آپے مُصوّر دئے دھرواسا، تصویر تصویر وچ بنائیا۔ کایا بنک کر پرکاشا، گرہ مندر کھوج کھوجائیا۔ نیج آتم نیج گھر کر کر واسا، نیج نیتر دئے کھلائیا۔ لیکھا چُکے پون سواسا، پون پونا میل ملائیا۔ بھگت بھگونت بنیا رہے داسی داسا، جن ہر تیری سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو دئے کھلائیا۔ کھچے تصویر بن مُصوّر، طالب طلب آپ رکھائیندا۔ کرے کھیل گہر گن گور، گن ندھان ویکھ وکھائیندا۔ دوسر کھئے نہ جانے اور، بھیو ابھید نہ کھئے کھلائیندا۔ لہنا چُکے کایا گور، ڈُونگھی بھوری پھول پھلائیندا۔ مائس جنم جائے سور، جس جن آنتر میل ملائیندا۔ اٹھے پھر بنیا رہے بھور، گرمکھ پھل آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے رنگ آپ سمائیندا۔ گرمکھ اپنے اندر واڑ، اندر باہر آپ ہو جائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ نو سؤ چرانوے چوکڑی جُگ گاؤندے رہے گر اوتار، رسنا جہوا مات بلائیا۔ بے آنت بے آنت بے آنت رہے پکار، نیوں نیوں بیٹھے سیس جھکائیا۔ سچکھنڈ وسے اک نرنکار، در دربارے سوہا پائیا۔ تخت نواسی ہر سیکدار، دُھر فرمانا حُکم جنائیا۔ تھر گھر ویکھے آپ کواڑ، بند دوارا آپ کھلائیا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ محل اٹل اُچ منار، شاہ پاتشاہ بیٹھا آسن لائیا۔ نہ کوئی دپسے چویدار، جگدیش سیس نہ کھئے جھکائیا۔ نرگن نرگن ہو اُجیار، نُور نُورانہ ڈگمگائیا۔ سرگن کرے اپنی کار، دھئے دھئے اپنا کھیل کھلائیا۔ جُگ جُگ ایشٹ دھرے وچ سنسار، جیو دریشٹ آپ سمجھائیا۔ بنے وشیشٹ راما ادھار، رام رام آپ اکھوائیا۔ کرے کام ڈُونگھی غار، نہکرمی کرم وڈیائیا۔ بنے شام میت مُرار، گھنٹیا بنسری اک اٹھائیا۔ نٹیا چلائے وچ سنسار، ساچا سٹیا

ساچا ماہیا۔ بہیاں پکڑے گرور گردھار، آپ اپنے انگ لگائیا۔ آد شکت مٹیا ویکھے ایکا وار، ایکا رُوپ انُوپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی دھار بندھائیا۔ نرگن سرگن ایشٹ دیو، دیو آتما آپ اکھوائیندا۔ سرب گنوتا جانے ساچی سیو، سیوک سیوا نام پرگٹائیندا۔ ہنگ برہم لگائے سیو، سوئم اپنی کل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رُوپ آپ پرگٹائیندا۔ رُوپ انُوپا سرگن دھار، پنج تت دئے وڈیائیا۔ گر گر ہر ہر لے اوتار، ہر ہر گر گر رُوپ وکھائیا۔ پیر پیغمبر ہو اُجیار، نبی رسؤل ویکھ وکھائیا۔ کلمہ کلام کر اُجیار، اُچی کوک کوک الایا۔ ساچے مندر کھول کواڑ، ایکا حُجرہ دئے وکھائیا۔ نُوبت وجے سانجھے یار، ساکھیات آپ وجائیا۔ صحبت جانے سرب سنسار، لیکھا لیکھے تھائوں تھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ایشٹ گر وڈیائیا۔ ایشٹ گر سرب گن داتا، سرگن رُوپ دھرائیندا۔ گر گر ویکھے ایکو داتا، ایکا برہم سرب وکھائیندا۔ ایکا نام نرائن ناتا، بدھاتا جوڑ جُڑائیندا۔ ایکا گرہ ایکا کھاٹا، ایکا مندر سوہیا پائیندا۔ ایکا نام انادی انحد واجا، انتر آتم آپ وجائیندا۔ ایکا بودھ اک آگادھا، ایکا شبد راگ سُنائیندا۔ ایکا سدا سد وسادا، بسمل اپنا رُوپ وکھائیندا۔ ایکا کھیلے کھیل آد جُگادا، جُگ جُگ اپنی دھار چلائیندا۔ گرُمکھ وِرا لکھ چوڑاسی وچوں کاڈھا، جس جن اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر گر اپنا کھیل کھلائیندا۔ گر گر کھیل جگت جُگ، جاگرت جوت جوت رُشنائیا۔ کلجُگ اوڈھ رہی پُگ، نو نو لیکھا رہیا مُکائیا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، چنتا دُکھ نہ کھئے جنائیا۔ لیکھا جانے چوڈان لوک، پرلوک ویکھے تھائوں تھائیا۔ وشن برہما شو سُنائے اک سلوک، بھل رہے نہ رائیا۔ لکھ چوڑاسی دیوے جھوک، اپنی بنت آپ بنائیا۔ انت نو کھنڈ مٹائے قلعے کوٹ، کوٹی کوٹ گڑھ ٹُڑائیا۔ تن نگارے لائے ایکا چوٹ، گرُمکھ وِرا مات اُٹھائیا۔ جوتی شبیدی پاربرہم برہم اوت پوت، پُوت سپوٹا ایکا جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرُمکھ گرُمکھ آپ اُپائیا۔ اوت پوت گرُمکھ ناتا، گر گر میل ملایا، نو نو چار توڑیا جگت ناتا، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلایا۔ در در گھر گھر دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھایا۔ چوکڑی جُگ پُچھدا آیا واتا، وپس اینکا رُوپ وٹایا۔ چار چار جناؤندا آیا اپنی گاتھا، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ کلجُگ اتم کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، سمرتھ پُرکھ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لے

وڈیايا۔ ہرجن ساچے تیری سچ تصویر، ہر ساچے وچ سہائیا۔ کسے ہتھ نہ آئے ہر فقیر، ہر پیغمبر بیٹھے راہ نکائیا۔ کبیر کُرایا گنگا سٹیا مار زنجیر، تیرا آخر تیرے ہتھ وڈیائیا۔ تیرا چرن چرنودک ساچا نیر، ہوں جل میں رہی تڑپھائیا۔ میں ہرہوں ویراگن مراں وچھوڑے تیری پیڑ، تیرا وچھوڑا سہ نہ سکاں رائیا۔ ایک مار اپنی سچ زنجیر، جگت زنجیر دے تڑائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی کِریا کرے وڈ پیرن ہر، دستگیر ہٹے سہائیا۔ اپنی آپ بدلی تکبیر، تدبیر دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو دئے کھلائیا۔ سچ تصویر رویداس چمریٹا، ایک ایشٹ رکھائیندا۔ ویکھنہارا گنگا تھ تھیٹا، ہتھ کسیرا اک جنائیندا۔ لیکھا جانے ماں پیو بیٹا، پتا پوت کھیل کھلائیندا۔ ٹھگان چوراں دیوے نینتا، گھر آیاں مان رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ آیا ٹھگ تاریا براہمن، برہم اپنا رُپ درسائیا۔ رویداس چہارا بنیا ضامن، ضامنی اپنی اک وکھائیا۔ پاربرہم پرہ پکڑے دامن، دوہاں وچولا ایک ماہیا۔ کلجگ میٹے زین اندھیری شامن، نو نو جنم لیکھے لائیا۔ اپنا چرن کول وکھائے سچا گھر گرامن، گھر ایک دئے وڈیائیا۔ امرت میگھ برسے ساون، اگنی تت رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا آپ مکائیا۔ ٹھگ براہمن رلیا چور، چور ٹھگان سنگ رلایا۔ رویداس تکیا اندھ گھور، جیواں جنتاں بھیو نہ رایا۔ پُرکھ ابناشی چڑھیا گھوڑ، دو جہاناں ویکھ وکھایا۔ بھگتن لگی درشن اوڑ، دے درشن ترکھا بچھایا۔ ٹھگان رام نام لاگا کوڑ، جگت ترشنا موہ ودھایا۔ دوہاں وچولا بن بن ٹھگ ٹھگوری رہیا ہوڑ، چرن دھوڑی کوٹن کوٹ کنکن رُپ وٹایا۔ کلجگ اتم جائے ہڑ، ایک حکم دئے سنایا۔ میرا بھیو براہمن گوڑ، پوت سپوتا شبدی جایا۔ میرا ناؤں نہ جانے کوئی اوڑ، اوڑا لیکھ نہ کھئے لکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ اپنا آپ ویکھنہارا، بھگتن دیوے جگت وڈیائیا۔ بن مُصوّر کھچے تصویر وچ سنسارا، سریشٹ ایشٹ دئے بدلایا۔ گُرمکھ گر گر ہو اُجیارا، چار کُنٹ کرے رُشنائیا۔ راہ تکے پروردگارا، نیتر نین نین اُٹھایا۔ کون منزل کون مقصود کون سوہے دوارا، کون پاندھی پندھ مکائیا۔ کون گائے بسری اسم ہزارا، درود نور نور کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن تیری تصویر، اپنا بندھن پائے زنجیر، ڈور اپنے ہتھ رکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل بے نظیر، نگاہ دس کسے نہ آئیا۔

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۸ یکرمی شاہنی دے گھر شیخ سر جموں ★

دین ہر دیاں، دیاںدھ دیا کھائیندا۔ شاہ کنگال کرے پرتپال، پرتپالک سیو کھائیندا۔ ہرجن ویکھے ہر ہر لال، اٹلڑے رتن آپ اُپائیندا۔ کایا کُلّی سرت سنبھال، گنوت گن وکھائیندا۔ جگت توڑ جگت جنجال، جیون جگت آپ سمجھائیندا۔ دیوے نام سچا دھن مال، ست خزینہ آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در در گھر گھر کھیل کھلائییندا۔ غریب نائیاں بن بن چاکر، سیوک سیوا سیو کھائیا۔ بھگت وچھل ہر ہر ٹھاکر، ہرجن ساچے آپ ٹھکرائیا۔ کرپا کرے کریم قادر، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ ہرجن ہر ہر امرت سندنہ بخشے ساگر، سر سروور اک نہائیا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، کنچن اپنا روپ درسائیا۔ آد زرنجن پھڑ پھڑ دیوے آدر، در ساچے میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ نردھن ملیا گرور گردھار، گرہ مندر وچے ودھائیا۔ چار کُنٹ جے جیکار، دھن ناد شبد شنوائیا۔ ویکھے وگسے پاوے سار، اک اکلّا پھیرا پائیا۔ جگت جلندا لے تار، سر اپنا بتھہ ٹکائیا۔ سد بخشندا ایکنکار، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ لیکھا جانے نر نار، نر نرائن بے پرواہیا۔ غریب نمانے تن شنگار، مانک موتی آپ بنائیا۔ گھٹ جوتی نور ہوئے اجیار، بمل جوت نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہری ہر ہرجن ویکھے تھاوں تھائیا۔ ہری ہر ہر زرنکارا، وشنوں بنسی کھیل کھلائییندا۔ ست ستوادی ہو اجیارا، برہم برہمادی کھوج کھجائیندا۔ آتم برہم کھول کواڑا، پاربرہم پردہ لاپندا۔ ساچا مندر اک دوارا، گھر مندر آپ سہائیندا۔ ایکا سجن میت مرارا، ہر ہر اپنا بھیو کھلائییندا۔ نردھن سردھن دے آدھارا، نمان نمانیاں مان رکھائیندا۔ ایتھے اوتھے بن سہارا، دو جہاناں پار کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہری ہر اپنا میل ملائییندا۔ ہری ہر ہر گویند، گویند اپنا کھیل کھلائییا۔ جنم مرن دی میٹے چند، چنتا چکھا رہے نہ رائیا۔ داتا دانی گئی گھند، گھر گمبھیر دیا کھائیا۔ لیکھا جانے جیو پنڈ، پردھ بال ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جوین نام چڑھائیا۔ ہر جوین ناؤں اٹلڑا، رنگ راتا آپ چڑھائیا۔ گرمکھاں وکھائے دوارا گھلڑا، در در آپ گھلائییا۔ پار کرائے دیا کھائے جو جن در آئے بھلڑا، سیس جگدیش لیکھے لائیا۔ ترے گن ت نہ مایا زلڑا، اگنی ہون نہ کھوے جلائییا۔ مانس بوٹا کدے نہ ہلڑا، پت ڈالی پھل مہکائیا۔ ہرجن ہری

دوارے پھلیا پھلڑا، امرت پھل اک لگائیا۔ دیوے وڈیائی ساچی گلڑا، جس در بیٹھی ایکا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بردھ بال رُپ دھرائیا۔ بردھ اوستھا ناتا تور، بالی بُدھ رکھائیندا۔ جنم جنم وچ رکھے موڑ، جنم امولک اک سمجھائیندا۔ لکھ چوراسی دیوے ہوڑ، جم کی پھاسی پھند کٹائیندا۔ اپنے آگے آپے تور، اپنا بندھن ہر ہر پائیندا۔ مانس جنم پھڑے ہتھ ڈور، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا چُکے تور مور، مور تور نہ کھئے جنائیندا۔ بالی بُدھ پائے شور، نیتر نیر اک وہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جوت جگائیندا۔ جوتی جوت جاگرت دھار، جگت جگت ناتا ٹٹے، ناتا ہتھ وچ سنسار، ناتا بدھاتا ویکھ وکھائیا۔ ایکا مندر اک دوار، ایکا رُپ درس نرنکار، ایکا کوٹ دشا چار وچار، چار چار مُکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نردھن ملیا ایکا در، ٹھاکر سوامی لئے پھڑ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جیو جیو لوک لوک جیو اپنا کھیل کھلایا۔

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی گوہڑا رام دے گھر شیخ سر جموں ★

بھنی رینڑیئے تیری ٹھندی پون، گُرمکھاں رہی جگائیا۔ ہر کا رُپ جانے کون، بن گُرمکھ نظر کیسے نہ آئیا۔ منٹکھ گوہڑی نیندے سون، سویاں مات نہ کھئے اٹھائیا۔ لاڑی مؤت بھنے دھون، دھرنی دھرت دئے ٹکائیا۔ گُرمکھ گر گر ہر ہر رسنا جہوا گاؤن، ہردے رام نام وسائیا۔ دُور ڈراڈے چل مناؤن، نیتر لوچن درشن پائیا۔ سچکھنڈ نواسی لوک مات اکھواؤن، جس ملیا بے پرواہیا۔ کلجگ میٹ مٹائے جھوٹھا رُون، رام راما بھوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھڑی رین دئے وڈیائیا۔ بھڑی رین چڑھیا چاء، ہر سنگت درشن پایا۔ پُکھ ابناشی ملیا اک ملاح، لوک مات میل ملایا۔ اپنا ناؤں دیوے سچ صلاح، ساچا سوہلا آپے گایا۔ وچھوڑا کٹے دو جہاں، دو جہاناں ویکھ وکھایا۔ غریب نائیاں پکڑے بانہ، آپ اپنی سیوا لایا۔ نردھن سردھن بنے پتا ماں، ہرجن سچے گود اٹھایا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھان، درگاہ ساچی دھام اُپایا۔ سچکھنڈ دوارے کرے سچ نیاں، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھڑی رین دئے وڈیایا۔ بھڑی رین اٹھ اٹھ جاگ، ہر ستگر آپ جگائیندا۔ کلجگ اتم لگا بھاگ، لوک مات کھیل کھلاییندا۔ تیرا

اندھیرا دیپک جوت جگے چراغ، تیل باقی نہ کھئے رکھائیندا۔ دُرمت تیرا دھوے داغ، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ تیرا میلا ہرجن کنت سہاگ، سہاگی سٹت آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے جگاد آد، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ تِن سُو سٹھ وچوں آپے کاڈھ، اپنا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ تیرے مندر وجے ناد، تیرا راگ آپ الائیندا۔ تیرا پریم مادھو مادھ، موہن اپنا روپ دھرائیندا۔ تیرا میلا سنتن سادھ، ہر سنگت ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم سنے تیری فریاد، تیرا رونا اپنی جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بہنڑی زین آپ وڈیائیندا۔ بہنڑی زین اٹھ اٹھ نیتز کھول، ہر ساچا سچ درڑائیا۔ تیرے گھر وجے ڈھول، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ تیرا تیرے مندر رہیا بول، تیرا تیری کرے شنوائیا۔ تیرا چکے پردہ اوہل، ساچا روپ دئے درسائیا۔ تیرے رنگ جائے موئل، موٹا اپنا روپ وٹائیا۔ تیرا امرت بھرے کول، ساچا سر آپ سہائیا۔ تیری وڈیائی اُپر دھول، دھرنی دھرت ویکھ وکھائیا۔ تیرا بھیو نہ جانے کھئے پنڈت پاندھا رول، گرہ پھڑ نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیری ونڈ اک رکھائیا۔ بہنڑی زین تیری ونڈے ونڈ، سو پُرکھ زرنجن ونڈن آیا۔ تیرا مان رکھے وچ برہمنڈ، برہمنڈ تیری دھار جنایا۔ تیرا نانا چھٹا ڈباگن رنڈ، سہاگی کنت اک منایا۔ تیرا موہ تٹا جھوٹھ پکھنڈ، مایا تن رہے نہ رایا۔ تیرا وچھوڑا چکا پندھ، دُور دُراڈا پندھ مکایا۔ تیرے گھر سہاگی چھند، ہرجن ساچے بہہ بہہ گایا۔ تیرا اندھیرا گُرمکھاں پرمانند، سُو رچ چن رہیا سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بہنڑی زین آپ صلاحیا۔ بہنڑی زین کرے پُکار، نیتز نین نیر وہائیا۔ گھلڑے کیس رووے زارو زار، جگدیش آگے سیس جھکائیا۔ تُوں صاحب ستگر سُن پُکار، میں کچجی کملی کار کیسے نہ آئیا۔ میرا نانا جڑیا سنگ چور یار، راتی ستیاں لٹ لٹ جھوٹھا تن بندھائیا۔ کلجگ سنت ستنے پیر پَسار، کلجگ مایا بے آنت پائیا۔ تُوں راکھا ہو سرجنہار، میری پت نہ کھئے رکھائیا۔ میرا وسدا گھر دتا اجاڑ، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ کلجگ آگنی دتا ساڑ، رتی رت رہن نہ پائیا۔ کری کریا کیتا درس دیدار، میں بیراگن راہ تکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، میری آگنی اگ بُجھائیا۔ ہر ستگر دیا کھائیندا، شبد سندیشہ اک سنا۔ تیرا درد دکھ مٹائیندا، دردی درد لئے ونڈا۔ لوک مات کلجگ اتم گُرمکھ ساچے آپ جگائیندا، ایکا نام دئے پڑھا۔ جوٹھ جھوٹھ میٹ مٹائیندا، مایا ممتا کرے سواہ۔ ورنان برنان آپ کھپائیندا، اوچان نیچان بھیو چکا۔ راؤ زکان اپنا دھام وکھائیندا، شاہ

پاتشاہ سچا شہنشاہ۔ دُھر فرمانا حُکم سُنائیندا، برہم پاربرہم ویکھے ایکا تھاں۔ اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا، جوتی نُور کرے رُشنا۔ ہرِجن ساچے ویکھ وکھائیندا، ایکا پلُو نام پھڑا۔ ورنان برنان ایکا رنگ رنگائیندا۔ ہرِ سنگت بنائے بہین بھرا۔ تیرا پھیر میل ملائیندا، کلجگ ناتا دئے جُڑا۔ سنگت تیرے سنگ رکھائیندا، تیرا دُکھ دئے گوا۔ تیرا دُکھ ہرِ سنگت چرناں ہیٹھ دبائیندا، سر اپنا ہتھ ٹکا۔ بہنڑی رین میل ملائیندا، گرسکھاں میلا سہج سُبھا۔ کلجگ اتم کھیل کھلائیندا، چار جُگ دے وچھڑے میلے بہین بھرا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کِرپا کر، بہنڑی رین دئے سمجھا۔ بہنڑی رین سُنیا بولا، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ کون دوارے بیٹھا تولا، تیرے ہتھ وڈی وڈیائیا۔ میں سُنن آئی تیرا ڈھولا، سچ سندیش سُن ساچے ماہیا۔ میرا چُکے پردہ اوہلا، دُئی دویت رہن نہ پائیا۔ کیشنا سُکلا پکھ آپے پھولا، اندھ اندھیر ویکھ وکھائیا۔ ٹھگ چور پاؤن رُوَلا، گُرمکھ بیٹھے دھیان لگائیا۔ سچ وست ہرِ تیرے کولا، دوسر اور نظر نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کِرپا کر، بہنڑی رین ایکا منگ منگائیا۔ منگے منگ بہنڑی رین، دوئے جوڑ چرن نِمسکار۔ پُرکھ ابناشی منّ میرا کہن، تیرے چرن جاواں بلہار۔ ہرِ سنگت لیکھا میرا چُکے لین دین، لہنا دینا رہے نہ وچ سنسار۔ تیرے گُرمکھ لاڑی مؤت نہ کھائے ڈائن، لئے جنم نہ دُوچی وار۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کِرپا کر، دینا ور سچّی سرکار۔ بہنڑی رین ہرِ دیوے ور، ہرِ سنگت مان رکھائیا۔ ہرِجن چُکے مؤت ڈر، کال گراس نہ کھئے کھائیا۔ سدا سُھیلا کھلا رکھے در، در دروازہ آپ کھلائیا۔ ہرِجن ساچے لئے پھڑ، ناری پُرش ایکا رنگ رنگائیا۔ ادھ وچکار نہ جائے کوئی رُڑھ، جو جن رسنا جہوا سوہنگ گائیا۔ سچ بھنڈارا دیوے بھر، جو جن چرن سیس جھکائیا۔ اپنی کرنی جائے کر، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ آد جُگاد نہ جائے مر، جگ کرتا بے پرواہیا۔ درس وکھائے آگے کھڑ، گُرمکھاں ویکھ وکھائیا۔ جس جن پھڑایا اپنا لُڑ، آد آت چُھٹ کدے نہ جائیا۔ بہنڑی رین تیرا گھاڑن گھڑ، تیرا رُوپ انُوپ وٹائیا۔ تیرے آتر اپنا منتر کِرپا کر، تیری بسنتر دئے بُجھائیا۔ تیری دُرمت میل دھوئے اپنے سر، سر سرور اک ٹھائیا۔ تیرا وسدا رہے سدا جن گھر، گھر سجنّ میل ملائیا۔ اُٹھ ادم آہر کر، ہرِ سنگت آئی چائیں چائیا۔ نو نو سیس جگدیش ہرِ سنگت پریم کر، پریم رُڑی ایکا رنگ وکھائیا۔ زربھو چُکائے تیرا ڈر، بھے بھیانک ہوئے سہائیا۔ جھکھڑ جھانجا جھلے وچ سنسار، کلجگ جھوٹے برچھ برکھ دئے اکھڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کِرپا کر، بہنڑی رین

اک منائیا۔ بھنڑی رین متیا من، ہر ہر درشن پایا۔ گرمکھ ویکھیا چڑھیا چن، گھر ساچے ہویا رُشنایا۔ لوک پرلوک کھندی پھرے دھنّ دھنّ، دھنّ دھنّ ہر ہر شکر منایا۔ چار جگ جو دیندا آیا دن، اچ سیکھی گرمکھ ساچے میل ملایا۔ چار ورن جو راگ سناؤندا آیا کن، اچ سندیشہ ربیا سُنایا۔ لکھ چوراسی جو گھڑ گھڑ ربیا بہن، اچ بھجے ٹھیکر آپ اپنی ہتھیں جوڑ جڑایا۔ جگ جگ جو بیڑا ربیا بٹھ، اچ بیڑا نام ربیا وکھایا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ ٹھگ چور راتی ستیاں میرے گھر لاؤندے رہے سنہ۔ جوٹھا جھوٹھا کھیل رچایا۔ کلجگ اتم پاربرہم ابناشی کرتا سُن بینتی گیا من، نرگن اپنا روپ دھرایا۔ گرسکھاں اندر چاڑھے ساچا چن، اندھیرا لوک مات رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھنڑی رین ویکھ وکھایا۔ بھنڑی رین نیتر پیکھ، ہر ہر خوشی منائیا۔ تون صاحب ستگر لکھنہارا لیکھ، تیرے ہتھ میری وڈیائیا۔ جوتی جامہ دھریا بیکھ، تیرا روپ نظر کیسے نہ آئیا۔ مچھ داہڑی نہ تیرے کیس، نہ کوئی مؤنڈ مُنڈائیا۔ جے کوئی آکھ گرو دشمیش، بھل رہے نہ رائیا۔ جے کوئی ویکھ کریا کھیل وشن مہیش، شنکر اپنا روپ وٹائیا۔ جے کوئی ویکھ راما کرشنا کرے آدیس، سینتا سرتی لے پرنائیا۔ جے کوئی کہے عیسیٰ موسیٰ ست سمندر متیا نر نریش، در درویش اپنی الکھ جگائیا۔ لکھ چوراسی ستی نرگن ربیا ویکھ، اپنا نین اک اٹھایا۔ گرمکھ گرسکھ ہرجن سجن اپنے بستر لے لیٹ، سچ دوشالہ ہتھ اٹھایا۔ میں بن نانی ہتھ رکھاں گرسکھاں پیراں بیٹھ، میری تقدیر دے بدلائیا۔ نو کھنڈ پرتھی دھپ لگے جیٹھ، گرمکھ امرت میگھ برسائیا۔ کلجگ اتم کرن آیا ہیت، روپ انوپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، میری رتھی دے سہائیا۔ ساچی رتھی رت بسنت، بھنڑی رین وجے ودھائیا۔ ناری نر ملیا ہر ہر کنت، کنت کنتوبل خوشی منائیا۔ بھو نہ پائے جیو جنت، کھانی چار رہی کرائیا۔ لیکھا جانے آد آت، اک اکلّا سچا شہنشاہیا۔ جس بنائی میری بنت، سورج چن ربیا بھوائیا۔ گھڑی پل گنتی کرے آگنت، لیکھا اپنا ناں کیسے وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، رین بھنڑی آپ وکھایا۔ بھنی رینڑیے تیرا رنگ انوپا، ترے گن مؤل چکایا۔ بھنی رینڑیے تیرا ست سروپا، ست ستوادی ویکھن آیا۔ بھنی رینڑیے تیرا تت انگیٹھا، آگنی تت دے بھجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پون پوناں ویکھ وکھایا۔ بھنی رینڑیے تیری پونا دھار، ان پانی سہائیا۔ منگن منگ تیرا کھیل اپار، برہمنڈ کھنڈ تیری ونڈ ونڈائیا۔ لکھ چوراسی

تیرا آدھار، جیو جنت رہے جس گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا مۇل دئے وکھائیا۔ تیرا مۇل سدا انڈٹھ، آلس نام رکھائیا۔ نیندر اندر کرے بت، وچھڑے لئے ملائیا۔ تیرا روپ نہ سکے کوئی ویکھ، نیتر کھولے سرب لوکائیا۔ جس جن کرپا کرے سدا ہمیش، سو جن تیرے رنگ سائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بہنڑی زین اک وڈیائیا۔ بہنڑی زین آلس نندرا، جگت وہار چلایا۔ گوپی کاہن کھیلے کھیل جوں بن بندرا، روپ انوپ دھرایا۔ آسن سنگھاسن سوہے کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اندرا، اندر اندراسن ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بہنڑی زین تیرا رنگ، گُرمکھان دئے جنایا۔ کلجگ آلس نندرا روپ، جیو جنت سوائیا۔ گُرمکھ ویکھے چارے کوٹ، کون دوارے ہر ہر پھیرا پائیا۔ اٹھے پھر منگے منگ میرا ناتا تئے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ ہوئے گُرمائیا۔ میں صاحب ستگر دا بنان سچا پوت، کپوت آکھے نہ کئے لوکائیا۔ میرا تانا پیٹا ایک سوٹ، پاربرہم پرہم میری برہم بنت بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک آلس دئے سمجھائیا۔ ایک آلس جھوٹھی مایا، ممتا موہ رکھائیا۔ سرشٹ سبائی پائی چھایا، نہ کوئی سکے سپس اٹھائیا۔ گُرمکھ ویرا آپ جگایا، جس جن اپنی بوجھ بھجھائیا۔ ٹھگ چور لئے ترایا، چوراں ٹھگان اپنے لیکھے لائیا۔ اپنا قول دئے سمجھایا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ ایکا پچن آپ سمجھایا، آلس نندرا دئے وکھائیا۔ بہنڑی زین میل ملایا، ملیا میل ساچے ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیندر تیرا روپ گُرمکھ ساچے دئے وکھائیا۔ نیندر ساچا روپ، گُرمکھ درشن پایا۔ سنگھ تارا ترے جنم بنیا رہیا اودھوت، خاکی خاک تن رمایا۔ ترے جنم پھردا رہیا چارے کوٹ، ہر کا مندر نظر نہ آیا۔ ستویں جامے تت بدھا اپنے سوٹ، ایک گنڈھی گنڈھ پوایا۔ اٹھویں جامے سُنیا جو گیا روٹھ، مستک ٹکا دھوڑی لایا۔ نوویں جنم بنایا پوت سپوت، پورب لہنا آپ چُکایا۔ آلس نندرا وچ دے اپنا ثبوت، راتی ستیاں لئے ملایا۔ نیندر تیرا ساچا روپ، اپنا پریم دئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بہنڑی زین اپنے انگ لگایا۔ لگی انگ آسا پور، ہر سنگت جوڑ جڑایا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ملیا حاضر حضور، دُور نیڑا پندھ مُکایا۔ جگت ہنکار نہ تئا غرور، مان ابھان آپ چُکایا۔ گُرمکھ تیرا درشن کر میری آتم چڑھیا ست سرور، بہنڑی زین شکر منایا۔ چار جگ تیرے وچھوڑے کیتا چور چور، بلہین بل نہ کئے دھرایا۔ میرا ناتا تئا کوڑو کوڑ، ہر سنگت تیرا درشن پایا۔ میں چتر

سُکھڑ سوانی بن مؤڑھ، میرے من کا بھوؤ مٹایا۔ میں بن سوالن منگاں دھوڑ، چرن دھوڑ وست امولک اک ورتایا۔ تیرا حیلہ میری چولی رنگن گوڑھ، ساچی کفنی ویکھ وکھایا۔ میں مل کے جانا ضرور، گھر تیرے سجن آیا۔ کلجگ دُور دُراڈا رسیا گھور، نیتر ین اٹھایا۔ چوڈاں صدیاں بٹھ کے رکھیا پا پا جوڑ، اتم سنگل دئے کٹایا۔ چار کُنٹ تیرا جلوہ تکاں نورو نور، میرا اندھیرا رہے نہ رایا۔ تُوں سرب کلا بھرپور، لوک مات مات لوک وچ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک وساؤنا میرا گھر، ایک منگ منگایا۔ منگے ور سجن میت، گرمکھ میل ملائیا۔ ستجگ چلاؤنی ساچی ریت، واہ واہ تیری وڈی وڈیائیا۔ مل سنگت گاواں تیرے گیت، تیرا نام اک الائیا۔ تیری چرن نبھ پرت، سچ پرتی اک وکھائیا۔ تیرا رُپ ہست کپٹ، گھٹ گھٹ تُوں ہی نظری آئیا۔ میں جوٹھا جھوٹھا پیسن لیا پیس، کلجگ چکی نہ جائے چلائیا۔ دینا درس صاحب انڈیٹھ، میں نڈھی بیٹھی راہ تکائیا۔ سدا سُپیلے وسنا چیت، چت وت ٹھگوری کھئے نہ پائیا۔ نو سو چرانوے چوگری جگ تیری رکھی اڈیک، کوٹن کوٹ کال بتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا مارگ دئے وکھائیا۔ ساچا مارگ دینا دس، ہر جو ہر ہر آپ سُنائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وس، اپنا بھوؤ کھلائیندا۔ تیرا اندھیرا میٹے زین مس، ستجگ ساچا چن چڑھائیندا۔ ہرجن میلے نس نس، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کرے پرکاش کوٹن رو سس، نون نون نور دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھنڑی زین کرے وس، اپنا حکم آپ سُنائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، رام راما رسیا رس، رس ایک نام چکھائیندا۔

۵۵<

<۵۵

★ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی رام چند دے گرہ پنڈ دیوا جموں ★

رام پرگٹیو رام میلا، چند چکور پرت نبھائیا۔ رام گرو رام چیلا، رام ایشٹ دیو منائیا۔ رام صاحب رام سجن سہیلا، رام رام نام پڑھائیا۔ رام میلا اک اکیلا، رام راما بھوئے سہائیا۔ رام وسے سرب نویلا، رام ہر گھٹ آسن لائیا۔ رام جانے اپنا ویلا، رام تھت وار وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنے رنگ آپ سہائیا۔ رام سجن رام میت، رام رام ادھاریا۔ رام گائے رام گیت، رام میلا وچ

سنساریا۔ رام کرے پتت پُتیت، پتت پاپی رام ادھاریا۔ رام ہونے ٹھنڈا سیت، رام اگت تت نواریا۔ رام وسے ہست کیٹ، رام رام روپ اُجیاریا۔ رام کرے کھیل انڈیٹھ، رام رام ویکھ وکھا رہیا۔ رام سرشٹ سبائی رہیا جیت، ہرجن ساچے رام اُپا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کھلا لیا۔ رام گوہند نام رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیا۔ رام سورا رام سرینگ، رام رام نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ رام شبد رام مردنگ، رام رام رہیا وجائیا۔ رام رام دیوے پرمانند، آتم رام ویکھ وکھائیا۔ رام گائے سہاگی چھند، واہ واہ رام وجی ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ویس آپ وٹائیا۔ رام رنگ رام روپ رام ریکھ، رام رام وچ سائیا۔ رام رام دھر دھر بھیکھ، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ رام لکھنہارا لیکھ، ہر رام دئے بُجھائیا۔ آد جُگادی سدا آدیس، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ترے ترے لیکھا جانے برہما وشن مہیش، مہیشور اپنی کھیل کھلائیا۔ رسنا جہوا گائے شیش، سہنسر مُکھ بلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بل آپ وکھائیا۔ آپ رام بل بل باون، بلدھاری آپ اکھوائیندا۔ آپے دُشٹ ہنکاری مارے راون، لنکا گڑھ آپ ٹرائیندا۔ آپے بھگت وچھل ہونے ضامن، بھگون بھگت دیا کھائیندا۔ آپے میٹنہارا اندھیری شامن، ساچا چند آپ چڑھائییندا۔ جُگا جُگنتر پکڑے دامن، دامنگیر کھیل کھلائییندا۔ لیکھا جانے کایا نگر گرامن، کایا کھیڑا پھول پھلائییندا۔ لہنا چُکے شوڈر ویش کھتری براہمن، برہم اپنا روپ درسائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا سنگ آپ نیہائییندا۔ ساچا سنگ رمییا رام، رام رام رام نیہائیا۔ پورن کرے ہر ہر کام، آد جُگاد وڈی وڈیائیا۔ ہرجن پیائے امرت جام، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ جگت اندھیرا میٹے شام، ساچا نور کر رُشنائیا۔ شبد اگئی مارے بان، چلہ تیر کمان اٹھائیا۔ لیکھا جانے چتر سُگھڑ سُجان، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ رام اُپایا رام راج، رام رام وجی ودھائیا۔ ستجگ تریتا دوپر چل آیا بن، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ زنگن سرگن دیوے داج، نام بھنڈارا اک ورتائیا۔ ناتا توڑے جگت لاج، لوک لاج رہن نہ پائیا۔ جگت مُلما لاپے پاج، کنچن روپ آپ وٹائیا۔ کِریا کرے غریب نواز، غریب نیانے گلے لگائیا۔ سچ چڑھائے اک جہاز، نام نییا رام رکھائیا۔ شبد اگئی مارے آواز، سوئی سرت مات اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک گھر دئے وڈیائیا۔ ایک گھر وسیا رام، رام روپ اکھوائیندا۔ ہڈ

ماس ناڑی نہ دسے چام، ہڈ ماس ناڑی رت میل ملائیندا۔ آد جگاد جگا جگتر کیسے نہ لئے آن، لکھ چوراسی حکم سُنائیندا۔ شبد اناد
دھر فرمان، دھر دی بانی بان لگائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا مان، مان نائیاں آپ ہو آئیندا۔ نو کھنڈ پرتھی وچوں لئے پچھان، جس
جن اپنا بندھن پائیندا۔ کوٹن کوٹ رسنا جہوا گان، رام نظر کیسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی بیٹھی بن انجان، بڈھ بیک نہ کئے کرائیندا۔ مایا
ممتا موہ ہوئی بلوان، در در گھر گھر ڈنک وجائیندا۔ ناتا جڑیا پنج شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار سرب ہلکائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ
بے ایمان، ساچا دھرم نہ کئے دھرائیندا۔ آسا ترشنا بھری نہ کھان، مت موہ نہ کئے چھڈائیندا۔ پڑھ پڑھ ودیا تھکے وید پُران، آتم برہم نہ کئے
درڑائیندا۔ ہون دھوپ کرے جہان، سچ سمگری ہتھ نہ کئے رکھائیندا۔ رام رام کرن پرنام، رام سیس جگدیش نہ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رام سرب سمائیندا۔ ایک رام سرب سمایا، دسترہ بیٹا رام اکھوٹیا۔ ایک رام گھٹ گھٹ آسن لایا،
ایک بیٹھا مکھ چھپائیا۔ ایک ہرجن لئے جگایا، جگا جگتر ویکھ وکھائیا۔ ایک اپنا ناؤں دئے درڑایا، ایک نام کرے پڑھائیا۔ ایک مندر دئے
وکھایا، اُچ اٹل منار سہائیا۔ ایک جوتی جوت دئے جگایا، نرگن جوت نور رُسنائیا۔ ایک قلعے کوٹ دئے بنایا، چار دیوار نہ کئے رکھائیا۔ ایک
شبد نگارے چوٹ دئے لگایا، لکھ چوراسی سوئی لئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رام رام سمجھائیا۔ ایک رام
رام جی داس، داسی داس سیو کھائیندا۔ ایک ہرجن وسے پاس، آد جگاد وچھڑ نہ جائیندا۔ ایک دیوے پون سواس، پون پون کھیل
کھلائیندا۔ ایک لیکھا جانے دس دس ماس، مات گریہ ویکھ وکھائیندا۔ ایک دیوے ساس گراس، ایک آلس نندرا موہ چُکائیندا۔ ایک کایا
منڈل پاوے راس، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ ایک نرمل جوت کرے پرکاش، اگیان اندھیر چُکائیندا۔ ایک لیکھا جانے پرتھی آکاش، گگن
گگنتر سوہا پائیندا۔ ایک وشن برہما شو کرے داسی داس، سیوک سیوا سچ سمجھائیندا۔ ایک آد جگاد نہ جائے وناس، جگ جگ اپنا
کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رام رام ویکھ وکھائیندا۔ رام چند ویکھیا رام راما ---- کتھ کتھی نہ جائیا۔
ہرجن لکھنہارا لیکھ، لیکھا لیکھ رہیا وکھائیا۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیس، سو رام سرب گوسائینا۔ تس آگے چلے نہ کوئی کیسے پیش، لکھ
چوراسی گھڑے بھنے گھرن بہنہار آپ اکھوٹیا۔ جن بھگتاں دیوے سچ سندیش، ایک رام نام وڈیائیا۔ داتا دانی وڈ مرگیش، نر نریش سچا

شہنشاہیا۔ ٹلے پربت رہیا ویکھ، ڈونگھی گندر پھول پھلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لئے اٹھائیآ۔ رام پایا رام رگھناتھ، رگھپت اپنی دیا کھائیآ۔ دیناں بندھپ دیناں ساتھ، دیناں اپنا سنگ نبھائیآ۔ سگل وسورے جائن لاتھ، جس جن اپنا درس وکھائیآ۔ ایک رام ایک پوجا پاٹھ، ایشٹ دیو اک ہو جائیآ۔ ایک تیرتھ ایک تاٹ، سر سروور اک نہائیآ۔ اک دوارا ایک ہاٹ، ایک مندر سوہیا پائیآ۔ ایک بھوشن ایک کھاٹ، ایک بستر آپ سہائیآ۔ ایک پاندھی ایک واٹ، ایک پندھ آپ مکائیآ۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی ذات، نرگن اپنا کھیل کھلائیآ۔ سرب جیاں دا کھلاپات، کول نین روپ دھرائیآ۔ ہرجن میلا ہر ہر مائی باپ، پتا پوت آپ اکھوائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا ویلا آپ سہائیآ۔ رام پایا رام رگھننس، بھیو کھئے نہ جانیآ۔ لیکھا جانے کوٹن کوٹ جنم سہنس، سہنسر روپ سری بھگوانیا۔ آپے جانے اپنا بنس، سربنس کر پردھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے در کرے پروانیا۔ در پروان کرے رام، رام چند وڈیائیآ۔ کول چرن کول بخشے اک دھیان، بندی بند بند بندھن دئے ٹرائیا۔ آتم انتر اک گیان، گیت سہاگی چھند سنائیآ۔ چتر سگھڑ بنائے بال انجان، جس جن اپنی دیا کھائیآ۔ ناتا تئے جیو جہان، ہر سنگت میل ملائیآ۔ امرت آتم پین کھان، رسنا رس نہ کھئے وکھائیآ۔ ساچے مندر ہو پردھان، کایا بنک دئے وڈیائیآ۔ رام نام سنائے ایک کان، ایک اکھڑ کرے پڑھائیآ۔ ایک وست دیوے دان، اتوٹ اٹھ رکھائیآ۔ ایک راج راج راجان، رام راجا اک ہو جائیا۔ ایک شاہ اک سلطان، شاہ پاتشاہ اک اکھوائیا۔ ایک تخت بھے ہو مہربان، دیناں اپنی دیا کھائیآ۔ ایک سچ جھلائے نشان، ست ستوادی دھار بندھائیآ۔ ایک لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنا روپ وٹائیآ۔ ایک بھگت بھگونت کرے پروان، بھگتن بھگتی لیکھے پائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک چلہ دئے وکھائیآ۔ رام چلہ نام کمان، تیر ٹننگ اٹھائیآ۔ رام سورا نام بلوان، جودھا اپنا مردنگ وجائیآ۔ رام بھگون نام دان، بھگتن جھولی پائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا مندر آپ سہائیآ۔ ہر مندر ہر سہنجنا، سوہاؤنت سہائے رام۔ آد جگادی درد دکھ بھے بھنجنا، جن بھگتاں پور کرکے کام۔ نیتر نام نرائن پائے انجنا، جگت اندھیری میٹے شام۔ دیناں ناتھ درد دکھ بھے بھنجنا، ہرجن پکڑے اپنا دام۔ دو جہان رکھے لچنا، چرن کول کول چرن دیوے مان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا چند کرے

پردہان۔ ساچا چند سیتل دھار، کِرن کِرن ٹپکائیا۔ لوک مات دئے آدھار، نؤر نؤر وچ سہائیا۔ اٹھے پہر اک گلزار، دوس رین نہ کھئے
جنائیا۔ رسنا گئے ایکا رام، رام اکھڑ لئے پڑھائیا۔ ایکا رام اک اوتار، اک دربار دئے سمجھائیا۔ ایکا کھیڑا کر تیار، ایکا مندر دئے بہائیا۔ ایکا
بیڑالاوے پار، بہو ساگر ہونے سہائیا۔ ایکا راہ تگے ساچے یار، نیتر نین نین اٹھائیا۔ ایکا اٹھ اٹھ ویکھے وارو وار، ویکھنہارا دس نہ آئیا۔
جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، رام رام رہے سرنائیا۔ رام راجا رام سرنگت، رام رام نمسکاریا۔ رام رکھے ہرجن پت، رام رام
لئے ادھاریا۔ رام دھیج رام جت، رام ست سنتوکھ سنا رہیا۔ رام پوجا رام پاٹھ، رام رسنا جہوا کرے پکاریا۔ رام سروور رام ٹھاٹھ، تٹ
کنارہ رام اکھوا رہیا۔ رام پتا رام مات، پوت سپوتا رام جالیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، رام رام میل ملا لیا۔ رام اندر
رام وڑیا، رنگ اپنا آپ رنگائیا۔ رام پوڑھے رام چڑھیا، رام رام ویکھ وکھائیا۔ رام دوآ رام تریا، رام رام کرے پڑھائیا۔ رام روپ رام گھڑیا،
ویکھنہار رام ہو جائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا رام دئے وڈیائیا۔ رام سیوک رام سیوادار، رام سیوا رام کھائیا۔ رام
رنگ سرب سنسار، رنگ رنگیلا رام اکھوائیا۔ رام ہرجن ساچے کرے پیار، ہرجن ساچا رام سہائیا۔ جگت قبیلہ اپر اپار، گرمکھ ہر ہر
ہرجن آپ اپائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی سیوا اپنے لیکھے پائیا۔ رام سیوا رام کر کر، چند چکور مستانیا۔ رام
ویکھے رام گھر گھر، دؤر دُراڈا پندھ مکنیا۔ رام چکائے رام ڈر ڈر، نرہو بھہ نہ کھئے وکھانیا۔ رام لیکھا چکائے رام رم، رام رام کرے پروانیا۔ رام
اگنی رام سڑ سڑ، رام لیکھا جانے دو جہانیاں۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سری بھگوانیا۔ رام سیوا رام
دوار، رام رام رہی جس گائیا۔ رام شاہ رام بھکار، رام منگے دیونہار رام اکھوائیا۔ رام بھکھک رام درویش رام شاہ سلطان، شاہ پاتشاہ رام
اکھوائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ بھنڈار اک وکھائیا۔ رام بھنڈار رام ورتارا، رام اپنی منگ منگائیا۔ رام وست ہر
ایکا تھارا، دوسر وست نہ کوئی رکھائیا۔ رام رام دئے کر پیارا، پیا پریتم اک جنائیا۔ رام کنت رام نارا، رام رام لئے پرنائیا۔ رام سیجا رام ستا
پیر پسارا، رام بہتارا خوشی منائیا۔ رام روپ رام شنگارا، رام نیتر نین رہیا مٹکائیا۔ رام نؤر رام اجیارا، رام جوت جوت رُشنائیا۔ رام
دولہا رام دولہن رام وچولا بن سنسارا، رام رام کرے گڑمائیا۔ رام امرت بخشے ٹھنڈا ٹھارا، امرت دھارا رام چوائیا۔ سوہرے پیئے رام پیارا،

لیکھا جانے وارو وارا، آون جاون اپنا کھیل کھلائیا۔ چند چکور دئے سہارا، آلس نندرا کر خوارا، نین نین لئے ملائیا۔ جس جن کھولے بند کواڑا، اٹھے پھر شبد آگئی وجے تارا، انحد ناد ناد وجائیا۔ مندر سوہے بنک دوارا، ہیوے پرکاش ڈونگی غارا، ساچا چند چند چڑھائیا۔ جیتن ملے روپ زینکارا، باطن سنے آپ پکارا، آنتر مندر کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا رام ایکا چند، اک چکور روپ دھرائیا۔ رام چند مات چکور، نیتر نین اٹھایا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اپنا نیتر آپے کھول، ویکھنہارا ویکھن آیا۔ تربتا دواپر رہیا انہول، کلجگ بھیو چُکایا۔ کلجگ کنڈھی بیٹھا اڈول، اڈول لئے ملایا۔ ساچے کنڈھے تولے تول، ایکا وٹا نام رکھایا۔ جگت پتھراں وچوں لئے پھول، مانک موتی ہیرا لال اٹلڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ سدا سہیلا رکھے کول، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ رام اندر رام گیا مول، پھل پھلواری آپ مہکایا۔ رام وجاؤنا رام ڈھول، رام راما گھر میں پایا۔ جس دے گاؤندے رہے بول، سو بول سناون اپنی سیو کھائیا۔ آندھ گوانڈھ نہ رہے انہول، پُرکھ ابناشی ویس وٹایا۔ کر کیرپا پردہ جائے کھول، جس جن نیتر درشن پایا۔ ہر نام وست امول، رام رام رہیا ورتایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہرجن دیوے اپنا دان، آپ اپنا رنگ رنگایا۔

★ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۸ یکرمی ملوکا رام دے گھر پنڈ دیوا جموں ★

ایکا اوٹ راکھو ہر، ہر بن اور نہ کھئے ترائیندا۔ زربھو چُکائے جگت ڈر، بھے بھیانک نہ کھئے وکھائیندا۔ سچا وکھائے ایکا گھر، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ ہرجن بنائے ساچے سر، امرت سروور تال بھرائیندا۔ کر کیرپا جن ورلے پھڑ، نام ڈوری بندھن پائیندا۔ ڈونگی بھوری آپے وڑ، کایا کوری پھول پھلائیندا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ، مدھ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سرن سرنائی سرنگت جو جن جائے پڑ، پر م پُرکھ ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا چُکے ناری نر، نر نرائن لیکھ مٹائیندا۔ نہ جنے نہ جائے مر، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی اوٹ اک سمجھائیندا۔ ایکا اوٹ الکھ اپار، لیکھا لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ ڈبڈے پاپن لائے پار، پریت چوٹی

آپ ترائیا۔ دیوے نام گن ندھان، گن آنتر کہن نہ جائیا۔ لیکھا جانے پردھ بال نوجوان، ہر گھٹ اپنا کھیل کھلائیا۔ ہرجن وِرا چتر سجان، جس جن در گھر بوجھ بوجھائیا۔ آتم جوتی نور مہان، دیا دیپک آپ بکائیا۔ شبیدی شبد دھر فرمان، سچ سندیشہ ست سنائیا۔ ایک اوٹ سری بھگوان، دوسر در نہ منگن جائیا۔ قلعہ کوٹ وچ جہان، گر چرن وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک گھر دئے وکھائیا۔ ایک اوٹ نام سہارا، سنسا روگ رہن نہ پائیا۔ ایک رام دئے آدھارا، ایک گھر دئے وسائیا۔ اک وکھائے پار کنارہ، منجھدھار نہ کھئے رڑھائیا۔ ایک کھولے بند کواڑا، دئی دوتی پردہ دئے اٹھائیا۔ ایک میٹے اگنی تہ ہاڑا، سینتل ساتک دھار چوائیا۔ ایک جوت پرکاش کرے بہتر نارڑا، اگیان اندھیر مٹائیا۔ ایک سخیاں گئے منگلاچارا، گیت گوبند اک الائیا۔ ایک مندر سہائے سچ دوارا، سوبھاوت سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سپس جگدیش ہتھ رکھائیا۔ ایک اوٹ سری بھگوان، بھگون ایک رنگ رنگائیندا۔ آد جگاد سدا مہربان، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے گوپی کابن، کابن آپ نچائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے کھیل کھلائییندا۔ ایک اوٹ پُرکھ سمرتھ، دوسر در نہ منگن جائیا۔ کایا چولی چلائے رتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیا۔ نام اٹل دیوے وتھ، وست امولک جھولی پائیا۔ اپنی مہا سُنائے اکتھ، رسنا جہوا کتھ نہ سکے رائیا۔ لیکھا جانے راما دسرتھ، دہسر راون آپے گھائیا۔ ناتا توڑے تہ اٹھ، نو در ویکھے تھاو تھائییا۔ ایک روپ بنائے ست، ست ستوادی ایک روپ درسائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک اوٹ ہر چرن سرن، سرن چرن اک جنائیا۔ ایک اوٹ پُرکھ اکال، عقل کل اپنی کھیل کھلائییندا۔ دینا بندھپ دین دیال، دینا اتاھان دیا کھائییندا۔ کایا مندر وکھائے سچے دھرمسال، گھر ٹھاکر میل ملائییندا۔ جگت ناتا توڑ جنجال، جاگرت جوت نور جگائییندا۔ ہرجن ویکھے اپنے لال، پوت سپوتا گلے لگائییندا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، مانک موتی آپ اٹھائییندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، اوچ نیچ ایک رنگ سمائییندا۔ شبد سرپہی بن دلال، دلبر دلیل گرمکھ آپ بدلائییندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے جانے مریدان حال، حال مریدان آپ سنائییندا۔ ایک اوٹ پُرکھ ابناشا، ابناشی پُرکھ کھیل کھلائییندا۔ ایک گھر منڈل راسا، ایک روپ انوپ دھرائیندا۔ ایک ہر اک بھرواسا، دھیرج دھیر اک دھرائیندا۔ ایک چرن کول دئے دلاسا، ایک حکمی حکم سنائییندا۔ لیکھے لائے

پون سواسا، پون پونی آپ سہائیندا۔ جن بھگتاں پوری کرے آسا، جو جن ہر ہر اوٹ رکھائیندا۔ ناتا توڑے دہ دس ماسا، مات گرہہ پھند کٹائیندا۔ نیج آتم نیج گھر گرہ کر کر واسا، تیجے نیتز آپ کھلائیندا۔ بھگت وچھل پوری کرے آسا، جگت راس سرب گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک اوٹ ایک در وکھائیندا۔ ایک در ایک دربارا، در دروازہ ایک کھلائیا۔ ایک نام ایک جیکارا، ایک ڈھولا رہیا سُنائیا۔ ایک ونج ایک وپارا، ایک ہٹ رہیا کھلائیا۔ ایک وست ایک بھنڈارا، ایک رام رہیا ورتائیا۔ ایک منگے منگہارا، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ دیوے وست وست ہر تھارا، ترے گن اتیتا ساچا ماہیا۔ ایک اوٹ ایک سہارا، ایک ایک بھوئے سہائیا۔ کلجگ اتم کرے پار کنارہ، نئی نام آپ چڑھائیا۔ سوہنگ شبد ہر جیکارا، برہم پاربرہم ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے سچ پڑھائیا۔

★ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۸ یکرمی سردار سنگھ دے گھر پنڈ سرداری جموں ★

پُرکھ اگم کھیل کھلاؤنا، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ اکھ آگوچر روپ وٹاؤنا، اکھ الکھنا نام دھرائیا۔ سچکھنڈ دوارا ایک سہاؤنا، سچکھنڈ نواسی سوہا پائیا۔ نرمل جوتی جوت جگاؤنا، نورو نور نور دھرائیا۔ تخت نواسی ساچا تخت سہاؤنا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ راج راجان آپ اکھواؤنا، بھوپت بھوپ وڈی وڈیائیا۔ سیس جگدیش تاج سہاؤنا، راج جوگ سمجھائیا۔ در دربان ایک اکھواؤنا، شبدی شبد روپ دھرائیا۔ دھر فرمانا حکم سناؤنا، حکمی حکم آپ ورتائیا۔ برہمنڈ کھنڈ رچن رچاؤنا، گگن منڈل لے اُپائیا۔ وشن برہما شیو دھراؤنا، ترے ترے ایک گن سمجھائیا۔ ایک مندر آپ بہاؤنا، ایک گھر وجے ودھائیا۔ ایک راگ ناد سناؤنا، ایک دھن کرے شنوائیا۔ ایک مارگ ہر وکھاؤنا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بھو کھلاؤنا، بھو ابھید رہن نہ پائیا۔ ایکنکارا پردہ لاہنا، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ آد نرنجن ڈگمگاؤنا، جلوہ نور نور الاہیا۔ سری بھگوان دھام سہاؤنا، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ ابناشی کرتا کھیل کھلاؤنا، کھیلے کھیل ہر گھٹ تھائیا۔ پاربرہم پرہہ ڈنک وجاؤنا، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیا۔ اپنی دھارا آپ رکھاؤنا، وشنوں اپنی کل رکھائیا۔ اپنا امرت آپ

اُچاؤنا، ناہی کول آپ سہائیا۔ اپنا برہم آپ رکھاؤنا، برہم ویتا ایکا جائیا۔ اپنا راگ آپ الاؤنا، چارے ویداں کرے پڑھائیا۔ اپنا سنگ آپ نہاؤنا، ترے ترے ایکا بندھن پائیا۔ سُن اگئی ویکھ وکھاؤنا، دھواں دھار کرے رُشنائیا۔ ساچی بند آپ اُچاؤنا، شنکر میلا سہج سُبھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ڈھولا ایکا گاؤنا، ہنگ برہم کرے پڑھائیا۔ نرگن نرویر تولا اک اکھاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ وکھائیا۔ ساچا مارگ ہر نرنکارا، نرگن سرگن آپ لگائیندا۔ وشن برہما شو کر تیارا، ترے ترے ایکا بندھن پائیندا۔ ایکا وست دئے ہر تھارا، ترے گن اپنا رنگ رنگائیندا۔ ایکا حکم سچ ورتارا، دھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ اپارا، نو نو اپنا رنگ رنگائیندا۔ پنج تت میلے اپنی وارا، آپ اپنی کرپا کر کھیل کھلائیندا۔ من مت بُدھ دئے سہارا، گھر گھر وچ آپ اُپائیندا۔ نو در کھولے آپ کواڑا، ڈونگی بھوری بھویو چکائیندا۔ لیکھا جانے ڈونگی غارا، ٹیڈھی بنک کھیل کھلائیندا۔ گھر مندر سہائے اک دوارا، چار دیوار نہ کھئے بنائیندا۔ ایکا نام شبدا دھنکارا، انحد ساچا تال وجائیندا۔ امرت سرور ٹھنڈا ٹھارا، گھر ساچے آپ ٹکائیندا۔ جوت نرنجن نور اُجیارا، گھر دیپک آپ جگائیندا۔ آپے جانے بند کواڑا، بجر کپائی آپ کھلائیندا۔ آتم برہم کر پسارا، پاربرہم پرہ ویکھ وکھائیندا۔ ایش جیو بٹھے دھارا، جگدیش سنگ نہائیندا۔ دسم دواری ہو تیارا، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ لیکھا جانے دھواں دھارا، سُن سہادھ آپ کھلائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، لکھ چوراسی کر پسارا، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ وشن برہما شو سیوادارا، جگا جگنتر لائے ساچی کارا، کرتا پُرکھ کار سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے دھندے آپے لائیندا۔ لکھ چوراسی کر پسار، ہر گھاڑن گھڑت گھڑائیا۔ ترے گن مایا دئے آدھار، پنج تت کرے کڑمائیا۔ چارے کھانی پاوے سار، انڈج جیرج ونڈ ونڈائیا۔ اُتبھج سینج ہویا خبردار، آپ اپنا مول پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیا۔ لکھ چوراسی بندھن پایا، دس کیسے نہ آئیندا۔ جنم مرن کھیل رچایا، آون جاون ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم پرہ روپ دھرایا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ کاغد قلم بھویو نہ رایا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے مکائیندا۔ دو جہاناں ویس وٹایا، ویس انیکا آپ کرائیندا۔ ترے لوکی نندن اک وکھایا، لوک پرلوک آپ سہائیندا۔ چوڈاں لوکان بٹ جنایا، ترے بھون رنگ رنگائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی قلعے کوٹ وسایا، ستان دیپاں ڈیرہ لائیندا۔ زمیں اسماناں بھویو چکایا، جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل کھلایا، نرگن سرگن رُپ دھرائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھ وکھایا، سچکھنڈ دوارے بیٹھا آسن لائیا۔ اپنی ونڈ رہیا ونڈایا، ترے گن ترے ترے رہیا سمجھائیا۔ نو نو چار کھیڑا دئے وسایا۔ لوک مات وجے ودھائیا۔ جگ چوکرئی ویکھ وکھایا، ویکھنہارا سچا شہنشاہیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ایکا ڈور بندھایا۔ نام ڈوری ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکرئی ویکھ وکھائیا۔ جگ چوکرئی کھیل کھلایا، کھیلنہار کرتار۔ نرگن سرگن رُپ دھرایا، جگ جگ لے مات اوتار۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھایا، سنت ساجن لے اُبھار۔ گرمکھ گر گر گود بہایا، گرسکھ ساچے لائے پار۔ ہرجن ہر ہر مندر دئے وکھایا، کایا مندر کھول کواڑ۔ گھر گھر امرت دئے پیایا، ناہی کولی کر پھلہار۔ گھر گھر دیپک جوتی دئے جگایا، جوت نرنجن کر اجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو کرے خبردار۔ وشن برہما شو ہر جنائیندا، شبد اناد اگتی بول۔ لکھ چوراسی تیرا نام رکھائیندا، جگت جگ وجائے ڈھول۔ جگ چوکرئی ونڈ ونڈائیندا، تولنہارا تولے ساچا تول۔ گر اوتار سیوا لائیندا، آد جگاد بھنڈارا کھول۔ ایکا نام آپ ورتائیندا، اتوٹ اتٹ رکھے اتول۔ جن بھگتاں جھولی پائیندا، نج آتم اندر بول۔ جگ جگ گپڑا اپنے ہتھ رکھائیندا، سچکھنڈ بیٹھا رہے اڈول۔ کوٹن کوٹی جیو اپائیندا، لکھ چوراسی آپے پھول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا قول۔ اپنا قول کر کرتار، ایکا میت آپ اکھوائیا۔ نو سو چرانوے جگ چوکرئی کر پسار، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ جگ جگ لہنا دینا چکائے گر اوتار، دے ت گیان سمجھائیا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، جو لوک مات وچ آئیا۔ اٹھے پھر منگے دان، سیس جگدیش رہیا جھکائیا۔ آپے بنیا رہے ساچا کاہن، در گھر ساچے بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ دیونہارا دیوے دھر فرمان، دھر دی بانی آپ لائیا۔ جگ جگ ویکھے کایا ہٹ دکان، برہم پاربرہم ملائیا۔ لیکھا جانے سییا رام، رام رُپ آپ رگھرائیا۔ رُپ دھرائے گھنٹیا کاہن، کاہنا بنسری نام وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بندھن پائیا۔ جگ جگ گپڑا ہر سمرتھ، اپنا کھیل کھلایا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، چاروں گنٹ آپ بھوایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر گھٹ اپنا رُپ دھرایا۔ کرے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سوانگ رچایا۔ جگ چوکرئی میٹے پھٹ، گر اوتار رُپ دھرایا۔ آپ کھلائے نام ہٹ، سچ ونجارا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، اپنا بھیو دئے کھلایا۔ آد پُرکھ ہر بھیو اولّا، سو پُرکھ نرنجن دئے سمجھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک اِکلا، ایکنکارا رنگ سمائیا۔ اپنے دیپک آپے بلا، آد نرنجن کر رُشنائیا۔ ابناشی کرتا وسنہارا جلا تھلا، سِری بھگوان ہر گھٹ رہیا سمائیا۔ پاربرہم سچ سنگھاسن ملا، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیا۔ شبد سروپی پھڑیا بھلا، لوآن پُریاں رہیا ڈرائیا۔ نو سو چرانوے جگ چوکرئی کردا رہیا ول چھلا، اچھل چھل اپنی کھیل کھلائیا۔ گر اوتاراں پھڑاؤندا رہیا پلا، ایکا پلّو نام وڈیائیا۔ آپے وسے نہچل دھام اٹلا، اُچ محل سوہا پائیا۔ سچ سندیش جگا جگنتر گھلا، جگ جگ اپنا حکم سنائیا۔ کلجگ اتم آوے اک اِکلا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سندیش رہیا سنائیا۔ سچ سندیش ہر ہر بھیج، اپنا بھیو کھلائیندا۔ نہکلنکا نرگن تیج، نرویر روپ وٹائیندا۔ آتم برہم مانے سیج، دوجا بستر نہ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا بھیو آپ چکائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ پردہ رکھ، ترے گن مایا روپ وٹائیا۔ جگ جگ پنج تت چولا ساڑدا رہیا وچ ککھ، اگنی آگ بھیٹ چڑھائیا۔ کدی بنے بیٹا رام دسرتھ، کدی نند جسودھا دئے وڈیائیا۔ کدی ترپتا رکھے پت، کدی گجری ملے ودھائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ بیوے آپ سمرتھ، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائیا۔ اپنا مارگ دو جہاناں جائے دس، بھل رہے نہ رائیا۔ ستجگ بنائے ایکا مٹھ، ساچا مندر دئے وکھائیا۔ ناتا تھے اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمنّا سُرستی گرمکھ کایا وچ بہائیا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، لاٹاں والی گھر منائیا۔ جس دے آگے ٹیکدے رہے مٹھ، سو مٹھا ٹیکن گرمکھان دوارے آئیا۔ جس دی کردے رہے پوجا پاٹھ، سو گرمکھان نام رہیا دھيائیا۔ جس دی بہندے رہے چھایا ہیٹھ، سو چھایا منگے سچا شہنشاہیا۔ سہائے زٹری مہینہ جیٹھ، بہنڑی زین نال رلائییا۔ ہر سنگت ہر جی نیتر لینا پیکھ، گھر ملیا ساچا ماہیا۔ شاہ پاتشاہ نر نریش، سیس جگدیش تاج سہائیا۔ در کھڑے برہما وشن مہیش، دوئے دوئے بیٹھے سیس جھکائیا۔ گرمکھ تیرے در کرے آدیس، تیرے گھر ملے وڈیائیا۔ تیری مہا گائے سہنسر مکھ شیش، دوئے سہنسر جہوا پلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھیو دئے کھلایا۔ بھیو کھلائے ہر نرنکارا، نرگن روپ دھرایا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، چارے وید رہیا سمجھایا۔ پُراں اٹھاراں کرے پُکارا، اوچی کوک کوک الایا۔ گیتا گیان بول جیکارا، ایکا بھگت بھگونت سمجھایا۔ انجیل قرآن مارن نعرہ، تیس بتیس حدیث پڑھایا۔

کہانی بانی کرے نمسکارا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ اُج اگم اتہاہ بے پرواہ پروردگارا، مقامے حق ڈیرہ لایا۔ سچکھنڈ وسے ایکنکارا،
 نرگن نر کر رُشنا یا۔ جُگ چوکرئی گھلدا رہیا اوتارا، دُھر فرمانا حُکم سُنایا۔ کلجُگ اتم ائے سچئی سرکارا، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرایا۔
 اوچاں نیچاں کرے پیارا، راؤ رنکاں گلے لگایا۔ جوٹھ جھوٹھ میٹھے وچ سنسارا، سچ سچ دئے ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک اپنا پردہ دئے اٹھایا، ہر پردہ مات چُکاؤنا، چُکے اندھیری رات۔ ستجُگ ساچا چند چڑھاؤنا،
 اٹھے پھر رہے پرہات، دئی دویتی میٹ مٹاؤنا، مایا ممتا توڑے نات۔ شرع شریعت اک وکھاؤنا، ایک شبد دیوے دات۔ ایک رام نظری آؤنا،
 ایک گائے ساچی گاتھ۔ ایک منتر سچ درڑاؤنا، اک اُتارے ساچے گھاٹ۔ ایک مندر ہر سہاؤنا، نرگن جوت جگے للاٹ۔ چار ورن ایک
 رنگ رنگاؤنا، کھتری براہمن شوڈر ویش ملے میل ہر کملاپات۔ ایک بستر سچ سہاؤنا، ایک اتم رکھے ذات، مات پت اک بناؤنا، ایک
 روپ بہین بھرات۔ ایک سیکھیا سیکھ سمجھاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے آر پار گھاٹ۔ آر پار ہر کھیل
 نیارا، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ ہرجن ساچے کر پیارا، در گھر ساچے لئے ملائیا۔ راتی ستیاں پاوے سارا، گرمکھ سوئے آپ اٹھائیا۔ دُرم
 میل دھوئی ہر کرتارا، امرت سنیچ ہرا کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے ویکھ
 وکھائیا۔ ہرجن تیرا لہنا چار جُگ، جُگ چوکرئی ہر چُکائیندا۔ لکھ چوراسی بیٹھا لک، دس کیسے نہ آئیندا۔ گرمکھان میٹھے ترشنا بھکھ،
 کایا ترپت آپ کرائیندا۔ سفل کرائے مات ککھ، دس دس ماس پھند کٹائیندا۔ ناتا تئے اٹا رُکھ، لکھ چوراسی بندھن کھئے نہ پائیندا۔ اُجل
 کرے مات مُکھ، جس جن اپنا نام درڑائیندا۔ ہریا بوٹا نہ جائے سُک، گر ستگر مات لگائیندا۔ گرمکھ سجن سہیلے اٹھ، ویلا گیا ہتھ نہ
 آئیندا۔ شاہ پاتشاہ غریب زانیاں اُتے گیا تھ، جگت غریبی آپ ہنڈھائیندا۔ امرت جام پیائے گھٹ، سچ پیالہ ہتھ اٹھائیندا۔ آپ سہائے
 ساچی رُت، سہنجنی رُت آپ وکھائیندا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، پارہم پرہ دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 ہرجن اپنے رنگ رنگائیندا۔ ہرجن رنگ چڑھیا مجیٹھ، گر ستگر آپ چڑھائیا۔ کایا کرے پت پُنیت، پت پاپی لئے ترائیا۔ اک سُنائے
 سہاگی گیت، سوہنگ شبد سچ پڑھائیا۔ کلجُگ مٹے ستجُگ چلے ساچی ریت، ست ستوادی آپ چلائیا۔ ناتا تئے دیہرا مندر گروڈوار

مسیت، گھر گھر وجدی رہے ودھائیا۔ امرت ملے ٹھانڈا سیت، اگنی تت نہ کھئے لگائیا۔ ایکا روپ نظری آئے ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ کھئے اکھوائیا۔ ہر چرن وکھائے سچ پریت، پیا پریم لئے ملائیا۔ صدی بیسویں رہی بیت، بیس بیسا ویکھ وکھائیا۔ گرمکھ گرمکھ کرے اتیت، ترے بھون دیا کمائیا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھ، وکھ امرت روپ بنائیا۔ مانس جنم جن جائے جیت، ہرجن رہے سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے اٹھائیا۔ ہرجن اٹھ اٹھ جاگ، ہر ستگر آپ جگائیندا۔ آتم آتر اک ویراگ، ہرہوں نرالا تیر لگائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر تیری بھل نہ جائے یاد، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ مانس جنم سن فریاد، اجونی ریت تیری جوں کٹائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ درگاہ ساچی دیوے داد، در دوارا اک کھلائیندا۔ تیرے روپ رہے وساد، بسمل اپنا روپ رکھائیندا۔ تیرا نام وجائے ناد، تیرا راگ آپ سنائیندا۔ تیرا میلا موہن مادھو مادھ، موہن اپنی کھیل کھلائیندا۔ تیرا لیکھا آد جگاد، جگا جگنتر آپ چکائیندا۔ تیرا لیکھا اپنے ہتھ رکھ حساب، چتر گپت نہ ویکھ وکھائیندا۔ تیرا داتا اک نواب، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرائیندا۔ تیری ایکا ماتا ایکا باپ، آد جگاد گود ہائیندا۔ تیرا ودھدا رہے پرتاپ، انس بنس آپ سہائیندا۔ کلجگ ناتا بڈھے کات، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ رلائیندا۔ ہرجن رلیا ہر ہر جوت، جوتی جوت جوت رشنائیا۔ گرمکھ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، آتم برہم سرب درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ گرمکھ ہرجن ہر بھگت ہر مندر لئے ملائیا۔ ہر مندر دوارا سچکھنڈ، ہر چرن کول درسایا۔ لیکھ چکائے وچ ور بھنڈ، ور بھنڈی پھول پھلایا۔ ناتا توڑ توڑ برہمنڈ، برہمنڈ مول چکایا۔ اک جنائے پرمانند، پرم پُرکھ میل ملایا۔ جس جن گایا بتی دند تیس بتیسا دئے سہایا۔ لکھ چوراسی میٹے پنڈھ، جنم مرن دئے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت جگ جنم جن وچھڑے، کر کرپا لئے ملایا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ لکیا رہیا کرتار، نرگن روپ نہ مات دھرائیا۔ کلجگ اتم کرپا کھیل اپار، جن بھگتاں دئے وڈیائیا۔ تیج بھان کھیڈن گیا شکار، سنگھ شیر کلجگ جوہ وچوں لیا بھجائیا۔ آگوں ملیا چیلہ سنگھ سردار، سرداری بیٹھا آسن لائیا۔ دوباں گھیریا آدھ وچکار، آندھ گوانڈھناں رہیا سنائیا۔ بھج نہ جائے جو ٹھگدا رہیا

سنسار، آیا گھیرے پوئی پھاپیا۔ چاروں کُنٹ اُٹھے سیکھ بلکار، اپنا بل آپ دھرائیا۔ اُچی کوک کوک کرن پُکار، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان تیری جے تیرا بندھن پائیا۔ حوصلہ دھریا نر نار، بردھ بال جوان نال رلائیا۔ پریم پھڑی ہتھ کٹار، تکھا چلہ تیر نرالا ہتھ اُٹھائیا۔ مار کے آئے پہلی چھال، اُچے ٹلے پربت ڈھائیا۔ پُرکھ ابناشی ہویا بے حال، چاروں کُنٹ راہ کھیڑا نظر کتے نہ آئیا۔ کون بنے میرا دلال، گُرمکھاں کولوں لئے چُھڈائیا۔ واج ماری آپ مہاکال، اُٹھ تیری واری مات آئیا۔ مہاکال نیترووے، گھال نہ سکے تیری گھال، تیرا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ جُگ چوکڑی میں وینہدا رہیا تیری اولڑی چال، نرگن سرگن روپ دھر دھر، جیواں جنتاں بھرے رہیا بھلائییا۔ اج تیری نہ ماٹی نہ دسے کھالنا گگن مستک کوٹاں دسے تھال، چوٹی جڑ نظر کھئے نہ آئیا۔ تیرا روپ نظر آئے تیرے گُرسکھ بال، تیرے دوارے بیٹھے گھیرا پائیا۔ ایتھے پہنچ نہ سکے کال مہاکال، دو جہان پئی دُبائیا۔ ایہناں غریب زانیاں لیا تیرا دھن مال، تیرا خزانہ ہور ہتھ کسے نہ آئیا۔ چاروں کُنٹ وسن شاہ کنگال، نام وست ہٹ نہ کھئے وکائیا۔ گُرمکھاں پایا تیرے چوگرد جنجال، جال ایکا رہیا وچھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت شکاری ویکھے سچا ماہیا۔ جگت شکاری کھیڈیا شکار، من کا سنسا بھو گویا۔ وار کیتا پہلی وار، کیتا وار خالی رہے نہ رایا۔ ادھ وچکار پھڑیا نرکار، اگا پچھا دس کسے نہ آیا۔ گُرسکھ کھچن وارو وار، اپنا اپنا زور لگایا۔ بھج نہ سکے گِرو گِردھار، چاروں کُنٹ گرہ مندر بند رکھایا۔ اتم اپنی منے ہار، گُرسکھاں آگے سیس جھکایا۔ گُرمکھ تیرا ناؤں ہونے اُجیار، جس ستگر سچا پایا۔ کوٹن کوٹ بھانڈے گھڑدا رہیا بن گھمیار، تیرا ٹھٹھیار تیری سیو کمایا۔ تُوں صاحب سچا میت مُرار، تیرا پروار میرا روپ وٹایا۔ ہر سنگت تیرا لگدا رہے دربار، گر ستگر اپنے گھیرے وچ رکھایا۔ واہ واہ شکاری کھیلیا شکار، شکرہ باز چڑیاں اپنے پنچے وچ پھسایا۔ اُٹی کھیل کری کرتار، گُرسکھ اپنا سیس تاج ٹکایا۔ آپے نیوں نیوں کرے نمسکار، گُرسکھ تیری وڈ وڈیایا۔ تیرا در ٹھانڈا دربار، سچکھنڈ بیٹھا روپ وٹایا۔ لیکھے لگا پُرکھ نار، جو جن سرنائی آیا۔ من کی واسنا من وچ دیوے مار، من من ہی آپ لپٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، اپنا بندھن گُرمکھ تیری پریم ڈوری نال بندھایا۔

چرن دھوڑ گرمکھ پوت، پُت دئے وڈیائیا۔ جگ جگ منگے ستگر کر کر بت، لکھ چوراسی وچوں گرسکھ آپ رکھائیا۔ روپ دھرائے نت نوت، دھرو پربلاد دئے وڈیائیا۔ تارا سنگھ ہر کھیل انڈیہ، انڈیہڑی کھیل کھلائییا۔ ہرجن چکے اُپر اپنی پٹھ، گرسکھ تیرا بہار خوشیاں نال اٹھائییا۔ مانس جنم لینا جت، جگ جیون داتا جگتی رہیا بتائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، دھوڑی خاک سجن آپ برسائییا۔ دھوڑی خاک اڈے دھوڑ، دھردرگاہ آپ سہائیندا۔ گرسکھ دھوڑ کرے اندھیرا دور، نور نور چمکائیندا۔ نور آنت ہر حضور، ہر اپنا روپ وٹائیندا۔ آسا منسا کر کر پور، پوری آسا اپنی آپ وکھائیندا۔ نہ نیڑے نہ وسے دور، گرمکھ تیرے اندر ڈیرہ لائیندا۔ کلجگ اتم مل کے جائے ضرور، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ایک دھوڑ نور درسائیندا۔

★ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پریم چند دے گھر پنڈ سرداری جموں ★

مانس جنم ست پریم، پریم پُرکھ سرنائییا۔ ست پُرکھ زرنجن جانے ایک ساچا نیم، نت نوت ویکھ وکھائییا۔ لیکھا جانے کُنٹ ہیم، پربت اپنے رنگ رنگائییا۔ سیوا جانے بانر بین، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہییا۔ جگ جگ چکائے لین دین، لہنا دینا آپ مکایا۔ جن بھگتاں سدا سد درشن دیوے نین، نین انیالا آپ کھلائییا۔ ایک ناؤں سُنائے ساچا کہن، ساچا ناؤں صفت صلاحیا۔ ایک میلا ہر سنگت بہن، بن ہرجن اور نہ کھئے بھائییا۔ ایک مندر وسے رہن، ہر مندر دئے وڈیائیا۔ ایک بستر پائے کہن، بھوشن نام آپ بنائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ایک رنگ سہائییا۔ ایک پریم ہر گردیوا، لوک مات ویکھ وکھائییا۔ آد چکاد جگا جگنتر الکھ ابھیوا، الکھ الکھنا ویس وٹائییا۔ بھگتن بخشے بھگتی سیوا، سیوا روپ نظر کیسے نہ آئییا۔ لیکھا جانے آتما دیوا، دیو آتما ویکھ وکھائییا۔ پھل کھولے امرت میوہ، امیوں رس اپنا رس چوائیا۔ ٹگا لائے مستک تھیوا، کوستک منیاں مان گوائیا۔ نام جنائے رسنا جہوا، ایک اکھر کرے پڑھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچا نانا اک سمجھائییا۔ ساچا نانا پریم ہر، چرن چرن کول وڈیائیا۔ چکے روگ مرن ڈرن، چنتا سوگ نہ کھئے رکھائییا۔ نیت کھولے ہرن پھرن، نیج نیت کر رُشنائییا۔ ستگر صاحب ترنی ترن، تارنہار اک ہو جائیا۔ کیریا کرے ہر کرنی کرن، کرتا پُرکھ

بے پروا ہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ ہر پریم سچ سنجوگ، جُگا جُگنتر آپ جنائیندا۔ ہر پریم آتم رس بھوگ، بھوگی بھوگ آپ بھگائیندا۔ ہر پریم مکے ویوگ، سنسا روگ جگت چُکائیندا۔ ہر پریم سُنے سچ سلوک، رام نامہ آپ پڑھائیندا۔ ہر پریم لیکھا چُکے چوڈاں لوک، لوک پرلوک پار کرائیندا۔ ہر پریم ناتا تئے جھوٹھ قلعے کوٹ، سچکھنڈ دوارا سوہیا پائیندا۔ ہر پریم جگے نرمل جوت، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا در آپ سہائیندا۔ ہر پریم سچ پیار، پیا پریم آپ جنایا۔ ہر پریم بھگت بھنڈار، بھگون بھگتی جھولی پائیا۔ ہر پریم تن شنکار، سولاں اچھیا رنگ رنگایا۔ ہر پریم ٹھانڈا دربار، درگھر ساچے سوہیا پائیا۔ ہر پریم منگلاچار، مل مل سخیاں منگل گایا۔ ہر پریم ناتا تئے سرب سنسار، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ ہر پریم ہرجن ہر کرے نمسکار، نون سو اکھڑا اک سمجھایا۔ ہر پریم لیکھا جانے آر پار کینار، منجھدھار رہن نہ پائیا۔ ہر پریم میلے ساچے یار، ستھر یارڑا اک بندھایا۔ ہر پریم لیکھا چُکائے پُرکھ نار، نر نرائن دئے وڈیایا۔ ہر پریم مانس جنم جائے پیج سوار، مانو اپنے لیکھے پائیا۔ ہر پریم کاغد قلم نہ لکھنہار، ست سمندر مس بناسپت رو رو دئے ڈبایا۔ ہر پریم سب تون وسے باہر، بن گُرمکھ نظر کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا روپ دئے درسائیا۔ ہر پریم آتم رنگ، رنگ رنگیلا آپ جنائیندا۔ ہر پریم سہائے سچ پلنگ، پاوا چوُل نہ کھئے بنائیندا۔ ہر پریم وجائے نام مردنگ، تار ستار نہ کھئے بلائیندا۔ ہر پریم پنج وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ ہر پریم ساچے مندر پائے ونڈ، گھر گھر وچ ویکھ وکھائیندا۔ ہر پریم اُچجئے پرمانند، نجاند آپ سمائیندا۔ ہر پریم خوشی کرائے بند بند، ہرکھ سوگ نہ کھئے رکھائیندا۔ ہر پریم ڈھائے جھوٹھی کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھنائیندا۔ ہر پریم چڑھائے ساچا چند، اندھ اندھیرا مات گوائیندا۔ ہر پریم ملے ہر بخشنند، بخشنہارا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا۔ ہر پریم ملے ہر نامہ، جنم جنم دی میل گوائیا۔ ہر پریم پورن ہوئے کاما، کام کامنی رہن نہ پائیا۔ ہر پریم وجے دممامہ، انڈٹھ تال وجایا۔ ہر پریم پرکاش ہوئے کوئن بھانا، جوت نور نور رُشنایا۔ ہر پریم ملے ساچا کابنا، گوپی سرتی لئے پرناپیا۔ ہر پریم گھر آئے رام، سیتا ستوتی لئے اُٹھایا۔ ہر پریم ہوئے آترجاما، آتر پردہ دئے کھلایا۔ ہر پریم وسے نگر گراما، ساچا کھیڑا ملے وڈیایا۔ ہر پریم ہرجن ملے

ساچا مانا، مان نہانیاں آپ دوائیا۔ ہر پریم مئے بہانا، سو بہانے وچ سمائیا۔ ہر پریم دیوے شبد بہانا، ہرجن ساچے لئے چڑھائیا۔ ہر پریم چُکائے آون جانا، آون جاون رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا اکھڑ رہیا پڑھائیا۔ ہر کا پریم ایکا اکھڑ، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ ہر کا پریم وکھائے ستھر، ساچا ستھر اک رکھایا۔ ہر کا پریم بجر کپاٹی توڑے پتھر، پریم نشانہ اک لگایا۔ ہر کا پریم نیتر نیر ورو لے اتھر، جوتی لبو ایکا لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پریم پریم رُپ وٹایا۔ پاربرسم پرم پُرکھ پُرکھ داتا سرب گنوت، سچ سچ کرے جنائیا۔ اکھ آگوچر آد جُگاد بے آنت، سیری بھگونت وڈی وڈیائیا۔ نر نرائن ساچے دھام سو بہاؤنت، محل اٹل اُچ منار کرے رُشنائیا۔ گُرمکھ سہاگن نار بہتار ملے ہر ہر کنت، کنت سہاگ اک سمجھائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، آد جُگاد اُتر نہ جائیا۔ رسنا جہوا منیا منت، دھن جو بن نام جھولی پائیا۔ گیت گوبند سہاگی چھنت، سوہرے پیئے سدا جس گائیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، خما غریبی اک درسائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھے جیو جنت، جیو آتما میل ملائیا۔ اپنا لیکھا میئے تڑنت، دو جا لیکھا نہ کھئے وکھائیا۔ گُرسکھ گُرمکھ گر گر اُچائے ساچے سنت، جس اپنا درس وکھائیا۔ لوک پرلوک بنائے بنت، ساچا گھاڑن گھڑت گھڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، گُرو گر چیل چیلا گر گر چیلا ایکا رنگ سمائیا۔

★ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی رام لال دے گھر سرداری جموں ★

ہر پریم بہنڈارا ایکا کھلا، خالق خلق آپ ورتائیا۔ آد جُگاد رکھے کھلا، در دربارا آپ سہائیا۔ جُگا جُگنت نہ لائے کھئے مُلا، قیمت کرتا نہ کھئے چُکائیا۔ دیوے وڈیائی جو در آئے بھلا، ابھل سچا شہنشاہیا۔ گُرمکھ بوٹا لوک مات پھلیا پھلا، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ مٹکھ جیو اتم ہُلا، سنمل رُکھ رہیا وکھائیا۔ ہرجن بہاگ لگائے ساچی کُلا، دھن دھن جنیندی مائیا۔ مٹکھ آنت کرائے نہ کوئی صلح، گر ستگر نہ میل ملائیا۔ ترے گن مایا بہیتر رُلا، چارے کتیاں چکڑ رہیا بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا رتن نام وکھائیا۔ ہر

پریم نام رتن امولک، امل امل جنائیندا۔ ہرجن رکھے کایا گولک، دوسر در نہ کھئے سہائیندا۔ گرمکھ ویکھے سدا اڈولت، اڈول اڈل دیا کھائیندا۔ نام جنائے ان انبولت، انبولت کھیل کھلائیندا۔ بیس بیسا ایکا دتی مہلت، آگے لیکھا نہ کھئے ودھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ ایکا مہلت دئے تاریخ، جگت تاریخ آپ جنائیا۔ پرگٹ ہوئے لاشریک، شریکت میٹے خلق خدائیا۔ اپنی رکھے اک توفیق، خدی خدائے دئے مٹائیا۔ مُرشد مرید بنے رفیق، اُلفت اپنی دئے وڈیائیا۔ ناتا توڑے جھوٹھ فریق، فرقہ کھئے نظر نہ آئیا۔ اپنی مارے ست لیک، ستان دیپاں لکیر دئے گوائیا۔ نو نو چلائے ساچی ریت، پت پت پت بے پرواہیا۔ اپنی جنائے سچ پرت، پریم نیم اک سکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا روپ انوپ دھرائیا۔ ہر ہر پریم سدا وڈبھاگ، وڈبھاگی بھاگ لگائیندا۔ جنم جنم دا دھوئے داغ، جو جن ہر ہر پریم کھائیندا۔ آنتر اُچے اک ویراگ، ویراگی ویراگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ست دھرم اک سمجھائیندا۔ سچ پریم ہر ہر، دھرمی دھرم رکھائیندا۔ نہکرمی کرم اپنا کر کر، ککرمی کرم مٹائیندا۔ روپ جنائے ایکا نر نر، نر نرائن ویکھ وکھائیندا۔ سنت سہیلے ساچے پھڑ پھڑ، اپنا بندھن پائیندا۔ ڈونگی بھوری آپے وڑ وڑ، کایا کندر پھول پھلائییندا۔ ٹیڈھی بنک آپے چڑھ چڑھ، اپنا پنڈھ آپ مٹائیندا۔ جوتی نور ایکا دھر دھر، گرہ مندر آپ سہائیندا۔ سُرتی ناری آپے ور ور، شبدی کنت منائیندا۔ منگلاچار آپے کر کر، اپنا راگ سنائیندا۔ امرت سروور ٹھر ٹھر، اپنی آگنی آپ بھجھائیندا۔ اپنا پریم آپے کر کر، آپ اپنا میل ملائییندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، در ساچا آپ وڈیائیندا۔ پریم پُرکھ پریم ناری، پریم پُرکھ دئے وڈیائیا۔ پریم میٹے جگت وبھجاری، وبھچار رہن نہ پائیا۔ پریم دیوے ست آدھاری، نام آدھار اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے گھر دئے وڈیائیا۔ ساچے گھر پریم اپنا اُتپنہا، ہر ہر آپ کرائیا۔ ہرجن جگائے جوں جٹ دھتا، بھولے بھا ہر گوبند ملائیا۔ درشن دیوے وچ چہر چہتہ، محل اٹل نہ کھئے وڈیائیا۔ سچ سنہڑا ایکا گھلا، سوئے جن آپ اُٹھائیا۔ لبھدا پھرے جنگل جوہ اُجاڑ جھلا، اُچے ٹلے پرت پھیرا پائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ رہیا اکلا، سچکھنڈ دوارے نرگن جوت کر رُشنائیا۔ کلجگ اتم کریا کھیل اولّا، اول اللہ نور ویکھ وکھائیا۔ نوری نور بھڑائے پلا، نور نور نال ملائیا۔ جلوہ جلال اچھل اچھلا، سچ محلہ کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر سوہا پائیا۔ پریم پیارا پریم ناتھ، اناتھ اناتھان دیا کھائیندا۔ سکھا سُہیلا دیوے ساتھ، سکلا سنگ آپ نبھائیندا۔ لیکھا جانے رگھپت رگھناتھ، رگھپتی رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جاتا ترے لوکی ناتھ، ترے ترے اپنا ویس دھرائیندا۔ گہر گمبھیر اکھنا کاتھ، کتھ کتھ اپنی کتھا سُنائیندا۔ زرگن سرگن چڑھیا راتھ، جگت رتھ آپ چلائیندا۔ جگ جگ لیکھا لیکھا رہیا ماتھ، مستک لہنا بھیو چھپائیندا۔ بندھن پاؤندا رہیا تہ آتھ، اٹھ تہ کھیل کھلائیندا۔ نانا جوڑدا رہیا ہڈ ماس، ناڑی رت رکت بوند میل ملائیندا۔ کھیل کھلدا رہیا ذات پات، ورن برن بندھن پائیندا۔ کلجگ اتم ہو اکانت، زرگن اپنا رُوپ ہر وٹائیندا۔ آپے بیٹھا رہے شانت، سرشٹ سبائی اگن جلائیندا۔ جن بھگتاں دیوے دات، پریم پیار جھولی پائیندا۔ لکھ چوراسی کرے گھات، گھاؤ اپنا آپ لگائیندا۔ نو نو چار میٹے اندھیری رات، اندھ اندھیرا آپ گوائیندا۔ دھرم رائے دا پورا کرے گھات، کھاتا اتم آپ بھرائیندا۔ گرمکھاں پُچھے وات، سوئے لوک مات جگائیندا۔ نانا توڑ ذات پات، جوتی جاتا رنگ رنگائیندا۔ اک وکھائے پتا مات، ایک پوت گود اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ ہرجن میلا پریم بندھن، بندی چھوڑ آپ لگائیا۔ گرمکھ مہکائے جو بن چندن، چندن واس آپ ہو جائیا۔ گہر گہر دیوے پرمانندن، پریم پُرکھ ملائیا۔ دوئے جوڑ کرے جن بندن، ڈنڈوت اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایک کرے پریم سخاوت، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ ساچی بھچھیا پریم سخاوت، سخی سرور جھولی پائیندا۔ چار کُنٹ دیوے ایک دعوت، ایک حکمی حکم سُنائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی کر بغاوت، بغلی شاہ سلطاناں ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا چکائے نندک ساقط، دُشٹ ڈراچار رہن نہ پائیندا۔ رہن نہ پائے کوئی ناستک آستک اپنا رُوپ وٹائیندا۔ نیتر رووے وشنوں سیجا باسک، سانگو پانگ نہ سوہا پائیندا۔ تیرا رُوپ ایک واستک، وشو تیری دھار جنائیندا۔ ایک نور کرے پرکاشت، ایک شبد ناد وجائیندا۔ ایک پریم رکھے ثابت، دو جا نیم نہ کھئے جنائیندا۔ ایک بے ہر ہر کاتب، اپنا لیکھا آپ لکھائیندا۔ جامہ پایا کلجگ پلٹن بابت، بؤرا رُوپ آپ دھرائیندا۔ دو جہاناں جانے عاقبت، عالم علما پردہ نہ کھئے اٹھائیندا۔ کرے کھیل حق جنابت، جناب آپ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کسے ہتھ نہ آئے وچ کتابت، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئی سمجھائیندا۔ جن بھگتاں کرے آنت سواگت، پھولنہار گل پہنائیندا۔ اپنے گہر نہ منگے کوئی لاگت، لگی پریت توڑ نبھائیندا۔

ہرجن تیری کرے سدا صداقت، صدق صبوری تیرے سنگ رکھائیندا۔ تیرے حُجرے بہ بہ کرے عبادت، اینو لوقت اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایک کرے واعظ واحد دو جہان وکالت، وکیل دلیل نہ کھئے جنائیا۔ ورن برن اوج نیچ رہن نہ دیوے وچ ملاوٹ، دوسر ایشٹ نہ کھئے رکھائیا۔ ایک مندر کرے سجاوٹ، ہرجن تیرے بنک سوہیا پائیا۔ جگت باڈی نہ بنائے کھئے بناوٹ، ہر مندر ایک ایک سہائیا۔ اٹھ پھر گائن گائے گوت، گاونہارا آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ نرگن سرگن بنیا مہاوت، چیوتی ہست ایک رہیا چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پریم پتن دئے بنائیا۔ پریم پتن گرسکھ کنارہ، گر گر بیڑا آپ چلائیا۔ آیا ویکھن ایکنکارا، عقل کل اپنا روپ دھرائیا۔ نو نو ویکھے ویکھنہارا، سرشٹ سبائی پھول پھلائیا۔ لکھ چوراسی جوٹھ جھوٹھ بدھا بہارا، لوک مات رہے کر لائیا۔ کھئے نہ دسے میت مُرارا، سکلا سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ ناتا چھٹا ناری نارا، ناری کنت دئے دہائیا۔ چار کنت نہ دسے کھئے سہارا، چار یاری رہی شرمائیا۔ نیتر نین نہ کھئے اجیارا، جگت نیتر نظر نہ آئیا۔ دھیاں پوت جھوٹھا پیارا، اتم سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ کھلڑے کیس رووے زارو زارا، سیس مینڈھی نہ کھئے گندائیا۔ بائے بائے کرن پکارا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ چاروں کنت سمندر کھارا، کلجگ گھاٹی پار نہ کھئے وکھائیا۔ چکڑ بھریاں کھن وچ گارا، سارنگ سار نہ کھئے جنائیا۔ مانس جنم آئی ہارا، ہار جت نہ روپ وٹائیا۔ پُرکھ ابناشی لایا اک اکھاڑا، برہمنڈ کھنڈ رہیا نچائیا۔ گرمکھ وِرا کیا پیارا، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ میل ملایا ستاراں ہاڑا، ودی سدی نہ کھئے رکھائیا۔ اپنا خون کیا گاڑھا، گرمکھاں جڑ لگائیا۔ سیوا کرے کرنہارا، باڈی اپنا روپ وٹائیا۔ تکھا پھڑیا ایک آرا، دو دھارا چیر پوائیا۔ سوتر لائے ایک وارا، کالی تندن تند بلائیا۔ دو جہاناں کرے خوارا، خاکی خاک خاک اڈائیا۔ آپے ملے اپنا پار کنارہ، پتن بیٹھا ساچا ماہیا۔ چپو نام لائے سہارا، ونجھ مہانا رہیا وکھائیا۔ کھیوٹ کھیٹا بن سنسارا، ساچا بیڑا آپ چلائیا۔ بھگت جنن ہر ماں پیو بیٹا آد جگاد کرے وبارا، جگت ووباری کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک پتن رہیا وکھائیا۔ ایک پتن لگا ڈیرہ، کنڈھا نظر وچ نہ آئیا۔ پرگٹ ہویا سنگھ شیر دلیرا، دو جہان وجے ودھائیا۔ آپ وسائے اپنا کھیڑا، سچکھنڈ دوارا سوہیا پائیا۔ کلجگ دیوے لکھ چوراسی گیڑا، رائے دھرم در وکھائیا۔ گرمکھ وِرا چاؤ گھنیرا، جس بھرواسا رہیا وکھائیا۔ ناتا تٹا میرا تیرا، میں تون نہ کھئے سمجھائیا۔ تون ٹھاکر ہوں سیوک تیرا،

چاکر چاکری اک سمجھائی۔ ٹوں پاتن بیٹھا کرے مہرا، مہربان سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت نئیا پار لنگھائی۔ جگت نئیا دیوے نوکا، گن اوگن نہ کھئے جنائیندا۔ پرہ ملن دا اتم موقع، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ چار ورن مارگ دسیا سوکھا، جوگ ابھاس نہ کھئے کرائیندا۔ زرگن زرویر نہ دیوے دھوکھا، اپنا میل آپ ملائیندا۔ نہ کوئی پڑھے جگت پوتھا، سندھیا دھوپ نہ کوئی دھکھائیندا۔ جل دھار نہ مارے کوئی غوطہ، امرت دھار آپ وہائیندا۔ مل خاک نہ بنے کوئی گدھا کھوتا، چرن دھوڑی مستک ٹکا لائیندا۔ تن کٹائے نہ کوئی پوٹا پوٹا، من کا مان آپ مٹائیندا۔ ستویں اٹھویں جگائے نہ کوئی جوتا، آتم جوت ڈگمگائیندا۔ پیر فقیر نہ دیوے کوئی روٹا، پکوان اپنے پیٹے پائیندا۔ دھن منگے نہ ہر در کوئی گہنا گوٹا، نام دھن اک وکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی کسے گھر نہ رہن دیوے حقہ لوٹا، اگنی کوٹلا نہ کھئے دھکھائیندا۔ دیرگہ روگ نہ رکھے واسنا اندر کھوٹا، سچ سچ اک سمجھائیندا۔ گرمکھ کھئے نہ رہے سوتا، ستگر پورا آپ جگائیندا۔ شبد اگنی پھڑیا سوٹا، لکھ چوراسی آپ سمجھائیندا۔ شبدی پوت شبدی پوتا، اوت پوت آپ بنائیندا۔ اپنے جیہا آپے ہوتا، دوسر اور نہ کھئے وکھائیندا۔ بن ہر پریم خالی دے لوٹھا، پنج ت کم کسے نہ آئیندا۔ بن ستگر پورے مانس جنم تھوتھا، آئی تھڑ پور نہ کھئے کرائیندا۔ پُرکھ ابناشی کسے نہ دے مندر مسجد کوتھا، جن بھگتاں اندر ڈیرہ لائیندا۔ گرسکھ بن جائے نہ بنھ لنگوٹا، اگنی دھوئی نہ کھئے تپائیندا۔ جاندے پتر ویکھ نہ کھئے روون روتا، روون دھوون مول چکائیندا۔ پنڈت براہمن کھئے نہ دیوے نیوتا، جگت جھپڑا نہ کھئے مٹائیندا۔ لیکھا جانے کوٹن کوٹا، کوٹن کوٹ اپنی کھیل کھلائیندا۔ گرسکھاں دیوے نرمل جوتا، جوتی جاتا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، پریم پتن اک وکھائیندا۔ پریم پتن بیٹھا ماہی، ماہیگیر کھیل کھلائیندا۔ جنم جنم دی میٹے شاہی، دُرمت میل دھوائیندا۔ لکھ چوراسی کٹ جنجالا میٹے پھابی، پھاندی پھند نہ کھئے پوائیندا۔ آوندے جاندے ویکھے راہی، کلجگ گپڑا آپ گڑائیندا۔ گرمکھاں ملے چائیں چائیں، جگ جگ ویس دھرائیندا۔ غریب زانیاں پکڑے باہیں، اپنے گلے لگائیندا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھائیں، درگاہ ساچی دھام بہائیندا۔ سیس جگدیش رکھے ٹھنڈی چھائیں، مہینہ جیٹھ نہ اگن تپائیندا۔ کرے پریم جیواں گوالا بن بن گائیں، بن بندرا ویکھ وکھائیندا۔ گوہند میلا سہج سبھائی، گر گر ساجن میل ملائیندا۔ ہتھیں پٹیا بوٹا کابی، جوٹھ جھوٹھ جڑ اکھڑائیندا۔ میل

مِلايا جھيور چھبے نائی، کلجگ اتم پور کرائیندا۔ کرن آیا سچ نیئیں، شاہ پاتشاہ روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک پتن ایک گھاٹ، ایک پُرکھ پُرکھ سمراتھ، ایک دیونہارا دات، ایک وست رہیا ورتائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں پت مات، آئے سرن اپنے کنٹھ لے لگائیا۔

لئے گھاٹ ساچے پتن، پانی پانی پھول پھلائییا۔ ترے ترے ناتا دئے ٹرائیا۔ گرمکھ ورو لے ساچا مکھن، لکھ چوراسی چھاچھ رہیا وکھائییا۔ لیکھا جانے اتر پورب پیچھم دکھن، دہ دشا ویکھ وکھائییا۔ نو کھنڈ پرتھی بھانڈے دسے سکھن، سچ وست نہ کھئے ٹکائییا۔ کرے کھیل دیپ لکھن، کُشا کروچ روپ دھرائیا۔ سلمل سان پردے ڈھکن، جنبو دیس کرے رُشنائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک گھر رہیا سمجھائییا۔ ایک پتن ہر ہر گھاٹ، جگت گھاٹی آپ چڑھائییندا۔ ہرجن رکھے اپنے ساتھ، سگلا ساتھی سنگ وکھائییندا۔ جن جننی کرے داسی داس، پتر مات ویکھ وکھائییندا۔ لہنا چُکائے پرتھی آکاش، آکاش آکاشاں اُپر کھیل کھلائییندا۔ ہرجن کرے داسی داس، داس اک رکھائییندا۔ اپنے مندر کر پرکاش، پار کنارہ اک سمجھائییندا۔ بن گرمکھ کرے نہ کھئے نواس، دوسر راہ نہ کھئے جنائییندا۔ کوئن کوٹ رکھی بیٹھے آس، کون ویلا پُرکھ ابناشی روپ مات دھرائیندا۔ کوئن کوٹ گائن رسن سواس، سواس سواساں وچ سمائییندا۔ کوئن کوٹ مل مل دھوڑی خاک، تن خاکی خاک وکھائییندا۔ کوئن کوٹ اُچے ٹلے پربت چڑھ چڑھ رہے جھاک، نینر نین سرب اُٹھائییندا۔ کوئن کوٹ گھر چھڈ چھڈ گئے سجن ساک، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈیرہ لائیندا۔ کوئن کوٹ بیٹھے اُپر تیرتھ تاٹ، سیل پوجس وقت لنگھائییندا۔ کوئن کوٹ کھولی بیٹھے ہاٹ، جگت ونجارا جگت ونج ویکھ وکھائییندا۔ کوئن کوٹ بستر بھوشن پا پا سٹے کھاٹ، پلنگ رنگیلا سچ وکھائییندا۔ کوئن کوٹ بن بن بیٹھے ناتھ، کُن پائے ناد و جائیندا۔ کوئن کوٹ پڑھ پڑھ تھکے گاتھ، گیتا گیان جگت دِرڑائییندا۔ کوئن کوٹ مستک لا لا بیٹھے جگت للاٹ، ترسول روپ کوٹ وٹائییندا۔ کوئن کوٹ چندن لائن مستک ماتھ، اپنا نم روپ نہ کھئے وکھائییندا۔ کوئن کوٹ پھسے وچ ذات پات، ہر کا روپ نظر کیسے نہ آئیندا۔ کوئن کوٹ دیندے پھرن نجات، اپنا پلو نہ کھئے چھڈائییندا۔

کوٹن کوٹ بن بن بیٹھے پت مات، ساچا پوت نہ کھئے بنائیندا۔ کوٹن کوٹ سٹے اندھیری رات، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ کوٹن کوٹ کر کر تھکے واٹ، دو جہاناں پندھ نہ کھئے مکائیندا۔ کوٹن کوٹ دیون دان ہتھو ہاتھ، آتم دان نہ کھئے کرائیندا۔ کوٹن کوٹ سیس جھکاؤن ترے لوکی ناتھ، ناتھ ترے لوکی درس کھئے نہ پائیندا۔ کوٹن کوٹ سیس جھکاؤن رام رکھناتھ، رکھپت رکھنس میل نہ کھئے ملائیندا۔ کوٹن کوٹ کر کر بیٹھے اپنا گھات، سولی منصور ہتھ نہ کھئے اٹھائیندا۔ کوٹن کوٹ چڑھ چڑھ گئے برات، ساچا لاڑا نظر کیسے نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹی ساک سجن بنایا نات، ناتا بدھاتا نہ کھئے جڑائیندا۔ کوٹن کوٹی اک دوجے دی پچھن وات، اپنا ویلا ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹی راہ تگن کلاپات، کول نین مکھ نہ کیسے دکھلائیندا۔ جس جن کرپا کرے آپ دیوے درس دات، دے درس ترکھا مٹائیندا۔ اٹھ پھر کرے پرہات، سندھیا روپ نہ کھئے سمجھائیندا۔ پار کنارہ رکھے گھاٹ، جس جن اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میل اپنے در، بنک دوازی بنک سہائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، جس جن پھڑائے اپنا لڑ، پھڑایا پلو نہ پھر چھڈائیندا۔

پار کنارہ ہویا جگ، ہر بھگت ملی وڈیائیا۔ ملیا میل اُپر شاہ رگ، ہر ستگر دیا کمائیا۔ بھر پیالہ جام پیایا نام مد، ست سرور اک وکھائیا۔ ہنس بنایا بغلا بگ، جگ جھیڑا رین نہ پائیا۔ شب بدھایا ایک تگ، ساچا سگن منائیا۔ بنک دوارا کھلایا ادھ وچکار بیو چکایا۔ آگے سنائے شب انحد، ناد اناد وجائیا۔ جگت واسنا وچوں کڈھ، اپنے در بہائیا۔ ناتا تٹا اندھیری کھڈ، ساچے گھر وجے ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی لیا سد، سدڑے تت پون رہیا سمجھائیا۔ آپ بنانی اپنی جد، ہرجن ساچے آپ دھرائیا۔ گرمکھ بہار لیا لڈ، سیس جگدیش اٹھائیا۔ لیکھا چکے ناڑی ہڈ، رکت بوند ویکھ وکھائیا۔ لوک مات لکھ چوراسی وچوں کرے اڈ، اپنے سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ہوئے سہائیا۔ ہرجن سہایا ہر رنگ، رنگ رنگیلا ایکا ماہیا۔ نج گھر اُچجایا پرمانند، پریم پریم پریم وکھائیا۔ ناتا تٹا مدرا ماس گند، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ نام دھن پایا ایکا چھند، سن سن تن من ہرا کرائیا۔ خوشی ہوئے بند بند،

بندنا دوئے جوڑ سمجھائیا۔ جگت پاندھی مکے پندھ، آون جاون رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر
سنگھ وشنوں بھگوان سدا بخشند، پت پاون پت پُنت لئے کرائیا۔

سچ دوار مٹیا دکھ، دردی درد آپ گوائیندا۔ جگت ترشنا چُکی بھکھ، ترشنا ترپت آپ وکھائیندا۔ ہرجن لیکھے لگا ساچا سُت،
سُت اپرادھ سرب مٹائیندا۔ کرپا کر اناشی اچت، چیتن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہری ہر ساچا
کھیل کھلائیندا۔ ہری ہر ہر پایا، گر ستگر گہر گمبہیر۔ من منکا بھو چُکایا، تن من ہویا ٹھانڈا امرت ملیا ساچا سیر۔ ہوئے متی روگ
گوايا، دُئی دویتی کٹ زنجیر۔ بجر جگر فراق وکھایا، پُرکھ اناشی بے نظیر۔ حضرت حاضر دیا کھایا، حضور پیرن پیر۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، داتا دانی گئی گہیر۔ گئی گہیرا رام رمیا، روپ انوپ کھیل کھلائیندا۔ سرب جیاں دا ساچا سٹیا، سگلا
سنگ رکھائیندا۔ ترے بھون دھنی چلائے ایکا نیا، نیا نام آپ رکھائیندا۔ چار ورن بہائے پھڑ پھڑ بہیا، ساچا بیڑا آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچی سیو کھائیندا۔ ساچا بیڑا سیری بھگوان، بھگتن آپ چلائیا۔ نردھن زرگن کر پروان، مان
نایاں ہوئے سہائیا۔ ایکا مندر وکھائے سچ مکان، بنک دوارا کھول وکھائیا۔ ایکا گھر ہوئے مہربان، مہربان بے پرواہیا۔ ایکا بخشے چرن
دھیان، دھیان چرن اک لگائیا۔ ایکا راگ سُنائے کان، سوہنگ سو شبد پڑھائیا۔ انڈھ روپ سیری بھگوان، انڈھڑی کار کھائیا۔ گرُمکھ
ساچے لئے پچھان، جگت جلندے لئے ترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ہر ہر ہوئے سہائیا۔ سدا سہائی ہر ہر،
گرُمکھ گیڑا آپ چُکائیندا۔ در درویش بنے در در، در در اپنا ویس وٹائیندا۔ سنت سہیلے گرُ گرُ چیلے پھڑ پھڑ، ایکا پھندن اپنا بندھن
پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ویکھے اپنے نین، لوچن نین آپ کھلائیا۔ چوٹھے
پد اکٹھے بہن، ہر میلا سہج سُبھائیا۔ چھویں بن چھپر چھن وسے سارے کہن، ست ستوادی بیٹھا آسن لائیا۔ پاربرسم پت پریشور زرگن
سرگن چُکائے لین دین، ہرجن لیکھا لیکھے پائیا۔ لاڑی موٹ نہ کھائے ڈائن، ڈنکا کال نہ کھئے وجائیا۔ گرُسکھاں گرُ ستگر اتم آئے لین، آپ اپنا

درس وکھائیا۔ ہرجن شبد بیانے اٹھ اٹھ بہن، ستگر پورا آپ اٹھائیا۔ رسنا جہوا گن ایکا کہن، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیرا چرن سچی سرنائیا۔

ہر سرن مٹے روگ، چنتا سوگ نہ کھئے جنائیا۔ ہر چرن ملے جوگ، ساچا جوگ نام وڈیائیا۔ ہر چرن میٹے لوک پرلوک، لوک پرلوک بھوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہری جن ہرجن لئے اُپائیا۔ ہر چرن ساچی درگاہ، درگاہ ساچی آپ جنائیندا۔ ہر چرن نتھاوایاں دیوے تھان، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ ہر چرن سدا سدا رکھے ٹھنڈی چھان، اگنی تت نہ کھئے وکھائیندا۔ ہر چرن لیکھا چکائے دو جہان، دو جہاناں والی اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ ہر چرن سچ بیانا، جن بھگت دئے سمجھائیا۔ ہر چرن بن جی نہ سکے کوئی راجا رانا، لوک مات ملے نہ کیسے وڈیائیا۔ ہر چرن بن گرسکھ نہ کیسے پچھانا، اپنی بوجھ نہ کیسے بچھائیا۔ ہر چرن پاؤنا پد نربانا، نربان پد اک وکھائیا۔ ہر چرن ملے وشنوں بھگوانا، وشنو پُران اپنا روپ دھرائیا۔ ہر چرن کرے سدا کلیانا، کال گراس نہ آنت کھپائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن رکھے اپنے بھانا، لکھ چوراسی نندک نندیا مکھ وکھائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن در کرے پروانہ، رائے دھرم نہ کھئے وکھائیا۔

پیرے گھر آیا پیر، جگت پیڑ دئے مٹائیا۔ نندو تیرا کٹ زنجیر، اند دئے وکھائیا۔ تیرا چھپر چھن سہائے بے نظیر، اپنی نظر آپ رکھائیا۔ تیری بدل دیوے تقدیر، تدبیر اپنے ہتھ رکھائیا۔ تیری میٹے پچھلی تقصیر، لیکھیا لیکھا دئے گوائیا۔ تیرے گھر آیا مُرشد تیری ٹٹی گنڈھے زنجیر، گنڈی گنڈی نال ملائیا۔ تیرے در تیرے پرچھ ویاون نیر، رو رو دین دُباٹیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دُلاری دُلا رہیا مکائیا۔ تیرے گھر لُکیا پیر، مَلا روپ وٹایا۔ نام اوہدا شمس فقیر، جس کُلا خاک رلایا۔ ہیجڑا بن کے پھردا رہیا اندر باہر چوٹی چڑھ ویکھے اخیر، چاروں کُنٹ نین اٹھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پورب لیکھا دئے سمجھایا۔ پہلے سال آیا

پیر، پیر پیر پیر آگے سیس نوائیندا۔ دوجی وار ہویا دلگیر، اسلاما علیکم علیکم سلام آپ سُنائیندا۔ تیجی وار کٹے بھیر، بھیرا راہ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حُکم آپ جنائیندا۔ اُٹھ مُلا ہو جا دُور، ہر سَتگر آپ جنائیندا۔ غریب نہانے کیتے چُورو چُور، رنگ رنگ جگت نبھائیندا۔ اج دیون آیا اپنی چرن دھوڑ، پچھلا دُکھ سرب مٹائیندا۔ کایا چولی چاڑھ کے جائے رنگ گوڑھ، دوجی وار اتر کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، غریب نہانے گلے لگائیندا۔ غریب نہانیاں دیوے سُکھ، دُکھ درد رہن نہ پائیا۔ مُنہ دے بہار ڈگے پین اُٹھ، نام سہارا اک رکھائیا۔ جس دا گھر ٹھگان چوراں لیا لُٹ، اُجڑیا کھیرا دئے وسائیا۔ لگائے بھاگ پوترا پُت، پُت سپُت ہوئے سہائیا۔ تیری ویکھے آن رُت، ہر سنگت سنگ رکھائیا۔ سیوا کرے ابناشی اُچت، تیرا پرشاد گرسکھان دئے ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پیر پیراں دئے سمجھائیا۔ پیر پیراں سمجھاؤن آیا، پیراں پیری ہوئی دُور۔ تیرا پنہد مُکاؤن آیا، توڑے ناتا جگت غرُور۔ تیرا پنہد تڑاؤن آیا، وڈ داتا سؤرن سؤر۔ تیری جھوٹھی کندھ ڈھابون آیا، تیرا اپنی ہتھیں کٹے جوڑ۔ بھاگاں مندے پھر اُٹھاؤن آیا، بھاگ لیکھے اپنے ہتھ حضور۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھپر چھن رکھ کے جائے اپنا نؤر۔ چھپر چھن سوہیا بنک، بنک دواہری آپ سہایا۔ غریب نہانا لایا کنٹھ، آپ اپنی گود بہایا۔ تیرا دوارا دھام بیکنٹھ، بے کنٹھ نواسی ویکھن آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، سند اپنی ہتھیں دئے لکھایا۔ لکھ سند کرے تصدیق، ساچی مہر نام لگائیا۔ لاٹانی ملیا لاشریک، حق حقوق جنائیا۔ سدا وسے تیرے نزدیک، نانا رُپ آپ پرگٹائیا۔ بھل نہ جانا جگت پریت، سچ پریتی اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، پردھ بال اپنے رنگ وکھائیا۔

ہرِ ستگرِ ایکا لدھا، نو کھنڈ پرتھی پھول پھلائیآ۔ تن من جس اپنے چرن بدھا، تس صاحب وڈی وڈیائیآ۔ پار کران جھوٹھی حدآ، گھر اپنا بوجھ بھجائیآ۔ جھوٹھی مایا وچوں کڈھا، ایکا مارگ دئے وکھائیآ۔ لوک مات مار جہات گھر گھر دیون آیا صدآ، سیوک ساچی سیو کھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا ایک اپنی کل دھرائیآ۔ ہرِ ستگرِ پایا سرب گنوت، زرگن داتا بے پرواہ۔ جس جن بنائی بنت، سو دیوے سچ صلاح۔ سُہاگ ہنڈھاؤنا ایکا کنت، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھا۔ رسنا گاؤنا ایکا چھنت، سوہنگ شبد رہیا پڑھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرِجن ہوئے آپ سہا۔ سدا سہائی سری بھگوانا، ہر گھٹ اپنا کھیل کھلائیآ۔ بھگت وچھل گن ندھانا، جگا جگنتر ویس وٹائیآ۔ ہرِجن ہر ہر ہری دوار کر پروانہ، آپ اپنا میل ملائیآ۔ آون جاون پنت پاؤن چکائے کانا، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، اپنا بانا آپ دھرائیآ۔

ستگرِ ساچی دینی بھکھ، گرسکھ زردھن منگ منگائیآ۔ اپنی بتھیں لیکھا دینا لیکھ، لیکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائیآ۔ ستیاں تاردا آوندا گرسکھ، گرمکھاں دیویں مان وڈیائیآ۔ میں نانی اندر بھری وس، وکھ امرت دئے بنائیآ۔ تیرا درس پایا جس، سو کاگ ہنس روپ وٹائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا بخش سچی سرنائیآ۔ گرسکھ مانگے ایکا وست، اتوٹ اٹھ ہر ورتائیآ۔ دیونہار دست بدست، دستبردار کرے سرب لوکائیآ۔ نام خُماری دیوے مست، المست سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دین داتا اک اکھوائیآ۔ دین دیوے نام سنیہڑا، سخا سکھاں آپ ورتائیآ۔ چرن چرنودک اک آدھارا، سانتک سیتل ست ست کرائیآ۔ ہر سنگت ملیا ایکا وارا، منگت منگ پور کرائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، مان نائیاں آپ ہو آئیآ۔

ہر بھگتن جگ جگ تاردا، تارنہارا اک بھگوان۔ پھڑ پھڑ باہوں پار اُتاردا، لیکھا جانے دو جہان۔ نرگن سرگن پیچ سواردا، جُگا جُگنتر ہو مہربان۔ گرھ توڑ جھوٹھ ہنکار دا، سچ سچ دیوے اک نشان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد جنائے دھر فرمان۔ جُگ جُگ بھگتن اُپایا، پر م پُرکھ بے پرواہ۔ نرگن جوت کر رُشنا یا، ست سرُپ دئے وکھا۔ اپنا پردہ آپ اُٹھایا، اپنا بھیو دئے چُکا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹایا۔ جُگ جُگ ویس اولڑا، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ ستجگ تربتا دواپر جن بھگتاں پھڑاؤندا آیا پلڑا، نرویر اپنا کھیل کھلائیندا۔ کلجگ اتم سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشی ایکا ملڑا، سو بہاؤنت سو بہا پائیندا۔ سچ سندیش نر نریش سو پُرکھ نرنجن ہنگ برہم ایکا گھلڑا، سو ہنگ شبد ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوراسی کرے اچھل اچھلڑا، ول چھلدھاری اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، ہرجن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا پاربرہم، پت پرمیشور وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے لکھ اگوچر اگم، بے پرواہ بھیو نہ رائیا۔ ہرجن چڑھائے ساچے چن، لوک مات کر رُشنا ئیا۔ آد آنت بیڑا دیوے بٹھ، بٹھنہار سہج سکہدائیا۔ جنی ویکھے ساچا جن، دائی دایا رُپ دھرائیا۔ آپ بہائے ترے گن اگن، اگنی تت آپ مٹائیا۔ جوتی جوت وکھائے مکھن، محو اپنے رنگ سمائیا۔ ہر سرنائی جو جن لگن، لاگت لاگت رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے سمجھائیا۔ ہر سمجھایا اتم رام، اترگت جنائیندا۔ لیکھا جانے ایکا شام، گھٹ بنسری نام وجائیندا۔ پیر پیغمبر سچ کلام، ہر امام آپ سُنائیندا۔ نانک جنایا ستنام، نام ست آپ پڑھائیندا۔ گوہند کھیڑا وسیا گرام، بنک دوارا آپ سہائیندا۔ کلجگ میٹے اندھیری شام، شاہ پاتشاہ ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ایکا جام، امرت اتم آپ پیائیندا۔ اتم پورا کر کے جائے کام، کام کامن سرب گوائیندا۔ نو نو چار ایکا کرے پین کھان، ایکا رسنا رس وکھائیندا۔ مائس مانکھ ایکا پہنن تن ہنڈان، ایکا بستر آپ سچائیندا۔ ایکا منگل مل مل سارے گان، ایکا وڈیا آپ پڑھائیندا۔ ایکا ملے ساچا کاہن، ایکا کول نین مٹکائیندا۔ ایکا سرت سمبھالے آن، مورت اکال کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد سِری بھگوان، ہرجن ہر در دیوے مان، ابھان رُپ نہ کھئے دھرائیندا۔

امرت بھریا نام بھنڈارا، بھر بھر پیالہ جام پیائیا۔ نرگن سرگن بنیا آپ ورتارا، چار ورن رہیا ورتائیا۔ ایک رنگ رنگے سرب سنسارا، کسمبڑا رنگ دئے مٹائیا۔ ایک در کھولے دوارا، در دربار اک وکھائیا۔ ایک رُوپ نظری آئے ہر نرنکارا، نرنکار بے پرواہیا۔ ایک شبد ناد جیکارا، کلمہ نبی اک پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ بھنڈارا آپ وکھائیا۔ سچ بھنڈار وڈ بھنڈاری، آد آنت ورتائیندا۔ جگا جگنتر بن سنساری، سنسار کھیل کھلائیندا۔ نرگن سرگن بنیا رہیا بوہاری، اپنا وبار آپ چلائیندا۔ قدرت کرتا کرے کاری، قدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ خالق خلق کر پنہاری، مخلوق سیو لگائیندا۔ ہرجن ہر ہر دیوے نام سچی سیکداری، ساچے تخت بھائیندا۔ میل ملائے ایک واری، ایکنکارا انگ لگائیندا۔ ستگر چرن جن سد بلہاری، بلہاری گر چرن درشن پائیندا۔ ہوں گھولی ہوں جاواں واری، وار اپنا آپ وکھائیندا۔ جن بھگتاں پیج رہیا سواری، جگ جگ پیج رکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں اک آدھاری، بھنڈاری اپنا بھنڈارا آپ ورتائیندا۔

★ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی کتھا سنگھ جیون سنگھ دے گھر پنڈ موئل جموں ★

سو پُرکھ نرنجن سرب گنوت، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہا اگنت، الکھ الکھنا لکھیا نہ جائیا۔ ایکنکارا سو بھاؤنت، در گھر ساچے سو بھا پائیا۔ آد نرنجن نور نورانہ ساچا کنت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ اباشی کرتا بنائے اپنی بنت، ساچا گھاڑن لئے گھڑائیا۔ سیری بھگوان آپے گائے اپنا منت، نیش اکھڑ آپ پرگٹائیا۔ پارہم پت پریشور لیکھا جانے آد آنت، آنت آد کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن رُوپ آپ پرگٹائیا۔ نرگن رُوپ ہر نرنکارا، اجونی ریت آپ دھرائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، ساچی بھچھیا پور کرائیندا۔ اپنا کھول آپ دوارا، سچکھنڈ ساچا ناؤں دھرائیندا۔ نرمل دیا کر اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، ساچے تخت سو بھا پائیندا۔ حکمی حکم کر ورتارا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ شبد انادی سٹ دُلارا، پوت سپوتا ایک جائیندا۔ کرے کھیل اکم اپارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رُوپ آپ پرگٹائیندا۔ اپنا رُوپ آپے دھر، ہر ہر آپے ویکھ

وکھائیا۔ آپے پُرکھ ناری نر، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ آپے وسے اپنے گھر، سچکھنڈ دوارا سوبھا پائیا۔ آپے گھاڑن لئے گھڑ، گھر گھر وچ لئے پرگٹائیا۔ لیکھا جانے تھر در، در دروازہ آپ گھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ نواسا جوت پرکاشا تھر گھر ویکھے پُرکھ ابناشا، اپنا شبد اپنا رُپ دھرائیا۔ ہر کا رُپ سدا ابناش، آد آنت کھیل کھلائیندا۔ تھر گھر ساچے کر پرکاش، نورو نور نور پرگٹائیندا۔ نرگن اندر نرگن کر کر واس، نرگن اپنی کل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا تھر دربارا، ایکنکار آپ سہائیا۔ شبدی شبد سُت ڈلارا، پوت سپوتا اک اٹھائیا۔ ایکا حکم دھر فرمانا، دھردرگاہی آپ جنائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں بھيو گھلائے ایکا وارا، رو سس نور چمکائیا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، نرگن سرگن میٹے دھاڑا، وشن برہما شو کر پسارا، ترے گن میلا سہج سُبھائیا۔ ایکا حکم اک ورتارا، ایکا کرتا کرنیہارا، ایکا قدرت ویکھے اگم اپارا، قادر اپنی کھیل کھلائیا۔ ایکا وست نام سچ ستارا، ایکا ونڈے سچ بھنڈارا، ایکا دیونہار سنسارا، وڈ سنساری اک اکھوائیا۔ ایکا جل تھل مہیئل پاوے سارا، ایکا گگن منڈل بھوئے اُجیارا، ایکا زمیں اسمان لائے اکھاڑا، نٹوآ اپنا سوانگ ورتائیا۔ ایکا لکھ چوراسی گھاڑن گھڑے بن ٹھٹھیارا، ایکا پنج تت میلا کرے ایکا دوارا، ایکا من مت بُدھ دئے سہارا، ایکا جوئی جوئی اُپائیا۔ ایکا ونڈن ونڈ ونڈے گردھارا، اُتبھج سینج جیرج انڈ رُپ کرے پسارا، ایش جیو رُپ دھرائیا۔ ایکا برہم بھوئے آدھارا، پاربرہم کرے کھیل اپنی وارا، نور ظہور آپ دھرائیا۔ ایکا شبد ناد دھنکارا، ایکا گاوے گاونہارا، سچکھنڈ بیٹھا ساچا ماہیا۔ تھر گھر کھولے بند کیوڑا، پون پونی دئے سہارا، گھٹ گھٹ اپنا رُپ دھرائیا۔ لیکھا جانے لکھنہارا، وشن برہما شو سیوادارا، در سیوک سیوا سچ سمجھائیا۔ آد پُرکھ ہو اُجیارا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں کر پسارا، ترے بھون اپنا رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن داتا بے پرواہ، اپنی کار آپ کھائیا۔ لکھ چوراسی دکان کِریا، کِرم اپنی کھیل کھلائیندا۔ وشن برہما شو آپے پھڑیا، حکمی حکم آپ سنائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وڑیا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ناؤں رکھائے نرائن نریا، نر ہر اپنا بل جنائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر پُرکھ ابناشی اپنا اکھر آپے پڑھیا، برہما ویتا آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، سچکھنڈ دوارا کھول در، دروازہ آپ

سُہائیندا۔ در دروازہ ہر ہر کھول، لکھ چوڑاسی دئے جنائیا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے بول، اپنی بوجھ بوجھائیا۔ ایکا کنڈا تولے تول، تولنہارا سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد رہے اڈول، تیر گھر اپنا آسن لائیا۔ ایکا وست رکھے کول، جیواں جنتاں آپ ورتائیا۔ بھاگ لگائے اُپر دھرنی دھرت دھول، دھولا اپنا بہار اُٹھائیا۔ لکھ چوڑاسی بخشے امرت آتم کول، نابھی کول آپ ٹپکائیا۔ برہم روپ ہو ہو رہیا مؤل، پاربرہم پت ڈالی اپنا آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی گھاڑن گھڑ، وشن برہما شو ایکا تت جنائیا۔ ایکا تت ہر گیان، ہر ہر اپنا آپ جنائیندا۔ ایکا روپ سری بھگوان، روپ رنگ آپ وکھائیندا۔ ایکا مندر سچ مکان، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ ایکا ویکھے مار دھیان، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ وشن برہما شو سُنن ساچے کان، پُرکھ ابناشی راگ لائیندا۔ لکھ چوڑاسی کر پردھان، لوک مات ناچ نچائیندا۔ جگا جگنتر کھیل کرے مہان، جگ چوکرئی ونڈ ونڈائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ دیوے دان، جیا دان جھولی پائیندا۔ کرے کھیل ہر مہان، بھيو ابھیدا آپ چھپائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ دیوے دھر فرمان، گر اوتار مات پرگٹائیندا۔ بھگت بھگوت ملائے آن، زرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ سنت ساجن لے پچھان، دئی دویتی پردہ لائیندا۔ گرمکھاں بخشے چرن دھیان، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ گرمکھ نیت لوجن درشن پیکھے آن، نج نیتز آپ گھلاٹیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر جگ کرتا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس وٹایا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ گر گر اپنا ناؤں دھرایا، شبدي نام بول جیکار۔ جیواں جنتاں مارگ لایا، ایکا مارگ ایکنکار۔ کھتری براہمن شودر ویش آپ سمجھایا، آتم برہم کر اجیار۔ پاربرہم ہر گھٹ ویکھ وکھایا، ڈونگھی کوری پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ جگ جگ کھیل کھلایا، ستجگ تریتا دواپر اترے پار۔ کلجگ اتم ویکھ وکھایا، اک اکلایکنکار۔ جوتی جامہ روپ دھرایا، نہکنک سچی سرکار۔ کوٹن کوٹی جیو ویکھ وکھایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ گرمکھ ساچے لے جگایا، آلس نندرا جگت نوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے چرن پیار۔ چرن پیار جگت جگ جیون، جگ داتا آپ سمجھائیا۔ گرمکھ نام ندھان پیاؤن، امیوں رس اپنا آپ چکھائیا۔ بلہاری بلہار گر تھیون، تھان تھنتر دئے وڈیائیا۔ ساچا بیج کایا بیون، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لے سمجھائیا۔

ہرجن ہر ہر آپ جنایا، جاگرت جوت جگا۔ کایا مندر ویکھ وکھایا، نو در کھوج کھجا۔ مایا ممتا موہ مٹایا، ہوئے ہنگنا گڑھ ٹٹا۔ در در منگتا لیکھے پایا، ایکا وست دئے ورتا۔ ساچی سنگت میل ملایا، سگلا سنگ آپ رکھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم برہم دئے دڑرا۔ آتم برہم کایا مندر، ہر ساچا سچ جنایا۔ مئے اندھیرا ڈونگی گندر، اگیان اندھیر گوائیا۔ بجر کپائی توڑے جندر، دئی دوتی پردہ دئے اٹھایا۔ منوآ من بٹھے بندر، دہ دیش نہ اٹھ اٹھ دھایا۔ کرے پرکاش اندھیرے کھنڈر، جوتی جوت جوت رُشناٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے دئے وڈیایا۔ ہرجن اندر جوت پرکاش، نورو نور نور دھرائیندا۔ میل ملایا پُرکھ ابناش، پُرکھ ابناشی میل ملاییندا۔ لیکھا جانے سرب گنتاس، گنوتتا گن وکھائیندا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، جس جن اپنے رنگ رنگائیندا۔ آون جاون کرے بند خلاص، جم کی پھاسی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ملاییندا۔ جم کی پھاسی توڑے پھند، ستگر پورے ہتھ وڈیایا۔ نام ڈوری دیوے ہتھ، ہتھنہار بے پرواہیا۔ ایکا راگ سنائے کن، شبدی ناد وجائیا۔ بہرم بھلیکھا کڈھے جن، جس سر اپنا ہتھ کٹایا۔ کرے پرکاش کایا تن، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ بھانڈا بہرم بھو دیوے بہن، ساکھیات روپ وٹایا۔ دس نہ آئے جیو اٹھ، نیتر دب نہ کھئے کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے جگائیا۔ جاگرت جوت جگائے جگدیشر، ایش جیو اٹھایا۔ لیکھا جانے بھگت تپیشر، تپو بن نہ کھئے تپایا۔ میل ملایا ہر رکھیشر، ریکھ لکھی دئے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منتر نام درڑایا۔ ساچا منتر نام جن ایک، دوسر اور نہ کھئے وڈیایا۔ آد جگاد کرے بڈھ بییک، جس جن اپنی بوجھ بوجھایا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، اگنی تت نہ کھئے جلاٹیا۔ جوٹھ جھوٹھ نہ کرے بھیکھ، سچ سچ وجے ودھایا۔ نیج گھر بیٹھا رہیا ویکھ، نیج آتم تاڑی لایا۔ آد جگاد رہے ہمیش، ستگر پورا سو اکھوٹیا۔ مچھ داہڑی نہ رکھے کیس، سیس جگدیش نہ مؤنڈ منڈایا۔ آتم برہم دئے آدیس، پاربرہم سچی جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہری جن ہر ہر لئے سمجھایا۔ ہری ہر ہر ہر پیکھنا، پیکھت دین دیال۔ نیج آتم اندر ویکھنا، کایا بیٹھا سچی دھرمسال۔ دیوے نام شبد سندیشنا، انحد وجائے تال۔ جوتی جوت ہو پرویشنا، جلوہ نور دئے جمال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ہرجن ساچے لئے بہال۔

جُگ جُگ ہرجن بہالدا، نرگن سرگن ویکھ وچار۔ لیکھا جانے شاہ کنگال دا، اُوچ نیچ دئے آدھار۔ چارے ورنان سرت سمبالدا، کھتری براہمن شوڈر ویش کرے پیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن نرگن لئے اوتار۔ نرگن گر نرگن اوتارا، شاہ پاتشاہ نرگن اکھوائیا۔ نرگن شاہ نرگن سِکدارا، نرگن شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ نرگن بھگت ست بہنڈارا، نرگن سنت ساجن لئے ملائیا۔ نرگن گرمکھ کرے اُجیارا، نرگن گرسکھ لئے ترائیا۔ نرگن لیکھا جانے اپنی وارا، تھت وار نہ کھئے وکھائیا۔ نرگن بھیو نہ پائے وید چارا، پُران اٹھاراں رہے جس گائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو وڈ دیوی دیو، نرگن سرگن سرگن نرگن بھگت بھگونت دئے جنائیا۔ بھگت بھگونت سدا ابھید، بھیو نہ کھئے رکھائیا۔ شاستر سمرت وید پُران لکھ لکھ تھکے لیکھ، لیکھا لیکھ نہ پور کرائیا۔ کلجگ اتم نر ہر نرائن ہرجن ساچے لئے ویکھ، رُوپ انُوپ آپ دھرائیا۔ میل ملاوا دس دشیش، در گھر ساچے وچے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر ہرجن ساچا سنگ نبھائیا۔

بارش ہٹے نہ مٹے پیاس، کروڑ چھیانویں رسیا کُرائیا۔ میگھ میگھلا داسی داس، بیٹھے سیس جھکائیا۔ راہ تکی پرتھی آکاش، نیتر نین اٹھائیا۔ جس جن اندر ستگر پورا کرے واس، تِس ترشنا جگت رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا میگھ دئے سمجھائیا۔ ساچا میگھ امرت دھار، گر ستگر آپ برسائیندا۔ جس جن کِریا کرے اپار، جگت ترشنا بھکھ مٹائیندا۔ منٹ سکنت نہ کرے وچار، گھنٹے پھر نہ کھئے رکھائیندا۔ چھن بھنگر جائے تار، جس اپنا درس وکھائیندا۔ اج مینہ ور سے جے مؤسلا دھار، گھنٹے دو گھنٹے اندر باہر پنڈ وچوں آپ کڈھائیندا۔ سُکی دھرتی رووے پھیر زارو زار، جگت تپش نہ کھئے بھجھائیندا۔ اُتے ہیٹھے کوڑے کُریا کر، ساچا دھرم نہ کھئے کمائیندا۔ ناری نر ہویا وبھچار، کام کرو دھ لوہہ موہ ہنکار سرب ستائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت ترشنا ترشنا وچ بھرائیندا۔ لگی اگ کایا تن، میگھ مینہ نہ سکے بھجھائیا۔ ستگر پورا جس درس دیوے اُپر شاہ رگ، تِس ترشنا ترپت کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، میگھ میگھ آپ برسائیا۔ میگھ برسائے میگھ ناتھ، میگھن رُوپ وٹایا۔ لکھ لکھ گھلے جگت پات،

اپنا لکھیا نہ کھئے وکھایا۔ کایا اندر اندھیری رات، ساچا چند نہ کھئے چڑھایا۔ پٹی پڑھی نہ کیسے جماعت، حرف الف نظر نہ آیا۔ نقطہ تون نہ ملی سوغات، حمزہ ہوس نہ کھئے مٹایا۔ جو جن اندر ویکھے مار جہات، ہر مندر ستگر ایک میگھ رہیا برسایا۔ کلجگ اگنی بھجے آگ، دو جی تپش نہ کھئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، موئل ایک رنگ رنگائیندا۔ موئل ہونے سانتک ست، جو جن آئے سرنائیا۔ جس میل ملائے کھلاپت، تس انتر میگھ برسائیا۔ تس ابلے بہتر ناڑ نہ رت، رتی رت نہ کھئے سکائیا۔ چاروں کنت ویکھے کالی گھٹ، جگت اندھیرا شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھنگھور بادل رہیا وکھائیا۔ گھنگھور بادل پائے شور، انحد سیوا نال کھائیا۔ گرمکھ آتم ناچے مور، پنکھی پنکھڑیاں آپ رکھائیا۔ پون ٹھنڈی پائے زور، انجا پون آپ بلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا میگھ گرسکھ کایا اندر آپ برسائیا۔ امرت میگھ برسے سانتک ست، بوندا باندی آپ لگائیا۔ جس جن دیوے دھیرج جت، سو جن ساچا بوجھ بوجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اگنی کلجگ رہیا جلائییا۔ کلجگ اپنا تپے انگیار، ترے گن تپایا۔ پنج تت بنا بھٹیال، جوتی لبو ایک لایا۔ نو نو چار ہویا بے حال، راج راجان رہیا کرایا۔ جس جن اپر ہونے آپ مہربان، تس جن ساچا میگھ دئے برسایا۔ جل مین کرے پروان، مین جل ہونے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت میگھ دیوے برس، گرسکھاں پردے اندر وس، جگت تپش رسن نہ پایا۔

★ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دیوا سنگھ دے گھر پنڈ دھنگالی جموں ★

دس اٹھ ہر ہر دھار، لوک مات ہر چلائیندا۔ اٹھ دس کر پیار، دس اٹھ کھیل کھلائیندا۔ دس اٹھ اگم اپار، زرگن سرگن میل ملائیندا۔ اٹھ دس اک جیکار، در گھر ساچے آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا آپ سہائیندا۔ اٹھ دس کھیل اولّا، پُرکھ انباشی آپ کرائیا۔ ایکنکارا اک اکلا، دو جی قدرت ویکھے وکھائیا۔ سچ سنگھاسن ایک ملا، چوتھے پد دئے وڈیائیا۔ ہر شبد سندیش ایک گھلا، چھویں چھ گھر پھولے پھول پھلائییا۔ ستویں جوتی شبدی آپے رلا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ اٹھان تتان پھرایا پلا،

من مت بُدھ اپنا بندھن پائیا۔ نو دوار مچائے ہلا، نو کھنڈ پرتھی ویکھ وکھائیا۔ دسویں پھڑائے اپنا پلا، دسم دواری گنڈا لاپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دس اٹھ ویکھ وکھائیا۔ دسم دواری ہر زرنکارا، ایکا رنگ سمائیندا۔ نو نو کرے خوارا، آد جُگاد ویس وٹائیندا۔ اٹھان تتان دئے سہارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ ست ستوادی وسنہارا سچکھنڈ سچ دربارا، چھیویں چہر چھن نہ کھئے چھائیندا۔ پنچم ناد شبد دھنکارا، چار گنٹ آپ سنائیندا۔ تتان لوکان ہو اجیارا، دو جہاناں کھیل کھلائیندا۔ اک اکلا کرنیہارا، کرتا پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ دوئے رُپ پرگٹ ہو وچ سنسارا، زرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ ترے گن مایا رنگ ویکھ آپ زرنکارا، لکھ چوراسی بھیو چُکائیندا۔ چار ورنان کرے خبردارا، پنچم میلا آپ ملائیندا۔ اٹھویں شاستر سمرت وسے باہرا، ست سنتوکھ ست ستوادی اپنا گیان درڑائیندا۔ اٹھان تتان ویکھ کنارہ، نو ندھ اپنا مول چُکائیندا۔ دسم دواری سچ اکھاڑا، ہر زرنکارا آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اٹھ دس اپنا بھیو چُکائیندا۔ دس اٹھ ہر میل میلنا، میلنہار آپ اکھوائیندا۔ دس دوارے بھرے سورج چنٹا، اٹھ ت نہ کھئے اپائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر پُرکھ اباشی گھٹ گھٹ واسی ایکنکارا ہر زرنکارا دو جہاناں پھرے نسیا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دس اٹھ اپنا رنگ رنگائیندا۔ دسم دواری ہر ہر رنگ، سو پُرکھ زرنجن آپ رنگایا۔ گرمکھ میل سورا سربنگ، در ساچے لے بہایا۔ نادى ناد وجائے مردنگ، تار ستار بلایا۔ جوتی نور چڑھائے چند، چند چاندنی اپنے وچ چھپایا۔ گیت سنائے سہاگی چھند، سو پُرکھ زرنجن آپ پڑھایا۔ ہنگ برہم وکھائے پرمانند، اند اند اپنا رُپ آپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دسم دواری ویکھ وکھایا۔ دسم دواری گرسکھ مندر، ہر ستگر ویکھ وکھائیا۔ اٹھ تت وسیا ڈونگھی کندر، آپ اپنا پردہ پائیا۔ کوئن کوٹ لبھدے پھدے گورکھ مچھندر، اچے ٹلے پربت پھیرا پائیا۔ اگیان اندھیر نہ توڑے کھئے جندر، بجر کپاٹ نہ کھئے تڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ دسم دواری ناتا جوڑ، ہرجن ہر ہر میل ملائیندا۔ دھردرگاہی لوک مات آیا دوڑ، زرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ دو جہاناں لایا ایکا پوڑ، ایکا ڈنڈا ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھ ریٹھا مٹھا کوڑ، جیو جنت ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ ورلے گر گر رُپ جائے بہڑ، رُپ انوپ آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا

کر، آتم پردہ آپ اٹھائیندا۔ آتم پردہ گرسکھ جائے اٹھ، ہر ستگر آپ اٹھائیا۔ پاربرہم پت پرمیشور رہیا تھ، بہڑی رین نال ملائیا۔ پنج تت لیکھے لائے کایا بُت، من مت بُدھ دئے سمجھائیا۔ سدا بسنتی رکھے رُت، چیتن چیت رُوپ جگائیا۔ ہرجن بنائے ساچے سُت، آپے بنے پتا مائیا۔ امرت آتم رس دیوے گھٹ، بھر پیالہ جام پیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دسم دواوری دئے بہائیا۔ ہرجن تیرا دسم دوارا، سو پُرکھ زرنجن آپ گھلائیندا۔ تیرے اندر باہر آوے وارو وارا، آؤندا جاندا دس نہ آئیندا۔ ہرجن رہے نہ مات کوارا، گر ستگر آپ پرنائیندا۔ گھر وکھائے اُچ منارا، اٹل محل سہائیندا۔ تخت بیٹھ ایکنکارا، ایکا رنگ جنائیندا۔ جگت میٹے دھواں دھارا، اگیان اندھیر چُکائیندا۔ نرمِل دیا کر اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ انحد شبد سچّی دھنکارا، گھر منگل آپ سُنائیندا۔ جس جن راتیں سُنتیاں دیوے درس دیدارا، دسم دوارا میل ملائیندا۔ ٹیڈھی بنک نہ پھسے ہر کرتارا، ایڑا پنگل آدھ وچکار نہ کھئے رکھائیندا۔ وشن برہما شو کرے نمسکارا، کروڑ تتیسا سیس جھکائیندا۔ گرسکھ تیرا ٹھانڈا دربارا، گر ستگر آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دسم دواوری کھیل کھلائیندا۔ دسم دواوری ساچا رُوپ، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔ بوئے پرکاش چارے کوٹ، دہ دشا وجے ودھائیا۔ نانا تئے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ کرے گڑمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دسم دواوری در کھلائیا۔ دسم دواوری کھلیا در، گر ستگر سجن پایا۔ پُرکھ ابناشی ملیا ور، برہم پاربرہم لے پرنا یا۔ ناری نرائن پھڑائے لڑ، ایکا پلُو ہتھ رکھایا۔ ساچے مندر جائے چڑھ، سچ سنگھاسن سو بہا پایا۔ اپنی کرپا دیوے کر، گرمکھ سجن نال ملایا۔ امرت ٹہائے ساچے سر، سر سرور اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت لیکھا دئے چُکایا۔ جگت لیکھا اٹھسٹھ نیر، تیرتھ اٹھائھ ویکھ وکھائیا۔ باراں پر وشٹے گھت وپیر، نو نو آیا پھیرا پائیا۔ جیہڑی گنگا کڈی رہی زنجیر، اپنے چرناں نال ملائیا۔ جیہڑی جمنا دیندی رہی سیر، اپنے پیٹے رہیا رکھائیا۔ جیہڑی گوداوری کڈی رہی بھیڑ، اپنا بندھن پائیا۔ جیہڑی سُرسی ترینی رہی چیر، اپنی نینی ویکھ لے پرنا یا۔ چاروں کُنٹ گھت وپیر، ہر ویکھے تھاون تھائیا۔ اُچے ٹلے پرت کھچے نیر، گیلاش پرت دئے دہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھسٹھ لیکھا دئے مکائیا۔ اٹھسٹھ لیکھا مکیا، تیرتھ تٹ نہ کھئے ودیائیا۔ سنگھ شیر ایکا بُکیا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پئی دہائیا۔ کلجگ ویلا اتم ڈھکیا، لکھ چوراسی

نیتر نیناں نیر وہائیا۔ سچ سچ بیٹھا لُکیا، جوٹھ جھوٹھ ہوئی رُشنائیا۔ مایا ممتا بہار سب نے چُکیا، سیس جگدیش نہ کھئے جھکائیا۔ ساچا امرت تھان تھان سُکیا، دُرمت میل نہ کھئے دھوائیا۔ کلجگ اتم پاربرہم پرمیشور ایکا اٹھیا، بلدھاری بل رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا رُپ وٹائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ کِریا بند، بندی خانہ ہر جنائیندا۔ جو جن رسنا سوہنگ گائے چھند، پرمانند آپ جنائیندا۔ خوشی کرے بند بند، ساچا سنگ آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سرور اک وکھائیندا۔ سچ سرور ساچا مان، ہر ستگر آپ دوائیا۔ جس دوارے چرن ٹُکائے آن، سو دوارائے پرگٹائیا۔ اٹھسٹھ سال گن نہ جنائے گن ندھان، گنوتنا گن چھپائیا۔ اٹھانویں سال ہوتے پردھان، امرت سوما دئے پُھٹائیا۔ چار ورن کرن اشنان، چل چل آون واہو داہیا۔ جو ایکا چل کرے پان، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ ساکھیات رُپ نظر آئے بھگوان، ساچے تخت ساچا ماہیا۔ جو اشٹ دیو مندے رہے کرشنا کاپن، تس کرشنا رُپ وکھائیا۔ جو سیس جھکاؤندے رہے رمیا رام، تس رام رُپ درسائیا۔ جو نانک گوہند کردے رہے پرنام، تس نانک گوہند رُپ دئے وکھائیا۔ جو عیسیٰ موسیٰ سندنے رہے کلام، تس مُرشد مُرید اپنا رُپ جنائیا۔ جو دیندے رہے سد پیغام، پیغمبر اپنی کھیل کھلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارا دئے وڈیائیا۔ سچ دوارا سوہے بھومی، ہر بھومکا آپ سہائیندا۔ چل کے آون ایشیئن رومی، یورپیئن سیس جھکائیندا۔ نیوں نیوں نمسکار کرے چینی، نیتر نین سرب میٹائیندا۔ پُرکھ ابناشی اپنی ونڈ آپے کینی، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ جو سجدہ کردے رہے مکہ مدینی، ساچا کعبہ اک جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچ دوارا سہائے تٹ، ہر گوہند گھاٹ بنائیا۔ زرگن زرویر ہو پرگٹ، پرگٹ اپنی کھیل کھلائی۔ امرت سرور دیوے جھٹ، سر امرت آپ بھرائیا۔ چار ورنان میٹے دوتی پھٹ، تیجا لوئن دئے کھلائی۔ اوچان نیچان وکھائے ایکا ہٹ، راؤ زک ونج کرائیا۔ چاروں کُنٹ بہ بہ سوہنگ شبد رسنا لین رٹ، من کا منکا آپ بھوائیا۔ پُرکھ ابناشی رُپ وکھائے اپنا گھٹ گھٹ، گھٹ بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ کرے کھیل سدا سمرتھ، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ آپ بنائے تیرتھ تٹ، رُپ انوپ آپ درسائیا۔ در دوار کیسے نہ تھے دھیرج جت، ناری نہ کھئے تکائیا۔ ناری ویکھے ایکا کلاپت، دُباگن رُپ نہ کھئے دھرائیا۔ اتم دھیرج ساچا ست، ستوادی دئے وکھائیا۔ کام کرودھ نہ ابلے رت، مایا ممتا نہ ہوتے

ہلکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے در دئے وڈیائی۔ ساچے در ہر ہر مندر آپ اُپا، چار کُنٹ جنائی۔ سو پُرکھ
 نرنجن دیا کہا، اپنا رُپ آپ دھرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹا، اپنی کل آپ وکھائی۔ ایکنکارا بل رکھا، سُرپیر ناؤں جنائی۔ آد نرنجن
 جوت جگا، نُر نورانہ ڈگمگائی۔ ابناشی کرتا سیج سہا، اپنا جون ربیا ہنڈھائی۔ سِری بھگوان اپنی پکڑے آپے بانہ، سگلا سنگ آپ
 نبھائی۔ پاربرہم آپے جانے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیا۔ اگم اگمڑا وسے ساچے تھان، سچکھنڈ دوارا بنت بنائی۔ تھر گھر گھاڑن لئے
 گھڑا، گھر گھر وچ لئے پرگٹائی۔ ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، اپنی اچھیا آپ وکھائی۔ اپنی اچھیا وشنوں جھولی دیوے پا، رُپ انوٹ
 آپ اکھوائیا۔ وشنوں بیٹھا سیس جھکا، دئے جوڑ پیا سرنائیا۔ تُوں داتا بے پرواہ، ہوں درویش بھکھک بھکاری ایکا منگ منگائی۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنے رنگ رنگائی۔ وشنوں منگے ایکا منگ، ہر اگے سیس جھکایا۔ تُوں صاحب سورا سربنگ،
 تیرا در موہے بھایا۔ ایکا بخش اپنا اند، اند اند اند وچ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیوے ور سچا شہنشاہیا۔
 میرا اند ساچی دھار، چرن کول سچّی وکھائی۔ وچوں پھٹے سچ پیار، امرت رُپ اک رکھائی۔ تیرے اندر دھرے نرنکار، تیرا بھنڈار دئے
 بھرائیا۔ ساچا کول کر تیار، اپنی ہتھیں بند رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وست امولک اک جنائی۔ وست امولک
 امرت رس، سو پُرکھ نرنجن آپ جنایا۔ وشنوں جھولی پایا ہس ہس، نیوں نیوں سیس جگدیش جھکایا۔ میری پوری ہوئی آس، ترشنا
 ہور نہ کھئے وکھایا۔ ہوں سیوک بنیا داس، تیری ساچی سیو کمایا۔ تیرا نُر میرا پرکاش، میری جوت تیرا تیج سواپا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رس دئے چکھایا۔ امرت رس ہر ہر چکھنا، وشنوں دھار ہر وپائی۔ تیرا بھنڈار نہ ہونے سکھنا، پاربرہم آپ
 رکھائی۔ تیرے اندر ورو لے مکھنا، امرت رڑکے سچا شہنشاہیا۔ کول رُپ ہونے پردکھنا، پاربرہم برہم اپنا رُپ وٹائی۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برہم ویتا لئے اُپائی۔ برہم ویتا اُپایا، کول کولا کر اُجیار۔ وشنوں ویکھ ہر جس گایا، تیری مہا اپر اپار۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل آپ نرنکار۔ برہما اُپت پاربرہم کر کر، سٹ سٹ ساچا ویکھ وکھائی۔ ایکا دیوے
 ساچا ور، ور داتا اک اکھوائیا۔ اک کھلائے ہر ہر در، دروازہ آپ جنائی۔ بنت بنائی گھاڑن گھڑ گھڑ، مات پت نہ کھئے وکھائی۔ اپنی ڈوری

بدھا پھڑ پھڑ، ایکا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا رنگ دئے درسائیا۔ اپنا رنگ ہر درسایا، نرگن جوت نُر
 اُجیارا۔ برہمے اُٹھ اُٹھ درشن پایا، پایا پُرکھ اگم اپارا۔ وشنوں ویکھ ویکھ خوشی منایا، گھر ملیا میت مُرارا۔ سچ بھنڈار ہر ورتایا، امرت
 ٹھنڈا ٹھارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے دُھر دربارا۔ برہمے لگی برہم پیاس، چار کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ کوئی
 وست نہ دسے پاس، نیتر نین نظر کھئے نہ آئیا۔ نہ کوئی پرتھمی نہ آکاش، گگن منڈل نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کوئی منڈل نہ کوئی راس، گوپی کاہن نہ
 کھئے نچائیا۔ اک اِکلا ہویا نراس، آسا آسا وچ پرگٹائیا۔ پُرکھ ابناشی میری پوری کر آس، دوئے جوڑ سپس جھکائیا۔ میں سیوک تیرا داس،
 بالی بُدھ رکھائیا۔ تیرا نُر میرا پرکاش، میری جوت تیرے وچ سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، برہمے دیوے ایکا ور،
 تیری پیاس دئے بُجھائیا۔ تیری پیاس ہر بُجھائے، چرن چرن نال رگڑائیا۔ امرت وچوں دھار وپائے، تیرے سپس ٹکائیا۔ تیرے سپس مُکھ
 کھلئے، مُکھ مُکھڑا دئے وڈیائیا۔ بوند بوندی آپ ٹپکائے، جھرنا جھرنا آپ وپائیا۔ رسک رسک تیرے اندر جائے، تیری پیاس دئے مٹائیا۔
 ساچی وست اک وکھائے، امرت امیوں رس آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا امرت آپ بنائیا۔ ساچا امرت
 چرن رگڑ، اپنے وچوں آپ پرگٹایا۔ آپے مُکھ لگایا گرڑ، لوک مات پُچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وشن برہما ایکا
 جل وکھایا۔ وشنوں برہما پی امرت رس، ہر نیوں نیوں نمسکاریا۔ داسی داس بھئے وس، چرن کول جائن بلہاریا۔ پاربرہم ساڈی پوری
 کیتی آس، ترشنا روگ بُھکھ نواریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کون سوہے تیرا در، جس گھر امرت آپ بنا لیا۔ امرت
 بنایا اپنے گھر، وشن برہما تیری جھولی پائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی دیوے ایکا ور، لوک مات کرے کڑمائیا۔ تیرتھ تٹ بنائے سر، گر
 اوتار سیو لگائیا۔ جل دھار وپائے اُپر تھل، جل تھل مہیئل آپ سمائیا۔ بھگت بھگونت لئے پھڑ، ساچے سنتاں سیو کھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، امرت اپنی ونڈ ونڈائیا۔ امرت ونڈ وچ برہمنڈ، جیرج انڈ آپ دھرائیندا۔ ویکھ وکھائے نو کھنڈ، دیپ ست
 میل ملائیندا۔ جُگ چوکرئی ایکا دیوے اپنی گنڈھ، لوک مات نہ کھئے کھلائیندا۔ پن ہر بھگت نہ پاوے کسے ٹھنڈ، لکھ چوراسی اگن
 جلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ستجگ تریتا دواپر کلجگ امرت لوک مات سمائیندا۔ چار جُگ امرت تیرتھ تٹ،

جگت کنارے آپ بھوائیا۔ کھتری براہمن وچن ہٹ، ہٹ جیواں جنتاں ٹھگوری پائیا۔ گل جنیو پا پا گٹ، کٹاں نال لٹکائیا۔ گرتھی پنتھی پیسے لین وٹ، سرور بیٹھے آسن لائیا۔ مایا ممتا رہے چٹ، وکھ امرت روپ بنائیا۔ دئی دوتی لگا پھٹ، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ دھیاں بھیناں لٹھے پت، جگت سرور دئے ڈھائیا۔ نگوں سہاگ لٹھی نتھ، گنگا گوداوری رو رو نیر وبائیا۔ کلجگ جیواں لاہی میری پت، ناری پُرش ننگے رہے تاریاں لائیا۔ میرے ہتھ چوڑا دسے نہ پُرکھ سمرتھ، روداس چمارا ایکار گیا لٹ، دوسر وار پرت مڑ نہ آئیا۔ میں اپنا دم بیٹھی گھٹ، اچی ساہ نہ لیندی میرے نیناں شرم شرمائیا۔ کلجگ جیو میرا جو بن گئے لٹ، کھلی مینڈھی چاروں کُنٹ دیاں ڈھائیا۔ میرے کنت سہاگی پُرکھ اکال ایکار وار اٹھ، میں بیٹھی راہ تکائیا۔ میری وڈھی گئی نک گت، کالکھ ٹکا مکھ لگی جھوٹھی شاہیا۔ لگے کرن اپرادھ تیرے سٹ جو بیٹھے سنت روپ وٹائیا۔ دن دہاڑے پئی لٹ، لٹی جائے جگت لوکائیا۔ تیرتھ تٹاں بھاگ گیا نکھٹ، تیرا بھاگ نہ کھئے کڈھائیا۔ تُوں چڑھ کے بیٹھا کیہڑی چوٹ، تیری چوٹی موہے نظر نہ آئیا۔ میں واسطہ پا پا تھکی آگے شنکر جو بنہ بنہ بیٹھا لنگوٹ، ہتھ ترسول اٹھائیا۔ میں وشنوؤں آگے دسیا اپنا اوت پوت، اپنی گنڈھ آپ کھلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکار دینا ساچا ور، در در ایکار منگ منگائیا۔ ایکار منگ امرت دھار، نو نو چار جھولی ڈھایا۔ کیرپا کر آگم اپار، در دوار تیرے چل آئیا۔ میں سُنیا تُوں سُن دا سچ پُکار، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ تیرا بھانا ورتے وچ سنسار، بھانے وچ سرب لوکائیا۔ تُوں لیکھ لیکھایا وید چار، برہما کر پڑھائیا۔ پُران اٹھاراں دتا آدھار، وید ویاسا اک سمجھائیا۔ گوبند رکھایا اک بلکار، پوت سپوتا جائیا۔ لیکھیا لیکھ اپر اپار، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے خوار، کلجگ آنت اندھیرا چھائیا۔ ماتا پتر کرے پیار، وبھچار روپ وٹائیا۔ گرسکھ گر نہ کرے پیار، بیٹھن مکھ بھوائیا۔ سنت ملے نہ کنت بہتار، ساچی سیج نہ کھئے سہائیا۔ بھگت ملنا بھگونت یار، ستھر یار نہ کھئے ہنڈھائیا۔ گرمکھ سوہے نہ کھئے گر دربار، گھر گھر دھونیاں رہے تائیا۔ گرسکھ گر چرن نہ منگے دھوڑ چھار، مایا ممتا موہ ہلکائیا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار، آد آنت وڈی وڈیائیا۔ اپنی اچھیا اپنا بل آپے دھار، اچھل اچھل کھیل کھلائی۔ مہابلی اترے اپنی وار، نانک رسنا جہوا گیا گائیا۔ نہکلنک پرگٹ ہووے وچ سنسار، نور نور آپ دھرائیا۔ شبد ڈنکا وجے کرکے خبردار، دو جہاناں آپ جگائیا۔ کلجگ کوڑی کیرپا مارے مار، نو

کھنڈ پرتھی پھرا پائیا۔ گنگا گوداوری سُرسی جمنائے ایکا وار، ہرجن ساچے نال ملائیا۔ ترینی چرن چھائے ایکنکار، رِوداس چارا سیو
 کائیا۔ گوداوری بخشے چرن چہار، گوبند اپنا چرن کائیا۔ اٹھسٹھ نیر اپنے کھچ لیکے سچ دوار، ست کھے رہن نہ پائیا۔ امرت بھر ہر
 بھنڈار، چاروں کُنٹ اپنا راہ وکھائیا۔ گرسکھ ویکھے وچھڑے یار، چار جگ دا پورب لہنا آپ چکائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کرے
 وچار، اوچاں نیچاں راؤ رنکاں ایکا گھر وکھائیا۔ ساچا امرت کر تیار، اپنی ہتھیں آپ ورتائیا۔ وشن برہما شو آؤن چل بھکھار، نیوں نیوں
 ہر ہر آگے سس جھکائیا۔ ایکا بوند بخش ٹھنڈی ٹھار، چار جگ دی آگن بھجائیا۔ آگوں بولے ہر نرنکار، دے مت رہیا سمجھائیا۔ پہلاں
 رکھیا گرسکھان دا وار، اپنی ہتھیں دے پیا۔ پھر برہما وشن شو تیری آتم دے سہار، اپنے چرن کول سمجھائیا۔ آد پُرکھ آنت اپنا کھیل کرے
 کرتار، بھگون اپنی دیا کائیا۔ جس امرت رس ملیا ایکا وار، جنم مرن رہن نہ پائیا۔ ناتا تھے سرب سنسار، ستگر ملیا سچا ماہیا۔ گرمکھ
 اچی کوک کوک کرے پکار، کلجگ جیواں دے سمجھائیا۔ اتم آیا بخشنہار، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ بال انجانے جائے تار، گرسکھ اپنی گود
 اٹھائیا۔ راکھے پت رکھنہار، پریم پٹولا اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا امرت آپ
 پرگٹائیا۔ امرت آتم ہرجن دیا، دیونہار گوپال۔ ناتا تھے ساڈھے تین ہتھ سیان، جنم مرن نہ ہوئے زوال۔ نام ندھانا جس جن پیا، پُرکھ
 ابناشی کرے پرتپال۔ گرسکھان پیائے کر کر اپنا ہیا، گرمکھ ساچے لوک مات وچوں بھال۔ نرمل کرے جیا، ناتا توڑ جگت جنجال۔ مہاراج
 شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ آپ اپنے جہا کیا، پورن جوت جوت جگائی بے مثال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرسکھان بنیا مات دلال۔ بنیا دلال کِریا میلا، وچھڑیاں میل ملائیا۔ ایکا رنگ رنگائے گرو گرو
 چیلا، چیلا گر رنگ وٹائیا۔ برہم پاربرہم ملیا سجن سہیلا، واہ واہ گھر وجدی رہے ودھائیا۔ کرے کھیل اک اکیلا، عقل کل اپنا روپ
 وٹائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہرجن سہائے تیرا ویلا، اپنا ویلا وقت نہ کھے رکھائیا۔

☆ ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پھگا سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ☆

جیو جگت جوہن جوانی، لوک مات ہنڈھائیا۔ ورن برن راؤ رنگ دے فانی، آنت کھئے رہن نہ پائیا۔ تھر نہ رہے راجا رانی، رعیت رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ جگ جگ چلدی رہے کہانی، چار کُنٹ وڈیائیا۔ گرمکھ ورلے ملے نام نشانی، ہر ستگر آپ دوایا۔ شبد جنائے ساچی بانی، ایکا اکھر کر پڑھائیا۔ بھیو نہ پائے کوئی ودوانی، ودیا ودت سار نہ رائیا۔ بھگت وچھل گن دھانی، گنوتنا بے پرواہیا۔ ہرجن بخشے چرن دھیانی، کول چرن سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ جیو جگت جوہن رنگ، لوک مات ہنڈھائیندا۔ جگت سیجا ویکھ پلنگ، جھوٹھے بستر آسن لائیندا۔ تنبور ستار وجائے مردنگ، پریت گیت گائیندا۔ بھیناں بھئیئا گائے چھند، ساک سجن ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کھلائییندا۔ جگت جوہن جیو جنت، لوک مات ہنڈھائیا۔ ناتا جڑیا ناری کنت، کنت نار خوشی منائیا۔ جگت واسنا بناؤندے رہے بنت، چھپر چھن چھپائیا۔ اپنا ویلا نہ کوئی جنائے آنت، آنت کون ہوتے سہائیا۔ مل مل سخیاں گاؤندے رہے چھند، جیون ڈھولا کھئے نہ گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ رکھائیا۔ جگت جوہن مست المست، لکھ چوراسی کھیل کھلائییندا۔ روپ رنگ کیٹ ہست، جون اجونی آپ وکھائیندا۔ بھوشن تن پہنئے سہائے بست، جگت شنگار کرائیندا۔ کھانا پینا پہن دیوے رست، جگت دھرواس دھرائیندا۔ ساجن میت ملائے دست، ایکا دوجا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت کھیل آپ کھلائییندا۔ جگت جوہن جورو زر، چار کُنٹ وڈیائیا۔ گھر گھر خوشیاں رہے کر، جگت واسنا سنگ ملائییا۔ ایکا بھلیا اباشی ہر، جس جن بنت بنائیا۔ نہبھو چکیا بھے ڈر، بھیانک اپنا مکھ چھپائیا۔ جیو جگت اپنی کرنی رہے کر، ساچی کیرت نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت بندھن ایکا پائیا۔ جگت بندھن جگت گمب، کوڑ گڑیا راکھیل کھلایا۔ ناتا بدھاتا پائے بند، بندی بند نہ کھئے تڑایا۔ ہس ہس میلا بتی دند، نیتر نیناں درشن پایا۔ کھئے نہ گائے سہاگی چھند، ہردے ہر نہ کھئے وسایا۔ کوئی اچے جیرج انڈ، اٹبھج سینج کھئے دھرایا۔ پاربرہم پرہہ ونڈی ونڈ، لکھ چوراسی کھیل کھلایا، مانس جنم ہو بخشند، اپنا بھیو چکایا۔ دھر دھر نور نرگن چند، ساچا چند چمکائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ویس آپ دکھایا۔ جگت جو بن چند چکور، ایک رنگ سہائیا۔ جھوٹھا ناتا بدھی ڈور، مایا ممتا سنگ رکھائیا۔ کرے واس اندھ گھور، پرکاش نہ کھئے دھرائیا۔ اندر رکھے پنج چور، دوس رین لٹ لٹ رہے کھائیا۔ کوئی نہ سکے مات ہوڑ، اپنا بل نہ کھئے دکھائیا۔ جگت واسنا رکھی لوڑ، جگت جگت کرن کڑمائیا۔ بن سوانگ وجائن ڈھول، چار کُنٹ شنوائیا۔ اپنا مندر نہ سکے کھئے پھول، پردہ سکے نہ کھئے اٹھائیا۔ کون وست جن ملی آنتول، تیرے ہٹ رکھائیا۔ کون کُنڈے تولے تول، دھڑی سیر نہ وٹا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جیون جگت دئے وڈیائیا۔ جیون جگت جوبن ملاح، لوک مات بیڑا رہیا چلائیا۔ روپ رنگ دئے صلاح، کام کامنا کھیل کھلائیا۔ مایاں خوشی خوشی رکھیا ایک ناں، ناں لے لے رہے جس گائیا۔ کوئی نرائن کوئی رام کہے ماں، کوئی کرشن آواز لگائیا۔ کوئی نانک سدا دیوے تھان تھان، کوئی گوبند رہیا سُنائیا۔ بن گوبند خالی دسن سارے تھان، جھوٹھی خاک نظری آئیا۔ پنج تت دسے نشاں، بدّ ماس ناڑی رت جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت تن ویکھ دکھائیا۔ جگت جیو جوبن آس، جگ جگ اک رکھائیندا۔ اپنا نور کر پرکاش، چاروں کُنٹ چمکائیندا۔ شاہ پاتشاہ بن بن غریب زانیاں کرے داسی داس، داس روپ نہ آپ وٹائیندا۔ غریب زانا بن بن بنیا رہے نراس، آسا پور نہ کھئے کرائیندا۔ لیکھا گن گن تھکے پون سواس، لیکھا لیکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ نیتر اٹھ اٹھ تگے پرتھی آکاش، گگن منڈل ویکھ دکھائیندا۔ سورج چن ویکھ پرکاش، اپنا جگت کاج رچائیندا۔ رین اندھیری اماوس ماس، سویا وقت گوائیندا۔ اٹھے پھر رہے پرہاس، جوہ اجاڑ جنگل پھیرا پائیندا۔ ڈونگی گندر سوچ ہوکا بھرے ایک کاش، پائے پائے سرب کرائیندا۔ ناتا جڑیا ماس ماس، ماس ماس کھیل کھلائیندا۔ پتا پت کہے شاباش، جورو زر جو گھر لیائیندا۔ لٹے دھن جو ہاتھو ہاتھ، تس جگت وڈیائیندا۔ کوئی نہ جانے پیندا گھاٹ، گھاٹا نظر کیسے نہ آئیندا۔ کوئی نہ جانے وکنا اتم ہاٹ، ساچا شاہ لیکھا نہ کدے مکائیندا۔ ہوئے غافل ستا کھاٹ، جگت وچھاؤنا آپ وچھائیندا۔ مورکھ مکدھ بھلا لکھ چوراسی پھرنا آن باٹ، مڑ مڑ گیڑا گربھواس دکھائیندا۔ پھسیا رہیا ذات پات، اپنی ذات صفات نہ کھئے کرائیندا۔ وینہدا رہیا آفتاب، مشرق مغرب روپ وٹائیندا۔ نہ کوئی جانے پُن صواب، صحبت جگت سرب صلاحیندا۔ ایک ویکھے مائی باپ، جنم جنم جو مات دوائیندا۔ کوئی نہ جانے اپنا گھاٹ، پار کنارہ نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی

جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت جوین جگت واس جُگ جُگ آپ دھرائیندا۔ جگت جوین چڑھیا چاء، نو نو خوشی منائیا۔ اپنیاں بھجان لئے اٹھا، اپنا بل آپ دکھائیا۔ نظر نہ آئے بے پرواہ، جس جن بنت بنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت جُگ گِیڑا آپ چلائیآ۔ جگت جُگ گِیڑا گِیڑ، لکھ چوراسی کولو چکی چک بھوائیا۔ لیکھا جانے نگر کھیڑ، جُگا جُگنتر بے پرواہیا۔ آپ اُپائے آپ دئے نبیڑ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ایکار وار جڑ دئے اُکھیڑ، بوٹا کھئے نظر نہ آئیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اُلٹا برچھ دئے سمجھائیا۔ اُلٹا برچھ مائس ذات، پُرکھ ابناشی آپ سمجھائیندا۔ دس دس ماس رکھیا واس، گربھ جونی آپ بھوائیندا۔ اٹھ پہر دیوے دھرواس، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ گھٹ اندر دکھائے پرتھی آکاش، نور نورانہ نور جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کرم آپ کھائیندا۔ اپنا کرم کھاونہارا، جڑ چوٹی نہ کھئے جنائیندا۔ پھل لگائے آدھ وچکارا، مات گربھ آپ کھائیندا۔ لیکھا جانے اندر باہرا، گپت ظاہرا ویکھ دکھائیندا۔ پنج تت کایا کر اُجیارا، تن مائی کھیل کھلائیندا۔ جوین جوانی وچ سنسارا، بال جوانا رُوپ وٹائیندا۔ تتوتت بھر بھنڈارا، آسا ترشنا سنگ رکھائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، تن بستر آپ سجائیندا۔ لکھ چوراسی کر پیارا، جگت واسنا میل ملائیندا۔ مرے مر جھے وارو وارا، جنم مرن ویکھ دکھائیندا۔ ایش جیو جیو ایش نہ دیوے کوئی سہارا، جگدیش مکھ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دھارا آپ دکھائیندا۔ لکھ چوراسی چلے دھار، جُگ جُگ گِیڑا آپ دوائیا۔ آپ اُپائے آپ لئے سنگھار، مارنہارا دس نہ آئیآ۔ روگ سوگ چنتا دُکھ انک پرکار رکھے بُخار، دُکھ درد پیڑ نال رلائیآ۔ تن ماس ہادی رت سُکے وچ سنسار، اگنی تت تت جلائیآ۔ نیتربین کرے کھچے جوت آپ کرتار، جوتی جوت نہ کوئی رُشنائیا۔ شاہ سُلطانا کر خوار، اتم بستر مرگ دئے دکھائیا۔ چاروں کُنٹ روون زارو زار، دھیچ دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ پران پاوے نہ کوئی سار، ویکھ پُرانی سُتا سیج ہنڈھائیا۔ ویلے اتم کڈھن باہر، یار سنگ نہ کھئے نہہائیا۔ ساک سجن بہین بھائی دھیاں پُتر دھکا دیون مار، آدھ وچکار مُکھڑا دین بھوائیا۔ دوجی وار نہ آئے پھیرا مار، ---- جن بھوت پریت رہے گُرائیا۔ اتم لیکھا کئے وچ سنسار، پنج تت کایا نظر نہ آئیآ۔ رُوح نیانی کرے گریازار، ویلے آنت نہ کھئے چھڈائیا۔ اک گھر چھڈیا دوجے گھر دتا واڑ، بندھن بیٹھا ایکار پائیا۔ کدے پُرکھ کدے نار، کدے ویسوا رُوپ دھرائیا۔ کدے بیجڑا بنے وچ سنسار،

لعنت دو جہان دکھائیا۔ کدے پنچھی پنکھی بن بن مارے اڈار، کدے جل دھارا ڈیرہ لائیا۔ کدے دُشٹاں اندر کر پَسار، اپنی جُون رہیا دکھائیا۔ پُرکھ اِناشی کھیل نیار، بھیو کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی اچر ریت چلائیا۔ اچر ریت ہر نرنکار، جُگ جُگ آپ چلائیندا۔ بھگت بھگوت لئے اُبھار، ساچے سنت میل ملائیندا۔ گُرْمکھاں کھولے بند کِوار، آپ اپنی بُوچھ بُوچھائیندا۔ گُرْسکھاں بخشے چرن پیار، چرن چرنودک مُکھ چوائیندا۔ سَتجگ تریتا دوپیر لے اوتار، آپ اپنا مارگ لائیندا۔ کِرپا کرم دَس سنسار، رام نام اک سیکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے دھندے آپ لگائیندا۔ ساچا دھندا جُگ جُگ کار، جن بھگتاں آپ جنائیا۔ اٹھے پھر اک دھیان، ایکا گُر سمجھائیا۔ ایکا دیوے دُھر فرمان، شبد شبدی آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سنت بھگت بھگوت اپنی سیوا لائیا۔ جُگ جُگ اپنی سیوا لا، اپنا نام چپائیندا۔ ویلے آنت ہونے سہا، لوک مات آپ ترائیندا۔ ساچے بیڑے لئے چڑھا، ایکا بیڑا نام رکھائیندا۔ کھیوٹ کھیٹا بن ملاح، دو جہاناں آپ دکھائیندا۔ گُرْمکھ ورلے لئے ترا، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں باہر کڈھا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ اپنی دھار بندھائیندا۔ کلجگ اتم بٹھے دھار، نرگن جوت نُو رُشنائیا۔ گُرْمکھاں کرے سچ پیار، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ آپے لبھے اپنی وار، دُو رُداڈا پھیرا پائیا۔ دیوے درس در دیدار، دید عید چند چڑھائیا۔ ایکا نام کرائے جیکار، سوہنگ شبد آپ سُنائیا۔ اتم پر ماتم میلا میلے آپ کرتار، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ جگت جو بن کر خوار، اپنا جو بن لئے ہنڈھائیا۔ بردھ بال جواناں جائے تار، جگت بڑھیا پندھ مُکائیا۔ اتم دیوے درس آپ نرنکار، گھر گھر ہرجن پھیرا پائیا۔ کِرپا ترس سرجنہار، دین دین ہونے سہائیا۔ گُرْمکھ ساچے لئے سنبھال، ویلے آنت گود بہائیا۔ ہون دیوے نہ ونگا وال، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ اپنا پھل ویکھے اپنے ڈال، امرت پھل آپ لگائیا۔ نانا توڑ کال مہاکال، دھرمسال اک دکھائیا۔ ساچے مندر دین دیال، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ ہرجن میلے اپنے لال، لال ائمٹڑے آپ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا رنگ آپ دکھائیا۔ اپنے لال آپ اُٹھائے، نت نت سیو کھائیندا۔ درس دیداری درس دکھائے، درس درس آپ کرائیندا۔ سنساری حِرص سرب مٹائے، عرش فرش پندھ مُکائیندا۔ امرت میگھ برس اگنی تت بُوچھائے، سانتک ست ست ورتائیندا۔ برہم مت اک

وکھائے، ساچا مارگ آپ جنائیندا۔ گرسکھ گر گر کلاپتِ ایکا رنگ سہائے، جوتی جوت جوت ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے دھام بہائیندا۔ ہرجن دیوے ساچا دھام، بیکنٹھ نواسی دیا کہائیندا۔ میل ملاواں جوں سینتا رام، سرتی سینتا رام ملائیندا۔ جوڑ جوڑائے کرشنا کاہن، گھنیا اپنے رنگ رنگائیندا۔ ایکا مندر اک مکان، پوجا پاٹھ اک کرائیندا۔ آون جاون میٹے جیو جہان، جیو ایش وچ سہائیندا۔ امرت بخشے پین کھان، آنتر جام پیاہیندا۔ ہرجن ملے سری بھگوان، بھگون اپنا میل ملائیندا۔ جگت کٹنب نہ رووے دیوے کئے مکان، پُرکھ ابناشی اپنا کھیل کھلاہیندا۔ جس اُچایا تِس کریا پروان، پتا پوت اپنے گلے لگائیندا۔ جوٹھے جھوٹھے ساک سجن سین لوک مات رہ جان، سکلا سنگ نہ کئے نہہائیندا۔ پن ستگر پورے کئے نہ چڑھائے سچ بان، دھر دھام نہ کئے پُچائیندا۔ گرسکھ ویلے آنت خوشی سرب منان، گھر کنت سہاگی آئیندا۔ ہونے دھن بھاگ چھٹیا جہان، گھر ساچا نظری آئیندا۔ نہ کوئی سورج چند تیج کرے رو سس بہان، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ ترشنا مکی پین کھان، امرت پھل اک کھوائیندا۔ اٹھ پھر ایکا گان، ایکا ناد دھن وجائیندا۔ چاروں کُنٹ نظر آئے سری بھگوان، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ گرسکھ گر گر ملیا آن، گر ستگر میل ملائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جیون جگت بھکت بھکت بھگونت اپنے ہتھ رکھائیندا۔

۶۰۲

۶۰۲

ستگر پورا دیا کرے، دیاوان اکھوائیا۔ دکھ دلہر جگت ہرے، ہر چرن ملی وڈیائیا۔ خالی بھنڈارے آپ بھرے، دیندیاں توٹ نہ آئیا۔ ککھوں لکھ آپ کرے، کرتا قیمت آپے پائیا۔ کھوٹے کھرے کرے اپنے درے، نام ٹکسال لے ٹنکائیا۔ جیون مکت دیوے ورے، ور مکتی داسی روپ وکھائیا۔ اپنی ہتھیں پلو پھڑے، دامنگیر بے پرواہیا۔ دیون دین آیا گھرے، گھر دے کے جائے ساچا ماہیا۔ نہہو چکائے جگت ڈرے، ڈر بھ کئے رہن نہ پائیا۔ سکے کاشت کرے ہرے، ہریاول اپنا رنگ رنگائیا۔ گرسکھ گرچرن لاگ نہ مات پھرے، پھاندکی پھند دئے تڑائیا۔ کلجگ بازی لائی سر دھڑے، دھڑ چاروں کُنٹ بیٹھا راہ تکائیا۔ گرمکھ ورا بل دھرے، گر ستگر اوٹ تکائیا۔ ستگر پورا کلجگ کورآ آپ پھڑے، گرسکھ چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر گرسکھ رکھدا آیا اپنے دھڑے، لکھ چوراسی جیو جنت

لڑائیا۔ آپ سُکھی وسدا رہے اپنے گھرے، گُرمکھاں ساچا سُکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت دلدر دئے گوائیا۔ جگت دلدر ہونے دُور، دُکھی درد رہن نہ پائیا۔ سَتگر پُورا کڈھ گھور، نام ڈراوا اک رکھائیا۔ جوٹھ جھوٹھ رووے کوڑ، کوڑ کُریارا دئے دُبائیا۔ سچ سچ ملی جس مستک لائی دھوڑ، مینوں باہر دتا کڈھائیا۔ میں کردا رہیا غرور، اپنا بل اپنے وچ ٹکائیا۔ گھر گھر مچاؤندا رہیا فتور، فتویٰ اپنا ایکا لائیا۔ جگت وکارا سچ سرور، جیواں جنتاں رہیا سمجھائیا۔ میں جانا ہر بیٹھا دُور، نیڑے نظر کیسے نہ آئیا۔ کلجگ اتم گُرسکھاں پھڑیا آپ حضور، حضور حاضر چُھپ کدے نہ جائیا۔ جن بھگتاں گھر سیوا کرے بن مزدور، اُجرت منگن پھیر کدے نہ آئیا۔ گُرسکھ تیرا منگے ایکا پریم جوتی نور، تیرے نور ویکھے سرب لوکائیا۔ تیرا درس رکھے سدا سرور، اٹھے پھر ایکا رنگ رنگائیا۔ گُرمکھ تیرا بھنڈارا سدا بھریور، ہر سَتگر آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مہاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، داتا دانی اک ورتائیا۔

★ ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی اندر سِنگھ دے گھر پنڈ دھنگالی جموں ★

ہر سہائے چھپری چھن، کروڑ چھیانوے سیو لگائیا۔ کروڑ تینتیس کپے دھن دھن، واہ واہ تیری وڈیائیا۔ وشن برہما شو رہے من، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ گن گندھرب سُنن راگ لا لا کن، اک دھیان لگائیا۔ پُرکھ ابناشی لوک مات پرکٹایا ایکا جن، ہرجن ساچا ناؤں دھرائیا۔ نو کھنڈ پرتھی کرے دھن دھن، دھن تیری وڈیائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر ٹھگاں چوراں دیندا آیا ڈن، گُرمکھ ساچے لئے ترائیا۔ غریب نانیاں بیڑا بٹھ، جگا جگنتر آپ چلائییا۔ مٹکھ ہر کا ناؤں سُنن نہ سکے کن، ہر سَتگر اپنی بنت بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ساچا کھیل ہر نرنکارا، کوہ کروڑی ویکھ وکھائیندا۔ الکھ اگوچر اکم اتھاہ بے پرواہ بے عیب پروردگارا، دو جہانا ویکھ وکھائیندا۔ شاہو بھوپ سلطان راج راجان سیری بھگوان بن سیکدارا، سچ نام نشان ہتھ رکھائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دیوے اک ہلارا، شبہ ہلونا ایکا لائیندا۔ لکھ چوراسی ہو اُجیارا، گھٹ گھٹ اندر کر پسارا، اندر مندر ویکھ وکھائیندا۔

لیکھا جانے ڈونگی غارا، پون مسانی دھوان دھارا، سن سادھ آپ سہائیندا۔ گگن منڈل اک اکھاڑا، ناچ نچائے رو سس ستارا، ساچی سیوا آپ سمجھائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر وشنوں دیوے اک بھنڈارا، ہرجن بنے جگت لیکھارا، شنکر کرے آنت شینگھارا، ساچا حکم آپ جنائیا۔ نرگن سرگن کھیل اپارا، آد آد آوے جاوے وارو وارا، ناری کنت بن بہتارا، سیج سہنجنی آپ بندھائیا۔ پوت سپوتا کر پیارا، چارے کوٹاں پاوے سارا، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ راتی رتی جانے تھت وارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا کرے بے پرواہیا۔ بے پرواہ کرپا کر، کروڑ چھیانویں آپ سمجھائیندا۔ اندر اندراسن آپے چڑھ، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ ڈوری اپنے ہتھ پھڑ، آد جگاد بھوائیندا۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال دین دیال سمرتھ اپنا گھاڑن گھڑ، ساچا باڈی اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ در دروازہ در درویش کھولے در، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ نر نریش بنے نرائن نر، نر ہر بنواری اپنا روپ دھرائیندا۔ جاگرت جوت جوت اُجالا ایکا کر، دین دیالا ہر گوپالا نور نور اپنا آپ پرگٹھائیندا۔ اپنا انس بنس بنائے کال مہاکالا، ساچا مندر اک سہانا، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ روپ انوپ سری بھگوانا، دیوے پرکاش کوٹن بھانا، آد جگادی کھیل مہانا، جگا جگنتر کھیل کھلائییندا۔ نرگن سرگن گوپی کابنا، کرے کھیل مرد مردانہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، چہپر چہن آپ وڈیائیندا۔ چہپر چہن لگے بھاگ، ہر چہپر چہن نام کھان بنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، پُرکھ ابناشی دیا کھائیا۔ جوتی جگائے اک چراغ، تیل باقی نہ کھئے ٹیکائیا۔ اٹھ پھر دئے ویراگ، آتم دھن اک وجائیا۔ کھول وکھائے سن سادھ، سن اگمی ڈیرہ ڈھائیا۔ ڈونگی بھوری آپے کاڈھ، سچ محلے لئے بہائیا۔ لیکھا جانے آد جگاد، جگا جگنتر بھل نہ جائیا۔ جوتی جاتا ہو وساد، بسمل اپنا کھیل کھلائییا۔ بھگتن دیوے ایکا داد، وست امولک جھولی پائیا۔ اتم سن سن غریب نائیاں ہر فریاد، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ سنت سہیلے گرو گرو چیلے گرمکھ گرسکھ آپے لادھ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ میٹ مٹائے واد وواد، کوڑی کرپا رہے نہ رائیا۔ شبد سنائے بودھ اکادھ، اکادھ بودھ آپ اکھوائیا۔ روپ دھرائے موہن مادھو مادھ، موہنی روپ نظر نہ آئییا۔ تریا راگ وجائے ناد، سووت جاگت کھیل کھلائییا۔ لیکھا جانے برہم برہماد، پاربرہم بے پرواہیا۔ ہرجن سنت سہیلے لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، چرن دوارے آپ بہائیا۔ بال انجانے لداوے لاڈ، ماتا پتا روپ دھرائیا۔ گرمکھ ناری میلے کنت سہاگ، کنت کنتوبل سچا

شہنشاہیا۔ کروڑ تینتیس کرن یاد، سُرتِ راجا اند نال رلائیآ۔ وشن برہما شو منگن مانگ، دوئے جوڑ سیس جھکائیآ۔ پُرکھ ابناشی روپ وٹایا سوانگی اپنا سوانگ، لیکھا الکھ نہ لکھیا جائیا۔ سو پُرکھ زرنجن آپ چڑھائی اپنی کانگ، ہنگ برہم لئے زڑھائیآ۔ چار جگ ستجگ تربتا دواپر گُرمکھاں رکھی تانگھ، کلجگ اتم پور کرائیا۔ دھن وڈیائی وڈ وڈ بھاگ، گُرمکھ سویا گیا جاگ، ستگر پورا آپ جکائیآ۔ مایا ممتا ڈسے نہ ناگ، ہوئے ہنگتا نہ روگ ستائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ ساچے لئے پھڑ، مُمکھاں رہیا ڈرکائیآ۔ کروڑ چھیانویں کر پکار، نیتر رو رو نیر وٹائیآ۔ تیری چہر ہر زرنکار، گُرمکھ ورا پائیآ۔ میں کنگال، تیرا منگان درس دیدار، کوٹن کوٹ کال بیتے تیرا درس نظر نہ آئیآ۔ کر ترس دین دیال، میں ہویا آنت بے حال، میرا درد نہ کھئے وٹائیآ۔ جگت اولڑی چلی چال، وسیں سچکھنڈ سچی دھرمسال، لوک مات نظر کیسے نہ آئیآ۔ گُرمکھ ورلے لئے بھال، شبد سروپی بن دلال، جگت ونجارا ناؤں دھرائیآ۔ ہر ہر پھلواڑی لائے پت ڈال، امرت پھل ویکھے آن، گُرمکھ ساچے آپ اپائیآ۔ گُرمکھاں پچھے گھالن رہیا گھال، نوری جلوہ نور جلال، جاگرت جوت روپ وٹائیآ۔ ہرجن تیرا حل کرے سوال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پٹی پڑھائے ساچی دھرمسال، پاندھا نظر کھئے نہ آئیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے پھڑ، گُرمکھ میلے اپنے گھر، مٹکھ کھئے رہن نہ پائیآ۔ کروڑ چھیانویں اٹھ اٹھ ویکھ، پُرکھ ابناشی دیا کھائیآ۔ روپ رنگ نہ دسے ریکھ، لوک مات وجی ودھائیآ۔ گُرمکھ سجن رہیا پیکھ، پیکھت پیکھت اپنی ترکھا بھائیآ۔ نال رکھائے برہما وشن مہیش، پچھے چلن واہو داہیا۔ چتر گپت نیوں نیوں لکھے میٹدا جائے لیکھ، لیکھا کھئے رہن نہ پائیآ۔ منگے منگ در دشمیش، پُرکھ اکال ہو سہائیآ۔ میں اپنا آپ کیتا تیرے پیش، تیرا روپ سرب لوکائیآ۔ بن تیرے ناؤں چڑیاں چُگیا کھیت، خالی سرشٹ رہیا وکھائیآ۔ رت بسنت نہ دسے مہینہ چیت، پھل پھلواڑی نہ کھئے مہکائیآ۔ کرپا کر ہر نیتن نیت، نت نوت تیری وڈیائیآ۔ میں بیڑا چلایا تون بن کھیوٹ کھیٹ، ویلا آنت دئے دہائیآ۔ تون پتا ہوں تیرا بیٹ، پتا پوت اک سرنائیآ۔ غریب زانیاں اپنی ہتھیں لکھ دے لیکھ، لیکھا لکھیا ہتھ کیسے نہ آئیآ۔ پھڑ پلا لے جا اپنے دیس، تیرا دیس موہے بھائیآ۔ تون وسدا رہیں سدا ہمیش، آد جگاد تیری وڈی وڈیائیآ۔ تیری پکار کرے کیشو کیش، اچی کوک کوکے دئے دہائیآ۔ تون شاہ پاتشاہ سچ

سُلطانا نر نریش، آد جُگاد سچی تیری پاتشابیا۔ میں اپنیاں گرسکھاں تیرے دوارے لواں ویکھ، میری سیوا تیرے لیکھے لگے، میں لکھ لکھ شکر منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا حُکم دئے سُنائیا۔ ایکا حُکم ہر سُنایا، گوبند میت جگا۔ تیرا دینا بھل نہ جایا، دتا سُنیہڑا ستھر سُولاں ہیٹھ وچھا۔ اتم پورا دئے کرایا، کلجگ اتم پھیرا پا۔ گرسکھ لُکیا رہے نہ رایا، جو سر سے دتا رُڑھا۔ اتم کنڈھ دئے لگایا، اپنے بیڑے آپ چڑھا۔ ساچے کھنڈے پاہل چھکایا، امرت کھنڈا وچ پھرا۔ نام کھنڈا اک رکھایا، لوہار ترکھان سکے نہ کھئے گھڑا۔ دو جہاناں نظر کیسے نہ آیا، کوٹن کوٹ جیو رہے نین اٹھا۔ تیرا اتم ویلا دئے سہایا، سر تیرے ہتھ ٹکا۔ اپنا رُپ تیرے وچ چُکایا، تیرا رُپ اپنا لئے وٹا۔ کلجگ جیواں بھرم بھلیکھا پایا، پنج ت چولا ہر جو دے نہ۔ ایکا سوہلا اپنا رہیا گایا، ساچا ڈھولا رہیا جنا۔ گرمکھ ورلے اوہلا پردہ دئے چُکایا، جس جن اپنا میل لئے ملا۔ ساچا تولا بن کے آیا، ساچا کنڈا ہتھ رکھا۔ گرمکھ ساچے اپنے کنڈے لئے ٹلایا، ایکا وٹا نام رکھا، مٹمکھ مؤڑھے دئے رُڑھایا، کلجگ اتم دھکا لا۔ ویلے آنت نہ سکے کھئے بچایا، رائے دھرم دئے سزا۔ کروڑ چھیانوے گرسکھ تیرے چرناں راہ تکایا۔ تیرے آنتر آتما منگے ٹھنڈا ساہ۔ تیرے پون سواس ہر جو رہیا سمایا، میری بند خلاص دئے کرا۔ کلجگ جیو کر کر ہاس وقت چُکایا، اتم پینا ایکا پھاہ۔ ساک سجن نہ سکے کھئے بچایا، مات پت نہ ہونے سہا۔ ناری کنت نہ سنگ رکھایا، پتر دھیان روون مارن دھا۔ لاڑی مؤت لئے پرنا یا، لال مہندی ہتھ رنگا۔ سوہا ویس لئے کرایا، نیتز کجلا پا۔ اپنی مینڈھی لئے گنڈایا، تیری نار کھلڑی گت دئے رکھا۔ گھر گھر سیاپا دیوے پایا، نہ کوئی سکے دھیر دھرا۔ لکھ چوراسی جوں بھوایا، جگ جگ گیترا گیترا رکھا۔ جس جن ہر ہر رسنا گایا، پُرکھ ابناشی ہونے سہا۔ کلجگ اتم دیا کھایا، سوہنگ منتر اک پڑھا۔ جنتر تنتر کوئی نیڑ نہ آیا، جگت بسنتر رُپ دئے وٹا۔ ساچی بنتر آپ بنایا، وشن برہما شو سیو لگا۔ گگن گگنتر پار کرایا، گگن منڈل دئے ٹھکرا۔ ساچے مندر دئے بہایا، نرگن جوت کر رُشنا۔ سورج چند نہ کھئے چڑھایا، کرے کھیل بے پرواہ۔ پُرکھ ابناشی سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا، ساچے تخت بھے سچا شہنشاہ۔ ہرجن ساچے لئے ملایا، اپنے چرن دیوے سچ پناہ۔ دامنگیر دامن لئے پھڑایا، دامن دامن نال بندھا۔ دھر دا ضامن کلجگ اتم ویکھن آیا، نہکلنکا ناؤں رکھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، چھپر چھن رہیا سہا۔ چھپر چھن سوہاؤنت، سوہنیک کرائیا۔ ہر سخیاں میلا ہر جو کنت،

ہر منگل ایک گائیا۔ چار کٹ رت بسنت، گرسکھ پنکھڑیاں آپ مہکائیا۔ ہر سورا گونجے آد آنت، ہرجن تیری مہک ساچا رس چکھ چکھ ترپت کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت مالی بن بن آئیا۔ جگت مالی بنے بن مالن، جوت اکالن دیا کھائیا۔ سرتے کھاری چلی بھالن، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ پھیرا پائیا۔ گھر گھر و جاؤندی پھرے اپنا تالن، بن گرسکھ سنن کھئے نہ پائیا۔ مٹکھ جیو کڈھن گالن، چغلی نندیا مکھ وکھائیا۔ دھن وڈیائی گرمکھ جو گھال گھالن، گھال گھالی لیکھے پائیا۔ کلجگ اتم بن سوالن، ایک منگ منگن آئیا۔ میں انجانی بال انجانن، لوک مات بن گرسکھ میری پت نہ کھئے رکھائیا۔ نو کھنڈ پرتمی ہڈیاں ہویا بالن، میری جوتی لبو لائیا۔ میں تیری کراں سدا پرتپالن، پرتپالک روپ وٹائیا۔ تیری سوگندھ میں بہراں کھاری پھل مالن، دھر دربارے آپ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہرجن سچے ایک مان، محل مندر وکھائے اک مکان، ایک بیٹھا آسن لائیا۔

۶۰۷

آوندا جاندا جگت نہ دسے، بھلی سرب لوکائیا۔ گرمکھاں وٹائے اپنے حصے، ستگر پورا ونڈ وٹائیا۔ ساچی سکھیا جو جن سکھے، سکھی سکھیا وچ رکھائیا۔ اپنا لیکھا اپنی بتھیں لکھے، لکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائیا۔ سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی جے لگائے ایتھے اوتھے، پرگٹ ہو ہو درس وکھائیا۔ پنج تت کایا چولی پتہ نہ لگے لکھا کیڑی وٹھے، دن رات بن مٹکھ جگت وبارا گائے قصے، اپنا بھیو اپنے وچ رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت بیٹھا مکھ چھپائیا۔ جگت دسے نہ ہر نرنکارا، روپ رنگ نہ کھئے جنائیا۔ گرمکھاں کرے سچ پیارا، آپا دھر اپنی خاک خاکی ملائیا۔ ہڈ ماس ناڑی رت نہ رکھیا گارا، تتو تت نہ کھئے وڈیائیا۔ جگت وینہدیاں سڑ گیا وچ سنسارا، اگنی بھیٹ اپنا آپ کرائیا۔ اپنا روپ دھر نرنکارا، نرگن اچرج کھیل رچائیا۔ کریا قول پورا کرے آپ اپنی وارا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ گوبند کیتا اک پیارا، پیارا پیار وچھڑ نہ جائیا۔ پھیر بولیا اپنا سچ جیکارا، سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان ناؤں رکھائیا۔ اندر وڑ ہویا ظاہرا، آپ اپنی کل دھرائیا۔ لوک مات بنایا سچکھنڈ دوارا، ساچے تخت سوہیا پائیا۔ کریا کم جگت وبارا، بن

۶۰۷

ترکھان ساچا سوتر مات لگائیا۔ گوار جٹ ہتھ پھڑایا کھاڑا، تیکھی دھار آپ رکھائیا۔ چیر چیر کیا دو پہاڑا، ادھ وچکارا اپنا آپ چھپائیا۔ ناری اندر لکيا ساچا لاڑا، ساچی پریت اک رکھائیا۔ آوے جاوے دین دہاڑا، آوندا جاندا نظر کیسے نہ آئیا۔ گرسکھ اچی کوک کرے پکارا، سچ جیکارا ایکا وارا لائیا۔ مہابلی اترے اوتارا، سمکھ اپنا درس رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیا۔ کیرپا قوئل کرنا پورا، اپنا تن تجایا۔ پرگٹ ہونے حاضر حضورا، بیڑا بنھ رکھایا۔ گرسکھ پکڑے نیڑے دورا، پورب جنم ویکھ رکھایا۔ سو ستگر صاحب سچا پورا، جو وچھڑے لئے ملایا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، زرگن سرگن زرگن اپنا رنگ رکھایا۔ گرسکھ اک کرنا چرن دھیان، کرم کانڈ رہن نہ پائیا۔ ناتا تھے پنج شیطان، مایا ممتا نہ ہونے ہلکائیا۔ منگن جانا نہ کیسے دکان، دوسر ہٹ نہ کھئے رکھائیا۔ پوجا کرے نہ مڑھی مسان، دیوی دیو نہ کھئے رکھائیا۔ برہما وشن شو نہ کرن گیان، ایکا اکھڑ رہیا سنائیا۔ تیرے دوار سیوا کرے پون پانی بن مسان، زمین اسمان تیری دھوڑ خاک رمائیا۔ تیرا سوہلا میرا گان، رسنا جہوا ایکا رس رکھائیا۔ تیرا مندر میرا مکان، تیرا کوڑا ہونجھ رکھائیا۔ تیرے گکرم اپنی جھولی پائے آن، ایکا وار کرے صفائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرسکھان دیوے ساچا ور، چرن دھیان اک سمجھائیا۔ چرن دھیان رکھنی آس، جگت آسا سرب مٹائیا۔ جنم جنم دی میٹے پیاس، امرت آتم رس چکھائیا۔ گرسکھ تیرے اندر کرے واس، گرسکھ لبھن کتے نہ جائیا۔ تیری کایا جنگل جوہ اچار پہاڑ جو دے پرہاس، ساچی رت دئے سہائیا۔ تیرا کٹے جم کا پھاس، جم کا دوت نیڑ نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے دیا کھائیا۔

من پنکھی کی مارے اڈار، دہ دیش اٹھ اٹھ مول نہ دھائیا۔ ڈنڈا گھڑیا بن ترکھان، پچھ جٹ ہتھ پھڑائیا۔ مارن لگا نہ پچھے وار، آندھ گوانڈھ رہیا ڈرائیا۔ پنج تت لگے روون زارو زار، ساڈی واری نیڑے آئیا۔ پتہ نہیں کس طرح کرے خوار، نہ کیسے دی مٹے نہ کوئی سنے، اپنا بل آپ رکھائیا۔ پائے پائے پائے کرے پکار، میں بھلا وچ سنسار، ٹوں بخش بخشہ پار، میں تیرے گرسکھان دی چرن دھوڑ چہار، خاکی خاک مستک ٹکا لائیا۔ لکھ چوراسی اندر وڑ وڑ کردا رہیا بنکار، سادھان سنتان ماردا رہیا مار، اپنی واسنا وچ پھسائیا۔ میرا

رُوپ نِراكار، تيرى جوت ميرا شِنكار، تيرى انس ميں اكهوائيا۔ تيرا بنس گرسكھ ساچا پروار، ميں اِك اِكلا مَن كے بيٹھا ٻار، ميرى پيش كوئى نہ جائيا۔ تُوں بخش ٻر بخشنٻار، ڏهيه ڏهيه منگه منگ بهڪهار، نيون نيون چرن ڪول ڪرے نِمسڪار، من منوا سِيس جهڪائيا۔ مہاراج شير سنڱه وشنوون بهڪوان، جس جن اپنہ در ڪرے پروان، من مت ٻڏھ رهن ديوے نہ ڪھڙے چٽرائيا۔

★ ۱۴ جيٺھ ۲۰۱۸ سنت رام دے گھر پنڌ بانياں جمون ★

جُگ جُگ راه تڪے دھرت، دھرنى اپنہ نين اُٺھائيا۔ ڪون ويلا پاربرہم پرہ آئے ڀرت، ميرے اُڀر چرن ٽڪائيا۔ ميرا ميٺے سوگ ٻرڪھ، چنتا ڏکھ دئے گوائيا۔ لڪھ چوراسى ڪرے پرڪھ، ٻرجن ساچے لئے جگائيا۔ ليڪھا جانے عرش فرش، گگن گگنتر ڪھوج ڪھوجائيا۔ غريب نانياں اُتے ڪرے ترس، سر اپنا ٻٽھ ٽڪائيا۔ امرت ميگھ ديوے برس، ميرا اگن تت گوائيا۔ جوتى جوت سروپ ٻر، آپ اپنى ڪرپا ڪر، جُگ جُگ ٻوئے آن سھائيا۔ جُگ جُگ دھرنى تڪے راه، نيتر نين نين اُٺھائيا۔ ڪون سو ويلا ڪرپا ڪرے ٻه پرواه، لوڪ مات لئے انگڙائيا۔ ميرا درد ڏکھ دئے مٿا، ڏکھياں جيوون ٻوئے سھائيا۔ ساچا سُڪھ دئے اُڀجا، اپنا چرن ڪول ٽڪائيا۔ اُجل مُڪھ دئے ڪرا، ڪالڪھ ٽڪا لاهے مُڪھ لڱي شاٻيا۔ سفل ڪڪھ ميرى لئے ڪرا، ٻرجن ساچے لئے اُٺھائيا۔ امرت جام دئے پيا، ميرى ترشنا رھے نہ رائيا۔ جوتى جوت سروپ ٻر، آپ اپنى ڪرپا ڪر، آد جُگاد ٻوئے سھائيا۔ دھرنى دھول ڪرے پُڪار، نيتر نيناں نير وٻايا۔ پُڪھ ابناشى ڪرپا دھار، جُگ جُگ تيرا راه تڪايا۔ ميں تڪا وارو وار، آد جُگاد وسر نہ جايا۔ تيرے چرناں سچ پيار، تيرا وچھوڙا نہ موہے سڪھايا۔ گل ڀلا رھى ڌار، ديوئے جوڙ سِيس جهڪايا۔ ڪر ڪرپا آپ ڪرتار، ٿڏھ ٻن اور نہ ڪھڙے ترايا۔ ميں ڏونگھي ٻھورى ڏُٻي غار، چارون ڪنٺ ڪلجُگ چڪڙ نظري آيا۔ ڪھڙے نہ دردى درد ونڌے وچ سنسار، لڪھ چوراسى جيو جنت بيٺھے مُڪھ ٻھوويا۔ نرگن جوت ڪر اُجيار، ٻرجن ساچے لئے اُٻھار، ميرا ڏکھڙا دئے مٿايا۔ پُڪھ ابناشى ٻو تيار، ڪرپا ڪري آپ نرنڪار، نرگن نرگن ويس وٺايا۔ سنت سُپيلے ڪر تيار، جُگاں جُگاں دے ميلے وچھڙے يار، آپ اپنا بندھن پايا۔ ايڪا

دیوے نام ادھار، کایا مندر ست جیکار، ساچا ڈھولا اک سُنایا۔ آتم پر ماتم کر پیار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہؤلا کرے دھرنی بہار، دھرت دھول تیری سُن پُکار، ہر ساچا دیا کھائیا۔ نرگن نرگن لے اوتار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ سرگن مینا ہو تیار، ٹھانڈا سینتا کھیل کھلائیا۔ اک اتنتا بخشنہار، بخشش بخشے ساچا ماہیا۔ لکھ چوراسی کر وچار، ہرجن ساچے لے ملائیا۔ لیکھا جانے دھر دربار، لوآں پُریاں کھوج کھوجائیا۔ وشن برہما شو گائں اپنی وار، کروڑ تینتیسا سُرپت راجا اند رہیا صلاحیا۔ گن گندھرب جے جیکار، کینر جچھپ ناچ نچائیا۔ پرگٹ ہویا ہر نرنکار، رو سس سیس جھکائیا۔ برکھا لائن گر اوتار، چار جگ دا رنگ وکھائیا۔ بھگتن پھڑ پھڑ پھولنہار، در در آئن سیس جھکائیا۔ سنتن سنگ امرت ٹھنڈا ٹھار، اک پیالہ رہے وکھائیا۔ گرُمکھاں ملے سانجھا یار، ورن گوت نہ کھئے بنائیا۔ گرسکھ ساچے لے اُبھار، دے مت آپ سمجھائیا۔ دھرنی تیرا دھول ادھار، دھول کرے گرُمائیا۔ چرن چُھائے ایکا وار، اک اکلّا سچا ماہیا۔ چھپر چھن سوہے بنک دوار، بنک دواری دئے وڈیائیا۔ ہر بھگتاں کرے سدا پیار، جگ جگ اپنا ویس دھرائیا۔ لکھ چوراسی وچوں لے اُبھار، مانک موتی آپ اُٹھائیا۔ واسنا کھوٹی کرے خوار، کوڑی کرپا دئے گوائیا۔ ایکا برہم دئے وچار، پاربرہم سچی سرنائیا۔ ہرجن میلا ہر ہر وچ سنسار، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے مان مان وڈیائیا۔ دھرنی تیرا ساچا مان، ہر چرن کول چُھایا۔ آد جگاد میلا سِری بھگوان، نرگن سرگن سنگ نبھایا۔ تیرے اُپر جھلائے سچ نشان، ست ستوادی آپ اُٹھایا۔ لکھ چوراسی جیو میٹے بے ایمان، ناتا شیطان دئے ٹڑایا۔ بھگت بھگوت ویکھے آن، آپ اپنا روپ وٹایا۔ تیری بینتی کر پروان، باون اپنا کھیل کھلایا۔ سچ سوگندھی ہر مہربان، گرسکھ آتما واسنا دئے بھرایا۔ بندی خانہ توڑے بندی وچ جہان، بندھن کھئے رہن نہ پایا۔ ساچا چھندن گاؤنا ایکا گان، سوہنگ شبد نام وکھایا۔ وشن برہما شو کرن دھیان، دھیان دھیان وچ رکھایا۔ لیکھا جانے سِری بھگوان، نانا اپنا روپ وٹایا۔ سو پُرکھ نرنجن چتر سُبجان، ہر پُرکھ نرنجن چتر بھج آپ اکھوایا۔ ایکنکارا بلی بلوان، آد نرنجن جوت نور سوایا۔ سِری بھگوان کھیلے کھیل مہان، ابناشی کرتا بھیو کسے نہ پایا۔ پاربرہم پرہہ نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ آد شکت کر پردھان، ساچے مندر دئے وڈیایا۔ سچکھنڈ دوارا اک مکان، ست ستوادی آسن لایا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، شاہ سلطان اپنا کھیل کھلایا۔ حکمی

حُکم دُھر فرمان، دُھر فرمانا آپ سُنایا۔ شبِدی شبد کر پروان، سَت دُلارا ایکا جایا۔ ماتا پتا بن مہربان، دائی دایا آپ ہو جایا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے مار دھیان، انس بنس سرہنس اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وِشن برہما شو دیوے دان، ترے گن اتینا ٹھانڈا سینتا ساچی وست امولک ایکا گولک آپ بھرایا۔ شبد جنائے ہر انبولت، رسنا جہوا نہ کھئے ہلایا۔ ناد انادی سَت بھنڈارا کھولت، سنساری اپنا کرم کمایا۔ آد جُگاد رہے اڈولت، اڈول اڈل اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی رچنا آپ رچایا۔ ساچی رچنا ہر ہر رچ، لکھ چوراسی کھیل رچایا۔ نرگن اندر وڑیا سچ، رُپ انو پ آپ دھرایا۔ کایا ماٹی بھاگ لگائے کچ، کنچن اپنا گڑھ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لکھ چوراسی کارن کر، جل جل اپنا رُپ وٹایا۔ جل بنب ہر کھیل نیارا، اپنی دیا آپ کمائی۔ آپے دھرنی کر پسارا، دھول رُپ وٹائی۔ آپے دھول چُکے بہارا، ترے ترے لیکھا اپنے ہتھ رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، تیرا بنائے مات گھر، لکھ چوراسی اُپر دھر، تیرا بنک سہائی۔ لکھ چوراسی تیرے اندر، ہر ہر آپ ٹکائیندا۔ نو کھنڈ بنے تیرا مندر، نو دوارے ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے ہرجن گندر، بھگتن بھو ابھیدا آپ چھپائیندا۔ آپے کرے اتم کھنڈر، اپنا کھیڑا آپے ڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، لکھ چوراسی اندر دھر، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دیوے دات، نو نو ونڈ آپ ونڈائی۔ تیرا میلا کملاپات، پارہم سچی سرنائی۔ جُگا جُگنتر پُچھے وات، بھل کدے نہ جائی۔ تیری پٹی اک جماعت، ایکا اکھر دئے سمجھائی۔ بن چرن کول ہور نہ مارنی کتے جہات، نیتر نین کسے پاسے نہ اٹھائی۔ تیرا بنے کنت سہاگ، اپنی سچ برات بنائی۔ تیری سہنجنی ہونے رات، بھنڑی زین میل ملائی۔ تیرا سگن منائے اپنی گاتھ، ناؤن زینکارا آپ جنائی۔ تیرا مستک ٹکا بندی لائے ماتھ، جوت للاٹ آپ دھرائی۔ تیرا وکھائے ایکا ساتھ، سگلا سنگ دئے سمجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دھرنی دیوے دھول وڈیائی۔ دھرنی دیوے اک دھرواس، ایکا حُکم سُنایا۔ تیرے اندر لکھ چوراسی کر پرکاش، اپنا کھیل کھلایا۔ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی گندر پاوے راس، سِندھ ساگر ویکھ وکھایا۔ تیرے اُپر رکھے اک آکاش، اپنا پردہ آپ رکھایا۔ اُپر وسے شاہو شاباش، دس کسے نہ آیا۔ وِشن برہما شو کر کر داس، اپنا گن دئے جنایا۔

سچکھنڈ دوارا اک پرکاش، پاربرہم پرہ آپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا حُکم جنایا۔ دُھر فرمانا سچ
 سندیش، ہر ساچا سچ سُنائیا۔ تیرے اندر اندج جیرج اُنہج سینج کرے پرویش، چارے کھانی آپ اُپائیا۔ تیرے اُپر دیوے سچ
 سندیش، پرا بسنتی مدھم بیکھری بانی آپے گائیا۔ تیرے اُپر کرے وپس، وپس انیک رُپ وٹائیا۔ تیرے اُپر تخت نواسی بن بن بھے نر
 نریش، تخت تاج آپ سہائیا۔ تیرے در پھرے کر کر بھیکھ، در درویشا رُپ وٹائیا۔ تیرے مندر لکھ چوراسی لُکھا ویکھ، لُک لُک اپنا
 مُکھ چُھپائیا۔ تیرے مندر آپے وسے ویکھنہارا دہ دیش، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا گُن دئے جنائیا۔ سُنیا گُن ہر
 بھگونت، دھرنی دئے دئے جوڑ کرے نمسکار۔ تُوں صاحب سچا کنت، میں اوگن بھری تیری نار۔ میری چولی چاڑھ رنگ بسنت،
 دُرمت میل دے اُتار۔ میری توڑ ہوئے ہنگت، نون سو اکھڑ کر وچار۔ میں اپنی گودی رکھاں جیو جنت، چُکاں سب دا بہار۔ تیری
 کردی رہواں منت، نیتر نین نین اُٹھال۔ کر کرپا بھیجیں اپنے سنت، میرے نال کرن پیار۔ میرا لیکھا رکھیں اپنے ہتھ انت، دوسر ہتھ نہ
 دئیں وکھال۔ میں مہا گاواں تیری اگنت، تُوں داتا بے مثال۔ مینوں سُناؤنا اک چھنت، میرا توڑے سدا جنجال۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوئی دین دین دیال۔ دین دیال کرپا بندھ، کر کرپا ٹھا کر میریا۔ میرا کارج کرنا سدھ، میں وسان تڈھ بن گھپ
 اندھیریا۔ اپنے ملن دی آپ بناؤنی بدھ، تیرا پینڈا میں نہ جانا دُور نیڑیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا کر مہریا۔
 مہربان ہر دیا کما، اپنی بوجھ بوجھائیا۔ تیرے سر ہتھ دئے ٹکا، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ تیری لُجیا رکھے شرم حیا، جُگ جُگ وپس وٹائیا۔
 جیو جنت بھلے مارگ دئے پا، جو تیری پت رہے گوائیا۔ دُشٹ دُراچار دئے کھپا، دیوے دند سچا شہنشاہیا۔ تیرا رنڈپیا دئے کٹا، کنت
 سہاگی میل ملائیا۔ جُگ جُگ تیرا جنیپا دیوے پا، ہرجن ساچے تیری گود وکھائیا۔ تیرا سچ رُپ دئے وٹا، کرے سیوا بے پرواہیا۔ تیرا
 پکھ کرے خُدا، خالق ویکھے تھاؤں تھائییا۔ آد جُگاد نہ ہوئے جُدا، سکھا سہیلا سنگ نبھائیا۔ چرناں اُپر ہونا تُوں اک فدا، فطرت تیری
 اک وکھائیا۔ چرن کول تیرے اُپر دئے ٹکا، تیرا جنم اجنم لئے بدلایا۔ قدم قدم ویکھے تیرا تھان، جس گھر گرمکھ ساچے لئے پرگٹائیا۔ گرمکھاں
 بنے تُوں ساچی ماں، اپنی گود امرت ساچا سپر پیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جُگنتر دیوے ور، تیرا لیکھا دئے

مُکائیا۔ جُگ جُگ لیکھ لکھاؤندا آیا، نِرگن سرگن جامہ دہار۔ دُشت ہنکاری کھپاؤندا آیا، نام کھنڈا پھڑ کٹار۔ راون گڑھ ٹراؤندا آیا، راما رُوپ ہو اُجیار۔ کنس ہنکاری کھپاؤندا آیا، کاہنا کرشنا میت مُرار۔ دیناں درد ونداؤندا آیا، نانک گوہند کھیل سچی سرکار۔ کلجگ اتم، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ کلجگ اتم کھیل کھلاؤنا، خالق خلق ہر ویکھ وکھائیا۔ سرشٹ سبائی تیرا ہولا بہار کراؤنا، دھرتی دیوے مان وڈیائیا۔ دھرت اپنا چرن ٹکاؤنا، پُرکھ اباشی رُوپ وٹائیا۔ پہلاں گرسکھ مات جگاؤنا، اپنے آؤن دی بدھ دئے سمجھائیا۔ جس دوارے گرسکھ وساؤنا، تس دوارے پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی نظر نہ آؤنا، اچرج کھیل بناؤنا۔ ہرجن ہر ہر میل ملاؤنا، میل ملاواں سہج سُبھائیا۔ دھرتی تیرے رنگ تیرا رُوپ رنگاؤنا، تیری دُرمت دئے گوائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہنگ برہم ایکا چھند سناؤنا، سوہنگ شبد ڈھولا گائیا۔ پچھلا پینڈا پندھ مُکاؤنا، آگے مارگ دیوے لائیا۔ ساچا سُکھ اک وکھاؤنا، دُکھ درد دئے گوائیا۔ سَتجُگ ساچا مان رکھاؤنا، اوگن میٹے سرب لوکائیا۔ ہرجن ساچے میل ملاؤنا، بھگت بھگونت ویکھے تھاؤں تھائیا۔ تیری گود آپ بہاؤنا، ساچی گود دئے سہائیا۔ سوہنگ شبد سب نے گاؤنا، پاربرہم برہم ویکھے چائیں چائیا۔ چار کُنٹ ہر ہر نظری آؤنا، دوسر ایشٹ نہ کھئے دھرائیا۔ پنکھ پنکھیرو پنچھی اڈ اڈ سپس جھکاؤنا، مچھ کچھ رہن سرنائیا۔ دہ دشا لکھ چوراسی جیو جنت راہ تکاؤنا، کون سو ویلا ملے ساچا ماہیا۔ پاربرہم پت پریشور نہکرمی ساچا کرم کماؤنا، ایکا وار سب دا پردہ دئے اٹھائیا۔ جس پیکھے تس نظری آؤنا، نظری نظر نہال آپ کرائیا۔ دھرتی تیرا لیکھا اپنے ہتھ رکھاؤنا، دھول تیری مان وڈیائیا۔ دھول تیرا مول چُکاؤنا، عمل گن عمل ویکھے بے پرواہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سب نے گاؤنا، برہمنڈ کھنڈ پُری لوء گگن پاتال عرش فرش زمیں اسمان وجے اک ودھائیا۔

☆ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی انتت رام دے گھر پنڈ بانیاں جموں ☆

جس لیکھا تِس بائے سار، من منسا پور کرائیندا۔ جس سنسا تِس دئے نوار، جو جن آس رکھائیندا۔ کر کِریا جن لائے پار، کِریا پنڈھ دیا کھائیندا۔ آتم آتر دئے وچار، آتم برہم بُجھائیندا۔ ہوئے ہنگتا توڑ ہنکار، جوٹھ جھوٹھ موہ چُکائیندا۔ ہرجن ہر ہر اک پیار، سچ پِرتی اک وکھائیندا۔ جُگا جُگنتر ساچی کار، گردیو اِشٹ اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انزنگ اپنی کھیل کھلائیندا۔ انزنگ ہر پُرکھ بدھاتا، بھيو اَبھيو نہ کھئے جنائیا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیا۔ جن بھگتاں میلے اپنا ناتا، روپ انوپ دھرائیا۔ سچ جنائے ساچی گاتھا، گھٹ مندر کرے پڑھائیا۔ ہوئے سہائی رگھپت رگھناتھا، رگھنس وڈی وڈیائیا۔ میل ملاواں رام پوت سپوتا دسراتھا، دہسر راون من ہنکار رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس لیکھا دئے وکھائیا۔ جس لیکھا تِس میلیا، کر کِریا گن نِدهان۔ ایکا در وکھائے گرو گریلیا، گر چیللا روپ سِری بھگوان۔ پاربرہم اِناشی کرتا نرگن سرگن سجن سہیلیا، جیا آتم دیوے جیا دان۔ رائے دھرم دی کئے جیلیا، چتر گپت لیکھا منگے نہ آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ہر ہر لئے پچھان۔ جس لیکھا تِس مُکیا پنڈھ، لکھ چوراسی پنڈھ نہ کھئے رکھائیا۔ ہرجن تجیا مدرا ماس گند، مدھر نین درس وکھائیا۔ آتم اُچائے پرمانند، نیج آتم کرے رسائیا۔ دئی دویتی ڈھائے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھنایا۔ گپت سنائے سہاگی چھند، سوہنگ اکھہر کرے پڑھائیا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ مات لوک رہن نہ پائیا۔ کرے پرکاش اندھیرے اندھ، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ جگت وبارا کرے کھنڈ کھنڈ، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ رائے دھرم نہ دیوے دنڈ، لیکھا لیکھ دئے مُکائیا۔ پُرکھ اِناشی سدا بخشنند، ہرجن ہر ہر لئے پچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جگاد جُگا جُگنتر اگنی تت ہوئے سہائیا۔ جس لیکھا تِس پایا مان، ہر سجن میل ملایا۔ شبد اگنی سُنیا فرمان، ست ست آپ سُنایا۔ تیر انیالا وچا بان، گر شبدی بان چلایا۔ ستھ لٹھ پنج شیطان، ہنسا روپ نہ کھئے وٹایا۔ امرت سوما پھٹے وچ کایا مکان، نِجھر جھرنا دئے جھرایا۔ ست سنتوکھ دیوے پین کھان، دھیرج دھیر اک دھرایا۔ ہرکھ سوگ مٹے جہان، جس جن ستگر پورا گایا۔ اتم موکھ مکت چرن چھے آن، ہرجن تیرے در سیس جھکایا۔ تیرا ناتا جڑیا اک بھگوان، دوسر اوٹ

نہ کھئے تکایا۔ اتم ویلے میلے آن، شبد بیانے لئے چڑھایا۔ سچکھنڈ وسائے سچ مکان، تھر گھر آسن اک رکھایا۔ آن جاون چُکے کان، مات گربھ دس دس ماس نہ پھیر تپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مہاراج شیر سینگھ وِشنوُن بھگوان، جس لیکھا تِس آپ چُکایا۔

بن مرن جنم بدلئے، گر ستگر ہتھ وڈیائیا۔ پچھلا لیکھا دئے مُکائے، اگلا لیکھا آپ بنائیا۔ اپنی ہتھیں قلم پھرائے نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ نہکرمی سچ کرم کئے، کرم کاند دئے کھپائیا۔ ورن برن اک رکھائے، برہم پاربرہم سرنائیا۔ ساچا جنم پھر دوئے، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ سُرتی شبدی لئے ملائے، شبد سُرت ہونے کڑمائیا۔ اکال مورت نظری آئے، نرگن اپنا درس وکھائیا۔ ناد تورت اک وجائے، راگی راگ آپ سنائیا۔ پورب منسا دئے چُکائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔ مانس جنم دئے بدلا، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ پردے اندر ہر وسا، جوٹھا جھوٹھا موہ چُکائیندا۔ ساچے مارگ دیوے لا، ستوگن اک سمجھائیندا۔ کلجگ اگنی تت دئے مٹا، ساچا ست اک رکھائیندا۔ برہم مت جھولی پا، من مت گوائیندا۔ ایک گھر دئے وکھا، تھر دربارا آپ سُہائیندا۔ ہرجن ہر ہر لئے ملا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جنم جنم وچ مٹائیندا۔ جنم میٹیا دُکھ، بھانڈا بہرم بھو بھٹایا۔ گھر اُچے ساچا سُکھ، گر ستگر سجن پایا۔ مات گربھ نہ ہووے اُٹا رُکھ، آن جاون رہے نہ رایا۔ سُپھل ہونے جننی ککھ، جس جن ہر ہر انگ لگایا۔ مانس دیہی لیکھے لائے مُکھ، من منکا دئے بھوایا۔ امرت جام پیائے گھٹ، سر سرورر اک ٹھایا۔ آن جاون جائے چُھٹ، جم کا بھو چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مانس مانس لئے ترایا۔ مانس پایا ہر، ہر میلا میل ملائیا۔ گھر وچ ویکھے اپنا گھر، گھر گھر وچ وجے ودھائیا۔ نرہو چُکائے جھوٹھا ڈر، بھ اپنا اک سمجھائیا۔ گرُمکھ جیوت جائے مر، نانا جگت موہ ٹڑائیا۔ ہر چرن سرنائی جائے پڑ، جنم جنم لئے بدلائیا۔ ہر سنگت بے ایک وار رل، کاگ ہنس رُپ ہو جائیا۔ سچ سینگھاسن لئے مل، آسن پُرکھ ابناشن سوہیا پائیا۔ دپیک جوت جائے جل، اگیان اندھیر مٹائیا۔ بھاگ لگائے کایا ماٹی کھل، پنج تت ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دئی

دویتی میٹے سلّ، ایکا رنگ رنگائیا۔ مٹے سلّ چُکے بندھن، پایا ہر نرنکارا۔ اُچے گھر پرماندن، سوہے بنک دوارا۔ آتم مہکائے وانگ چندن، سچ سوگندھی وچ سنسارا۔ صاحب دِیال سدا بخشندن، ہر بخشش کرے بخشنہارا۔ پہلا جنم کرے کھنڈن، دو جا جنم گرو دوارا۔ گر مات گر پت گر سدا سدا توڑے پھندن، کر کیریا پار اتارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، مانس جنم ہرجن آپ سوارا۔ سچ سلطان سچّی سرکار، ست پُرکھ نرنجن آپ بنائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ نرنکار، ساچا عدل آپ کھائیندا۔ جُگا جُگنتر ہو اُجیار، لکھّ چوراسی مؤل چُکائیندا۔ کلجگ اتم کھیل اپار، نرگن اپنا آپ کھائیندا۔ تخت نواسی بن سیکدار، لوک مات پھیرا پائیندا۔ چار جُگ دی ویکھے کار، گر اوتار جو مات گھلائییندا۔ بھل نہ جائے اُپھل سرجنہار، اپنا لیکھا آپ گھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ ساچا بھیو جنایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ سچکھنڈ نواسی حُکم سُنایا، دُھر فرمانا آپ اُپا۔ اپنا مارگ آپے لایا، آپے دئے صلاح۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، نرگن سرگن کھیل کھلا۔ نرگن چلایا اپنا مشن، لکھّ چوراسی بنت بنائیا۔ حُکم نال بنائے راما کرشن، جُگ جُگ ویس وٹائیا۔ لیکھا جانے برہما مہیش وشن، پاربرہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچا لا اک جنائیا۔ ساچا لا سیری بھگوان، ایکا ایک بنایا۔ لکھّ چوراسی میرا ناں، ناؤں نرنکارا آپ سُنایا۔ پُریاں لوآن ہوئے سہا، جل تھل مہیئل پھیرا پایا۔ نو کھنڈ پرتھمی ویکھے تھان تھان، گگن گگنتر پھول پُھلایا۔ آد جُگاد کرے سچ نیاں، ساچے تخت آپ سہایا۔ ٹھگ چور کوئی چھڈے نہ، جو بیٹھے مُکھ بھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچا مارگ ہر عدالت، ہر وڈا آپ کرائیا۔ جُگ جُگ کرے سچ وکالت، بھگون بھکتی روپ ترائیا۔ ایکا نام دئے ضمانت، ضمنی ہور نہ کھئے لکھائیا۔ نرگن سرگن کرے سفارش، دوسر منگے نہ کھئے گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ بیٹھا ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ وکھائے دھرم راج، لوک مات وچے ودھائیا۔ نرگن رچ رچ اپنا کاج، لکھّ چوراسی کھیل کھلائییا۔ بن ہلکارا گر اوتارا مارد رسیا واج، ہرجن سچے لئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، جُگ جُگ اپنا حُکم چلائییا۔ جُگ جُگ حُکم چلائے حُکمران، حاکم اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پھڑ پھڑ میٹے پنج شیطان، بے ایمان کوئی رہن نہ پائیندا۔ اک جنائے سچ نظام، امام امام آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ ساچا کھیل کھلائیندا۔ سَتجُگ ساچا سچ وبارا، شاہ پاتشاہ آپ کرائیا۔ نِرگن نِرَویر بن سِکدارا، ساچا
 حُکم چلائیا۔ برہما وشن شو کر پنہارا، ساچی سیو سمجھائیا۔ لوک مات کڈھ آپ وگارا، نِرگن سرگن رُوپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ساچا کھیل کرنیہارا، ایکا رُوپ دھرائیندا۔ رام رمیا ہو تیارا، راون گڑھ ٹرائیندا۔
 جھوٹھا چھڈیا تخت سنسارا، ساچا تخت اپنے اندر آسن لائیندا۔ ایکا پریم کیا پیارا، ہنوت ناؤں دھرائیندا۔ ایکا چرن کول کیا پیارا، لچھمن
 اپنا مان دوائیندا۔ ایکا سینتا دئے سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ایکا بہرت بنائے ونجارا، راج جوگ آپ سمجھائیندا۔ ایکا کھیلے کھیل جنگل
 جوہ اُجاڑ پہاڑا، جیو جنت رعیت اپنی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ اپنی دھار بندھائیندا۔
 ساچی دھار بٹھنہارا ساچا کیشن آپ بنائیا۔ آپے بنے ساچا ششن، جج ہور نہ کھئے بنائیا۔ رُوپ وکھائے کاہنا کرشن، دوئے دوئے لیکھا
 آپ مُکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ اپنا رُوپ دھرائیا۔ جُگ جُگ رُوپ اولڑا، ہر ساچا سچ دھرائیندا۔
 کرے کھیل اک ائمٹرا، عقل کل آپ اکھوائیندا۔ شبدی جوتی پونی آپے رلڑا، پانی پون آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِرپا کر، کلجگ اتم ویس وٹائیندا۔ کلجگ اتم ویس اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ لوک مات بنائے سچکھنڈ دوارا، نِرگن اپنی جوت
 جگائیا۔ حُکمی حُکم کرے ورتارا، سچ سنڈیشہ اک سُنائیا۔ وشن برہما شو لیئے چرن دوارا، در دربان لئے بہائیا۔ چتر گپت اُٹھائے لکھارا،
 لکھ چوراسی لکھیا نال لیائیا۔ رائے دھرم وکھائے اپنی دھارا، جو رکھیا لا بنائیا۔ جم جمڈوت آئن وارو وارا، اپنا جنوڑا ہتھ اُٹھائیا۔ پُرکھ
 ابناشی ایکا دتے دھام نیارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا شہنشاہیا۔ ساچا حُکم ہر فرمان، اپنا آپ
 سُنائیندا۔ کھئے ہونا سچ مکان، سچ مکانا اک بنائیندا۔ سمبل نگری ست نشان، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لائیندا۔ سیوا کرے گوہند جوان،
 گوہند اپنا بل رکھائیندا۔ راما کرشن ہوئے پردھان، سچ پردھانگی آپ کھائیندا۔ چار جُگ دا ویکھے نشان، نشانہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ میل
 ملائے گوہی کاہن، سینتا رام وچھڑ نہ جائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سچے در دربان، در درویش آپ سدائیندا۔ محمد پکڑے چار یاری کرے پروان،
 یار یاری سنگ ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ عدالت آپ سہائیندا۔ سچ عدالت بنائے سوہاؤنت، سچکھنڈ

نواس و جی ودھائیا۔ کرے کھیل سِری بھگونت، کلجگ اتم بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی ویکھے جیو جنت، بھل کھئے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حُکم آپ جنائیا۔ اپنا حُکم جنائے ہر ہر، کلجگ اتم واری آئیا۔ جگت وکاری آپے پھڑ پھڑ، ایکا بھو رکھائیا۔ جگ جگ گراوتار منمکھ مکاؤندے رہے لڑ لڑ، تیر کمان تلوار ہتھ اٹھائیا۔ کلجگ اتم شاہ پاتشاہ ساچے تخت بیٹھا چڑھ، ایکا حُکم دئے سنائیا۔ حُکم اگے کھئے نہ سکے اڑ، گراوتار سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا دئے سمجھائیا۔ دُھر فرمانا سنائے سچ نشان، ہر ساچا آپ پرگٹائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، بھيو ابھیدا آپ کھلائیآ۔ ویکھ وکھائے آد شکت بھگوان، نرگن نور نور رُشنائیا۔ اشٹبھج ویکھے مار دھیان، سنگھ شیر شیر وڈی وڈیائیا۔ چار جگ جو دسدا آیا کہان، اپنا ناؤں مات پرگٹائیا۔ اتم کرے پُن چہان، لیکھا لیکھا لئے کھلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، پہلا مُقدمہ دیوانی لئے چلائیآ۔ جگت مُقدمہ چلے دیوانی، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ راج راجاناں آئی بانی، ساچا پاتشاہ نہ کھئے اکھوائیندا۔ مایادھاری پہلوں دین قُربانی، غریب نہانے گلے لگائیندا۔ اُچے مندر میٹے نشانی، گلی ککھاں آپ پرگٹائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے جوانی، جو بن مات نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ در بدھے دیوے ٹھنڈا کھئے نہ پانی، ہتھ سیر نہ کھئے پھڑائیندا۔ جو جھوٹھی رسنا پڑھدے رہے بانی، اتم بان نیرالا لائیندا۔ کسے سیج نہ ملے راجے رانی، شاہ سلطاناں خاک ملائیندا۔ کوئی دلیل نہ دیوے جگت ودوانی، جگت ودیا نہ کھئے رکھائیندا۔ بن وچولا نہ مارے بھانی، دوسر انگ نہ کھئے لگائیندا۔ لیکھا ویکھا چار کہانی، دھرم رائے نال رلائیندا۔ چتر گپت سب دا ہویا جان جانی، اک اک لیکھا آپ سنائیندا۔ کلجگ جیواں ناتا بدھا مات پت بھین بھائی نانا نانی، نرگن نام نہ کھئے دھرائیندا۔ مایا رانی گھر گھر ہوئی پردھانی، مایا ممتا موہ ناچ نچائیندا۔ تیرا دینا نہ سکے کھئے پچھانی، مقرُوض قرض نہ کھئے لاپندا۔ کلجگ اتم ویکھے آپ سِری بھگوانی، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیآ۔ دیوانی دعویٰ ہونا دائر، ہاڑ ستاراں ہر سمجھائیا۔ بچیا رہے نہ کوئی نگر کھیڑا پنڈ شہر، شاہ پاتشاہ ویکھے تھاوں تھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی چلے ایکا مہر، ایکا حُکم دئے سنائیا۔ لکھا رہے نہ کوئی امیر تیر، حُکمران ساچا حُکم سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت مُقدم اپنے در بلائیآ۔ جگت مُقدم آئن در، ہر ساچا سچ بلائیندا۔ لکھی

ڈائری جو گھر گھر، اپنا حساب دکھائیندا۔ اپنی کیتی لین بھر، تیرا انصاف موہ بھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ عدالت آپ لگائیندا۔ سچ عدالت کرے سلطانا، مجسٹریٹ آپ اکھوائیا۔ ایک وار دیوے دُھر فرمانا، اپنی ہتھیں بھرائے ہر طلبانہ، طلب سارے لئے کرائیا۔ دس پیس تیس نہ کرے کیسے جُرمانا، جُرم اپنا اپنے ہتھ رکھائیا۔ نہ کوئی سفارش آئے چل مکانا، در دوارا نظر کیسے نہ آئیا۔ گر اوتاراں اپنے در آپے سدے آگے کڈھ وکھائے پروانہ، ساچا ناؤں کیسے کھئے نظر نہ آئیا۔ لکھ چوراسی گاؤندی رہی گانا، جگت تال روپ وٹائیا۔ کیسے ملیا نہ سری بھگوانا، جو آنت لئے چھڈائیا۔ کلجگ جیو بدھا دو جہاناں، دوئے دوئے لیکھا رہیا مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ عدالت رہیا کرائیا۔ ساچی عدالت کرے ہمیش، پاربرسم وڈی وڈیائیا۔ کلجگ اتم فوجداری چلیا کیس، نو کھنڈ پرتھی پئی لڑائیا۔ ثالث بنے گر دشمنیش، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ مجرم بنائے مسائق مُلا شیخ، پیر دستگیر نال رلائییا۔ اللہ رانی رہے ویکھ، مسجد اندر بیٹھی مکھ چھپائیا۔ چار یار بن درویش، ایک حکم سنائیا۔ ہاڑ ستاراں پھڑ کے کرنی پیش، پُرکھ اباشی ایک پیش رہیا وکھائیا۔ ادھی رات ہاڑ ستارا چل کے آئے زگن نانک موڈھے دھر کے کھونڈی کھیس، روپ انوپ وٹائیا۔ اللہ رانی تیری عدالت میں لئی ویکھ، اپنی ہتھیں چکی چلائییا۔ غریب نائیاں ہتھ پیراں پائے چھیک، تیریاں شیخاں دتی سزائیا۔ بال انجانے جھوچے کھیت، اپنا آپ گئے کٹائیا۔ چھوٹے بالے نیاں ہیٹھاں ویکھ، تیری رتی رت ترس نہ آئیا۔ تون بن دُباگن گُرمکھاں کھا کھا بھریا اپنا پیٹ، ہرجن ساچے چرخیاں اُتے بھوائیا۔ کیسے پوائی سیس تتی ریت، کیسے دیگاں وچ اُبلاییا۔ تیرے چار یار تیرا کھیل رہے ویکھ، نال محمد دئے گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نہ، سچ عدالت اپنی آپ رکھائیا۔ سچ عدالت کرے جج، ساچی ججی گرسکھ تیرے اندر بنائیا۔ تیرا مکہ کعبہ ویکھیا ہندا جج، شرع شریعت پھول پھولاییا۔ تیرا پردہ سکے نہ کھئے کج، ہوئی دُباگن دیوے مات دُہائیا۔ تیرا اُچا حُجرہ جانا بھج، تیری محراب نظر کھئے نہ آئیا۔ ہن ویلا جے کوئی سدنا تے لے سد، صدی چوڈھویں رہی وہائیا۔ چوڈاں صدیاں جو دبدی رہی دھرتی وچ ہڈ، تیریاں ہڈیاں دئے سکائیا۔ مائس گھتدی رہی ڈونگھی کھڈ، اپنا حکم چلائییا۔ اج باندھی بدھی ہو جائیں اڈ، تیرا سنگ نہ کھئے نہہائیا۔ چار یار تینوں جائن چھڈ، اپنی ہتھیں بندھن پائیا۔ پیر پیغمبران شاہ سلطاناں جو دوت پیاں مد، ایک

وار باہر دئے کڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ سوہے تخت، تخت سُہانا آپ بنائیا۔ گوہند جانے ایک وقت، جس ہر ہر آپ بُجھائیا۔ لکھ چوراسی وچوں ہرجن کڈھے ساچے بھگت، بھارت کھنڈ وچی ودھائیا۔ نو نو تیرا لیکھا چُکے بوند رکت، رکت نظر کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا حُکم دئے سُنائیا۔ ساچا حُکم سُنایا دس دشمیش، ہر شبدی شبد الائیندا۔ کلجگ اتم لکھ چوراسی لیکھا ایک وار کرنا پیش، باقی کھئے رہن نہ پائیا۔ پُرکھ اباشی ایک نیتر لئے پیکھ، ورقہ ورقہ نہ کھئے اُلٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، اپنا بیو ہاڑ ستاراں دئے کھلائییا۔

★ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دھنگالی کرتار سینگھ دے گھر جموں ★

کایا گٹھڑی کنڈا تھوہر، نظر کیسے نہ آئیندا۔ رین اندھیری چُھے گھور، ویکھ کھئے نہ پائیندا۔ نال رلائے پنج چور، چوری چور سد کھائیندا۔ جیو کُرائے بائے شور، دُکھ درد نہ کھئے مٹائیندا۔ بن ستگر پورے سار نہ پائے کوئی ہور، نستر نام نہ کھئے لگائیندا۔ اتم چلے جگت کوہڑ، روگی روگ وچ بھسائیندا۔ جس جن ستگر پورا جائے ہڑ، کایا کنڈا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ڈونگھی بھوری پھول پھولائیندا۔ کلجگ کنڈا تیکھی دھار، جیواں جنتاں رسیا تڑپھائیا۔ کدے آر کدے پار، ادھ وچکار نظر کیسے نہ آئیا۔ مٹکھ روون زارو زار، دوس رین چین نہ پائیا۔ نہ کوئی کھچے کڈھے باہر، ہتھ کیسے نہ آئیا۔ چاروں گنٹ پھرن دُکھیار، اٹھسٹھ بیٹھے پھیرا پائیا۔ مندر مسجد گردوار کر پُکار، اپنا دُکھ رہے سُنائیا۔ ڈونگھی نستر کوئی نہ دیوے مار، ظرام دس کھئے نہ آئیا۔ یائے یائے کرے سرب سنسار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کایا گٹھڑی ہنکاری سول اک لگائیا۔ ہنکاری سول تکھا مٹکھ، مٹکھار رہی جلائییا۔ اٹھ پھر دھواں رہیا دُکھ، دردی درد نہ کھئے مٹائیا۔ چارے گنٹ ویکھن اٹھ اٹھ، کون ہونے آن سہائیا۔ کھانا پینا گیا چُھٹ، چنتا سوگ وچی ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائییا۔ کایا گٹھڑی ویکھنہارا،

ایکا رنگ سہائیندا۔ جُگا جُگنتر ہو اُجیارا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ بھگتن میلا وچ سنسارا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا پھول پھولائیندا۔ نام دیوے اک سہارا، ساچا بستر تن چُھائیندا۔ کنڈا چُھے نہ وچ سنسارا، جگت دُکھ نہ کُئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ کڈھے کنڈا وکھائے کنڈھا، کنڈھی اپنا ڈیرہ لائیا۔ ترے بھون دھنی ونڈائے ونڈا، ترے ترے دیسا ویکھ وکھائیا۔ کھوج کھوجائے برہم برہمنڈا، پاربرہم بے پرواہیا۔ بھیو چُکائے جیرج انڈا، اُنہج سینج رُوپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا کنڈھا دئے وکھائیا۔ ساچا کنڈھا ہر کنارہ، کنڈھی پتن اپنا لائیندا۔ پُرکھ اگمڑا ہو اُجیارا، اگمڑی دھار چلائییندا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، جیواں جنتاں ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن وِرا کر پیارا، آپ اپنا میل ملائییندا۔ دیناں اناتھاں دئے سہارا، دین اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ کنارہ آپ سہائیندا۔ سچ کنارہ اتم گھاٹ، سو پُرکھ نرنجن آپ بنائیا۔ کنڈھی بیٹھا کئے واٹ، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ کایا گٹھڑی ویکھے آن باٹ، ڈونگھی بھوری پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ کایا گٹھڑی گنڈھ کھول، اپنا پردہ دئے چُکائیا۔ سؤلا ستھر وکھائے کول، یارڑا سچا ماہیا۔ اُپر سٹا رہے اڈول، کنڈا کُئے چُھن نہ پائیا۔ ایک نام سُنائے بول، انبولت شبد لائیا۔ کنڈے سنگ جائے مؤل، پت ڈالی پُھل مہکائیا۔ گُرمکھ ساچے رکھے اڈول، سر اپنا ہتھ ٹُکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ کنڈا پُھل ایک گھر، ہر ہر آپ اُپائیندا۔ پُھل توڑے مالن بن، اپنی کھاری آپ ٹُکائیندا۔ ہار پروئے پُھل کہے دھن، ساچے ہٹ آپ وکھائیندا۔ چھیل چھیلایا ہرجن پائے گل چڑھے چن، جو بن نور نال ملائییندا۔ کنڈا کیسے نہ آوے کم، ہتھو ہتھ نہ کُئے ٹُرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے آپ ملائییندا۔ کنڈا بن مٹکھ جیو، ستگر پورا ہتھ نہ لائیا۔ گُرمکھاں اُتوں رہیا تھیو، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ اپنی ہتھیں وچیا میو، پھل پاکی لئے اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ہر ہر مہکائیا۔ ساچا پُھل ہرجن میت، گھر پنکھڑیاں آپ کُھلائییا۔ ہو ہو بھورا گائے گیت، واسنا سوگندھ وچ ملائییا۔ گُرسکھ پُھل بیٹھا رہے اتیت، گھر اپنے سوہیا پائیا۔ گُرسکھ نبھاؤن آئے اپنی پریت، کلجگ کالا بھورا دس کیسے نہ آئییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن پُھل لئے مہکائیا۔ کلجگ کنڈا لگا ٹاہنی، پت ڈالی مُکھ

چھپایا۔ کھٹے نہ ملیا ساچا ہانی، ساچا سنگ نہ کھٹے رکھایا۔ نہ جو بن نہ کھٹے جوانی، ساچے در نہ کھٹے بہایا۔ کوئی ہتھ نہ لائے راجا رانی، دُور دُراڈا دئے دُرکایا۔ اُپر چھڑکے نہ کوئی پانی، سیتل دھار نہ کھٹے وہایا۔ کلجگ اتم رووے کرے پچھوتانی، نیتز نیناں نیر وہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، مُنمکھاں دئے آپ سزایا۔ مٹمکھ کنڈا مٹمکھ ربیا جُہ، کلجگ اپنی کھیل کھلاٹیا۔ اندرے اندر ربیا کُہہ، رو رو حال سُنائیا۔ میری کوئی نہ لوے سُدھ، نہ ہونے کھٹے سہائیا۔ میری ماری گئی بُدھ، ایکا بھلیا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا پردہ آپے پائیا۔ کلجگ کنڈا تیکھی دھار، جیواں جنتاں ربیا ستائیا۔ راہ کھیڑے جاندیاں مارے مار، راتی سُنتیاں دئے جگائیا۔ کوئی نہ سکے سُرَت سنبھال، من مت بیٹھی پردہ پائیا۔ پھل پُھلواری نہ دسے ڈال، کنڈا خار سیس اُٹھائیا۔ کایا گٹھڑی نہ سکے کھٹے سنبھال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، مُنمکھاں دئے سزائیا۔ گُرمکھ ساچا اٹلڑا پُھل، پُرکھ ابناشی اپنے ہتھ رکھائیا۔ بن بن مالن پاوے مُل، اُمل وڈی وڈیائیا۔ ساچے کنڈے تولے تول، تولا بنے سچا شہنشاہیا۔ اپنے ہتھ رکھائے اڈول، ڈول کدے نہ جائیا۔ سدا سدا سد رکھے کول، آپ اپنا رنگ چڑھائیا۔ واسنا اندر سگندھی جائے مؤل، سگندھ واسنا رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اندر دھریا ساچا کول، امرت میگھ آپ برسائیا۔ امرت میگھ برسے برکھا، میگھ میگھلا کھیل کھلاٹیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی برکھا، چنتا دُکھ نہ کھٹے جنائیندا۔ ایکا دیوے درسی درسا، دے درس درد مٹائیندا۔ سنساری میٹے حِرص حِرصا، ہوس ہور نہ کھٹے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچا پُھل مہکائیندا۔ ہرجن ساچا پُھل مانک موتی، گھر ساچے آپ ٹکائیا۔ جگدی رہے نرمل جوتی، جوت نور رُشنائیا۔ ملے میل اک اکلوتی، اک اکلّا ہونے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے انگ لگائیا۔ ہرجن پُھل پھولنہار، اک اک میل ملایا۔ ہر مند کرے سچ شنکار، در ساچے بھیٹ چڑھایا۔ واسنا سگندھ آئے ایکا وار، واسنا واسنا وچ سمایا۔ مکے پندھ سرب سنسار، در گھر ساچے آسن لایا۔ نہ کوئی پت نہ کوئی ڈال، نہ کوئی کنڈا ساتھ رکھایا۔ پُرکھ ابناشی ہو دیال، اپنی کھاری آپے پایا۔ سچکھنڈ دوار رکھے سنبھال، کایا گٹھڑی پرے سٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے اپنے گھر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، لال لعلان وچ رکھایا۔

★ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی کرم سینگھ دے گھر دھنگالی جموں ★

گرسکھ سچا شاہ آسوارا، شبہ گھوڑے تنگ کسائیا۔ چرن رکابے دیوے اپنی وارا، سچ سینگھاسن سوہیا پائیا۔ نو کھنڈ پرتھی کھیل نیارا، خالق خلق وچ کرائیا۔ ہرجن پھرے وچ سنسارا، چار کُنٹ بھوائیا۔ لوآن پُریاں بول جیکارا، گھٹ گھٹ رہیا سُنائیا۔ کروڑ تیتسیا دئے ہلارا، سُرپت راجا اند اٹھائیا۔ چھوٹا بالا ہو تیارا، در آیا واپو داہیا۔ پُرکھ ابناشی کر شنکارا، ساچے آسو دتا چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سواری اک اکھوائیا۔ گرسکھ آسوار بھوئے سوار، آسو اپنا آپ دوڑائیا۔ پون اُنجا نہ پاوے سار، کوہ کروڑی لیکھا لکھ نہ سکے رائیا۔ صاحب سلطان دئے سہار، شاہ پاتشاہ دیا کھائیا۔ شنکر چہر چھن لئے اٹھال، سویا آنت رہن نہ پائیا۔ گرسکھ بالا آیا بن جوان، سورپیر ناؤں دھرائیا۔ نال لیایا ست رنگ نشان، ست ست پُرکھ نرنجن بنت بنائیا۔ سرشٹ سبائی دئے گیان، ایکا گن سمجھائیا۔ پرگٹ ہویا سری بھگوان، گرمکھاں دئے ودیائیا۔ نو نو چار چکائے کان، اپنی کیتی آپ اٹھائیا۔ اپنا بنائے پھیر ودھان، ساچی بنت آپ بنائیا۔ سچ سینگھاسن بہ دیوے فرمان، دھر فرمان آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ ساچے گھوڑے لئے چڑھائیا۔ گرمکھ گھوڑے گیا چڑھ، ست پُرکھ نرنجن آپ چڑھایا۔ پُری برہم گیا وڑ، پاربرہم پرہم میل ملایا۔ برہما ویکھے اٹھ اٹھ کھڑ، کون دوارے میرے آیا۔ میں لکھ چوراسی گھاڑن رہیا گھڑ، میرا گھاڑن کون بہن وکھایا۔ میں ودیا اپنی گیا پڑھ، وید شاستر رُپ دھرایا۔ کون میرا کیتا دیوے ہر، ہار جت کون دئے وکھایا۔ میں نرہو ہو کے چکایا ڈر، اپنے گھر آسن لایا۔ میں انبھول لیا پھڑ، پُرکھ ابناشی تیرا بھو کسے نہ پایا۔ تیرا گرسکھ تیرا اکھڑ آیا پڑھ، میرا اکھڑ دتا مٹایا۔ میں سرن سرنائی ڈگا ڈر، واہ واہ تیرا شکر منایا۔ میری اپنے گھر لاؤنی جڑ، لکھ چوراسی دینی جڑ اکھڑایا۔ میرا نور اپنے اندر لینا دھر، لکھ چوراسی نور آگنی تت جلا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ ساچے گھوڑے آپ بہایا۔ گرسکھ چڑھ چڑھ گھوڑے چڑھیا چا، واگ اپنے ہتھ اٹھائیا۔ پُرکھ ابناشی دئے صلاح، ساچا راہ دئے وکھائیا۔ اندر شنکر پھڑ پھڑ بانہ، اپنی گود بہائیا۔ برہمے ایکا اکھڑ دئے سنا، آنت آخر کرے پڑھائیا۔ حکم ملیا دھر درگاہ، ویلا سب دا رہیا چکائیا۔ سچکھنڈ نواسی لوک مات پرگٹ ہویا سچا شہنشاہ، دو جہاناں شہنشاہی دئے بدلائیا۔ اپنے

حُکمران اپنے حُکم دئے بہا، حُکمی حُکم آپ سُنائیا۔ آد جُگاد کردا آیا سچ نیاں ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ گُرسکھ بہائے ساچے تہاں، تہان تہنتر دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن اپنے گھوڑے آپ چڑھائیا۔ گُرسکھ چڑھیا گھوڑ کس پلانا، شبد پلاک اک لگائیندا۔ مٹاؤندا جائے راجا رانا، شاہ سُلطاناں خاک ملائیندا۔ گاؤندا جائے ایکا گانا، وشنوں بھگوان آپ پڑھائیندا۔ درگاہ ساچی ملیا سچ ٹکانا، راہ وچ نہ کھئے اٹکائیندا۔ ست سرُپی سچ بپانا، ساچا گھوڑا رُپ وٹائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربانا، آپ اپنا در سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے آسو جس چڑھائیندا۔ آسو گھوڑا ساچا راکِی، سو پُرکھ زرنجن آپ بنایا۔ گُرمکھاں وکھائے کھول آتم تاکی، اپنا پردہ آپ اُٹھایا۔ کیسے دس نہ آوے جیو خاکی، دوئے دوئے لوچن درس کیسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھاں ساچا راہ رسیا وکھایا۔ ساچا راکِی ہر کا ناؤں، ہرجن ساچے آپ چڑھائیا۔ پھر پھر ویکھے نگر کھیڑے گراؤں، ٹلے پربت پھول بیولائیا۔ گُرسکھ بھڑ بھڑ چڑھائے بابوں، مٹکھ نیڑ کھئے نہ آئیا۔ آگے پچھے پھرے سر رکھ ٹھنڈی چھاؤں، ٹھگ چور یار لٹ کھئے نہ جائیا۔ کرے پیار جوں بالک ماؤں، پتا پوت ہونے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا گھوڑا اک رکھائیا۔ ساچا گھوڑا چار پوڑ، چار جُگاں آپ لگائیندا۔ جُگا جُگنتر رسیا دوڑ، اپنا پنڈھ آپ مکائیندا۔ اتم بھننے ریٹھا کوڑ، کلجگ جیو ویکھ وکھائیندا۔ گُرسکھ گھر جائے بھڑ، آپ اپنا سیس جھکائیندا۔ ہرجن اُٹھائے اپنی مؤر، اپنی پیٹھ بہار رکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی ویکھے کر کر غور، کوئی غیر میرے سنگ رہن نہ پائیندا۔ برہمنڈاں کر کے آیا سیر، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ چار کُنٹ ورتے قہر، سانتک ست نہ کھئے کرائیندا۔ کلجگ پاپاں وگے ہڑ گھر، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ پتا پتر پیا ویر، بھائی بھائی نہ میل ملائیندا۔ بہین بھراواں دیوے زہر، مایا ممتا کھیل کھلائیندا۔ ناری کنت بھلائے کر کر ہیر پھیر، سچ سچ نہ کھئے جنائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہویا سنگھ شیر دلیر، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ اپنا گھوڑا پھڑ لیایا گھیر، گُرسکھاں ہتھ پھڑائیندا۔ چڑھنا چھتی نہ لاؤنی دیر، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ چاروں کُنٹ ہونا ہنیر، راہ کھیڑا نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ آسوار آپ کرائیندا۔ گُرسکھ آسوار اُٹھ کمرکس، کلجگ ویلا اتم آئیا۔ ستگر مارگ رسیا دس، ساچا مارگ اک سمجھائیا۔ کیسے نہ رہنا کیسے دے وس، سگلا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ گُرسکھ گر گر

ملے ہس ہس، باقی رووے سرب لوکائیا۔ ہُن کہندے مۇرکھ مۇرکھ نال گئے پھس، مۇرکھ بنیا بے پرواہیا۔ مۇرکھان کولوں دۇر دُرادا گیا نس، مۇرکھ اپنا رۇپ چھپائیا۔ جس جن پردے اندر گیا وس، ساچی صورت دئے وکھائیا۔ اتم پوری کرے آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ گرسکھان دیوے آپ شاباش، جو گھوڑیاں اُپر بیٹھے آسن لائیا۔ لیکھا چُکے پرتھی آکاش، آکاش آکاشاں پار کرائیا۔ جتھے رکھے اپنا واس، گرمکھ رکھے چرن کول سچی سرنائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بن بن داسی داس کرے بند خلاص، خلاصہ اپنا نہ کیسے سمجھائیا۔

★ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ یکرمی میلا رام دے گھر دھنگالی جموں ★

تارا سنگھ دا گھوڑا ہنکے منگے دانہ، شور ربیا مچائیا۔ پہلون کھاواں راجا رانا، شاہ سلطانان دیاں کھپائیا۔ پھیر ڈھاواں اُچ مکانا، اُچا ٹلا کھئے رہن نہ پائیا۔ پھر مٹاواں جھوٹھا گانا، دھیاں بھیناں جو ناچ رہے کرائیا۔ پھر مٹاواں پینا کھانا، مدرا ماس جو جن رسن رہے لگائیا۔ پھیر ورتا اپنا بھانا، ہونی نار پُرکھ ابناشی آگے سیس جھکائیا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سچا سلطانا، تیرے چلاں حُکم رضائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی سیوا اک رکھائیا۔ ساچی سیوا میری رکھ، گرسکھ آسو منگ منگائیندا۔ گرمکھ اپنے لوک مات کر پرتکھ، میں گھر گھر ویکھ وکھائیندا۔ میرا آسن رہے نہ سکھ، گرسکھ ساچے آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک منگ منگائیندا۔ ایک منگ منگے گھوڑا، ہر ہر آگے سیس جھکائیا۔ گرسکھ ملے میل میرا جوڑا، لوک مات وجے ودھائیا۔ میں چائیں چائیں آواں دوڑا، تیرا چرن راہ تکائیا۔ ویکھیں در کریں نہ سوڑا، بھل کدے نہ جائیا۔ میں اکھیں ویکھ کے چلیا تیرے سسے اُپر ہوڑا، سستا تیرا قلعہ زرگن سرگن وچ بہائیا۔ ہنگ برہم لگایا پوڑا، پہلا پوڑا دواں ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، میری آس پور کرائیا۔ ستگر پورا دین دیال، دیاوان دیا کھائیندا۔ اٹھ جا ویکھ میرے گرسکھ لال، لوک مات راہ دسائیندا۔ جگ جگ بیٹھے بن کنگال، جھوٹھا دھن نہ کھئے رکھائیندا۔ میں سوڈا کراں بن دلال، رسید اپنے ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک در

سمجھائیندا۔ آسو گھوڑا کرے نمسکار پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ اپنے پریم مینوں شنکار، دے سچا ایک دان۔ میں جاواں وچ سنسار،
 گُرمکھ ویکھان نوجوان۔ سنگھ تارا رہیا پُکار، اٹھے پھر ویکھے مار دھیان۔ میں پھڑ کران آسوار، اپنے اُپر چُکا بہار، جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرسکھ گُرسکھ بخشنا شاہ آسوار۔ ہر گھوڑا نوجوان آگے آئے کھڑ، سولان کلیاں آسن پائیا۔ سنگھ تارا بردھ اوستھا
 ویکھ نہ جائے ڈر، اپنا مُکھ لئے بھوائیا۔ میں نیوں نیوں آگے کران اپنا دھڑ، چرن دھوڑ مستک ٹگا لائیا۔ میرا کوئی نہ پھر کے پھر،
 سیل سنتوکھ اک جنائیا۔ تُوں کر کِریا دتا دھر، میں آواں واہو داہیا۔ تیرا پُچاواں تیرے گھر، تیرا تیری سیو کماٹیا۔ ہوئے سُبھاگ ملے ہر
 در، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گھوڑے اُپر آپ چڑھائیا۔
 مارے پوڑ کھوپری لٹھے، دئی دویتی دئے مٹائیا۔ کرے پرکاش جگت رتھے، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ میل ملانے جوں جٹ دھنے، بھولے
 بھاؤ ہوئے سہائیا۔ ستگر پورا ایک مئے، رُسی رہے سرب لوکائیا۔ بھاگ لگاوے چہر چھنے، نام چہر چھن آپ چُھپائیا۔ بن باڈی دوسر نال
 کدے نہ مئے، دو جا گھر نہ کھئے وسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے دبائیا۔ پہلا پوڑ مستک اُتے دئے رکھ،
 اُپر اپنا بہار رکھائیا۔ گھر وچوں گھر کر پرتکھ، گھر اپنا دئے وکھائیا۔ ساچی وست پھڑائے ہتھ، نام امولک بے پرواہیا۔ مہما سُنائے اکتھنا
 اکتھ، رسنا جہوا نہ کھئے پلاٹیا۔ اپنا مارگ جائے دس، بہرم بھلیکھا سرب کڈھائیا۔ ساچا نور کر پرکاش، اندھ اندھیرا دئے مٹائیا۔ آتم سیجا
 کر بھوک بلاس، گُرمکھ گر گر ناری کنت رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا میل ملاٹیا۔ ساچا پوڑ رکھ
 چوٹی، دیاوان دیا کماٹیندا۔ جگت کڈھے واسنا کھوٹی، واہ واہ اپنا رنگ رنگائیندا۔ گُرسکھ نہ کھائے ماس بوٹی، مدرا پان نہ کھئے بیائیندا۔
 کر کِریا پرگٹائے نرمل جوتی، جوت جوت جگائیندا۔ گُرسکھ آتم رہے نہ سوتی، سوئی سوانی آپ اٹھائیندا۔ پھڑکے آیا ایک سوٹی، سوہنگ
 ڈنڈا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کھلاٹیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ
 گُرسکھ گھر گھر ویکھ وکھائیندا۔

بالی بُدھ برہم وچار، ہر سرن سچی سرنائیا۔ پُرکھ ابناشی پائے سار، بال اوستھا دئے وڈیائیا۔ گھٹ نُر ہوئے اُجیار، سُوچھ بُوچھ آپ جنائیا۔ کلجگ مایا پوہ نہ سکے وچ سنسار، جگت دھرو نہ کھئے کھائیا۔ ایکاموہ بخشے سنگت پیار، مات پت وکھائے سرب بھین بھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، چھوٹی بالی گود بھائیا۔ چھوٹی بالی بال انجان، تن من چاؤ گھنیرا۔ گھر ملے میرا سری بھگوان، در آئے پائے پھیرا۔ میرا مائس جنم کرے پروان، چُکے جم کا جھپڑا۔ برہم دیوے جیا دان، پاربرہم کر کر اپنی مہرا۔ چرن دھوڑی کرائے سچا اشنان، درس وکھائے نیرن نیرا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ہرجن چُکائے میرا تیرا۔ بال انجانی سگھڑ سچجی، تن من ویرا گیا۔ چائیں چائیں پھرے بھجی، میرا گھر ہوئے سُبھا گیا۔ میریاں پکڑے دیوے بانہی، بن مات پت رکھے لاجیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، دیوے درس غریب نوازا۔ بال انجانی اُم ذات، ملی مان وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی دے کے جائے نام دات، سوہرے پیئے سدا سنگ رکھائیا۔ آوے جاوے پُچھے وات، نت نوت پھیرا پائیا۔ بنیا رہے پتا مات، بال انجانی گود اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، اکو گل لگی چنگی، جیہڑی آکھ پاتشاہ میرے گھر پھیرا پائیا۔

★ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی لچھمن سنگھ دے گھر دھنگالی جموں ★

آد آنت ہر کا رنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ رکھائیندا۔ جُگا جُگنتر نام مردنگ، ہر پُرکھ نرنجن آپ وجائیندا۔ دو جہاناں سچ پلنگ، ایکنکارا آپ ہنڈھائیندا۔ میٹ مٹائے اندھیرا اندھ، آد نرنجن جوت جگائیندا۔ ابناشی کرتا گائے سہاگی چھند، اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ سری بھگوانا کرے پرکاش بن سورج چند، گھر ساچے سوہا پائیندا۔ پاربرہم آپے جانے اپنا اند، ست سرُوپ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنی دھار آپ رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی دھار، سچکھنڈ دوار بنائیا۔ تھر گھر اپنا کر پَسار، چرن کول ٹکائیا۔ سُن اگئی کھول کواڑ، دھواں دھار وکھائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، ساچی بھچھیا جوت رُشنائیا۔ دیا باقی اک اُجیار، کھلا پاتی لئے جگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ساچا کھیل آپ کھلائی۔ ----- ، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا۔ آپ پرگٹائے

اپنی جاتی، نرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی راتی، تہت وار نہ ونڈ ونڈائیندا۔ نہ سندھیا نہ کرے پرہاتی، ویلا وقت نہ کھئے جنائیندا۔ نہ پتا نہ کھئے ماتی، دائی دایا نہ کھئے اکھوائیندا۔ نہ کوئی مندر نہ کوئی ہاٹی، ونج ونجارا نہ کھئے جنائیندا۔ نہ کوئی تیرتہ نہ کوئی تاٹی، سروور سر نہ کھئے بھرائیندا۔ اک اکلّا کھیلے کھیل کھلاپاتی، پُرکھ ابناشی اپنا گھر سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بنک آپ بنائیندا۔ ساچا بنک ہر دوارا، چار دیوار نہ کھئے رکھائیا۔ چہپر چہن نہ کھئے سہارا، محل اٹل اُچ دئے وڈیائیا۔ دیا باقی نہ کھئے اُجیارا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ سورج چن نہ کھئے ستارا، کرن کرن نہ کھئے پرگٹائیا۔ وشن برہما شیو نہ کھئے اکھاڑا، لکھ چوراسی ناچ نہ کھئے نچائیا۔ سادھ سنت نہ گر اوتارا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ پوجا پاٹھ نہ کھئے جیکارا، ناد دھن نہ کھئے وجائیا۔ مندر مسجد نہ کوئی گردوارا، ٹھاکر شودوالا مٹھ نہ کھئے بنائیا۔ ترے گن مایا نہ کھئے پسارا، پنج تت میلا نہ کھئے ملائیا۔ نہ کوئی ناری کنت بہتارا، سیج سہنجنی نہ کھئے سہائیا۔ پوت سپوتا نہ ست دُلارا، ماتا ککھ نہ کھئے وڈیائیا۔ شاہ پاتشاہ نہ کھئے سیکدارا، رعیت سپس نہ کھئے جھکائیا۔ دھرت دھول نہ کھئے پسارا، جل بنب نہ کھئے وڈیائیا۔ سمند ساگر نہ مٹھا کھارا، اُجاڑ پہاڑ نہ کھئے درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچی بنت بنائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ بنا، ہر اپنی سیو کھائیندا۔ آپ اپنا وچ ٹکا، نرگن نور دھرائیندا۔ اک اکلّا کر رُشنا، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ سچ محلہ لے وسا، اپنا پرکاش آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر سہائیندا، نرگن جوت جگا۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا، بے انت بے پرواہ۔ اگم اگمڑی کھیل کھلائیندا، الکھ الکھنا الکھ جگا۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، سچ سنگھاسن لے سجا۔ ساچی گھاڑت آپ گھڑائیندا، باڈی بنے ہر مہرواں۔ لما چوڑا بھیو کھئے نہ پائیندا، دس نہ آئے کیسے نشان۔ اپنے مندر آپے ڈاپیندا، آپے آسن لے وچھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا دئے وڈیا۔ سچ سنگھاسن ہر وچھایا، اپنی سیج آپ سہائیا۔ آپے ویکھ ویکھ خوشی منایا، سچکھنڈ وچے ودھائیا۔ میرا ثانی دوجا کھئے نظر نہ آیا، اک اکلّا بیٹھا کھیل کھلائیا۔ اپنا متا آپ پکایا، آپے دئے صلاحیا۔ اپنا وڈا ناؤں وڈیایا، وڈیائی اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا بل لے دھرایا، بل دھاری بے پرواہیا۔ اپنا گھر لے وسایا، سچکھنڈ دوار سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ اپنی

اچھیا بنیا راجا، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرائیندا۔ اپنی اچھیا سازن سازا، دس کیسے نہ آئیندا۔ اپنی اچھیا رچیا کاجا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ اپنی اچھیا اپنی رکھے لاجا، ہر اپنی سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ وٹائیندا۔ اپنی اچھیا ہر بل دھار، سچکھنڈ دوار سُہائیا۔ شہنشاہ بن سچی سرکار، اپنی گھاڑت لئے گھڑائیا۔ نرگن سیس نرگن جگدیش نرگن کر وچار، نرگن ویکھے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ سمجھائیا۔ اپنی اچھیا دسے شاہ، پاتشاہ اپنا بیہو کھلائیندا۔ بن حُکم نہ چلے کوئی راہ، مارگ کھئے نظر نہ آئیندا۔ بن پاتشاہ جھلے نہ کوئی دبا، سیس نہ کوئی جھکائیندا۔ بن شہنشاہ دیوے نہ کھئے سزا، حُکمران نہ کھئے اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آپ آپ سمجھائیندا۔ بن پاتشاہ کراں میں راج، پُرکھ اکال اپنا متا پکائیا۔ اپنا گھاڑت گھڑ گھڑ سر رکھاں ساچا تاج، شہنشاہ پھیر اکھوائیا۔ پاتشاہ بن رکھاں لاج، لجا میری موہے بھائیا۔ دُھر فرمانا ماراں واج، اپنا حُکم سُنائیا۔ سچ سینگھاسن بنے ساچو ساچ، چھیل چھیلآ آپ بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے اپنا ور، بن تاج پاتشاہ کھئے نظر نہ آئیا۔ کون رُپ گھاڑت گھڑے نرکارا، سیس تاج بنائیا۔ اپنی اچھیا کرے وچارا، آپ اپنا پھول پھولائیا۔ میرا کھیل ہوئے پر اپارا، اپرپر ہتھ وڈیائیا۔ میں سب توں اُپر وساں دھام نیارا، اُچی میری شہنشاہیا۔ تھلے رکھے سچکھنڈ دوارا، جس دوارے آسن لَواں لگائیا۔ دُجا کھولان پھیر کواڑا، تھر گھر ساچا ناؤں دھرائیا۔ تیجے پاواں آپے سارا، سُن آگم ویکھ وکھائیا۔ چوٹھے گھر ہو اُجیارا، اندھ اندھیر دَواں گوائیا۔ چارے مُکھ میرا سہارا، اپنا رنگ لَواں بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تاج لئے گھڑائیا۔ ساچا تاج اُم دھار، اُچ محل اٹل سُہایا۔ چارے مُکھ چار دیوار، پُرکھ ابناشی گھاڑت لئے گھڑایا۔ سیس رکھ سچی سرکار، اپنا حُکم دئے سُنایا۔ اپنے اندروں آپے کڈھے اپنی شبدی دھار، پہلا مُکھ آپ صلاحیا۔ دُجی بن مات پت ککھ کر تیار، وشنوں وشو آپے جایا۔ تیجے در پاوے سار، برہما ویتا پُھل کھلایا۔ چوٹھے گھر کھول کواڑ، بھولا ناتھ آپ اُٹھایا۔ چارے مُکھ پاوے سار، نرگن نرگن ویس وٹایا۔ پنچم مُکھ سچی سرکار، اپنا رُپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تاج لئے گھڑایا۔ ساچا تاج گھاڑن گھڑ، چار مُکھ دئے وڈیائیا۔ پنچم اندر بیٹھا وڑ، پُرکھ ابناشی سیج وچھائیا۔ وشنوں دیوے ایکا ور، سچ بھنڈار آپ بھرائیا۔ برہما کھولے آپے در، چارے وید

کرے پڑھائیا۔ چارے مکھ چاروں کُنٹ کر، ہر ہر جس رہیا گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم تاج دئے وڈیائیا۔ چار مکھ چار جُگ، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ چارے وید کرے سُدھ، چارے بانی آپ پڑھایا۔ چارے ورن بھیو کھلئے گجھ، کھتری براہمن شوڈر ویش پردہ دئے اُٹھایا۔ چار یاری لئے لُٹ، چاروں کُنٹ پھیرا پایا۔ ایک تاج رکھے مکھ، جُگ چوکرئی حُکم سُناپا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر سوہیا پایا۔ ساچے مندر ہر جگدیش، تخت تاج آپ سُہائیا۔ ایک حُکم اک حدیث، لکھ چوڑاسی کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے راگ چھتیس، تیس بتیس ویکھ وکھائیا۔ جُگ چوکرئی پیسن رہیا پیس، مایا ممتا چکی آپ چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تاج دئے وڈیائیا۔ ساچا تاج نرگن رنگ، ہر ساچا آپ رنگائیندا۔ ساچے تخت بیٹھے سورا سربنگ، سچ سینگھاسن سوہیا پائیندا۔ نام وجائے اک مردنگ، لوآں پُریاں آپ سُنائیندا۔ وشن برہما شو منگن منگ، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ کون ویلا نرگن جوت لوک مات چڑھائے اپنا چند، چند چاندنی مکھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در ساچے منگ منگائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، ایکا گُن سمجھائیا۔ وشن برہما شو کر دھیان، ہر ساچا رہیا جنائیا۔ نو سؤ چرانوے چوکرئی جُگ بیت جان، نرگن سرگن ناچ نچائیا۔ لوک مات گر اوتار کر پردھان، نام پردھانگی ہتھ پھڑائیا۔ بن بن آون حُکمران، میرا سندیشہ دین سُنائیا۔ کلجگ اتم جیو جنت سرب بھل جان، گر کا شبد نہ کھئے کھائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی اتم ہیوے آپ مہربان، لوک مات دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا کھلایا۔ برہما وشن شو ہر جنائے، بھل رہے نہ رائیا۔ کلجگ اتم نرگن جوتی جوت جگائے، پاربرہم پرہے پرواہیا۔ نہکلنکا جامہ پائے، گر اوتار دین گواہیا۔ سچکھنڈ دوارا لوک مات بنائے، گھر ساچا آپ سُہائیا۔ اپنا روپ دئے درسائے، آد آد جو لیا بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چُکائیا۔ آد پُرکھ آد روپ دھرایا، پنچم مکھ تاج سُہائیندا۔ اتم نرگن بن کے آیا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ اپنی سمگری نال لے کے آیا، سچ بھنڈارا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا گھارن گھڑ کے آیا، جگت سُنیار نہ کھئے گھڑائیندا۔ پنچم مکھ اپنے ہتھ پھڑ کے آیا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت اپنا کھیل کھلاییندا۔ اتم کھیل ہر کراؤنا، سیس جگدیش تاج ٹکائیا۔ جو گھڑیا

سو بہن وکھاؤنا، حُکمی حُکم کرے جنائیا۔ جھوٹھی رعیت بٹھ وکھاؤنا، ایکا بندھن پائیا۔ کلجگ پھاس گل لٹکاؤنا، نہ سکے کھئے تڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاہ پاتشاہ آپ ہو جائیا۔ شاہ پاتشاہ بنے ہر راجا، حاکم حُکم آپ سُنائیندا۔ دو جہاناں رچیا کاجا، چوڈاں لوکاں ویکھ وکھائیندا۔ چوڈاں طبقات کھولے پاچا، ترے بھون پردہ آپ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا مندر آپ سُهائیندا۔ ساچا مندر ہر نرنکارا، اچرج آپ بنائیا۔ آد بنایا سچکھنڈ دوارا، نظر کیسے نہ آئیا۔ اتم کرے پنج تت پَسارا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ گوبند بنیا مات لیکھارا، لکھ چوراسی گیا سمجھائیا۔ نانک اُچی بول جیکارا، ایکا گُن گیا وکھائیا۔ وید ویاسا کر پُکارا، اُچی اُچی الائیا۔ مہابلی اُترے اپنی وارا، مات پت نہ کھئے جائیا۔ شبد اگتی بول جیکارا، اپنا نعرہ دئے سُنائیا۔ پُرکھ اکال وسے دھام نیارا، سمبل اپنا آسن لائیا۔ سمبل نگر گوبند میت مُرارا، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ مات پت پُوت جس وارا، اپنی سیو سچ کھائیا۔ لہو مجھ بنایا اٹاں گارا، جگت محل دئے وکھائیا۔ اتم تج سرب پروارا، پُرکھ اکال اک منائیا۔ ایکا فتح بول جیکارا، سرِشٹ سبائی گیا سمجھائیا۔ کلجگ آوے اتم دُلارا، نہکلنک کرے رُشنائیا۔ پتا پُوت سوہے اک دوارا، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ سیس جگدیش کلغی توڑا سوہے سیس سچّی سرکارا، جوتی جوڑا شبد ملائیا۔ دو جہان کرے نمسکارا، گر اوتار سیس جھکائیا۔ بھگت بھگونت در بنن بھکھارا، سنتن اپنی جھولی رہے وکھائیا۔ گرُمکھ منگن چرن دھوڑی چھارا، مستک ٹکا اک رمائیا۔ گرُمکھ گرُسکھ منگن درس دیدارا، نیتر نین نین اُٹھائیا۔ کلجگ رووے زارو زارا، اُٹھ اُٹھ دئے دُٹائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل نیارا، شاہ پاتشاہ آپ ہو جائیا۔ گرُسکھ ویکھے بال انجانا، کون کوٹے بیٹھا آسن لائیا۔ جُگا جُگنتر جو من دا رہیا بھانا، دُکھ سُکھ رُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنون بھگوان، گرُمکھ گرُ گُر لئے ملائیا۔ گرُمکھ ملیا گرُ، گرُ گوبند کھیل کھلایا۔ لیکھا لیکھ لیکھ دسے دُھر، دُھر دُھر مستک ویکھ وکھایا۔ چرن پریتی گئی جُڑ، پُرکھ ابناشی جوڑ جُڑایا۔ نرگن چڑھ کے آیا اپنے گھوڑ، ساچا آسو رہیا دوڑایا۔ جنم جنم دی بُجھائے اوڑ، امرت میگھ آپ برسایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے لئے تریا۔ تارنہارا ہر گوبند، گوبند مہا کتھی نہ جائیا۔ جُگا جُگنتر میٹے چند، چنتا روگ نہ کھئے ستائیا۔ لیکھا جانے گئی گہند، گہر گمبھیر سچّا شہنشاہیا۔ گرُسکھ

بنائے اپنی بند، نادى سْت ناؤں دھرائيا۔ جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى كِرپا كر، ہرِجن ليكھا جانے تهاؤں تھائنيا۔ مہاراج شير سِنگھ وِسَنؤں بھگوان، تخت نواسى شاہو سباباشى پُرکھ ابناشى گھٹ گھٹ واسى ہرِجن پُورى كرے آسى، آسا ترَسنا جنم جنم دى پُور كرائيا۔

★ ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی بیبی گردئی دے گھر دھنگالی جموں ★

سچکھنڈ دوارا ہر ہر خالق، گھر ساچا سچ سہائیندا۔ نوری نور بن بن پالک، پرتپالک ویکھ وکھائیندا۔ مُرشد مُرید ویکھ بالک، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ نرگن سرگن بن بن ثالث، لوک مات ست کھائیندا۔ پیر پیغمبر لائے آلس، سچ سویمبر آپ رچائیندا۔ جگت مٹائے جھوٹھی نالش، نعرہ حق اک لگائیندا۔ جیو بنائے جن خالص، ساچا منتر نام درڑائیندا۔ جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى كِرپا كر، كر كِرپا ویکھ وکھائیندا۔ خالق خلق رُوپ بھگوان، مخلوق اپنى بنت بنائيا۔ شاہ پاتشاہ رحيم رحمان، رحمت اپنى سيو کھائيا۔ صابر صدق صبر ايمان، سو بہت ہر ہر وڈ وڈیائيا۔ قُدرت قادر کرتا ویکھ نشان، جگت نشانہ آپ جھلايا۔ شبد اگمى دُھر پیغام، الہى کلام آپ سنائيا۔ آب حیات مد پیالہ جام، کایا کعبہ آپ پیائيا۔ نگر کھیڑا ویکھ گرام، گرہ اپنى پھول پھولائيا۔ پنج تت کایا ویکھ نجام، نجمو نسک آپ بنائيا۔ جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى كِرپا كر، كرے کھیل سچا شہنشاہيا۔ شاہ پاتشاہ ہر توفیق، خالق اپنا بل رکھائیندا۔ مُرشد مُرید بن رفیق، سکلا سنگ نبھائیندا۔ آد جگاد لاشریک، واہوا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پیر پیغمبر رکھ اڈیک، نیتر نین سرب ترسائیندا۔ اپنا اکھر لکھے باریک، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ آپ چلائے اپنى ریت، گرا کایا پھول پھولائیندا۔ قادر قُدرت دس حدیث، کلمہ نبى آپ پڑھائیندا۔ جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى كِرپا كر، اپنے رنگ آپ سہائیندا۔ مہمان بیدو رنگ اپارا، الہى نور آپ رنگائیندا۔ بى خیر یا اللہ ایکا نعرہ، نور الہى آپ لگائیندا۔ حق مقامے ہو اُجیارا، ساچى نوبت نام وجائیندا۔ غفلت لاپے سرب سنسارا، اُلفت اپنى آپ جنائیندا۔ ساچا حُجرہ کر تیارا، ساچا سجدہ آپ کرائیندا۔ سچ محرابے کر پسارا، سچ مصلے ہیٹھ وچھائیندا۔ نوری اللہ کھیل نیارا، نرگن دھارا آپ چلائیندا۔ بسمل رُوپ کر پسارا، اسم اپنا آپ درڑائیندا۔ اعظم ہو شاہ سکدارا، شخصیت اور نہ کوئے جنائیندا۔ تعظیم عظیم کر اُجیارا،

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چُکائیندا۔ بھیو چُکائے پروردگار، خاکی خاک نہ کھئے وکھائیندا۔ اللہ ہو ہو بول جیکار، نعرہ حق حق لگائیندا۔ شاہ نواب بن سیکدار، روپ انوپ کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سمائیندا۔ رنگ رنگیلا شاہ نواب، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ ساچے تخت بیٹھ جناب، زور زبر آپ وکھائیا۔ سیس نوائن کوٹن کوٹ مہتاب، آفتاب نین نہ کھئے اٹھائیا۔ نرگن وچائے نرگن رباب، ست ستار آپ بلائیا۔ اپنا بنے آپ احباب، سنگم ساچا میل ملائیا۔ آپے گائے صدائے بانگ، اچی کوک کوک سنائیا۔ آپے ورتے اپنا سوانگ، سوانگی اپنا روپ وٹائیا۔ آپے رکھے ملن دی ساچی تانگھ، جُگ جُگ اپنا نین اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، الاہی نور آپ دھرائیا۔ الاہی نور بسمل دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ دھرائیندا۔ ال لالا روپ سچی سرکار، اشٹ دیو آپ پرگٹائیندا۔ انا الحق بول جیکار، حق حقیقت ویکھ وکھائیندا۔ منگے درس اک دیدار، دید عید چند چڑھائیندا۔ بقرعید نہ دسے کھئے وبار، چھری ہتھ نہ کھئے پھڑائیندا۔ پیر پیغمبر کر اجیار، لوک مات حکم جنائیندا۔ جیواں جنتاں دئے ادھار، ثابت ایمان اک وکھائیندا۔ شرع شریعت حق پیار، نرگن نرگن آپ وکھائیندا۔ لا حق کھیلے کھیل اگم اپار، روپ انوپ دھرائیندا۔ جُگ جُگ حکم دیوے حکمران، حاکم حکم آپ سنائیندا۔ لوک مات کر پردھان، چوڈاں طبق ونڈ ونڈائیندا۔ چوڈاں صدیاں دسے نشان، دھرت دھول آپ جھلائیندا۔ ایکا حکم دھر فرمان، تیس بتیس آپ سنائیندا۔ کلمہ کلام حدیث قرآن، شرع شریعت آپ وکھائیندا۔ اتم لیکھا منگے آن، اک محمد ہر سمجھائیندا۔ چار یاری بنے نادان، جگت ندھانا ویکھ وکھائیندا۔ نرگن آئے وچ جہان، سرگن سب دا پردہ لاپندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، خود خُداوند آپ اکھوائیندا۔ خُداوند خالق مخلوق رنگ، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ مقامے حق اک پلنگ، عالمین آپ ٹکائیا۔ اُپر بیٹھ سورا سربنگ، ایکا الف کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نور نور نور نور الاہیا۔ نور الاہی جلوہ جلال، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ اپنا اُچائے آپ خیال، اپنا متا آپ پکائیندا۔ کون کھیل حق حلال، حق حقیقت ویکھ وکھائیندا۔ کون پایا مایا جال، کون بندھن روپ وٹائیندا۔ کون پٹھی لہائے کھال، شمش تبریز کون اکھوائیندا۔ کون منصور سولی چڑھے ہو بے حال، فتویٰ شریعت کون لگائیندا۔ کون تگے نوری اک جلال، بھے اور نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، مُرشد مُرید میل ملائیندا۔ مُرشد مُرید میلا سچ درگاہ، درگاہ ساچی آپ جنائیا۔ خالق دیوے سد پناہ،
 سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ کر کِرپا بخشے سرب گناہ، جو سجدہ سیس جھکائیا۔ پنچم رنگ دئے رنگا، پنچم ویلا دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک بندھن آپے پائیا۔ ایک بندھن جگت نماز، نمازی اپنا کھیل کھلائیندا۔ وُضو کرائے سُنائے بانگ، واحد اپنا راگ
 الائیندا۔ سوانگی ورتے اپنا سوانگ، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ ساچا حُکم
 ہر سمرتھ، دین الہی آپ جنائیندا۔ کٹاں اُپر رکھائے ہتھ، طوبی طوبی سرب سمجھائیندا۔ پھر سیس جھکائے نیواں کرے متھ، جگت گناہ
 سرب بخشائیندا۔ ڈولیاں اُپر رکھے ہتھ، مان ابھان نہ کھئے جنائیندا۔ گوڈیاں اُپر جائے ڈھتھ، کیتی بھل بخشائیندا۔ دھرتی خاک رکھے نگ،
 لوک لاج سرب گوائیندا۔ ہوں بندہ تیرا پاکی پاک، خاکی خاک ڈیرہ ڈھائیندا۔ بن ساچا سجن ساک، تیرا ناتا موہے بھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ شریعت اک جنائیندا۔ سچ شریعت سچ نماز، نون سو اکھڑ آپ جنائیا۔ ملے میل غریب نواز، غریب
 نانی گلے لگائیا۔ کوڑ کڑیارا دھوے داغ، ماٹی لوٹا دئے گواہیا۔ وچ رکھایا ایک آب، جوٹھی جھوٹھی میل مٹائیا۔ نیتر میٹ آنتر منگے آب
 حیات، نابھ کول دھیان لگائیا۔ سُن سہادہ سُنائے بانگ، حُجرے بہ بہ ساچا ماہیا۔ دوس رین رہے یاد، بھل کدے نہ جائیا۔ سووت
 جاگت سُن فریاد، آلس نندرا ہوئے سہائیا۔ ایک دیوے ساچی داد، سچ کلام بے پرواہیا۔ جگت جہانا چھٹے ساک، ساقط کھئے نظر نہ آئیا۔
 مُرشد ہوئے پاکی پاک، مُرید دید عید چند رُشنائیا۔ جمال باطنی مارے جھاک، جلوہ نور نور درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِرپا کر، پیرن پیر آپ ہو جائیا۔ پیرن پیرا بے پرواہ، بے عیب نام خُدا یا۔ مُرشد ویکھے تھائوں تھان، مکہ کعبہ کایا قُدرت ویکھ وکھایا۔
 جس جن جنائے اپنا ناں، گھر گھر میل لائے ملایا۔ ورن برن کوئی جانے نہ، مُسلم ہندو سیکھ عیسائی ایک گھر بہایا۔ مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان آد جُگاد سدا مہربان، محبان اپنا رُپ دھرایا۔ درگاہ ساچی جھلائے سچ نشان لوک مات کرے آپ نیاں، جُگ چوکری
 ویکھ وکھایا۔ کوئی رہن نہ دیوے جو کھائے سُر گان، ایک کھنڈا نام چمکایا۔ سرب جیاں دا پتا ہر ہر ماں، لکھ چوراسی جیو جنت پوت
 سپوت آپ اُپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، خالق خلق کرے صفایا۔

رام نام سچ پھلواری، لوک مات اپائیا۔ ہرجن رکھی اک کیاری، لکھ چوراسی پتجھڑ رہیا وکھائیا۔ ملے میل جوت نرنکاری، جوتی جوت میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پھل پھل ویکھ وکھائیا۔ پھل پھل لگے ڈال، پت ڈالی آپ سہائیندا۔ سچ باغیچہ سچکھنڈ سچی دھرمسال، گھر ساچے آپ لگائیندا۔ امرت رس دئے پیال، رس رسیا مکھ چوائیندا۔ سنے مریداں آپے حال، حال مریداں آپے گائیندا۔ کرے کھیل مہاکال، ڈورؤ مردنگ نام وجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن پھلواری آپ مہکائیندا۔ جن پھلواری رہی مہک، کلی کلی آپ مہکائیا۔ کنڈیاں اندر رہی ٹہک، روپ رنگ رہی وکھائیا۔ لکھ چوراسی رہی سہک، سر دسے نہ کھئے سہائیا۔ پُرکھ ابناشی ساچا ناک، نر نرائن اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنکھڑیاں ویکھے تھاوں تھائینا۔ پنکھڑیاں لائی بہار، رت رتڑی مات سہائیا۔ گرمکھ وِرا وِرا دسے وچ سنسار، لکھ چوراسی جیو جنت کوٹن کوٹ روپ دھرائیا۔ بن ستگر اترے نہ کھئے پار، منجھدھار بیڑا رہیا رڑھائیا۔ رسنا کھا کھا تھکی مُردار، مُردا سب نوں دئے کرائیا۔ جہوا لک لک ہوئے ہلکار، حلق سب دا دئے سُکائیا۔ جوٹھ جھوٹھ اچی کوک کوک کرے پُکار، جوٹھے جھوٹھے بھانڈے بھنّ وکھائیا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار رہیا للکار، کامی کرودھی کُشتی کھئے رہن نہ پائیا۔ اچرج کھیل کیا کرتار، لیکھا لکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ جس مستک تِس لیا بھال، بھاگ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ جگ جیون داتا چُکائے بھے کال، بھو اور نہ کھئے وکھائیا۔ ایکا نام دیوے سچا دھن مال، ساچے مندر آپ ٹکائیا۔ سوہنگ شبد شاہ کرے کنگال، کنگالوں شاہ آپ بنائیا۔ گرسکھ گرمکھ ہرجن ہرہگت چرن پریتی نبھے نال، جو جن چرن دھیان لگائیا۔ آپ اٹھائے اپنے بال انجان، پردھ بال جوان ایکا روپ وکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در آیا گھر دیوے مان، گھر گھر وچ ہوئے سہائیا۔

★ ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی جگت سینگھ بیلا سینگھ دے گھر دھنگالی جموں ★

اگم اتھاہ ہر اک اکیلا، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ آد جگاد جانے اپنا ویلا، تھت وار نہ کوئی لکھائیندا۔ وسنہارا دھام نویلا، نہکرمی کرم کھائیندا۔ کلجگ اتم دھرت دھول ویکھے جنگل جوہ بیلا، ڈونگھی گندر پھول پھولائیندا۔ روپ وٹائے گرو گریلا، شیر سینگھ روپ وٹائیندا۔ آپ کر کر اپنا میلا، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کلجگ جھل ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ جھل مارے بھیک، سینگھ شیر روپ وٹائیا۔ چوڈاں لوک رہے تبھک، تھرتھراہٹ وچ سرب لوکائیا۔ چار ورن بھلیا سبق، سنتھا سچ نہ کوئے پڑھائیا۔ ثابت دے ورا بھگت، جس اپنی بوجھ بھجھائیا۔ خالی ٹھوٹھا دے جگت، سچ سچ نہ کوئی رکھائیا۔ اگنی آگ بوند رکت، تتوتت جلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنگل جوہ آجاڑ پھیرا پائیا۔ جنگل جوہ پھرے شیر سینگھ، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ شاہو بھوپ بن مرگند، پاربرہم پرہہ ڈنک وجائیا۔ چار جگ ہیری پھیری کردا آیا نارد پھڑیا بودی سنے کینگ، دہ دہ نہ اٹھ اٹھ دھائیا۔ لیکھا چکاؤن آیا سپت سرنگ، بے آنت بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت جس دی کردا نند، سو نندک دئے مکائیا۔ ست ساگر سروور جل کھچے سیندھ، خالی بھانڈے دئے کرائیا۔ تختوں لاپے سُریت راجا اند، شنکر ناؤں نہ کوئی وڈیائیا۔ میری میٹے اتم چنت، چتمن آپ رہیا کرائیا۔ کھڑگ کھنڈا پھڑ گوہند، ایکا نام رہیا چمکائیا۔ لکھ چوراسی آدھ وچکار اڑی رہن نہ دیوے کیسے جند، آگے ہو نہ کوئی چھڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ جنگل ویکھ وکھائیا۔ کلجگ جنگل اچے ٹلے پربت، چوٹی کھائی آپ وکھائیا۔ لکھ چوراسی بھری غربت، غفلت سب دے اُپر چھائیا۔ کوئی نہ جانے حال ابرت، دین دنی نہ کوئی جنائیا۔ اتم ویکھے سب دی فطرت، فاتحہ ایکا وار پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ جوہ پھول پھولائیا۔ کلجگ جوہ وڑیا شیر، جنبک کوئے رہن نہ پائیا۔ پنکھی پنچھی لیائے گھیر، ایکا گرج نام لگائیا۔ چار پائے گنگ مکھ ہوون ڈھیر، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ مانس مانکھ دیوے گیڑ، گیڑا اپنا آپ چلائییا۔ شاہ سلطاناں دیوے بھیر، پچھے ہوئے آپ بھجائیا۔ سب دا لیکھا دئے نیڑ، باقی کوئے رہن نہ پائیا۔ ایکا کھاتے لکھ چوراسی سٹے بھیر، میں میں واج نہ کوئے لگائیا۔ ہیجڑیاں بنائے ایکا ہیڑ، چاروں کُنٹ ویکھ

دکھائیا۔ کلجگ تانا دئے اُدھیڑ، تندى تند آپ تڑائیا۔ زمیں اسمانا شوہ دریا ایکا وار دیوے ریڑھ، آپ اپنا بل رکھائیا۔ اپنا کھیل کرے اپنی
 ویر، ویروا پہلے دئے جنائیا۔ بہرم بھلیکھا نہ رکھے کئے دلیر، بھے جگت نہ کئے رکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغبر سادھ سنت کلجگ جوتی کھچی ایکا
 ویر، لے نلیر پھریا واپو داہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جنگل بیلا آپے ڈھونڈے ڈھونڈنہارا اک اکھوائیا۔ جنگل بیلا
 آپے پھولے، ڈونگھی گندر پھیرا پائیا۔ اُچی کوک اپنی غرج آپے بولے، چھٹی راگ طرز سمجھ نہ رائیا۔ تڑا پھردا دسے اولے، نظر کسے نہ
 آئیا۔ چاروں کُنٹ نو کھنڈ پرتھمی جیو جنت پائن روئے، کلجگ ویلا نیڑے رہیا آئیا۔ پُرکھ ابناشی بہار کرے ہوئے، جوٹھا جھوٹھا بہار
 مٹائیا۔ کر کے گیا اپنے قوئے، کیتا قول پور کرائیا۔ گر گوہند پھرن ڈوئے، اپنا بل لئے دھرائیا۔ سینگھ شیر شیر سینگھ وسے ایکا چولے،
 چولا اپنا لئے بدلائیا۔ گوہند گئے ساچے ڈھولے، ایکا ڈھولا ساچا ماہیا۔ گرُو چیلا اک دوئے دے بن وچولے، وچولا گر آپ ہو جائیا۔
 گر گرسکھ اک دوئے دے بن تولے، ساچا کنڈا اک اٹھائیا۔ گرُو گرسکھ اک دوئے دے وسن اولے، کدی گرُو کدی سکھ روپ وٹائیا۔
 پنج تت کایا ویکھ جیو جنت سب رسنا کہن پورن بولے، پورن مندر پورن لُکیا بے پرواہیا۔ اپنی دھرتی آپے موئے، ساچے مندر سوہیا
 پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سینگھ شیر جنگل بیلا پھرے چائیں چائیا۔ چائیں چائیں ہر ویکھے ڈھک، سینگھ شیر
 روپ وٹایا۔ اُچے ٹلے مندر مسجد گرُو دوارا رہیا تگ، کون دوار سوہیا پایا۔ وبھچار تھان تھان رہیا نس، ناری پُرش نہ کئے ہنڈھایا۔ کام
 کرودھ رہیا ہس، مایا ممتا ناچ نچایا۔ ساچا مارگ نہ رہیا کوئی دس، مکتب کرے نہ کئے پڑھایا۔ پُرکھ ابناشی دُور دُراڈا آیا نس، لوک مات
 ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جنگل بیلا پھول پھولایا۔ آیا نس پُرکھ سمرتھ، کلجگ اتم کر کر دھائیا۔ مندر
 مسجد مٹھ شو دوالے دسن سکھ، ہر کا نام نظر نہ آئیا۔ نرگن نرور پُرکھ اکال دین دیال آپ اٹھائی اپنی اکھ، چاروں کُنٹ ویکھ دکھائیا۔
 نگاہ پائی کُلی ککھ، ہرجن بیٹھے دھیان لگائیا۔ جگت جہانوں بیوئے وکھ، سرشٹ سبائی تج لوکائیا۔ مایا ولوں خالی بتھ، اندر بہنڈار نام
 رکھائیا۔ پرہہ ملن دا رکھیا ہٹھ، طعنے میہنے دیوے جگت لوکائیا۔ اُس نوں کی دسنا جو وسے گھٹ گھٹ، اندرے اندر دھیائیا۔ ساڈی لَج
 پت لئے رکھ، چوٹی مئے سرب لوکائیا۔ ساڈا آئے کلاپت، کوچھی کملی لئے گل لائیا۔ لکھ چوراسی وڈھ نک گت، در در دئے پھرائیا۔ گھر

گھر کرے خالی ٹھٹھ، منگیا بھکھ کھئے نہ پائیا۔ اپرادھی گناہگار تیرے سُت، کر کِریا لئے ترائیا۔ تیرے چرن سُهِنجی رُت، بسنت اک وکھائیا۔ تُوں صاحب سُلطان ساچے ٹٹھ، تیری رحمت ساڈی سرنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جنگل بیلا ویکھے تهاؤں تھائیا۔ جنگل بیلا ڈُونگھی غار، راہ کھیڑا نظر نہ آئیندا۔ چاروں کُنٹ ہاہاکار، ہر کا نام نہ کھئے دھیائیندا۔ رنگ رلیاں جوہن مانے سنسار، تن شنکار سرب سُهائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا نیناں کجَل کرے پیار، مایا ممتا موہ سپس گندائیندا۔ اُچے ٹلے مندر کر پَسار، کام کامنی سیج ہنڈھائیندا۔ ہر کا مندر نہ پاوے کوئی سار، نیتر نین درس نہ کھئے پائیندا۔ جس جن کِریا کرے آپ نرنکار، دُبدا مَیل آپ دھوائیندا۔ نرگن بن جگت لار، نام للاری کھیل کھلائیندا۔ ہر جن رنگے ایکا وار، رنگ چلوں آپ چڑھائیندا۔ اُتر نہ جائے دُوچی وار، ساچی بھٹھی آپے پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سینگھ شیر شیر رُوپ وٹائیندا۔ سینگھ شیر مار گرج، گگن منڈل پلائیا۔ نو سُو چُرانوے چوکڑی دی پوری کرن آیا غرض، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ نربھو نرور نراکار آوے جاوے کھئے نہ سکے ورج، دوسر حُکم نہ کھئے سُنائیا۔ اپنے گھر اپنا پورا کرے فرض، فضل بن سچا شہنشاہیا۔ کلجگ ویلے آنت کسے دی سُنے نہ کوئی عرض، عرضی لیکھ نہ کھئے لکھائیا۔ اپنا پہلے کیتا حرج، تن ماٹی اگنی بھیٹ چڑھائیا۔ کِریا کھیل پھیر اسچرج، اچرج لیلہ آپ رچائیا۔ بن ہڈ ماس ناڑی رت اپنے نام گائی طرز، سوہنگ مہاراج شیر سینگھ وشنو ہگوان جیکار لگائیا۔ گوہند لاہن آیا قرض، لہنا اپنا بھل نہ جائیا۔ پُرکھ اکال دین دیال واسا کدے نہ کرے جیرج مات گرہ، دس دس ماس نہ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ایکا گرج ربی گونج، دو جہان آپ گونجائیا۔ اپنا آپ آپے گیا جو جھ، تن رُوپ نہ کھئے وکھائیا۔ اپنی کایا کِریا کوڑا ہونجھ، دھرتی دھول خاک اڈائیا۔ اپنا بستر صاف کِریا پونجھ پونجھ، نرگن اپنی سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رُوپ آپ وٹائیا۔ اپنا بستر کِریا صاف، ساچا پلنگ دئے سُهائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے انصاف، مُنصف اپنا آپ ہو جائیا۔ آد جگاد نہ ہوئے گُستاخ، گُستاخ سب دی دئے مٹائیا۔ کِریا قوَل جو پہلی وساکھ، ستاراں سُو چھپنجا بکرمی دئے سمجھائیا۔ تیری پھلواڑی لئے راکھ، پت ڈالی مات مہکائیا۔ اپنا رُوپ وٹائے ساکھیات، پُرکھ اکال سچا شہنشاہیا۔ تیرا بنے پتا مات، اپنی گود لئے بہائیا۔ چار ورن توڑے ذات پات، اوچ نیچ رہن نہ

پائیا۔ من مت دے نہ نار کمذات، جگت ڈہاگن دے ڈہائیا۔ گوہند تیرا بستر سہائے کھاٹ، تیری کایا سیج ہنڈھائیا۔ اُپر چڑھے پُرکھ سمراتھ، سمرتھ اپنا آسن لائیا۔ اپنی مہا گائے اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے کھئے رائیا۔ تیرا بھوپت دیوے دس، اپنا پردہ آپ چُکائیا۔ جس کھیرا کیتا بھٹھ، ستھر آپ اُٹھائیا۔ تِس اندر وڑیا ٹھ، دِس کیسے نہ آئیا۔ لوک پرلوک گائے جس، ہر سترگر سچا ماہیا۔ اتم پوری کرے آس، سگلا سنگ نبھائیا۔ سینگھ شیر ستارے نہ وچ پرہاس، لوک مات لئے انگڑائیا۔ سینگھ بنے پُرکھ ابناش، ایکا اپنا بل دھرائیا۔ لیکھا ویکھ پرتھی آکاش، آکاش آکاشاں پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جنگل جوہ گیا وڑ، اُچے ٹلے ویکھ وکھائیا۔ جنگل جوہ کر کر پار، ڈُونگھا ساگر ویکھ وکھائیا۔ ڈُونگھا ساگر جل جل دھار، سُمند کھائی رُپ بنائیا۔ کھائی ویکھے آپ نرنکار، دھرنی دھرت پھول پھولائیا۔ دھرنی پت کر پیار، نت نوت رُپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ڈُونگھی بھوری ویکھ وکھائیا۔ ڈُونگھی بھور ساگر سِندھ، سُمند ساگر آپ وِرولیا۔ پُرکھ ابناشی گئی گہند، مچھ کچھ اندر وڑ وڑ بولیا۔ لیکھا جانے چوراسی لکھ، نہ کوئی رکھ پردہ اوبلیا۔ جل جیو جل کرے بھکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سینگھ شیر ایکا بولیا۔ ایکا سینگھ مارے للکارا، للکارا اپنی آپ سُنائیا۔ جل جل رووے ڈُونگھی گارا، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ تیرے چرن کول اک سہارا، تیرا چرن کول میری بوند ٹپکائیا۔ بن تَدھ دے نہ کھئے کنارہ، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ میں لُکیا رہیا وچ سنسارا، میری سار کیسے نہ پائیا۔ کوئی تارُو لگا نہ پار کنارہ، اُتارُو ویکھی سرب لوکائیا۔ پُرکھ ابناشی تیرا اک سہارا، ہوں نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا بخش سچّی سرنائیا۔ سینگھ شیر تیری ہوگج، دوس رین رہی ڈرائیا۔ میں لک لک ویکھی ڈُونگھی گندر، ڈُونگھی غار چین ذرہ نہ آئیا۔ میرے اندر کوٹن کوٹ جیو پوگند، اپنا سیس رہے لُکائیا۔ میری چھاتی چڑھ چڑھ اپنی لاہن نیندر، دُکھ سُکھ وچ بدلایا۔ میں جانیا تُوں آؤنا شیکھر، ویکھیں لکھ چوراسی جنت اُپائیا۔ مینوں روگ دیرگھ، تیرا وچھوڑا سہ نہ سکا رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا بخش چرن سچّی سرنائیا۔ سینگھ شیر تیرا رُپ، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ میرا وسیرا چارے کوٹ، تیری سیو کھائیا۔ تُوں کِرپا کر دتا امرت گھٹ، ساگر ساگراں وچ سہائیا۔ تیری کِرپا اُپر جاواں اُٹھ، میگھ میگھلا رُپ وٹائیا۔ تیری پون

میری دھار دیوے سٹ، دھرنی دھرت دھول ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوئے جوڑ سیس جھکائیا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکارا، نیتز نیر وایا۔ میں سنیا تون ہویا ظاہرا، جس گپت بھیو رکھایا۔ برہمنڈاں کھنڈاں لوآں پُریاں زمیں اسماناں ڈونگھی گارا، سندھ ساگراں کرنا پار کنارہ، بچیا کھئے رہن نہ پایا۔ سنگھ شیر ہو دلیر آیا وچ سنسارا، ساچی کارائے کمایا۔ گرمکھ ورا لا بھگت کرے پیارا، جس سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ ساچیاں سخیاں باہر کڈھے چکڑ کھبیاں گارا، کلجگ ڈرمت میل دھوایا۔ نر نرائن میلے کنت بہتارا، سرت سوانی لے پرناہا۔ انحد واجا وجے تال وجائے آگم اپارا، تال تلواڑا نہ کھئے رکھایا۔ ایتھے اوتھے کرے شنکارا، روپ انوپ آپ دھرایا۔ گھاڑت گھڑے بن سنیارا، ساچا زیور نام رکھایا۔ بستر بھوشن سجائے ایکا وارا، پُرکھ اناشی سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم ہویے سہایا۔ میں سنیا تون گہر گمبھیر، سمنڈ ساگر رہیا گرلائیآ۔ بن ٹدھ کوئی نہ دیوے دھیر، میری سار کیسے نہ آئیآ۔ رسنا گاوندے رہے پیر فقیر، مُلا شیخ مسائق میرے منکے تسبیح رہے گل لٹکائیا۔ میرے موتی مایادھاری مارن زنجیر، نہ سکے کھئے تڑائیآ۔ ہیرے لال پنے جواہر میرا سیر، شاہ پاتشاہ پی پی اپنا رس رسائیآ۔ کروڑ چھیانوے منگے میرا نیر، اٹھے پھر دھیان لگائیآ۔ ندی نالے دُور ڈراٹے جو پینڈا آون چیر، اپنے اندر لوآن بہائیآ۔ میں سب دی میٹاں پیڑ، میری پیڑ نہ کھئے مٹائیآ۔ میں سنیا کلجگ آنت آیا اخیر، پرگٹ ہویا سچا شہنشاہیا۔ گوبند چٹے اُتے کھچی کالی لکیر، لکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائیآ۔ دے مستک دھوڑ بدلے میری تقصیر، پُرکھ اناشی ہو سہائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن رہیا سمجھائیآ۔ ایکا گن ہر سمجھائے، سندھ ساگر آپ اٹھائیندا۔ میں اپنی وست گرسکھاں پائی تھائے، اپنے ہتھ نہ کچھ رکھائیندا۔ اٹھ جا لگ گرسکھاں پائے، تیرا سگلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سنائیندا۔ سنیا حکم دھر فرمانا، سروور نیوں نیوں کرے نمسکاریا۔ پُرکھ اناشی دس سچ ٹکانا، جس گہر تیرا گرمکھ بیٹھا اک پیاریا۔ میں کیہڑے رستے جانا، راہ کھیڑا نہ اچے وچاریا۔ میں گہر کیہڑے مارگ آنا، راہ دس ایکنکاریا۔ راہ وچ پھڑے نہ راجا رانا، دُشٹ ہنکاری کر سنگھاریا۔ میں ہویا مان نانا، تیرے چرن جاواں پنہاریا۔ سدا سد مٹاں تیرا بھانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم آپ جنا رہیا۔ ایکا گہر سچ ٹکانا، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیآ۔ اک اکلّا بھے سری بھگوانا، ساچے تخت

سوبھا پائیا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، دو جہاناں والی آپ اکھوائیا۔ گرسکھ اکٹھے کرے اک مکانا، سبمل نگری ساچا کھیڑا دکھائیا۔ ہاڑ ستاراں چل کے آؤنا دسے سچ ٹکانا، بھل کدے نہ جائیا۔ سچ دربارا اک لگاؤنا، چار جگ دی ویکھے پچھلی شاہیا۔ جو گر اوتار سرب بلاؤنا، پیر پیغمبر کھئے رہن نہ پائیا۔ بھگت بھگونت در رکھانا، سنت ساجن ہوئے سہائیا۔ گرسکھ دیوے چرن ٹکانا، مستک دھوڑی ٹکا لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنگھ شیر شیر سنگھ روپ وٹائیا۔

جمن کرم پورب گردیو، لہنا لیکھ ویکھ دکھائیندا۔ پنکھی پنچھی جس بن بن کیتی سیو، تس لیکھا مول چکائیندا۔ جس امرت ناؤں رسیا جہو، تس اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ترے ترے نو لیکھ ابھیو، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب مول چکائیندا۔ ترے ترے جمن پنکھی پنکھ، پنکھیرو روپ وٹائیا۔ ترے ترے جمن پنچھی بن، نت اٹھ درشن ویکھے گر گر ساچے ماہیا۔ نو نو وار راگ سنیا کن، گرمکھ گیت الاٹیا۔ انبولت وجائے آن من، رسنا گن کہن نہ جائیا۔ مانس جمن ملے کہاں دھن دھن، دھن دھن تیری وڈیائیا۔ نیترین ویکھاں ست سروپی چن، چند چاندنی سوبھا پائیا۔ صاحب ستگر جائے من، سن پکار میری کایا دے پلٹائیا۔ رائے ہر ہر رائے ہو کر دھیان، پنکھی بھاکیا بوجھ بوجھائیا۔ پنچھی تیرا ہووے پار کنار، آتم ترسن بوجھائیا۔ نو جمن ہور ملنے وچ سنسار، بن بن پھیرا پائیا۔ مانس بنی اتم وار، اک نشانی دے سمجھائیا۔ تیری رسنا توتلی مکھ وچ پائے گھمگھار، طوطا توتلی توتلی ہی الاٹیا۔ پھیر ملے سرب جیاں دا سانجھا یار، لکھ چوراسی جو رہیا کھیل کھلاٹیا۔ تیرا لاپے آنت ادھار، تیری آسا پور کرائیا۔ میری آسا کرے پیار، آسا شبدی روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب جمن کرم کرم جمن پورب اپنا لہنا آپ چکائیا۔

تُرک پٹھانی گُر گُر ویس، ویس انیک کرائیندا۔ لیکھا جانے دس دشمیش، دہ دشا پھول پھولائیا۔ جس لیکھا لیکھا دُھر مستک
ریکھ، میل ملاوا آنت کرائیندا۔ اچ گھلڑے کیس، رُوپ انو پ دھرائیندا۔ نیتر نین کایا ایکا وار ویکھ، دردی درد وندائیندا۔ جوتی
جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ وکھائیندا۔ نیتر وگسے نیناں نیر، آتم آہ جنائیا۔ تُوں صاحب میرا اچا پیر، پیر پیراں تیری
وڈیائیا۔ نیتر پیکھیا شاہ بنیا فقیر، پاتشاہ جس سچی شہنشاہیا۔ دوئے جوڑ میری کٹ زنجیر، تیری زنجیر میرے تن من رہی بھائیا۔ کر کرپا
دِتا پچن اخیر، کلجگ اتم ملے سچا ماہیا۔ لکھ چوراسی تیری کٹے پیڑ، اپنی پھاسی گل وچ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، لیکھا لیکھے رہیا پائیا۔

ہر کا ناؤں ہر کا رنگ، ہرجن ہر ہر آپ چڑھائیا۔ ہر کا شبد ہر مردنگ، ہر گھٹ گھٹ آپ وجائیا۔ ہر کا مندر ہر پلنگ،
ہر بیٹھا آسن لائیا۔ ہر بھکاری ہر درویش رہیا منگ، الکھ الکھنا اپنی الکھ جگائیا۔ ہر داتا ہر سورا سرینگ، دیونہار ہر اکھوائیا۔
سرب جیاں جگ پوری کرے منگ، جو جن دھیان لگائیا۔ دُور دُراڈا چکے پنڈھ، پاندھی پنڈھ نہ کھئے وکھائیا۔ جس جن سُنائے سہاگی
چھند، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ آپ رکھائے پرمانند، مہاراج شیر وشنوؤں بھگوان وڈی وڈیائیا۔

جگت کامنا پوری آس، کر کرپا پور کرائیا۔ بخشش بخشے چرن نواس، سچ دوارا اک سمجھائیا۔ جگت جنجالا کرے بند خلاص،
بندھن کھئے رہن نہ پائیا۔ ہرجن رکھے اپنے داس، داسی داس آپ سمجھائیا۔ گھٹ مندر کر پرکاش، اگیان اندھیر چُکائیا۔ گُر ستگر سدا
پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، جن جیون دیوے جیا دان، وست امولک آپ ورتائیا۔

جگت رووے جگت پیار، نیناں نیر و ہائیا۔ گرسکھ رووے بن گر دیدار، جگت وچھوڑا سپہ نہ سکے رائیا۔ جگت رووے ویکھ
مردار، جگت کٹمب روپ وٹائیا۔ گرسکھ رووے گرسکھ وچھرن یار، جن وچھوڑا مول نہ بھائیا۔ ستگر کیریا دیوے تار، دوس زین
وچھڑے نہ وچ سنسار، آد آنت کرے پیار، چھپ کدے نہ جائیا۔ اندر وڑ کے بیٹھا سچ منار، سنگھاسن آسن آپ لگائیا۔ جوتی جوت
سرپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ہرجن ایکا رونا رہیا سمجھائیا۔ جگت رون توں ڈرے جگ، دکھ درد سوگ رکھائیا۔ گرمکھ رووے گھر
ملے ہر، بن گر در نہ سوہیا پائیا۔ ستگر پورا کیریا دیوے کر، دوس زین وچائے ستار، داتار اپنی دیا کھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں
بھگوان، سنگھ دیوا سفل کرے سیوا، امرت پھل کھوئے میوہ، دھام نہچل نہکیوا ایکا ایک وکھائیا۔ من ویراگ تن بھیا اند، تن کا بھاو
گواہ۔ گرہ چڑھیا نوری چند، چڑھیا چند چھپ نہ جایا۔ کیشنا شکلا نہ کھئے ونڈ، ایکا رنگ رنگایا۔ سدا سہیلا دیوے پرمانند، پارکھو اپنی
کسوٹی آپ لگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، آپ وسائے اپنے گھر، گھر میلا سہج سبھایا۔

★ ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی گیان چند دے گرہ پنڈ کھیرو وال جموں ★

سو پُرکھ نرنجن اکم اپارا، آد جگاد کھیل کھلائیندا۔ نرگن جوت نور کر اجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سچکھنڈ سہائے سچ دوارا،
در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ تھر گھر کھول آپ کواڑا، اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ سُن اکھی دھواں دھار، روپ انوپ نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی
جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بٹھے دھار، مہا گنت گتی نہ جائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو
اجیار، ایکنکارا روپ وٹائیا۔ جوت نرنجن کر پسار، آد نرنجن کرے رُشنائیا۔ اناشی کرتا آپ اپنا کر پسار، انبھو اپنا روپ دھرائیا۔ سری
بھگوانا آپے پائے اپنی سار، پرتپالک بے پرواہیا۔ پاربرہم پرہ اکال کل پسار، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ دوارا کر تیار، اپنی گھاڑت لئے
گھرائیا۔ چھپر چھن نہ کھئے پسار، چار دیوار نہ کھئے بنائیا۔ نرگن جوتی کر اجیار، نور نور وچ سہائیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، ساچی وست
لئے پرگٹائیا۔ سچ سنگھاسن کر تیار، پاوا چول نہ کھئے رکھائیا۔ پُرکھ اناشی آپ رکھائے ٹھانڈے دربار، دھر دربارا آپ سہائیا۔ شاہو بھوپ

بن سِکدار، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھائیا۔ حُکمی حُکم کر ورتار، دُھر فرمانا آپ پرگٹائیا۔ نِرگن نِرگن بن جوت سیوادار، در درویش سیو کھائیا۔ ایک مندر ایک گھر اک محل اٹل اُچ مینار، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پُرکھ اگمڑا اگمڑی کھیل آپ کھلائیا۔ کھیل اگمڑا ہر نرنکارا، نِرگن اپنا آپ کرائیندا۔ اجوئی ربت ہو اُجیارا، انہو پرکاش آپ دھرائیندا۔ ساچے مندر کر پِسارا، سوہاوت آپ سہائیندا۔ سِری بھگونت کھیل نیارا، دِس کیسے نہ آئیندا۔ تخت نواسی ساچے تخت بے سچی سرکارا، شاہ پاتشاہ اپنا روپ وٹائیندا۔ سیس جگدیش تاج اپارا، پنچم مُکھ رُخ بدلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاوت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ کرے کھیل سِری بھگونت، روپ انوپ آپ دھرائیا۔ ویس وٹائے ناری کنت، نر نرائن کھیل کھلائیا۔ اپنی مہا جانے اگت، لیکھا لیکھ نہ کھئے وکھائیا۔ آد بنائے اپنی بنت، مات پت نہ کھئے وکھائیا۔ آپ جنائے اپنا منت، نیش اکھڑ کر پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اگم اگمڑا روپ دھرائیا۔ اگم اگمڑا روپ نرنکارا، نِرگن اپنا آپ دھرائیندا۔ نِرگن ناری کنت بہتارا، نِرگن ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ نِرگن اندر نِرگن باہرا، نِرگن گپت نِرگن ظاہرا، نِرگن نظر کیسے نہ آئیندا۔ نِرگن پوت سپوتا سُت دُلارا، وشن برہما شو آپ اُپائیندا۔ نِرگن شبد ناد دُھنکارا، ناد انادی ناد سُنائیندا۔ نِرگن لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں لائے سچ اکھاڑا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ نِرگن ترے ترے میلا اپر اپارا، پنچم جوڑا جوڑ جُڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اگم اگمڑا روپ وٹائیندا۔ روپ اگمڑا کھیل سنسار، ہر ساچا بنت بنائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، ایک گن دئے سمجھائیا۔ ترے گن مایا دے بھنڈار، پنچم وست جھولی پائیا۔ اپنی کِرپا کر آکار، من مت بُدھ نال ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لکھ چوڑاسی گھاڑن گھڑ، ایک تے دئے سمجھائیا۔ ایک تے شبد گیان، وشن برہما شو ہر جنائیندا۔ ایک ہر سِری بھگوان، دوسر اور نہ کھئے رکھائیندا۔ ایک مندر سچ مکان، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ ایک حُکم دُھر فرمان، سچ سندیشہ آپ الائیندا۔ ایک راجا راج راجان، شاہ پاتشاہ اک اکھوائیندا۔ ایک بیٹھے تخت تخت نواسی ہو مہربان، ساچا تاج سیس ٹکائیندا۔ ایک لکھ چوڑاسی بنے کاہن، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ ایک روپ بوئے رام، رام نام اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایک امرت دیوے جام، نِجھر جہرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،

وِشن برہما شو دیوے ور، لکھ چوڑاسی رُوپ دھرائیندا۔ لکھ چوڑاسی گھاڑن گھڑیا، وِشن برہما شو سیو کھائیا۔ پُرکھ ابناشی اندر وڑیا، نرگن تُوَر جوت رُشنائیا۔ گھر وچ گھر آپے دھریا، ویکھے دِسے نہ کیسے لوکائیا۔ جوتی جاتا اُپر چڑھیا، آؤندا جاندا دِس نہ آئیا۔ نرُویر پُرکھ اپنی وِدیا آپے پڑھیا، ایکا اکھڑ کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد اپنی کھیل کھلائییا۔ آد آد ہر کھیل اپارا، ترے ترے میلا میل ملائیندا۔ وِشنو دِیوے اک بھنڈارا، وست امولک جھولی پائیندا۔ برہما تیرا برہم پَسارا، لکھ چوڑاسی جیو وکھائیندا۔ شنکر تیرا آنت کنارہ، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ تِتاں وچولا ہر نرنکارا، تیر گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ حُکمی حُکم ورتارا، حاکم اپنا حُکم سُنائیندا۔ راتی رُتی سُنہتی وارا، گھڑی پل نہ کھئے رکھائیندا۔ سُوَرج چن نہ کوئی ستارہ، منڈل منڈپ نہ کھئے وڈیائیندا۔ زمیں اسمان نہ کھئے پَسارا، جنگل جوہ نہ کھئے سہائیندا۔ سِندھ ساگر نہ کھئے کنارہ، جل بنب نہ کھئے رکھائیندا۔ آد پُرکھ اک اِکلا سچ محلہ بیٹھ نرنکارا، ایکا حُکمی حُکم ورتائیندا۔ جوتی تُوَر تُوَر اُجیارا، دُو سر رُوپ نہ کھئے رکھائیندا۔ وِشن برہما شو آکارا، آپ سُنائے ساچی دھارا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دُھر دا بان اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ترے ترے میلا ایکا رنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ رنگائیا۔ پاربرہم سُوَر سربنگ، سِری بھگوان سچا شہنشاہیا۔ ابناشی کرتا وچائے مردنگ، ایکا ڈھولا رہیا سُنائیا۔ آد نرنجن چاڑھ چند، تُوَر تُوَر رُشنائیا۔ ایکنکارا وسے سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن پُوَری کرے منگ، بھنڈارا اتوٹ اٹھ ورتائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وسنہارا سچکھنڈ، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیا۔ پُریاں لوآن دیوے اک اند، اند منگل اک وکھائیا۔ اک سُنائے ساچا چھند، ہنگ برہم کرے کُرمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لکھ چوڑاسی کر پَسارا، آپے ویکھے ویکھنہارا، دُو سر سنگ نہ کھئے رلائییا۔ لکھ چوڑاسی کر تیار، سو پُرکھ نرنجن سچ جنائیندا۔ اپنی گھاڑت گھڑے اپار، گھڑنہارا دِس نہ آئیندا۔ ونڈن ونڈ ونڈے نرنکار، انڈج جیرج اُتہج سیتج چارے کھانی بندھن پائیندا۔ چارے کھانی بول بول جیکار، دُھر دی بانی آپ سُنائیندا۔ پرا پسنٹی ایکا دھار، مدھم بیکھری بھیو کھلائییندا۔ راگی نادی وچائے ستار، انحد اپنا تال رکھائیندا۔ بودھ آگادھی ایکا کار، نِش اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ برہما ویتا نیوں نیوں کرے نِسکار، در آئے سِیس جھکائیندا۔ تُوں داتا بے عیب پروردگار، تیرا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ بن بھکھاری منگاں بن بھکھار، آگے اپنی

جھولی ڈابندا۔ پُرکھ ابناشی کِریا دھار، وست امولک جھولی پائیندا۔ اپنا نیتِ دئے آگھاڑ، نچ نیتِ آپ کھلائیندا۔ لیکھ جنائے وید چار، چارے ویدان ونڈا وندا ئیندا۔ لوک مات کر پیار، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ چارے جُگ ہون اُجیار، سَتجُگ تریتا دواپر کلجُگ اپنا بندھن پائیندا۔ چار ورن ہویئے پردھان، کھتری براہمن شوڈر ویش تیری گود سہائیندا۔ لیکھا جانے سِری بھگوان، دوسر ہتھ نہ کھئے رکھائیندا۔ نرگن سرگن کرے کھیل مہان، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ شبد انادی لے فرمان، ویس اینکا آپ وٹائیندا۔ نت نوت کھیلے کھیل سِری بھگوان، کھیلنہارا آپ اکھوائیندا۔ بھگتا دیوے بھگتی دان، ساچی سیکھیا آپ سمجھائیندا۔ سنتاں دیوے نام ندھان، نام امولا جھولی پائیندا۔ گرُمکھاں دیوے برہم گیان، اپنا بھیو کھلائیندا۔ گرَسکھاں دیوے چرن دھوڑا شنان، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھائیندا۔ اپنا ناؤں کر پردھان، لوک مات آپ اپائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی وکھائے سچ نشان، دھرم نشانہ اک جھلائیندا۔ ستاں دیپاں بائے آن، ست ستوادی کھیل کھلائیندا۔ چھٹی راگ گائے گان، نارد سُرستی سْت سیوا لائیندا۔ آپے بنیا رہے بے پہچان، دِس کسے نہ آئیندا۔ جس جن کِریا کرے ہو مہربان، تِس اپنا پردہ لائیندا۔ وشن برہما شو دیوے دان، بھنڈار اتوٹ اتٹ ورتائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جُگ جھلدا رہے نشان، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیندا۔ سیوا لائے گر اوتار، دُھر فرمانا حُکم سُنائیندا۔ سَتجُگ بٹھ ساچی دھار، دس اٹھ ویس وٹائیندا۔ تریتا تیرا پار کِنار، ترے گن اتیتا آپ کرائیندا۔ رام سیتا کھیل نیار، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ لنکا توڑ گڑھ ہنکار، جوٹھا جھوٹھا کھیل مٹائیندا۔ راون دہسر کر سنگھار، شاہ بھیکھن آپ اٹھائیندا۔ ایک بچھے چرن دھوڑی چھار، مستک ٹکا آپ لگائیندا۔ غریب نہانے لئے اُہار، گلی ککھاں پھیرا پائیندا۔ جگت نتانے لئے تار، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ بھوگ لگائے سچی سرکار، جوٹھے سچے روپ وٹائیندا۔ کرے کھیل وچ سنسار، اچھل اچھل اپنا روپ دھرائیندا۔ روپ انوپا ہر نرنکار، جُگ جُگ اپنا ناؤں وٹائیندا۔ لیکھا جانے دوئے دوئے دھار، کھتری براہمن رنگ رنگائیندا۔ دوئے دوئے ویکھے ایک کار، کرتا کرنی آپ کھائیندا۔ وید ویاسا کر اُجیار، کواری کتیا بھاگ لگائیندا۔ ایک حُکم دیوے سرکار، شاہ پاتشاہ بھیو چُکائیندا۔ دس اٹھ کھول کواڑ، اک دھیان لگائیندا۔ پُران اٹھاراں کر وچار، لکھ چار ہزار ستاراں سلوک گنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشن برہما شو حُکم سُنائیندا۔

برہما تیرا برہم گیان، پاربرہم دئے درسائیا۔ تیرا رُوپ وچ جہان، لکھ چوراسی دئے پرگنائیا۔ تیرا مندر پنج مکان، ترے گن ترنگا دئے جھلائیا۔ ایک دیوے دُھر فرمان، سچ سنندیشہ آپ جنائیا۔ سرب جیاں دا ایک رام، پُرکھ ابناشی اک اکھوائیا۔ ایک نگر کھیڑا گرام، ایک مندر دئے وڈیائیا۔ ایک رَو سس بہان، ایک کرن نُو رُشنائیا۔ پھر ایک دیونہارا جیا دان، جیون جُگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ ایک پرگٹ ہووے ساچا کاہن، ایک بنسری نام وجائیا۔ ایک گوالا بنے گھنٹیا شام، ایک بن بن پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنی دھار وکھائیا۔ جُگ جُگ دھار ہر نرنکارا، وشن بھیو کھلائیندا۔ وشنو رُوپ سرب سنسارا، تیری گود بہائیندا۔ تیرا رِزق جگت بہنڈارا، لکھ چوراسی جھولی پائیندا۔ گھر گھر ویتا کر پیارا، ساچی سیوا آپ سمجھائیندا۔ جُگ جُگ آوے وارو وارا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، گھٹ گھٹ اندر پھول پھولائیندا۔ لیکھا جانا پُرکھ نارا، پُرکھ پُرکھوتم اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا کھیل شنکر دھار، ہر ہر آپ جنائیا۔ کاہنا کرشنا ہو تیار، وشن برہما شو ویکھ وکھائیا۔ تتان سنندیشہ ایک وار، ایک گھر پُچائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی وہیچار، ہر کا نام نہ کھئے دھیائیا۔ گھر گھر ہویا گڑھ ہنکار، ہوئے ہنگتا زور ودھائیا۔ شاہ سلطان غریب نایان مارن مار، سر ہتھ نہ کھئے رکھائیا۔ پنچم روون زارو زار، مُکٹ بین تیرے آگے سیس جھکائیا۔ بدر سُداما کرے پُکار، نیتر نینان نیر وپائیا۔ دھرنی دئے نہ کھئے ادھار، ہو لا بہار نہ کھئے کرائیا۔ کر کِریا ایک وار، تیرے ہتھ سرب وڈیائیا۔ سولان اچھیا تیری کار، سولان کل تیری رُشنائیا۔ چوڈاں لوک تیرا ادھار، ترے بھون دھنی تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دُشٹ ہنکاری دئے کھپائیا۔ دُشٹ ہنکاری مُکیا پنڈھ، سو پُرکھ نرنجن آپ مُکایا۔ کِریا کھیل سُوڑے سربنگ، رُوپ انُوپ آپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر جگ کرتا کھیل کھلایا۔ جگ کرتا کھیل کھلائیندا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ کلجگ اتم رُوپ وٹائیندا، لوک مات جنم دوایا۔ جوٹھ جھوٹھ نال لیائیندا، مایا ممتا کر کُرمایا۔ ایک منگن منگ منگائیندا، ڈھیہہ پیا ہر سرنائیا۔ میرا لیکھا وید ویاس لکھائیندا، چار لکھ بٹی ہزار سال گنائیا۔ میں دُکھ نہ مات اٹھائیندا، تیرا وچھوڑا جھلیا نہ جائیا۔ میں ایک سُکھ رکھائیندا، نیتر نینان تیرا درشن پائیا۔ میں اٹھ اٹھ راہ تکائیندا، کِریا کرے میرا ماہیا۔ میں ڈھولا

تیرا گائیندا، بھل کدے نہ جائیا۔ تیرا روپ وچولا وچ رکھائیندا، میرا پھند دئے کٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ رکھائیا۔ پُرکھ ابناشی دسے وچولا، کلجگ آپ جنایا۔ تیرا سنگ نبھائے بن کے مؤلا، مؤلا روپ وٹایا۔ پرگٹ ہوتے اُپر دھولا، دھرنی دھول دئے سُہایا۔ عیسیٰ موسیٰ پائے چولا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ تیرے اندھیرے وچوں کڈھ محمد کر کر اوبلا، اپنا پردہ دئے اُٹھایا۔ پُرکھ اکال بنے تولا، ساچا کنڈا اک وکھایا۔ ایک بولے ساچا بولا، نعرہ حق آپ سُناپا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ ساچے دئے سمجھایا۔ کلجگ سیج ہر سُہایا، بھل رہے نہ رائیا۔ تیرا وچولا آپ بنایا، محمد سنگ سنگ نبھائیا۔ کلجگ ڈھولا دئے سُہایا، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا بھار لئے ونڈائیا۔ تیرا کرے ہؤلا بھار، دُور دُرادا پندھ مُکائیا۔ انا الحق بول جیکار، مقامے حق دئے سُنائیا۔ جلوہ نُور کر اُجیار، نُور الہی آپ اکھوائیا۔ کوہ طُور سُنے پُکار، اپنا بھو آپ چُکائیا۔ آپے کرے سچ گفتر، گفتم اپنا روپ دھرائیا۔ محمد کھولے آپ کواڑ، احمد کرے آپ رسائیا۔ ایک اچھیا بنائے نار، نار سُہاگن کر گُرمائیا۔ اللہ رانی کر مُتیار، سنگ محمد دئے پرنائیا۔ دوہاں میلا کر وچ سنسار، اُمت اُمتی ویس وٹائیا۔ نبی رسولاں کرے خبردار، مُلا شیخ مسائق لئے جگائیا۔ دیوے حُکم سچّی سرکار، چوڈاں چوڈاں کنڈا لہیا۔ چوڈاں طبق کھیل نیار، چوڈاں صدیاں ونڈ وندائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا پندھ دئے مُکائیا۔ کلجگ تیرا پندھ مُکاؤنا، لکھ چار رہن نہ پائیا۔ ورنان برنان بھیڑ بھڑاؤنا، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار ہوتے ہلکائیا۔ آسا ترسنا ناچ نچاؤنا، ہوئے ہنگتا کرے خواریا۔ اوچاں نیچاں راج راجاناں شاہ سلطاناں جھگڑا پاؤنا، سچ صلاح نہ کھئے وکھائیا۔ ہندو مُسلم بھیڑ بھڑاؤنا، خالق خلق ویکھے بے پرواہیا۔ کلمہ امام آپ سُناؤنا، کلام الہی کر رُشنائیا۔ مگہ کعبہ پھیرا پاؤنا، دو دو آہ جوڑ جُڑائیا۔ فُدرت قادر کھیل کھلاؤنا، مخلوق اپنے دھندے لائیا۔ سچ ایمان نہ کیسے جناؤنا، علم عالم نہ کھئے پڑھائیا۔ طُلبا طالب سرب وکھائیا، تعلیم تعظیم نہ کھئے جنائیا۔ دئی دویتی گھر وساؤنا، سانتک ست نہ کھئے کرائیا۔ یرگن سرگن روپ وٹاؤنا، لوک مات کر رُشنائیا۔ پنج تت چولا آپ ہنڈھاؤنا، نانک نام دھرائیا۔ ساچا منتر نام دِرڑاؤنا، نام ست کرے پڑھائیا۔ سوہنگ ڈھولا آگاؤنا، ملیا بے پرواہیا۔ ہندو مُسلم ایک رنگ رنگاؤنا، ایک الف نور درسائیا۔ گھٹ گھٹ اندر مگہ کعبہ نظری آؤنا، ساچا حُجرہ دئے جنائیا۔ بانگ

صدا اک سناؤنا، گھر مندر ناد وجائیا۔ بہرم بھلیکھا دُور کڈھاؤنا، شاہ پاتشاہ نہ چلے کھئے چٹرائیا۔ چارے کُنٹاں پھیرا پاؤنا، چارے ورن کرے جنائیا۔ پُرکھ ابناشی اک مناؤنا، سیس جگدیش جھکائیا۔ اتم ڈھولا اک سناؤنا، سرشٹ سبائی آپے گائیا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، پُرکھ ابناشی ہوئے سہائیا۔ نہکلنکا جامہ پاؤنا، مات پت نہ کھئے بہین بھائیا۔ ساچے مندر چرن ٹکاؤنا، ہر کا مندر نظر کیسے نہ آئیا۔ گُرمکھ ساچے میل ملاؤنا، ہر بھگتاں دئے وڈیائیا۔ چار ورنان ایکا رنگ رنگاؤنا، اوچ نیچ نہ کھئے رکھائیا۔ اتم برہم سرب درڑاؤنا، ایش جیو میل ملائیا۔ نہکرمی اپنا کرم کماؤنا، کرم کانڈ دئے گوائیا۔ ساچا دھرم اک رکھاؤنا، نو کھنڈ پرتھمی کر زُشنائیا۔ اپنا ڈھولا آپے گاؤنا، نہ پچھلی کوئی پڑھائیا۔ سب دا داتا آپ اکھاؤنا، گھر گھر دیوے رزق سبائیا۔ وشن برہما شو اٹھاؤنا، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ ایکا لیکھا در وکھاؤنا، لیکھا لیکھ دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ہر کھیل کر، اپنی قدرت ویکھ وکھائیا۔ قدرت ویکھے ہر ہر قادر، کریم اپنا نام دھرائیندا۔ راگ سنائے ایکا دادر، ہزارا درود پڑھائیندا۔ جنتاں جیواں ویکھے مادر، لکھ چوراسی بھول پھولائیندا۔ آپ اٹھائے ست تیغ بہادر، گجری ککھ آپ سہائیندا۔ درگاہ دیوے ساچا آدر، پُرکھ اکال خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلاؤنا۔ کلجگ کھیل ہر اولاً، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ آد جگادی اک اکلا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ سچ سندیش گر اوتاراں گھلا، لوک مات الاٹیندا۔ نرگن سرگن بھڑائے پلا، ایکا بندھن نام پائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، محل اٹل آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایکا ہر، اپنا روپ دھرائیندا۔ آد جگاد ہر ہر نرائن، نرگن اپنا کھیل کھلاؤنا۔ دو جہان ویکھے اپنے نین، نیتر لوچن آپ کھلاؤنا۔ جن بھگتاں چکائے لین دین، جگا جگنتر ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی بنت آپ بنائیا۔ آد پُرکھ ہر کھیل کھلایا، کھیلنہار دس نہ آئیندا۔ جودھا سورا اک جگایا، سوربیر ناؤں دھرائیندا۔ جوتی نور ڈگمگایا، دیا باقی نہ کوئی رکھائیندا۔ ایکا اکھر پڑھکے آیا، لکھ چوراسی آپ پڑھائیندا۔ ساچے پوڑے چڑھکے آیا، جیواں جنتاں آپ چڑھائیندا۔ مات پتا ایکا من کے آیا، پُرکھ اکال پتا منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا رنگ آپ رنگائیندا۔ ہر رنگ گوبند پیار، گوبند نگری آپ چڑھائیا۔ گوبند میلا ایکنکار، اونکار ویکھ وکھائیا۔ سچ سنہیڑا متر پیار،

ستھر سؤلاں رسیا سُنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچ سنڈیشہ اک سُنایا، گوبند اپنا راگ الائیآ۔ تیرا لیکھا رہے نہ رایا، بنس سربنسا بھیٹ چڑھائیآ۔ میں نیتر پیکھ تیرا درشن پایا، تیرے در وجے ودھائیآ۔ چارے جُگ تیری گود بہایا، چارے سْت لے پرگٹائیآ۔ تیرا نام اورن پردہ اک رکھایا، دو جہان اُتر نہ جائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت کون گھر وجے ودھائیآ۔ ہر سنڈیشہ سچ جنائیندا، پُرکھ اگمڑا آپے بول۔ کلجگ ویلا آنت وکھائیندا، ایکا ڈھئیآ تولے تول۔ تیرا نگر آپ سہائیندا، سد وسے تیرے کول۔ ساڈھ تَن ہتھ تیری بنت بنائیندا، سمبل دوارے جائے مؤل۔ جگت اڈمب ویکھ وکھائیندا، آنت کیتا پورا کرے قؤل۔ لکھ چوراسی سویمبر آپ رچائیندا، لگے اکھاڑا اُپر دھؤل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل اک انمول۔ کھیل انمولا ہر کراؤنا، کلجگ اتم دے سمجھائیآ۔ گوبند تیرا رُپ وٹاؤنا، رُپ رنگ ریکھ نظر کیسے نہ آئیآ۔ تیرا نام مردنگ وجاؤنا، سُنے سرب لوکائیآ۔ راما کرشنا سنگ نبھاؤنا، وچھڑ کدے نہ جائیآ۔ عیسیٰ موسیٰ در منگاؤنا، سنگ محمد چار یار لیکھا کھئے رہن نہ پائیآ۔ تیئی اوتاراں حُکم سُناؤنا، حُکمی حُکم کرے جنائیآ۔ ایکا جوتی دس دس رُپ دساؤنا، پنج تت کایا چولا جگت ہنڈھائیآ۔ اتم اپنا میل ملاؤنا، لیکھا کھئے رہن نہ پائیآ۔ سچکھنڈ دوارا لوک مات پرگٹاؤنا، سمبل وجے سچ ودھائیآ۔ پُرکھ ابناشی آسن لاؤنا، سچ سنگھاسن سوہا پائیآ۔ سیس جگدیش تاج ٹیکاؤنا، پنچم مکھ کر زُسنائیآ۔ اک حدیث جگت پڑھاؤنا، شرع شریعت اک سمجھائیآ۔ وید شاستر سمرت پُران اٹھاراں اپنی جھولی پاؤنا، گیتا گیان دے درڑائیآ۔ انجیل قرآن ویکھ وکھاؤنا، بیس تیس پردہ دے اٹھائیآ۔ کھانی بانی بھیو چُکاؤنا، چار کُنٹ پھیرا پائیآ۔ شاہ سُلطاناں خاک ملاؤنا، راج راجان رہن کوئی نہ پائیآ۔ چار ورنان ایکا رنگ رنگاؤنا، برن اٹھاراں دے گوائیآ۔ ایکا اکھر رام پڑھاؤنا، ایکا فتح وایگرؤ آپ گجائیآ۔ ایکا منتر نام ست آپ درڑاؤنا، ایکا آد شکت جے جیکار رسیا وکھائیآ۔ ایکا اشٹبھج رُپ وٹاؤنا، انوپ آپ دھرائیآ۔ ایکا بسمل اپنا آپ کراؤنا، بسمل ویکھ سرب لوکائیآ۔ ایکا قلعہ کوٹ سہاؤنا، نو کھنڈ پرتھی دے وڈیائیآ۔ ایکا ڈنکا نام وجاؤنا، لواں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دے اٹھائیآ۔ سورج چن ایکا گاؤنا، آنتر آتم اک لولائیآ۔ وشن برہما شو پندھ مکاؤنا، گیڑا گیڑے وچ بھوائیآ۔ کلجگ ٹھوٹھا بہن وکھاؤنا، کوڑی کریا دے مٹائیآ۔ گرسکھ ویرا آپ جگاؤنا، جس جن اپنی

دیا کھائیا۔ نرگن سرگن درس وکھاؤنا، سرگن نرگن روپ وٹائیا۔ مایا ممتا موہ چکاؤنا، دئی دویتی دئے کھپائیا۔ کایا چولی رنگ چڑاؤہنا، اتر
 کدے نہ جائیا۔ نو دوارے پار کراؤنا، سکھمن ٹیڈھی بنک آدھ وچکار نہ کھئے رکھائیا۔ ایڑا پنگل پھڑ دباؤنا، پنچے وکار سکے نہ سر اٹھائیا۔
 امرت جام اک پیاؤنا، نچھر جھرنا دئے جھرائیا۔ بجر کپائی توڑ تڑاؤنا، دسم دوار دئے کھلائییا۔ آتم سیجا بھاگ لگاؤنا، انحد راگ سُنائیا۔
 سُرقتی شبدی میل ملاؤنا، نار کنت روپ وٹائیا۔ سیج سُهنجنی آسن لاؤنا، ایکا رنگ وکھائیا۔ مل مل اپنا دکھ ونداؤنا، جگت دکھڑا دئے
 گوائیا۔ اپنا سکھ آپ درساؤنا، گھر گھر وچ دیا کھائیا۔ وشن برہما شو سیس جھکاؤنا، پاربرہم تیری سچی سرنائیا۔ گرمکھ تیرا سنگ
 نبھاؤنا، ہرجن وچھڑ کدے نہ جائیا۔ لکھ چوراسی دُن لگاؤنا، دئی جائے سرب لوکائیا۔ چتر گپت حساب وکھاؤنا، لکھ لکھ لیکھا آکے دئے
 دھرائیا۔ رائے دھرم پھڑ پھڑ بندھ بندھاؤنا، ایکا بندھن دیوے پائیا۔ لاڑی موٹ حکم سُناؤنا، لکھ چوراسی لئے پرنائیا۔ کلجگ تیرا سنگ
 نبھاؤنا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ چوڈاں طبقان پھول پھولاؤنا، زمیں اسماناں پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہکلنک نرائن نر، کلجگ اتم آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنی کھیل کھلائییا۔ اپنا کھیل کرے کرتارا، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ دو جہاناں پاوے
 سارا، روپ انوپ آپ دھرائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھا نہ کھئے سمجھائیا۔ چار جگ نت نوت آوندے رہے گر اوتارا، سچ
 سندیشہ لوک مات سُنائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ کریا کھیل اپرا، وید کتیب بھیو نہ آئیا۔ بے آنت بے آنت کہے سرب
 سنسارا، بے آنت سچی شہنشاہیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہووے وچ سنسارا، نرگن اپنا روپ وٹائیا۔ سنت سہیلے گر گر چیلے میلے اک دوارا،
 در دروازہ غریب نوازا اپنا آپ کھلائییا۔ ایکا نام کرے جیکارا، چارے ورنان دئے سہارا، آتم برہم سُنے پُکارا، ایش جیو میل ملائییا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، آد جگاد جگا جگنتر شاہ پاتشاہ بے پرواہ، اکم اتھاہ لکھ اگوچر اکم اکمڑا
 اکمڑی کار کھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ہرجن ہر ہر ہری دوار ہربھگت دئے وڈیائیا۔

★ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پریو دیوی دے گھر پنڈ خیرووالا جموں ★

جنم کرم نہ کھئے بندھن، بندی خانہ نہ کھئے رکھائیندا۔ جس جن مستک لائے چندن، نم واسنا میٹ مٹائیندا۔ نام ندھان ٹکائے پرمانندن،
 نچ گھر ساچے سوہا پائیندا۔ صاحب ٹھاکر دین دیال بھہ بہنجن، بھوساگر پار کرائیندا۔ نیتر گیان دیوے انجن، اندھ اندھیر چکائیندا۔
 ستگر ملے ساچا سجن، ہری ہر اپنا در سہائیندا۔ جگا جگنتر پردہ کجن، پُرکھ ابناشی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، جگ جگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ دینا ناتھ سری بھگونت، بھگون اپنا کھیل کھلائیندا۔ سرب جیاں بدھ جانے آنت، آد اپنا مول
 دھرائیندا۔ جس جن بنائی تیری بنت، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپ سُنائے سہاگی چھنت، چھند سہاگی اک جنائیندا۔ گرھ تھے ہوے
 ہنگت، ہنگ برہم سرب درسائیندا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، سنگ سگلا اک رکھائیندا۔ لیکھا چکے بھکھ ننگت، ڈھر دا لیکھا آپ
 سمجھائیندا۔ گرچرن دوارا ساچا جنت، سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ ہرجن سدا رہے منگت، ایکا بھچھیا منگ
 منگائیندا۔ نر ہر نرائن کایا چولی چاڑھے رنگت، رنگ مچھئی اک رنگائیندا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، جنم جنم لیکھے لائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن میلے اپنے گھر، سو جن وچھڑ کدے نہ جائیندا۔

کھانا پینا جس دا اوڈھن، بھوشن بستر دئے وڈیائیا۔ جیو گن نہ جانے مات لوکن، اوگن رہے کھیل کھلائیا۔ جس جن کریا کرے
 سُنائے سچ سلوکن، سولان شنکار دئے وکھائیا۔ لیکھا چکائے کوٹ کوٹن، جو جن دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ ایکا در وکھائے کر سمبودھن،
 سوہاؤنت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ماٹی خاکی ویکھ وکھائیا۔ تن ماٹی خاکی بستر انگ، بڈ ماس ناڑی جوڑ
 جڑائیا۔ صاحب سلطان سورا سرینگ، ترے گن میلا پنچم چیلا، گرہ مندر ویکھ وکھائیا۔ جوت اکالی کھیل نرالی شبد ناد دھن
 وجائے سجن سہیلا، گہر گمبھیر بے پرواہیا۔ گھٹ بھیت کرائے اپنا میلا، درس وکھائے اک اکیلا، عقل کل اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تن بستر ویکھ وکھائیا۔ تن بستر سچا نام دوشالہ، آد آنت اتر نہ جائیا۔ ہر سجن دیوے دین دیالا، کر

کریا آپ اُپائیا۔ ایک رنگ رنگائے شاہ کنگالا، رُوپ انُوپ اکِ درسائیا۔ نام نہکرمی کامی پائے مالا، نہکرمی کرم کھائیا۔ جیون جگت توڑ جنجالا، جیون جگت آپ سمجھائیا۔ سچ دوارا سچی دھرمسالہ، گھر ہر مندر دئے دکھائیا۔ دیپک پرکاش اکِ اُجالا، باقی تیل نہ کھئے پائیا۔ اٹھے پہر کھیل نرالا، جس جن ملیا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک بستر بھوشن سار تن پہنائے آپ نرنکار، دُرمت میل نہ لگے رائیا۔ دُرمت میل نہ لگے تن، پت پت پت آپ کرائیندا۔ بڈھ بیک نرمل من، من واسنا آپ کھپائیندا۔ نردھن دیوے نام دھن، سچ بھنڈار آپ ورتائیندا۔ اندھ اندھیر چڑھائے چن، ست پرکاش کرائیندا۔ جو جن ستگر کہنا جائے من، جن مرن وچ نہ آئیندا۔ رسنا کہے دھن دھن، دھر لیکھا مستک بھاگ ونڈ ونڈائیندا۔ ہر داتا دانی بیڑا دیوے بٹھ، ڈبدا بیڑا آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک راگ سُنائے کن، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آتم پرماٹم پرماٹم آتم ایش جیو جیو ایش جگدیش ساچا میل ملائیندا۔

کوڑا کرکٹ کر کر صاف، گھر مندر آپ سُہایا۔ ہرجن رکھے ایک آس، نیتر نین اُٹھایا۔ پرہہ میٹے میری لگی پیاس، امرت جام پیایا۔ اوگن میرے کرے معاف، مانس جنم امولک پایا۔ بن مانس جو رہیا گستاخ، بھل ہر کا ناؤں بھلایا۔ کر کریا کل میری راکھ، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ درس دکھائے رُوپ ساکھ، ساکھیاں اپنا رُوپ وٹایا۔ لہنا دین چکائے مستک ماتھ، لیکھا مستک آپ مُکایا۔ رام نام چڑھائے ساچے راتھ، رتھ رتھوہی کاہنا کرشنا رُوپ دھرایا۔ لیکھا اپنا چکے سیاں ساڈھے تِن تِن ہاتھ، روداس چمارا لیکھا لیکھت آپ لیکھایا۔ گرسکھ کیسے نہ وکے ہاٹ، کرتا قیمت آپے پایا۔ آپے پار لگائے اپنے تاٹ، ادھ وچکار نہ کھئے زڑھایا۔ ایتھے اوتھے دیوے ساتھ، سگلا سنگ آپ رکھایا۔ بیوئے سہائی ترے لوکی ناتھ، ترے لوکی نندن رُوپ دھرایا۔ میل ملاوا رام راما پوت سپوتا دسراتھ، من راون دئے کھپایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن کوڑی کریا دیوے ہر، کوڑ گڑیارا رہن نہ پایا۔ کوڑی کریا جائے چھٹ، ناتا جگت موہ چکایا۔ سچ سچ سوما پئے بھٹ، گھٹ مندر نیر وایا۔ جام پیائے ایک گھٹ، امرت سیر مکھ چوایا۔ مانس بھاگ نہ جائے نکھٹ، امولا جنم نہ برتھا جایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن بخشے ایکا اوٹ، جگت واسنا کڈھ کھوٹ، تن نگارے لگائے چوٹ، اناد انادی
شبد برہمادی برہم میلا میل ملائیندا۔

پت پت کرے ہر ٹھاکر، ٹھوکر نام اک لگائیندا۔ امرت سرور سندرہ ساگر، سندرہ اپنا ناؤں جنائیندا۔ لیکھا جانے کایا گاگر،
گاگر اپنا جل بھرائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ رتی رتناگر، رنگ انمولا آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈرمت
میل جس دھوائیندا۔ ڈرمت میل اُتارے آپ، اپنا رنگ وکھائیا۔ جس جن بنے مائی باپ، تس ساچی گود سُہائیا۔ ترے گن مایا نہ چڑھے
تاپ، اگن تت نہ کھئے ستائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا رنگ رنگائیا۔ رنگ رنگائے ٹھاکر گردیوا، پاربرہم
وڈی وڈیائیا۔ جس جن بخشے اپنی سیوا، سیوک روپ وکھائیا۔ امرت پھل کھواوے میوہ، کایا جامے وچ ٹکائیا۔ لیکھا جانے الکھ ابھیوا،
جیو جنت بھو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ہر ہر ویکھ وکھائیا۔ ویکھے نین نند بلہاری، اند بنود کھیل
کھلائیندا۔ کول نین مکٹ مُراری، مدھر بین آپ ہو جائیندا۔ ساک سین بن سنساری، سگلا سنگ وکھائیندا۔ جس جن کرپا اپنی
دھاری، دھارن مات لوک بدلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن تارے وارو واری، ویلا وقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔
مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جیاں جنتاں کدا آیا داری، دُکھ سُکھ وچ بدلائیندا۔

★ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دؤلت سنگھ دے گھر نواں چک جموں ★

آد جگاد کھیل برہمنڈ، پاربرہم پرہہ رچن رچائیندا۔ رو سس نور نورانہ چند، زرگن نرویر آپ اپائیندا۔ دھام اولّا سچکھنڈ،
سچکھنڈ نواسی آپ سُہائیندا۔ ست سرُپا اک پلنگ، پُرکھ اکالا آپ رکھائیندا۔ اُپر بیٹھ سورا سرینگ، شاہ پاتشاہ حکم سنائیندا۔ نام
وجائے اک مردنگ، راگ انادی ناد سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ سچکھنڈ نواسی

کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پسارا، منڈل منڈپ لئے اُپائیا۔ ایکنکارا بٹھے دھارا، سورج چنّ آپ چمکائیا۔ آد
 نرنجن جوت اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ تھر گھر ساچا کھول کواڑا، سری بھگوان رہیا سہائیا۔ پاربرہم پرہہ کر پسارا، روپ انوپ آپ
 دھرائیا۔ سیوک سیوا جنائے وشن برہما شو سچّی سرکارا، بھيو ابھیدا آپ کھلائیا۔ گھاڑن گھڑے اگم اپارا، لکھّ چوراسی بنت بنائیا۔ نرگن
 سرگن بٹھے دھارا، ترے ترے میلا سہج سُبھائیا۔ ایکا حُکم اک فرمانا، دُھر دی بان آپ چلائیا۔ شاہ پاتشاہ بن ساچا رانا، شہنشاہ کرے
 سچّی شہنشاہیا۔ ونڈے ونڈ دو جہاناں، لوآن پُریاں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنا
 حُکم آپ ورتائیا۔ ساچا حُکم ہر نرنکارا، لکھّ چوراسی آپ جنائیندا۔ ترے ترے میلا وچ سنسارا، پنچم اپنا بندھن پائیندا۔ اجونی ربت
 ہو اُجیارا، انہو اپنا روپ دھرائیندا۔ ایکا ثورت ناد جیکارا، ثریا راگ آپ سُنائیندا۔ بھگت بھگونت لیکھا جانے وچ سنسارا، برہم
 پاربرہم ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بندھن آپ وکھائیندا۔ بندھن پائے ہر کرتار، ایکا ڈور نام رکھائیا۔ ونڈن
 ونڈ ونڈے سنسار، ستجگ تریتا دواپر کلجگ روپ وٹائیا۔ جگا جگنتر ہو اُجیار، لوک مات ویس وٹائیا۔ سنت سہیلے لئے اُبھار، آپ
 اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن چرنودک مستک چھار دھوڑی اک رمائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کِریا پار، لیکھا جانے گر
 اوتار، گرُمکھ ناد وید سمجھائیا۔ کلجگ اتم ہو اُجیار، کرے کھیل سچّی سرکار، شاہ پاتشاہ اپنا روپ وٹائیا۔ پرگٹ ہووے وچ سنسار،
 دس نہ آئے نراکار، نو کھنڈ پرتھی لکھّ چوراسی جیو جنت بھيو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جگاد جگا جگنتر،
 آپ بنائے اپنی بنتر، لوک مات بُجھائے لگی بسنتر، امرت میگھ آپ برسائیا۔ کلجگ اتم کھیل اپارا، نرگن نرگن آپ اُپائیا۔ ست پُرکھ نرنجن
 لے اوتارا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ ایکا ڈنکا ناد دُھنکارا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں آپ سُنائیا۔ لکھّ چوراسی ستی پیر پسارا،
 کلجگ گوڑھی نیند سوائیا۔ چاروں کُنٹ ہویا وبھچارا، جوٹھ جھوٹھ وچّی ودھائیا۔ گر کا شبد نہ کیسے وچارا، من کا منکا نہ کھئے بھوائیا۔
 نظر نہ آئے کیسے سچ دربارا، جگت دوارے رہے پھیریاں پائیا۔ کایا میٹے نہ اندھ اندھیارا، جوت نرنجن نہ کھئے جگائیا۔ انحد شبد نہ سُنے کھئے
 دُھنکارا، گھر سخیاں مل مل منگل کھئے نہ گائیا۔ کیسے نہ ملیا میت مُرارا، در آئے نہ سچّا ماہیا۔ نیتر رووے سرب سنسارا، کلجگ زین

اندھیری چھائیا۔ چاروں کُنٹ دسے وکارا، دھوواں دھار سرب لوکائیا۔ گُرمکھ وِرا پاوے سارا، جس جن اپنی بُوچھ بُجھائیا۔ بجر کپائی کھول کواڑا، نِرگن جوت کرے رُشنائیا۔ آتم سیجا کر پیارا، سُرُتی شبدی لئے ملائیا۔ پاربرہم برہم ویکھنہارا، ہرجن ہر ہر ویکھے تھاوں تھائیا۔ ساقط یندک دُشت دُراچارا، کلجگ مایا اگن جلائی۔ کام کرودھ لوبھ موہ بنکارا، اُچی کوک کوک دئے دُہائیا۔ کیسے دسے نہ ہر نرنکارا، مُلا شیخ مسائق پیر پنڈت پاندھے گرتھی پنٹھی دین دُہائیا۔ آپے وسیا سب توں باہرا، کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ جن بھگتاں بنے آپ ملاح، شبدی شبد دیوے سچ صلاح، ایک منتز نام پڑھائیا۔ کلجگ اتم پکڑے بانہ، سدا سہیلا سیر رکھے ٹھنڈی جہاں، گُرسکھ ساچے گود بہائے جوں بالک ماں، اگنی تت لگن نہ پائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، سوہنگ منیاں مانک موتی چوگ دئے چُگا، سچ سروور آپ ٹھائیا۔ ہردا سودھ اگادھ بودھ دئے سمجھا، نِرگن سرگن ہو سہا، سارنگ دھر بھگوان بیٹھلو رنگ رنگیلا ساچا ماہی بے پرواہیا۔ گُرمکھ سبج لئے ملائی، جنم جنم دی دھووے شاہی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا جُگ جُگ ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ ہرجن میلا آتم آتتر، گُرسنگر آپ ملائیندا۔ شبد انادی ایک منتز، بن رسنا جہوا آپ پڑھائیندا۔ سوہاوت ہوتے تھان تھنتر، در ساچا آپ سہائیندا۔ کایا مندر اندر ویکھے گگن گگنتر، رو سس آپ چمکائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنتر، ہرجن ساچا گھاڑن آپ گھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے اندر وڑ، ساچی چوٹی بیٹھا چڑھ، شبد سینگھاسن پُرکھ ابناشن آتم سیجا اپنا آسن لائیندا۔ آتم سیجا سچ پلنگ، پُرکھ ابناشی آپ وکھائیندا۔ گھر وچ گھر وجائے مردنگ، انحد ناد آپ وجائیندا۔ پرگٹ ہو سورا سربنگ، نِرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ ہرجن میلا گُرسچیل آون جاون چُکے پندھ، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جو جن گائے سوہنگ رسنا سہاگی چھند، اٹھے پھر پرمانند، مدرا ماس تچے گند، کوڑی کیریا میٹ مٹائیندا۔ دئی دویتی ڈھائے کندھ، ترے گن توڑے لگا جند، نام کھنڈا اک چمکائیندا۔ پنچ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، کرے پرکاش اندھیرا اندھ، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا میٹنہارا اندھیری راتا، نورو نور ڈگمکائیندا۔ نام املا دیوے داتا، ست سروپ سنائے گاتھا، لہنا دین چُکائے ہتھو ہاتھا، جگت ادھار نہ کھئے کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سرب کل آپے سمراتھا، سمرتھ پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سگل وسورا ہرجن لاتھا، جو جن

درشن پائیندا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، گھاٹا پھیر نہ کھئے وکھائیندا۔ اتم پوری کرے آسا، آسا منسا وچ بدلائیندا۔ چرن کول بخشے دھرواسا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن ہر، ہرجن ساچے اپنے مندر آپ بہائیندا۔

★ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی پورن چند شنکر داس پری دیوی ملک کیمپ جوں ★

نرگن روپ نرکارا، نرویر ہر اکھوائیندا۔ نرگن جوت نور اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ نرگن وسے دھام نیارا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، شہنشاہ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ نرگن کھیل کرے اگم اپارا، سرگن اپنی دھار چلائیندا۔ سرگن روپ گر اوتارا، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ دھر دربار سچی سرکارا، دھر دی کار آپ کھائیندا۔ سچ سندیشہ ہر نرنکارا، گر گر بان بان لگائیندا۔ ناد انادی ناد جیکارا، اگم اگمرا آپ پرگٹائیندا۔ جگا جگنتر سچ سہارا، ایک منتر نام درڑائیندا۔ ساچا سنت بھگت بھگونت، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ میل ملاوا ناری کنت، نر نرائن خوشی منائیا۔ نرگن دوار آئے وچ جیو جنت، بھگن دیوے مان وڈیائیا۔ گرھ توڑے ہوئے ہنگت، ہر کا روپ سرب درسائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے آنت، مدھ اپنی کھیل کھلائیا۔ مدھ کھیل سری بھگوانا، جگا جگنتر آپ کھلائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے نام ندھانا، نام انمولا جھولی پائیندا۔ آتم آنتر سچ ترانہ، تار ستار آپ پلائیندا۔ ایک راگ ایک گانا، گیت سہاگی اک سنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، در دربارے کر پروانہ، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ ساچا بندھن گرمکھ ستگر جوڑ، دھر سنجوگی آپ بندھائیا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، واگاں اپنے ہتھ رکھائیا۔ اگم اگمرا جائے ہڑ، دور دراڈا پندھ مکائیا۔ دو جہاناں لائے ایک پوڑ، ساچا ڈنڈا ہتھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، امرت پھل کھوائیا۔ امرت پھل گرسکھ چکھ، آتم ہر رنگ جانیا۔ اپنا آپ کیتا وکھ، چلے ہر سد بہانیا۔ ناتا تٹا کیشنا سُکلا پکھ، جوت نور جگے مہانیا۔ قیمت چکی کروڑی ککھ، الکھنا الکھ دیوے مانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جوٹھ جھوٹھ لتھا ستھر ستھ، ساچا ستھر یار بندھانیاں۔ ساچا ستھر پُرکھ اکال، نرگن اپنا آپ جنائیا۔ دیناں بندھپ دین دیاں، دیا ندھ گہر

گن ساگر شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ دو جہاناں بن دلال، لوک پرلوک ویکھ وکھائیا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، ساچے مندر آپ بہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ جگ چلے اولڑی چال، نرگن سرگن روپ دھرائیا۔ سرگن روپ سرب اشٹ، پنج تت کایا کھیل کھلائیندا۔ گر گر روپ کھولنہارا درشت، دیرگھ روگ آپ گوائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، میل ملاواں جوں راماششٹ، وشو اپنے رنگ رنگائیندا۔ ساچا رنگ ہر بھگوان، بھگتن آپ چڑھائیا۔ دیونہارا برہم گیان، برہم ودیا اک پڑھائیا۔ سچکھنڈ وکھائے سچ نشان، ساچے مندر آپ جھلائیا۔ لوآن پُریاں پاوے آن، برہمنڈ کھنڈ ایکا حکم سنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، لکھ چوراسی ہو پردھان، ہر بھگت لے جگائیا۔ آپ جگائے نرگن داتا، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ ساچے سنتاں میٹے اندھیری راتا، اندھ اندھیر نہ کھئے رکھائیندا۔ نام انعامی سنائے ساچی گاتھا، ساچا منتر آپ پڑھائیندا۔ ایکا گھر وکھائے پوجا پاٹھا، سچ سمگری اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اک سروور تیرتھ تاٹا، ساچا مجن آپ کرائیندا۔ ساچا مجن گرمکھ گردیو، گر گر آپ کرائیا۔ اکم اتھاہ لکھ ابھیو، لکھ اگوچر سچا شہنشاہیا۔ ایکا بخشے ساچی سیو، ساچا مارگ دے جنائیا۔ آتم برہم آتم میو، آتم پھل لگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنا چکائے بھیو، پردہ کھئے رہن نہ پائیا۔ پردہ گرسکھ جائے لتھ، ہر ہر ساچا آپ چکائیا۔ اک اکل دیوے وتھ، وست امولک آپ ورتائیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ گھٹ آتر روپ درسائیا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، نرگن نور کر رُسنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آتم وکھائے ساچی کھاٹ، ساچی سیجا سوہا پائیا۔ ساچی سیجا ہر نرائن، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ رسنا کھئے نہ سکے کہن، جو جن درشن پائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر بنے ساک سجن سین، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ چکائے لین دین، پورب لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ پورب لیکھا گر گر میت، جگا جگنتر ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا دھر دربارے ٹھانڈے سیت، سیتل دھارا آپ رکھائیندا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ، ستگر پورا سو اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگت اولڑی چلائے ریت، پت پت پت آپ کرائیندا۔ پت پت کرے بھگت بھگوت، جنم جنم دی میل دھوائیا۔ اپنی مہا جنائے آگت، وید کتیب بھیو نہ پائیا۔ اپنا درڑائے آپے منت، منتر رام نام درسائیا۔ لیکھا جانے ساچے سنت،

سنسا دئے چُکائیا۔ سنسا روگ رہے نہ آنت، ملے کنت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چڑھے رنگ اک بسنت، پُہل پُہلواری آپ مہکائیا۔ پُہل پُہلواری گُرمکھ رنگ، ہر سَتگر آپ رنگائیندا۔ دو جہاناں ویکھے لنگھ، لوک مات پھیرا پائیندا۔ صاحب سلطان سورا سرینگ، برہم ویتا کھیل کھلائیندا۔ دُئی دویتی ڈھائے کندھ، بھانڈا بہرم بھوؤ بھٹائیندا۔ بھانڈا بہرم بھوؤ دیوے بہن، گُرسکھ دئے وڈیائیا۔ ہرجن چاڑھے ساچا چن، لوک مات کرے رُشنائیا۔ جنی جنے ایکا جن، دھن دھن جنیندی مائیا۔ ہر کا راگ سُنے کن، دوسر اور نہ کھئے شنوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رائے دھرم نہ دیوے ڈن، ویلے آنت نہ کھئے سزائیا۔ جوتی جاتا سری بھگوان، تھر گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ نرگن سرگن ہو پردھان، گُر سَتگر رُپ وٹائیندا۔ بھگتن دیوے اک گیان، اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ سنتن دیوے نام دان، نام نامہ آپ اکھوائیندا۔ گُرمکھاں وکھائے سچ نشان، دھرم نشانہ اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرسکھ بنائے چتر سگھڑ سجان، مَورکھ مَورھے اپنے دھندے لائیندا۔ مَورکھ مَورھا جنم سہاؤنا، گُرسکھ گُر گُر دئے وڈیائیا۔ گُرمکھ ہر ہر آپ پچھانا، لکھ چوراسی پھول پھولائیا۔ سنتن دیوے برہم گیانا، آتم وِدیا اک پڑھائیا۔ بھگتن میل سری بھگوانا، بھگوان ہٹھے سدا سہائیا۔ گُر سَتگر وسے اک مکانا، تھر گھر وجدی رہے ودھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو پردھانا، نرگن نراکار اپنی کھیل کھلائیا۔ گُر دیوے مات پروانہ، جُگ جُگ اپنا حُکم سُنائیا۔ بھگتن گائن ساچا گانا، رسنا جہوا ہر جس گائیا۔ سنتن کرے پرکاش کوٹن بھانا، جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ گُرمکھاں امرت آتم دیوے پینا کھانا، ترسنا بھکھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرسکھاں چُکے آون جاون کانا، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ لکھ چوراسی کٹے پھند، گُرسکھاں دیا کھائیندا۔ گُرمکھ گائے بتی دند، ساچی سیوا آپ لگائیندا۔ سنت سہیلے چڑھے چند، چن چاندنی آپ چمکائیندا۔ بھگتن دیوے پرمانند، پرم پُرکھ دیا کھائیندا۔ گُر گُر رُپ سدا بخشنند، سرگن نرگن کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن رہے سدا اکھنڈ، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ایکا ہر، گُر گُر اپنا رُپ وٹائیا۔ بھگت سہیلے لے پھڑ، سوئے سنت آپ جگائیا۔ گُرمکھاں اندر جائے وڑ، گُرسکھ لے اٹھائیا۔ اٹھے گُرسکھ جائے جاگ، جس جن نیتر نین کھلائیندا۔ گُرمکھاں پکڑے آپے واگ، چاروں کُنٹ پھیرا پائیندا۔ سنتن دھووے دُرمت داغ، نرمل

رُوپ آپ وکھائیندا۔ بھگتن میلا کنت سہاگ، ساچے مندر سوہا پائیندا۔ گر گر دیوے شبد ویراگ، ویراگی شبد آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ ابناشا نرگن نور پرکاشا سچکھنڈ لگائے بھاگ، تیر گھر اپنا آسن لائیندا۔ تیر گھر آسن ہر مہربان، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیا۔ گر ستگر داتا نوجوان، لوک مات ویس وٹائیا۔ لکھ چوراسی وچوں رکھائے ایکاکان، بھگت بھگونت دئے وڈیائیا۔ سنتن ست سرُوپی دان، سانتک ست ست ورتائیا۔ گر مکھاں پائے ایکاکان، دھر فرمانا حکم سنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھاں بخشے چرن دھیان، چرن کول سچی سرنائیا۔ سچ سرنائی گرچرن، گر سکھاں سکھ سمجھائیندا۔ گر مکھ کھلے ہرن پھرن، لوچن نین آپ کھلائییندا۔ سنت ساچن ساچی ترنی ترن، بھو ساگر پار کرائیندا۔ بھگت بھگونت لڑ ایکا پھرن، چھٹ کدے نہ جائیندا۔ گر ستگر چکائے مرن ڈرن، لکھ چوراسی بھو نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اندر سارے ورن، نرنکار نراکار جس جن اپنا میل ملائییندا۔ جس جن میل کرے کرتارا، تس جن دئے وڈیائیا۔ سرگن رُوپ وچ سنسارا، جگا جگنتر کھیل کھلائییا۔ بھگت سنت وکھائے اک دوارا، گر مکھ ساچے نال رلائییا۔ گر سکھ کھچے وارو وارا، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ ایکا دیوے نام آدھارا، وست امولک آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے نرگن پُرکھ اکال، آپے گر گر رُوپ دیال، آپے بھگت وچھل کرپال، آپے سنتاں رہیا سرت سنہال، آپے گر مکھ ویکھے بال انجان، آپے گر سکھاں دیوے مان، لوک مات ویکھ وکھائییا۔ لوک مات ویکھنہارا، نرگن اپنا رُوپ وٹائیندا۔ سرگن کھیل کرے اکم اپارا، پنج تت کایا چولا آپ ہنڈھائییندا۔ ترے گن اتینا ٹھانڈا سینتا، کیسے ہتھ نہ آئے مندر مسیتا، گرُو دوار نہ آسن لائیندا۔ ہر گھٹ اندر وڑیا، اپنے پوڑے آپے چڑھیا، اپنی ودیا آپے پڑھیا، سرشٹ سبائی آپ پڑھائییندا۔ در در گھر گھر درشن دیوے نر نر ہریا، جس جن اُپر کرپا کرپا، کر کرپا میل ملائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا نراکار، گر گر لے مات اوتار، بھگتن پاوے ساچی سار، سنتن دیوے نام ادھار، گر مکھ میلے کر پیار، گر سکھ اپنی گود بھائییندا۔ گر سکھ گودی لے چک، گر مکھ اپنے کندھ اٹھائییا۔ ہر سنتن بوٹا جائے نہ سک، ساچا مالی مات لگائییا۔ بھگت نشانہ نہ جائے اک، شبد نرالا تیر چلائییا۔ گر ستگر مات جائے تھ، بھنڈار اتوٹ اتوٹ ورتائیا۔ نرگن رُوپ ابناشی اچت، سچکھنڈ وسے سچا

شہنشاہیا۔ جُگ جُگ سُہائے اپنی رُت، سَتجُگ تریتا دواپر پار کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نِرگن سرگن سرگن نِرگن ایک ایک اکھوایا۔ ایک نِرگن ایک سرگن، ایک سرب سما۔ ایک نردھن ایک سردھن، ایک نُور جوت جگایا۔ ایک مرد ایک مردن، مرد مردانہ اک اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نِرگن سرگن اپنا رُپ وٹایا۔ نِرگن پیتا سرگن جاما، سرگن اپنا ت چلائیا۔ سرگن جوت ایک راما، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ نِرگن کرے اپنا کاما، سرگن آپے دھندے لائیا۔ سرگن رُپ جگت پچھانا، نِرگن نظر کیسے نہ آئیا۔ پنج ت اندر لُکیا ساچا کاہنا، لکھ چوراسی گوپی کاہن نچائیا۔ چاروں کُنٹ ہوتے پردھانا، دہ دشا پھیری پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نِرگن سرگن سرگن نِرگن، اپنا رنگ رنگائیا۔ سرگن تجیا اپنا رنگ، نِرگن رُپ وٹایا۔ نِرگن وسیا سرگن آتم سیج پلنگ، سچ سینگھاسن سوہیا پایا۔ سرگن اندر وجے مردنگ، نِرگن نرویر رہیا وجایا۔ گیت اگتی گائے چھند، سو پُرکھ نرنجن آپ الایا۔ ہنگ برہم جنائے پرمانند، نیج آتم آپ سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نِرگن سرگن سرگن نِرگن سوہنگ رُپ وٹایا۔ سو پُرکھ نرنجن نِرگن نِرکار، ہنگ برہم جیو اکھوایا۔ لکھ چوراسی کھیل نیار، چارے کھانی آپ بنائیا۔ چارے جُگ کر وچار، جُگ چوکرئی بندھن پائیا۔ کلجُگ اتم ہو تیار، نِرگن ویکھے تھاور تھائیا۔ گر گر سنے آپ پُکار، سچ دربارے سوہیا پائیا۔ بھگت سنت پُچھے وارو وار، لُکیا کھئے رہن نہ پائیا۔ گرُمکھ سُنائن اپنا حال، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ گرسکھ گھالان رہے گھال، گھالی گھال ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی ایک ویکھے بیٹھ سچی دھرمسال، دھرمسال اک بنائیا۔ کلجُگ اتم اپنا حل کرے سوال، باقی کھئے رہے نہ رائیا۔ پھڑ کے لیائے کال مہاکال، چرن دوارے لئے بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ایک تھت دئے جنائیا۔ ایک تھت ستاراں ہاڑ، کال مہاکال حُکم سُنائیندا۔ لوک مات لگنا سچ اکھاڑ، پُرکھ ابناشی آپ لگائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈونگھی کندر پھول پھولائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جُگ تیرا رُپ دتا شنکار، اپنی ہتھیں بندھن پائیندا۔ لکھ چوراسی تیرا آہار، تیرے اندر سرب ٹکائیندا۔ مہاکال رُپ کرتار، دین دیال آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ ساچے وار آؤنا چل، نہچل دھام دئے جنائیا۔ وشن برہما شو جانا نال رل، سگلا

سنگ رکھائیا۔ تیئی اوتار اک دوجے دا پھرن لڑ، آون واہو داہیا۔ گر گر دس سنیہڑا دتا گھل، سچ سندیش سُنائیا۔ بھگت سنت راہ تگن آج کہ کل، کون سہیلا ملے ساچا ماہیا۔ گرمکھ وقت لنگھائن کر کر ول چھل، کلجگ اچھل اچھل کھیل کھلائیا۔ گرسکھ منمکھان نال کر نہ سکے گل، سچ سچ کیسے در نظر نہ آئیا۔ پاربرہم پت پرمیشور شبد کھنڈا پھڑیا ایکا بھل، نو نو چار رہیا ڈرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ جائے ہل، سنگ محمد چار یار دین ڈبائیا۔ دروہی خُدا نبی رسُول جس ورتی اپنی کل، عقل کل آپ اکھوائیا۔ سینگھ شیر وڑیا اپنی جھل، نو کھنڈ پرتھی دئے اُلٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن سرگن لیائے پھڑ، جو سرگن نرگن روپ گئے وٹائیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھانا آپے کر، کرنی کرتا آپ اکھوائیا۔

★ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی بھاگ سینگھ دے گھر ملک کپ جھوں ★

سمرو سمر سمر سکھ پاوو، ہر نام وڈی وڈیائیا۔ من کا بہرم سرب گواوو، من منسا رہے نہ رائیا۔ گرچرن سدا دہیاوو، ملے مان وڈیائیا۔ آتم آنتر اپنا پردہ لاپوو، دئی دویت رہن نہ پائیا۔ ہنس بنو جیو کاؤں، کاگ ہنس روپ وکھائیا۔ ایکا ویکھو پتا ماؤں، پاربرہم بے پرواہیا۔ سدا سہیلا سر رکھ ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ویلے آنت پکڑے باہوں، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا سمرن دئے سمجھائیا۔ ایکا سمرن ہر کا نام، ہر نامہ رنگ رنگائیندا۔ لیکھے لگے کایا ماٹی چام، پنج تت چولا ویکھ وکھائیندا۔ بھاگ لگائے نگر کھیڑا گرام، تیرے تن بندھن آپ کٹائیندا۔ ڈونگھی کندر میٹے اندھیری شام، نرگن ساچا چند چڑھائیندا۔ سمرت سمرت میلا رام، رام رمٹیا نظری آئیندا۔ آسا منسا پورے کرے کام، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار رہن نہ پائیندا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ اک وکھائے سچ استھان، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ پُرکھ اگما بیٹھ سری بھگوان، سچ سینگھاسن آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا سمرن اک سمجھائیندا۔ ساچا سمرن بُدھ بییک، تن من ایکا رنگ رنگائیا۔ ترے گن مایا نہ لگے سیک، ممتا موہ رہے نہ رائیا۔ ستگر چرن ایکا ٹیک، دوسر اوٹ نہ کھئے رکھائیا۔ لیکھا جانے لیکھیا

لیکھ، لیکھ الیکھ دئے سمجھائیا۔ آپے میٹنہارا ریکھ، بھيو ابھیدا آپ گھلاٹیا۔ نیج نیتز نیج آتم نیج گھر سبجَن لینا ویکھ، ہر سمرن وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا ت دئے سمجھائیا۔ سمر سمر مٹے کلش، کل کاتی رہن نہ پائیا۔ لیکھا جانے آد جُگاد جُگا جُگنتر ہمیش، بھل کدے نہ جائیا۔ سیو لگائے وشن برہما مہیش، شنکر اپنی دھار جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سمرت نام وڈی وڈیائیا۔ سمرت نام ہر جگدیش، جگدیش جن سمجھائیندا۔ میل ملاواں جیو ایش، برہم پاربرہم وکھائیندا۔ ناتا تئے راگ چھتیس، دند بتیس نہ کھئے گائیندا۔ ایکا کلمہ اک حدیث، ایکا ایک شریعت پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا سمرن آپ رکھائیندا۔ ساچا سمرن جہوا رس، رس رسیا آپ وکھائیندا۔ جس جن پردے جائے وس، رُوپ انُوپ آپ پرگھائیندا۔ تیر نیرالا مارے کس، شبدا انیالا آپ چلائیندا۔ رین اندھیری میٹے مس، نوری چند آپ چمکائیندا۔ درس وکھائے ٹھ ٹھ، جس جن اپنا سمرن بندھن پائیندا۔ نظری آئے گھٹ گھٹ، چار کھانی اپنی جوت جگائیندا۔ لیکھے لائے رتی رت، جو جن ہر ہر چرن دھیان رکھائیندا۔ ایکا دیوے برہم مت، پاربرہم برہم آپ پڑھائیندا۔ میل ملاوا کلاپت، کول نین ساچے رنگ آپ سہائیندا۔ سمرت سمرت سمرت سگل وسورے جائن لٹھ، سنسا روگ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا سمرن آپ بنائیندا۔ ساچا سمرن گر کی دھار، گر بن سمرن کرن کھئے نہ جائیا۔ ساچا سمرن گر چرن پیار، گر ایشٹ دیو دئے وڈیائیا۔ ساچا سمرن ہرجن ہر ہر کرے پیار، آد جُگاد ملے وڈیائیا۔ ساچا سمرن ناتا توڑے پنچ وکار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ ساچا سمرن مایا ممتا توڑے جگت جنجال، کوڑی کِریا دئے مٹائیا۔ ساچا سمرن گرمکھ پائے وِرا لال، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ لکھ چوراسی ہوئی بے حال، ہر کا سمرن ہتھ کسے نہ آئیا۔ نیتز روون شاہ کنگال، راج راجان دین دہائیا۔ پھل نہ دسے کسے ڈال، پت ڈالی نہ کھئے مہکائیا۔ جوٹھی جھوٹھی گھالن رہے گھال، ساچی گھال نہ کھئے وکھائیا۔ سب دے سرتے کوکے کال، ویلے آنت نہ کھئے سہائیا۔ ناتا جُڑیا جھوٹھا دھن مال، مایا ممتا موہ رکھائیا۔ بن ستگر پورے کھئے نہ کرے پرتپال، ساچا سمرن نہ دئے بنائیا۔ سمرت سمرت سمرت ہوئے نہال، جس جن اپنا درس وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے دئے سمجھائیا۔ سمرو سمر سمر سکھ پاؤ۔ تن کلش من ماہے مٹاؤ، ہوئے سنسا روگ چکاؤ۔ گھر پریم ایکا پاؤ۔ دو جے در نہ منگن جاؤ۔

نرویر پُرکھ نِراکار آد جُگاد اجوئی ریت درد دُکھ بھجن سیس جگدیش اک جھکاؤ۔ رام نام جہوا رسنا رس پُرکھ ابناشی دیوے ہس ہس، ہر کا مندر اک دھیواؤ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا در، در گھر ساچا اک جناؤ۔ ساچا امرت ہر ہر بان، سمرت نام دھیالیا۔ ایتھے اوتھے چُکے کان، دو جہان ہونے سہائیا۔ ایک دیوے ست بان، ہرجن ساچے لے چڑھائیا۔ وشن برہما شو ویکھے مار دھیان، نیتر لوچن نین اٹھائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ گنوتنا دیوے گن ندھان، ایک نام وست امولک آپ ورتائیا۔ جُگا جُگنتر سنت سہیلے لے پچھان، بھگتن ویکھے تھاون تھائیا۔ گُرمکھ میلا چتر سُبجان، چاترک ترکھا دئے بُجھائیا۔ گُرسکھا چُکائے جم کی کان، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ایک سرن ہر بھگوان، دوسر اور نہ کھئے چترائیا۔ لکھ چوراسی رسنا جہوا سارے گان، گا گا تھکی سرب لوکائیا۔ بن ستگر پورے نہ دیوے کھئے برہم گیان، آتم تاک نہ کھئے کھلائییا۔ نرمل جوت نہ جگے مہان، جوتی نور نہ کھئے رُشنائیا۔ سُن سُن راگ تھکے کان، انحد ناد نہ کھئے وجائیا۔ ہر کا سمرن نہ سکے کھئے پچھان، جگت نیتر نظر نہ آئییا۔ جس جن اُپر ہونے آپ مہربان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سمرن جھولی پائیا۔ ساچا سمرن جھولی رکھ، ہرجن جھولی آپ بھرائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے راہ چلائیندا۔ آپے نرگن ہو پرتکھ، سرگن میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی نالوں کرے وکھ، جس جن اپنا نام چپائیندا۔ آد آنت لے رکھ، سکلا سنگ نبھائیندا۔ جن بھگتاں کُدا آیا پکھ، ایک نام ونڈ ونڈائیندا۔ اتم لہنا دینا چُکائے سیاں ساڈھے تِن تِن ہتھ، آون جاون پھند کٹائیندا۔ شبد جنائے مہا اکتھ، کتھنی کتھ نہ کھئے وکھائیندا۔ جس جن چڑھائے نام رتھ، پار کنارہ آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منتر آپ درڑائیندا۔ ساچا منتر نمو گردیوست، وست رُپ نہ کھئے وٹائیا۔ ایک مندر ایک اندر ایک وار دیوے گھت، اتوٹ اٹٹ آپ رکھائیا۔ ناڑ بہتر نہ ایلے رت، ساتک ست آپ کرائیا۔ ست سنتوکھ دیوے دھیرج جت، کام کرودھ نہ ہونے ہلکائیا۔ چرن کول بندھائے اپنے نت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ بیج بیجے ساچے وت، امرت پھل آپ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام رہیا سمجھائیا۔ ایک نام ڈونگھا ساگر، جیو جنت بھو کھئے نہ پائیندا۔ پنج تت رکھیا کایا گاگر، ساچے مندر آپ ٹکائیندا۔ گُرمکھ وِرا بنے سوڈاگر، جس جن اپنا ونج کرائیندا۔ کرے کھیل کرتا کریم قادر، قُدرت اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا سِمرن اک رکھائیندا۔ ساچا سِمرن آد جُگاد، ہر سَتگر ونڈ ونڈائیا۔ بھگتن دیوے ساچی داد، دھرو پربلا د رہے جس گائیا۔ شبد اگتی وجے ناد، تریا ناد آپ سُنائیا۔ اپنی دُھن اپنے وچوں کاڈھ، برہما دئے سُنائیا۔ لیکھا جانے بودھ آگادھ، چار وید بھیو نہ آئیا۔ پُران اٹھاراں رہے وساد، ہر کا لیکھ نہ لیکھا جائیا۔ شاستر سِمرت کرن فریاد، الکھ آگوچر اکم اتھاہ بے پرواہ شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ گیتا گیان اٹھاراں دھیائے کرے یاد، ایک ارجن ہری ہر آپ سمجھائیا۔ سِمرت ویکھے واد وواد، سِمرن ایک ات جنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ لاپے نقاب، پردہ کھئے رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل حق جناب، مقامے حق روپ دھرائیا۔ پروردگار دیوے داد، نور الہی نور چمکائیا۔ سنگ محمد کرے لاڈ، چار یاری میل ملائیا۔ ایک نام خدائی وکھائے واحد، ساچا سِمرن دئے جنائیا۔ کلمہ کلام سچ امام سُنائے یاد، یاد سِمر آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک سِمرن اپنا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ایک سِمرن ست نام، نانک نرگن پایا۔ اک پیالہ پیتا جام، مدھر رس آپ وکھایا۔ اک سُنیا سچ پیغام، لکھ چوراسی آپ سُنایا۔ ایک ویکھیا ہر گرام، سچکھنڈ دوارا سوہا پایا۔ لوک مات ہو پردھان، نو کھنڈ پرتھی ویکھ وکھایا۔ سرب جیاں دا اک بھگوان، کھتری براہمن شوڈر ویش آپ سمجھایا۔ آتم برہم اک گیان، دوجی ودیا نہ کھئے پڑھایا۔ ایک جوتی نور مہان، گوبند میلا سہج سُبھایا۔ پنچم میتا سچ نشان، سچ نشانہ ہتھ اٹھایا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنگاں ویکھے مار دھیان، امرت آتم جام پیایا۔ ایک سِمرن پُرکھ اکال، آپ بنائے دین دیال، دوجی ونڈ نہ کھئے ونڈایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا سِمرن اپنے ہتھ رکھایا۔ سِمرن سِمرن سِمر سِمر سِمر سکھ پائے، ایک نام انمول۔ بن رسنا جہوا گائے، نش اکھر اندر بول۔ جیو جگت نہ کدے سُنائے، ہر کا نام سدا اڈول۔ گر در گر گھر سدا سد مل مل گائے، کایا اندر جائے مؤل۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے اُپر دھول۔ سِمر سِمر سکھ پاون، سہج سکھ گر میت۔ ہر جن ساچا ویکھ وکھاونا، ہر ہر بیٹھا اک اتیت۔ کایا مندر بنک سہاونا، ہوتے پت پتیت۔ نر ہر نرائن ایک گاونا، سد سے دھام انڈیٹھ۔ بن گر نیتر دس کیسے نہ آونا، آد جُگادی چلی ریت۔ سَتگر پورے پردہ لاپونا، گھر مندر وکھائے سچ مسیت۔ شبد انادی ناد وجاونا، انحد گائے اپنا گیت۔ سرتی شبدی میل ملاونا، اک جنائے سچ پریت۔ کایا بنک آپ سہاونا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سِمرت دیوے نام انڈیٹھ۔ سِمر سِمر سکھ

پاوو جن، دهن دهن جنیدی مائیا۔ ہر کا سمرن بیڑا دیوے بٹھ، شوہ دریائے نہ کھئے رڑھائیا۔ ہر سمرن رائے دھرم نہ دیوے ڈن، چتر گپت نہ حساب وکھائیا۔ ہر سمرن اگنی تت نہ جلے تن، ترے گن لیکھا رہے نہ رائیا۔ ہر سمرن بھانڈا بہرم بھو دیوے بہن، بھہ بھیانک ہوئے سہائیا۔ ہر سمرن کرے پرکاش اندھیرے اندھ، جوتی نور رُشنائیا۔ ہر سمرن ڈھائے دئی دوتی جھوٹھی کندھ، سریشٹ سبائی ایکارو پ وکھائیا۔ ہر سمرن اُچائے پرمانند، نجاند وجے ودھائیا۔ ہر سمرن رسنا تے جھوٹھا گند، بن ہر نامے پھل نہ کھئے کھائیا۔ ہر سمرن سدا پُتیت جن، پتت پاپی لے ترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سمرت ایکاروٹ وکھائیا۔ ایکاروٹ ایکاروٹا، ایکاروٹا گھر سہائیندا۔ ایکاروٹا ہر پائے حصہ، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ جگت ترسنا میٹے ترکھا، آسا منسا پور کرائیندا۔ جس جن سمرن پائے لیکھا، دوسر در نہ منگن جائیندا۔ گرمکھ ورا لیکھے ساچی سکھا، لکھ چوراسی جیو سرب کرائیندا۔ ہر کا سمرن ڈاڈا تکھا، تکھی دھار بنائیندا۔ نہ کوئی ویکھے وڈا نکا، بردھ بال نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے آپ اٹھائیندا۔ گرمکھ اٹھ سمرو نام، سمرن ویلا آئیا۔ کایا ماٹی کیسے نہ کام، جھوٹھی کایا پوج پُجائیا۔ مدرا پی پی تھکا جام، امرت رس نہ کھئے چکھائیا۔ بھوگی بھوگ بھوگیا کام، کامن ترسن نہ کھئے گوائیا۔ گھر ملیا نہ گھنٹیا شام، بنسری نام نہ کیسے وجائیا۔ سرتی سینتا نہ پایا رام، بن بن بیٹھی دئے ڈہائیا۔ من ہنکاری راون بنیا وچ جوان، اپنا بل رہیا وکھائیا۔ بن ہر کے سمرن دوسر اور نہ کھئے بان، جو لنکا گڑھ دئے ترائیا۔ اپنی سوانی آپے لے پچھان، سمند ساگر کھائی پار کرائیا۔ جس جن دیوے اپنا نام، سمرن ساچا دئے سمجھائیا۔ بن ستگر پورے جیون کیسے نہ کام، لکھ چوراسی گیڑے وچ رکھائیا۔ کلجگ بھلے جیو نادان، ہر کا بھيو کھئے نہ پائیا۔ نو کھنڈ پرتمھی ہونا آنت ویران، جو دیسے دس نہ آئیا۔ اچ محلے بیٹھے چڑھ مکان، ایکاروٹا بھلیا رام ساچا ماہیا۔ ویسوا روپ پین کھان، جگت و بھچار رہے بندھائیا۔ مات پتر کرے دھیان، بھین بھیا رہی تکائیا۔ ایکاروٹا بھلیا سری بھگوان، ساچا مارگ نظر نہ آئیا۔ جس جن سمرن دیوے دان، سمرت اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکاروٹا نام آپ سمجھائیا۔ سمرو نام سگل کلیش جائے لتھ، ہر ستگر آپ مٹائیا۔ ایکاروٹا پوجا ایکاروٹا پائے، ایکاروٹا منتر دئے درڑائیا۔ اک کنارہ تیرتھ تاٹ، ایکاروٹا گھاٹ دئے وکھائیا۔ اک سناکے ساچی گاتھ، سو پُرکھ نرنجن آپ سناکے۔ ہنگ برہم چڑھائے اپنے راتھ، رتھ رتھوایی

سیو کھائیا۔ لیکھا جانے ترے لوکی ناتھ، چوڈاں لوک کھوج کھوجائیا۔ مات دھرائے تت آٹھ، اپ تیج وائے پرتمھی آکاش من مت بُدھ میل ملائیا۔ لہنا دینا چُکے ذات پات، جو جن رسنا رام وسائیا۔ ساچا رام غریب نہانیاں دیوے ساتھ، بیر بھیلنی اپنے مُکھ پائیا۔ مُکند منوہر لکھی نرائن نتان نتانیاں دیوے ساتھ، بدر سُداما گلے لگائیا۔ پنچم لہنا چُکیا ماتھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس سمریا تِس اپنا میل ملائیا۔ سمرو رام ہری ہر نرائن، ہرجن ہر ہر آپ جنائیندا۔ درشن پیکھو اپنے نین، لوچن تیجا آپ گھلائییندا۔ چوٹھے گھر مل مل بہن، چوٹھا پد آپ سمجھائیندا۔ پنچم چُکے لین دین، حساب کِتاب نہ کھئے رکھائیندا۔ چھویں ملے ساک سبجن سین، ہر سگلا سنگ رکھائیندا۔ ستویں ست ستوادی آئے لین، جو جن ہر ہر نام دھیائیندا۔ سنت ستگر دھام اکٹھے بہن، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے مندر آپ چڑھائیندا۔ ساچا مندر اُچ اٹلا، رام راما ونڈ ونڈائیا۔ آد جُگادی بیٹھا اک اکلّا، سچ سینگھاسن آسن لائیا۔ شبد سندیش جن بھگتاں آپے گھلا، اپنا ناؤں دئے پرگٹائیا۔ پنج تت کایا چولے رلا، نرگن سرگن روپ دھرائیا۔ سرشٹ سبائی بھلائے کر کر ول چھلا، بیو ابھید نہ کھئے گھلائییا۔ گرُمکھاں سچ سینگھاسن ملا، آتم سیجا سوہیا پائیا۔ دیپک جوتی ایکا بلا، جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ در درویش آپے کھلا، در دربان روپ وٹائیا۔ جس جن پھڑایا اپنا نام پلا، دو جہان وچھڑ کدے نہ جائیا۔ کلجگ جیو اتم ہویا جھلا، وسریا ایکا ہر رگھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن دیوے ساچا ور، ایکا ور نام رکھائیا۔ رام نام پایا ور گھر، گھر گھر وچ وچ وڈھائیا۔ سمرت سمرت چُکیا ڈر، ڈر بھے نہ کھئے رکھائیا۔ میل ملایا پُرکھ نر، نر نرائن دیا کھائیا۔ بند کواڑا کھولیا در، گھر مندر بوجھ بوجھائیا۔ اپنے پوڑے جانا چڑھ، ساچا ڈنڈا ہتھ پھڑائیا۔ ادھ وچکار نہ جائے اڑ، جو ہر ہر نام دھیائیا۔ ستگر پورا حاضر حضورا کایا بنک ڈونگھی بھوری لئے پھڑ، آپ اپنا میل ملائیا۔ ناتا توڑے سیس دھڑ، جگدیش دیا کھائیا۔ برہم پاربرہم جائے رل، جوتی جاتا ایکا رنگ سہائیا۔ ایکا سمرن آئے کم، دوسر وست سنگ کھئے نہ جائیا۔ کلجگ جیو ویلا اتم من، سویاں زین رہی وپائیا۔ ناتا تھے اتم چھپری چھن، جگت مندر نہ کھئے سہائیا۔ جوٹھا جھوٹھا دسے دھن دھن، نار سہاگن کنت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ گر کا شبد سُن لے کت، ایکا راگ رہیا جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ بیڑا آپ چلائییا۔ جُگ

جُگ بیڑا آپ چلائیندا، سَتجگ تریتا دواپر دھار۔ کلجگ اتم روپ وٹائیندا، نہکلنکا نورُ اجیار۔ شبد ڈنکا اک وجائیندا، سرشٹ سبائی کرے خبردار۔ راؤ رنگاں آپ جگائیندا، شاہ سلطانا دئے ہلار۔ سویا کھئے رہن نہ پائیندا، نرگن سرگن لے اوتار۔ کال مہاکال اپنے نال رکھائیندا، حکمی حکم کرے ورتار۔ وشن برہما شو آپ جگائیندا، کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند دئے آدھار۔ لوک مات ویکھ وکھائیندا، ڈونگھا ساگر بھوری خار۔ لکھ چوراسی کھیل کھلائییندا، اندج جیرج اُتہج سینج کرم لئے وچار۔ کاغد قلم نہ لیکھ لکھائیندا، سمندر مس بناسپت کرے نہ کھئے کار۔ چوڈاں بھار نہ ونڈ وٹائیندا، چوڈاں طبقات مارے مارے۔ ایک کھنڈا نام ہتھ اُٹھائیندا، تکھی رکھے دھار۔ برہمنڈاں آپ چمکائیندا، دو جہاناں ہو اجیار۔ گگن پاتالاں ویکھ وکھائیندا، پرتھی آکاش ویکھے اکھاڑ۔ گرمکھ ورلے آپ ترائیندا، جس جن دیوے نام آدھار۔ سمر سمر ورا لا سکھ پائیندا، جس پردے وسے آپ نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ویس ہر، ہرجن ساچے لئے پھڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، اپنا اکھڑ آپے پڑھ، اپنی ودیا آپ جنائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی کرنی آپے کر، نرگن سرگن نرگن سچکھنڈ نواسی سچ سنگھاسن بیٹھا چڑھ، پُرکھ ابناشی اپنا روپ دھرائیندا۔

★ ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی صاحب سنگھ رسال سنگھ دے گرہ مناوڑ جموں ★

سَتجگ تریتا دواپر اُتیا پار، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ جگا جگنتر کھیل اپار، نرگن سرگن روپ دھرائیا۔ گر گر لے مات اوتار، لکھ چوراسی جیواں جنتاں ایک منتر نام درڑائیا۔ کلجگ اتم کھیل اپار، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ پنج تت کایا چولا کر پسار، سنگھ شیر ناؤں رکھائیا۔ اتم ناتا توڑ سرب سنسار، جوتی جوت جوت ملائیا۔ سچکھنڈ نواسی ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، سچ سنگھاسن آسن سوبھا پائیا۔ اک اکلّا اگم اپار، الکھ اگوچر اگم اتہاہ بے پرواہ بے انت ٹھاکر سوامی نہکرمی اپنا کرم کھائیا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ایکنکارا ہر نرنکارا، اپنا مندر آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، روپ انوپ

وٹائیندا۔ سینگھ شیر پنج تت مکانا، کلجگ اتم میٹ مٹائیندا۔ نرگن گھر نرگن ہو پردھانا، نرگن اپنے رنگ سمائیندا۔ پاربرہم پُرکھ سُلطانا، شاہ پاتشاہ اپنا کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے دو جہانا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گگن پاتالاں زمیں اسماناں اُتبھج سینج ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹائے ہر کرتارا، رُپ انُپ وٹائیا۔ شیر سینگھ ہر کا ناؤں وڈ بلکارا، سینگھ شیر ہر آپ اکھوائیا۔ رُپ رنگ ریکھ نہ دسے وچ سنسارا، تتوت نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بل آپ دھرائیا۔ شاہ پاتشاہ ہر ساچا شیر، سینگھ اپنا رُپ دھرائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر لکھ چُوراسی رہیا گھیر، ساچا گھیرا ایک پائیندا۔ گر گوبند رُپ ہر شبد دلیر، شبد گوبند رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا بھیو آپ چُکائیندا۔ ہر کا شبد گوبند دھار، گوبند شبد آپ بنائیا۔ نانک نرگن پائے سار، نرُور پُرکھ اک صلاحیا۔ اجونی رست کر پیار، انہو پرکاش دھرائیا۔ ایک جوتی نو نو دوار، نو نو لیکھا دئے چُکائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ہو اُجیار، ایک ڈنکا شبد وجائیا۔ ایک سٹ کرے وچار، نام ست ویکھ وکھائیا۔ دس دس رُپ آپ کرتار، اپنا بھیو دئے کھلائییا۔ پُرکھ اکالا دین دیا لا بہگت بھگوت پائے سار، دُشٹ دمن دئے وڈیائیا۔ ہیمن کُنٹ نرکار ساکار لئے اُٹھال، بال انجانا آپ سمجھائیا۔ پُوت سپوتا بن دلال، گجری وکھائے ایک لال، تیغ بہادر دئے وڈیائیا۔ آتم آتر جوت مثال، بے مثال آپ جگائیا۔ پتا بنیا آپ کِرپال، تتو گن رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پنج تت کایا اندر وڑ، اپنا رُپ آپ پرگٹائیا۔ پنج تت کایا چولا گر گوبند، سو پُرکھ نرنجن آپ ہنڈھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن میٹے سگلی چند، ایکنکارا کھیل کھلائیندا۔ آد نرنجن جوت جگائے ساچا چند، گجری چند آپ وڈیائیندا۔ ابناشی کرتا آپ بنائے اپنی بند، سری بھگوان گود اُٹھائیندا۔ پاربرہم سدا بخشند، اپنی بخشش آپ کرائیندا۔ داتا دانی گئی گھند، گھر گمبھیر پنج تت کایا ویکھ سریر، اندر مندر اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گوبند میلا میل ملائیندا۔ گوبند میلا ہر نرنکارا، ایک دو جا بھیو چُکائیا۔ پتا پُوت اک آدھارا، پُوت سپوتا گود اُٹھائیا۔ ایک جام ایک نام ایک امرت ٹھنڈا ٹھارا، بھر پیالہ آپ پیائیا۔ ایک در اک دربارا، اک گھر بارا رہیا وکھائیا۔ ساچے تخت بے سچی سرکارا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ شبد اگتی بول جیکارا، ایک وار دئے سُنائیا۔ تیرا میرا سنگ نیارا، لکھ چُوراسی

ویکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر چیلاروپ دھرائیا۔ چیلارو کھیل اولا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ گوبند میلا اک اکلا، دس کیسے نہ آئیندا۔ سرگن اندر نرگن پھڑیا پلا، نرگن سرگن اپنے رنگ سائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، گوبند کھیڑا آپ سہائیندا۔ سچ سندیش ایکاکھلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ رنگ رنگائے ہر کرتارا، ایکاکھ رنگ مجیٹھ چڑھائیا۔ اتر نہ جائے وچ سنسارا، اندیٹھ ریت چلائیا۔ ٹھانڈا سیت ست دربارا، سچکھنڈ دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گوبند گر لیکھا دھر، دھر لیکھا آپ جنائیا۔ دھر دھر لیکھ سری بھگوانا، گر گوبند آپ جنائیندا۔ کھیلے کھیل وچ جہانا، دو جہانی کھیل کھلائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان، شاہ سلطان کر پروانہ، ایکاکھ در وکھائیندا۔ امرت آتم پینا کھانا، سچا کھنڈا نام پھرانا، ایکاکھ رسیا رس وکھائیندا۔ اندر مندر انحد گانا، دھر دا نادی ناد وجانا، برہم ناد آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گوبند ایکاکھ سمجھائیندا۔ ایکاکھ گوبند، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ لیکھا جانے سرشٹ ہند، ہند سرشٹ روپ دھرائیا۔ گر مکھ بنائے اپنی ہند، پنچم میلا سہج سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر کھیل کھلایا، گوبند ڈنکا اک وجائیندا۔ فتح جیکارا اک لگایا، واہ واہ گرو آپ سنائیندا۔ پُرکھ اکال اک سمجھایا، سرشٹ سبائی بوجھ بھجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر گر کھیل آپ کھلائیندا۔ گر گر کھیل کھلایا، پُری اند وچی ودھائیا۔ اتم لیکھا دئے چکایا، سرسا پار کرائیا۔ گڑھی چمکور ڈیرہ لایا، دھر فرمانا آپ جنائیا۔ سولان ستھر دئے سوایا، سچ سندیشہ اک جنائیا۔ یارڑا ستھر مات ہنڈھایا، تیرے در وچے ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا، آد جگاد ہونے سہائیا۔ پوت سپوت گود بہایا، ایکاکھ رنگ ربیا رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکاکھ دئے پڑھائیا۔ ایکاکھ سری بھگونت، گر گوبند آپ جنائیندا۔ تیرا ناؤں ساچا منت، لکھ چوراسی آپ سمجھائیندا۔ تیرا روپ تیرا کنت، تیری سیج ہنڈھائیندا۔ تیرا چولا اک بسنت، پاربرہم آپ رکھائیندا۔ کلجگ تیرا ویکھے آنت، روپ انوپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیش اک سنائیندا۔ سچ سندیشہ ہر سنایا، گر گوبند دئے وڈیائیا۔ تیری سولان ستھر اپنے لیکھے لایا، لیکھا لیکھا بھل کدے نہ جائیا۔ کلجگ

اتم ویکھ وکھایا، تیرا ناؤں کرے رُشنائیا۔ تیرے نگر ڈیرہ لایا، سمبل وجے ودھائیا۔ تیرا روپ شبدی لئے بنایا، دو جی وار جے نہ کھئے مائیا۔
 پُرکھ اکال تیرے سر ہتھ ٹکایا، سمرتھ دئے گواہیا۔ ستگر پورا مات گریہ وچ کدے نہ آیا، جنم مرن کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو دئے جنائیا۔ گر گوبند سُن سنڈیش، ہر ہر سیس جھکایا۔ تُوں داتا دانی نر نریش، آد آنت تیری ودیایا۔
 کوٹن کوٹ تیرے در کھڑے وشن برہما مہیش، بیٹھے سیس جھکایا۔ تیری مہا گائے سہنسر مُکھ شیش، دو سہنسر جہوا ہلایا۔ ست پُرکھ
 نرنجن تیرے در سدا آدیس، تیرا آنت کیسے نہ پایا۔ کون تیرا ویلا کون رنگ میں لوں ویکھ، کون تھان دئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، اپنا میل لائے ملایا۔ پُرکھ ابناش سُنائیندا، گر گوبند کر دھیان۔ ساڈھے تِن ہتھ مندر اک بنائیندا، تیرا نام جھلئے سچ
 نشان۔ شبدی تیرا ڈنک وجائیندا، شبد روپ نوجوان۔ اپنا نام تیرا کھنڈا مات چمکائیندا، نہ کوئی گھڑے لوہار ترکھان۔ پُرکھ اکال تیرا
 سنگ نبھائیندا، سنگھ شیر بکے وچ جنگل جوہ بیابان۔ لکھ چوراسی آپ ڈرائیندا، میٹ مٹائے راج راجان۔ شاہ سلطاناں خاک ملائیندا،
 گوبند سورا بنے اک حکمران۔ گوبند روپ نظر کیسے نہ آئیندا، گر مُکھ ورا کرے پہچان۔ روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا، کلجگ اتم لکھ
 چوراسی ہوئی حیران۔ لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا، چارے وید پُران اٹھاراں شاستر سمرت انجیل قرآنا دسے نہ کھئے نشان۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، گوبند سورا ایک شبد اٹھائے بلی بلوان۔ ہر شبد سوربیر سلطانا، گوبند روپ وٹایا۔ گوبند مہابلی نوجوانا، نہ
 مرے نہ جائیا۔ ایک چلہ پھڑے تیر کمانا، تکھی مُکھی دھار رکھائیا۔ مارے مار دو جہانا، وشن برہما شوپئے دہائیا۔ کروڑ تیتیس سرب
 گرلانا، سُرپت راجا اند نیتر نیناں نیر وہائیا۔ کلجگ آنت کرے ویرانہ، نرگن جوت ہر رُشنائیا۔ نہکلنک رکھے ناؤں سری بھگوانا، بھگون
 اپنا بھیو چُکائیا۔ گوبند مرد مرد مردانہ، سچ مردانگی دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گوبند سورا میل ہر، دو جا
 اور نہ کھئے وکھائیا۔ دو جا اور نہ کوئی دوآ، اک اکلا کھیل کھلاییندا۔ گوبند گوبند جیہا ہویا، گوبند گوبند وچ سمائیندا۔ نہ جنے نہ کدے
 موآ، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ آلس نندرا وچ کدے نہ سویا، سو گر گوبند ناؤں دھرائیندا۔ کلجگ اتم لے کے آیا ڈھوآ، لکھ چوراسی آپ
 اٹھائیندا۔ نانک بیچ ایک بویا، چار ورنان میل ملائیندا۔ دُرمت میل سب دی دھویا، جو جن رسنا جہوا گائیندا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوبند گوبند آپ ملائیندا۔ گوبند آیا لوک مات جگ، نیتز نظر کیسے نہ آئیا۔ پٹنے والا وسے اُپر شاہ رگ، نوّ
دوارے پندھ مُکائیا۔ اٹھے پہر جوت رہی جگ، اندھ اندھیر چُکائیا۔ کلجُگ جیو بنے کُگ، ہر کا نام آتم رس نہ کھئے کھائیا۔ ترے گن آگنی
رہے مکھ، پنج تت کایا ہوئی ہلکائیا۔ گر گوبند کولوں ہو کے بیٹھے ادّ، گھر ملے نہ ساچا ماہیا۔ گر گوبند گُرسکھاں سدا سدا لڈائے لادّ،
آپ اپنی گود بہائیا۔ پٹنے والا جس جن رکھیا یاد، تِس میلے سہج سُبھائیا۔ آد جُگاد گر شبد سُنے فریاد، شبدی گر پنج تت کایا چولا
جگت مات ہنڈھائیا۔ گر کا ناؤں آگنی ناد، گوبند تار ستار نہ کھئے بلائیا۔ گوبند وسے سدا برہماد، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پٹنے والا دئے سمجھائیا۔ پٹنے والا کلخی دھر، کل کلکی اوتار اکھوائیندا۔ پُرکھ ابناشی لیا ور، گھر ساچا میل
ملائیندا۔ روپ نہ کھئے ناری نر، نر نرائن جوت دھرائیندا۔ سچ محلے بیٹھا چڑھ، تخت نواسی ساچے تخت آسن لائیندا۔ شیر روپ ہو نہ
جائے ڈر، سینگھ اپنی بھیک وکھائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ گر گوبند وسے گھر گھر، کایا کھیڑا آسن لائیندا۔ جو
جن جینودیاں ہی جائے مر، تِس گر اپنا بندھن پائیندا۔ بجر کپائی کھول کواڑ، اپنا مندر آپ وکھائیندا۔ راتیں سُنّیاں درس دیکھائے آگے کھڑ،
آلس نندرا آپ مٹائیندا۔ کلخی توڑا سیس جگدیش ساچے دھر، نیلا نیلی دھاروں پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
گوبند اپنا روپ رکھائیندا۔ گوبند رنگ رنگ گر گوبند، گوبند گوبند میل ملائیا۔ گوبند داتا گنی گہند، گوبند گہر گمبھیر سہائیا۔ گوبند
میٹے سگلی چند، گوبند ایک رنگ رنگائیا۔ گوبند کرائے اپنی نند، نندک نندیا مُکھ صلاحیا۔ جس جن ہوئے آپ بخشند، امرت دھارا ساگر
سندھ آپ چوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ پٹنے والا شاہ سُلطانا، ایک گر اکھوائیندا۔ لکھ
چوڑاسی ویکھے مار دھیانا، بچیا کھئے رین نہ پائیندا۔ سچکھنڈ جھلائے دھرم نشانہ، ادھرم روپ نہ کھئے بنائیندا۔ سچ سندیشہ دُھر فرمانا،
اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا۔ ہرجن ساچے سُنّائے ساچا گانا، ناد انادی ناد وجائیندا۔ انحد شبد کھیل مہانا، انہت اپنا بھیو چُکائیندا۔ آتم سیجا
کر پروانا، ساچا بنک سہائیندا۔ سرگن اندر نرگن ہو پردھانا، گوبند اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پٹنے
والا ساچا ماہی، گھٹ گھٹ اندر بیٹھا سیج وچھائی، گر مُکھ ورلے نظری آئی، دوسر دِس کیسے نہ آئیندا۔ نہ دیسے نہ دیکھیا، دیکھنہارا

گوپال۔ گر گوبند تیری کوئی کیا کرے پریکھیا، تیرا کھیل بے مثال۔ گرسکھاں کولوں منگی بھکھیا، پنج پیارے بنائے دلال۔ ایک رنگ رنگیا ہست کیٹیا، اک وکھائی سچی دھرمسال۔ امرت جام پیائیں انڈیٹھیا، پریم پتاسا دیویں ڈال۔ ہونے سرور ایک وار پیتیاں، آتم اندر وکھائیں ساچا لال۔ کلجگ اتم تیری اچرج ریتیا، شبدي روپ گر گوبند ملے وڈیائی گجری لال۔ در ٹھانڈے وسیں سیتیا، سچکھنڈ سچی دھرمسال۔ پنت پاپی کریں پُنتیا، جس جن دیویں درس دکھال۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوبند وسے ایک گھر، اپنی گھالن ساچی گھال۔

خیاں غریبی ٹھا کر گھر، ہر ٹھا کر سچ سمجھائیندا۔ نون سو اکھر ویس کر، ہر کنت میل ملائیندا۔ آون جاون چکے ڈر، نہ ہونے اور نہ کئے رکھائیندا۔ گرمکھ ناری ایک واری لے ور، کنت سہاگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کایا چولی رنگ جائے چڑھ، شبد لاری آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، خیاں غریبی اپنے روپ سمائیندا۔ خیاں غریبی ہر کا بہاؤ، ہر بھگتن جھولی پائیندا۔ ایک مارگ دسے سچا راہو، ہر منتر نام درڑائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چکائیندا۔ سدا سہیلا بنے پتا ماؤں، گرسکھ بال انجانے گود بہائیندا۔ اک اکیلا سر دیوے ٹھنڈی چھاؤں، گوبند سورا سیو کھائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر کرے سچ نیاؤں، سچ عدالت آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، خیاں غریبی ویکھ وکھائیندا۔ خیاں غریبی ڈونگھا ساگر، ہاتھ کیسے نہ آئیا۔ جس جن نرم کرم کرے اجاگر، تس جن خیاں غریبی دئے سمجھائیا۔ امرت جام پیائے کایا گاگر، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ کرے مہر ہر کرتا قادر، کریم رحیم سچی سرنائیا۔ خیاں غریبی بندائی گر تیغ بہادر، سپس جگدیش بھیٹ چڑھائیا۔ صدق صبوری رکھیا صابر، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ پارہم پت پریشور دیوے آدر، جس جن خیاں غریبی اک ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، یاچک ایک دان جھولی پائیا۔ خیاں غریبی گر چرن دیو، دیو ایشٹ آتما میل ملائیندا۔ الکھ اگوچر ابھید ابھیو، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ امرت رس دیوے میو، پھل امرت آپ کھوائیندا۔ گرسکھ خیاں غریبی ہر ستگر سیو، بن ستگر پار نہ کئے کرائیندا۔ بن ہر نامے کیسے نہ کم رسنا

جہو، رسنا رس کم کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے آم ور، خیاں غریبی اک سیکھائیندا۔ خیاں غریبی سیکھیا سیکھ، گرُمکھ لے وڈیائیا۔ جنم جنم دی مٹے ترکہ، ترسنا ترپت آپ کرائیا۔ کسے ہتھ نہ آوے مَن رکھ، جپی تپی ہٹھی ستی رہے کُرائیا۔ کسے نیتر جگت نہ آوے دس، چاروں کُنٹ نین اُٹھائیا۔ چار جُگ گرُمکھاں ونڈایا حص، ساچا حصہ اک رکھائیا۔ سو صاحب ستگر دیوے تس، جس دُھر مستک لیکھ لیکھائیا۔ اپنا نام پڑھائے اکھَر نش، نش اکھَر کرے پڑھائیا۔ ست سرُپی آئے دس، سوچھ سرُپی روپ دھرائیا۔ ہرجن لیکھا آپ لیکھ، پورب لیکھا لیکھ لائیا۔ سرشٹ سبائی جانو متھ، تھر کئے رہن نہ پائیا۔ ستگر پورا دیوے کدے نہ پٹھ، جو جن رہے سرنائیا۔ دو جہاناں بنے کھیوٹ کھیٹ، بھو ساگر لے ترائیا۔ شبد دوشالے لے لپیٹ، پریم پٹولا اُپر پائیا۔ گرسکھ تیرا چڑیاں چُکن نہ کایا کھیت، پُھل پُھلواڑی آپ مہکائیا۔ گر ستگر پورا گوہند گرسکھاں سنگ کرے ہیت، نت نوت بُھل نہ جائیا۔ گرسکھ بھوے چیتن چیت، چیتن چت خیاں غریبی دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا رنگ دے رنگائیا۔ خیاں غریبی گر گر چرن، مستک دھوڑی ٹکا لایا۔ نیتر کھولے ہرن پھرن، دُھر دا لیکھا دے چُکایا۔ ناتا تے جنم مرن، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ کرپا کرے ہر کرنی کرن، کرتا پُرکھ دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لے ملایا۔ خیاں غریبی گر گر میلا، گر ستگر دے وڈیائیا۔ چاکر چاکری چاکر لیکھ لائے گر گر چیلا، چیلا گر روپ وٹائیا۔ ستگر ساجن سجن سہیلا، میت مُرارا اک اکھوائیا۔ سدا سدا سد سے نویلا، اندٹھڑا دھام آپ سہائیا۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، تھت وار نہ کوئی وکھائیا۔ کلجگ اتم پاربرہم پرہ آپے کھیلا، گوہند شبد روپ وٹائیا۔ جن بھگتاں لکھ چوراسی کٹے دھرم رائے دی جیلا، سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے دے بہائیا۔ نون سو اکھَر خیاں غریبی سیکھن ایکا ویلا، دوجی سطر پڑھن کتے نہ جائیا۔ پُرکھ نرنجن شیر سنگھ ہو ہو بکے وچ کلجگ جنگل جوہ اُجاڑ بیلا، گوہند کھنڈا تیر کمان ہتھ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا رنگ آپے رہیا وکھائیا۔ دھن کھائی بھگت جن، جن ہر ہر سجن پایا۔ دھن کھائی سنت جن، جس ستگر میل ملایا۔ دھن کھائی بھگت جن، جن من کا بھو چُکایا۔ دھن کھائی بھگت جن، جن سنسا روگ مٹایا۔ دو جہاناں وچولا آپے بن، پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا۔ گوہند

بیڑا دیوے بٹھ، منجھدھار پار کرایا۔ ساچے گھر بہائے نہ کوئی چھپر چھن، سورج چند نہ کوئی چڑھایا۔ سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا آپ اپنے گرمکھ ساچے لڑائے بٹھ، پلّو ایک نام بھڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں کہے دھن وڈیائی، جس ملیا ہر رگھرائی، جگت و سری دات پرائی، پُرکھ پُرکھوتم ایک پایا۔ واک بھوکھت سچ سنڈیشہ، لہنا دینا دئے چُکائیا۔ لہنا دینا چُکائے برہما وشن مہیشا، سُریت راجا اند رہن نہ پائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی چُکے لیکھا، ست دیپ دین دُہائیا۔ لکھ چوراسی چلے نہ کوئی پیشا، شاہ سلطان خاک ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔

★ ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی فرنگی رام دے گھر پنڈ جھنڈے جموں ★

نرگن جگ جگ روپ وٹائیندا، سرگن اپنا ویس کرا۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا، جیو جنت ہر گھٹ تھان۔ ایک دو جا اکھڑ پڑھائیندا، رام نام درڑا۔ پنج تت کایا چولا بھاگ لگائیندا، جوت زرنجن ڈگمگا۔ انحد شبد ناد و جائیندا، ڈونگھی بھوری کھیل کھلا۔ ساچا ساگر آپ بھرائیندا، امرت کول پھل دھرا۔ گرمکھ ورلے مات جگائیندا، بھگتن اپنی بوجھ بوجھا۔ نر ہر نرائن میل ملائیندا، میل ملاوا ایک تھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہ۔ جگ جگ ویس اولڑا، ہر ساچا آپ وٹائیا۔ جن بھگتن پھرائے پلڑا، رام نام پلے گنڈ بندھائیا۔ سچ سنڈیش ایک گھلڑا، جگا جگنتر ناد سنائیا۔ برہم پاربرہم آپے رلڑا، ایش جیو روپ وٹائیا۔ سچ سینگھاسن ایک ملڑا، آتم سیجا آپ سہائیا۔ پنج تت وسائے کایا محلڑا، گھر گھر وچ بنت بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس کرائیا۔ جگ جگ کھیل ہر بھگتن میتا، ایک بھگتی بھگت درڑائیندا۔ ہر کا نام وکھائے ٹھنڈا سیتا، گھر مندر آپ ٹکائیندا۔ پت پاپی کرے پُنیتا، رسنا جہوا جو جن گائیندا۔ ایک رنگ وکھائے ہست کیتا، اوچ نیچ نہ کوئی وکھائیندا۔ امرت رس دیوے میٹھا، امیوں رس پیالہ آپ پیائیندا۔ سدا سہیلا وسے چیتا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ایک اکھڑ مان رکھائے اٹھاراں دھیائے گیتا، ایک بھگت بھگونت میل ملائیندا۔ جگا جگنتر آپ چلائے اپنی ریتا، ویس انیک آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک

ہر، الکہ اگم اپنی کھیل کھلائیندا۔ الکہ اگم ہر ہر دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو اُجیار، نراکار اپنا کھیل کھلائیا۔ ایکنکارا وسے دھام نیار، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ایکا نُوں کرے ژشنائیا۔ سیری بھگوان کھول کواڑ، ساچے مندر بیٹھ سچی سرکار، سچ سینگھاسن آسن لائیا۔ ابناشی کرتا وسنہارا ٹھانڈے دربار، آد جگاد جگا جگنتر نہ مرے نہ جائیا۔ پاربرہم پرہہ پاوے سار، برہم ویتا کرے تیار، لکھ چوراسی لیکھا آپ لکھائیا۔ وشنوں کھیوٹ کھیٹا ہو اُجیار، شنکر آتم بٹھے دھار، سب دا بیڑا آپ اُٹھائیا۔ ستجگ تریتا ہو اُجیار، دواپر جانے اپنی کار، قُدرت کرتا ویکھ وکھائیا۔ رام نام کر پَسار، جیواں جنتاں دئے آدھار، ساچے بھگتاں میل ملائیا۔ ہوے ہنگتا گڑھ توڑ ہنکار، دُشٹ ہنکاری دیوے مار، یوں سو اکھڑ اک سمجھائیا۔ مایا ممتا موہ چُکے سنسار، دُکھ دلدر دئے نوار، ہرکھ سوگ چنتا کوئی رہن نہ پائیا۔ کاگ رلے ہنسا ڈار، جس جن رام نام کیا پیار، گھر سوہے بنک دوار، سینتا سُرتی رام لئے بندھائیا۔ ایکا میلا ایکا وار، ناری کنت کنت بہتار، ساچی سیجا سستا پیر پَسار، گھر ملیا ساچا ماہیا۔ دُکھڑا دسے رووے زارو زار، مُکھڑا ہسے کر درس نرنکار، جگت وچھوڑا پنڈھ مُکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایش جیو جگت جگدیشر اپنا بندھن پائیا۔ جُگ جُگ کھیل ہر نرنکارا، لوک مات آپ کرائیندا۔ ایکا نام نام جیکارا، ترے بھون دھنی آپ لگائیندا۔ چوڈاں لوکاں دئے سہارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، وید کتیب سرب جس گائیندا۔ نرگن وسے سب توں باہرا، نراکار اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سجن سہیلا وچ سنسارا، ساکھیات جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ اپنا ناؤں دھر گر اوتارا، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ آپے کھولے بند کواڑا، بجر کپاٹی توڑ ٹرائیندا۔ پاوے سار ڈونگی غارا، سُکھمن ٹیڈھی بنک ویکھ وکھائیندا۔ امرت سروور ٹھانڈا ٹھارا، نج گھر رکھے وست ہر نرنکارا، ہرجن ورلے مات پبائیندا۔ آتم برہم برہم وچارا، پاربرہم پرہہ دئے سہارا، ایکا میلا ایکا رنگ، ایکا سیجا اک پلنگ، ایکا مندر آپ سہائیندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، آپے ویکھے ویکھنہارا، نیتر لوچن نین نہ کوئی کھلائیندا۔ بھگتن وکھائے اک دوارا، محل اٹل اُچ منارا، چہر چھن نہ کوئی چھہائیندا۔ سچکھنڈ نواسی وسے سچکھنڈ دوارا، رُوپ رنگ ریکھ توں وسے باہرا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک اِکلا ایکنکار، آد جگادی کر پَسار، لکھ چوراسی ویکھنہارا، وشن برہما شو پاوے سار، ترے گن اتیتا ٹھنڈا سینتا پنچم ناتا پُرکھ بدھاتا

لوک مات جوڑ جڑائیندا۔ جُگ جُگ ویس سِری بھگوان، لوک مات دھرائیندا۔ سَتجُگ ساچا کر پروان، وار اٹھاراں رُوپ وٹائیندا۔ تریتا رُوپ بلی بلوان، دوئے دوئے رنگ آپ رنگائیندا۔ دواپر لیکھا وچ جہان، پُرکھ ابناشی آپ لیکھائیندا۔ دُوآ ایکا دھر دھیان، وید ویاسا دئے گیان، کرشنا کابنا رتھ چلائیندا۔ بھگت بھگونت کرے پروان، بال انجانے ویکھے بال، غریب نہانے گلے لگائیندا۔ اتم سب نوں کھائے کال، مہاکال اپنا کھیل کھلائیندا۔ رتھ رتھواہی بنے وچ بیابان، مہاسارتھی ایکا رتھ چلائیندا۔ جُگ جُگ کھیل سِری بھگوان، چوڈاں ہٹاں ویکھے آپ مکان، گھر گھر مندر پھول پھولائیندا۔ کلجُگ اتم ہو مہربان، اپنا کھیل کھلائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پردھان، کالا سوسا تن پہنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا منتر رام نام درڑائیندا۔ ایکا منتر مقامے حق، ہر ساچا آپ جنائیا۔ لاشریک پروردگار اُچ محلے بیٹھا رہیا تگ، اپنا مارگ آپ لگائیا۔ سرب کلا ہر جو سمرتھ، مہا اکٹھنا اکٹھ آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام مات دھرائیا۔ ایکا نام حق جیکارا، جنت اپنی ویکھ وکھائیندا۔ لاشریک پروردگارا، نُور الہی جلوہ نُور آپ رکھائیندا۔ خالق خلق پاوے سارا، مخلوق ایکا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اکھّر مات دھرائیندا۔ ایکا اکھّر الف عالمین، اُلفت اپنی آپ جنائیا۔ ایکا دئے تعلیم تعظیم، طالب طالبا آپ پڑھائیا۔ اپنی شان رکھے عظیم، اعظم اپنا ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائیا۔ کلجُگ رانی اللہ، بسمل اپنا رُوپ دھرائیندا۔ وسنہارا اک اگلا، ویس انیک آپ وٹائیندا۔ نُور الہی سچ سندیش ایکا گھلا، کلمہ امام آپ پڑھائیندا۔ سنگ محمد چار یار پھڑائے پلا، ایکا ڈوری ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا رام ایکا نام ایکا دیوے سچ پیغام سچ سندیشہ آپ سُنائیندا۔ اک پیغام اک حدیث، ایکا ہر پڑھائیا۔ ایکا راگ تیس بتیس، رسنا جہوا اک سُنائیا۔ ایکا لیکھا جانے بیس اکیس، بیہو ابھید آپ گھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام دئے وڈیائیا۔ ایکا نام ہر کا ست، ست ستوادی آپ رکھائیندا۔ ایکا دیوے برہم مت، ساچی مت آپ جنائیندا۔ ایکا بیج بیجے ساچے وت، کایا کیاری سینچ ہری کرائیندا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، امرت میگھ آپ برسائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن آد جُگاد جُگا جُگنتر اک دُوچے کول رہے وس، ایکا بندھن اپنا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا منتر

نام درڑا، اپنا پردہ دئے اٹھا، سچ سمگری جھولی پا، ساچا ہون اک وکھائیندا۔ ساچا ہون آتم جوت، جوتی جوت لٹ لٹ جگائیا۔ دئی دویتی کڈھے کھوٹ، سچ سگندھی دئے پائیا۔ رام نام پائے اتوٹ، توٹ رہے نہ رائیا۔ آپے ویکھے چڑھکے چوٹ، اچی چوٹی بیٹھا آسن لائیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ کوئی رکھائیا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ، جن بھگتاں اندر ڈیرہ لائیا۔ اک نگارہ وجائے چوٹ، شبہ اگئی ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن اپنا نام بھجائیا۔ ایک نام سچا سُدھا کھر، ہر ساچا آپ اپائیندا۔ نانا توڑے کایا پاتھر، جھوٹھی ہاٹی ویکھ وکھائیندا۔ نیتر نیر ورو لے آتھر، نیناں نیر آپ درسائیندا۔ لیکھا جانے ڈونگھا ساگر، کایا گاگر پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک اپنا ناؤں سمجھائیندا۔ ایک ناؤں نانک دھار، نرگن مات چلائیا۔ چار ورنان کرے اک پیار، اوچ نیچ نہ کوئی وکھائیا۔ ایک گھر وسے راما کرشنا ہو اجیار، دوسر در نہ کوئی وڈیائیا۔ ایک موسیٰ عیسیٰ بنھے بیڑا وچ سنسار، ایک محمد رسیا اٹھائیا۔ ساقط نندک دُشٹ ڈراچار کرے خوار، ہرجن ساچے لے ترائیا۔ ایک جوتی دس اوتار، گوبند ایک ڈھولا گائیا۔ پُرکھ اکال سد کرے پرتپال، آد جگاد جگا جگنتر روپ انویا شاہو بھوپا ست سروپا آپ وٹائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کریا کھیل اگم اپار، بودھ گیان اک جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وسنہارا ساچے گھر، ساچے ناؤں دئے وڈیائیا۔ ساچا ناؤں ہر نرنکارا، ایک ایک رکھائیندا۔ جگ جگ لوک مات کر پسارا، ناد انادی ناد وجائیندا۔ کلجگ ویکھے کھیل نیارا، نو کھنڈ پرتھی ست دیپ چار ورن اٹھاراں برن ذات پات سرب گر لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ کلجگ اتم کالی دھار، چار گنٹ اندھیری چھائیا۔ کوئی کہے رام اوتار، کوئی کرشنا رہے منائیا۔ کوئی اشٹبھج کرے نمسکار، کوئی وشنوں سیس جھکائیا۔ کوئی برہما رسیا پکار، کوئی شنکر بھیٹ چڑھائیا۔ کوئی چتربھج بول جیکار، کوئی آد شکت منائیا۔ کوئی بھیروں کرے پیار، کوئی گورجاں راہ تکائیا۔ کوئی کہے عیسیٰ موسیٰ پیغمبر خدائی یار، خالق خلق وچ سمائیا۔ کوئی کہے سنگ محمد چار یار، سب دا بیڑا پار کرائیا۔ کوئی کہے نانک اوتار، ستنام منتر رسیا درڑائیا۔ کوئی کہے گوبند سورپیر بلکار، جودھا بلی مات اکھوائیا۔ گر کا شبہ نہ سکے کوئی وچار، بھلی سرب لوکائیا۔ کایا گرھ ہومے روگ نہ سکے نوار، مایا ممتا نہ موہ چکائیا۔ من راون نہ سکے مار، ملے رام نہ بے پرواہیا۔ رادھا سرتی

کرے نہ سچ پیار، سوامی کرشن نظر نہ آئیا۔ آد شکت نہ جوت اُجیار، اشٹبھج بھوانی بیٹھی مُکھ بھوائیا۔ وشنوں دیوے نہ کوئی بھنڈار،
 شنکر رہیا ترسول سٹائیا۔ برہما برہم نہ لئے ادھار، چارے وید گئے بھلائییا۔ باون منگے نہ بل دوار، بل روپ نہ کوئی وٹائییا۔ دھرو پرہلاد
 دے نہ کوئی وچ سنسار، نر سنگھ آوے واہو داہیا۔ کلمہ کلام نہ کرے کوئی وچار، چار کُنٹ اندھیرا چھائییا۔ ناتا تٹا محمد یار، احمد میل
 نہ کوئی وکھائییا۔ نانک کرے نہ کوئی پیار، چار ورن ایک نظر کیسے نہ آئیا۔ دئی دویتی تن وکار، ساچا روپ نہ کوئی درسائییا۔ گوبند کرے نہ
 کوئی ادھار، مٹمکھ بیٹھے مُکھ بھوائیا۔ کھتری برہمن شوڈر ویش ایک رنگ دے نہ کیسے وچ سنسار، بھرے بھلی سرب لوکائییا۔ سرب جیاں
 دا اک داتار، آد پُرکھ اکھوائیا۔ کلجگ اتم ویکھ وچار، اپنی اچھیا آپ پرگٹائییا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، نہکرمی کرم کھائییا۔ نرگن جوت
 کرے اُجیار، جوتی جامہ بھیس وٹائییا۔ چار ورنان دئے ادھار، ایک اکھر کر پڑھائییا۔ سوہنگ شبد سچ جیکار، آتم پر ماتم دئے ملائییا۔ ہندو
 مُسلم سیکھ عیسائی نہ کوئی وچار، ایک رنگ رہیا وکھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک نام دئے وڈیائییا۔ ایک نام ہر
 پسارا، رام رام جنائیندا۔ ایک کرشن روپ اوتارا، سولان کل دھرائیندا۔ ایک انا الحق نعرہ، مقامے حق سنائیندا۔ ایک نام ست اکھاڑا، لوک
 مات جنائیندا۔ ایک فتح ڈنک جیکارا، جو جن کایا تن پنج شیطان مٹائیندا۔ ایک پُرکھ اگم اپارا، ہری ہر نرائن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ایک
 وشنوں دئے بھنڈارا، سرشٹ سبائی رزق پُچائیندا۔ ایک برہم برہم پسارا، برہم لیکھا آپ رکھائیندا۔ ایک شنکر کرے شنگھارا، جو گھڑیا
 بھنّ وکھائیندا۔ ایک نام رام سہارا، ویلے اتم سنگ رکھائیندا۔ بن ہر نامے کھئے نہ اترے پارا، کلجگ دھارا سرب زڑھائیندا۔ سرب جیاں دا
 اک دربارا، سچکھنڈ دوارا آپ وکھائیندا۔ سوہنگ شبد ست ستوادی نعرہ، ستجگ دھار آپ چلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، آد پُرکھ اناشی کرتا، جگ جگ اپنا روپ وٹائیندا۔ کلجگ اتم روپ دھر، نہکلنک ناؤں رکھائییا۔ سنت سہیلے لئے پھڑ، ہر
 بھگت دئے وڈیائییا۔ گرمکھاں اندر آپے وڑ، آپ اپنا پردہ دئے چکائییا۔ گرسکھ نہائے ساچے سر، سر امرت سروور آپ نہائییا۔ دئی دویتی چکے
 ڈر، شرع شریعت اک جنائییا۔ پُرکھ اناشی سرن سرنائی جانا پڑ، سرنگت اک پڑھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جیو
 جنت سادھ سنت، بھگت بھگوت آد آت ایک رنگ رکھائییا۔ ایک رنگ ہر چلؤل، چار ورن چڑھائیندا۔ ہرجن ہر ہر نہ جائے بھول، اہل

آپ سمجھائیندا۔ مائس جنم لکھ چوراسی مۇل، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ ہرجن وِرا ہر نام پنکھوڑا لئے جھول، پُرکھ ابناشی آپ جھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جوتی جوت میل ملائیندا۔ جوتی جوت میل ملتا، ملے میل گِرور گِردھاریا۔ دُکھ درد دا ڈیرہ بہتا، جسِ ملیا رام اوتاریا۔ سُنیا راگ سندیشہ کتاں، گیتا گیان گوجھ وچاریا۔ ہرجن وِرا مات مئاں، لکھ چوراسی تپے وانگ انگیاریا۔ رائے دھرم آنت دیوے ڈتا، جیو جنت جو پھرے مات ہنکاریا۔ ہر پن بیڑا کیسے نہ ہتھا، ہر بہگت کوک کوک پُکاریا۔ بھولے بھاؤ ملے جوں جٹ دھتا، سل پوجس پرگٹ ہونے ہر نرنکاریا۔ کلجگ جیو نہ جانے اٹھا، نیتر نین نہ کیسے کھلا لیا۔ کامی کرودھی پھرے بہتا، مایا ممتا موہ وچاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، چار ورنان دیوے اک سہاریا۔ چار ورنان اک گیان، ایک مات سمجھائیا۔ چار ورنان اک دھیان، ایک در وکھائیا۔ چار ورنان اک بھگوان، ہر گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ چار ورنان دیوے برہم پچھان، آتم برہم آپ وکھائیا۔ چار ورنان کرے پروان، جو جن رہے سرنائیا۔ چار ورنان اک دان، رام نام اک ورتائیا۔ چار ورنان ایک اکھن، لکھ چوراسی گوپی آپ نچائیا۔ چار ورنان اک مکان، ہر مندر دئے وکھائیا۔ ہر مندر گُرمکھ وِرا سکے پچھان، جس جن آتم بوجھ بُجھائیا۔ اٹان گارا نہ بنائے کوئی دکان، گُرمکھ تیرے اندر ڈیرہ لائیا۔ تیرا میل ہونے مہربان، میل ملاواں سہج سُبھائیا۔ آون جاون چُکے کان، جم کا بھے نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، چار ورنان دیوے ایک سرن نیتر لوچن نین کھولے ہرن پھرن، آتم درسی اپنا درس دیکھائیا۔ آتم درسی دیوے درس، ہرجن ہونے روگ نوار، کھوٹے کھرے لئے پرکھ، لوک مات ویکھ وچ سنسار، ہر بھگتاں اُپر کرے ترس، ممتکھ دیوے اگن ساڑ۔ نہ سوگ نہ کوئی ہرکھ، ہرکھ سوگ توں وسیا باہر۔ لیکھا جانے عرش فرش، کایا کُره کرے وچار۔ جس جن بنائی تیری گھڑت، گھڑے بھنے ہر بھنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لئے اُبھار۔ ہرجن ہر اُبھاردا، چار ورنان جگ میت۔ ایک در وکھائے سچّی سرکار دا، شاہ پاتشاہ بیٹھا پنت پُنت۔ گن اوگن نہ کوئی وچاردا، جس جن دیوے نام انڈیٹھ۔ کوجھے کلمے پار اُتاردا، آد جگادی ساچی ریت۔ لیکھا جانے دو جہان دا،

وِشَنُوں بھگوان بَیٹھا ایت۔ سوہنگ شبد اک وکھان دا، لکھ چوڑاسی پرکھے نیت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن وسے تیرے گھر، سچ محلے بَیٹھا چڑھ، کیسے ہتھ نہ آئے گر در مندر مسیت۔

★ ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی سائیں داس دے گھر پنڈ جھنڈے تحصیل اکھنور ضلع جموں ★

چرن دھوڑ گر ستگر مجن، جنم جنم میل گوائیا۔ اگنی آگ چھڈائے ساچا سجن، سینتل ست سانت کرائیا۔ دیناں ناتھ درد دکھ بھ بہنجن، بھو ساگر آپ ترائیا۔ نیت نام نرائن پائے انجن، جگت اندھیر مٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بخشش کرے سچی سرنائیا۔ سرن سرنائی ہر سرنآگت، سرن چرن آپ بہائیندا۔ لیکھا چکائے جگت من مت، گرمت ایکا راہ وکھائیندا۔ ست سنتوکھ دھیرج جت، ہتھ تپ آپ کرائیندا۔ چرن کول بندھائے نت، جگ وچھڑے جوڑ جڑائیندا۔ مارگ پرماتھ ایکا دس، سوہنگ منتر سچ سمجھائیندا۔ لوک مات چلایا رتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ ہرجن ساجن کر اکٹھ، بیڑا اپنا آپ بنائیندا۔ ایکا چپو ایکا وار دیوے گھت، ڈونگھے ساگر آپ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چرن کول اک درسائیندا۔ چرن کول گر ٹھاندا دربارا، امرت میگھ دھار برسائیا۔ جگت وکار نہ تپے انگیارا، کوڑی کِریا نہ کوئی وکھائیا۔ ممتا موہ نہ کوئی وکارا، جوٹھ جھوٹھ نہ کھئے وڈیائیا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا ٹھاکر نظری آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر چرن دئے سمجھائیا۔ ہر ٹھاکر برہم براہمن، برہم وڈیا اک پڑھائیندا۔ ست سرُوپی بن بن ضامن، سکلا سنگ آپ نبھائیندا۔ نام ندھان پھڑائے دامن، دامنگیر کھیل کھلائییندا۔ لیکھا جانے دو جہانن، دوئے دوئے لیکھا آپ مکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چرن کول آپ ملائییندا۔ چرن کول گر ساچی دھوڑ، دھر مستک ملے وڈیائیا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، بڈھ بیک آپ کرائیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ اک وکھائیا۔ جوتی جاتا بخشے نور، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ بھئے پرکاش جوں کوہ طور، جلوہ اپنا آپ وکھائیا۔ ہرجن ہر ہر سدا حضور، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جنم جنم آسا منسا پور، جگت ترسنا بھکھ مٹائیا۔ وسنہارا نیڑے دور، نیج گھر بَیٹھا سیج سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر چرن

ہرجن میل ملائیا۔ ہر چرن میلا گر گر رنگ، گرمتی گر ملائیندا۔ آتم سیج رنگیلا پلنگ، شبد سنگھاسن سوہا پائیندا۔ انحد ناد اگمی مردنگ، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ کرے پرکاش بن سورج چن، جوت اُجالا آپ رکھائیندا۔ جگت سنائے سہاگی چھند، بن رسنا جہوا گائیندا۔ ہرجن آپ اُچائے پرمانند، اند اپنا آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر چرن کول ہرجن دیوے بتھ، ایک اپنا بندھن پائیندا۔ بندھن بندھ پائے نام ڈور، ساچا وٹ آپ چڑھائیا۔ اندر وڑ وڑ ویکھے پنج چور، چوری چور کھیل کھلائیا۔ ویکھ وکھائے اندھ گھور، گھپ اندھیرا پھیرا پائیا۔ شبد رکھائے ساچا گھوڑ، گھر گھر آپے رہیا دوڑائیا۔ من مت نہ پائے شور، ہنسا حصہ نہ کوئی ونڈائیا۔ جس جن اپنے سنگ لے تور، تس اپنے رنگ رنگائیا۔ چرن کول پریتی ساچی جوڑ، جیون جگت دے جنائیا۔ سوہنگ شبد چُکائے تور مور، سوہنگ روپ سرب سرشٹ لوکائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ جیکارا ایک بول، گرمکھ گرمکھ ہر بھکت ہرجن تیرا ہوئے آنت سہائیا۔

گرمکھ گر سدا ادھین، نردھن روپ رکھائیندا۔ گرمکھ گر میل جوں جل مین، مین اپنی گت بنائیندا۔ گرمکھ گر سدا وسن لوک پار تین، ترے ترے لیکھا آپ چمکائیندا۔ گرمکھ گر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک رنگ رنگائے ایک وکھائے ساچا دین، دین دنی ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ گر ہر ہر دھار، ہر ساچا آپ پڑھائیا۔ جگت جگت جگ کر وچار، ساچا جوڑا جوڑ جڑائیا۔ گرہ مندر کر پزار، گھٹ آسن دے سہائیا۔ دیا باقی کر اُجیار، کھلاپاتی ویکھ وکھائیا۔ ساچا ساقی بھر پیال، نام پیالہ دے پلائییا۔ کھولے تاک بند کواڑ، اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ درس دیکھائے ایک وار، ایک درشٹ دے کھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ گر گر روپ سمائیا۔ گرمکھ گر روپ سمایا، گر گر روپ آپ وٹائیا۔ گرمکھ گر ساچا پایا، گر ساچا سکھ اُچائیا۔ گرمکھ مستک لیکھ لکھایا، گر گر لیکھا رہیا مکائیا۔ گرمکھ درشن نیت پیکھ درشن پایا، گر گر درس رہیا وکھائیا۔ گرمکھ وچولا اک بنایا، گر ستگر نہ مرے نہ جائیا۔ جس نے ڈھولا ساچا گایا، ہنگ برہم وجے ودھائیا۔ پاربرہم برہم ہوئے سہایا، سگلی چنت مٹائیا۔ کرے کھیل بن بن

دائی دایا، نظر کیسے نہ آئی۔ ہرجن ساچے لئے ملایا، گرسکھ گر گر اپنی جھولی پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میل ملائے ایک گھر، گھر مندر اک وڈیائی۔ گھر مندر گر چرن دوارا، سچکھنڈ نواسی آپ جنائیندا۔ بن گر اترے نہ کوئی پارا، گر سگلا سنگ نبھائیندا۔ جگا جگنتر ہو اجیارا، لوک مات کھیل کھلائی۔ کلجگ اتم کرے پار کنارہ، اپنا گھاٹ اپنا پتن آپ بنائیندا۔ سنت سہیلے پھڑ پھڑ میلے در دوارا، جگت وچھوڑا پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن وکھائے اپنا گھر بارا، چرن کول دئے سہارا، دھوڑی مستک ٹکا لائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دا اک داتارا، درد دکھیاں آپ ونڈائیندا۔

★ ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۸ دھرم چند دے گھر پنڈ بالے وال جموں ★

سو پُرکھ نرنجن سدا مہربان، آد آنت کھیل کھلائی۔ ہر پُرکھ نرنجن روپ مہان، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ ایکنکارا وسنہارا سچ مکان، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ آد نرنجن نور نوران، جوت اجالا آپ کرائیندا۔ سری بھگوان لیکھا جانے دو جہان، ابناشی کرتا ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم پرہ سچ نشان، سچ دوارے آپ جھلائی۔ تھر گھر ساچے ہو پردھان، آپ اپنا رنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد اپنا ویس وٹائیندا۔ آد پُرکھ وڈ ہر دانا، اپنی دیا کھائی۔ سچکھنڈ دوارے ہو پردھانا، ساچے تخت سوہا پائی۔ ایک حکم دھر فرمانا، اپنی اچھیا آپ پرگٹائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلائی۔ جوت شبہ ہر ہر دھار، نرگن کھیل کھلایا۔ الکھ اگوچر اکم اپار، اکم اکمٹرا ویس وٹایا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ نار، سیج سہنجنی آپ ہنڈھایا۔ پوت سپوتا دئے ادھار، نش اکھر روپ وٹایا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے ترے میلا اک ملایا۔ ترے گن دیوے وست بھنڈار، پنچ تت جھولی آپ بھرایا۔ لکھ چوراسی کر پسار، گھٹ گھٹ آسن لایا۔ گھر وچ گھر کھیل نیار، ساچا مندر آپ اپایا۔ نرگن باقی کر اجیار، کھلا پاتی آپ ٹکایا۔ سر سروور بھر بھنڈار، کول نابھی جل رکھایا۔ دھن اناد سچی دھنکار، انحد ناد الایا۔ ڈونگھی بھوری کھیل اپار، سکھمن ٹیڈھی بنک بنایا۔ ایڑا پنگل پھریدار، در دوارے آپ سہایا۔ کرے کھیل اپر اپار، گھر گھر میلا بھیو نہ رایا۔ پنچ وکارا بھر بھنڈار، کام

کروده لوبھ موہ ہنکار ہلکایا۔ آسا ترسنا دئے ادھار، مایا ممتا موہ نال ملایا۔ ہؤمے ہنگنا گڑھ بن ہنکار، پنج تت کھیڑا آپ سہایا۔ نرگن سرگن کرے وچار، نرگن اپنا مکھ چھپایا۔ آتم برہم ہو اجیار، پاربرہم پرہم ویس وٹایا۔ ایش جیو کھیل نیار، جگدیش آپ کھلایا۔ اپنی اچھیا سرتی دئے بہنڈار وست امولک جھولی پایا۔ لکھ چوراسی کھیل نیار، نرگن سرگن آپ کھلایا۔ ایک حکم سچی سرکار، دھر فرمانا شبد سنایا۔ لکھن پڑھن توں وسے باہر، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ناؤں لئے پرگٹایا۔ ایک ناؤں ہر پرگٹا، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیندا۔ اپنا بیڑا آپ چلا، کھیوٹ کھیٹا آپ ہو جائیندا۔ اپنا مارگ آپ لے لا، ہر ہر آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گر آپ سمجھائیندا۔ ایک گر ہر شبد دھار، دوسر گر نہ کوئی وڈیائیا۔ آد جگاد جگ لوک مات ہو اجیار، ویس انیکا روپ وٹایا۔ پنج تت کرے پیار، اپ تیج وئے پرتھی آکاش کھیل کھلایا۔ آتم برہم پاربرہم لیکھا ایک گھر بار، گر چیلار روپ دھرائیا۔ ایک ناد شبد دھنکار، دھر فرمانا آپ سنایا۔ لکھ چوراسی جیواں جنتاں کرے خبردار، سوئی سرتی سرب اٹھایا۔ بھگت بھگونت لئے ادھار، ساچے سنت میل ملایا۔ گرمکھاں کھولے بند کوار، بحر کپائی توڑ ٹڑایا۔ گرسکھ امرت آتم پیائے ٹھنڈا ٹھار، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈایا۔ جگ جگ ونڈ پڑکھ سمرتھ، لوک مات آپ ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی چلائے رتھ، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ ست سروپی پائی نتھ، چاروں کنت آپ بھوائیندا۔ شبد اکھی ایک دس، ایک راہ وکھائیندا۔ ہردے اندر آپے وس، ہرجن ساچے میل ملاییندا۔ تیر نیرالا مارے کس، تیکھی مکھی آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ ساچا ناؤں ہر نرنکارا، ستجگ تربتا آپ اچھایا۔ راما کرشنا ہو اجیارا، دُشٹ ہنکاری دئے کھپایا۔ ایک ایشٹ دریشٹ وچ سنسارا، جیواں جنتاں دئے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلایا۔ بھیو اولاک اکللا، سو پڑکھ نرنجن آپ کھلاییندا۔ کلجگ ویکھے جگت محلہ، لوک مات ویس وٹائیندا۔ ناؤں رکھائے نوری اللہ، الہی نور آپ ہو جائیندا۔ مقالے حق پروردگار سچ محلہ ایک ملا، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ شبد سندیش الہی کلام سچ امام ایک گھلا، کائنات آپ سنائیندا۔ پیر پیغمبر ملا شیخ مسائق پیر پھڑائے پلا، واحد اپنا روپ

جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک مُرشد رُپ وٹائیندا۔ ایک مُرشد بِسمل دھار، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئی وکھائیا۔ مقامے حق بیٹھا سانجھا یار، شرع شریعت اک جنائیا۔ سچ توفیق پروردگار، مہمان بیدو بی خیر یا اللہ وڈیائیا۔ چوڈان طبقات ہو اُجیار، اک سندیش نر نریش در محمد دئے پُچائیا۔ جبرائیل میکائیل اسرافیل عزرائیل بن ہنکار، سچ سندیشہ اک سُنائیا۔ ایک ناد شبہ دُھنکار، ایک مُرشد وچ سنسار، مُرید ایک رُپ درسائیا۔ ایک جوتی جوت اُجیار، ورن گوت تے وسے باہر، نرگن سرگن کھیل کھلائی۔ نانک پنج تت آکار، شبہ جنائے سچی دُھنکار، نام ست کرے پڑھائیا۔ برہم مت سرب سنسار، ہر گھٹ دسے اونکار، ایکنکارا اپنا رُپ درسائیا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا بھیو ابھیدا اک اکانتا، ایک مندر سوہا پائیا۔ چار ورنان ایک ناتا، کھتری براہمن شوڈر ویش راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان ایک گھر وکھائیا۔ من مت جگت نار دُباگن کڈاتا، چاروں گنٹ کوکے دئے دُہائیا۔ ایک نام ایک گاتھا، ایک شبہ دئے سمجھائیا۔ ایک پوجا ایک پاٹھا، ایک ایشٹ دئے وکھائیا۔ ایک رام نبھائے سگلا ساٹھا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ایک کرشنا چلائے راتھا، رتھ رتھوایی سیو کھائیا۔ ایک عیسیٰ موسیٰ سجدہ نیوں نیوں کرے ماتھا، سیس جگدیش اک جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جُگادی ایک ہر، ایک گر دئے وڈیائیا۔ ایک گر ہر سمجھائیندا، نرگن نانک میل ملا۔ شبہی ڈنک مات و جائیندا، جیواں جنتان دیوے سچ صلاح۔ ہر کا نام جو جن دھیائیندا، پُرکھ اباشی ویلے آنت ہوتے سہا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک جوت دس دس جامے رُپ لئے وٹا۔ ایک جوت جوت جگا، جوتی جاتا کھیل کھلائی۔ گوہند پوت سپوتا آپ اٹھا، پُرکھ اکال دیا کھائیندا۔ دھر فرمانا حُکم جنا، ساچی سیوا سچ لگائیندا۔ ایک امرت دئے پیا، سچ پیالہ ہتھ رکھائیندا۔ دین دیا لا سر ہتھ ٹکا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ ست دُلا را گوہند جایا، پُرکھ اکال دیا کھائیا۔ ایک حُکم دھر سُنایا، جیواں جنتان سیو کھائیا۔ جیواں جنتان ایک انک ملایا، دئی دویتی نہ کوئی رکھائیا۔ جھپور چھبے پھڑ کے ایک دھام بہایا، ذات پات نہ کوئی رکھائیا۔ ایک امرت دئے پیایا، امیوں رس امرت آتم آپ چوائیا۔ ایک گر دئے سمجھایا، پُرکھ اکال سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گوہند سیوا مات لگائیا۔ گوہند سیوا ہر نرکارا، لوک مات لگائیندا۔ ساچا پنتھ کر تیارا، چار ورنان ایک گھر بہائیندا۔ دوت دُشٹ کر سنگھارا، غریب

نہانے گلے لگائیندا۔ مُسلم ہندو نہ کھتے وچارا، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دتا ساچا ور، ساچا پنتھ آپ بنائیندا۔ ساچا پنتھ اُم ذات، چار ورن بنایا۔ پُرکھ اکال نبھائے ساتھ، گوبند میلا سہج سُبھایا۔ ایکا اکھڑ ایکا گاتھ، ایکا ودیا لئی پڑھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گوبند وکھایا ایکا گھر، ساچا مندر آپ کھلایا۔ ساچا مندر ہر ہر کھول، ایکا گُرُ دئے وڈیائیا۔ ایکا گر سدا اتول، کسے تول نہ تولیا جائیا۔ ایکا گر آد جُگاد رسیا بول، جُگا جُگنتر اپنا حُکم سُنائیا۔ ایکا گر آد جُگاد رہے اڈول، نہ مرے نہ جائیا۔ ایکا گُرُ وسے سب دے کول، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ایکا گُرُ ہر گھٹ رسیا مؤل، رُوپ ریکھ نہ کوئی وکھائیا۔ ایکا گُرُ پورا کرے اپنا کیتا قول، جن بھگتاں ہوئے سہائیا۔ ایکا گُرُ لیکھا جانے دھرنی دھرت دھول، زمیں اسماناں ویکھ وکھائیا۔ ایکا گُرُ دیوے ساچی پاہل، پُرکھ اکال اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا گُرُ دئے سمجھائیا۔ ساچا گُرُ شبَد گردیو، دوسر اور نہ کوئی وڈیائیا۔ ہرجن ساچا رسنا رس کھائے ساچا میو، امرت رس آپ چکھائیا۔ پتت پوت ہوئے جہو، گن اوگن نہ کوئی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پُرکھ اکالا دین دیا ایکا پنتھ آپ پرگٹائیا۔ ساچا پنتھ ہویا پرکاش، چارے ورن میل ملایا۔ گوبند بنیا داسی داس، پنچاں آگے سیس جھکایا۔ پُرکھ اکال مائی باپ، سدا سہیلا سیس ہتھ ٹکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا گرتھ دئے سمجھایا۔ ساچا گرتھ گُرُ پُرکھ اکالا، نش اکھڑ اپنا ناؤں جنائیا۔ چھٹی راگ گل وچ پائے بیٹھے ہر ہر مالا، دوس زین رہے جس گائیا۔ چوڈاں سو تپہ انک گائے گن ہر گویالا، نانک انکد امرداس رام داس گیا جس گائیا۔ ارجن دسیا راہ سُکھالا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ایکا گُرُ وسے سچی دھرمسالہ، کایا مندر ڈیرہ لائیا۔ پڑھ پڑھ توڑنا جگت جنجالا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ایکا گُرُ اکھوائیا۔ ساچا گُرُ کسے در نہ ہوئے بند، دوسر اوٹ نہ کوئی رکھائیا۔ گُرُ گرتھ پاربرہم اناشی کرتے دے گائے چھند، گر گر سیوا آپ کھائیا۔ نانک گایا بتی دند، تیغ بہادر انت مئی سرنائیا۔ گوبند پُرکھ اکال دا چڑھیا چند، ماتا گجری ملے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا ت شبَد گیان، گُرُ گرتھ جگت گر مہان، جو پڑھ پڑھ وچارے تِس مارگ دیوے لائیا۔ گوبند لیکھا کتے نہ لیکھیا، دوسرا کلجگ جیو بنائیا۔ ستگر پورا کسے دوارے لین نہ

جائے سکھیا، لکھیا لیکھ نہ پڑھے وچ لوکائیا۔ گوہند گرو گراں ایکا ویکھیا، نہ مرے نہ جائیا۔ مچھ داہڑی نہ کوئی کیسیا، نہ کوئی مؤنڈ
مُنڈائیا۔ آد جگاد رہے ہمیشیا، جس دا گر اوتار گئے جس گائیا۔ سیس جھکائن برہما وشن ہمیشیا، در در بیٹھے لکھ جگائیا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گر دئے وڈیائیا۔ "سب سکھن کو حکم ہے، گرو مانیو گرتھ۔"

گرسکھ سچا جائیئے، جس آتم جوت اجیار۔ گرسکھ سچا جائیئے، جس آتم برہم وچار۔ گرسکھ سچا جائیئے، جس گھر اندر انخد
شبد وجے ڈھنکار۔ گرسکھ سچا جائیئے، جس امرت ملے بہنڈار۔ گرسکھ سچا جائیئے، جس ناتا تئے کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار۔ گرسکھ
سچا جائیئے، ناتا توڑے سرب سنسار۔ ستگر سچا سو وکھائیئے، گرسکھان کرے پیار۔ گرسکھ سچا جائیئے، جس ملیا ہر بہگوان۔ گرمکھ
ساچا جائیئے، جس مئے مان ابھان۔ گرسکھ سچا جائیئے، ایکا راگ سنے انادی کان۔ ستگر سچا جائیئے، لکھ چوراسی وچوں لئے پچھان۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل نوجوان۔ گرسکھ سچا جائیئے، گر گوہند چاڑھے رنگ۔ گرسکھ سچا جائیئے، آتم
سیجا وچھائے پلنگ۔ گرسکھ سچا جائیئے، گھر سنے ناد مردنگ۔ گرسکھ سچا جائیئے، اپنے مندر آپے جائے لنگھ۔ گرسکھ سچا جائیئے،
دئی دوتی ڈھاوے کندھ۔ گرمکھ سچا جائیئے، ایکا گائے سہاگی چھند۔ گرسکھ سچا جائیئے، سدا گائے پرمانند۔ ستگر پورا جائیئے، آد
جگاد ہوئے بخشند۔ پُرکھ اکال اک وکھائیئے، ہرجن میٹے تیری چند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل گئی گھند۔

★ "گرو گرتھ جی مانیوں، پرگٹ گراں دی دیہہ " : ★

دیہہ اُچے پنج تت، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش میل ملایا۔ دیہہ اندر رکھے بڈھ من مت، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نال رلایا۔ گرو
گرتھ اندر ایکا دھیرج سنتوکھ جت ست، جوٹھ جھوٹھ نظر نہ آیا۔ ہر کا شبد مہا اکٹھ، لکھ لکھ لیکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، ساچا گرو شبد اک جنایا۔ شبد گرو گر بدلے چولا، پنج تت کایا آپ ہنڈھائیئا۔ مٹکھ جیواں کولوں کرے اوہلا،

گرسکھاں ساکھیات نظری آئیآ۔ صاحب ستگر آد جگاد سُنائے اپنا ڈھولا، ڈھولک چھینا نہ کوئی وجائیآ۔ نرگن سرگن بن بن تولا، نام کنڈے لئے تُلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار ورن سیکھ دئے بنایا۔ سو سیکھ جو سیکھیا کرے پروان، نانک نرگن سرگن کرے پڑھائیآ۔ چار ورن ویکھے کر دھیان، اندر بیٹھا سچا ماہیا۔ اٹھے پہر رہے نگاہبان، دوس زین سیو کمائیآ۔ ناتا تئے ہندو سیکھ مُسلمان، آتم برہم گھٹ گھٹ نظری آئیآ۔ تس گوہند سورا ملے آن، گرو گرتھ دئے گوہیا۔ گر کا شبد جس لیا پہچان، کھوجن بن کھنڈ نہ جائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک نام دئے وڈیائیآ۔

★ "جان کا پردا سدھ ہے، کھوج شبد میں لے" : ★

بن ستگر پورے پردا نہ ہوئے سدھ، لکھ چوراسی ہوئے ہلکائیآ۔ من واسنا دہ دشا رہی کد، من پنچھی بھڑکے ہتھ نہ کوئی دکھائیآ۔ مت متوالی اپنا آپ بیٹھی لٹ، کلجگ ٹھگ چور یار گئے لٹائیآ۔ بڈھ نمانی نہ سکے اٹھ، کوڑی کِریا رہی دبائیآ۔ پڑھ پڑھ تھکے آلیوں ڈکے بوٹ، ساچے گھر نہ کوئی بہائیآ۔ جو جن ستگر پورے دی رکھے ایک اوٹ، اٹھے پہر دھیان لگائیآ۔ گھر مندر وجائے شبد نگارے چوٹ، انحد نادى ناد سُنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک شبد دئے سمجھائیآ۔ شبدے اندر ہر ہر کھوج، گر شبدی میل ملایا۔ بن ستگر مانے نہ ساچی موج، ستگر رس نہ کیسے کھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پردا سنتن دئے سمجھایا۔ ہر سنتن پردا اُپر نو دوار، نیتز نین آپ کھلائیآ۔ کھوجت کھوجت پاوے سار، جس جن اپنی دیا کمائیآ۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوار، جگت واسنا نہ کوئی مٹائیآ۔ اندر وڑ نہ درشن پایا، گھر ملیا نہ میت مُرار، گوہند بیٹھا مکھ چھپائیآ۔ گرو گرتھ گر کہے پکار، نون سو اکھر ساچی جگت چاکری اک دکھائیآ۔ ایک کنت سرب بہتار، لکھ چوراسی ناری روپ دکھائیآ۔ گرو گرتھ گر ٹھانڈا دربار، چار ورنان ایک نین دکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھو گر گر ایک روپ جنائیآ۔

گر پیر سدا جگ منگدا، گرسکھاں کولوں سچ پیار۔ آؤندا جاندا کدے نہ سنگدا، جُگ جُگ لئے مات اوتار۔ ہرجن کایا مندر آپے
 لنگھدا، دئی دویتی پردہ پاڑ، کرے کھیل سؤرے سرینگ دا، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ بن سکھاں گرو کیسے نہ کم دا، دھرگ جیون
 سنسار۔ مایا ممتا کھیل بھیکھ پکھنڈ دا، ٹھگ چور رہے پکار۔ گر ستگر شاہ رگ اُپر وسدا، گرمکھ میلے دسم دوار۔ ناتا توڑے بھکھ
 ننگ دا، ایکا بخشے نام بھنڈار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنت لوک مات آئے بدھا، نت نوت گرمکھاں کولوں
 منگے بھکھیا دھوڑی چہار۔ جگت ساگر اوچڑ راہ، کنارہ کیسے نظر نہ آئیا۔ ایکا بھلیا بے پرواہ، سرشٹ سبائی آپ بھلائی۔ نو نو تو دئے ہلا،
 چار چار دئے اٹھائی۔ ایکا صفا آپ اکھوا، حاصل باقی نہ کوئی بچائی۔ جگ کھیڑا جگت دیوے ڈھاہ، ایکا ڈھاہ لگائی۔ گرسکھاں دیوے سچ
 صلاح، مارگ ساچا اک جنائی۔ کلجگ اتم بے ملاح، ساگر ڈونگھر لئے ترائی۔ چپو لائے اپنے نار، سوہنگ ناؤں وڈی وڈیائی۔ پاوے
 سار تھل اسگاہ، پاربرہم بے پرواہیا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھان، درگاہ ساچی دھام سہائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلجگ ساگر پار کرائیا۔ ڈونگھاں ساگر بھور سمند، سرشٹ سبائی گھمن گھیر رکھائی۔ بچیا رہے نہ سُریت اند، شنکر پلو نہ سکے چھڈائی۔
 برہم میٹے اپنی چند، چنتا جگت دئے مٹائی۔ پرگٹ ہویا گھر گمبھیر گئی گھند، روپ انوپ آپ دھرائیا۔ ہرجن اُچائے ساچی بند، جگ
 اپنا سنگ رکھائی۔ وشٹاکیٹ لگائے نند، جوں اجونی آپ بھوائیا۔ ہرجن ہر سدا بخشند، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بن کیتی پار
 لنگھائی۔ بن کیتی جن اترے پار، کرم کانڈ نہ کوئی دکھائی۔ پوجا پاٹھ نہ کوئی وچار، گیان دھیان نہ کوئی درزائی۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کوئی
 اشنان، سروور سر نہ کوئی رکھائی۔ کھانی بانی نہ سُنائے کوئی کان، رسنا جہوا نہ کوئی پڑھائی۔ ایکا بخشے چرن دھیان، چرن کول سچی
 سرنائی۔ اتم اتر برہم گیان، اتم برہم آپ سمجھائی۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جے جیکار کوٹن کوٹ کوٹ جنم دے
 دیوے پاپ گوائیا۔

☆ ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی گردت سنگھ دے گھر جموں ☆

جے جیکار مٹے سنتاپ، ساتک ست ست کرائیا۔ جنم جنم دا لٹھے پاپ، دُرمت میل دھوئیا۔ ترے گن مایا نہ چڑھے تاپ، اگنی
 اگ نہ کوئی جلائیآ۔ مایا ڈسنی ڈسے نہ سانپ، موہ ممتا نہ کوئی رکھائیآ۔ جس جن بُجھائے اپنا آپ، در گھر ساچے میل ملائیآ۔ نظری آئے
 مائی باپ، پُرکھ اکال سچا شہنشاہیا۔ چرن کول بندھائے نات، ناتا اور نہ کوئی رکھائیآ۔ ایک نام جنائے گاتھ، سو پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ لہنا
 دینا چُکائے ہتھو ہاتھ، مانس جنم لیکھے لائیآ۔ سرب کل آپے سمراتھ، کیسے در نہ منگن جائیا۔ ہوئے سہائی اناتھاں ناتھ، ناتھ اناتھاں گلے
 لگائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن چڑھائے اپنے راتھ، چڑھیا رتھ پھر اُتر کدے نہ جائیا۔ جے جیکار جے گردیو،
 جی جی وتی سیس جھکائیآ۔ جے جیکار الکھ ابھید، وشن برہما شو رہے جس گائیآ۔ جے جیکار سدا نہکیو، نہچل دھام بیٹھا آسن لائیآ۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جے جیکار اک سمجھائیآ۔ جے جیکار ایک پُرکھ، دوسر اور نہ کوئی جنائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ
 کوئی ہرکھ، سو پُرکھ نرنجن ہرکھ سوگ وچ کدے نہ آئیندا۔ ہرجن ہرہگت سدا سہیل لے پُرکھ، نام کسوٹی اک لگائیندا۔ مٹمکھاں اُتے
 کدے نہ کرے ترس، جو جن ہر نام بھلائیآ۔ گُرمکھاں دیوے سدا درس، نت نوت پھیرا پائیندا۔ امرت دیوے برس، اگنی تت بُجھائیآ۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن میلے اپنے گھر، گھر مندر گرہ غریب نواز بند دروازہ آپ کھلائیآ۔ سنسا روگ مٹے
 سنسار، سُکھ ساگر اک وکھائیآ۔ ہرجن ہر کرے پیار، کایا گاگر بھاگ لگائیآ۔ دُکھ دلیر جگت دئے نوار، سندھ ساگر پار ترائیا۔ چھل
 چھدر نہ مارے مار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن اپنی دیا کھائیآ۔ چھل چھدر نہ کرے خواری، کِریا کرے آپ
 نرنکارا۔ غریب نائیاں پاوے ساری، نیتر ویکھے ویکھنہارا۔ جگت جنجال کٹ بیماری، ایکا بخشے چرن پیارا۔ نام چڑھائے رام خُماری، رام
 نام اک اُردھارا۔ مانس جنم نہ جائے ہاری، جو جن آئن چرن دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا حکیم ایکا کرے کایاداری،
 درد دُکھ دلیر جگت آنت مٹائیندا۔

☆ ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ چھمب جھوں ☆

مَاس جگت انمولا، لکھ چوراسی دئے کٹائیا۔ جگت جگت جگ بدلیا چولا، پنچم تت وجے ودھائیا۔ آتم برہم برہم پاربرہم
 وسے کر کر اوہلا، دس کیسے نہ آئیا۔ شبد اکئی ناد اناد وجائے ڈھولا، گرہ مندر آپ سُنائیا۔ نام ندھانا بولے بولا، سچ جیکارا اک لگائیا۔
 جس جن پردہ ہر جو کھولا، تِس مندر دئے وکھائیا۔ نو نو جگت واسنا پیا روؤلا، آسا ترسنا نہ کھئے بھجھائیا۔ نرگن سرگن اندر مؤلا، مؤلا
 اپنا روپ دھرائیا۔ امرت بھرے ناہی کولا، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ نور وکھائے اول اللہ، الابھی نور آپ ہو جائیا۔ کلمہ کلام پھرائے پلا،
 ایک نام دئے وڈیائیا۔ ہرجن پردے اندر ہر ہر آپے رلا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت پاوے سار اک اکلا،
 لکھ اگوچر بے پرواہ اگم اتھاہ اپنی بنت بنائیا۔ وسنہار سچکھنڈ دوار سچ محلہ، نرگن جوت جوت رُشنائیا۔ سچ سینگھاسن ایک ملا،
 سوبھاونت آپ سہائیا۔ دھام رکھائے اُچ اٹلا، استھل اپنی دیا کھائیا۔ سچ سندیش جگا جگنتر کھلا، نرگن نروریر پُرکھ اکال دین دیاں،
 اجونی ربت اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ جیو جگت بھائے کر کر ول چھلا، اچھل اچھل کھیل کھلائیا۔ گرُمکھ ورلے مٹے دئی دویتی سلا، بن ثالث
 بھٹے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ہر ہر لئے ملائییا۔ ہرجن میلا کایا گڑھ، گر سترگر آپ ملائیندا۔ ڈونگھی
 بھوری جائے وڑ، پنچ تت کایا ویکھ وکھائیندا۔ ساچے مندر جائے چڑھ، اپنا مارگ آپ سہائیندا۔ سرت سوانی لئے پھڑ، شبد ہانی میل
 ملائیندا۔ امرت ٹہائے ساچے سر، ڈرمت میل دھوائیندا۔ آپ وکھائے اپنا گھر، بجر کپائی توڑ ٹرائیندا۔ نرہوؤ چکائے بھ۔ ڈر، پنچ وکارا نہ کھئے
 ڈرائیندا۔ ترے گن اگنی جائے سڑ، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ میل ملائے نرائن نر، نر ناری ایک رنگ رنگائیندا۔ گھر وچ گھر ملے ہر، ہر جو
 ہر مندر سوبھا پائیندا۔ آتم سیجا بیٹھا کیرپا کر، کیرپاندھ ٹھا کر گھر گمبھیر گنی گنونت گن اوگن نہ کھئے جنائیندا۔ ہرجن میلے ساچے سنت،
 ست ستوادی آپ اکھوائیندا۔ کایا چولی چاڑھ رنگ بسنت، رنگ مجیٹھی آپ وکھائیندا۔ جن بنائے ساچی بنت، جن جنی لیکھے پائیندا۔
 میل ملاوا اتم انت، جوتی جوت آپ سہائیندا۔ سرب جیاں دا ہر ہر کنت، لکھ چوراسی آپ پرنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کیرپا کر، کایا مندر ویکھے کھڑ، ہرجن ہر ہر بنک سہائیندا۔ کایا مندر اندھ دھن، دھن انادی آپ رکھائیندا۔ سرب جیاں پکار رہیا

سُن، سُن اگم آپ سہائیندا۔ ہرجن ساچے لئے چُن، جنم کرم ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے رکھ مَن، جوگی جپی تپی جتی ستی ہٹھی بہیو نہ کھئے چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کایا مندر ساچا گھر، ہر مندر آپ بنائیندا۔ ہر مندر ہر سوہاوت، گھر گھر وچ وجے ودھائیا۔ پاربرسم ملیا پورن بھگوت، پورن گر وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی ناتا تٹا جیو جنت، جاگرت جوت اک جگائیا۔ گڑھ تٹا ہومے ہنگت، آسا ترسنا نہ کھئے وکھائیا۔ صاحب سلطان بنائی بنت، بسن بنواری دیا کھائیا۔ بھگتن میلا سری بھگوت، بھگوت بھگوت بیوے آپ سہائیا۔ ایک ناد ایک شبد ایک منت، ایک منتر نام درڑائیا۔ کایا مندر آپ سُنائے سہاگی چھنت، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن مندر آپے وڑ، در دروازہ غریب نوازا پُرکھ اگما آپ کھلائی۔ در دروازہ جائے کھل، جس جن ستگر دیا کھائیندا۔ دیوے نام شبد اٹل، کرتا قیمت کھئے نہ لائیندا۔ چرن پیتی ہرجن جائے کھل، گھولی گھول ویکھ وکھائیندا۔ بھاگ لگائے ساچی کُل، گرمکھ ساچے آپ رکھائیندا۔ نام کنڈے تولے تول، تولنہارا اک ہو جائیندا۔ ہرجن ہر بھگت آپ بنائے ساچے پھل، پھل پھلواری مات مہکائیندا۔ آد جگاد سدا اُپھل، بھلے جیو مارگ لائیندا۔ ہر کا بھگت نہ جائے رُل، ہر ستگر اپنی گود بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کایا مندر ویکھے در، در مندر آپ سہائیندا۔ در مندر سچ نشانہ، سو پُرکھ نرنجن آپ وکھائیا۔ گھر مندر بیٹھا سری بھگوانا، تخت نواسی ساچے تخت سوہا پائیا۔ اک جنائے دھر فرمانا، دھر دی بانی بان لگائیا۔ ناد انادی سچ ترانہ، تریا راگ آپ سُنائیا۔ جاگرت رُپ کھیلے کھیل مہانا، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ویکھے ساچا در، گھر مندر وجے ودھائیا۔ گھر مندر ڈھول وجے مردنگ، ستگر پورا آپ وجائیا۔ آتم آنتر اُپجائے پرمانند، نجانند آپ سہائیا۔ جوت نرنجن چاڑھے چند، سورج چن نہ کھئے رُشنائیا۔ ایک گائے سہاگی چھند، گیت گوبند آپ الاٹیا۔ صاحب دیال ٹھاگر سوامی سدا بخشند، بخشنہار اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن میلے اپنے در، در سہنجننا جگے جوت آد نرنجننا، دیا باقی نہ کھئے رکھائیا۔ دیا باقی نہ کھئے تیل، چار دیوار نہ کھئے جنائیندا۔ نرگن کرے اگمڑا کھیل، اگمڑی کار کھائیندا۔ شبدی سرتی سرتی شبیدی آپے میل، میل

مِلاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ زرگن سرگن سجن سہیل، سرگن زرگن سنگ نہائیندا۔ لیکھا جانے گرو گریچل، چیل گریچل آپ ہو آئیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ سجن لے ور، اپنا بندھن ایکا پائیندا۔

★ ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی گردت سنگھ سنسار سنگھ دے گرہ چھمب جموں ★

کلجگ جیو اٹھ اٹھ جاگ، چاروں کنٹ اندھیرا چھائیندا۔ ورنان برنان لگی آگ، دھیرج دھیر نہ کھتے دھرائیندا۔ سنت سادھ بنے کاگ، ہنس روپ نہ کھتے وٹائیندا۔ ساچے مندر دے نہ کھتے چراغ، دیا باقی تیل رکھائیندا۔ شبد ناد نہ وجے سچا ناد، ڈھولک چھینا سرب کھڑکائیندا۔ نام دیوے نہ کوئی داد، پڑھ پڑھ سرب جیو سنائیندا۔ آتم ویکھے نہ کھتے برہم برہما، نیتر نین جگت ویکھ وکھائیندا۔ اپنا جانے نہ کھتے سواد، رسنا رس سرب چکھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ جیو آپ جگائیندا۔ کلجگ جیو اٹھ اٹھن ویلا، ویلا وقت گیا ہتھ نہ آئیا۔ جوٹھا جھوٹھا ساک سجن بھائی بھین میلا، سکلا سنگ نہ کھتے نہائیا۔ پُرکھ ابناشی اک اکیلا، آد جگاد دیا کھائیا۔ لکھ چوراسی دھرم رائے دی کئے جیلا، ویلے آنت نہ دئے سزائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ جیو اٹھ جاگ، چاروں کنٹ اندھیرا چھائیندا۔ تیرے تن ڈرمت میل لگا داغ، لوک مات نہ کھتے دھوائیندا۔ تیرا ناتا چھٹا کنت سہاگ، ڈہاگن روپ مات وٹائیندا۔ تیرے اندر ترے گن آگ، امرت میگھ نہ کھتے برسائیندا۔ مایا ڈسنی ڈسے ناگ، ترسنا جگت نہ کھتے مٹائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سندیش اک سنائیندا۔ کلجگ جیو اٹھ نیتر کھول، نیتر نین اک جنائیا۔ پنچ وکارا پیا کھول، ترے گن کرے لڑائیا۔ جوٹھ جھوٹھ وجائے ڈھول، مایا ممتا موہ نال رلائییا۔ سچ وست نہ کیسے کول، شاہ پاتشاہ خالی ہتھ رہے وکھائیا۔ اتم لٹے جان سرب انہول، اپنا بھيو نہ ہر کیسے جنائیا۔ کوئی دس نہ سکے پنڈت پاندھا رو، ہر کا حساب نہ کھتے لگائیا۔ منمکھتا کرے جگت مخول، گرمکھ ورا کھتے صلاحیا۔ ہو لا کرے بہار دھرت دھول، دھرنی دیا آپ کھائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بنت آپ بنائیا۔ کلجگ جیو اٹھ آتم اندھ، نیتر نین نین اجیاریا۔ چار ورن نہ مکیا اچے پنڈھ، اٹھاراں برن ہویا ہنکاریا۔ ہوئے

ہنگتا چُکی پنڈ، سیس جگدیش نہ کیسے نمسکاریا۔ دُئی دویت نہ ڈھٹھی کندھ، کنچن گڑھ نہ کیسے سواریا۔ پنچ وکار نہ ہویا کھنڈ، ساچا دھرم نہ کھئے جیکاریا۔ چاروں کُنٹ پائن ونڈ، ایکا رُوپ نظر کیسے نہ آ رہیا۔ آتم برہم نہ چڑھے کھئے چند، چند چاند نہ کھئے وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ جیو آپ سمجھا رہیا۔ کلجگ جیو کھول نیتر، غفلت پند دئے مٹائیا۔ تیرا چُگیا جانا کایا کھیتر، نہ سکے کھئے پچائیا۔ راشٹریٹ اٹھایا مہینہ چیتر، دے مت آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیش اک جنائیا۔ سچ سندیشہ ہر بھگوانا، شبدی شبد سُنائیندا۔ کلجگ اتم کھیل مہانا، نرگن نرور آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے ہو پردھانا، سو پُرکھ نرنجن رُوپ وٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن مرد مردانہ، ایکنکارا اپنا بل دھرائیندا۔ آد نرنجن پاوے سار دو جہاناں، ابناشی کرتا لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھائیندا۔ سِری بھگوان جھلئے سچ نشانہ، ست نشانہ اک جنائیندا۔ پاربرہم پرہ ہو پردھانا، سچ پردھانگی آپ کھائیندا۔ لکھ چوراسی دئے پروانہ، آتم برہم سرب جنائیندا۔ وشن برہما شو سُنائے ایکا گانا، حُکمی حُکم آپ الائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے مار دھیانا، ستان دیپاں پھیری پائیندا۔ کال مہاکال اٹھائے نوجوانا، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔ رائے دھرم بخشے چرن دھیانا، چرن کول اک وکھائیندا۔ چتر گپت ہونے نانا، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی کرے کھیل سِری بھگوانا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر جس توڑیا مانا، مان ابھان سرب گوائیندا۔ شبد اگمی پھڑے تیر کمانا، چلہ اپنے ہتھ اٹھائیندا۔ چند پرچنڈ برہمنڈ آپ چمکانا، تکھی دھار آپ بنائیندا۔ تختوں لاپے راجا رانا، شاہ سلطاناں خاک ملائیندا۔ وید کتیب شاستر سمرت آپے ویکھے مار دھیانا، بھیو ابھید اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ انجیل قرآنا کھیلے کھیل مہانا، تیس بتیس کرائے اک حدیثا، حضرت اپنا رُوپ وٹائیندا۔ کھانی بانی لے بیانا، پُرکھ ابناشی شاہ سلطانا، ساچے تخت بیٹھ راج راجانا، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹے جودھا سور بلی بلوانا، ایکا ڈنکا نام وجانا، لوآن پُریاں آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ تخت نواسی شاہو شاباشی پُرکھ ابناشی، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ ساچا حُکم دُھر فرمانا، شبد اگمی آپ جنائیا۔ کرے کھیل سِری بھگوانا، کلجگ اتم ویس وٹائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے مار دھیانا، لکھ چوراسی پھول پھولائیا۔ چار کُنٹ کرے ویرانا، اُپر اپنا ناؤں کرائیا۔ جوٹھا جھوٹھا میٹ

نشانہ، سچ سُچ لئے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اگمّا اگمّری کھیل کھلائیا۔ اگمّ اگمّڑا کھیل اولّا، سو پُرکھ
 نرنجن آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، الہی نُر آپ ہو آئیندا۔ سچ سندیش سنگ محمد چار یار ایکا گھلا، چوڈاں طبقات حُکم
 سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نبی رسُولاں آپ اُٹھائیندا۔ ہر کا نام ست وست امولک، جیو جنت جگت وڈیائیا۔
 رام نام وساؤنا کایا گولک، گھر مندر آپ ٹکائیا۔ در سُننا ناد انحد ڈھولک، دوسر ساز نہ کھئے وڈیائیا۔ گر شبد سُنائے انبولت، رسنا جہوا
 نہ کھئے ہلائییا۔ گرسکھ وِرا رہے اڈولت، لکھّ چوراسی ربیا ڈلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام دئے وڈیائیا۔ ایکا
 نام ہر کا رنگ، رنگ رنگیلا آپ جنائیندا۔ ایکا رام سدا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ایکا نام دئے اند، اند آتم آپ وکھائیندا۔ ایکا
 رام کئے پھند، لکھّ چوراسی پھند کٹائیندا۔ ایکا نام چاڑھے چند، سورج چند نہ کھئے چمکائیندا۔ ایکا رام سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ ایکا نام مٹائے جوٹھ جھوٹھ گند، امرت آتم رس چکھائیندا۔ ایکا رام جائے تھ، جنم مرن مرن جنم گیڑ کٹائیندا۔ کلجگ اتم پارہم
 ابناشی کرتے پائی نام لُٹ، کلجگ جیو لُٹن کھئے نہ آئیندا۔ جگت ترسنا مایا ممتا بھاگ گئے نکھٹ، پورا بھاگ نہ کھئے ونڈ ونڈائیندا۔ رام نالوں
 ناتا گیا تٹ، سینتا سرتی رام نال نہ کھئے پرنائیندا۔ سچکھنڈ دوارا گیا چھٹ، لکھّ چوراسی گیڑا گیڑ وکھائیندا۔ اتم انت نرگن سرگن کہے اُٹھ،
 اُٹھ اُٹھ اپنا راہ وکھائیندا۔ کرپا کھیل پارہم ابناشی اچت، چت وت تھگوری نہ کھئے رکھائیندا۔ آپ سہائے ساچی رُت، پُھل پُھلواری آپ
 جنائیندا۔ ہرجن بنائے ساچے سٹ، پوت سپوتا گلے لگائیندا۔ بن ہر نامے خالی دسے کایا بُت، ساچا مندر نہ کھئے سہائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ رام نام ایکا جن منتر، من مت بُدھ دئے وڈیائیا۔ سرب جیاں بدھ جانے انتر،
 گھٹ گھٹ بیٹھا سیج ہنڈھائییا۔ ویس وٹائے جگا جگنتر، جگ جگ ویس آپ کرائیا۔ ہر بھگت بنائے ساچی بنتر، بھگت بھگونت لئے ملائییا۔
 لیکھا جانے گگن گگنتر، کایا گگن منڈل پھول پھولائییا۔ ترے گن اتیتا ٹھانڈا سینتا پرہہ ساچا آپ بُجھائے لگی بسنتر، امرت میگھ اک برسائییا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام آپ پرگٹائیا۔ نام پرگٹائے راما، رام رام رُپ وٹائیندا۔ کرے کھیل دو جہاناں، دو
 جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ ست دھرم دا اک نشانہ، شاہ سلطانا آپ اُٹھائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش آپ بہائے اک مکانا، اوچ نیچ نہ کھئے

جنائیندا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک اشٹ دیوگر وکھائیندا۔ ایک حکم اک فرمانا، ایک دُھر دیبان لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت، سری بھگونت ایک وار اٹھائیندا۔ ایک وار حکم سرکار، ستگر سچا آپ جنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نراکار، نرویر کھیل کھلائیا۔ اجونی ربت کر پسا، جون اجونی ویکھ وکھائیا۔ کلجگ اتم لکھ چوراسی ستی پیر پسا، نیتر نین نہ کھئے کھلائیا۔ ہر کنت نہ کرے کھئے پیار، جگت دُباگن رین وائیا۔ ساچا دھرم نہ سکے کھئے وچار، جگت ادھرم ونڈ ونڈائیا۔ جو جن ہر کی پائے سار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رنگ دئے رنگائیا۔ سنسار سنگھ چھٹیا سنسار، ہر سنساری ستگر پایا۔ نہکرمی کرم کرے وچار، جنم کرم اپنے لیکھے پایا۔ ایک نیتر دئے اگھاڑ، جگت لوچن بند رکھایا۔ اک وکھائے مندر دوار، ہر مندر آپ اپایا۔ ایک جوت کرے اجیار، جوت نرنجن کرے رُشناپا۔ ایک ناد شبید دُھنکار، انحد ناد دئے سُناپا۔ ایک امرت ٹھنڈا ٹھار، گھر امرت دئے پیایا۔ ایک میلا دُھر دربار، گر چیل ویکھ وکھایا۔ پایا پُرکھ اگمڑا یار، لیکھا کھئے رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے تریا۔ ہرجن سنسار ساگر اُتریا پار، ستگر پورا آپ لنگھائیا۔ ساچا بیڑا کر تیار، نرگن داتا لئے چڑھائیا۔ شوہ دریائے نہ رکھے ادھ وچکار، ڈونگی بھور نہ کھئے بھوائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، ہرجن تیری وڈ وڈیائیا۔ ست سمندر مس رووے زارو زار، بھگت کبیرا دئے گواہیا۔ بناسپت نہ بنے لکھار، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے سمجھائیا۔ گرسکھ تیری مہا اپر اپار، تیرا رنگ تیرا ریکھ تیرا لیکھ تیرا ستگر آپ وٹائیا۔ تیرا نیتر تیرا نین تیرا تینوں لئے ویکھ، تیرے مندر آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے دئے مان وڈیائیا۔ سنسار ساگر وچ کھولے جاگ، ویراگ اک اُچایا۔ سویا جن گیا جاگ، گر ستگر آپ جگایا۔ چرن دھوڑ کرایا مجن ماگھ، دُرمت میل دھوایا۔ پھڑ کے ہنس بنایا کاگ، سوہنگ ہنسا مانک، موتی چوگ چگایا۔ آد آنت رکھے لاج، جوں بدر سُداما ہویئے سہایا۔ ہتھ اپنے رکھے واگ، دو جہاناں لئے اٹھایا۔ میٹ مٹاوے واد وواد، من کا منکا لئے بھوایا۔ گھر گھر میلا کنت سہاگ، ساچے مندر آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچا اپنے رنگ رنگایا۔ سنسار چڑھائے سنساری رنگ، ساگر سیندھ پار کرائیا۔ اون جاون لکھ چوراسی جم کی پھاسی ٹٹا پھند، پھاندی ہور نہ کھئے وکھائیا۔ اک اُچایا اپنا انند، انند منگل

آپ سُنائیآ۔ سدا سُهپلا اِک اِکیلا کدے نہ دیوے کنڈ، کروٹ اپنی رہیا بدلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے وچ سائیآ۔ ہرجن اندر ہر سَمایا، نرگن سرگن رُوپ دھرا۔ ساچے آسن ڈیرہ لایا، سچ سِنگھاسن سیج وچھا۔ برہم پاربرہم ملایا، میلا کرے سہج سُبھا۔ چِیلا گر ایکا دھام بہایا، چِیلا گر آپ اکھوا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے پھڑ، اپنا بندھن ایکا پا۔ بندھن پائے ہر نرنکارا، لوک لاج مات تجائیآ۔ آندھ گوانڈھ کہے بھلیا پھرے سنسارا، سنساری دیوے جگت وڈیائیآ۔ ایکا بخشے نام اٹھ بھنڈارا، اتوٹ اٹھ آپ ورتائیآ۔ گرسکھاں گھر بنے ونجارا، در درویش پھیری پائیآ۔ سچ پریتی منگے بن بھکھارا، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ درس دیکھئے رام اوتارا، رام راما رُوپ وٹائیآ۔ مُکند منوبر لکھمی نرائن کاپنا کرشنا ہو اُجیارا، گھر بنسری نام وجائیآ۔ ایکا مدھر دُھن سُنے سُننپھارا، کول نین نین مٹکائیآ۔ ساول سندر رُوپ اپارا، مُکٹ بین آپ ٹکائیآ۔ راتی سْتیا دئے دیدارا، باہوں پکڑ آپ اُٹھائیآ۔ گھر ملیا ہر نرنکارا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیآ۔ جوں بھاگ لگائے بدر سُداما جائے دوارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیآ۔ ہرجن ویکھن اپنی اکھ، گر ستگر اکھ کھلائیآ۔ اٹھ پھر رہے پرتکھ، نرگن سرگن رُوپ وٹائیآ۔ جس جن اپنا مارگ دیوے دس، ناتا جگت دئے ٹڑائیآ۔ ساک سجن رہے ہس، ہس ہس اپنا وقت گوائیآ۔ ہرجن ہر ہر اک دُوچے دے ہوئے وس، ایکا گھر وسن دس کیسے نہ آئیآ۔ کلجگ جیو زین اندھیری مس، ساچا چند نہ کھئے چمکائیآ۔ کایا کھیڑا ہوئے بھٹھ، ترے گن آگنی تت جلائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے پار کرائیآ۔ ہرجن اترے پار کنارہ، ترنی بے ترنی آپ ترائیآ۔ رائے دھرم کرے نمسکارا، گرمکھ تیرے چرناں سیس جھکائیآ۔ چتر گپت نہ بنے لکھارا، دوئے جوڑ رہے شرمائیآ۔ کال نہ آئے چل دوارا، لاڑی موٹ نہ کرے کرمائیآ۔ مہاکال ہوئے رکھوارا، سدا سُهپلا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرسکھ تیرے دھام دئے وڈیائیآ۔ گرسکھ دھام سچ محلہ، سچکھنڈ دوارا اِک سمجھائیآ۔ پُرکھ ابناشی بیٹھا اِک اِکلا، سچ سِنگھاسن آسن لائیآ۔ جس جن پھڑائے لوک مات شبدی پلا، ایکا نام گنڈھ دوائیآ۔ اتم بٹھائے نہچل دھام اٹلا، اُچ اگم آپ رکھائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا دوارا دئے چمکائیآ۔ ہر کا دوارا سچکھنڈ، سچکھنڈ نواسی کھیل کھلائیآ۔ تھر گھر ونڈی اپنی ونڈ، اپنے چرن ٹکائیآ۔ چرن دوارا رکھ اُپر برہمنڈ،

کوٹن کوٹ برہمنڈ چرناں ہیٹھ دبا ئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے در بہائیندا۔ در ساچا ٹھانڈا دربارا، در گھر وجے ودھائیا۔ ناتا ٹٹیا جگت سنسارا، سنسار ساگر پار کرائیا۔ گھر مندر ہوئے اُجیارا، گرہ جوت نور رُشنائیا۔ ہر مندر ہر پَسارا، گھٹ بھیتر رہیا سائیا۔ آتم برہم پاوے سارا، پاربرہم بے پرواہیا۔ سیج سہنجی سٹا پیر پَسارا، اگم اتہا سچا شہنشاہیا۔ جس نے کیا آد پَسارا، آنت آپے ویکھن آئیا۔ نو سو چرانوے جگ چوکرئی ستجگ تریتا دواپر کلجگ آوندے رہے وارو وارا، جگ جگ اپنا گیڑ چلا ئیا۔ حکم اندر حکم سناون گر پیر اوتارا، لوک مات پنج تت کایا چولا جگت ہنڈھائیا۔ ہر کا نام وجاؤن سچ نگارا، جیواں جنتاں آپ سنا ئیا۔ برہما لکھ لکھ تھکا وید چارا، وید ویاسا اٹھاراں پُراں رہیا سمجھائیا۔ گیتا گیان سچ بھنڈارا، کاہنا کرشنا ایکا ارجن تت جنائیا۔ انجیل قرآنا بھیو نیارا، ایکا مسلہ آپ پڑھائیا۔ نانک نرگن بول جیکارا، پُرکھ اکال رہیا وڈیائیا۔ ہر کا ناؤں ست بھنڈارا، چار ورن رہیا سمجھائیا۔ گویند بن بن لیکھارا، اتم لیکھا گیا سمجھائیا۔ پُرکھ اکال سانجھا یارا، ورن گوت نہ کھئے رکھائیا۔ کلجگ اتم نہکلنک آئے بلی بلکارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ سمبل نگر وسے دھام نیارا، کیسے مندر مسجد گرو دوار نہ ڈیرہ لائیا۔ گرمکھاں کرے سچ پیارا، پورب لہنا ویکھ وکھائیا۔ دیوے درس دید دیدارا، دید عید آپ منائیا۔ قدرت قادر ویکھنہارا، مُرشد مُرید لئے اٹھائیا۔ رام بھگت ہر رام پیارا، رام رامائے جگائیا۔ پُرکھ ابناش کھیل تماش جگا جگنتر کرے کرئے کرنہارا، کرتا پُرکھ آپ اکھوائیا۔ جس جن ناتا توڑے سرب سنسارا، تِس جن اپنا میل ملا ئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لئے پھڑ، کایا مندر پوڑے ایکا چڑھ، نام بندھن ساچا پائیا۔ نام بندھن پایا ہر، ہر ہرجن بندھ وکھایا۔ جگت جگت چُکایا ڈر، بھگت بھگونت میل ملا یا۔ امرت ٹہائے ساچے سر، کایا گاگر تال بھرایا۔ گرمکھ آد جگاد نہ جنے نہ جائے مر، جس جن اپنا میل ملا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، آد جگاد کھیل مہان، جگا جگنتر ہو پردھان، نرگن سرگن سرگن اپنا رنگ وکھایا۔

☆ ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی سردار چند دے گرہ چھمب جموں ☆

ہرِ ناؤں سچ ویراگ، تن من ہریا آپ کرائیندا۔ سووت جیو جائے جاگ، جاگرت مت اک رکھائیندا۔ ہیوے وڈیائی وڈ وڈ بھاگ، وڈ بھاگی ہیوے چکائیندا۔ ہنس پنے کدھ کاگ، ڈومنی سدھ آپ کرائیندا۔ رسنا تچے جگت سواد، رام نام ساچا رس اک وکھائیندا۔ ست بھنڈار دیوے دات، وست امولک جھولی پائیندا۔ ڈونگھی بھوری آپے کاڈھ، ساچے ساگر پار کرائیندا۔ جنم جنم دا دھووے داغ، نرمل بمل سرب وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہر گھٹ اپنا رنگ رنگائیندا۔ ہر گھٹ اندر ہر ہر واسا، آتم برہم جوت جگائیا۔ جس جن بخشے چرن بھرواسا، تس امرت پھل کھوائیا۔ امرت پھل ہر کا ناؤں شاہو شاہاشا، لوک مات ہتھ کیسے نہ آئیا۔ کایا خالی دے کاسہ، جل امرت نہ کھئے بھرائیا۔ ہرجن ہر بھگت نہ ہیوے کدے نراسا، جس جن ایکا اوٹ تکائیا۔ پاربرہم پت پرمیشور نیج آتم کرے واسا، سرت شبد میل ملائیا۔ دوس زین پائے راسا، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ پوری کرے آسا، جو جن رہے دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کھیلنہارا دس نہ آئیا۔ تن من رنگ اولڑا، رنگنہار کرتار۔ ہرجن ہری ہر آپ پھڑائے ایکا پلڑا، نام نامہ دئے اُجیار۔ جگ جیون داتا دیوے راہ سُکھڑا، ہر چرن سرن سچا پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگت دلدر دئے نوار۔ جگت دلدر دُکھ بھرم بھو ناسے، روگ سوگ رہن نہ پائیا۔ جو جن چرن کول رکھے سچ دھرواسے، دھرنی دھول دئے وڈیائیا۔ جوتی جاتا جوت کرے پرکاشے، اندھ اندھیر دئے مٹائیا۔ جنم مرن کرے بند خلاصے، لکھ چوراسی گیڑ مٹائیا۔ گرسکھ جیوے گر بھرواسے، گر ستگر ہیوے سہائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نیج آتم نیج گھر رکھے واسے، کایا بستر چولا تن ہنڈھائیا۔

گاؤنا گن گہر گمبھیر، سانتک ست ورتائیا۔ نرمل بڈھی شانت سریر، من واسنا دئے مٹائیا۔ امت نچھر برکھے سیر، ساچا نیر مکھ چوائیا۔ جگت دُکھڑا مٹے پیڑ، آتم سُکھ اک وکھائیا۔ ایکا رنگ وکھائے ہست کیٹ، اوچ نیچ ہیوے مٹائیا۔ لوک مات بٹھے پیڑ، جس ملیا ہر رگھرائیا۔ کئے روگ دیرگھ دھیر، دھیرج اپنی دئے بندھائیا۔ لکھ چوراسی نہ رہے زنجیر، جم پھاس دئے مٹائیا۔ پھڑ پھڑ چوٹی چاڑھے آخیر،

جس جن دیوے نام وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، زردھن سردھن ویکھ وکھائیا۔ ہر کا ناؤں ہر رنگ راس، رسنا جہوا گن نہ کھئے وکھائیندا۔ جس دیوے تِس بھجے پیاس، تن من سینچ ہرا کرائیندا۔ لیکھا لیکھ لیکھ گیا وید ویاس، ویاکھیا رُوپ نہ کھئے وٹائیندا۔ پر پُرکھ نرگن جوت پرکاش، ابناشی کرتا اپنا کھیل کرائیندا۔ جس گھر جس گرہ مندر پاوے راس، تِس منڈل آپ سہائیندا۔ سدا سہیلا وسے پاس، اپنا سنگ رکھائیندا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ وچ پرہاس، سمنڈ ساگر ڈونگھی گندر ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں کرے بند خلاش، بندی توڑ بند کٹائیندا۔ لہنا دین چُکائے دس دس ماس، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رنگ آپ وکھائیندا۔ رنگ وکھائے ہر نرکارا، رُوپ انوُپ آپ درسائیا۔ ہوئے ہنگتا توڑ گرہ ہنکارا، ہنگ برہم نظری آئیا۔ سوئم رُوپ سچی سرکارا، سو پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہیا۔ سوہنگ شبد آد جگاد نرگن سرگن نعرہ، وشن برہما شو رہے جس گائیا۔ چار وید کرن پُکارا، آتم پرما تم برہم پاربرہم بنس سرہنس وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن دیوے شبد ادھارا، ایکا نام جھولی پائیا۔ ملے میت ہر رام پیارا، رمٹیا اپنا کھیل کھلائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لیکھا لیکھ نہ کھئے شاہیا۔ جن بھگتاں ہر کرے پیارا، جگ جگ اپنا میل ملائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، قُدرت قادر کرتا اپنا رنگ وکھائیا۔

ست پُرکھ نرنجن شاہ سُلطانا، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سد مہربانا، ہر پُرکھ نرنجن کھیل بے پرواہیا۔ ایکنکارا نوُجوانا، آد نرنجن سگلا سنگ نبھائیا۔ ابناشی کرتا مرد مردانہ، سری بھگوان نرگن اپنا رُوپ وکھائیا۔ پاربرہم پرہہ کھیل مہانا، دِس کِسے نہ آئیا۔ ساچا مندر اک سہانا، سچکھنڈ دئے وڈیائیا۔ چار دیوار نہ کھئے رکھانا، چہپر چہن نہ کھئے چھہائیا۔ دیا باقی نہ کھئے ٹکانا، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ کرے کھیل ہوئے نگاہبانا، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا مندر آپ سہائیا۔ ساچا مندر سچکھنڈ دوارا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن الکھ اگوچر اگم اپارا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ ایکنکارا کر پَسارا، اپنی دھارا آپ چلائییندا۔ آد نرنجن نور اُجیارا، جوت اُجالا آپ کرائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا ٹھانڈے دربارا، در گھر ساچے سوہا

پائیندا۔ ابناشی کرتا آپے کرے اپنی کارا، کرتا پُرکھ اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ پاربرہم نرگن زرویر پُرکھ اکال اجونی رست کرے کھیل نیارا، انہو پرکاش دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کر پسارا، اپنی بنت آپ بنائیندا۔ نرگن اچھیا نرگن بھچھیا نرگن دیوے بھنڈارا، نرگن جھولی آگے ڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ اپنی اچھیا سچ بھنڈارا، سو پُرکھ نرنجن آپ اُپائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن ورتارا، ایکنکارا جھولی رہیا بھرائیا۔ آد نرنجن پاوے سارا، ابناشی کرتا ویکھ وکھائیا۔ سری بھگوان دئے سہارا، پاربرہم پرہ خوشی منائیا۔ سچ سہائے سچکھنڈ سوبھاؤنت محل اٹل اُچ منارا، نرگن اپنا روپ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ درسائیا۔ اپنی اچھیا ہر نرنکار، آپ آپا وچ پرگٹائیندا۔ نرگن نرگن کر وچار، ساچی بنت آپ بنائیندا۔ نرگن باڈی بن ترکھان، ساچا گھاڑت آپ گھڑائیندا۔ سچ سینگھاسن کر تیار، پاوا چول نہ کھئے رکھائیندا۔ آپے ہوئے ویکھنہار، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سینگھاسن سوبھاؤنت، آپ سہائے سری بھگونت، سچکھنڈ دوارے آپ رکھائیندا۔ سچ سینگھاسن ہر سہنجنا، در گھر ساچے آپ سہائیا۔ کرے کھیل آد نرنجنا، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ نرہے ہوئے بھے۔ بھنجنا، بھو اور نہ کھئے جنائیا۔ آپے بنے اپنا ساچا سجننا، سگلا سنگ آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سینگھاسن دئے وڈیائیا۔ سچ سینگھاسن کر تیار، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ کون روپ کران اپر اپار، روپ انوپ کون وٹائیندا۔ کون بھوپ بنان شاہ سیکدار، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حُکم آپ سُنائیندا۔ آپے حُکم دھر فرمانا، ہر ساچا آپ جنائیا۔ آپے بھوپ آپے رانا، آپے کرے ساچی شاہیا۔ آپے در آپ دربانا، درویش اپنا ناؤں دھرائیا۔ ساچا تخت آپ سہانا، تخت نواسی ڈیرہ لائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ مکانا، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائیا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی گانا، تار ستار نہ کھئے بلائیا۔ اک اکلّا سری بھگوانا، سچ محلہ آپ وسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سینگھاسن آپ سہائیا۔ سچ سینگھاسن سچکھنڈ دوارا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ اُپر بیٹھ ہر نرنکارا، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ اپنی اچھیا سچ بھنڈارا، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نہ کوئی دوسر میت مُرارا، سگلا سنگ نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بنت آپ بنائیندا۔ ساچی بنت ہر بھگوان، شاہ پاتشاہ آپ بنائیا۔ سو پُرکھ

نرنجن ہو پردھان، اپنا مُکھ لئے کھلائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن گائے گان، نرنکارا سُن سُن خوشی منائیا۔ آد نرنجن کرے پروان، ابناشی کرتا لیکھے پائیا۔ پنچم رُوپ نوجوان، پنچم دھار لئے پرگٹائیا۔ پنچم مُکھ اک نشان، نرگن اپنا آپ اُپائیا۔ سیس رکھ سری بھگوان، جگدیش خوشی منائیا۔ تخت نواسی راج راجان، اک اِکلا آپ اکھوائیا۔ پنچم مُکھ کر پردھان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی اچھیا رچنا رُوپ وکھائیا۔ پنچم مُکھ کر پردھانا، ہر پنچم کھیل کھلایا۔ اک اِکلا نوجوانا، نرگن اپنا رُوپ دھرایا۔ ایک ناد اک ترانہ، شبد انادی ایک گایا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک گھر وسایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگایا۔ اپنا رنگ آپے رنگ، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سہائے سچ پلنگ، ست سہنجی سیج ہنڈھائیندا۔ ایکنکارا وجائے مردنگ، سچ مردنگا ہتھ اُٹھائیندا۔ آد نرنجن سورا سربنگ، سورپیر بھیو نہ آئیندا۔ سری بھگوان سدا بخشنند، اپنی بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ابناشی کرتا گئی گہند، گہر گمبہر کھیل کھلائیندا۔ پارہم آپ اُپائے اپنی بند، ناری کنت آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی رچنا آپ اُپائیندا۔ ناری کنت بن بہتار، سچکھنڈ دوار سوہا پائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگمڑی کھیل آپ کرائیندا۔ نرگن پُرکھ نرگن نار، نرگن نرگن سیج ہنڈھائیندا۔ نرگن اچھیا بھچھیا بھر بہنڈار، ساچی وست ہتھ رکھائیندا۔ نرگن گھر وچ گھر کرے تیار، سچکھنڈ اندر تھر گھر دوارا آپ پرگٹائیندا۔ دائی دایا اپنا پنے آپ نرنکار، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ اپنے اندروں جوتی سٹ کڈھے باہر، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ تھر گھر ساچے کر پَسار، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بنس آپ سہائیندا۔ سٹ دُلارا ہر نرنکارا، اپنا آپ اُپائیا۔ تھر گھر دیوے آپ ہلارا، چار کُنٹ آپ جنائیا۔ پتا پوت کر پیارا، ایک گن دئے سمجھائیا۔ تیرا رنگ اپر اپارا، دس کیسے نہ آئیا۔ تیرا مردنگ وجے نگارہ، سچکھنڈ نواسی آپ وجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک شبد دئے وڈیائیا۔ ایک شبد شبد ہر سار، ہر ساچے آپ اُپایا۔ ایک پُرکھ پُرکھ ہر نار، ایک کنت سہاگ ہنڈھایا۔ ایک مندر اک دوار، ایک بیٹھا آسن لایا۔ ایک حکم اک ورتار، ایک ربیا سیس جھکایا۔ ایک شاہ پاتشاہ سچی سرکار، ایک در دربان سیو کھایا۔ ایک نیوں نیوں کرے سدا نمسکار، ایک ویکھے سہج سُبھایا۔ آد پُرکھ ہر ہو تیار، سچکھنڈ اپنا رُوپ دھرایا۔ سچکھنڈ نواسی کھول کواڑ، تھر گھر گھاڑت لئے گھڑایا۔ تھر گھر

اندر شبد دُلا را واڑ، اپنا حُکم دئے سُنایا۔ تیرا میرا اک وِہار، ایکا راہ جنایا۔ بھل نہ جانا بن گوار، بالی بُدھ نہ کھئے رکھایا۔ تیرے سر ہتھ رکھے آپ زرنکار، سیس جگدیش ہوئے سہایا۔ تیرا رتھ چلے اپار، رتھ رتھوہی آپ چلایا۔ تیری مہا اکتھ گئے اگم اپار، اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ دیوے وست اک ہر تھار، اتوٹ اٹھ رکھایا۔ تیرا آنتر میرا پیار، میرا منتر تیرا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، تھر گھر ویکھے ہر جو کھڑ، شبدی سٹ آپ سمجھایا۔ شبد سٹ ہر سمجھا، اپنا بھیو چُکائیندا۔ نرگن گرو نرگن چیل نرگن بنے ملاح، نرگن بیڑا آپ چلائیندا۔ نرگن صفت نرگن صلاح، نرگن ویکھے ہر گھٹ تھان، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ نرگن پتا نرگن مان، نرگن رکھئے ساچا ناں، ناؤں زرنکارا آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، تھر گھر واسا پُرکھ اناشا، سٹ دُلا را کر کر واسا، ساچی سیوا اک وکھائیندا۔ ساچی سیوا ہر زرنکار، سٹ دُلا رے آپ جنائیا۔ تیرا کراں اگم پَسار، اپنے ہتھ رکھاں وڈیائیا۔ تیرا روپ دھراں سنسار، روپ انوٹ آپ دھرائیا۔ اپنے اندروں کڈھاں باہر، آپے بنان پتا مائیا۔ آپے وشن ہوئے اُجیار، نراکار ساکار روپ اکھوائیا۔ آپے امرت چرن کول دیوے ٹھنڈی تھار، اپنا جھرنا آپ جھرائیا۔ آپے پھل کھڑے گلزار، کول پھل آپ مہکائیا۔ آپے پاربرہم اپنی ونڈ ونڈے اپنی وار، ونڈنہارا آپ ہو جائیا۔ آپے وشنوؤں نابھی دیوے پاڑ، مُکھ اپنا باہر کڈھائیا۔ آپے پنکھڑیاں ویکھے کھڑے گلزار، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ آپے پاربرہم برہم لئے اُبھار، برہم ویتا ناؤں دھرائیا۔ آپے کرے کھیل کھیلنہار، سُن اگم دھوؤں دھار آپ رکھائیا۔ آپے شنکر پاوے سار، آپ اپنا حُکم جنائیا۔ شبد سٹ تیرا اک ادھار، شاہ پاتشاہ آپ جنائیا۔ تیرا حُکم دھر فرمان، دھر دی بانی بان لگائیا۔ کرے کرائے کرتا پُرکھ سُبجان، قُدرت روپ آپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، بیٹھا رہے اک اکاتا، آد پُرکھ اناشی کرتا اپنا بندھن آپے پائیا۔ وشن برہما شو ہر اُچھا، شبدی شبد بندھن پائیندا۔ ایکا روپ دئے درسا، روپ انوٹ آپ جنائیندا۔ ایکا نین دئے کھلا، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ ایکا مندر دئے وکھا، تھر گھر اپنا رنگ رنگائیندا۔ اک محلہ دئے جنا، سچکھنڈ دوارے سوہبا پائیندا۔ اک سِنگھاسن دئے سہا، شاہ پاتشاہ آسن لائیندا۔ ایکا سیس دئے جنا، پنچم مُکھ تاج سہائیندا۔ ایکا حُکم دئے ورتا، اپنا بھانا وڈ وڈیائیندا۔ تتاں وچولا بن بے پرواہ، دھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ آپ اپنا ناؤں جنا، بھیو ابھید آپ

گھلائیندا۔ ساچی سیوا سچ رکھا، ست ستوادی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دھارا آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو ساچی دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ شبد میلا اپر اپار، میل ملاواں ایکا تھان کرائیا۔ نرگن نرگن کرے پیار، سرگن سرگن بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، وسنہارا ساچے گھر، در دروازہ غریب نوازا، سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا اپنا آپ گھلائیا۔ سچکھنڈ دوارا ہر ہر کھول، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ اپنا منتر آپے بول، برہما وشن شو پڑھائیندا۔ ایکا اکھڑ رکھ کول، نش اکھڑ رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ ہر ہر دس، وشن کرے پڑھائیا۔ برہمے برہم ہویا وس، پاربرہم سمجھائیا۔ شنکر میلا ہس ہس، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ تتاں بتھے ایکا ڈوری کس، شبد ڈور ہر بندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ ابناشی آد رچنا آپ رچائیا۔ وشنوں تیری ساچی کار، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ ایکا اٹھ دئے بھنڈار، وست امولک جھولی پائیندا۔ برہما تیرا برہم پسار، پاربرہم پرہ حکم سنائیندا۔ شنکر تیرا کھیل نیار، جو گھڑیا بھنّ وکھائیندا۔ تتاں وچولا سرجنہار ساچی سیو سمجھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، حکم حاکم آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ لائیندا۔ دھر فرمان سیری بھگونت، اپنا آپ جنائیا۔ وشن برہما شو بنائی بنت، مات پت نہ کھئے اکھوائیا۔ اپنی مہا گنائے آگنت، الکھ الکھنا لیکھ نہ لیکھیا جائیا۔ اک سنائے ساچا منت، لیکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ لکھ چوراسی بناؤنی بنت، ترے گن اپنی ونڈ ونڈائیا۔ پنج تت ملاواں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دئے سمجھائیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑنا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ اک دوچے دا لڑ پھڑنا، سگلا سنگ اک وکھائیندا۔ ترے گن مایا جڑت جڑنا، پنچم میلا میل ملائیندا۔ پُرکھ ابناش اچرج کھیل آپے کرنا، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وڑنا، جوتی جاتا ایکا جوت ڈگمگائیندا۔ شبد اناد ایکا دھرنا، گھٹ گھٹ مندر تال وجائیندا۔ امرت سروور ایکا ترنا، کول ناہ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سچ سندیش آپ سنائیندا۔ سچ سندیشہ سن کن، سو پُرکھ نرنجن آپ جنایا۔ وشن برہما شو کہن دھنّ دھنّ، در بیٹھے سیس جھکایا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑنا تیرا جننی جن، دھنّ دھنّ جنیندی

مايا۔ پاربرہم پت پرمیشور ساڈا بیڑا دینا بٹھ، دوسر در نہ کوئی سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔
 وشن برہما شو کرن نمسکار، دوئے دوئے جوڑ سپس جھکائی۔ توں صاحب داتا بے عیب پروردگار، تیرا روپ انوپ نظر کیسے نہ آتیا۔ توں
 وسنہارا سچکھنڈ ٹھانڈے دربار، در گھر ساچے دئے ودھائی۔ ہوں بھکھک منگدے بن بھکھار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ تیرا حکم ورتے وچ
 سنسار، لکھ چوراسی گھاڑت لئے گھڑائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت لوک مات
 اپنی ویکھے سرب لوکائی۔ پُرکھ انبانشی دیا کہا، ایکا تت جنائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑا، ترے گن بندھن پائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھمی
 آکاش میل ملا، کایا بنک سہائیندا۔ چارے کھانی ونڈ ونڈا، چارے بانی آپ پرگٹائیندا۔ چارے جگ کھیل کھلا، چارے ورن رنگ
 رنگائیندا۔ چار وید دئے پڑھا، برہما ویتا آپ سمجھائیندا۔ چارے کوٹاں پھیرا پا، اپنا حکم سنائیندا۔ جگ چوکرئی ویس وٹا، زرگن سرگن
 میل ملائیندا۔ دھر سندیشہ دئے سنا، گر اوتار سیو لگائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ کھیل کھلا، خالق اپنے رنگ رنگائیندا۔
 وشن برہما شو در دھیا، ہر ساچا پردہ لاپندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ اپنا بھیو
 کھلاونہارا، ایکا شبد کرے جنائیا۔ جگ جگ آواں وارو وارا، لوک مات کراں رُشنائیا۔ نو نو ویکھاں وچ سنسارا، کوٹن کوٹ روپ
 دھرائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ اتم کرے پار کنارہ، تھر کوئی رین نہ پائیا۔ وشنو تیری پاوے سارا، وشن اپنا کھیل کھلائیا۔
 برہما تینوں دئے سہارا، تیرا برہم روپ ویکھ وکھائیا۔ شنکر تیرا ویکھے اکھاڑا، نو کھنڈ پرتھمی ونڈ ونڈائیا۔ زرگن نور جوت کرے اجیارا، شاہ
 پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، مدھ اپنی کھیل کھلائیا۔ مدھ کھیل ہر کرتار، جگ
 چوکرئی آپ کھلائیندا۔ جگا جگنتر پاوے سار، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ چوڈاں لوک ہٹ کھول کواڑ، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا
 حکم ورتائیندا۔ گگن پاتالان دئے ادھار، زمیں اسماناں پھول پھولائیندا۔ سیوا لائے رو سس سورج چند ستار، کوہ کروڑی چلت آنت کوئی
 نہ پائیندا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ، ڈونگھی گندر آسن لائیندا۔ سمنڈ ساگر ورو لے اپنی وار، رتن امولک باہر کڈھائیندا۔ ساچی
 گولک کر تیار، دھرنی دھرت دھول آپ ٹکائیندا۔ نام امولک وچ سنسار، جگ جگ اپنا آپ ورتائیندا۔ آد جگاد رہے اڈولت، لکھ

چوڑاسی آپ ڈلائیندا۔ جن بھگتاں میل ملائے ہر انبولت، رسنا جہوا نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن برہما دیوے ایک اور، شو اپنے انگ لگائیندا۔ نو نو چار اترے پار، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، ہر پُرکھ نرنجن نال ملائیندا۔ ایکنکارا کھیل اپار، آد نرنجن ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا خبردار، سری بھگوان ڈگمگائیندا۔ پاربرہم پرہ ہو تیار، برہم برہم ہر گھٹ ویکھ وکھائیندا۔ وشنوں تیرے ویکھے بھنڈار، لکھ چوڑاسی پھول پھولائیندا۔ شنکر تیری ویکھے تکھی دھار، ترسول ہتھ پھڑائیندا۔ باسک تشکا تیرا شنکار، تیرے کتھ پھنائیندا۔ جٹا جوٹ تیری وچار، پُرکھ ابناشی ویس وٹائیندا۔ چاروں گنٹ پاوے سار، دہ دشا پھیرا پائیندا۔ اپنا کیتا قول بھل نہ جائے ہر نرنکار، شبدی اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جاتا آپے ویکھے کھیل تماشا، پرتمھی آکشا اپنا پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دیوے ساچا ور، آد آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد آنت ہر اپنے رکھیا ہتھ، وید کتیب بھیو نہ رائیا۔ جگ چوکرئی چلایا رتھ، رتھوہی سیو کمائیا۔ نام امولک دے دے وتھ، گر اوتار سیو کمائیا۔ مارگ لا لا اٹھسٹھ، تیرتھ تھ دے وڈیائیا۔ بنا بنا مندر مسجد گروڈوارا مٹھ، شودوالا جگت سمجھائیا۔ بھگتاں دیوے ایک مت، برہم مت آپ سمجھائیا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار نہ کھئے ہلکائیا۔ ایکا بخشے دھیرج جت، ست سنتوکھ جھولی پائیا۔ چرن کول بندھائے ساچانت، جگت ناتا توڑ تڑائیا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، اندھ اندھیرا دے گوائیا۔ امرت وکھائے کایا مٹ، سچ پیالہ ہتھ رکھائیا۔ شبداگمی مارے سٹ، بجر کپائی دے تڑائیا۔ سنائے راگ ایک انحد، تار ستار نہ کھئے بلائیا۔ نام پیالہ پیائے مد، نشہ اتر کدے نہ جائیا۔ سنت سہیلے گھر وچ سد، آپ اپنا میل ملائیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کڈھ، ساچے مندر لے بہائیا۔ وشن برہما شو لڈائے لڈ، آپ اپنی دیا کمائیا۔ آپ سہائے اپنی جد، وشنوں بنسی آپ اکھوائیا۔ دو جہاناں جانے حد، آر پار کنارہ آپے رہیا بنائیا۔ آپے وسے سچکھنڈ، آپے لوک مات پھیرا پائیا۔ آپے ویکھے لکھ چوڑاسی نار ڈباگن جیو رنڈ، آپے گرمکھ لے ملائیا۔ آپے دیونہارا دنڈ، جگ جگ اپنا حکم سنائیا۔ آپے میٹے بھیکھ پکھنڈ، خالق خلق روپ وٹائیا۔ آپے لیکھا جانے سرب برہمنڈ، لوآن پُریاں پھول پھولائیا۔ آپے پردہ لاپے جیرج انڈ، اُتہج سینج اپنی رچن رچائیا۔ آپے سستا دے کر کنڈ، اپنی کروٹ نہ لے بدلاییا۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ، جو گھڑیا سو بہن وکھائیا۔ آپے لیکھا جانے سورج چند، کرن کرن رُشنائیا۔

آپے چوڈاں چوڈاں بیڑا بٹھ، آپے سولاں سولاں بندھن پائیا۔ آپے ہوئے کَلر کندھ، آپے شوہ دریا ئے دئے رُڑھائیا۔ آپ سُنائے سہاگی چھند، وشن برہما شو کرے پڑھائیا۔ آنت مُکائے لوک مات پندھ، جُگ چوکرئی اپنے وچ کھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ساچے ہر، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ بھیو جنایا سِری بھگوان، شبد انادی بول۔ نو نو چار کھیل مہان، کرے کرائے بیٹھ اڈول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر لکھ چوڑاسی تولے اپنے تول۔ ساچا تول تولنہارا، ایکا حُکم سُنائیندا۔ کلجگ اتم آئے وچ سنسارا، نو سو چرانوے چوکرئی جُگ پندھ مُکائیندا۔ لیکھا لیکھ اپر اپارا، وید ویاسا آپ جنائیندا۔ ستجگ تریتا دوپر کھیل نیارا، کلجگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ حق حقیقت بول جیکارا، لاشریک کھیل کھلائییندا۔ نانک زِرگن سرگن سرگن زِرگن ایکا نام بنے ورتارا، چار ورنان آپ ورتائیندا۔ اتم بولے ایکا نعرہ، اُچی کوک کوک سُنائیندا۔ مہابلی ہر کرتارا، دو سر اور نہ کھئے رکھائیندا۔ آپے اترے اپنی وارا، مات پت نہ کھئے جائیندا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، گر گویند رنگ چڑھائیندا۔ پُرکھ اکال سْت ڈلارا، سینگھ روپ آپ وٹائیندا۔ چار ورنان کرے پیارا، امرت جام پیائیندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، چنڈ پرچنڈ آپ چمکائیندا۔ پنچم میتا پنچم آدھارا، پنچم موہ مٹائیندا۔ سچ بھنڈارا امرت ٹھنڈا ٹھارا، امیوں رس اپنا مُکھ چوائیندا۔ اتم بول تول اڈول کہے سرب سنسارا، بھیو ابھیو آپ مٹائیندا۔ پُرکھ ابناشی آد جُگاد جُگا جُگنتر لوک مات مار جہات لکھ چوڑاسی پاوے سارا، بھل کدے نہ جائیندا۔ کلجگ اتم آئے کنارہ، لکھ چار بتی ہزار نہ اترے پارا، منجھدھار آپ رُڑھائیندا۔ جیواں جنتاں کر وبھچارا، نار کنت نہ کرے پیارا، مات پت سیو نہ کھئے کھائیندا۔ چاروں کُنٹ گڑھ ہنکارا، جوٹھ جھوٹھ لگائے نعرہ، سچ سچ نظر کھئے نہ آئیندا۔ پاربرہم پت پریشور اتم پرگٹ ہووے مہابلی نہککنک نرائن نر اوتارا، جوتی جوت جوت جوت جگائیندا۔ سمبل نگر وسے دھام نیارا، محل اٹل سہائے اک چُبارا، ساڈھے تن ہتھ بنت بنائیندا۔ شبد آگئی بول جیکارا، لوآن پُریاں کرے خبردارا، چوڈاں طبقات دئے ہلارا، زمیں اسمانا ویکھے پاڑا، گگن پاتالان آپ اُٹھائیندا۔ شاہ سلطانان مارے مارا، چارے ورنان کرے خوارا، اٹھاراں برنان ہاباکارا، ذات پات نہ کھئے رکھائیندا۔ ایکا منتر جے جیکارا، آتم پر ماتم میل ملائے وچ سنسارا، ساچا مندر کر پیارا، کایا بنک آپ سہائیندا۔ ایکا گر اک اوتارا، آوے جاوے وارو وارا، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ کاغد قلم نہ لیکھنہارا، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا آنت اپنا کھیل کھلائیندا۔ کلجگ اتم کھیل کھلاؤنا، پاربرسم وڈی وڈیائیا۔ نرور اپنا ناؤں دھراؤنا، مؤرت اکال سرب دئے درسائیا۔ انہو پرکاش آپ کراؤنا، انہو درشت ہرجن دئے کھلائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا گھر ہاؤنا، ذات پات اوچ نیچ نہ کھئے رکھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر دیپ جوت جگاؤنا، اندھ اندھیر دئے مٹائیا۔ پھڑ پھڑ کاگ ہنس بناؤنا، سوہنگ ہنسا چوگ چُکائیا۔ ایکا جوگ سچ سمجھاؤنا، سنگم تیرتھ اک وکھائیا۔ سب دا روگ ہوئے دکھ مٹاؤنا، مایا متا موہ دئے مٹائیا۔ شبدا سلوک اک سناؤنا، برہم پاربرسم کرے پڑھائیا۔ چوڈاں لوک رنگ لگاؤنا، ترے بھون وجے ودھائیا۔ اون گون بھند مٹاؤنا، جم پھاس رہن نہ پائیا۔ سرب گن طاس نظری آؤنا، گنوتا اک شہنشاہیا۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، ست دھرم اک درڑائیا۔ کلجگ اکئی آگ بجاؤنا، تتوت آپ مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آنت سِری بھگونت اپنا بھیو دئے کھلائیا۔

★ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دھتو دیوی دے گرہ چھمب جموں ★

گیان نیت نام انجن، گر ستگر سجن پائیندا۔ چرن دھوڑ سرور مجن، گرہ مندر آپ کرائیندا۔ دیناں ناتھ درد دکھ بھہ بھنجن، بھو ساگر پار کرائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر پردے کجن، ہر کا ناؤں پردہ اک رکھائیندا۔ جگت وکار جو جن تجن، ترے گن اتیتا میل ملائیندا۔ گڑھ ہنکاری بھانڈے بھجن، ہوئے گڑھ آپ تڑائیندا۔ جگت ترسنا گڑمکھ نہ دجن، امرت میگھ آپ برسائیندا۔ اک چڑھائے سچ جہازن، ایکا بیڑا ہتھ رکھائیندا۔ ہرجن میلے ہر غریب نوازن، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ آسو گھوڑا دیوے تازن، شبدا اپنا ناؤں دوڑائیندا۔ لوک مات جگا جگنتر رچ رچ کاجن، قدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ شاہو بھوپ بن وڈ وڈ راجن، شاہ سلطاناں آپ کھپائیندا۔ ایکا مردنگ وجائے ساچا نادن، برہمنڈ کھنڈ آپ سناؤنا۔ لیکھا جانے آنت آدن، آد آنت اپنی کھیل کھلائیندا۔ رچنا رچ برہم برہمان، پاربرسم پرہہ ویکھ وکھائیندا۔ شبدا جنائی بودھ آگادھن، بودھ آگادھا بھیو چُکائیندا۔ تھر گھر نواسی سچکھنڈ سہائے اک سنگھاسن، سوہاؤنت سوہا

پائیندا۔ نرگن جوت جوت پرکاشن، نورو نور ڈگمگائیندا۔ حُکمی حُکم شاہو شاہاشن، دُھر فرمانا حُکم سُنائیندا۔ لیکھا جانے پرتھی
 آکاشن، پرتھی آکاش کھیل کھلائیندا۔ جن بھگتاں پوری کرے آسن، آسا ترسنا میٹ مٹائیندا۔ نچ آتم کر کر واسن، واسدیو اپنا روپ
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر سہائے سوہاؤنت، سو سہنجنا روپ وٹائیا۔
 پاربرہم پرہہ بے آنت، بے آنت اپنی کل دھرائیا۔ ہرجن ویکھے ساچے سنت، ست ستوادی ویکھ وکھائیا۔ ایکا نام درڑائے منیا منت، من کا
 بھو سرب چُکائیا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جنت جیو کر رُشنائیا۔ نام واسنا دئے سدھنت، سگندھ اپنی مہک وکھائیا۔ تت وچولا
 بنائے بنت، چولا کایا آپ ہندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کھلائیا۔ کایا چولا پنج تت، نرگن سرگن
 آپ اپائیندا۔ بیج بیجے ساچے وت، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ پھل پھلواری لائے ہڈ ماس ناڑی رت، لال گللا رنگ چڑھائیندا۔ آپے ویکھے
 پُرکھ سمرتھ، نیتر نین آپ کھلائیندا۔ اپنی رچنا آپے رچ، اپنا بنک آپ سہائیندا۔ آپے اندر وڑے سچ، سچ اپنی دھار بندھائیندا۔ بھاگ
 لگائے کایا کچ، کنچن اپنا گڑھ بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ کایا مندر ویس اولّا، واہوا
 ستگر آپ بنائیا۔ گھر وچ گھر دھام اٹلا، اچ منارا دئے وڈیائیا۔ آتم سیجا آسن ملا، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ جوتی نور آپے رلا، نور
 نورانہ ڈگمگائیا۔ سچ سندیش ایکا گھلا، انحد ناد ناد وجائیا۔ برہم پھڑائے آپے پلا، پاربرہم پرہہ دیا کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، بیہو ابھید آپ کھلائیا۔ پاربرہم پرہہ میل ملانا، برہم اپنے رنگ رنگائیندا۔ ساچا کھیل کرے سری بھگوانا، بھگون اپنا روپ
 دھرائیندا۔ ست رکھائے اک نشانہ، نام نشانہ ہتھ اٹھائیندا۔ لوک مات ہو پردھانا، ڈنکا ڈورؤ آپ وجائیندا۔ گرمکھ ساچا ویکھے چتر سبجانا،
 جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ ایکا بخشے پد نربانا، نربہ اپنا میل ملائیندا۔ ست ستوادی بٹھ گانا، جگ جگ ساچا سگن منائیندا۔
 ناری نرنائن کنت کرے اک پروانہ، دُھر فرمانا شبد سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا آپے کر، واہ واہ
 گر گر ویکھ وکھائیندا۔ گر پیکھت گر بھئے نہال، گر سیوک سیو کھائیا۔ گر صاحب گر دین دیال، گر دیوی دیو اکھوائیا۔ گر کال گر
 مہاکال، گر لکھ چوراسی دئے مکائیا۔ گر مندر گر دھرمسال، گر پوجا پاٹھ وکھائیا۔ گر شاہ گر کنگال، گر شاہ پاتشاہ روپ دھرائیا۔ گر

ٹھگ گر دلال، گر ٹھگی دلالی آپ کمائیا۔ گر آگ گر دیپک جوتی دیوے بال، گر آگنی تت بُجھائیا۔ گر امرت گر وکھ اپنا روپ دئے وکھال، گرسکھ گر نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ گر ترسنا گر بھکھ، گر در گر گھر گھر پھیری پائیا۔ گر شبد گر لیکھا لیکھ، لیکھیا لیکھا دئے مٹائیا۔ گرمکھ ورا گر گر لئے پیکھ، جس جن اپنا نین درسائیا۔ جیو جگت جن جانے بھیکھ، ہر کا بھيو کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گرسکھ گر مندر بیٹھے ایک دھام سہائیا۔

★ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ یکرمی ایشر سنگھ دے گرہ پنڈ ڈر جموں ★

شاہاں سر شاہ، سو پُرکھ نرنجن ہر اکھوائیندا۔ دو جہاناں بن ملاح، ہر پُرکھ نرنجن سیو کمائیندا۔ نام ندھانا آپ اُپا، ایکنکارا ناؤں نرنکارا آپ درڑائیندا۔ آد نرنجن نور دھرا، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا نورو نور نور پرگٹائیندا۔ ابناشی کرتا دیونہارا سچ صلاح، ساچا مارگ اک جنائیندا۔ سری بھگوان ویکھنہارا تھاؤں تھان، اہل بھل کھئے نہ جائیندا۔ پاربرہم پرہ بے آنت بے پرواہ، آگم اتھاہ نرگن نرویر پُرکھ اکال اجونی ریت اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سچ محلہ اک سہا، نہچل دھام اٹلا بیٹھا آسن لا، سچ سنگھاسن سوہبا پائیندا۔ تھر گھر ساچے چرن ٹیکا، ہر مندر ہر ہر دئے سہا، نرگن نراکار نرویر انہو پرکاش کرائیندا۔ راج راجانا شاہ پاتشاہ، دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، راج راجانا ناؤں دھرائیندا۔ راج راجانا ہر نرنکارا، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ ساچے تخت بھے سچی سرکارا، دو جہاناں مارگ لائیا۔ شبد اناد دھر فرمانا، بودھ آگادھ کرے پڑھائیا۔ ایک راک اک ترانہ، تار ستار اک پلائییا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک بنک سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شاہ پاتشاہ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ شاہ پاتشاہ سری بھگوان، در گھر ساچے سوہبا پائیندا۔ ست سروپی ست نشان، ست ستوادی آپ جھلائییندا۔ اپنا کھیل کرے مہان، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ پوت سپوتا کر پروان، ایک حکم سنائیندا۔ وشن برہما شو کر پردھان، ترے گن میلا پنچم چیل ساچا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شاہ پاتشاہ اپنا کھیل کھلائییندا۔ شاہ پاتشاہ سری بھگونت، تخت نواسی ساچے تخت سوہبا پائیندا۔ لیکھا

جانے جُگا جُگنت، جُگ کرتا قُدرت قادر اپنا کھیل کھلائیندا۔ اپنی مہا آپے جنائے بے آنت، بے آنت اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ساچا دھام اک سہنت، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ ویس وٹائے جُگا جُگنت، نرگن سرگن رُوپ دھرائیندا۔ لکھ چوراسی بنائے بنت، گھاڑن گھڑت آپ گھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شاہ پاتشاہ شاہ سُلطانا، ہر جو ہر ہر مرد مردانہ، سچ مردانگی آپ کھائیندا۔ مرد مردانہ پُرکھ ابناش، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ساچے مندر ساچے منڈل پاوے راس، رُوپ انُوپ آپ وٹائیا۔ آد جُگاد جُگا جُگنت نہ جائے وناس، اپنی کل آپ دھرائیا۔ ہر گھٹ اندر رکھے واس، لکھ چوراسی رہیا سمائیا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاش، گگن منڈل مندپ اپنا رنگ وکھائیا۔ کرے وسیرا جنگل جوہ اُجاڑ پربھاس، سُمند ساگر ڈُونگھی کندر گہر گمبھیر گنوتتا اپنا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ، ایکنکارا اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ ساچا حُکم دُھر فرمان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ ایکا ناؤں کر پردھان، لوک مات ڈنک وجائیندا۔ وشن برہما شو دے گیان، گیان نیتر آپ کھلائیندا۔ لیکھا لکھ لکھ گھلے پروان، سچ پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ آتم برہم برہم نشان، پاربرہم پرہم ونڈ ونڈائیندا۔ سرب جیاں ایکا حُکمران، لکھ چوراسی رعیت آپے پرگٹائیندا۔ آتم جیا دیوے دان، داتا دانی ایکا وست امولک جھولی پائیندا۔ ایکا نُوں جوتی جوت کرے پرکاش کوٹن بہان، کایا کنچن گڑھ سہائیندا۔ آتم رام ساچا کاہن، ساچے مندر وسے مکان، آتم سیجا نرگن پلنگ اپنا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، راج راجانا شاہ سُلطانا آد جُگادی نوجوانا، پردھ بال نہ رُوپ وٹائیندا۔ پردھ بال نہ ہر کا رُوپ، ایکا رنگ سمائیا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی تانا تنیا ایکا تانا پیٹا سوٹ، ایکا پان لے چڑھائیا۔ پُھل پُھلواری ایکا وقت آپ سہائے ساچی رُت، کول کولا آپ کھلائیا۔ لیکھا جانے پنج تت بُت، اپ تیج وائے پرتھی آکاش اپنی ونڈ ونڈائیا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، حُکمی حُکم آپ پھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، سر شاہاں شاہ آپ ہو جائیا۔ شاہ شاہانہ ہر گوہند، سُو رپر کھیل کھلائیندا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئی چند، چنتا چکھا نہ کھئے رکھائیندا۔ وشن برہما شو اُچائے اپنی بند، لکھ چوراسی اپنا بندھن پائیندا۔ آسا ترسنا پوری کرے سُرپت راجا اند، کروڑ تیتسسا کھیل کھلائیندا۔ گہر گمبھیر گنی گہر ساگر سِندھ، پُرکھ ابناشی اپنا ڈُونگھر ہاتھ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی

کَریا کر، ایکا حُکم سچ سنَدیش نر نریش رہیا گھل، جُگ جُگ مات آپ سُنائیندا۔ جُگ جُگ مات ہرِ کا ناؤں، لوک مات وجے ودھائیا۔ دیوے سنَدیشہ ایکا تھائوں، تھان تھنتر اک سُهائیا۔ لکھ چوراسی بنے پتا ماؤں، بال انجانے گود اُٹھائیا۔ ہرجن ہربھگت بھگون پھڑے آپے باہوں، لیکھا الیکھ ویکھ وکھائیا۔ سر رکھے سدا ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ امرت جام پیائے نچھر جھرنا رس ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس آپ اڈائیا۔ نتھانویاں دیوے ساچا تھائوں، درگاہ ساچی دھام سُهائیا۔ جُگا جُگنتر نرگن سرگن سرگن نرگن لوک مات کرے سچ نیاؤں، گر اوتار اپنا رُوپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کَریا کر، ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ ساچا تخت سُهنجنا، سو پُرکھ نرِنجن آپ سُهائیندا۔ جُگا جُگنتر کرے کھیل درد دُکھ بھہ بھنجنا، دیناں اناتھان درد دُکھ آپ وندائیندا۔ سنت سُهپلا ویکھے سَجنا، ستگر ساجن میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کَریا کر، ایکا حُکم ایکا حاکم، ہرِ فرمانا اک رکھائیندا۔ اک فرمانا دُھر دی دھار، پُرکھ ابناشی آپ جنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کَریا آیا سچ وبار، نرگن سرگن رُوپ دھرائیا۔ کلجگ اتم کھیل اپار، کھیل اولّا اک اکلّا کرے کرے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کَریا کر، شاہ شاہانہ رُوپ وٹائیا۔ شاہ شاہانہ رُوپ دھر، ہرِ ساچا کھیل کھلائیندا۔ ناؤں رکھائے نرائن نر، نر ہرِ نرائن آپ ہو آئیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ حُکم ورتائیندا۔ ساچے مندر رہیا چڑھ، اُچاٹلا آپ سُهائیندا۔ چھپر چھن نہ کھئے دسے چار دیوار، باڈی بنت نہ کھئے بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کَریا کر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ کلجگ اتم ویس اولّا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ کلجگ ستجگ پھڑائے اپنا پلا، کلجگ ستجگ رُوپ وٹائیا۔ سچ سنَدیش ایکا گھلا، گوبند حال مُریداں رہیا سُنائیا۔ سؤلان ستھر جگت سنگھاسن ایکا ملا، ایکا گھر وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کَریا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر دو جہان کرے سچی شہنشاہیا۔ کلجگ اتم سچا شاہ، شاہ سلطانا حُکم جنائیندا۔ چاروں کُنٹ اندھیرا گیا چھا، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ چارے ورن رہے کرلا، برن اٹھاراں دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ گر کا شبد نہ سکے کھئے کما، آتم آتر نہ کھئے وسائیندا۔ گوبند سورا کسے ملے نہ، نیتر لوچن نین نہ کھئے کھلائیندا۔ نانک پلا نہ لے پھڑا، نام ست ست گھر نہ کھئے وکھائیندا۔ کلجگ ڈونگی بھوری لکھ چوراسی غوطہ رہی لا، ایشٹ دیو نہ کھئے رکھائیندا۔ نرگن جوت نہ سکے کھئے جگا، آتم پردہ نہ کھئے

اُٹھائیندا۔ کایا سروور سکے نہ کھئے نہا، اٹھسٹھ نیر سرب گر لائیندا۔ کایا مندر در دروازہ نہ سکے کھئے کھلا، گردوارا نظر کیسے نہ آئیندا۔ پڑھ پڑھ تھکے بھلیا بے پرواہ، پڑھاؤن والا دس کیسے نہ آئیندا۔ مایا ممتا موہ بندھن بیٹھے پا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار گھر گھر آسن لائیندا۔ پرماندن بیٹھے گوا، جگت مد جگت وکار جگت سنگ نبھائیندا۔ پُرکھ ابناشی ویکھنہارا تھاوں تھان، نو کھنڈ ست دیپ پھول پھولائیندا۔ ناتا تٹا پتر ماں، پتا پوت نہ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پُرکھ ابناشی ایک ہر، کلجگ اتم دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ کلجگ اتم اندھ اندھیارا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ وید ویاسا بن لکھارا، لیکھا لکھ لکھ گیا سمجھائیا۔ نانک ستگر بول جیکارا، پُرکھ اکال ایک راہ تکائیا۔ مہابلی اترے وچ سنسارا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ گوہند کوکے کرے پکارا، پُرکھ اکال آکے سیس جھکائیا۔ پتا پوت اک پیارا، ایک مندر بہ بہ کرن صلاحیا۔ کلجگ دسے دھواں دھارا، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ گرمکھ گرسکھ ہر بہگت ہرجن ساچے سنت روون زارو زارا، اٹھ پھر دھیان لگائیا۔ مورکھ موڑھے کلجگ دھندے لگے جیو گوارا، بھوگ بلاس رنگ رلیاں رہے منائیا۔ کیسے نہ دسے پار کنارہ، ڈونگھے ساگر ڈبا سنسارا، شوہ دریا بیڑا رہیا چلائییا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سارا، نرگن نرگن ہو اُجیارا، گوہند میتا نال پیارا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ جوتی جامہ شاہ سیکدارا، سہل نگر دھام نیارا، سچ سنگھاسن سوہے سوہاؤنت اک اِکلا ایکنکارا، نظر کیسے نہ آئییا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، چند پرچنڈ رکھائے اپنی وارا، لوہار ترکھان نہ کھئے گھڑائیا۔ نو کھنڈ پرتھی مارے مارا، لکھ چوراسی کرے خوارا، راج راجاناں خاک ملائییا۔ ایک حکم ورتے ورتارا، ہر کا ناؤں شاہی لشکر سب توں بہارا، نہ مرے نہ جائیا۔ کلجگ اتم در دوارا، اٹھبھج کرے نمسکارا، سنگھ سنگھاسن آسن لائییا۔ چکر سدرشن ایک چکر لگائے سرب سنسارا، ہر کا تیج نظر کیسے نہ آئییا۔ واہ واہ گر ستگر کرے کھیل اپارا، پارہریم پرہ بے پرواہییا۔ گرمکھ ورلے بخشے ایک در دوارا، در دروازہ کایا بنک گھلائییا۔ دوس زین زین دوس اٹھ پھر گھڑی پل نظری آئے نر نرکارا، نرگن جوت جوت جوت رُشنائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یارا، کھتری براہمن شوڈر ویش اپنے گلے لگائیا۔ شاہ پاتشاہ سچی سرکارا، شہنشاہ ایکنکارا اک اِکلا جگا جگنتر راج کھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آد آنت آنت آد اپنے ہتھ رکھے وڈیائییا۔

☆ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی لبھو رام دے گرہ پنڈ جیوڑیاں جوں ☆

ہرِ ستگر سدا مہربان، کرم دھرم نہ کھئے جنائیندا۔ ہرِ ستگر سدا مہربان، جیا دان جھولی پائیندا۔ ہرِ ستگر سدا مہربان، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ ہرِ ستگر سدا مہربان، ایک منتر نام درڑائیندا۔ ہرِ ستگر سدا مہربان، کایا چولی رنگ بسنتی اک چڑھائیندا۔ ہرِ ستگر سدا مہربان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گھر آپ وکھائیندا۔ گرسکھ سدا دین دین، دوئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ گرسکھ سدا جوں جل مین، جل مین گر گر روپ سما رہیا۔ گرسکھ سدا گر ادھین، دوئے دوئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ گرسکھ سدا ٹھانڈا کرے سین، نیتر لوچن درشن پا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ اپنے رنگ رنگا رہیا۔ ہرِ ستگر ساچا سرب گنوت، گنوتتا بے پرواہیا۔ ہرجن اٹھائے ساچا سنت، ست سمت آپ بھجائیا۔ آپ جنائے اپنی مت گت، بھيو ابھید آپ کھلاٹیا۔ وست امولک ساچے کھاتے دیوے گھت، کایا بنک دئے وڈیائیا۔ امیوں رس نجر آتم دئے جھٹ، امرت میگھ برسائیا۔ لیکھے لائے رتی رت، اگنی تت دئے بھجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر ستگر بھوئے سہائیا۔ گرسکھ سدا کرے ارداس، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ گر ستگر وسنا سدا پاس، تیرا وچھوڑا سہ نہ سکاں رائیا۔ نرگن جوت کر پرکاش، اندھ اندھیرا دے گوائیا۔ نچ گھر آتم کر کر واس، گھر ساچے دے وڈیائیا۔ تیرا ناؤں سرب گن طاس، میری آسا منسا پور کرائیا۔ لوک مات نہ بھوئے نراس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے مان وڈیائیا۔ ستگر پورا سری بھگوانا، آد جگاد اکھوائیندا۔ ایک دیوے نام ندھانا، وست ائمٹری جھولی پائیندا۔ گائن گائتری ناد ترانہ، دھن انادی منتر آپ سنائیندا۔ پوجا پاٹھ سچ اشنانا، ایشٹ دیو آپ رکھائیندا۔ ساچا مندر سچ مکانا، گھٹ بھیتر آپ وکھائیندا۔ جوتی نور نور مہانا، ساچے مندر آپ جگائیندا۔ پون ہون اک کرانا، سچ سگندھی وچ سمائیندا۔ سرب جیاں ہرینا دانا، دانا پینا آپ اکھوائیندا۔ ہرجن کرے در پروانہ، در گھر ساچے آپ ملائیندا۔ روپ انوپ سٹیا کاہنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر ستگر دیا کمائیندا۔ گرسکھ گر گر رکھے آس، نیتر نین نین بکسائیا۔ کون سو ویلا بھجھے پیاس، نیتر لوچن درشن پائیا۔ بھوئے سہائی وچ پرہاس، کایا کھیڑا دئے وسائیا۔ پار کرائے پرتھمی آکاش، گگن منڈل چرناں ہیٹھ دبائیا۔ آپ

اپنا کرے داسی داس، دوسر سیو نہ کھئے جنائیا۔ ایکا بخشے چرن نواس، چرن کول سچی سرنائیا۔ من واسنا نہ ہوئے اداس، چنتا سوگ رہے نہ رائیا۔ اٹھے پہر اک سواس، گر گر منتر نام درڑائیا۔ کایا مندر ساچی راس، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ پاربرسم پت پرمیشور اپنے نیتر پیکھے آپ، نیج نیتر دئے کھلائیا۔ ترے گن مایا نہ چڑھے تاپ، کایا روگ نہ کھئے جنائیا۔ بھاگ لگائے ساچی کھاٹ، آتم سیجا دئے سہائیا۔ لہنا دین چکائے آن باٹ، مات گریہ پھیر نہ آئیا۔ گرسکھ وکائے اپنے ہاٹ، کرتا قیمت آپے پائیا۔ آپ اتارے ساچے گھاٹ، سچ کنارہ اک وکھائیا۔ سدا سہیلا سد سے پاس، دوس رین اپنا رنگ رنگائیا۔ درس دکھائے بوہ بدھ بھانت، روپ انوپ آپ وٹائیا۔ بیٹھا رہے اک اکانت، سچکھنڈ دوارے آسن لائیا۔ بند کواڑا کھولے تاک، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھ گر گر میل ملائیا۔ ستگر پورا شاہو شاہاشا، شاہ سلطان ہر اکھوائیندا۔ جگ جگ ویکھے مات تماشا، لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر برہمنڈ کھنڈ اپنا نور کرے پرکاشا، نور نور وچ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن بندھائے اپنے لڑ، گر ستگر ایکا بندھن نام پائیندا۔ گرسکھ بندھن نام زنجیر، نیتر دس کیسے نہ آئیا۔ من پنکھی پھڑ پھڑ بٹھے چوٹی چاڑھے اخیر، پنکھی اڈ نہ دہ دہائیا۔ لیکھا جانے شاہ حقیر، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ روپ دھرائے بے نظیر، رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ قلم شاہی کھچے لکیر، جگت موصور اپنی تصویر دئے وکھائیا۔ لکھ لکھ لیکھا گھلیا گر اتار پیر، پیر پیغمبر آپ سنائیا۔ جن بھگتاں کول آئے گھت وہیر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن میلے اپنے گھر، ہر ستگر دیا کھائیا۔ گرسکھ رکھی ایکا ٹیک، پرہ ملن کا چاؤ۔ کرے کرائے بدھ بییک، غریب نیانے پکڑے باہوں۔ جگت مایا نہ لائے سیک، ویکھے تھائیں تھائوں۔ پورب جہاں ویکھے لیکھ، کرے کرائے سچ نیاؤں۔ چار ورنان وکھائے ایکا دیس، ساچا نگر کھیڑا کایا گراؤں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھ میلے اپنے گھر، گھر میلا بے پرواہو۔ ہر ستگر دین دیال دیاندھ ٹھاگر، دین اپنے انگ لگائیندا۔ قادر کریم کرتا قادر، قدرت اپنے سنگ رکھائیندا۔ لیکھا جانے پدر مادر، پسر برادر اپنا روپ وٹائیندا۔ گرمکھ ورا جگت بہادر، جو جن لوک لاج تجائیندا۔ ایکا نام ونج کرے بن سچ سوڈاگر، سچ ونجارا ہٹ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر ستگر ویکھ وکھائیندا۔ گرسکھ گر گر ایکا

اوٹ، ہر متی آپ سمجھائیندا۔ تن نگارے لگے چوٹ، انحد نادی ناد وجائیندا۔ جگت واسنا کڈھ کھوٹ، سچ سچ میل ملائیندا۔ آپ اٹھائے آلیوں ڈکے بوٹ، سچ دوارے آپ سہائیندا۔ میل ملاوا نرمل جوت، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرسکھ گُر گُر ویکھے ایکا گھر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ ہر ستگر سچا دینا ناتھ، دو جہان کھیل کھلائیا۔ بھگت بھگوت وسے ساتھ، سکلا سنگ رکھائیا۔ روپ انوپ ترے لوکی ناتھ، چوڈاں بھون رہیا جگائیا۔ آتم پر ماتم ساچی گاتھ، وشن برہما شو کرے پڑھائیا۔ سگل وسورے جائن لاتھ، جو جن ہر ہر نیتر لوچن درشن پائیا۔ اک چڑھائے ساچے راتھ، مہاسارتھی ساچی سیو کھائیا۔ لہنا چکے سیاں ساڈھے تِن ہتھ، ہتھکڑی رائے دھرم نہ دئے لگائیا۔ چتر گیت نہ بائے نتھ، لیکھا آگے نہ کھئے ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے اپنے گھر، گھر ساچا اک رکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان آتم جیا دیوے دان، جیون جگت جگت جگ بھگت بھگوت آنت اپنے ہتھ رکھائیا۔

گُر سجن گُر میت، گردیو دین دیا۔ گُر ٹھانڈا گُر سیت، گُر سدا سدا رکھوالا۔ گُر گردیو وسے سدا چیت، گُر دسے دھام نرالا۔ گُر پنت کرے پنت، گُر تن پہنئے آتم آنتر سوہنگ سچی مالا۔ گُر چلائے جگ جگ ریت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا دسے راہ سکھالا۔ گُر پریم گُر پیار، پیا پریم گُر اکھوائیا۔ گُر پُرکھ گُر نار، گُر نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ گُر مندر گُر دربار، گُر در گھر سوہیا پائیا۔ گُر شبد تُوُر منگلاچار، گُر گیت گوہند سُنائیا۔ گُر گرسکھ اندر اپنی وست دیوے ڈار، نام ندھان جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، مکھ گُر گُر مکھان رہیا صلاحیا۔

☆ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی منگت رام دے گرہ جموں ☆

گر داتا گہر گمبھیر، وڈی وڈ وڈیاٹیا۔ گر کایا ٹھانڈا کرے سریر، امرت جام پیاٹیا۔ گر ہومے کڈھے پیڑ، روگ سوگ چنت مٹاٹیا۔
 گر امرت بخشے سیر، نچھر جھرنا آپ جھراٹیا۔ گر چوٹی چاڑھے پھڑا خیر، سرتی شبدی میل ملاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کیرپا کر، ہرجن میلے اپنے در، دروازہ بند کھلاٹیا۔ گر بند کواڑا کھولے تاک، بجر کپاٹی توڑ ٹھائیندا۔ گر کایا مندر اندر دکھائے ساچا ہاٹ،
 نام خزانہ آپ بھرائیندا۔ گر انحد شبد وجائے ناد، تال تلواڑا آپ سٹنائیندا۔ گر میٹ مٹائے واد وواد، وکھ امرت آپ بنائیندا۔ گر لکھ
 چوراسی وچوں لئے کاڈھ، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گر برہم گر برہما گر آد گر جگاد،
 گردیو نمونمسکار، گر گر گرمکھ ایک رنگ سہائیندا۔

گر داتا گر دانی، گر دیونہار دین۔ گر پرم پڑکھ سلطانی، گر گرمکھ اندر لین۔ گر ودت وڈیا وڈوانی، گر اکھڑ اکھڑ رہیا چین۔ گر
 گرمکھان دکھائے اک نشانی، نانا توڑت تین۔ گر گرسکھان بخش چرن دھیانی، چرن کول گرسکھ لو لین۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کیرپا کر، آپے ساگر آپے جل آپے گرسکھ ہونے مین۔

گر سجن گر ساک سینا، بہین بھائی بندھپ گر اکھوائیندا۔ گر درس گرمکھ پیکھے نیناں، گر گر ہی وچ سہائیندا۔ گر کا شبد گر کا
 کہنا، گرسکھ ورا جھولی پائیندا۔ گر چکائے لہنا دینا، گر پچھلا مول ہتھ پھڑائیندا۔ گر تن پہنائے ساچا کہنا، نام بھوشن اک دکھائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کایا کنچن کوٹ آپ وڈائیندا۔ گر میٹے جگت اندیش، اندیسا کھئے رہے نہ راتیا۔ گر سدا
 سہائی رہے ہمیش، ہرجن ساچے پیج رکھائیا۔ گر ویکھنہارا رہیا ویکھ، ویکھے وگسے دئے گواہیا۔ گر میٹنہارا ریکھ، گر آگلا لیکھا دئے
 لکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گھاٹ دکھائے، گھاٹا کھئے رین نہ پائیا۔

☆ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی ہرنام سنگھ دے گرہ چڑھدا گراں جموں ☆

سو پُرکھ نرنجن شاہ سلطانا، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ تخت نواسی ہر بھگوانا، انبھو اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی نور نور مہانا، جلوہ نور ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے دو جہانا، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ نام جنائے دھر فرمانا، شبد اگتی ناد وجائیندا۔ مقالے حق اک ٹکانا، پروردگار ڈیرہ لائیندا۔ لاشریک سچ نشانہ، واحد اپنا ناؤں رکھائیندا۔ رام روپ ہو پردھانا، ساچا حکم آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ آد پُرکھ اک اکلا، درگاہ ساچی سوہیا پائیا۔ وسنہارا دھام اچ اٹل محلہ، سچ محلہ آپ اپائیا۔ آپے جلوہ نور الہی گھلا، عالمین آپ اکھوئیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سچ محلہ دئے وسا، نور نورانہ حق خدائیا۔ ایک حکم دئے سنا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ اک صدا دئے لگا، صابر اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، درگھر ساچے وسے ساچا ماہیا۔ درگھر ساچا ہر شہائیندا، اک اکلا آسن لا۔ جلوہ نور اپنا آپ ڈگمگائیندا، نور الہی اک خدا۔ دوسر اور نہ سنگ رکھائیندا، نہ کوئی ناتا جوڑ جڑا۔ جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا، نرگن سرگن روپ دھرا۔ رام رحیم رحمان آپ اکھوئیندا، اُلفت جانے دو جہاں۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، پُرکھ اکال ایک ہر ایک وسے ساچے تھان۔ ساچا دھام سچ ٹکانا، ہر ساچا سچ بنائیا۔ جگا جگنتر ہو مہربانا، لوک مات ویس وٹائیا۔ پنج تت دیوے اک گیانا، ایک رام نام کرے پڑھائیا۔ ایک برہم کرے پردھانا، آتم جوت جوت کر رُشنائیا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک ناد دئے وجائیا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک گھر دئے وکھائیا۔ ایک ٹھاکر ابناشی شاہ سلطانا، ساچے تخت سوہیا پائیا۔ ایک رام اک بھگوانا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جگ جگ ویس ہر وٹندڑا، پاربرہم کرتار۔ جگ چوکڑی ویکھ وکھندڑا، ستجگ تریتا ہو اُجیار۔ لنکا گرھ آپ ٹزندڑا، راون مارے دُشٹ ہنکار۔ غریب نیانے گل لگندڑا، سمرتھ پُرکھ کر پیار۔ کاغد قلم بھیو لکھندڑا، لکھ لکھ تھکے وید چار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، جگ جگ پاوے ساچی سار۔ جگ جگ سار سالدا، نرگن سرگن ہو اُجیار۔ ستجگ تریتا پار اُتاردا، دواپر کھیل کرے نرنکار۔ کاہنا کرشنا کرے

کھیل اگم اپار دا، سولاں کل ہو اُجیار۔ سولاں شنکار سچی سرکار دا، مُکٹ بین میت مُرار۔ ہوئے سکھائی سدا متر غریب نانا تاردا،
 بدر سُداما دئے آدھار۔ پنجم میلا ایک دُھر دربار دا، لیکھا جانے لیکھنہار۔ بھگت بھگونت اک پچھاندا، ایک دیوے برہم گیان۔ ایک اکھڑ
 گن ندهان دا، اٹھاراں دھیائے گیتا گن دئے وکھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، جگ جگ کھیلے کھیل
 سِری بھگوان۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرایا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ راما کرشنا رُپ دھرایا، وشن برہما شو میل ملائیا۔ نارد میتا ایک
 رنگ رنگایا، ایک رنگن دئے چڑھائیا۔ وید ویاسا بھیو کھلایا، پُران اٹھاراں ہر جس گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے
 کھیل سچا شہنشاہیا۔ کلجگ کھیل ہر اولّا، نیراکر آپ کرائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ پھڑائے پلا، ساچا دامن ہتھ رکھائیندا۔ کلمہ امام ایک گھلا،
 سچ سندیش آپ سُنائیندا۔ اپنا رُپ پرگٹائے نُور الہی اللہ، بسمل اپنی کھیل کھلاییندا۔ حق حقیقت سچ مُصلا، شرع شریعت آپ
 بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد جگا جگنتر رُپ انوپ آپ دھرائیندا۔ الہی نُور نُور اللہ پروردگار، در
 گھر ساچا آپ سہائیندا۔ مقامے حق کھیل اپار، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ اللہ ہو انا ہو بول جیکار، ہو ہو اپنا رنگ وکھائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بے عیب خدائی پروردگار، وسنہارا ٹھانڈے دربار، سچ دربار آپ سہائیندا۔ سچ دربارا خالق خلق،
 ایک ایک وکھائیندا۔ لیکھا جانے اپنے فلک، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ زمیں اسمانا بنائے بنت، اپنا گھاڑن آپ گھڑائیندا۔ آپے جانے اپنی اُمت،
 نبی رسول آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ ویس اولّا سچ محلہ، شاہ سلطان آپ کرائیا۔
 محمد نُور آپے رلا، نُورو نُور ڈگمگائیا۔ سچ سندیش ایک گھلا، جبرائیل میکائیل اسرافیل عزرائیل سیو کھائیا۔ کلام الہی پھڑایا پلا، سچ
 حدیث اک سُنائیا۔ تیس بتیس آپے رلا، شرع شریعت دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر احباب اک رباب رہیا
 وجائیا۔ اک رباب اک ستار، نرگن تار تار بلائیندا۔ امام امامان ہو اُجیار، نُور نُور نُور درسائیندا۔ مُلا شیخ مسائق پیر دستگیر آپے
 کرے خبردار، سچ سندیش آپ سُنائیندا۔ حق بحق پاوے سار، حُکم اپنا آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک
 محمد دیوے ور، ساچا میلا آپ ملائیندا۔ سچ محمد سچ وبارا، خُداوند کریم آپ کرائیا۔ چوڈاں طبق تیرا ہلارا، چوڈس چوڈاں چند

چڑھائیا۔ چوڈاں صد تیرا جیکارا، لوک مات ملے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر پیر پیغمبر سیوا لائیا۔ پیر پیغمبر سیوادار، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ رحمت کرے آپ رحمان، رازق رحیم ناؤں دھرائیندا۔ کلمہ کلام کر تیار، کاتب اپنا لیکھ لیکھائیندا۔ قُدرت ویکھے اپنی وار، ویس اولّا رانی اللہ رُپ انُپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، جُگ جُگ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ جُگ جُگ ناؤں رکھنڈڑا، بے عیب پروردگار۔ نانک جوتی جوت جگنڈڑا، ایکا ناد سُنائے سچّی دُھنکار۔ ایکا منتر نام رکھنڈڑا، چار کُنٹ جے جیکار۔ ہندو مُسلم ایکا رنگ رنگنڈڑا، اُچ نیچ نہ کھئے وچار۔ تٹ تیرتھ ویکھ وکھنڈڑا، گنگا گوداوری جمنا سُرستی پاوے سار۔ مکّہ مدینہ چرن چُھنڈڑا، گل تسبیح اپر اپار۔ نیلا چولا آپ رنگنڈڑا، سیلی ٹوپی کر وچار۔ اُلفت خُدا خود اپنی آپ رکھنڈڑا، آپے ہٹے رکھنڈڑا۔ بندہ بندگی اک سکھنڈڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل آپ نرنکار۔ نرنکار ہر کھیل کھلایا، نانک نرگن دیا کہا۔ ست نام منتر اک جنایا، کھتری براہمن شوڈر ویش دئے سُنا۔ ہندو مُسلم ایکا رنگ رنگایا، دُئی دویّت نہ کھئے جنا۔ ہر گھٹ اندر ہر جو آسن لایا، کوئی آکھ رام کوئی کہے خُدا۔ نرگن پُرکھ اکال ایکا پایا، پنج تت نانک رہیا سمجھا۔ ایکا جوت دس دس رُپ دھرایا، گوہند لیکھا دئے لکھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہ۔ گوہند لیکھا اپر اپارا، اُچ نیچ دئے وڈیائیا۔ ویکھ وکھائے سنگ محمد چار یارا، نبی رسوُل نال ملایا۔ چوڈاں طبقات کھول کواڑا، چوڈاں ہٹ دئے جنایا۔ کلجگ اتم ہووے اندھ اندھیارا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ ناتا تھے میت مُرارا، ساک سجن نہ کھئے اکھوائیا۔ ورن برن روون زارو زارا، اُچی کوکن دین دُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ویس آپ وٹایا۔ کلجگ اتم کوک پکار، چار کُنٹ گرلایا۔ ہندو سیکھ عیسائی مُسلم روون زارو زار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرایا۔ کیسے نظر نہ آیا سانجھا یار، پاکی پاک اک خُدا۔ ایکا رام کرے پیار، ہر گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ ایکا کرشنا دئے آدھار، مُکند منوہر لکھی نرائن سیس تاج جگدیش سُہایا۔ ایکا نانک کرے پیار، گھٹ گھٹ منتر نام درڑایا۔ ایکا گوہند بولے فتح جیکار، ساچا ڈنکا نام وجایا۔ پُرکھ اکال سرشٹ سبائی کرے پیار، ذات پات نہ کھئے رکھایا۔ دین مذہب ویکھے اسلام، نور الہی سچ کلام ایکا اپنا آپ جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنا

کھیل کھلایا۔ جگ جگ کھیل کھلائیندا، اک اکلّا بے پرواہ۔ حق حقیقت ویکھ وکھائیندا، لاشریک اک خُدا۔ شرکت وچ کدے نہ آئیندا، غفلت وچ سکے نہ کھئے بھلا۔ مُرشد مُرید اپنے رنگ رنگائیندا، ایک معرفت دئے سمجھا۔ بھگت بھگونت آپ اُٹھائیندا، رام رام میل ملا۔ کاہنا کرشنا سنگ رکھائیندا، جگت وچھوڑا پھند کٹا۔ نانک جوتی جوت جگائیندا، جاتا اپنا رنگ وکھا۔ گویند ڈنکا اک وجائیندا، مَورکھ مُگدھاں رہیا سمجھا۔ پُرکھ اکل پاربرہم پت پرمیشور سرب جیاں دا اکو داتا، ایک جلوہ نُور ہر خُدا۔ ایکو داتا دیونہارا، گھٹ گھٹ جیاں رزق سبائیا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، گر پیر اوتار آپ اکھوائیا۔ سَتجُگ تریتا دوپر کرایا پارا، کلجُگ اتم ویس وٹائیا۔ لیکھا جانے سنگ محمد چار یارا، عیسیٰ موسیٰ کالا سوسا مُکھ بقاب تن ویکھے بستر شاہیا۔ کرے کھیل ہر بے تاب پھڑ پیالہ حیاتِ آب، آبِ حیات اپنے ہتھ رکھائیا۔ کایا ویکھے مکہ کعب، ساچا حُجرہ آپ سہائیا۔ اُچ محرابے دئے آواز، ساچی بانگ آپ سُنائیا۔ اک سدا وجائے ناد، نیوں نیوں سجدہ آپ جھکائیا۔ سچ مُصلا میٹے واد وواد، دھرت دھول آپ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرایا کر، کلجُگ تیری اتم ور، چوڈاں چوڈاں پھول پھولائیا۔ چوڈاں لوک چوڈاں طبق، چوڈس چوڈاں پھول پھولائیندا۔ چوڈاں سلوک چوڈاں سبق، چوڈاں وِدیا آپ پڑھائیندا۔ چوڈاں موکھ چوڈاں ہرکھ چوڈاں سوگ، چوڈاں چنتا دُکھ مٹائیندا۔ چوڈس چوڈاں دیوے جھوک، دُھر فرمانا حُکم سُنائیندا۔ نام خُدائی قلعہ کوٹ، چار دیوار نہ کھئے بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرایا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اتم اپنا ویس دھرائیندا۔ کلجُگ اتم ویس اولٹا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ کرے کھیل اک اکلٹا، عقل کل وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی سچ سنَدیش ایک گھلٹا، بھل کھئے نہ جائیا۔ جگت اندھیر ایک جھلٹا، راج راجان شاہ سُلطان بیٹھے پت گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرایا کر، دُھر سنَدیشہ نر نریشا ایک ایک جنائیا۔ دُھر سنَدیشہ اتم کل، کل کاتی آپ جنائیندا۔ اُچے مندر خاک جائن رل، خاکی خاک سرب وکھائیندا۔ پن ہر نامے دسے نہ کھئے پھل، پت ڈالی نظر نہ کھئے وکھائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا جانا ہل، سِمنل پھل نہ کھئے لگائیندا۔ مایا ممتے تیرا کھئے نہ پینا مُل، رائے دھرم ڈن لگائیندا۔ پُرکھ ابناشی آپ بنائی ساچی گل، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرایا کر، کل اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجُگ ویلا اتم آیا، حق محمد لے انگرائیا۔ چار یار لے بُلایا، ایک متا پکائیا۔ الابھی نُور اللہ رانی زور وکھایا،

جورؤ زر لئے پرگٹائیا۔ جگت اڈمبر دئے ڈہایا، سچ پیغمبر ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ سچ پیغمبر ویکھن آیا، خالق خلق مخلوقات۔ لکھ چوراسی بندھن توڑن آیا، ویلے اتم ایکا وار کرے مُلاقات۔ مستک ٹگا چندن لاون آیا، نانا توڑ ذات پات۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ہندو مُسلم سکھ عیسائی ایکا رنگ رنگایا، ایکا کلمہ دیوے آنت نجات۔ عُربت سب دی دئے مٹایا، ویلے آنت کرے وفات۔ ساچی صحبت دئے سُنایا، سرِشٹ سبائی اک جماعت۔ ایکا رام سچ خُدایا، ایکا سچی ذات۔ ایکا طالب طلبا لئے پڑھایا، ایکا قلم اک دوات۔ ایکا کاغذ لیکھ لکھایا، ایکا ویکھنہارا مار جہات۔ ایکا ثابت صورت لئے پرگٹایا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ہر کلاپات۔ ایکا صورت صفت صلاح، نظر کیسے نہ آئی۔ بے پرواہ بنیا آپ ملاح، کلجگ بیڑا آپ چلائی۔ گڑھ ہنکاری دیوے ڈھاہ، ہوئے ہنگنا روگ مٹائی۔ ایکا ودیا دئے پڑھا، چار ورن بھیناں بھائی۔ ساچی سنگت لئے ملا، راؤ رنگ نہ کھئے وڈیائی۔ خالق خلق ویکھے آپ خُدا، خُدی تکبر میٹ مٹائی۔ مُرید مُرشد نہ ہوئے کدے جُدا، فطرت ایکا رنگ سہائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم اپنا لیکھا دئے چُکائی۔ کلجگ اتم لیکھ چُکاؤنا، دھرتی دھول دئے وڈیائی۔ وید ویاسا لیکھیا پور کراؤنا، لیکھا لیکھ رہے نہ رائیا۔ عیسیٰ راہ اک تکاؤنا، صدی پيسویں دئے ڈہائی۔ محمد نعرہ پور کراؤنا، انا الحق حق اک جنائی۔ چوڈاں طبقات پندھ مُکاؤنا، صدی چوڈھویں نال ملائی۔ چار کُنٹ ویکھ وکھاؤنا، اُتر پورب پچھم دکھن اپنا پھیرا پائی۔ نو نو کھیل کھلاؤنا، چار چار دئے وڈیائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائی۔ لیکھیا لیکھ وید ویاس، کلجگ اتم آئیندا۔ نہکلنک کرے جوت پرکاش، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ ایکا عیسیٰ لیکھیا خطاب، مُخاطب ہور نہ کھئے کرائیندا۔ ایکا محمد بُجھائے پیاس، امام مینہدی روپ دھرائیندا۔ احمد ہوئے آپے داس، آپ اپنا پردہ لاپندا۔ آپے نانک لیکھا جانے شاہو شاباش، مہابلی اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے گوہند جوت کرے پرکاش، جوتی جاتا میل ملائیندا۔ آپے سمبل نگری رکھے واس، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن نور نور اہ آپے بنے جگت ملاح، اتم بیڑا آپ چلائی۔ کلجگ بیڑا آنت چلاؤنا، چار ورن رہیا سمجھائی۔ مُرشد مُرید لیکھے لاؤنا، بھگت بھگونت لئے ملائی۔ ساچے سنتاں در بہاؤنا، سچکھنڈ دوارا اک بنائی۔ گُرمکھ ساچے

انگ لگاؤنا، آپ اپنی گود اُٹھائیا۔ گرسکھ ساچے چرن بہاؤنا، چرن کول سچّی سرنائیا۔ مُلا شیخ رنگ چڑھاؤنا، کایا تسبیح من کا منکا آپ بھوائیا۔ مسائق اپنا کھیل کھلاؤنا، ساچا چند کر رُشنائیا۔ اُمت ایکا آیت پڑھاؤنا، اک شریعت دئے وکھائیا۔ سب دا پتا خدا بناؤنا، عیسیٰ موسیٰ دئے گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کورٹا کپڑ دیوے لاپیا۔ کورٹا کپڑ دینا پاڑ، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پایا۔ کلجگ اگنی تپے نہ ہاڑ، ہاڑ ستاراں دوس سہایا۔ چاروں کُنٹ ویکھ وکھائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پریت سمند ساگر پھول پھولایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت ٹوہے ناڑ ناڑ، ناڑ بہتر پھول پھولایا۔ کرے کھیل پروردگار، پارہسم بے پرواہیا۔ نندک دُشٹ مارے دُراچار، ہنکاری گڑھ دئے تڑایا۔ چار کُنٹ جیو جنت روون زارو زار، نیتر نیناں نیر وہایا۔ حق نہ کریا کیسے پیار، سچ پیغمبر دس کیسے نہ آیا۔ رام نہ ملیا رام دربار، کرشن کاہن سنگ نہ کھئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا رُپ لئے دھرایا۔ اپنا رُپ دھرائے سورا سرینگ، رام راما آپ اکھوائیا۔ اپنا وجائے سچ مردنگ، دو جہاناں آپ اُٹھائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ویکھے بن ملنگ، گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ کون ساجن سٹا اپنی آتم سیج پلنگ، کون گھر گھر دھکے رہیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، امام اماماں آپ اکھوائیا۔ ہونے امام امام مینہدی، مہاگنت گنی نہ جائیا۔ کرے کھیل دشا لہندی، اپنا حصّہ آپ ونڈائیا۔ اُمت نبی رسول رسنا کھندی، صدی چودھویں دئے دُبائیا۔ سرشٹ سبائی اک دوجے دے نال کھندی، نہ کوئی پلا سکے چُھڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، انجیل قرآن ویکھ وکھائیا۔ انجیل قرآن ہر مہربانا، بھیو ابھید جنائیندا۔ ایکا چوکا ویکھ ترانہ، چوکا ایکا مُکھ چُھپائیندا۔ ایکا مرد اک مردانہ، مہربان اک اکھوائیندا۔ ایکا تسبیح ایکا گانا، ایکا واعظ اک الائیندا۔ ایکا رام اک بھگوانا، ایکا نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ ایکا نانک گوبند دئے پروانہ، ایکا حُکمی حُکم سُنائیندا۔ سب دا داتا شاہ سُلطانا، پُرکھ ابناشی آپ اکھوائیندا۔ کلجگ اتم پھریا بانا، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ سوہنگ شبد ساچا گانا، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا مارگ آپ لائیندا۔ ساچا مارگ آپ لگاؤنا، لوک مات وجے ودھائیا۔ سمت سمتی پندھ مُکاؤنا، ویلا وقت رہیا جنائیا۔ شمس تبریز بیٹھا نہ کیسے پھیر تکاؤنا، کھلڑی کھل نہ کھئے لہائیا۔ صدق ایمان

اک جناؤنا، جت لوک مات دئے بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا جلوہ دئے دکھائیا۔ ساچا جلوہ جلوہ جلال، نورو نور آپ درسائیندا۔ ترے کال درسی ترے گن مایا توڑ جنجال، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ نظری آئے دیناں ناتھ گویال، ناتھ اناتھان دیا کھائیندا۔ ناتا توڑے کال مہاکال، لکھ چوراسی گیڑ کھائیندا۔ ہرجن ساچے لئے بہال، پورب کرماں ویکھ دکھائیندا۔ پاربرہم پرہہ بن دلال، سچ دلالی مات کھائیندا۔ ویکھنہارا حق حلال، حکمت اور نہ کھئے جنائیندا۔ لہنا چکائے شاہ کنگال، شاہ پاتشاہ اپنے بہانے سد رکھائیندا۔ ایک وست دیوے دھن مال، نام خزانہ آپ لٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھولے ایک در، در دروازہ غریب نوازا ایک ایک رکھائیندا۔ ایک در ایک دروازہ، ایک بیٹھا آسن لائیا۔ ایک غریب ایک نوازا، ایک نوازش رہیا دکھائیا۔ ایک ایک جس سازن سازا، ایک خالق ایک خدائیا۔ ایک راجن ایک راجا، ایک شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ ایک برہم سرب پرکاشا، پاربرہم کرے رُشنائیا۔ ایک چلائے سچ جہازا، جگ جگ بیڑا اپنے ہتھ ٹکائیا۔ کلجگ اتم رچیا کاجا، نو کھنڈ پرتھمی ویکھے سرب لوکائیا۔ بہاک لگایا دیس ماجھا، مہکھاسر ویکھے اپنی تھائیا۔ وشن برہما شو نوازا، بھل رہے نہ رائیا۔ کروڑ تینتیس دیوے داجا، سُرپت راجا اند نال رلائیا۔ کرے کھیل شاہ نوبا، چرن گھوڑے دے رکبا، ایک ڈالڈل رہیا دوڑائیا۔ ----- نظر نہ آئے آفتابہ، چند چاندنی روپ نہ کھئے وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ آت دیوے کر، ستجگ ساچا مارگ لائیا۔ ستجگ ساچا مارگ دھرنا، دھرنی دئے وڈیائیا۔ چار ورن رنگ ایک کرنا، ایک روپ درسائیا۔ نیتر کھولے ہرنا پھرنا، نج نیتر دئے گھلائیا۔ ایک اکھڑ سب نے پڑھنا، ایک کرے پڑھائیا۔ ایک مندر سب نے وڑنا، ایک مسجد دئے دکھائیا۔ ایک سجدہ سب نے کرنا، ایک رام رہے منائیا۔ ایک بھو سب نے ڈرنا، دوسر بھہ نہ کھئے جنائیا۔ ایک پوڑے سب نے چڑھنا، ساچا پوڑا دئے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ جنائیا۔ ساچا مارگ لاونا، خالق خلق روپ کرتار۔ جوٹھا جھوٹھا پنڈھ مکاونا، سچ سچ کر اجیار۔ مایا ممتا موہ چکاونا، آتم آتد دئے ادھار۔ مُرشد مُرید آپ ملاونا، گر گر میلا سیکھ وچ سنسار۔ ساچا چیلآ آپ تراونا، جس دیوے نام ادھار۔ گیا ویلا ہتھ کیسے نہ آونا، راہ تکی سنگ محمد چار یار۔ اللہ رانی نین اٹھاونا، چاروں کٹ ویکھے سچ نہار۔ میان اپنا روپ دھراونا، بے عیب پروردگار۔ پھر امامان امام آپ

اکھاونو، جوتی نُوَر نُوَر اُجیار۔ کلمہ کلام اک سِکھاونا، ایکا بولے حق جیکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ دیوے دھر، سرِشٹ سبائی کر پیار۔ سرِشٹ سبائی سچ پیار، اک اِکلا آپ کرائیندا۔ نام مردنگ وجائے ستار، کوک پُکار آپ سُنائیندا۔ سُوَرچ چند ستار کرے پرکاش، نُوَر نُوَرانہ ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاش، کائنات ویکھ وکھائیندا۔ آپ اپنے کرے تلاش، بن کھنڈ پھیری پائیندا۔ اپنے مندر کرے واس، ساچا کعبہ آپ سہائیندا۔ آب حیات بُجھائے پیاس، امرت جام آپ اُٹھائیندا۔ سرب جیاں سد سے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جو ملن دی رکھے آس، اِشٹ دیو دیو اِشٹ آپ پرگٹائیندا۔ راما کرشنا عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد کھیلے کھیل تماش، نانک گوہند رُوپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، ہر سِجَن میت اپنا ناؤں دھرائیندا۔

★ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پارو دیوی دے گرہ ★

اندر باہر گھر گرہ ہڈ ماس ناڑی کایا پنجر ہوئے پوت، پتت ادھارن دیا کھائیا۔ امرت آتم نِجھر رس کرپا ندھ ٹھا کر دیوے ست، سِنچ ہریا بوٹا آپ کرائیا۔ رُت بسنتی پُھل پُھلواری سوہے مہینہ چیت، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ ناتا توڑ جِن بھوت پریت، شبد ہیت اک جنائیا۔ دُکھ سُکھ آپے ویکھ، دُکھ سُکھ وچ بدلائیا۔ سدا سدا سد رکھے چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ اگنی آگ نہ لگے جیٹھ، ہاڑ تپش نہ کھئے تپائیا۔ لیکھا چُکائے پچھلی ریکھ، اگلا لیکھ دئے بنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، گھر مندر گرہ کرے نام رُشنائیا۔

☆ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی گتھا سینگھ دے گرہ چڑھدا گرام جموں ☆

ستگر کیرپا، اندھ ونا سے۔ ستگر کیرپا، جوت پرکاشے۔ ستگر کیرپا، بہرم بھو ناسے۔ ستگر کیرپا، بھوئے بند خلاصے۔ ستگر کیرپا، کٹے جم کی پھاسے۔ ستگر کیرپا، گر ستگر چرن کول کرے نواسے۔ ستگر کیرپا، دس دس ماس مات گریہ کدے نہ پھاسے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل شاہو شاہا سے۔ ستگر کیرپا، بھئے اند۔ ستگر کیرپا، مکھ صلاحن بتی دند۔ ستگر کیرپا، رسن تجائے مدرا ماس گند۔ ستگر کیرپا، ہرجن گائے سہاگی چھند۔ ستگر کیرپا، خوشی بھوئے بند بند۔ ستگر کیرپا، لیکھا چکے جیرج انڈ۔ ستگر کیرپا، مانس جیون جگت چکے پندھ۔ ستگر کیرپا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن سدا سدا بخشند۔ ستگر کیرپا کیرپا پاندھ، ہرجن دیا کھائیندا۔ کرتا کارج کرے سدھ، جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنے ملن دی آپے بدھ، جگا جگنتر آپ بنائیندا۔ گھر اُچائے نو ندھ، اٹھاراں سدھ در پھرائیندا۔ داتا دانی گئی گھند، وست امولک نام ائملا جھولی پائیندا۔ ہرجن بنائے ساچی بند، پوت سپوتا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ستگر سچا ساچے مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ ہر نرنکارا، ایکا ایک جنائیا۔ ستگر چرن جگت سہارا، بن ستگر پار نہ کھئے کرائیا۔ لکھ چوراسی ڈونگھی منجھدھارا، ڈونگھی بھوری پار نہ کھئے کرائیا۔ کلجگ تیرا آنت کنارہ، آپے ویکھ ویکھنہارا، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ جس جن دئے نام آدھارا، سوہنگ شبد ست جیکارا، آتم پر ماتم میل ملائیا۔ اک وکھائے ہر مندر سچا گرو دوارا، کایا مندر اندر گنڈا لایا۔ ٹھاکر سوامی بھوئے اُجیارا، پیر پیغمبر بے پرواہیا۔ جس جن دیوے آپ سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دا اک داتارا، دیونہار اک اکھوائیا۔

☆ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی منگا رام دے گرہ ☆

ڈونگھا ساگر کلجگ بھور، کوڑ کڑیارا گھمن گھیر رہیا وکھائیا۔ مانس جنم نہ جائے سور، بن ستگر نہ کھئے سہائیا۔ جگت ناتا مڑھی قبر، گور گھور رہیا وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن اپنے آپ جگائیا۔ ہرجن جاگ وقت سہیلا، ہر ستگر

میل ملایا۔ سمرتھ سُہایا ساچا ویلا، گھر سُہنجنا سوہیا پایا۔ کرے کھیل اک اکیلا، کل دھاری رُوپ وٹایا۔ دُکھ دلدر کٹے دھرم رائے دی جیلا، جیون مکت آپ وکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بوند رکت رکت بوند لیکھے لیکھا لوے لگایا۔

★ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دیوان دیوی دے گرہ ★

پلُو پھڑ پھڑائے دامن، دامنگیر ہر اکھوائیندا۔ پلُو پھڑ بنے ضامن، دو جہاناں ضامن آپ ہو جائیندا۔ پلُو پھڑ وکھائے گرامن، گھر اپنا آپ وکھائیندا۔ پلُو پھڑ مٹائے شامن، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ پلُو پھڑ مارے شبد نشانن، تیر نشانہ اک چلائیندا۔ پلُو پھڑ میٹے جکت شیطانن، حُکمی حُکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اپنے رنگ رنگائیندا۔ پلُو پھڑایا پھڑیا پلا، پلک اپنی آپ بدلائیا۔ جوتی دیپ دیپک جوت آپے بلا، گھر اپنے اپنی کر رُشنائیا۔ نام سندیش سچ سنیہڑا ایکا گھلا، ایکا ایک کرے شنوائیا۔ گرسکھاں اندر آپے رلا، رل مل اپنا جھٹ لنگھائیا۔ لوک مات خوش نہ ہوئے رہ کے کلا، پلا پلے نال بندھائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، اٹل پدوی گرمکھاں رہیا دوائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پاوے سار جلاں تھلاں، جل تھل ڈونگھر کنارہ گھاٹ سمند ساگر ویکھ وکھائیا۔

★ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی کیسر سنگھ دے گرہ پنڈ جہاں جموں ★

آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، اپنا کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ تھر گھر کھول کواڑا، گگن منڈل آپ اُپائیندا۔ رُو سس کر پرکاش سورج چن ستارا، نورو نور نور دھرائیندا۔ وشن برہما شو کر پسارا، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ اچھیا بھچھیا دیوے بھنڈارا، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ ترے پنج ست سہارا، ساچا رنگ چڑھائیندا۔ جل جل رُوپ پنڈ دھارا، بمل آپ وپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ جل پنڈ جل جل دھار، جل جل رُوپ آپ سہائیا۔ آکاش آکاش آکاش اُجیار، آکاش پرکاش آپ

دھرائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگم اگمڑی چال چلائیا۔ وشن برہما شو بن بھکار، بیٹھے سیس جھکائیا۔ وشن منگے ایک وار، جھولی آگے ڈاپیا۔ ایک دینا ست ورتار، ست ستوادی دیا کھائیا۔ برہما کرے گریزار، پاربرہم تیری سچی سرنائیا۔ ایک وست دے آدھار، وست اموک ہتھ پھڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کھائیا۔ وشنوں منگے منگ سچ بھنڈارا، ست ستوادی جھولی پائیندا۔ برہما منگے برہم پسارا، لکھ چوراسی رنگ رنگائیندا۔ شنکر منگے اک اکھاڑا، لیکھا لیکھ سرب مکائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہویا خبردارا، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ اُپر جوت نور اجیارا، جل دھارا چرناں ہیٹھ وکھائیندا۔ آدھ وچکار برہمنڈ پسارا، لوآن پُریاں گگن پاتال سورج چنّ آپ چڑھائیندا۔ وشنوں بھنڈار ملے کون دوارا، کون وست رنگ رنگائیندا۔ برہما لکھ چوراسی دیوے کون سپہارا، کون سیج بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ اپنی اچھیا ہر زرنکارا، آپے آپ پرگٹائیا۔ اپنی چرن دھوڑ لاپے چھارا، جل اُپر آپ کھائیا۔ دھول دھرت ہوئی اجیارا، اپنا روپ لے پرگٹائیا۔ چاروں گنٹ کرے پسارا، بن بن تارو تاریاں لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھرنی دے آپ وڈیائیا۔ دھرنی رکھی اُپر جل، پُرکھ ابناشی دیا کما۔ کرپا کھیل سورے پرل، آپ اپنا رنگ رما۔ اپنا سُہایا نہچل دھام اٹل، سچکھنڈ نواسی سہج سُبھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جل دھرنی میلا دتا ملا۔ جل اُپر دھرنی پایا بہار، جل کوکے دے دُبائیا۔ پاربرہم میں تیری انس تون پتا میت مُرار، میرا ہونا سدا سہائیا۔ میرا رس ٹھنڈا ٹھار، تیرا پریم میری دھار وبائیا۔ تیرے چرن کول کران نمسکار، تیری دھوڑی اپنے وچ سمائیا۔ میرا کر ہؤلا بہار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بخش سچی سرنائیا۔ ہؤلا کر بہار میرا، جل جل آکھ سُنایا۔ سدا سدا میرے من چاؤ گھنیرا، تیرے چرناں درشن پایا۔ میرا اُجڑا جائے کھیڑا، ساچا گھر نہ کوئے وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، دوئے دوئے بیٹھا منگ منگایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، ایک گن سمجھائیندا۔ برہما جھولی بیٹھا ڈاھ، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ لکھ چوراسی دھراں کیہڑے تھان، کون گھر کھائیندا۔ میں کرنہارا سچ نیاں، سب دی آسا پور کرائیندا۔ تیری پھڑائی ایک بانہ، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گن اک جنائیندا۔ سُنیا گن سری بھگوان، جل جل دے دُبائیا۔ تون داتا وڈ مہربان، ساچے سچ تیری وڈیائیا۔

میں مٹاں تیری آن، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ تُوں دیا مینوں دان، میں آگے جھولی ڈاہیا۔ لکھ چوراسی تیری ہوئے پردھان، بن میرے رہ سکے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا وست تیری تیرے آگے منگ منگائیا۔ تیری وست منگان نرنکار، تُوں شاہ سلطان اکھوائیندا۔ میں سدا سدا رہیا ٹھنڈا ٹھار، میرا ت نہ کھئے بدلائیندا۔ دھرنی دھرت میرے اندر نہ وار، میرا گھر نہ سوہیا پائیندا۔ میرے دکھ ہویا ناڑ ناڑ، سکھ کھئے نظر نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی اس دے اُتے لائے اکھاڑ، لوک مات ناچ نچائیندا۔ تیرا چلے اُپر وہار، لیکھا لیکھ نہ کھئے لکھائیندا۔ جگ چوکری کرنی کار، ساچا بندھن اک رکھائیندا۔ چار جگ وجے تیری ستار، وشن برہما شو وجائیندا۔ چوتھا جگ چوتھی وار، چوتھا حصہ ایکا ایک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بن تڈھ اور کھئے نہ پار لنگھائیندا۔ کِریا کر گن ندھان، میں آیا چل دوار۔ میری منت کر پروان، میں رو رو کران پکار۔ تیرا لیکھا دو جہان، صاحب سچی سرکار۔ چوتھا حصہ ونڈ دھرنی دے اک مکان، تن حصے دے میرا پروان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، میرے اُتے پردہ نہ کھئے ڈار۔ دھرنی پردہ میرے اُتے نہ رکھ، میں نت اٹھ تیرا درشن پائیا۔ میں اپنا آپ کران وکھ، اپنی وکھری دھار چلائی۔ تُوں کرنا میرا پکھ، ہونا آن سہائیا۔ میرے اندر بھرنا اپنا رس، پریم رس اک سمجھائیا۔ میں اڈ اڈ تیرے دوارے آواں نس، تیری سینتل دھار اپنے سیس پوائیا۔ تُوں ملنا آگوں بس بس، میری آسا پور کرائیا۔ میرا دوارا جائے نہ کھس، در دروازہ دے کھلائی۔ میں کر کے آیا ہٹھ، خالی ہتھ مڑ نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا وست میری جھولی پائیا۔ پُرکھ ابناشی دین دیالا، اپنی دیا کھائیندا۔ جل جل دیوے راہ سُکھالا، مارگ اک وکھائیندا۔ تیرا رُپ رکھان نرالا، دھرتی وچ نہ کدے ملائیندا۔ تیرا توڑاں آپ جنجالا، جنجال ہور نہ کھئے پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ اپنا رنگ رنگے کرتار، ایکا گن دئے سمجھائیا۔ تُوں آؤنا چل دوار، چرن کول سچی سرنائیا۔ تُوں اٹھیں بٹھ بٹھ دھار، تیری دھار دیاں وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا ور دیوے جھولی پائیا۔ ساچا ور جھولی پایا، گھر اپنے خوشی منائیندا۔ اپنا حصہ لیا ونڈایا، لٹ کھئے نہ جائیندا۔ اپنا زور رہیا دھرایا، اپنا بل پرگٹھائیندا۔ پرہہ ملن دی آس رکھایا، اُپر نین اٹھائیندا۔ چار جگ دا گیڑا ویکھ وکھایا، جگ جگ بندھن لائیندا۔ پاربرہم تیرا راہ موہے اک بھایا، دوسر مارگ

نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وست امولک آپ ورتائیندا۔ جل جل پایا ہر گھر بار، دھرنی اپنی لئے انگرائیا۔ میں کیوں سستی پیر پسا، خالی ہتھ دئے ڈہائیا۔ نظر نہ آئے کوئی کنت بہتار، نار ڈہاگن نین شرمائیا۔ جس کیتا میرا پسا، سو ماہی نظر کتے نہ آئیا۔ جس دھوڑی لاہی چہار، جل اُپر دتا ٹکائیا۔ تس ویکھا نین اُٹھال، نظر آوے ساچا ماہیا۔ کر کرپا مینوں اپنے دھام دئے بٹھال، پھیر سکے نہ کھئے اُٹھائیا۔ میرا ونگا نہ ہوئے وال، کھلی مینڈھی نہ ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی میری گودی دئے بہال، میں ساچی سیو کھائیا۔ میں لیکھا جاناں شاہ کنگال، شاہ پاتشاہ میرے نال ملائیا۔ میں تن تن پاواں اپنا جال، ترے گن اپنے سنگ نبھائیا۔ میں دھوڑی بن بن اڈاں مار اُچھال، پون پوناں وچ سائیا۔ کراں درس دین دیال، ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ جا جا دساں اپنا حال، سچ سندیشہ آپ سنائیا۔ میری پریتی نہ جائے میرے ماہی نال، وچھوڑا سہ نہ سکاں رائیا۔ نت نت گھالاں تیری گھال، گھالناں ایکا وار دے سمجھائیا۔ جُگ جُگ ویکھا تیری چال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در بیٹھی سیس جھکائیا۔ پُرکھ اباشی سچ جنایا، ایکا حُکم سنائیندا۔ تیرا حصہ تیری جھولی پایا، ایکا چوکا مول چکائیندا۔ اپنے ملن دی بدھ وکھایا، ایکا گن رکھائیندا۔ تیرا تے اپنے تے نال تپایا، تتوت آپ جلائیندا۔ تیری رت اپنی رت رنگ رنگایا، رنگ رتھا آپ اکھوائیندا۔ تیری گود چار کھانی دئے بہایا، لیکھا لکھت نہ کھئے جنائیندا۔ تیرا جیٹھا پُت ایکا لئے پرگٹایا، پریت اپنا روپ ٹکائیندا۔ تیری ککھوں باہر کڈھایا، اپنا راہ جنائیندا۔ ودھ ودھ آگے قدم رکھایا، دو جہاناں پینڈا آپ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھرنی دتا ایکا ور، ایکا گن رکھائیندا۔ جل سُنیا دھرتی منگی منگ، پرہ چرن منگی سرنائیا۔ پُرکھ اباشی مانی سیج اک پلنگ، وست امولک اک ورتائیا۔ اپنا چاڑھیا ساچا رنگ، اتر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچر کھیل بنائیا۔ دھرنی خاک اندر اُتپت کرے پریت، اُچی چوٹی آپ بنائیا۔ اپنی بدلے آپے کروٹ، دوسر بھیس نہ کیسے جنائیا۔ اپنے وچوں کر کے آپا پرگٹ، اپنی گودی لئے بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اُچی چوٹی رسیا چڑھائیا۔ دھرنی سُت سُت دُلارا، پرہ ملن دی آس رکھائیا۔ اُچا ٹلا پریت منارا، اُٹھ اُٹھ اپنا پنڈھ مُکائیا۔ کون ویلا ملے میل ہر نرنکارا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ہر کا بھیو نہ کیسے وچارا، پُرکھ اباشی کھیل

کھلائی۔ جل جل دھرے اپنا بل اپارا، بل اپنا آپ رکھائی۔ حصّے تِنّ وند آئی میری میں تیرے نالوں وساں نیارا، تیرے وچ چھپ کدے نہ
 جائیا۔ میں تیرے پریت تن آپے پاڑاں، چیر چیر اپنا چیر پوائیا۔ اچی چوٹی چڑھ کے تیرے وچوں پکاراں، میں پہلوں ملنا ساچے ماہیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دوہاں مارگ ایکا لائیا۔ پریت کہے میں اُپر چڑھنا، اپنا بل آپ رکھائیندا۔ جل کہے میں تیرے
 نالوں پہلاں وڑنا، اپنا زور لگائیندا۔ پُرکھ ابناشی دوہاں وچولا بن کے کھیل اپنا کرنا، اُپر دوہاں اپنا پردہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، دھرنی اندر جل جل دھرنی وچ رکھائیندا۔ جل دھرنی لا لا زور، اپنا پندھ رہے مُکائی۔ آگے دسے اندھ گھور، جگت
 سمیرُو دئے دُہائی۔ گیلاش پریت اپنی چھڈ کے بیٹھا ڈور، گڈی ہور نہ کھئے چڑھائی۔ جل جل پا پا بیٹھا اپنا شور، اُچے ٹلے اپنی دھار وہائی۔
 اتم ہوئے کمزور، ہر کا آنت کھئے نہ پائی۔ دوویں نیوں نیوں منگن ناتا تٹا مور تور، بن تڈھ کھئے نہ کرے ساڈی رسائی۔ پُرکھ ابناشی چڑھکے
 آیا گھوڑ، اپنا چرن دئے چھہائی۔ جل دھارا دھرتی ول دیوے روہڑ، اُپروں نیچے آپ وہائی۔ پاتھر پابن نال دیوے تور، اک دُوچے دا میل
 ملائی۔ اچی پاؤندے آن شور، لکھ چوراسی جیو جنت سمجھائی۔ اُتے دسے اندھیرا گھور، چوٹی چڑھن کھئے نہ پائی۔ کیسے نہ چلے کوئی
 زور، طاقت بل نہ کھئے رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دوہاں واگ آپ بھوہائی۔ دوہاں واگاں آپے موڑ، لوک مات راہ
 چلائیندا۔ اک دُوچے نال جوڑیا جوڑ، ہرہوں وچھوڑا آپ کٹائیندا۔ اک دُوچے دی سدا لوڑ، سکلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، جل جل رُوپ آپ سمائیندا۔ جل جل رُوپ ندیاں نالے، نیر نیر برسایا۔ اُچے ٹلے پریت ویکھے کالے، ایکا بندھن
 بندھ بندھایا۔ آپ چلائی اولڑی چالے، بھيو کیسے نہ آیا۔ آد جگاد کرے پرتپالے، پرتپالک ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، دوہاں ایکا تت وکھایا۔ دوہاں ویکھیا ایکا رنگ، گھر ساچے خوشی منائی۔ پریت پانی منگن منگ، پرہ آگے جھولی ڈاہیا۔ جگ
 چوگری ساڈا بنیا رہے سنگ، مل مل تیرا رہے جس گائی۔ کون ویلا ہوئے بخشنند، پھر درشن دیویں سچے ماہیا۔ ساڈا چلداں چلداں
 مکے نہ پندھ، کوئن کوٹ کال وہائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا در دئے سمجھائی۔ پابن پتھر کرے پکار، پرہ آگے
 سیس جھکایا۔ تڈھ بن کھئے نہ بائے میری سار، میں مَورکھ کم کیسے نہ آیا۔ جے کوئی میرے اُپر چلے میں ٹھوکر دیواں مار، ساچا سنگ نہ کھئے

رکھایا۔ جے کوئی چُکے میرا بہار، مُنہ دے بہار دیاں سُٹایا۔ جے کوئی کرے میرا پیار، خالی ہتھ دیاں دکھایا۔ نہ کچھ اندر نہ کچھ باہر، نہ کوئی سنگ رکھایا۔ ایک بخش چرن پریتی بخشنہار، تُوہ بن اور نہ کھئے سہایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، ساچا ور ایک جھولی پایا۔ سُن کالے پتھر کالے رنگ، تیرا تیرے اُپر دیا کھایا۔ تیرے تن پہنئے ایک ونگ، نظر کیسے نہ آئی۔ تیرا رُوپ اپنے لئے انگ، انگیکار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے مان وڈیائی۔ دیوے وڈیائی ساچا ہر، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ پتھر پاہن پُوچن گھر گھر، ٹھاکر ٹھاکر رُوپ وٹائیندا۔ ہتھ مُنہ نک تیرا لِن گھڑ، بھجان لِنک نال رلائیندا۔ مانس آگے لِن دھر، سِل پُوچس پُوچ پُجائیندا۔ مستک ٹِکا لال دین دھر، لال لالا رنگ چڑھائیندا۔ تُوں کولوں میریوں منگیا ور، تیرا مان مان رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات تیرا مان وڈیائی۔ پاتھر پاہن کرے پُکار، نیترو رو رو نیر وہائی۔ بن تُوہ چرن نہ مینوں کوئی ہور مان، پُوچا پاٹھ نہ موہے بھائی۔ تیرا درس منگاں سری بھگوان، دے درس میں کیسے تھان نہ ترپت کرائیا۔ میرا نہ کچھ پین نہ کچھ کھان، نہ کوئی رسنا بولے زبان نہ تیرا بھیو سکاں جنائیا۔ تُوں پردہ پایا کیوں جہان، بہرم بھلیکھا وسیا مات لوکایا۔ پتھر کدے نہ بنیا کھان، بھگوان، بھگوان تیرا رُوپ توہے بھائی۔ میں مَورکھ مُگدھ انجان، میرا نک مُنہ ہتھ گھڑن ترکھان، ہتھ وچ تکھی تسی اُٹھایا۔ پھر چُک کے چار دیواری اندر ٹِکان، جتھے بہاون اوتھے بیٹھا رہاں، اُٹھ اُٹھ دشا نہ کیسے جائیا۔ نہ کوئی کھاواں پیان پکوان، نہ کوئی نہاواں نہان، جے کوئی نہاوے اپنے اُپروں باہر دھار دیاں وہائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میں پتھر تُوہ بن لتھا ستھر، میری سیج نہ کھئے سہائی۔ میں پاتھر گھڑیا بُت، جگ مندر آپ ٹِکایا۔ میں راہ تکاں تیرا ابناشی اچت، دوسر سکاں کی راہ دکھایا۔ میں رکھاں تیری اوٹ، میری اوٹ کوئی کیا رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ ٹِکایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کہا، سر اپنا ہتھ ٹِکائیندا۔ چار جُگ تیرا رُوپ دھرا، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ کلجگ اتم ویلا جائے آ، تیرا پچھلا پنڈھ مکائیندا۔ نرگن میلا نرگن لئے کرا، نظر کیسے نہ آئیندا۔ جل اُٹھیا پُرکھ ابناشی پاہن پتھر رسیا سمجھا، میں بھل بھل وقت لنگھائیندا۔ در آ کے اچی ماری دھاہ، نیترو نیناں نیر وہائیندا۔ کون سو ویلا کون وقت میری پکڑے بانہ، چار جُگ میری رفتار نہ کھئے بدلائیندا۔ پُرکھ ابناشی ایک دینی سچ صلاح، تیری سیتل دھار میرا چن

نظری آئیندا۔ ٹھنڈا چنّ آب نال دینا ملا، ملیا میل وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ کر کرپا میرا ناؤں دینا پرگٹا، لوک مات جیو جنت سمجھائیندا۔
 میں تکان تیرا راہ، نت اٹھ اٹھ دھیان لگائیندا۔ پاتھر میلا سہج سُبھا، اپنے ہیٹھاں ستھر وچھائیندا۔ اُتوں نٹھا جاواں واہو داہ، ہتھ کسے نہ
 آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، آگے تیرے واسطہ پائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، ایک حُکم
 سُنایا۔ ٹھانڈے چنّ دیاں دان، آب رُوپ وٹایا۔ لوک مات کراں پردھان، تیرا ناؤں دھرایا۔ پاتھر پاپن کر پروان، اپنے رنگ رنگایا۔ جیو
 جنت سارے گان، تیرا ناؤں چنّ آب رکھایا۔ تیرے کنڈھے عاشق معشوق مَوّجاں مان، رنگ اپنا جان وکھایا۔ اک دُو جے دا کرن دھیان،
 نیر نین نین اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن دئے سمجھایا۔ تیرا کنڈھا عاشق معشوق، معرفت رُوپ وٹایا۔
 سوہنی مارے ایک کوک، مہیوال دئے ڈھایا۔ ہرہوں آگنی رہی بھوک، سینتل دھار نہ کھئے وگائیا۔ اک دُو جے دی کرن اڈیک، کون ویلا ملے
 ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک پردہ دئے اٹھایا۔ جگت معشوق اک دُو جے دے چاکر، ہر کا دھیان نہ کھئے
 لگائیندا۔ منگی منگ جل پاپن پاتھر، کون بدھ ہر پور کرائیندا۔ چوٹھا جگ آئے آخر، ویلا وقت آپ سہائیندا۔ تیرا مان رکھائے جوں سُدھا
 سر، شدھی اپنی آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ویلا وقت آپ جنائیندا۔ کلجگ ویلا اتم
 آؤنا، پاربریم سمجھایا۔ پاتھر پاپن آپ تراؤنا، جل بنب دئے وڈیایا۔ چار جگ دے وچھڑے ہر ہرجن ساچے میل ملاؤنا، مل کے آئے
 ساچا ماہیا۔ تیرے کنڈھے چرن ٹکاؤنا، کنڈھی ویکھے بے پرواہیا۔ گرمکھ ساچے تیرے سنگ رکھاؤنا، تیری جگت پیاس بُجھایا۔
 گرسکھاں دھوڑ تیرے وچ چھہاؤنا، تیرا جگ جگ دا پنڈھ مُکائیا۔ آپ ویکھ ویکھ خوشی مناؤنا، کیتا قول پور کرائیا۔ دوہاں ڈھولا ایک
 گاؤنا، سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جے جیکار کرائیا۔ تیرا نیر ستّ سمندر وچ ساؤنا، سمند ساگر دئے وڈیایا۔ اپنا نام
 تیری دھار وچ لگاؤنا، گرسکھاں پیار تیرے وچ رکھایا۔ بتالی لکھ جیو جنت جوئی امرت رس مکھ چواؤنا، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ گھٹ
 گھٹ اندر ایک نور نظری آؤنا، مچھ کچھ بیٹھن سیس جھکایا۔ پاتال پاتال پاتال سوہنگ ڈھولا سب نے گاؤنا، جل جل اندر پتھر پاپن
 مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک اوٹ تکایا۔ آد آت سری بھگوان، اپنا لیکھ چُکائے آن، لیکھا رہن نہ دیوے راتیا۔

☆ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی بیبی بنتی دے گرہ ☆

سُمند ساگر ویکھے سِندھ، ساچی دھار چلائیآ۔ جیو اُپائے اپنی بند، جنت دئے وڈیائیآ۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گمبھیر بے پرواہیا۔ دِیال ٹھاکر سدا بخشنند، بخشنہار اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جل جل رُپ آپ سہائیا۔ جل جل دھار ہر نرنکارا، ڈونگھے ساگر آسن لائیندا۔ کرے کرائے ساچی کارا، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ جُگا جُگنتر نام جیکارا، ست ستوادی آپ کرائیندا۔ کرے کھیل اپر اپارا، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ کلجگ اتم کرایا ساچا ونج وپارا، گرمکھ دھوڑی چرن دھوائیندا۔ میل ملایا وچھڑے یارا، سگلا سنگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جیو جنت سرب ترائیندا۔ ملیا میل وچھڑے میت، جگت وچھوڑا ہر کٹایا۔ مل مل گایا ایک گیت، اُپر پاہن آسن لایا۔ پاربرہم چلائی اچرج ریت، پنج تت جل دھارا رُپ وکھایا۔ دھار رُڑھائی ایک سیت، سیتل اپنا ویس وٹایا۔ نرگن ہو ہو وسیا چیت، چیتن رُپ درسایا۔ سیس ٹیکایا پیتمبر پیت، جگدیش بھئے سہایا۔ ست سُمندر دینی اک حدیث، سوہنگ اچا جاپ کرایا۔ پرہہ ویکھن آئے پیس پیس، بھل کھئے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اچرج اپنا کھیل کھلایا۔ اچرج کھیل سرب گنوت، جل جل دھارا آپ کرائیا۔ نال رلائے گرمکھ ساچے سنت، درگھر ساچے میل ملایا۔ کِریا کری سِری بھگوت، ساچے گھاٹ دئے وڈیائیآ۔ آپ جنایا اپنا منت، کروڑ تیتیسا درس رہے نین بگسائیآ۔ وشن برہما شو گن گائن بے آنت بے آنت، واہ واہ تیری وڈی وڈیائیآ۔ جس اُدھارے بتالی لکھ جیو جنت، اجونی اپنی دیا کھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سُمند ساگر رہیا سہائیا۔ سُمند ساگر ہر سہایا، نرگن داتا بے پرواہ۔ ڈونگھے ڈونگھر آسن لایا، جانے تھل اسگاہ۔ ساچا حُکم رہیا سُنایا، بھلے کھئے نہ۔ ایک اکھّر نام درڑایا، سو پُرکھ نرنجن رہیا جپا۔ ہنگ برہم سرب اُپایا، اتم جیو رُپ وٹا۔ کلجگ اتم سب دی جونی دئے پلٹایا، آپ اپنی بنت بنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ڈیرہ کنڈھے لا جھنار۔ کنڈھے ڈیرہ لگا چناب، چن آب ہوئی رُشنائیآ۔ جوں پُت وچھڑیا ملیا مائی باپ، گھر وچی سچ ودھائیآ۔ چار جگ دے لتھے تاپ، جو منکھ جیو دُرمت میل وچ دھوائیا۔ ہر سنگت مل ہويا پاکي پاک، پت رُپ نہ کھئے رکھائیآ۔ دھن بھاگ ملیا گُرسکھ سجن ساک، جس لین دین

دی آس نہ کھئے رکھائیا۔ آئے چل میرے گھاٹ، چرن دھوڑی میری جھولی پائیا۔ میں ہو نانا وکان گرسکھ ہاٹ، میری قیمت لوک مات نہ کھئے چکائیا۔ میرا خوشی اندر جامہ گیا پاٹ، بن جامے ہر کا درشن پائیا۔ میں تگ کے ویکھیا ایکا نرمل جوت جگے میرے کندھے گھاٹ، میری ڈونگھی بھور کرے رُشنائیا۔ میں پھڑن لگا کوئی نہ آئی ہاتھ، چناب رو رو نیر وپائیا۔ کون گن میرا دتا ساتھ، اوگن بھریا سدا گنابیا۔ میرے اندر سادھاں سنتاں کیتے پاپ، کوار کتیا وپسوا روپ وٹائیا۔ میرے اندر وڑ وڑ جھوٹھا جیبا جاپ، من مت میل نہ کھئے دھوٹیا۔ میری سیجا سُنجی چار جگ رہی کھاٹ، بن گرسکھ چرن نہ کھئے ٹکائیا۔ میں دُور دُراڈا مُکاؤندا آیا واٹ، تیرا پندھ میرے لیکھے وچ نہ آئیا۔ کر کِریا میرا دتا ساتھ، ناتھ اناٹھاں ہویا سہائیا۔ کر درس میرے سگل وِسورے گئے لاتھ، گرسکھ ملیا جوں بھائیاں بھائیا۔ میں چڑھ کے جانا تیرے راتھ، تیرا ڈھولا گائیا۔ میں ست سُمندر لے کے جاواں تیرا ناؤں ساتھ، جا کے بہواں جوں سوہریاں گھر جوائیا۔ کِریا کری آپ رکھناتھ، میری رگ رگ خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جگاد جگا جگنتر، جن بھگتاں دئے جگت وڈیائیا۔ ست سُمندر جا کے بہنا، اپنا نین اٹھائیا۔ جا کے پُچھاں کی دسنا کی کہنا، سُنن کہن دی گل کوئی کہی نہ جائیا۔ جس نوں آد جگاد کہندے آئے نر نرائنا، لوک مات آیا پھیری پائیا۔ سب نے بھانا اُس دا سہنا، بھل کھئے نہ جائیا۔ ساگران اندر اُس نے رہنا، آپ اپنا آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ست ساگر اٹھ کرن وچار، ایہہ کی حال سُنایا۔ اسیں ستے پیر پساں، کون سکے سانوں اٹھایا۔ کوئن کوٹ ندیاں نالے اپنے وچ سہائے ساڈا بھریا نہ اچے بھنڈار، ساڈی ترسنا نہ کھئے بوجھایا۔ سچکھنڈ و سے سدا نرنکار، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ چنّ آب کہے ہونا خبردار، میں گرسکھاں مل نیتر نین پیکھ کے آیا۔ جس نوں کہندے سانجھا یار، نرگن جوت کرے رُشنایا۔ ٹھردے سُمندر دیوے ساڑ، ایکا اپنا نین اٹھایا۔ میں سنہڑا دین آیا آؤنا چل سچے دربار، ہاڑ ستاراں دوس سہایا۔ پُرکھ ابناشی دو جہاناں لاؤنا اک اکھاڑ، لُکیا کھئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھایا۔

اک وار جے لؤندوں چُبھی، پرہہ درِشٹ دئے کھلائیآ۔ لکھّ چوڑاسی دِسدی کھبی، چکڑ گارے وچ پھسائیآ۔ چاروں کُنٹ رووے
 اُچی کوک بھیں، نیتز نینان نیر وہائیآ۔ کیسے دی سُدھ دِسے نہ بُدھی، ملیچھ سرب جنائیآ۔ کال قلندر پاوے لڈی، اپنا ناچ نچائیآ۔ مایا ممتا
 چڑھی گڈی، جوٹھ جھوٹھ ڈوری ہتھ پھڑائیآ۔ نانا تئیآ ودی سُدی، چنّ آب چنّ اپنا روپ رکھائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، اپنا ویلا کر ٹھگی، تارہ سینگھ کولوں لیا پچائیآ۔ ایہہ ٹھگی دسی چمیار رُوداس، گنگا رکھ لاج۔ میرا کنگن تیرے پاس، نہ کوئی مُلما تے
 نہ کوئی پاج۔ براہمن گنگا ایکا منگے میرا پچھلا لہنا ہوتے خلاص، میری پوری کرنی آس۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 رُوداس کولوں دھروایا اک دھرواس۔ رُوداس کہے سُن میرے میت، دھنّ تیری وڈیائیآ۔ راج راجاناں گھر تُوں گایا میرا گیت، میں کنگلے
 کون وڈیائیآ۔ میں کیسے نہ جاواں مندر مسیت، گردوار شِودوالے مٹھ سیس نہ کیسے جھکائیآ۔ اکو گاواں گوبند دے گیت، ہری اوم ہری
 اوم ہری اوم رہیا سُنائیآ۔ گنگا میری بدلی ریت، اپنا کنگن تیری جھولی پائیآ۔ تیری کنگن بدلی نیت، مایا موہ وچ پھسائیآ۔ تُوں آیا بن
 کے کیٹ، ڈھیہہ پیا سرنائیآ۔ مانس جنم لیا جیت، بھگت بھگونت دئے ملائیآ۔ کلجگ اتم آؤنا لوک مات ٹھیک، کایا ٹھیکر ویکھ وکھائیآ۔
 بکرمی سمت دسے سچ تاریخ، بیس اٹھاراں دئے گواہیا۔ رُوداس ٹھگ وسن اک دُو جے دے نزدیک، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیآ۔ تیرا تن
 گنگا نہا ہویا پُنیت، تیری مت بُدھ سُدھ رہی نہ رائیآ۔ اتم تیری نیت کرنی ٹھیک، جگت جل تیرے تن لگن نہ پائیآ۔ تیرے نال تیرا
 لاشریک، دُئی دویت نہ جس رکھائیآ۔ گُرمکھ گُرسکھ تیرے نال رکھن پریت، ہسّ ہسّ اپنا رنگ وکھائیآ۔ جل دھار کر پیار تیرے چرن
 امرت پیوے لا کے جھیک، رُوداس ویکھے نین اٹھائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پُورب لیکھا لیکھ مُکایا، آگے لیکھا رہے
 نہ رائیآ۔ نوؤ نوؤ جنم دا گیڑ چُکایا، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، اپنا نور دئے درسائیآ۔ چرن دھوڑ تیرا مجن، تیری دُرمت میل گیا
 دھوائیآ۔ تیرے نال وسے تیرا سجن، نہاؤن کِس دوارے جائیآ۔ گُرو گُر چیلایا ایکا دھام سجن، اندر وڑ کے ویکھ نہ سکے کوئی، گوبند میلا
 رہیا ملائیآ۔ جس دا پردہ آپ آیا کجن، تِس میل نہ لاگے رائیآ۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، چرن دھوڑی ایکا وار دتا ساچا مجن،
 ساچا سروور ایکا وار نہائیآ۔

☆ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی شو رام دے گرہ امبا رائے جموں ☆

اچے ٹلے راہ تگن پربت، پاربرہم سچی سرنائیا۔ کر کریا بدلے اپنی کروٹ، نرگن نرویر لئے انگرائیا۔ لوک مات میٹے جھوٹھی غربت، سچ صلاح دئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہونے آن سہائیا۔ راہ تگن ٹلے پتھر، نیتر نین اٹھایا۔ نیتر نیر ورولن اتھر، نین نین بگسایا۔ کون ویلا ہنڈھائے ساڈا ستھر، ساڈے سیس چرن چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا لیکھے لئے لگایا۔ راہ تگن ٹلے ڈونگھر جگت پہاڑ، آسا آس رکھائیا۔ کون ویلا کرے پیار، پاربرہم بے پرواہیا۔ چرن دھوڑی دیوے چہار، سیس جگدیش مستک ٹکا لائیا۔ پورب لیکھا دئے نوار، نروگھن اپنی کھیل کھلائیا۔ اگنی تت بھجھائے ہاڑ، جگا جگنتر ربی تپائیا۔ ایکا بخشے ٹھانڈا دربار، چرن کول سرنائیا۔ اچے ہو ہو گئے ہار، ہر چرن چھوہ نہ سکے رائیا۔ کریا کرے آپ نرنکار، در آوے پھیرا پائیا۔ چم چم چرن ہوئے بلہار، ترسنا بھکھ گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سل پاتھر لئے ترائیا۔ سل پاتھر ویکھے اٹان روڑا، کنکر کنکر چرن چھپایا۔ ایکا گن سمجھائے وقت رہ گیا تھوڑا، سب دا لیکھا لئے مکائیا۔ سسے اُپر رکھیا ہوڑا، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ جنگل جوہاں پھرے دوڑا، چال نرالی اک وکھائیا۔ ویلے اتم آپے بہڑا، ہونے سدا سہائیا۔ جوں رام پاتھر سنگ پاتھر جوڑا، رام نام دئے وڈیائیا۔ کلجگ اتم آپ چکائے تورا مورا، ایکا چرن دھوڑ لگائے سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سنے پکار جگت پاتھر کلاپاتی اپنا پھیرا پائیا۔ جگت پتھر بنے گواہ، جیواں جنتاں مات سمجھائیندا۔ پاربرہم پرہہ اک ملاح، بیڑا پار کرائیندا۔ مانس مانکھ لئے ترا، جو جن سرنائی آئیندا۔ گھٹ گھٹ اندر بجر کپاٹی پتھر دتا ٹکا، بن ستگر پردہ کھئے نہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن پاتھر ویکھے ستھر، ساچی سیج آپ ہنڈھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا لیکھا جانے کٹھن، گرمکھاں لیکھا آپ مکائیندا۔

<۳<

<۳<

☆ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی اوم پرکاش دے گرہ جموں ☆

پاتھر پابن تارنہارا، ایکنکارا دیا کھائیندا۔ جل تھل مہیئل کھیل نیارا، الکھ آگوچر آپ کرائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، ڈونگھی گندر ویکھ وکھائیندا۔ سمنڈ ساگر پاوے سارا، بھيو ابھیدا بھيو کھلائيندا۔ زمين اسماناں دئے سہارا، گگن منڈل کھیل کھلائيندا۔ جوت پرکاش رو سس ستارا، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ ہو اُجیارا، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا اپنے رنگ سہائیندا۔ تھر گھر واسی تھر گھر کھول کواڑا، چرن کول آپ ٹکائیندا۔ سچکھنڈ سچ منارا ہر نرنکارا، اوچ محل اٹل آپ اُپائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیارا، ساچے مندر آپ ٹکائیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، دوسر اور نہ کھئے سنگ رکھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ الکھنا اپنی الکھ جگائیندا۔ در درویش بن بھکھارا، در گھر اپنا آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ بن ونجارا، وست امولک جھولی پائیندا۔ ایکا نام ست ورتارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنے رنگ آپ سہائیندا۔ اُچے ٹلے پربت جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈونگھے ساگر پھول پھولائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر ہو اُجیارا، نرگن نرویر پُرکھ اکال پاربرہم پت پریشور اپنی کل آپ دھرائیا۔ جگت جگ چلے اولڑی چال، وسنہارا سچکھنڈ سچ دھرمسال، بھيو ابھیدا اچھل اچھیدا اپنے وچ سہائیا۔ نرگن سرگن بن دلال، کھیلے کھیل وچ جہان، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد آنت سیری بھگونت، پاربرہم اپنی دھار آپ چلائیا۔ ساچی دھار ہر نرنکارا، لوک مات آپ چلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، ہر پُرکھ نرنجن کھیل کھلائيندا۔ ایکنکارا وسنہارا ٹھانڈے دربار، آد نرنجن اجونی ربت جوتی نور ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا اک اکللا میت مُرار، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ سیری بھگوان کرے کرائے اپنی کار، کرتا پُرکھ اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ پاربرہم اپنی اچھیا آپے کر وچار، اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ایکا ست اک دُلا، شبد شبدی ناؤں اُچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ شبدی شبد سچ وبارا، ہر ساچا آپ کرائیا۔ نرگن نرگن کر پیارا، نرگن میل ملائیا۔ نرگن مندر نرگن دوارا، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ نرگن جوت نرگن آکارا، نرگن نور نور رُشنائیا۔ نرگن حُکم نرگن فرمانا، ساچا گانا آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر جگ کرتا سچا شہنشاہیا۔ دھر فرمانا سچ سندیش، نرویر پُرکھ آپ سُنائیندا۔ حُکم جنائے وشن برہم

مہیش، ایک منتر نام درڑائیندا۔ اپنے نیتز آپے لئے ویکھ، دوسر نین نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ
ایکا ہر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ ترے ترے بندھن ایک رنگ، ترے گن اتیتا آپ رکھائیا۔ صاحب سلطان سورا سرینگ، شاہ پاتشاہ وڈی
وڈیائیا۔ اک وجائے نام مردنگ، ناؤن نرنکارا آپ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو آپ
جنائیا۔ اپنا بھیو ہر جنائیندا، نش اکھر آخر بول۔ ساچا مارگ اک رکھائیندا، آد جگاد اڈول۔ لوک مات ویس وٹائیندا، لکھ چوراسی
آپے مؤل۔ ہر گھٹ اپنا ڈیرہ لائیندا، سدا سہیلا وسے کول۔ نو نو اپنا کھیل کھلائییندا، چار چار آپے بول۔ ساچا مردنگ ڈھول وجائیندا،
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل آپ انمول۔ کھیل انمولا ہر کرتارا، قدرت قادر آپ وکھائیا۔ وسنہارا جنگل جوہ
أجاڑ پہاڑا، پتھر پابن ویکھ وکھائیا۔ میل ملاواں جل جل دھارا، بنب روپ انوپ وٹائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کریا کھیل نیارا، کھیلنہارا
دس نہ آتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ چوکری ویکھ وکھائیا۔ پربت پتھر روون زارو زار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ جل
جل کرے اک پکار، کوک کوک سنائیا۔ چاروں گنٹ دھواں دھار، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ سمیرو ویکھ ویکھ اپنا بل گیا ہار، بل اور نہ
کھئے رکھائیا۔ کروڑ چھیانوے برکھ برکھ دھار، اپنا آپ رہے مٹائیا۔ سانتک کرے نہ کھئے سنسار، کلجگ اگنی تت تپائیا۔ ہم گنڈ کھڑ تیرا
کیتا دیدار، ساچے پاتھر آسن لائیا۔ پربت تیرا سچ پیار، بھل کدے نہ جائیا۔ دوہاں وچولا ہر نرنکار، ویکھے تھاون تھائیا۔ لہنا دینا دیوے
قرض اتار، جگ جگ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھیو ابھیدا دئے کھلائییا۔ پتھر پابن پربت اچا ٹلا، ہر
گھاڑت گھڑن گھڑائیندا۔ اک اکلا کئے اپنا چھلا، در ساچا آسن لائیندا۔ پاربرسم پت پرمیشور ایک ملا، ست سروپی درس دکھائیندا۔ میرا
ناؤن تیرا کوٹ قلعہ، ساچا گڑھ سمجھائیندا۔ آپ جنائے ساچا ویلا، وقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ تیرا روپ ہوئے چیلا، گر اپنا رنگ رنگائیندا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اُپر پاتھر دیا کمائیندا۔ پاتھر اُپر دُشٹ دمن، آسن سنگھاسن وچھائیا۔ پربت ہریا ہویا چمن،
پت ڈالی رہیا مہکائیا۔ سچ سگندھی ملیا ہون، پون پون سمائیا۔ بھیکھا دھاری ملیا باون، روپ انوپ کرائیا۔ آپ پھڑائے اپنا دامن، اپنی
گود بہائیا۔ تیرا تیرا بنے ضامن، ساچی ضامنی اک رکھائیا۔ تیرا روپ میٹے اندھیرا شامن، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ تیرا نام میٹے کامنی کامن،

کوڑی کریا دئے کھپائیا۔ جس پاہن کو پوجن براہمن، سو پاہن تیرے چرن ہیٹھ دباٹیا۔ کرے کھیل سِری بھگوان، آپ اپنا پردہ لاپیا۔ تیرا جھلائے سچ نشان، دو جہان آپ اٹھائیا۔ تیرا کرے پرکاش کوٹن بھان، رو سس سیس جھکائیا۔ تیرا بیڑا بٹھے بانھن، ایکا گنڈھ رکھائیا۔ تیرا نگر کھیڑا وسے گرامن، ساچا بنک دئے سہائیا۔ تیرا روپ وٹائے بال انجان، بال بالا آپ وکھائیا۔ تیری گجری تیرا کرے پالن، نیر سیر بیائیا۔ لوک مات جانا بن کے ساچا کاہنن، چار ورن رہے سرنائیا۔ تیرا روپ نہ کھئے پچھان، جگت وِ دیا بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا ور رہیا سمجھائیا۔ ساچا ور سُن سنَدیش، نیوں نیوں نمسکاریا۔ تُوں صاحبِ میری سدا آدیس، تیرے چرن جاواں بلہاریا۔ کون روپ دھراں ویس، لوک مات ہو اُجاریا۔ میرا اپنی ہتھیں لکھ لیکھ، تیرا لیکھا نہ کھئے مٹا رہیا۔ پُرکھ ابناشی کھولیا اپنا بہیت، زرگن سرگن روپ وکھا لیا۔ تیرا روپ جنائے نال رلائے مچھ دابڑی کیس، کھنڈا کھڑگ نام پہنا لیا۔ تیرا ناؤں دھرائے دس دشیش، دہ دشا ویکھ وکھا لیا۔ تیرے سیس کلغی توڑا ٹکائے بنائے نر نریش، ساچا تاج اک وکھا لیا۔ تیری تابعے کوٹن کوٹ برہما وشن مہیش، کروڑ تیتسیا سیس جھکا لیا۔ تیرے مندر اندر میرا نور پرویش، جوتی جوت ہوئے اُجالیا۔ میں تیرا جوہن لواں ویکھ، جوں پتا پوت بال انجانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دتا دھر فرمانیا۔ دھر فرمانا ہر جنایا، اپنی دیا کھائیندا۔ پاتھر سُن سُن خوشی منایا، جس اُپر چرن ٹکائیندا۔ پکڑ چرن آگے جھولی ڈاہیا، ہوئے نانا سیس جھکائیندا۔ سال بہتر تیرا بہار اٹھایا، مکھوں سی نہ کدے سُنائیندا۔ تُوں میرے اُتے بہ بہ ہر گن گایا، ہر تیرے رنگ سمائیندا۔ پُرکھ ابناشی تیرے در تیرا بن کے آیا، تُوں کیوں میرا پلا چھڈائیندا۔ میں تیرا وچھوڑا سہ نہ سکا رایا، نیتر نیناں نیر وپائیندا۔ ہوئے نانا گل وچ پلا پایا، دھوڑی ٹکا مستک لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچی منگ آپ منگائیندا۔ دیوے ور دُشٹ دمن، دامنگیر ایکا ایک بنائیا۔ میں دھر کے روپ تیرے اُتے کراں ہون، پُرکھ اکال تیرے نال دیاں ملاٹیا۔ نیناں دیوی میرا بھیو جانے کون، کون کھیل مات وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا حکم رہیا سُنائیا۔ سُن حکم نہ پتھر مئے، مل وچھڑنا موہے موٹ نہ بھائیا۔ میری رکھنی لاج جوں جٹ دھئے، میرا میرا روپ وٹائیا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت کلجگ اتم ہوئے اٹھ، بھیو کھئے نہ پائیا۔ میرا صاحب میرے اُپر مئے، دینن اُتے دیا کھائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دے وڈیائیا۔ ایک گن سمجھائیندا، نرگن سرگن لے اوتار۔ گوہند میلا میل ملائیندا، میلنہارا
 ایکنکار۔ اپنا ویلا وقت آپ سہائیندا، لکھ چوراسی پاوے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دسے سچ وبار۔ سچ
 وبارا ہر نرکارا، اپنا آپ جنائیا۔ لیکھا جانے گوہند سُت سُت دُلارا، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ اک وجائے نام نگارہ، دُنکا فتح اک سُنائیا۔
 چار ورنان کرے پیارا، کھتری براہمن شوہر ویش ایک دھام بہائیا۔ پنچم میتا ہو اُجیارا، پنچم دیوے نام وڈیائیا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھارا، بہر
 پیالہ جام پیائیا۔ کھنڈا پھیرے اپر اپارا، اچا جاپ وچ سہائیا۔ مٹھا پائے گرسکھاں دئے آدھارا، چرن کول سچی سرنائیا۔ پُرکھ اکال بول
 جیکارا، ایک فتح دئے سُنائیا۔ شستر بستر تن شنکارا، پنچم پنچم رنگ رنگائیا۔ پنچم ناتا توڑے کام کروہہ لوہہ موہ ہنکارا، پنچم ناد شبد
 دُھن کرے شنوائیا۔ پنچم کھولے بند کواڑا، پنچم آتم جوت نور رُشنائیا۔ پنچم سُنائے اک نگارہ، انحد اپنا راگ الاٹیا۔ پنچم وکھائے اک
 اکھاڑا، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ پنچم بول سچ جیکارا، ایک روپ دئے درسائیا۔ پنچم آگے منگے منگ بن بھکھارا، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ گر
 چیل روپ دھر سنسارا، سُت دُلارا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھا رہیا جنائیا۔ تیرا لیکھا ساچے
 پتھر میت، گر سترگر آپ چکاون۔ تیری لگی سچ پریت، لگی پریتی توڑ نہاون۔ کرے کھیل آپ انڈیٹھ، نیتر نظر کیسے نہ آونا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سماونا۔ اپنے رنگ ہر سہائے، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ گوہند میلا اک بنائے، سینگھ
 روپ وٹائیا۔ سجن سہیلا سنگ نبھائے، لوک مات وجے ودھائیا۔ اپنا ویلا اپنے ہتھ رکھائے، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ اچے ٹلے دیوے
 ڈھاہے، پُری اند نہ کھئے وڈیائیا۔ سرسا لیکھا آپ مُکائے، گڑھی چمکور ویکھ وکھائیا۔ سگلا سنگ سرب تجائے، بندھن کھئے رہن نہ پائیا۔
 بیم کُنٹ والا ویلا تیرے چیتے دئے کرائے، چیتن تیرا روپ کرائیا۔ پُرکھ اکال سُت دُلارا سولان ستھر ہیٹھ وچھائے، پاکھر تیرا سرہانا لئے بنائیا۔
 اپنا تپ تیرے تپدے پردے دئے ٹھرائے، اپنا خون تیریاں نیہاں وچ دبائیا۔ پھر سنہڑا سچ سُنائے، سُننیہارا ایک ماہیا۔ ستھر تیرا رہیا
 ہنڈھائے، جگت سیج نہ کھئے وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی ہوتے سہائے، روپ انوپ آپ وٹائیا۔ گوہند گر گر گلے لگائے، آپ اپنی گود بہائیا۔ تیرا
 میلا سہج سُبھائے، در گھر ساچے وجے ودھائیا۔ تیرا آسن سینگھاسن نوبلا رہیا وچھائے، ساچی بنت آپ بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دئے دکھائیا۔ سُنایا حال مِتر پیارے، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ کرپا کرے آپ نرنکارے، سُن سُن اپنے رنگ دکھایا۔ تیرا نُوڑ ہوئے اُجیارے، تیری جوت کرے رُشنایا۔ تیرا خُون ڈلکاں مارے، نو کھنڈ پرتھمی دئے بلایا۔ تیرا مندر بنے اک نو دوارے، سمبل نگری ناؤں رکھایا۔ وچ سے وسنہارے، وسنہارا اپنا مکھ چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیشہ اک سُنایا۔ سچ سندیش سُنایا کرتار، ایکا شبد ناد وجائیا۔ گوہند سورا ہویا خبردار، سنگھ اپنا بل دھرائیا۔ تیرا کھیل اگم اپار، لیکھا لکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ تیرا کران آنت درس دیدار، نیتر نین نین بگسائیا۔ تیرا روپ ویکھاں وچ سنسار، جوت جوت تیری رُشنائیا۔ تیرا مندر دھام نیار، اٹ گارا نہ کھئے لگائیا۔ چھپر چھن نہ کھئے سہار، چار دیوار نہ کھئے بنائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، مہا گنت گنی نہ جائیا۔ تیرا روپ نہکلنک نرائن نہ ہوئے اوتار، نہ کوئی جنے پتا مائیا۔ میں وساں تیرے سچ سدا دربار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ تیرا سندیشہ دیواں سرب سنسار، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں وشن برہما شو جگائیا۔ سرب جیاں دا تُوں سانجھا یار، بے عیب ناؤں خُدائیا۔ خالق خلق کرے پیار، مخلوق تیری سرب رُشنائیا۔ تیرا کر درس دیدار، دید عید چند ہوئے رُشنائیا۔ لکھ چوراسی پاویں سار، نو نو اپنی بنت بنائیا۔ چار چار کرے وچار، چار جگ دا پندھ مکائیا۔ چار وید چار ورن چار کھانی چار بانی ایکا کریں سچ وبار، ساچا مارگ اک دکھائیا۔ لکھ چوراسی دیویں برہم وچار، آتم وِدیا تیری پڑھائیا۔ تیر نشانہ ماریں ایکا وار، ساچا چلہ نام چڑھائیا۔ چند پرچنڈ پھڑیں تیز کٹار، برہمنڈ دئے بلائیا۔ ونڈے ونڈ اتم وار، لکھ چار لیکھا مکے بتی ہزار، پورا سکے نہ کھئے کرائیا۔ سمنڈ ساگر پتھر پاپن جو روون زارو زار، دے درس آنت ترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لہنا رہیا مکائیا۔ پورب لہنا مکاؤن آیا، نرگن سرگن لے اوتار۔ جوتی جوت بھیکھ وٹایا، روپ اتوپ اگم اپار۔ قلعے کوٹ نہ کھئے بنایا، کیسے سے مندر نہ گرو دوار۔ سچ سنگھاسن سوہیا پایا، سچکھنڈ نواسی اک اکلایکنکار۔ تخت نواسی حُکم سُنایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ لوک مات ویکھ دکھایا، لکھ چوراسی جگت پسار۔ بھگت بھگونت لے اٹھایا، سنت سہیلے کر پیار۔ گرمکھاں اپنے انگ لگایا، گرسکھاں بخشے چرن پیار۔ گرسکھاں اندر بجر کپاٹی پاتھر دئے ٹڑایا، نام کھنڈا ایکا مار۔ اُپر اپنا آسن لایا، آتم سیجا کر تیار۔ شبد انادی رہیا گایا، اٹھ پھر اک گفتار۔ ساچا ایشٹ رہیا منایا، جوتی نُوڑ نُوڑ اُجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کِریا کر، جگ پاتھر توڑے مات ہنکار۔ جگت پاتھر تُٹنا، گُرسکھ وِرنے ملے وڈیائیا۔ سارے گھر گھر سُکھدے سُکھنا، ملے گوبند سچّا ماہیا۔ اُجل ہونے نہ کیسے مُکھنا، آتم اُتر اپنا آپ وس کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا پتھر رہیا وکھائیا۔ پاتھر لیکھا جانا مُک، ہر سَتگر آپ مُکائے۔ گُرسکھاں اندروں پردہ چُک، جلوہ نُور آپ درسائے۔ پرگٹ ہونے جو بیٹھا لُک، آپ اپنی دیا کھائے۔ ہیم کُنٹ جو بیٹھا رہیا کر کر چُپ، کلجگ اتم اپنا ناؤں شبد ڈنک وجائے۔ نال رکھائے گوبند سُت، سُت دُلارا وچھڑ کدے نہ جائے۔ کرے کھیل ابناشی اچت، پارہہم بے پرواہے۔ سچ سُنجنی سوہے رُت، پت ڈالی آپ مہکائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پاہن پاتھر ویکھ وکھائے۔ پاہن پاتھر چُکیا، کایا بنک گڑھ دوار۔ گوبند سُورا ایکا اُٹھیا، شستر بستر پہن کٹار۔ اک وکھائے ساچا قلعہ کوٹیا، نام سرُویی چار دیوار۔ جو جن رکھے میری اوٹیا، دیواں درس کھول کواڑ۔ کلجگ جیو آلیوں ڈکے بوٹیا، نہ سکے کھئے اُٹھال۔ آسا ترسنا مایا ممتا بھری نہ کیسے بوٹیا، آسن لا لا بیٹھے دھرمسال۔ گُرمکھ وِرنے تن نگارے لگے چوٹیا، لیکھا چُکے شاہ کنگال۔ جس جن اندروں کڈھے کھوٹیا، دیوے نام سچّا دھن مال۔ نرمل نُور جگائے جوتیا، جوتی جاتا پُرکھ اکال۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتیا، گھٹ گھٹ اندر رہیا سمال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سِری بھگوان۔ سِری بھگوان کھیل اولّا، کلجگ اتم آپ کرائیا۔ سچ سِنگھاسن پُرکھ ابناشن بیٹھ اِکلا، دُھر فرمانا شبد جنائیا۔ گُر گوبند سُورا حاضر حضورا گُرمکھاں پھڑے آپے پلا، اپنا پلا گُرمکھاں رہیا پھڑائیا۔ جوتی شبدی شبدی جوتی دھار آپے رلا، پنج تت نہ کھئے رکھائیا۔ سرِشٹ سبائی بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل چھل دھاری اپنا روپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن نرَویر پُرکھ اکال دین دِیال دینن ہونے آپ سہائیا۔ دین دِیال دیا نِدھ ٹھاگر، پارہہم بے آنتیا۔ امرت دھار وپائے ڈُونگھا ساگر، گُرمکھ وِرنے پپوے سننیا۔ نرمل کرم ہونے اُجاگر، ملے میل سِری بھگونتیا۔ ساچے گھر بنے سُوداگر، نام ونج اک رکھنتیا۔ لیکھا جانے کرتا قادر، جُگ جُگ ویس انیک وٹنتیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، دیوے وڈیائی گُر تیغ بہادر، جس اپنا خُون گُرمکھ چولی چاڑھیا رنگ بسنتیا۔ سنسار چولی چڑھیا رنگ بسنت، گُر سَتگر آپ چڑھائیا۔ ہونے سہائی کلجگ آنت، سُت دُلارا لے ملائیا۔ پلا پھڑائے سِری بھگونت، چھٹ کدے نہ

جائیا۔ ملے وڈیائی وچ جیو جنت، اجوئی ریت ہٹے سہائیا۔ گرسکھ نار سہاگن ملے ہر ہر کنت، گھر وجے نام ودھائیا۔ ساچی سیج سہائے سوبھاوت، آسن سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ کلجگ لہنا دین چکائے آنت، لیکھا کھئے رہے نہ رائیا۔ لکھ چوراسی ایک دیوے نام منیا منت، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن توڑے گڑھ ہوئے ہنکت، ہنگ برہم دئے درسائیا۔ سوہنگ روپ ساچا رنگ جوں نانک چاڑھے انگد، رنگیا رنگ اتر نہ جائیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بہنگت، جو جن آتم پر ماتم وچ سہائیا۔ دھن وڈیائی گرمکھاں بنائی ساچی سنکت، ہر جس ہر مندر کایا اندر بہ بہ رہے گائیا۔ دوسر در نہ جائے منکت، جس جن ستگر ملیا پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ جنم جنم دی گوائے بھکھ نکت، کرم گکرماں میل دھوائیا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی پاندھا پنڈت، پڑھ پڑھ وڈیا تھکی سرب لوکائیا۔ ہر کا روپ سدا اکھنڈت، کھنڈ کھنڈ نہ کھئے کرائیا۔ نانک گوہند ونڈی ایک ونڈت، چار ورنان جھولی پائیا۔ نام ست لوک مات لکھ کے دتی ساچی مت، ساچے سنتاں ہتھ پھڑائیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد جگا جگنتر لیکھا جانے سرب گھٹ آتر، ترے گن اتیتا ٹھانڈا سینتا پت پینتا گرمکھ گرسکھ ہرجن ہریہکت بھگونت آنت کنت اپنا میل ملائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی کھیل کھلائیا۔

★ ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی انگریز سنگھ دے گرہ نویں بستی جموں ★

سچکھنڈ نواسی سری بھگوان، سچ سنگھاسن سوبھا پائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر کھیل مہان، نرگن نرویر پُرکھ اکال دین دیال آپ کرائیندا۔ ست ستوادی ست نشان، اک اکلا ایکنکار، سچ دوارے آپ جھلائیندا۔ جوتی نور کر اجیار، آپ اُچائے ٹھانڈے دربار، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ کھلا پاتی میت مرار، آپے وسے وسنہار، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل کرائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناشا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ساچے منڈل پاوے راسا، اگم اتھاہ اپنی

کھیل کھلائی۔ نرگن جوت نر پرکاسا، نور نورانہ ڈگمگائی۔ آد جگاد اپنی پوری کرے آپے آسا، داتا دانی شاہ سلطان آپ اکھوائیا۔ تھر
 گھر ساچے کر نواسا، ہر مندر دئے سہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا کھیل کھلائی۔ اک اکلّا پُرکھ سمرتھ، در
 گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ جگا جگنتر مہا اکتھ، نام بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ نرگن سرگن چلائے رتھ، رتھ رتھوہی دس نہ آئیندا۔ شبدا گمی
 جنائے گاتھ، منتر آتر آپ پڑھائیندا۔ ترے گن میتا دیوے ساتھ، ترے ترے ایک رنگ وکھائیندا۔ ایک شبدا ناد دھن پوجا پاٹھ، ایک مندر
 ہر سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس ہر نرنکارا، نرگن سرگن کرے رُشنائیا۔
 لوک مات ہو اُجیارا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائی۔ ایک نام شبدا جیکارا، چار کُنٹ دئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 جگ کرتا اپنی قدرت ویکھ وکھائی۔ قدرت قادر ویکھنہارا، بے عیب ناؤں دھرائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔
 وشن برہما شوہنے پنہارا، ساچی سیوا سیوک اک جنائیندا۔ چار کھانی بن ورتارا، چارے بانی جھولی پائیندا۔ چار جگ اپنی کارا، چارے
 وید مکھ صلاحندا۔ چاروں کُنٹ اک جیکارا، چار ورنان آپ سنائیندا۔ چوتھے گھر چوتھے پد آپے وسے وسنہارا، سچ سنگھاسن سوہیا
 پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک منتر ایک ناؤں، ایک وسے ہر گھٹ تھائوں، ایشٹ دیو اک اکھوائیندا۔ ایک ایشٹ
 دیو آتم، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی کھیل پرم پرماتم، پارہم وڈی وڈیائی۔ نرگن جوت آتم جاتم، جوتی جاتا ورن گوت نہ کھئے
 رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائی۔ جگ جگ ویس اولڑا، نرگن سرگن دھار۔ وسنہارا
 نہچل دھام اٹلڑا، لوک مات ہونے اُجیار۔ ستجگ تریتا دوپر ویکھ وکھنڈرا، کرے کھیل اکم اپار۔ جن بھگتاں پھڑائے نام پلڑا، دس نہ آئے
 وچ سنسار۔ سنتان اندر آپے رلڑا، جوتی نور کر پیار۔ گرمکھان سچ سنندیش ایک گھلڑا، شبدا اناد سچی دھنکار۔ گرسکھان دسے راہ
 سُکھلڑا، جگ جگ پاوے سار۔ سچ سنگھاسن ایک ملڑا، سچکھنڈ سچا دوار۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھنڈرا، ویکھنہارا ایکنکار۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپارا ہر ہر کھیل، انہو پرکاش کرائیندا۔ دیک جوت جگائے بن باقی تیل،
 ساچے مندر آپ ٹکائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر ہرجن ساجن لے میل، میل ملوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اچرج کرے اپنا کھیل، وید کتیب

شاستر سمرت بھیو کھئے نہ پائیندا۔ گر اوتار رسنا گائن جہو، جہو رس اک وکھائیندا۔ حُکمے اندر لائے سیو، ساچا حُکم دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ پاربرہم پت پرمیشور الکھ ابھیو، اگم اتہا بے پرواہ دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگادی ساچی کار، کرے کرائے کرنیہار، کرتا پُرکھ اپنی کل دھرائیندا۔ کرتا پُرکھ کل دھر، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نرائن نر، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ ایکنکارا سچ سنگھاسن بیٹھا چڑھ، تخت نواسی شاہ پاتشاہ بے پرواہیا۔ آد نرنجن اپنے مندر آپے بیٹھا وڑ، جوت اُجالا نُور کرائیا۔ ابناشی کرتا اپنا گھاڑن آپے گھڑ، مات پت نہ کھئے رکھائیا۔ سِری بھگوان ساچے مندر اپنی ودیا آپے پڑھ، نیش اکھڑ کرے پڑھائیا۔ پاربرہم اپنا پھڑیا آپے لڑ، سکلا سنگ آپ رکھائیا۔ سچکھنڈ نواسا کھیل ابناشا تھر گھر مندر اُچ اٹلا، وسنہارا اک اکلّا، بے آنت اپنی کل آپ دھرائیا۔ جُگا جُگنتر کھیل اولّا، سَتجگ تریتا دواپر پھڑائے اپنا پلا، جن بھگتاں ویکھ وکھائیا۔ رام نام سندیش ایکا گھلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دُوسر اور نہ کھئے چترائیا۔ سَتجگ تریتا دواپر کھیل اپارا، نرگن سرگن آپ کرائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، ڈونگھی گندر سمنڈ ساگر ویکھ وکھائیندا۔ شبدا اگمی ناد جیکارا، برہماد آپ سُنائیندا۔ لوآن پُریاں دئے ہلارا، برہمنڈ کھنڈ آپ جگائیندا۔ وشن برہما شو دئے سہارا، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ ایکا کھول بند کواڑا، ساچا در اک درسائیندا۔ ایکا میلا ایکا در آپ کرائے کرنیہارا، اپنا رنگ آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا نہچل دھام اک سہائیندا۔ نہچل دھام اُچ اٹلا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، پاربرہم پرہہ چرن ٹکائیندا۔ شاہ سُطان راج راجان سچ سندیش ایکا گھلا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جُگ جُگ رنگ ہر نرنکارا، نرگن سرگن آپ رنگائیا۔ سَتجگ ساچی بٹھ بٹھ دھارا، ست ستوادی ویکھ وکھائیا۔ ایکا آٹھا کر پیارا، دوہاں میلا سہج سُبھائیا۔ دوئے دوئے ساچی کرے کارا، تریتا تیرا رُپ وٹائیا۔ آپے جانے آنت کنارہ، مدھ اپنی کھیل کھلائی۔ نر نیش سچّی سرکارا، شاہ پاتشاہ سچّا شہنشاہیا۔ ایکا حُکم اک ورتارا، ویکھنہار اک ہو جائیا۔ سَتجگ تریتا رہیا نہ وچ سنسارا، اتم پنڈھ مُکائیا۔ دواپر دوئے دوئے کر پسارا، لوچن نین نہ کھئے وڈیائیا۔ لیکھا لکھ اگم اپارا، پُران پُرانی ایہہ

سمجھائیا۔ ایکا تت گیان جیکارا، برہم مت اک سمجھائیا۔ ایکا پُرکھ میت مُرارا، ایکا بھگون ویس وٹائیا۔ ایکا رتھ رتھوہی بنے سنسارا، سُمند ساگر پار کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنے رنگ سہائیا۔ سَتجُگ تریتا دواپر رنگیا رنگ، دِس کِسے نہ آیا۔ نِرگن سرگن آتم سیج مان پلنگ، ہرجن ساچے آپ اُٹھایا۔ جن بھگتاں اندر بہ بہ وجائے مردنگ، ناد انادی ناد سُنایا۔ میٹ مٹائے اندھیرا اندھ، نِرگن جوت کر رُشنایا۔ بہرم بھلیکھا دُئی دویتی ڈھاہے کندھ، ساچا چند اک چمکایا۔ آتم اُچائے پرمانند، نِجانند اپنا رس چکھایا۔ پنچ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، نام شستر ہتھ پھڑایا۔ سُرَت سوانی نہ ہوئے رنڈ، ہر جو ہر ہر کنت میل ملایا۔ ناتا تھے جیرج انڈ، اُتبھج سیتج بندھ نہ کھئے وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نِرگن سرگن میلا، لیکھا جانے گرو گرو چیلا، چیلا گر آپ اکھوایا۔ سَتجُگ تریتا دواپر اُتِریا اپنے گھاٹ، جن بھگتاں ملے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی کھئے نہ نیہیا ساتھ، جو گھڑیا بھن وکھایا۔ کرے کھیل رام رام ترے لوکی ناتھ، چوڈاں لوکاں کُنڈا لاپیا۔ گرمکھ ورلے سُنائے اپنی ساچی گاتھ، ایکا رام نام پڑھائیا۔ ایکا جوت کرے پرکاش، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ ایکا امرت آتم دیوے دات، نِجھر جھرنا کول مُکھ بھرائیا۔ ایکا درس دیکھائے بیٹھا رہے اکانت، آد جُگاد نہ مرے نہ جائیا۔ چرن پریتی دیوے سچ سوغات، جن بھگتاں ایکا وست جھولی پائیا۔ ہرجن سگل وسورے جائن لاتھ، ہر ہر نیتر لوچن نین نظری آئیا۔ لہنا دینا چُکے پوجا پاٹھ، جس ملیا بے پرواہیا۔ نرمل جوت جگائے للاٹ، اندھ اندھیرا دئے مٹائیا۔ لیکھا جانے تے آٹھ، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش من مت بُدھ ویکھے تھاوں تھائیا۔ رین اندھیری مٹے رات، ساچا چند کرے رُشنائیا۔ ہر بھگتاں وکھائے اٹھ پھر پرہات، پرہاتی ویلا اپنا آپ جنائیا۔ ہرجن تیری کوئی نہ دِسے ذات، تیرا آتم برہم پاربرہم اپنی انس بنائیا۔ ہر ٹھاکر تیرا پتا مات، تون بالک روپ وٹائیا۔ چرن کول بندھایا تیرا نات، سَتجُگ تریتا دواپر پایا بندھن، ایکا ڈوری نام رکھائیا۔ مستک ٹکا لایا چندن، نِم واس رہن نہ پائیا۔ گھر درس وکھائے ترے لوکی نندن، لوچن نین آپ کھلائیا۔ اک سُنائے سہاگی چھندن، ہر کا ڈھولا آپے گائیا۔ ہر کا نام نہ ہوئے کھنڈن، کھنڈ کھنڈ کرے سرب لوکائیا۔ دئے سہارا برہمندن، برہم ودیا کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے بھگتاں آپ ملائییا۔ ساچے بھگتاں میلیا میلا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ رنگ رنگائے سبج سہیلا، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ آپ جنائے اپنا ویلا، تھت

وار نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں دیوے سچ سنڈیش، ستجگ تربتا دواپر اک آدیس، ترے گن بہن نہ کوئی روپ ریکھ نہ دسے چنہ، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ساچا کھیل ہر کھلاؤنا، ترے ترے اپنا مول چکائیندا۔ کلجگ لوک مات رکھاؤنا، لکھ چوراسی میل ملائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی قلعے کوٹ بناؤنا، جگ مندر آپ سہائیندا۔ مایا متا موہ ہنکار بھنڈار اک ورتاؤنا، ایک بھچھیا جھولی پائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا ڈورؤ ہتھ پھڑاؤنا، چارے کٹاں ڈنک وجائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ رلاؤنا، سنگ محمد چار یار کلمہ نبی آپ پڑھائیندا۔ انا الحق نعرہ لاؤنا، بو ہو اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنے رنگ سہائیندا۔ جگ جگ رنگ ہر اول، زرگن سرگن دے چڑھائیا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، عالم گیر بے پرواہیا۔ دھرت دھول ویکھے مصلا، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، دامنگیر سچا شہنشاہیا۔ سچ سنڈیش ایک گھلا، ایک گن دے سمجھائیا۔ نورو نور سچ سنگھاسن بیٹھا ملا، مقامے حق اک خدائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنڈیشہ آپ سنائیا۔ سچ سنڈیشہ ہر پیغام، ایک کلمہ آپ جنائیندا۔ ایک قاصد اک غلام، دھر فرمانا اک سنائیندا۔ ایک مُرشد اک امام، سر امامان آپ ہو جائیندا۔ ایک لیکھا جانے دو جہان، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ ایک محمد دیوے گیان، نیر نین آپ وکھائیندا۔ چوڈاں طبقاں حق نشان، حق حقیقت میل ملائیندا۔ میرا ناؤں عالمین شرع قرآن، کایا گرہ کھوج کھوجائیندا۔ ساچا حُجرہ سچ مکان، ایک کعبہ نظری آئیندا۔ تیری ونڈے ونڈ ہو مہربان، مہبان بیدو اپنا کھیل کھلائیندا۔ بی خیر یا اللہ شاہ سلطان، نواب نواباں سر آپ اکھوائیندا۔ لوک مات تیرا روپ بنائے حُکمران، حُکم حاکم آپ سنائیندا۔ چوڈاں صد رہنا پردھان، جگ پردھانگی ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا رنگ وکھائیندا۔ اپنا رنگ ہر زینکارا، آد جگاد وکھائیا۔ زرگن سرگن کر پیارا، پنج تت کایا چولا نانک ویکھے ساچا ماہیا۔ ایک وست ست بھنڈارا، نام ست جھولی پائیا۔ پایا پُرکھ اکم اپارا، آد جگاد وچھڑ نہ جائیا۔ زرگن سرگن دوویں دھارا، سرگن زرگن اپنی کھیل کھلائیا۔ چار کُنٹ بول اک جیکارا، چار ورنان کرے پڑھائیا۔ ایک جوتی دس اوتارا، گوبند گیت سہاگی ایک گائیا۔ پُرکھ اکال پتا پیارا، ہوں بالک سیو کھائیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتارا، چار ورن ایک رنگ رنگائیا۔ پنچم دیوے ساچی دھارا، امرت آتم مُکھ چوائیا۔ پُرکھ اکال وکھائے سچ

دوارا، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ پتا پوت ایکا گھر وسنہپارا، کلجگ اتم کرے صلاحیا۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیارا، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ شاہ سلطان راج راجان کوئی نہ جانے دھرم دوارا، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ پاربرہم آد جگاد جگا جگنتر جیو جنت پاوے سارا، سادھ سنت پورن بھگوت بھگتن لے ترائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی چار ورن نیتروون زارو زارا، اچی کوکن دین دُبائیا۔ آتم برہم نہ کیسے وچارا، کھتری براہمن شوڈر ویش پی لڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جن بھگتاں ہوتے سہائیا۔ جن بھگتاں ہوتے سدا سہائے، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کلجگ اتم ویکھ وکھائے، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ زرگن جوتی جامہ پائے، سرگن روپ نظر نہ آتیا۔ نہکلنکا ناؤں رکھائے، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ شبد ڈنکا اک وجائے، وشن برہما شو رہیا اٹھائیا۔ کروڑ تینتیس سہس جھکائے، سُرپت راجا اند رہے شرمائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ویکھے وکھائے، ستان دیپاں پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی چارے کھانی پھول پھولائے، اندج جیرج اُنبھج سیتج پردہ آپ چُکائیا۔ ہرجن ویکھے جو جن رسنا جہوا رہے دھیائے، آتم آتر اک لو لائیا۔ جگ جگ وچھڑے لے ملانے، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ اپنا رنگ دئے چڑھائے، رنگ جھپٹی اتر نہ جائیا۔ ایکا شبد ناد وجائے، دھن آتم کرے شنوائیا۔ پنچم مل مل منگل گائے، کایا بنک ہوتے سہائیا۔ امرت سروور جام پیائے، اک پیالہ رہیا وکھائیا۔ آتم سیجا ڈیرہ لائے، بجر کپائی توڑ ٹڑائیا۔ سُرقتی شبدی میل ملانے، میل ملاوا سہج سُبھائیا۔ در گھر ساچے سوہا پائے، دسم اپنا کھیل کھلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جن بھگتاں لے ترائیا۔ کلجگ اتم گرسکھ ترائے، دین دیال ہر ٹھاکر۔ آپ اپنی بوجھ بُجھائے، کرپا کرے گہر گمبھیر گن ساگر۔ ترے گن مایا پردہ لاپے، ایکا دیوے نام رتی رتناگر۔ در گھر ساچے ونج کرائے، گرمکھ بنائے اک سوڈاگر۔ وست امولک جھولی پائے، آپ ٹکائے کایا گاگر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے ساچا آدر۔ ہرجن ساچا آپ اٹھایا، کرپا کر سری بھگوان۔ آتم آتر برہم گیان درڑایا، ناتا تٹا جگت جہان۔ ساچا منتر اک پڑھایا، سو پُرکھ زرنجن ہو مہربان۔ ہنگ برہم ہر گھٹ نظری آیا، سوہنگ دھار دو جہان۔ چار ورن پُرکھ ابناشی اک سمایا، گھٹ گھٹ اندر جوت مہان۔ ورن گوت نہ کھئے رکھایا، سرشٹ سبائی دا ایکا کاہن۔ لکھ چوراسی لے پرنایا، جو چرن کول دھرے دھیان۔ اوچ نیچ نہ کھئے وکھایا، ایکا رنگ رنگائے راج راجان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کِرپا کر، جُگ جُگ ہرجن ساچے کرے پروان۔ کلجُگ اتم کر پروان، اپنا بھیو کھلائیآ۔ سوہنگ دیوے شبد گیان، آتم پر ماتم میل
 ملائیآ۔ ایکا دُهن ناد سُنائے کان، کایا مندر اندر آپ وجائیآ۔ امرت بخشے پین کھان، رسنا رس نہ کھئے چکھائیآ۔ بھاگ لگائے ساڈھے تن ہتھ
 مکان، بنک دواری سوہیا پائیآ۔ دھرم جھلائے اک نشان، جگت نیتر دس نہ آئیآ۔ گُرمکھ ورا چتر سُجان، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیآ۔
 در گھر ساچے دیوے مان، ملے مان وڈیائیآ۔ اک وکھائے پد نربان، نربھے ہوئے سہائیآ۔ جن بھگتاں چُکائے آون جاون کان، لکھ چوراسی پھند
 کٹائیآ۔ ایکا دیوے نام بیان، ہرجن ساچے لے چڑھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ بھگتاں پیچ رکھائیآ۔ جُگ
 جُگ رکھے پیچ، دیا کھائیآ۔ کلجُگ ہرجن میلے سہج سہج، چوری چوری میل ملائیآ۔ شبد سندیشہ پہلوں دیوے بھیج، کایا سُرتی
 سوئی آپ اٹھائیآ۔ پھیر وکھائے جوتی تیج، جوت نرجن ڈگمگائیآ۔ پھیر میٹھے پچھلا لیکھ، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیآ۔ ہرجن اپنے نیتر
 آپے لے پیکھ، جگت لوچن بند وکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ ہرجن اپنے رنگ رنگائیآ۔ کلجُگ اتم
 رنگیا رنگ، گُرسکھاں کایا آپ رنگائیآ۔ اندر وڑ سورا سربنگ، نرگن سرگن لے جگائیآ۔ آتم سیجا سہائے پلنگ، سچ سنگھاسن سوہیا
 پائیآ۔ اک وجائے ناد مردنگ، انحد ساچی سیوا لائیآ۔ آپے ڈھائے جھوٹھی کندھ، بھانڈا بہرم بہو بھٹائیآ۔ مایا ممتا موہ کرے کھنڈ کھنڈ،
 جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیآ۔ سُکھمن تیرا میٹھے پنڈھ، ٹیڈھی دھار نہ کھئے اٹکائیآ۔ ایڑا پنگل ہس ہس سناون چھند، گُرسکھ ملیا بھائیآں
 بھائیآ۔ پاربرہم سدا بخشند، برہم لیکھا دئے چُکائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ستجگ تریتا دواپر کلجُگ اپنا رنگ
 وکھائیآ۔ کلجُگ رنگ بے آنت، بھیو کیسے نہ آیا۔ بہرے بھلے جیو جنت، دھیرج جت نہ کھئے رکھایا۔ مایا رُلے سادھ سنت، ست جوگ نہ
 کھئے کھایا۔ گرھ بنیا ہوئے ہنگت، ہنگ برہم نہ کھئے سہایا۔ ساچے در نہ بنیا کھئے منگت، جوٹھی جھوٹھی جھولی بھچھیا رہے وکھایا۔ رُپ
 نہ بنیا ساچی سنگت، ذات پات نہ بہیت مٹایا۔ اپنی اپنی کردے رہے متت، پاربرہم پت پریشور سیس نہ کیسے جھکایا۔ کلجُگ لیکھا لے
 آنت، پچیا کھئے رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجُگ تیری اتم ور، لکھ چوراسی دئے سزایا۔ لکھ چوراسی لائے
 ڈن، جو بیٹھے رام بھلائیآ۔ جو گھڑیا سو دیوے بہن، شنکر ترسول رہیا وکھائیآ۔ ڈھا ڈھا ڈھیری کرے ہنکاری من، من واسنا دئے

کھپائیا۔ گرمکھ چڑھائے ساچے چن، نور نور کر رُشنائیا۔ جو بھانا رہے من، لکھ چوراسی وچوں بیٹھے اپنا مُکھ چُھپائیا۔ رسنا کہن دھن دھن، واپوا تیری وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تِس سبجَن لئے ملائیا۔ سو سبجَن ملنا گر، جس مستک لیکھ لکھایا۔ ستگر چڑھیا ساچے گھوڑ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھیری پایا۔ نرگن ہو ہو رہیا دوڑ، آوندا جاندا دِس نہ آیا۔ لکھ چوراسی ویکھے ریٹھا کوڑ، امرت پھل پھول پھولایا۔ جن بھگتاں آپے جائے بھڑ، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ نانا توڑے مڑھی گور، خاکی خاک نہ کھئے رمایا۔ آپ اپنے سنگ لئے تور، ایکا پلُو نام پھڑایا۔ کلجگ اندھیرا پار کرائے گھور، پنج چور شور نہ کھئے مچایا۔ نام اگئی بدھی ڈور، دو جہان ٹٹ نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر ہر بھگت لئے ملایا۔ ہر بھگتن میلا ہر بھگوت، ہری ہر اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جاتا بنائے بنت، جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہرجن میلا ناری کنت، کنت سُہاگ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن میلے اپنے گھر، گھر سُہنجنا آد نرنجنا نرگن سرگن ایکا بنک وکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنتن دیوے ساچا دان، داتا دانی نام وست امولک کایا گولک آپ ٹکائیندا۔

☆ ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۸ پکرمی بیبی کیسری دے گرہ رانی باغ جموں ☆

جوں جوں لیکھ تیوں مُکدا، پورب کرم رہن نہ پائیا۔ جوں جوں حُکم تویں تو گرسکھ جھکدا، بن حُکم نہ کھئے جھکائیا۔ جوں جوں ویلا توں توں پینڈا مُکدا، پاندھی پندھ آپ مُکائیا۔ جوں جوں نشانہ توں توں تیر شبد نہ اکدا، آتم نشان رہیا بنائیا۔ جس سمیں ستگر پورا اٹھدا، گرمکھ ساچے نال ملائیا۔ غریب نائیاں اُپر آپے تٹھدا، خیاں غریبی آپ بندھائیا۔ وشن برہما شو سدّ سدّ تتاں کولوں پُچھدا، گرسکھ گرمکھ ہرجن کون کوٹے ڈیرہ لائیا۔ پاوے سار روپ دھر مانس مُکھ دا، نو نو پھول پھولایا۔ مانس ایکا ذات بوٹا اُلٹا رُکھ دا، مات گرہ اُلٹا ویکھ وکھائیا۔ دس ماس دھواں دُھکھدا، اگئی آگ اگن کُنڈ تپائیا۔ جس کولوں صاحب ستگر رُسدا، جونی جوں دئے

بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ لہنا آپ مُکائیا۔ جس لہنا تس ہر جو دینا، لیکھا لیکھ رہے نہ رائیا۔ نیتِ درس
 دیکھائے اپنے نیناں، آپ اپنی اکھ کھلائی۔ شبد سُنائے ساچا کہنا، ایکا اکھ کرے پڑھائیا۔ نام پہنائے تن ساچا کہنا، کایا کنچن رُپ وٹائیا۔
 ہر سنگت وچ مل کے بہنا، ہر جو ہر ہر ہوتے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ایکا ایکا اکھوائیا۔ ایکا ایکا
 دیون یوگ، پاربرہم ہر اکھوائیندا۔ ناتا توڑ جگت ویوگ، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ چرن کول کرائے دُھر سنجوگ، آپ اپنے رنگ
 رنگائیندا۔ درس دیکھائے اک اموگھ، رُپ انوہ آپ وٹائیندا۔ سوہنگ شبد چُگائے ساچی چوگ، ہنسا کاگ رُپ وٹائیندا۔ لیکھا چُکے
 تین لوک، ترے گن بندھن آپ مُکائیندا۔ اک وکھائے ساچی اوٹ، دوسر سیس نہ کھتے جھکائیندا۔ جگت واسنا کڈھے کھوٹ، آتم برہم
 گیان درڑائیندا۔ نرمل نور جگائے جوت، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ بند کواڑا کھلے سوت، دئی دویتی پردہ آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن لہنا جھولی پائیندا۔ ہرجن لہنا جھولی پا، ہر ہر ساچا خوشی منائیا۔ گرمکھ ملیا سچا شاہ، جس
 دا دتا قرضہ لاپیا۔ نال بنائے ہر سنگت گواہ، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ جگت وچھڑے میلے آ، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ آپ چائے اپنا ناں،
 گرسکھاں نام آپے گائیا۔ بن سہیلا پکڑے بانہ، جوں سجن میت گوسائینا۔ نتھاوایاں دیوے چرن کول ساچا تھان، تھان تھنتر اک سہائیا۔
 گرمکھ بال انجانے گود بیٹھائے جوں بالک ماں، پتا پوت آپ ہو جائیا۔ سدا سہیلا سمرتھ رکھ ٹھنڈی چھان، اگنی آگ نہ کھتے تپائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پورب کرم پورب جنم لیکھا لیکھ لائیا۔ لیکھا لیکھ لائے ہر زینکارا، ہرجن ساچا میل ملائیا۔ تٹا پھند
 اتم وارا، پھانسی گل نہ کھتے لٹکائیا۔ لیکھا منگے نہ کھتے آئے دوارا، حساب کتاب نہ کھتے جنائیا۔ گر ستگر پاوے ساچی سارا، جس کایا چولا
 بنت بنائیا۔ دیوے درس آگم اپارا، رُپ انوہ آپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا لیکھ لے لگائیا۔ لیکھا لیکھ
 جائے لگ، جس جن ہر ہر آپ لگائیندا۔ درس دیکھائے سورا سرگ، سُر نر من جن اپنے در بہائیندا۔ ترے گن اگنی بھجے آگ، تتوت
 سرب مٹائیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کگ، کاگ ہنس رُپ وٹائیندا۔ مانک موتی ہیرا بنے سچانگ، جس جن اپنے سیس ٹکائیندا۔ آنت
 کال آدھ وچکار نہ جائے چھڈ، پار کنارہ آپ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی نالوں کرے اڈ، ساچے مندر آپ بہائیندا۔ اک سُنائے ساچا ناد، نام

ندھانا آپے گائیندا۔ میٹ مٹائے واد وواد، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لہنا آپ مُکائیندا۔ لہنا مکے جکت جگ، جگ چار آرجا بیت بتائیا۔ سنت سُہیلے گرو گرومکھ گر گر چگ، چن چن اپنے سنگ ملائیا۔ جوں جوں اوڈھ رہی پگ، گھڑی پل لیکھا ویکھے تھاون تھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لے ملائیا۔ ہرجن میلا ایکاکھ، گھر سنگت روپ وٹایا۔ پُرکھ ابناشی اندر بیٹھا وڑ، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ اک دو جے دا پھڑائے لڑ، ساک سجن سین بھائی بھین میت مُرارا گرومکھ اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچا سنگ نبھایا۔ سادھ سنگت ساچا سنگ، گر ستگر سنگ نبھایا۔ نیتر پیکھ چڑھے رنگ، من ملنگ اٹھ نہ دہ دیش دھائیا۔ سُہائے سُہنجنی سیج پلنگ، آتم آنتر آپ وچھائیا۔ اُپر بیٹھ سورا سرنگ، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن پھڑائے ساچا لڑ، ہر سنگت سنگ رکھائیا۔ ہر سنگت ہری دوار، ہر کی پوڑی آپ چڑھائیندا۔ امرت جل وپائے دھار، ڈونگی دھار آپ رکھائیندا۔ شنکر ویکھ کرے پیار، واہوا ہر ہر کھیل کھلائیندا۔ کلجگ اتم ہو اجیار، پت پوت پت پت پت اپنا در وکھائیندا۔ جگ نہانے جائے تار، ٹھانڈا سیتا ست سنتوکھ دیا ندھ دین دیال ٹھاکر سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ہر سنگت میلا، آپ کرائے سجن سُہیلا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بندھن آپے پائیندا۔

★ ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ پنڈ سیڑ جموں ★

سو پُرکھ زرنجن صاحب سلطان، نرگن انہو روپ رکھائیندا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکان، تخت نواسی سوہا پائیندا۔ تھر گھر جوت نور مہان، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ اپنی اچھیا نام پردھان، دھر فرمانا ناد الائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد اپنا کھیل کھلائیندا۔ آد پُرکھ ہر کھیل نیارا، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو اجیار، ہر پُرکھ زرنجن بھو چکائیندا۔ ایکنکارا

وسنہارا اُچ اٹل منارا، ساچے مندر سوہا پائیندا۔ آد نرنجن جوت نُوں کر اُجیارا، دیا باقی نہ کھئے رکھائیندا۔ ابناشی کرتا اپنا کھول کواڑا، تھر گھر ساچا رنگ رنگائیندا۔ سِری بھگوان ناد انادی بول جیکارا، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ پاربرہم پرہ آپ اپنا کر پسارا، نرگن نراکار ویکھ وکھائیندا۔ سچ سنگھاسن ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہو بھوپ اپنا حُکم ورتائیندا۔ در درویش بن بھکارا، الکھ اگوچر اپنی الکھ جگائیندا۔ نیوں نیوں کرے آپ نمسکارا، سیس جگدیش آپ جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا حُکم آپ چلائییندا۔ آد پُرکھ پُرکھ اکال، عقل کل وڈی وڈیائییا۔ سچکھنڈ وسے سچی دھرمسال، دوسر بنک نہ کھئے سہائیا۔ اپنا دیپک آپے بال، ساچے مندر کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا کھیل کھلائیا۔ آد پُرکھ ہر کھیل اولّا، اک اکلّا آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے وسے سچ محلہ، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ اپنے نُوں آپے بلا، نُوں نُوںانہ ڈگمگائیندا۔ سچ سندیش آپے گھلا، دھر فرمانا حُکم سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن آپے چڑھ، راج راجن آپ اکھوائیندا۔ شاہو بھوپ ہر راجن راجا، شاہ پاتشاہ بے پرواہیا۔ اپنا ساجن آپے سازا، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائیا۔ آپ سُنائے اپنا واجا، ناد دھن آپ اپنائیا۔ آپے رچیا اپنا کاجا، تھر گھر ساچے دئے ودھائیا۔ آپے رکھے اپنی لاجا، آپ اپنی بنت بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چُکائیا۔ اپنا بھیو ہر چُکائیندا، نرگن رُوپ رُوپ اگم۔ اپنا کھیل آپ کھلائیندا، اپنی اچھیا آپے پیا جم۔ اپنا مندر آپ سہائیندا، آپے بیڑا ربیا بٹھ۔ اپنی جوت آپ جگائیندا، نہ کوئی سُوچ نہ کوئی چن۔ اپنا ویس آپ وٹائیندا، نہ کوئی جننی جنے جن۔ اپنا بل آپ دھرائیندا، پُرکھ اگما ہو پرل۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا، اپنے اندر مار اچھل۔ اپنی وست آپ ورتائیندا، سچ سندیش ایکا گھل۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، لیکھا لیکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اُجیارا، سچکھنڈ بیٹھا سیج سہائیا۔ آپے ناری بن بن کنت بہتارا، اپنا سنگ نبھائیا۔ آپ اُپائے سٹ دُلارا، اپنی ونڈ ونڈائیا۔ آپے وشن برہما شو کر اُجیارا، ترے ترے لیکھا دئے گنائیا۔ آپے ترے گن مایا بن ورتارا، آپے پنچم تت کرے گڑمائیا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ کر پسارا، لوآن پُریاں کرے رُشنائیا۔ آپے رُو سس جوتی نُوں دیوے ساچی دھارا، منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ آپے جل تھل مہیئل لائے

اکھاڑا، آپ اپنا رُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ اپنی اچھیا جھولی بھر، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ اپنی گودی شبد دھر، شبد گود وشن بھائیندا۔ وشن اندر امرت دھر، کول ناہ کھلائیندا۔ کول اندر برہم وڑ، پاربرہم پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ہر ہر اپنا کھیل کھلایا، مہا اکٹھ اکٹھ رکھائیندا۔ دائی دایا بن بن سیو کمایا، دس کسے نہ آئیندا۔ وشن برہما آپے جایا، ساچی گود سہائیندا۔ ایکا اکھڑ دئے پڑھایا، دوجا ہور نہ کھئے وکھائیندا۔ کاغد قلم نہ رکھے شاہیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنی رچنا ویکھ وکھائیندا۔ ایکا وشن وشنو دھار، ہر اپنا نور دھرائیندا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ہو اُجیار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ کملاپاتا دیوے ساتھا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ آپ سُنئے اپنی گاتھا، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ اک رکھائے ساچا ہاٹا، چرن دوار سو بھا پائیندا۔ نرگن جوت نور للاٹا، ایکا نور ڈگمگائیندا۔ ساچے تخت بیٹھا پُرکھ ابناشا، نرگن اپنا نور وکھائیندا۔ وشنوں نیوں نیوں ٹیکے ماتھا، پرہہ آگے سیس جھکائیندا۔ صاحب سلطان سرب کل سمراتھا، اپنی کل آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنی رچنا ہر نرنکارا، نرگن زرویر آپ رچائیا۔ ساکار کھیل اکم اپارا، بھیو ابھید آپ چُکائیا۔ ایکا مندر سچ دوارا، سچ ساچا دئے وکھائیا۔ ایکا حُکم اک ورتارا، ایکا گن دئے سمجھائیا۔ ایکا وست اک بھنڈارا، ایکا رہیا ورتائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا مارگ رہیا وکھائیا۔ ساچا مارگ ہر جنائیندا، وشن برہما کر تیار۔ نور نور آپ دھرائیندا، نرگن اپنا کر آدھار۔ اپنا درس آپ وکھائیندا، سوچھ سرُوپی ہو اُجیار۔ اپنا لیکھ آپ پڑھائیندا، لیکھیا لیکھ پر اپار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے تت وچار۔ ایکا تت شبد گیانا، ناؤں نرنکارا آپ درڑائیا۔ ایکا بھئے ساچا گانا، پُرکھ ابناشی سگن منائیا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ایکا ناد رہیا وجائیا۔ ایکا مندر اک مکانا، ایکا گھر رہیا وکھائیا۔ ایکا صاحب اک سُلطانا، شاہو بھوپ اک وڈیائیا۔ ایکا حُکم اک فرمانا، ایکا ایک رہیا منائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا بھیو چُکائیا۔ آد پُرکھ چُکیا بھیو، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ آد جُگاد رہے سدا نہکیو، نہچل دھام آسن لائیندا۔ وشن تیری ساچی سیو، سیوک رُوپ آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ وکھائیندا۔ وشن تیرا ساچا رنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ رنگائیا۔

تیرے آنتر سچ پلنگ، سچ سنگھاسن سوہیا پائیا۔ تیری کولی اک ترنگ، کول پُهل مہکائیا۔ تیرے باہر پرمانند، اند اند سہائیا۔ تیرا رُوپ نرگن چند، ساچا چند دئے وکھائیا۔ تیرا مُکھ کھولے بند، بندی خانہ دئے کٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا گن دئے وکھائیا۔ ایکا گن سِری بھگوان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ تیرا رُوپ انُوپ مہان، پاربرہم آپ پرگٹائیندا۔ تیرا ناؤں سچ نشان، اک اِکلا آپ اُٹھائیندا۔ وست امولک دیوے دان، تیری جھولی آپ بھرائیندا۔ برہما ویتا کر پروان، تیرا سنگ ملائیندا۔ دوہاں وچولا نُو جوان، پردھ بال نہ رُوپ وٹائیندا۔ ایکا حُکم کرے فرمان، اِہل بُهل کدے نہ جائیندا۔ ویکھنہارا سُن اگئی سُنچ مسان، آپ اپنا نین کھلائیندا۔ اپنی اِچھیا پرگٹ کرے آپ مہربان، اپنا انگ انگ نال ملائیندا۔ شنکر لیکھا اک وکھان، ساچا بندھن آپے پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ ہر پردہ آپ چُکائیندا، وشن برہما شو کر تیار۔ وست امولک آپ ورتائیندا، ترے گن مایا تت بھنڈار۔ لکھ چوراسی گھاڑن اک گھڑائیندا، بھانڈے گھڑے آپ ٹھہیار۔ ساچی بھٹھی آپ تپائیندا، اگنی تت کر اُجیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا بخشے ساچی کار۔ ساچی کار کرتا پُرکھ، وشن برہما شو جنائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، لکھ چوراسی لئے پرگٹائیا۔ ایکا دسے اپنی پرکھ، نرگن جوت نُور رُشنائیا۔ آپ بہائے چرن دھوڑی فرش، عرش اپنا رنگ وکھائیا۔ آد جُگاد نہ کرنا ترس، ترے ترے ویکھے تھاوں تھائیا۔ آپ وکھائے اپنا درس، تتاں پوری آس کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑائیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ وشنوں بھنڈارا ایکا بھرنا، برہما برہم رُوپ دھرائیندا۔ شنکر اتم کھیل کرنا، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ سب دے اندر ہر جو وڑنا، نرگن اپنا رُوپ وٹائیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھنا، ساچا مندر اک سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل کھلاؤنا، پُرکھ اکال دئے وڈیائیا۔ وشنوں تیرا بنس بناؤنا، بنساولی آپ ہو جائیا۔ برہمے تیرا برہم دھراؤنا، پاربرہم کرے رُشنائیا۔ شنکر تیرا سنگ نبھاؤنا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ساچی سیوا اک سمجھاؤنا، ساچا مارگ رہیا لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا گن دئے وکھائیا۔ ایکا گن ہر کرتارا، ترے ترے آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی برہم پَسارا، پاربرہم پرہ کھیل کھلائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، گھٹ گھٹ نُور نُور

ڈگمگائیندا۔ اپنا حُکم سُنائے سچّی سرکارا، گھٹ انحد ناد وجائیندا۔ اپنا سِنگھاسن لائے اپرا، آتم سیجا آپ سُهائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وشن برہما شو ساچی سیوا لائیندا۔ ساچی سیوا کر پروان، وشن برہما شو سیس جھکایا۔ تُوں داتا دانی سِری بھگوان، ہوں بھکھک بھکھاری در تے آیا۔ لکھّ چوڑاسی دتا دان، وست امولک جھولی پایا۔ کون رُپ لوک مات ہوئے پردھان، کون حصّہ ونڈ ونڈایا۔ کون وکھائے سچ نشان، سچ نشانہ کون اُٹھایا۔ کون سُنائے ساچا گان، کون ناؤں ناؤں پرگٹایا۔ کون اشٹ کرے دھیان، کون نکاہبان ہوئے سہایا۔ کون بخشے ساچا مان، کون گلے لے لگایا۔ کون اتم میلے آن، وچھوڑا دئے کٹایا۔ ایک دینا سچ فرمان، ہوں در بیٹھے منگن آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، سچ سندیشہ آپ سُنایا۔ سچ سندیشہ سِری بھگوانا، وشن برہما شو آپ سُنایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہوئے پردھانا، نور نور رُشنائیا۔ ہنگ برہم ویکھے لکھّ چوڑاسی جیو جہانا، برہم اپنی ونڈ ونڈایا۔ اپنا ناؤں وکھائے سچ نشانہ، آد جگاد جھلائی۔ امرت آتم دیوے پینا کھانا، ترسنا بھکھ مٹایا۔ ناد اناد سُنائے گانا، گھٹ مندر آپ وجایا۔ گھر گھر پرگٹ ہووے ساچا کابنا، نرگن نور کر رُشنائیا۔ آتم برہم کرے پروانہ، اپنی گود بہایا۔ چرن کول بخشے اک دھیانا، ہر سرن سچّی سرنائیا۔ چار کھانی ونڈ ونڈانا، انڈج جیرج اُتہج سینج ناؤں رکھایا۔ چارے بانی سُنائے گانا، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گایا۔ چارے جُگ کرے پردھانا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ ناؤں رکھایا۔ چارے ورن وکھائے نشانہ، کھتری براہمن شوڈر ویش رُپ وٹایا۔ اٹھاراں برن دیوے مانا، ورن اورن آپے ہو جائیا۔ گر گر رُپ پہنے بانا، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ بھگتاں سُنائے سچ ترانہ، لکھّ چوڑاسی وچوں لے جگایا۔ سنتاں دیوے نام ندھانا، وست امولک جھولی پائیا۔ گرگمکھ ویکھے مار دھیانا، آلس نندرا وچ نہ آئی۔ گرسکھاں وکھائے اک مکانا، ہر چرن سچّی سرنائیا۔ جُگ جُگ آوے جاوے کھیلے کھیل دو جہانا، نرگن سرگن رُپ وٹایا۔ اپنا دیوے نام پروانہ، اوتار گر سندیش سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وشن برہما شو آپ سمجھایا۔ تتاں سُنیا ہر سُنایا، نیوں نیوں کرن نِمسکارا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈ ونڈایا، کون رُپ آئے ہر نرنکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دسنا کھول کواڑا۔ کھول کواڑ ہر سُنائیندا، دھر فرمانا بول جیکار۔ ستجگ ست ست ورتائیندا، برہم مت کر پیار۔ رتی رت رت

رنگائیندا، نام رت تن شنکار۔ ساچا رتھ آپ چلائیندا، رتھ رتھوہی ہو تیار۔ نرگن سرگن رُپ وٹائیندا، وار اٹھاراں لے اوتار۔ سر باون تاج ٹکائیندا، آپ اپنی کریا دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ جنائے اپنی کار۔ ستجگ اتم پار کراؤنا، تریتا مات لے پرگٹائیا۔ دوئے دوئے رُپ جامہ پاؤنا، مہا انوپ اپنی آپ وکھائیا۔ گڑھ ہنکاری توڑ ٹراؤنا، اتم درسی لے ملائیا۔ ساچا مارگ اک رکھاؤنا، چار ورن ورن سرنائیا۔ اتم انت پندھ مُکاؤنا، تھر لیکھا دے چکائیا۔ دواپر دوئے دوئے جوگ کھاؤنا، لوک مات کر رُشنائیا۔ ایک منتر نام درڑاؤنا، ایک بھگت دے سمجھائیا۔ دُشٹ ہنکاری میٹ مٹاؤنا، ہر بھگت دے وڈیائیا۔ کلجگ ستھر کوڑ وچھاؤنا، چار کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ بودھ گیانا مکھ چُھپاؤنا، اکادھ بودھ نہ کئے وکھائیا۔ کالا سوسا رنگ رنگاؤنا، عیسیٰ موسیٰ تن پہنائیا۔ اک حدیثا آپ پڑھاؤنا، سنگ محمد چار یار ایک کلمہ دے سنائیا۔ مقالے حق ڈیرہ لاؤنا، حق حقیقت ویکھ وکھائیا۔ لاشریک کھیل کھلاؤنا، پروردگار سچی شہنشاہیا۔ نبی رسول مُلا شیخ مسائق آپ پڑھاؤنا، اک حدیث دے جنائیا۔ چوڈاں چوڈاں گنڈا آپے لاہنا، چوڈاں طبق کرے رسائیا۔ چوڈاں صدیاں جھولی پاؤنا، ایک ونڈ ونڈائیا۔ نانک نرگن جوت جگاؤنا، پنج تت کایا چولا کرے رُشنائیا۔ نام ست اک درڑاؤنا، ایک گن وکھائیا۔ ایک جوتی جوت ڈگمگاؤنا، گوبند میلا ساچے ماہیا۔ کلجگ اتم پندھ مُکاؤنا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ وشن برہما شو دھیان لگاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ نو نو کھیرا آپ وساؤنا، نو نو پھیرا پائیا۔ چار جگ دا بھیکھ مٹاؤنا، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ نو سو چرانوے چوکری جگ گر اوتار جگ جگ اپنی سیوا لاؤنا، دھر فرمانا آپ سنائیا۔ کوٹن کوٹ رام کرشن پرگٹاؤنا، سیس تاج ٹکائیا۔ کوٹن کوٹ راون ہنکاری مار مُکاؤنا، ایک چلہ تیر کمان اٹھائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھ وکھاؤنا، ساچے تخت بیٹھا ساچا ماہیا۔ آد جگاد جگا جگنتر کلجگ نیتر نظر نہ آؤنا، دھواں دھار سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن برہما شو ایک تت سمجھائیا۔ وشن برہما شو کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ آد پُرکھ پرہ دتا دان، ساچی جھولی آپ بھرائیندا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، لوک مات ناچ نچائیندا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، ساچا عدل آپ کھائیندا۔ ہتھ پھڑائے کمان، رائے دھرم چتر گپت لیکھا سرب لکھائیندا۔ لاڑی موٹ کرے پروان، جیو جنت انت پرنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا ویلا اپنا وقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ویلا وقت سچی سرکار، تیرا تیرے ہتھ

وڈیائیا۔ ہوں منگدے بن بھکار، در دوار در درویش سیس جھکائیا۔ توں اتم کرنا سچا پیار، بھل کدے نہ جائیا۔ تیرا ناتا اپر اپار، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑائیا۔ تیری گاتھا گائیے ایکنکار، تیرا ناؤں جیکار لگائیا۔ وشنوں تیرا روپ اپار، سیس جگدیش رہیا سمجھائیا۔ برہما تیری میری گفتار، چار وید کرے پڑھائیا۔ شنکر تیرا میلا کنت بہتار، ناری نرگن نور آپ پرنائیا۔ اتم ویلا کرے کلیان، کل کاتی ویکھے تھائوں تھائیا۔ نو نو چکے جھوٹھ دکان، مایا ممتا رہن نہ پائیا۔ ہومے ہنگتا مٹے نشان، جوٹھ جھوٹھ ڈنک نہ کھئے وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ویلا آنت رہیا درسائیا۔ ویلا اتم کلجگ آؤنا، نو نو چار پندھ مکائیا۔ پُرکھ ابناشی روپ دھراؤنا، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ پورب لیکھا پور کراؤنا، گر اوتار گئے سمجھائیا۔ نہکلنک ہر آپ اکھواؤنا، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائیا۔ شبد نگارہ ڈنک وجاؤنا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ سُنائیا۔ شاہ سُلطاناں خاک ملاؤنا، راج راجان نظر کھئے نہ آئیا۔ چار ورنان پندھ مُکاؤنا، ایکار روپ سرب درسائیا۔ ایکار منتر نام درڑاؤنا، سو پُرکھ نرنجن کرے سچ پڑھائیا۔ اتم برہم نظری آؤنا، برہم میلا سہج سُبھائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پندھ مُکاؤنا، نجھر جھرنا دئے جھرائیا۔ امرت تال آپ بھراؤنا، کول ناہ کھلائییا۔ ساچا راگ اک سُناؤنا، انحد ناد وجائیا۔ چھٹی راگ مکھ شرمائیا، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ برن اٹھاراں میٹ مٹاؤنا، ذات پات نہ کھئے رکھائیا۔ کلمہ امام اک پڑھاؤنا، عالمین سرب لوکائیا۔ رام رمئیا نظری آؤنا، گھٹ گھٹ رامآسن لائیا۔ کابنا کرشنا ویکھ وکھاؤنا، کایا مندل راس رچائیا۔ عیسیٰ موسیٰ لڑ پھڑاؤنا، مقامے حق کر رسائیا۔ محمد پندھ آپ مُکاؤنا، چوڈاں صدیاں ویکھ وکھائیا۔ امام مینہدی روپ دھراؤنا، شاہ سُلطان بے پرواہیا۔ نانک نرگن نظری آؤنا، گوہند جوت جوت رُشنائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار پُرکھ اکال آپ اکھواؤنا، وشن برہماشو ایکار گن دئے سمجھائیا۔ ست ست ساتک ست ورتاؤنا، است دئے مٹائیا۔ ہنسا روگ نہ کیسے ستاؤنا، دئی دویت نہ کھئے رکھائیا۔ لکھ چوراسی ایکار ہر کا نام چوگ چگاؤنا، سوہنگ ہنسا مانک موتی آپ رکھائیا۔ کایا مندر اندر اک سہاؤنا، نرگن دیا باقی کر رُشنائیا۔ پت پریشور نظری آؤنا، بجر کپائی توڑ ٹڑائیا۔ سرت سوانی ہانی شبد ملاؤنا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ اک دو جے دے گل وچ پلا پاؤنا، گرسکھ گر گر ایکار رنگ رنگائیا۔ مُرید مُرشد بتھ وکھاؤنا، ایکار ڈوری ہتھ پھڑائیا۔ چند نوچندی آپ چڑھاؤنا، چوڈس زین دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ

ایکا ہر کلجگ تیری اتم ور، لکھ چوراسی ایکا برہم گیان درڑائیا۔ لکھ چوراسی ایکا برہم، ایش جیو آپ اپائیندا۔ آپے دیوے پون سواسی دم، پون اُنجا کھیل کھلائیندا۔ آپے روپ وٹے پنج تت ہڈ ماس ناڑی چم، اپ تیج وائے پرتھی آکاش جوڑ جڑائیندا۔ آپ دیونہارا نام دهن، سچ خزانہ آپ ورتائیندا۔ آپے دیونہارا دن، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ آپے جو گھڑیا سو دیوے بہن، گھرن بہنہار بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا کھیل کھیلے خالق، خلقت اپنی ویکھ وکھائیا۔ پردھ بال نہ دسے روپ بالک، بال جوبن ویکھ کھئے نہ پائیا۔ نرگن سرگن بن کے آیا ثالث، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی جیو کرے خالص، ذات پات میٹ مٹائیا۔ گرسکھاں میٹے جھوٹھی نندرا آس، جگت دلدر دئے گوائیا۔ جنم جنم دی لاپے کالکھ، جس جن اپنا درس دکھائیا۔ پت پرمیشور بن کے آیا پارکھ، نام کسوٹی ہتھ اٹھائیا۔ لوک مات ہٹ نہ کوئی بنایا نہ کوئی دیوے آڑھت، تولا نظر کھئے نہ آئیا۔ چار دیواری اٹان پتھر گھاڑت، اندر وسے نہ ساچا ماہیا۔ اتم اتر پوجا پاٹھ ویکھے گھرت، ساچا ہون آپ درسائیا۔ لکھ چوراسی لکھ لکھ لیکھ تھکی عبارت، لکھ لکھ لیکھا نہ کھئے مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن داتا اک اکھوائیا۔ نرگن داتا جیو جنت، جوتی جاتا ہر اکھوائیندا۔ پاربرہم پورن بھگونت، پت پرمیشور کھیل کھلائیندا۔ مکند منوہر لکھی نرائن آد آنت، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ ہرجن میلے ساچے سنت، ست ستوادی ویکھ وکھائیندا۔ ہوئے ملاوا جوں نار کنت، ساچی سیجا سوہا پائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ اپنی مہا جنائے آگت، اپنی ودیا آپ سکھائیندا۔ آپے گرو آپے اکھر آپے منت، آپے پڑھ پڑھ ناد وجائیندا۔ کلجگ اتم چار ورن اک بنائے ساچی سنگت، کھتری براہمن شوڈر ویش پندھ مکائیندا۔ ہرجن ساچا اتم بودھ ساچا پنڈت، جس جن برہم گیان درڑائیندا۔ جھوٹھی مایا کرے کھنڈت، کھنڈا نام وچ پھرائیندا۔ مریداں وکھائے مُرشد جتت، چرن دوارا اک وڈیائیندا۔ گرھ توڑے ہوئے ہنگت، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ہرجن دو جے در نہ جائے منگت، جس جن پُرکھ ابناشی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، وشن برہما شو ایکا گھر وکھائیندا۔ ایکا گھر در دروازہ، پُرکھ ابناشی آپ کھلائیا۔ غریب نائیاں پائے سار غریب نوازا، دینن اپنی دیا کمائیا۔ ایکا نام

چلائے سچ جہازا، چار ورن لئے چڑھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی پھرے بہاجا، ستاں دیپاں پھیرا پائیا۔ پھڑ پھڑ بٹھے شاہ نوابا، راجن راج پچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ آسو گھوڑے چڑھیا تاجا، نیلا نیلی دھاروں پار کرائیا۔ نال رکھایا انحد واجا، گرمکھاں اندر رہیا وجائیا۔ اتم آنت رکھے لاجا، جو جن بیٹھے دھیان لگائیا۔ منمکھ جیواں کھولے پاچا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار جو بیٹھے من لگائیا۔ ایکا بھلیا جس جن سازن سازا، شاہ پاتشاہ نظر نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، پاربرہم پُرکھ سُلطانا، جن بھگتاں بٹھے ساچا گانا، نام نشانی ہتھ اٹھائیا۔ نام نشانی بٹھے تند، ستگر پورا دیا کھائیندا۔ گرمکھ چڑھائے ساچے چند، لوک مات آپ چمکائیندا۔ چار ورن سُنایا سہاگی چھند، ساچا منگل آپے گائیندا۔ گرمکھ وِرا پائے پرمانند، منمکھ مدرا ماس مُکھ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، کوڑی کریا میٹ مٹائیندا۔ کوڑی کریا تھے ناتا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ کلجگ چھپے اندھیری راتا، چار کُنٹ اندھیرا دئے مٹائیا۔ بھیو چُکائے ذاتاں پاتاں، ایکا برہم دئے درسائیا۔ ایکا نام سُنائے ساچی گاتھا، گھٹ گھٹ اندر کرے پڑھائیا۔ ایکا مندر ایکا پوجا پاٹھا، ایشٹ دیو اک درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ستجگ ساچا مات دیوے دھر، اپنی ہتھیں بوٹا لائیا۔ کلجگ پینڈا مُکنا، لیکھا اتم وار۔ ستجگ ساچا اٹھنا، پُرکھ ابناشی لئے اٹھال۔ دوپاں بہار آپے چُکنا، کرے کھیل سچی سرکار۔ شیر ہو ہو لوک مات جھل وچ بکنا، سنگھ مارے اک للکار۔ وشنوں تیرا اتم لیکھا مُکنا، مُکاونہار آپ نرنکار۔ نو نو چار جو سُکھی سُکھنا، اتم بھرے بھنڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ہربھکت گرمکھ گرسکھ سجن لائے پار۔

★ ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ یکرمی مائی لچھی دے گرہ پنڈ سیر جموں ★

سُرت سوانی جگت ویرانی، پنج تت آتر رہی کُرائیا۔ کون دیوے امرت پانی، ٹھنڈا جل پيائیا۔ کون سُنائے آگمی بانی، انحد شبند ناد وجائیا۔ کون سُنائے آکتھ کہانی، اپنی مہا آپ گنائیا۔ کون وکھائے پد نربانی، نربھے روپ کرائیا۔ کون بنائے ساچی رانی، گھر ساچا سگن

منائیا۔ کون ملائے ساچا ہانی، گھر شبدی بے پرواہیا۔ جگت و ہونئی ہونئی نہانی، بل اپنا نظر کھئے نہ آئیا۔ من مت بُدھ ہونئی نادانی، نرگن روپ نہ سکے کھئے درسائیا۔ اٹھسٹھ پھر پھر ویکھیا پانی، دُرمت میل نہ کھئے دھوائیا۔ وڑ وڑ ویکھیا چار کھانی، اپنا آسن لائیا۔ کوئی نہ دسے سچ نشانی، گھر ساچا نہ کھئے وکھائیا۔ میں سنیا پاربرہم پت پریشور اک سچا سلطانی، آد جگاد جگا جگنتر جگت نہانی لئے ترائیا۔ نو کھنڈ پرتھی آئی ہانی، میری سار کھئے نہ پائیا۔ کھئے نہ ملیا سچا جانی، دلبر درد نہ کھئے ونڈائیا۔ کر کرپا وڈ مہربانی، در تیرے سیس جھکائیا۔ کوچی کملی کر پروانی، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ تیرا ناؤں میرے تن سوہے گانی، من کا منکا دئے بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت و ہونئی رہی گر لائیا۔ سرتی رووے دھاہاں مار، اچی کوک کوک پکاریا۔ میرا واسا ڈونگھی غار، کوئی دسے نہ پار کیناریا۔ میرا ناتا جڑیا پنچم یار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پھرے بلکاریا۔ آسا ترسنا ویکھیا جگت پیار، مایا ممتا موہ بندھن اک رکھا لیا۔ جوٹھا جھوٹھا ویکھ ونجار، ساچا ہٹ نظر کھئے نہ آ رہیا۔ میں پھر پھر تھکی سرب سنسار، ساچا سنگ نہ کھئے نہا رہیا۔ پلا چھڈایا چار یار، محمد اپنا مکھ بھوا رہیا۔ احمد کرے نہ کھئے گفتر، دید شنید نہ کھئے کرا رہیا۔ کر رحمت کرے نہ کھئے پیار، صحبت کھئے نہ سچ جنا رہیا۔ میں اپنا آپ گئی ہار، مان تان نہ کھئے رکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تڈھ بن اور نہ کھئے ترا رہیا۔ سرت سوانی نیتر نیناں، نیر نیر وائیا۔ میں مل مل تھکی ساک سجن بھائی بھیناں، سگلا سنگ نہ کھئے نہائیا۔ میرا چکیا لوک مات نہ لہنا دینا، ہولا بھار نہ کھئے کرائیا۔ میں مندی رہی من دا کہنا، من چاروں گنٹ بھوائیا۔ میں مایا ممتا پایا گہنا، کوڑی نار ویس وٹائیا۔ جوٹھ جھوٹھ کجل پایا نیناں، کلجگ رہی مٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخش سچی سرنائیا۔ سرت سوانی رو رو مارے کوک، کوک کوک ڈبائیا۔ ترے گن آگنی رہی بھوک، ساتتک ست نہ کھئے کرائیا۔ آون جاون نہ چکے چوک، گیڑا گیڑ نہ کھئے کٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے جنائیا۔ سرت سوانی آسا مند، چار گنٹ ویکھ وکھایا۔ میں ڈباگن بھاگان مند، میرا رنگ نہ کیسے رنگایا۔ ڈونگھی گندر وڑ کے بیٹھی نہ کوئی سورج نہ کوئی چند، پرکاش پرکاش نہ کھئے دھرایا۔ پنج تت کایا کوٹھڑی کریا بند، اپنا در دروازہ آپے بند رکھایا۔ چاروں گنٹ میرے کندھ، مایا ممتا پردہ پایا۔ میں نہانی ہونئی ننگ، سیس پلو نہ کھئے رکھایا۔ میرا واسا کریا وچ گند، جگت نیتر

دِس کِسے نہ آیا۔ میں منگاں منگ کون سُنائے سُہاگی چھند، میرا دُکھڑا دئے مٹایا۔ میری ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار گوپال کون سِنگھاسن سوہبا پایا۔ میرا آون جاون چُکائے پندھ، ساچا مارگ دئے وکھایا۔ میرا چُکے اندھیرا اندھ، ایکا نُور کرے رُشنایا۔ میں سُنیا سدا بخشنند، سرن پڑھے دی لاج رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سر میرے ہتھ رکھایا۔ سُرَت سوانی کر پُکار، کھلڑے کیس رہی وکھائی۔ میں نیانی دُگی مُنہ دے بہار، کلجگ سکے نہ کھئے اُٹھائی۔ اُتوں دھکا رہے مار، سگلا سنگ نہ کھئے نبھائی۔ میں پھر پھر تھکی چار کُنٹ نو کھنڈ پرتھی وچ سنسار، پلا نام نہ کھئے پھڑائی۔ مُلا شیخ مسائق پیر پیغمبر دستگیر ہوئے دست بردار، دامنگیر نہ کھئے اکھوائیا۔ پنڈت پاندھے تھکے ماندے اٹھسٹھ تیرتھ نیر کر وچار، ساچا سیر نہ کھئے پلائی۔ گرتھی پنٹھی گئے بار نظر نہ آئے ست کرتار، نانک گوہند میل نہ کھئے ملائی۔ مندر مسجد گرو دوار نار ویسوا بنیا سنسار، وبھچار رہے کھائی۔ نظر نہ آئے کیسے سچ دربار، جوٹھے جھوٹھے مایا لوٹھے اگنی ت رہے تپائی۔ مکہ کعبہ دو دو آہ پھر کے آئی ملے نہ سانجھا یار، جس آگے دُکھڑا دیاں سُنائی۔ وشنوں برہما شیو نیتر تک تک ہوئی گھائل، کیتی گھال پوری نہ کھئے کرائیا۔ چوڈاں لوک ویکھیا ہٹ کوئی نہ لہے سچ دلال، سچ دلالی نہ کھئے کرائیا۔ جا جا پُچھیا کال مہاکال، اپنا حال سُنائی۔ اتم ہوئے سارے بے حال، سیس سکے نہ کھئے اُٹھائی۔ رائے دھرم آگے رکھیا اک سوال، کون پھند دئے کٹائی۔ چتر گپت کولوں پُچھیا حال، میرا لیکھا کون مُکائی۔ کلجگ اتم سارے دسن بن پارہم پت پرمیشور کھئے نہ سکے تیری سُرَت سنبھال، سُرَتی سُرَت نہ کھئے اُٹھائی۔ اسیں خالی ہتھ ہوئے کنگال، ہر کا نام ہتھ نہ کھئے وکھائی۔ اتم پرگٹ ہوئے اک اکال، سب دا مان دئے گوائیا۔ کوئی رہن نہ دیوے اٹھسٹھ تیرتھ تال، گنگا گوداوری جمن سُرستی اپنے چرناں وچ دبائی۔ اچے ٹلے پربت ڈونگھے ساگر ویکھے آپ سنبھال، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ پھیرا پائی۔ دیا کرے دین دیاں، ہر ٹھاکر سچا شہنشاہیا۔ ہرجن ویکھے ساچے لال، لال اٹلڑے آپ بنائی۔ اندرے اندر کرے سنبھال، آوندا جاندا دِس نہ آئی۔ گھر دیپک جوت دیوے بال، تیرے مندر کرے رُشنائی۔ حال مُریداں سُنے بے حال، گوہند لیکھا لیکھے پائی۔ ترے گن اتیتا توڑے تیرا جنجال، ترے گن مایا پھند کٹائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سُرَتی سُرَت لئے ملائی۔ گُرمکھ گُرمکھ تیرے گرت تیری سُرَت، ہر اپنے رنگ رنگائیندا۔ میل ملاوا اکال مُورت، مُورت اکال آپ اکھوائیندا۔ گھٹ ناد وجائے ساچی تُورت، تریا راگ

سُنائیندا۔ نظر نہ آئے جو دسے دُورت، دُور نیڑا پندھ مُکائیندا۔ آسا منسا سد سد پُورت، آس نراس نہ کھئے کرائیندا۔ حضرت سدا حاضر حضورت، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ چتر سگھڑ بنائے مَورکھ مَورھت، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑت، سچ سچ اِک وکھائیندا۔ سرت سوانی تیری پوری کرے ضرورت، زر جو بن تیرا ویکھ وکھائیندا۔ تیرا پرکاش ویکھے اپنا نورت، نور نورانہ آپ چمکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ وکھائیندا۔ سرت سوانی تیری سُن پکار، ہر ستگر دیا کھائیا۔ گرسکھ کایا اندر واڑ، تیرا دکھڑا دئے مٹائیا۔ کر پرکاش بہتر ناڑ، لوء دپ پاتال منڈل تیری نظری آئیا۔ تیری اگنی تپے نہ ہاڑ، ہاڑ ستاراں تیری اگ بھائیا۔ تیرا ملائے سچا لاڑ، ایکا دولھا دئے وڈیائیا۔ تُوں سہاگن بننا نار، ہتھیں مہنہدی لال رنگائیا۔ بستر دیوے اپر اپار، ساچا بھوشن تن سہائیا۔ نیتز نین کجلا پائے نام اپار، دو جہاناں آپ مٹکائیا۔ نتھ سہاگ کرے شنکار، نام ڈوری آپ لٹکائیا۔ سپس گندے وچ سنسار، کھلی گت نہ پھیر وکھائیا۔ سخیاں سُنائے منگلا چار، گھر گیت گو بند الاٹیا۔ ایکا دوس دئے وچار، ہاڑ ستاراں ساہ سدھائیا۔ گرمکھ سخیاں ورے ایکا وار، پاربرہم پرہ بے پرواہیا۔ نانا توڑے سرب سنسار، ساچا بندھن ایکا پائیا۔ گھر میلا کنت بہتار، گھر سہنجی سیج سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرت سوانی میلے ساچا ہانی، شبیدی شبید کرے گڑمائیا۔ شبیدی سرتی ہر ہر میلا، ہرجن ہر جو ہر مندر آپ کرائیندا۔ ایکا گھر وسے گرو گڑ چیلا، گر چیلا اپنا کھیل کھلا ئیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر سجن سہیلا، ستگر ساچا سنگ نبھائیندا۔ آپے جانے اپنا ویلا، تھت وار نہ کھئے رکھائیندا۔ کرے کھیل اِک اِکیلا، عقل کل دھاری بھیو نہ آئیندا۔ وسنہارا دھام نویلا، ہر گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ کلجگ اتم جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ویکھے بیلا، شیر سنگھ سنگھ شیر روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرت سوانی آپ بچائیندا۔ سنگھ شیر مارے بھیک، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ ایکا وار ہلائے چوڈاں طبق، چوڈاں لوک دئے دہائیا۔ لکھ چوڑاسی دیوے ایکا سبق، ایکا سنکھیا دئے پڑھائیا۔ پچھلا لیکھا کرے ضبط، جابر اپنا زور وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہونے سدا سہائیا۔ سرت سوانی سرت سمہالے، چار کُنٹ اُٹھ دھایا۔ آپے کئے جگت جنجالے، جگت جنجال رہے نہ رایا۔ گرمکھان دسے راہ سُکھالے، ساچا مارگ ایکا لایا۔ پھڑ پھڑ شاہ بنائے کنگالے، کنگالوں شاہ آپ کرایا۔ ہرجن

وسے تیرے نالے، سدا سُہیلا سنگ نبھایا۔ مُٹکھاں مُکھ ہونے کالے، ہر کا رُوپ نظر کیسے نہ آیا۔ پت نہ دسے کیسے ڈالے، پتھڑ کلجگ رہیا دکھایا۔ بن ہر نامے پنج تت کایا بھانڈے ہونے خالے، وست اموک وچ نہ کھئے ٹکایا۔ کلجگ اتم چلی اولڑی چالے، چال نرالی اک رکھایا۔ وسنہارا وسے سچی دھرمسالے، دھرم دوارا اک بنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس دکھایا۔ سرت سوانی ویکھے ویس، ہر ستگر رُوپ دھرایا۔ جس نون منڈے رہے برہما وشن مہیش، شنکر نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جس نون کروڑ تینساکرے آدیس، سرت رہیا دھیان لگایا۔ جس نون گر اوتار کہندے رہے ہمیش، نہ مرے نہ جایا۔ جس دا درشن کر کر اپنا آپ رہے پیکھ، پیکھت پیکھت نظری آیا۔ جس نون کہندے ملیا میل گر دشمیش، پُرکھ اکال وڈ وڈیایا۔ پُرکھ اکال نہ داہڑی نہ مچھ کیس، سیس جگدیش نہ کھئے منڈایا۔ گھٹ گھٹ اتر آپے جانے اپنا لیکھ، لکھ لکھ لیکھا آپ سُنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرتی سرت لے جگایا۔ سرتی سرت شبد جگا، ایکا حکم سُنایا۔ جگ وچھڑے جگ لے ملا، جاگرت جوت کر سُنایا۔ کاکوں ہنس لے بنا، ہنس کاک آپ بنایا۔ سہنسا وچوں گرمکھ ورا لے پرگٹا، جس جن اپنی بوجھ بُجھایا۔ مورکھ موڑھے جھوٹھے دھندے دیوے لا، نندک نندیا مُکھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ سرتی لے پرناٹیا۔ گرمکھ سرتی ہر ستگر پایا، مٹیا مان ابھان۔ من کا بھہ رہے نہ رایا، زربھو گھر وچ کرے آپ پروان۔ پنجاں کولوں ڈر ڈر جو وقت لنگھایا، کر کرپا نانا توڑے پنج شیطان۔ گر در مندر مسجد وڑ وڑ جو بیٹھی رہی راہ تکایا، کون ویلا ملے بھگوان۔ پُرکھ ابناشی کھیل رچایا، کرپا کری گن ندھان۔ میں کوچھی کملی جگت و ہونئی آپ اٹھایا، چرن دھوڑی دیوے دان۔ جنم جنم دی میل گویا، اپنے در کرے پروان۔ جگت کچھی گلے لگایا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ میں آئی بھجی ہر درشن پایا، پایا پُرکھ پُرکھ سلطان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے آپے آن۔ ہرجن سرتی چُکیا پندھ، لکھ چوراسی گیڑ نہ کھئے بھوٹیا۔ پُرکھ اکال سُنایا ایکا چھند، آتم پرما تم لے ملاٹیا۔ تیری ننگی ہون نہ دیوے کنڈ، اُپر پردہ آپ رکھایا۔ تیرا واسا کڈھ وچوں برہمنڈ، آپ اپنا میل ملاٹیا۔ ساچے گھر دکھائے پرمانند، پر م پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ سرتی رنگ سُنایا۔ گرمکھ سرتی میل ملنا، ملیا سری بھگوان۔ اون جاون بیڑا بھٹا،

بَیْنْدَا مُکِیَا دُو جِهَان۔ کرے وسیرا بن چھمپر چھٹا، نہ کوئی مندر نہ مکان۔ پیج رکھائے جوں جٹ دھٹا، پرم پُرکھ ہر سلطان۔ صاحب ستگر ایکا مٹاں، گرُمکھ سرتی کرے پروان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ہر جو میلے آن۔ ہر ملیا ور پایا پارہم، پرم پُرکھ سلطانا۔ ہرکھ سوگ نہ کھئے غم، چنتا روگ نہ کھئے وکھانا۔ ہڈ ماس ناڑی تن پنج تت نہ کھئے کم، جوتی جوت جوت سماں۔ ناد انادی ایکا راگ سنے بن کن، رسنا جہوا نہ کھئے رکھانا۔ ویکھے پرکاش بن سورج چن، جوتی جوت ڈگمگانا۔ گرسکھاں ستگر بیڑا دیوے بٹھ، سچکھنڈ بہائے دیوے شبد بیانا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرُمکھ سرتی دیوے دان، اکال مورتی ہو مہربان، سچکھنڈ وکھائے اک نشان، آپ اپنے وچ ملانا۔

★ ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پُنو رام دے گرہ چکروئی جموں ★

من اچھیا پورن آس، آس آسا وچ سمائیا۔ لیکھا جانے پون سواس، سواس سواس آپ چلائیآ۔ نج گھر آتم کر کر واس، واس نواسا دھام سہائیآ۔ بھاگ لگائے تن پرہاس، پت ڈالی آپ مہکائیآ۔ بندی چھوڑ کرے بند خلاص، بندھن بندھ نہ کھئے رکھائیآ۔ دے درس بھجائے پیاس، ترسنا ترکھا دئے مٹائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا بھل کدے نہ جائیا۔ اہل صاحب گر کرتار، ہری ہر نرائن روپ اکھوائیندا۔ جنم کرم پورب رسیا وچار، ورن برن نہ کھئے جنائیندا۔ لہنا دیوے قرض اُتار، مقروض اپنا فرض نبھائیندا۔ جگت ترسنا دئے نوار، روگ سوگ دکھ مٹائیندا۔ آتم سکھ اک پیار، پریم پیالہ جام پیائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت جگت رکھے اپنے ہتھ، سمرتھ اپنا کھیل کھلائیآ۔

☆ ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی مایا دیوی دے گرہ سیڑ جموں ☆

سُرتی ملے ہر گوبند، گوبند میلا آپ ملائیا۔ سرب دکھڑا لٹھے چند، چنتا چکھا نہ کھئے تپائیا۔ امرت بخشے ساگر سندھ، چرن کول سچی سرنائیا۔ میل ملائے گنی گہند، گہر گور بے پرواہیا۔ آد جگاد سدا بخشند، بخشنہار سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در اپنے میل ملائیا۔ ملیا میل ہر زرنکار، زرنگ سرگن سرگن زرنگن وچ سمایا۔ کرپا کری پُرکھ اپار، پاربرہم برہم اپنے رنگ رنگایا۔ کھیلے کھیل وچ سنسار، سنسار ساگر دئے ترایا۔ گرسکھ سدا جگت ولوں گئے بار، مائس جت ستگر ہتھ رکھایا۔ جھوٹھ اڈمبر موہ وبار، مایا سویمبر اک رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ بہائے اپنے امبر، امرت جام اک پیایا۔ ملیا میل سیری بھگوان، گھر ساچے ملی وڈیائیا۔ دھرم وکھائے اک نشان، ست ستوادی آپ جھلائییا۔ جھلدا دے دو جہان، جس جن اپنی بوجھ بھجھائییا۔ نو نو لیکھا جانے ساچا کابن، رُوپ انُوپ آپ وٹائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا میلا آپ رکھائییا۔ ملیا ہر بھگونت، ہر سجن سچا پایا۔ ہوئی سہاگن لدھا کنت، نڈھی لیکھے لئے لگایا۔ چاڑھیا رنگ اک بسنت، چولی کایا ویکھ وکھایا۔ میری پوری ہوئی منت، میرا لیکھا لیکھے پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ ٹکایا۔ ملیا ہر سچا شہنشاہ، آد جگاد سچی شہنشاہیا۔ ایک اکھڑ دتا پڑھا، دوجی ودیا نہ کھئے سیکھائییا۔ ایک مارگ دتا دکھا، اپنا پردہ آپ اٹھائییا۔ ایک گھر دتا سہا، بنک دوار ملے وڈیائیا۔ ایک وار جھولی دتا پا، سدا سہیلا نہ مرے نہ جائیا۔ اپنی ہتھیں پکڑے میری بانہ، نہ سکے کھئے چھڈائییا۔ لے کے جائے سچکھنڈ دوارے ساچے تھان، تھان تھنتر آپ سہائییا۔ ناتا تھے پتا مان، بہین بھائی سنگ نہ کھئے وکھائییا۔ چاروں گنٹ نظری آئے اک مہربان، نورو نور نور رُشنائییا۔ در آیا گھر دیوے مان، نائیاں بیوئے سہائییا۔ دھن وڈیائی لکھ چوراسی وچوں کر پچھان، آپ اپنی گود بہائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائییا۔ ملیا ہر سچا بنواری، بن کھنڈ میری سار سماں دا۔ چار جگ میں رہی کواری، ساچا کنت کھئے نہ ملیا جو جلوہ نوری نور وکھال دا۔ اپنے در کرے پیاری، لیکھا چکائے ایک وار ساچا وصل احباب میت مرار دا۔ جنگل جوہاں رہی پکاری، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل پُرکھ اکال دا۔ ملیا ہر پُرکھ اکالا، کالکھ ٹکا دئے

دھوائیا۔ ایک بائے ساچی گل مالا، آپ اپنا گھاڑت لئے گھڑائیا۔ ساچا مارگ دئے سُکھالا، آتم پر ماتم اپنے رنگ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، میرا توڑیا جگت جنجالا، باقی کھئے رہن نہ پائیا۔ پایا ہر چھٹا جگ، لکھ لکھ خوشی منائیا۔ پاربرہم تیرے سیواں پگ، تیری سچّی سرن سرنائیا۔ لکھ چوراسی اندر تپی تندور آگ، ہڈیاں بالن ویکھ وکھائیا۔ میرے سجن بن بن مینوں گئے ٹھگ، گھر وچ ٹھگوری پائیا۔ میرا دھیرج ست سنتوکھ دا تٹا تگ، جت ت نہ کھئے وکھائیا۔ میں تیرے انگ گئی لگ، انگیکار کر سچّے ماہیا۔ ٹوں صاحب سورا سربنگ، نرمل نرمل نرمل روپ رکھائیا۔ میں نانی بھاگان مند، منگتی در دوارے بیٹھی سپس جھکائیا۔ تیرا روپ سدا سیہنگ، گر پرساد تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در گھر ساچے دینی تھائیا۔ ملیا ہر سچّا داتا، دینن ناتھ دیا کھائیندا۔ اک سنائی ساچی گاتھا، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیندا۔ میٹی زین اندھیری راتا، پرکاش پرکاش آپ وکھائیندا۔ چرن کول بندھایا ناتا، ساچا بندھن پائیندا۔ اک گھلایا اپنا ہاٹا، دوچے ہٹ نہ کھئے وکھائیندا۔ پایا پُرکھ پُرکھ سمراتھا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنے وچ ٹکائیندا۔ اپنے اندر آپے رکھ، اپنا بنک آپ سُہائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے رہیا چلائیآ۔ ہردے اندر آپے وس، ہر کا نام کرے پڑھائیا۔ تیر نرالا ماریا کس، آر پار آپ وکھائیا۔ گرمکھ پوری کرے آس، آسا منسا پور کرائیا۔ پرگٹ ہو پُرکھ ابناش، ابناشی کرتا ویکھے تھاون تھائیا۔ جنم جنم دی بُجھئے پیاس، ترسنا ترکھا رہے نہ رائیا۔ ساچی سخیاں ساچا کاپن مل مل پائے راس، منڈل منڈپ دئے وڈیائیا۔ اتم کر بند خلاص، مندر دئے وکھائیا۔ گرمکھ تیرا روپ برہم پرکاش، پاربرہم وچ سہائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا جانے پرتھی آکاش، آکاش آکاشاں اُپر اپنا ڈیرہ لایا۔

★ ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی دیوی سنگھ دے گرہ مگھووالی جموں ★

نرگن روپ سری بھگوان، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا۔ سرگن روپ انوپ مہان، گر گر اپنا کھیل کھلائییندا۔ ساچا نام کر پردھان، بھگتن جھولی آپ بھرائیندا۔ سنتن دیوے برہم گیان، اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ گرمکھان راگ سنائے کان، انحد نادی ناد وجائیندا۔

گرسکھ بنائے چتر سُبجان، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ ویکھنہارا پنج تت کایا مکان، گرھ بنک آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ نرگن رُپ ہر پُرکھ نرنجن، آد جُگاد وڈی وڈیائیا۔ سرگن رُپ درد دُکھ بھہ بہنجن، گر گر
 ناؤں پرگٹائیا۔ جن بھگتاں نیتر پائے نام انجن، ساچے سنتاں کرے سچ رُشنائیا۔ گرُمکھ میلے ساچے سجن، در گھر ساچے وجے ودھائیا۔
 گرسکھاں کرائے ایکا مَجن، دُرمت میل رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈے بھجن، بھننہار اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، اپنا رُپ آپ وٹائیا۔ نرگن رُپ ایکنکار، عقل کلا اکھوائیندا۔ سرگن رُپ وچ سنسار، گر گر شبدی ڈنک وجائیندا۔ بھگتن
 ساچا دئے آدھار، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ سنتن کھولے بند کواڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ گرُمکھ ساچے پوڑے دیوے چاڑھ، ساچا مندر
 آپ سہائیندا۔ گرسکھ کرے پرکاش ناڑ ناڑ، جوتی جاتا جوت جگائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، بھيو ابھید ابھيو کھلائیندا۔ جُگا جُگنتر
 ساچی کار، جُگ کرتا آپ کرائیندا۔ وسنہارا ٹھانڈے دربار، برہمنڈ کھنڈ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 رُپ انوپ آپ دھرائیندا۔ نرگن رُپ نرنجن آد، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ گر گر ویس کرے وچ برہما، برہم ناد اک وجائیا۔ بھگتن دیوے
 ساچی داد، وست امولک جھولی پائیا۔ سنت سہیلے آپے لادھ، آپ اپنا میل ملائیا۔ گرُمکھاں میٹے واد وواد، مایا ممتا موہ چُکائیا۔
 گرسکھاں لکھ چوراسی وچوں لئے کاڈھ، در گھر ساچا اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا
 شہنشاہیا۔ نرگن رُپ سری بھگوان، اک اکلا سوبھا پائیندا۔ گر گر رُپ وچ جہان، سرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ بھگتن وسے کایا مندر
 سچ مکان، آتم سیجا آسن لائیندا۔ سنتن ایکا راگ سُنائے کان، رسنا جہوا نہ کھنے پلائیندا۔ گرُمکھاں وکھائے پد نربان، ساچے مندر آپ
 بھائیندا۔ گرسکھ ملانے ایکا کابن، آپ اپنا رُپ دھرائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دو جہاناں والی اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ کرے پرکاش
 کوٹن بھان، رَو سس نور دھرائیندا۔ چوڈاں لوک ہٹ ڈکان، ونڈنہارا ونڈ ونڈائیندا۔ وشن برہما شو ویکھے مار دھیان، کروڑ تیتیسا بھيو
 چُکائیندا۔ سُرپت راجا اند کر پروان، دُھر فرمانا حکم سُنائیندا۔ ترے گن مایا کر پردھان، پنچم جوڑ جڑائیندا۔ دیونہارا دیوے دان، لکھ
 چوراسی گھاڑت آپ گھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بل آپ رکھائیندا۔ نرگن رُپ پُرکھ ابناش، ابناشی کرتا ہر

اکھوائیندا۔ گر گر ویکھے کھیل تماش، سرگن کایا چولا آپ ہنڈھائیندا۔ بھگتن پوری کرے آس، سوچھ سرؤپی روپ دھرائیندا۔ سنتن اندر
 پاوے راس، گوپی کابن آپ نچائیندا۔ گرمکھاں دیوے جوت پرکاش، جوت نرنجن دیپ جگائیندا۔ گرسکھاں کرے بند خلاص، اپنا بندھن
 آپ پائیندا۔ آد جگاد نہ ہوئے وناس، جنم مرن نہ کھئے رکھائیندا۔ ساچے تخت بھے شاہو شاہاش، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ نرمل جوت
 اک پرکاش، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ نرگن روپ پارہم، نہ مرے نہ جائیا۔ گر گر روپ
 کرے ساچا کم، سرگن تتوت سمائیا۔ بھگتن بیڑا دیوے بتھ، جگ جگ ویکھ وکھائیا۔ سنتن دیوے نام دھن، ٹھگ چور یار لٹ کھئے نہ
 جائیا۔ گرمکھاں راگ سنائے کت، تار ستار نہ کھئے بلائیا۔ گرسکھ چڑھائے ساچے چن، جوت نور نور سوائیا۔ جگ جگ بیڑا ربیا بتھ،
 بے آنت بے پرواہیا۔ وسنہارا بن چھپری چھن، سچکھنڈ دوارے بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن سرگن
 سرگن نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ نرگن روپ پُرکھ اکالا، عقل کل وڈی وڈیائیا۔ سرگن روپ دین دایالا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ آپے جانے
 اپنی اولڑی چالا، دس کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن سرگن سرگن اپنا ت ایکا ایک جنائیا۔ نرگن
 سرگن وشن دھار، وشو آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن برہم پسار، برہم ویتا ونڈ ونڈائیندا۔ نرگن سرگن شنکر اجیار، سنسا اور نہ کھئے
 جنائیندا۔ تتان وچولا ایکنکار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ شبد ڈھولا اپر اپار، سچ سندیشہ آپ سنائیندا۔ بن بن تولا سچا تولا تولنہار،
 ایکا کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ وست امولک دیوے ڈار، ترے ترے ایکا روپ درسائیندا۔ ساچا میلا وچ سنسار، میلنہارا آپ ملائیندا۔
 ترے گن اتینا ترے گن وسے باہر، دس کیسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، گھاڑن گھڑت آپ گھڑائیندا۔ جگ جگ کرے سچ وبار،
 لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا ویس آپ کرائیندا۔ نرگن ویس کرے کرتارا، اچرج اپنی کھیل
 کھلائیا۔ سرگن روپ کر پسارا، وشن برہما شو سیو لگائیا۔ لکھ چوراسی بن ٹھہیارا، گھڑے بھانڈے دئے دھرائیا۔ نرگن سرگن سچ وبارا،
 پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ جوتی جاتا جوت کر اجیارا، اپنی ونڈن ربیا وکھائیا۔ گھٹ گھٹ انتر برہم پسارا، ایش جیو روپ دھرائیا۔ جگ
 جگ پاؤن آئے سارا، دے مت ربیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن سرگن کھیل کھلائیا۔ نرگن سرگن کھیل

اپرا، ہر سَنگَر آپ کرائیندا۔ سَتجُگ تریتا دواپر ویکھیا وارو وارا، رُوپ انُوپ آپ وٹائیندا۔ کلجُگ اتم ہونے اُجیارا، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ شبد ڈنکا اگم اپارا، دو جہاناں آپ سُنائیندا۔ جن بھگتاں کرے خبردارا، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے اک ہلارا، شبد ہلونا اک لگائیندا۔ گُرمکھاں میٹے پنچم دھاڑا، جھوٹھا ناتا توڑ تڑائیندا۔ گُرسکھاں بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک مَکھ چوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، کلجُگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجُگ اتم نرگن دھار، پُرکھ ابناشی آپ چلائیآ۔ سرگن پاوے ساچی سار، سارنگ دھر بھگوان بیٹھلو ساچا ماہیا۔ بھگت بھگونت لے اُٹھال، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، راؤ رنگ نہ کھئے وڈیائیآ۔ ساچے سنت دئے جمال، نوری جلوہ آپ وکھائیآ۔ گُرمکھاں سُرَت رہیا سنبھال، سُرَتی میلا سہج سُبھائیآ۔ گُرسکھاں چلے نال نال، کلجُگ کوڑا پندھ مُکائیآ۔ شبد سرُوپی بن دلال، نرگن سرگن سرگن نرگن ویکھ وکھائیآ۔ ناتا توڑ کال مہاکال، دین دیال میل ملائیآ۔ ہرجن ویکھے ساچے لال، لال ائمٹڑے آپ اُٹھائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی کھیل کھلائیآ۔ نرگن داتا بے پرواہ، بے عیب نام خُدا یا۔ سرگن بنے جگت ملاح، جُگ جُگ ویس وٹایا۔ بھگتاں دیوے سچ صلاح، ایک منتز نام دِرڑایا۔ سنتن بیڑے لے چڑھا، ساچا بیڑا آپ چلایا۔ گُرمکھ سَجَن لے ملا، آپ اپنا میل کرایا۔ گُرسکھ سھئے لے اُٹھا، جاگت سووت ایک روپ درسایا۔ کلجُگ اندھیرا دئے مٹا، ساچا تُوڑ کر رُشنا یا۔ گیت سہاگی دئے سنا، اتم پر ماتم ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، نرگن سرگن ہونے سہایا۔ نرگن سرگن سدا سہیلا، جُگ جُگ سیو کھائیندا۔ سرگن نرگن ایک میلا، ایک در بہائیندا۔ نرگن سرگن گُرو گُر چیلا، گُر چیلا ویکھ وکھائیندا۔ نرگن سرگن کٹے رائے دھرم دی جیلا، لکھ چوڑاسی پھند مُکائیندا۔ نرگن سرگن جانے تیرا وقت ویلا، تہت وار نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، دوئے دوئے دھار آپ وکھائیندا۔ دوئے دوئے دھار ہر کرتارا، جُگ جُگ مات چلائیآ۔ کاغد قلم نہ لیکھنہارا، وید کتیب رہے جس گائیآ۔ شاستر سِمرت کرے پُکارا، پُران اٹھاراں بھیو کھلائیآ۔ اٹھ دس ویکھے اک کنارہ، گیان دھیان اک جنائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیآ۔ وید پُرانان گایا جس، ہر سچا سچئی وڈیائیآ۔ گُر اوتار میل میل رہے بس، گھر ملیا ساچا ماہیا۔ بھگت بھگونت دوارے رہے نس، جُگ جُگ پندھ مُکائیآ۔

سنتاں پردے رہیا وس، جیواں جنتاں کرن سُنائیآ۔ گُرمکھاں ہنکاری بُرج جائے ڈھٹھ، ہنگتا گڑھ نظر نہ آئیآ۔ گُرسکھاں گیڑے اُلٹی لٹھ، من کا منکا آپ بھوئیآ۔ نظری آئے گھٹ گھٹ، لکھ چوراسی رہیا سہائیآ۔ سرب جیاں دا کملاپت، کول نین بے پرواہیا۔ جس دی ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی رت، تتوت نہ کھئے رکھائیآ۔ سرب کلا سدا سمرتھ، نرگن سرگن ویکھ وکھائیآ۔ کلجگ اتم ہو پرگٹ، نہکنکا ناؤں دھرائیآ۔ پاوے سار چوڈاں ہٹ، چوڈاں طبقات بھيو کھلائیآ۔ کرے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سانگ ورتائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن سرگن بھوئے سہائیآ۔ نرگن سرگن بھوئے سہایا، دس کیسے نہ آئیندا۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرایا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیآ۔ روپ انویا آپ دھرایا، ویس انیکا آپ وٹائیآ۔ وشن برہما شو سیوا لایا، ساچی سیوا اک جنائیآ۔ چار جگ دا لیکھا رہیا منگایا، ویکھنہار آپ ہو جائیندا۔ ساچا حکم اک سُنایا، دھر فرمانا آپ الائیآ۔ دوس دہاڑا اک منایا، ہاڑ ستاراں دوس سہائیآ۔ چار وید جو وِدت گایا، اودت پردہ لاپندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن سرگن آپے بن، اپنی چال چلائیآ۔ نرگن سرگن ہر ہر چالی، چلنہار آپ اکھوئیآ۔ آپے ہووے آد شکت بھوانی، چتربھج اپنا ناؤں دھرائیآ۔ آپے سنگھ کرے آسوار اک وکھائے سچ نشانی، اشٹبھج روپ دھرائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا رنگ رنگائیآ۔ نرگن سرگن ہر ہر رنگ، جگ جگ کھیل کھلائیآ۔ آپ راما بنے سرنگ، دُشٹ ہنکاری میٹ مٹائیآ۔ آپے مُکند منوہر ست سدائے نندا نندا، اند آپ جنائیآ۔ آپے جگ جگ میٹے پندھ، گیڑا گیڑا آپ وکھائیآ۔ آپے کلمہ امام بولے چھند، نعرہ حق آپ لگائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا ویس وٹائیآ۔ آپے وسے دھام ست، ست پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیآ۔ آپے لیکھا جانے پنج تت، نانک چولا آپ ہنڈھائیآ۔ آپے دیوے برہم مت، گرمت اپنی کھیل کھلائیآ۔ آپے لیکھے لائے گوبند رت، بنس سرہنسا آپ سہائیآ۔ آپے سرگن نرگن بندھائے نت، ساچا ناتا جوڑ جڑائیآ۔ کلجگ اتم کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، پچھلا لیکھا پور کرائیآ۔ اگلی مہا جنائے اکٹھ، کتھنی کتھ نہ کھئے وکھائیآ۔ ستجگ چلائے ساچا رتھ، دھرنی دھرت دھول وڈیائیآ۔ جھوٹھا کھیڑا کرے بھٹھ، کلجگ لوک مات رہن نہ پائیآ۔ لیکھا مکے بتی ہزار چار لکھ، لکھ لکھ اپنا لیکھ وکھائیآ۔ کلجگ جیواں مُل نہ پینا کوڈی ککھ، ککھوں ہٹ آپ وکھائیآ۔ جوتی

جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نِرگن سرگن آپ ترائیندا۔ نِرگن سرگن تارنہارا، ترے گن اتینا بے پرواہیا۔ جُگا جُگنتر لے اوتارا، لوک مات ویس وٹائیا۔ بھگت بھگونت دے سہارا، دھرو پربلا د گلے لگائیا۔ جگت نانی پاوے سارا، جوٹھے بیراں مُکھ رکھائیا۔ بدر سُداما لایا پار کنارہ، منجھدھار نہ کھئے رُڑھائیا۔ اناالحق بول جیکارا، مُرید مُرشد ملیا ساچے ماہیا۔ نانک نِرگن دے آدھارا، انگد انگیکار کرائیا۔ گوہند بنیا سُت دُلارا، پُرکھ اکل ایکا اوٹ رکھائیا۔ سَتجگ تریتا دوپر کردا آیا سچ وبارا، کلجگ اتم اپنے ہتھ رکھائیا۔ گا گا گئے گر اوتارا، جیواں جنتاں مات سمجھائیا۔ پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن بلی بلکارا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کوئی رکھائیا۔ چند پرجنڈ نہ کھئے سہارا، تیر کمان نہ کوئی اٹھائیا۔ شاہی فوج نہ لشکر بہارا، سکلا سنگ نہ کھئے جنائیا۔ اک اِکلا ہو اُجیارا، نو کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی ویکھے تھائوں تھائیا۔ پاوے سار جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، اُچے ٹلے پربت سُمند ساگر پھول پھولائیا۔ اُچی کوک بولے اک جیکارا، سو پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں آپ دھرائیا۔ ہنگ برہم کرے پار کنارہ، پتن آیا ساچا ماہیا۔ ہرجن سجن لے اُبارا، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیا۔ امرت آتم بخشے ٹھنڈی ٹھارا، نچہر جھرنا آپ جھرائیا۔ نِرگن جوت کر اُجیارا، جوت نرنجن کرے رُشناٹیا۔ میٹ مٹائے دھواں دھارا، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ کایا مندر وکھائے سچا گرو دوارا، اندر وسے سچا شہنشاہیا۔ ایکا راگ سُنائے انحد سچّی دُھنکارا، دُھن آتمک آپ پرگٹائیا۔ دیوے درس اگم اپارا، سوچھ سرُوپ آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن میلے تھائوں تھائیا۔ تھان تھنتر پھولیا، لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ۔ گُرمکھ وِرا آپ ٹٹولیا، زمیں اسماناں مُکا پندھ۔ اندر وڑ وڑ آپے بولیا، آپ سُنایا سہاگی چھند۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن وکھائے پرمانند۔ پرمانند نچ ساچی دھارا، اند اند سہائیا۔ ہرجن وِرا پاوے سارا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ لکھ چوراسی ستی پیر پسارا، اشٹ دیو نظر کیسے نہ آتیا۔ کایا گُڑھ بنیا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، آسا ترسنا کوکے دے دُباٹیا۔ سُرَت سوانی رووے زارو زارا، نیتر نینا نیر وہائیا۔ کون ملائے میرا پریم پیارا، میرا دُکھڑا دے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سندیش اک سُنائیا۔ پریم پیارا پیا پریم، پریم پُرکھ اکھوایا۔ تیرا رُوپ کرے سیتل، سیتل دھار مُکھ چوایا۔ تیرا کنچن رُوپ بنائے جھوٹھا پیتل، نام کسوٹی ایکا لایا۔ ملے بھگوان ساچا بیٹھل، بیٹھلو بھگوان نامے ہر جس گایا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے اُٹھایا۔ ہرجن وِرا اُٹھیا، لوک مات لئے انگڑائیا۔ گر سَتگر صاحب ساچا اُٹھیا، رام نام کرے پڑھائیا۔ امرت جام دیوے گھٹیا، جوں ارجن کرشن ہوئے سہائیا۔ لوک مات نہ جائے لُٹیا، کایا رتھ چلائے سچا رتھوہایا۔ کلجگ سومان ایکا پُھٹیا، پُرکھ ابناشی دیا کائیا۔ گرُمکھ ورلے دیوے گھٹیا، لکھ چوراسی مرے تہائیا۔ آپ سہائے ساچی رُتیا، رُت بسنت آپ مہکائیا۔ ہرجن میلے جُگ جُگا دا رُسیا، جنم اجنم میٹ مٹائیا۔ وشن برہما شو در آ آ پُچھیا، پرہہ آگے سپس جھکائیا۔ کون کوٹے تیرا گرُمکھ لُکیا، جو جس رہیا تیرا گائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرُمکھ ساچے دئے سمجھائیا۔ گرُمکھ ساچا ہر سمجھائیندا، آپ اپنی دیا کما۔ چار ورن جو تجائیندا، ذات پات رہیا مٹا۔ اٹھ پھر دھیان لگائیندا، مایا ممتا موہ چُکا۔ ہنسا رُپ نہ کھئے جنائیندا، ہنس بن کے بیٹھا کان۔ وشنوں ہنس جو اکھوائیندا، پُرکھ ابناشی پتا ماں۔ ہرجن ساچے سو اُچھائیندا، جس دیوے برہم گیان۔ کلجگ اتم اپنے دھندے لائیندا، ایکا دھندا آتم رام پچھان۔ مَورکھ مَورُھ پاپی گندے در دُرکائیندا، لکھ چوراسی ویکھے جگت دُکان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، یزگن سرگن سرگن یزگن کرے کھیل وڈ مہربان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

★ ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ یکرمی دؤلت رام دے گرہ کوٹلی رائیاں جموں ★

پاربرہم پرہہ کھیل نیارا، نرَویر آپ کرائیندا۔ لکھ چوراسی برہم پَسارا، ایش جیو ویس وٹائیندا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا گھر ہر سہائیندا۔ ایکا ناد شبد جیکارا، ایکا راگی راگ سنائیندا۔ ایکا امرت رس ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ ایکا سٹ اک اکھاڑا، ایکا اپنا کھیل کھلائییندا۔ ایکا نور اک اُجیارا، جوتی جاتا اک اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ ایکا مندر سِری بھگوان، لکھ چوراسی اندر آپ بنائیا۔ مائس مانکھ کر پردھان، آتم رام دئے جنائیا۔ ست سرُوی ست نشان، گھٹ اندر دئے وکھائیا۔ آتم برہم ہو پردھان، ساچی سیجا سوہا پائیا۔ ایکا گائے گوبند گان، ایکا رام نام پڑھائیا۔ ایکا ویکھے کھیل مہان، ویکھنہار آپ

ہو جائیا۔ ایک دیوے دُھر فرمان، سچ سندیشہ آپ سُنائیآ۔ ایک بنے ساچا کھن، لکھ چوراسی گوپی اک ہنڈھائیآ۔ ایک مارے ساچا بان، تیر نرالا اک چلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اِکلا ایکنکارا اچرج کھیل آپ کھلائیآ۔ ایک داتا ایک دان، آد جُگاد ہر ورتائیآ۔ ایک نور گن ندھان، رُپ انُپ اک درسائیآ۔ ایک جوت سِری بھگوان، گھٹ گھٹ اندر آپ جگائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیآ۔ ایک ورن ایک گوت، ایک برہم کرے جنائیآ۔ ایک نور نرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشنائیآ۔ ایک قلعہ ایک کوٹ، کایا بنک اک وکھائیآ۔ اک نگارہ ایک چوٹ، ایک شبد تال وجائیآ۔ ایک کڈھنہارا کھوٹ، مایا ممتا موہ مٹائیآ۔ ایک دیونہار بھنڈار اتوٹ، نام وست امولک جھولی پائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اِکلا سچا شہنشاہیآ۔ اک اِکلا سچا شہنشاہ، سچکھنڈ نواسی ساچے تخت سوہا پائیآ۔ دُھر فرمانا اک جنا، لوک مات مارگ لائیآ۔ جن بھگتیاں دیوے سچ صلاح، ایک منتر نام درڑائیآ۔ بجر کپائی دئے تڑا، انہو پرکاش وکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی کل آپ ورتائیآ۔ اک اِکلا عقل کل دھار، جُگ جُگ اپنی کھیل کھلائیآ۔ چار ورنان کر سچ پیار، اوچ نیچ نہ کئے رکھائیآ۔ ذات پات وسیا باہر، سو پُرکھ نرجن اپنا ناؤں دھرائیآ۔ کھلاپات میت مُرار، ہر گھٹ اپنا رنگ رنگائیآ۔ ٹھانڈا مندر اک دربار، در دروازہ آپ کھلائیآ۔ غریب نوازا غریب نائیاں پائے سار، جُگا جُگنتر میل ملائیآ۔ چرن کول دئے آدھار، چرن چرنودک مُکھ چوائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اِکلا اپنے رنگ رنگائیآ۔ اک اِکلا ساچا رنگ، ہرجن ساچے آپ رنگائیآ۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، نرگن بیٹھا آسن لائیآ۔ شبد ناد دُھن مردنگ، انحد نادی ناد وجائیآ۔ پنج وکارا کرے بھنگ، ہوئے ہنگتا رہن نہ پائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اِکلا وسنہارا سچ محلہ، ہرجن ساچے لئے ملائیآ۔ اک اِکلا سِری بھگونت، آد جُگاد دیا کھائیآ۔ ہرجن میلے ناری کنت، نر نرائن ویکھ وکھائیآ۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اُتر کدے نہ جائیآ۔ نام جنائے منیا منت، من کا منکا آپ بھوائیآ۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم اک درسائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیآ۔ ہنگ برہم ہر پَسارا، لکھ چوراسی رُپ وٹائیآ۔ کرے کھیل اکم اپارا، لکھ اگوچر بے پرواہیآ۔ جُگا جُگنتر لے اوتارا، نرگن سرگن ویس دھرائیآ۔ بھگت

بھگونت دئے سہارا، بھگون اپنی دیا کھائیا۔ سنت بنائے سچ ڈلارا، پوت سپوتا گلے لگائیا۔ گرمکھاں دیوے نام بھنڈارا، نام نامہ جھولی پائیا۔
 گرسکھاں بخشے چرن کول دوارا، سرن چرن سچی سرنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کر کر پار کنارہ، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی
 دھواں دھارا، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ شاہ سلطان راج راجان نیر روون زارو زارا، لکھ چوراسی دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ چار ورن لگا
 اکھاڑا، برن اٹھاراں کرے لڑائیا۔ من مت مارے اچا نعرہ، کوک کوک رہی سُنائیا۔ بڈھ نہانی کڈھے ہاڑا، نیوں نیوں بیٹھی سیس جھکائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ قُدرت قادر ہر محلہ، لوک مات آپ وسائیندا۔ مقامے حق بیٹھ
 اِکلا، چوڈاں لوک ویکھ وکھائیندا۔ سچ سندیش کلمہ امام آپے گھلا، نر نریش سرب پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، اِک اِکلا عقل کل آپ اکھوائیندا۔ اِک اِکلا عقل کل دھاری، نرگن زرویر اکھوائیا۔ کلجگ اتم کرے کھیل نیاری، رُپ انوپ وٹائیا۔
 گرمکھاں کرے ساچی کاری، دُبدھا میل دھوائیا۔ اِک وکھائے محل اٹاری، ساچے مندر کر رُشنائیا۔ ہومے دیوے کٹ بیماری، چنتا دکھ نہ
 لاگے رائیا۔ چار ورنان وکھائے اِک سِکداری، شاہ پاتشاہ اِک بیٹھا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بندھن آپے پائیا۔
 ایکا بندھن ہر کرتارا، لکھ چوراسی پائیندا۔ لکھ لکھ گیتا وچ سنسارا، جُون اجونی آپ بھوائیندا۔ گرمکھ منکھ آپ چلائے دووین دھارا،
 مانس مانکھ کھیل کھلائیندا۔ آپے ڈوبے آپے بھوئے تارنہارا، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن
 ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہرجن ساچا اٹھے میت، ہر سجن آپ اٹھائیا۔ ایکا گائے سہاگی گیت، گیت گویند اِک الاٹیا۔ کرے کرائے پنت پُنت،
 پنت پاپی لئے ترائیا۔ ہر درس دکھائے بن مندر گرو دوار مسیت، کایا اندر کر رُشنائیا۔ ایکا رنگ وکھائے ہست کیت، اوچ نیچ نہ کھئے جنائیا۔
 صدی چوڈھویں رہی بیت، بیس بیسا دئے گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اِک اِکلا ویکھ وکھائیا۔ اِک اِکلا ویکھنہارا،
 ہرجن ساچے آپ ملائیندا۔ جگا جگنتر کھیل نیارا، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ کلجگ اتم پاوے سارا، پورب کرماں ویکھ وکھائیندا۔ کاغد قلم
 نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ جس جن کِریا کرے آپ نرکارا، جنم اجنم نہ کھئے جنائیندا۔ آپے میلے اپنے سچ دوارا، در دروازہ
 آپ کھلائیندا۔ درس دکھائے گپت ظاہرا، اندر باہر ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن اپنے رنگ

وکھائیندا۔ ہر رنگ راتا گُرمکھ گُر گُر، لوک مات ملے وڈیائیا۔ ملے میل سنجوگی دُھر دُھر، دُھر میلا آپ ملائیا۔ سُرُتی شبدی بھے جُڑ جُڑ، سُرُت شبد بھوئے گُرمائیا۔ پینڈا مُکائے نہ کھئے تُر تُر، گُرمکھ پاندھی بنے نہ کھئے راہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا میلا آپ کرائیا۔ اپنا میلا دیوے کر، میلنہار سِری بھگوان۔ چِلا گُر آپے بن، وکھائے دھرم نشان۔ چار ورن جائن ہر، ہرجن وِرا بھوئے پروان۔ نرِہوؤ چُکائے جھوٹھا ڈر، اک پھڑائے نام ندھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک اِکلا وسنہارا سچ محلہ، اک اک گُرمکھ کرے پروان۔ اک پروانہ اک فرمانا، ایکا حُکمی حُکم پھرائیندا۔ ایکا پُرکھ اک سُلطانا، ایکا شاہ وڈ مہربانا، ایکا راج جوگ کھائیندا۔ ایکا بٹھے ساچا گانا، اک وجائے ناد ترانہ، ایکا ساتک ست کرائیندا۔ ایکا ویکھے دو جہاناں، جُگ جُگ لوک مات ہو پردھانا، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ کلجگ اتم جن بھگتاں دیوے اک پروانہ، اُپر اپنا لیکھ لکھائیندا۔ سوہنگ مہاراج شیر سِنگھ وِشنوں بھگوانا، وِشو اپنا رُپ دھرائیندا۔

دس اٹھ اٹھاراں، پُران اٹھاراں دین گواہیا۔ وید ویاسا بن لیکھارا، سرِشٹ سبائی گیا سمجھائیا۔ لکھیا لیکھا چار لکھ ہزار ستاراں، سلوک سلوک آپ اُپائیا۔ کلجگ آیو لکھ چار بتی ہزاراں، وید شاستر رہے فرمائیا۔ کرم ککرم نہ کیسے وچارا، نہکرمی اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دس اٹھ اپنا کھیل کھلائیا۔ دس اٹھ اٹھاراں شبد گیان، ارجن گیتا کرے پڑھائیا۔ کابنا کِشنا ہو مہربان، ایکا بھگت دئے وڈیائیا۔ آتم آنتر بخشے برہم گیان، برہم نیتا برہم ویتا اپنا بھوؤ گھلائیا۔ چوڈاں لوک وکھائے کایا ہٹ مکان، اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ کرے کرائے سِری بھگوان، دوسر اور نہ کھئے چترائیا۔ دس اٹھ ویکھے میدان، اٹھاراں دوس کرے لڑائیا۔ دواپر تیرا میٹے نشان، نشانہ اپنا اک وکھائیا۔ رتھ رتھواہی بنے آپ بھگوان، بھگتن سیوا سچ کھائیا۔ وید ویاسا لیکھا کرے پروان، دُھر پروانہ لوک مات سُنائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہووے نہکلنک بلی بلوان، بل اپنا آپ رکھائیا۔ بیس بیسا گن ندھان، بیس بیس دئے وڈیائیا۔ اٹھ دس بھوئے نوجوان، سال اٹھارویں خوشی منائیا۔ سمت پکرمی کر پردھان، اپنی دھار آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھوؤ

ابھیدا دئے چُکائیا۔ بکرمی ویہ سو اٹھارن، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ دلی دربار لگایا نعرہ، راشٹریٹ آپ جگایا۔ چار کُنٹ ہونے خوارا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرایا۔ پُرکھ ابناشی ورتے اپنی کارا، حُکمی حُکم اک جنایا۔ شاہ سُلطاناں مارے مارا، راج راجاناں دئے مٹایا۔ کلجگ توڑے گڑھ ہنکارا، ایکا کھنڈا نام چمکایا۔ برہمنڈاں پاوے سارا، وشن برہما شو آپ اٹھایا۔ جیرج انڈ دئے ہلارا، اُنہج سیتج پھول پھولایا۔ کروڑ چھیانوے ایکا ورتے آپ ورتارا، دُھر دی دھارا آپ جنایا۔ امرت میگھ برسے ٹھنڈا ٹھارا، نو کھنڈ اپنا روپ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سمت اٹھارن دئے ہلارا، سویا کھئے رہن نہ پایا۔ سمت اٹھارن کھیل اولّا، ہر ساچا آپ کرائیا۔ سمت اُنی ویکھے رانی اللہ، سٹی رانی آپ جگائیا۔ سنگ محمد چار یار جو پھڑیا پلا، پھڑیا پلو دئے چُھڈائیا۔ چاروں کُنٹ ایکا ہلا، ایکا نعرہ دئے لگائیا۔ اُمّت رسوُل کرے بسِملّا، بسِمل اپنی دھار وپائیا۔ لیکھا جانے بؤرا ککا ہلا، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ صدی چوڈھویں پورا کرے چھلا، اتم لہنا دئے چُکائیا۔ چوڈاں طبق ایکا وار ہلا، محمد بیٹھا سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل وچ اُنسا، راج راجانا خالی کھپسا، مایا رانی سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ پیس پیسا کھیل اپارا، ہر سَتگر آپ کرائیندا۔ چارے کُنٹ کر خوارا، دھوُن دھار سرب وکھائیندا۔ ایکا زِرگن جوت کر اُجیارا، نو کھنڈ پرتھی نور ٹکائیندا۔ چار ورنان ایکا کرے سچ پیارا، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش کوئی نہ رہے وچ سنسارا، اتم برہم سرب درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پیس پیسا ہر جگدیشا، شاہ پاتشاہ حُکم اپنا آپ سُنائیندا۔ ساچا حُکم دُھر فرمانا، ہر شبدی شبد جنائیا۔ ویہ سو پیس بکرمی کوئی نہ رہے راجا رانا، سِر تاج نہ کھئے ٹکائیا۔ سب نوں مٹنا پئے ہر کا بھانا، ہر بھانا میٹ نہ سکے کھئے رائیا۔ کلجگ جیو اُٹھ نادانا، ویلا اتم آئیا۔ دوس زین دوس سِمری بھگوانا، بن بھگون پار نہ کھئے کرائیا۔ جوٹھ جھوٹھ مایا ممتا آسا ترسنا جگت مٹانا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نہ ہونے ہلکائیا۔ کایا مندر اندر سُننا گانا، سَتگر پورا اندرے اندر رہیا سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پیس پیسا ہر جگدیشا، چار ورن ایکا سرن، اوچ نیچ راؤ رنک راج راجان شاہ سُلطان، ایکا بخشے سچی شاہیا۔ سرب جیاں ایکا بھگوان، سرشٹ سبائی دئے سمجھائیا۔

☆ ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پرکاش چند دے گرہ مکھووالی جموں ☆

سو پُرکھ نرنجن آد آنت، نرگن اپنا رُوپ رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سو بہاؤنت، در گھر ساچے آسن لائیندا۔ میل مِلاوا ناری کنت، کنت سہاگ آپ ہنڈھائیندا۔ نام نِدھانا ساچا منت، نر نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ اپنی مہما جانے اگنت، اپنا لیکھا الکھ آپ گنائیندا۔ اگم اگوچر ہو بے آنت، بے پرواہ کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نراکار آپ اکھوائیندا۔ نراکار ہر بھگوانا، در گھر ساچے سو بہا پائیندا۔ تخت نواسی وڈ مہربانا، شاہ پاتشاہ دیا کھائیندا۔ اپنی اچھیا کر پروانہ، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ وشن برہما شو دیوے دانا، وست امولک آپ ورتائیندا۔ ترے ترے میلا سِری بھگوانا، ایکا رنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ترے ترے میلا ہر بھگونت، ساچا جوڑ جڑائیا۔ پنج تت بنائے آپے بنت، ساچا گھاڑن لئے گھڑائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لکھ چوراسی لئے اُپائیا۔ لکھ چوراسی ہر ہر دھار، وشن برہما شو کھیل کھلائیندا۔ لوک مات کر اُجیار، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن کرے کھیل اگم اپار، جوتی جاتا جگمگائیندا۔ ویس اولّا ایکنکار، عقل کل دھاری آپ کرائیندا۔ ونڈے ونڈ وچ سنسار، ساچی ونڈن آپے پائیندا۔ چار چار چار ہو اُجیار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ چار چار ہر ونڈے ونڈ، ونڈنہار بے پرواہیا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، برہمنڈ کھیل کھلائیا۔ چارے وید اک انند، انند اند وچ سمائیا۔ چارے بانی سُنائے چھند، گیت گوبند آپ لائیا۔ چارے جگ کرے کھنڈ، ساچا حصّہ آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ چار جگ کھیل نرنکارا، نرگن سرگن آپ کرائیندا۔ گر گر رُوپ دھر اوتارا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ شبد اناد سچّی دھنکارا، دھر نادى ناد وجائیندا۔ چاروں کُنٹ ہو اُجیارا، رُوپ انوپ آپ درسائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ جگ جگ ویس سِری بھگوانا، لوک مات دھرائیا۔ پرگٹ ہو ہو والی دو جہانان، ترے ترے اپنا کھیل کھلائیا۔ سو بہاؤنت کرے مکانا، جس گھٹ اپنی جوت جگائیا۔ نام ائمٹرا دیوے دانا، کرتا قیمت کھے نہ لائیا۔ ست سنتوکھی بٹھ گانا، دھیرج جت آپ دھرائیا۔ راگ اگتی سُنائے گانا، تار ستار

نہ کھئے ہلائی۔ حُکمی حُکم سُنائے دُھر فرمانا، گُر اوتار سیو کھائی۔ ساچے تخت بیٹھ سِری بھگوانا، سچ سِنگھاسن آپ سُهائی۔ شاہو بھوپ
 بن راج راجانا، سیس جگدیش تاج سُهائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ویس آپ وٹائی۔ گُر اوتار ہر ہر ویس،
 نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ آد جگاد رہے ہمیش، جُگا جُگنتر ویکھ وکھائیندا۔ شبد جنائے سچ سنَدیش، لکھ چوراسی آپ پڑھائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ جُگ جُگ بندھن ہر نرنکارا، نرگن سرگن آپے پائیا۔ سرگن دیوے نام
 آدھارا، نرگن جوت نُر زُسنائیا۔ نرگن وسے دھام نیارا، سرگن ویکھ دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُر گُر اپنا
 سنگ رکھائی۔ گُر گُر سنگ پنج تہ، تتوت آپ جنائیندا۔ ہڈ ماس ناڑی رنگے رت، رنگ ساچا آپ چڑھائیندا۔ اک وکھائے برہم مت،
 پارہم آپ پڑھائیندا۔ میل ملائے کھلاپت، کول نین درس دکھائیندا۔ ساچے مندر وسے نہ کوئی دیوار نہ کوئی چھت، چہر چہن نہ کھئے
 چھہائیندا۔ ساچے تخت بے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ ویکھ وکھائیندا۔ اپنی مہا جانے اکتھ، جُگا جُگنتر آپ سُنائیندا۔ ستجگ ترینا دواپر چلایا
 رتھ، بھگت بھگوت آپ چڑھائیندا۔ ساچے سنتاں نہہائے ساتھ، سکلا سنگ آپ ہو جائیندا۔ گُر مگھاں لہنا دینا چُکائے مستک ماتھ،
 پورب جنم ویکھ وکھائیندا۔ گُر سکھ اُتارے ساچے گھاٹ، پار کنارہ اک رکھائیندا۔ جُگ چوکرئی میٹھا آیا واٹ، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی رچنا آپے ویکھ وکھائیندا۔ جُگ جُگ کھیل کرے اپارا، نرگن سرگن رُپ دھرائیا۔ برہما
 سُت دئے آدھارا، ایک ایک رنگ وکھائی۔ براہ دیوے چرن پیارا، سر اپنا ہتھ ٹکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ
 جُگ اپنا ویس کرائیا۔ جُگ جُگ ویس ہر نرنکارا، یکے پُرکھ رُپ وٹائیندا۔ حیکریو دئے آدھارا، نر نرائن کھیل کھلائیندا۔ کپل مَن ہو
 اُجیار، دتا ترے آپ سمجھائیندا۔ رکھپ وکھائے اک دوار، پرتھو ساچی سیو لگائیندا۔ متس رُپ اکم اپار، کچھ مندرا پٹھ اُٹھائیندا۔
 دھنتر دیوے اک آدھارا، ایک منتر نام درڑائیندا۔ ہنسا رُپ اپر اپار، سُت برہما آپ سمجھائیندا۔ نر سِنگھ کھیل کرے کرتار، بھگت
 پرہلا د آپ اُٹھائیندا۔ گج ڈبدا لائے پار، جگت بندھن آپ ٹھائیندا۔ ہری ہر ہو اُجیار، اپنا بھیو آپ چُکائیندا۔ دھرو وکھائے سچ دوار، نر
 ہر نرائن اپنا رُپ پرگٹھائیندا۔ کرے کھیل وارو وار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بل باون اپنے رنگ سمائیندا۔ جُگ جُگ

کھیل ہر کرتارا، ستجگ تریتا دھار دکھائیا۔ پرس پر م کر اُجیارا، رام رگھننس ہوتے سہائیا۔ رگھت ویکھے کھیل اپارا، رگھو اپنا ناؤں وٹائیا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دوئے دوئے چندن چند چڑھائیا۔ ستجگ تریتا اُتريا پار، دواپر اپنا کھیل کھلائیندا۔ وید ویاسا
 دئے آدھار، کواری کتیا بھاگ لگائیندا۔ ایکا اکھر لہنا دینا چکائے وچ سنسار، نیش اکھر آپ پڑھائیندا۔ برہما ویتا کرے پیار، چارے وید مکھ
 صلاحندا۔ نارد من دئے سہار، کنگ ناد آپ وجائیندا۔ سُستی ویکھے ویکھنہار، راگی راگ آپ لائیندا۔ مات لوک بستی کر اُجیار، نرگن
 سرگن آسن لائیندا۔ ایکا اٹھا بٹھے بہار، اک اٹھ بھیو کھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، پُران اٹھاراں آپ جنائیندا۔ اک
 اٹھ ہر کھیل بھگوان، سری بھگوان آپ کرائیا۔ اک اکلا نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ اک اکلا دیوے دھر فرمان، دھر دی بانی آپ
 پڑھائیا۔ اک اکلا وسے سچ مکان، سچ محل سوہیا پائیا۔ اک اکلا راج راجان، شاہ پاتشاہ اک اکھوائیا۔ اک اکلا ولی دو جہان، دو
 جہاناں ویکھے دکھائیا۔ اک اکلا ساچا کاہن، سیس جگدیش تاج ٹکائیا۔ اٹھاں تتاں کرے پروان، اٹھ ت میل ملائیا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ ویکھے تھائوں تھائیا۔ من مت بُدھ جگت پسارا، ویدیا وِدت کرے پڑھائیا۔
 نرگن وسے سب توں باہرا، دِس کسے نہ آئیا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ اپنی اچھیا سولان کرے شنکارا، سولان
 شنکار سولان کلا وچ ملائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کول نین نین مٹکائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کیا پار کنارہ، دو دو
 میلا سہج سُبھائیا۔ کلجگ ویکھے مات اکھاڑا، بودھ بودھ دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ جگ اپنا
 رنگ رنگائیا۔ جگ جگ سنگ کرے ہر کرتا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جگا جگنتر آد آنت کدے نہ مردا، مرن جنم وچ کدے نہ آئیندا۔ نرہو
 بھ رکھے کدے نہ ڈردا، بھیانک اپنی کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی ایکا وار وردا، بچیا کھئے رہن نہ پائیندا۔ جو گھڑیا سو آپے بھندا، گھڑن
 بھنہار آپ اکھوائیندا۔ اپنے مندر آپے وڑدا، آؤندا جاندا دِس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ جگ اپنا بھیو
 چکائیندا۔ جگ جگ بھیو چکائے نر ہر، نرائن وڈی وڈیائیا۔ سرگن اندر جوت دھر دھر، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ
 چڑھ، آپے ویکھے سرب لوکائیا۔ اپنی ویدیا آپے پڑھ پڑھ، جیو جنت کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا نور

ظہور آپ درسائیا۔ نور ظہور کرتا کریم، قدرت قادر وچ سمائیندا۔ ایکا الف کرے تقسیم، دو جہاناں ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جگ جگ کھیل جوتی دھار، جگت جگت وڈیائیا۔ گر گر روپ وچ سنسار، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیا۔ اک اکل ہویا خبردار، دوجی قدرت لے جگائیا۔ تیجے کھول نین کواڑ، چوتھے پد کرے رسائیا۔ پنجم میٹے اگنی ہاڑ، چھیویں چھپر چھن نہ کھئے جنائیا۔ ستویں ست ستوادی بیٹھا نراکار، اٹھان تتاں پندھ مکائیا۔ نوویں پار کرے جگت دوار، دسویں اپنی جوت جگائیا۔ ایکا جوت دس اوتار، ہر مندر روپ گئے وٹائیا۔ جگت واسنا نہ کھئے پیار، آسا ترسنا نہ کھئے جنائیا۔ جیواں جنتاں دے دے نام ادھار، پُرکھ اکل گئے سمجھائیا۔ رسنا گاؤنا کر پیار، ویلے آنت ہوتے سہائیا۔ جگ چوکڑی کرے ساچی کار، جگ جگ گیڑا آپ بھوائیا۔ حُکمے اندر رکھے گر پیر اوتار، سچ سنڈیشہ شبد سُنائیا۔ کلجگ ستجگ اتم میلا کرے آپ نرنکار، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا مردنگ آپ وجائیا۔ کلجگ اتم وجے مردنگ، گر گر سرب صلاحیندا۔ پرگٹ ہوتے سورا سربنگ، روپ ریکھ رنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گگن پاتالاں آپے آئے لنگھ، دو جہاناں پار کرائیندا۔ آپ سہائے ساچی سیج اک پلنگ، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ ساچے گھوڑے کسے تنگ، سولاں کلیاں آسن لائیندا۔ ایکا وار ویکھے نو کھنڈ، ستان دیپاں چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ چوڈاں لوک سُنائے ساچا چھند، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ وشن برہما شو دیوے اک اند، اند اند اند منگل آپ سُنائیندا۔ ست پرکاش کرائے سورج چند، سورج چند سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ کلجگ اتم روپ اگم، سو پُرکھ نرنجن آپ دھرائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، ہرکھ سوگ نہ کھئے رکھائیا۔ نہ خوشی نہ کھئے غم، چنتا روپ نہ کھئے وٹائیا۔ بڈھ مت نہ کھئے من، پنج تت نہ کھئے رکھائیا۔ ہتھ منہ نہ نگ کن، پیریں چل نہ پندھ مکائیا۔ مات پت نہ جننی جن، ساک سجن سین نہ کھئے بھائیا۔ مال خزانہ نہ کھئے دھن، دولت ہتھ نہ کھئے رکھائیا۔ نہ کوئی چھپری نہ کوئی چھن، مندر مٹھ نہ کھئے بناٹیا۔ نہ کوئی گھڑے نہ دیوے بھن، نہ کوئی سکے ڈن لگائیا۔ نہ کوئی کرے کھن کھن، نہ کوئی ونڈن ونڈ ونڈائیا۔ پاربرہم پت پریشور کلجگ اتم نرگن چڑھ ساچا چن، جگت اندھیرا دے وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ کلجگ پردہ چکنا، کل

کلکی لے اوتار۔ چاروں کُنٹ سِنگھ شیر ہو ہو بُکنا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ شبد اگئی ہو ہو اٹھنا، نو نو کرے جیکار۔ جوٹھا جھوٹھا دهن سب دا لٹنا، رہن نہ بائے وچ سنسار۔ مایا ممتا بوٹا سُکنا، جل سِنچ نہ کرے کھئے پیار۔ کام کروده پھڑ پھڑ گُٹنا، شبد کھنڈا ایک مار۔ جن بھگتاں اُپر آپے تھُنا، دیوے درس درس دیدار۔ امرت جام پیائے گھٹنا، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار۔ لکھ چوراسی پھڑ پھڑ کُسننا، ایک مارے مارنہارا مار۔ رائے دهرم سب نوں پُچھنا، کیوں بھلیا ہر زرنکار۔ ہر کا تیر نشانہ کدے نہ اُکنا، گوہند چلے رہیا چاڑھ۔ بیس اٹھاراں ایک چُکنا، دو جہاناں مارے مار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا ناؤں رکھے نہکلنک نرائن نر اوتار۔ رکھیا ناؤں نہکلنک، نانک گوہند گئے جس گائیا۔ وید ویاسا ویکھے آنت، پاربرہم دئے وکھائیا۔ عیسیٰ میلے ساچا کنت، بیٹھا اوٹ تکائیا۔ محمد چوڈاں صدیاں گئے گنت، لکھ لکھ لیکھا دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ناؤں کرے رُشنائیا۔ نہکلنک ناؤں سُلطانا، سو پُرکھ زرنجن آپ رکھائیندا۔ جودھا سو رُپیر بلی بلوانا، باؤن اپنا رُپ دھرائیندا۔ رام رام مردانہ، راون گڑھ بنکار ٹرائیندا۔ کاپنا کرشن کرشن پردھانا، رتھ رتھوہی رتھ چلائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ بدھا گانا، ساچا سگن منائیندا۔ ہتھیں پھڑے محمد غلاما، ایک بندھن ہر ہر پائیندا۔ اللہ رانی توڑے مانا، شبد نشانہ اک چلائیندا۔ چاروں کُنٹ ویکھے مار دھیانا، دہ دشا پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اپنا کھیل کھلائیندا۔ نہکلنک پُرکھ ابناشا، ابناشی اپنی دھار چلائیا۔ جوتی جوت پرکاشا، پرکاش پرکاش رُپ دھرائیا۔ آد جگاد نہ کدے وناسا، جگ جگ اپنی چال چلائیا۔ کلجگ ویکھے کھیل تماشا، لکھ چوراسی ناچ نچائیا۔ گرُمکھ وِرا پربھ ملن دی رکھے آسا، نیج آتم بیٹھا دھیان لگائیا۔ ستگر پورا دیوے سچ بھرواسا، بھانڈا بھرم بھو بھنائیا۔ امرت بھرے کایا کاسہ، سچ پیالہ بٹھ پھڑائیا۔ نیج مندر کر کر واسا، نیج گرہ دئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ جگ ہرجن لئے اٹھائیا۔ جگ جگ ہرجن ملتا، ہر میلے بے پرواہ۔ شوہ دریاے بیڑا بٹھا، بیڑا بٹھے بن ملاح۔ ایک راگ سنایا کتا، راگ نادی دُهن وجا۔ ایک جوت چڑھایا چٹا، جوت زرنجن کر رُشنا۔ ایک پُرکھ ابناشی مٹاں، گرُمکھ سچے لئے منا۔ مٹکھ جیو آتم اٹھا، ہر کا بھيو نہ سکے پا۔ رائے دهرم دئے دُنا، دیوے دُن آنت سزا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہ۔ بے پرواہ کھیل

کھلاؤنا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ ہرجن ہر ہر میل ملاؤنا، در در گھر گھر پھیرا پائیا۔ مٹکھ جیواں گوڑھی نیند سواؤنا، اُپر پلّو ایکا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لے ترائیا۔ تارن کو ایکا گروڈیو، سدا سدا نِمسکار۔ برتھا جائے نہ ہرجن سیو، لیکھے لائے اگم اپار۔ امرت پھل دیوے ساچا میو، رس امولا وچ سنسار۔ کِریا کرے الکھ ابھیو، نہکیو سچّی سرکار۔ دیوے وڈیائی وچ دیوی دیو، دیو دیوا آپ نرنکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے جائے تار۔ تارنہارا اک گوپال، آد جگاد ترائیندا۔ ہرجن ویکھے ساچے لال، بال انجانے گود اٹھائیندا۔ اک وکھائے سچّی دھرمسال، چرن دوارے آپ بہائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، پنچم ناتا موہ مٹائیندا۔ ایکا مارگ دتے سُکھال، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ ستجگ ساچا مارگ دس، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ ہنگ برہم تیر نرالا مارے کس، سو مُکھی تیکھی آپ کرائیا۔ پردے اندر جائے وس، نہ کوئی سکے باہر کڈھائیا۔ اپنا امرت چوٹے رس، رس رسیا ساچا ماہیا۔ پوری کرے ہرجن آس، نراسا کھتے رہن نہ پائیا۔ جس جن چرن کول کرائے داس، راتیں سُتیا درس دکھائیا۔ آتم دیا دیپک جوت کر پرکاش، اپنا رُوپ دے سمجھائیا۔ اوٹھت بیٹھت سووت جاگت وسے پاس، آلس نندرا نہ کھتے جنائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں بنیا رہے ثالث، سچ عدالت ہونے سہائیا۔ چار ورن گرسکھ بنائے ساچا خالص، گوبند گر گیا لکھائیا۔ چلن نہ دیوے کیسے دی نالش، شبد کھنڈا رہیا چمکائیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی ڈھارس، اک دوارا آپ وکھائیا۔ مٹکھ تیری دیوے نہ کھتے ضمانت، ویلے آنت نہ کھتے چھڈائیا۔ پاربرہم پُرکھ ابناشی لوک مات لگاؤنی اک عدالت، وشن برہما شو گر اوتار در بہائیا۔ نہ کوئی لاء نہ وکالت، نہ کوئی دلیل دے گواہیا۔ آد جگاد سدا سلامت، ساچے تخت بیٹھ کرے سچّی شہنشاہیا۔ کوڑی رہن نہ دیوے کوئی علامت، آلس ویکھے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے آپ اٹھائیا۔ سچ عدالت ہر نرنکارا، تخت نواسی آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے وارو وارا، جگ جگ پنڈھ مکائیندا۔ نو نو چار اترے پارا، نو سو چرانوے چوکرئی جگ نیتر نیناں رو رو نیر وہائیندا۔ چار کُنٹ نہ کھتے سہارا، سگلا سنگ نہ کھتے رکھائیندا۔ پنڈت پاندھا نہ کوئی پاوے سارا، تیرتھ تٹ کنارہ نہ کھتے جنائیندا۔ مُلا شیخ مسائق سچ نہ سُنائے کھتے نعرہ، حق حقیقت نہ کھتے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،

کلجگ تیری اتم ور، جوتی جامہ مات دھر، لکھ چوراسی جیو جنت جل تھل مہیئل ویکھ وکھائیندا۔ گرسکھ گرمکھ ہرجن ہر بہگت دئی
 دویتی میٹے سل، سل اپنا آپ لگائیندا۔ درس دکھائے گھڑی گھڑی پل پل، ویلا وقت نہ کھئے جنائیندا۔ جس جن اندر گیا رل، رل مل اپنا
 جھٹ لنگھائیندا۔ لکھ چوراسی کریا ول، ول چھل دھاری اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنے دیپک
 آپے بل، گرسکھ تیرا دیا دیپک آپ جگائیندا۔ گرسکھ دیپک جائے جگ، جوتی جاتا آپ جگائیا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، شہنشاہ
 سچا شہنشاہیا۔ اپنے مندر ٹکائے اپنا پگ، نو دوارے پار کرائیا۔ مار ٹھوکر وجائے تال انحد، ناد انادی آپ سُنائیا۔ اپنا راگ اپنے وچوں
 کڈھ، گرمکھان وچ ٹکائیا۔ لکھ چوراسی نالوں کر کر اڈ، اپنا رنگ وکھائیا۔ آنت کال نہ جائے چھڈ، سنت بھگوت بیوئے سہائیا۔ پار کرائے
 ترے بھون حد، ترے بھون دھنی اپنی سیو کھائیا۔ گرمکھ بنائے ساچی جد، وشو بنس اک رکھائیا۔ چرن دوارے اپنے صد، سچکھنڈ دوار
 دئے وڈیائیا۔ بالک لڈائے پتا لاڈ، پوت خوشی منائیا۔ ناتا تٹا برہم برہماد، ملی پاربرہم سچی سرنائیا۔ گرمکھ تیری ہر گائے سدا گاتھ،
 گاونہارا گا گا اپنی خوشی منائیا۔ بن ہر بہگت ہر دا کوئی نہ دیوے ساتھ، جگ جگ اکلا بیٹھا گرمکھ ویکھ تھاون تھائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لئے پھڑ، کایا مندر اندر چڑھ اپنا بندھن آپے پائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اگنی
 ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کھئے دباٹیا۔ دیوے درس دیدار، دیا کھائیندا۔ ڈونگھے ساگر لائے پار، بھوری بھور نہ کھئے رڑھائیندا۔ چرن
 کول وکھائے سچ پیار، مانس جنم سمجھائیندا۔ پھڑ پھڑ دتر دیوے تار، دتر تریا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، اپنا روپ آپ جنائیندا۔ اپنا دیوے ہر جی درس، درسی درس آپ کرائیندا۔ گرسکھ میٹے تیری حرص، ہوس ہور نہ کھئے جنائیندا۔
 غریب نہائیاں اُپر کرے ترس، جو جن دھیان لگائیندا۔ ستگر پورا گرمکھ تیری کدے نہ کرے پرکھ، پرکھیا وچ کھئے نہ آئیندا۔ آگے رہنا
 سدا ندھڑک، نرہے سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جگت ترسنا جو رہی بھڑک، اگنی آگ آپ بھجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، جس جن دیوے ساچا ور، آسا منسا منسا آسا آپے پور کرائیندا۔

★ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی پیارا سنگھ سیوا سنگھ دے گرہ کلھے جموں ★

ساجن گھر ساجن آئے، سہنجی گھڑی سہائیا۔ راجن گھر راجن آئے، راجن راج میل ملائیا۔ نوابن گھر نوابن آئے، شاہ نواب سچا شہنشاہیا۔ غریب نوازن گھر غریب نوازا آئے، روپ انوپ آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن سنگ رکھائیا۔ سجن گھر سجن پایا، گھر ساچی وجے ودھائیا۔ گرہ مندر بہ بہ منگل گایا، گیت گوبند الایا۔ جگت سنگل کٹ وکھایا، تٹی جھوٹھی پھاپیا۔ جوں تندل چھین ہر جی آیا، لیکھا لیکھے لیکھا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن شہنشاہیا۔ سجن گھر سجن رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیندا۔ سجن کولوں سجن منگے منگ، وست امولک اک جنائیندا۔ سجن کول سجن بے چڑھ رنگیلے پلنگ، سیج سہنجی اک سہائیندا۔ سجن گھر وجائے سجن نام مردنگ، سیج ترانہ راگ سنائیندا۔ سجن گائے سجن چھند، ساچا ڈھولا آپ سنائیندا۔ سجن ویکھے سجن نور چند، چند چاندنا آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن دیا کھائیندا۔ ہر سجن سچا پاتشاہ، پارہم کرتار۔ جگ جگ بنے مات ملاح، ہرجن بیڑا لائے پار۔ شبد سروپی اک صلاح، دیوے نام آدھار۔ نیتر درسی درس کرا، کایا کرے ٹھندی ٹھار۔ جگت حرص دئے مٹا، چرن کول بخشے اک آدھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سجن سجن کرے پیار۔ سجن میت سجن مرارا، سجن سکلا سنگ نیھائیا۔ سجن جودھا پیر بلی بلکارا، سجن بلہین آپ ہو جائیا۔ سجن شاہو بھوپ سکدارا، سجن رعیت نام وٹائیا۔ سجن گر پیر اوتارا، سجن گرسکھ سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سجن ساجن لئے ملائیا۔ سجن ساجن پایا، سچیا سیج دربار۔ گھر راجن راج آیا، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ اپنا کاجن آپ رچایا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ اپنا جہازن آپ چلایا، گرمکھ ساچے لئے چاڑھ۔ چاروں کٹ پھیرا پایا، نو نو پھرے بن بھکھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن کھیل اپار۔ سجن چور سجن ٹھگ، سجن رسنا جہوا گائیا۔ سجن وسے اُپر شاہ رگ، سجن بیٹھا مکھ چھپائیا۔ سجن کرے کھیل سورا سرگ، سجن اندھ اندھیر بیٹھا آسن لائیا۔ سجن ہنس بنائے کگ، ساچی نام چوگ چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن ویکھ وکھائیا۔ سجن راجا سجن بھوپ، راج راجن آپ اکھوائیندا۔ سجن وسے چارے کوٹ، دہ دشا آپ

سہائیندا۔ ہر سجن ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ آپ درڑائیندا۔ ہر سجن سجن اُپر جائے تھہ، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ ہر سجن سجن دیوے نام گھٹ، بھر پیالہ ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر سجن منگ منگائیندا۔ سجن منگ سجن دیوے، سجن سجن جھولی آپ بھرائیا۔ سجن پُرکھ الکھ ابھیوے، ساجن گُرمکھ روپ وٹائیا۔ ساجن گائے رسنا جھوے، سجن ویکھے تھاوں تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساجن سجن میلا میلے چائیں چائیا۔ سجن میلا چڑھیا چا، ہر سجن خوشی منائیندا۔ گھر سجن سجن گیا آ، کلجگ اتم پھیرا پائیندا۔ ہرجن ساچے لے اٹھا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ہر سنگت رکھے نال گواہ، دوجی شہادت نہ کھئے جنائیندا۔ مانس جنم جنم دے بدلا، جس جن اپنے چرن لگائیندا۔ کرم کرم دا روگ دے گوا، نہکرمی کرم کھائیندا۔ دھرم دھرم دا بھرم دے مٹا، ساچا دھرم اک وکھائیندا۔ چار ورن بنائے بھین بھرا، اوچ نیچ نہ کھئے جنائیندا۔ آتم برہم سرب ٹکا، لکھ چوراسی کھیل کھلائییندا۔ ہر گھٹ اندر آسن لا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ ہرجن میلا سہج سبھا، گھر ساچے آپ ملائییندا۔ اک اکیلا پکڑے بانہ، جگت وچھوڑا پندھ کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر سجن پار کرائیندا۔ ہر سجن بیٹھا پار پتن، سجن تیرا راہ تکائیا۔ آپے آئے مارگ دسن، آپے پھڑ پھڑ راہے پائیا۔ آپے آئے پردے وسن، ہر کی پوڑی آپ چڑھائیا۔ آپے آئے پنچ وکارا متھن، نام مدھانا نال رلائییا۔ آپے آئے گرسکھاں ناؤں کتھن، کتھ کتھ لوک مات لیکھا دے بنائیا۔ آپے آئے ہرجن ساچے رکھن، دو جہاناں ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساجن میت اک گوسائیا۔ ساجن میت اک گوسائیں، گھر گمبھیر سمایا۔ ہر سجن ویکھے تھاوں تھائیں، تھان تھنتر پھول پھولایا۔ ایکا سکھیا ربیا سمجھائی، ساچا منتر نام درڑایا۔ کاگوں ہنس ربیا بنائی، ساچی چوک نام چکایا۔ چل دوارے آیا چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا ہر سنگت ربیا وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سجن ساچے کھیل کرایا۔ چاؤ گھنیرا سنگت روپ، سچ بھرواسا آپ جنائیا۔ تیرا میرا ایکا روپ، سوہنگ ساچی کرے پڑھائیا۔ سجن وسے چارے کوٹ، خالی دشا نظر کھئے نہ آئییا۔ ہر سجن تانا بیٹا ہوئے سوت، سوتردھاری بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساجن ساجن لے ترائیا۔ ساجن تارے کریا کر، کر کریا پار کرائیا۔ ساجن میلے ایکا ہر، در گھر ساچا سوہیا پائیا۔ ساجن ملے چکے ڈر، بھہ اور نہ کھئے رکھائیا۔ ساجن آئے ایکا نر، نر نرائن

وڈی وڈیائیا۔ ساجن سچ پلنگے بیٹھے چڑھ، ساجن ساچی سیج وچھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھٹ سجن اک بہائیا۔ گھٹ سجن ہر میت، ایکنکارا ناؤں رکھائیندا۔ ناد اناد سُنائے گیت، انحد راگ الائیندا۔ کایا مندر دیہرا گروڈوار مسیت، ساچا بنک آپ جنائیندا۔ ستجگ چلے ساچی ریت، پاربرہم پرہہ آپ چلائیندا۔ سرت شبد کرے پت پت پتیت، پت پاون دیا کھائیندا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، سانتک ست ست وکھائیندا۔ درس دکھائے اک اتیت، تخت نواسی سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن سجن سنگ رکھائیندا۔ سجن سنگ دو جہان، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ سجن میلا گوپی کاہن، گوپی کاہن روپ وٹائیا۔ سجن میلا ویکھ وکھائے سری بھگوان، بھگوان اپنا روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساجن ساجن لے رلائیا۔ ساجن رلیا ساجن سنگ، سکلا سنگ تجایا۔ آتم اُچیا پرمانند، ہرکھ سوگ مٹایا۔ نہاؤن نہاتا آتم گنگ، سر سروور اک سہایا۔ شبد اگتی سُنیا چھند، سُن سُن اپنا آپ بھلایا۔ زرگن جوت چڑھیا چند، سورج چند مٹھ شرمایا۔ خوشی ہویا بند بند، گھر سجن سچا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سجن ہوئے سہایا۔ سجن ساچا پُرکھ سمرتھ، ساول سندر روپ کرائیا۔ ہر سجن چلائے ساچا رتھ، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ ہر سجن مہا سدا اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ ہر سجن ساچا مارگ رہیا دس، کلجگ جیو بھل نہ جائیا۔ چاروں کُنٹ اندھیرا رین مس، اندھ گھور رہیا وکھائیا۔ گرمکھ ڈردے کہن بس بس، کلجگ وچ رہنا اور ہور نہ بہائیا۔ کلجگ کولوں ڈر کے آئے نس، تیرے چرن اوٹ تکائیا۔ ہر ستگر سجن آگون ملیا ہس، پھڑ باہوں گلے لگائیا۔ میں پیار تھادے وچ گیا پھس، گرسکھ تیرا بندھن ٹٹ کدے نہ جائیا۔ میں گاؤندا رہاں سدا جس، ہرجن تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرا پریم پیواں ایک رس، اپنا رس تیرے مٹھ چوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساجن ساجن ہوئے سہائیا۔ سجن صاحب سرب گنونت، پُرکھ ابناشی پایا۔ گرھ تٹا ہوئے ہنگت، ہنگ برہم نظری آیا۔ گھر ملیا بودھ آگادھا ایک پنڈت، برہم ودیا رہیا پڑھایا۔ کلجگ وس نہ پایا کیسے سنت، جو جھوٹھے دھندے دئے لگایا۔ دھن سُبھاگ ملیا ہر کنت، ہر سجن میل ملایا۔ میری لگی پریتی نبھے آنت، وچھوڑا کھئے رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سجن سجن دئے صلاحیا۔ ساجن دیوے سچ صلاح، گرسکھ سجن آپ سمجھائیا۔ بیڑا لے کے آیا دھر ملاح،

کلجگ نیا وچ ٹکائیا۔ ہرجن ساچے لئے چڑھا، نہ ویکھے بھیناں بھائیا۔ اپنا مارگ دئے لگا، ساچا مارگ اک رکھائیا۔ جنم جنم دئے بدلا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرسکھ دیوے مان وڈیائیا۔ گُرسکھ وڈیائی سیج ججمان، تیری اُچی کُل رکھائیا۔ بن نانا پھرے بھگوان، در در بھکھیا منگ منگائیا۔ پریم پریتی دینا دان، ساچی وست اک جنائیا۔ اٹھے پھر گُرسکھ تیرا رہے دھیان، تیرا مُکھڑا چُھپ کدے نہ جائیا۔ چاروں کُنٹ جاں ویکھاں ہو مہربان، ہرجن ساچا ایکا رُوپ نظری آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ہر سجن ساجن آنت ملنا، جگت وچھوڑا رہن نہ پائیا۔ نو کھنڈ پرتھی لوک مات بلنا، پُرکھ ابناشا آپ بلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر سجن ہر میت، گُرمکھ گُرسکھ پریت آپ نبھائیا۔

★ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی منگل سنگھ دے گرہ نویں بستی جموں ★

باسک سیجا ایکا آسن، دیوے مان وڈیائیا۔ سانگو پانگ وشن سنگھاسن، ساچی رچن رچائیا۔ آپ بنائے پُرکھ ابناشن، پاربرہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سیج سُنہنجی سیج وڈیائیا۔ سُنہنجی سیج ہر سُنہائے، چرن کول ٹکائیا۔ آتم پردہ دئے اٹھائے، ایکا گن وکھائیا۔ رسنا جہوا ہر گن گائے، سہنسر مُکھ صلاحیا۔ دوئے سہنسر جہوا بلائے، آد جگاد سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا مُکھ دوئے جہوا، جہوا گن آپ جنائیا۔ جہوا گن ہر نرنکارا، ایکا مُکھ رکھائیندا۔ ایکا مُکھ دو دو دھارا، دو دھاری آپ چلائیندا۔ ایکا رسنا ہر نرنکارا، دوُجی رسنا وشن پُکارا، واہ واہ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سانگو پانگ دئے ہلارا، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی چال آپ چلائیندا۔ سانگو پانگ سیجا باسک، باسک اپنا کھیل کھلائیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن اُپر عاشق، عاشق معشوق آپ ہو جائیا۔ نہ کوئی نندرا نہ کوئی آس، اٹھے پھر نین تکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دوئے جہوا گن سمجھائیا۔ دوئے جہوا ہر نرنکارا، باسک مُکھ رکھائیندا۔ پہلی جہوا کر پسارا، آپ اپنا گن وکھائیندا۔ دوُجی جہوا دئے بھنڈارا، وست امولک جھولی پائیندا۔ نرگن سرگن نرکار ساکار وشنو دھارا، آپ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ رسنا جہوا ایکنکار، اک اک کر دھیائیا۔ دوجی بولے جے جیکار، وشنوں تیری وڈ
 وڈیائیا۔ سہنس گن وچار، گن اوگن کہن نہ پائیا۔ بے آنت بے آنت تیرا کھیل کرتار، لیکھا لکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ میرے اُپر چرن
 کول دھر کھولیا میرا کواڑ، جان ویکھاں تُو ہی نظری آئیا۔ میرے اُپر لا آسن پایا بہار، وشنوں اپنی دیا کمائیا۔ نرگن سرگن وسے رنگ
 نرنکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن آپ جنائیا۔ وشن گن ہر جنا، بھگون دیا کمائیندا۔ باسک رسنا آپے گا، اپنا
 ناؤں وڈیائیندا۔ اپنا پردہ دئے چکا، بھیو ابھید آپ کھلائیندا۔ کوٹن کوٹ اپنے ناؤں جنا، دوس زین رسنا جہوا آپ چلائیندا۔ گاگا تھکا آنت
 نہ سکے پا، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ تُوں شہنشاہ سچا پاتشاہ، ہوں سیوک منگ منگائیندا۔ کی منگاں کچھ جاناں نہ، تیرا آنت کیسے
 نہ آئیندا۔ میں چیدا رہاں سد تیرا ناں، ناؤں نرنکارا آپ صلاحندا۔ کون ویلا میری پکڑیں بانہ، میں تیری اوٹ رکھائیندا۔ کون ویلا میرا
 دیویں پندھ مکا، میری گھال لیکھے لائیندا۔ کون ویلا اپنے چرناں لئے بہا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایک دینا ساچا ور، دئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، ایک شبد جنائیندا۔ نرگن نظر نہ آئے سری بھگوان، سرگن
 وشنوں ویکھ وکھائیندا۔ وشنوں اُپر آسن لائے آن، سانگو پانگ سیج ہنڈھائیندا۔ سچکھنڈ وسے ہر مہربان، آپ اپنا گھر سہائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ بھیو کھلائے ہر بھگوان، باسک ایک گن جنائیا۔ وشنوں در کر پروان،
 تیرا رنگ وکھائیا۔ تیری جہوا گائے گان، دو دو رنگ وکھائیا۔ پہلا ناؤں جانے بھگوان، دوجا وشنوں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ پہلی جہوا گائے سو، سو پُرکھ نرنجن ہر وڈیائیندا۔ اپنا بیج آپے بو، ہر آپے ویکھ
 وکھائیندا۔ اپنے جیہا آپے ہو، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو پُرکھ نرنجن اپنی کھیل کھلائیندا۔
 دوجی جہوا گائے ہنگ، ساکار دئے وڈیائیا۔ وشنوں وشو پئے جم، مات پت نہ کھئے جنائیا۔ اک اکلا بیڑا بٹھ، ساچا بیڑا آپ چلائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دئے جہوا دئے ملائیا۔ دئے جہوا ایک مکھ، اک دوجے نال میل ملائیندا۔ دوہاں میلا ایک گکھ، ایک
 گود بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ دئے جہوا دھر فرمانا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ اک سناواں

ساچا گانا، بھل کدے نہ جائیا۔ سوہنگ روپ وشنوں بھگوانا، باسک ہر ہر آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 وست اموک جھولی پائیا۔ ساچی وست لے لے دات، باسک بہ بہ خوشی منائیندا۔ ہر ہر ملیا کلاپات، گھر ساچے میل ملائیندا۔
 آپ سنائی اپنی گاتھ، اپنا اکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا بن بن سجن سہیلا،
 میرا ساتھ نبھائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، ایکا گن جنائیا۔ لکھ چوراسی جگ چوکرئی کھیل کھلا، کوٹن کوٹ کال بتائیا۔ اتم آنت اپنا آپ
 لئے پرگٹا، نرکار ساکار ایکا رنگ دکھائیا۔ وشنوں بھگوان ناؤں دھرا، جوتی جاتا کھیل کھلائییا۔ تیری دوئے دوئے جہوا لیکھا دئے جنا، باقی کئے
 رہن نہ پائیا۔ تیرا میل لئے ملا، میلنہار آپ ہو جائیا۔ ایکا تھت ونڈ ونڈا، ودی سدی نہ نال رلائییا۔ لیکھا لیکھ کوئی جانے نہ، لیکھ لیکھ
 لیکھ نہ کئے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دئے مان وڈیائییا۔ دوئے سہنسر جہوا لگے بھاگ، ہر ساچا آپ جنائیندا۔
 بن تیل باقی جگے چراغ، لوک مات ڈگمگائیندا۔ وشنوں بھگوان جائے جاگ، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ تیری ویکھے سانگو پانگ، سیج
 سہنجی آپ اپائیندا۔ لیکھا جانے کالا ناگ، کل کل اپنی آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا آسن آپ سہائیندا۔
 تیری سیج سانگو پانگ، ہر ساچا آپ سہائیا۔ اپنا کر کر آپے سوانگ، سوانگی رچنا آپ رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچی سیج دئے سہائیا۔ ساچی سیج آپ بنا، پنج تت کایا اندر آپ ٹکائیندا۔ وشنوں روپ آپ پرگٹا، اپنا آسن اُپر لائیندا۔ بھگون
 جوتی جوت جگا، دیپک دیا ڈگمگائیندا۔ ساچے تخت بیٹھے سچا شہنشاہ، تیرا آسن سنگھاسن ویکھ دکھائیندا۔ جگ جگ دا تیرا گایا
 لیکھے لئے پا، دوئے دوئے جہوا سیو کھائیندا۔ کلجگ اتم اپنا ناؤں لئے پرگٹا، تیرا لیکھا مول چکائیندا۔ بن رسنا جہوا لئے گا، نظر کیسے نہ آئیندا۔
 سوہنگ نام آپ چپا، اپنا مارگ آپ دکھائیندا۔ تیرا لیکھا لیکھے پا، تیرا پندھ چکائیندا۔ ایکا تھت رسیا سمجھا، بھل کئے نہ جائیندا۔ دوآ
 روپ آپ بنا، نرگن سرگن دھار چلائییندا۔ صفر اپنا کھیل کھلا، دس کیسے نہ آئیندا۔ ایکا اک اِکلا سچا شہنشاہ، دھر فرمانا حکم
 سنائیندا۔ آٹھا اٹھاں تتاں لیکھا دئے چکا، لیکھا لیکھ نہ کئے جنائیندا۔ بیس اٹھاراں میل ملا، اپنا کیتا ویکھ دکھائیندا۔ ایکا ساتا میلے سہج
 سبھا، اک اِکلا ست ستوادی اپنا رنگ رنگائیندا۔ جگت اگنی تپت دئے بچھا، کلجگ کوڑ کڑیارا سرب جلائییندا۔ ویہ سو اٹھاراں پکرمی

ستاراں ہاڑ دئے سمجھا، باسک تیرا لیکھا اپنے در چُکائیندا۔ تیری سیج دئے بدلا، سمبل نگری آسن لائیندا۔ سانگو پانگ آپ ہنڈھا، ساڈھے تنّ بتھ کایا مندر اندر آپ سہائیندا۔ اپنی نویں رچنا پھیر لے رچا، آد جُگاد رچ رچ ویکھ ویکھ آپے ڈھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان کرے وبار، سچ سچ گھر ساچا آپ سہائیندا۔

★ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۸ بکرمی چیلہ سنگھ دے گرہ جموں ★

شاہ پاتشاہ ہر سلطانا، تخت نواسی تخت سہائیندا۔ شاہو بھوپ بن راج راجانا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سچکھنڈ سہائے اک مکانا، در گھر ساچا سوہیا پائیندا۔ تھر گھر جوت جگائے نور مہانا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، انہو اپنی دھار چلائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو مہربانا، ہر پُرکھ زرنجن سنگ ملائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلوانا، آد زرنجن کھیل کھلائیندا۔ سری بھگوانا نوجوانا، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ اناشی کرتا آپ اپنا بل رکھانا، بل دھاری بیہو کھئے نہ پائیندا۔ پاربرہم الکھ اگوچر اگم اتھاہ روپ انوپ مہانا، مہا کتھ نہ کھئے جنائیندا۔ آد جُگاد دھر فرمانا، سچ سندیشہ آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اجونی ریت اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ اجونی ریت پُرکھ اکالا، اگم اتھاہ بے پرواہیا۔ سچکھنڈ وسے سچی دھرمسالہ، ساچا مندر آپ سہائیا۔ زرنجن جوت جوت اجالا، نورو نور ڈگمگائیا۔ کرے کھیل دین دیالا، دیاندھ بے پرواہیا۔ چلے چلائے اولڑی چالا، ویکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، انہو پرکاش اپنا آپ دھرائیا۔ انہو پرکاش ہر بھگوانا، اپنا آپ دھرائیندا۔ دیا باقی اک مہانا، بن تیل باقی آپ جگائیندا۔ ساچا تخت اک سہانا، تخت نواسی آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آد آد اپنا تخت آپے سوہیا پائیندا۔ ساچا تخت راج راجانا، شاہ پاتشاہ ہر آپ سہائیا۔ شاہو بھوپ بن سلطانا، وڈ مہربانا آسن لائیا۔ اچ اگم اتھاہ محل اٹل اچ مہانا، اگم اگمڑا آپ اُپائیا۔ الکھ الکھنا اک ترانہ، آپ اپنی الکھ جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا نور آپ دھرائیا۔ اپنا نور آپے رکھ، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ زرنجن زرنجن ہو پرتکھ، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ

سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار بنھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر سچ سینگھاسن اک سہائیندا۔ سچ سینگھاسن سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ آد جُگاد مہا اگت، ہر پُرکھ نرنجن کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ ایکنکارا ساچا سچن، جُگا جُگنتر ساچا سنگ نہائیا۔ آد نرنجن آپے ہوئے سرور مجن، امرت رُوپ آپ سہائیا۔ سِری بھگوان پردے کجَن، ایکا پلُو ہتھ اُٹھائیا۔ ابناشی کرتا رکھنہارا لَجن، لاجاوت اک شہنشاہیا۔ پاربرہم اپنا کھیل کرے گھڑن بھنن، گھڑن بھننہار اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچے تخت آسن لائیندا۔ ساچا تخت ہر سہایا، آد پُرکھ آسن لائیا۔ نرور اپنا کھیل کھلایا، مورت اکال ڈگمگائیا۔ ساچی ثورت ناد وجایا، اپنی اچھیا آپ سُنائیا۔ آسا پُورت آپ اکھوایا، منسا کھئے رہن نہ پائیا۔ آپے راؤ آپے رنک، راج راجانا اپنا کھیل کھلایا۔ آپے دوار آپے بنک، آپے وجائے نام ڈنک، ساچا مردنگا ہتھ اُٹھایا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے سیجا سوہاؤنت، پاربرہم پت پرمیشور سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے قلعے کوٹ اندر وڑ، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویس اولّا اک اکلّا، آد پُرکھ آپ کرائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، محل اٹل دئے وڈیائیا۔ اپنی جوتی آپے رلا، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا اپنا رُوپ آپ دھرائیا۔ بیٹھا رہے اک اکنتا، سرب جیاں دا ایکا داتا، داتا دانی آپ اکھوایا۔ رُوپ دھرائے بوہ بدھ بھانتا، کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ آپ اپنا بندھ نانا، اُتم رکھے اپنی ذاتا، ذات پات نہ کھئے وڈیائیا۔ آپ سُنائے اپنی گاتھا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نیش اکھر کرے پڑھائیا۔ نیش اکھر ہر کا ناؤں، لیکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ آپ وسائے ساچا تھاؤں، تھان تھنتر دئے وڈیائیا۔ کرے کھیل اگم اتھابو، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ آپے پتا آپے ماؤں، آپے بالک رُوپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد اپنا ویس آپے رہیا وٹایا۔ آد ویس وٹایا، نرگن رُوپ اگم۔ انبھو پرکاش کرایا، مات گرہ نہ پیا جم۔ جوتی جوت نور رُشنایا، کرایا کھیل اکھ الکھنے ایکا کم۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بیڑا آپے بٹھ۔ ہر بیڑا بٹھ چلائیندا، نرگن نرگن کر پیار۔ نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا، نرگن ہوئے ویکھنہار۔ نرگن ناری کنت رُوپ وٹائیندا، نرگن مانے سیج بھتار۔ نرگن سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا، نرگن جوت نور اُجیار۔ نرگن شبدی دھار وٹائیندا، ناد انادی اک جیکار۔ نرگن وشن برہما شو

اُچھائیندا، سُت دُلا رے کر تیار۔ نرگن ترے گن مایا ونڈ ونڈائیندا، آپ اپنی کِریا دھار۔ نرگن پنج تت گھاژن آپ گھڑائیندا، اپ تیج وائے
 پرتھی آکاش کر آکار۔ نرگن سورج چند چڑھائیندا، کرن کرن کر پَسار۔ نرگن منڈل منڈپ آپ بنائیندا، لوآں پُریاں دئے سہار۔ نرگن کروڑ
 تیتیسا کھیل کھلائیندا، نرگن سُریت راجا اند کرے خبردار۔ نرگن گن گندھرب ناچ کرائیندا، کنز جھپ لئے اُٹھال۔ نرگن رائے دھرم سیو
 لگائیندا، نرگن چتر گیت ساچے لئے بہال۔ نرگن لاڑی موٹ آپ اُٹھائیندا، نرگن مارگ دسے ساچے کال۔ نرگن مہاکال اپنے رنگ رنگائیندا،
 کرے کھیل دین دِیال۔ آد اپنی رچنا آپ رچائیندا، سچکھنڈ بیٹھ سچی دھرمسال۔ سچ سندیشہ سرب سُنائیندا، بھل نہ جانا بن نادان۔
 لوآں پُریاں ونڈ ونڈائیندا، برہمنڈاں کھنڈاں کر دھیان۔ وشن ایک حکم سُنائیندا، گھر گھر رزق پُچاؤنا آن۔ برہما برہم آپ پرگٹائیندا، لکھ
 چوڑاسی دیوے دان۔ شنکر ہتھ ترسول پھڑائیندا، بنیا رہے نہ کھئے مکان۔ جو گھڑیا بہن وکھائیندا، میٹے جگت نشان۔ لکھ چوڑاسی راہ
 چلائیندا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ پنج تت کایا جوڑ جڑائیندا، بڈ ماس ناڑی رت بوند کر پروان۔ نو در دوارے کھول کھلائیندا، جگت
 واسنا دیوے دان۔ کام کرو دھ لوبھ موہ ہنکار نال رلائیندا، مایا ممتا دیوے مان۔ آسا ترسنا بندھن پائیندا، ہومے ہنگتا اک نشان۔ من
 مت بڈھ وچ ٹکائیندا، جوتی نور نور مہان۔ گھر گھر وچ کھیل کھلائیندا، کھیلنہارا نوجوان۔ اپنا مندر آپ بنائیندا، پاربرہم شاہ سلطان۔
 ساچا مارگ آپ رکھائیندا، ٹیڈھی بنک کھیل مہان۔ ایڑا پنگل سیو کھائیندا، اٹھ پھر ویکھے آن۔ اپنا امرت اپنے اندر آپ چھپائیندا، کول
 ناہی کھیل مہان۔ ناد انادی دھن آپ وجائیندا، انحد نادی راگ سُنائے کان۔ آتم سیجا آپ وچھائیندا، ساچی سیجا سوئے سری بھگوان۔
 بحر کپاٹی پردہ آگے لائیندا، نہ کوئی توڑے توڑ ٹران۔ آتم برہم روپ پرگٹائیندا، ایش جیو کھیل مہان۔ برہما ویتا اک پڑھائیندا، بودھ اگادھا
 دیوے دان۔ چارے مکھ آپ کھلائیندا، چارے کوٹ وکھائے نشان۔ چارے ویداں آپ جنائیندا، چارے بانی گائے گان۔ چارے ورنان ونڈ
 ونڈائیندا، چارے جگ کرے پردھان۔ چارے کوٹ ویکھ وکھائیندا، چوٹھے پد بیٹھ سری بھگوان۔ ساچی ونڈن اپنے ہتھ رکھائیندا، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سری بھگوان۔ ساچی ونڈن ہر ہر ونڈدا، لیکھا لکھت کھئے نہ جانیا۔ لیکھا جانے
 کوٹن برہمنڈ دا، برہمنڈ نور سری بھگوان۔ روپ وٹائے جیرج اند دا، اُتہج سینج دیوے دان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا

کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا وڈ مہربان۔ مہربان ہویا نرنکارا، اپنی دیا آپ کھائیا۔ لکھ چوراسی کر تیارا، وشن برہما شو سیو لگائیا۔ آتم
 برہم اک بھنڈارا، ایش جیو آپ ورتائیا۔ کایا مندر کر تیارا، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ نرگن جوتی جوت اُجیارا، جوت نرنجن ڈگمگائیا۔
 انحد ناد شبد دھنکارا، دھن انادی ناد و جائیا۔ شبد سُنائے دھر فرمانا، بودھ اگادھ پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا کھیل آپ کھلائییا۔ چار جگ ہر کھیل کھلاؤنا، نرگن سرگن رُپ دھرائیا۔ سَتجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھ وکھاؤنا، پاندھی اپنا پندھ
 مُکائیا۔ گر اوتار ناؤں دھراؤنا، جوتی جوت کر رُشنائییا۔ نام ڈنکا اک و جاؤنا، چار کُنٹ شنوائیا۔ ہومے بنگتا گرہ تڑاؤنا، مایا متا موہ
 چُکائیا۔ ساچے سنتاں میل ملاؤنا، ست دوارا اک وکھائیا۔ دھر فرمانا اک سناؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار
 سیوا لائیا۔ گر اوتار سیوا لا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت دئے سمجھا، رام نام آپ پرگنائیندا۔ ایک ڈنکا دئے و جا،
 ڈنکا ڈورُو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ راج راجاناں دئے اٹھا، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔ راؤ زکاں بوجھ دئے بوجھا، آپ اپنا بھیو کھلائییندا۔ جگ
 جگ شنکا دئے مٹا، سنسا روگ نہ کھئے رکھائیندا۔ ایک انک دئے سمجھا، اوکڑ اور نہ کھئے لگائیندا۔ نیش اکھڑ اکھڑ دئے پڑھا، پئی لیکھ نہ
 کھئے کرائیندا۔ کاغد قلم نہ کوئی شاہ، رُپ رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ اپنی کرپا کرے بے پرواہ، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ جوتی نور ڈگمگا، جوت
 اُجالا آپ کرائیندا۔ ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہ، دھر فرمانا حکم سُنائیندا۔ جگ جگ گر اوتار بیٹھے سیس جھکا، چرن کول دھیان
 لگائیندا۔ پُرکھ ابناشی سیس جگدیش دیوے ہتھ ٹکا، لوک مات آپ وڈیائیندا۔ سَتجگ تریتا دواپر پندھ مُکا، کلجگ اتم ویکھ
 وکھائیندا۔ جگ چوکڑی گیڑا رہیا دوا، نو سو چرانوے چوکڑی پندھ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر
 آسن لائیندا۔ ساچے مندر ہر جو چڑھیا، سچ سینگھاسن سوہا پائیا۔ اچے ٹلے آپے کھڑھیا، اگم اتھاہ بے پرواہیا۔ اپنا اکھڑ آپے پڑھیا، آد
 جُگاد لوک مات کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، جگ جگ اپنی دھار بٹھائیا۔ نو نو چار چُکے
 دھار، جگ چوکڑی رہن نہ پائیا۔ چار جگ دا کھیل نیار، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ مقارے حق ہو اُجیارا، پروردگار نور الایہا۔ حق
 حقیقت بول جیکار، کلمہ امام آپ سُنائیا۔ کائنات کرے خبردار، کایا کعبہ پھول پھولائیا۔ دو دو آہ کر پیار، آب حیات دئے پیائیا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل کھلایا، کھیلنہار کرتار۔ کلجگ اتم نور دھرایا، جوتی جوت جوت اجیار۔ سب دا لیکھا ویکھ وکھایا، ویکھنہارا ہویا خبردار۔ لکھ لکھ سنڈیشہ رہیا سُنایا، دو جہاناں کرے بے دار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی تھت وار۔ تھت وار ہر سچ وبارا، کلجگ اتم کرے جنائیا۔ ویہ سو اٹھاراں پکرمی ستاراں ہڑا، لکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائیا۔ در بہائے تیئی اوتارا، بھگت اٹھاراں سنگ ملائیا۔ وشن برہما شو کھچ لیائے چرن دوارا، کروڑ تینتیسا سُریت راجا اند نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار کرن پُکارا، اللہ رانی نیتر نیناں نیر وہائیا۔ نانک گوہند گر دئے ہلارا، سنگھ اپنا بل رکھائیا۔ ایکا حُکم دُھر فرمانا، دُھردرگاہی رہیا سُنایا۔ نو کھنڈ پرتھی بھے راجا رانا، بچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ہوئے سہانا، تٹ کنارہ ویکھ وکھائیا۔ گردر مندر مسجد مٹھ مکھ کھلانا، کھلیا کھئے رہن نہ پائیا۔ پاربرہم ابناشی اچت اپنا وقت آپ سہانا، اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ ساچا تخت اک لگانا، تخت نواسی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سچ سنڈیشہ ہر بزکارا، شبدي شبد جنائیا۔ سمنڈ ساگر آئن وارو وارا، کلجگ پینڈا آنت مکائیا۔ دھرنی دھرت دھول دھول کرے نمسکارا، نیوں نیوں اپنا سپس جھکائیا۔ باسک دو سہنسر جہوا لائے نعرہ، چار کُنٹ سُنایا۔ بنے بھکھاری رو سس ستارہ، منڈل منڈپ نہ کھئے وڈیائیا۔ کرے کھیل اکم اپارا، بودھ اکادھ سچا شہنشاہیا۔ ناد وجائے ایکا وارا، لوآن پُریاں آپ سُنایا۔ برہم برہما کرے خبردارا، گھٹ گھٹ اپنا حُکم جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا تھاوں تھائیا۔ تھان تھنتر ویکھنہارا، زرگن روپ سمایا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، نہکلنکا ناؤں دھرایا۔ سمبل نگری دھام نیارا، ایکنکارا بیٹھا آسن لایا۔ گوہند ملیا میت مُرارا، فتح ڈنکا اک وجایا۔ چاروں کُنٹ کرے خوارا، دہ دشا دئے ہلایا۔ گرُمکھ ورلے پاوے سارا، پُورب لہنا آپ چُکایا۔ دینا دیوے دیونہارا، کیتا قول بھل نہ جایا۔ جو زُڑھ گئے سرسے دھارا، سنسار ساگر پار کرایا۔ عرش فرش تے پار کنارہ، دے درس میل ملایا۔ کرے ترس سرجنہارا، ترے گن ناتا توڑ ٹُڑایا۔ گھر ملیا پُرکھ اپارا، منگن در نہ دوجے جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سچ عدالت اک وکھایا۔ سچ عدالت ایکنکار، لوک مات لگائیا۔ نہ کوئی وکالت کرے وچ سنسار، لا شریعت دئے مٹائیا۔ نہ کوئی ضمانت

کسے دیوے گناہگار، اوگن سکے نہ کھئے بخشائیا۔ پُرکھ ابناشی بٹھے ٹھگ چور یار، رائے دھرم ہتھ پھڑائیا۔ راج راجاناں مارے مارے، جو بیٹھے پت گوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا منگے نام گواہیا۔ نام گواہی منگے شہادت، ہر سچا سچ سُلطانا۔ لیکھے لگے اک عبادت، دوجا سنگ نہ کھئے رکھانا۔ سگلا سنگی نہ کرے کھئے رفاقت، ناتا تھے وچ جہانا۔ چاروں کُنٹ نظر آئن نندک دُشت ساقط، ملے میل نہ سِری بھگوانا۔ من ہنکاری چاڑھے راکٹ، ایکا بھلیا رام رحیم سچا سُلطانا۔ پرہہ بھنے سب دی آکڑ، کرے کھیل کھیل مہانا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک بلی بلوانا۔ بلدھاری بل باؤن آیا، بل ویکھے سرب لوکائیا۔ رگہنس ہر راما آیا، جو راون لنکا گڑھ ٹڑائیا۔ ہر کابنا کرشنا رُوپ دھرایا، کنس کیساں پکڑ گرائیا۔ ہر عیسیٰ موسیٰ ویکھے دکھایا، کالی کالی ویکھے لگی شاہیا۔ ہر نانک نرگن کھیل کھلایا، سرگن نام ست وچی ودھائیا۔ چارے ورنان گلے لگایا، اوچ نیچ نہ کھئے رکھائیا۔ گوہند ڈنکا اک وجایا، واہگرُو فتح آپ گجائیا۔ کلجگ ویلا آنت دئے سہایا، نرگن جوت نور رُشنائیا۔ نہکلنک ناؤں رکھایا، نہ مرے نہ جائیا۔ گرُمکھ ساچے لئے ملایا، آپ اپنا پردہ لاپیا۔ ایکا منتر نام پڑھایا، چار ورنان ت گیان درڑائیا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوایا، ہنگ برہم سرب لوکائیا۔ سوہنگ نرگن سرگن دھار چلایا، بن سوہنگ لکھ چوراسی نظر رُوپ نہ آئیا۔ سوہنگ وشنوں بھگوان اپنا انک لگایا، چار جگ وجے ودھائیا۔ گرُسکھ گرُمکھ ہرجن ہرہگت ہر پندھ مُکایا، لکھ چوراسی گیز کٹائیا۔ نام رام انادی چھند سُنایا، شنکر برن نہ کھئے جنائیا۔ اند اند اند منگل آپے گایا، پرمانند ویکھے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن سجن گود بہائیا۔ ہرجن سجن گودی بہنا، ست پُرکھ نرنجن آپ بہائیندا۔ ایکا درس دکھائے نینان، لوچن نیتر آپ کھلاٹیندا۔ ہر سنگت وچ مل کے رہنا، ذات پات میٹ مٹائیندا۔ نام نرنتر پاؤنا گہنا، پُرکھ ابناشی آپ گھڑائیندا۔ گر چرن دوارا چکے لہنا دینا، پورب لیکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ گرُمکھ وِرا ترے سکھ، تارنہارا جس ترائیا۔ دُھر مستک لیکھا دتا لکھ، لکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائیا۔ سرشٹ سبائی دسے متھ، متھیا دسے آنت لوکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر سجن لئے جگائیا۔ گرُمکھ وِرا جاگیا، جس جگائے آپ نرنکار۔ مائس جنم وڈ

وڈ بھاگیا، گھر ملیا گوہند میت مُرار۔ ہنس روپ وٹایا کاگیا، کاگ رلیا ہنساں ڈار۔ دیپک جوت جگے چراغیا، بن تیل باقی ہوئے اُجیار۔
من اُچے اک ویراگیا، من مت جائے ہار۔ ستگر ملے کنت سہاگیا، گرسکھ ہوئے سلکھنی نار۔ دُرمت میل دھووے داغیا، کایا کرے ٹھنڈی
ٹھار۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھیا، جنم مرن گیار نوار۔ پار کرکے برہم برہمادیا، اک بہائے چرن دوار۔ لکھ چوراسی وچوں مانک موتی
گرسکھ ہیرا ایک لادھیا، جس نوں وشن برہما شو نیوں نیوں کرن نمسکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم
ور، نہکلنک نرائن نر، گرسکھ ساچے دیوے پار اُتار۔ اُتارے پار اپنے گھاٹ، منجدھار نہ کئے رڑھائیا۔ نانا تھے چوڈاں لوک چوڈاں ہاٹ،
چوڈاں ودیا پنڈھ مکائیا۔ سچ سنگھاسن دیوے گھاٹ، پُرکھ ابناشن سیج وچھائیا۔ گرسکھ تیرا نانا توڑ آن ہاٹ، بخشے چرن سرن سچی
سرنائیا۔ کلجگ مٹے اندھیری رات، گھر چند ہوئے رُشنائیا۔ ملے اگنی ساچی دات، سوہنگ وست امولک جھولی پائیا۔ میل ملاوا
کلاپات، کول نین ہوئے سہائیا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، نہ کوئی ورن برن ونڈ ونڈائیا۔ آپے بیٹھا اپنے گھاٹ، گرمکھ ساچے پار کرائیا۔
سمرتھ پُرکھ پُرکھ ابناش، ابناشی اپنے وچ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر،
مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن دیوے نام دان، تِس جن جنم مرن مرن جنم گیار کٹائیا۔ جنم مرن ہر کئے پھند، پھاندی
پھندن کئے نہ پایا۔ جس جن گایا بتی دند، تِس سجن لے ملایا۔ جس تجیا رسنا مدرا ماس گند، تِس گوہند ہوئے سہایا۔ جس وسایا پُری
انند، گرسکھ تیرا کایا کھیڑا دئے وسایا۔ جن تیرے پچھے نیہاں ہیٹھ دباے چند، تیرا چند دئے چمکایا۔ جس نوں کہندے گجری نند، ویلا
گزریا اپنا وقت رہیا سہایا۔ پُرکھ اکال نال مل مل گائے اپنا چھند، پُوت سپوتا خوشی منایا۔ ہتھ پھڑ چند پرچند، نام کھنڈا رہیا چمکایا۔
نو کھنڈ پرتھی کرنی کھنڈ کھنڈ، گھر گھر اپنا پھیرا پایا، کیسے کوٹے رہن نہ دینا بھیکھ پکھنڈ، جوٹھا جھوٹھا نانا توڑ تڑایا۔ میں کچے بھٹاں انڈ،
جیہڑے بیٹھے پُرکھ اکال بھلایا۔ ماچھووارے پائی ونڈ، بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم
ور، نہکلنک نرائن نر، گرسکھان اندر جائے وڑ، سرت سوانی لے پھڑ، اپنا پریم بندھن آپے پایا۔ کلجگ جیو کاچے پرکھ جائن جھڑ، پت

ڈالی نظر کھئے نہ آیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا کھیل ویکھے سچ سنگھاسن کھڑ، اباشی اپنے آسن آپ سہایا۔ گرسکھ نربھو کر چکایا ڈر، بھے اور نہ کھئے جنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن اپنے وچ ملایا۔

★ ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۸ یکرمی رسیا رام دے گرہ بدی پُر جموں ★

ہرجن ہر ہر آتم رس، پریم پیار اک جنائیندا۔ پردے اندر وس وس، رُوپ انوہ آپ وکھائیندا۔ تیر نرالا مارے کس کس، تکھی مکھی نام رکھائیندا۔ مارگ اپنا دس دس، دے مت تت سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، امرت رس اک چکھائیندا۔ امرت رس سدا انڈیٹھا، دس کیسے نہ آئیندا۔ گرمکھ ورا لا جانے میٹھا، جس بن رسنا جہوا چکھائیندا۔ کرے کرائے ٹھانڈا سینتا، اگنی تت بھجھائیندا۔ گھر ملانے پریم پُرکھ میتا، گر ستگر رنگ چڑھائیندا۔ مائس مانکھ پرکھ نیتا، نت نت ویس وٹائیندا۔ اکھڑ پڑھائے ساچی گیتا، گیان گوجھ آپ کھلائیندا۔ رنگ رنگائے ہست کیتا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، رس آتم آپ چکھائیندا۔ آتم رس ہرجن چکھ، چیتن رُوپ ہو جائیا۔ لکھ چوراسی نالوں ہو ہو وکھ، اپنا مندر آپ سہایا۔ راہ تگے ہوئے پرہو پرتکھ، پیا پریم درس دکھائیا۔ جگت لچیا لے رکھ، من واسنا دئے مٹائیا۔ میری کھولے اپنی اکھ، جگت نیتر مان گوائیا۔ بھاگ لگائے گلی ککھ، ساچا بنک دئے سہایا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، ترسنا ترکھا بھجھائیا۔ بن کے کابن پائے راس، ساچی گوپی نال ملایا۔ بھاگ لگائے جنگل جوہ پرہاس، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ جیوندیاں کرے بند خلاص، مریاں پھند نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، امرت جام اک پیائیا۔ امرت جام آتم مد، مدھر نین آپ پیائیندا۔ ہرجن ہر ہر آپے سد، گھر گھر ویکھ وکھائیندا۔ جگت کرائے پار حد، جگت جگ سمجھائیندا۔ نام سنائے ایکانند، ساچا راگ لائیندا۔ لیکھا چکے برہم برہماد، برہم میلا آپ کرائیندا۔ ہوئے سہائی آد جگاد، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ رکھے لاج سنت سادھ، ساجن میت سیو کھائیندا۔ جو جن پردے آتر رہے ارادھ، تیس جن ایکا رنگ رنگائیندا۔ جگت جنجالے وچوں کاڈھ، جم کی پھاسی پھند کھائیندا۔ میٹ مٹائے واد وواد، وکھ امرت رُوپ بنائیندا۔ دیا کرے موہن مادھو مادھ،

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت رس اک وکھائیندا۔ امرت رس ہر نرنکارا، ہرجن ساچے سچ جنائیا۔ آد جگادی دیونہارا، جگ جگ آپ ورتائیا۔ اتوٹ اٹھ رکھ بھنڈارا، دس کیسے نہ آئیا۔ ست سنتوکھی ٹھنڈا ٹھارا، اگنی تت نہ کھئے تپائیا۔ ہرجن دیوے کر پیارا، پریم پیالہ جام پیائیا۔ اٹھ پھر رہے خمارا، نشہ اتر کدے نہ جائیا۔ راہ تگے ایک میت مرارا، نیتر نین نین اٹھائیا۔ مل سجن سانجھے یارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رس دئے وڈیائیا۔ ایک رس وڈ وڈائیندا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ دھرو پرہلا دھریا چکھائیندا، بل رسنا مکھ لگائی۔ امریک چرنودک مکھ لگائیندا، ملیا میل ہر گوسائیں۔ جنک پی پی خوشی منائیندا، اٹھ پھر وجے ودھائی۔ ہری چند ہر ہر ہر جس گائیندا، راج جوگ اک رکھائی۔ بدر گھر بھوگ لگائیندا، کرے کھیل بے پرواہی۔ سداما تندل مکھ رکھائیندا، بھگون نیوں نیوں سیس جھکائی۔ جے دیو ایک اکھر آپ پڑھائیندا، دے مت رہیا سمجھائی۔ ناما اپنے رنگ رنگائیندا، بھوگ لگائے بے پرواہی۔ رُپ انوٹ آپ وٹائیندا، سین تارے بن بن شاہی۔ کپیرا اپنا کھیل کھلائییندا، بنارس تھیٹا بنے راہی۔ روداس چمارا سیو لگائیندا، پانہ گنڈھے پھڑ پھڑ پاہی۔ گنکا پوتنا کھیل کھلائییندا، اجامل لیکھا لکھے ناہیں۔ بدھک اپنے انگ لگائیندا، تیر نشانہ بھلے ناہیں۔ جگ جگ جس جن اپنا رس چکھائیندا، جگت ترسنا دئے مٹائی۔ کاکوں ہنس آپ اڈائیندا، مانک موتی چوگ چکائی۔ ہومے ہنگتا روگ گوائیندا، دُرمت میل دھووے لگی شاہی۔ سچ سنجوگ آپ رکھائیندا، پاربرہم پرہ بے پرواہی۔ کلجگ اتم رُپ وٹائیندا، ہرجن ویکھے تھاو تھائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت ایک رہیا وکھائی۔ امرت رس سچ پیالہ، ہر جس جن آپ پیائیا۔ کر کرپا دیوے دین دیا، دین رچھیا آپ کھائیا۔ ورن برن جگ توڑ جنجالا، جاگرت جوت اک سمجھائیا۔ ناتا توڑ شاہ کنگالا، اتم برہم دئے سمجھائیا۔ سرب جیاں کرے پرتپالا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جگا جگنتر کھیل نرالا، جگ کرتا آپ کرائیا۔ کلجگ اتم دئے راہ سُکھالا، سُکھ ساگر دئے سمجھائیا۔ سوہنگ پائے جگ ساچی مالا، اتم پرما تم رنگ رنگائیا۔ لیکھا چکے کال مہاکالا، کال گراس نہ اتم کھائیا۔ پھل لگائے ساچے ڈالا، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ امرت رس نجھر دھار ایک دیوے ست پیالہ، رام نام جام پیائیا۔ ہرجن لیکھے لگے گھالا، جو جن جن کی سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رس دئے اپائیا۔ رس اپایا اتم دھار، ترے گن بھو کھئے نہ پائیندا۔ اتر

اتم کر پیار، ترے گن اتیتا آپ پیائیندا۔ آتر اندر کرے ٹھنڈا ٹھار، ترے گن اگنی تت بھائیندا۔ اندر مندر کرے بہار، جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا رس چکھائیندا۔ پی رس ملے رام، رس رام روپ وٹائیا۔ جگت نہپھل دے کام، ہر چرن دے
 سچی سرنائیا۔ ست پیالہ پیتا جام، جم کا پھاس رہن نہ پائیا۔ جس جن ہر جو ہر ہر ملے آن، تس بہکت ملے وڈیائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، رس رام آپ چکھائیا۔ چکھ رس ہویا سانت، جس امرت ہر ہر پاپا۔ آتر آتر رہے
 اکانت، گرہ مندر آپ سہایا۔ ایک رنگ رنگائے دوس رات، گھڑی پل نہ کھئے جنایا۔ رس رام سنائے ساچی گاتھ، اکھڑ اپنا آپ پڑھایا۔ لیکھا
 جانے مستک ماتھ، پورب لہنا ویکھ وکھایا جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر رس آپ صلاحیا۔ ہر رس صلاح صلاحون
 یوگ، کروڑ تیتیس کلجگ رہے بلایا۔ ---- نام ندھان جس جن پیتا، وشن برہما شو رہے جس گائیا۔ مل رام ہویا ٹھنڈا سیتا، جوں
 سیتا رام مل مل خوشی منائیا۔ دھام وکھائے اک اندیٹھا، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ بیٹھا رہے اک اتیتا، پارہیم بے پرواہیا۔ آد جگاد سدا
 سہیلا ساجن میتا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن وکھائے اپنا گھر، ساچا رس مکھ چوائیا۔
 ساچا رس مکھار بند، بوند بوند آپ ٹپکائیندا۔ کایا گاگر بنائے ساگر سندھ، سروور ساچا تال بھرائیندا۔ کرپا کرے گہر گمبھیر گنی گہند،
 گوہند اپنے رنگ رنگائیندا۔ ہرجن میٹے سگلی چند، چنتا چکھا نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت میگھ
 آپ برسائیندا۔ امرت میگھ برسے گھنگھور، کرپانڈھ دیا کائیا۔ ساتک ست کرائے پنج چور، ترسنا ترپت کرائیا۔ کایا مندر اندر شبد اناد
 بولے ایک مور، مایا ممتا موہ چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ امرت رس ساچا رنگ، ہرجن
 ساچے آپ چڑھائیندا۔ کرپا کرے سور سربنگ، جگ جگ اپنی سیو کائیندا۔ کایا اندر وکھائے سچ اند، اند اپنا روپ وٹائیندا۔ سچ
 پرکاش چڑھائے چند، جھوٹھ اندھیرا اندھ گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن دیوے ایک
 رس، پریم وست جھولی پائیندا۔ پریم رس سرب سرتاج، تاجگیر سیس جھکائیا۔ بہکت بھگونت دیوے سچا راج، درگاہ ساچی دھام
 بہائیا۔ بن پریم نہ ہوئے کوئی پورا کاج، بہکت بھگونت دین گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے ایک ور،

رسیا رام رام رس کایا اندر رسک رسک جھرنا رہیا جھرائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن بخشے چرن سرن سرن چرن سچی سرنائیا۔

★ پہلی ہاڑ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ دیا ہوئی ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا، آد جگادی ساچی دھار۔ ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وچار۔ ایکنکارا ناؤں دھرائیندا، جوتی جاتا ہو اُجیار۔ آد نرنجن ڈگمگائیندا، نور نورانہ بے عیب پروردگار۔ اباشی کرتا کھیل کھلائیندا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ سری بھگوان ساچے دھام سوہا پائیندا، اجوئی ربت پُرکھ اکال۔ پارہم پرہ اپنے رنگ سہائیندا، اک اکلّا ہو تیار۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، گھاڑن گھڑے اپر اپار۔ دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل نیار۔ آد جگادی کھیل نیارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ساچا مندر کر تیار، نرگن دھارا جوت جگائیندا۔ ناؤں رکھائے اپر اپارا، سچکھنڈ دوار آپ وڈیائیندا۔ سنگھاسن پُرکھ اباشن لگائے آپ کرتارا، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ شاہو بھوپ ہر بن سکدارا، راج راجانا آپ اکھوائیندا۔ تخت نواسی حکمی حکم ورتے ورتارا، دھر فرمانا آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی ایکا ہر، ساچی رچنا آپ رچائیندا۔ آد جگادی پُرکھ اگم، اگمڑا کھیل کرائیا۔ اپنی اچھیا آپے جم، اپنی بنت آپ بنائیا۔ نہ کوئی پون سواسی دم، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیا۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، چار دیوار نہ کھئے رکھائیا۔ نہ کوئی گھڑے نہ کوئی دیوے بہن، گھڑن بھنہار سمرتھ اک اکلّا بے پرواہیا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، منڈل منڈپ نہ کھئے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی ایکا ہر، ایکا مندر دئے وڈیائیا۔ ساچا مندر ہر نرنکارا، ایکا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ ساچا کھول کواڑا، گرہ مندر ویکھ وکھائیندا۔ نرگن جوتی نراکارا، نرور آپ پرگٹائیندا۔ اجوئی ربت کر پسارا، انہو پرکاش آپ کرائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بن بلکارا، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ نہ کوئی کھڑگ کھنڈا کٹارا، چلہ تیر کمان نہ کھئے رکھائیندا۔ اپنی اچھیا کر ورتارا، ساچی بھچھیا اپنی جھولی پائیندا۔ سچ سنگھاسن کر تیار، ترے گن اتیتا ٹھانڈا

سیتا، سچ سنگھاسن آسن سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی ایک ہر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا ہر سہنجنا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ کرے کھیل درد دُکھ بھہ بہنجنا، پاربرہم بے پرواہیا۔ اپنے گرہ آپ نہائے اپنا مجنا، سر سروور اپنے آپ دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی ایک ہر، اپنا بیہو ابھید آپے ربیا کھلائیا۔ بیہو ابھید آپ کھلائییندا، اک اِکلا ہو اُجیار۔ سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا، ہر پُرکھ نرنجن میت مُرار۔ ایکنکارا کھیل کھلائییندا، آد نرنجن کر پَسار۔ سِری بھگوان ویکھ وکھائییندا، ابناشی کرتا پاوے سار۔ پاربرہم ونڈ ونڈائییندا، آپ اپنی کریا دھار۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا، سچکھنڈ وسے اک اِکلا کر پَسار۔ جوتی جوت دُگمگائییندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، اپنا رُوپ آپ دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وڑیا، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ ساچے تخت آپ چڑھیا، ہر پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، ایکنکار اپنی کل آپ ورتائیا۔ اپنا پلُو آپے پھڑیا، آد نرنجن بے پرواہیا۔ اپنا اکھڑ آپے پڑھیا، نِس اکھڑ سِری بھگوان کرے پڑھائیا۔ آپ سہائے اپنا بنک دوار ساچا گڑھیا، ابناشی کرتا سوہیا پائیا۔ پاربرہم پرہہ آپے ویکھے اپنا دریا، در دروازہ آپ کھلائیا۔ نہ پُرکھ ناری نر نرائن نر ہریا، اک اِکلا رُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ اندر آپے وڑ، اپنا سنگھاسن آپ سہائیا۔ سچ سنگھاسن ہر نرنکارا، سچکھنڈ دوار آپ سہائیندا۔ تخت نِواسی بن سیکدارا، اپنی دھارا آپ چلائییندا۔ ایک حکم اک ورتارا، ایک ایک سیس جھکائییندا۔ ایک در دربان کرے نمسکارا، ایک نیوں نیوں سیس جھکائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، سچ سنگھاسن آپ وڈیائیندا۔ سچ سنگھاسن سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن دئے وڈیائیا۔ اُپر بیٹھ سِری بھگونت، اچرج کھیل آپ کھلائیا۔ آپے ناری آپے کنت، کنت کنتوبل سیج ہنڈھائیا۔ آپے منیا آپے منت، آپے ناؤں نرنکارا لئے پرگٹائیا۔ آپے کرے کھیل بے آنت، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا حُکم آپ سُنائیا۔ ساچا حُکم دُھر فرمانا، سچکھنڈ دوارے آپ سُنائییندا۔ شاہو بھوپ بن ایک رانا، شاہ پاتشاہ اک اکھوائیندا۔ ایک ناد اک ترانہ، ایک راگ لائییندا۔ ایک نور نور مہانا، نور نورانہ دُگمگائییندا۔ ایک کھیلے کھیل سِری بھگوانا، اپنی کل آپ ورتائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سنگھاسن اُپر

چڑھ، اپنا حُکم آپ سُنائیندا۔ ساچا حُکم دُھر دربار، شاہ پاتشاہ آپ سُنائیا۔ آپے در درویش بن بھکار، جگدیش سیس آپ جھکائیا۔ آپے کرنی کرتا کرے وچار، لیکھا لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا آپ رہیا رچائیا۔ سو پُرکھ نرنجن رچن رچائیندا، آد پُرکھ اگم اتہا۔ ناری کنت آپ اکھوائیندا، ساچے مندر سوہا پا۔ ساچا مندر آپ وڈیائیندا، سچکھنڈ دوارا بنت بنا۔ دیپک جوت اک جگائیندا، جوتی نُور نُور رُشنا۔ ایکا ناد ناد وچائیندا، ناد انادی بے پرواہ۔ اپنی اچھیا آپ دھرائیندا، آپے بنے سچ ملاح۔ اپنا بیڑا آپ چلائیندا، کھیوٹ کھیٹا کر صلاح۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ناری کنت آپ اپنا رُوپ رہیا ہنڈھا۔ ناری کنت ہر کرتارا، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل اپارا، الکھ الکھنا آپ کرائیا۔ اگم اگمرا ہو تیارا، اگمڑی دھار آپ پرگٹائیا۔ بن ناڑی چمڑے کر اُجیارا، جوتی جوت رُشنائیا۔ مات پت نہ کھنئے سہارا، رکت بوند نہ میل ملائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو اُجیارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو دئے کھلائیا۔ ہر ساچا بھیو کھلائیندا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا، نرگن نُور نُور اُجیار۔ جوتی جاتا ڈگمگائیندا، اک اکلّا بے عیب پروردگار۔ مقالے حق حق صلاحیندا، شاہ سُلطانا میت مُرار۔ اپنا مندر آپ وڈیائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ کھیل اپارا ہر نرنکارا، گھر گھر وچ آپ کرائیا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر کھولے بند کواڑا، اپنا چرن آپ ٹکائیا۔ ایکا دیوے وست ہر تھارا، وست امولک آپ ورتائیا۔ ناری کنت کر پسارا، سْت دُلارا ویکھ وکھائیا۔ شبدی شبد کر پسارا، جوتی مات مات وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا شبد سْت اُچائیا۔ نرگن ماتا نرگن پتا، نرگن شبد اُپایا۔ نرگن داتا آد جُگادی کرے پتا، ایکا رنگ سمایا۔ نرگن نرَویر نراکار ونڈایا حصّہ، دوسر سنگ نہ کھنئے جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر سْت دُلارا اک بہایا۔ شبد دُلارا وسے تھر گھر، پُرکھ ابناشی آپ وسائیا۔ ابناشی کرتا سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، دُھر فرمانا حُکم سُنائیا۔ میرا بھانا لینا جر، تیرا تیری کرے وڈیائیا۔ چرن کول تیرے سیس دھر، جگدیش ہیئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا شبد دئے وڈیائیا۔ شبد دُلارا اٹھیا، تھر گھر کھول کواڑ۔ پارہم پت پرمیشور ایکا ٹھیا، بخشے چرن پیار۔ چرن چرنودک دیوے گھٹیا، آد جُگاد رکھ ٹھنڈا تھار۔ دیوے نام دھن اٹھیا،

ساچا نام اک بھنڈار۔ میلا کرے ساچی جوتیا، جوت شبد اک پیار۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹیا، وساں تیرے چرن سچے دربار۔ تیرے
 نگارے لگے چوٹیا، میں ہوواں خبردار۔ تیرا بنس بناواں اوت پوتیا، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر،
 ایک دینا ساچا ور، سُت دُلارا، بنے بھکار۔ سُت دُلارا بن بھکاری، پرہ آگے سیس جھکائیندا۔ تُوں شاہ پاتشاہ جوت زرنکاری، زرگن داتا
 اک اکھوائیندا۔ میں بال نادانا آیا چل دواری، اپنی جھولی آگے ڈائیندا۔ تُوں صاحب سلطان وڈ داتاری، تیرا بھنڈارا نکھٹ کدے نہ
 جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہوں بال نادانا، تُوں سری بھگوانا، دے اپنا دانا، بھکھک بھکھیا منگ منگائیندا۔
 سو پُرکھ زرنجن ہو مہربان، سُت شبدی دے وڈیائیا۔ میرا رُوپ تیرا نشان، تیرا نشان اک اٹھایا۔ میرا بنس تیری سنتان، ساچا مارگ اک
 دھرائیا۔ تیرا میلا ساچے کاہن، گھر ساچے وجے ودھایا۔ آد جگاد رکھاں تیرا مان، سیس تیرے ہتھ ٹکایا۔ ایک دیواں سچا دان، جھولی
 تیری پائی۔ تیرے آنتر وڑاں آن، دس کیسے نہ آئیا۔ میرا رُوپ نہ سکے کھئے پچھان، ریکھ رنگ نہ کھئے جنایا۔ سد وساں بن مکان، مہاگنت
 گنی نہ جائیا۔ سُت دُلارا ست کر پروان، ست ست وچ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، تھر گھر بیٹھا ساچا ہر، اپنا
 پردہ آپ اٹھایا۔ سُت دُلارا ور گھر پا، پرہ آگے سیس جھکائیندا۔ پارہم تیری سچ سرنا، سرنگت اک تکائیندا۔ تُوں ہی پتا تُوں ہی
 مان، ہوں بالک ناؤں رکھائیندا۔ سدا سر رکھیں ٹھنڈی چھان، تیری اوٹ اک تکائیندا۔ جگ جگ پکڑیں میری بانہ، تڈھ بن اور نہ کھئے
 منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک گن آپ سمجھائیندا۔ ایک گن ہر زرنکارا، شبد سُت کرے جنایا۔ شبدی شبد
 کراں پسارا، تیرے ہتھ میری وڈیائیا۔ میرا کھیل اپر اپارا، بھیو ابھید نہ کھئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، تھر گھر
 اپنا متا پکایا۔ تھر گھر ساچا متا پکایا، سُت دُلارا بال اٹھال۔ تیری گودی گود سہایا، کیرپا کرے آپ کیرپال۔ تیری جوتی جوت ملایا،
 دپیک دیا آپے بال۔ تیرے مندر بھاگ لگایا، ویکھ وکھائے سچی دھرمسال۔ اپنا نور آپ ٹکایا، جلوہ رکھائے بے مثال۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیوے ور ساچے لال۔ لال دُلارا ساچے سُت، پُرکھ ابناشی آپ جنایا۔ کیرپا کرے ابناشی اچت، تیرا تیری رکھے
 وڈیائیا۔ تیری ویکھے سہنجی زت، پت ڈالی آپ مہکایا۔ تیرے آنتر اپنا رُوپ انرُوپ ست سروپ جگائے زمل جوت، جوت نور نور

رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیرا کھیل دئے وکھائیا۔ شبد سُت تیرا کھیل کھلاؤنا، آد پُرکھ سمجھایا۔ نِراکار ساکار
 رُپ وٹاؤنا، بھِیو ابھید کھلایا۔ وِشنوں اپنا رنگ چڑھاؤنا، آپے پتا آپے مایا۔ امرت ناہی آپ ٹیکاؤنا، سر سرورور اک دھرایا۔ ناہی کول
 پُہل کھلاؤنا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پاربرہم پرہہ وِٹ وِٹاؤنا، اپنا حصہ آپ کرایا۔ برہم رُپ آپ رکھاؤنا، برہم ویتا آپے جایا۔ تھر گھر
 ساچا آپ سہاؤنا، جوتی نُوں کر رُشنایا۔ سُنّ اگئی کھیل کھلاؤنا، دھوؤں دھار نہ کھئے رکھایا۔ شنکر اپنا رنگ رنگاؤنا، انگیکار بھئے خُدايا۔
 ایکا درس کر کر ترس آپ درساؤنا، نیتر نین نین درسایا۔ تِنّاں تیری جھولی پاؤنا، ساچی گود بہایا۔ اپنا حُکم آپ سُنّاؤنا، دُھر فرمانا شبد
 گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سُنّ دُلارا رہیا اُٹھایا۔ وِشن برہما شو تیری جھولی پا، پرہہ ساچا کھیل کھلایا۔
 ترے گن مایا لئے اُپا، اک اک نال جوڑ جُڑایا۔ وِشنوں بیٹھا سیس جھکا، دھئے جوڑ منگے سرناٹیا۔ برہما نیتر نیناں رہیا راہ تکا، چاروں
 کُنٹ نین اُٹھایا۔ شنکر بیٹھا دھیان لگا، آتم آنتر اک لو لایا۔ تِنّاں وچولا بے پرواہ، دوسر بھِیو نہ کھئے جنائیا۔ اپنا لیکھا دئے سمجھا، سُنّ
 دُلا رے بھل نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا گن دئے وڈیایا۔ ایکا گن نِراکار، ساکار آپ جنائیندا۔ وِشنوں دیوے
 وِشو بھنڈار، واستک داتا آپ اکھوائیندا۔ برہما ویتا ----- شنکر سنسا آپ نوار، ایکا رنگ سورا سربنگ آپ جنائیندا۔ ایکا
 شبد جنائے مردنگ، تریا راگ ناد سُنّائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا آپ درسائیندا۔ وِشن
 برہما شو آپے دھر، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ اپنی اچھیا آپ کر، اپنی کِرن جوت وِٹ وِٹاؤنا۔ ایکا کِرن اک اک نال لڑ پھڑ، اک اک
 نال گنڈھ پوائیا۔ سورج چنّ رو سس پرکاش کر، منڈل منڈپ دئے وڈیایا۔ گگن گگنتر کھیل کر، جل بنب رُپ سہائیا۔ اپنی چرن
 دھوڑ جل اُپر دھر، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچے سُنّ ساچے
 شبد تیری رچنا آپ رچائیا۔ اپنی رچنا رچ کرتار، اپنی کھیل کرے کرتارا۔ ایکا شبد اک بھنڈار، ایکا بھئے ہر ورتارا۔ ایکا مندر اک دوار،
 ایکا وسے سچکھنڈ سچّی سرکارا۔ ایکا حُکم اک ورتار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کرائے ساچی کارا۔ وِشن برہما شو
 دئے وڈیائی، پاربرہم بے پرواہیا۔ ترے ترے گن وست جھولی پائی، ترے ترے میلا سہج سُبھایا۔ ایکا ت ت دئے جنائی، توت آپ سمجھایا۔ ایکا

شبدر کرے پڑھائی، نش اکھر کرے پڑھایا۔ نہ کوئی قلم نہ کوئی شاہی، لیکھا لکھ نہ کھئے دکھایا۔ آد آنت پاربرہم تیری دیوے نہ کھئے گواہی،
 بیہو ابھیدا اپنے وچ رکھایا۔ وشن برہما شو بیٹھے سیس جھکائی، چرن دھیان لگایا۔ پاربرہم پرہہ رہیا سمجھائی، جوتی جوت سرور پر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ دکھایا۔ ہر ساچا سچ جنائیندا، ساچے ساچی کار۔ وشن برہما شو تیری سیو لگائیندا، حکمی حکم حکم
 ورتار۔ وشنوں تیری جھولی اک بھرائیندا، دیوے اٹھ بھنڈار۔ برہما برہم روپ تیرا سرب درسائیندا، برہم جوتی اک آکار۔ اپنی ودیا اک
 دکھائیندا، اپنے گھر کر پیار۔ اپنا روپ آپ سمجھائیندا، سو پُرکھہ زرنجن ہو اُجیار۔ ہنگ تیرا ناؤں وٹائیندا، پاربرہم برہم کرے کھیل اپار۔
 سوہنگ رچنا آپ رچائیندا، گنوتنا آپ زرنکار۔ جوتی جوت سرور پر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچے دربار۔ برہم جنائی پاربرہم،
 برہم ویتا کرے پڑھائی۔ شبدری شبدر ست دلارا پیا جم، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائی۔ آد جگاد کرے اپنا کم، سچ سندیش ہر سُنائی۔ نر
 نریش بیڑا دیوے بٹھ، سچکھنڈ بیٹھا سچا سچ صلاحیا۔ ایکا راگ سُننا کن، بن رسنا جہوا گائی۔ سدا کہنا دھن دھن، پُرکھہ اکال تیری
 ودیائی۔ تو ہی جننی تو ہی جن، تیری گود سدا سہائی۔ جوتی جوت سرور پر، آپ اپنی کرپا کر، برہم دیوے ایکا ور، ایکا گن رہیا
 دکھائی۔ برہم تیرا برہم پسارا، پاربرہم پرہہ آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل اپارا، لکھ لکھ لکھنہارا آپ دکھائیندا۔ پنچم میلا ایکا دھارا،
 پنچم پنچم جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرور پر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا گن آپ دکھائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل اول،
 ہر ساچا سچ کرائیا۔ وسنہارا دھام اُچ اٹل محلہ، زرنگن داتا بے پرواہیا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، سوہاوت سوہے سچا شہنشاہیا۔ وشن
 برہما شو پھڑایا اپنا پلا، ایکا پلو نام پھڑائی۔ سچ سندیش دھر فرمانا ایکا گھلا، ایکا اکھر کرے پڑھائی۔ جوتی جوت سرور پر، آپ اپنی
 کرپا کر، برہما دیوے ایکا ور، پاربرہم سچا پاتشاہیا۔ ساچا ور ہر دیونہارا، ایکا رنگ رنگائیندا۔ برہم دیوے نام ہلارا، نام ناما جھولی
 پائیندا۔ آپے کھولے اپنا بند کواڑا، اپنا نور آپ درسائیندا۔ آپے جوتی جاتا ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ آپے شبدر ناد دھنکارا، انحد
 ناد ناد وجائیندا۔ آپے سُنے سُننیہارا، سُن سداہ آپ سمائیندا۔ برہما ویکھے نین آگھاڑا، چاروں گنٹ نظر کھئے نہ آئیندا۔ دہ دشا نہ کرائے
 پسارا، سورج چن نہ کھئے ستارا، زمیں اسمان جنگل جوہ اُجاڑ نہ کھئے پہاڑا، سمنڈ ساگر روپ نہ کھئے دھرائیندا۔ کون ناد وجائے میرے مندر

ہری دوارا، کون راگ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہرِ، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ پاربرہم پرہہ دیا
 کما، بھیو ابھید کھلایا۔ سوچھہ سرُویی رُوپ دھرا، اپنا تُوَر آپ پرگٹایا۔ اپنا پردہ دیوے لاہ، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ اپنا اکھَر دئے پڑھا،
 ساچی وِدیا اک جنایا۔ چارے مُکھاں رہیا صلاح، چارے کوٹاں ویکھ وکھایا۔ چارے ویداں رہیا گا، گا اپنی سیو کما یا۔ اتم بیٹھا سیس
 جھکا، پاربرہم تیری سچ سچِی سرنا یا۔ آد جُگاد بننا جگت ملاح، بن تڈھ بیڑا نہ کھئے چلایا۔ جُگ جُگ دیندے رہنا سچ صلاح، اپنا
 منتر نام پڑھایا۔ میں نانا بھل نہ جا، بالی بُدھ سُدھ نہ رایا۔ تیرے آگے جھولی بیٹھا ڈاہ، ایکا وست دے ورتایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ،
 آپ اپنی کِرپا کر، برہمے دیوے ایکا ور، ساچا حُکم سُنایا۔ برہمے سُن کر دھیان، ہرِ ساچا سچ جنائیندا۔ میرا ناؤں تیرا گیان، تیرا گیان
 جگت پڑھائیندا۔ چارے وید وید وکھان، ویاکھیا رُوپ نہ کھئے درسائیندا۔ کرے کھیل سِری بھگوان، بھگوان اپنی دھار چلائیندا۔ تیری
 ونڈن ونڈے ونڈ وچ جہان، ساچا حصّہ آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سْت شبد
 تیرے نال ملائیندا۔ سْت شبد تیرا ساچا سنگ، وشن برہما شو سگلا سنگ نبھائیا۔ ایکا نام و جاؤنا مردنگ، سچ مردنگا اک پھڑائیا۔ آد
 جُگاد تیری پُری آواں لنگھ، پُوری پُورن آس کرائیا۔ چرن بھکھار بن نہ جاواں سنگ، بن ہرِ چرن نہ ہور کھئے سرنا ئیا۔ سچکھنڈ دوار بیٹھا
 سُوَرا سرہنگ، چرن تھر گھر رہیا ٹیکائیا۔ برہمے منگی تیری پُوری کرے منگ، لکھ چوراسی تیری جھولی پائیا۔ پنج تت دیوے گنڈھ،
 اپ تیج وائے پرتھی آکاش نال ملائیا۔ من مت بُدھ چاڑھ رنگ، نرگن اپنا رنگ رنگائیا۔ کرے کھیل سُوَرا سرہنگ، سُوَریر بے پرواہیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کِرپا کر، لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑائیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑنا، ہرِ ساچا سچ جنائیندا۔ ترے گن
 میلا ایکا کرنا، رجو طمو ستو ایکا بندھن پائیندا۔ پنج تت آپے ورننا، ساچا پلُو آپ بندھائیندا۔ رکت بوند میل کرنا، ناری کنت تیرا سنگ
 نبھائیندا۔ دھرنی اُپر آپے دھرنا، دھرت دھول ونڈ ونڈائیندا۔ جل پن ب آپے ورننا، نظر کیسے نہ آئیندا۔ اپنا بھانا آپے جرننا، سد بھانے وچ
 سمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی جوت دھر، ایکا وار ایکا حُکم سُنائیندا۔ ایکا حُکم ہرِ جنایا، لکھ چوراسی رچن رچائیا۔
 وشن برہما شو سیو کما یا، بھل کدے نہ جائیا۔ رَو سس تیرا سنگ نبھایا، منڈل منڈپ کرے چھایا، دھرنی دھول ہیٹھ وچھائیا۔ جل جل

اپنا روپ وکھایا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچائیا۔ جیرج انڈاں ونڈ ونڈایا، اُتبھج سینج تیری جھولی پائیا۔ چارے کھانی ناؤں دھرایا، چارے وید دین گواہیا۔ اپنا ناؤں دئے سمجھایا، آد میری دھار جوت نرکار نورو نور گوائیا۔ میرے آتر میری گفتار، میرے مندر میری ستار، میرا راگ اک الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بیہو دئے کھلایا۔ میرا راگ میری ستار، دس کیسے نہ آئیا۔ میرا مندر میرا دوار، باڈی بنت نہ کھئے بنائیا۔ میرا گھر سچا گھر بار، سورج چند نہ کھئے رُشنائیا۔ میری کرن کرن پَسار، اک اک اک نال ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا گن دئے سمجھائیا۔ ساچا گن ہر نرکارا، اپنا آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی جگت وہارا، بھگونت کھیل کھلائیندا۔ اپنا نام کر اُجیارا، جوتی دھارا شبد پرگٹائیندا۔ شبدی دھار پرا پسنتی کھیل نیارا، دس کیسے نہ آئیندا۔ مدھم بیکھری گائے گانا، لکھ چوراسی جیو جنت سمجھائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، چارے کھانی چارے بانی ونڈ ونڈائیندا۔ چارے بانی ونڈن ونڈ، ہر ساچا کھیل کھلائیا۔ اُتبھج سینج جیرج انڈ، اپنی رچنا آپ وکھائیا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، کھیوٹ کھیٹا ناؤں رکھائیا۔ کرے کھیل دو جہان، دو جہان بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حصہ دئے سمجھائیا۔ ساچا حصہ لوک مات، برہما وشن شو جنائیندا۔ چار جگ دیوے دات، ستجگ تریتا دواپر کلجگ جھولی پائیندا۔ چار ورن بٹھے نات، اٹھاراں برن کھیل کھلائیندا۔ چاروں گنٹ ویکھے مار جہات، چار یاری رنگ رنگائیندا۔ چار وید لکھے قلم دوات، جگت شاہی روپ وٹائیندا۔ وشن برہما شو گائن گاتھ، ایکا اکھر نام پڑھائیندا۔ اپنی پنج تت دیوے دات، کایا کنچن گڑھ سہائیندا۔ آتم برہم آتم ذات، ایش جیو رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی اندر وڑ، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن برہم اپنا کھیل کھلائیندا۔ پنج تت ہر مات وڈیاؤنا، لوک مات وجے ودھائیا۔ لکھ چوراسی روپ دھراؤنا، نو دس گیاراں بیس تیس چار کرے گڑمائیا۔ مانس ماٹکھ آپ جناؤنا، ماتو اپنا رنگ رنگائیا۔ ناد شبد دُھن وچ ٹکاؤنا، انحد تار ستار ہلائییا۔ آتم سیجا پلنگ وچھاؤنا، آتم برہم آسن لائیا۔ نور ظہور اک کراؤنا، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ بن تیل باقی دیپ ٹکاؤنا، آد جگاد ساچی سیو کھائیا۔ بجر کپائی پردہ لاؤنا، آپ اپنا مکھ چھپائیا۔ گھر وچ گھر کھیل کھلاؤنا، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ کام کرودھ لوہ موہ ہنکار نال رلاؤنا، آسا ترسنا بندھن پائیا۔

ہوئے ہنگنا گڑھ بناؤنا، مایا ممتا جوڑ جڑائیا۔ ایک وست امولک اپنے ہتھ رکھاؤنا، گرُمکھ ورلے جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار جُگ دی وارتا دئے سمجھائیا۔ چار جُگ دا لیکھا نرگن دھار، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ چارے وید کرن پُکار، اُچی کوک کوک سرب سُنائیندا۔ برہما وشن شو کرن نمسکار، نیوں نیوں سپس سرب جھکائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیوے دُھر فرمان، سچ سنڈیشہ اک جنائیندا۔ چار جُگ کرے کھیل مہان، برہما سُت آپ پرگٹائیندا۔ سنک سنندن سناتن سنت گمار دیوے مان، براہ رُپ آپ دھرائیندا۔ یگے پُرش کر پروان، حیکریو دیوے نشان، نر نرائن کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پنج تت چولا آپ وڈیائیندا۔ پنج تت چولا کایا گڑھ، بنک دواری آپ سہائیا۔ نرگن سرگن اندر وڑ، جوتی جوت جوت مِلائیا۔ اوتار گُر اپنا کھیل کر، لکھ چوراسی کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، کپل مَن دتا ترے رکھپ دیو ایکا بوجھ بوجھائیا۔ پرتھو دیوے ایک مت، متس آپ سمجھایا۔ مندرا کچھپ اُپر رکھ، ست سرور پھول پھولایا۔ موہنی رُپ کرے الکھنا الکھ، چوڈاں پردہ آپ اُٹھایا۔ دھنتر دھرنی وچوں کڈھے رت، رتی رت تول تُلایا۔ ہنسا دیوے پریم مت، برہما سُت آپ سمجھایا۔ نر سنگھ آپے ہو اُپت، بل باؤن آپ ترایا۔ نر نرائن ہو پرگٹ، دھرو پرہلا د گلے لگایا۔ ہری ہر گج لئے پت رکھ، ستجگ ساچا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برہما وشن شو رہیا سمجھایا۔ وشن برہما شو دھیان لگاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ ستجگ ساچا پار کراؤنا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ جو گھڑھیا سو بھن وکھاؤنا، اپنی چلے مات رضائیا۔ تریتا مات دھراؤنا، ترے گن اتینا ویکھے مات شاہیا۔ براہمن کھتری سنگ نبھاؤن، شوڈر ویش کرے پڑھائیا۔ رگھپت راما رگھبنس سہاؤنا، چار گنٹ کرے رُشنائیا۔ غریب نائیاں گلے لگاؤنا، ہنکاریاں گڑھ تڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وشن برہما شو رہیا سمجھائیا۔ سُن شو اُٹھ بل دھار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ساچی سیوا اپر اپار، جُگ کرتا آپ لگائیندا۔ آد جگادی ساچی کار، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ اشٹبھج دئے سہار، سنکھ چکر گدا آپ بھوائیندا۔ چتربھج کر پَسار، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ کرے کرائے ساچی کار، ستجگ تریتا کھیل کرائیندا۔ دوپر لیکھا اپر اپار، دوئے دوئے اپنا مُول مُکائیندا۔ وید ویاسا ویکھ وچار، ایکا رنگ رنگائیندا۔ ایکا اکھر بھر بھنڈار، باراں اکھری

دِشا وِند وِندائیا۔ پاربرہم پت پرمیشور رہے ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ برہما وِشن شو سدا کرن آدیس، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ سانگو پانگ سیج سہائے شیش، دوئے سہنسر جہوا آپ بلائیا۔ آپے ہوئے رکھی کیش، گووردھن دھار بھیو نہ رائیا۔ آپے ستنام دئے آدیس، اجوئی ربت وڈی وڈیائیا۔ آپے جگ جگ کرے ویس، ستجگ تریتا دواپر کلجگ لوک مات رہیا وندائیا۔ آپے مچھ داہڑی جانے کیس، آپے بیٹھا مؤنڈ مُندائیا۔ آپے شاہ پاتشاہ بنے نریش، ساچے تخت سوہا پائیا۔ چار جگ جو دیندا رہیا سندیش، گر اوتار سیوا لائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ جگ آوندے رہے دھر دھر بھیس، کایا چولا ت بدلائیا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ انباشن سچکھنڈ دوارے بیٹھ اک اکل ویکھ، نیر نین نہ کئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیر پا کر، وِشن برہما شو دتا ایک اور، جگ چوکرئی دئے سمجھائیا۔ جگ چوکرئی گر اوتار، ہر ساچی سیوا لائیندا۔ بھگتاں دیوے نام بھنڈار، ساچی بھگتی جھولی پائیندا۔ سنتاں دیوے اک ادھار، آتم برہم ت ست سمجھائیندا۔ گرمکھ ساچے لئے ابھار، ایک منتر نام پڑھائیندا۔ گرسکھاں بخشے چرن دھوڑی چھار، دُرمت میل آپ دھوائیندا۔ چلے چلائے اولڑی کار، بھیو ابھید نہ کئے رکھائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، دھرو پر بلا د رسنا جہوا سرب گائیندا۔ بل باون ہو تیار، دُرباشا مان گوائیندا۔ امریک لائے پار، جنک اپنے رنگ سمائیندا۔ ہری چند دیوے ٹھار، سینتل ست ست کرائیندا۔ بدر سُداما دئے ادھار، آپ اپنی گود بہائیندا۔ دروپت لجا رکھ وچ سنسار، جے دیو منتر نام پڑھائیندا۔ بینی سدھنا کرے پار، سین سیو آپ کھائیندا۔ اجامل پاپی دیوے درس آپ نرنکار، گنکا اپنا نام پڑھائیندا۔ پاپن پوتنا کرے ادھار، بدھک اپنے گلے لگائیندا۔ کبیر جولابا اچی کوک کوک کرے پکار، بن ہر کئے نہ پار کرائیندا۔ سچکھنڈ وسے میرا نرنکار، جس دا رنگ میرا خاکی تن رنگائیندا۔ میرے اندر کرے گفتار، ایک راگ سنائیندا۔ اٹھ پہر ملے سچا یار، صدق صبوری نال ہنڈھائیندا۔ پانہا گنڈھے زوداس چھار، بنارس تھیٹا اپنا کھیل کھلا ئیندا۔ کنگن ٹھگ چور دیوے تار، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ بھگت بھگونت میلا وچ سنسار، دوسر دس کیسے نہ آئیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، پُرکھ اکالا دین دیالا وسنہارا سچکھنڈ سچی دھرمسالہ جگ جگ جگا جگنتر لوک مات بھجئے لگی بسنتر، گر گر بھیجے شبد اوتار۔ ساچا گر ہر کا شبد، پنج ت چولے وچ رکھائیندا۔ کوئی قیمت نہ چکائے ارب کھرب، نیلم نیل نہ کئے وکھائیندا۔ ہر کا ناؤں سمکے وچ سرب، سرب

ویا پی آپ ہو جائیندا۔ نہ کوئی زیر نہ کوئی ضرب، نہ کوئی اکھڑ روپ وٹائیندا۔ نہ کوئی نقطہ نہ کوئی حرف، نہ کوئی ودیا ہر پڑھائیندا۔ نہ کوئی سمت نہ کوئی طرف، نہ کوئی کوٹ حصہ پائیندا۔ جگ جگ جن بھگتاں اُپر اپنا کرے ترس، اپنا درس آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے عرش فرش کایا کرہ ویکھ وکھائیندا۔ کائنات میٹے حرص، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وشن برہمے شو دیوے ایک اور، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو ہر ہر رنگ، نو نو چار مات چڑھائیا۔ چار وید منگی منگ، چار جگ چار ورن کرن پڑھائیا۔ چارے بانی وجائے مردنگ، چارے کہانی دئے سمجھائیا۔ چاروں کُنٹ آپے لنگھ، دہ دشا پھیرا پائیا۔ بھیو کھلائے پارہم، پُری لوہ آکاش ڈیرہ لائیا۔ گگن گگنتر آپے لنگھ، سُن سادھ پار کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ وشن برہما شو تیری رچن رچا، جگ چار چوکڑی کھیل کھلاونا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ گپڑا آپ دوا، گر اوتار سیو لگاونا۔ اپنا منتر نام پڑھا، جیواں جنتاں جھولی پاونا۔ کلجگ اتم کرے کھیل بے پرواہ، دس کیسے نہ آونا۔ اپنا روپ آپ لئے پرگٹا، اپنے بھیو آپ کھلاونا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا اپنا بنس لئے بنا، وید ویاسا لکھیا لیکھ آپ سمجھاونا۔ سمبل نگر ڈیرہ لئے لگا، گر گوبند میلا سہج سُبھا، ساچا کھپڑا آپ وساونا۔ مہابلی اترے آ، نہ کوئی بھین تے نہ بہرا، مات پت نہ گود بہاونا۔ نہ کوئی ودیا سکے پڑھا، نہ کوئی گیان سکے درڑا، من مت بدھ نہ کھئے رکھاونا۔ آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنا کھیل کرے بے پرواہ، ایشٹ ہور نہ کھئے مناونا۔ نہکلنکا ناؤں رکھا، لوک مات جوتی جامہ ویس وٹاونا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے ساچا ور، وشن برہما شو بھل نہ جاونا۔ وشن برہما شو دوئے جوڑ کر نِمسکار، بیٹھے دھیان لگائیا۔ کر کِریا وڈ داتار، ٹوں داتا دانی بے پرواہیا۔ ہوں مانگیں چرن دھوڑ تیری چہار، مستک ٹکا اک لگائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ لکھ چوراسی ویکھ تیرا پَسار، جگ چوکڑی کھیل کھلائییا۔ گر پیر آون اوتار، جگت سندیش تیرا سُنائیا۔ بھگت بھگونت کرن جے جیکار، سنت اتر اتم اک لو لائیا۔ گرُمکھ امرت نچھر جھرنا رس پیون ٹھنڈا ٹھار، امیوں رس ایک بوند برسائیا۔ گر سکھ منگے درس دیدار، نیتر نین نین بگسائیا۔ کون ویلا درس دیویں گھر آن، ساڈی کٹیں آنت جُدائییا۔ تیرا کریئے درس دیدار، تیری جوتی جوت ہوئے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرا لیکھا لکھیا کھئے نہ جائیا۔ تیرا لیکھ کیسے نہ لکھنا، چار جگ

سکے نہ کھئے جنا۔ تیرا روپ کسے نہ دسنا، تُوں نرگن داتا بے پرواہ۔ تیرا کھیل سد رہے مٹھنا، کرے کرائے آپ نیاں۔ ہوں بھکاری منگدے بھکھنا، آگے تیرے جھولی ڈاہ۔ تُوں دیویں ساچی سیکھنا، سیکھی سیکھیا بھل کدے نہ جا۔ ساڈا لیکھا اپنے وچ لکھنا، لیکھیا لیکھ نہ سکے کھئے مٹا۔ تیرا روپ کون ویلے دسنا، درشن کریئے آ۔ چار جگ لکھ چوراسی اندر بھری وسنا، کام کرودھ لوہہ ہنکار بیٹھا ڈیرہ لا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا حکم سنا۔ ہر ساچا حکم سنائیندا، شبد اگئی بول۔ نو سو چرانوے چوگری جگ سیو لگائیندا، تخت نواسی بیٹھ ادول۔ لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا، آد جگادی تولے اپنا تول۔ کلجگ اتم ایکا کنڈا نام رکھائیندا، ستگر نانک رکھے کول۔ تیراں تیراں دھار چلائیندا، تیرا تیرے اندر جائے مؤل۔ دھرنی ہؤلا بھار کرائیندا، اُپر بولے نام ست بول۔ ایکا اوٹ پُرکھ اکال رکھائیندا، کرے کھیل کایا چول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، ہر ساچا روپ دھرائیا۔ نہکلنک ناؤں رکھاؤنا، شبد ڈنکا اک اٹھائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ایکا حکم سناؤنا، بھل کھئے نہ جائیا۔ گوہند میلا میل ملاؤنا، سنگھ اپنا بل دھرائیا۔ سمبل آسن سچ سہاؤنا، سچ سنگھاسن دئے وڈیائیا۔ لوک مات سچکھنڈ بناؤنا، ایکا کرشن گیا سمجھائیا۔ اک دن اک سال رنگ رنگاؤنا، کلجگ کوڑی دھووے شاہیا۔ اٹھاراں دوس دواپر تیل چڑھاؤنا، سال اٹھاراں کلجگ اتم وجے ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی سچ دربار اک لگاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل دئے دکھائیا۔ سچ دربار لگاؤنا لوک مات، کلجگ اتم وجے ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے مار جہات، نو کھنڈ پرتھی سرب لوکائیا۔ کلجگ ویکھے اندھیری رات، چاروں گنڈ اندھیرا چھائیا۔ چار ورن ویکھے ذات پات، اٹھاراں برن پردہ لاپیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ویکھے گھاٹ، جمنگانگا سُستی گوداوری پھیرا پائیا۔ چار اٹھاراں ویکھے پوجا پاٹھ، ایشٹ دیو تھاوں تھائیا۔ مستک ویکھے تلک للاٹ، ترسول کون رکھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے کایا ہاٹ، پنج تت چولا پھول پھولائیا۔ پردہ لاپے چوڈاں ہاٹ، چوڈاں طبقات چرن چھائیا۔ آتم سیجا ویکھے کھاٹ، کون بیٹھا سیج سہائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، سمت اٹھاراں دئے گواہیا۔ اک اکلآ آپے چڑھے اپنے گھاٹ، دوسر نظر کھئے نہ آئیا۔ ست ستوادی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک ست دئے گنائیا۔ اک اکلآ ایکنکار، دو جے شبد دھار بنائیندا۔ تیجے نرگن سرگن کر آکار، چوتھے پد میل ملائیندا۔ پنچم

ناد شبد دُهنکار، گھر گھر وچ آپ سُنائیندا۔ چھویں چہر چہن نہ کھئے پَسار، ست ستوادی سپتم سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ اٹھان تتان کھیل نیار، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ میل ملائیندا۔ نو دوارے کھول کواڑ، لکھ چوراسی رچنا ویکھ وکھائیندا۔ دسم دواری برہم پَسار، آتم برہم آپ دھرائیندا۔ دس اک گیاراں ہو تیار، اک اک نال جوڑ جڑائیندا۔ اک دو دوجی قدرت کر پیار، اک تین ترے گن مایا پھندن آپ کٹائیندا۔ اک چار چوڈاں لوکاں کرے پار، اک پنج دس پنج لیکھ مِل چکائیندا۔ اک چھ سولان کر شنکار، سولان اچھیا بھرے بھنڈار، سولان کلان مات اوتار، اپنے حُکے آپ گھلائیندا۔ اک ست سب تون وسے باہر، نانک انگد امرداس رام داس رسنا جہوا گائیندا۔ ارجن لیکھا لیکھ لیکھا، شبدی شبد کر پیار، لکھ چوراسی ایک رنگ رنگائیندا۔ ہرگویند میلا اک زرنکار، زرگن سرگن کرے وچار، دوئے کھنڈے دوئے دھار، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ہررائے پایا ہر کا دوار، ہرکشن بولے اک جیکار، گر تیج بہادر آپ اپنا میل ملائیندا۔ نانا توڑ نو دوار، نو کھنڈ پرتھی ہویا پار، نو اٹھاراں چرناں ہیٹھ لتاڑ، سچکھنڈ ملیا ہر زرنکار، دوسر اور نہ کھئے جنائیندا۔ دسویں گھر دس پَسار، جوت جگی ہر ڈلار، مندر وسیا اک گھر بار، دیا باقی نہ کھئے کٹائیندا۔ ایک پُرکھ پُرکھ اکال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا گن آپ سمجھائیندا۔ ایک جوتی دس اوتارا، تین پنج لیکھا گئے گنایا۔ سولان کلان کرشنا اوتارا، کابن اپنا روپ وٹایا۔ سرتی کرے سچ پیارا، نام بنسری اک سُنایا۔ ایک رام اک اوتار ایک دہ سر دئے آدھارا، ایک دسرتھ ست ڈلارا، ایک گھٹ گھٹ کرے پَسارا، ایک رچنا رہیا رچایا۔ کلجگ اتم بھیو کھولے آپ زرنکارا، پینتیس اکھری دئے سمجھایا۔ پینتی اکھر گُردیو، گر تین پنج جوڑ جڑایا۔ کر کر ہر ہر ساچی سیو، نہ ہر ساچا پایا۔ پاربرہم پرہہ لکھ ابھیو، دیوا دیو آپ اکھوایا۔ سدا وسے دھام اٹل نہچل نہکیو، دھام اولآ آپ اکھوایا۔ گر بانی شبد ملایا ساچا بانی، امرت پیائے ٹھنڈا پانی، نجھر جھرنا آپ جھرایا۔ پینتیس اکھر بنی رانی، مہا گائے آکتھ کہانی، کتھنی کتھ نہ سکے رایا۔ اک ست کھیل مہانی، دس ست چڑھی جوانی، ایشور اکھر باون دھار کرے قُربانی، باون اپنا روپ آپ چھپایا۔ باون سال کلجگ خاک چھانی، لکھ چوراسی ویکھیا جیو پرانی، رسنا پڑھدے ہر کی بانی، آنتر آتم نہ کھئے وسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک ست دئے وڈیایا۔ اک ست ستاراں اکھر باون، زرگن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جس نے پھڑ کے ماریا راون،

تس رام اپنے وچ سمائیندا۔ جس نون گاؤندے کرشنا کاہنن، سو کاہن اپنی گود بہائیندا۔ جس نون اللہ میاں کہہ کہہ دیندے ضامن، سو ساچی ضامنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جس نون ستگر نانک گوہند کہندے میٹے اندھیری شامن، جگت اندھیرا آپ مکھائیندا۔ اک ست کرے پروانن، سچ پروانگی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پاربرہم پرہہ گن ندھانن، شاہ سلطان دیا کھائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر گرواں پیراں سادھاں سنتاں آپے ہونے جانن، جاننہار آپ ہو جائیندا۔ کلجگ اتھ کھیل مہانن، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ پرگٹ ہونے سری بھگوانن، پرگٹ اپنا روپ دھرائیندا۔ شبد مارے تیر نرالن، انیالا تیر آپ چلائیندا۔ کرے کھیل جوت اکالن، اکال پُرکھ ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات آئے بن بن مالن، لکھ چوراسی بوٹا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتھ ور، وشن برہما شو وکھائے اپنا گھر، بند کواڑا آپ کھلائیندا۔ ستاراں اکھر نرگن دھار، اک ست میل ملایا۔ ویہ سو بکرمی کر پیار، نرگن نور جوت رُشنایا۔ کلجگ ویکھی آگنی ہاڑ، ترے گن مایا تت جلا یا۔ چاروں گنٹ تپے جھوٹھ انگیار، امرت میگھ نہ کھتے برسایا۔ تیرتھ تھ ہونے خوار، ناری نرنکے رہے تاریاں لایا۔ گر در مندر مسجد مٹھ ہاہاکار، ست سنتوکھ نہ کوئی جنایا۔ ہر کا روپ نظر نہ آئے جیو گوار، مایا ممتا موہ ودھایا۔ کایا گولک دھرے نہ کھتے نام آدھار، جھوٹھی گولک رہے بھرایا۔ لکھ چوراسی وسریا کرتار، قدرت قادر کھیل کھلایا۔ اتھ پاوے آپے سار، جس جن برہما وشن شو سیوا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن برہما شو دئے سمجھایا۔ وشن برہما شو سمجھائے، پُرکھ ابناشی دیا کھائیا۔ نو سو چرانوے چوکری جگ تیری سیوا لائے، جگ جگ لوک مات کھیل کھلایا۔ کلجگ ویلا اتھ آئے، نرگن جوت کرے رُشنایا۔ ویہ سو اٹھاراں بکرمی تھت وار گنائے، ہاڑ ستاراں ساہ سدھائیا۔ ساچا تخت لوک مات بنائے، پُرکھ ابناشی آسن لائیا۔ پنچم مکھ تاج ٹیکائے، ست رنگ نشانہ دئے چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، عدالت وکالت آپے آپ کرائیا۔ کرے عدالت سچا شہنشاہ، ساچے تخت آسن لائیندا۔ تیئی اوتاراں لئے بلا، شبد سنیہڑا اک کھلائیندا۔ جوتی جوت وچوں لئے پرگٹا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ اٹھاراں بھگت وچ بہا، اپنا حکم آپ سُنائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار اللہ رانی پردہ لئے چکا، مکھ نقاب نہ کھتے دھرائیندا۔ نانک گوہند ایکا جوتی جوت کرے رُشنا، آپ اپنا میل ملاییندا۔ کال مہاکال لئے اٹھا، سویا کھتے رہن نہ پائیندا۔ رائے دھرم در دروازیوں باہر لئے

کھلا، دُھر فرمانا حُکم سُنائیندا۔ چتر گپت لکھ چوڑاسی لکھیا لیکھ اپنا بہار لئے اُٹھا، لکھیا لیکھ سرب وکھائیندا۔ لاڑی موٹ سکن منا، لال مہندی ہتھ رکھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، وشن برہما شو چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ اک فرمانا دئے سُننا، نرگن سرگن سرگن نرگن کون دھار وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نو سو چرانوے چوڑی جگ دا پچھلا لیکھا آپ مکھائیندا۔ تیئی اوتار دسن صلاح، جگ جگ جو رہے مات کرائیا۔ بھگت بھگونت بنائے گواہ، جو گئے سر اپنا بہار اُٹھائیا۔ سنتاں پُچھے ایک راہ، کس بدھ ملے سچا ماہیا۔ اللہ رانی گل وچ پلا لئے پا، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ بسمل تیرا روپ خدا، تیرے اتوں ہویا نہ کھئے فدا، فطرت کیسے نظر نہ آئیا۔ سنگ محمد چار یار نیتر نین نہ سکے کھئے اُٹھا، تیس بتیس شرع حدیث عالمین کون پڑھائیا۔ نانک نرگن پکڑے نہ کیسے دی بانہ، جو چار ورن میلا گئے بھلائییا۔ گوبند گود نہ سکے اُٹھا، جو کھتری براہمن شودر ویش ونڈ ونڈائیا۔ سرب جیاں دا داتا ایکا بے پرواہ، کرے کھیل تھائوں تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم گر اوتاراں کولوں لیوے جیواں جنتاں آپ صفائیا۔ سچ دربار لگوانا، کلجگ تیری اتم وار۔ نو نو چار دا پنڈھ مکوانا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ وشن برہما شو اپنی جوت ملاونا، کر کریا ہر کرتار۔ کروڑ تینتیسا بھیو چکوانا، سُریت راجا اند دئے آدھار۔ گرمکھ ساچے آپ اُٹھوانا، ساچے سنتاں کرے پیار۔ آپ اپنے رنگ رنگوانا، رنگ چاڑھے اپر اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ ----- نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیا۔ نرگن بیٹھا اک اکانت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، نہ کوئی رسنا گاتھ سُنائیا۔ نہ کوئی تن نک منہ دسے ہاتھ، نیتر نین نہ کھئے رکھائیا۔ نہ کوئی مذہب نہ کوئی ذات، نہ کوئی چنہ دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن دن دئے سمجھائیا۔ نرگن دن آد جگاد، دوس روپ نہ کھئے وٹایا۔ کھیلے کھیل برہم برہماد، پاربرہم بے پرواہیا۔ جگا جگنتر وجائے ناد، انادی دُھن سُنایا۔ جو جن رہے جاگ، تِس جن اٹھے پھر دن وکھایا۔ شبد جنائی بودھ آگادھ، بودھ آگادھا بھیو کھلایا۔ میٹ مٹائے واد وواد، وکھ امرت روپ بنایا۔ جس جن ملیا موہن مادھو مادھ، کوئی منگ نہ اور منگایا۔ نہ کوئی دوس رین پرہات، ویلا وقت نہ کھئے جنایا۔ ہر سنتاں سدا رکھے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جس جن چڑھائے اپنے راتھ، بن رتھواہی سیو کھایا۔ سگل وسورے جائن لاتھ،

جس جن اپنا درس دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا دِن دئے سمجھایا۔ ہر کا دوس نہ کوئی سُوَرَج نہ کوئی چن، نہ کوئی تُوَر کرے رُشنائیا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی کَن، نہ کوئی سُنے نہ کرے شنوائیا۔ نہ کوئی آوے جاوے بیڑا دیوے بٹھ، نہ بنے کُئے ملاہیا۔ جس دا بھانڈا بہرم بھو دیوے بھن، اٹھ پھر ایک رنگ لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا دوس دئے سمجھایا۔ ساچا دوس ساچا چانن، چند چاندنی آپ چمکائیا۔ جس جن آتم آنتر دیوے برہم گیانن، برہم ودیا اک پڑھائیا۔ چرن کول بخشے اک دھیانن، چرن کول سچّی سرنائیا۔ سو جن دوس رات ایک رنگ مانن، چار دِن نہ کُئے وڈیائیا۔ چار دِن چار جُگ، چار کُنٹ کُرائیا۔ گُرمکھ اوڈھ گئی پُگ، کایا گور مڑھی نہ کُئے دبائیا۔ نو سُو چُرانوے چوکرئی جُگ سچکھنڈ دوار جو بیٹھا رہیا لُک، کلجُگ اتم نِرگن جوت پھیرا پائیا۔ جس جن رکھائے اپنی اوٹ، تِس جن دوس رین نظر کُئے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا دوس اپنے وچ سمائیا۔ ساچا دوس آتم گھر، اٹھ پھر رُشنائیا۔ چار جُگ دا دئے ور، ور داتا ایک وار جھولی پائیا۔ جس جن چُکائے بھو بھ ڈر، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، نِرگن جوت رُشنائیا۔ کر درشن من واسنا جائے مر، من کی چندا رہے نہ رائیا۔ جدھر پیکھے نظری آوے ہری ہر، ہر بن اور نہ کُئے دسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن میلے اپنے گھر، اپنا دِن دئے سمجھایا۔ اپنا دوس ہر سمجھائے، گُرسکھاں دیا کہا۔ اپنا دیپ گُرسکھ اندر جگائے، اگیان اندھیر مٹا۔ اٹھ پھر دُھن ناد وجائے، انحد تار بلا۔ آگے ہو ہو نظری آئے، رُوپ انُوپ وکھا۔ من کا منکا دئے پھرائے، سُرُتی سُرُت شبد ملا۔ اکال مورت اکال نظری آئے، دوس رین نہ کوئی پرہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نِرگن ونڈ نِرگن رہیا سما۔ آیا اند رسنا اُتے، اندر رس رہن نہ پائیا۔ کلجُگ جیو غافل سُنے، سویا رین وہائیا۔ پاربرہم آیا ابناشی اچتے، جس وڈی وڈ وڈیائیا۔ گُرمکھ گُرسکھ ہرہگت ہرجن وِرا لائے، جس سَتگر پورا آپ اٹھائیا۔ دیال ٹھا کر سوامی جس جن اُپر تھے، کلجُگ آس نندرا دئے مٹائیا۔ گُر گوبند سورا امرت جام پیائے گھٹے، کایا باٹے وچ ٹکائیا۔ آون جاون لکھ چوڑاسی چھٹے، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ گُرسکھ تیرا سُوَرَج اٹھ پھر سہائے تیری رُتے، دوس رین نہ کُئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اند اند اند گُرمکھ ہردے وچ سمائیا۔ اند آیا گُر پایا، گھر ساچے ملیا میل۔ من سنسا بھو چُکایا، دیپک جگیا بن باقی

تیل۔ سنسا روگ مٹایا، اچرج پاربرہم دا کھیل۔ جس وچھڑے آن ملایا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں سجن سہیل۔ آلس نندرا لتھا دکھ، ستگر پورا آپ مٹایا۔ جگت ترسنا مٹی بھکھ، گر ستگر آپ گوائیا۔ سفل ہوئے مات گکھ، دھن دھن جنیدی مٹایا۔ درس دکھائے جو بیٹھا لک، ہر گوبند سچا ماہیا۔ اپنے کولوں آپے پچھ، ویلا وقت دئے سمجھایا۔ گڑھی چمکور جو گیا رُس، کلجگ اتم لئے مٹایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آلس نندرا دئے گوائیا۔ نندرا آلس ہوئے دور، گرسکھ نیڑ رہن نہ پائیا۔ ستگر پورا حاضر حضور، دوس رین درس دکھایا۔ جوتی جلوہ آتم کوہ طور، پنچ وکار بہسم دئے کرائیا۔ آسا منسا کرے پور، پورن پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ نانا توڑے کوڑے کوڑ، کوڑی کرپا دئے مٹایا۔ جس جن مستک لائے چرن دھوڑ، جنم جنم دی میل دھوائیا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، گن اوگن نہ کھئے دکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگایا۔ آلس نندرا جائے لتھ، گر ستگر دیا کھائیدا۔ سدا سہیلا سر رکھے ہتھ، دوس رین سیو کھائیدا۔ شبد ڈوری بکے تھ، واگ اپنے ہتھ اٹھائیدا۔ جگت وکارا تٹا ہتھ، من کا مان ایہان مٹائیدا۔ بہتر ناڑ نہ ابلے رت، امرت جام اک پیائیدا۔ اک سمجھائی ساچی مت، چار ورن نانک گوبند گود بہائیدا۔ سرب جیاں دا کلاپت، نرائن نین نہ کھئے اٹھائیدا۔ ستگر پورا پہلوں گرسکھاں چرنی آپ جائے ڈھتھ، پھر گرسکھاں اپنے چرن لگائیدا۔ ایک دیوے برہم مت، من مت جگت چکائیدا۔ دھیرج سنتوکھ دیوے ساچا ست، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت دلدر آپ مکھائیدا۔ جگت دلدر دیوے ہوڑ، دیناں ناتھ دیا کھایا۔ گرسکھ چاڑھے اپنے گھوڑ، ساچا گھوڑا نام دکھایا۔ سچکھنڈ وچوں آیا دوڑ، لوک مات ملے چائیں چائیا۔ جنم جنم دی بھجھائے لگی اوڑ، دے درس ترپت کرائیا۔ جگت ترسنا دیوے ہوڑ، من واسنا نہ کھئے ستائیا۔ ٹئی گنڈھے دیوے جوڑ، جڑیا جوڑ نہ کھئے چھڈایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آلس نندرا دئے سمجھایا۔ آلس نندرا گرسکھ رنگ، ستگر پورا آپ چڑھائیدا۔ مٹمکھاں سدا چھڈے سنگ، کن نندیا نہ کھئے سنائیدا۔ سووت جاگت پرہ آتم سیجا مانے پلنگ، گرسکھ آسن سنگھاسن سوہا پائیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سپن سکھوپت جاگرت تریا ایک رنگ دکھائیدا۔ تریا ناد وجے ہر دھن، وجاونہارا دس نہ آئیا۔ گرمکھ پکار رہیا ہر سن، سندنہارا مکھ چھپایا۔

لکھ چوراسی وچوں ہر سجن آپے چن، ستگر پورا میل ملائیا - جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب جنم دئے وڈیائیا۔ پورب جنم جگت وچھوڑا ہر ستگر آپ کرایا۔ کلجگ اتم سسے اُپر لایا ہوڑا، نرگن سرگن میل ملایا۔ ایکا ڈھٹیا چھپیا رہیا بن کے کورا، اپنا پردہ نہ سکے اٹھایا۔ آیا وقت آیا دوڑا، آپ اپنا پنڈھ مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا آپ ملایا۔ ملیا میلا سچ دربار، دھر درباری آپ ملائیا۔ کلگی توڑا وٹاندرا ہویا دستار، دست بدستی ہتھ پھڑائیا۔ اپنی کھچ نام کٹار، تن گاترے وچ لٹکائیا۔ دو ہتھان دا دے پیار، سنگھ سنگت اک سمجھائیا۔ تیرا میرا رہیا ادھار، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ نانا توڑ سرب سنسار، اتم اپنا میل ملائیا۔ تیرا قرضہ دئے اُتار، اپنا لہنا اپنی جھولی پائیا۔ تیری یندر وچ ملے تیرا نرنکار، جس جگت یند تیری لاپیا۔ جس کڈھیا وچوں ہنکار، کرے پیار سچا شہنشاہیا۔ کالا رنگ دئے اُتار، کالی میٹے شاہیا۔ پہلوں بدلی اپنے نال دستار، ہن دستار جگت نال دتی بدلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ تیری یندرا ویکھ وکھائیا۔ گرسکھ تیری یندرا آلس، منگے گر چرن دھیانا۔ ستگر پورا بنے ثالث، دیوے ایکا دھر فرمانا۔ کلجگ اتم چار ورن بناؤنا خالصہ خالص، اوچ نیچ راؤ رنگ سرب مٹ جانا۔ کیسے دی رہن نہ دیوے کھئے نالش، چرناں ہیٹھ دیائے راجا رانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جودھا سورپیر بلی بلوانا۔

۸۲۰

۸۲۰

★ ۱۶ ہاڑ ۲۰۱۸ پکرمی دربار وچ دیا ہوئی جیٹھووال ★

قدرت کھیل ویکھے ہر قادر، بے عیب عیب خدایا۔ فقیر حقیر شاہ بنیا گداگر، در درویش در در پھیری پایا۔ صدق صبوری رکھے صابر، صادر کریم اپنا کرم کہایا۔ کلمہ امام جانے دادر، ہزارا درود آپ پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دست بدست تیغ ویکھ وکھایا۔ دست بدست کھیل اولّا، دہ دشا آپ کرائیا۔ عالمین اللہ ہو اللہ، حق مُصلاّ اک وچھائیا۔ نور جلال ایکا جلوہ، جو بن ظہور وڈی وڈیائیا۔ قادر قدرت ویکھے بسملا، بسمل اپنا کھیل وکھائیا۔ چوڈاں طبق کڈھیا چلّ، چکر چہن نہ کھئے جنائیا۔ لیکھا جانے کوہ طور سیلا، سالب سلب بے پرواہیا۔ پیر پیغمبر محبوب آپے ملا، محو اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، خالق

ويکھے خلق خُدايَا۔ خالق خلق کھيل مخلُوق، مالک مؤلا کھيل کھلائيندا۔ نابينا نادان وسے قلبُوت، کلمه کلام گرہ قرآن آپ جنائيندا۔ در درويش پهرے اپنی کوٹ، بے ددر درد وندائيندا۔ سچ ايمان امام وکھائے ثبوت، ثابت اپنا رُوب دهرائيندا۔ جوتي جوت سرُوب هر، آپ اپنی کړيا کر، نور نورانه ويس وٹائيندا۔ نور نورانه عظيم اعظم، بے عيب پروردگاریا۔ ديوے تعليم تعظيم کائنات ايکا باطن، عالم علما کھيل کھيلا رھيا۔ ويس وٹائے بن بن مقتول قاتل، رُوب انُوب آپ دھرا رھيا۔ ليکھا جانے دھام مُقدّس باتل، بيٹل اپنا کھيل کھيلا رھيا۔ ويس وٹائے آپ رساتل، تلاتل دس کيسے نہ آ رھيا۔ جوتي جوت سرُوب هر، آپ اپنی کړيا کر، در درويش ناؤں رکھا ليا۔ در درويش پروردگار، الکھ اگم وڈی وڈيائيا۔ کلمه کلام کر تيار، قُدرت قادر دئے سمجھائيا۔ امام امامه ديوے پيغام، پير پيغمبر کر پڑھائيا۔ اک سنديشه سچ سلام، عليکم اپنا حُکم جنائيا۔ ليکھا جانے مُول بنام، حرف سطر نہ کھئے وڈيائيا۔ چوڊاں طبق ويکھ غلام، غفلت ويکھے تهاؤں تھائيا۔ کالا سوسا جگت نظام، سچ تعليم نہ کھئے پڑھائيا۔ جوتي جوت سرُوب هر، آپ اپنی جوت دهر، در درويش ويس وٹائيا۔ در درويش پروردگارا، چوڊاں ہٹ پھيرا پائيندا۔ چوڊاں طبق کوک پُکارا، ہُو ہُو نعره سرب لگائيندا۔ تُو ہی تُون نہ ديسے ميت مُرارا، تيرا تصور نہ کھئے جنائيندا۔ تيرا حق نہ ديسے کھئے نعره، بانگ صدا نہ کھئے سنائيندا۔ مکہ کعبہ حُجره ديسے نہ کھئے منارا، محراب رنگ نہ کھئے جنائيندا۔ جوتي جوت سرُوب هر، آپ اپنی کړيا کر، اپنا ويس آپ دهرائيندا۔ ويس دهرائے حق جانب جناب، اپنا ويس وٹائيا۔ ليکھا جانے آبي آب، حيات اپنے رنگ سمائيا۔ آپے کاتب آپے ہُوئے مُخاطب آپے دئے جواب، لاجواب لاشريک آپ ہو جائيا۔ آپے شاه بن نواب، شاه پاتشاه ناؤں رکھائيا۔ جوتي جوت سرُوب هر، آپ اپنی کړيا کر، اپنا کھيل آپ کرائيا۔ کرائے کھيل الاهی اللہ، انا الحق ويکھ وکھائيندا۔ مقامے حق حق اُچا ٹالا، در درويش در سہائيندا۔ اپنے نور ظہور ہويا بسملا، بسمل اپنی دھار بندھائيندا۔ اپنی ذات آپے ملا، دوسر رنگ نہ کھئے وکھائيندا۔ آپ سہائے اپنا ٹالا، جوتي جوت سرُوب هر، آپ اپنی کړيا کر، اپنا بندھن آپ ٹرائيندا۔ بندھن توڑے بندی بند، بندگی اپنی وچ سمائيا۔ ليکھا جانے نوچندی چند، چوڊس اپنا حُکم ورتائيا۔ آد جُگاد مُکائے پنڊھ، جُگ جُگ بن بن پاندھی راپيا۔ گهر گمبھير سُنائے چھند، زرگن سرگن کر رُشنائيا۔ عاقبت عقب جنائے پرمانند، اُلفت عارف نہ کھئے وکھائيا۔ در درويش نر نريش ويکھے سيج پلنگ، سچ سينگھاسن سوہا پائيا۔ جوتي جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ کرتا آپ اکھوائیا۔ جُگ کرتا ہر کرنہارا، بھیو ابھید رکھائیندا۔ جگت جُگ ہو اُجیارا، جاگرت جوت
 ڈگمگائیندا۔ ترے ترے لیکھا پار کنارہ، پنچم پنچم موہ ٹڑائیندا۔ گر اوتار لے سہارا، ایکنکارا اوٹ تکائیندا۔ بھگت بھگونت بول جیکارا،
 ایکا نعرہ نام سُنائیندا۔ سنت کنت اک دوارا، گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ ستجُگ تریتا دواپر کریا پار کنارہ، کلجُگ اپنا ویکھ وکھائیندا۔
 سچ سندیش دُھر دربارا، نر نریش آپ جنائیندا۔ کالا سوسا کر تیارا، ماٹی خاکی پردہ پائیندا۔ انتر جلوہ نُور اُجیارا، پرکاش پرکاش وچ
 ٹکائیندا۔ ناد دُھن سچّی دُھنکارا، بانگ صدا آپ سُنائیندا۔ اپنا کھول بند کواڑا، نُوری جلوہ آپ درسائیندا۔ آب حیات ٹھنڈی ٹھارا،
 امرت میگھ برسائیندا۔ اپنا نُور کر پسارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، آیت شرائط نہ کھئے رکھائیندا۔ لاشریک ہو تیارا،
 آپ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سندیش آپ سُنائیندا۔ سچ سندیشہ ہر کرتار، کرپاندھ آپ
 جنائیا۔ پیر پیرا بن سیکدار، شاہ پاتشاہ بنے سچّا شہنشاہیا۔ گفتم کرے سچّی گفتار، ستار اور نہ کھئے بلائیا۔ احباب رباب وجائے اپنی
 وار، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ طالب طلبا کرے طلب گار، تعلیم تعظیم عظیم اک سُنائیا۔ نفر نفرت کرے سرب سنسار، نفس ہوس دئے
 مٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا در دئے سمجھائیا۔ ایکا در ہر درویش، دیناں ناتھ آپ جنائیندا۔ آد جُگاد رہے
 ہمیش، جُگا جُگنتر آپ سہائیندا۔ اپنا کھیل آپے رہیا ویکھ، دوسر اور نہ سنگ رلائیندا۔ نُوری نُور مُچھ داہڑی نہ کوئی کیس، مؤنڈ
 مؤنڈ نہ رُوپ وٹائیندا۔ بے عیب وسے اپنے دیس، اپنی وریس نہ کیسے جنائیندا۔ پیر پیغمبر نہ کوئی جانے مُلا شیخ، شخصیت بھید نہ کھئے
 جنائیندا۔ تسبیح تقویٰ نہ کوئی سکے ویکھ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حُکم ہر ورتارا،
 زرگن زرویر آپ ورتائیا۔ خالق خلق دے سہارا، دید عید وند وندائیا۔ چند بھان سورج منڈل وند ستارا، نیل بستر رنگ رنگائیا۔ ہرکھ
 سوگ وسے باہرا، چنتا ڈکھ نہ کھئے رکھائیا۔ لوک پرلوک اک جیکارا، نام مردنگا مردنگ وچائیا۔ کلجُگ کھیل کرے نیارا، رُوپ انوپ آپ
 وٹائیا۔ جگت رسول بن وچارا، ایکا حُکم کرے قبول سیس جگدیش آپ جھکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اسم دئے
 سمجھائیا۔ ایکا اسم ہر کرتار، اُسنت نندا نہ کھئے وڈیائیا۔ کایا جسم نہ کھئے وچار، تن ماٹی خاک نہ کھئے وڈیائیا۔ جوت نُور اگتی دھار،

ظہور جلوہ ہر رُشنائیا۔ شبِ ناد دُھن جیکار، ایکا حُکم سچّی شنوائیا۔ سچ پیغمبر کرے خبردار، سچ کلمہ اک جنائیا۔ آیت شرائط رکھائے پروردگار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کرے کرم پڑھائیا۔ سچ پڑھائی پیرن پیر، شاہ پاتشاہ آپ کرائیندا۔ تتوت دئے دھیر، تیر نرالا آپ لگائیندا۔ جگت شرع پا زنجیر، آپ اپنا حُکم ورتائیندا۔ چوڈاں لوک چوڈاں طبق وکھائے چوٹی اخیر، آگے لیکھا نہ کھئے سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کلمہ آپ پڑھائیندا۔ ساچا کلمہ عالمین، ایکا بسمل رُپ وکھائیا۔ میرا میری کرے توہین، کل ویکھے سرب لوکائیا۔ کلمہ آسو نہ کوئی پائے زین، شاہ سوار کھئے نظر نہ آئیا۔ جگت جھگڑا مذہب دین، اسلام امام نہ کھئے وکھائیا۔ شرع شریعت وس کین، وصل جُمال محبوب نہ دیوے کھئے وکھائیا۔ اکھڑ جانے نہ کھئے سین، ترے مُکھ دین صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس دھرائیا۔ ویس دھرائے ہر کرتارا، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ اک امام پیغمبر سہارا، رسول نبی آپ پڑھائیندا۔ کاتب کرتا بن لکھارا، حق حقیقت آپ جنائیندا۔ سچ ایمان وچ سنسارا، حُکم حاکم آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ بندھن پائے ہر کرتارا، جُگا جُگنتر کھیل کھلائییا۔ کالی الفی تن شنکار، نیل بستر بن بنواری رُپ انُپ دھرائیا۔ سچ مُصلّا پروردگار، دھرنی دھرت دھول دئے ہلار، خاکی خاک آسن لائیا۔ کلمہ کلام سچ گفتار، ڈونگھی گندر کر پیار، در دروازہ بند کھلائییا۔ مکہ کعبہ کھیل نیار، دو دو آہ میت مُرار، در درویشا نر نریشا سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، کرے کھیل بے پرواہ، دُوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ بے پرواہ الہی اللہ، آپ اپنا کھیل کھلائییندا۔ سچ سنگھاسن آپے ملا، اچے تُلے سوہیا پائیندا۔ اپنے نور آپے رلا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ اپنا سندیش آپے گھلا، نر نریش آپ سُنائیندا۔ اپنا پھڑائے آپے پلا، پیر پیغمبر آپ اپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ کھیل ہر کرتارا، اک اکلّا آپ کرائیا۔ ایکا حُکم اک ورتارا، ایکا بنت جنائیا۔ ایکا الفی اک شنکارا، ایکا بستر تن چھہائیا۔ ایکا کاتب بنے لکھارا، نہ کوئی لکھے قلم شاہیا۔ اچی کوک کوک کرن پکارا، ایکا نعرہ نام لگائیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتارا، اہل بے پرواہیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیارا، تن شنکارا آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا الف دئے وڈیائیا۔ ایکا

الفی ایکا الف، ہر ساچا آپ جنائیندا۔ پیر پیغمبر چکن حلف، سیس جگدیش آپ نوائیندا۔ لیکھا جانے اپنی طرف، کوٹ دشا نہ کھئے جنائیندا۔ وسنہارا عرش فرش، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ عرش فرش کھیل خُداوند، ویکھ خلق بے پرواہیا۔ آفتاب ویکھے چند، کر طلوع کرے رُشناٹیا۔ حُکمی حُکم دُھر فرمانا اگتی چھند، کلمہ کلام آپ پڑھائیا۔ پیر پیغمبر گائن بتی دند، رسنا جہوا سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو اپنے وچ رکھائیا۔ ہر ہر بھیو اولٹا، آد جُگادی کار۔ اپنا آسن سچ سینگھاسن آپے ملٹا، ساچے تخت بے سچی سرکار۔ سچ سنندیش ایکا گھلٹا، پیرن پیر کر خبردار۔ آپ پھڑائے اپنا پلٹا، دیا کلمے سانجھا یار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ سُنائے سچی گفتار۔ سچ گفتار سُنائے سُنید، دید عید چند چڑھائیا۔ حق پیار میری بقرعید، بعید سعید کرے جنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تائید، تسبیح کلمے نال رلائیا۔ شرع شریعت حق رسید، راستہ براستہ روپ وٹائیا۔ میرا کلمہ کرے شہید، تیر تلوار نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سُنائیا۔ دُھر فرمان سچ سنندیشہ، شاہ پاتشاہ آپ سُنائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کالا ویسا، ویس انیک رکھائیندا۔ سنگ محمد چُکے لیکھا، چوڈاں طبق پھول پھولائیندا۔ چوڈس چوڈاں رکھیا چھایا بیٹھاں، سیس اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا ویلا سری بھگوان، اپنے ہتھ رکھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ دیوے دُھر فرمان، پنج ت کرے جنائیا۔ آتر کڈھے پنج شیطان، پنج وقت اک ایمان، پنج وقت کرے پڑھائیا۔ ایکا راگ سُنائے کان، راگ دُھن اک وجائیا۔ میری صفت تیری قرآن، تیرا عشق میری وڈیائیا۔ تُوں معشوق بن نادان، نیتز نین راہ تکائیا۔ میں ویکھاں کراں تیری پچھان، بھل کدے نہ جائیا۔ میرا واسا وچ جہان، چوڈاں لوک میرے چرن سیو کمائیا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر گر اوتار، پیر پیغمبر میرا ناؤں سدا سدگان، ایکا الف کراں پڑھائیا۔ میرا کعبہ سچ نشان، میں وساں اک امام دُوسر اور نہ کھئے رکھائیا۔ میرا حُکم تیرا پیغام، کلجگ گاوے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انجیل قرآن دئے وڈیائیا۔ انجیل اعظم نور درسایا، ایکا حُکم جنائیندا۔ مُرشد مُرید پھڑ اٹھایا، ٹھوکر کلمہ نام لگائیندا۔ جلوہ جلال نور بے مثال آپ وکھایا، پردہ اپنا آپ چُکائیندا۔ سجدہ سیس جگدیش جھکایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا در آپ

کھلایا۔ در دروازہ کھولیا، کھولے بند کواڑ۔ مُرشد مُردان اندر بولیا، کِرپا کر اپر اپار۔ پنج تت کایا چولا آپے پھولیا، دُئی دویتی پردہ پاڑ۔
 ڈُونگھی کندر گائے ڈھولیا، بے عیب پروردگار۔ میں ہر گھٹ اندر مؤلیا، مؤلا رُوپ میرا سنسار۔ میں اپنے کندھے آپا تولیا، اک اِکلا تولا
 بنیا تولنہار۔ لوک مات دساواں اک وچولیا، کایا چولا کر تیار۔ اپنا رکھاں پردہ اولیا، نیتر نین نہ پاوے کھئے سار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، آپ جنائے اپنی کار۔ ساچی کار، عیسیٰ موسیٰ ایشر ہر جنائیا۔ جگدیش کرے سچ وبار، تیشور کھئے رہن نہ پائیا۔ در
 درویش بنے بھکھار، دردیاں درد آپ وندائیا۔ چوڈاں لوکاں چرناں بیٹھ لتاڑ، چوڈاں طبقات ٹھوکر دئے لگائیا۔ چاروں کُنٹ ویکھے جنگل
 جوہ اُجاڑ پہاڑ، پریت ٹلے پھول پھولائیا۔ کون کعبے بیٹھا راہ تکی پروردگار، نیتر نین نین اُٹھائیا۔ کون ڈُونگھی کندر لُکیا وچ اندھیار،
 چوڈھویں چند نہ کھئے چڑھائیا۔ کون الف کرے درکار، کون حلفیہ حلف اُٹھائیا۔ بھل نہ جانا وچ سنسار، صاحب سلطان رہیا سمجھائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے مارگ رہیا لگائیا۔ سُن فرمان سیس جھکایا، نیتر نین شرما۔ تُوں صاحب میرا خُدا یا،
 ہوں منگاں تیری پناہ۔ تیرا سجدہ اک رکھایا، دوئے دوئے جوڑ کران سرنا۔ تُوں پردہ میرا اُٹھایا، جلوہ اپنا نُور دھرا۔ میں اگنی سڑدا ٹھنڈا ٹھار
 کرایا، آب حیات پیا۔ میرا کایا مقبرہ جنت رُوپ وٹایا، درس تیرا نُوری ایکا پا۔ میں گل وچ پلُو پایا، میرے بخشیں سرب گناہ۔ آد
 جُگاد بخشندڑ تیرا ناؤں سُنایا، تُوں سب دا سانجھا پیر خُدا۔ تیری خلق تیرا ناؤں وڈیایا، میں بن بن رہبر تیرا ڈھولا دیاں سُننا۔ تُوں
 رحمت کر میرے تے سایا، تیری رحمت میری پکڑے بانہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سر دینی ٹھنڈی چھاں۔ منگے
 منگ بن پیغمبر، سیس سیس جھکائیا۔ پنج تت رچیا میرا سویمبر، میری آسا تیری داسی داسا بن بن سیوک سیو کھائیا۔ تیرے حُکھے
 اندر ویکھاں تیرا اڈمبر، وڈ صاحب تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا گن سمجھائیا۔ ایکا گن ہر
 سمجھاؤنا، عیسیٰ موسیٰ منگ منگائیندا۔ کون ویلا اتم آؤنا، در درویش میل ملائیندا۔ کون کوٹے آسن لاؤنا، کون حُجرہ سوہیا پائیندا۔
 کون نگارہ چوٹ لگاؤنا، کون ویلا وقت وکھائیندا۔ کون کلمہ نبی رسولاں گاؤنا، تیرا ناؤں سرب صلاحیندا۔ کون ویلا وچھڑیاں میل ملاؤنا،
 جگت وچھوڑا پندھ مکائیندا۔ کون ویلا گھر ماہی ساچا پاؤنا، ملیا میل نہ کھئے ٹرائیندا۔ ایکا اکھر نش اپنا آپ سمجھاؤنا، ہوں ادھین پرین

منگ منگائیندا۔ کون مکتب اپنا سبق پڑھاؤنا، کاغذ قلم نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں ساچی منگ منگائیندا۔ منگے منگ بن پاخاک، خاکی خاک مان گوائیندا۔ میری ترسنا تیرا نات، تیرا ناتا میری ذات، دوسر روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ تڈھ بن اور نہ دسے کھئے وچ کائنات، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیندا۔ میری اُمت تیری دات، تیری دات موہے ورتائیندا۔ کون ویلا دئے نجات، جگت بندھن توڑ تڑائیندا۔ چوڈاں طبق رکھایا ہاٹ، بن ونجارا سیو کھائیندا۔ چوڈاں صدیاں کھٹی کھاٹ، نو نو پھیرا پائیندا۔ چوڈھویں چند نہ دسے اندھیری رات، اندھ اندھیر نہ کھئے مٹائیندا۔ کر کِرپا کرنا پاکی پاک، تُوں پنت پُنیت آپ ترائیندا۔ ہوں منگاں تیری کھاٹ، تیرا وچھوڑا نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ویلا اتم دس کسے نہ آئیندا۔ پاربرہم پرہہ دیا کہا، دھیرج دھیر دئے صلاحیا۔ آد جگادی بے پرواہ، جگ جگ اپنا ویس دھرائیا۔ کلجگ اتم بے ملاح، نور ظہور کر رُشنائیا۔ کاغذ قلم نہ رکھے کوئی شاہ، جگت ودیا نہ کھئے پڑھائیا۔ اپنا مارگ آپے لئے چلا، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتاراں سادھاں سنتاں بھگتاں دیوے اک صلاح، صلاحگیر آپ ہو جائیا۔ سب دا پردہ دئے اٹھا، مکھ نقاب نہ کھئے رکھائیا۔ امام اماماں پرگٹ ہوئے آپ خُدا، خُدی سب دی دئے گوائیا۔ ایکا تھت وار دئے جنا، بھل رہے نہ رائیا۔ کلجگ اتم آوے ہر سچا شہنشاہ، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ بیس لیکھا دئے سمجھا، اک اٹھ دئے وڈیائیا۔ دوآ دو جہاناں بے گواہ، صِفر مؤل نہ کھئے رکھائیا۔ ایکا اپنا نور دھرا، اٹھ ت کرے کڑمائیا۔ اک اکلّا ہر خُدا، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ستّ طبق چرناں ہیٹھ دبا، ستّاں بخشے چرن دھوڑ مستک سچّی شاہیا۔ ایکا ساتا میل ملا، دس ستّ دئے وڈیائیا۔ پنجاں تتاں مؤل چُکا، اوڑا ایڑا ایڑی سسّا ہاا پنچم رنگ آپ رنگائیا۔ ہاے آگے کٹا لا، سرگن روپ وکھائیا۔ سب دی ژاڑ دئے مٹا، جوں پینتیس آگے ژاڑا اپنا انک نہ کھئے جنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ اتم لہنا دئے مُکا، قادر کریم بھل کدے نہ جائیا۔ ویلے آنت چرن دوار لئے بُلّا، سچ سندیش سُنائیا۔ دُھر فرمانا جو دتا سُنّا تیری سیو لگائیا۔ اتم گھر گھر ویکھے جا، کون کرے تیری پڑھائیا۔ تیری رانی تیرے نال کرے کون نکاح، کون بیٹھی مکھ بھوائیا۔ پاربرہم پت پریشور لوک مات بیس اٹھاراں ہاڑ ستاراں سچ عدالت، لئے لگا، نہ منگے کوئی گواہیا۔ اپنے گل وچ الفی پا، سب دی الفی دئے اٹھائیا۔ دو حرفی گلّ دئے مُکا، دوسر کرے نہ کھئے پڑھائیا۔

فارشی عربی جو لیکھا دتا لگا، عرشی اپنی رحمت آپ کھائیا۔ اپنی بردی اپنے چرناں وچ لئے بہا، اتم میٹے جھوٹھی شاہیا۔ چار گنٹ اپنا نعرہ دئے سنا، گر اوتاراں آد جگاد جو رہیا سنائیا۔ سوہنگ روپ بے پرواہ، سو پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہیا۔ ہنگ روپ مخلوق ویکھ آپے خُدا، خالق خلق ایکا رنگ وکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھاوی بہرم دئے وکھائیا۔ ہر لگائے سچ عدالت، عدلی عدل کھائیا۔ ابناشی ٹھا کرے وکالت، وکیل دلیل نہ کھئے رکھائیا۔ پاربرہم پرہ بے ثالث، دو جہاناں سچا شہنشاہیا۔ نو سو چرانوے چوگری جگ نہ آیا وچ آلس، سب دا لیکھا اپنی جھولی رہیا وکھائیا۔ جگاں جگاں دی ویکھ نالش، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ کلجگ اتم گوبند لیکھا گوبند ویکھے خالص، خالص اپنا روپ پرگٹائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ لکھ چوراسی جیو جنت دُرمت میل ویکھے کالکھ، جگت ٹگا نہ سکے کھئے دھوائیا۔ وشن برہما شو اندر اندراسن چھڈ سنگھاسن نیتر نین چھپر کرن بارش، کروڑ چھیانویں سیس جھکائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ چار وید چار ورن چار کھانی چار بانی کسی دی منے نہ کوئی سفارش، جگ جگ لیکھا سب دا دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، آد جگادی برہم برہمادی شبد انادی ایکا دھن ناد وجائیا۔ چار جگ دا ست دربارا، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیا۔ چار جگ دا ویکھ ورتارا، ہر پُرکھ نرنجن دیا کھائیا۔ چار جگ دا کر پسارا، ایکنکارا ویس وٹائیا۔ چار جگ دا ویکھ اکھاڑا، آد نرنجن کرے رُشنائیا۔ چار جگ دی باباکارا، سری بھگوان کرے شنوائیا۔ چار جگ دا میٹے وبھچارا، ابناشی کرتا ہوتے سہائیا۔ چار جگ دا لیکھا جانے گر اوتارا، پاربرہم بے پرواہیا۔ نرگن سرگن کرے کھیل آپ اپارا، لوک مات وچی ودھائیا۔ بیس بکرمی سن اٹھاراں ہاڑ ستاراں کرے وبارا، بوہاری اپنا ووبار وکھائیا۔ سچا حکم سچا ورتارا، سچا شہنشاہ ساچی کھیل آپ کرائیا۔ چار جگ بے آنت بے آنت جس نوں کہہ کہہ گئے پکارا، سو اپنا بھو آپ کھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔

★ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۸ یکرمی دربار وچ دیا ہوئی جیٹھووال ★

سو پُرکھ نرنجن اگم اپارا، آد آد بے پرواہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، رُوپ انو پ آپ دھرائیا۔ ایکنکارا کر پسارا، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ آد نرنجن جوت جوتی دھارا، نراکار آپ اکھوائیا۔ ابناشی کرتا الکھ الکھنا بول جیکارا، اپنا نعرہ آپ لگائیا۔ سری بھگوان ٹھانڈا دربارا، در گھر ساچا آپ سہائیا۔ پاربرہم پرہہ ہو تیارا، اپنا رنگ آپ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پرکاش آپ پرگٹائیا۔ سچ پرکاش ہر نرنکارا، نرگن نراکار آپ کرائیندا۔ اپنی اُپائی آپ دھارا، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ اپنی اچھیا بن بھنڈارا، سچ ورتارا آپ ہو جائیندا۔ ساچی وست وست ہر تھارا، اندرِشٹ آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کل آپ رکھائیندا۔ آپے کرے اپنی کل، عقل کل بے پرواہیا۔ اپنا دھام وکھائے اٹل، اچل وڈی وڈیائیا۔ اپنا آسن آپے مل، سچ سینگھاسن دئے صلاحیا۔ اپنے نُور آپے رل، جوتی جوت جوت جگائیا۔ اپنے دیپک آپے بل، آپے کرے سچ رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد اپنی کھیل کھلائییا۔ آد پُرکھ ہر کھیل کھلایا، کھیلنہار اک اکلّا۔ رُوپ رنگ نہ کھئے جنایا، وسیا سچ محلہ۔ مات پت نہ کھئے بنایا، اپنا پھڑیا آپے پلا۔ ساچا مندر اک سہایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے ہویا اچھل اچھلا۔ اچھل اچھل کھیل نرنکار، اچرج رچنا آپ رچائیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، وست امول آپ ورتائیا۔ دیونہارا بن ورتار، دانی اپنا ناؤں رکھائیا۔ آپے باڈی بن کرتار، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد اپنا گھاڑن لئے گھڑائیا۔ آد پُرکھ ہر گھاڑن گھڑت، گھڑنہارا آپ گھڑائیندا۔ آپے جانے اپنی جڑت، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ اپنی کر آپے کِرت، کرتا پُرکھ آپ ہو جائیندا۔ اپنی کروٹ آپے پرت، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد اپنا گھر سہائیندا۔ آد پُرکھ ہر ایکا گھر، دُھر دربارا آپ سہائیا۔ نرگن نرور نراکار پُرکھ اکال اندر بیٹھا وڑ، رُوپ رنگ نہ ریکھ کھئے جنائیا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ، سچ محلہ دئے وسائیا۔ اپنے دوار آپے کھڑ، آپے لیونہار انگرٹائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا مندر آپ اُپائیا۔ ہر ہر مندر ایکا کھنڈ، سچ سچ بنایا۔ اکال اکال ونڈی ونڈ، ونڈنہار آپ اکھوایا۔ وچ رکھایا اپنا اند، اند رُوپ آپ ہو جایا۔ چاروں کُنٹ نہ کوئی

کندھ، جس گھر اپنا آپ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ وڈیا۔ ساچا مندر سوہاوت، سو پُرکھ زرنجن
 اک بنائیا۔ سچ دوارے بیٹھا اک اکت، عقل کل اپنی کھیل کھلائیا۔ اپنی اچھیا آپے بنیا منگت، بن بھکاری جھولی آگے ڈابیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوار آپ سمجھائیا۔ سچ دوار کر تیار، زرنجن زرنجن ویکھ وکھائیندا۔ اپنے اندر پھرے اپنی وار،
 چار دیوار نہ کھئے بنائیندا۔ زرنجن جوتی کر اُجیار، نورو نور ڈگمگائیندا۔ اگم اگمڑا کر پَسار، اکھ اکھنا ویکھ وکھائیندا۔ نہ کوئی دوسر دسے
 دھار، دھار دھار وچ سمائیندا۔ اپنا بل اک وچار، آپے ویکھ وکھائیندا۔ اک اگلا ہو تیار، سچ محلہ سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ وکھائیندا۔ اک اگلا اچھیا رکھ، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ زرنجن ہو یا گھر پرتکھ، گھر زرنجن وجے
 ودھائیا۔ آپے میلا آپے وکھ، وچھوڑا بندھن نہ کھئے بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دات آپ جنائیا۔ اپنی دات ہر
 کرتار، آپے بوجھ بھجائیندا۔ رُپ رنگ توں وسان باہر، ریکھ بھیکھ نہ کھئے وٹائیندا۔ اپنا بل آپے رکھے سنہال، دوسر زور نہ کھئے جنائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ اپنا بل آپے کر، اپنی دیا کھائیا۔ کون دوارا وسان گھر، کون در ملے
 وڈیائیا۔ اک اگلا زبھو ہوئے بھے نہ رکھاں کوئی ڈر، بے پرواہ رُپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ
 ورتائیا۔ ساچا حکم ہر زرنکارا، اپنا آپ جنائیندا۔ میرا سوہے سچ دوارا، گھر ساچا آپ بنائیندا۔ اک اگلا وسنہارا سچ محلہ کرے کھیل اگم
 اپارا، اگم اپنی چال چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ اپنا رنگ رنگے بھگوانا، اپنی دیا آپ
 کھائیا۔ میرا اچھے سچ نشانہ، میں ویکھاں چائیں چائیا۔ میں دھراں رُپ مرد مردانہ، آپ اپنا بل وکھائیا۔ میں وسان سچ مکانا، سچکھنڈ
 ہوئے رُشنائیا۔ میں ہوواں نوجوانا، جوین اپنا آپ ہنڈھائیا۔ میں بنان سچ سلطانا، شاہ سلطان ناؤں رکھائیا۔ میں پھراں اپنا بانا، زربان
 میری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ جنائیا۔ اپنا حکم دھر فرمانا، دھر درباری آپ جنائیندا۔ شاہو
 بھوپ بن ہر ساچا رانا، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرائیندا۔ میں ساچا تخت سُہانا، تخت نواسی آپ اکھوائیندا۔ میں چلان اپنے بھانا، ساچا بھانا
 آپ منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر آپ سُہائیندا۔ ساچا مندر سوہیا سوہے، سو پُرکھ زرنجن آپ سُہائیا۔

ہر پُرکھ نرنجن اپنا نور کرے لہے، پرکاش پرکاش وچ ٹکائیا۔ ایکنکارا اپنے در آپے لے آئے ڈھوئے، در گھر ساچا سگن منائیا۔ آد نرنجن اپنے جیہا آپے ہوئے، آپ اپنا روپ دھرائیا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنی سوئے، حکم حاکم آپ سُنائیا۔ سیری بھگوان اپنی سیجا آپے سوہے، ساچے تخت آپے آسن لائیا۔ پاربرہم آپ اپنا اپنے آتے موہے، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در گھر ساچا آپ سُهائیا۔ در گھر سچ سُهایا، سو پُرکھ نرنجن مہربان۔ سچکھنڈ آسن آپ لگایا، پاربرہم پرہ نوجوان۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹایا، آپے ویکھے مار دھیان۔ اک اکلایا گھر بیٹھا ڈیرہ لایا، نرگن روپ نوجوان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے اُپر ہویا آپ مہربان۔ مہربان ہویا نرنکار، اپنی دیا آپ کمائیا۔ سچ سنگھاسن کر تیار، پُرکھ ابناشن آسن لائیا۔ شاہ پاتشاہ بن ساچا داتار، راجن راج وڈ وڈیائیا۔ حکمی حکم دُھر فرمانا، تخت نواسی آپ سُنائیا۔ آد جگاد ورتے بھانا، بھانا میرا میری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا تخت اک بنائیا۔ ساچا تخت تخت نواسا، شاہ پاتشاہ اک بنائیندا۔ آپ سُهائے پُرکھ ابناشا، ابناشی کرتا ڈیرہ لائیندا۔ آد جگاد نہ کدے وناسا، ایکا نور نور ڈگمگائیندا۔ اپنے آتر کر کر واسا، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ اپنا دیوے سچ بھرواسا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوار کھیل اپارا، دُھر دربارا آپ کرائیا۔ اپنی اچھیا کرے وچارا، ساچی بھچھیا بائے بن ورتارا، ایکا ونڈن ونڈ وندائیا۔ جوتی جوت کر پسارا، جوتی جوت دئے ہلارا، تورو نور نور دھرائیا۔ آپے بن کنت بھتارا، ناری جوت جوت کری پیارا، ایکا مندر سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد اپنا رنگ وکھائیا۔ آپے پُرکھ آپے ناری، جوتی جاتا کھیل کھلائیندا۔ کرے کھیل سچکھنڈ دواری، کھنڈ سچ دوار آپ سُهائیندا۔ لیکھا جانے دُھر درباری، دُھر دا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ پرگٹ ہر جوت نرنکاری، پُرکھ اکال آپ پرنائیندا۔ سوہرے پیئے آوے جاوے اپنی واری، دوسر پندھ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد اپنا رنگ رنگائیندا۔ آد پُرکھ ہر رنگیا رنگ، رنگ اپنا آپ چڑھایا۔ سچکھنڈ سُهائے اک پلنگ، سچ سنگھاسن سوہا پایا۔ ناری کنت منگے منگ، منگن منگ اک وکھایا۔ میرے گرہ آپے لنگھ، تریا تریمت ویکھ وکھایا۔ تیرا میرا پردہ ایکا ننگ، تُوں داتا سچا شہنشاہیا۔ تُوں صاحب سورا سرینگ، ہووں سیوک سیو کھایا۔ میں منگاں تیرا اند، اند تیرا روپ درسایا۔

ٹوں بننا سدا بخشنند، بخشش تیرے ہتھ وڈیا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی نار جوت پرنا یا۔ آپے کنت بہتار پُرکھ
 اکالا، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ نر نرائن دین دیا لا، دیا ندھ رُپ وٹائیندا۔ سچکھنڈ دوار چلے اولڑی چالا بھیو کئے نہ پائیندا۔ اک سہائے
 سچّی دھرمسالہ، دھرم دوار اک وڈیائیندا۔ اپنی کرے آپ پرتپالا، پرتپالک آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا رُپ آپ وکھائیندا۔ ناری کنت رُپ وٹایا، نرگن نراکار۔ ساچی سیجا آپ ہنڈھایا، کر کر سچ پیار۔ جوتی جوت میل ملایا، ایک
 مندر کھول کواڑ۔ ایک گودی دئے سہایا، کرپا کر آپ کرتار۔ ساچی جننی بن بن سیو کمایا، دائی دایا ہو تیار۔ پوت سپوتا ایک جایا،
 شبدی شبد سُت دُلا ر۔ بال انجانا آپ اٹھایا، پُرکھ ابناشی سُرت سنہال۔ مورت اکال رنگ رنگایا، جوتی جوت جوت بے مثال۔ اپنا
 ثورت ناد وجایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوتے صاحب دیا ل۔ سُت دُلا ر اٹھایا، کر کرپا گن ندھان۔ ساچے چرن
 آپ بہایا، پوت سپوتا بال انجان۔ دُھر فرمانا آپ جنایا، دیونہارا دیوے دُھر فرمان۔ حُکم حاکم اک رکھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آپے ہویا جانی جان۔ جانی جان ہر جانی، جانہار گوپال۔ اپنا رنگ آپے مانیا، کرے کھیل آپ کرپال۔ آپے ورتے اپنے
 بہانیا، بہانا جانے دین دیا ل۔ آپ اُپائے بال انجانیا، بال بالا سُت شبدی شبد ایک لال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے
 چلے اپنی چال۔ چال نرالی رکھدا، آد پُرکھ بے پرواہ۔ سچکھنڈ دوارے آپے وسدا، ساچے تخت بیٹھ سچّا شہنشاہ۔ سیس تاج ایک رکھدا،
 آپ اپنی جڑت جڑا۔ کرے کھیل الکھنا الکھ دا، لیکھا لکھ سکے کوئی نہ۔ کرپا ویس پُرکھ سمرتھ دا، پُرکھ سمرتھ سچّا شہنشاہ۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک سُت لئے سمجھا۔ سُت سمجھایا کرپانڈھ، اپنا حُکم سُنا یا۔ آپ جنائے اپنی بدھ، اپنا بھیو کھلایا۔ تیرا
 کارج کرے سدھ، سیس جگدیش ہتھ ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا آپ لگایا۔ سیوک سیوا لئے ساجن،
 سُت میت پیار پیار۔ دیوے حُکم بھوپ بن راجن، شاہ پاتشاہ سچّی سرکار۔ اپنی رچنا آپے کاجن، بننا در درویش ونجار۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے وست ہر تھار۔ وست امولک ساچی دات، شبدی سُت ہر جھولی پائیا۔ تیری میری ایک
 ذات، میرا ناؤں تیری وڈیائیا۔ میرا خزانہ تیرا کھات، تیری ونڈن میرے انک سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن

دئے دکھائیا۔ شبد سُت ہر گن جنایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ سو پُرکھ زرنجن ہر گھٹ اپنا آسن لایا، تیرا رچیا آپ منار۔ اپنی اچھیا تیرا گن دکھایا، تیرا تت نہ کھئے آکار۔ ساچی سیکھیا دئے سمجھایا، بھل نہ جانا بن نادان۔ تیری سیوا اک لگایا، دیواں دُھر فرمان۔ ساچا تخت دیاں دکھایا، جھلے سچ نشان۔ پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا، آد جگادی نوجوان۔ ساچا چھتر سیس جھلایا، نہ کوئی دے در دربان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت دُلا رے دیوے مان۔ سُت دُلا رے بخشے مان، پُرکھ ابناشی دیا کھائیا۔ ایکا بخشاں چرن دھیان، کول چرن وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ آسن تھر گھر چرن کول رکھاں آن، کول کول دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چُکائیا۔ ہر پردہ سچ چُکائیندا، دیوے دُھر فرمانا۔ سچکھنڈ اپنا آسن لائیندا، جھلاوے سچ نشانہ۔ سیس ایکا تاج چُکائیندا، شاہو بھوپ بن سلطانا۔ دُھر فرمان اک رکھائیندا، شبد انادی ناد تارانہ۔ تیرا رُپ اک دکھائیندا، پُرکھ اکال ہو مہربانا۔ اجونی رست تیری جوُن نہ کھئے بنائیندا، ایکا بخشے اپنا دانا۔ اپنا حُکم تیرا ناؤں سمجھائیندا، حکمت کرے وڈ مہانا۔ تیری ساچی سیوا اک لگائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہتھ رکھئے اک نشانہ۔ سچ نشان دکھائے ہتھ، سو پُرکھ زرنجن دیا کھائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیل سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ ایکنکارا دیوے وتھ، وست امٹری آپ ورتائیا۔ آد زرنجن میلا ہس ہس، گھر وجدی رے ودھائیا۔ ابناشی کرتا ملے نس نس، سُت دُلا رے تیرے سیس آپ اپنا ہتھ چُکائیا۔ ابناشی کرتا تیرے ہو جائے وس، تیرے اندر اپنا ڈیرہ لائیا۔ پاربرہم تیرا نور کرے پرکاش، نورو نور نور دھرائیا۔ آد جگاد تیری کرے پوری آس، نراسا رُپ نہ کھئے دکھائیا۔ میں وساں سدا تیرے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ میرا رس تیرا بھوگ بلاس، دوسر سیج نہ کھئے ہنڈھائیا۔ تیری لکھ لکھ پوری کر نہ سکے آس، تیری آس میرا درس تریت کرائیا۔ کول چرن بخشاں اک نواس، سر اپنا ہتھ چُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت شبد دئے وڈیائیا۔ سُت شبد پایا ور، سو پُرکھ زرنجن آپ جنایا۔ دوئے جوڑ سرنائی گیا پڑ، ہوں سیوک سیوا سچ کھایا۔ زربھو چُکاؤنا اپنا ڈر، بھے اور نہ کھئے رکھایا۔ میں سد آواں جاواں تیرے گھر در، در دروازہ تیرا بند نہ کھئے رکھایا۔ ٹوں مات پتا ہوں بالک سُت اپرادھ بخش سرن سرنائی تیری گیا پڑ، بخشنہار تیری وڈ وڈیایا۔ ٹوں میرا گھاڑن لیا گھڑ، ساچے باڈی تیرا بھیو کھئے نہ آیا۔ ٹوں سچکھنڈ دوار سچ سنگھاسن بیٹھا چڑھ، تھر گھر

اپنا چرن ٹکایا۔ میں تیرے چرناں بیٹھاں بیٹھاں وڑ، گھر سچا ایک پایا۔ کر کرپا پھڑایا لڑ، چھٹ کدے نہ جایا۔ میں ایک تیرا ناؤں لواں پڑھ، ساچی ودیا دے سمجھایا۔ نہ جہاں نہ جاواں مر، تڈھ بن اور نہ گود سہایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوں بیٹھا سپس جھکایا۔ ہوں بال انجانا بالی بڈھ، ست ڈلارا سپس جھکائی۔ میں آد جگاد تیری گودی بہواں گڈ، تیرا سہارا اک تکائی۔ تون مہربان ہو جائیں تھ، تیری رحمت میری وڈیائی۔ تیرا پریم پیار ملے اٹھ، سچ بھنڈارا ایک منگ منگائی۔ میرا ناتا نہ جائے چھٹ، دھن دھن جنیندی مائی۔ پُرکھ اکال میں بنیا تیرا پُت، میرا لیکھا سکے نہ کھئے لکھائی۔ آد جگاد تیری سہنجی رُت، سچکھنڈ وجدی رہے ودھائی۔ مینوں درس دکھاؤنا اپنے گھروں آپے اٹھ، اپنا پینڈا پندھ مکائی۔ کر کرپا دینا ایک امرت گھٹ، اپنے چرناں دھوڑ میرے مکھ چوائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کھائی۔ ست ڈلارا گل لگا، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ سپس جگدیش ہتھ ٹکا، سچ حدیث اک پڑھائیندا۔ ناؤں نرنکارا لینا گا، سچ بلکارا تیرا رُپ وکھائیندا۔ اپنی دھارا آپ پھرا، پاندھی پندھ نہ کھئے مکھائیندا۔ سچ اکھاڑا رہیا وکھا، سچ سنگھاسن سو بہا پائیندا۔ ست ڈلارا آپ سجا، ساچا رنگ آپ چڑھائیندا۔ ایکنکارا مردنگ آپ وجا، ساچا ناد آپ الائیندا۔ اپنا چھند آپ سنا، دوہاں پردہ آپ اٹھائیندا۔ سوہنگ رُپ لیا بنا، نرگن نرگن ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دو اک اپنی کھیل کھلائی۔ سو پتا ہنگ پوت بنایا، پُرکھ اکال کھیل اپارا۔ ہر پُرکھ نرنجن ڈلارا ایک جایا، کرپا سچکھنڈ پسا۔ ایکنکارا سگن منایا، آد نرنجن ویکھ اپنی وارا۔ ابناشی کرتا دئے سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ سری بھگوان بنائے ونجارا، وست امولک جھولی پایا۔ پاربرہم سنے پکارا، ابھل بھل کدے نہ جایا۔ آپ اٹھایا ست ڈلارا، جن جننی لیکھ چکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ اپنا رُپ دھرایا۔ ہنگ سو شبد دھار، سو پُرکھ نرنجن آگے سپس جھکائی۔ آد کرپا میرا وبار، تھر گھر ساچا بنت بنائی۔ سچکھنڈ تیری دھار، تیرے رنگ سمائی۔ کون کھیل کراں کرتار، ساچی سیوا دے سمجھائی۔ پُرکھ ابناشی کرپا خبردار، ایک گن دئے وکھائی۔ میرا حکم میرا ورتار، سچ فرمانا اک جنائی۔ میری اچھیا تیرا ورتار، سچ بھنڈار ہتھ پھڑائی۔ تیرے اندر کراں کھیل اپارا، نرگن نرگن رُپ دھرائیا۔ تیرے اندروں کڈھاں آپا باہر، تیرا تیرا بھیو چکائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم ایک وار دئے

سمجھائیا۔ ایکا وار حُکم سُناؤنا، ساچے تخت بیٹھ سُلطان۔ اپنا پردہ آپے لاہُنا، مہربان ہو سِری بھگوان۔ اپنا مارگ آپ وکھاؤنا، آپے دیوے ساچا دان۔ اپنا راگ آپے گاؤنا، آپے ناد وجائے سچّی دُھنکان۔ اپنا راج آپ کھاؤنا، آپے دیوے دُھر فرمان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل نگاہبان۔ نگاہبان ہر کھیل کھلایا، وڈ داتا گہر گمبہر۔ سْت شبد ہر آپ سمجھایا، دیوے ساچی دھیر۔ اپنی رچنا تیرے وچ ٹکایا، تیرا رُپ بنائے بستر چیر۔ تیرے وچوں باہر لئے کڈھایا، امرت بخشے ساچا سیر۔ تیری گودی گود اک وکھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا پائے اک زنجیر۔ اک زنجیر نام ڈور، شبدی بندھن ہر ہر پائیندا۔ لیکھا جُکے تور مور، مور تور نہ کوئی رکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی تھر گھر دوارا آپے کھول، بند کوارا پردہ لاہندا۔ شبد اگم آپے بول، شبدی ناد اناد سُنائیندا۔ اپنے کنڈے تولے تول، تولہارا اک ہو جائیندا۔ تیرے رنگ جائے مؤل، اپنا رُپ نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی وست تیرے وچ ٹکائیندا۔ اپنی وست ونڈے ونڈ، تیرے وچ ٹکائیا۔ کِرپا کرے سورا سرینگ، ست دوارے بھل نہ جائیا۔ تیری سیجا بنائے پلنگ، آسن سنگھاسن اک وچھائیا۔ زرگن زوریر وجائے مردنگ، سازنگ سازنگا نہ کوئی رکھائیا۔ اگم اگمڑا گائے چھند، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ ڈوری ڈور بندھائے تند، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئی جنائیا۔ تیرے اندر رکھائے پرمانند، پرمانند تیری بنت بنائیا۔ صاحب دِیال ہویا بخشند، بخشش ایکا جھولی پائیا۔ وشنوں آیا تیری ونڈ، وشو اپنی دھار چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے سْت دئے سمجھائیا۔ ساچے سْت کھیل وکھاؤنا، ہر ساچا ساچ سمجھائیندا۔ سچ دوارا اک سہاؤنا، سچکھنڈ آسن لائیندا۔ تھر گھر اپنا آپ ٹکاؤنا، چرن کول آپ جنائیندا۔ وشنوں اندر اپنا جل ٹکاؤنا، امرت جام آپ پیائیندا۔ تیرا گھر تیرا نور کول کولا نام دھراؤنا، کول کولا رُپ ہو آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ویس آپ وکھائیندا۔ امرت جل کول ناہے، ناہی ناہے بھرایا۔ تیرا پریم تیرا آب، آب حیات رُپ وٹایا۔ میری سیوا تیرا لاہے، پُرکھ ابناشی ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تیری جھولی دئے بھرایا۔ تیری جھولی وشن دھار، برہم تیری ونڈ ونڈائیا۔ تیرے اندر کرے گفتار، سچ ستار آپ بلائی۔ تیرا کھیل ویکھے دھواں دھار، سُن اگم پھول پھولایا۔ تیری بنائے شنکر انس آپ کرتار، کرتا پُرکھ دئے وڈیائیا۔ تئاں وچولا بننا ایکا وار، تھت وار نہ

کوئی رکھائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، لیکھا لکھ نہ کوئی سمجھائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے خبردار، آلس نندرا نہ کھئے رکھائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکار، دُھر فرمانا اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا شبد سیو کھائیا۔ وشن برہما شو جا، گودی گود سُہایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ ایکا جلوہ نُور ڈگمگا، جوتی جاتا بے پرواہ، اپنا محلہ دئے وسایا۔ آپ اپنی رچن رچا، اپنا پردہ دئے اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سْت دُلارا آپ سمجھا۔ سْت دُلارا ایکا اُٹھیا، پُرکھ ابناشی دیا کھئے۔ صاحب سُلطانا سچّا اُٹھیا، اپنا ناد دئے سُنائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ نواسی ایکا حُکم آپ سُنائے۔ ایکا حُکم اک نرنکارا، ایکا وار جنائیا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا بیٹھا آسن لائیا۔ ایکا شاہ اک سِکدارا، شہنشاہ اک اکھوائیا۔ ایکا حُکم اک ورتارا، ایکا حُکمی رہیا پھرائیا۔ ایکا نام اک جیکارا، ایکا راگ رہیا لائیا۔ ایکا گر اک اوتارا، ایکا گن دئے سمجھائیا۔ ایکا کنت اک بہتارا، ایکا نار سیج ہنڈھائیا۔ ایکا سْت اک دُلارا، پُوت سپُوت اک اکھوائیا۔ ایکا وشن کرے پسارا، ایکا برہما گود بہائیا۔ ایکا شنکر دئے ہُلارا، ہُلارا دیونہار آپ اکھوائیا۔ ایکا کرے سچ پیارا، برہمنڈ ونڈ ونڈائیا۔ ایکا نیر نین آگھاڑا، کِرن کِرن روپ وٹائیا۔ ایکا اک نال کرے پیارا، ایکا اک اک سوہیا پائیا۔ ایکا رو سس اُجیارا، ایکا سورج چند رُشنائیا۔ ایکا منڈل منڈپ دئے سہارا، ایکا گگن گگنتر روپ دھرائیا۔ ایکا اُچھیا بن ورتارا، ساچی بھچھیا رہیا ورتائیا۔ ایکا حُکم سچّی سرکارا، شاہ پاتشاہ آپ سُنائیا۔ بھل نہ جانا سْت دُلارا، سْتیا رین نہ کوئی وپائیا۔ تیری سیوا لائے آپ نرنکارا، ساچی سیوا دئے سمجھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ تیری دھارا، تیرا حصّہ اک ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی اُچھیا تیری بھچھیا وچ سمائیا۔ اپنی اُچھیا ترے گن دھارا، تیری جھولی پائیندا۔ رجو طمو ستو کر اُجیارا، ساچا بندھن آپ بٹھائیندا۔ پنچم کرنا اک پیارا، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش بھیو چُکائیندا۔ وشنوں کرے سچ پیارا، رازق رحیم دیا کھائیندا۔ برہما برہم کرے اُجیارا، پاربرہم ساچا حُکم سُنائیندا۔ شنکر ویکھے اک اکھاڑا، جو گھڑیا بہن وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سْت دُلارا تیرا گھر وسائیندا۔ سْت دُلارا تیرا وسے گھر، سو پُرکھ نرنجن آپ وسائیا۔ وشن برہما شو دیوے ور، ترے گن ایکا ونڈ ونڈائیا۔ پنچ تت گھاڑن دیوے گھڑ، گھڑن بہنہار آپ اکھوائیا۔ کرے کھیل نرائن نر، نر ہر اپنا روپ وٹائیا۔ تیرا بہنڈار دیوے بھر، خالی در نہ کھئے وکھائیا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترے گن میلا پنج تت چیلا، وشن برہما شو سہائے ویلا، ساچا حکم آپ سُنائیا۔ وشن اُچا وِشو دھار، پُرکھ ابناشی آپ اُپایا۔ برہما کرپا برہم پَسار، پاربرہم پرہہ گھر وسایا۔ شنکر کرے کھیل نیار، دھواں دھار ونڈ ونڈایا۔ تِٹاں وچولا بن نرنکار، اپنا بندھن پایا۔ شبد ڈھولا ایکا وار، ساچا سو بلا آپ سُنایا۔ سو پُرکھ نرنجن میت مُرار، ہنگ تیری سیو کمایا۔ سوہنگ رُوپ بنے سرب سنسار، برہما وشن شو بھل نہ جایا۔ پُرکھ ابناشی وجائے سچّی سچ ستار، ناؤں نرنکارا آپ سُنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ونڈن دئے ونڈایا۔ ساچی ونڈن ونڈنہار، شبدي سْت جنائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ کر پَسار، گگن منڈل اُپائیندا۔ لیکھا جانے رو سس ستار، رُوپ انوپ آپ وکھائیندا۔ اپنی آسا آپے دیوے ور آپے بن ورتار، آپے ہون ہونی سیو کرائیندا۔ آپے سگندھی کرے اپر اپار، واسنا گندی نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد وچولا اک رکھائیندا۔ شبد وچولا بن ملاح، ترے گن سیوا آپ کماٹیا۔ پنج تت میتا دئے صلاح، ثالث اپنا ناؤں دھرائیا۔ ثابت صورت لئے بنا، پاربرہم بے پرواہیا۔ گھاڑن گھڑت لئے گھڑا، گھڑنہار دِس نہ آٹیا۔ ساچی مورت لئے چتا، بھيو کھئے نہ پائیا۔ نار پُرکھ رُوپ وٹا، ناری نر سیو کماٹیا۔ اپنا درس آپ کرا، درسی حرص گوائیا۔ نرگن بندھن نرگن پھاہ، نرگن ویکھ وکھائیا۔ نرگن کٹنہارا پھاہ اپنا زور بل دئے وکھا، جو بن اپنا رُوپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد سْت دئے صلاحیا۔ شبد صلاحی ساچا رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیندا۔ ترے گن سیجا بنے پلنگ، پنج تت گھاڑن گھڑت گھڑائیندا۔ وشن برہما شو منگن منگ، چرن دوارے سیس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیوے وست اگم، دیونہارا دیا کماٹیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ اپنا کھیل آپ کھلاٹیندا۔ وشنوں کھیل ہر کرتار، برہما دھار جنائیا۔ شنکر پھرے وارو وار، ترے ترے لیکھا ویکھ وکھائیا۔ ہتھ ترسول گھڑے کیس بھسم بھوتی خاک چھار، چرن دھوڑ مستک شاہیا۔ برہما برہم کرے وچار، پاربرہم تیرا کھیل نیار، تیرا جلوہ نور ظہور رُوپ رنگ ریکھ نظر کوئی نہ آٹیا۔ وشنوں لائے سچ دربار، دھئے جوڑ کرے نمسکار، تیرا در سچا دربار، ہوں سیوک بیٹھا سیس جھکائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے پیار، ایکا بخشے چرن سہار، چرن کول وڈی وڈیائیا۔ آد رچنا تیرا اکھاڑ، پُرکھ ابناشی بنیا ساچا لاڑ، آسو گھوڑے چڑھیا سچا

شہنشاہیا۔ شاہو بھوپ بن ساچا رانا، دیونہارا دھر فرمانا، اپنا بھانا ربیا منائیا۔ سچکھنڈ نواسی ایکا تخت شہانا، سپس تاج اک ٹکانا، دوسر دسے نہ کھئے شاہیا۔ پنچم مکھ آپ صلاحنا، پنچ تت کرے پروانہ، ایکا دیوے نرگن دانا، داتا دانی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن دئے سمجھائیا۔ گن سمجھائے گن ندھان، گنوتتا گن کہن نہ جائیا۔ ساچے ست تیرے ہتھ پھڑائے اک نشان، ست ستوادی آپ وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی بنیا ساچا کھن، پاربرہم بے پرواہیا۔ برہمنڈ وکھائے تیرا مکان، جیرج انڈ تیری ونڈ ونڈائیا۔ اُتہج سیج تیری کھان، پاربرہم ایکا ایک درسائیا۔ میرا ناؤں تیرا گیان، میرا دھیان تیری شہنشاہیا۔ میرا حکم تیرا فرمان، تیرا فرمان برہما ہر جس گائیا۔ تیرا لیکھا لیکھے آپ بھگوان، اپنا بھیو آپ گھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ جنائیا۔ اپنا روپ جنائے نرائن، نرگن دیا کما۔ تیرا گھلائے ایکا نین، ایکا نور دئے درسا۔ ٹوں مننا ساچا کہن، کہنا بھل کدے نہ جا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا بھنڈارا دئے بھرا۔ شبد بھنڈاری تیرا بھرنا بھنڈار، ہر ساچا دیا کھائیا۔ چار کھانی کر تیار، اُتہج سیج جیرج انڈ تیرے رنگ رنگائیا۔ چار بانی بول جیکار، اپنی دھار دئے سنائیا۔ لکھ چوراسی کر پساں، اک اک نال دئے بندھائیا۔ نرگن ونڈ کرے اپار شبد دو دھار، ایکا ایک دئے وڈیائیا۔ من مت بڈھ کر پساں، پنچ تت بندھن اپنا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے ست تیرا بنس دئے بنائیا۔ بنس بنائے تیرا بنس، سو پُرکھ نرنجن دیا کھایا۔ وشنوں وشو بنائے انس، آپ اپنا ویس دھرایا۔ ترے گن تیرا سوہے سربنس، پنچ تت ساچا میل ملایا۔ روپ دھرائے آپ سہنس، سہنسر لیکھ نہ کھئے لکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ لکھایا۔ ساچا لیکھا سری بھگوانا، اپنا آپ جنائیا۔ لکھ چوراسی کر پردھانا، تیرے رنگ رنگائیا۔ تیرا ناد وجائے ترانہ، ساچا راگ آپ سنائیا۔ کایا مندر اک مکانا، ایکا گن دئے سمجھائیا۔ نو دوارے کھول دکانا، جگت واسنا دئے بھرائیا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر کھیل مہانا، تخت نواسی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ وکھائیا۔ اپنی دھار پنچ تت، تتو تت آپ بنائیندا۔ نرگن روپ برہم مت، برہم اپنا کھیل کھلائییندا۔ نام ندھانا بیجے اپنے وت، امرت میگھ آپ برسائیندا۔ اپنی دات دھیرج جت، ست سنتوکھ آپ بھرائیندا۔ اپنا میل وکھائے ساچا ہتھ، ساچا بندھن اک بندھائیندا۔ اپنا نور وکھائے لٹ لٹ، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ تیرا کرے

پورا گھاٹ، ساچی وست جھولی پائیندا۔ تیری آپے ویکھے واٹ، تیرا اٹھ اٹھ راہ تکائیندا۔ تیرا سوانگ رچے نٹوآ ناٹ، سوانگی اپنا سوانگ وکھائیندا۔ تیری سہائے ساچی کھاٹ، آسن سنگھاسن سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھیو آپ گھلائیندا۔ شبد سٹ گھلنا ہیبت، ہر ساچا آپ گھلائیا۔ تیرا ناد چار وید، برہم ویتا آپے گائیا۔ چار مکھ اٹھے نیتر نر نرائن لئے پیکھ، نیوں نیوں سیس جگدیش جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار چار ونڈ ونڈائیا۔ چار چار ونڈ ونڈنہار، ایک رنگ سمایا۔ چار وید کر تیار، چارے کھانی جھولی پایا۔ چارے بانی بول جیکار، پرا پستی مدھم بیکھری آپ سُنایا۔ چارے دشا ہو اُجیار، ساچی کوٹ پھول پھولایا۔ چارے ورنان دئے سہار، کھتری براہمن شوڈر ویش آپ اپنا کھیل کھلایا۔ چارے جُگ بن ورتار، ساچا نام دئے ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ دُلا رے ساچا حُکم آپ سُنایا۔ حُکم سُننا دُھر فرمانا، دُھر فرمانی آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی تھر گھر وکھائے تیرا اک مکانا، مہان تیرا روپ جنائیندا۔ سچ بنائے اک میخانہ، چرن چرن آپ سہائیندا۔ وشنوں منگے منگ مہانا، آگے اپنی جھولی ڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ وشنوں منگے وست اندٹھ، نظر نین کھئے نہ آئیا۔ میرے آتر تیری ترکھ، میری ترسنا کون بُجھائیا۔ پا ساچی ایک بھکھ، ہوں ایک منگ منگائیا۔ پاربرہم پت پریشور آپ ونڈائے اپنا پس، ساچی وست آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نین نین ٹپکائیا۔ نین نین ہر ٹپکایا، ٹپکے ساچا نور۔ نور نور نظری آیا، شاہ پاتشاہ ساچا ظہور۔ ظہور ظہور آپ پرگٹایا، ناد انادی وجائے نور۔ نور نور آپ سُنایا، نظری آیا جو وسے دور۔ وشنوں نیوں نیوں سیس جھکایا، تُوں سرب کلا بھرپور۔ میری جھولی دے بھرایا، میں لینی وست ضرور۔ تیرا وچھوڑا موہے ستایا، میرا تٹا مان غرور۔ میں اپنا کایا کوٹ قلعہ بنایا، اندر رکھ اپنا نور۔ تیرا نور میرا نور کرے رُشنایا، میری آسا منسا پور۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وڈ داتے سور سور۔ سور پیر ہر دیا کھائیندا، اپنے نیتر ایک مار اُچھال۔ پریم رس دھار ٹپکائیندا، وشنوں دئے جام پیال۔ وشنوں اندر نہ آپ ٹکائیندا، ہویا حال بے حال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کریا کھیل بے مثال۔ وشنوں اندر امرت رس، سو پُرکھ نرنجن آپ بھرایا۔ وشن کرے بس بس، قطرہ اندر رہن نہ پایا۔ ہر پُرکھ نرنجن اپنا چرن سیس دتا جھس، اک اک

حصّہ آپ ونڈایا۔ ایک حصّہ اپنے چرناں ہیٹھاں دتا دھس، جل بنب بنب روپ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نیتر نیر اپنی دھار دئے وہایا۔ ہر کا نیر جل بنب، سندنہ ساگر روپ وٹائی۔ ہر کی اچھیا سُرپت اند، اندراسن سوہا پائی۔ ہر داتا گہر گمبیر گئی گہند، بھیو ابھید آپ کھلایا۔ دین دیال سدا بخشند، برہما ست لئے اٹھایا۔ آتم پرما تم میٹے چند، بال برہم برہم رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک روپ دئے درسایا۔ برہم سروپ پاربرہم جنایا، بھیو ابھیدا کھول۔ اپنا نور آپ پرگٹایا، آپے وسنہارا اپنے کول۔ اپنا پردہ آپ اٹھایا، اپنے مندر آپے بول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، تولے ایک سچا تول۔ تولے تول بن بن تول، تولنہارا دیا کمایا۔ سچ بھنڈار ایک کھولا، پُرکھ ابناشی رہیا ورتایا۔ چرن کول کول چرن برہم ویتا برہم مؤلا، پاربرہم سچی سرنایا۔ تیرا امرت میرا کولا، وشنوں تیری وڈ وڈیایا۔ ہوں تڈھ بن ہویا بولا، سانتک سانت نہ کھئے کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وست اک ورتایا۔ ساچی وست وست امولک، برہم ویتا منگ منگائیندا۔ میری بھرنی ایک گولک، خالی پھیر نہ کھئے کرائیندا۔ اپنا نام وجاؤنی ساچی ڈھولک، تار ستار نہ کھئے رکھائیندا۔ میں سُنیا توں سُنائیں انبولت، لیکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ توں آد جگاد سدا اڈولت، اڈل اپنا نام رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں سیوک منگ منگائیندا۔ دیوے ور داتار، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ اپنا رنگ رنگے کرتار، قُدرت تیری کھیل کھلاییندا۔ تیری جوت کر اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ تیرا برہم کرے پَسار، پاربرہم ونڈ ونڈائیندا۔ تیری جوتی ہو اُجیار، گھٹ گھٹ بھانڈے آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا داتا آپ ہو جائیندا۔ داتا دیوے ساچا دان، دانی اپنی دیا کمایا۔ برہمے تیرا ایک مان، نون سو اکھڑ رہیا سمجھائی۔ میرا ناد تیرا گان، سوہنگ اکھڑ کرے پڑھائی۔ میری دھوڑ تیرا اشنان، تیرا اشنان شنکر دھار وہایا۔ شنکر دھار کھیل مہان، لوک مات لئے پرگٹایا۔ ایک جل ہیوئے مہان، میخبخانہ آپ سمجھائی۔ جل بنب کرے پروان، آپ اپنے وچ سمائی۔ وشن برہما شو گاؤنا گان، بھل کدے نہ جائیا۔ میرا روپ نہ کھئے نشان، سیری بھگوان کہہ کہہ اپنا وقت لنگھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا ساچا ور، ساچی وست آپ ورتایا۔ برہمے پایا ور ہر گہر، وست امولک اپنی گود رکھائیندا۔ توں بھنڈار دتا بھر، کون دھارا

بن ورتائیندا۔ نہ پُرکھ نہ دِسے ناری نر، جوڑ جوڑ نہ کھئے جڑائیندا۔ کِسے بدھ اندر جاواں وڑ، اپنی بنت نہ آپ بنائیندا۔ کِرپا کر میرے گر، شبد سُت تیرا سنگ سمائیندا۔ اند کارج میرا آپے کر، اند منگل تیرا ایکا گائیندا۔ میری گودی اپنا رُوپ دھر، بالی بُدھ بال شرمائیندا۔ پُرکھ ابناشی کِرپا کر، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ ترے گُن دیوے ایکا وست ور، ساچی وست آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اندر باہر آپے کھڑ، اپنا نُور آپ درسائیندا۔ نُور نُورانہ جو بن ونت، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نر نرائن بنیا کنت، برہم سیجا آپ ہنڈھائیا۔ آپ اپنا چڑھیا رنگ بسنت، اُتر کدے نہ جائیا۔ آپ بنائی اپنی بنت، بھیو بھید ابھید کھلائی۔ اپنا کھیل کھلایا آد آنت، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ برہمے تیرے نام ویکھے میرا رُوپ جیو جنت، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا منت دئے سمجھائیا۔ ایکا منت ترے گُن اتیتا، ترے ترے میلا آپ ملائیندا۔ تخت نواسی ٹھانڈا سیتا، سچکھنڈ دوار سوہبا پائیندا۔ آپے جانے اپنا کیتا، دوسر اور نہ کھئے سمجھائیندا۔ آپ چلائی اپنی ریتا، وشن برہما شو سیو لگائیندا۔ دُھردرگاہی بنیا میتا، مِتر پیارا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا مارگ آپ چلائیندا۔ ساچا مارگ چلے راہ، رہبر ہر ہر آپ چلائی۔ نرگن نرور بن ملاح، ساچا بیڑا آپ اُٹھائیا۔ شبدی سُت دئے صلاح، وشن برہما شو سمجھائیا۔ ترے گُن میلا میل ملا پنج تت کرے کُڑمائیا۔ من مت بُدھ وچ ٹیکا، نو دوارے کھول وکھائیا۔ گھاڑت گھڑن لئے وٹا، گھر گھر وچ رُوپ وٹائیا۔ ڈونگھی کندر پردہ پا، اپنا مُکھ چُھپائیا۔ اپنا مارگ آپے لا، آپے ہوئے سہائیا۔ ایڑا پنگل ہائے اپنے تھان، سُکھمن ایکا مُکھ بھوائیا۔ نابھی کول امرت آپ بھرا، وشن برہما دئے وڈیائیا۔ ناد دُھن آپ سنا، شبدی سُت آپ ملائی۔ بجر کپائی پردہ لاه، ساچا گھر وکھائیا۔ آتم سیجا آپ سہا، برہم رُوپ وٹائیا۔ برہم میلا سہج سُبھا، پاربرہم بخشے سچ سرنائیا۔ جوتی جوت جوت جگا، جوتی جاتا کرے رُشنائیا۔ واسنا کھوٹی دئے کڈھا، پنج تت نہ کرے لڑائیا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نہ ہوئے حلکا، آسا ترشنا نیڑ نہ آئی۔ ساچا مارگ دئے وکھا، ایکا اکھڑ کرے پڑھائیا۔ سوہنگ رُوپ آپ دھرا، لکھ چوڑاسی لئے بنا، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لا، سچ سِنگھاسن سوہبا پائیا۔ جوتی جوت ڈگمگا، جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ آد نرنجن سچا شاہ، پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لکھ چوڑاسی ونج کرائیا۔ لکھ چوڑاسی ونج ونجارا، ساچا ہٹ

کھلائیندا۔ برہما شو وشن دئے سہارا، ساچا حُکم سُنائیندا۔ کرے کرائے اپنی کارا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ساچے سْت تیرا دربارا، لوک مات
 کھلائیندا۔ چرن دھوڑ بخشے اک سہارا، دھرنی دھوڑ جل بنب آپ کھائیندا۔ دھوڑ روپ کرے کرتارا، دِس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا حصّہ آپ وندائیندا۔ ساچا حصّہ دھرنی وند، دھرت دھوڑ وند وندائیا۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ، برہمنڈ
 بے پرواہیا۔ آپ اُچائے جیرج انڈ، اُتہج سینج اپنی چال چلائیا۔ آپے دو جہاناں رکھے کندھ، آپے پردہ رہیا لگائیا۔ آپے وشن برہما شو
 سُنائے چھند، آپے چارے ویداں ڈھولا گائیا۔ آپے ہوئے سد بخشند، بخشنہار اک اکھوائیا۔ آپے سَتجگ تریتا دواپر کلجگ وندے وند،
 حصّہ حسرت دئے مٹائیا۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ، کھنڈا اپنا ناؤں اُٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتجگ تریتا دواپر
 کلجگ ویکھے تھاوں تھائیا۔ تھان تھنتر ویکھنہار، سچکھنڈ نواسی دیا کھائیندا۔ سَتجگ بخشے اک پیار، چرن دھوڑ ٹکا لائیندا۔ تریتا دواپر
 آئے اپنی وار، دواپر تریتا روپ وٹائیندا۔ چرن کول دئے سہار، چرن دھیان جنائیندا۔ دوئے دوئے لیکھا وچ سنسار، دو جہاناں آپ
 مکھائیندا۔ کلجگ کرے کھیل اپر اپار، چار چار بندھن پائیندا۔ چار ورن کرے خوار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شب
 دُلارا آپ سمجھائیندا۔ شب دُلارا آپ جگایا، کر کِرپا ہر مہربان۔ سَتجگ ساچا تیری جھولی پایا، دیوے ایک دان۔ وشن برہما شو نال
 رلایا، ترے گن نال ہوئی پردھان۔ پنج تت تیرا ہتھ وٹایا، ملیا ہانی ہان۔ ساچا نام اک چپایا، سوہنگ شب سِری بھگوان۔ برہم لیکھا
 آپ لیکھایا، آپے کھولے سچ دکان۔ ساچی وست وچ ٹکایا، آپ ورتائے دو جہان۔ لہنا دینا اپنے ہتھ رکھایا، بھل نہ جانا بن نادان۔ سَتجگ
 ساچا راہ چلایا، مارگ ویکھے آپ نگاہبان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دیوے شب دی دان۔ سَتجگ شب ملیا میلا،
 ست ست نام رکھایا۔ پُرکھ ابناشی پایا سجن سہیلا، گھر ساچے وجے ودھایا۔ لڑ چھٹا اک اکیلا، دوئے دوئے منگ آپ رکھایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے سْت آپ اُٹھایا۔ ساچے سْت سُنیا سندیشہ، ہر ساچے آپ جنایا۔ وشن برہما
 شو لیکھا لیکھا، لیکھا لیکھ نہ کھئے مٹایا۔ چارے جگ کرن آئے آدیسا، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 ساچا حُکم شب ہتھ پھڑایا۔ شب ہتھ دتی ڈور، چارے جگ بندھن پائیا۔ دو جہاناں ویکھاں تیری تور، آؤنا جانا سدا چائیں چائیا۔ تیرا

چلدا ویکھاں گھوڑ، کون کوٹ ربیا دؤڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی وست تیرے ہتھ پھڑائیا۔ شبد حُکم ساچا پایا، ہویا وڈ بلوان۔ سَتجُگ اپنے در بہایا، دیوے دُھر فرمان۔ جیواں جنتاں مارگ اک چلایا، ایکا جینا رام بھگوان۔ ساچی ونڈن ونڈ ونڈایا، کرنا میل وچ جہان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بَخشنہار ساچا مان۔ سَتجُگ پلُو گل وچ پا، نیوں نیوں کرے نمسکار۔ ایکا دینی سچ صلاح، لکھ چوڑاسی اکو جیہا نہ دسے پیار۔ میں اک اِکلا کی سکاں سمجھا، پرہہ کا بھیو بے آنت بے شمار۔ میں بالی بُدھ بھیو نہ جانا را، میرے آنتر آئے نہ کھئے ہنکار۔ تُوں رحمت میرے اُپر آپ کہا، ہوں منگاں در بھکھار۔ اپنا بل میرے نال ملا، تیرے در بناں دربان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے ہیوئے جانی جان۔ سَتجُگ منگے ایکا منگ، آگے اپنی جھولی ڈاپیا۔ میں اک اِکلا کِس طرح چڑھاواں رنگ، میری پیش کھئے نہ جائیا۔ لکھ چوڑاسی نال پرہہ کا سنگ، گھٹ گھٹ اندر بیٹھا آسن لائیا۔ موہے منگی ایکا منگ، ترے گن وست ہر ورتائیا۔ ستو وشنوں لائی انگ، رجو برہما لے پرنائیا۔ طمو گھر گھر وجائے مردنگ، جانڈے راہی لے بھلائییا۔ کریا کھیل سُوڑے سرینگ، آسا ترسنا نال رکھائییا۔ اندر پردہ رکھیا کندھ، بھیو ابھید چھپائییا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار بنایا ملنگ، اپنا ڈوڑو رہے وجائییا۔ میں لکھ چوڑاسی کِس بدھ سُنواواں تیرا چھند، تیری مہا کون مُکھ گائییا۔ تیرا کھیل تُدھ بن چلے نہ وچ وربھنڈ، بھنڈی کرے سرب لوکائییا۔ تُوں اپنا کریا کھیل اکھنڈ، میں ویکھاں چائیں چائینیا۔ میں نار دُباگن تُدھ بن ہوئی رنڈ، میرے کنت گھر آونا چائیں چائینیا۔ میں ست سنتوکھ دی سیج وچھاواں پلنگ، اُپر تیرا نُور لواں ٹکائییا۔ پھر پا گلوکری لگاں انگ، اپنا دکھڑا دیواں سُنائییا۔ تیرے نال مل کے ہوواں نہ بھنگ، سیبھنگ تیرے ہتھ وڈیائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچے شبد تیری اوٹ تکائییا۔ شبد سُوڑا بن بلکارا، ترے ترے کھیل کھلائیندا۔ اپنا کراں کھیل اپارا، اپنا میل ملائیندا۔ لوک مات جیو جنت کراں پسارا، برہم جوت پاربرہم اپنا رنگ رنگائیندا۔ گھر وچ مندر گھر اُجیارا، سچ نگارہ اک وجائیندا۔ تیرے آنتر لواں اوتارا، لوک مات پھیرا پائیندا۔ انک گن میرا ناؤں نرنکارا، اٹھاں تتاں کھیل کھلائیندا۔ اٹھ تت روپ دھراں اٹھاراں وارا، ایکا آٹھا جوڑ جڑائیندا۔ اپنی دھرنی کر پسارا، اپنا دھول ویکھ وکھائیندا۔ اپنے جل دئے ہلارا، اپنا بنب روپ وٹائیندا۔ اپنا گڑھ بنا منارا، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَتَجُگ تیرا سنگ نہائیندا۔ سَتَجُگ تیرا بنے سنگی، سگلا سنگ آپ رکھائیا۔ اپنا نُور اپنی جوت نہ کرے ننگی، پنج تت وچ چھپائیا۔ کرے کھیل بؤہ بؤہ رنگی، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل دئے کھلائیا۔ سَتَجُگ پُچھے شبد گُر، ایکا بھیو کھلاؤنا۔ کون رُوپ جگ آئی تُر، کون ویس وٹاؤنا۔ کون چڑھیں ساچے گھڑ، کون کوٹے پھیرا پاؤنا۔ کون نہائے لگی توڑ، کون ویلا وقت سہاؤنا، کون تُئی دیوے جوڑ، اپنا بندھن ایکا پاؤنا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گُن آپ وکھاؤنا۔ گُن جنائے دیاوان، اپنی دیا کمائیا۔ وار اٹھاراں دھرے رُوپ سری بھگوان، تیرے ہتھ نال ہتھ ملائی۔ کھیلے کھیل سمرتھ دو جہان، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ برہما سُت کرے پروان، سنک اپنا سنگ رکھائیا۔ براہ رُوپ ہوئے آپ مہربان، جگے پُرش اپنی دھار چلائی۔ حیگریو اک نشان، نر نرائن کھیل کھلائی۔ کپل مَن ہو پردھان، دتا ترے دئے وڈیایا۔ رکھو دیو کرے پروان، پرتھو اپنا کھیل کھلائی۔ متس مارے آپ دھیان، جل پنڈ دئے وڈیایا۔ کچھپ ہوئے نگاہبان، اپنا بہار آپ اٹھائی۔ اوکھدھ ویکھے مار دھیان، دھنتر پھول پھولائی۔ موہنی رُوپ اک نشان، ہنسا کرے سچ پڑھائی۔ باون کھیل سری بھگوان، بلدھاری آپ کرائیا۔ نر سنگھ بنے سُر بلوان، بھیو ابھید آپ جنائیا۔ ہری ہر ہو مہربان، گج اپنی گود بہائی۔ نر نرائن کھیل مہان، بال بالائے اُپجائی۔ تیرا سیس اپنے چرن کرے پروان، اپنا راج سچکھنڈ نواسی اپنے ہتھ رکھائی۔ رین نہ دیوے تیرا پھیر نشان، پاربرہم پرہم میٹ مٹائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، شبدی شبد نگار۔ تریتا اپنے در بہاؤنا، کرے سچ پیار۔ ساچا حُکم آپ سناؤنا، مٹیا جائے وچ سنسار۔ لوک مات ویس وٹاؤنا، پرگٹ ہوئے گُر اوتار۔ اپنا رنگ آپ جناؤنا، برہم پاربرہم پَسار۔ پرس رام کھیل آپ بناؤنا، آپے پارس پرسے بن سنیار۔ سچ گُھالی ایکا تاؤنا، جوتی جوت لائے اک انگیار۔ رُوپ انووپ آپ دھراؤنا، آپے ہوئے رام اوتار۔ دُھر فرمانا آپ سناؤنا، چار کُنٹ اک جیکار۔ دوئے دوئے کھیل آپ وکھاؤنا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ تیرا لہنا اپنے گھر رکھاؤنا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ تریتا اُترے اپنے گھاٹ، اپنا لیکھا آپ مُکائی۔ دوپیر آئے اپنی واٹ، ساچے گھاٹ آپ بہائی۔ لیکھا جانے پُرکھ سمراتھ، شبد شبدی گُن وکھائی۔ ایکا ناد ساچی گاتھ، پنج تت کرے جنائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھ لیکھائے وید ویاس، بیاس اپنا رُوپ وٹائیا۔ وید لیکھا بے آس، بے آس رُوپ سمایا۔ برہما کر برہم پرکاش، نارد رنگ رنگایا۔ سُرسی ہوئی داسی داس، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ ایک منڈل ایک راس، ایک ناچ نچایا۔ ایک گوپی ایک کاہن، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوئے دوئے لیکھا آپ بندھایا۔ دوئے دوئے لیکھا بندھن پا، نرگن اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ کاہنا کرشنا رُوپ دھرا، ایک بنسری نام وجائیندا۔ مکند منوہر لکھی نرائن نام دھرا، ساچی راس رچائیندا۔ ساچی سخیاں منگلاچار آپ کرا، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ اتم لہنا دینا مُکیا وچ سنسار، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ ایک شبد ایک وار، اٹھ دس اپنی دھار آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ بھيو آپ کھلائیندا۔ دواپر اُتریا پار، شبد اپنا کھیل کھلائیندا۔ پروردگار آگے کرے نمسکار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ تیرا کلجُگ آئے میرے دوار، میں نیتر نیناں درس پائیندا۔ اوہدے ہتھ تت انگیار، چاروں کُنٹ خاک اُڈائیندا۔ اُچی کوک کرے پُکار، اپنا ڈھولا آپے گائیندا۔ میں ہویا خبردار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ کلجُگ حُکم سچ ورتارا، سو پُرکھ نرنجن آپ ورتائیا۔ شبدی شبد شبد ہلارا، شبدی شبد کھیل کھلائیا۔ کلجُگ منگے منگ دوارا، ڈھیہہ ڈھیہہ پئے سرنائیا۔ میں رہنا دن تھوڑے چارا، میری آرجا کوئی نہ سکے مٹائیا۔ میں جودھا سورپیر بلکارا، تن جُگ سُتا رہیا نہ لئی مات انگرائیا۔ اتم آئی میری وارا، پُرکھ ابناشی دیا کھائیا۔ تن جُگ جو بن دا رہیا وبھچارا، میں دیاں رنگ چڑھائیا۔ میرے اندر وڑیا آپ نرنکارا، ہنکار موہ وکار میری جھولی پائیا۔ میری اچھیا کیا شنکارا، سولان اچھیا پور کرائیا۔ میرا وجے جھوٹھ نگارہ، چاروں کُنٹاں دیاں سنائیا۔ میں بن کے آیا ساچا لاڑا، لکھ چوراسی لواں پرنائیا۔ میں لٹاں دن دہاڑا، اپنا بل رکھائیا۔ تن جُگ کڈھدے گئے سادھاں سنتاں آگے ہاڑا، میں سادھ سنت پھڑ پھڑ آگے لواں لگائیا۔ پنج تت بہتر ناڑا ہوئے خبردارا، میں ایک حُکم چلائیا۔ میرا پاسا آوے نہ ہارا، شاہ پاتشاہ سیس جھکائیا۔ میرے ہتھ اک نگارہ، میں دو جہاناں دیاں وجائیا۔ میں ملیا دُھر دربارا، اتم لیکھا دینا سمجھائیا۔ میں منگیا ور بن بھکارا، آگے اپنی جھولی ڈھاپیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کھائیا۔ واہ واہ کلجُگ منگی منگ، ست ستوادی جھولی بھرائیندا۔ تیرے ہتھ میرا مردنگ، تیرا ناد نہ کوئی وکھائیندا۔ لواں پُریاں کھنڈ برہمند پوئی ونڈ، سر

تیرے ہتھ ٹکائیندا۔ سب دی ننگی کرنی کنڈ، سیس تاج نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حُکم ہر سُنائیندا۔ ساچا حُکم دُھر فرمانا، دُھر درباری آپ سُنائیندا۔ تِن جُگ نہ ورتیا بھانا، چوٹھے جُگ کھیل کھلائیندا۔ گُر اوتارا دیندا رہیا دُھر فرمانا، حُکمی حُکم آپ سُنائیندا۔ کلجُگ اتم رکھاں تیرا مانا، سر تیرے ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیرا پندھ آپ مُکائیندا۔ تیرا پندھ مُکنا چھیتی، ستگر پورا آپ مُکائیا۔ تیری ویکھے لکھ چوراسی کھیتی، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ تِن جُگ بن دا رہیا بھیتی، اپنا روپ روپ وچ چھپائیا۔ سادھ سنتاں کردا رہیا بھیتی، نت نوت دیا کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیرا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلجُگ اٹھیا وڈ بلدھار، دھتے جوڑ کرے نمسکارا۔ تُوں صاحب سچا داتار، ہوون بنیا در بھکھارا۔ ایکا دینا ور اپار، تُوں ور دیونہارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بودھ گیان تیرا بھنڈارا۔ بودھ گیان پہلا گھاٹ، کلجُگ چرن لگن نہ پائیا۔ میں تکدا رہیا تیری واٹ، تیرا وچھوڑا سہ نہ سکاں رائیا۔ تُوں ونڈ ونڈ کھیل کردا رہیا چوڈاں ہاٹ، چوڈاں لوک تیری گُرمائیا۔ تُوں سوانگ رچدا رہیا بن بن نٹوآ ناٹ، اپنا کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، اپنا نور میرے نال رلائیا۔ تیرا نور میرا رنگ، اپنی دیا کما۔ پنج تت نچنا بن ملنگ، دینی سچ صلاح۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا حُکم دے ورتا۔ کلجُگ تیرا سنگ نبھاؤنا، شبدی کھیل کھلائیا۔ پنج تت چولا آپ بندھاؤنا، روپ انوپ دھرائیا۔ کالا سوُسا تن چھھاؤنا، عیسیٰ موسیٰ ویکھ وکھائیا۔ جگ نگارہ اک وجاؤنا، نام نہاد دئے وکھائیا۔ ایکا کلمہ آپ پڑھاؤنا، اکھر اپنا آپ دئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، عیسیٰ موسیٰ تیرے نال ملائیا۔ عیسیٰ موسیٰ مات اُچھاؤنا، تیرا سگلا سنگ نبھائے۔ ساچا کلمہ آپ سیکھاؤنا، نبی رسولاں آپ سیکھائے۔ ساچے مارگ آپے پاؤنا، اپنی ونڈ آپے بائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دُھر دی ونڈ آپ ونڈائے۔ دُھر دی ونڈے ونڈ کرتار، عیسیٰ موسیٰ کھیل کھلائیا۔ تیرا میرا نہ ہوئے ادھار، تیرا قرضہ رہے نہ رائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ اک محمد دئے سہار، احمد اپنا نور جنائیا۔ اک سُنائے سچی گُفتار، چار کُنٹ پھیرا پائیا۔ چار جُگ دئے ادھار، چار یاری ناؤں دھرائیا۔ اُچی کوک جائے پُکار، عالمین دئے سُنائیا۔ مہربان مہبان بیدو سانجھا یار، انا الحق حق جنائیا۔ حقیقت

ويكھے پروردگار، اپنا پردہ آپ چُڪائيا۔ حق مقامے کھول کواڑ، سچ سنگھاسن دئے سہائيا۔ آپے کرے اپنی کار، اچھل اچھل بے پرواھيا۔
 کلجگ تیرا پندھ آپ دئے نوار، بن پاندھی سچا ماہيا۔ چار لکھ بتي ہزار، تیری عمر آرجا کرے پار، تیرا بھار نہ کوئی اُٹھائيا۔ پُرکھ ابناشی
 کھیل کرے اپار، نرگن نرگن لئے اوتار، نہکلنک جوت کرے رُشنائيا۔ ايکا منتر سُنائے اپنی وار، سچکھنڈ دوارے مارے آواز ايکا وار،
 دوسر در نہ کوئی پڑھائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، کلجگ تیرا رنگ وکھائيا۔ نانک نرگن نام دھرا، پنج تت کھیل
 کھلاونا۔ پُرکھ اکال بے پرواھ، ساچا مردنگ نام وجاونا۔ منتر نام ست درڑا، سچکھنڈ دوارا آپ سہاونا۔ آپے بخشے چرن دھيان، نوری
 جلوہ آپ وکھاونا۔ نین نین درس درسا، ساچی منڈل راس رچاونا۔ گوپی کابن بن بے پرواھ، نانک انگی کار آپ کراونا۔ اپنی گود آپ
 سہا، آپے خوشی مناونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، ساچا مارگ آپ وکھاونا۔ ساچا مارگ آپ لگاونا، اپنا پردہ دئے
 اُٹھا۔ چوٹھے جگ تیرا سنگ نہاونا، کرے کړيا بے پرواھ۔ اپنی کئی نال بندھاونا، پلُو اپنا نام پھڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړيا
 کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ ايکا کھیل سچي سرکار، جاگرت جوت کرے رُشنائيا۔ نانک دیوے اک سہار، پرہ سچا بے پرواھيا۔
 وجدی رہے سدا ستار، تار ستار نہ کوئی بلائيا۔ اٹھے پھر اک دوار، ساچا مندر سوہيا پائيا۔ واہ واہ مليا کنت بہتار، بن بن ناری خوشی
 منائيا۔ ايکا تگيا نور اُجيار، دوسر در نہ کوئی دسائيا۔ ايکنکار بول جیکار، نام ست کرے پڑھائيا۔ کرتا پُرکھ ميت مُرار، وچھڑ کدے نہ
 جائيا۔ نرہوؤ وسے سب توں باہر، بھے اور نہ کوئی رکھائيا۔ نروير کرے کھیل اپار، آد جگاد ويس وٹائيا۔ اجوئی ريت کر پيسار، میری
 جوت اک رُشنائيا۔ سيہنگ نہ ہووے اپنی وار، نت اپنا روپ درسائيا۔ اپنی کړيا بھريا میرا بھنڈار، گر پرساد ملي سچي وڈيائيا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، کلجگ تیرا ويس وٹائيا۔ نانک نرگن ہر اُپايا، کړيا کرے آپ بھگوان۔ اپنی جوت آپ جگايا، آپ
 اُٹھايا سچ نشان۔ ايکا اکھر نام پڑھايا، چار ورنان کرے گيان۔ بھيو ابھيد آپ کھلایا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ ايکا دوُجا ميل ملایا، انگد
 امرداس کر پروان۔ چوٹھے گھر چوٹھا گر سد بہايا، پنچم پنچم گر کر پردھان۔ شبد انادی ناد سُنایا، اگم اگمڑا دھر فرمان۔ گر گر بندھن
 ايکا پایا، پُرکھ ابناشی دو جہان۔ نام نام ہر چھپر لایا، امرت برکھ نگابن۔ ہر ہر ميلا ميل ملایا، ہر گوبند کرے دھيان۔ ہر رائے رنگ

سہایا، جوتی جوت جوت مہربان۔ ہرکشنا گود سہایا، تیغ بہادر دتا دان۔ سَت دُلا را ایکا جایا، گوہند آپ پچھان۔ نانک نرگن اٹھ اٹھ پُرکھ ابناشی تیرا درشن پایا، تیرے وٹو سدا قُربان۔ تُوں میرا روپ لوک مات پرگٹایا، تیرا جھلدا رہے نشان۔ سچ نشانہ اک درسایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ مہربان۔ سچ نشان جھلایا، نانک گوہند دھار۔ ساچا منتر نام پڑھایا، گوہند فتح جے جے جیکار۔ کلجگ جیو بھیو نہ رایا، اتم بھلے سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرے آپ وچار۔ آد اُپایا آد پُرکھ، آد آد وڈی وڈیائیا۔ جگاد کرے نہ کوئی ہرکھ، چنتا سوگ نہ کوئی رکھائیا۔ نو سو چرانوے چوکرے جگ کدا آیا پُرکھ، پارہم بے پرواہیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ کدا رہیا ترس، رحمت اپنی آپ کھائیا۔ وشن مٹی نہ تیری حرص، مٹر تیرا پھیرا پائیا۔ برہما تیرا مُکیا اچے نہ برکھ، تیری چوکرے نہ بیت بتائیا۔ شنکر تیری پیاس نہ بھجی ہوس، لکھ چوراسی مات مُکائیا۔ وید پڑھ تھکے اپنی پڑھت، ساچا گیان نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار جگ جگ گپڑا آپ بھوائیا۔ نو نو چار گپڑا دواپا، آپ اپنا کھیل آپ کرا۔ وشن برہما شو سیوا آپ لگایا، ساچا حکم سنا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈ ونڈایا، لوک مات ناؤں رکھا۔ چارے ورن بھیکھ کرایا، چارے بانی آپ پڑھا۔ وار اٹھاراں ستجگ سیج ہنڈھایا، اوتار اپنا روپ وٹا۔ تریتا دواپر دوئے دوئے میل وکھایا، ہنکاریاں دئے سزا۔ شہنشاہ کلجگ اتم ویکھ وکھایا، عیسیٰ موسیٰ کر نکاح۔ محمد اپنا بھید چُکایا، اللہ رانی پلا آپ بھڑا۔ نانک ایکا ڈھولا گایا، سرشٹ سبائی دئے سمجھا۔ گوہند اوچان نیچان بھیو آپ مٹایا، کلجگ جیو بھلے بہم بھلیکھا سکے نہ کوئی گوا۔ پُرکھ ابناشی اتم ویس وٹایا، کرپا کھیل اگم اتھاہ۔ ستجگ تیرے بھکت اپنی گود بہایا، گر پیر سٹے سنت جگا۔ ترے گن مول چُکایا، ایکا پلُو بتھ پھڑا۔ اک اٹھاراں بندھن آپ تڑایا، اٹھاراں چرناں بیٹھ دبا۔ دھر فرمانا سرب سُنایا، وارو وار مات جگا۔ جس نے بھانا من وکھایا، تِس دا ہویا آپ سہا۔ جس مُکھڑا مُکھ بھوایا، تِس دیوے آنت سزا۔ جس دُکھڑا آپ مٹایا، تِس روگ نہ سکے ستا۔ جس اپنا سُکھ گویا، تِس سُکھ وکھائے سچا شہنشاہ۔ کلجگ اتم پھیرا پایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ ہر کا لکھ لکھ لیکھ نہ کیسے وکھایا، بے آنت بے آنت بے آنت سرب رہے سنا۔ لوک مات جگ جگ گر اوتار جگ عدالت رہے کھایا، دھر فرمانا نام سنا۔ سنت وچولے نال ملایا، جگت وکالت

رہے کما۔ اُچی ڈھولے رہیا گیا، رسنا جہوا روّلا پا۔ مابدولت شبد نہ کیسے دکھایا، بن لکھن پڑھن گوا۔ گرسکھاں اندر ٹکایا، آپ اپنا پردہ لاہ۔ تِس دا حساب نہ کیسے دیکھ دکھایا، اپنا ڈورُو ڈنک گئے وجا۔ سنک سندن سناتن سنت کمار روپ وٹایا، اوہ بیٹھا سیج وچھا۔ جس براہ روپ وٹایا، سو دھرنی بیٹھاں سیس ٹکا۔ جس حیکریو روپ وٹایا، اوہ چاروں کُنٹ گھوڑا رہیا دوڑا۔ جس یگے پُرش روپ دکھایا، پُرکھ ابناشی کھیل کرا۔ نر نرائن بھیو نہ رایا، جوتی جوت کر رُشنا۔ کپل مَن جس سمجھایا، ماتا اپنی گیان درڑا۔ دتا ترے آپ اُٹھایا، ایک اکھڑ آپ پڑھا۔ رکھو دیو آپ سمجھایا، اپنا مارگ دئے دکھا۔ پرتھو سیوا لایا، پرتھی متھے ایک حکم سنا۔ متس بل دھرایا، جوتی جوت لئے دھرا۔ کچھپ ایک بہار اُٹھایا، مندرا پیٹھ ٹکا۔ دھنتر ایک حکمت دئے جنایا، اوکھدھ دیکھے دو جہان۔ موہنی اپنا روپ دھرایا، بہرم بھلیکھا سب نوں رہیا پا۔ ہنس بن بن آئے گیا، اپنی چوگ مانک موتی کھا۔ نر سینگھ ایک بھگت پرہلا دتایا، دو جا سکیا نہ کوئی گرا۔ نر نرائن دھرو بالک آپ تریا، لکھ چوراسی نظر نہ آئے بے پرواہ۔ اپنا گج آپ تریا، تندوا تند کٹا۔ بل ایک باون گود بہایا، پاتالان وچ دبا۔ پُرکھ ابناشی بھیو کیسے نہ پایا، سارے گئے سیس جھکا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا بھانا رہیا ورتا۔ جگ جگ بھانا ورتائیندا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ جوتی جوت جگائیندا، برہم برہمن لئے اُٹھا۔ اپنی گھال آپ رکھائیندا، شبد بُلارا اک رکھا۔ کشتری اپنے رنگ رنگائیندا، پرس رام مول چکا۔ اپنا حکم آپ ورتائیندا، جو گھڑے اپنی بستھیں لئے بھنا۔ اپنا روپ آپ وٹائیندا، دسرتھ اپنا پتا بنا۔ رام رام کھیل کھلائیندا، دسرتھ بیٹا جگ رکھے نہ۔ پرگٹ ہر گھٹ نظر کیسے نہ آئیندا، وسے سبئی تھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہ۔ اک دھن ماریاں، مرے نہ موہ ہنکار۔ جس لکھ چوراسی پیج سواریا، سو کھیل کرے اپار۔ جگ جگ کھیل کرے آپ نرنکاریا، حکمی حکم ورتے ورتار۔ دھر فرمانا اک سنا رہیا، لوک مات کر وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے جانے اپنی دھار۔ تریتا پار اُتارنہارا، دواپر روپ وٹایا۔ کواری کتیا کر شنکارا، اندر دھار نور دھرائیا۔ وید ویاسا سٹ ڈلارا، گودی گود وڈیائیا۔ ایک دیوے سچ بھنڈارا، اپنی درشت آپ جنائیا۔ نارد سٹ کر پیارا، برہما میلا سہج سُبھائیا۔ چارے ویداں بن لکھارا، باراں اکھڑ کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک بھیو آپ چکائیا۔ باراں اکھڑ

بھیو نیار، ہر ہر اپنا آپ گھلائیندا۔ پُران پُرانی گائے وار، ایکا شبد وار سُنائیندا۔ بھیو چُکاوے برہما برہم وشن شو دئے سہار، بھگونت
 اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ دُھر فرمانا ایکا ہر، آد جُگاد سُنائیا۔ کاہنا
 کرشنا رُوپ دھر دھر، اپنے بل دئے وڈیائیا۔ چاروں کُنٹ اپنا آپ ویکھے کھڑ کھڑ، چوڈاں لوک رکھے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کھیل اولّا ہر نرنکارا، اپنا آپ کرائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں سولاں کلا کر پسارا، ساچی
 دھار چلائیندا۔ آپے وسے سب توں باہرا، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ جُگا جُگنتر ساچی کارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ نو سو چُرانوے چوکرئی
 جُگ جُگ گھلدا رہیا اوتارا، حُکمے اندر آپ گھلائیندا۔ ترے لوکی ناتھ ترے لوکی دئے سہارا، تتاں لوآن ویکھے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا بھیو ابھید اولّا، اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلجگ کھیل کرپا اک اکلا، سچ محلہ دئے
 وسائیا۔ سچ سندیش ایکا گھلا، ایکا حُکم نام منائیا۔ سچ سینگھاسن ایکا ملا، سچ سچ بے غم بے پرواہیا۔ اپنے نُور آپے رلا، جوتی جلوہ
 وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ساچا حُکم دُھر فرمانا، عیسیٰ موسیٰ آپ جنائیندا۔
 ایکا نُور دو جہانا، نُور نُورانہ ڈگمگائیندا۔ سرب جیاں دا ایکا دانا، دوسر اور نہ کوئی وکھائیندا۔ من ہنکار بسمل کرانا، ساچی بسمل آپ
 کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیش اک سُنائیندا۔ سچ سندیشہ دینا دُھر فرمانا، محمد
 محمدی دئے جنایا۔ چار جُگ دا ایکا بانا، ایکا ایک کرایا۔ ایکا رحمت اک رحمانا، ایکا بلم سچا خُدایا۔ ایکا تعظیم ایکا گانا، عظیم الشان آپ
 پڑھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے حُکم آپ چلایا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد، انجیل قرآناں کرے پڑھائیا۔ لیکھا چُکیا
 نہ آنت کنت بھگونت، نیوں نیوں بیٹھے سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رُوپ آپ وٹائیا۔ عیسیٰ موسیٰ
 سنگ محمد، اہل آپ بھلایا۔ نانک نرگن چاڑھی رنگت، نرور کھیل کھلایا۔ گوہند تیرا بنیا منگت، ساچی وست ہر ورتایا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دئے سمجھایا۔ ایکا گن ہر کا ناؤں، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، جو جن
 رسنا جہوا گائیا۔ چار ورن نانک گوہند منانا پھڑ پھڑ باہوں، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ کرے پیار جوں بالک ماؤں، پتا پُوت میل ملائیا۔

تہاویاں دیوے ساچا تہاؤں، چرن دوارا ساچا تہاؤں اک سمجھائیا۔ سدا دیوے ٹھنڈی چھاؤں، برن ورن نہ کوئی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا گن دئے سمجھائیا۔ ایکا گن آپ سمجھایا، پر م پُکھ کرتار۔ وشنوں تیرا راہ وکھایا، جُگ جُگ بن سیوادار۔ برہمے تیرا پاربرہم رنگ رنگایا، برہم برہم کر پَسار۔ شنکر تیرا کھیل وکھایا، اتم دینا سرب سنگھار۔ کلجگ نیوں نیوں سیس جھکایا، اتم رووے زارو زار۔ ایکا منگ در تیرے منگ منگایا، کر بخشش بخشہار۔ میں ان پڑھ لیکھا لکھ نہ کوئی وکھایا، لکھ سکا نہ بن گوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے سرب پیار۔ شنکر سرب رکھیا ہتھ، اپنی دیا کمائیا۔ چتر گپت وچوں کیتا وکھ، جس ہتھ لیکھا دئے پھڑائیا۔ رائے دھرم کرے اُنت، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، بچیا کوئی رہن نہ پائیا۔ رائے دھرم ہر سرنائی گیا ڈھتھ، پُکھ ابناشی میرا گھر کوئی نظر نہ آیا۔ کِریا کر ایکا ور دے سمرتھ، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ پاربرہم ساچی وست جھولی دیوے گھت، اٹھاراں گنڈ پردہ رہیا اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیری رکھے مان وڈیائیا۔ اٹھاراں گنڈ جھولی پایا، میرے من شانت نہ آیا۔ شنکر مار مار ہویا دھیایا، میری ترسنا کون بھجھایا۔ کی تیرے در تے منگن آیا، میری بھکھ مٹ نہ جائیا۔ میں سُنیا تُوں بے پرواہیا، خالی ہتھ مڑ کھئے نہ جائیا۔ نیوں نیوں تیرے چرن دھر سیس جھکایا، میرے صاحب دے وڈیائیا۔ پُکھ ابناشی ایکا وار سرب ہتھ رکھایا، ساچا حکم دئے سُنائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جُگ تیرا گھاٹا نہ پور کرایا، تیری حرص حرص وچ ملائیا۔ کلجگ اتم تیرا باٹا دئے بھرایا، دس گنڈ نال رلائیا۔ اٹھائی گنڈاں لئے بھرایا، گر دس دین گواہیا۔ بچیا کوئی رہن نہ پایا، جس بھلیا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ عدالت لئے کرائیا۔ آد سُنایا دھر فرمانا، وشن برہما شو اٹھائیا۔ ترے گن دتا اکو دان پنج تت نشان، لکھ چوراسی کر پروان۔ چار وید کرن گیان، چارے کھانی ملے مان۔ چارے بانی کر پردھان، چارے جُگ کر پروان۔ کرے کھیل سرب بھگوان، ستجگ تریتا دواپر کلجگ دیندا آیا دھر فرمان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سب دا پالی ہویا آپ بھگوان۔ چار جُگ سکھیا دین دی خاطر، اوتار گر مات پرگٹائے۔ بھگت بھگونت بنائے چاتر، ساچا منتر نام درڑائے۔ اچھل چھل کر کر دیندا رہیا آدر، اپنا بھیو نہ کیسے جنائے۔ کوئی کہہ کہہ گیا کریم قادر، کوئی رام رام وڈیائے۔ کوئی کہہ کہہ گیا پار کرئے سمند ساگر،

کوئی کہہ کہہ گیا بیڑا دئے رُڑھائے۔ کوئی کہہ کہہ گیا گھر آیاں دیوے آدر، پھڑ اپنے گلے لگائے۔ کوئی کہہ کہہ گیا لنگھن نہ دیوے اپنا باڈر، جو بیٹھے مکھ بھوائے۔ دُھر فرمانا ایک وار دتا آدر، بھل کوئی نہ جائے۔ اپنا حُکم رکھے صادر، صلاح پھیر نہ کوئی کرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر اوتار مات گھلائے۔ گر اوتار گھلایا مات، شبد سندیشہ دے۔ اک وکھائے آپ اپنی کرامات، کوئی اڈیا بن دیہے۔ کیسے بنائی اپنی ذات، کیسے اپنی اُمت نال کریا نینہ۔ کیسے کریا مظلوماں گھات، کیسے اڈائی ہنکاری کھیہے۔ ہر کا رُپ نہ دسایا کیسے اک اِکانت، جو برسے امرت مینہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ جانے اپنا سچ سندیہ۔ چار جُگ دُھر فرمانا، دیندا رہیا ہر سندیشہ۔ تخت نواسی بہ بہ ساچا رانا، زرگن سرگن اُپر ویسا۔ اپنا مناؤندا رہیا آپے بھانا، پھردا رہیا دیس پردیسا۔ کریا کھیل بن نمانا، لکھ چوراسی تیرا بھیکھ ویکھا۔ رسنا گاؤندے رہے ہر ہر گانا، اندروں چُکائے نہ کوئی لیکھا۔ باہروں کھندے ہر جو تیرا مانا، اندر پایا بہرم بھلیکھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے کھیلے اپنی کھیلا۔ سَتجُگ کھیل کھیل بنواری، وشن برہما شو اپنی گود اُٹھائیا۔ آپے بنے وڈ سنساری، اپنا رنگ وکھائیا۔ آپے بنے کام کرودھ ہنکاری، آپے ویسوا سیج ہنڈھائیا۔ آپے بھگت سنت جوت جگائے زرنکاری، آپے نور کرے رُشنائیا۔ آپے سرگن پاوے ساری، ساچے سَت گلے لگائیا۔ آپے بٹھے ساچی یاری، ستھر یارڑا آپ وچھائیا۔ آپے توڑے گرہ ہنکاری، ایک کھنڈا نام چمکائیا۔ آپے سَتیاں کرے پیاری، آپ اپنی گود بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل اک زرنکاری۔ اک زرنکار کھیل کھلایا، کرے کھیل بے پرواہ۔ گر پیر اوتار لوک مات گھلایا، اپنا بھانا آپ سمجھا۔ ساچا حُکم آپ جنایا، دُھر فرمانا سندیشہ دیوے جنا۔ بھگتاں لئے سمجھایا، ایک ڈھولا گا۔ جس نے گر کا حُکم بھلایا، سو پار سکے نہ بیڑا لنگھا۔ پُرکھ اِبناشی دئے ڈبایا، گر پیر بنے نہ کوئی ملاح۔ جس دا بھانا رہے جنایا، سو آیا شہنشاہ۔ جس دے آگے گر اوتار بیٹھے سیس جھکایا، آد انت اپنا لیکھ لیکھا۔ بیو ابھید اپنے ہتھ رکھایا، سوہنگ اپنا نام دھرا۔ اتم سوہنگ بنکے آیا، نہ مرے نہ جا۔ رام رام نظر کیسے نہ آیا، سب توں ہویا جُدا۔ اپنے مندر ڈیرہ لایا، آپے کردا رہیا رُشنا۔ اپنا نور آپ وکھایا، آپ اپنی جوت جگا۔ اپنا لیکھائے کڈھایا، چار جُگ جو اپنے وچ رکھے چھپا۔ رسنا جہوا جس نے سرگن گایا، سو لوک مات ہویا رُشنا۔ انجیل قرآن دئے گوابیا، پروردگار دیوے سرب پناہ۔

جس نے سجدہ سیس اک جھکایا، سچ مصلاً ہیٹھ وچھا۔ سچ نماز رہیا پڑھایا، ساچے حُجرے دئے بہا۔ کایا کعبہ اک کھلایا، جُگ جُگ لہنا دئے مُکا۔ پورب لیکھا جھولی پایا، تخت نواسی سچا شہنشاہ۔ گر اوتاراں دئے بلایا، اپنا حُکم آپ سُننا۔ وشن برہما شو لئے اُٹھایا، پُریاں لوآں پھیرا پا۔ کروڑ تیتیسائے بلایا، چوڈاں لوک دئے جگا۔ اپنا کھیل آپ کرایا، سرگن نرگن ویس وٹا۔ جوتی جوین آپ وکھایا، تئی اوتار رہے دھیا۔ دوئے جوڑ گل وچ پلُو پایا، سچ سندیشہ شبد پُچا۔ پنج تت وچولا لیا نہ کھئے بنا، آؤندا جاندا دِس کیسے نہ آیا۔ لکھ چوڑاسی کلجگ وچ رہیا سُننا، جس اپنا آپ پہلوں پرگٹایا۔ اتم پورا دئے کرا، لکھ چوڑاسی تیرا گھاڑن جس آپ گھڑایا۔ اتم ویلے سب گر اوتار تیرے گواہ لئے بنا، اٹھل بھل کدے نہ جایا۔ وشنوؤں برہما شو دئے بلا، کروڑ تیتیسائے دُہایا۔ امرت ملے کیسے نہ تھان، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ محمد چارے کُنٹ اُچی کوک مارے دھا، کوک کوک سُنایا۔ نانک نرگن جوت جگا، نرگن نانک ویکھ وکھایا۔ پُرکھ اکال بے پرواہ، جس گوہند سورا سْتت جایا۔ اپنے سیس تاج ٹیکا، سچا مارگ مات پرگٹایا۔ نہکلنک اپنا نام دھرا، سچ عدالت لئے کرایا۔ چار جُگ دے منگے پھیر گواہ، جگت صفائی نہ کھئے کرایا۔ چارے کُنٹ نو کھنڈ پرتھی لئے اُٹھا، ساچا حُکم سُنایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مُلا شیخ مسائق خالی ہتھ دئے کرا، سب دا لہنا اپنی جھولی پایا۔ ساچا کھیل آپ کرا، ساچے تخت ڈیرہ لایا۔ پُرکھ ابناشی سچا شہنشاہ، آد اپنا سوہنگ روپ بنایا۔ سْتت دُلارا شبدی جا، شبد شبد گر روپ جنایا۔ گوہند میلا نال ملا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، اپنا دربار رہیا سجایا۔ سچ دربار سجیا، سجائے سری بھگوان۔ سچکھنڈ نواسی آپے گجیا، دو جہاناں بن پردھان۔ نو سُو چرانوے چوکرئی جُگ جس سب دا پردہ کجیا، اتم کلجگ ویکھے آن۔ کیسے لاؤن نہ دیوے اج پجیا، گھر گھر ویکھے جیو شیطان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا دیوے دُھر فرمان۔ دُھر فرمان سُنائیندا، اک اکلا ایکنکار۔ ہاڑ ستاراں دوس وڈیائیندا، سمت اٹھاراں کر پیار۔ پس بکرمی نال رلائیندا، جوتی جاتا ہو اُجیار۔ سچکھنڈ لوک مات بنائیندا، سچ چلائے اولڑی چال۔ چار جُگ لکھ لکھ لیکھ نہ کوئی وکھائیندا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا حُکم آپ سُنائیندا۔ لگیا دربارا لوک مات، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیا۔ دو جہاناں ویکھے مار جہات، نیتر نین نین اُٹھائیا۔ بیٹھا رہیا اک اکانت، ہر

سچا شہنشاہیا۔ جس دی نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، ورن گوت نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حُکم آپ پُچائیا۔ ساچا حُکم شبدی دھار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ آئے وارو وار، اتم کلجگ کھیل کھلائیندا۔ کلجگ منگے منگ بھکار، دیئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ میرا سب دے پچھوں آیا وار، پہلا وار آگے پھیر رکھائیندا۔ میری سُن آنت پُکار، در ساچے سیس جھکائیندا۔ میں درس کیتا گوبند یار، ماچھوواڑا اک سہائیندا۔ جس ستھر وچھایا سانجھے یار، ستھر یار جو ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دیا آپ کھائیندا۔ ہر ساچا دیا کھائیندا، دیوے شبدی سچ سنڈیش۔ گوبند تیرا پہلوں گھر سہائیندا، کلجگ اتم ویکھ۔ تیرا امرت دھرت پت پوت آپ کرائیندا، پچھلی میٹے لکھی ریکھ۔ ساچی دھرنی سوہیا پائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل نر نریش۔ نر نریش کھیل کھلایا، کلجگ اتم وار۔ سچ دربارا مات لگایا، نہکلنک جامہ دھار۔ ساچا کوٹ آپ بنایا، نہ کوئی قلعہ نہ دیوار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپار۔ کھیل اگمی ہر نرنکارا، نرویر پُرکھ کرائیا۔ گوبند تیرا سچ ہلارا، ست ستوادی آپ لگائیا۔ چل کے آؤنا ہری دوارا، ہری دوار سوہیا پائیا۔ تیرا ناؤں شبد ہلکارا، دہ دشا اٹھ اٹھ دھائیا۔ تیرا جوتی نور چمتکارا، دو جہانان کرے رُشنائیا۔ تیرا کھنڈا کھڑگ کٹارا، چنڈ پرجنڈ دئے چمکائیا۔ تیرا سمبل دھام نیارا، کلجگ آنت بنت بنائیا۔ گھر ساچے تیرا سچ پسارا، ملے میل سچے ماہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنڈیشہ اک سُنائیا۔ گوبند سُنیا ہر سنیہڑا، ست پُرکھ نرنجن آپ سُنایا۔ جو رسنا جہوا چُکاوے جھپڑا تیرا، لوک مات پھیرا پایا۔ جس وسایا میرا کھپڑا، سو شبد سرُوپ بے پرواہیا۔ ست مکاؤ جھپڑا، چار کُنٹ دہ دشا دئے وکھایا۔ جس دینا اُلٹا گیڑا، نوری صاحب آپ بے پرواہیا۔ جس کھلا کرنا ویہڑا، سو اپنا میل رہیا ملایا۔ جس چُکایا میرا تیرا، تیرا میرا کوئی نظر نہ آیا۔ جس دو جہان پایا نکھپڑا، لوک مات ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوبند اپنے دوارے دھریا، گوبند اپنا رنگ وکھائیا۔ گوبند آؤنا چل دوار، سو پُرکھ آپ سمجھائیا۔ تیرا قرضہ دیاں اُتار، اپنی جھولی پائیا۔ چاروں کُنٹ بھریا ہنکار، گُرمکھ روپ نہ کوئی وکھائیا۔ تیرے سوہے سیس دستار، کامی کامنا نہ بھوگ بھگائیا۔ تیرا گل وچ پائے سچا ہار، رسنا تیرا گُن نہ کوئی جنائیا۔ تیرا شبد دست بردار، ساچی

وست کسے ہتھ نہ آئیا۔ تیرا مت نہ دسے وچ سنسار، تیری مہا ساڈھے تِن ہتھ کتھ کتھ پندھ گئی مُکائیا۔ تیرا نام تتو کسے نہ دسے سہار، تیرا روپ نہ کوئی جنائیا۔ تیرے امرت لگی رہے آگ، نہ سکے کوئی بُجھائیا۔ تیرا پنٹھ رلیا کاگ، بنس مانک موتی چوگ نہ کوئی چُگائیا۔ یں تیرے کوئی نہ پکڑے واگ، سر ہتھ نہ کوئی ٹکائیا۔ نیتز رووے ایڈھیا پراگ، کاشی پنڈت دئے دُبائیا۔ نظر نہ آئے کنت سہاگ، جو اپنے گلے لگائیا۔ کلجگ اتم پرگٹیا جس اُچایا اپنا ویراگ، اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا امرت دھرت دھول سینچ ہرا کرائیا۔ گوہند اٹھیا بن بلکار، کلغی توڑا سیس لگائیا۔ میں آؤنا وچ دربار، نیلا نیلی دھاروں پار کرائیا۔ بن شاہاں دا شاہ آسوار، میری جھلے تاب نہ کوئی لوکائیا۔ میں گجری جمیا لال، تیغ بہادر اپنی گود سہائیا۔ پُرکھ اکال بنیا باپ، ایکا بنی مائیا۔ میں اکو چپیا جاپ، دو جی کری نہ کوئی پڑھائیا۔ میرا بستر نہ جائے پاٹ، میں اپنی ہتھیں سینتا اپنی سیو کھائیا۔ میں آپا رکھیا اپنے کھات، سد بھانا بھانا آپ منائیا۔ میں گرسکھاں دی دھوڑی مستک لائی خاک، بال بالے اپنے نیہاں ہیٹھ دُبائیا۔ اج توڑ گئے میرا ساک، سجن کھئے نظر نہ آئیا۔ اپنا آپ کرن لگے گھات، سیس بیٹھے دستار سجائیا۔ اتم کہہ کے گیا پُچھاں وات، بھل کھئے نہ جائیا۔ کلجگ آئے اندھیری رات، پرگٹ ہووے سچا ماہیا۔ جس دی نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، برن ورن نہ کوئی رکھائیا۔ سب دا بنے سچا ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ اپنے لگائے اپنے گھاٹ، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ سمت ستاراں پہلی چیتز کھلیا ہاٹ، ونج ونجارا آپ کھلائییا۔ سمت ستاراں گیا تھہ، وہہ سو اٹھاراں بکرمی میل ملائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند اپنا در سہائیا۔ گوہند چڑھیا چا، جوتی شبدی لئے ہلار۔ پُرکھ ابناشی ملے بے پرواہ، جس دا آنت سہار۔ میرا ہووے جگت ملاح، کرے بیڑا پار کینار۔ دیوے سچ صلاح، سو صاحب پروردگار۔ میں مارگ بھل نہ جان، مارگ لایا اپر اپار۔ سچا گھر لیا اُچا، سچکھنڈ سچا دربار۔ اکو پتا اکو ماں، ایکا بنیا ست دُلا۔ کلجگ اتم دھرنی تیری آگنی دئے بُجھا، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ کلجگ جیو مُکھڑا گئے بھوا، ساچا کرے نہ کوئی پیار۔ چاروں کُنٹ اندھیرا گیا چھا، دھواں دھار سرب سنسار۔ ہر مندر بہہ بہہ دھیاں بھیناں رہے ہنڈھا، جھوٹھی سیج ونج ونجار۔ دسے در نہ سچا شہنشاہ، لوک مات لیا اوتار۔ لوک مات آپے بنے گواہ، کرے کھیل آپ کرتار۔ نانک میلا سہج سُبھا، سچ سنگھاسن کرے پیار۔ ستنام سرب گیا سمجھا، چاروں کُنٹ کر کر پُکار۔

اتم گئے بھلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ نانک سچکھنڈ بولیا، شبد اگمی بول۔ میں مودی خانے تول تولیا، نہ ماریا کوئی رول۔ جو کردا رہیا پردہ اولیا، تِس اُتوں گھولی گھول۔ کلجگ اتم لاپے چولیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ وجائے اپنا ڈھول۔ میں مردنگا نام وجاونا، نام ست کرتار۔ جیواں جنتاں مات سمجھاونا، اُچی کوک کوک پکار۔ کھتری براہمن شوڈر ویش میل ملاونا، ایکا دوجا بھو نوار۔ ایکا تیرا نام پڑھاونا، سچ منتر جیکار۔ ایکا مندر اک گروڈوار وکھاونا، کایا بنک کھول کواڑ۔ ایکا چیلا میل ملاونا، گھر میلا میت مُرار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتا ساچا ور، چار کُنٹ کر پَسار۔ میرا نام بھلیا جگ، نام ست نہ کھئے پڑھائیا۔ میرا درس اُپر شاہ رگ، کلجگ جیو کایا اندر نظر کیسے نہ آئیا۔ سچ پریت نہ گئی لگ، کاگ روپ رہے وکھائیا۔ اپنی ونڈ بیٹھے حد، پار ہنؤمے نہ کوئی کرائیا۔ میرا نام نہ پیتی مد، جگت مد رسنا لائیا۔ ہر کا نام نشانہ نہ لیا گڈ، اپنے نام کرن وڈیائیا۔ اپنا نام نہ لیا بدھ، جیواں جنتاں بدھ بدھ کھائیا۔ اپنا سجن نہ لیا سد، جگت سنیہڑے رہے گھلائییا۔ اپنا جن نہ لیا کڈھ، جیواں جنتاں کرن پڑھائیا۔ اپنا بہار نہ لیا لد، دوجیاں بہار رہے اُٹھائیا۔ گر نانک کلجگ تیری مکائے حد، سچ سنگھاسن سوہیا پائیا۔ چار ورن لئے لبھ، جس بھلیا بے پرواہیا۔ اپنے دواویوں دیوے کڈھ، ایکا دھکا لائیا۔ مُڑکے پھیر کوئی نہ جاوے چھڈ، لکھ چوراسی وچ بھوائیا۔ مات گرہ بنائی ناڑی ہڈ، رکت بوند میل ملائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جوتی دس کیسے نہ آئیا۔ سچ دربار اُچی کوک کرن پکار، چار ورن گئے ہر بھلایا۔ بھلیا ہر کا نام، ستنام نہ کیسے دھیایا۔ ملیا نہ ساچا رام، پرہہ ابناشی نہ کیسے پایا۔ پھر پھر ویکھیا نگر گرام، شودوالا مٹھ نہ کوئی وسایا۔ مندر مسجد بیٹھے بن بن کاہن، گر کا روپ نظر کیسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چل کے آئے تیرے دوار۔ پُرکھ ابناشی بولیا، نرگن روپ اپار۔ پورا کرے کیتا قولیا، بھل نہ جائے ہر نرنکار۔ دو جہاناں پردہ پھولیا، لوآں پُریاں پاڑ۔ تیرا امرت سب نے ڈولیا، بھریا دسے نہ کوئی تال۔ تیرا جیکار کیسے نہ بولیا، جھوٹے کردے جھوٹے شنکار۔ گرسکھ کدے نہ ڈولیا، جتے مرے نہ وچ سنسار۔ سادھ سنت پئے ڈولیا، ڈولی چکے بن کھار۔ چار دیواری بنائی کھولیا، اندر لکن بن گوار۔ جس اندر ستگر مؤلیا، تِس مارے نہ کھنڈا تلوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ گوبند گر دئے

گواہ، اپنی گواہی اُپر کیسے نہ پائیا۔ میں پنج پیارے گیا سجا، میری مکی جگت وڈیائیا۔ میں سچکھنڈ بیٹھا ڈیرہ لا، میرا دھام میلیا میل
 میرا سچّ ماہیا۔ جس پکڑی میری بانہ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جد آوے کرن نیاں، نال اُنگلی لئے پھڑائیا۔ جے کوئی پُچھے میرے کولوں
 صلاح، میں دیواں سچ سمجھائیا۔ تُوں آد جُگاد کریں سچ نیاں، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 کرے کھیل سچّا شہنشاہیا۔ گوہند آکھ سُنائیندا، چار گنٹ جیکار۔ جو ورن برن رکھائیندا، سو سکھ نہ موہے درکار۔ جو میرا کیتا
 اُلٹائیندا، تِس پُچھے نہ کوئی سچ دربار۔ جو میرا امرت سِنچ رسنا جھوٹھ لگائیندا، سو کھائے جم کی مار۔ جو میرا بانا تن پہنائیندا، سو تگے
 نہ دُوسر نار۔ جو میرا کیس سیس ٹکائیندا، سو جگدیش کرے پیار۔ جو میرا سکھ اکھوائیندا، تِس ایکا رُوپ نظر آئے سنسار۔ گوہند ہر
 گھٹ اندر ڈیرہ لائیندا، کوئی گھٹ نہ دِسے جس سُتا نہ پیر پَسار۔ جو میرے کولوں مُکھ بھوائیندا، تِس آگے مئے نہ ہر نرنکار۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ کھیل کرے اپار۔ نانک سَتگر سُنائے ڈھولا، سوہنگ سچ جنایا۔ چار ورن دا پیا رُولا، کلجگ
 اتم ویکھ وکھایا۔ ہر کا نام کرے بہار ہُولا، ہر کا نام نہ کیسے دھیایا۔ اتم وجے جم کا پُولا، جو بیٹھے مُکھ بھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، ایکا جوتی دس اوتار، ایکا حُکمی حُکم ورتار، اک دوار دئے سمجھایا۔ نانک سُنائے شبد سچ، ساچی کرے پڑھائیا۔ کایا
 ماٹی بھانڈا کچ، تھر کئے رہن نہ پائیا۔ من واسنا رہی نچ، دہ دِشا اٹھ اٹھ دھائیا۔ گر کا شبد جس پردے لیا واچ، تِس بھلی سرب لوکائیا۔
 ترے گن اگنی بُجھے آچ، تتو آگ نہ کوئی لگائیا۔ ویلے آنت، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے گر لئے ملائیا۔ گوہند اٹھ
 مار للکار، ایکا شبد ناؤں جنائیندا۔ اتم بولیا نام جیکار، سرِشٹ آپ سُنائیندا۔ پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتار، اپنا لیکھا آپ
 سمجھائیندا۔ سوہے در سچّا دربار، جس در ہر جو آسن لائیندا۔ ہر مندر آکرے پیار، اپنا آپ رُوپ وٹائیندا۔ ایکا بولے سچ جیکار،
 چار ورنان آپ سُنائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ کڈھے باہر، ست امام مایا ممتا موہ چُکائیندا۔ میرا کھولے سچ دوار، در دروازہ سوہیا پائیندا۔
 لیکھا جانے اپنی وار، پُورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ جو روڑھے سر سے دھار، سو سَتگر آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ گوہند دیوے اک صلاح، ہاڑ ستاراں جگت جنائیا۔ غریب نہانیاں بن ملاح، کلجگ شور مٹائیا۔ پُرکھ

ابناشی پکڑے میری بانہ، ساچا نام سُنائیا۔ میرا کوئی نہ گائے پرمیشور ناں، پت پرمیشور میرا سچا ماہیا۔ کلجگ اتم آوے جاوے پھیرا پا، اپنی رچنالے رچائیا۔ کرے کرائے سچ نیاں، جگ جگ ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ عدالت اک لگائیا۔ سچ عدالت سچ وکیل، ہر ساچا آپ رکھائیندا۔ پن گوہند دیوے نہ کوئی دلیل، دلبر نظر کھئے نہ آئیندا۔ نہ کوئی حُجت نہ کوئی حیل، حاجت کنت ویکھ وکھائیندا۔ میں بستر پھریا نیل، نیل بستر اپنا تن چھہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا حُکم آپ جنائیندا۔ گوہند دیوے ساچا منتر، اتم آتر اک پڑھائیا۔ ترے گن آگنی بچھے بسنتر، در گرو دئے بچھائیا۔ نہ کوئی ہوم نہ کوئی جنتر، نہ کوئی بتی ربیا لگائیا۔ جس جن بنائی تیری بنتر، سو تیرا ہوئے سہائیا۔ سرب جیاں بدھ جانے آتر، ہر کرتا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سچا ہر، نانک گوہند سنگ نبھائیا۔ سچ دربار اُچ آگم، سو پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ سچ دربار سیری بھگون، سچ سنگھاسن سوہیا پایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، جوتی نور ڈگمگایا۔ ایکا راگ سُنائے کن، اوم اپنی ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک محمد لئے بلایا۔ آ محمد چل دوار، دھر فرمانا شبد جنائیا۔ تیری اُمت کرے وچار، اللہ رانی دئے دُہائیا۔ تیرا روپ چار یار، چار کُنٹ رہے گُرائیا۔ تیری سیکھیا دسے نہ وچ سنسار، کلمہ نبی نہ کوئی جنائیا۔ سچ حدیث نہ گائے کوئی وار، قرآن کرے نہ کھئے شنوائیا۔ تیرا سجدہ نہ کوئی پیار، تیرا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ تیری سُنید پائے کوئی نہ سار، دید نہ کوئی صلاحیا۔ تیرا چن نہ کوئی اُجیار، چوڈھویں چن نہ کوئی چڑھائیا۔ تیرا کعبہ نہ کوئی دوار، تیرا مگہ نظر کیسے نہ آئیا۔ تیرا روزہ بانگ نہ کوئی مینار، تیرا رنگ نہ کوئی وکھائیا۔ جھوٹھا جوٹھا کٹاں اُتے رکھ ہتھ جگت ٹھگیان رہے مار، مُلا شیخ مسائق اپنا آپ گوائیا۔ دھرتی اُپر رکھ گوڈے ہتھ رکھن اُپر موڈھے، تیجی ڈھاک نال ملایا۔ اندرے اندر ہوئے تھوتھے، تیرا جلوہ نور جلال نہ کھئے وکھائیا۔ تیری نئی اندر مارن غوطے، بیڑا پار نہ کھئے وکھائیا۔ چار یار تیرے ناؤں لیون جھوٹے، اپنا بل نہ کوئی رکھائیا۔ کلجگ اتم ہوئے کھوٹے، درگاہ ساچی قیمت کھئے نہ پائیا۔ پئے بھلیکھے در درویش تیری تیرے ملے ہور ہشتے، اپنی ہور نہ کوئی ہنڈھائیا۔ کھا کھا ماس ہوئے موٹے، اتم اپنا ماس دین کٹایا۔ تیرے یار کراون تیرے ٹوٹے، اتم تیری دھوڑ اُڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک محمد سچے در دربار لئے بہایا۔

نؤ گز رہنا دُور، ہر سچّا آپ جنائیندا۔ جو لہدے رہے حور، تنہا حضور حُکم سُنائیندا۔ جلوہ ویکھ اُپر کوہ طُور، مَوسىٰ کوک کوک
 سُنائیندا۔ جس نے حُکم دِتا ضرور، سو بیڑا بٹھ وکھائیندا۔ جس چوڈاں وِدیا بھریا پُور، سو اپنا راہ جنائیندا۔ نیڑے دِسے حاضر حضور،
 حضرت اپنا رُوپ وٹائیندا۔ مرد مردانہ صاحب سچّا ضرور، پیر اپنا ناؤں بنائیندا۔ تیرے سنگی ساتھی رہے جھور، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در ساچے آپ جنائیندا۔ اُٹھ محمد ویکھ در، در درویش دئے وڈیائیا۔ تیرے مکے کعبے آوے ڈر،
 چاروں کُنٹ تیری اُمت رہی کُراٹیا۔ تیرا کعبہ کھنڈر گیا بن، اندر وسے نہ تیرا ماہیا۔ تیرا بھاگ نہ لگے چھپری چھن، اُچ محراب ویکھے اپنی
 نقاب مُکھ اُٹھائیا۔ تیرا چڑھیا نہ ساچا چن، ساچا نُور نظر نہ آئیا۔ تیرا بیڑا دیوے بٹھ، ہووے آنت ملاہیا۔ تُوں چوڈاں صدیاں گایا اپنا
 راگ سُن کن، سچ حدیث نہ کوئی منائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر ساچے آپ وکھائیا۔ آئے محمد در درویش، دُورو
 دُور سیس جھکائیندا۔ تُوں پیشوا ہوں ہویا پیش، تیری الفی ویکھ ویکھ میں شرمائیندا۔ میں بھلیا رہیا چوڈاں دیس، چوڈاں طبق ویکھ
 وکھائیندا۔ تُوں صاحب وڈ زیش، مقالے حق تیرا آنت کوئی نہ آئیندا۔ تیرا کیسے نہ پایا بہیت، محمد اپنی بھل بخشائیندا۔ تیری مورت مچھ
 داہڑی نہ کوئی کیس، رنگ نظر کیسے نہ آئیندا۔ پروردگار کر آدیس، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ اک وار میرا نُور اپنے نیتر پیکھ، نیر نیتر
 مہے نظر نہ آئیندا۔ میرا نبی ہویا ابھید، چاروں کُنٹ نظر نہ آئیندا۔ میں لبھ نہ سکیا تیرا بھیس، تیرے وچ وڑ کے اپنا آپ چھپائیندا۔ میرا
 پھیر لکھ دے لیکھ، بے نظیر نظر کھئے نہ آئیندا۔ میں کرن آیا آدیس، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، جگت ملائے آپ سمجھائیندا۔ آمل سُن لے گل، پروردگار آپ سمجھائیا۔ چوڈاں صدیاں کُدا رہیا ول چھل، جس تیری بنت بنائیا۔
 آپ بیٹھا رہیا دھام اٹل، تینوں چوڈاں لوکاں وچ بھوائیا۔ اپنا سنیہڑا رہیا گھل، تیرا سنیہڑا سُنن کھئے نہ آئیا۔ چوڈاں طبق رہیا بل، دھیر
 سکے نہ کوئی دھرائیا۔ تیری اُمت نہ دِسے پھل، بوٹا نظر کوئی نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا حُکم رہیا سُنائیا۔
 ساچا حُکم ہر فرمان، سُن محمد نیر وہائیا۔ میں آیا بن انجان، دُور ڈراڈا تیرا راہ تکائیا۔ تیرا حُکم تیری قرآن، تیرا کعبہ تُوہی نظری آئیا۔ تیرا
 صدق تیرا ایمان، تُوہی نظری آئیا۔ تیرا نعرہ میرا گان، میرا مکتب نہ کوئی کھلاٹیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے

ساچا ور، در دوارے باہر سمجھائیا۔ در دوازیوں ہو جا باہر، پروردگار آگھ سنائیندا۔ تیرا کلمہ بھلا تیرا یار، ساچا رنگ نہ کوئی رنگائیندا۔ حق حقیقت کوئی نہ کرے پیار، ساچا راہ نہ کوئی جنائیندا۔ مُلا شیخ مسائق رہے پکار، سانجھا یار نظر کیسے نہ آئیندا۔ نوری نور بھلیا نرنکار، ساچا پریم نہ کوئی کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دُھردرگاہی ویکھ وکھائیندا۔ محمد کہے میرے خُدا، آگے لیکھا نہ کوئی مُکائیا۔ میرے میرے نالوں ہونے جُدا، میرا سنگ نہ کوئی نبھائیا۔ کلجگ اپنی کرنی آپ بھلا، بھلیا مارگ بے پرواہیا۔ تیرے گھروں کیسے نہ آوے ازاں، سچ وست نہ جھولی پائیا۔ بے ہونے تیرا در اے خُدا، ہونے چھوڑی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جو چاہے سو لینا کر، میرا کیتا کھئے رہن نہ پائیا۔ میں کی کران نہ کرنے جوگ، تیرے ہتھ وڈیائیا۔ تیرا میلا دُھر سنجوگ، تیرا در موہے بھائیا۔ تیری رکھی ایک اوت، ناتا تٹا جگت لوکائیا۔ میں چھڈے چوڈاں لوک، اُمت دئے گواہیا۔ تیرا حق تیرے گھر دئے نیڑ، لیکھا کھئے نہ رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک وار ایک حُکم سنائیا ..... (تقریب دو پتے)

تخت نواسی تخت پراچے، دُھردرگاہی داتا۔ آد جگادی رچیا کاجے، کھیلے کھیل غریب نوازا۔ شبد آگمی مارے واچے، آپ اپنا سازن سازا۔ کرے کھیل دیس ماجھے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے کھیل تماشے۔ کھیل تماشہ ہر ہر کھیل، اچرج بنت بنائیا۔ نرگن سرگن کر کر میل، دھام اولٹا دئے وڈیائیا۔ لیکھا جانے گر گر چیل، چیل گر بے پرواہیا۔ آد جگاد سجن سہیل، صاحب سلطان بے پرواہیا۔ جگ چوکرئی وسیا رہیا نویل، دھام اولٹے آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ دھام اولٹا سچکھنڈ، سچکھنڈ نواسی آپ سہایا۔ جگ چوکرئی کدا آیا ونڈ، ساچی ونڈن اپنے ہتھ رکھایا۔ لیکھا جانے سرب برہمنڈ، کوٹن برہمنڈ رُپ وٹایا۔ جگ جگ دیونہارا دنڈ، شبد سندیشہ اک سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا تخت سچ سجایا۔ ساچا تخت غریب نوازا، لوک مات سجائیا۔ دو جہان چلائے جہازا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جگا جگنتر پھرے بھاجا، دوس رین سیو کمائیا۔ بھگت بھگونت رکھے لاجا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ شاہو بھوپ بن نوابا، شہنشاہ کرے سچی شہنشاہیا۔ اپنے سیس رکھائے

تاجا، ساچے تخت سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ ہر ہر کھیل کھلائیندا، آپ اپنی وار۔ لوک مات جوت جگائیندا، جوتی جاتا ہو اُجیار۔ شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیندا، بھوُپت بھوُپ بن سیکدار۔ سچ سینگھاسن آسن لائیندا، نرگن رُوپ نرکار۔ ساچا حُکم آپ سُنائیندا، حُکمی حُکم ورتے ورتار۔ ساچا عدل آپ کھائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی پائے آپے سار۔ ہر اپنی سار سمال دا، نرگن نرُویر پُرکھ اکال۔ لیکھا جانے شاہ کنگال دا، لکھ چوراسی کرے بہال۔ لیکھا ویکھے ترے گن مایا جگت جنجال دا، چاروں گنٹ مار اُچھال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سندیشہ دیوے اک سوال۔ شبد سندیشہ سچ سوال، سوالی اپنی آپ جنائیا۔ پھڑ اُٹھائے ہری ہر مہاکال، حُکمی حُکم وڈ وڈیائیا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیا۔ شبدی شبد بنے دلال، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ ساچا حُکم ورتاؤن آیا، نرگن اپنا رُوپ وٹا۔ نُو نُو چار پندھ مُکاؤن آیا، سُو رپیر آپ اکھوا۔ سچ سینگھاسن ڈیرہ لایا، راج راجان بن پاتشاہ۔ سیس تاج اک ٹیکایا، پنچم مُکھ مُکھ صلاح۔ شبدی سُن آپ جگایا، اک ہلونا آپے لا۔ ساچا مارگ دئے وکھایا، اہل کر صلاح۔ اٹل تول ٹلایا، تول بنے بے پرواہ۔ ساچا ڈھولا آپ جنایا، سوہنگ سوہلا آپے گا۔ انمولا ہٹ وکھایا، قیمت سکے نہ کھئے چُکا۔ اپنا چولا آپ بدلایا، چولی رنگن رنگ چڑھا۔ پردہ اوہلا آپ چُکایا، جوت نُو کر رُشنا۔ ساچی چوٹ آپ لگایا، شبد ناد دُھن وجا۔ وشن برہمائی اُٹھایا، شنکر آس دئے مٹا۔ کروڑ تیتیس دئے بلایا، سُرپت راجا اند ملا۔ گن گندھرب کرے ہلکایا، کنر جچھپ مارے دہا۔ ترے گن ایک اٹھوکر لایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن دئے وکھا۔ ترے گن مایا ٹھوکر مارے، مارن ہار آپ اکھوائیا۔ پنچ تت ویکھے جگت نگارے، لکھ چوراسی تال وجائیا۔ بھيو چُکائے گر اوتارے، گر اوتار سچا شہنشاہیا۔ بھگت وکھائے سچ دُلا رے، در دربار وڈی وڈیائیا۔ کرے کھیل سچی سرکارے، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ ہلکارا اک رکھائیا۔ سچ ہلکارا شبدی دھار، دھار دھار سہائیا۔ چاروں گنٹ پھرے وارو وار، دہ دشا پھیرا پائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دئے ہُلا ر، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ سُن اگمی ویکھے واڑ، اپنا پردہ آپ چُکائیا۔ تھر گھر پاونہارا سار، گر اوتار آپ جگائیا۔ سچکھنڈ نواسی ہوئے خبردار، سچ سنہپڑا اک گھلائیا۔ نرگن

لوک مات لے اوتار، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ نو سو چرانوے چوگڑی جگ جو وینہدا رہیا پَسار، سب دا لیکھا دئے مکائیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ ایکا تہت رہیا وچار، ودی سُدی نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سنَدیشہ رہیا پُچائیا۔ سچ سنَدیشہ ہر زَنکار، اپنا آپ جنایا۔ وشنوؤں آیا چل دوار، ہر ہر سپس جھکایا۔ ہوؤں سیوک تیرا سیوادار، تیرا بھنڈارا رہیا ورتایا۔ ٹو دیونہار داتار، اتول اٹھ اٹھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وشنوؤں پھڑاپنے کول بہایا۔ وشنوؤں پھڑیا ہر کرتار، شبدی بندھن پائیندا۔ تیرے ہتھ دتا بھنڈار، سرِشٹ سبائی جگت ورتائیندا۔ کوئن کوٹ کھا کھا سٹے پیر پَسار، کوئن کوٹ تیرا دتا ہتھ نہ آئیندا۔ کوئن کوٹ روون کرن پُکار، دھیچ دھیچ نہ کھئے دھرائیندا۔ کوئن کوٹ مارن ہنکاری ڈکار، جگت بھنڈارا مُک کدے نہ جائیندا۔ ایکا بھلیا ہر کرتار، سانجھا وقت نہ کھئے سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اتم لہنا تیرا ویکھ وکھائیندا۔ وشنوؤں رووے کرے پُکار، میری بالی بُدھ نہ کھئے وڈیائیا۔ ٹو کرم لکھے سرب سنسار، تیرا لیکھا میٹ سکے نہ کوئی رائیا۔ میں جس در دیون جاواں بھنڈار، آگے جھولی کھئے نہ ڈاہیا۔ تیرا لیکھا اگم اپار، سکے بھیو نہ کھئے کھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، میں اپنی کرنی گیا ہر، میرا لیکھا دے مکائیا۔ ہر لیکھا آپ مُکونا، سُن وشنوؤں کر دھیان۔ تیرا پچھلا پندھ مُکونا، آگے دیوے اک نشان۔ تیرا بھنڈارا اپنے ہتھ رکھاون، آپے ہوئے دانی دان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سِری بھگوان۔ وشنوؤں بھنڈارا لینا کھوہ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ٹو میرے جیواں نال کدا رہیا دھروہ، کوئی بھکھا کوئی ننگا کوئی رو رو دیوے ڈہائیا۔ کوئی میرے ویراگ اندر نہ جاوے سوؤں، سُنیاں زین نہ کھئے وہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، میں سدا سد کران سچا موہ، لکھ چوراسی ایکا رنگ سہائیا۔ وشنوؤں کہے میں گیا بھل، ابھل تیرا بھیو نہ رایا۔ میں پہلوں تیرے کندے نہ گیا ٹل، تیرا تولا بن کے اپنا مان ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوؤں بیٹھا سپس جھکایا۔ دیوے ور ہر داتار، کِرپاندھ دیا کھائیا۔ برہمے برہم کرے پیار، پاربرہم بے پرواہیا۔ آپے سدے سچ دربار، سچ سنَدیشہ اک سُنائیا۔ تیرا نور نور اُجیار، تیرے برہم برہم وڈیائیا۔ تیرا ہنگ ہنگ پَسار، تیرا روپ انوپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،

ویکھے کھیل تهاؤں تھائیا۔ تھان تھنتر کھیل اپارا، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ برہما تیرا برہم پیارا، لکھ چوراسی گھاڑت آپ گھڑائیندا۔ تیرے اندر ناد نگارہ، نام ندھانا آپ وجائیندا۔ اُتیت کرے سرب سنسارا، کھلاپاتی آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا برہم برہم بھیو کھئے نہ پائیندا۔ برہم رُپ تیرا برہم اپارا، پاربرہم ہر جنائیندا۔ لکھ چوراسی تیری دھارا، دھار دھار وچ سمائیندا۔ ایک رنگ اپر اپارا، گھٹ گھٹ آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تیری رچنا ویکھ وکھائیندا۔ تیری رچنا رچیا کاج، لکھ چوراسی گھاڑن لے گھڑائیا۔ تیرا رُپ رہے وساد، وسادی ویکھ وکھائیا۔ میرا ناؤں بودھ آگادھ، تیرا ناد شنید وڈیائیا۔ ایک ایک رکھنا یاد، دوسر اور نہ کھئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری سیوا اک لگائیا۔ تیری سیوا ہر زرنکارا، ساچا سچ لگائیندا۔ لکھ چوراسی برہم پسارا، ایک رُپ بنائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر رُپ اُجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ گھر گھر امرت ٹھنڈا ٹھارا، نابھی کول آپ لگائیندا۔ گھر گھر اندر ناد جیکارا، ناد انادی ناد وجائیندا۔ بھل نہ جانا بن گوارا، پاربرہم پرہ آپ سمجھائیندا۔ برہما دئے جوڑ کرے نمسکارا، گل پلُو ایک پائیندا۔ ایک منگان منگ بن بھکارا، آگے اپنی جھولی ڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرا دینا تیرا لہنا، میرا بھاگ ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ ساچا بھاگ دیوے لہنا، پُرکھ ابناشی دیا کھائیا۔ لکھ چوراسی تیرا کھنا، ساچی گھاڑت لے گھڑائیا۔ ایک نین ایک نیتز ایک مندر ساچے بہنا، ایک دھام دئے سہائیا۔ ایک اکھر رسنا کھنا، سوہنگ شبد شبد پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دئے وکھائیا۔ سوہنگ رُپ برہم دھار، پاربرہم جنائیندا۔ بھل نہ جانا وچ سنسار، ابھل ویکھ وکھائیندا۔ جگ جگ ویکھے اپنی وار، جگ کرتا کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ جنائیندا۔ برہما برہم رُپ اُپا، اپنا مکھ چھپائیا۔ ہر کا لیکھا نہ سکے جنا، لکھ چوراسی نہ کرے پڑھائیا۔ اپنا حُکم نہ سکے ورتا، آپے بنیا رہے پنہایا۔ دیونہارا دے نہ سکے سچ صلاح، ساچا مارگ رسیا بھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک لیکھا دئے چُکائیا۔ لیکھا ہر چُکاون، جگ چوکڑی کر وچار۔ شنکر تیرا پنڈھ مَکاون، کرے کھیل آگم اپار۔ تیری ترسول تیرے ہتھ سٹاون، کھڑگ کھنڈا مار کٹار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپار کھیل کھلائییندا، آد

جُگادی ساچا سنگ۔ ایک نام مردنگ و جائیندا، پاربرہم سورا سربنگ۔ ایک گراشٹ و کھائیندا، ایک سہائے سچ پلنگ۔ ایک حکم آپ ورتائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا رنگ۔ اپنا رنگ آپ جنائیندا، کر کرپا گن ندھان۔ جُگ چوکرئی ویکھ وکھائیندا، لکھ چوراسی کھیل مہان۔ پنج تت چولا جگت ہنڈھائیندا، کایا مندر اک مکان۔ اندر وڑ وڑ آسن لائیندا، سچ سینگھاسن سری بھگوان۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا، ہر والی دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت سری بھگونت اپنی کرے آپ پچھان۔ آد کھیل ہر کھلایا، انت ویکھ وکھائیا۔ کلجگ کل دئے وڈیایا، پاربرہم بے پرواہیا۔ ثالث بن کے آپے آیا، ہر شاہ سچا شہنشاہیا۔ ساچا تخت دئے سہایا، تخت نواسی بے پرواہیا۔ سب دی بند خلاصی دئے کرایا، پھاسی اور نہ کئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کیتی آپ اٹھائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، لکھ چوراسی کھیل کھلایا۔ وشن برہما شو پھڑایا لڑ، گرا اوتار سنگ نبھایا۔ بھگتن اندر اپنی وڈیا پڑھ، ایک اکھڑ مات پرگٹایا۔ لیکھا جان چوٹی جڑ، سیس دھڑ نہ کئے رکھایا۔ نہ جفے نہ جائے مر، آون جاون ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم ویکھ وکھایا۔ کلجگ اتم آئی وارا، ہر ساچا کھیل کھلائیا۔ پرگٹ ہویا ہر زرنکارا، نہکلنکا ناؤں دھرائیا۔ وشنوں صدے اپنی وارا، در دوار بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم لئے ورتائیا۔ ساچا حکم ہر ورتاؤنا، برہمے برہم جنائیندا۔ چرن دوارے آپ بہاؤنا، ایک حکم سنائیندا۔ پچھلا لیکھا مؤل چکاؤنا، آگے حساب نہ کئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی چال آپ چلائیندا۔ چلے چال ہر نرالی، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ پرگٹ نور جوت اکالی، اکال وجے ودھائیا۔ شبدی شبد بنے دلالی، سچ دلالی آپ کھائیا۔ جُگ چوکرئی گھال آپے گھالی، گھالی گھال لیکھے پائیا۔ جو بن منگدے رہے سوالی، اتم پورا سوال دئے کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شنکر لئے اٹھائیا۔ شنکر اٹھ آدوار، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ تیری آئی اتم وار، تیرا لہنا مات مکائیندا۔ تیرے اندرون آیا چتر گپت ہو تیار، تیرے نال ملائیندا۔ تیرا سجن بنیا رائے دھرم میت مرار، تیرا پلؤ ہتھ پھڑائیندا۔ سچ سندیشہ دیوے ایکنکار، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ سچ تخت بیٹھ سلطانا، ست ستواد ویس وٹائیا۔ اک سندیشہ دھر فرمانا،

بیس اٹھاراں دئے سُنائیا۔ لوک مات پرگٹ ہویا سِری بھگوانا، بھگون اپنی جوت جگائیا۔ نرگن نرویر پھریا بانا، اجوئی ریت وڈی
 وڈیائیا۔ وشن برہما شو تیرا پچھلا مٹے نشانہ، اگلا نشان اپنے ہتھ رکھائیا۔ کروڑ تینیسائے پروانہ، دست بدست آپ پھڑائیا۔ سُریت اند بن
 نادانا، بیٹھا وقت گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک ویلا وقت وکھائیا۔ ایک ویلا وقت وچار،
 ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ نظر نہ آیا وچ سنسار، گر اوتار سیوا لائیندا۔ بھگتاں دے دے بھگتی بھنڈار،
 بھگون لوک مات گھلائیندا۔ جوت نورانہ نور اجیار، آد شکت ونڈ ونڈائیندا۔ چتربھج کر پسار، اپنا بل آپ رکھائیندا۔ مہاکال کھیل نیار،
 دین دِیال آپ کرائیندا۔ کال روپ ورتے وچ سنسار، دہ دشا پھیرا پائیندا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، بیہو ابھید رکھائیندا۔ لیکھا جانے
 گر اوتار، ابھل بھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد اپایا آد برہم، برہم نور سرب جنائیندا۔ لکھ
 چوراسی اک برہم، پاربرہم اک بنائیا۔ وشنوں منگیا ایکاکرم، نہکرمی جھولی پائیا۔ برہمے منگیا ایکاکدھرم، پاربرہم دئے وڈیائیا۔ شنکر
 منگیا ایکاکمرن، جو گھڑیا بھنّ وکھائیا۔ تتاں وچولا ترنی ترن، تارنہار اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے
 کھیل بے پرواہیا۔ تتاں وچولا ایکاکداتا، سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ جگ جگ سُنائے اپنی گاتھا، گر اوتار سیوا کھائیندا۔ جگ جگ
 میٹے اندھیری راتا، ساچا نام مات پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سرب نور اک درسائیندا۔ گر اوتار سیوا لگا،
 ساچا حُکم سُنائیا۔ ہر گھٹ اندر رہیا سما، اک داتا سچا شہنشاہیا۔ روپ رنگ ریکھ نہ سکے کوئی وکھا، جس جن ہر اپنی گت جنائیا۔
 سرب جیاں دا پتا ماں، لکھّ چوراسی بال انجانے اپنی گود بہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکاکگن دئے وکھائیا۔ گر
 اوتار آئے جگ، پُرکھ اکال گئے سمجھائیا۔ جگت جیو ہونے لپک، پُرکھ اکال نہ کھئے دھیائیا۔ کوئی کہے وشنوں میرے سپس بدھی پگ، کوئی
 کہے میرا برہما رکھے مان وڈیائیا۔ کوئی کہے شنکر گرو نبھائے ساتھ، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ کوئی کہے میرا رگھناتھ، دسرتھ بیٹا ملے وڈیائیا۔
 کوئی کہے میرا گھنٹیا وسے میرے پاس، میرے انگی انگ سمائیا۔ کوئی کہے میرا عیسیٰ موسیٰ ساچا سچ خدا اتم ذات، دوسر ذات نہ کھئے
 وکھائیا۔ کوئی کہے میرا محمد بندھیا نات، داتا بدھاتا نہ کھئے جنائیا۔ نانک سُنائی ہر ہر گاتھ، سرشٹی نانک ڈھولا گائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نانک بن غریب نانا، پُرکھ اکال منائیندا۔ سرب جیاں دا ایکا رانا، لکھ چوڑاسی
 آپ سمجھائیندا۔ سد وسے اپنے بھانا، اپنے بھانے سرب وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔
 نانک چپایا نام ست، میرے نام نہ کھئے وڈیائیا۔ میرا چولا پنج تت، تھر رہن نہ پائیا۔ میرے اندر وسے پُرکھ سمرتھ، جو سیوے سو پھل
 پائیا۔ انگد لہنا گیا دس، جو چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ امرداس ہویا وس، نتھاویں دئے وڈیائیا۔ رام داس ملایا ہس ہس، داس رام ہویا
 رگھڑائیا۔ ارجن تیر نرالا ماریا کس، شبد بان اک لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا گن دئے وڈیائیا۔ ارجن شبد
 جنایا گر، گر شبدی شبد سمجھائیندا۔ پُرکھ اکالا لیکھا جانے دھر، دین دیا لا آپ وکھائیندا۔ نرگن سرگن جوڑ جڑ، ترے گن پنج تت
 میل ملائیندا۔ پینتی اکھڑ چاڑھے گھوڑ، لوک مات گھوڑا اک دوڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا حکم آپ
 سنائیندا۔ ساچا حکم شبدی دھار، گر ارجن ہر جنائیا۔ نانک لیکھا وچ سنسار، انگد دئے گوہیا۔ امرداس کر پیار، کایا مندر کھوج
 کھوجائیا۔ رام داس پایا سچ دربار، گرہ مندر وچی ودھائیا۔ ارجن سُنیا ناد دھنکار، ساچا شبد شبد شنوائیا۔ گھر ملیا میت مُرار، لہن
 کسے کوٹ نہ جائیا۔ درشن پا اگم اپار، نیتر نین نین بگسائیا۔ ڈھولا گائے ساچی وار، واہ واہ تیری وڈ وڈیائیا۔ تون سرب جیاں دا سانجھا
 یار، تیری ذات پات نظر کوئی نہ آئیا۔ تیرا لیکھا لیکھا وچ سنسار، تیرے بھگتاں تیری وڈیائیا۔ تیئی اٹھاراں دس اُجیار، اِکونجا بونجا بھیو
 چھپائیا۔ پنج اک خبردار، دوئی قُدرت ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ ساچا بھیو جنایا، کر
 کِرپا گن ندھان۔ گر گر ارجن سیو کھایا، ہر دیوے دھر فرمان۔ سنت بھگت بھگونت ایکا گھر بہایا، ایکا ویکھے در در آن۔ لکھ چوڑاسی
 جیو جنت سمجھایا، دیوے دھر فرمان۔ جس پُرکھ اکال منایا، تِس رہے نہ کھئے مان۔ گر کا شبد گر رُپ وٹایا، لوک مات پردھان۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک وکھائے سچ نشان۔ سچ نشانہ شبدی دھار، کاغد قلم لیکھے شاہیا۔ جو جن کرے ست
 پیار، ورن برن نہ کھئے وڈیائیا۔ جو جن بھلے وچ سنسار، تِس دیوے آپ سزائیا۔ پڑھ پڑھ جو گئے وسار، تِس ملے نہ ساچا ماہیا۔ اتم
 آنت کرے خوار، رائے دھرم دئے سزائیا۔ نہ اوہ پُرکھ نہ اوہ نار، ہیجڑا رُپ لئے وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا حکم

آپ سُنائیا۔ ساچا حُکم ہرِ نرنکار، شبدی شبد جنائیندا۔ لیکھا جانے دس گر در سچے دربار، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ اتم آنت اک جیکار، ساچا نعرہ آپ سُنائیندا۔ شبد سْت سْت دُلا، ریت اتیت آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہرِ، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنی کرنی رکھے ہتھ، جُگ جُگ بھیوِ اولّا۔ پاربرہم پُرکھ سمرتھ، آد جُگادی اک اکلّا۔ ساچی وست چار جُگ دیوے گھت، آپ پھڑائے اپنا پلا۔ ناتا بندھائے تت اٹھ، نو در ویکھے کر کر ہلا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، آپے کرے ول چھلا۔ ول چھل دھاری کھیل کھلایا، پاربرہم کرتار۔ کلجگ اتم ویس وٹایا، جوتی جامہ لے اوتار۔ سچ سِنگھاسن اک سہایا، پُرکھ ابناشن خبردار۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، حُکمی حُکم کرے ورتار۔ حُکم ورتایا ایکا وار، جُگ جُگ گیڑا آپ چلائیا۔ جُگ جُگ گیڑا دئے نوار، دیوے حُکم سچا شہنشاہیا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، درگاہ ساچی وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، ساچی حکمت اپنے ہتھ رکھائیا۔

سو پُرکھ نرنجن سچ وبارا، شاہ پاتشاہ آپ کرائیا۔ وشنوں تیری پاوے سارا، برہم تیرا پنڈھ مُکائیا۔ شنکر تیرا پار کنارہ، کروڑ تینتیسارہے نہ اپنے تھائینا۔ لکھ چوراسی دئے ہلارا، نو کھنڈ کرے جدائیا۔ دیپ ست لگے اکھاڑا، پُرکھ ابناشی آپ لگائیا۔ ترے گن میٹے تیرا پسارا، پنج تت تیرا ڈیرہ ڈھابیا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، سچ وبارا لے کرائیا۔ سچ وبارا آپ کراؤنا، کِریا ندھ گن ندھان۔ نو نو چار بیڑا پار کراؤنا، مٹے جگت نشان۔ گر اوتار سنگ رکھاؤنا، دیوے دُھر فرمان۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان کھیل کھلایا، کلجگ اتم وار۔ سچ سندیشہ اک سُنایا، چار جُگ دے وچھڑے یار۔ پُرکھ اکال سرب بھلایا، ایکا گائے نہ کھئے وار۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ ہرِ کرتا کھیل کھلایا، کلجگ تیرا اتم اندھ۔ ورن برن لے اٹھائیا، میٹھارا اگلا پنڈھ۔ ساچا حُکم اک سُنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سہاگی چھند۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، آپے جانے اپنا بند۔ تخت تجیا تخت سجایا، تخت نواسی کھیل اپار۔ جوتی جوت بھیکھ وٹایا، روپ رنگ نہ کھئے

وچار۔ سچ سندیش اک سنایا، شبد ناد دھنکار۔ نر نریش بن کے آیا، آد جگادی ایکنکار۔ برہما وشن شولئے بلایا، ساچا حکم ورتے ورتار۔ ترے گن بندھن اک بندھایا، اٹھ تت مارے مار۔ چار جگ بھیو چکایا، چار ورن کرے خوار۔ چارے کہانی پردہ اٹھایا، چارے بانی پاوے سار۔ چاروں کنت پھول پھولایا، لیکھا جانے اپنی دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا کھیل اپر اپار۔ تخت تجایا تخت چڑھیا بھج، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ اپنا آپ گویا اپنے مندر بیٹھا سج، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد جو آپا اپنے پردے اندر رکھیا کج، کلجگ اتم لئے پرگٹایا۔ جو گر اوتاراں رکھدا آیا لج، آپ اپنی دیا کٹایا۔ جو پیر پیغمبران کراؤندا آیا حج، اپنا نور دھرائیا۔ جو لکھ چوراسی چلاؤندا آیا جہاز، اپنا بیڑا دئے دکھایا۔ جو نرگن سرگن رچدا آیا کاج، ساچا کاج آپ رچایا۔ جو سچکھنڈ دوارے بہ بہہ ماردا ربیا واج، لوک مات کرے شنوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تخت اک وڈیائیا۔ چھڈیا تخت ہویا نانا، نردھن اپنا ویس وٹائیندا۔ آپے وسے اپنے اندر بہانا، اپنا بہانا سرب جنائیندا۔ وشنوں چکے تیرا پینا کھانا، برہما تیرا نور نور چھپائیندا۔ شنکر تیرا ترسول کم کیسے نہ آنا، ویلا آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پنچم مئے ساچا بہانا، لکھ چوراسی حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تخت آپ جنائیندا۔ ساچا تخت چھڈ سنگھاسن، آسن اپنا آپ سہایا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناشن، ابناشی کرتا بے پرواہیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ آسن، لوآں پُریاں ناچ نچایا۔ پاوے سار پرتھی آکاشن، آکاش آکاشاں کھوج کھوجایا۔ گر گر ویکھے داسی داسن، سیوک سیوا کون رکھایا۔ بھگتن پوری کرے آسن، جو بیٹھے آس تکایا۔ لکھ چوراسی کرے بند خلاصن، بندی اپنی بندھن توڑ دکھایا۔ جس رسنا لایا مدرا ماسن، نہ سکے کھئے بچایا۔ تیئی اوتار کرن ہاسن، جو بیٹھے سیس جھکایا۔ کھیلے کھیل پُرکھ ابناشن، پاربرہم نور رُشنایا۔ جو پر تیرا کردے رہے بھوگ بلاسن، تینہاں دیوے آنت سزایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربار اک لگایا۔ سچ دربارا لگیا، لوک مات پردھان۔ کرے کھیل سورا سرگیا، پُرکھ ابناشی نوجوان۔ سنگھ شیر ہو ہو بکیا، لُکیا رہے نہ وچ جہان۔ کلجگ ویلا اتم ڈھکیا، ایک دیوے دھر فرمان۔ لکھ چوراسی برہما بوٹا سُکیا، وشنوں دیوے نہ پین کھان۔ شنکر تیرا دوارا جائے لُٹیا، تیری کرے نہ کھئے پچھان۔ گر اوتاراں ناتا چھٹیا، لیکھا چکائے سری بھگوان۔ پُرکھ اکال ایکا تھیا، ایک دیوے

ساچا دان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل نوجوان۔ نوجوان ہر زرنکارا، بال بردھ نہ رُپ وٹائیا۔ کرے کھیل وچ سنسارا، لوک مات وجے ودھائیا۔ لیکھا چُکے چار یارا، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد نہ کھئے نبھائیا۔ اُمت اُمتی کرے خوارا، نہ ہوئے کھئے سہائیا۔ دامنگیر پکڑے دامن نہ وچ سنسارا، عالم گیر حُکم سنائیا۔ ظالم ظلم کرے پار کنارہ، میٹے جگت جھوٹھی شاہیا۔ اک سُنائے ساچا نعرہ، حق حقیقت آپ سمجھائیا۔ مقامے حق کھول کواڑا، سچ امام آسن لائیا۔ رُت وکھائے ستاراں ہاڑا، سب دا لیکھا رہیا مُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ دربارا سوہا پائیا۔ سچ دربار سہنجنا، کلجگ تیری اتم وار۔ کرے کھیل پُرکھ زرنجنا، آد جگادی ایکنکار۔ جو گھڑیا سو بھجنا، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ تیرتھ تٹ نہ کھئے مجنا، اٹھسٹھ مارے مار۔ پن ہر چرن کیسے نہ سجننا، نہ کوئی مندر گرو دوار۔ چار کُنٹ نہ کیسے پچنا، پیر فقیر نہ کرے کوئی جیکار۔ ترے گن اگنی سب نے مچنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ اٹھ وشنوں دے بیان، ہر ساچا حُکم سنائیا۔ وشنوں منگے چرن دھیان، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ہوں سیوک تیرا بال نادان، بالی بُدھ تون بخش بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا منگ منگائیا۔ ایکا منگ منگاں دوار، چار جگ تیری سیو کھایا۔ چار جگ اک اک دن کر پیار، چار دن میری جھولی پایا۔ پھر آواں تیرے دربار، اپنا لہنا دیاں مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، چار جگ دے چار دن میری ونڈ ونڈایا۔ اٹھ برہم کر دھیان، پاربرہم سمجھائیندا۔ تیرا داتا گن ندھان، تیرا ویس ویکھ وکھائیندا۔ ایکا رُپ برہم پچھان، ہنگ نظر کیسے نہ آئیندا۔ تیرا لوک مات ناؤں کرے پردھان، اتم لیکھا آپ چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دُھر فرمانا آپ سنائیندا۔ برہما رووے کرے پُکار، نیر نیناں چہہر لائیا۔ تون داتا میرا میں تیرا بھکار، تیرے آگے سیس جھکائیا۔ ایکا ور دینا کلجگ اتم وار، نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیری سیو کھائیا۔ چار وید کر میں تھکا پُکار، اچی کوک کوک سنائیا۔ جیو جنت نہ پائن تیری سار، تیرا لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ چار دن چوہاں جگاں دی اک اک ونڈ دینی وچ سنسار، میری خالی جھولی دے بھرائیا۔ پھر آواں تیرے دربار، اپنی بھل بخشائیا۔ تیرا قرضہ دیاں اتار، اپنا ہولا بہار کرائیا۔ تیری جوتی جوت رلاں زرنکار، اپنی جوت نہ کھئے جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، چار جگ دے چار دن میری ونڈ ونڈایا۔ اٹھ

شنکر پھڑ ترسول، کلجگ ویلا اتم آئیندا۔ پاربرہم چکائے تیرا مول، تیری جھولی آپ بھرائیندا۔ تیری خاک ویکھے دھول، دھوڑ اپنے چرن چھہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا پردہ آپ اٹھائیندا۔ شنکر سُنیا ہر ہر نعرہ، اٹھ اٹھ لئے انگڑائیا۔ کون کوٹے بولے جیکارا، نرگن اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ میری سُنے آنت پُکارا، میری کئے آپ جُدائیا۔ میں اٹھے پھر رباں خبردارا، آلس نندرا نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری سیوا اک لگائیا۔ میری سیوا لائی اپار، پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا۔ جو اُچیا سو دتا سنگھار، بچیا کھئے ربن نہ پایا۔ کرم کرم نہ سکاں وچار، بیہو ابھید نہ کھئے جنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں بیٹھا سیس جھکایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جُگ، چار چار ونڈ ونڈائیا۔ کدا آیا تیری کار، کِرت تیری سیو کمائیا۔ اہل ٹوں اک نرنکار، ہوں بھولا ناتھ بھل بھل اپنی بھل بخشائیا۔ ایک وست میری جھولی ڈار، چار جُگ در تیرے منگ منگائیا۔ اک جُگ دا اک دن اپنے گھر وچوں نکال، تیرے گھر توٹ نہ رائیا۔ میں اپنی لواں سُرَت سنبھال، اپنا لیکھا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، چار دوس میری وڈیائیا۔ ترے گن صدی دیوے سدا، ساچا حُکم سُنایا۔ لکھ چوراسی تیرے نال بدھا، نہ سکے کھئے تڑایا۔ اپنا روپ تیرے اندر رکھا، دس کسے نہ آیا۔ چاروں کُنٹ دسے سکھا، خالی بھنڈار نہ کھئے بھرایا۔ ساچا نور نہ دسے کسے متھا، للاٹی للاٹ نہ کھئے رُشنا یا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حُکم آپ سُنایا۔ ترے گن رووے مارے دھاہ، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ اگی جیٹھ سُدھایا میرا ساہ، میری سواہ تیرے چرناں لگی شاہیا۔ کرپا کر بے پرواہ، ایک رہی منگ منگائیا۔ در تیرے گئی آ، کھلڑے کیس دیاں دُہائیا۔ میری پیش نہ چلے را، تیرا حُکم ٹکن کتے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے آگے ایک منگ منگائیا۔ ایک منگاں منگ بن بھکارن، ستو رجو طمو سیس جھکایا۔ تیرے در بنی ونجارن، ساچا ونج اک کرایا۔ میرا ٹٹا مان ہنکارن، شنکا آنت رہے نہ رایا۔ ٹوں آیا پیج سوارن، موہے نانی گلے لگایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ایک وست جھولی پایا۔ ساچی وست دینی پا، جھولی خالی رہی وکھائیا۔ چار جُگ دے چار دن میری ونڈ لینی ونڈا، حصہ دوسر ہتھ نہ کسے پھڑائیا۔ میرا رنڈیا دینا ہنڈا، کنت سہاگ سچے شہنشاہیا۔ میں تیرے در تے آ، اپنا سیس دیوان

جھکا، جگدیش تیری اوٹ تکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار جُگ دے چار دِن، میری گود سُہائیا۔ چار دِن ترے ترے دھار، ترے ترے میلا میل ملائیا۔ تِنّاں وچولا آپ نرنکار، دُو جا حُکم نہ کھئے سُنائیا۔ ونڈے ونڈ اگم اپار، دیونہارا آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ چارے کھانی اُچی کوکے، کوک کوک سُنائیا۔ بِن تیرے میرا تن سب پھوکے، اگنی تت جلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در تیرے دیاں دُہائیا۔ چارے کھانی دئے دُہایا، نیتر نِن نیر وپائیندی۔ چار جُگ تیری رچن رچایا، ہوئے نانی سیو کمائیندی۔ لکھ چوراسی بنت بنایا، تیرا گھر وسائیندی۔ تیرا آسن وچ ٹکایا، اپنا پردہ پائیندی۔ تیرا مُکھ اپنے اندر چُھپایا، لکھ چوراسی آپے نظری آئیندی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں دُہاگن منگ منگائیندی۔ میں دُہاگن بن ویراگن، در تیرے تے آئیا۔ چار جُگ میں بنی رہی تیری لاگن، گھر گھر سیو کمائیا۔ بِن تیرے میرا نیتر کھئے نہ کھولے نہ کوئی جگائے اپنے جاگن، سُنتیاں میری رین وپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، میں آئی بن سوالن، میرا حل سوال کرائیا۔ میرا کرنا حل سوال، چارے کھانی سیس جھکایا۔ میرا ہونا آنت زوال، نشان جگت رہن نہ پایا۔ تیرے دوارے میری گلی نہ دال، تُوں شہنشاہ بے پرواہیا۔ میں تیری سیوا کر کر اپنی گھالی گھال، تُوں میری قیمت کھئے نہ پایا۔ میں انجانی بالی بال، کی سکاں تینوں سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در آگے بیٹھی سیس جھکایا۔ در آگے سیس جھکائیندی، نرگن ہو نانی۔ دئے جوڑ واسطہ پائیندی، چار جُگ دی ساچی رانی۔ گر اوتار آپ پرگٹائیندی، سیوا کرے بن بن ہانیاں ہانی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار جُگ دا دینا ور، ہوں منگاں منگ بن سُکھڑ سیانی۔ چار جُگ دا ور، گھر دینا اک اک دِن ونڈ ونڈائیا۔ چار دوس بھنڈار دینا بھر، پارہم تیری وڈی وڈیائیا۔ میں اپنا لیکھا تیرے آگے دیواں دھر، در تیرے سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار دوس دینا ور، چار چار نال میل ملائیا۔ چار چار میل ملایا، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا۔ تیئی اوتار در بہایا، ایکا حُکم سمجھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھو نِن اُٹھایا، چاروں کُنٹ پردہ لاپندا۔ جس نے پُرکھ اکال اک دھیایا، سو ہرجن میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ اُٹھو جاگو ویکھو نِن، چار کُنٹ

لوکائیا۔ جس دا بنایا ناتا ساک سجن سین، ناتا ویکھو بہیناں بہائیا۔ پُرکھ اکال کون رسنا کہن، کون تیئی اوتار رہے دھیائیا۔ آنت چُکاوے کون لین دین، ویلا اتم آنت وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حُکم آپ جنائیا۔ تیئی اوتار آئے در، دوئے جوڑ کرن نِمسکارا۔ ٹوں بہنڈارا دِتا بھر، لوک مات کر اُجیارا۔ سچ سنديشہ دِتا ور، میرے صاحب سچّی سرکارا۔ اُچی کوک سُنایا گھر گھر، تیرا بول جیکارا۔ جگت جیو گئے ہر، بھلیا ہر کرتارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا کھیل اپر اپارا۔ پُرکھ اکال جنائیندا، اتم کلجگ دھار۔ تیئی اوتار سیوا لائیندا، جگ چوکڑی کر پیار۔ ساچا حُکم اک وکھائیندا، دُھر فرمانا دُھر دی کار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیتر نین کرائے درس دیدار۔ نیتر نین درس کرایا، لکھ چوڑاسی پردہ لاہ۔ پُرکھ اکال کس منایا، اُٹھ اُٹھ پکڑو آپے بانہ۔ سارے رہے سیس پھرایا، نیویں نین کر کر کرن نانہ۔ تیرا جیکارا کسے نہ لایا، پنج تت ایشٹ رہے سرب منا۔ ہوں ایکا منگ منگایا، ساچی وست جھولی پا۔ چار جگ دا لیکھا ویکھ وکھایا، اپنا پاتر پھول پھولا۔ اک اک دن ونڈ ونڈایا، اک اک جگ میل وکھا۔ تیئی اوتار وار چلایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے اک سچّی صلاح۔ سچ صلاح نر نرنکار، شبدي شبد جنائیا۔ لیکھا جانے بھگت اٹھار، در دوار بہائیا۔ درس دیکھایا اک اپار، تیرا میرا موہ چُکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں ذات پات نہ کھئے جنائیا۔ ذات پات تے وسیا باہر، ہر بھگتاں آپ سُنائیندا۔ آپے گپت آپے ظاہر، آپے اندر آپے باہر، آپے ساچی کھیل کھلائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپے بنے کنت بہتار، آپے سخیاں منگل گائیندا۔ آپے شاہو بھوپ سکدار، آپے راؤ رنک ہوئے خوار، آپے در درویش در در پھیری پائیندا۔ آپے حُکمی حُکم ورتے ورتار، لیکھا جانے دُھر دربار، سچکھنڈ دوارے کھیل اپار، سچکھنڈ نواسی آپ کرائیندا۔ بھگت بھگونت لے اُبھار، جس جن بخشیں اپنا پیار، دیا باقی کملاپاتی جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ایکا شبد ناد دُھنکار، کایا مندر وجائے ستار، انحد نادى ناد وجائیندا۔ آتم برہم برہم پَسار، ساچی سیجا سچ بہتار، دوْجا کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ بھگت بھگونت چار جگ دِتا اک وچار، بھلیا پھیر کیوں سنسار، ہر بھگتی بھگت نہ کھئے کھائیندا۔ ساچے بھگت روون زارو زار، نیتر نیناں نیر ویا کرن گریازار، نیتر نین سرب شرمائیندا۔ اسیں آئے تیرے دوار، کلجگ جیو خالی بھانڈے چاروں کنت دِسے وبھچار، ساچا جوڑ نہ کھئے جڑائیندا۔ ہوں بنے

در بھکار، وست پاؤنی ایک وار، سیوک سیو منگ منگائیندا۔ چار جگ دے چار دن ساڈا حصہ رکھنا وچ سنسار، جگت سانجھ نہ کھئے رکھائیندا۔ اپنا کیتا اپنے وچوں لئے نکال، تیرا ملے راہ سکھال، ساچا مارگ اک سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناشی بن دلال، تیرا روپ نظر نہ آئے کال مہاکال، کرے حل سوال، سچ سوالی حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، بھگت اٹھاراں چار چار دوس ساچی ونڈ ونڈائیا۔ ساچی ونڈ ہر کرتار، اپنی آپ ونڈائیندا۔ ایک جوتی دس اوتار، ساچے تخت سہائیندا۔ ایک حکم سچّی سرکار، ایک بھانا آپ منائیندا۔ ایک برہم اک پسار، ایک پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ ایک دھام اٹل اُچ مینار، ایک دھام سوہا پائیندا۔ ایک سنے سدا پُکار، سُنہار اک اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر گر ساچے میل ملائیندا۔ دس گرُو ایک جوت، ایک گھر بہائیا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ، چار دیوار نہ کھئے جنائیا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، چنتا دکھ نہ کھئے رکھائیا۔ نہ کوئی تامس نہ کوئی سوگ، نہ کوئی حرص حرص جنائیا۔ نہ کوئی شبہ نہ کوئی ناد، پُرکھ اکال ایک درشن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ اتم لئے ملائیا۔ بھگت ملایا آنت دوار، اتم آنت کھیل کھلایا۔ پُرکھ ابناشی بول جیکار، نعرہ ڈھولا اک سنایا۔ چار ورن دا ساچا پیار، نرگن سرگن نانک آپ جنایا۔ گوہند بول اک جیکار، ایک ڈنکا گیا سنایا۔ جگت بھلے نہ جیو کھئے گوار، ایک پُرکھ اکال منایا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، آد جگاد ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا روپ آپ درسایا۔ روپ درسائے اگم اتھاہ، اک اکل کھیل کھلایا۔ گوہند سورا بن ملاح، جیواں جنتاں رہیا سمجھائیا۔ کلجگ اتم دیوے سچ صلاح، ساکھیات روپ وٹائیا۔ اگوں کرے نہ کوئی نانہ، ہاں ہاں وچ ملائیا۔ چار ورن بنایا جس بہین بھرا، سو ویکھنہارا ویکھے تھاوں تھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک جوت ویکھ وکھائیا۔ ایک جوت دس دس گاتھا، گرہ مندر آپ جنائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، سمرتھ اپنی چال چلائیندا۔ سگل وسورا ہرجن لاتھا، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ ایک پوچا ایک پاٹھا، ایک منتر نام درڑائیندا۔ ایک ونج ایک ہاٹا، ایک وست ایک نانک نام وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، سچ سنگھاسن بے پُرکھ اکالا دین دیال ساچا مندر سوہا پائیندا۔ دس گرُو دین صلاح، صلاحی سچ سچ جنائیا۔

ہر کا ناؤں گئے سرب بھلا، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ چار جگ کھیل رہیا کھلا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ چوتھے اکھڑ چار جوڑ جڑا، چار جگ دئے وڈیائیا۔ واہ واہ گرو منت لئے بنا، واپگرؤ اکھڑ اک پڑھائیا۔ چار جگ دا دن اک اک نال ملا، دس دس گر نال میل ملائیا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہ، شہنشاہ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا دینا ور، ایک گوبند منگ منگائیا۔ چار دوس منگ منگ، دس دس کھیل کھلاونا۔ لکھ چوراسی ویکھے رنگ، کسنبھا رنگ کس چڑھاونا۔ نو نو ویکھے مردنگ، نام مردنگ کس وجاونا۔ چار چار ویکھے لنگھ، پار کنارہ آپ کراونا۔ آنت مکائے اپنا پندھ، تیرے دوارے سوہا پاون۔ لکھ چوراسی بئے پھند، جس تیرا نام بھلاونا۔ جس نہ گایا بتی دند، گر گوبند ہوتے نہ کیسے ضامنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چار چار دوس اک اک جگ نال پھڑایا لڑ، ساچا لڑ آپ بندھاونا۔ ساچا لڑ دتا بنھ، ایک بندھن پایا۔ موسیٰ ویکھے کوہ طور چڑھیا چن، جلوہ نور ہر خدایا۔ عیسیٰ اپنی امت آپے پیا جم، پتا پوت پوت وڈیایا۔ محمد وسیرا بن چھپری چھن، ساچا ہر دئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے در آپ بلایا۔ ساچے در صدے درویش، در دربار آپ بنائیا۔ اک سنایا ہر سندیش، سچ سندیشہ آپ سنائیا۔ کلجگ اتم کریا ویس، چاروں کنت گھر گھر دھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا حکم آپ ورتائیا۔ محمد بولے مارے نعرہ، اچی کوک کوک سنایا۔ تیرا در نہ دسے سچ دربارا، ادھ وچکارے بیٹھا راہ تکایا۔ چوڈاں صدیاں چوڈاں لوک میرا کنارہ، اتم بیٹھا پندھ مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیرا جلوہ دوجی وار نظر نہ آیا۔ دوجی وار منگاں منگ، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ چوتھے جگ بنیا ملنگ، تیری الفی گل وچ پائیا۔ چاروں کنت پھریا ننگ، اچی کوکان دیواں ڈہائیا۔ میرا سنج دسے پلنگ، میری سیج نہ کھئے ہنڈھائیا۔ چار یاری ہوئی ننگ، پردہ ہتھ نہ کھئے وکھائیا۔ چار جگ دے چار دوس منگاں منگ، میری اتم جھولی پائیا۔ پھر در تیرے آواں تون بخشیں میرے صاحب بخشند، بھل ابل لئے بخشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی دیا آپ کمائیا۔ سن محمد رکھنا یاد، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ چوڈاں چوڈاں سن فریاد، چوڈاں چوڈاں ویکھے وکھائیندا۔ چار جگ دا ایک ناد، اپنا ناؤں وجائیندا۔ تیری ویکھے ڈونگھی کھاڈ، ڈونگھی کندر پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چار جگ دے چار دوس تیرے انگ سہائیندا۔

عیسیٰ کرے پُکار، عظمت اپنی نہ کھئے جنائیا۔ چاروں کُنٹ گائے تیری وار، ساچا ڈھولا ایکا گائیا۔ فرزند بن کرے پیار، اند اند وچ سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حُکم دئے ورتائیا۔ ایکا حُکم دُھر فرمانا، عیسیٰ اِسم اعظم آپ سُنائیندا۔ ایکا مندر اِک مکانا، ایکا حُجرہ سوہا پائیندا۔ ایکا تخت ایکا رانا، بھوپت بھوپ اِک وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا ویلا ویکھ وکھائیندا۔ عیسیٰ تیرا ساچا ویلا، وقت آپ جنائیا۔ نوری کیتا میلا میلا، میل ملائے ساچا ماہیا۔ اپنی کھیل آپے کھیلا، آپ چلائے حُکم رضائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، تیری اُمت دئے وڈیائیا۔ تیری اُمت تیری دھار، تیرے سنگ نبھائیندا۔ تیری عظمت کر پیار، تیری خدمت آپ کھائیندا۔ تیری صحبت وچ سنسار، ہر ساچا آپ اُپائیندا۔ ایکا حُکم کرے ورتار، حُکم حاکم آپ جنائیندا۔ سرب جیاں دا پروردگار، ہر گھٹ اندر نور دھرائیندا۔ جلوہ نور کر اُجیار، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ایکا کرنا سرب پیار، دوسر وند نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ جگ لگا، عیسیٰ ایکا آس گیا رکھائیا۔ چار ورن ایکا رنگ سما، ایکا رنگ سائیا۔ ایکا نور ہوئے خُدا، ایکا قُدرت وچ سائیا۔ میرا میرے نالوں نہ ہوئے جُدا، گل پلُو رہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حُکم ورتائیا۔ ایکا حُکم ورتاونہار، ہر ساچا آپ جنائیندا۔ کلجگ آؤنا وچ سنسار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ نرگن سرگن روپ اپار، نرگن سرگن وچ چھپائیندا۔ تیرا لیکھائے وچار، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایکا عیسیٰ کرے پُکار، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ چار جگ دے دوس چار، تیرے کولوں منگ منگائیندا۔ ہاڑ ستاراں نہ آئے ہار، خوشیاں نال خوشی وچ سائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بنک آپ بنائیندا۔ ہاڑ ستاراں منگی منگ، مانگت در درویش بنایا۔ مؤسے چڑھیا ساچا رنگ، کوہ طُور آپ رنگایا۔ پُرکھ اِبناشی وسے سنگ، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ اِک وکھائے ہر ٹرنگ، ساچا ٹرنگ آپ دُوڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ ساچا کھیل ہر کھلائے، کھیلنہارا دِس نہ آئیا۔ مؤسیٰ ممتا موہ چُکائے، ایکا اپنا بندھن پائیا۔ ایکا جلوہ نور وکھائے، نور اِلابی سچا شہنشاہیا۔ ایکا کلمہ آپ پڑھائے، کلمہ اِمام اِک جنائیا۔ ساچی سلام اِک کرائے، سلام علیکم ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حُکم دئے سُنائیا۔

سُننا حُکم دُھر فرمان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ چار کُنٹ تیرا نشان، تیرے رنگ رنگائیندا۔ اتم پیکھنا مار دھیان، کون حُکم در پُچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ کلجگ ویلا اتم آیا، ہر ساچا کھیل کھلائیا۔ آپے موسیٰ در بہایا، تن تن پنڈا رہیا سہائیا۔ آپے گودلئے بہایا، اتم میل سہج سُبھائیا۔ تیری اُمت پہلوں تیرے آگے لایا، عیسیٰ تیرا سنگ رکھائیا۔ محمد تیری بانہ پھڑایا، اللہ رانی نال پرنائیا۔ چار یار دا پنڈھ مکیا، چوتھے جُگ وچے ودھائیا۔ پھیر اپنا درس دئے کرایا، پھڑ پھڑ میلے تیریاں بانہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دتا ساچا ور، سچ سندیشہ رہیا سمجھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سُن سندیشہ، محمد نال ملایا۔ کالا سوسا کر کر ویسا، لوک مات پھیرا پایا۔ چار جُگ جو بنیا رہیا نر نریشا، کلجگ اتم ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ہر بے پرواہیا۔ محمد کرے وچار، عیسیٰ اک سمجھائیا۔ موسیٰ بٹھے دھار، دیوے سچ صلاحیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، ایکا ایک ایک خُدائیا۔ دھام اولے وسے پروردگار، سو اللہ میان ناؤں دھرائیا۔ ونڈ ونڈی وچ سنسار، جگت پردہ ایکا پائیا۔ اتم مارن آیا مار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ چُکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد کر وچار، ایکا میل ملایا۔ چار جُگ دے دوس چار، چار چار ویکھ وکھایا۔ چار یاری دتی ہار، چار کُنٹ ڈیرہ ڈھاپیا۔ چوتھے جُگ ملے سانجھا یار، چوہاں ورنان ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حُکم رہیا سُنایا۔ ساچا حُکم سُنائیندا، ساچے تخت بیٹھ سلطان۔ سچ عدالت آپ کھائیندا، دیوے دُھر فرمان۔ اپنا کورٹ آپ سہائیندا، سُپریم کورٹ والی دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے ہیوئے نگاہبان۔ نگاہبان ہیوئے کرتارا، ساچا حُکم جنائیا۔ چار جُگ دی ونڈ وچ سنسارا، چار دہاڑا قیمت پائیا۔ چار دوس دیوے وارو وارا، وشن برہما شو جھولی آپ بھرائیا۔ ترے گن بنے آپ ورتارا، چارے کھانی میل ملایا۔ تئی اوتار دئے سہارا، چار چار بندھن پائیا۔ اٹھاراں بھگت نہ کھئے ادھارا، وست امولک آپ ورتائیا۔ دس گر نہ کھئے ونجارا، میلا چار چار ملایا۔ عیسیٰ موسیٰ آئے نہ پاسا ہارا، سنگ محمد منگے اک صفائیا۔ قُدرت ویکھے قادر ویکھنہارا، نو کھنڈ پرتھمی پھیرا پائیا۔ ستان دیپاں دیپ اُجیارا، ایکا نور کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا

ہر، چار جُگ دا مَول وکھائیا۔ چار جُگ دا مَول وکھاؤنا، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ چار دوس دا پردہ لاہنا، چار جُگ ونڈ ونڈائیندا۔ چار ورن دا بھیو مٹاؤنا، ایکا سرن رکھائیندا۔ چار بانی دا گاؤن گاؤنا، ایکا ڈھولا آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ تیئی دس اٹھاراں کر اکتھے، ایکا گھر وکھائیا۔ لہنا دین چُکائے ہتھو ہتھے، جگت ادھار نہ کھئے وکھائیا۔ لیکھا لکھے لکھنا لکھے، وید پُراں بھیو نہ آئیا۔ سب دے بہانڈے کرے سکھے، اپنا بہنڈارا اپنے وچ ٹکائیا۔ سب دے مان اتم لھے، ایہان نہ کھئے رکھائیا۔ شبد ڈوری سارے نھے، ایکا تند کھچائیا۔ اپنی مہا آپے کھے، آپے اپنا گُن جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ عدالت ایکا ایک وکھائیا۔ سچ عدالت ہر زینکارا، لوک مات کرائیندا۔ پنج اک بنے بھکارا، دئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ چار ورن ہویا ہتیارا، اپنی ہتیا سرب کرائیندا۔ ملیا عام نہ کیسے مُختارا، خود مختیار سرب ہو جائیندا۔ چاروں کُنٹ ورنان برنن نعرہ، پُرکھ اکال نہ کھئے گائیندا۔ کوئی کاغد قلم شاہی کرے پیارا، کوئی اٹان پتھر سیس جھکائیندا۔ کوئی جل پانی کڈھے گارا، کوئی خاکی خاک سیس پوائیندا۔ کوئی وڑ وڑ بیٹھا ڈونگی غارا، اُچے ٹلے کوئی پھیرا پائیندا۔ کوئی پڑھ پڑھ کرے وچارا، پڑھ پڑھ پُستک وقت لنگھائیندا۔ کوئی کھتری براہمن شوڈر ویش کرے وچارا، آتم برہم نہ کھئے سمجھائیندا۔ کلجگ بھلیا سرب سنسارا، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ کوئی ہندو مُسلم سیکھ کہے پُکارا، ساچی سیکھیا سیکھ گرہن نہ کھئے وکھائیندا۔ کوئی نانک گوبند کرے پیارا، نانک گوبند نظر کیسے نہ آئیندا۔ کوئی شوڈوالا مٹھ کرے پُکارا، کوئی مورتی کرشن دھیان لگائیندا۔ کوئی رام سیتا لائے نعرہ، سیتا رام روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ کوئی اناالحق بولے جیکارا، سولی سول نہ کھئے وکھائیندا۔ کوئی محمد منگے پیارا، مُرید مُرشد روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ کوئی کوہ طور منگے نظارہ، اپنا اندھیرا نہ کھئے چُکائیندا۔ کوئی عیسیٰ لئے سہارا، ایشور نظر کیسے نہ آئیندا۔ کوئی چار ویداں کرے وچارا، کوئی پُراں اٹھاراں رسنا گائیندا۔ کوئی اٹھاراں دھیائے گیتا کرے وچارا، انجیل قرآن کھئے گائیندا۔ کوئی بائبل کرے وچارا، ہر کا بھیو نہ کھئے پائیندا۔ کوئی کہانی بانی لئے سہارا، اپنا ایشٹ دیو بنائیندا۔ گوبند اتم گیا بول جیکارا، پُرکھ اکال سرب سمجھائیندا۔ کلجگ آئے اتم وارا، نہکلنکا روپ وٹائیندا۔ پچھلا لیکھا سب دا دئے پاڑا، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چار جُگ جو کڈھے آپے پاڑا، گر اوتار اپنا ناؤں دھرائیندا۔ زمیں اسماناں میٹے پاڑا، اپنا چرن چرن نال

ملائیندا۔ دو جہاناں ویکھے اکھاڑا، لوآں پُریاں ناچ نچائیندا۔ تختِ نواسی ساچا لاڑا، لوک مات پھیرا پائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی چبائے اپنی داڑھا، بستر شستر نہ کھئے اٹھائیندا۔ لیکھا جانے بہتر ناڑا، تنّ سو سٹھ ہاڈی اپنی گنت گنائیندا۔ چار جگ چار ورن نو کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی جس نوں اپنی شبد کردا ربیا واڑا، گر اوتار سیوا لائیندا۔ کلجگ اتم کرے کھیل اپارا، پرگٹ ہو ہر زرنکارا، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اک سنائے سچ جیکارا، آد پُرکھ ہو اجیارا، سوہنگ روپ اپر اپارا، ہنگ برہم ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ دس اٹھاراں تیئی کر اکٹھ، ترے ترے بندھن پایا۔ پنجم میلا کلاپت، اک اک اک نال جوڑ جڑایا۔ چار دوس منگی منگ، اپنی رتی رت رنگایا۔ ہاڑ ستاراں رکھنی پت، پت پریشور تیری اوٹ تکایا۔ تیرا ستھر بیٹھے گھت، تیری سیج وچھایا۔ ساڈی کرنی پوری آس، بے آس کھئے رہن نہ پایا۔ اسپں ڈردے کریئے تراس تراس، بیٹھے سپس جھکایا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ تون سچکھنڈ وچ رکھیا واس، لوک مات نہ پھیرا پایا۔ تیرا ناؤں لکھ چوراسی کرے ہاس بلاس، رسنا جہوا گن وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر ساڈے ہتھ ٹکایا۔ تیئی دس ہو اکٹھے، اٹھاراں جوڑ جڑایا۔ اک دو جے دے ویکھن متھے، کون لیکھ ربیا لکھایا۔ کون وسے کایا کھی ککھے، کون بیٹھا آسن ڈاسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم دئے سنایا۔ سارے کرو اکٹھ، ہر ساچا آپ جنائیندا۔ نہ کوئی مندر مسجد دے مٹھ، شودوالا کم کیسے نہ آئیندا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، نہ کوئی منتر نام درڑائیندا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی گھاٹ، نہ کوئی جگت اشنان کرائیندا۔ نہ کوئی ونج ونجارا وکے کیسے ہاٹ، ساچا ہٹ اک جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سبناں دیوے اکو وور، ایک رنگ رنگائیندا۔ اٹھاراں دس ہو اکٹھے، تیئی متا پکایا۔ جس نے لیکھے دھر دھر لکھے، جگ جگ حکم سنایا۔ جس کولوں منگدے رہے بھکھے، سو صاحب سچا اکو دے، جس دی وڈی وڈیایا۔ لوک مات پائے اسپں حصے، کوئی رام کوئی کرشن اکھوایا۔ زنگن نور ہر گھٹ اندر ایکو دے، ایک اپنا گن دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پنج اک دیوے ایک وور، اپنی بنت تیرے رنگ رنگایا۔ پنج اک کرن وچار، در گھر ساچے آئیا۔ ویلا آنت اپنا آپ لو سوار، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ اکاون وچوں چنو سردار، جس اپنی ہتھ ڈور پھڑائی پُرکھ اکال سب دا لیکھا

دئے مُکائیا۔ اسیں پھردے آئے وارو وار، چار جُگ دی دیون مات گواہیا۔ ملی اک سچّی سرکار، جس دا لیکھا سکے نہ کھئے مٹائیا۔ آد آنت نہ جائے ہار، پاسا ہار نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا اپنی کھیل کھلائیا۔ تیئی دس ویکھے مار دھیان، کون ملے سچ دوار۔ کون دیوے دُھر فرمان، بولے سچ جیکار۔ سبناں کیتا اک پروان، نانک نِرگن گر بہار۔ آوے جاوے دُھر دربار، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے جانے ساچی دھار۔ لکھّ چوڑاسی گئی ہار، اُتری کِسے نہ پار کنارہ۔ چاروں کُنٹ ہویا وبھچار، بھلیا ہر کرتارا۔ وید پُران کرن پُکار، گیتا گیان نہ کھئے سہارا۔ کھانی بانی ہوئی پروان، کلجگ جیو ہر کا رُوپ نہ کِسے وچارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، چار جُگ دی پاوے سارا۔ چار جُگ دی سار سمالے، ست پُرکھ نِرجن وڈی وڈیائیا۔ ستجگ تریتا دوپر کلجگ تیرا وقت سمبالے، ویلا وقت اپنے ہتھ رکھائیا۔ پرگٹ ہویا پُرکھ اکالے، بے پرواہ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ نانک نِرگن کر پروان، تیئی دس متا پکایا۔ ایکا حُکم دیوے فرمان، دُھردرگاہی لے کے آیا۔ سب نے کرنا آنت پروان، بھل کھئے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا ویس آپ دھرایا۔ نانک نِرگن آگے لگ، اپنا راہ چلائیا۔ ملیا میل سُرے سرگ، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ تیری ویکھی ساچی حد، پار کنارہ پار کرائیا۔ تیئی اوتار آدھ وچکار اپنا بہار بیٹھے رکھ، راہ تگن تیرا ماہیا۔ ترے لوکی وچوں باہر کڈھ، اپنا پینڈا دے مُکائیا۔ لکھّ چوڑاسی دے چھڈ، چھڈ چھڈ بندی بند پوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، چار جُگ دا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ چار جُگ دا لیکھ اپارا، نِرگن نانک آپ سمجھائیندا۔ ساچا ساچے تخت بھے سچّی سرکارا، سچ سِنگھاسن آسن لائیندا۔ بنیا جج ایکنکارا، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ نئی نئی ویکھے دھارا، جُگ چوکرئی پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ چار جُگ دا لماں کیس، پُرکھ ابناشی آپ جنائیا۔ ستجگ تریتا دوپر لیا ویکھ، دلیل اور نہ کھئے درڑائیا۔ کلجگ اتم منگی پیشی پیش، پیشتر ساچا حُکم سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سچ سندیش سُنائیا۔ چار جُگ دا دیوانی جھگڑا، کلجگ اتم مُکن نہ پائیا۔ چار ورن نوں لگے رگڑا، نہ کوئی لے پچائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ہووے غدرا، اندھ اندھیرا چھائیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک نرگن دئے سمجھائیا۔ نانک نرگن ہر جنائے، جھوٹھا ناتا توڑ۔ تیرا کیس نہ دائر ہر کرائے، تیرا میرا جُڑیا جوڑ۔ دُور دُراڈا وقت نہ کھئے مُکائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حُکم آپ سُنائے۔ دیوانی کیس دینا چھڈ، لوک مات پُرکھ ابناشی اپنے ہتھ لئے وڈیائیا۔ چار جُگ دی پار کران آیا حد، زور زبر آپ دھرائیا۔ اُچی کوک وجائے ند، سب نوں رہیا سُنائیا۔ آپے ششن آپے جج، آپے کورٹ رہیا لگائیا۔ آپے مُلزم لئے صد، آپے مظلوم لئے بُلاییا۔ آپے مقتول قاتل بنے شاہ نواب، اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک اپنے رنگ سَمائیا۔ نانک اِس دا چھڈے کھہڑا، دیوانی کیس مُکن نہ آئیا۔ پُرکھ ابناشی دیون آیا گیڑا، تھت وار نہ کھئے رکھائیا۔ ہتھو ہتھیں نیڑے نیڑا، پھڑ پھڑ دیوے آپ سزائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بدھ دئے بتائیا۔ ایک بدھ ہر جنائے، ساچا دیوے دُھر فرمانا۔ سَتگر ساچا میل ملائے، تخت نواسی بیٹھے سچا رانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھے اپنا بھانا۔ ساچا بھانا منا من، من اچھیا نہ کھئے رکھائیا۔ آپے جنیا جننی جن، جن جنیندی پتا مائیا۔ آپے دتا ساچا دھن، نام دھن جھولی پائیا۔ آپے بیڑا دتا بٹھ، بن ملاح سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیئی دس آپ سمجھائیا۔ تیئی دس آپ سمجھاوندا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ ساچا جھگڑا آپ مُکاوندا، حُکم حاکم آپ ورتا۔ گوبند سورا اِک اُٹھاوندا، ہتھ کھنڈا دئے چمکا۔ فوجداری کیس بنا دو جہان ویکھ وکھاوندا، سرِشٹ سبائی ویکھے تھاوں تھان۔ نیتر نین سرب شرماوندا، کوئی سکے نہ نین اُٹھا۔ بن گوبند پُرکھ اکال نہ کھئے مناوندا، آنت سرب رہے پچھتا۔ پُرکھ ابناشی ایک کھنڈا ایک ہتھ پھڑاوندا، آپے دیوے سچ پناہ۔ چاروں گنٹ آپ دوڑاوندا، دہ دشا دئے بھوا۔ نو کھنڈ پرتھی آپ بلاوندا، ستان دیپاں ٹھوکر لا۔ لکھ چوراسی تیرا کھیت بناوندا، تیرا ستھر دئے وچھا۔ چڑیاں تیری چوگ چُگاوندا، تیرا باز نام اڈا۔ اپنا ڈنکا آپ وجاوندا، تیرا ڈنکا شبد سُنا۔ راؤ رنکاں آپ سمجھاوندا، ویلا اتم گیا آ۔ شاہ پاتشاہ کسے نہ کھئے بچاوندا، پُرکھ ابناشی کرے سرب صفا۔ اُچے ٹلے پھڑ پھڑ ڈھاوندا، چوٹی پریت نہ سکے کھئے بچا۔ ڈُونگھے سُمندر پھیرا پاوندا، ست ست دیوے سُنا۔ دھرنی اپنا بھار ویکھ وکھاوندا، کرے کھیل بے پرواہ۔ تیئی اوتار سیس جھکاوندا، دھئے جوڑ منگن اِک پناہ۔ نانک سچا ایک گن گاوندا، سب نوں رہیا سُنا۔ گوبند ساچا حُکم جاوندا، پُرکھ اکال پتا ماں۔ جس دا دتا پینا کھاوندا،

وِشنوں تِس لئے صلاح۔ برہما جس دا مئے بہانا، شنکر چرن دھوڑ رہیا رما، سو پرگٹ ہویا والی دو جہاں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ عدالت آپ لگائے آپ وکھائے سچ مکان۔ سچ مکان ہویا واسا، پُرکھ ابناشی آسن لایا۔ بہگت بہگونت دئے بھرواسا، بہگت اٹھاراں در ملایا۔ اک اٹھ دئے دلّاسا، ایکا گُن جنایا۔ کایا ویکھے تیرا کاسہ، ساچا باٹا پھول پھولایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا گُن لئے جنایا۔ بہگت اٹھاراں کرو صلاح، پُرکھ ابناشی در بہائیا۔ کون ویلا رہیا چلا، چپو نام لگائیا۔ کون دیندا رہیا صلاح، دھرو پربلا د ترائیا۔ کون بل گود سُہا، کون امریک ہوئے سہائیا۔ کون جنک لئے ترا، ہری چند وجے ودھائیا۔ کون بدر سُداما لئے ترا، کون جیدیو کرے پڑھائیا۔ کون سین رہیا سیوا کما، کون رویداس چار ڈھوئے ڈھور ویکھ وکھائیا۔ کون بہگت بہگونت لئے ملا، کون بدھک ہوئے سہائیا۔ کون گنکا لئے ترا، کون پوتنا دئے ترائیا۔ کون بینی لئے اٹھا، آپ اپنا آپ جنائیا۔ کون دھنّا لئے منا، رُسا جٹ رہیا سیس جھکائیا۔ کون موئی گاں لئے جوا، نامے چھیری کون چھہائیا۔ کون کبیر جولابا لئے اٹھا، جس اپنی کئی بھینٹ چڑھائیا۔ اٹھو کرو آنت صلاح، ویلا اتم آتیا۔ اپنا ناؤں اک گواہ، جو لیکھ دئے جنائیا۔ لکھ چوراسی جیواں دیوے سمجھا، بن ہر آنت نہ کھئے سہائیا۔ نو کھنڈ پرتھی دسو راہ، ساچا مارگ اک لگائیا۔ پُرکھ اکال سب نے لینا منا، دوجا ایشٹ نہ کھئے منائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے فنا، ملک الموت پھیرا پائیا۔ بن ہر بخشے نہ کھئے گناہ، ضمانت دین کھئے نہ پائیا۔ امانت رکھی نہ کیسے تھان، ویلے آنت نہ کھئے سہائیا۔ شہادت دیوے نہ بن کوئی گواہ، مؤقہ کوئی سنبھال نہ سکے رائیا۔ سب نے جھوٹھا جانا مکھ چھپا، پُرکھ ابناشی دھکا لائیا۔ مایا رانی مارے دہاہ، اچے دھوڑلر خالی رہیا وکھائیا۔ راجے رانیاں کھئے نہ بنھیا ساہ، سکلا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ ناری کنت جائے ویاہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے بھگتاں آپ سمجھائیا۔ اٹھے بہگت در بھگوان، اپنا متا پکایا۔ بنارس تھیٹا کر پروان، اک جولابا نال اٹھایا۔ تُوں بننا کھیوٹ کھیٹا جگت جہان، بیڑا مات مات چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس میلا میل ملایا۔ کبیر جولابا تن کے تانا، تندی تند تند بندھائیا۔ سر تے منددا رہیا بہانا، جل جل اپنا روڑھ رڑھائیا۔ اندر گاؤندا رہیا گانا، اٹھے پھر وجے ودھائیا۔ پُرکھ اکال تیرا مانا، تُدھ بن اور نہ کھئے سہائیا۔ تیرا دتا پینا کھانا، دوجی اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا بخشے سچ ٹکانا، ساچے کھنڈ ملی ودھائیا۔

سچ مکان سچکھنڈ، ہر بھگتن آپ جنایا۔ پُرکھ ابناشی ونڈی ونڈ، ساچا حصہ آپ رکھایا۔ بھگت بھگونت نہ کرے رنڈ، ناری کنت آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوہاں اپنا میل ملایا۔ گوبند سؤرا وڈ بلوان، ایکا حُکم جنائیا۔ چار یاری بڑی شیطان، چوٹھے جُگ ویس وٹائیا۔ لکھ چوڑاسی بھلی بن نادان، ہر کا بیویو کھئے نہ پائیا۔ شرع شریعت نہ دسے ایمان، ثابت کھئے نظر نہ آئیا۔ لیکھا جانیا نہ سچ قرآن، کایا کرہ نہ کھوج کھوجائیا۔ برسوں ماریا نہ بان، تیر نرالا نہ کھئے لگائیا۔ محمد تیری چُکے آن، تیرا لیکھا دئے مُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ محمد اٹھیا اٹھ بل دھار، اپنا سیس آپ جھکائیا۔ گوبند دینا اک سہار، تیرا میلا ملیا ساچے ماہیا۔ میرا ناتا تٹا چار یار، میرا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ چوڈاں صدیاں آئی ہار، نہ دیوے کھئے گواہیا۔ چاروں کُنٹ پیندی مار، میری اُمت ربی گرلائیا۔ میں منگے دوس چار، چار دہاڑے اپنا گن اوگن ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گوبند دیوے مان وڈیائیا۔ محمد دیوے اک دلیل، اپنا حال آپ سُنایا۔ گوبند میری کر اپیل، میرے اُتے رحمت کرے میرا خُدایا۔ میرا ہور نہ کوئی وکیل، وکالت کرن کھئے نہ آیا۔ میرا صاحب خلل خلیل، خالق ویکھے تھائوں تھایا۔ میں چوڈاں صدیاں ہویا ذلیل، میرا ظلم نہ کھئے میٹ مٹایا۔ نہ کوئی تھانا نہ کوئی تحصیل، نہ کھئے کورٹ نظری آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ایکا منگ منگایا۔ گوبند سؤرا مہربان، ایکا پتا آپ منائیا۔ پُرکھ اکال دینا دان، تیری وست موہے بھائیا۔ تیرا ناؤں سچا نشان، لوک مات اک جھلائیا۔ محمد منگے تیری آن، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ تُوں میری عرض کر پروان، عرضی تیرے آگے پائیا۔ اپنی ہتھیں لکھ فرمان، تیرا فرمان لکھیا نہ کھئے مٹائیا۔ تُوں والی دو جہان، قُدرت تیرا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا لیکھا دئے سمجھائیا۔ پُرکھ ابناشی منیا کہنا، ہر گوبند آپ جنایا۔ لوک مات محمد تھر نہ رہنا، جو گھڑیا بھن وکھایا۔ چار چار بھانا سہنا، چارے چار جھولی پایا۔ چار ویکھے نیناں، چار چار ونڈ ونڈایا۔ چار چار پاوے گہنا، چار چار تن شنکار کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوبند دیوے ساچا ور، ساچا حُکم آپ سُنایا۔ ساچا حُکم ہر نرنکار، ہر سترگر آپ جنائیا۔ ایکا جوتی دس اوتار، نانک گوبند دھار بندھائیا۔ کلجگ ونڈ ونڈے سنسار، ساچی ونڈ اک سمجھائیا۔ چار ورن دا سچ پیار، چار جُگ

وَجَّ ودھائیا۔ چار دوس کرے پیار، نانک انگد میل ملائیا۔ انگد امر دئے آدھار، امر رام داس سمجھائیا۔ رام داس کرے وچار، ارجن شبد ناد سُنائیا۔ ارجن شبد ہونے اُجیار، گر رُوپ مات پرگٹائیا۔ ناتا توڑ پنج وکار، تتو تت اک رکھائیا۔ جوتی جوت کرے اُجیار، ہر گوبند جوت رُسنائیا۔ گوبند میلا کنت بہتار، ہر رائے ویکھے چائیں چائیا۔ ملیا میل میت مُرار، کرشنا اُٹھ اُٹھ گلے لگائیا۔ بہادر رکھی تیغ دھار، تیغ دھار آپ چمکائیا۔ گوبند کریا سچ پیار، سْت دُلا را ایکا جائیا۔ چار جُگ دا اک آدھار، چار دوس اک اک ونڈ ونڈائیا۔ محمد کریا خبردار، دے مت آپ سمجھائیا۔ ہاڑ ستاراں رہنا ہوشیار، بھل کدے نہ جائیا۔ تیری اُمت جائے ہار، تیرا علما کرے نہ کھئے پڑھائیا۔ تیرا شیخ ہونے خوار، شیخی کھئے رہن نہ پائیا۔ گوبند بنیا میت مُرار، سچ سندیشہ دئے سُنائیا۔ تیرے اکھڑ اپنے وچ رکھائے دوس چار، گر گر ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گوبند تیری اپیل اپنے کھاتے لئے چڑھائیا۔ گوبند اپیل ہوئی منظور، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نرگن بخشے آپ قصور، پنج تت ویکھ وکھائیندا۔ چھیویں گھر وسے ضرور، اپنا آپے آسن لائیندا۔ محمد پاؤنا نہ پھیر فتور، فتویٰ تیرا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ تیرا توڑے آپ غرور، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دو سو چھینجا دین تیری آنت تاریخ رکھائیندا۔ دو سو چھینجا دین کرنی گنتی، ہر ساچا آپ جنائیا۔ ہاڑ ستاراں کرے منتی، من لینکھا دئے سمجھائیا۔ نہ کوئی فٹ نہ کوئی انچی، نہ کوئی گز رہیا جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گوبند تیری اپیل، محمد تیری دلیل، نرگن بن آپ وکیل، اک تاریخ دئے رکھائیا۔ اک تاریخ دیوے پا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ دو سو چھینجا دین تیری اتم ونڈ ونڈا، تیرا لیکھ مکھائیندا۔ چاروں طرف وجے دھار، تیرا بن سرب گر لائیندا۔ تیرا مکہ کعبہ دیوے ڈھار، اُچا حُجرہ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کھلا لائیندا۔ دو پنج چھ رہیا ویلا، وقت وقت نال ملائیا۔ اچرچ کھیل آپے کھیلا، خالق خلق رُوپ دھرائیا۔ آپے بنیا سجن سہیلا، گر چیل رُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، محمد تیری کرے پھیر صفائیا۔ محمد تینوں آگے لاؤنا، گوبند ویکھے اپنا راہ۔ پہلوں تیری اُمت مکاؤنا، لکھ چوراسی پائے پھیر پھار۔ سمت اٹھاراں دوس سہاؤنا، ہاڑ ستاراں گنت گنا۔ ایکا صفر نایاں اپنی جھولی پاؤنا، پہلی چیت آپ دِرڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک محمد نوں دتی ونڈ ونڈا۔ سمت اٹھاراں اک سو نو

دِن، پُرکھ ابناشی کھیل بنایا۔ آپ لنگھائے گِن گِن، ویلا وقت نہ کیسے جنایا۔ سب دے کولوں سب دا لیکھائے چھن، چھینہار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سمت اٹھاراں دو سو چھینجا تیرا دباڑا، محمد تیری ونڈ ونڈایا۔ دو سو چھینجا دِن ونڈی ونڈ، ہاڑ ستاراں پچھلا انک جنائیا۔ سمت اُنی پہلی چیتر ہوئے رنڈ، نار دباگن مُکھ نہ کھئے وکھائیا۔ چاروں گنٹ کرے کھنڈ کھنڈ، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دو سو چھینجا دِن آپ گنایا۔ وشنوں منگے دِن چار، چار جگ دی دھارا۔ برسے منگے دِن چار، چار جگ پَسارا۔ شنکر منگے چار دِن، چار جگ دی دھارا۔ ترے گن منگے چار دِن، تئاں چوکا کھیل اپارا۔ چارے کھانی چار دِن، چار جگ دا چار چار ورتارا۔ تیئی اوتار منگن چار دِن، چار جگ دے چار وارو وارا۔ اٹھاراں بھگت منگن چار دِن، چار ورن دا چار چار پَسارا۔ دس گر منگن چار دِن، چار اکھر واپگرُو شبد جیکارا۔ چار جگ دے چار دِن، عیسیٰ منگے نیوں نیوں کرے نمسکارا۔ چار جگ دے چار دِن، موسیٰ منگے در درویش نیوں نیوں کرے دوئے جوڑ نمسکارا۔ چار جگ دے چار دِن، محمد لنگھائے گِن گِن، کلجگ آئے اتم وارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دو سو چھینجا دِن گنتی گنتی وچ سنسارا۔ چار دِن وشنوں تیرا لیکھ مُکاؤنا، چار دِن برہما تیری ونڈ رہن نہ پائیا۔ چار دِن شنکر تیرا پندھ مُکاؤنا، چار دِن تیرا رنگ رنگائیا۔ چار دِن چارے کھانی تیرا پندھ مُکاؤنا، جگ چوکرے پندھ مُکائیا۔ چار دِن تیئی اوتاراں جھولی پاؤنا، خالی جھولی آپ بھرائیا۔ چار دِن اٹھاراں بھگت نبھاؤنا، ساچا سنگ آپ رکھائیا۔ چار دِن دس گر ایکارُپ چڑھاؤنا، واہ واہ گرُو فتح گجائیا۔ چار جگ چار دِن عیسیٰ موسیٰ تیرا پندھ مُکاؤنا، محمد تیرا پینڈا رہے نہ رائیا۔ اُنی اُنيسا کالا سوسا پاڑ وکھاؤنا، چاروں گنٹ پھیرا پائیا۔ چینا رُوسا آپ اٹھاؤنا، تیرے مکے کرے صفائیا۔ لیہندی دشا ویکھ وکھاؤنا، اُتر پورب پچھم دکھن لے انگرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ویہ سو اُنی بکرمی پہلی چیتر تیرا کیس خارج آپ کراؤنا، گوبند دفتر داخل دے کرائیا۔ مڑ کے باہر نہ کیسے کڈھاؤنا، ہتھ رسید نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، پہلی چیتر ویہ سو اُنی گر اوتار،

بھگت اٹھاراں ترے گن مایا چار کھانی عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یاری پچھلا مول چکائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک جھلئے سچ نشان، اگئی دوارے دیوے دھر فرمان، اپنا حکم آپ پچائیا۔

جس وکھائی ننگی کریان، سو لیکھا جانے دو جہان، مارے جیو پھڑ شیطان، لوک مات رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی بنے کاہن، ساچی سخیاں کرے پروان، ایک شبد دیوے دان، ست نام کرے پڑھائیا۔ گوبند وسے تیرا مکان، پُرکھ ابناشی جھلئے نشان، سمبل نگری آپ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے وڑے جگت گھمسان، آپے ویکھے جگت شمشان، آپے بھومی خاک اڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دوآ پانجا چھیکا تیرا لیکھا دئے مکائیا۔ لیکھا مکاؤنا ہر نرنکار، اگلا لیکھا پھیر پرگٹئے۔ گُرمکھ ساچے لئے اُبھار، جس جن اپنا درس دکھائے۔ ایک دیوے نام آدھار، آتم آتر آپ وسائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پہلی چیتر بیس اُنیس سب دی خاک دئے اڈائے۔ لکھ چوراسی خاک اڈائے، گُرمکھاں دئے مان وڈیائیا۔ اپنی دستار گُرمکھاں سیس رکھائے، دیوے مان وڈی وڈیائیا۔ گر اوتاراں نال ملائے، گُرسکھ گر گر وچ سائیا۔ کال مہاکال نیڑ نہ آئے، لاڑی مؤت نہ لئے پرنائیا۔ اپنی ہاڑی پھل آپے آپ وڈھائے، اپنے کھیت آپے لئے پچائیا۔ چاروں کُنٹ اُجاڑا پائے، اگئی دھاڑ آپ اٹھائیا۔ ہاڑا کر نہ کھئے بچائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھيو آپ جنائیا۔ اپنا بھيو ہر جنایا، پُرکھ اگم اتہاہ۔ سچ دربار آپ لگایا، ستگر سچ شہنشاہ۔ گوبند وچولا اک بنایا، ایک مارگ آپ جنا۔ دو پنج چھ پنج دو دو پنج چھ دئے صلاحیا، اتم کھیڑا دئے ڈھابیا ایک دھکا لا۔ جاگرت جوت اک جگایا، گھر گھر نور ڈگمگا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دو جا لیکھا اُنی رات وجے تو دئے سمجھا۔

★ ۱۹ ہاڑ سمت ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ ★

ہر دا پروانہ پُجیا، گر گوبند دتا پھڑا۔ ہر لیکھا جانے گجھیا، ایک حکم دئے سنا۔ لہنا دینا چُکے ایک دوجیا، قدرت ویکھے آپ خُدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہ۔ پھڑ پروانہ دھردرگاہ، گر گوبند آپ پچائیا۔ تُوں داتا صاحبِ صفتی

صلاح، سچی صفت تیری وڈیائیا۔ تیرا بردا تیرا درویش تیرا تگے راہ، نیتر نین اٹھائیا۔ تیری اُمت کرے نکاح، لوک مات ویکھ وکھائیا۔
 اپنی سُنّت آپ کرا، صوُرت ساچی گیا وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا حُکم سُنائیا۔ پھڑ پروانہ ویکھدا،
 ویکھنہارا پروردگار۔ لیکھا جانے دس دشمیش دا، دہ دشا کرے وچار۔ آپے دھارے اپنا بھیکھ کھیل اولڑا آپے کھیلدا، کھیلنہارا ایکنکار۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے سُنے سچ پُکار۔ سچ پُکار لیکھی رسوُل، رسوُل اللہ الہی نُوَر دھیائندا۔ میرا پروانہ کر
 قبول، در تیرے دھوڑی خاک رمائیندا۔ میں نہ جاناں تیرا اصلوُل، تیرا بھیو کھئے نہ آئیندا۔ تُوں اہل میں گیا بھوُل، بھلے مارگ تُوں ہی
 پائیندا۔ میرا تیرا اک اصلوُل، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پھڑ پروانہ ویکھ وکھائیندا۔ پھڑے پروانہ دیوے پاڑ، نیتر نین نہ
 ہر ٹکائیا۔ محمد تیرا تٹا پیار، تیرا سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ تیری اچھیا لئے اُبھار، اللہ رانی میل ملائیا۔ میان بنے پروردگار، رعیت ویکھے تھاوں
 تھائیا۔ تھر تھر کبے سرب سنسار، دھرنی دھرت دھول دئے ڈھائیا۔ اُمت رووے زارو زار، کوک کوک سُنائیا۔ خالق کرے کھیل اپار،
 مخلوق پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا نُقطہ دئے جنائیا۔ ایکا نُقطہ ہر نگاہ، نگاہبان ویکھ وکھائیندا۔ ایکا
 گھر سچی درگاہ، درگاہ ساچی سوہیا پائیندا۔ ایکا مِرضا ایکا بیگم لئے پرنا، بے غم اپنا بندھن پائیندا۔ ایکا حُجرے لئے بہا، سچ محراب آپ
 سہائیندا۔ ایکا نُوْت لئے وجا، ساچا ڈنکا اک رکھائیندا۔ ایکا اپنی صحبت جانے آپے خُدا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا
 لیکھا آپ جنائیندا۔ محمد لیکھا الف دھار، الفی نظر کھئے نہ آئیا۔ کیسے یاد نہ رکھیا ہر نرنکار، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ کرے کھیل اپر اپار،
 اپر اپارا بھیو چُکائیا۔ درگاہ ساچی ہو نیار، دھام اولڑا کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سچا
 شہنشاہیا۔ پھڑ پروانہ پاڑیا، پاڑنہارا ایکنکار۔ لیکھا جانے دن ستاراں ہاڑیا، ہاڑ ستاراں کرے وچار۔ بہتر ناڑی آپے ساڑیا، اگنی لائے تت
 انگیار۔ بھجّا پھرے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑیا، اُچی کوکے کرے پُکار۔ میریاں یاراں مینوں ماریا، چار یاری گئی ہار۔ میں اُچا لایا نعریا،
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کِرپا کھیل اگم اپار۔ اگم اپار لیکھا جانے، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ محمد تیرا مطلب پچھانے،
 میخانہ پھول پھولائیا۔ تیرا آب ویکھے گن ندھانے، بے آب پھیرا پائیا۔ تیرا مہتاب ویکھے بھانے، نُوَر نُوَر کون رُشنائیا۔ تیری فریاد سُنے دو

جہانے، فریاد ہور نہ کھئے وکھائیا۔ تیری ہوئے چوڈاں ہٹ مکانے، چوڈاں طبقات وند وندائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا پروانہ ہر بھگوانا ٹوٹے چار چار کرائیا۔ کرے پروانہ ٹکڑے چار، چار یاری بند ٹرایا۔ اتر پورب پچھم دکھن ویکھے ایکا وار، چارے کنتاں ایکا وار وکھایا۔ ستجگ تربتا دواپر کلجگ کرے پار، کل کاتی ناؤں دھرایا۔ چارے ورنان کرے خوار، چارے کھانی پھول پھولایا۔ چارے بانی مارے مار، چارے یار دئے مٹایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا اک سُنایا۔ چارے ٹکڑے وندے وند، وندنہار آپ نرنکارا۔ محمد پروانہ کریا کھنڈ کھنڈ، کھنڈا پھڑ تیز کٹارا۔ پرگٹ ہویا سورا سربنگ، نرگن روپ اپراپارا۔ آسو گھوڑے کسے تنگ، بنیا شہنشاہ سچا آسوارا۔ دو جہان وجائے مردنگ، چوڈاں طبق دئے ہلارا۔ برہمنڈاں کھنڈاں آپے لنگھ، ترے بھون دھنی پاوے سارا۔ لکھ چوراسی ویکھے بند بند، آپے کھولے بند کواڑا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چارے جگاک کرے کھیل نیارا۔ چارے ٹکڑے چار دھار، چار چار دھار وچ سائیا۔ چوتھا جگ کر خوار، کلجگ میٹے کوڑی شاپیا۔ چاروں کنت مارے مار، پچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ اُمت رووے زارو زار، اُچی کوک کوک سُنایا۔ اللہ رانی کھلڑے کیس آئے دوار، اپنی ہتھیں مہندی لال رنگایا۔ امام امامان تیرا کراں پیار، تیری صورت تیرا ست ایمان، میری شرع کرے کڑمائیا۔ میری شرع ہوئی دکان، نال ملے پنج شیطان، میرا ناتا تٹا جگت جہان، قرآن حدیث نہ کھئے رکھائیا۔ میرا کعبہ ہویا ویران، ملے میل نہ بانی بان، میں زانی بال انجان، اپنی سدھ نہ جانا رائیا۔ تُوں میاں چتر سُبجان، ایکا دینا ساچا دان، بخشیش چرن کول دھیان، وست امولک جھولی پائیا۔ میں بالی بڈھ نوجوان، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سیس جھکائیا۔ اللہ رانی منگے ور، نیتزین اٹھایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، میرا پردہ دے چُکایا۔ چوڈاں صدیاں لبھدی رہی گھر گھر، تیرا جلوہ نظر نہ آیا۔ اُچ محلے ویکھاں کھڑ، چاروں کنت پھول پھولایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، محمد آشا رہی کُرایا۔ محمد آسا کرے پُکار، کھلڑے کیس رہی کُرایا۔ مینوں بھلیا میرا یار، یاری یار نہ توڑ نہائیا۔ رحمت دسی نہ سچ دربار، رحیم سیو نہ کھئے کھائیا۔ غفلت آئی وچ سنسار، اُلفت سنگ نہ کھئے نہائیا۔ میری الفی کالا تن شنکار، تیرا رنگ نہ کھئے چڑھائیا۔ دو حرفی کرنی گل ایکا وار، یک طرفی ڈگری دئے کرائیا۔ میں ترسی تیرے درس دیدار، تیری دید

میری عید ایک چند نورِ رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے رہی کُرا لائیا۔ ور دیوے حق جناب، بے عیب پروردگار۔ تیرے مُکھ توں لاپے نقاب، پردانشیں ہوئے پروردگار۔ چرن گھوڑے دئے رکاب، آسو چڑھے شاہ سوارا۔ دو جہاناں ویکھے حیاتِ آب، آبِ حیات دئے ہلارا۔ تیرا میلا کرے نواب، شاہ نواب سچّی سرکارا۔ تیرا اکھّر ویکھے سُنے فریاد، کھولے بند کواڑا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل آپ نرنکارا۔ ہر نرنکار کھیل کھلاونا، بھل رہے نہ رائیا۔ اللہ رانی پردہ لاہونا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ میان بیوی سنگ نِہاونا، ایک سیج کرے رُشنائیا۔ دھر فرمانا اک سمجھاونا، بھل کدے نہ جائیا۔ محمد لیکھا پار کراونا، چار یاری دئے مٹائیا۔ اُمت اُمتی ڈیرہ ڈھاہونا، سچ سلام دئے وڈیائیا۔ اک کلام ہر پڑھاونا، کائنات ویکھے تھائوں تھائیا۔ عالم علما آپ اکھاونا، عالمین کرے سچّی شہنشاہیا۔ پُن صواب نہ کھئے رکھاونا، ایک رنگ رنگائیا۔ تیرا کعبہ اپنے چرناں ہیٹھ دباونا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تیرا بھیو دئے مٹائیا۔ اللہ رانی بن نانی، آئی در دربار۔ خُداوند لبھے ایک ہانی، ملے میل ساچا یار۔ چوڈاں طبق کسے ہتھ نہ آئے ٹھنڈا پانی، چاروں کُنٹ تپے انگیار۔ میں لیکھا تیرا بھلیا کُن نِدھانی، تیرا اکھّر الف نہ سکی وچار۔ نرگن سرگن کھیل دو جہانی، تُوں داتا بے عیب پروردگار۔ تیرا کلمہ تیر نِشانی، ہر ہوں مارے مار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، میرا لیکھا آپ سنبھال۔ میں لیکھا گھلیا تیرے در، در وڈا وڈ وڈیائیا۔ تُوں صاحبِ سُلطان ساچا نر، آد جگاد تیری شہنشاہیا۔ تُوں غریب ناناں پلُو لئیں پھڑ، جو آئن سیس جھکائیا۔ جو در تیرے تے جائے مر، مر جیوت لئیں جوائیا۔ میں لوک مات آئی ہر، اپنی پت گوائیا۔ مینوں ملیا نہ کھئے نر، جو میرا جو بن لئے ہنڈھائیا۔ میری اُمت میرے کولوں رہی ڈر، میرا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ میں تیرا کلمہ بیٹھی پڑھ، میرا کلمہ بھلی لوکائیا۔ میں واسطہ پاواں گھر گھر، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ میرا ماہیا آیا لوک مات جوت دھر، جس دی وجدی رہے ودھائیا۔ جس نے گھاڑن دتا گھڑ، سو اتم بھنّ وکھائیا۔ میں مُلا شیخ مسائق دستگیر تیرے دوارے لیاواں پھڑ پھڑ، سر میرے ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں نانی بیٹھی سیس جھکائیا۔ ہوں نانی منگے منگ، دھئے جوڑ کرے نِمسکارا۔ پُرکھ ابناشی کرنا سنگ، سگلا سنگ تیرا پیارا۔ میں تیرا دوارا آئی لنگھ، بنی سچ بھکھارا۔ میری جھوٹھی ڈھاہیں کندھ،

ایکا نُور کریں اُجیارا۔ میرا مُکائیں اگلا پندھ، پچھے رہے نہ کھئے کنارہ۔ مینوں سُنائیں اپنا چھند، اُحد ناد سچّی دُھنکارا۔ میرا خوشی کراؤنا بند بند، میرے سچّے پروردگارا۔ میں پلے بٹھاں گنڈھ، تیرا پلّو سرجنہارا۔ میں دُباگن پھراں ننگ، چاروں گنٹ تیرا ماراں نعرہ۔ بن تیرے ہوئی رنڈ، نہ کوئی ملے میت مُرارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، پُرکھ ابناشی ہو تیارا۔ در گھر دیوے سچّی وتھ، اللہ رانی آپ سمجھائیا۔ تیری چوڈاں صدیاں سُندا رہیا گاتھ، بن بن سچّا ماہیا۔ پیر پیغمبر اولیا شیخ پڑھاؤندی رہی بات، پڑھ پڑھ تیرا کیسے نہ نبھایا ساتھ، بھلی سرب لوکائیا۔ چاروں گنٹ نہ مُکین واٹا، اپنا پندھ نہ لیا مُکائیا۔ آب حیات دے نہ کیسے باٹا، خالی کئی رہیا دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تیرا سجدہ نہ دے کیسے کعبہ، تیرا سپس نہ کھئے جھکائیا۔ تیرا کعبہ نظر نہ آئے، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ تیرا راجا نہ کھئے دکھائے، بیٹھا مُکھ بھوایا۔ تیرا نوابا نہ پھیرا پائے، دُور دُراڈا ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچا حُکم آپ سُنایا۔ اللہ میان الابی نُور، عالم گیر دیا کھائیندا۔ تُوں ویراگن وچھڑی حُور، حضرت اپنی دیا کھائیندا۔ تیرا ویکھے بھریا پُور، چاروں گنٹ پھول پھولائیندا۔ تیرا دھنّ ویکھے کورّ، کورّی گنڈھ اک بٹھائیندا۔ تیری اُمت ہوئی موڑھ، میرا نام نہ کھئے جنائیندا۔ تیریاں ہڈیاں ہوئیاں چور چور، تئی ہڈی نہ کھئے بندھائیندا۔ تیرا جلوہ ہویا نُور نُور، نُور نُورانہ چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ تیرا محمد نوّ گز بیٹھا رہیا جھور، اگے آؤن کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا حُکم آپ سُنائیندا۔ اللہ رانی منّ لے کہنا، ہر ساچا آپ سُنائیا۔ صدی چوڈاں آنت نہ رہنا، دیوے خاک اُڈائیا۔ گوہند درس کرے تیناں، لوک مات آیا پھیرا پائیا۔ پا گلوکڑی پائے جھولی لہنا، گل پلّو ایکا پائیا۔ تیرا بھانا سہنا پینا، تیرے بھانے سرب لوکائیا۔ میرا چُک لہنا دینا، دینا اور رہے نہ رائیا۔ وڈے ویر چھوٹیاں بھیناں، کر کر خوشیاں پاؤندے کہنا، کنت سہاگ لئے ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا مت رہیا سمجھائیا۔ سنی مت سُنائی ہر، سمت اک وڈیائیندا۔ چل چل آؤن دوارے در، در ساچا اک سہائیندا۔ دُور دُراڈی رہی کھڑ، نیتر تین شرمائیندا۔ جس دے سُنّت میں دھرنی اندر دتے دبّ، تِس اگے میرا مُکھ نہ سوہیا پائیندا۔ میں بھلی میرے اُتے جے کِرپا دیوے کر، گن اوگن نہ کھئے رکھائیندا۔ میں سُنیا سب دا سانجھا یار، ہرکھ سوگ نہ کھئے رکھائیندا۔ جو سرن سرنائی جائے پڑ،

پنت پاپی پار کرائیندا۔ جو گرو دوار دا لڑ لے پھڑ، پھڑیا پلُو نہ پھیر چھڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔ در دوار آن کھلوتی، محمد خواہش اللہ رانی۔ دُور بیٹھی رہی چپ چپیتی، نیتر نین نیر ویکے ٹھنڈا پانی۔ کلجگ ویکھے اتم ریتی، نو کھنڈ پرتھی اوڈھ پتی، لکھ چوراسی ہوئی بے پرانی۔ نہ کوئی مندر نہ مسیتی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل گن ندھانی۔ گن ندھان کھیل کھلائیندا، بے عیب پروردگار۔ مقامے حق بیٹھا ویکھ وکھائیندا، حق حقیقت کر وچار۔ ساچا ثالث آپ اکھوائیندا، کرے کھیل اگم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے ہوتے میلا میلنہار۔ میل ملانے در دروازے، دیناں ناتھ دیا کھائیا۔ پھڑ پھڑ ساچن آپے ساچے، ساچنہار نظر نہ آئیا۔ چوڈھویں صدی رچیا کاجے، کرنی کرتا شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ آسو گھوڑے چڑھیا تازے، ڈلڈل دو جہاناں لوک مات جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دربار اک لگائیا۔ سچ دربارا ہر لگایا، جگت عدالت رہیا کما۔ گوبند سورا نال ملایا، پُرکھ ابناشی ہوتے سہا۔ ساچا تاج سیس ٹکایا، نرگن کھیل کرے سچا شہنشاہ۔ نرگن آسا نرگن ترسنا نرگن محمد نرگن نرگن اپنے در لے بلا، آپ اپنا حکم سنایا۔ نرگن گوبند حاضر حضورا، تریا راگ دے سنا۔ نرگن جوت نورو نورا، نرگن نرویر آسا منسا پورا ساچا ناتا لے جڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ آئی در بن نانی، گل پلڑو ایک پائیا۔ میں سنی تیری اکتھ کہانی، تیری مہا کتھن نہ جائیا۔ تُوں جگ جگ دے تہایاں دیویں اپنا ٹھنڈا امرت پانی، لگی پیاس دیویں بھجائیا۔ میں سنیا تُوں سنائیں اپنی بانی، بان نرالا تیر لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچے در در وچھڑے آپ ملایا۔ گوبند سورا اٹھیا، چھیل چھیلانے نوجوان۔ دیناں ناتھ آپے تھیا، در گھر ساچے ہو پردھان۔ محمد تیرا رنگ میرا پریم گٹھیا، میرا پریم کرے تیرا زوال۔ کیسے دے نہ پانی حقیقا، چاروں کٹھ ہوتے بے حال۔ تیرا صاحب تیرے نالوں رُسیا، تیرا جلوہ نہ دے جلال۔ تیرا لیکھا کلجگ اتم جس نے پُچھیا، در گھر بیٹھ سچے دھرمسال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے مثال۔ محمد اٹھ کرے پکار، گر گوبند اک سنایا۔ میرا لہنا نہ مول چنار، میری اُمت میرے کہنے وچ رہی نہ رائیا۔ میں سب تُوں دسیا سب دا اکو سانجھا یار، ایک نور سرب خدائیا۔ میرے مُرشد میرے نال کِریا پیار، میرے مُرید میرا راہ گئے بھلائی۔ تیرے

نال جو کریا جگت وبار، میری اُمت مستک لائی کالی شاہیا۔ تیرے نکے بالے جو نیہاں دتے اُسار، میری جڑ رہے اُکھڑائیا۔ جو لنگھے تلوار دی دھار، میرا سیس دھڑ رہے کٹائیا۔ میرا ناتا تٹا سانجھے یار، نہ دیوے کھئے ملائیا۔ میں پھر پھر تھکیا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پریت پھیرا پائیا۔ اگنی تپے لگی ہاڑ، سانت ست نہ کھئے کرائیا۔ دُھر فرمانا دتا میرے پروردگار، پاک سدا اک سُنائیا۔ جا کے مل گوبند یار، تیرے اُتے رحمت دئے کمائیا۔ تیرا پروانہ پاڑ کے ٹکڑے کریا چار، دوجی وار نہ کھئے جڑائیا۔ گوبند وارے سْت دُلاڑ، تیرا لیکھا رہے چُکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بہم بھلیکھا دئے کڈھائیا۔ گوبند ساچا دسیا، اپنا بھیو کھلا۔ چاروں کُنٹ رین اندھیری مسیا، میرا چند چوڈھویں گیا مُکھ چُھپا۔ تُدھ بن ساچا مارگ کیسے نہ دسیا، کلمہ ہر اک پڑھا۔ ہوں در تیرے تے ڈھٹھیا، منگی اُنت پناہ۔ میرا لیکھا گیا پھٹیا، اک واری لے پجا۔ چوڈاں صدیاں لاہا کجھ نہ کھٹیا، اپنا مؤل بیٹھا گوا۔ میریاں یاراں میرا گھر پٹیا، منگی سچی نہ سچ دُعا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک وکھایا تیرا گھر، تیرے در توں ہوواں فدا۔ مٹے فطرت، فریب میرا رہن نہ پائیا۔ میری اُنت مٹا دے حسرت، حضرت آیا در سیس جھکائیا۔ تُوں تٹھا میلیں وچھڑت، وچھڑے لئیں ملائیا۔ میں چوٹی چڑھ کے سِخر، اتم ڈگا مُنہ دے بہار، نہ سکے کوئی اُٹھائیا۔ میں کر کر تھکا فکر، میرا سنسا نہ کھئے چُکائیا۔ میرے خُدا میرا وچھوڑا مینوں لگایا ہجر، میری ہوس نہ کھئے مٹائیا۔ میں پھڑ پھڑ اُٹھایا خواجہ خضر، جل جل پھیرا پائیا۔ مینوں کوئی نہ آیا نظر، جو دستگیر اپنا دست دئے پھڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیرا میلا رہیا ملائیا۔ میں سُنیا تُوں کدا میلا، میلا میلنہار۔ میں سُنیا تُوں روپ رکھائے گر چِلا، چِلا گر روپ اپر اپار۔ میں سُنیا تُوں سبج سہیلا، اوچاں نیچاں کرے پیار۔ میں سُنیا تُوں وسیں اک اکیلا، تیرا در ٹھانڈا دربار۔ میں سُنیا تُوں جانیں اپنا ویلا، دوجا وقت نہ سکے کھئے وچار۔ میں سُنیا تُوں اپنا اچرچ کھیل کھیلا، لیکھا لکھ نہ سکے کھئے انجیل قرآن۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دے ساچا ور، میرا ثابت رکھ ایمان۔ ثابت رکھ ایمان ایمانا، اِبنلوقت آپ جنائیا۔ میں پڑھ پڑھ تھکا حدیث قرآنا، قرآن حدیث سچ سُنائیا۔ چاروں کُنٹ نہ دِسے کھئے نشانہ، نگاہبان نہ کھئے اکھوائیا۔ نہ کوئی مرد نہ کوئی مردانہ، بیوہ ویکھے سرب لوکائیا۔ نہ کوئی دردی در کرے پروانہ، دہ دشا نہ کھئے سہائیا۔ میری بردی نار رکنا، اللہ رانی پھر پھر تیرا راہ

تکائیا - جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ گوہند سورا ہو مہربان، اپنی دیا کھائیندا - اپنا ترکش کھچ کمان، ساچا چلہ ہتھ اٹھائیندا۔ میرا صاحب سیری بھگوان، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیندا۔ جس دا جھلدا رہے نشان، آد جگاد نہ کھئے مٹائیندا۔ جس دی مٹدے رہے آن، سو صاحب حکم سنائیندا۔ تیرا پروانہ کرے پروان، گوہند تیرا سنگ نیہائیندا۔ تیرے چار ٹکڑے ویکھے آن، چاروں کٹ پھول پھولائیندا۔ تیرا اک بنائے قبرستان، تیری اُمت ایکا وار دبائیندا۔ اُپر رکھے اپنا ایمان، عالم گیر آپ ہو جائیندا۔ پھیر اُٹھ نہ سکے کوئی شیطان، شرع سنگل نہ کھئے لٹکائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی دیوے اک گیان، لکھ چوراسی آپ سمجھائیندا۔ گوہند سورا کرے پروان، سچ پروانہ ویکھے وکھائیندا۔ دو سو چھینجواں دین تیرا لیکھا وچ جہان، آنت قربانی قربان قربان آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔ میری قربانی لئے قربان، کربلا ویکھے بے پرواہیا۔ اپنی فُدرت کرے پچھان، میرا میاں سچا شہنشاہیا۔ میری عُربت میٹے نشان، غفلت غافل دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، کلجگ اتم وار۔ نو نو چار چوکری پنڈھ چکاؤنا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ وشنوں ایکا میل ملاؤنا، برہمے کرے پار۔ شنکر تیرا تخت اُلٹاؤنا، آپ اپنا دئے ہلار۔ کروڑ تیتیس پنڈھ مکاؤنا، سُرپت راجا اند کر خوار۔ تیئی اوتاراں وقت چکاؤنا، کرے کھیل اپر اپار۔ بھگت اٹھاراں گود بہاؤنا، ایکا واری سُرت سنہال۔ گر گر دس جوت جگاؤنا، جوتی جوت جوت اُجیار۔ عیسیٰ آسا پور کراؤنا، پرہ ساچا ہو تیار۔ موسیٰ تیرا نور ڈگمگاؤنا، جلوہ وکھائے آپ کرتار۔ محمد تیرا موہ ٹراؤنا، ناتا تئے چار یار۔ چار وید تیرا موہ چکاؤنا، کوئی پڑھے نہ کرے وچار۔ پُران اٹھاراں لیکھ چکاؤنا، وید ویاس نہ کھئے لکھار۔ گیتا گیان گیان وچ جناؤنا، لکھن پڑھن نہ کھئے آدھار۔ انجیل قرآنا پار کراؤنا، تیس بتیس نہ کھئے جیکار۔ کہانی بانی لیکھے لاؤنا، لیکھا جانے آپ کرتار۔ چار ورنان ڈیرہ ڈھاؤنا، برن اٹھاراں مارے مار۔ کھتری براہمن شوڈر ویش میٹ مٹاؤنا، ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کھئے وچار۔ ذات پات کھئے رہن نہ پاؤنا، دین مذہب نہ کھئے آدھار۔ نیوں نیوں سجدہ نہ کیسے کراؤنا، پنج وقت نہ نماز گزار۔ رادھا کرشن نہ کیسے دھیواؤنا، چتربھج نہ کھئے پیار۔ آد شکت نہ کھئے مناؤنا، مٹھ شوڈوالا نہ کھئے آدھار۔ مسجد گروڈوار نہ کوئی نظری آؤنا، چاروں کٹ ویکھے کرے کھیل آپ سرجنہار۔ لکھ چوراسی

ایکا رنگ رنگاؤنا، ایکا برہم دئے آدھار۔ جوٹھا جھوٹھا بھانڈا بھنّ وکھاؤنا، سچ سچ کرے پیار۔ کوڑی کریا میٹ مٹاؤنا، نانا توڑ سرب سنسار۔ مایا ممتا پھند کٹاؤنا، ترے گن توڑے آپ جنجال۔ ساچا حکم آپ سناؤنا، پاربرہم پرہہ پُرکھ اکال۔ سب دا ایشٹ اک اکھاؤنا، دوجا ایشٹ نہ کھئے جہان۔ جن بھگتاں درِشٹی آپ وکھاؤنا، جلوہ نور نور جمال۔ چاروں کُنٹ نظری آؤنا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے مثال۔ بے مثال کھیل کھلاؤنا، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اپنا نور ڈگمگاؤنا، ایکنکار وجے ودھائیا۔ آد نرنجن ساچے در سوہیا پاؤنا، ابناشی کرتا ویکھ وکھائیا۔ سری بھگوان منگل گاؤنا، پاربرہم پرہہ آپ جنائیا۔ برہم لیکھا اپنے ہتھ رکھاؤنا، نو نو ویکھے تھائوں تھائیا۔ پُریاں لوآں پھیرا پاؤنا، رو سس کین جوت رُشنا۔ منڈل منڈپ ڈیرہ ڈھاؤنا، کلجگ اتم ویس وٹائیا۔ نرگن جوتی جوت جگاؤنا، دیا باقی نہ کھئے رکھائیا۔ نہکلنکا جامہ پاؤنا، گر گوہند میل ملائیا۔ سمبل نگری دھام سہاؤنا، سچ سینگھاسن سوہیا پائیا۔ ساچا ڈھولا ایکا گاؤنا، چاروں کُنٹ کرے شنوائیا۔ اپنا لیکھا پھیر پرگٹاؤنا، پچھلا لیکھا دئے مکائیا۔ دس دشمیشا ویکھ وکھاؤنا، دہ دشا پھول پھولائیا۔ نر نریشا ناؤں دھراؤنا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ شاہ سلطاناں تختوں لاہونا، بھل رہے نہ رائیا۔ والی ہند آپ جگاؤنا، سویا پوت آپ اٹھائیا۔ پھڑ پھڑ ہاہوں پار کراؤنا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل ساچا ہر، جگ چوکری ویکھ وکھائیا۔ جگ چوکری کرایا پار کنارہ، پاربرہم بے آنت۔ کلجگ اتم آئے ہارا، چار کُنٹ کوئی نہ دے ساچا سنت۔ لکھ چوراسی ہوئی وبھچارا، ہر ہر ہنڈھائے نہ کھئے کنت۔ دیپک جوت نہ کھئے اجیارا، نہ کوئی منیا نہ کوئی منت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل آپ بے آنت۔ بے آنت ہر بے پرواہ، اپنا کھیل کھلائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے تھائوں تھان، ستان دیپاں پھیرا پائیا۔ ورن برن رہے گرلا، ذات پات پئی لڑائیا۔ کیسے نہ دے ساچا تھان، تھان تھنتر نہ کھئے سہائیا۔ اٹھسٹھ تاریاں رہے لا، دُرمت میل نہ کھئے دھوائیا۔ جمناسرستی بیٹھے پھیرا پا، پاندھی پنڈھ نہ کھئے مکائیا۔ مندر مسجد رہے بنا، ہر مندر نظر کیسے نہ آئیا۔ پڑھ پڑھ پُستک ویلا رہے گوا، اتم پرما تم میل نہ کوئی ملائیا۔ اپنا مندر نہ سکے کھلا، دوسر گھر کرن جنائیا۔ اپنا پتی نہ سکے منا، دوسریاں دا وواہ رہے کرائیا۔ پڑھ پڑھ چوتھی لانور رہے سنا، ابناشی کرتا ہتھ کیسے نہ آئیا۔ جس ملے نہ بے پرواہ، تیس نکاح پورا نہ کھئے

چڑھائیا۔ زمیں اسمان ملے نہ تھان، دوزخاں وچ بھوائیا۔ گر پیر کوئی نہ بنے گواہ، پیر دستگیر نہ دیوے کھئے وڈیائیا۔ جس بھلیا اک خدا، خالق ویکھے سرب لوکائیا۔ اک اکلا ہویا جدا، لکھ چوراسی کم کیسے نہ آئیا۔ کلجگ اتم ناد رہیا وجا، دو جہاناں رہیا اٹھائیا۔ اپنا ساجن آپے ساز اپنا کھیل رہیا کھلا، پارہم بے پرواہیا۔ کلجگ اتم پھیرا پا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ چار جگ دا لہنا دئے مکا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ مول رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، پُرکھ بدھاتا ہر رنگ راتا، نش اکھڑ کرے پڑھائیا۔ نش اکھڑ ہر ہر پڑھیا، آد جگادی ساچی کار۔ سچکھنڈ دوارے آپے چڑھیا، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ تھر گھر آپے وڑیا، کرے کھیل اکم اپار۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑیا، گھٹ گھٹ جوت کرے اجیار۔ گر اوتاراں شبد دیوے وریا، شبد سنہڑا ساچی کار۔ بھگت بھگونت وسائے اپنے دریا، کرے سچ وبار۔ آپے پُرکھ آپے ناری نریا، نر نرائن سچی سرکار۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مرے نہ جھے وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لہنا دئے اتار۔ کلجگ لہنا جائے مک، سو پُرکھ نرنجن آپ مکائیا۔ اتم ویلا گیا ڈھک، چاروں کنت پئی دہائیا۔ سنگھ شیر رہیا بک، ایک نعرہ لائیا۔ نو کھنڈ پرتھی کوئی نہ سکے لک، راج راجاناں شاہ سلطاناں دیوے خاک ملائیا۔ اتم سب دے منہ وچ پئے ٹھک، جو بیٹھے ہر بھلائیا۔ دھرم رائے گودی لئے چک، اٹھائی کنتاں ونڈ ونڈائیا۔ کیسے مان نہ لہے اپنا پت، ناری کنت نہ کھئے بندھائیا۔ کلجگ جیواں بوٹا رہیا سک، گوبند گر امرت جام نہ کیسے پیائیا۔

★ پہلی ساون ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ دیا ہوئی جیٹھووال ★

ست پُرکھ نرنجن نوجوان، آد انت سوبھا پائیندا۔ ست سروپی ست نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، سچ سنگھاسن سوبھا پائیندا۔ ناد انادی دھر فرمان، بودھ آگادی آپ لائیندا۔ کھیلنہارا کھیلے کھیل مہان، بیہو ابھید آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت نر دو جہان، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا کھیل آپ

کھلائیندا۔ ساچا کھیل ہر نرنکارا، آد جگاد کرائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شہنشاہ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ تھر گھر کھولے اک کواڑا، اگم اگمرا الکھ الکھنا اپنا آسن لائیا۔ ایکا حکم اک ورتارا، حکمی حکم اک پھرائیا۔ ایکا ناد ایکا شبد دھنکارا، اک جیکارا سچ سنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیش نر نریش، ایکا ایک آپ پرگٹائیا۔ سچ سندیشہ سری بھگوان، در گھر ساچے آپ سنائیندا۔ تخت نواسی ہو مہربان، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ ایکا داتا دو جہان، دوئے دوئے اپنا روپ دھرائیندا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد آنت سری بھگونت ساچی کار آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی کارا، کرنی کرتا آپ کھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، اپنا بل آپ دھرائیا۔ ایکنکار کر پسارا، اپنی مہا آپ جنائیا۔ آد نرنجن جوتی دھارا، نورو نور ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا وسے دھام نیارا، نہچل دھام وڈ وڈیائیا۔ سری بھگوان سانجھا یارا، ساکھیات کھیل کھلائیا۔ پاربرسم پرہ کر پسارا، اپنا گھاڑن آپ گھڑائیا۔ اپنی اچھیا کر وچارا، ساچی بھچھیا لئے اُپائیا۔ باڈی بن ہر ترکھانا، ساچی سیوا سیو کھائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ بنائے سچ دوارا، چہر چہر نہ کھئے چھپائیا۔ ایکا جوت نور اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ ایکا تخت کر پیارا، تخت نواسی آپ شہائیا۔ اک سنگھاسن دئے سہارا، پُرکھ ابناشن آسن لائیا۔ ایکا تاج سیس دستارا، تاجن تاج وڈ وڈیائیا۔ ایکا راگ دھن جیکارا، اگم اگمرا آپ سنائیا۔ اپنا کر ست پسارا، نرگن نرور ویکھ وکھائیا۔ اکال مورت کر پسارا، اجونی ربت ویس دھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ اپنا پردہ آپ اٹھائے، سو پُرکھ نرنجن ہر نرنکارا۔ سچکھنڈ نواسی در گھر ساچے سوبھا پائے، شاہو بھوپ بن سکدارا۔ حکمی حکم اک ورتائے، بے پرواہ بے عیب پروردگار۔ اپنا مندر آپ شہائے، آپے بھوئے ویکھنہارا۔ دوسر نہ کوئی سنگ رلائے، نہ کوئی دسے میت مُرارا۔ اپنی کرنی آپ کرائے، ہر کرتا کرنہارا۔ جوتی باقی ڈگمگائے، کول کول نین مُدھارا۔ ساچی تاکی آپ کھلائے، کھولے بند کواڑا۔ گھر وچ گھر لئے پرگٹائے، کرے کھیل اپر اپارا۔ تھر گھر اپنا روپ وکھائے، چرن کول کول سہارا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد آپے جانے اپنی کارا۔ آد جگادی کار کھائیندا، کرتا پُرکھ

اگم۔ جگ چوکرئی ویکھ وکھائیندا، الکھ الکھنا ہر اگم۔ شبد شبدی روپ پرگنائیندا، جوتی جاتا جوتی جن۔ کرنی کرتا آپ کرائیندا، آپ اپنا بیڑا بٹھ۔ سچکھنڈ ساچا آپ سہائیندا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنے اندر آپے جٹے من۔

ہر جگدیشا کھیل اپارا، نرگن نرؤیر آپ کرائیا۔ جوتی جوت ہو اچیارا، نورو نور نور رُشنائیا۔ نادى ناد ناد جیکارا، بودھ اگادھ شبد پڑھائیا۔ دو جہاناں پاوے سارا، لوآن پُریاں ویکھ وکھائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں کھول کواڑا، ترے بھون ویس وٹائیا۔ وشن برہما شو دئے ہلارا، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ ایکا حکم ہر ورتارا، دھر دربارا ربیا سُنائیا۔ کرے کھیل اپر اپارا، اپرپر اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد آنت اپنے ہتھ وکھائیا۔ وشن برہما شو اٹھایا، پُرکھ ابناشی دیا کما۔ ترے گن میلا میل ملایا، پنج تت جھولی پا۔ تیئی اوتار لئے ہلایا، شبد سندیشہ اک سُنا۔ بھگت اٹھاراں لئے اٹھایا، نام ہلونا ایکا لا۔ دس دس میلا آپ کرایا، آپ اپنا پردہ چُکا۔ ایکا روپ سرب درسایا، نرگن جوت جوت رُشنا۔ نہکلنکا بن کے آیا، شبدی ڈنکا اک وجا۔ مات پت بھین بھائی نہ کھئے رکھایا، ساک سجن سین گیا تجا۔ اپنی اگنی آپے سڑ کے آیا، سرگن روپ وٹا۔ سنگھ شیر شیر بن کے آیا، شہنشاہ سچا پاتشاہ۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھایا، جیو جنت کوئی بھلے نہ۔ ہر گھٹ اندر ڈیرہ لایا، لکھ چوراسی دسے نہ۔ دھر فرمانا ربیا سُنایا، شبد اگم ڈھولا گا۔ راج راجاناں ربیا مٹایا، تخت نواسی تختوں دیوے لاہ۔ سیس تاج نہ کھئے ٹیکایا، چاروں کٹ ویکھے تھاون تھان۔ نو ست اپنا حکم پھرایا، نو نو گپڑا آپ بھوا۔ ایکا کھنڈا نام چمکایا، دو جہاناں کر رُشنا۔ ست دلارا میل ملایا، گوبند میلا سہج سُبھا۔ گر چیلایا ایکا رنگ وکھایا، روپ رنگ اپنا آپ گوا۔ ساچے آسو تنگ کسایا، سولاں کلیاں آسن پا۔ سولاں اچھیا پور کرایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ دھر دا لیکھا لیکھ وکھایا، ویکھنہارا بن ملاح۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل اگم اتھاہ۔ اگم اتھاہ پُرکھ اکالا، عقل کل وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ بنائے سچی دھرمسالہ، سمبل اپنا آسن لائیا۔ اپنے ہتھ رکھے کال مہاکالا، حکمی حکم دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیلن آیا، کھیل اگمڑی کار۔ جگ چوکرئی پار کراون آیا، نو نو لیکھا دئے اُتار۔ وشن برہما شو

اپنے سنگ ملایا، کروڑ تینتیس دئے آدھار۔ گر اوتاراں لئے اٹھایا، شبد اگتی کر گفتار۔ نہکرمی اپنا کرم کمایا، آد جگادی ایکنکار۔ دھر دی وادی بان رکھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت بیٹھ سچے دربار۔ سچ دربار سہنجنا، سوہاؤنت نرنکار۔ جگے جوت آد نرنجنا، سچکھنڈ نواسی کرے اجیار۔ دیناں ناتھ درد دکھ بھہ بہنجنا، دین دُنی پاوے سار۔ سنگھ روپ ہو ہو گجنا، شیر شیر مارے بھبکار۔ راج راجاناں اٹھ اٹھ بھجنا، چاروں کُٹ ہوتے خوار۔ لکھ چوراسی پردہ کیسے نہ کجنا، نو نو رووے زارو زار۔ گرمکھ ورلے بہ بہ سچ دوارے سچنا، جس ملیا آپ کرتار۔ دو جہاناں پردہ کجنا، بن ستگر میت مُرار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرے سچ وبار۔ سچ وبارا سری بھگوان، اپنا آپ کرائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیرا ویکھ نشان، لوک مات پھیرا پائیا۔ دو جہاناں کرے دھیان، لکھا کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ لیکھا ہر بھگونت، سری بھگوان آپ جنائیندا۔ جگ چوکڑی کرے آنت، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ جگ جگ چلائے ساچا منت، ستجگ تریتا دواپر روپ وٹائیندا۔ کلجگ مہا جنائے آگت، چار وید بھیو نہ آئیندا۔ چارے بانی چارے کھانی ہوئی بھسمنت، چاروں کُٹ سرب کُراٹیندا۔ چار ورن ملے نہ ہر ہر کنت، اٹھاراں برن نیترو رو رو نیر وٹائیندا۔ کایا چولی چڑھے نہ رنگ بسنت، گوبند درس نہ کیسے وکھائیندا۔ رسنا جھوا نہ منیا منت، من کا منکا نہ کھئے بھوائیندا۔ گرھ بنیا ہوئے ہنگت، ہنگ روپ نہ کھئے سمجھائیندا۔ ملیا میل نہ ساچی سنگت، دین مذہب وند وندائیندا۔ پائے سار نہ نانک انگد، انگیکار نہ کھئے وکھائیندا۔ مانس جنم ہویا بھنگت، کلجگ جیو سرب کُراٹیندا۔ مندر مسجد مٹھ ہوئے منگت، شودوالا دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ سادھ سنت ہوئے ننگت، دھیرج جت ست تٹا جت، ست سنتوکھ نہ کھئے بنائیندا۔ گر اوتار نہ کھئے منت، نر بھہ نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ وٹائیندا۔ روپ وٹائے اونکارا، ایکنکار اپنی کھیل کھلائیا۔ وشنو دیوے اک ہلارا، وشنو سویا رہن نہ پائیا۔ تیرا دسے نہ سچ بھنڈارا، ساچی وست نہ کھئے ورتائیا۔ برہما تیرا برہم نہ ہوئے اجیارا، جگت اندھیرا رہیا چھائیا۔ شنکر تیری ترسول کرے نہ سچ وبارا، بھہ جنت نہ کھئے جنائیا۔ چتر گپت تیرا لیکھ نہ مارے مارا، رائے دھرم تیری نظر نہ کھئے سزائیا۔ ترے گن مایا تیرا ست نہ دسے کھئے پسارا، رجو رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ طمو روپ ہویا ناری نارا، دھیرج

دھیر نہ کھئے وڈیائیا۔ گر اوتار نہ کھئے سہارا، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ بھگت بھگونت نہ کھئے جیکارا، بھگون ملے نہ ساچا ماہیا۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیارا، نو کھنڈ پرتھی اندھیرا چھائیا۔ چار ورن لگا اکھاڑا، دین مذہب پئی لڑائیا۔ ساچا گھر نہ کیسے وچارا، ملے میل نہ ساچے ماہیا۔ اچی کوک کوک جگت جیو پکارا، سچ آواز نہ کھئے سُنائیا۔ کوئی وشن برہما شو منگے بھنڈارا، کوئی آد شکت منائیا۔ کوئی چتر بھج لئے سہارا، کوئی شنکر سپس نوائیا۔ کوئی رام کرے نمسکارا، کوئی کابنا کرشن دئے وڈیائیا۔ کوئی عیسیٰ موسیٰ کرے پیارا، کوئی سنگ محمد رہیا نہیائیا۔ کوئی نانک نرگن کرے وچارا، کوئی گوہند رہیا منائیا۔ ہر کا روپ نہ کیسے وچارا، پُرکھ اکال نہ نظری آئیا۔ چوٹھے جگ آئی ہارا، بیڑا بٹھ نہ کھئے ترائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو تیارا، لوک مات ویس وٹائیا۔ وید ویاسا بن لیکھارا، ایکا گن گیا سمجھائیا۔ گوہند سورا بن ورتارا، ایکا وست گیا ورتائیا۔ نانک سرگن نانک نرگن کر پکارا، ایکا آواز سُنائیا۔ کلجگ آوے اتم وارا، پاربرہم پریہ ہوئے سہائیا۔ نہکلنک لئے اوتارا، اپنا بل آپ دھرائیا۔ سمبل نگر وسے دھام نیارا، ساڈھے تن ہتھ سیج ہنڈھائیا۔ گوہند کرے میل اپارا، سٹ دُلا را گلے لگائیا۔ پُرکھ اکالا بول جیکارا، برہم پاربرہم سمجھائیا۔ مقامے حق سانجھا یارا، ایکا نعرہ دئے لگائیا۔ چوڈاں طبقات ویکھے اک اکھاڑا، چوڈاں لوک دئے اُٹھائیا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش وسے باہرا، رجو طمو ستو نہ انگ لگائیا۔ ایکا جوت نر اُجیارا، نور نورانہ سچا شہنشاہیا۔ ایکا حُکم سچا ورتارا، ایکا ناد اناد سُنائیا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا آسن سوہا پائیا۔ ایکا گر اک اوتارا، ایکا اپنا روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نو نو چار پار کرائیا۔ نو نو چار اترے پار، ہر لیکھا لیکھ مُکائیندا۔ نرگن نر ویر پرگٹ ہووے چوویاں اوتار، تیئیاں اپنا حُکم سُنائیندا۔ مات لوک بنائے سچکھنڈ سچا دوار، سچ سینگھاسن سوہا پائیندا۔ چار جگ دا پُچھے وستھار، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ نرگن جوت سرب پسار، پنج تت کایا چولا سرب ہنڈھائیندا۔ گھر گھر امرت ٹھنڈا ٹھار، گھر گھر جھونا آپ جھرائیندا۔ گھر گھر ویکھے اندھ اندھیار، گھر گھر جوت پرکاش کرائیندا۔ گھر گھر سچا کنت بہتار، گھر گھر میلی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ اپنی کرنی کرنے آیا، کرتا پُرکھ کرتارا۔ نہکرمی نہکرم کایا، نرگن سرگن سرگن نرگن ہو اُجیارا۔ اپنا لیکھا آپ مُکایا، لیکھا ویکھے پھیر سنسارا۔ گر اوتار در بہایا،

پُچھے وارو وارا۔ میرا ناؤں سرب بھلایا، لوک مات کر پسارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپارا۔ تیرا بھلیا ناؤں، تیری وڈیائیا۔ تُوں وسے سبئی تهاؤں، تیری چترائیا۔ تُوں کرے سچ نیاؤں، آد جگاد بے پرواہیا۔ تُوں بھلے پھڑ پھڑ پائیں راہوں، ہوں بیٹھے سپس جھکائیا۔ تُوں مات پتا آد جگاد سر دینی ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ تیری وڈیائیا۔ تیرا ہنس بنیا کاؤں، کاگ تیری چوگ چُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب بیٹھے سپس جھکائیا۔ گر اوتار سپس جھکا، نیتر نین نیر وایا۔ تُوں داتا بے پرواہ، آد جگاد سچا شہنشاہیا۔ تیری سیوا لوک مات آئے کہا، جو سُنیا سو سُنایا۔ اچی کوک کوک تیرا ناؤں آئے گا، تیرا مارگ اک رکھایا۔ تُوں اپنا پردہ دتا پا لکھ چوراسی جیو بھلایا۔ تیرے آگے زور چلے نہ را، سورپیر تُوں وڈ وڈیایا۔ جو حکم سو دے سزا، تُو اہل ہوں بھل بھل تیرا شکر منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت بننا ملاح، تیرا بیڑا تیرے آگے ٹکایا۔ بھگت اٹھاراں کر پکار، اچی کوک رہے سُنایا۔ آد آنت تُوں کرپا ساڈے نال پیار، کلجگ آنت کیوں گیا بھلایا۔ تُوں سب دا سانجھ یار، تیری ذات نظر نہ آئیا۔ تُوں دو جہاناں پاویں سار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ تیرا درس اگم اپار، تیرا جلوہ نور الایا۔ تُوں صفت صلاحوں وسیں باہر، تیرا گن کھئے کہہ نہ سکے رائیا۔ اسار چُنیا اک سردار، تُوں من ساڈی عرضوئیا۔ کبیر جولاہا تیرا تیرے نال کرے پیار، تانا پیٹا تیرا رُپ وٹائیا۔ کلجگ اتم ہو اجیار، در تیرے سپس جھکائیا۔ تُوں سجن میتدا یار، ہوں تیرا راہ تکائیا۔ تیرا کندھا دے پار کینار، ایکا بیڑا ہتھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در بیٹھے سپس جھکائیا۔ سُن کبیر ہر سُنایا، پُرکھ اگم ایکا بول۔ تیرا بستر چیر میں اپنا تن سجایا، تیرا نام تولیا اپنے تول۔ اپنا نیر تیرا سیر ایکا رنگ رنگایا، ساچی وست امولک دتی اک انمول۔ تیرا زنجیر کٹ وکھایا، گنگا نانی وجائے ڈھول۔ تیرا پردہ کھول اپنا درس دکھایا، چُکیا اوہلا اوہل۔ تُوں کلجگ جیواں بہہ سمجھایا، کھئے نہ آیا تیرے کول۔ جس نوں کہیں رام میں پایا، سو کرن تینوں مخول۔ تیرا کیتا قول میں پورا کرن آیا، کراں بہار ہولا دھرتی دھول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ہرجن ساچے رہنا اڈول۔ بھگت سپس جھکائیندا، دھئے جوڑ نمسکار۔ پتا پوت گلے لگائیندا، نہ دیوے در ڈرکار۔ چاروں گنٹ تُو ہی تُو نظری آئیندا، تھہ بن اور نہ کھئے ادھار۔ تیرا رنگ موہے بھائیندا، رنگ دے نہ وچ

سنسار۔ تیرا سنگ سرب رکھائیندا، کر کِریا پروردگار۔ ہوں ایکا منگ منگائیندا، کلجگ بخش اتم وار۔ بھکھا ننگا تیرے در سوہا پائیندا، تیرا نام اک ادھار۔ تیرا شبد مردنگ وجائیندا، واہ واہ بخشی ساچی کار۔ تیرا وچھوڑا موہے نہ بھائیندا، میں آیا تیرے دربار۔ سنگھ شیر تیری اوٹ سرب تکائیندا، تُوں شاہاں دا سردار۔ چوڈاں لوک تیرے آگے سیس جھکائیندا، برہما وشنوں شو کرن نمسکار۔ گر اوتار تیرا راہ تکائیندا، تیرا کھیل اگم اپار۔ بھیو کھئے نہ پائیندا، تیرا کھیل اپر اپار۔ تیرا روپ بن تیرے بھگتاں نظر کسے نہ آئیندا، لکھ چوراسی ہویا اندھ اندھیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بنے چرن بھکھار۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، دین اپنا راہ جنائیندا۔ میں کلجگ اتم آیا ویس وٹا، نرگن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اپنا آپ سہا، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی نو وار نو نو چار چوکڑی ویکھے تهاؤں تهاں، اُبھل بُھل کدے نہ جائیندا۔ بھگت بھگونت کرے سچ نیاں، ثالث ہور نہ کھئے وکھائیندا۔ عدل عدالت ایکا رہیا کما، مُنصف ہور نہ کھئے وڈیائیندا۔ کرے کھیل آپ خُدا، خالق خلق پھول پھولائیندا۔ عالم علما سرب بُھلا، عالمین ڈنک وجائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھے شاہ، ہر کا لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ کلجگ اتم کرے سچ نیاں، لہنا دینا سرب مکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ منگے پناہ، دھئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ چار یار اپنا منن آپ گناہ، اُمت اُمتی کھیل کھلائیندا۔ محمد رو رو دھاہاں مار اُچی کوک رہیا سنا، میرا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ چاروں کُنٹ ویکھیا جنگل جوہ اُجاڑ پرہاش، ٹلے پربت کھئے نہ پکڑے میری بانہ، پروردگار نہ میل ملائیندا۔ پُرکھ اکال دین دیال سچ سنگھاسن آسن بیٹھا لا، جوتی جلوہ نور ڈگمگائیندا۔ گوبند نال کرے اک صلاح، صلاحگیر آپ ہو جائیندا۔ لکھ چوراسی بُھلی راہ، بھانڈا بھرم نہ کھئے بھنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتارا، فُدرت اپنی ونڈ ونڈائیا۔ لوک مات لگائے سچ دربارا، در درباری آپ ہو جائیا۔ کرے کھیل آپ نرنکارا، نرگن روپ نہ کھئے وکھائیا۔ حُکمی حُکم اگم ورتارا، الکھ الکھنا چال چلائیا۔ چار وید نہ پاؤن سارا، پُران اٹھاراں نہ کھئے گواہیا۔ گیتا گیان نہ کھئے ادھارا، انجیل قرآن نہ کھئے وڈیائیا۔ کھانی بانی کرے پُکارا، ہر کا بھیو ابھید نہ کوئی پائیا۔ پاربرہم تیرا آنت نہ پاراوارا، بے آنت کہہ کہہ گئے گر اوتارا، رسنا جہوا ہر گن گائیا۔ کلجگ اتم ہو اُجیارا، نہکُنکا ناؤں رکھائیا۔ چار جُگ دا لہے ادھارا، مقروض قرضہ کھئے رہن نہ پائیا۔ مخلوق

لیکھا مکائے آپ خُدائی صحبت جانے وچ سنسارا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دوآ دوئے
 دھار، نرگن سرگن کھیل اپار، نتان لوکان وسے باہر، چوٹھے پد بیوئے اجیار، پنچم شبد کر اجیار، چھیویں گھر کرے کھیل اپار، ستویں
 ست پُرکھ نرنجن ایکنکار، اٹھاں تتاں دئے آدھار، نو دوارے وسے باہر، دسویں اپنا میل ملائیا۔ لیکھا جانے گر اوتار، سادھ سنت پاوے
 سار، بھگت بھگونت میت مُرار، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد اللہ رانی اپنے در بہائیا۔ رام کرشن بنائے بھکھار، کوٹن کوٹ وشن برہما شیو کرن
 نمسکار، دیوت سُر نہ پائے سار، نرگن سرگن وسے سب تون باہر، روپ رنگ ریکھ نہ کوئی رکھائیا۔ ہر جودھا سورپیر بلکار، پرگٹ ہو
 وچ سنسار، سنگھ شیر شیر ربیا للکار، لوک مات اپنا بل دھرائیا۔ نرگن کھیل کرے اپار، نانک نور کرے آپ رُشنائیا۔ گوہند سورا آیا
 باہر، نو کھنڈ پرتھی لئے اُہار، ساچا کھنڈا ایکا کھڑگ ربیا چمکائیا۔ گر پیر اوتار کرن نمسکار، ساچے در آئے دربار، پُرکھ ابناشی کریا
 دھار، تیرے آگے سیس جھکائیا۔ چار جگ تیرا لیکھا وچ سنسار، جگ جگ سیوک سیو کھائیا۔ ہوں بھکھ بے بھکھار، بھچھیا پاؤنی
 ایکا وار، کھلڑے کیس رہے پکار، در درویش کوک سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، گن اوگن
 اپنے ہتھ رکھائیا۔ گن اوگن ہتھ سمرتھ، سرب کل اکھوائیندا۔ ستجگ تیرا ویکھیا رتھ، تریتا تیری چال چلائیندا۔ دواپر تیرا روپ کر
 پرگٹ، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ کلجگ ویس نٹوآ نٹ، نو کھنڈ پرتھی ناچ نچائیندا۔ دئی دویتی لگا پھٹ، مایا ممتا موہ ودھائیندا۔ ساچا
 دسے نہ کھئے ہٹ، ساچا مندر نہ کھئے سہائیندا۔ گردر مندر مسجد ہر کے نام اتوں پیسے رہے وٹ، کرتا دمڑھی دمڑھی ہٹ وکائیندا۔ منمکھ
 اپنا کیتا آپے رہے کٹ، چاروں کٹ جوٹھ جھوٹھ مکھ بھرائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا نرگن اپنی بدلے آپ کروٹ، سریشٹ سبائی آپ
 بدلائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی وکھائے ایکا ستھ، ستھر سولان اپنی یاد کرائیندا۔ لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تین ہتھ، ہتھو ہتھ لہنا آپ
 مکائیندا۔ کیسے نہ مارگ سکے کھئے دس، جگت مارگ آپ گوائیندا۔ جن بھگتاں اندر آپے وس، اپنا روپ آپ درسائیندا۔ میٹے زین اندھیری
 مس، دیپک ساچا آپ جگائیندا۔ شبدی تیر نرالا مارے کس، بجر کپائی آپ ٹھائیندا۔ نرگن سرگن میلا ہس ہس، ہرجن ساچے آپ
 کرائیندا۔ گر مگھان ہو یا آپے وس، اپنی بھیٹا اگنی بھیٹ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا

مارگ آپ لگائیندا۔ اپنی اگنی آپے سڑ، پنج تت کایا چولا آپ تجایا۔ سنگھ شیر مار دڑ، لوک مات اپنا مکھ گیا بھویا۔ سچکھنڈ دوارے
 آپے چڑھ، نرگن نراکار سچ سنگھاسن سوہیا پایا۔ گوہند گُر لیا پھڑ، کیتا قول پور کرایا۔ سمبل نگر اندر بیٹھا وڑ، آؤندا جاندا دِس نہ آیا۔
 اپنی کرنی رہیا کر، کرتا پُرکھ رُوپ دھرایا۔ گُر اوتاراں دیندا رہیا ور، ور داتا آپ ہو جایا۔ اک وکھاؤندا رہیا سر، سر سروور آپ نہایا۔
 آد جُگاد جُگا جُگنتر وشن برہما شو لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، گھڑن بھنہار اپنا ویس وٹایا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، رُوپ رنگ نہ کھئے
 رکھایا۔ منگن جائے نہ کیسے در، کیسے آگے جھولی کدے نہ ڈاپیا۔ سب دا داتا آپے بن، نرگن اپنا ناؤں رکھایا۔ آپے جننی آپے جن، پوت
 سپوت آپے ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، نرگن سرگن سرگن نرگن سرگن اپنی دھار چلایا۔ دھار چلائے اگم اتھہا، اگمڑی کھیل کھلایا۔ دو سو چھینجا دِن دیندا
 دیونہار صلاح، اٹھ پھر رہیا سمجھائیا۔ جُگ جُگ دا لیکھا آگے رہیا ٹکا، ستجگ تربتا دواپر جو کلجگ گُر اوتار گئے سیو کھائیا۔ پھڑ
 پھڑ ہابوں رہیا وکھا، اُنکلی اُنکل نال ملائیا۔ میرا ناؤں اک نرکار میں وسان ہر گھٹ تھان، ونڈن ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ آد جُگادی میں پتا
 مان، دائی دایا آپ اکھوائیا۔ لکھ چوراسی اپنی جھولی بیٹھا پا، ایک گود سہائیا۔ ایک ما سپر رہیا پیا، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ ایک سیکھیا
 رہیا سمجھا، ساچی سیکھیا بھل کدے نہ جائیا۔ میرا لیکھا نہ سکے کھئے مٹا، برہما لکھ لکھ تھکا اتم بیٹھا سیس جھکائیا۔ در آئے منگے پناہ،
 میری چلے نہ کھئے چٹرائیا۔ میرے چار وید ہوتے سواہ، کلجگ اگنی تت جلائییا۔ بن تَدھ کرے نہ کھئے نیاں، میرا برہم نہ کھئے وڈیائیا۔ بن تیرے
 ہنس بنیا کان، چاروں گنٹ کاگ وانگ گُرائیا۔ تیرا ملیا نہ ساچا ناں، جوٹھ جھوٹھ وشتا مکھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، میری چار جُگ دی میٹ لگی شاہیا۔ سو پُرکھ نرنجن سُنائیندا، سُن برہم کر دھیان۔ تُوں میری انس اکھوائیندا، میں تیری کراں
 کلیان۔ تُوں میرا ہنس بنائیندا، لوک مات جگت نشان۔ میں تیرا سنسا آنت چُکائیندا، پرگٹ ہو وچ جہان۔ کلجگ کوڑا کنس مٹائیندا،
 راون دِسے نہ بے ایمان۔ تیرا سنگ اک نہبھائیندا، اتم پائے سب تُوں آن۔ ایک چھند ایک ڈھولا آپے گائیندا، سوہنگ شبد کر پروان۔ ہنگ
 برہم پاربرہم سہائیندا، آد جُگادی ایک مندر اک مکان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برہمے دیوے سچا دان۔ برہمے تیرے

چار جُگ دے چار دِن، ہر ساچا اپنی جھولی پائیا۔ وشنوں تیرے چار جُگ دے چار دِن گِن گِن، ویلا وقت رہیا لنگھائیا۔ شنکر تیرے چار جُگ دے چار دِن، اتم بیٹھے ڈیرہ ڈھاپیا۔ ترے گِن دے چار جُگ دے چار دِن، سب دا لیکھا رہیا مکائیا۔ لہنا دینا چُکائے گِن گِن، بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پہلی ساوَن ترے گِن تیرا پکڑے دامن، لکھ چُوراسی نالوں تیرا دامن دئے چُھڈائیا۔ لکھ چُوراسی نالوں چُھٹنا دامن، سو پُرکھ نرنجن آپ چُھڈائیندا۔ تیری پُوری کرے اچھیا کامن، کامی کھئے نیڑ نہ آئیندا۔ آد جُگادی بنے ضامن، ساچی ضامنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ تیرا لہنا دینا چُکائے آہمنو ساہمن، پردہ اوہلا سرب چُکائیندا۔ تُوں کیسے در نہ جانا بھالن، پاربرہم ابناشی کرتا لوک مات اپنا آسن لائیندا۔ پرگٹ ہونی جوت اکالن، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ در آئے بنیں سوالن، تیرا سوال حل آپ کرائیندا۔ دو جا ملے نہ کھئے دلالن، جگت دلال نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ترے گِن اپنا آپ جنائیندا۔ ترے گِن اٹھی شرمسار، نیتر نین رہی شرمائیا۔ میں پاپن آد جُگاد بنی اوگنہار، تیرے جیواں جنتاں رہی بھلائیا۔ ہوئی سہاگن نار نہ وچ سنسار، نو سؤ چرانوے چوکرئی جُگ رنڈیا کٹ کٹ آئیا۔ میرا جوہن میری جوانی میں ہوئی مُٹیاری، چاروں کُنٹ لئی انگرائیا۔ میں سادھاں سنتاں مار کے آئی مار، اپنا ایک نین مٹکائیا۔ میں کر کر ویکھیا ہار شنکار، جوہن لوک مات اپنا اک وکھائیا۔ شاہ سُلطاناں سٹ کے آئی مُنہ دے بہار، کوئی سکے نہ سیس اٹھائیا۔ پُرکھ ابناشی تیرے حُکم بدھی آئی تیرے دربار، روندی رو رو دیاں دُہائیا۔ میرے نالوں میرا چُکیا پنچ وکار، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار میرے سنگ رنگ رلیاں رہے منائیا۔ کی کراں تیرے دربار، کوئی راہ نظر نہ آئیا۔ چاروں کُنٹ جدھر ویکھاں تیرا نظر آئے سٹ دُلاں، گوبند سورا سچا شہنشاہیا۔ کھچ کے کھڑا نام کٹار، دو دھار مُکھ وکھائیا۔ جے کراں نِمسکار کرے پیار، آگے تیرا چرن کول دئے وکھائیا۔ جے نیتر نین لواں اٹھال، آگوں مار کرے بے حال، میری سُدھ رہیا بھلائیا۔ میں نانی در تیرے تے بنی کنگال، کر کِرپا میرے سچے شہنشاہیا۔ آد پایا تُوں جنجال، آنت کٹ میری پہاہیا۔ میرے اندر لُکیا کال، تُدھ بن سکے نہ کھئے باہر کڈھائیا۔ تُوں دھر روپ مہاکال، پاربرہم سچا بے پرواہیا۔ میرے سر تے دینی اک دوشال، کھلی مینڈھی گھلڑے کیس جگت دُباگن بن ویراگن تیرا ڈھولا رہی گائیا۔ میرے بھاگ جاگن تیری چرن دھوڑ ملے ماگھن، چار جُگ دی دھوواں شاہیا۔ تُوں بن

ساچا ساچن در آئی غریب نوازن، تیری اکو اوٹ رکھائیا۔ میں ناتا توڑیا پرتھی آکاشن، گگن منڈل پھیرا کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ بن اور نہ کھئے سہائیا۔ ستگر پورا ہر مہربانا، ایکا حکم جنائیندا۔ در دربار سُننا دھر فرمانا، دھر دی بانی بان لگائیندا۔ میرا راگ اک ترانہ، ترے گن تیرا پھند کٹائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، بھگوان اپنا روپ دکھائیندا۔ تیرے ہتھ پھڑاواں ساچا گانا، پریم رنگ نال رنگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ سندیشہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیشہ سُن رکان، پُرکھ اباشی آپ جنائیا۔ تُوں ویکھنا مار دھیان، تیرا نین دیواں کھلائییا۔ نو کھنڈ پرتھی جگت نشان، لکھ چوراسی سیج وچھائییا۔ گرمکھ ورا چتر سُبجان، جو میرا راہ رہیا تکائییا۔ تُوں جانا بن کے در دربان، در در اپنی الکھ جگائییا۔ میں لے کے آئی دھر فرمان، سچ سندیشہ دینا سُنائییا۔ لوک مات پرگٹ ہویا نہکلنک بلی بلوان، آد جگاد جس دی سچی شہنشاہیا۔ جو جن درشن کرے آن، تِس دا لیکھا رہے نہ رائیا۔ میرا سیکھ تیری کرے کلیان، بن گرمکھ تیرا پھند نہ کھئے کٹائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اک سندیشہ رہیا سُنائییا۔ سُنیا سندیشہ آتم آتر، گھر گھر وچ خوشی منائییا۔ پاربرہم بنائی بنتر، گرمکھاں راہ دکھائییا۔ میں گھر گھر سُنواواں تیرا منتر، سوہنگ سو شبد پڑھائییا۔ میں پاڑ دکھاواں گگن گگنتر، تُوں سر میرے ہتھ رکھائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، تیرے سیکھاں لواں اٹھائییا۔ ترے گن سیوا لائی زرنکار، لوک مات حکم جنائیندا۔ راتیں ستیاں کرے پیار، سوئے گرمکھ میل ملائیندا۔ میں آئی دُباگن وچ سنسار، گرمکھ تڈھ بن سہاگی کنت نہ کھئے ملائیندا۔ میرا داغ نہ دھوے کوئی کر وچار، ڈرمت میل نہ کھئے مٹائیندا۔ میں آیا آپ تڈھ اتوں دیواں وار، تیرے چرناں ہیٹھ اپنا سیس ہیٹ کرائیندی۔ تُوں کر درس سچے دربار، کلجگ آیا ہر زرنکار، نہکلنکا جامہ دھار، جوتی جوت جوت درسائیندی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ترے گن میلا ایکا گھر، گھر سہنجنا ہر زرنجنا در گھر ساچا آپ جنائیندی۔ در سہنجنا سوہاوت، گرمکھ میل ملایا۔ پُرکھ اباشی ملے کنت، جگت وچھوڑا دئے کٹایا۔ میرا لیکھا لگے آنت، سری بھگونت ہونے سہایا۔ میں بہرم بھلایا جیو جنت، جگت جنجال اک رکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ دھر، ترے گن تیرا لیکھا دئے چکایا۔ ترے گن

لیکھا چُکنا، ترے لوکی مٹے دھار۔ چوٹھے جُگ پینڈا مُکنا، کلجُگ آئے اتم وار۔ اٹھسٹھ تیرتھ نیر سُکنا، سر سروور نہ کھئے آدھار۔ سینگھ شیر ایکا بُکنا، مارے بھبک پر اپار۔ چوڈاں طبق نہ بھانا رُکنا، صدی چوڈھویں کرے خوار۔ سنگ محمد نہ ملے لُکنا، ویکھے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ کلجُگ تیرا کھیڑا لُٹنا، نہ کوئی دیسے چور یار۔ اپنی ہتھیں بوٹا پُٹنا، دیوے جڑ اُکھاڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل سچّی سرکار۔ سچ سرکار ساچی کھیل، خالق خلق وچ کھلائیا۔ مُرید مُرشد کر کر میل، معرفت لیکھا رسیا سمجھائیا۔ کرے رُشنائی بن باقی تیل، نُور نُور نال ڈگمگائیا۔ اچرچ کِریا پاربرہم پرہہ کھیل، بھیمو ابھید آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، چار جُگ دا مٹے لیکھا، ویس وٹائے در درویشا، میل ملائے دس دشمیشا، در گھر اپنا آپ سہائیا۔ در سہاوا سہاوی رُت، سو پُرکھ نرنجن سوبھا پائیندا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، چیتن رُوپ آپ ہو جائیندا۔ پنج تت نہ رہے کایا بُت، کایا کپڑ نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ اپنا کھیڑا آپے لُٹ، لکھّ چوڑاسی کھیڑا پھیر مٹائیندا۔ نرگن سرگن اندر بیٹھا لُک، دس کیسے نہ آئیندا۔ شبد بگھیلا رسیا بُک، سینگھ شیر رُوپ وٹائیندا۔ جن بھگتاں اُپر آپے تھہ، چار جُگ دے وچھڑے میل ملائیندا۔ امرت جام پیائے گھٹ، جنم جنم دا روگ گوائیندا۔ پنج وکارا کڈھے گُٹ، جو جن سرنائی آئیندا۔ لیکھے لائے ساچے سُت، بن جنی سیو کھائیندا۔ کرے پیار جوں ماں پُت، بالک اپنی گود سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سمت اٹھاراں ویکھ وکھائیندا۔ سمت اٹھاراں سال اٹھاراں، سال اٹھارویں وچّی ودھائیا۔ یار ملیا نال سچّا یارا، ساچی یاری لوک مات نبھائیا۔ اک ستّ چھ پنج جو کیا آدھارا، کلجُگ اتم دئے مُکائیا۔ سؤلاں ستھر جو کیا پیارا، ساچی سیج دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دو سو چھپنجاں دن دو پنج چھ لنگھائے گن گن، گوبند اپنے سنگ رکھائیا۔ گوبند اُنکلی گیا لگ، پُرکھ اکال لگایا۔ جس اُچجایا تِس لیا سدّ، در گھر ساچے میل ملایا۔ ہر کا جام پیایا مد، نشہ اُتر کدے نہ جایا۔ لوک مات بنائے ساچی جدّ، چار ورن دئے وکھایا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش لوک مات وچوں دیوے کڈھ، ایکا برہم نظری آیا۔ اپنا چرن وکھائے حد، دوسر دوار نہ کھئے وکھایا۔ چار جُگ گُر اوتار اپنا بھار گئے لڈ، ویلے اپنا ڈور وواہیا۔ اتم آیا پُرکھ سمرتھ، جس دا بھیمو کیسے نہ پایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جُگ پا کے بیٹھا نتھ،

برہما وشن شو رہیا بھوایا۔ جس دا کھیڑا جائے نہ ڈھٹھ، سو ساچا کھیڑا رہیا بنایا۔ جس دا ہونے ویہڑا بھٹھ، سو بیٹھا سیج وچھایا۔ جس
 دی مہا سدا آکھ، سو اپنا رنگ وکھایا۔ جس دا گوہند بیٹھا ستھر گھت، اج رہیا میل ملایا۔ جس لیکھے لائی رت، آپ اپنی گود بہایا۔
 جس نوں کھندے کھلاپت، سنگھ شیر روپ وٹایا۔ جس نے سب دی ماری مت، جگت گیان رہیا گویا۔ جس نے میٹنا تیرتھ اٹھسٹھ،
 گنگا گوداوری جمن سُرستی اپنے چرناں ہیٹھ دباہیا۔ جس نے مندر مسجد شودوالا وپیر دینا گھت، چاروں کُنٹ دے ہلایا۔ جس شاہ
 سلطاناں راج راجاناں لہنا دینا چکاؤنا ہتھو ہتھ، سیس اپنے تاج ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور،
 نہکلنک نرائن نر، سب دا داتا اک اکھوایا۔ سب دا داتا اک داتار، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ اتم آیا چوویاں اوتار، جس دا گیت گئے
 گائیا۔ نہ پُرکھ نہ دسے نار، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے دھرائیا۔ نہ کیسے ہتھ آئے مندر گردوار، شودوالے بیٹھا نہ آسن لائیا۔ نہ وید کتیب اُس
 دی بائے سار، چارے کھانی رسنا جہوا کوک کوک سنائیا۔ چارے بانی کرے پُکار، پرا پسنٹی مدھم بیکھری دُھن اناد برہم برہما سُنائیا۔
 سنت بھگونت تیرا منگن در دربار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ تُوں جگ جگ سُن دا آیا سرب پُکار، تیری مہا گنی نہ جائیا۔ کلجگ کھیل
 کیتا کرتار، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھائیا۔ گُرمکھ ورلے لے اُبار، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ امرت دتا ٹھنڈا ٹھار، نجھر جھرنا اک جھرائیا۔
 جوتی جوت دیپک کیا اُجیار، تیل باقی نہ کھئے رکھائیا۔ اپنا ڈھولا گایا اپنی وار، پچھلی کرے نہ کھئے پڑھائیا۔ جو جن سوہنگ مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان لگائے نعر، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ نانک در بیٹھا کوک کوک رہیا پُکار، زرنکار اک صلاحیا۔ آد جگاد جگ جگ سب
 دا روپ اک زرنکار، دوسر اور نہ ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، زرنگن
 داتا پُرکھ بدھاتا اپنی رکھے اُتم ذاتا، ذات اذات نہ کھئے جنائیا۔ جگ جگ آپ اپنا جانے چھندن، ہر جو ہر ہر آپ سُنائیندا۔ کلجگ جن
 بھگتاں سنگ لائے اپنے انگن، انگیکار آپ ہو جائیندا۔ اٹھ پھر دوسرین بخشے پرمانندن، اتم پرما تم میل ملائیندا۔ دین دیال ٹھاکر سوامی
 گنوتنا سدا بخشندن، کر بخشش دیناں ناتھ اپنے گلے لگائیندا۔ جنم جنم دا توڑے پھندن، لکھ چوراسی پھند مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے آپ اُٹھائیندا۔ اُٹھیا گُر گوہند، ہر سَتگر آپ اُٹھایا۔ گُرسکھان میٹے سگلی چند،

چنتا چکھا رہے نہ رایا۔ پُرکھ اکال بنائی اپنی بند، بند گُرمکھ رُوپ دھرایا۔ آتم جام پیائے ساگر سِندھ، امرت پیالہ اک اُٹھایا۔ دیوے دانی
 دات گئی گہند، گہر گمبھیر سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے تریا۔ ہرجن تریا ہر دوار، اور
 دوار نہ کھئے وڈیائیا۔ ہرجن کریا ہر پیار، ہر پن اور نہ کھئے سہائیا۔ ہرجن ملیا کنت بہتار، پن ہر کنت ساچی سیج نہ کھئے ہنڈھائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ ہر لیکھا سچ سمجھاونا،
 کلجگ تیری اتم وار۔ نو کھنڈ پرتھی ایکا ڈھولا گاونا، سوہنگ شبد سچا جیکار۔ تیجی آسو لیکھ لیکھاونا، راشٹپت کرنا خبردار۔ بونجا
 دیشاں حُکم جاناونا، آئی تیری وار۔ پُرکھ ابناشی اپنا کھنڈا پھیر چمکونا، وکھاؤنی ہتھ کھچ کٹار۔ ویلا گیا ہتھ نہ آونا، نیتز رونا زارو زار۔
 سمرتھ اپنا رُوپ دھراونا، چاروں کُٹ ہونے اُجیار۔ دو سو چھینجا دِن چار جُگ گُر اوتاراں بھگتاں جھولی پاونا، پہلی چیتز سب دا قرضہ
 دئے اُتار۔ پھیر کرے جو من بھاونا، نہ آگون کرے کھئے انکار۔ سوہنگ ڈھولا لوآں پُریاں اُٹھ اُٹھ گاونا، برہما وشن شو آلس نندرا نہ کرے
 وچار۔ اللہ رانی مُکھ شرمونا، گل پلُو نیتز نیر آئے چل دوار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ آسو تِن
 لیکھ لیکھاؤنا، اپنا بھيو دئے جنائیا۔ جیہڑا کھنڈا راشٹپت تیرے اندر لُکاؤنا، سو باہر لئے کڈھائیا۔ آیا ویلا پردہ کسے نہ پاؤنا، لُکیا رہے نہ
 بے پروا ہیا۔ کلجگ جھل وچ سینگھ شیر ایکا وار رُولا پاؤنا، جنُبک سارے دئے دوڑائیا۔ سارے سٹ کے بہن دھووناں، جو بیٹھے تاج
 ٹکائیا۔ دیوے سندیش اُنجا پوناں، پون پوناں وچ سائیا۔ پھرے دروہی اون گونا، لاشریک ایکا نوُبت دئے وجائیا۔ کسے سُدھ نہ رہے
 کرن دی ہونا، کلجگ ایکا اگن ہون جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار جُگ دے چار دِن، دِن بدِن وارو وار
 گروآں پیراں لیکھا رہیا مُکائیا۔ چار چار دِن پُچھے پُچھے، پُچھنہار گوپالا۔ کوئی دسے کُچھ کوئی دسے کُچھ، کوئی شاہ کوئی کنگالا۔ کوئی
 ڈردے مارے پُچھے بیٹھے لُک، ساچا دسے نہ کھئے دھن مالا۔ کوئی دوئے جوڑ بیٹھے جھک، تُوں شاہ ہوں کنگالا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل اک نرالا۔ کھیل نرالا پُرکھ اکالا، سچکھنڈ دوارے سچکھنڈ نواسی آپ کرائیا۔ وارو واری کڈھے دیوالا،
 ڈگری اپنے ہتھ رکھائیا۔ اچھل اچھل ہویا مہاکالا، آد جُگاد نہ چھلیا جائیا۔ جو جُگ جُگ اپنا ناؤں منگدے رہے ہالہ، اتم کھیتی کھئے نظر

نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا رہیا وکھائیا۔ لکھ لکھ ویکھ اپنا لیکھا، اک دُو جے نال کرن صلاح۔ میں
 جانیا میرے جیہا دوسر کیسے نہ کرپا ویسا، میں آیا وڈا بن ملاح۔ میں جانیا میرے جیہا نہ کمایا کیسے پیشہ، میں مددگار بنیا آپ خُدا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا کھیل ساچے ہر، سب نوں دتا بھلا۔ جو بھلیا سو بھلیا، اہل آگے نہ کھئے زور۔ جو زلیا سو
 زلیا، تِس اور نہ کھئے ٹھور۔ جو ٹلیا سو ٹلیا، تِس ہر ہر گیا بھڑ۔ جو چرن پریتی گھول گھلیا، تِس بھڑ چڑھاوے گھوڑ۔ آد جگاد رہے
 اڈلیا، دو جہاناں لاکے ویکھے ایکا پوڑ۔ اپنی زڑی آپے پھلیا آپے پھلیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رکھے ہتھ اپنی
 ڈور۔ ہتھ ڈور تندی تند، نام تندن اک رکھائیندا۔ جس جن گیا بتی دند، ناؤں ناؤں ہر صلاحیندا۔ تِس چڑھایا ساچا چند، اگیان
 اندھیر مٹائیندا۔ اتم دیوے پرمانند، جوتی جوت میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر لیکھا آپ سمجھائیندا۔
 ہر لیکھا اپار، ہر اپنے ہتھ رکھائیا۔ گر لیکھا زرنکار، لوک مات دئے وڈیائیا۔ بھگت لیکھا سنسار، ستگر ساچی بوجھ بوجھائیا۔ سنت
 لیکھا جیو آدھار، جیون جگت وڈ وڈیائیا۔ گرمکھ لیکھا برہم وچار، گر متی اک سمجھائیا۔ گرسکھ لیکھا گر چرن دوار، چرن چرنودک
 مکھ چوائیا۔ سرب جیاں دا اک زرنکار، اک اکلا سچا شہنشاہیا۔ کلجگ اتم ہو تیار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ سمبل نگری دھام نیار،
 سنگھ سنگھاسن آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل ساچا ہر، گر اوتار سدے
 در، دھر فرمانا شبد جنائیا۔ دھر فرمانا ساچا رانا، ہر ہر آپ جنائیندا۔ کلجگ اتم ورتے بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ تختوں لاپے
 راجا رانا، شاہ سلطاناں خاک ملائیندا۔ رام کرشن وایگرؤ اللہ نام ست ایکا گائے سچا گانا، سوہنگ اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ لکھ چوراسی بینا
 دانا، گھر گھر رزق آپ پچائیندا۔ وشنو دیوے سری بھگوانا، برہما اپنی انس سہائیندا۔ شنکر کرے در پروانہ، سنسا روگ مٹائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، جگاد اپنی کھیل کھلائیندا۔ جگاد اپنی کھیل کھلائیندا، ستگر پورا چتر
 سُبجان۔ سرشٹ سبائی ویکھ وکھائیندا، لکھ چوراسی مار دھیان۔ انجیل قرآنا پھول پھولائیندا، لیکھا جانے دین ایمان۔ کھانی بانی ویس
 وٹائیندا، شبد جنائے دھر فرمان۔ پُران شاستر کھوج کھجائیندا، سمرت پائے اپنی آن۔ وید کتیا آپ سُنائیندا، دیوے دھر فرمان۔ گر اوتار

آپ گھلائیندا، ہونے جانی جان۔ جگ جگ لیکھا آپ مکائیندا، لیکھا در کرے پروان۔ ستجگ اپنی جھولی پائیندا، تریتا مٹے مات نشان۔
 دوپر آنت نہ کھئے وکھائیندا، کلجگ ہویا جگت پردھان۔ لکھ چوراسی ناچ نچائیندا، نال رلایا پنج شیطان۔ ساچا حکم نہ کھئے منائیندا،
 بھرے بھلا جیو نادان۔ بن ہر بیڑا پار نہ کھئے کرائیندا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہویا جانی جان۔ جانہارا جان دا،
 جگا جگا دی کار۔ وید ویاسا لیکھ وکھان دا، عیسیٰ تیری سنے پکار۔ محمد تیرا میلا دو جہان دا، چوڈاں طبقاں کرے وچار۔ گوبند
 سورا اک للکاردا، ساچا کھنڈا نام ہلار۔ نانک ست نام پکاردا، چار ورنان کرے پیار۔ کرشن لیکھا ایک دھر دربار دا، ساچی سخیاں
 منگلاچار۔ رام روپ نرگن دھار دا، دستہ بیٹا دئے آدھار۔ آد شکت کھیل سچی سرکار دا، جوتی جوت نور اجیار۔ چتربج روپ بلکار
 دا، کرے کھیل اگم اپار۔ وشن اپنا آپ اٹھالدا، وشو ہونے آپ نرنکار۔ وشنوں برہما آپے پال دا، کول نابھی بن دلال۔ لکھ چوراسی برہم
 پت ڈال دا، پھل پھلواری ویکھے گلزار۔ شنکر مٹے حکم سرکار دا، نہ بھلے وچ سنسار۔ جو گھڑیا بھن وکھالدا، رہن نہ دیوے کھئے گر
 اوتار۔ مہاراج شیر سنگھ اپنا کیتا آپے جان دا، دوسر آگے نہ کرے پکار۔ اپنی ہتھیں کریا کھیل آگ مسان دا، آپے رلیا دھوؤں دھار۔ مات
 پت بھین بھرا نہ کوئی جان دا، کون روپ کریا نرنکار۔ رنگ مانیا ہانیاں ہان دا، پنج تت کر پیار۔ اپنی خاک رہیا چھان دا، خاک اڈائے سرب
 سنسار۔ سنگھ منی اک پیار دا، جس ملیا ہانی ہان۔ سنگھ پال ناتا سیس دستار دا، ناتا توڑ جگت جنجال۔ پت ملایا نال اکال دا،
 گوبند کریا اک پیار۔ اپنا وصل آپ سکھال دا، ساچی سیجا کر تیار۔ اپنیاں ہڈیاں کلجگ اگنی وچ بالدا، کرے کھیل اپر اپار۔ ستگر پورا
 گرسکھاں آپے بھالدا، سنگھ شیر گرسکھاں کری آپ وچار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن نرگن
 لے اوتار۔ سرگن سڑیا ہویا سواہ، گھنک پری پئی ڈہائیا۔ کوئی کہے میرا گیا بھرا، کوئی کہے سجن گیا پلا چھڈائیا۔ کوئی کہے کون پت گود
 لئے بہا، پتا کون روپ وٹائیا۔ کوئی کہے میرا ناتا تٹا میری پھڑدا رہیا بانہ، بانہواں بازواں نال ملائیا۔ جگت شریکا بھلا اپنے تھان، جگت
 شرکت ہوئی جدائیا۔ شیر سنگھ چڑھیا ایک چا، شیر روپ گیا وٹائیا۔ گرسکھاں اندر لہی اپنی تھان، آپ اپنا آسن لائیا۔ اچی کوک دتا
 سنا، اپنا نام آپ جنائیا۔ نرگن سرگن سرگن میں وسان ہر گھٹ تھان، آد جگاد بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، کریا کھیل ساچے ہر، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، ہر اچرج کھیل رچایا۔ گوہند کریا اک پیار، ساچا میلا میل
 ملایا۔ وسیا دھام آپ نیار، نروہر آسن لایا۔ ترے گن چولا دتا پاڑ، پنج تت ناتا گیا ٹڑایا۔ وا نہ لگی تتی ہاڑھ، اگنی آگ نہ کھئے رکھایا۔ کر
 پرکاش بہتر ناڑ، جوتی جوت لئے جگایا۔ گوہند اٹھایا ساچا لاڑ، گھر میلا میل ملایا۔ شبدی کریا اک شنکار، واہ واہ سگن منایا۔ جوتی
 بن بن کرے پیار، اپنے انگ لگایا۔ واسنا کھوٹی نہ کھئے وچار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کھئے ہلکایا۔ ایک چوٹی چڑھ کے بیٹھا سچی
 سرکار، ساچے مندر آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گریسکھ ساچے لئے جگایا۔ اپنا آسن ساچا ڈیرہ، گریسکھ تیرا
 آنتر دھام بنایا۔ میل ملایا ایک ویرا، دوجی ویر وچھڑ نہ جائیا۔ تیری کایا پایا اپنا گھیرا، کلجگ جنگل روپ درسائیا۔ اندر لکیا سنگھ
 دلیرا، شیر اپنا بل چھپائیا۔ پرگٹ ہووے ایک ویرا، سب دا ویروا دئے وکھائیا۔ دُور دُراڈا آئے نیرا، نیرن نیر آپ ہو جائیا۔ کلجگ مکائے اتم
 جھیڑا، آپ اپنا بل رکھائیا۔ دھرت مات دا کھلا ویہڑا، نو کھنڈ پرتھی دئے کرائیا۔ ہرجن ترائے کر کر مہراں، مہروان ہوئے سہائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہ، شہنشاہی اک رکھائیندا۔ جگ جگ بن مات
 ملاح، لکھ چوراسی بیڑا آپ چلائیندا۔ گر اوتاراں دئے صلاح، ساچا مارگ نام سمجھائیندا۔ اٹھے پھر درس وکھا، دید عید اک کرائیندا۔
 نرگن چند اک چڑھا، جوتی جوت جوت رُشنائیندا۔ بخشش کرے آپ مہروان، مہبان بیدو بی خیر یا اللہ اپنا روپ وٹائیندا۔ صلح گل اک
 خُدا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، سب دی صلح آپ کرائیندا۔ سب دی صلح آنت کرئے، ورن برن
 رہن نہ پائیا۔ مُلا شیخ پیر مسائق مٹائے، دستگیر نہ کھئے وڈیائیا۔ گرتھی پنتھی نہ کھئے اکھوائے، پُرکھ اکال اک دھیائیا۔ پنڈت پاندھا دئے
 کھپائے، تلک للاٹ نہ کھئے لگائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کھئے نہپائے، سر سروور دئے مکائیا۔ پوجا پاٹھ اک کرئے، ایک کرے پڑھائیا۔ کلجگ جیوان
 خالی ٹھوٹھا ہتھ وکھائے، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ گرمکھ رُٹھائے ملائے، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جنم جنم دا غسہ دئے گوائے، اپنی خماں
 غریبی اک ورتائیا۔ پُچھاں دے دے اپنے گریسکھ گھر منگائے، گریسکھ لبھن کتے نہ جائیا۔ چارے کٹاں پھول پھولائے، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔
 لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کُنڈا لاپے، گگن پاتالاں کھوج کھوجائیا۔ نو دوارے پار کرئے، جگت واسنا دئے مٹائیا۔ ٹیڈھی بنک آپ

لنگھائے، گرمکھ سرتی راہے پائیا۔ اپنا راگ شبد سُنائے، گرمکھ سوانی مگر لگائیا۔ ہانی ہو ہو نظری آئے، اپنا جوہن آپ جنائیا۔ امرت آتم ٹھنڈا پانی آپ پیائے، ایک پیالہ سچ سہائیا۔ ساچی بانی آپ سُنائے، گھر انحد تال وجائیا۔ بجر کپائی توڑ ٹڑائے، دئی دویتی میٹ مٹائیا۔ ساچی کھاٹ سیج وچھائے، آتم آسن اک رکھائیا۔ یرگن ہو ہو ڈیرہ لائے، پاربرہم بے پرواہیا۔ جیو آتم لے ملائے، ایش جیو سچا شہنشاہیا۔ آد لگی پریت آنت توڑ نبھائے، لکھ چوراسی گیڑ اپنا پور کرائیا۔ اُجڑیا کھیڑا پھیر وسائے، جس گرمکھ اپنی بوجھ بھجھائیا۔ پنچم جھیڑا دئے مٹائے، آسا ترسنا نہ ہیوے بلکائیا۔ مایا ممتا دئے چُکائے، چنتا چکھا نہ کھئے رکھائیا۔ مدرا ماس جو جن تجھائے، تس ستیاں لے جگائیا۔ مہاراج شیر سنگھ نظری آئے، شیر اپنا روپ وٹائیا۔ گوہند سورنا نال رلائے، جس اندر لکھیا بے پرواہیا۔ گرمکھ تیرا کایا کوڑا ہونجھ وکھائے، نام بہاری ایک لائیا۔ چرن دھوڑ تیرے مستک بٹکا لائے، تیری دھووی مستک شاہیا۔ کلجگ ناتا کوڑ مٹائے، سچ سچ ونڈ ونڈائیا۔ تیرے اندر تیری جوت تیرا نور کرے رُشنائے، نور نور نال ملائیا۔ تیری حور تیری سرت تیرے شبد ملائے، دو جے در نہ لبھن جائیا۔ آسا پور اک اکھوائے، جو گرواں پیراں آس پور کرائیا۔ حاضر حضور بیٹھا ڈیرہ لائے، جس دی دو جہان سچی شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سرب جیاں دا اکو داتا، دوسر اوٹ نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کوئی اوٹ نہ کوئی آسا، مارگ اور نہ کھئے جنائیندا۔ چار ورن دئے بھرواسا، کھتری براہمن شوڈر ویش گلے لگائیندا۔ چرن کول اپر دھول دیوے بھرواسا، کرے کھیل پُرکھ ابناشا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ نیج گھر نیج آتم نیج در کر کر واسا، آتم پرما تم ویکھ وکھائیندا۔ کایا کعبہ ویکھے کاسہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لے پھڑ، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ ہرجن چڑھنا ہر ہر پوڑ، پُرکھ ابناشی مات لگائیا۔ جس نوں کھندے براہمن گوڑ، سو پاربرہم کھیل کھلائییا۔ جس نوں کھندے آؤنا دوڑ، نیلے والا ساچا ماہیا۔ جس نوں کھندے مٹھے کرے ریٹھے کوڑ، سو رہیا جام پیائیا۔ جس نوں کھندے جنم جنم دی مٹائے اوڑ، امرت میگھ اک برسائیا۔ کلجگ اتم گرمکھان گیا بھڑ، منمکھ گوڑھی نیند سوائیا۔ کیرپا کھیل اور کا اور، بدھ اپنی اور بنائیا۔

کلجُگ وِ دیا کر کر تھکی غور، گور وِچ وڑیا دِس کِسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سینگھ وِشنوں بھگوان، وِشو اپنی کھیل کھلائیآ۔

ستگر پورا سد مہربان، جُگ جُگ دیا کھائیندا۔ بھگت بھگونت میلے آن، سنت ساجن ویکھ وکھائیندا۔ گُرمکھ گر گُرائے پچھان، گُرسکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ ایکا نام دیوے گیان، ساچا ت آپ سمجھائیندا۔ دوجا بخشے چرن دھیان، چرن کول اک درسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپ منائیندا۔ گُرسکھ ساچی سیکھیا لینی سکھ، ساکھیات ہر سمجھائیا۔ در دوار جو منگے بھکھ، بھکھک بھچھیا جھولی پائیا۔ جنم کرم پرہ دیوے لکھ، پچھلا لیکھا دئے مکائیا۔ جگت دویتی لاپے وکھ، امرت آتم جام پیائیا۔ ہومے ممتا توڑے ترسنا ترکھ، اگنی آگ نہ کھئے جلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے سمجھائیا۔ گُرسکھ ساچے چتر سُبجان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ جو جن منگتا چاہے دان، داتا دانی آپ وکھائیندا۔ چرن کول کرنا اک دھیان، نیتر دوسر پُرش نہ کھئے تکائیندا۔ گھر اندر من مئے اپنی آن، من مارگ نہ کھئے جنائیندا۔ ایکا وار ایکا گر کرے پروان، ایکا گُرسکھ منگ منگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سیکھیا اک وکھائیندا۔ چرن دھیان نیتر درس، بن ہر چرن نہ کھئے درسائیا۔ پرہ ملن دی رکھو حرص، ہوس ہور نہ کھئے وڈیائیا۔ ستگر پورا کرے ترس، دین اپنی دیا کھائیا۔ امرت میگھ دیوے برس، اگنی ت رهن نہ پائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، جو جن ہر ہر ناؤں منگ منگائیا۔ ہر سجن ہرجن تیری آپے کرے پرکھ، پریکھیا وچ کدے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا منگ ایکا وار ایکا گر پور کرائیا۔ گُرسکھ ویکھے چرن کول، کول چرن چت لایا۔ ستگر آسا پوری کرے اُپر دھول، دھرنی دھرت دھول میل ملایا۔ آتم آتر جائے مول، مولا اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا وست جھولی پایا۔ ایکا وست دات امولک، گر گُرسکھاں جھولی پائیا۔ گُرسکھ کایا ساچی گولک، گر پورا وچ ٹکائیا۔ سکھ دکھ وچ رہے ادولت، دکھ سکھ وچ گر منائیا۔ گر حُکم سنائے اک انبولت، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،

سدا سُہیلا ہوئے سہائیا۔ من بانچھت ہر آسا پور، اچھا پوری آپ کرائیندا۔ پہلاں توڑے مان غرور، دوجے شرم حیا نہ کھئے وکھائیندا۔ تیجے منگے چرن دھوڑ، چوتھے نانا کوڑو کوڑ ٹرائیندا۔ پنجم درس کرنا ضرور، حرص ہوس سرب گوائیندا۔ چھیویں لینا جوتی نور، ستویں ست ستوادى سوبھا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، منسا آسا آسا منسا من من ہی پور کرائیندا۔ دوسرین ہوں جنائیندا، آٹھ پہر پرہات۔ گرمکھ ورا جھولی آگے ڈائیندا، جس منیا ایک اک اکانت۔ جو جن من کا گھوڑا سرب دوڑائیندا، دہ دشا پھرے بوہ بہانت۔ تیس ستگر پورا نظر نہ آئیندا، اندر کھلا دسے نہ بند تاک۔ ساقی بن نہ جام پائیندا، پندھ ڈریڈا نہ مکے واٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن پچھے سدا وات۔ ہوں سنانے سہاگی کیت، گویند نام الاہیا۔ سُن سجن سنت میت، تیرے در وجے ودھائیا۔ تُوں چھڈ پرائی ریت، ہُن نویں زٹری سوبھا پائیا۔ گھر آیا اک اتیت، جس دا ناؤں وڈی وڈیائیا۔ جس ایک رنگ رنگیا ہست کیٹ، اوج نیچ رہن کھئے نہ پائیا۔ جو دیوے نام انڈیٹھ، جگت نیت دس نہ آئیا۔ جو سوتا دے کر پیٹھ، اپنی لئے آپ انگرائیا۔ کلجگ صدی رہی پیت، شیطانا ہویا سچا ماہیا۔ نہ پت نہ پتیت، پت پاپی رہیا ترائیا۔ جس نے گایا اُس دا گیت، جس دا ڈھولا گویند رہیا گوائیا۔ نہ مندر گرو دوارا نہ کھئے مسیت، اک اکلا بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ ستجگ چلائی ساچی ریت، کلجگ لیکھا رہیا مکائیا۔ جس دے سیس سوہے پیتمبر پیت، سو پیا بے پرواہیا۔ جو چار جگ دی پرکھنہارا نیت، تیس آگے کیا کوئی سکے چھپائیا۔ اپنا جنم لینا جیت، گرمکھ تیری وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھاں ہبہ کچھ رہیا سمجھائیا۔ ہبہ کچھ جانے جانہارا، جیون جگت جگ ہتھ۔ کرے کھیل اگم اپارا، ترے بھون دھنی پُرکھ سمرتھ۔ جن بھگتاں کرے سچ پیارا، دیوے نام مولک وتھ، آد آنت اٹت بھنڈارا، سدا رکھے اپنے ہتھ۔ کلجگ اتم گرمکھاں کرے پیارا، ہر نرنکارا راتیں ستیاں اندر دیوے گھت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ تیرے اندر وڑ، تیری گوائے جگت مت۔ جگت مت نانا چھٹے، جس جن ستگر دیا کرائیا۔ جھوٹھی دھاڑ اندروں لٹے، اپنا خزانہ بیٹھا چھپائیا۔ پنچ وکارا پھڑ پھڑ کئے، نام کھنڈا ہتھ چمکائیا۔ جو گرسکھ ستگر پورے اُتے ڈوری سٹے، ستگر پورا ڈور اپنے ہتھ رکھائیا۔ پھڑ پھڑ چڑھائے ساچی چوٹی، کبیر جولاہا دئے گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے رہیا ملائیا۔ جو

جن منگے ساچا در، در در پھیر نہ کھئے بھوائیندا۔ جو جن منگے ساچا ور، بن ہر کنت نہ کھئے اکھوائیندا۔ جو جن منگے چکے ڈر، بن زربھو بھ نہ کھئے گوائیندا۔ جو جن منگے ملے ہر، بن ہر جو درس نہ کھئے وکھائیندا۔ جو جن منگے امرت سر، امرت آتم جام پپائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے بندھن پائیندا۔ جو جن مٹے اک بھگوان، منسا آسا پور کرائیا۔ جو جن بنے جگت سوان، گھر گھر پھیرا پائیا۔ جو جن منگے چرن دھیان، چرن پریتی دئے وڈیائیا۔ جو جن منگے آتم دان، آتم پرما تم میل ملائیا۔ جو جن منگے ناد دھنکان، دھن آتمک دئے سنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس جن دیوے ساچا ور، تِس جگت بھٹکنا دئے مٹائیا۔ در در نہ پھرے بن درویش، جس جن دردی درد وندائیندا۔ تِس صاحب کرو آدیس، جو لکھیا لیکھ گوائیندا۔ تِس ستگر نیر پیکھ، جس پیکھت بن شرمائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، تِس اپنا بندھن پائیندا۔ آتمک پیار ستگر دان، دوسر وست نہ کھئے وکھائیا۔ ستگر اندرے اندر ملے آن، اٹھ پھر بھوئے سہائیا۔ گرسکھ کایا مندر ویکھے سچ مکان، آسن سنگھاسن اک وچھائیا۔ اپنی کیرپا دیوے دان، دوسر وند نہ کھئے جنائیا۔ ستگر پورا ہو مہربان، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ در در نہ پھرے بن سوان، جس جن اپنا نام ڈوری پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، چوری چوری گرسکھاں رسیا ملائیا۔

★ ۲ ساون ۲۰۱۸ بکرمی امریک سینگھ دے گرہ روپووالی ضلع امرتسر ★

سو صاحب پُرکھ سلطانا، آد جگاد کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ روپ مہانا، نرگن نرور نظر نہ آئیندا۔ ایکنکارا نوجوانا، بردھ بال نہ روپ دھرائیندا۔ آد نرنجن نور مہانا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان شاہ سلطانا، بھوپت بھوپ آپ اکھوائیندا۔ ابناشی کرتا مرد مردانہ، بھيو ابھید آپ چھپائیندا۔ پاربرہم وسنہارا سچ مکانا، ساچے مندر سوبھا پائیندا۔ اگم اکمرا الکھ الکھنا جودھا سوربیر بلی بلوانا، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، آد آد آپ

کرائیندا۔ اپنی اچھیا ہو اُجیارا، نرگن اپنا نؤر دھرائیندا۔ اپنی بھچھیا بھر بھنڈارا، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ آپے ویکھے ویکھنہارا، دؤسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا رُوپ آپ دھرائیندا۔ اپنا رُوپ آپے دھر دھر، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیا۔ اپنا کھیل آپے کر کر، ہر پُرکھ نرنجن سو بھیا پائیا۔ اپنے در آپے کھڑ کھڑ، ایکنکارا ویکھ وکھائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ گھڑ، آد نرنجن سو بھیا پائیا۔ اپنا پلؤ آپے پھڑ پھڑ، ابناشی کرتا خوشی منائیا۔ آپے پُرکھ ناری کر کر، سِری بھگوان سچا شہنشاہیا۔ اپنا آپ آپے ور ور، پاربرہم پرہہ میل ملائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر اپنا نؤر کرے رُشنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نؤر اُجالا، نؤر نؤرانہ ڈگمگائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل نرالا، نر ہر نرائن آپ کرائیندا۔ ایکنکار آپ اُپائے اپنا سچ نِشانہ، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ آد نرنجن دیپک دیپ جگائے مہانا، دیا باقی نہ کھئے رکھائیندا۔ سِری بھگوان بینا دانا، دانا بینا اپنا ناؤں اُچھائیندا۔ ابناشی کرتا وڈ مہربانا، مہربان اپنا رُوپ وٹائیندا۔ پاربرہم اپنا آپ کر پروانہ، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی اچھیا پائے بھچھیا، ساچا گھر آپ سہائیندا۔ ساچا گھر سہنجنا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اپنا پائے آپے انجنا، اگیان اندھیر نہ کھئے وکھائیا۔ ایکنکارا آپے کرے اپنا مجنا، سر سرور آپے نہائیا۔ آد نرنجن اپنے در دوار آپے بہ بہ سجننا، میت مُرارا بن بے پرواہیا۔ ابناشی کرتا نہ گھڑیا نہ بھجنا، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ سِری بھگوان آد آد پردہ آپے کجنا، سِیس جگدیش اپنا ہتھ رکھائیا۔ پاربرہم پت پرمیشور اپنے مندر آپے بہ بہ سجننا، سچ دوارے سو بھیا پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، الکھ اگوچر آپ کرائیندا۔ اگم اگمڑا ہو اُجیارا، نؤر نؤرانہ ڈگمگائیندا۔ نرگن نرؤیر نراکارا، مورت اکال اجوئی ربت دس کیسے نہ آئیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، ساچی بھچھیا ویکھ وکھائیندا۔ کرے کھیل کرنیہارا، کرتا پُرکھ اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دؤسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ نہ کوئی سنگ نہ کوئی ساتھا، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ اک اُکلا ہر سمراتھا، سمرتھ بے پرواہیا۔ آپے ہوتے اپنا راکھا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت جوت جگا، جوتی جاتا ویکھ وکھائیندا۔ نرگن اپنا رُوپ دھرا،

آپ اپنا متا پکائیندا۔ کون دوار وساں کون تھار، کون گھر سوہا پائیندا۔ کون پتا کون مار، کون بال رُوپ وٹائیندا۔ کون دیوے ٹھنڈی چھان، کون ساچی گود سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے دیوے اپنا ور، ور داتا آپ ہو جائیندا۔ آپے دیوے ور داتار، سو پُرکھ نِرنجن وڈی وڈیائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، اپنا لیکھا آپ گنائیا۔ سچ محلہ کراں تیار، اک اِکلا سیو کھائیا۔ نہ کوئی باڈی ہور کرے پیار، سگلا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا کھیل آپ کھلائییا۔ کھیلے کھیل پوری آسا، آسا پور آپ ہو جائیندا۔ نرگن نور کر پرکاشا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ اپنا کر آپ بھرواسا، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ اپنے اندر کر کے اپنا واسا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ آپے رنگ رنگے کرتار، رنگہار آپ ہو جائیا۔ آپے نار آپ بہتار، آپے کنت سیج سہائیا۔ آپے کرے سچ پیار، آپ اپنا گلے لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن نرگن میل ملائییا۔ نرگن میلا نرگن دھار، نرگن نرگن وچ سہائیندا۔ نرگن پُرکھ نرگن نار، نرگن ساچا کنت ہنڈھائیندا۔ نرگن نرگن سیجا کر تیار، نرگن نرگن آسن لائیندا۔ کِریا کھیل اگم اپار، آد پُرکھ اپنی کھیل کھلائییندا۔ نہ مرے نہ پٹے جم، جوتی جوت وپس وٹائیندا۔ آپے کرے اپنا کم، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، ہر جو آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے جننی آپے جن، جن جنیندی ماؤں آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن اندر نرگن وڑ، ساچا میل ملائیندا۔ نرگن اندر نرگن وڑیا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ اپنا پلُو آپے پھڑیا، اپنا در آپے ویکھ وکھائیا۔ اپنا کارج آپے کِریا، پارہسم وڈی وڈیائیا۔ آپے وسے اپنے گھریا، اپنا گھر اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ناری کنت آپے بن نرگن نرگن ویکھ وکھائیا۔ ناری کنت بن بہتارا، نرگن اپنا کھیل کھلائییندا۔ آپے جانے اپنی دھارا، دھار دھار وچ ملائیندا۔ نہ کوئی جانے اور پَسارا، پسر پَساری آپ اکھوائیندا۔ چہر چہن نہ کھئے سہارا، بندھن بندھ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے داتا بن بھکاری، بھکھک بھکھیا جھولی پائیندا۔ آپے داتا ہر نرنکار، نرکار رُوپ وٹائیا۔ آپے بھکاری بنے دوار، در درویش منگ منگائیا۔ آپے شاہ آپے سکدار، راج راجان آپ ہو جائیا۔ آپے حُکم آپ ورتار، آپ سندیشہ رہیا سُنائیا۔ آپے ہوئے سُننہار، نیوں نیوں

اپنا سپس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن دیوے نرگن ور، نرگن وست امولک جھولی پائیا۔ نرگن وست اک انمول، بھیو ابھید نہ کھئے رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن تولے اپنے تول، ہر پُرکھ نرنجن تول ٹلائیندا۔ ایکنکارا رکھے کول، آد نرنجن ہتھ رکھائیندا۔ ابناشی کرتا بیٹھ اڈول، سری بھگوان جھولی پائیندا۔ پاربرہم پرہہ جائے مؤل، اپنی خوشی آپ منائیندا۔ نرگن نرگن نال کرے قؤل، کیتا قؤل بھل نہ جائیندا۔ اپنے اندر آپے مؤل، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ اپنی رچن رچاونہارا، دیاندھ دیا کمائیا۔ اپنی وست ہر تھارا، ہر ساچا آپ ورتائیا۔ لیونہارا بھیوے نرنکارا، نراکارا سیو کمائیا۔ پہلوں بناواں سچ دربارا، در دروازہ نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کوئی اٹ نہ کوئی گارا، نہ کوئی باڈی نال رلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا مندر لئے اپائیا۔ اپنا مندر ہر اپاؤنا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارا ناؤں دھراؤنا، چار دیوار نہ کھئے وکھائیا۔ نرگن دیوا اک جگاؤنا، تیل باقی نہ کھئے پائیا۔ ساچا ماہی گھر وساؤنا، دوسر اور نہ چرن ٹکائیا۔ اٹھ پھر رنگ رنگاؤنا، دوسرین نہ کھئے وڈیائیا۔ ناری کنت آپ اکھواؤنا، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارا لئے اپائیا۔ سچکھنڈ دوار اپائیندا، کر کرپا گن ندھان۔ نرگن اپنا آسن لائیندا، جودھا سور بلی بلوان۔ سچ سنگھاسن اک وچھائیندا، کر کرپا آپ بھگوان۔ پاوا چؤل نہ کھئے جنائیندا، نہ کوئی گھاڑت گھڑے ترکھان۔ ساچی سیجا آپ ہنڈھائیندا، آپے مرد آپ مردان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارا آپ اپائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ونڈی ونڈ، آد پُرکھ دیا کمائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، پاربرہم بے پرواہیا۔ نراکار چڑھائے رنگ، رنگ رنگیلا اتر کدے نہ جائیا۔ چار دیوار نہ دسے کندھ، چھپر چھن نہ کھئے چھہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا گھاڑن گھڑ، اپنا آسن لئے سہائیا۔ سچکھنڈ دوارا سوبھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن بن کنت، ایکنکارا سیج ہنڈھایا۔ جوت نرنجن آد نرنجن چاڑھ رنگ بسنت، اتر کدے نہ جایا۔ ابناشی کرتا مہا اگنت، بھیو ابھید رہیا رکھایا۔ سری بھگوان آپے جانے لیکھا اپنا آد آنت، آد آنت رُپ ریکھ نہ کھئے وکھایا۔ پاربرہم آپے مئے اپنی ممت، سپس جگدیش اپنا سپس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے

آپے وڑ، سچ سینگھاسن سوہیا پایا۔ سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا، اپنا آپ سہائیا۔ ست سینگھاسن کر تیارا، ست ستوادى چرن ٹکائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، راج راجان وڈ وڈیائیا۔ اپنا حکم کر ورتارا، حکمی حکم آپ سنائیا۔ گھاڑن گھڑے اپرا پارا، گھڑ گھڑ ویکھے تھائوں تھائیا۔ اپنا کھولے پھیر کوارا، کیرپا کر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا کھیل آپ وکھائیا۔ اپنا کھول کوارا، دیا کھائیدا۔ سچکھنڈ وسے ساچا لاڑ، دس کسے نہ آئیدا۔ تھر گھر ویکھے پاوے سار، چرن کول آپ ٹکائیدا۔ جوتی جوت کرے پیار، جوتی جوت بندھائیدا۔ دائی دایا بن نرنکار، ساچی سیوا آپ کھائیدا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر رُپ وٹائیدا۔ آپے ست آپے دُلا، مات پت آپ ہو جائیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، تھر گھر اپنا چرن دھر، چرن کول آپ سہائیدا۔ تھر گھر تھر دوارا، ہر چرن کول ٹکائیا۔ سچکھنڈ وسے آپ نرنکارا، رُپ انوپ بے پرواہیا۔ آپے وچولا بن سچی سرکارا، نرگن نرگن میل ملائیا۔ آپے جنی جن جنے ست دُلا، ہر شبدي ناؤں دھرائیا۔ شبدي شبد کرے پیارا، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا بنس آپ سہائیا۔ نرگن بنا نرگن پوت، شبدي شبد اپایا۔ نرگن وسے اپنی کوٹ، ساچی دشا ویکھے وکھایا۔ نرگن تاگا نرگن سوٹ، نرگن اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ست دُلا اک پرگٹایا۔ ست دُلا جایا، جنی جن بن نرنکار۔ تھر گھر ساچے آپ بہایا، کر کیرپا اونکار۔ تیری سیوا اک لگایا، ہونا خبردار۔ پُرکھ اناشی حکم سنایا، آد پُرکھ ایکا وار۔ تیرا لہنا تیری جھولی پایا، دیونہار آپ نرنکار۔ بہانا سہنا حکم منایا، حکمی حکم ورتے ورتار۔ ----- تیرے اندر بھرے بھنڈار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبد ست دتا ور، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ ست شبد اٹھ بلوان، سو پُرکھ نرنجن آپ اٹھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو مہربان، وست امولک اپنی آپ آپ ورتائیا۔ ایکنکارا دیوے دان، اپنا رنگ رنگ چڑھائیا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی شبد شبد کُرمائیا۔ اناشی کرتا ویکھے مار دھیان، آد جگاد سنگ نہائیا۔ سری بھگوان تیرا رکھے مان، دو جہاناں ویکھے وکھائیا۔ پاربرہم ہو پردھان، سچ پردھانگی دئے جنائیا۔ تون بننا ساچا کابن، سیس تیرے تاج ٹکائیا۔ تیرا جھلے سچ نشان، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ تیرا پتا سری بھگوان، تیری جنی نظر کسے نہ آئیا۔ تیرا چلہ تیر کمان، میرا ناؤں وڈیائیا۔ تیرا پین کھان، میری آسا آس

تکائیا۔ تیرا بل وڈ بلوان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت دیوے ور، پاربرہم بے پرواہیا۔ شبد سُت چڑھیا چا، اٹھ اٹھ خوشی منائیندا۔ ابناشی کرتا ملیا اک ملاح، ساچا پلُو ہتھ پھڑائیندا۔ آد دیوے اک صلاح، ساچا مارگ اک جنائیندا۔ میرا رُوپ تیرا ناں، تیرا ناؤں میرا رُوپ اکھوائیندا۔ سدا سُہیلا بن بن پکڑاں بانہ، سگلا سنگ رکھائیندا۔ تیرے ہتھ دیواں نیاں، جو کرنی کرت کمائیندا۔ اپنا لہنا دینا دیاں سمجھا، تیرا پردہ آپ اٹھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ تیری جھولی دیواں پا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساکھیات رُوپ دھرائیندا۔ شبد سُت سُن سنندیش، در اپنے خوشی منائیندا۔ تُوں صاحب ستگر نر نریش، تیرا کیتا بھل نہ جائیندا۔ ہوں سیوک بن کراں آدیس، نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ آد جگاد میں تیرا درشن لواں پیکھ، تڈھ بن اور نہ کھئے موہے سکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون بدھ تیرا کارج کراں سدھ حُکمی حُکم منائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیا کہا، ایک گن جنائیا۔ شبد سُت تیری دھار بندھا، تیرا تیرے ناں وڈیائیا۔ اپنا تُوں لواں پرگٹا، جلوہ تُوں تُوں درسائیا۔ اپنا ناؤں لواں رکھا، وشن اپنی کھیل کھلائی۔ وشو رُوپ ہو رہیا سما، وشا اپنا نہ کیسے جنائیا۔ تیرا سنگ لواں نیہا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ساچا مارگ لواں لگا، دے مت ایک تے دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ونڈ رہیا ونڈائیا۔ وشن اُپاواں وشو دھار، اپنا کھیل کھلاونا۔ شبد سُت تیرا سچ پیار، تیرے نال پرناونا۔ اپنے چرن کول بخشاں دھوڑ خاک چھار، چرن چرن اُپر ٹیکاونا۔ وچوں کڈھاں امرت دھار، امیوں رس آپ چواونا۔ وشنوٰں اندر دھراں بھنڈار، ساچی سیوا آپ کماونا۔ اندر کھڑے سچی گلزار، پاربرہم پرہہ ونڈ ونڈاونا۔ برہم اُتت ہئے اگم اپار، کول کولا سوہیا پاونا۔ رُتی رُت ویکھ بہار، ابناشی اچت خوشی مناونا۔ ساچے سُت میرے ڈلار، تیرا مارگ آپے لاونا۔ تھر گھر وسائے دیا کھئے تیرا ویکھے سچ دربار، سچکھنڈ اپنا آسن لاونا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوٰں اندر آپا دھر، کول نابھی آپے بہر، کول کولا آپ کھلاونا۔ کول کھلائے کھلاپاتی، کول نین وڈی وڈیائیا۔ پیائے جام بن بن ساقی، سچ پیالہ ہتھ رکھائیا۔ وشن کھولے آپے تاکی، نابھی کول وڈ وڈیائیا۔ لیکھا جانے اپنا باقی، دینا کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ ایک ہر، وشن برہمائے اُچجائیا۔ وشن برہما آپے جا، جنی جن آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت

بن بن ماں، جوتی جاتا اپنے رنگ رنگائیندا۔ دائی دایا بے پرواہ، پروردگار کھیل کھلائیندا۔ تھر گھر دوارا پار کرا، سُنّ اگم ویکھ وکھائیندا۔ دھواں دھار رنگ رنگا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ ایکارو پ لئے وٹا، شنکر اپنے گل لگائیندا۔ سوہاؤنت بے پرواہ، بھولا ناتھ آپ سمجھائیندا۔ تتاں میلا سہج سُبھا، ایکارگن وکھائیندا۔ وشن برہما شو میل ملا، آسا منسا پور کرائیندا۔ ایکار و دیا دئے پڑھا، نیش اکھر آپ جنائیندا۔ سو اپنا ناؤں دھرا، ہنگ روپ وشن برہما شو بنائیندا۔ سوہنگ اپنی دھار چلا، شبدي تیرا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، دھر فرمانا ساچا رانا، پُرکھ اکالا دین دیا لا ہر گویالا، اپنا آپ جنائیندا۔ دھر فرمانا سچ سندیشہ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ وشن برہما شو نیوں نیوں کرن آدیسا، بیٹھے سیس جھکائیا۔ صاحب سلطان شاہ تون نر نریشا، بے پرواہ تیری سچی شہنشاہیا۔ کون دوار تیرا نیتر پیکھاں، کون گھر خوشی منائیا۔ کون دوار لکھیں لیکھا، ساچا مارگ دئیں جنائیا۔ کون روپ دھاریں بھیسا، نرکار ساکار روپ ہو جائیا۔ کون روپ جوتی جوت پرویسا، ناری کنت کون وڈیائیا۔ کون روپ کھیڈ کھیڈا، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکار دینا ساچا ور، تے منگدے تیرا در، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ در درویش بن بھکاری، برہما وشن شو سیس جھکائیندا۔ تون داتا نرکار نرنکاری، نرنکار تیرا بھیو کھئے نہ آئیندا۔ ایکار وست بخش اپاری، اپر اپار ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا تیرا لکھ نہ کھئے لکھاری، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ ایکار دینا درس آدھاری، درس تیرا ایکار منگ منگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن برہما شو دیوے ور، ایکار وار سرب سمجھائیندا۔ وشن برہما شو سُن کر دھیان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ سچ سندیشہ دھر فرمان، شبدي شبد ناؤں وڈیائیا۔ آد جگادی متی آن، بھل کدے نہ جائیا۔ جگ جگ کھیلاں کھیل مہان، نرگن سرگن کھیل کھلائیا۔ تتاں دیواں ایکار دان، اتوٹ اٹ رکھائیا۔ وشنوں تیرا وشنو پکوان، پاربرہم ویکھ وکھائیا۔ برہم تیرا برہم نشان، لکھ چوراسی گھاڑت لئے گھڑائیا۔ شنکر تیرا تیر نشان، اتم لیکھا دئے چکائیا۔ تتاں وچولا ہر بھگوان، جگ جگ ویکھ تھائیا۔ ایکار دیوے وست مہان، ترے گن مایا جھولی پائیا۔ پنج تت کرے پردھان، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش کھیل کھلائیا۔ نرگن سرگن وکھائے نشان، من مت بڈھ وڈ وڈیائیا۔ لیکھا جانے چتر سجان، پاربرہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،

وِشن برہما شو دیوے ور، آد پُرکھ اپنی دیا کھائیا۔ وِشن برہما شو سُننا کُن لا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ ایکا ڈھولا لینا گا، وِشنوں اپنا میل ملائیندا۔ برہمے راگ دئے سُننا، برہم وِدیا آپ پڑھائیندا۔ چارے وِداں لئے لکھا، اپنا لیکھا بند کرائیندا۔ چارے جُگاں وِند وِند، چارے کھانی وِیس وِٹائیندا۔ چارے بانی آپ اُپا، چارے کُنٹ آپ سُنائیندا۔ چار وِرن لئے ترا، چار جُگ بندھن پائیندا۔ چاروں کُنٹ پھیرا پا، چار یاری ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برہمے دیوے ایکا ور، ساچا نام آپ سمجھائیندا۔ ساچا نام ہر نرنکارا، اپنا آپ جنائیا۔ برہمے تیرا برہم پَسارا، پاربرہم ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی دئے آدھارا، گھڑ بھانڈے لئے بنائیا۔ انڈج جیرج اُنُبھج سیتج کر تیارا، ترے گُن میلا سہج سُبھائیا۔ ویکھے وگسے کرے وچارا، ویکھنہارا دِس نہ آئیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچے دربارا، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ شبد اگئی بول جیکارا، بودھ اگادھی کرے پڑھائیا۔ تھر گھر ویکھے کھول کواڑا، در دروازہ نہ کھئے رکھائیا۔ سُن اگئی دھوواں دھارا، اپنا رنگ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برہمے دتا ایکا ور، لکھ چوراسی جھولی پائیا۔ برہما منگے منگ، پرہہ آگے سیس جھکائیندا۔ تُوں صاحب سورا سرینگ، تیرا بھیو کھئے نہ آئیندا۔ ایکا جوت دھار اپنی بخشش کر بخشند، جگت اندھیرا نہ موہے بھائیندا۔ تیرا تُوں سورج چند، رو سس جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، میرا مُکاؤنا اتم پندھ، جُگو جُگ گِیڑا کون بھوائیندا۔ جُگ جُگ گِیڑا ہر نرنکارا، اپنا آپ جنائیا۔ وِشن برہما شو کرے خبردار، ساچے سیوک سیو لگائیا۔ رو سس کر تیار، کِرن کِرن کِرن رُشنائیا۔ منڈل منڈپ لئے اُبھار، گگن گگنتر سوبھا پائیا۔ جل جل روپ آپ کرتار، بنب اپنی دھار وکھائیا۔ دھوڑی بخشے ایکا چھار، دھول دئے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی بھر بھنڈار، لوک مات دئے ٹکائیا۔ نرگن سرگن ہو اُجیار، پنج تت کھیڑا آپ وسائیا۔ برہمے ہونا خبردار، تیرا لیکھا دئے وکھائیا۔ نو کھنڈ وِندے وچ سنسار، نو دوارے پھول پھولائیا۔ چار چار کرے وبار، چار چار بندھن پائیا۔ نو سو چرانوے چوکری جُگ اُترے پار، جُگ جُگ گِیڑا آپ بھوائیا۔ کوٹن کوٹ بھیجے گر اوتار، سادھ سنت لوک مات کر رُشنائیا۔ بھگت بھگونت ویکھے آن، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ گُرمکھاں دیوے ساچا دان، نام ندھانا جھولی پائیا۔ گُرسکھ کرے در پروان، جو بیٹھے راہ تکائیا۔ سب دا داتا اک بھگوان، اک اکلّا ہر گھٹ ویکھے تھاوں تھائینیا۔ برہمے تیری آنت کرے کلیان، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔

سب دا میٹے آپ نشان، آد آد جُگاد جُگاد اپنی کھیل کھلائی۔ اک سُناوے دُھر فرمان، سچ سنَدیشہ آپ سمجھائی۔ لوک مات بناؤنا اک مکان، اتم پر ماتم ایکا گھر وسائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ لیکھا دئے مُکائی۔ وشن برہما شو تیری ساچی سیو، ہر ساچا سچ لگائیندا۔ لیکھا جانے کروڑ تینتیس دیوی دیو، سُریت راجا اند میل ملائیندا۔ پاربرہم پرہہ الکھ ابھیو، الکھ الکھنا اپنے رنگ آپ سمائیندا۔ نہ کوئی رسنا نہ کوئی جہو، بٹی دند نہ کھئے بلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن برہما شو تیرا انت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وشن برہما شو تیرا انت کراؤنا، ہر ساچا سچ جنائی۔ نو سو چرانوے چوکرئی جُگ لوک مات ویکھ وکھاؤنا، گیڑا گیڑے وچ بھوائیا۔ ستجگ تریتا دواپر ونڈ ونڈاؤنا، کلجگ کھیل کرے بے پرواہیا۔ اوتار گر تیری سیو لگاؤنا، لکھ چوراسی تیرا سنگ نبھائی۔ دُھر فرمانا آپ سُناؤنا، سچ سنَدیشہ اک وکھائی۔ جُگا جُگتر ونڈ ونڈاؤنا، برہمنڈ کھنڈ ویکھے تھائوں تھائیا۔ جیرج انڈ تیرا پندھ مُکاؤنا، اُتہج سیتج رہن نہ پائی۔ لوک مات تیرا کھیڑا ڈھاؤنا، آپ اپنا حُکم سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو رہیا کھلائی۔ وشن سُن ہر جنایا، آد جُگادی کار۔ جو گھڑیا سو بھنّ وکھایا، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ چار جُگ چوکرئی اک بنایا، چار وید کرے پیار۔ چارے ورن رہے جس گایا، چاروں کُنٹ کُنٹ جیکار۔ چارے ورن اٹھاراں برن روپ دھرایا، نال رلایا وبھچار۔ پُران اٹھاراں آپے گایا، وید ویاسا دے آدھار۔ وید کتیب بھیو نہ رایا، شاستر سمرت کرن پُکار۔ گیتا گیان دئے ڈبایا، ہر ہر انت نہ پاراوار۔ انجیل قرآن مُکھ شرمایا، نیتر روون زارو زار۔ کھانی بانی پلّو پایا، دئے دئے جوڑ کرے نمسکار۔ تیئی اوتاراں سیس جھکایا، بیٹھے در دربار۔ گر دس خوشی منایا، ایکا بول شبد جیکار۔ بھگت بھگونت منگل گایا، اٹھ دس اٹھاراں بھئے پار۔ وشنوں تیرا سنگل تیرے ہتھ پھڑایا، چاروں کُنٹ ہونا خبردار۔ برہما تیرا برہم روپ پرہہ منگن آیا، برہم ویکھے ویکھنہار۔ جگت اندھیرا جھوٹھا چھایا، ساچا چند نہ کھئے اُجیار۔ گر کا روپ کسے نظر نہ آیا، نیتر کھلے نہ کھئے کواڑ۔ رسنا جہو رہے گایا، اُچی کوک کوک پُکار۔ مُلا شیخ مسائق پیر دین ڈبایا، ملیا میل نہ پروردگار۔ پنڈت پاندھ کسے ہتھ نہ آیا۔ رام رام سچا کرتار۔ گرتھی پنٹھی راہ بھلایا، گوبند ملیا نہ میت مُرار۔ منتر نام سچ نہ کسے درڑایا، کام کرودھ لوہہ موہ ملیا ہنکار۔ وشن برہما شو تیرا ویلا اتم آیا، دھرنی رووے کرے پُکار۔ کھلڑے کیس گل

وچ پایا، پرہ دی بنی آن بھکار۔ گر دشمن کیوں مکھ بھویا، مینوں دے نہ کوئی سہار۔ گرمکھ کوئی نظر نہ آیا، گھر گھر ہویا وبھچار۔
 توں لکھ لکھ لیکھا گیا سمجھایا، جیواں جنتاں کر پیار۔ کلجگ ویلے اتم بھوئے سہایا، نہکلنک نرائن نر اوتار۔ مات پت نہ کیسے جایا، مہابلی
 اترے اپنی وار۔ نانک یرگن رہیا دھیایا، یرویر پُرکھ اکال۔ وید ویاسا سیس جھکایا، دوئے جوڑ منگے دان۔ موسیٰ اچی کوک کوک الایا،
 دیوے آپ فرمان۔ عیسیٰ تیرا لیکھا اپنے آگے ٹکایا، توں دینا ساچا دان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے
 ور، کیتا قول بھل نہ جایا۔ آد جگاد کدے نہ بھلیا، ابھل بے پرواہ۔ آد جگاد کدے نہ ڈلیا، ادل اک خدا۔ لکھ چوراسی آپے مولیا، مؤلا
 اپنا نام دھرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو تیرا لیکھا دئے چکا۔ تتاں لیکھا آنت چکاؤنا، کلجگ واری اتم
 آئی۔ تتاں لیکھا آپ مُکاؤنا، بہرم بھلیکھا دئے کڈھائی۔ کال مہاکال در منگاؤنا، ایکا حکم سُنائی۔ تیئی اوتاراں بھویو گھلاؤنا، چار جگ ویکھ
 وکھائی۔ بھگت اٹھاراں پردہ لاہنا، بھگون دئے وڈ وڈیائی۔ گر گر دس جوت جگاؤنا، جوتی جوت جوت رُشنائی۔ گوبند لیکھا پور کراؤنا،
 نہ کوئی میٹ میٹ مٹائی۔ سمبل نگری دھام سہاؤنا، ساڈھے تِن ہتھ بنت بنائی۔ پُرکھ ابناشی آسن لاؤنا، نہکلنکا ناؤں دھرائی۔ شبد ڈنکا
 اک وجاؤنا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رہیا اٹھائی۔ دھر فرمانا حکم سُناؤنا، کلجگ میٹے کوڑی شاہیا۔ راج راجاناں تختوں لاہنا، شاہ
 سلطاناں خاک ملائی۔ چار ورن ایکا گھر بہاؤنا، اوچ نیچ نہ کھئے وڈیائی۔ کھتری براہمن شوڈر ویش پنڈھ مُکاؤنا، ورن برن نہ کھئے پڑھائی۔
 رام رحیم ایکا رنگ رنگاؤنا، نانک گوبند میلا سہج سُبھائی۔ عیسیٰ موسیٰ بندھن پاؤنا، لیکھا جانے سنگ محمد چار یار چار یاری نور
 الاہیا۔ سچکھنڈ دوارا سوبھا پاؤنا، تھر گھر وجدی رہے ودھائی۔ مقامے حق ڈیرہ لاؤنا، بے پرواہ بے عیب پروردگار اپنا نور دھرائی۔ ایکا
 کلمہ امام پڑھاؤنا، کائنات کرے شنوائی۔ ایکا آب حیات پیاؤنا، سچ پیالہ ہتھ اٹھائی۔ شرع شریعت اک رکھاؤنا، لاشریک اک خدائی۔
 راما کرشنا نظری آؤنا، آد شکت جوت جگائی۔ چتربھج روپ دھراؤنا، چاروں کنت پھیرا پائی۔ فتح ڈنکا اک وجاؤنا، ایکا ڈھولا رہیا
 سُنائی۔ راؤ رنکاں ایکا دھام بہاؤنا، جھوٹھی میٹے جکت شاہیا۔ پھڑ پھڑ کاگ ہنس بناؤنا، سوہنگ ہنسا چوگ چگائی۔ دئی دویتی روگ
 مٹاؤنا، امرت جام اک پیائی۔ ہرکھ سوگ سرب گواؤنا، چنتا دکھ نہ کھئے رکھائی۔ چوڈاں لوک ایکا نام دھیواؤنا، ترے بھون وجے ودھائی۔

چوڈاں طبقاں نیوں نیوں سیس جھکاؤنا، دین اسلام اک سمجھائیا۔ سب نے سجدہ اک دوار کراؤنا، پُرکھ اکال اشٹ دیو ہو جائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد نال رلاؤنا، پلّو نال پلّو بندھائیا۔ جم کا پھاس کال کا تراس میٹ مٹاؤنا، مہاکال بھوئے سہائیا۔ گُرْمکھاں پوری آس کراؤنا، نرگن سرگن میل ملائیا۔ نج گھر آتم واس دھراؤنا، نج نیتر دئے کھلائیا۔ ایک مندر سوہیا پاؤنا، دوجی شبد وجے شنوائیا۔ تیجے نیتر درس دکھاؤنا، چوتھے پد کرے رسائیا۔ پنجم گھر آپ بہاؤنا، چھیویں چھپر چھن نہ کھئے وڈیائیا۔ ستویں ست ستوادی اپنے رنگ رنگاؤنا، برہم پاربرہم میل ملائیا۔ اٹھان تتان پندھ مُکاؤنا، نو در ڈیرہ ڈھاپیا۔ بجر کپائی کھول کھلاؤنا، شبد کھنڈا اک چمکائیا۔ پنچ وکارا ستھر ڈھاؤنا، آسا ترسنا رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، وشن برہما شو تیرا لیکھا دئے وکھائیا۔ تیرا لیکھ وکھاؤن آیا، نہکلنکا جامہ دھار۔ لکھ چوراسی لئے سمجھایا، آتم آتر وجائے اک ستار۔ کایا مندر ڈیرہ لایا، ہر مندر ویکھے آپ نرنکار۔ ڈونگھی کندر کیسے دس نہ آیا، جیو جنت ستے پیر پزار۔ اندرے اندر کھیل کرایا، کرے کرائے سچ گفتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ قرضہ دئے اُتار۔ جگ جگ قرضہ لاپے مقروض، لہنا دین جگت چکائیندا۔ آد جگاد رکھے اپنی سوجھ، جیو جنت سوجھ نہ کھئے وکھائیندا۔ جگا جگنت کھلائے بھيو گوجھ، بھيو ابھیدا آپ درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹائے جگا جگنتر، جگ کرتا بے پرواہیا۔ گر اوتاراں دیوے منتر، ایک نام شبد وڈیائیا۔ لیکھا جانے گگن گگنتر، گگن پاتالاں پھول پھولائیا۔ لکھ چوراسی بھجھائے بسنتر، امرت میگھ اک برسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن نور جوت رُشنائیا۔ نرگن داتا بے پرواہ، پروردگار ناؤں اکھوائیندا۔ دیونہارا سچ صلاح، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ کلجگ اتم پھیرا پا، رُپ انو پ دھرائیندا۔ کاغد قلم کوئی لکھے نہ، ست سمندر نیتر نیناں نیر وبائیندا۔ بناسپت مارے دھاہ، اٹھاراں بہار نہ ونڈ ونڈائیندا۔ برہما منگے آنت پناہ، تیرا آنت کھئے نہ پائیندا۔ وشنو ڈھیہہ پیا سرنا، دوئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ شنکر منگے بخش میرے گناہ، اوگن اپنا تیرے آگے پھول وکھائیندا۔ تیئی اوتار اپنا پلّو آگے رہے ڈاہ، چار جگ دے چار دن ساڈی جھولی پا، عیسیٰ موسیٰ محمد سجدہ سیس جھکائیندا۔ کلمہ ایک پڑھ خُدا، نبی رسول تون سمجھائیندا۔ امام اماماں دیویں

پناہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ شہنشاہ ہر وڈ سلطانا آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر کھیل مہانا، جگ کرتا آپ کرائیا۔ کلجگ اتم ہو پردھانا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ ست سرُپی ست نشانہ، ست ستوادى ہتھ اٹھائیا۔ لیکھا جانے گوپی کاہنا، منڈل راس ویکھ وکھائیا۔ دیون آیا دھر فرمانا، شبد سندیشہ آپے گائیا۔ لکھ چوراسی ہوئی نادانا، نیتر نین نہ کھئے کھلائییا۔ ساچا دے نہ مندر مکانا، ہر مندر سیس نہ کھئے جھکائیا۔ امرت ملیا نہ پینا کھانا، اٹھسٹھ بیٹھے پھیریاں پائیا۔ انحد سُنیا نہ ساچا گانا، جھوٹے تال رہے وجائیا۔ گھر ملیا نہ ہر بھگوانا، مندر ٹل رہے کھڑکائیا۔ جس دا دتا پینا کھانا، سو بھلیا بے پرواہیا۔ کلجگ تیرا اتم میٹے جھوٹے نشانہ، کوڑی کِریا دئے گوائیا۔ ستجگ ست کرے پردھانا، ست ستوادى مارگ لائیا۔ ایک شبد چڑھائے بانا، لوآن پُریاں پار کرائیا۔ ایک راگ ایک گانا، چھٹی راگ مکھ شرمائیا۔ ایک کلمہ کلام الہی کر پردھانا، کامل اپنا ناؤں دئے جنائیا۔ سوہنگ شبد لکھ چوراسی دیوے دانا، اتم پر ماتم میل ملائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے میل ملائییا۔ ہرجن میلا ہر گوبند، ہر سجن میل ملایا۔ گر ستگر میٹے سگلی چند، نہ بھو بھ نہ کھئے جنایا۔ گہر گمبھیر گئی گہند، گنوتنا ہونے سہایا۔ امرت جام پیائے ساگر سندھ، ست پیالہ ہتھ رکھایا۔ گر مکھ بنائے اپنی بند، ست انادی ایک جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لئے اٹھایا۔ ہرجن اٹھائے آپ پرہ، دین دینا دیا کما۔ اُٹا کرے کول نہ، امرت جھونا دئے جھرا۔ پنچ وکارا دیوے دب، شبد اگئی بہار ٹکا۔ لہنا دینا مکائے جھب، لکھ چوراسی پھند کٹا۔ اندرے اندر مکائے پندھ، دسم دواوری دئے چڑھا۔ شبد اناد سُنائے سہاگی چھند، پنچم سخیاں نال رلا۔ اتم جنائے پرمانند، پر ماتم میلا سہج سبھا۔ نرگن جوت چڑھائے چند، نرگن جوت کر رُشنا۔ ہتھ پھڑائے نام چند پرچند، ساچا کھنڈا اک چمکا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گر سکھاں اندر اپنا نور آپ درسا۔ گر سکھاں اندر آپے وڑ، گر پورا دیا کھائیا۔ ڈونگھی بھوری پار کر، سکھمن تیرا پندھ مکائیا۔ ----- پنچ وکارا جائے جھڑ، جس دوارے ستگر جائیا۔ امرت پیالہ پیائے بھر، نجھر اپنی دیا کھائیا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُپی روپ وٹائیا۔ اتم سیجا بے چڑھ، سچ سنگھاسن دئے وڈیائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، ستگر پورا سو

اکھوائیا۔ اپنی وِ دیا گیا پڑھ، لکھّ چوڑاسی کرے پڑھائیا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، نہ مرے نہ جائیا۔ نہ اوہ پُرکھ نہ اوہ نار، نہ نرائن اپنا ناؤں دھرائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، ورن برن نہ کھئے رکھائیا۔ جو جن کرے سچ پیار، تِس در آوے دیوے درس بے پرواہیا۔ گرسکھ تیری مہا اپر اپار، کاغد قلم نہ لکھے شاہیا۔ تیرا درس منگے برہما وشن شو بن بھکھار، نیوں نیوں بیٹھے سپس جھکائیا۔ جس ستگر پورا ملیا وچ سنسار، لہنا دینا گیا مکائیا۔ اتم ویکھے اپنا گھر بار، تھر گھر ساچے ملے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نہ، لکھّ چوڑاسی لے پھڑ، گر اوتاراں کولوں منگے اک گواہیا۔ گر اوتار بنو گواہ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ چار ورن پئے اوچھڑ راہ، ساچا راہ دس کیسے نہ آئیندا۔ ایک نور نور خدا، ایک روپ رام رہیا اکھوا، ایک گوہند پتا پُرکھ اکال منائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی جیو جنت کیوں ونڈی بیٹھے پا، ونڈ ونڈ حصہ اپنے ہتھ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نہ، ساچے آسو آپے چڑھ، نو نو پھیرا آپے پائیندا۔ نو نو شاہ سوارا، شاہ سلطانا پھیرا پائیا۔ نیلا نیلی دھاروں آیا پارا، آوندا جاندا دس نہ آئیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، چنڈ پرچنڈ رہیا چمکائیا۔ دو جہاناں پاوے ونڈاں ونڈنہارا، ترے لوکی اپنے چرناں ہیٹھ دباہیا۔ چوڈاں لوکاں دئے ہلارا، چوڈاں طبقاں مارے مارا، لیکھا چکے سنگ محمد چار یارا، اللہ رانی نیتر نیناں نیر وہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نہ، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، بیٹھا رہے اک اکانتا، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، شاہو شاہاسا راج راجانا شاہ سلطانا ایک ایک اپنا حکم سنائیا۔ ایک حکم دھر فرمان، دھر درباری آپ جنائیندا۔ تخت نواسی ساچے تخت بیٹھ بھگوان، عدل عدالت آپ کھائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ بنیا رہیا نگاہبان، گر اوتار سیوا لائیندا۔ کلجگ اتم کرے پہچان، مہمان بیدو اپنا کھیل کھلائیندا۔ روپ رنگ نہ کھئے نشان، جوتی جاتا بو پردھان، پرم پُرکھ اپنا حکم آپ لائیندا۔ کال ربت نوجوان، صاحب سچا جانی جان، بے پہچان بیوہ روپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نہ، چاروں کُنٹ ویکھے وکھائیندا۔ چاروں کُنٹ شبدی پھیرا، ہر ستگر آپ بھوائیا۔ چاروں کُنٹ اگنی گھیرا، نرگن رہیا رکھائیا۔ چاروں کُنٹ ویکھے جھیرا، بھرے بھلی لوکائیا۔ چاروں کُنٹ اُجڑے کھیرا، ہر ساچا دئے اکھڑائیا۔

چاروں کُنٹ کھلا ویہڑا، دھرت مات خوشی منائیا۔ چاروں کُنٹ کھئے نہ دسے سنجھ سویرا، اندھ اندھیرا ایکا چھائیا۔ چاروں کُنٹ ایکا گیڑا، چوٹھ جُگ آپ دوائیا۔ وقت لنگھایا کر کر ہیرا بھیرا، سمت سمتی ویکھ وکھائیا۔ سینگھ شیر ہر بیٹھا رہیا کر کے جیرا، آپ اپنا مُکھ چھپائیا۔ اتم کرے حق نیڑا، خالق ویکھے خلق خُدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، لہنا دینا دینا لہنا وشن برہما شو تیری جھولی پائیا۔ لہنا دینا جھولی پاؤنا، ویلا اتم آیا۔ نیتر نیناں سرب وکھاؤنا، پُرکھ ابناشی ویس وٹایا۔ جس نہ مٹیا گر کا کہنا، تس دیوے پھڑ سزایا۔ لاڑی مَوّت کھائے ڈینا، چاروں کُنٹ رہیا گر لایا۔ گر مُکھ ور لے سَتگر دوارے ایکا بہنا، جس ہر جس رسنا گایا۔ ہرجن درشن پیکھے نیناں، نینن نین نین ملایا۔ سنت ساجن من پائے گہنا، تن چولا نام ہنڈھایا۔ بھکت بھگونت بھانا سہنا، کلجگ ویلا اتم آیا۔ شاہ سُلطان کھئے نہ رہنا، خاکی خاک خاک ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لیکھا لیکھے پایا۔ لیکھا لیکھے پائے بھگوان، سَتجگ تریتا دواپر پار کرائیا۔ کلجگ تیرا میٹے جھوٹھ نشان، دین دنی ویکھے سرب لوکائیا۔ تیرا جھوٹھ ہویا پردھان، تیرا جوٹھ رہیا ہلکائیا۔ چار ورن تیری متی بیٹھے آن، ہر بھلیا بے پرواہیا۔ نار وبھچار ہوئی رکان، کنت سہاگ نہ کھئے ہنڈھائیا۔ مدرا ماس پین کھان، امرت رس نہ کھئے چوائیا۔ رسنا جہوا سارے گان، پردے رام نہ کھئے وسائیا۔ باہروں کردے تیرا دھیان، اندروں رسائی کھئے نظر نہ آئیا۔ جیواں جنتاں دین گیان، اپنی مت سرب بھلائییا۔ پڑھ پڑھ رسنا کرن وکھیان، تیری ویاکھیا تیرے وچوں نظر کیسے نہ آئیا۔ بن بن سنت کرن کلیان، اپنا پھند نہ کھئے کٹائیا۔ گھر گھر وکھاؤدے پھرن شبد بیان، ہر کا شبد نظر کیسے نہ آئیا۔ پاربرہم پت پریشور کلجگ اتم سب دی کرے اک پچھان، نہکلنکا جامہ پائیا۔ تیر اگئی مارے بان، جھوٹھا ڈیرہ دیوے ڈھاپیا۔ دو سو چھپنجا دن اک دوجے دی متی آن، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ پھر پاربرہم پُرکھ ابناشا اپنے ہتھ لے کمان، لکھ چوراسی تیرا دسے نہ کھئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی دھار چلائییا۔ نرگن دھار شبد اپارا، سرگن گر گر روپ جنائیندا۔ گر گر میل ہر کرتارا، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ گر گر نام نام ونجارا، ساچے ہٹ آپ وکائیندا۔ گر گر گر مُکھ دے آدھارا، در در ساچی سیو کائیندا۔ گر گرسکھاں کرے پیارا، گرسکھ گودی آپ اٹھائیندا۔ کلجگ آئی اتم وارا، کال ڈورُو اپنا ہتھ

اُٹھائیندا۔ چاروں گُنٹ وجے نگارہ، نگاہبان آپ سُنائیندا۔ ہرجن ہونے خبردارا، لکھ چوراسی ترے گن مایا آس نندرا پردہ اک وکھائیندا۔ قادر قدرت ویکھے ویکھنہارا، خالق خلق بھیو مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہری ہر اپنا رُپ دھرائیندا۔ ہری ہر ہر یزکارا، ہری اوم ست تت جنائیا۔ ینم سُندری بالا، سوئم رُپ بے پرواہیا۔ نام اگئی ایکا مالا، من من ہی آپ بنائیا۔ کرے کھیل پُرکھ اکالا، اکال اپنی دیا کمائیا۔ کلجگ اتم مارگ دسے اک سُکھالا، چار ورنان دئے سمجھائیا۔ کایا مندر اندر سچّی دھرمسالہ، گھر گھر وچ سوبھا پائیا۔ اٹھ پھر رہے اُجالا، اندھ اندھیر نہ کھئے وکھائیا۔ شبد ناد وجے دھنکانا، دھنی ناد آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، اپنی بوجھ دئے بُجھائیا۔ جس بُجھائے سو بُجھیا، کلجگ تیرا اندھیرا اندھ۔ گرسکھ لیکھا چُکے ایکا دوجیا، تیجے لوئن مکے پنڈھ۔ چوٹھا گھر ایکا سُجھیا، پنچم گئے سہاگی چھند۔ ستگر چرن جو جن لُجھیا، اک وکھائے پرمانند۔ ناہ کول کرے مؤدھیا، دین دیاں صاحب بخشند۔ گرمکھ ورا مات اُٹھیا، جس ترے گن توڑیا پھند۔ ستگر پیائے امرت جام گھٹیا، دوس رین اند۔ مانس جنم نہ جائے لُٹیا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پنچے چور کرے کھنڈ۔ گرسکھ آپ منایا رُسیا، شبد سُنایا سہاگی چھند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن چڑھائے ساچا چند۔ ہرجن چند کرے پرکاش، ستگر ساچے وجے ودھائیا۔ لکھ چوراسی جائے وناس، گرمکھ ساچے کرے رُشنائیا۔ دیوے وڈیائی پرتھی آکاش، آکاش آکاشاں پار کرائیا۔ ستگر پورا وسے سدا پاس، ایتھے اوتھے ہونے سہائیا۔ گرسکھ ہونے نہ کدے نراس، آسا پورن آپ کرائیا۔ ویلے آنت کرے بند خلاص، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ چتر گپت نہ پُچھے وات، لاڑی مؤت نہ لئے پرنائیا۔ ویلے اتم پُچھے آپ، پاربرہم بے پرواہیا۔ جن بھگتاں بنے مائی باپ، پتا پوت سیو کمائیا۔ جگت جلندا لئے راکھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ درس دکھائے ساکھیات، سوچھ سرُپ رُپ وٹائیا۔ ہرجن بنائے پارجات، آپ اپنا میل ملائیا۔ چرن کول بندھائے نات، چرن کول بخشے سچ سرنائیا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، گرسکھ ایکا رنگ سہائیا۔ ستگر پورا جنم جنم دا پورا کرے گھاٹ، جو جن آئے سرنائیا۔ مستک جوت جگائے للاٹ، لاٹاں والی نہ کھئے منائیا۔ گرسکھ تیرا لہنا دینا چُکے تیرتھ تاٹ، گنگا جمنا گوداوری سُستی تیرے چرناں ہیٹھ وگائیا۔ تیرا لیکھا چُکیا پوجا پاٹھ، ایکا پُرکھ اکال منائیا۔ تُوں وکیا ساچے

ہاٹ، تیری کرتا قیمت پائیا۔ ٹوں اتریں اپنے گھاٹ، دو جا پتن کھئے رہن نہ پائیا۔ تیری نیڑے آئی واٹ، کلجگ بیٹھا پندھ مکائیا۔ لکھ
چوڑاسی چولا جانا پاٹ، جو گھڑیا بہن وکھائیا۔ کیسے کول نہ دسے نام دات، خالی جھولی رہے وکھائیا۔ من مت رووے نار کذات، گوبند
سورا رہیا ڈرائیا۔ بھرے بھلے ذات پات، نانک تیری ریتی نظر نہ آئیا۔ کلجگ جیو پینے ڈونگھے کھات، کھاتا دھرم رائے پٹائیا۔ ویہہ سو ائی
بکرمی پہلی چیتر ویکھنا مار جھات، چاروں کٹ پئے ڈبائیا۔ گرمکھ ورا رکھے اپنی ذات، جس ملیا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کیریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گر پیر اوتاراں کولوں منگے آنت گواہیا۔ بن گواہ ہونا ضامن، ہر ساچا سچ
جنائیندا۔ گر اوتار پکڑو دامن، جو تیرا مات اکھوائیندا۔ رین اندھیری ہوئی شامن، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ سادھ سنتاں وریا کامنی
کامن، کام کرودھ سرب ہلکائیندا۔ وسیا کھیڑا نہ کھئے گرامن، کایا بنک نہ کھئے وڈیائیندا۔ پکڑے بانہ نہ کھئے براہمن، کھتری بل نہ کھئے
رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ بن کے ضامن پھڑاؤ پلا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ پُرکھ
اکال ایکا وار کرائے ہلا، ہلا شبدی نام ہلائییا۔ نام کٹارا پھڑے بہلا، لوہار ترکھان نہ کھئے گھڑائیا۔ کرن دیوے نہ ول چھلا، شاہ پاتشاہ سچا
شہنشاہیا۔ چڑھ کے بیٹھا نہچل دھام اٹلا، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ آد کھیل کرایا اک اکللا، آنت آپے ویکھن آئیا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ایکا منگے سچ صفائیا۔ سچ صفائی دینی گر اوتار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ اپنے بھڑ بھڑ
کڈھنے باہر، ایکا وار حکم فرمائیندا۔ چار جگ جو کرایا وبار، جگ کرتا ویکھ وکھائیندا۔ جنم جنم دا قرضہ دئے اُتار، پورب جنان ویکھ
وکھائیندا۔ حرج کرے نہ سچی سرکار، حق حقیقت آپ صلاحیندا۔ سچ رفاقت ویکھے سانجھا یار، آپ اپنا بیہو چکائیندا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کلجگ تیری اتم ور، سچ سندیشہ نر نریشا، نرگن نراکار اپنا آپ سنائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں
بھگوان، بے آنت ہوئے آپ پردھان، دو جہان پردھانگی اپنے ہتھ رکھائیندا۔

☆ ۳ ساون ۲۰۱۸ بکرمی گردت سنگھ دے گرہ رام دیوالی ضلع امرتسر ☆

سو پُرکھ نرنجن ٹھانڈا دربارا، ہر پُرکھ نرنجن آپ اُپائیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، آد نرنجن نراکارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا اگم اپارا، الکھ الکھنا سِری بھگوان سچ نشان آپ جھلائیندا۔ پاربرہم پرہہ کھیل نیارا، اجوئی ربت کر پسارا، پُرکھ اکال اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ سچکھنڈ کھول سچ کواڑا، تخت نواسی وسے ساچا لاڑا، پرم پُرکھ سوبھا پائیندا۔ تھر گھر جانے اپنی دھارا، کرے کھیل آپ کرتارا، کرتا پُرکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر سوبھا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا مندر، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسے اندر، نراکار سچا شہنشاہیا۔ ایکنکارا سرب گن آنتر، آد نرنجن آپ اُپائے اپنی بسنتر، جوت اگن اگن رُشنائیا۔ سِری بھگوان بنائے بنتر، ابناشی کرتا سیو کھائیا۔ پاربرہم بے آنت بے آنت ساچے دھام سوبھاؤنت، اگم اتھاہ اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے مندر آپے وڑ، سچ دوارا دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا سوبھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ناری کنت، نرگن اپنا میل ملائیندا۔ ایکنکارا آد آنت، آد جگادی ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ ساچا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوار سہنجنا، سوبھاؤنت کرے نرنکار۔ جوت جگائے آد نرنجنا، دیا باقی نہ کھئے پسا۔ کرے کھیل درد دُکھ بھہ بھنجنا، آپ اپنی کِریا دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، اپنا کرے آپ وچار۔ سچ وچارا ہر نرنکارا، نرگن اپنا آپ کرائیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، در ساچے آپ ورتائیا۔ ساچا سٹ آپ اُبھارا، شبدی شبد وڈ وڈیائیا۔ وشن برہما شو کر تیارا، ترے گن اتیتا ترے ترے بندھن پائیا۔ پنج تت بول جیکارا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ سرگن لائے اک اکھاڑا، تال تلواڑا آپ وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، روپ انوپ آپ دھرائیا۔ روپ انوپ شاہو بھوپا، بھوپت اپنی کھیل کھلائیندا۔ وسنہارا چاروں کوٹاں، دہ دشا اپنا آسن لائیندا۔ کھیل کرائے سدا ان رنگ روپا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، ساچا گھاڑن آپ گھرائیندا۔ گھاڑت گھڑے پُرکھ بدھاتا، اپنی بنت ہر آپ بنائیا۔ وشن برہما شو بدھا ناتا، ساچا جوڑا جوڑ جڑائیا۔ آپے بنے پتا ماتا، دائی

دایا سیو کھائیا۔ آپ سُنائے اپنی گاتھا، اگم اگمڑی کرے پڑھائیا۔ سرب کل ہر سمراتھا، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ ایکا دیوے امولک داتا، دانی اپنا نام ورتائیا۔ بیٹھا رہے اک اکتا، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ نرگن سرگن ویس اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ سچ سینگھاسن اکو ملا، تھر گھر ساچا وڈ وڈیائیندا۔ وشن برہما شو پھڑایا پلا، شبدی ڈور ہتھ رکھائیندا۔ ایکا دوآ میٹا سلا، ایکا گھر وکھائیندا۔ جوتی نور آپے رلا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بیہو ابھیدا اچھل اچھیدا اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ آپے چک، اپنا بیہو کھلائییا۔ وشن برہما شو اُجل کرے مکھ، دے مت گیان درڑائیا۔ آسا ترسنا میٹے بھکھ، ایکا درسی درس وکھائیا۔ ہر کا بوٹا نہ جائے سک، امرت سنج ہرا کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پھل پھلواری آپ مہکائیا۔ پھل پھلواری لایا باغ، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ جوتی دپیک جگے چراغ، اندھ اندھیر نہ کھئے وکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی گیا جاگ، تھر گھر اپنا چرن ٹکائیندا۔ شبدی سٹ دیوے اک ویراگ، ویراگی اپنا ویراگ وکھائیندا۔ برہما وشن شو پکڑے واگ، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی بنائے ساک، سجن اپنا میل ملائیندا۔ ترے گن میل ملائے پرہ آپ، پنج تت ساچا کھیل کھلائیندا۔ روپ دھرائے ٹٹوآ ناٹ، ناٹک اپنا ویکھ وکھائیندا۔ آپے جانے اپنا گھاٹ، سچ دوارے سوہا پائیندا۔ اک سُنائی ساچی گاتھ، وشنوں وشو آپ کرائیندا۔ برہما میلا کلاپات، پاربرہم برہم ویکھ وکھائیندا۔ پورا کرے ایکا گھاٹ، ساچی وست جھولی پائیندا۔ ایکا اکھڑ نش اکھڑ پاٹھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ صاحب سلطان پُچھے وات، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ---- آد آنت کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا وسنہارا ٹھانڈے دربارا، لوک مات مار جہات دو جہاناں اپنا روپ دھرائیندا۔ آد نرنجن کر پسارا، جوت نرنجن دئے ہلارا، لکھ چوراسی ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان ساچی کارا، اوچاں نیچاں راؤ زنکاں پاوے سارا، ذات پات نہ کھئے رکھائیندا۔ سری بھگوان میت مُرارا اک سُنائے شبد جیکارا، ناد انادی ناد سُنائیندا۔ پاربرہم برہم کرے ادھارا، ایکا منتر گرو دوارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ سنگ رکھائیندا۔ دوسر اور نہ کھئے سنگ، ست پُرکھ نرنجن اپنی کھیل کھلائییا۔ تو نو چار پینڈا گیا لنگھ، کلجگ ویلا اتم آئییا۔

پرگٹ ہونے سؤرا سربنگ، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ نام وجائے اک مردنگ، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں لئے اٹھائیا۔ دو جہاناں ویکھے لنکھ، آون جاون کھیل کھلائیا۔ گر پیر اوتار دُھر دربارے لئے سد، شبد سندیشہ اک سُنائیا۔ ورن برن بدھی حد، جگت مارگ ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ اکال دین دِیال کیوں لوک مات وچوں دتا کڈھ، جس تہاڈی بنت بنائی۔ جگ چوکرئی لڈاؤندا رہیا لڈ، جوں بالک ماتا گود سیکھائیا۔ کلجگ اتم لکھ چوراسی پُرکھ ابناشی نالوں ہوئی اڈ، پلُو نال پلُو نہ کھئے بندھائیا۔ کلجگ کوڑ کُریارا جگت نِشانہ دتا گڈ، جوٹھ جھوٹھ وچی ودھائیا۔ انحد شبد گھٹ مندر بیٹھ سُنیا نہ کیسے ند، انحد ناد نہ کھئے وجائیا۔ جھوٹھی پی پی بیٹھے مد، ہر کا نام سرور نہ کھئے رکھائیا۔ چار ورن نہ بنی ساچی جد، پُرکھ اکال نہ کھئے منائیا۔ کھئے کرشن کھئے رام نال گیا بجھ، کوئی عیسیٰ موسیٰ سجدہ رہے کرائیا۔ کوئی محمد کول رہیا سچ، چار یاری وڈ وڈیائیا۔ کوئی مکے کعبے کرے حج، کایا مندر اندر نہ کھئے پھول پھولائیا۔ کوئی نانک نرگن رہیا سد، کوئی گوہند رہیا دھیائیا۔ چار کُنٹ ورن برن اپنا ایشٹ کر کر بیٹھے پج، ساچا در نہ کھئے وکھائیا۔ مندر مسجد گروڈوار جگت کامنا رہی پج، سچ سچ نہ کھئے وڈیائیا۔ کاجی ماٹی ہوئی کچ، کنچن روپ نہ کھئے وٹائیا۔ پُرکھ اکال نہ ملیا کیسے سچ، سچ سچ نظر کتے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ورن، چار جگ دی ایکا چوکر، نو نو چار ویکھے تھاون تھائیا۔ نو نو چار چوکرئی تیرا اتم پنڈھ، سو پُرکھ ابناشی آپ مُکائیندا۔ گھر گھر ویکھیا سُنیا چھند، ہر کا چھند نہ کھئے گائیندا۔ نرگن نرور نہ چڑھیا چند، جوتی جوت نہ کھئے جگائیندا۔ گھٹ پایا نہ پرمانند، نجانند نہ کھئے رکھائیندا۔ مدرا ماس رسنا لایا گند، آتم آنتر امرت جھرنا نہ کھئے جھرائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ورن، تیری کِریا ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ کِریا کوڑ پَسارا، کوڑا ڈنکا رہیا وجائیا۔ چاروں کُنٹ ہاباکارا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ نار کنت نہ کھئے پیارا، پتا پوت نہ کھئے وڈیائیا۔ بھینان بھیا دِسے وبھچارا، ممتا موہ پھرے بلکائیا۔ ہوئے ہنگتا بول جیکارا، کایا مندر گرہ بنائی۔ ساچا دِسے نہ اک دوارا، گروڈوارا، نظر کیسے نہ آئیا۔ من دہ سر پھرے ہنکارا، من متی راہ چلائی۔ گرمت ہویا پار کنارہ، گر گر بوجھ نہ کھئے بھجائیا۔ رنگ رلیاں مانے سرب سنسارا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار رہیا ہنڈھائیا۔ پاربرہم پت پرمیشور آد جگاد جگا جگت ویکھ وگسے کرے وچارا، ویکھنہارا اک اکھوائیا۔ وید ویاسا کرے پیارا، اُچی کوک کوک سُنائیا۔

مُوسئی کرے نِمسکارا، سجدہ سِیس جھکائیا۔ عیسیٰ دئے جوڑ بنے بھکھارا، تُدھ بن اور نہ کھئے سہائیا۔ ہو مہربان پروردگارا، اک محمد منگ منگائیا۔ نانک بولے اترے مہابلی اوتارا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ گوہند دتا سرب سہارا، فتح ڈنکا اک وجائیا۔ سمبل نگری دھام اُجیارا، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لائیا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ شبد کھنڈا پھڑے تیز کٹارا، دو جہاناں آپ چلائیا۔ وشن برہما شو کرے پار کنارہ، کروڑ تیتیس دئے مٹائیا۔ سُریت راجا اند کرے خوارا، سب دا لیکھا دئے مُکائیا۔ لکھ چوراسی آر پارا، چارے کھانی چارے بانی اپنی جھولی پائیا۔ چار وید روون زارو زارا، پُران اٹھاراں دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ شاستر سمرت آئے ہارا، جُگ چوکرئی ویلا رہیا وہائیا۔ گیتا گیان نہ کھئے پسارا، دس اٹھ ڈیرہ دیوے ڈھاپیا۔ انجیل قرآنا کڈھ باہرا، ایکا کلمہ سُنائے کلام لاییا۔ سرب جیاں دا سانجھا یارا، کرے کھیل اپر اپارا، مقامے حق ہو اُجیارا، جلوہ نُور اک درسائیا۔ ایکا بول ست جیکارا، نام نام دئے آدھارا، ایکا ڈنکا وجے وچ سنسارا، فتح اپنے ہتھ رکھائیا۔ ایکا گر اک اوتارا، ایکا دیونہارا بھنڈارا، جُگ جُگ ورتے ورتاوے وچ سنسارا، آد جُگادی برہم برہمادی اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، اک اِکلا وسنہارا سچ محلہ، لوک مات مار جہات لکھ چوراسی ویکھے تھاوں تھائیا۔ لکھ چوراسی جگت سینگھاسن، سینگھ آسن بھیو نہ رایا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناشن، ابناشی کرتا ویس وٹایا۔ لیکھا جانے پرتھمی آکشن، گگن پاتالان پھول پھولایا۔ منڈل منڈپ ویکھے راسن، پُریاں لوآن پردہ لاییا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک بھوگ بلاسن، بھیو ابھید دئے کھلایا۔ چوڈاں طبق لیکھا جانے شاہو شاہباشن، شہنشاہ اپنا حُکم ورتایا۔ کلجُگ آنت سرب وناسن، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، ایکا ڈورُ ڈنکا نام وجایا۔ ڈورُ ڈنکا ہر کا ناؤں، آد جُگاد ہری ہر آپ وجائیندا۔ کرے کھیل اگم اتھابو، لکھ اگوچر اپنی کار کھائیندا۔ جُگ جُگ کرائے سچ نیاؤں، سچ سینگھاسن سوہیا پائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت ویکھے کاؤں، گھٹ گھٹ لیکھا اپنا آپ وکھائیندا۔ گرُمکھ ورلے آپ اُٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سنگر پورا اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ چار ورنان بنے پتا ماؤں، اُچ نیچ نہ ونڈ ونڈائیندا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاوں، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا

کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، قدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ قادر قدرت ویکھنہارا، رُوپ انوپ دھرائیا۔ پرگٹ ہونے مہابلی اوتارا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ لوک مات بنائے سچکھنڈ دوارا، سچ سینگھاسن آسن سوہیا پائیا۔ شبد لگائے ایک نعرہ، دو جی اور نہ کھئے پڑھائیا۔ تیجا نین کھول کوارا، ہرجن ساچے لے جگائیا۔ چوتھے پد کر پسارا، گرمکھ میلے سہج سُبھائیا۔ پنچم ناد شبد دھنکارا، دھن انادی آپ سُنائیا۔ امرت اتم دیوے ٹھنڈی ٹھارا، اٹھسٹھ گرسکھ پھیرا کھئے نہ پائیا۔ گھر وچ گھر وکھائے سچا گرو دوارا، ستگر بیٹھا جوت جگائیا۔ ساچی سخیان منگلچارا، اند منگل ایک گائیا۔ گرسکھان کرے سد پیارا، آپ اپنے در بہائیا۔ ناری کنت ہو اُجیارا، رنگ بسنت اک چڑھائیا۔ ایک منیا منت دے سہارا، رسنا جہوا نہ کھئے ہلائییا۔ ساچا سنت ہر کرے پیارا، بے آنت وڈ وڈیائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیری مایا جھوٹھی چھایا، گرسکھان اتوں دے اڈائیا۔ گرسکھ تیرا وڈا گھر، سو پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ زربھو چُکائے تیرا ڈر، بھہ ہور نہ کھئے رکھایا۔ تیرے اتم کھائے ساچا سر، نجھر جھرنا دے جھرایا۔ تیرا دیپک تیرے اندر جائے بل، جوتی جوت ہونے رُشنا یا۔ اک وکھائے نہچل دھام اٹل، ستگر سچا آسن لایا۔ لکھ چوراسی بھائے کر کر ول چھل، بے آنت کھیل کھلایا۔ ہرجن میلے نہ لائے گھڑی پل، نیتن نیت اپنا درس کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے نام پھل، امرت میوہ مکھ چوایا۔ امرت میوہ ساچا رس، گر گر گرمکھان آپ چکھائیا۔ ہردے اندر جائے وس، ہر داتا بے پرواہیا۔ کرے پرکاش کوٹن رو سس، اندھ اندھیر دے مٹائیا۔ امرت جام پیائے ہس ہس، سچ پیالہ ہتھ اٹھائیا۔ تیر انیالا مارے کس، شبد نیرالا بان چلائیا۔ پنچ وکارا جائے ڈھٹھ، ہوئے گڑھ دے ٹڑائیا۔ من منوا پھیرے اٹی لٹھ، دہ دشا نہ اٹھ اٹھ دھائیا۔ دھیرج وکھائے ساچا جت، ست سنتوکھ پلے گنڈھ بندھائیا۔ کلجگ اگنی وچوں لے رکھ، جس جن اپنا درس دکھائیا۔ نرگن رُوپ کر پرتکھ، ساکھیات سرگن لے سمجھائیا۔ سنت سہیلے گرو گر چیلے لکھ چوراسی نالوں کرے وکھ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ ست ستوادی ایک پائی نتھ، نام ڈوری ہتھ اٹھائیا۔ اک درڑایا پوجا پاٹھ، ایک کرے سچ پڑھائیا۔ لیکھا چکے تیرتھ تاٹ، گھر سروور دے وکھائیا۔ گرسکھ وکے نہ کیسے ہاٹ، کرتا قیمت آپے پائیا۔ کلجگ کھیل بازی گر ناٹ، کلجگ اتم صفا رہیا وچھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ چوکری پندھ مکائیا۔

کلجگ کوڑی صفا ملیچھ، چار ورن درسایا۔ کرے کھیل دس دشمیش، دہ دشا پھیرا پایا۔ پکڑ اٹھائے وشن برہم مہیش، سویا کھئے رہے نہ رایا۔ لیکھا جانے رکھی کیش، گوردھن اپنی دھار بندھایا۔ دو جہاناں نر نریش، پُرکھ اکال اک منایا۔ آد جگادی رہیا ویکھ، سچکھنڈ ساچے سوہبا پایا۔ کلجگ اتم گھر گھر ہویا بھیکھ، کوئن کوٹ گر گر بیٹھے روپ وٹایا۔ اپنا جانے نہ کوئی لیکھ، جیواں لیکھا رہے مٹایا۔ اپنا ستگر اپنے نیتر نہ لیا پیکھ، آپ ستگر بن بن سیس چہتر رہے جھلایا۔ اتم پاربرہم پت پرمیشور سب دی چوٹی مئے جوٹھیاں جھوٹھیاں رہن نہ دیوے بھیکھ، مچھ داپڑی کیس نہ لیکھے لایا۔ جس ٹیک رکھائی دس دشمیش، در دوارے ہوئے سہایا۔ بھڑ بھڑ باہوں پچھلی میٹے ریکھ، اکلا لیکھا دئے وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، چار ورن اپنا کیتا گیا ہر، ویلے آنت دئے سزایا۔ اپنا کیتا آپے ہر، چار ورن پچھتائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش رہے ڈر، سانتک ست نہ کھئے رکھائیا۔ اک دوچے دا ساڑن گھر، اپنا گھر سکے نہ کھئے پچائیا۔ ونڈن ونڈاں ونڈ ونڈ اپنی ہوئے تے رہے کھڑ، پار کنارہ نظر کیسے نہ آئی۔ مُسلم ہندو سیکھ عیسائی دین مذہب وچ بیٹھے اڑ، دیناں ناتھ دے نہ سچا ماہیا۔ چار ورن دی اگھڑے جڑ، چوٹھا جگ نال رلائیا۔ اپنا اپنا کلمہ سارے رہے پڑھ، سچ حدیث نہ کھئے رکھائیا۔ مان ابھان ہویا ناری نر، نر نرائن نہ کھئے دھیائیا۔ کوئی مندر کوئی مسجد کوئی گروڈوارے بیٹھا وڑ، کوئی شوڈوالے مٹھ رہیا سیس جھکائیا۔ ہر کا نام نہ پلّو لیا پھڑ، سل پوجس وقت لنگھائیا۔ گنگا گوداوری جمنا سُستی وڑ وڑ رہے ٹھر، اگنی ت نہ کھئے گوائیا۔ لوکاں سُناؤندے ہری اوم ہری ہر، اندر پنج شیطانا بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ گر گوہند سورا چار ورن اچی کوک ایکا وار گیا دس، پُرکھ اکال اک منائیا۔ اتم پنج تت کھپڑا سب دا ہویا بھٹھ، گر پیر اوتار کھئے رہن نہ پائیا۔ اک اکلا پُرکھ سمرتھ، دو جہاناں جس دی سچی شہنشاہیا۔ جگ جگ چلائے رتھ، رتھ رتھوہی ویس وٹائیا۔ اپنی مہا سُنائے آکھ، گر اوتار سیوا لائیا۔ ساچا مارگ آد جگاد دس، جگ جگ بوجھ بُجھائیا۔ بھکت بھگونت بھگتاں ہوئے وس، دوسر در نہ کدے آئی۔ جو پرہ ملن دی رکھے آس، ویلے آنت پور کرائیا۔ ہر سنت نہ ہوئے کدے وناس، ابناشی اپنا میل ملائیا۔ گرمکھ تیرا ناؤں کرے پرکاش، لوک مات وجدی رہے ودھائیا۔ گرسکھ تیری کرے بند خلاص، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ چرن کول رکھائے نواس، سچکھنڈ دوارے سوہبا پائیا۔ لہنا دینا چکے پرتھمی آکاش، وشن

برہما شو گرسکھ تیرا اٹھ اٹھ درشن پائیا۔ تیرا ناتا تھے جنگل جوہ اُجاڑ پرہاس، سُمند ساگر تیرے چرناں دھوڑ مستک ٹکا لائے دھووے اپنی شاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی کھیل کھلائیا۔ نرگن ہو کے نرگن آیا، نروریر پُرکھ اکال۔ اجوئی ریت ویس وٹایا، دینا بندھپ دین دِیال۔ مورت اکال کھیل کھلایا، نوری جلوہ اک جلال۔ نورو نور ڈگمگایا، کرے کھیل بے مثال۔ ثورت ناد اک وجایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپے گھالے اپنی گھال۔ گھالے گھال بے پرواہ، پنج تت چولا نہ کھئے رکھائیا۔ جوت سرُپی بن ملاح، شبدی بیڑا نال اٹھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے تھاوں تھان، کوٹن کوٹ برہمند کھنڈ ایکا نیتر ویکھ وکھائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر بھکت بھکونت پکڑنہارا بانہ، سنت کنت لے ملائیا۔ گرمکھ سجن لے اٹھا، گر گر میلا سہج سُبھائیا۔ گرسکھ ساچے لے جگا، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ اپنی بانی دئے سمجھا، تریا راگ اک الاٹیا۔ مدھم بیکھری آپے گا، پرا پستی آپے ربیا سُنائیا۔ اپنے مندر ڈیرہ لا، ساچا مندر آپ اُپائیا۔ جھوٹھا جندر دئے تڑا، بجر کپاٹی رہے نہ رائیا۔ ساچی ہاٹی دئے کھلا، ونج ونجارا بن کے ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سنت سہیلے لے بھڑ، نرگن سرگن اندر وڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، سچ محلے جائے چڑھ، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن آتم سیجا اپنا آسن لائیا۔ آتم سیجا پاربرہم، برہم میلا سہج سُبھایا۔ نرگن نروریر جانے اپنا کم، کرنی کرتا آپ کھایا۔ ہرکھ سوگ نہ خوشی غم، چنتا روگ نہ کھئے رکھایا۔ پون سواس نہ کھئے دم، رسنا جہوا نہ کھئے ہلایا۔ ایشٹ گردیو نہ کھئے رہیا من، سیس جگدیش نہ کھئے جھکایا۔ نہ کوئی جننی دے جن، جن جنیندی نہ کھئے مایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کریا کھیل ساچے ہر، ہرجن اپنا بندھن پایا۔ بندھن پائے نام ڈور، پُرکھ اکال دیا کھائیا۔ گرسکھان بٹھے پنج چور، آپ اپنی سیو کھائیا۔ شاہ سوارا چڑھ کے آیا ساچے گھوڑ، سولاں کلیاں آسن پائیا۔ آد جگاد نبھائے لگی توڑ، آدھ وچکار نہ توڑ تڑائیا۔ سسے اُپر لایا ہوڑ، نرگن سرگن رُپ وٹائیا۔ ہنگ برہم جائے بھڑ، پاربرہم بھٹے سہائیا۔ جنم جنم دی بُجھائے پیاس جو لگی اوڑ، امرت میگھ اک برسائیا۔ ویکھے پھل ریٹھا کوڑ، رس رسنا ویکھ وکھائیا۔

☆ ۳ ساؤن ۲۰۱۸ بکرمی ٹیپل سنگھ دے گرہ رُوپو والی ☆

چار ورن ایکا اوٹ، ہر ستگر سچ سرنائیا۔ چار ورن ایکا جوت، نرمل نرویر آپ جگائیا۔ چار ورن ایکا قلعہ ایکا کوٹ، پاربرہم پرہہ آپ بنائیا۔ چار ورن ایکا گوت، برہم رُوپ سرب درسائیا۔ چار ورن ایکا سوت، نو دوارے بنت بنائیا۔ چار ورن ایکا اوٹ، رسنا جہوا ایکا گن گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ورن چار کرے کڑمائیا۔ چار ورن ایکا گر، سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ چار ورن ایکا سُر، گھر انادی ناد سُنائیندا۔ چار ورن ایکا جوڑ، جوتی شبدی میل ملائیندا۔ چار ورن ایکا گھوڑ، ہر کا ناؤں ہر وکھائیندا۔ چار ورن ایکا لوڑ، برہم رُوپ نظری آئیندا۔ چار ورن ایکا پوڑ، ہری دوار آپ چڑھائیندا۔ چار ورن ایکا جائے بہڑ، آنتر آتم جو لو لائیندا۔ چار ورن چوٹھے جگ در تون دیوے ہوڑ، ایکا بندھن پائیندا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی نرنکارا جائے بہڑ، رُوپ انوپ آپ وٹائیندا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے پرکھے مٹھا کوڑ، پت ڈالی پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چار ورن سنگ نبھائیندا۔ چار ورن ایکا سنگ، آتم پرماٹم جوڑ جڑائیا۔ چار ورن اک مردنگ، نام ندھانا آپ سُنائیا۔ چار ورن ایکا رنگ، رنگ رنگے ساچا ماہیا۔ چار ورن ایکا چند، ایکا سوریہ کرے رُشنائیا۔ چار ورن ایکا اند، گھر گھر وچ رسیا درسائیا۔ چار ورن ایکا گنڈھ، گر ستگر آپ پوائیا۔ چار ورن دیوے ٹھنڈ، اگنی تت بُجھائیا۔ چار ورن رنڈیا کٹے رنڈ، کنت سہاگ دے ملائیا۔ چار ورن میٹے اندھیرا اندھ، گیان پرکاش اک وکھائیا۔ چار ورن میٹے پنڈھ، کلجگ کوڑی کریا دے مٹائیا۔ چار ورن سُنائے ایکا چھند، سوہنگ ڈھولا آپے گائیا۔ چار ورن اُپجائے پرمانند، پیا پریم سچا ماہیا۔ چار ورن لیکھا جانے بتی دند، رسنا جہوا سیو لگائیا۔ چار ورن ٹٹی دیوے گنڈھ، چوٹھا جگ پار وکھائیا۔ چار ورن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا نام بندھن پائیا۔ چار ورن ایکا بندھن، پُرکھ بدھاتا آپے پائیندا۔ چار ورن ایکا تندن، نام ڈوری ہتھ رکھائیندا۔ چار ورن توڑے پھندن، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، چار ورن میل ملائیندا۔ چار ورن ہر ہر میلا، آتم پرماٹم ہوتے سہائیا۔ چار ورن گرو گریلا، گر گوبند رُوپ دھرائیا۔ چار ورن ہر سجن سہیلا، اوچاں نیچاں ویکھ وکھائیا۔ چار ورن ہر چاڑھے تیلا، نرگن سرگن سگن منائیا۔ چار ورن بنے

سجّ سہیلا، ستگر پورا ہر نرنکارا سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، چار ورن ایک رنگ رنگائیا۔ چار ورن رنگے رنگ، رنگن نام اک رکھائیندا۔ چار ورن خوشی کرے بند بند، بندی توڑ دیا کھائیندا۔ چار ورن چوٹھے جگ کرے کھنڈ کھنڈ، نام کھنڈا اک چمکائیندا۔ چار ورن لیکھا جُکے جیرج انڈ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنے در بہائیندا۔ چار ورن ایک در، در دروازہ ہر کھلائیآ۔ چار ورن ایک ہر، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیآ۔ چار ورن بہنڈارا دیوے بھر، پاربرہم بے پرواہیا۔ چار ورن درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُپی رُپ دھرائیا۔ چار ورن ایک وڈیا لین پڑھ، ایک اکھڑ کرے شنوائیا۔ چار ورن ایک آگنی جائے سڑ، مڑھی گور نہ کھئے دبائیآ۔ چار ورن ایک چوٹی جائے چڑھ، ساچا پوڑا نام وکھائیآ۔ چار ورن میلے نر ہر، نر نرائن بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک رُپ دئے درسائیآ۔ چار ورن ایک ذات، ذات اذاتی میٹ مٹائیندا۔ چار ورن ایک ساتھ، سگلا سنگ آپ رکھائیندا۔ چار ورن ایک گاتھ، بودھ آگادھا نام پڑھائیندا۔ چار ورن ایک دات، پُرکھ ابناشی جھولی پائیندا۔ چار ورن ایک پتا ایک مات، پُرکھ اکال آپ اکھوائیندا۔ چار ورن ایک نات، برہم پاربرہم جوڑ جڑائیندا۔ چار ورن ایک گھاٹ، سچ کنارہ آپ درسائیندا۔ چار ورن ایک جوت جگے لاٹ، نور نورانہ ڈگمکائیندا۔ چار ورن ایک ہاٹ، ستگر پورا آپ کھلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ چار ورن اک سگند، دوسر ایشٹ نہ کھئے وڈیائیآ۔ چار ورن اک پلنگ، آتم سیجا اک ہنڈھائیآ۔ چار ورن ایک چھند، سوہنگ ڈھولا رہیا سنائیآ۔ چار ورن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے مارگ رہیا لگائیآ۔ چار ورن ساچا راہ، رہبر ہر ہر آپ اکھوائیندا۔ چار ورن بن ملاح، ہر جو بیڑا آپ چلائیآ۔ چار ورن دیوے سچ صلاح، ذات پات میٹ مٹائیندا۔ چار ورن چپنا ایک ناں، ناؤن نرنکارا آپ درڑائیندا۔ چار ورن منگنا ایک تھان، تھان تھنتر سوہا پائیندا۔ چار ورن دیوے ٹھنڈی چھان، سمرتھ ہتھ سپس ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، چار ورن جوڑ جڑائیندا۔ چار ورن جوڑے جوڑا، جگت جگت اپنے ہتھ رکھائیآ۔ پاربرہم پت پرمیشور نرگن سرگن شبد آگمی پھیرے گھوڑا، چاروں کُنٹ رہیا دوڑائیآ۔ اتم آنت وقت رہ گیا تھوڑا، دین دنی دئے کھپائیآ۔ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھیا کورا، نہ کوئی لکھ قلم شاہیا۔ چار جگ ویکھ کر کر غورا، گہر

گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورنان ہوئے سہائیا۔ چار ورن چار جُگ، ایک بندھن پایا۔ اتم اوڈھ گئی پُگ، سب دا لیکھا دئے چُکایا۔ ذات پات میٹھے چُگ چُگ، دہ دشا پھول پھولایا۔ گر اوتار نہ بیٹھے کوئی لک، مات پاتال آکاش سچکھنڈ نواسی اپنا پردہ دئے اٹھایا۔ سنگھ شیر رہیا بک، ایک گرج رہیا سُنایا۔ اپنی وار آپے اٹھ، آپ اپنا رُپ دھرایا۔ کرپا ندھان ٹھاکر گیا تھ، جنی جن نہ کیسے جایا۔ اپنی لکھ چوراسی آپے لئے لٹ، برہما وشن شو بیٹھے سیس جھکایا۔ جس لگائی جڑ سو دیوے پُٹ، بوٹا ہتھ کیسے نہ آیا۔ شبد نرالا تیر رہیا چھٹ، دو جہاناں دئے بلایا۔ جس رکھی اک اکال اوٹ، تِس سجن لئے ملایا۔ نہ کوئی پچائے قلعہ کوٹ، کلر کندھ سرب وکھایا۔ لکھ چوراسی بھری نہ ممتا پوٹ، آسا ترسنا نہ پندھ مکیا۔ چاروں کُنٹ ویکھے واسنا کھوٹ، پردے ہر نہ کیسے دھرایا۔ گھر گھر دیا باقی جگاؤندے جوت، گھر جوتی نور نہ کھئے رُشنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، چار ورن پھول پھولایا۔ چار ورن جگت جھپڑا، کلجگ رُپ وٹائیا۔ ساچا وسے نہ کھئے کھپڑا، نگر نام نہ وجے ودھائیا۔ پنچم پنچم بھپڑا، دوس رین لڑائیا۔ ڈونگی گندر ہویا اندھیرا، ساچا نور نہ کھئے رُشنایا۔ جگت وکار پایا گھیرا، چاروں کُنٹ رہیا دؤڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، چار ورن لیکھا رہیا مکیا۔ چار ورن بائے ڈنڈ، کوک کوک پکار۔ بن ہر نامے ہوئی رنڈ، سرت سوانی نار وبھچار۔ در در ویکھے بھیکھ پکھنڈ، ایشٹ دیسے نہ گر اوتار۔ ننکی ہوئی سب دی کند، پردہ سکے نہ کھئے ڈار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ کھیل اپارا ہر نرنکارا، کلجگ اتم آپ کرائیا۔ چار ورن ہویا گوارا، من مت بڈھ نہ کھئے چٹرائیا۔ جوٹھ جھوٹھ بول جیکارا، مایا ممتا بل ودھائیا۔ ایک بھلیا دھر دربارا، دھر دی بانی نہ بان لگائیا۔ کاغد قلم کرے پکارا، نیترووے بن بن شاہیا۔ چار جُگ جو بنیا رہیا لیکھارا، شبد سندیشہ اک سُنایا۔ لیکھیا لیکھ نہ کیسے وچارا، بھلی سرب لوکائیا۔ نانک گوہند بول جیکارا، لکھ چوراسی گیا سمجھائیا۔ سرب جیاں دا ایک یارا، کرے کھیل خلق خدائیا۔ احمد محمد ایک نعرہ، ایک جلوہ نور درسائیا۔ عیسیٰ موسیٰ اک سہارا، ایک اوٹ تکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اک پیغمبر، دو جہاناں ویکھے اڈمبر، لکھ چوراسی رچ سویمبر، ساچا سگن آپ کرائیا۔ رچیا سویمبر رکھے ساہ، دوس دوس نال ملایا۔ کرے کھیل بے پرواہ، لوک

مات جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اچرج ریت آپ جنائیا۔ اچرج ریت کرن دی خاطر، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ سرگن بنایا مات چاتر، شبد سندیشہ اک گھلایا۔ محمد لکھ لکھ گھلیا پاتر، چوڈاں لوک سبق پڑھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیشہ اک سُنایا۔ سچ سندیشہ ایکا راگ، نرگن اپنا آپ جنائیا۔ اتر اتر اک ویراگ، ویراگی روپ وٹایا۔ ساچا منتر گر شبد سُہاگ، پارہم پرہہ بھیو چُکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، چار ورن بُجھائے آگ، آگنی آگ نہ کھئے تپائیا۔ چار ورن کھولے آگ، دئی دوتی پردہ لاپندا۔ چار ورن ہو پرتکھ، اپنا درس دکھائیندا۔ چار ورن لئے رکھ، جو جن سرنائی آئیندا۔ چار ورن پردہ لئے ڈھک، ڈھاکن کو پت اپنی بنت بنائیندا۔ چار ورن لئے کڈھ، لکھ چوراسی آگنی بھٹھ تپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ تارنہارا اک دیالا، دینن اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ لوک مات وکھائے سچی دھرمسالہ، ہر مندر جوت رُشنائیا۔ شبد سُنائے انادی تالا، تال تلواڑا آپ وجائیا۔ لہنا دینا چُکے کال مہاکالا، مہاکال آپ سُہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار ورن ایکا گن وکھائیا۔ چار ورن ایکا گن، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سرب جیاں پُکار رہیا سُن، تھر گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ ہر کا بھیو جانے کون، بے آنت بے آنت سرب گائیندا۔ دیوے سنہیڑا اُنجا پون، پون سواس آپ چلائیندا۔ چار جُگ بھاؤندا رہیا اُون گون، نو کھنڈ نو دوار اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنی ریتی آپ بدلائیندا۔ اپنی ریتی آپ بدلائے، بھیو کیسے نہ آیا۔ سرگن نرگن روپ دھرائے، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ جوتی جاتا ڈگمگائے، نورو نور ہوئے رُشنایا۔ ساچی سوئی شبد ہتھ اٹھائے، لکھ چوراسی رہیا ڈرایا۔ کوٹن کوئی جیو دئے کھپائے، جو بیٹھے رام بھلایا۔ گرمکھ ساچی چوٹی چڑھائے، آپ اپنا پلُو نام پھرایا۔ واسنا کھوٹی دئے کڈھائے، ایکا ہردے ہر وسایا۔ جوتی جوت جوت ملائے، جوتی جاتا دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار ورن وکھائے ایکا گھر، در دروازہ آپ کھلایا۔ در دروازہ کھولیا، کر کِریا گن ندھان۔ غریب نوازا آپے بولیا، ستگر پورا نوجوان۔ آسو تاجا گھوڑا اک اڈولیا، پھرے دو جہان۔ اپنا بدلے آپے چولیا، آپے رکھے اپنی لاجا کرے کھیل سری بھگوان۔ شبد آگنی وجائے واجا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے دیوے

دُھر فرمان۔ دُھر فرمان اگتی رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیا۔ گرسکھاں اندر آپے لنگھ، تار ستار آپ ہلائیآ۔ کنگرے کنگرے وچے
 مردنگ، ساچی کینگ آپ رکھائیا۔ کرے کھیل گئی گہند، گہر گمبہر وڈی وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار
 ورن رکھائے ایک در، در گھر ساچا آپ اُپائیا۔ در گھر اُپایا پارہم، کر کرپا اپر اپار۔ گرسکھ ستگر گھر پئے جم، ناتا توڑ سرب سنسار۔
 نہکرمی کرائے اپنا کم، ایک بخشے چرن پیار۔ لیکھے لائے ہڈ ماس ناڑی چم، بہتر ناڑ وچائے ستار۔ مائس جنم بیڑا دیوے بٹھ، جس دیوے درس
 دیدار۔ لہنا دینا چُکے چھپری چھن، اک وکھائے سچکھنڈ سچا دربار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور،
 چار ورن کرے پیار۔ چار ورن کرے پیار، اُچ نیچ ذات پات نہ کھئے رکھائیندا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکارا، نام کھنڈا اک چمکائیندا۔
 نہنیاں دیوے آپ سہارا، نتھوویاں سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جورو زر کر خوارا، چاروں گنٹ خاک اڈائیندا۔ جس جن کرپا نام پیارا، تِس اپنا
 میل ملائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ برسما وشن شو کرے نمسکارا، دوئے جوڑ جوڑ سیس جھکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ
 سنگ محمد روون زارو زارا، نیتر نیر سرب گرلائیندا۔ مقالے حق تیرا دھام نیارا، تُوں اک اکلّا وسیں پروردگارا، حق تیرا رُپ جنائیندا۔
 تیری خُدائی تیرا سہارا، تیری خلقت تیرا کنارہ، مخلوق تیرا راہ تکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 نہرہ۔ بھ۔ اپنا سرب وکھائیندا۔ نہرہ۔ بھ۔ وکھائے اچانک، کلجگ ویلا اتم آئیآ۔ وید کتیب نہ ہیوئے جانت، بھید ابھید سکے نہ کھئے کھلائیآ۔ گر
 اوتار نہ کرے پچھانت، بے انت بے انت کہہ کہہ پلو گئے چُھڈائیآ۔ چار جگ جو دتی امانت، چار ورن جگ ورتائیآ۔ اتم کیسے نہ
 دیوے کرن خیانت، لیکھا منگے تھاؤں تھائیا۔ محمد تیری دیوے نہ کھئے ضمانت، نہ سکے کھئے چُھڈائیآ۔ تیرا اسلام نہ رہیا سلامت، سلام
 علیکم چوڈھویں صدی ربی ہلائیآ۔ تیرا کلمہ نہ بنی کلامت، کائنات نہ کھئے پڑھائیآ۔ جیہڑا لکیا رہیا بے پچھانت، اتم اپنا نور کرے رُشنائیآ۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رُپ انو پ آپ دھرائیا۔ رُپ انو پ دھریا نہکام، نرگن بھیو کیسے نہ آیا۔ محمد بھیجیا کر غلام،
 ساچی سیوا اک سمجھایا۔ آدھ وچکار سُنایا پیغام، سچ سنندیشہ اک پڑھایا۔ میرا ایشٹ تیرا امام، امام اماماں سر آپ خُدایا۔ تیرا سجدہ
 میرا سلام، سلام علیکم اک رکھایا۔ تُوں سُننا کر دھیان، خُداوند تیرا رہیا سمجھایا۔ اتم بننا پئے نادان، بالی بُدھ ہر دئے کرایا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی رچنا آپ رچایا۔ ساچی رچنا رچے نرنکارا، رچ رچ ویکھ وکھائیندا۔ سَتجگ
 تریتا دواپر کریا پار کنارہ، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ وشنوں برہما شو دئے ہلارا، کروڑ تینتیسا سُرپت راجا اند نال رلائیندا۔ لیکھا جانے
 سُرچ چند ستارا، منڈل منڈپ پھول پھولائیندا۔ زمیں اسماناں ویکھے اکھاڑا، دھرت دھول ڈورُو ڈنکا اک و جائیندا۔ لکھ چوراسی ہو
 اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ چاروں کُنٹ کھیل اپارا، اپرمپر اپنا آپ کرائیندا۔ پچھلا لیکھا کرے پار کنارہ، چار جگ دی ریتی آپ
 مُکائیندا۔ آگے وکھائے سچ دربارا، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ ساچا نام بول جیکارا، اتم پرما تم میل ملائیندا۔ سوہنگ اکھ دوہری
 دھارا، زرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ نانک گایا ایکا وارا، پُرکھ ابناشی میل ملائیندا۔ جاگرت جوت جگے سنسارا، جُکتی ہتھ نہ کیسے
 رکھائیندا۔ جس جن گھڑیا تیرا بھانڈا بن ٹھہیارا، کایا ماٹی پوچ پُچائیندا۔ سو بھنے بھنہنہارا، گھڑن بھنہنہار آپ ہو جائیندا۔ اُٹھ جیو بن ونجارا،
 ہر ساچا ہٹ کھلائیندا۔ دوسر دسے نہ کھئے دکاندارا، بانیا رُوپ نہ کھئے وکھائیندا۔ جو جن منگے منگ ایکا وارا، دوجی وار دوجے در نہ
 منگن جائیندا۔ نام ست بھرے بھنڈارا، اتوٹ اتٹ آپ ورتائیندا۔ گُرمکھ دیوے گُرسہارا، گُردی شبد بہائیندا۔ سیوک سیوا کرائے
 سیوادارا، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ ٹیہلیا ٹیہل کرے وچ سنسارا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ گُرمکھ گُرسکھ ہرجن ہربھگت بھگونت
 میلے اپنی وارا، آپ اپنے انگ لکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم وار، گُرمکھ ورلے لے پھڑ، بردھ بال
 جوان رُوپ نہ کھئے دسائیندا۔ بردھ بال نہ کوئی جوان، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ مات گرہ دیوے گیان، سَتگر پورا بے پرواہیا۔ ترے گن
 مایا چُکے کان، پنج تت نہ کھئے لڑائیا۔ جس وکھائے دھرم نشان، ست ستوادی اک اٹھائیا۔ سو گُرسکھ ہئے پروان، جس گُرمتم ملی وڈیائیا۔
 سو بالی بُدھ بُدھ انجان، چتر سُجانا دئے سمجھائیا۔ پورب جنم دا لیکھا چُکیا آن، کلجگ اتم ہئے سہائیا۔ رسنا گایا اک بھگوان، سو پُرکھ
 نرنجن نظری آئیا۔ ہنگ برہم پایا مان، پاربرہم پرہم خوشی منائیا۔ دوباں وچولا بنیا آن، زرگن سرگن سرگن اپنا رُوپ دھرائیا۔ گُرسکھ
 ساچے کر پروان، شبد پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ دھرم رائے دی چُکے کان، چتر گپت نہ حساب وکھائیا۔ لاڑی موٹ نہ ویکھے مار دھیان، گُرسکھ
 تیرا درس کدے نہ پائیا۔ جس ملیا آپ مہربان، تِس بھلی سرب لوکائیا۔ ماتا پتا پھیر پچھتان، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ پوت سپوتا چڑھ

سچِ بِنان، سَتگر پُورا آپ چڑھائیا۔ ایتھے اوتھے ہوئے نگاہبان، دو جہاناں سدا سہائیا۔ سچکھنڈ دیوے اک مکان، درگاہ ساچی نام رکھائیا۔ اٹھے پھر درس مہان، نیتر نین نین بگسائیا۔ لیکھا چُکے آون جان، مات گریہ نہ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرسکھ ساچے آپ ترائیا۔ گرسکھ سچا تاریا، کر کرپا گن ندھان۔ جو آیا چل دواریا، اتم دیوے ساچا دان۔ مانس جنم پیج سواریا، ناتا توڑ جگت جہان۔ کاغد قلم کرے گریازاریا، لیکھا لکھے نہ کوئی نادان۔ جس ملیا آپ نرنکاریا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن بنائے چتر سُجان۔ چتر سُجان ہرجن سُورا، سُورپیر دئے وڈیائیا۔ اتم اتر بخشے نُورا، کوہ طُور مُکھ شرمائیا۔ مُوسیٰ ایکا وار تکیا ظاہر ظہُورا، گرمکھاں نیت نیت درس دکھائیا۔ کایا چولی رنگن چاڑھے گوڑھا، اتر کدے نہ جائیا۔ چتر سُگھڑ بنائے مُورکھ مُوڑھا، جس اپنا پردہ دئے اٹھائیا۔ گرسکھ تیرے مگر چوڈاں لوکاں پھرن حُوراں، تیرا نین نین وچ نہ سکے ملائیا۔ تیرے سر ہتھ رکھائے سَتگر پُورا، نو اٹھاراں ڈیرہ ڈھاپیا۔ جس نوں کھندے پینڈا دُورا، اچی کوک کوک سُنائیا۔ سو آسا منسا کرے پُورا، من منسا وچ سمائیا۔ مانس جنم نہ رہے ادھُورا، جس جن اپنے گلے لگائیا۔ جنم جنم دا ہونجھے کوڑا، دُرمت میل دئے دھوئیا۔ جس مستک لائے چرن دھوڑا، چرن چرنودک مُکھ پیائیا۔ گرسکھ تیرا پیا پریم میلے سَتگر پُورا، پُورا سَتگر اک اکھوئیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جُگاد جُگا جُگنتر نہ مرے نہ جائیا۔

★ ۵ ساون ۲۰۱۸ بکرمی گجن سنگھ دے گرہ رُڑکا کلاں ضلع جالندھر ★

سَتگر سچا ہر دلیر، آد جُگاد دیا کھائیندا۔ پُرکھ اگما کر کر مہر، دین اپنے رنگ رنگائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت شبد انادی رہیا گھیر، نو نو اپنا پھیرا پائیندا۔ ہرجن تارے نہ لائے دیر، نیت نوٹ ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ وڈ دلیر سری بھگوانا، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسنہارا ساچے دھام مکانا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیا۔ ایکنکارا جودھا سُورپیر بلی بلوانا، نریہو اپنا نام دھرائیا۔ آد نرنجن جوتی نور ڈگمگانا، نور نُورانہ سچا شہنشاہیا۔ ابناشی کرتا

شاہ سلطانا، شاہو بھوپ وڈ وڈیائیا۔ سِری بھگوان آد جُگادی نوجوانا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیا۔ پاربرہم پریہ ہو پردھانا، ویس
 انیک وٹائیا۔ شبدی شبد سچ ترانہ، ناد انادی اپنا آپ اُپائیا۔ تھر گھر کھولے اک دکانا، در دروازے سوہیا پائیا۔ آپ سُنائے اپنا گانا، تار
 ستار نہ کھئے بلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک اِکلا کھیل کھلائیا۔ ہر دلیر وڈ بے آنت، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سو
 پُرکھ نرنجن ساچے دھام سوہاؤنت، ہر پُرکھ نرنجن سچ سِنگھاسن اپنا آسن لائیا۔ ایکنکارا کھیل اپارا ناری کنت، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ آد
 نرنجن مہا اگنت، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ ابناشی کرتا آپ اُپائے اپنا منت، نیش اکھر ناؤں دھرائیا۔ سِری بھگوان لیکھا جانے آد آنت، مدھ
 اپنی کھیل کھلائیا۔ پاربرہم لیکھا جانے لکھ چوراسی جیو جنت، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا جاگرت جوت جوت رُشنائیا۔ بیٹھا رہے اک اِکتا،
 عقل کل اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر اپنا بل آپ اُپجائیا۔ بل دھار سِری بھگوانا، اپنی
 کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ راج راجانا، تخت نواسی سوہیا پائیندا۔ بودھ اگادھی نام ترانہ، دُھر فرمانا آپ الائیندا۔ لیکھا جانے
 دو جہانا، رُوپ انوپ آپ وٹائیندا۔ نرگن زرویر ساچا کاہنا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا
 کاہن ہر نرنکارا، آد جُگاد سہائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ جوت نور نور اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔
 شبد ناد ناد دُھنکارا، ناد ناد آپ وجائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر کھیل کھلائیندا۔ کرنی کِرت کرے کرتارا، کرتا پُرکھ اپنا
 کھیل آپ کرائیندا۔ ساچے دھام ہو اُجیارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔
 در گھر ساچا در سہنجنا، سوہاؤنت آپ سہائیا۔ پرگٹ ہو آد نرنجنا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ داتا دانی درد دُکھ بھے بھنجنا، اپنا درد
 آپ وندائیا۔ مہربان مہربان مہربان اپنا کرے آپے مجنا، سر سرور آپ سہائیا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر اپنا پردہ آپے کجنا، ساچی سیوا
 اپنے ہتھ رکھائیا۔ پُرکھ اکال نہ گھڑیا نہ بھجنا، نہ مرے نہ جائیا۔ سچ نگارہ سچکھنڈ دوارا ایکا وجنا، تال تلواڑا نہ کھئے رکھائیا۔ تھر گھر
 واسی تھر دربارے بہ بہ سبجنا، سچ دوارا آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر
 کھیل کھلائیندا، سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان۔ آد جُگاد ویس وٹائیندا، ہر پُرکھ نرنجن نوجوان۔ رُوپ انوپ آپ دھرائیندا، ایکنکارا جودھا

سورپیر بلی بلوان۔ شاہو بھوپ آپ اکھوائیندا، آد نرنجن راج راجان۔ ساچے تخت سوہیا پائیندا، ابناشی کرتا وڈ داتا دانی کرے دان۔ حُکمی حُکم آپ پھرائیندا، پاربرہم پُرکھ سُلطان۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا، تھر گھر بیٹھ سچے مکان۔ سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ سچ بھنڈار ہر نرنکارا، نرگن نرگن آپ ورتائیا۔ سچکھنڈ وسے وسنہارا، تھر گھر اپنا چرن ٹکائیا۔ ایکا دوجا بھیو نیارا، زربھو اپنی کھیل کھلائیا۔ اجونی ربت پُرکھ اکالا دین دیالا، اپرمپر اپنی ریت چلائیا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، راج راجان اپنا آسن آپ وڈیائیا۔ در درویش بن بھکھارا، سیس جگدیش آپ جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچے گھر، سچکھنڈ دوار وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھیل اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ آد جُگادی اک اکلّا سو پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، اُج اگم اتھاہ بے پرواہ اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنی جوت آپے بلا، دیپک اور نہ کھئے جنائیندا۔ اپنا سندیش آپے گھلا، شبدی شبید حُکم سُنائیندا۔ شبیدی جوتی آپے رلا، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاوت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ آد جُگادی مہا اگنت، لیکھا لیکھت وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچ گھر دوارے آسن لائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ آد آد ہو اُجیارا، جُگاد اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جاتا کھیل نیارا، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ شبیدی شبید کر اُجیارا، سُن انادی ناؤں دھرائیندا۔ ایکا وست دیوے ہر تھارا، اتوٹ اٹھ آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچے مندر جوت جگائیندا۔ ساچا مندر پُرکھ اکالا، ایکا ایک بنائیا۔ سچکھنڈ دوار سچّی دھرمسالہ، چار دیوار نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی نور نور اُجالا، دیا باقی نہ کھئے ٹکائیا۔ کرے کھیل آپ نرالا، نرگن اپنا رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا حُکم دھر فرمانا ساچا رانا آپ سُنائیا۔ ساچا رانا ایکا سُن اٹھائے وڈ بلوان، شبیدی شبیدی ناؤں دھرائیندا۔ آد جُگادی ویکھے آن، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ حُکمی حُکم پائے آن، حُکمی حُکم آپ پھرائیندا۔ ایکا داتا دیوے دان، دانی اپنی دیا کھائیندا۔ وشن برہما شو کر پردھان، ترے ترے میلا آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، بھیو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ بھیو ابھیدا ہر ہر کھول، شبد سُت دئے وڈیائیا۔ سچ ترانہ آپے بول، تُریا راگ آپ سُنائیا۔ ایک وست رکھ کول، دیونہار آپ ہو جائیا۔ آد جُگاد رہے اڈول، اڈل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، وڈ دلیر ہر ہو جائیا۔ ہر دلیر وڈ شاہ سُلطانا، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا۔ شبد سُت کر پردھانا، نرگن نرگن کھیل کھلائیندا۔ وشن برہما شو دیوے دانا، وست امولک جھولی پائیندا۔ ترے ترے بدھا ایک گانا، تندی تند نہ کھئے وکھائیندا۔ ایک راگ دُھر فرمانا، دُھر دی بانی آپ سُنائیندا۔ ساچا مندر سچ مکانا، سچ نشانہ اک رکھائیندا۔ ایک مرد اک مردانہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ ایک مرد اک مردانہ، اک اکلا بے پرواہیا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک آسن رہیا سہائیا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک شبد ناد وجائیا۔ ایک حُکم اک فرمانا، ایک ایک رہیا سُنائیا۔ ایک دانی ایک دانا، دیونہار اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وست امولک آپ ورتائیا۔ وست امولک ہر ہر دھار، ہر ساچا آپ ورتائیندا۔ وشن برہما شو کِریا خبردار، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ شبدی شبد اک آدھار، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ نرگن نرگن کرے پیار، نرگن نریر اپنا رنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت جوت اُجیار، نورو نور نور دھرائیندا۔ نہ کوئی دیسے اور وچار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپ سُنائیندا۔ اپنا حُکم ہر نرنکارا، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، بھیو ابھید نہ کھئے کھلائیا۔ آد پُرکھ ہو اُجیار، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ ساچا سُت سُت دُلارا، ایک شبد شبد اُٹھائیا۔ سچکھنڈ دوار لگایا اک اکھاڑا، تھر گھر ساچے ناچ نچائیا۔ آپے ویکھے ویکھنہارا، دوسر کھئے نظر نہ آئیا۔ کرے کھیل اکم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ نہ پُرکھ نہ دسے نارا، نر نرائن اپنا ناؤں دھرائیا۔ وشن شو دئے ہلارا، شبد ہلارا اک لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا رُپ وٹائیا۔ اپنا رُپ دھر نیار، اپنی کل ورتائیا۔ ساچے مندر ہو تیار، سوہاؤنت رہیا سہائیا۔ تھر گھر اپنا کھول کواڑ، چرن کول لئے ٹکائیا۔ سُت دُلارا لئے بہال، مستک ٹگا چرن دھوڑلاوے سر رکھ ہتھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک تت تت گیان جنائیا۔

اپنی رکھے اُم ذاتیا، وشن برہما شو رہیا جگائے۔ کرے کھیل ابناشی اچتیا، انہو اپنا روپ وٹائے۔ آلس نندرا وچ کدے نہ ستیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مارگ آپ دسائے۔ ساچا مارگ ساچا راہ، ہر ساچا سچ جنائیا۔ تھر گھر ساچے بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیا۔ آپ پھڑائے اپنی بانہ، پلو پلو نال بندھائیا۔ کلجگ جپائے اپنا ناؤں، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ آپے پتا آپے ماؤں، آپے بال لئے اُچائیا۔ آپے رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آپے کرے سچ نیاؤں، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا گن دئے وکھائیا۔ ایکا گن گن ندھانا، گنوتنا آپ جنائیندا۔ ایکا مندر اک مکانا، ایکا گھر سوہیا پائیندا۔ ایکا وکھائے سچ نشانہ، سچکھنڈ نواسا در گھر ساچے آپ جھلائیندا۔ برہما وشن شو متی آنا، اہل بھل کدے نہ جائیندا۔ چرن کول کول چرن دیوے مانا، گیان دھیان اک درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ترے گن اتیتا ٹھانڈا ستیا، ترے ترے حکم آپ سنائیندا۔ ترے ترے حکم حُکمی دھار، گیڑا گیڑے وچ جنائیا۔ کرے کھیل ہر نرنکار، لیکھا لیکھ دئے وکھائیا۔ وشن تیرا وشو آدھار، واستک میلا سہج سُبھائیا۔ برہمے تیرا برہم آدھار، پاربرہم اپنی انس لئے اُچائیا۔ شنکر تیرا شستر نیار، شاہ سلطانا ہتھ پھڑائیا۔ تئاں وچولا بن کرتار، اپنی قُدرت دئے سمجھائیا۔ ساچا ڈھولا گایا ایکا وار، دوجی وار نہ کرے پڑھائیا۔ لکھن پڑھن توں وسے باہر، کاغد قلم نہ لکھے کھئے شاہیا۔ پُرکھ ابناشی سچکھنڈ بیٹھ سچے دربار، اپنا حکم دئے سنائیا۔ آد جگادی ہو تیار، اپنے ہتھ رکھی اپنی شہنشاہیا۔ سورج چن نہ کھئے اُجیار، منڈل منڈپ نہ کھئے رکھائیا۔ گگن منڈل نہ کھئے سہار، دھرت دھول نہ کھئے وکھائیا۔ جل جل بنب نہ دسے کِنار، مہینل کھیل نہ کھئے کھلائیا۔ چوڈاں لوک نہ کھئے اکھاڑ، چوڈاں طبق نہ کھئے وڈیائیا۔ پنج تت نہ کھئے آکار، ترے گن ناچ نہ کھئے نچائیا۔ کرے کھیل آپ نرنکار، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ سچکھنڈ وسے سچے دوار، در دروازہ آپ کھلائیا۔ تھر گھر ساچے کر پَسار، سچ پَسارا لئے دھرائیا۔ شبدی شبید اُجیار، برہما وشن شو کرے کُرمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا تت تت گیانا، ایکا شبید شبید نشانہ، ایکا روپ سِری بھگوانا، ریکھ رنگ نہ کھئے جنائیا۔ سُن وشن اُٹھ کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ میرا ناؤں تیرا دان، تیرا دان سرب ورتائیندا۔ اُٹھ برہمے برہم کر پروان، پاربرہم اپنی ونڈ

ونڈائیندا۔ ایکا راگ سُنائے کان، نادى اپنا ناد وجائیندا۔ اٹھ شو منگ چرن دھیان، چرن چرنودک تیرے تن دھوڑی ٹگا آپ لگائیندا۔ ایکا دیوے دُھر فرمان، اُبھل بھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن نرگن اپنا روپ دھرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتارا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ وشن برہما شو کر پسارا، آپے ویکھے چائیں چائینا۔ نرگن نرگن دئے آدھارا، نرگن نرگن ہوئے سہائیا۔ سرگن روپ ہر کر پسارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو دئے کھلائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن نرگن دھار، آد پُرکھ سمجھائیندا۔ وشن برہما شو تیرا پسار، سرگن اپنا بندھن پائیندا۔ اپنا ناؤں رکھے نرنکار، ناؤں نرنکارا ویکھ وکھائیندا۔ نرگن سرگن کرے پیار، پریم پیار آپ کھائیندا۔ سوہنگ اپنی کرے کار، نرگن سرگن سرگن نرگن دئے دئے لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن برہما شو آپ پڑھائیندا۔ وشن برہما شو نش اکھر پڑھنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سچ دوارے سدا سد وژنا، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ نہ جینا نہ کدے مرنا، جیون مرن پاربرہم پرہہ اپنے ہتھ وکھائیندا۔ ساچی ترنی آپے ترنا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ نرہو ہوئے کدے نہ ڈرنا، بھہ اپنا اک وکھائیندا۔ میرا بھانا سدا سر جرن، دوسر اور نہ کھئے جنائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑنا، گھڑ بھانڈے آپ سمجھائیندا۔ ترے گن ناتا تیرا ورن، ترے ترے میلا آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست امولک جھولی پائیندا۔ برہما وشن شو سُن سنندیشہ، دئے جوڑ چرن نمسکاریا۔ پاربرہم توہے سدا آدیس، ہوں بل بل بلہاریا۔ تیرا درس ایکا وار ویکھا، بھل نہ جانا اکم اپاریا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں آئے در بھکھاریا۔ در دوار بن بھکھاری، وشن برہما شو منگ منگائیا۔ کر کِرپا ایکا واری، توٹ رہے نہ رائیا۔ تیرے در ویکھیئے تیری سچی سکداری، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ تیری کِرپا لکھ چوراسی کر کر اُساری، گھڑ گھڑ بھانڈے لئے بنائیا۔ تُو ہی پُرکھ تُو ہی ناری، تیری قُدرت تیری گود بہائیا۔ ہوں سیوک تیرے سیواداری، ساچی سیو در تیرے کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا ہوئے سہائیا۔ وشن برہما شو منگی منگ، نرگن آگے جھولی ڈاہ۔ تُو صاحب سُلطان سورا سرینگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ۔ تیری سیجا ویکھی اک پلنگ، سچکھنڈ دوارے بیٹھا ڈاہ۔ اٹھے پھر وجے

مردنگ، شبد انادی رہیا گا۔ کوئی نہ سکے آگے لنگھ، اسپن در تے بیٹھے سپس جھکا۔ تیرا درس پرمانند، پرم پُرکھ بے پرواہ۔ ساڈی ننگی نہ ہووے کند، سر رکھنا ہتھ ٹکا۔ اک سناؤنا سہاگی چھند، آد جگاد لئیے گا۔ پُرکھ ابناشی سدا بخشنند، دینن دیا دئے کما۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شولے پڑھا۔ وشن برہما شو ہر پڑھائے، آد پُرکھ وڈی وڈیاٹیا۔ نرگن سرگن ڈھولا ایکا گائے، آپ اپنا آپ الاٹیا۔ اپنا چولا آپ بدلانے، نرکار ساکار روپ ہو جائیا۔ اپنا پردہ اوہلا آپ اٹھائے، نرگن جوت کر رُشناٹیا۔ ساچا تولا تول اک تُلانے، ایکا کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ دھر دا گولا سیو کھائے، سیوادار بنے ساچا ماہیا۔ شبد وچولا اک رکھائے، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، برہما وشن شو بیٹھے سپس جھکائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، دینن اپنی گود بہائیندا۔ سمرتھ پُرکھ ساچی سکھیا اک سمجھا، ساکھیات روپ وٹائیندا۔ ہرکھ سوگ سرب مٹا، ایکا جوگ نام سکھائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈ کھنڈ رچن رچا، جیرج انڈ اُتہج سیٹیج وست امولک جھولی پائیندا۔ ترے گن میلا سہج سُبھا، اپ تیج وانے پرتھی آکاش جوڑ جُڑا، پنج دس رنگ رنگائیندا۔ رو سس کر رُشنا، جوتی کین دئے ٹکا، کین کین آپ پرگنائیندا۔ منڈل منڈپ پلک وکھا، خالق خلق لئے اُپا، خلق اپنا روپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا آپ سمجھائیندا۔ اپنی رچنا ہر سمجھائے، وشن بھل کدے نہ جائیا۔ برہما تیری گود سہائے، برہم پوت سپوتا جائیا۔ شنکر تیری سیو لگائے، جو گھڑیا بہن وکھائیا۔ تٹان وچولا آپ ہو جائے، آد جگاد سچا شہنشاہیا۔ نرگن سرگن کھیل کھلائے، سرگن نرگن ویکھ وکھائیا۔ آد آد ڈھولا سرب گائے، ایکا ایک کرے پڑھائیا۔ سوہنگ روپ پائے تھایں، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ ٹکائے۔ سوہنگ ڈھولا ساچا گاؤنا، آد پُرکھ سمجھایا۔ وشن برہما شو ایکا رنگ رنگاؤنا، رنگ اتر کدے نہ جایا۔ لکھ چوراسی سیو کماؤنا، پنج تت ویکھے تھاوں تھایا۔ جیرج انڈج اُتہج سیٹیج بندھن پاؤنا، بندی بند آپ رکھایا۔ چارے کھانی ناد و جاؤنا، چارے بانی بان لگایا۔ پرا پسنتی روپ وٹاؤنا، مدھم بیکھری ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا دئے سمجھایا۔ سوہنگ ڈھولا رسناگا، ایکا تت جنائیندا۔ وشن برہما شو سمجھا، سمجھ وچ ٹکائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑت لینا گھڑا، گھڑن بھنہار اپنا حُکم ورتائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر اپنا آسن دینا لا،

برہم پاربرہم سمجھائیندا۔ ایکا وست منگی آ، وست امولک اک سمجھائیندا۔ آد نرنجن نرگن جوت نرنجن جھولی دیوے پا، گھر گھر وچ آپ
 رکھائیندا۔ اپنا ناد دئے سنا، گھٹ گھٹ ناد آپ وجائیندا۔ برہما وشن شو بھل نہ جا، اہل گن اک وکھائیندا۔ سوہنگ ڈھولا ایکا گا، آد
 جگاد اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد اپنا مارگ آپے پائیندا۔ برہما وشن شو سُنیا
 لا لا کن، در درویش سپس جھکایا۔ تُوں صاحب بیڑا دینا بٹھ، سر سمرتھ ہتھ رکھایا۔ آد جگاد کھپے دھن دھن، دھن تیری وڈیایا۔ تُوں
 وسیں بن چہر چہن، تیرا مندر کیسے نہ پایا۔ تُوں جنی تُوں ساچا جن، جن جنیدی تُوں ہی مایا۔ تُوں گھڑے تُوں لئیں بہن، گھڑن
 بہنہار پُرکھ سمرتھ اکھویا۔ تُوں آد جگاد دیویں ڈن، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ ہوں تَدھ بن ہویے اٹھ، نیتر نین نہ کھے کھلایا۔ تیرا پرکاش ساچا
 چن، انہو تیرا روپ سمایا۔ ہوں تیرا کہنا لئیے من، بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور،
 سر سمرتھ ہتھ رکھایا۔ ہوں منگن آئے در درویش، کرپا ندھ گن ندھانا۔ اک ویر نیتر پھیر ہر جو ویکھ، ہوں تیرے بال نادانا۔ ساڈی
 اپنی ہتھیں لکھ ریکھ، نہ میٹے کھے نشانہ۔ آد جگاد تیرا درشن لئیے پیکھ، میرے شاہ پاتشاہ سری بھگوانا۔ تُوں رکھیں چھایا بیٹھ، تیرا
 جھلدا رہے نشانہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، بخشش کریں ساچا دانا۔ ہر داتا دانی دان ونڈدا،
 گنوتتا بے پرواہ۔ لیکھا جانے آد آنت دا، بے آنت اپنی کھیل کھلا۔ لیکھا جانے ناری کنت دا، نر نرائن ہر روپ وٹا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دئے کھلا۔ ہر ہر بھیو کھلائیندا، اگم اگم بول۔ وشن برہما شو تیری سیو لگائیندا، آد جگاد رہے
 اڈول۔ حکمی حکم سرب پھرائیندا، تولنہارا ساچا تول۔ نو سو چرانوے چوکری جگ گیزا اک وکھائیندا، نہ رہنا مات انہول۔ چار جگ دا
 بندھن پائیندا، جگت بھنڈارا دیوے کھول۔ لکھ چوراسی آپ ورتائیندا، ساچی وست رکھ کول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر گھٹ اندر جائے مؤل۔ ہر گھٹ اندر وسنا، نرگن سرگن میل ملا۔ پنج تت اندر بہ بہ ہسنا، جوتی جوت
 کر رُشنا۔ شبد نرالا تیر کسنا، بان اگما دئے لگا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھا۔ ہر لیکھا اپر اپار،
 پاربرہم جنائیا۔ نو سو چرانوے چوکری جگ آوے وارو وار، لوک مات وجے ودھائیا۔ وشن برہما شو رہنا خبردار، پُرکھ ابناشی رہیا

اُٹھائیا۔ ترے گن بندھن پائے سنسار، پنج تت میلا دئے ملائیا۔ نرگن سرگن کر پسار، چارے کھانی ویکھ وکھائیا۔ چارے بانی دئے بہنڈار،
 چار جگ کرے گڑمائیا۔ چاروں کُنٹ بول جیکار، دہ دشا دئے سُنائیا۔ نرگن سرگن دئے آدھار، جوتی جوت جوت زُشنائیا۔ کرے کھیل
 برہمنڈ کھنڈ، ورہنڈ ہو تیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ وندن
 ونڈ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کرے کھنڈ کھنڈ، کھنڈا اپنے ہتھ چمکائیندا۔ کلجگ اؤدھ جائے ہنڈھ، جگ چوکڑی
 پنڈھ مکائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی ویکھ اپنا دھند، ساچے دھندے توہے لائیندا۔ جگا جگنتر سُنائے ایکا چھند، نام نامہ آپ
 پرگٹائیندا۔ آپے وسے اولے اندھیری کندھ، پردہ مات نہ کھئے اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو سو چرانوے چوکڑی
 جگ، نو نو چار حُکم ورتائیندا۔ نو نو چار ورتنا بھانا، جگ جگ ہر ہر کھیل کھلائییا۔ کرے کھیل سِری بھگوانا، بھیو ابھیدا بھیو
 چھپائییا۔ لوک مات بھیو پردھانا، نرگن سرگن رُپ دھرائیا۔ گر اوتار دئے پروانہ، دُھر سنندیشہ شبد سُنائیا۔ ساچے سنتان بٹھے گانا، ہر
 نامے سگن منائیا۔ بھگتوں دیوے ایکا دانا، آتم پر ماتم جھولی پائیا۔ گُرمکھاں وکھائے اک نشانہ، سچکھنڈ دوار ربیا جھلائییا۔ گُرسکھاں بخشے
 چرن دھیانا، نیتر نین نین کھلائییا۔ شبد سُنائے ساچا گانا، بودھ آگادھ پڑھائییا۔ جگ جگ کرے کھیل مہانا، جگ کرتا سچا شہنشاہیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وشن برہما شو ساچی سیو لگائییا۔ جگ چوکڑی کھیل کراؤنا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔
 چاروں کُنٹ ویکھ وکھاؤنا، دہ دشا رُپ دھرائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گگن پاتالوں پھیرا پاؤنا، رُپ رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔
 پرتھی آکاش ڈنک وجاؤنا، شاہو شاباشی اپنا حُکم آپ جنائیندا۔ نرگن سرگن اندر واس رکھاؤنا، واس نواسا آپ ہو جائیندا۔ جنگل جوہ
 اُجاڑ پھاڑ ڈونگھی کندر پربت آسن لاؤنا، سُمند ساگر سوہیا پائیندا۔ گر اوتار ناؤں دھراؤنا، ست سرُپ انوپ سمجھائیندا۔ بھگت بھگونت
 میل ملاؤنا، سنت کنت گود بہاؤنا، گُرمکھ اپنے در سہائیندا۔ گُرسکھ ساچے سچ درڑاؤنا، نیتر نین اک کھلاؤنا، شبد انادی اک وجاؤنا،
 انحد اپنا راگ سُنائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ پار کراؤنا، چار جگ تیئی اوتار سیوا لاؤنا، اٹھاراں بھگت جوت جگاؤنا، دس گر
 سنگ رکھاؤنا، عیسیٰ موسیٰ بندھن پاؤنا، چار یار سنگ محمد اللہ رانی کھیل کھلائییا۔ دُھر فرمانا اک پڑھاؤنا، رام نام آپے گاؤنا، مور

مُکٹ سیس ٹکاؤنا، ہو ہو نعرہ آپے لاؤنا، سجدہ سیس آپ جھکاؤنا، نام ست آپے گاؤنا، واپگرُو فتح آپ گجائیا۔ چارے کھانی پردہ
 لاہنا، چارے بانی بھیو چکاؤنا، چارے ویداں پندھ مُکاؤنا، اٹھاراں پُراں بھیو کھلاؤنا، گیتا گیان اک درڑاؤنا، انجیل قرآن پندھ مُکاؤنا،
 شبد بیان اک اٹھاؤنا، دو جہان آپ پھراؤنا، نو نو چار لیکھ مُکاؤنا، وشن برہما شو سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 نو نو چار اُترے پار، چار ورن ہوئے خوار، جگت وِدیا نہ کھئے آدھار، تیرتھ تٹ نہ کھئے کِنار، اٹھسٹھ نہ ونج وپار، چوڈاں ہٹ نہ کھئے آدھار،
 ترے لوک نہ کھئے اکھاڑ، لوآں پُریاں ڈیرہ ڈھاپیا۔ چاروں کُنٹ ہوئے اندھیار، سچ سچ نہ کھئے پیار، پتا پوت نہ کھئے آدھار، بھائی بہین ساک
 سجن سین نہ کھئے یار، ناتا تئے تھاوں تھائیا۔ ہر کا مندر نہ کھئے وچار، دیا باقی نہ کھئے پَسار، کھلاپاتی ملے نہ میت مُرار، بھرے بھلے ناری
 نار، نر نرائن نظر نہ آئیا۔ وشن برہما شو رہنا خبردار، پُرکھ ابناشی کرے وچار، سچکھنڈ بیٹھا ساچا ماہیا۔ جگ چوکرئی پاوے سار،
 گر اوتاراں لے اٹھال، بھگت بھگونت سرت سنبھال، سرت شبد ویکھے ویکھنہارا، میلا میل نہ کھئے کرائیا۔ گات گائے سرب سنسارا، اچی
 کوک کوک کرے پکارا، ناتا جوڑے نہ کھئے گرور گردھارا، گہر گمبھیر سرب گن ٹھاکر نظر کیسے نہ آئیا۔ چار کُنٹ ہوئے وِبھچارا، مات پوت بنے
 کنت بہتارا، گہر گہر اندر کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، دھیچ جت ست سنتوکھ برہم مت نہ کھئے رکھائیا۔ گر اوتار نہ دیوے کھئے سہارا،
 جوٹھ جھوٹھ لگے اکھاڑا، ناچ نچائے پنچم دھاڑا، مایا ممتا پھرے واپو داہیا۔ گرُمکھ رووے زارو زارا، دھرنی دھول کرے پکارا، کلجگ ائے
 اتم وارا، نو نو چار نہ دیوے کھئے سہارا، دھیچ دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ لکھیا لیکھ آپ کرتارا، وید ویاسا ویکھ وچارا، موسیٰ بولے کوک
 جیکارا، عیسیٰ منگے بن بھکھارا، مگر آوے واپو داہیا۔ محمد سجدہ کرے نمسکارا، بے عیب خدائی پروردگارا، مقامے حق وسے سانجھا
 یارا، لاشریک سچا شہنشاہیا۔ نانک دیوے ست سہارا، اُوچ اُوچ اگم اپارا، مہابلی اُترے اوتارا، مات پت نہ کھئے بنائیا۔ گوہند گر بن
 لکھارا، ایکا اکھڑ بٹھ دھارا، پرگٹ ہووے ہر نرنکارا، آپے وسے دھام نیارا، سمبل نگر دئے وڈیائیا۔ نہپکنک ہو اُجیارا، شبد ڈنک وجائے
 اپر اپارا، راؤ رنک کرے خبردارا، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ کلجگ کرے پار کنارہ، راج راجاناں مارے مارا، شاہ سلطان کھئے رہن نہ پائیا۔
 گئو غریباں دئے سہارا، پرگٹ ہوئے اپنی وارا، نہ پُرکھ نہ دسے نارا، نرگن نروریر پُرکھ اکال اجونی رہت جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ کھڑگ

کھنڈا تیز کٹارا، دو جہاناں پاوے سارا، برہمنڈاں ویکھے اک اکھاڑا، انڈج جیرج اُتہج سینج پھول پھولائیا۔ ستجگ ساچا دھرے آپ کرتارا، ایک شبد اک جیکارا، ایک مندر ایک گرو دوارا، ایک مسجد ایک کعبہ ایک کلمہ کرے پڑھائیا۔ ایک شاہ اک نوابا، ایک تن وجائے ربابا، ایک میل ملائے سچے احبابا، محبان بیدو بی خیر یا اللہ نورو نور خدائیا۔ ایک ویکھے چوڈاں ہاٹا، کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، چوڈاں طبقات جانے گاتھا، عالمین کرے کھیل بے پرواہیا۔ لہنا دین چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھا، روداس چمارا رکھے ساتھ، کبیرا گائے اپنی گاتھا، نانک نرگن سگل وسورا لاتھا، گوبند حاضر حضورا ظاہر پُرکھ اکالا اک منائیا۔ آپے بھوئے جوتی جاتا، کرے کھیل پُرکھ بدھاتا، میٹے زین اندھیری راتا، نہ کھئے ذات نہ کوئی پاتا، نہ کوئی ورن نہ کوئی برن کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کھئے اکھوائیا۔ ایک ہر بٹھے ناتا، من مت گوائے نار کھذاتا، اتم رکھے سب دی ذاتا، ایک شبد پتا ماتا، گرو گُر اک اکھوائیا۔ ایک رام ایک کرشن ایک دیوی دیو پوجا پاٹھا، ایک سروور مارے ٹھاٹھا، امرت اتم ساچا جام پیائیا۔ ایک پورا کرے گھاٹا، کرے کھیل بازی گر ناٹا، چوڈاں لوک پھرے ناٹھا، ترے بھون دھنی مہا گنت نہ گئی، لیکھا لیکھت وچ نہ آئیا۔ لیکھا جانے ترے لوکی ناتھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، پُرکھ اکالا لیکھا جانے جوت اُجالا، آد شکت آد بھوانی نور ظہور اپنا کھیل کھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ برہما وشن شو اٹھ اٹھ جاگ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نو سو چرانوے چوکری جگ لگا رہیا اک ویراگ، جگ چوکری پندھ مکائیندا۔ اتم ملے کنت سہاگ، گیت سہاگی اک سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نرویر پُرکھ اپنا کھیل کھلائییندا۔ نرویر پُرکھ پُرکھ اکالا، نرگن نرویر اپنا کھیل کھلائییا۔ دیناں بندھپ دین دیالا، دیناں اناٹھا گلے لگائیا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، مہاکال بھوئے سہائیا۔ لوک مات بنائے سچکھنڈ سچے دھرمسالہ، ساڈھے تن ہتھ سچ سنگھاسن گھاڑت لئے گھڑائیا۔ نام اگتی شبدی مالا، من کا منکا دئے بھوائیا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، ترے گن پھند دئے کٹائیا۔ ایک دسے راہ سُکھالا، چار ورن کرے پڑھائیا۔ پاربرہم کرے سرب پرتپالا، پرتپالک اک اکھوائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر سد چلے نال نالا، جو جن اتر اتم دھیان لگائیا۔ گھٹ گھٹ اندر جس دپیک بالا، اپنی سیجا سٹا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

وِشن برہما شو تیرا ویلا دئے وکھائیا۔ وِشن برہما شو کل آئے آنت، آنت کھئے رہن نہ پایا۔ دھرے جوت سِری بھگونت، نرگن جوت جوت
 رُشنایا۔ لکھّ چوڑاسی ساچا کنت، نہ مرے نہ جایا۔ مہا جنائے گن آگنت، چار وید بھیو نہ رایا۔ گر اوتار گائے منت، منتر نام اک
 درڑایا۔ لیکھا جانے بھگت سنت، گرْمکھ گرسکھ لئے اُٹھایا۔ چار کُنٹ ویکھے گڑھ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم ویس وٹایا۔ جیو جنت بھکھ
 ننگت، ہر کا نام جھولی کسے نہ پایا۔ ملیا میل نہ ساچی سنگت، ورن برن پئی لڑایا۔ انگیکار نہ کریا انگت، انک ایک نظر کسے نہ آیا۔
 ہر کا نام بھوجن چھکیا نہ ساچی پنکت، رسنا پڑھ پڑھ واد ودھایا۔ در درویش نہ بنیا منکت، من کا موہ نہ کھئے چُکایا۔ گرسکھ پڑھاوے
 کیا کوئی پنڈت، پنڈت پاندھا پڑھن پاٹھشالا کدے نہ جایا۔ جس ملیا ہر اکھنڈت، اکھنڈ رُوپ دئے درسایا۔ برہمے وِشن شو تیری ویکھے
 جنت، لکھّ چوڑاسی پھول پھولایا۔ کلجگ ویلا آنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک حکم دئے ورتایا۔ ایک حکم ورتے
 بھگوان، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی آئے وچ میدان، نام کھنڈا ہتھ چمکائیا۔ کلجگ میٹے جھوٹھ دکان، کوڑی کریا رہے نہ رائیا۔
 تختوں لاپے راج راجان، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی دیوے اک گیان، آتم برہم کرے پڑھائیا۔ چار کُنٹ دہ دشا
 نظری آئے اک بھگوان، درشٹ اِشٹ دئے وکھائیا۔ سرب جیاں دا ساچا کاہن، لکھّ چوڑاسی گود بہائیا۔ امرت آتم دیوے پین کھان، ترشنا
 بھکھ مٹائیا۔ ایک راگ سنائے کان، سولان وِدیا مُکھ شرمائیا۔ ستجگ ساچا مارگ لائے آن، واہوا ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ آد جگاد نہ مئے کسے
 دی آن، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ گرْمکھ گرسکھ سجن سہیلے آپ پچھان، لوک مات ہوئے سہائیا۔ در در گھر گھر درشن دیوے آن، دین دُنی
 چھڈے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم وِرن، نہکلنک نرائن نر، جگت درشٹی دئے بھوائیا۔
 جگت درشٹی کلجگ چم، چار کُنٹ اندھیرا چھایا۔ ستگر پورا بیڑا دیوے ہتھ، لوک مات ویکھ وکھایا۔ منکھتا دیوے ڈن، ایک کھنڈا ہتھ
 اُٹھایا۔ کوڑ کڑیارا دیوے بھن، ایک ٹھوکر نام لگایا۔ آتم برہم نہ جانے کھئے براہمن، برہم ویتا دس کسے نہ آیا۔ پاہن پتھر کدے نہ بنے ضامن،
 دامنگیر دامن ہتھ نہ کسے وکھایا۔ پنج تت آنتر کامنی کامن، لوبھ موہ ہنکار کھیل کھلایا۔ چاروں کُنٹ اندھیرا شامن، شمع دیپ نہ کھئے
 جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر گھر ویکھے من ہنکاری راون، رام رُوپ کسے نظر نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن برہما شو تیرا اتم لیکھا دئے مُکایا۔ لیکھا تیرا مُکنا، دو جہاناں دھار۔ ویلا اتم ڈھکنا، نہ کوئی پاوے سار۔ پُرکھ اگما ایکا بُکنا، دو جہاناں کرے خبردار۔ کلجگ اتم جھوٹھ دوارا لُٹنا، کوڑ گُریارا مارے مار۔ لکھ چوڑاسی بھاگ نکھٹنا، جس وسریا کرتار۔ گُرمکھاں اُپر ہر جو تھنا، دیوے درس دیدار۔ اتم رکھ ایکا مٹھنا، مٹھی لکھ چوڑاسی وچوں لئے نکال۔ جس رکھی ایکا اوٹنا شبد چوٹ لگائے ساچا تال۔ مایا ممتا کڈھے کھوٹنا، ساچا مارگ دئے وکھال۔ دیوے نام بھنڈار اتوٹنا، نکھٹ جائے نہ وچ سنسار۔ آنت ملائے جوتی جوتنا، جوتی شبدی کر پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل ساچا ہر، لکھ چوڑاسی گھٹ گھٹ واسی ویکھے پت ڈال۔ اٹھ بوتلاں اٹھ تت کڈھیا عرق، گُر ستگر دیا کھائیا۔ نو جنم دا نکلیا فرق، فرمان بردار ہوئے سہائیا۔ جنم جنم دا اٹھیا ورق، ورقہ ورقہ دئے اٹھائیا۔ ناویں جنم لگائی ترک، گُرمکھ سویا آپ اٹھائیا۔ پایا ہر نہ کئے سوگ نہ کئے ہرکھ، ہر کے پوڑے دئے چڑھائیا۔ اپنی پورب جنم دی پوری کرے شرط، شرع شریعت بھل کدے نہ جائیا۔ اٹھ تت جوڑ جڑے نہ پھیر پرت، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بڈھ میلا پھیر نہ مات ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اٹھ جنم دی پورب آس ترسنا میٹ مٹھائیا۔ ترسنا مٹے شرع آب، آب شرع روپ وکھائیا۔ اٹھی کرے کولی ناہی، ناہی کول مُکھ بھوٹیا۔ جنم جنم دے میٹے پاپ، دُرمت دھوتی شاہیا۔ دیا کری ہر اپنی آپ، جگت وسیلہ نہ کئے وکھائیا۔ لیکھا چُکائے جوں پوٹ مائی باپ، پتا پوٹ ایکا گود سہائیا۔ نو جنم دی مٹی اندھیری رات، ناویں جنم وچئی ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا لیکھے دئے لگائیا۔ لیکھا چُکیا ملیا لہنا، گُر ستگر دیا کھائیندا۔ اٹھ جنم دا کیتا ویکھیا اپنے نیناں، مد پیالہ جو مُکھ لگائیندا۔ ناویں جنم ہر کا بھانا سہنا، آتم رس اک وکھائیندا۔ تن بستر پائے ایکا گہنا، سولان اچھیا سولان شنگار، صاحب ستگر کرے پیار، گُرمکھ گُرمکھ ویکھ وکھائیندا۔ کاغد قلم رووے زارو زار، ست سمندر مس کوک کوک کرے پکار، اٹھاراں بھار بناسپت نہ کرے کئے وچار، گُرسکھ تیرا لیکھا لکھن نہ آئیا۔ برہما وشن شو تیرا منگے دیدار، کروڑ تینتیس کرے نمسکار، جس جن ملے آپ نرنکار، لوک پرلوک دو جہان ایتھے اوتھے وچے سدا ودھائیا۔ جگ جگ ہرجن تیرا نام نشان، پسو پنکھی پنچھی سارے گان ہوئے وڈیائیا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بیابان، مچھ کچھ سمند ساگر ڈونگھی

کھائی بیٹھے دھیان لگائیا۔ جس ملیا ہر چُکیا ڈر، وسیا گھر ناری نر، ہر بھگونت سنت ہوئے نہ کدے جدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، لہنا لہنا جھولی پائیا۔ لہنا مُکیا چُکیا لیکھا، لیکھا لیکھے ہر لگائیا۔ آتم آتر کڈھیا بہرم بھلیکھا، بہرمی بہرم گڑھ ٹڑائیا۔ اپنا
 پورب آپے ویکھا، کِرتی کِرت کرم جو کری کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے اپنا ور، جُگ وچھڑے جگت
 لئے ملائیا۔ جگ وچھوڑا دتا کٹ، جاگرت جوت کری رُشنائیا۔ پچھلا لہنا پایا بھٹھ، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ گنگا رام لاہا لیا کھٹ،
 رِوداس چہار لیکھا رہیا مُکائیا۔ پچھلا قؤل ویکھ گنگا تٹ، تٹ کنارہ رہیا سمجھائیا۔ جنم جنم وٹایا وار اٹھ، اٹھ تت کری کُرمائیا۔ پچھلا
 لیکھا پہلے دتا دس، بھل رہے نہ رائیا۔ گُرسکھ جنان چر نہ کہے بس بس، پُرکھ ابناشی اپنا لیکھا دئے وکھائیا۔ چولا بدلیا ہس ہس،
 گُرسکھ ملائے نس نس، آؤندا جاندا نظر کیسے نہ آئیا۔ پردے اندر رہیا وس، تیر نیرالا مارے کس، چلہ کمان اپنے ہتھ وکھائیا۔ آتر جوت
 کرے پرکاش کوٹن رو سس، مئے رین اندھیری مس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ لگائے اپنے لڑ، ایکا پلؤ نام پھڑائیا۔
 نام پلا ہتھ پھڑایا، یزگن سرگن کر پیار۔ کلجگ جیواں دس نہ آیا، نو کھنڈ پرتھمی نہ کرے کھئے وچار۔ شبدی شبد بندھن پایا، سرت
 سوانی ملے ہانی اک اگلا اپنی وار۔ امرت آتم ٹھنڈا پانی دئے بیایا، اٹھسٹھ تیرتھ کر خوار۔ گھر وچ گھر دیپک جوت دئے جگایا، میٹے دھواں
 دھار۔ انحد شبد دئے سُنایا، چھٹی راگ نہ کھئے وچار۔ ساچے مندر دئے بہایا۔ ہر مندر کر تیار۔ آتم سیجا میل ملایا، میل ملایا کنت
 بہتار۔ مل مل سخیاں منگل گایا، گیت سہاگی ایکنکار۔ ترے گن تیرا سنگل گُر آپ ٹڑایا، ناتا تٹا پنچ وکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے لائے پار۔ پار کنارہ ڈونگھا ساگر، کلجگ ترن کھئے نہ جائیا۔ گُرمکھ
 ورلے کرم کرے اُجاگر، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ایکا ونج کرائے نام سوڈاگر، ہٹ ونجارا اک کھلائییا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، رتن امولک
 اک پرگٹائیا۔ رتن امولک ہر کا ناؤں رتی رتناگر، رتی رت دئے سُکائیا۔ نرمل کرم ہویا اُجاگر، جو جن آئے سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ گُرسکھ گُر ستگر لئے ترائیا۔

☆ ۶ ساؤن ۲۰۱۸ بکرمی پریم سنگھ سادھو سنگھ دے گرہ بھگواڑا ضلع جالندھر ☆

شاہو بھوپ ہر سلطانا، ست ستوادی ناؤں دھرائیندا۔ آد جگاد کھیل مہانا، آد پُرکھ آپ کرائیندا۔ جوتی نؤر نؤر مہانا، نؤر نؤرانہ ڈگمگائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوار سچ مکانا، در گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ رُوپ انُوپ کرے پردھانا، نرگن نرور پُرکھ اکال ویس اوپس آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ شاہو بھوپ کھیل اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ سچ سنگھاسن ایک ملا، ایکنکارا ناؤں دھرائیا۔ اپنے دیک آپے بلا، آد نرنجن نؤر رُشنائیا۔ اپنا پھڑے آپے پلا، ابناشی کرتا بھیو نہ رائیا۔ اپنی جوت آپے رلا، سری بھگوان شاہ سلطان وڈ وڈیائیا۔ پارہم اپنا سندیش آپے گھلا، ناد ترانہ آپے گائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ آد پُرکھ وڈ مہربانا، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ تخت نواسی ہو پردھانا، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ ست سرُوپی ست نشانہ، در گھر ساچے آپ جھلائییندا۔ جودھا مرد مرد مردانہ، آپ اپنا بل رکھائیندا۔ حُکم حُکم فرمانا، دھر فرمانا آپ الائیندا۔ در درویشا در دربانا، در در اپنا سپس جھکائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، دوسر اور نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، نرگن نرور آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا، نرگن جوت جوت رُشنائیا۔ محل اٹل اُچ منارا، سچ دوارا ربیا سہائیا۔ جوتی جاتا ہو اجیارا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ رُوپ انُوپ اگتی دھارا، دھار دھار وچ پرگٹائیا۔ کرے کھیل اپرا پارا، اپرپر داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوار سوبھا پائیا۔ سچکھنڈ دوار سوبھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، آد اپنا رُوپ وٹائیندا۔ اپنی مہا جانے بے آنت، بے آنت اپنا ویس کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگونت، بھگون اپنا کھیل کھلائییندا۔ سری بھگوان شاہ سلطانا، شاہو بھوپ وڈی وڈیائیا۔ سچ سنگھاسن اک سہانا، پاوا چول نہ کھئے رکھائیا۔ اپنی اچھیا ویکھ وکھانا، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوار

در دروازہ، سو پُرکھ نرنجن آپ گھلائیندا۔ آد پُرکھ شاہو بھوپ وڈ راج راجانا، شاہ سلطانا ویس وٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے رچ رچ اپنا کاجا، آپے سگن منائیندا۔ ایکنکار آپ وجائے اپنا واجا، تار ستار نہ کھئے بلائیندا۔ آد نرنجن جوت جوت پرکاشا، دیا باقی نہ کھئے رکھائیندا۔ سِری بھگوان اپنا ویکھے آپ تماشا، اپنی راس آپ رچائیندا۔ ابناشی کرتا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ ایک اور، آپ اپنا رنگ وکھائیندا۔ آد پُرکھ روپ رنگ تے وسے باہرا، روپ رنگ لئے پرگٹائیا۔ اپنی اچھیا آپے ورتارا، آپے بھچھیا جھولی پائیا۔ آپے در درویش بن بھکھارا، ویس انیکا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، بھيو ابھید اچھل اچھید اپنا آپ گھلائیا۔ آد پُرکھ ہر بھيو گھلائیندا، اک اکلایکنکار۔ اپنی کرنی آپ سمجھائیندا، پُرکھ اگما ہو تیار۔ نرگن جوت جوت پرگٹائیندا، جوتی جاتا خبردار۔ ساچا مندر آپ سہائیندا، سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ۔ دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا، اک اکلای پروردگار۔ مقامے حق آپ وڈیائیندا، نور نورانہ ہو اُجیار۔ ساچا تخت آپ سہائیندا، تخت نواسی کھیل اپار۔ دھر فرمانا حکم سُنائیندا، حکمی حکم کرے ورتار۔ پُرکھ نار آپ اکھوائیندا، لیکھا جانے ناری کنت بہتار۔ ساچی سیج آپ ہنڈھائیندا، نرگن نرگن کر پیار۔ تھر گھر اپنا در گھلائیندا، گھر گھر وچ کر تیار۔ چرن کول آپ ٹکائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا پردہ آپے لاپندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، سچکھنڈ دئے وڈیائیا۔ تھر گھر کھولے آپ کواڑ، اپنی دیا آپ کھائیا۔ لیکھا جانے کنت بہتار، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ اپنی اچھیا پائے بھچھیا اگم اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہیا۔ اپنا روپ آپ دھرا، جننی جن بن ملاح، اپنا مارگ آپے پا، آپے ویکھ وکھائیا۔ سْت دُلارا اک اٹھا، ایک اگن دئے جنا، شبدي شبد وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے سہج سُبھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، بھيو ابھیدا آپ گھلائیا۔ بھيو ابھیدا ہر ہر کھول، اپنا بھيو آپ جنائیندا۔ تھر گھر اندر آپے مؤل، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ آپے کرے اپنا قؤل، کیتا قؤل بھل نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ اندر تھر گھر دھر، در دروازہ آپ گھلائیندا۔ تھر گھر کھولے در دروازہ، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ راجن راجا، راجن راج آپ اکھوائیا۔ ایکنکارا سازن سازا، گھاڑت گھاڑن لئے گھڑائیا۔ آد نرنجن رکھے لاجا، ایک جوت نور رُشنائیا۔ سِری بھگوان پھرے بھاجا، روپ انوپ

دھرائیا۔ اباشی کرتا رچ رچ کاجا، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ پاربرسم پرہ دیوے داجا، وست امولک جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، تھر گھر بیٹھا آپے وڑ، رُپ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ تھر گھر ساچے آپے وڑیا، آپ اپنا آسن لائیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، سچ محلے سوہیا پائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑھیا، گھاڑن گھاڑت ویکھ وکھائیندا۔ اپنا پلُو آپے پھڑیا، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ اپنی جوت آپے رلیا، جوتی جوت میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تھر گھر ساچے اندر وڑ، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ اپنا بندھن تھر گھر، ہر ساچا سچ پائیا۔ آپے پُرکھ ناری نر، نر نرائن ناؤں دھرائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ ویکھ وکھائیا۔ آپے ورے اپنا ور، ورنی ور آپ ہو جائیا۔ اپنا میلا آپے کر، آپ اپنا سگن منائیا۔ اپنا آپے اندر دھر، آپے کرے کھیل بے پرواہیا۔ جننی جن آپے بن، دھن دھن جنیندی بنے مائیا۔ دائی دایا سیو کر، ساچی سیوا آپ کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ لیکھ اولا ہر کرتارا، بیہو ابھید آپ گھلائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، سچ ورتارا آپ ہو جائیندا۔ آپے سیجا آپے جائے سُت دُلارا، شبدی شبد گود اُٹھائیندا۔ تھر گھر وسائے سچ منارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ نرگن نرگن دئے آدھارا، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن جوت کرے پیارا، نرگن اپنا میل ملائیندا۔ نرگن منگے بن بھکھارا، نرگن جھولی آگے ڈاہندا۔ نرگن بنے سچ ورتارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے کھیل کر اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حُکم دھر فرمانا، پُرکھ اباشی آپ جنائیا۔ سُت دُلارا کر پردھانا، اک پردھانگی دئے جنائیا۔ ایک رکھنا چرن دھیانا، چرن کول سمجھائیا۔ ایک مندر اک مکانا، سچکھنڈ ویکھ وکھائیا۔ ایک راج اک راجانا، شاہ سلطان اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سُت دُلارا لئے اُٹھائیا۔ سُت دُلارا اُٹھ اُٹھ، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ پاربرسم اباشی کرتا گیا تھ، اپنی دیا آپ کھائیندا۔ دیوے بھنڈار اک اٹ، آد جگاد تیری جھولی پائیندا۔ تیری سہائے آپ رت، رت رتڑی ویکھ وکھائیندا۔ کرے کھیل پاربرسم اباشی اچت، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ اپنے اندروں آپے پھٹ، تیرا رُپ پرگھائیندا۔ اپنی دھارا بخشے جوت، نرگن جوت جوت جگائیندا۔ ایک رکھنی میری اوٹ، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیندا۔ تیرا گھر بنایا قلعہ کوٹ، تھر گھر تیرا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، آد پُرکھ دیوے ور، ایکا گُن آپ سمجھائیندا۔ شبد سُت اُٹھ بلکار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ تھر گھر ویکھ چار دیوار، چاروں کُنٹ نین اُٹھائیا۔ اک اِکلا وسے نرکار، نرکار بے پرواہیا۔ نہ کوئی دوجا مددگار، سگلا سنگ نہ کھئے جنائیا۔ نہ کوئی مردنگ نہ ستار، سندیش نریش نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ایکا شبد لئے اُٹھائیا۔ شبد سُت سور بلوانا، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو مہربانا، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ ایکنکارا بخشے چرن دھیانا، چرن چرنودک مُکھ چوائیندا۔ آد نرنجن دیوے جوت نور مہانا، جوتی شبدی میل ملائیندا۔ ابناشی کرتا بٹھے گانا، نرگن ساچا سگن آپ منائیندا۔ سری بھگوان دیوے دُھر فرمانا، سچ سندیش آپ الائیندا۔ پاربرہم کرے پردھانا، سچ پردھانگی اک سمجھائیندا۔ میرا ناؤں تیرا پروانہ، سچ پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ تیرا لیکھا دو جہاناں، دھئے دھئے روپ آپ سمجھائیندا۔ تیرا مندر سچ مکانا، سچ سنگھاسن اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ اپنا پردہ چُکیا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ سُت دُلارا اپنی گود لے آپے بُکیا، نام جیکارا ایکا بول۔ میرا بوٹا کدے نہ سُکیا، آد جُگاد رہے سد مؤل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے تولے اپنا تول۔ سُت دُلارا شبدی دھار، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ہوں بالک تیرا سیوادار، سیوک سیوا سچ کھائیا۔ آد جُگاد دھئے جوڑ کران نمسکار، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ تُوں وسر نہ جائیں میرے کرتار، تیرا وچھوڑا سہ نہ سکاں رائیا۔ کر کِریا اپنی وار، ہوں ایکا منگ منگائیا۔ چرن بھکھیا دینی ساچی چھار، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے وجدی رہے ودھائیا۔ کِریا ندھ ہر گن ندھانا، اپنی دیا آپ کھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی دیوے دُھر فرمانا، سچ سندیش اک سُنائیندا۔ میرا ناؤں تیرا نشانہ، دو جہاناں آپ جھلائیندا۔ تیری اچھیا کرے پروانہ، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ نرگن سرگن کھیل کرے مہانا، تیرا بنس سرینس دکھائیندا۔ تیری گودی کھیلے کھیل جہانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ ساچی وست ہر ورتارا، شبدی شبد جھولی بھرائیا۔ تیرا روپ انوپ دھرے وچ سنسارا، مہاسارتھی بن سچا شہنشاہیا۔ تیرا کھیل کرے اپرا پارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ اپنا میل ملائیا۔ نرگن سرگن بٹھے دھارا، وشن برہما شو تیری گود بہائیا۔

ترے گن دیوے اک سہارا، پنج تت کرے گڑمائی۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں بخشے تیرا چرن سہارا، گگن منڈل تیرا نور کرے رُشنائی۔
 رو سس کرے اُجیارا، تیری کِرن کِرن پرگٹائی۔ جل بنب دئے سہارا، تیرا نیر نیر وہائی۔ دھرنی دھرت لائے اکھاڑا، آکاش پرکاش دئے پرگٹائی۔
 لکھ چوڑاسی کھیل نیارا، گھڑ بھانڈے دئے بنائی۔ زرگن جوت نور کر اُجیارا، نورو نور کرے رُشنائی۔ شبد اناد وجائے ستارا، دُهن انادی
 آپ سُنائی۔ کرے کھیل آپ کرتارا، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائی۔ رچ رچ ویکھے ویکھنہارا، اپنی رچنا آپ رچائی۔ شبد سٹ رہنا خبردارا، کیتا
 قول بھل نہ جائی۔ دو جہان لگے اکھاڑا، لوآن پُریاں ناچ نچائی۔ وشن برہما شو لگائے سیوادارا، ساچی سیوا اک سمجھائی۔ لکھ چوڑاسی کر
 پسارا، گھٹ گھٹ اپنی جوت کرے رُشنائی۔ زرگن سرگن دئے آدھارا، سرگن زرگن میل ملائی۔ جگ چوکرئی کھیلے کھیل اپارا، ایکا بندھن
 نام رکھائی۔ ویس وٹائے گر اوتارا، جگت گیان اک درڑائی۔ بھگت بھگونت ہو اُجیارا، لکھ چوڑاسی کرے پڑھائی۔ سنت کنت میلا نار
 بہتارا، سچ سہاگ دئے وکھائی۔ گرمکھاں دیوے اک آدھارا، نام ندھانا جھولی پائی۔ گرسکھاں وکھائے اک دوارا، ایکا گھر سوہا پائی۔ جگ
 جگ ویکھے کھیل تیرا وچ سنسارا، اہل بے پرواہیا۔ چار جگ لگائے اکھاڑا، چاروں کُنٹ وجے ودھائی۔ ایکا شبد دئے آدھارا، برہما ویتا کر
 پڑھائی۔ ایکا لیکھا بنے لیکھارا، چارے ویدان دئے لکھائی۔ چارے ورن کر اُجیارا، کھتری براہمن شوڈر ویش وند وندائی۔ نو کھنڈ کھیل نیارا،
 ست دیپ جوت رُشنائی۔ چارے کھانی کر پسارا، اُتبھج سیتج جیرج انڈج اپنا بندھن آپے پائی۔ چارے بانی بول جیکارا، زرگن سرگن دھار
 چلائی۔ چارے یار کرے پیارا، کلمہ اپنا آپ سُنائی۔ جگ چوکرئی ویکھے ویکھنہارا، تھر کھئے رہن نہ پائی۔ تھر گھر تیرا وسدا رہے چُبارا،
 پُرکھ ابناشی ایکا گن سمجھائی۔ ٹوں سٹ میرا سٹ دلارا، جگ جگ تیرے ناؤں کراں وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 آد پُرکھ دتا ور، آپ اپنا حُکم جنائی۔ سُنیا دُھر فرمانا، شبدی سٹ سیس جھکائیندا۔ ٹوں صاحب سچا سُلطانا، سچ سینگھاسن سوہا
 پائیندا۔ تیرا ناؤں سری بھگوانا، میں بھل کدے نہ جائیندا۔ تیرا ویکھاں کھیل دو جہاناں، وشن برہما شو سیو لگائیندا۔ ترے گن بتھاں
 ایکا گانا، پنج تت اپنا ویس وکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی کر نشانہ، لوک مات ناچ نچائیندا۔ گر اوتاراں دیواں دانا، تیرا ناؤں جھولی پائیندا۔
 تیرا راگ سناواں سچ ترانہ، ناد انادی آپ الائیندا۔ جگ چوکرئی ویکھاں کھیل ہو پردھانا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون وقت کون ویلا کون گھر میل ملائیندا۔ سٹ ڈلارا منگے منگ، پرہہ آگے سیس جھکائیا۔
 ٹوں صاحب سورا سربنگ، تیرے ہتھ وڈی وڈیائیا۔ جگ چوکرے پار جائن لنگھ، گر اوتار اپنا ڈھولا مات گائیا۔ تیری سہنجی سیج
 پلنگ، نیتر نین نین اٹھائیا۔ ٹوں دینا پرمانند، نجاند تیری رسائیا۔ ٹوں سناؤنا سہاگی چھند، تیرا ناؤں لوک مات کرے رُشناٹیا۔ ٹوں ٹٹی
 لینی گنڈھ، گنڈھنہار اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ویلا آنت دے سمجھائیا۔ ویلا آنت
 ہر سمجھا، ہوں سیس سیس جھکائیا۔ جگ چوکرے تیری سیوا لواں کما، پیسن پیس سیو کمائیا۔ لکھ چوراسی تیرا کھیل کھلا، خالق
 ویکھاں خلق خدائیا۔ جونی جوں اجوں بھوا، جگ جگ گیڑا دیاں بھوئیا۔ وسدا کھیڑا دیاں ڈھاہ، اجڑیا کھیڑا پھیر وسائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ویلا آنت آنت جنائیا۔ ویلا آنت ہر جنائیندا، آد پُرکھ بے پرواہ۔ لیکھا لکھت وچ نہ
 آئیندا، لکھ لکھ سکے نہ کھئے سمجھا۔ برہما نیوں نیوں سیس جھکائیندا، وشنوں لئے نہ اچی ساہ۔ شنکر دھوڑی خاک منگ منگائیندا، نیتر
 نیناں نیر ویا۔ چار وید بھو نہ آئیندا، گر اوتار بے آنت بے آنت گئے گا۔ ہر کا لیکھا لکھ نہ کھئے وکھائیندا، جو آیا منگے پناہ۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارے دئے سمجھا۔ سٹ ڈلارے جانا جاگ، سچکھنڈ نواسی آپ جگائیا۔ تھر گھر تیرے لگا بھاگ،
 سو پُرکھ زرنجن آپ لگائیا۔ ایک دیپک جگیا چراغ، آد جگاد نہ کھئے بھجھائیا۔ دو جہان تیرا سجن ساک، برہمنڈ کھنڈ تیرا بندھن پائیا۔ لکھ
 چوراسی رکھے تیری تاک، ترے گن ویکھے تھائوں تھائیا۔ تیرے نال کرے اپنا بھوکھت واک، لیکھا لکھ نہ کیسے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا لیکھا دئے وکھائیا۔ اپنا لیکھا ہر جنائیندا، سو پُرکھ زرنجن ہو مہربان۔ نو نو چار کھیل
 کھلائیندا، لیکھا جانے سری بھگوان۔ نو سو چرانوے چوکرے پندھ مکائیندا، گنوتا گن ندھان۔ ستجگ تریتا دوپر کلجگ آپ
 ہنڈھائیندا، آپے ویکھے مار دھیان۔ گر اوتار سیو لگائیندا، دیوے ڈھر فرمان۔ بھگت بھگونت آپ ملائیندا، لوک مات لجا رکھے آن۔
 سنت کنت آپ اٹھائیندا، آپ اپنے لئے پچھان۔ گرمکھ گر گر رنگ سمائیندا، گر ستگر ویکھے مار دھیان۔ گرمکھ ساچے در بہائیندا، اک
 وکھائے ست مکان۔ جگ چوکرے اتم پندھ مکائیندا، نہ رہے کھئے وچ جہان۔ جو گھڑیا بہن وکھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبد سُت دیوے ور، لکھ چوراسی جائے ہر، ویلا آنت اک جنائیندا۔ نو نو چار پار کراؤنا، کلجگ آنت آنت سمجھائیا۔ پُرکھ ابناشی ویس وٹاؤنا، نرگن جوت جوت رُشنائیا۔ تیرا ناؤں ڈنک وجاؤنا، شبدی شبد سُنائیا۔ چار جُگ دا لیکھا لیکھ وکھاؤنا، ائہل بھل کدے نہ جائیا۔ وشن برہما شو در منگاؤنا، آپ اپنا حُکم سُنائیا۔ تیئی اوتاراں پردہ لاہنا، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد پچھلا کیتا ویکھ وکھاؤنا، ویکھنہار آپ ہو جائیا۔ گر گر دھار بھیو چکاؤنا، دس دس اپنا دئے مکائیا۔ چار ورن خبردار کراؤنا، برن اٹھاراں دئے بلائیا۔ دین مذہب بھیو چکاؤنا، ذات پات پھول پھولائیا۔ سب دا لیکھا سب دے آگے رکھاؤنا، کوڑی کریا سرب لوکائیا۔ من مت مان نہ کیسے گواؤنا، انجیل قرآن شاستر سمرت وید پُران پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ گر اوتار نہ نظری آؤنا، نیتر نین کیسے نہ درشن پاؤنا، کلجگ اندھیرا ایکا چھاؤنا، چاروں گنٹ ساچا چند نہ کھئے رُشنائیا۔ سادھ سنت ہر نہ کیسے مناؤنا، بھگت بھگونت نہ گود بہاؤنا، جوتی جوت نہ جوت جگاؤنا، قلعہ کوٹ نہ جھوٹھا ڈھاؤنا، من کا منکا نہ کھئے بھوائیا۔ رسنا بول بول جیو جنت جنت سمجھاؤنا، ہر بے آنت کیسے نہ گاؤنا، جس ہتھ وڈی وڈیائیا۔ سُت شبد تیرا لیکھا اتم تیری جھولی پاؤنا، تیرا قرضہ رہن نہ دیوے رائیا۔ لکھ چوراسی جو گھڑیا سو بہن وکھاؤنا، شبد کھنڈا اک اٹھائیا۔ اپنا حُکم آپ ورتاؤنا، حُکمی حُکم کھیل کھلائییا۔ لکھ چوراسی نین شرمائنا، بھلیا بے پرواہیا۔ آگے ہو نہ کیسے بچاؤنا، گر اوتار نہ دیوے کھئے گواہیا۔ سمت اٹھاراں پندھ مکاؤنا، ایکا نایا میل ملائییا۔ اک اکلا ہو کے ویس وٹاؤنا، نو کھنڈ پرتھی نو در کھوجے تھاو تھائیا۔ نو در مندر آپے ڈھاؤنا، اک اکلا ڈھاہ رہیا لگائیا۔ اک محلہ اک وساؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد سُت دیوے ور، آنت اپنے ہتھ رکھائیا۔ ویلا آنت آنت ہر آؤنا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ چار جُگ گر اوتاراں گاؤنا، شبد سندیش اک سُنائیندا۔ وید ویاس لیکھ لکھاؤنا، عیسیٰ بولے موسیٰ کہے جس میرے مگروں آؤنا، سب دا لہنا موہ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ سمجھائیندا۔ اپنا بھیو ہر سمجھایا، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ نانک نرگن نرویر پُرکھ اکال منایا، اجونی ربت ایکا ایک وڈیائیا۔ اُچی کوک کوک سمجھایا، لکھ چوراسی گیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اچھل اچھل آپ ہو جائیا۔ اچھل اچھل ہر نرنکارا، جُگ جُگ اپنا

کھیل کھلائیندا۔ آپ مہابلی بیٹے اوتارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ آپ لیکھا جانے سُت دُلا را، گوبند ہُلا را اک لگائیندا۔ سبیل وسے دھام نیارا، ساچا مندر اک وکھائیندا۔ شبد اگئی بول جیکارا، لوآن پُریاں آپ جگائیندا۔ شبد کھنڈا پھڑ دو دھارا، دو جہاناں میٹ مٹائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے اکھاڑا، شاہ سلطاناں خاک ملائیندا۔ چاروں کُنٹ لہنا دینا چُکائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، سُمند ساگر پھول پھولائیندا۔ اپنا ناؤں رکھائے نہکلنک نرائن نر اوتارا، مات پت نہ گود سہائیندا۔ بھائی بھین نہ کھئے پیارا، ساک سجن نہ کھئے بنائیندا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیارا، ہرجن ساچے آپ ملائیندا۔ آتم آتر کھولے بند کواڑا، بجر کپائی پردہ آپ ٹرائیندا۔ ترے گُن اگنی لگے نہ تتی ہاڑا، سائنک ست ست ورتائیندا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، نجر جھرنا آپ جھرائیندا۔ شبد سُنائے سچی دھنکارا، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ آپ وسے دھام نیارا، گرُمکھ ساچے دھام سہائیندا۔ شبد اگئی بول جیکارا، ناد انادی اک سُنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل کریا وچ سنسارا، ہنگ برہم ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آت سری بھگونت، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا لیکھا اپنے ہتھ، سو پُرکھ نرنجن آپ رکھائیا۔ جُگ جُگ چلائے رتھ، جُگ گیزا آپ بھوائیا۔ ست سروپی ایکا وٹھ، ایکنکارا آپ ورتائیا۔ شبد جنائے مہا اکتھ، بودھ اکادھ پڑھائیا۔ لکھ چوراسی بائے نتھ، نام ڈوری نال بندھائیا۔ جس چاہے تِس لئے رکھ، لکھ چوراسی اگنی مٹھ تپائیا۔ جُگ چوگری دیوے متھ، سب دا لیکھا رہیا مُکائیا۔ کلجگ اتم لہنا دینا چُکائے سیاں ساڈھے تِن تِن ہتھ، رَوداس چمارا دئے گواہیا۔ کیر جُلاہا کہے کایا کھیڑا دسے بھٹھ، پن ہر نام نہ کھئے وڈیائیا۔ ہر چرن دوارا تیرتھ تٹ، سر سروور نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لہنا دئے چُکائیا۔ لہنا چُکنا جگت جگ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جُگ جُگ اودھ رہی پُگ، پاندھی اپنا پندھ مُکایا۔ نو سو چُرانوے چوگری جو رہیا لک، کلجگ اتم ویس وٹایا۔ سینگھ شیر ہوہو رہیا بک، ایکا گرج رہیا سُناہیا۔ لکھ چوراسی ایکا وار لئے چُک، اپنی ترسنا لئے بُجھایا۔ گر اوتاراں رہیا پُچھ، سچ سنہپڑا اک گھلایا۔ جو کوئی باقی رہی کُچھ، اپنا لیکھا دیو وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ شبد سندیشہ دتا گھل، ہر ساچا سچ جنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کرے نہ کھئے ول چھل، محمد پردہ نہ کھئے رکھائیا۔ چوڈاں طبق ویکھے لگا پھل، پت

ڈالی پھول پھولائیا۔ بسملِ رُوپ ہونے کون گیا رل، نُوْر نُوْر وچ ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سب دا لہنا رہیا
چُکائیا۔ سب دا لہنا چُکنا، ہر ساچا آپ چُکائے۔ کلجگ اتم پینڈا مُکنا، پندھ کوئی ربن نہ پائے۔ پُرکھ اکال ایکا بُکنا، دو جہاناں دئے
سُنائے۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا سُکنا، سب دی جڑ دئے اُکھڑائے۔ جوٹھ جھوٹھ ہر ہر لُٹنا، مایا ممتا دئے مٹائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اتم لیکھا اپنے لیکھے پائے۔ لیکھا پائے اپنے لیکھے، لیکھا لیکھنہار گویال۔ سرِشٹ سبائی رہی بہرم بھلیکھے،
نرگن دسے نہ دین دیال۔ مچھ داہڑی نہ رکھے کیسے، جوتی نُوْر جلوہ جلال۔ تس صاحب کو سدا آدیسے، جو کرے سرب پرتپال۔ آد
جُگاد اپنے نیتر پیکھے، نرگن نرُویر پُرکھ اکال۔ دین مذہب اتم میٹے بھلیکھے، ذات پات نہ کھئے نشان۔ میل ملاوا دس دشمنی، ایکا دیوے
نام دان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے ہر کلام۔ ہر کلام الاہی کلمہ، کائنات آپ سُنائیندا۔ عالم علم نہ جانے
علما، طلبا طالب نہ کھئے دکھائیندا۔ اُمت اُمتی ہوئی مُجرما، ساچا جرم اک لگائیندا۔ محمد پُھرے نہ کوئی فُرنا، صدی چوڈھویں وقت
دکھائیندا۔ نیتر رو رو آگے تَرنا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ بھریا بیڑا اتم رُڑھنا، پار کِنار نہ کھئے جنائیندا۔ اپنا کیتا آپے بھرنا، ویلے آنت نہ
کھئے جھڈائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، شبد سُت تیرا پُورا کرے ور، آد آنت آد اپنا بھیو
اپنے وچ رکھائیندا۔ اپنا بھیو اپنے اندر رکھ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نرگن نُوْر نُوْر ہو پرتکھ، نرُویر کل چلائیا۔ چار ورن اٹھاراں برن ایکا
مارگ دس، ذات پات دئے مٹائیا۔ پردے اندر ہر ہر وس، ہرجن ساچے لئے جگائیا۔ میٹے رین اندھیری مس، نرگن جوت کر رُشنائیا۔
جن بھگتاں پوری کرے آس، جو جن بیٹھے دھیان لگائیا۔ اٹھے پھر رہے پرہات، ویلا وقت نہ ونڈ وندائیا۔ امرت آتم دیوے دات، نجھر
جھرنا آپ جھرائیا۔ چرن کول بندھائے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جُڑائیا۔ درس دکھائے ساکھیات، سوچھ سرُوپی رُوپ وٹائیا۔ غریب نہانیاں پُچھے
وات، دیوے نجات سچا شہنشاہیا۔ ستجگ سُنائے ساچی گاتھ، سو پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ ہنگ برہم پُچھے وات، آتم درسی درشٹ
یشٹ اک جنائیا۔ اُتم رکھے ہرجن ذات، ذات اذاتی میٹ مٹائیا۔ کریا ویس کملاپات، کول نین نین بگسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ

اپنی کِرپا کر، آد جُگاد ایکا ہر، آپے ویکھے اپنی مار جہات، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔
 دھر، نہکلنک نرائن نر، نرگن سرگن کھیل کر، سرگن نرگن سرگن اپنا ویس وٹائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

★ ۷ ساون ۲۰۱۸ بکرمی گرمیت سنگھ دے گرہ ہردو پھرا لا ضلع جالندھر ★

شہنشاہ ہر شاہ سلطانا، پُرکھ اکال اکال اکھوائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجانا، نرگن نرور رُپ دھرائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بلوانا، اجونی ربت کھیل کھلائیندا۔ جوت نور نور مہانا، انہو پرکاش کرائیندا۔ در درویس در دربانا، الکھ اگوچر اکم اتھاہ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا ویس آپ کرائیندا۔ آد پُرکھ ویس اولّا، نرکار آپ کرائیا۔ آپے وسے دھام اٹلا، اُچ محلہ سوبھا پائیا۔ اپنے پرکاش آپے بلا، نور ظہور آپ دھرائیا۔ اپنی جوت آپے رلا، جوتی جوت جوت ملائیا۔ اپنا گھر آپے ملا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ نرگن نرور ہو اجیارا، ہر پُرکھ نرنجن ناؤں پرگٹائیندا۔ ساچا مندر کھول دوارا، ایکنکارا سوبھا پائیندا۔ آد نرنجن کر پسارا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ اناشی کرتا پاوے سارا، رُپ انوپ آپ وکھائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا ٹھانڈے دربارا، نرگن اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ پارہس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچ دوار سری بھگوان، آد پُرکھ آپ سہائیا۔ جوتی جاتا نوجوان، نور نورانہ سچا شہنشاہیا۔ اپنی اچھیا کر پردھان، ساچی بھچھیا لئے اُپائیا۔ ایکا حکم اک فرمان، حکم حکم لئے سنائیا۔ تخت نواسی نوجوان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد اپنا گھاڑن لئے گھرائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ گھڑ، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ اپنا ویس آپے کر کر، ہر پُرکھ نرنجن رُپ دھرائیندا۔ اپنا پلا آپے پھڑ پھڑ، ایکنکارا بندھن پائیندا۔ اپنے اندر آپے وڑ وڑ، آد نرنجن جوت جگائیندا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ پڑھ، اپنا ناؤں آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم شاہ سلطانا، نرگن نرگن آپ جنائیا۔ ایکا مندر اک مکانا، اک دوار دئے

سُہائیا۔ ایک مرد اک مردانہ، مہابلی اک اکھوائیا۔ ایک گن گنوتا گن ندھانا، دوسر اور نہ کوئی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنی مہا آپ جنائیا۔ اپنی مہا آپ جنائے، لیکھا لیکھت وچ نہ آئیا۔ سو پُرکھ نرنجن دیا کھائے، ہر پُرکھ نرنجن ایکنکارا سنگ نبھائے، آد نرنجن وچھڑ نہ جائیا۔ سِری بھگوان ویکھ وکھائے، ابناشی کرتا خوشی منائیا۔ پارہسہم کرے کھیل بے پرواہے، بے پرواہ اپنی بنت بنائیا۔ اپنی رچنا آپے رچ وکھائے، رچنہار آپ ہو جائیا۔ کرنی کرتا کرت کھائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در ساچا آپ سہائے۔ ساچا کھیل کھیل کرتارا، الکھ الکھنا آپ کرائیندا۔ اگم اگمڑا ہو اُجیارا، دھام اگمڑا آپ سہائیندا۔ رُپ انُپ بے عیب پروردگارا، نُر نُرانہ ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، درگاہ ساچی سوہا پائیندا۔ اک اِکلا کھیل نیارا، نرگن اپنا آپ کرائیندا۔ اپنی وست رکھے ہر تھارا، در گھر ساچے آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا سگن آپ منائیندا۔ ساچا سگن ہر نرنکار، نرگن نرگن آپ منائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ ایک وست لئے اُبھار، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئی رکھائیا۔ نہ کوئی ویکھے ویکھنہار، نظر نین نہ کوئی تکائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، اپرمپر داتا بے پرواہیا۔ آد پُرکھ اپنی آپ بنے سرکار، شاہ پاتشاہ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ ساچا حُکم سِری بھگوان، حُکمی حُکم آپ جنائیندا۔ تخت نِواسی نوجوان، نرگن اپنا بل دھرائیندا۔ اپنے مندر ہو پردھان، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ راج راجن بن سلطان، شاہو بھوپ رُپ وٹائیندا۔ کون وست بھوئے نشان، سچ نشانہ کون جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی اچھیا آپ سمجھائیندا۔ اپنی اچھیا آپ رکھ، بھو ابھید کھلائییندا۔ آپے کرے اپنا پکھ، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے کھیل کرے پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ آد جُگاد مہا اکتھ، لیکھا لیکھت وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، اپنا متا آپ پکائیندا۔ ساچا متا پُرکھ ابناش، اپنا آپ پکائیا۔ آد جُگاد نہ ہوواں وناس، ابناشی کرتا ناؤں دھرائیا۔ ایک وست رکھاں پاس، دوسر ہور نہ کوئی چترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی وست لئے سمجھائیا۔ اپنی وست ہر کرتارا، آپ اپنا آپ سمجھائیندا۔ ایک گن گن اُجیارا، گن ندھان آپ پرگٹائیندا۔ کرے

کھیل ساچے دربارا، در دربارے سوہا پائیندا۔ راج راجان ہوتے سیکدارا، شاہو بھوپ حکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا گھاڑت آپ گھاڑتیندا۔ ساچا گھاڑت ہر ہر گھڑ، اپنا گھاڑن دئے سمجھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر پُرکھ نرنجن اک دوچے دا پھڑ پھڑ لڑ، لڑ لڑ نال بندھائیا۔ ایکنکارا آد نرنجن ایکا گھر بیٹھے وڑ، دوسر رنگ نہ کوئی وکھائیا۔ ابناشی کرتا سری بھگوان اک دوچے نال گئے جڑ، جوڑی جوڑ جوڑ جڑائیا۔ پاربرہم پرہہ ویکھے کھڑ، اکھ الکھنا بے پرواہیا۔ نرگن نرگن میلا کر، نرگن نرگن خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی گھاڑت اک سمجھائیا۔ ساچی گھاڑت راجن راج، اپنی آپ جنائیندا۔ تخت نواسی سازن ساز، ساچا ساز آپ سجائیندا۔ آپ اپنی رکھی لاج، لاجونت آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے دیوے اپنا ور، سچ وست آپ ورتائیندا۔ سچ وست ہر جگدیس اپنی آپ ورتائیا۔ کوئی نہ کرے دوچا ریس، اور دسے نہ کوئی چڑائیا۔ ایکا چھتر جھلے ساچے سپس، پاربرہم پرہہ بنت بنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بیو آپ سمجھائیا۔ آد پُرکھ ہر بیو اپارا، نرگن اپنا آپ سمجھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوار ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سچ سنگھاسن اپر اپارا، آپے ویکھے ویکھنہارا، دوسر سنگ نہ کوئی رلائییندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، جودھا سورپیر ہویا خبردارا، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ راج راجانا بن سیکدارا، کرے کھیل ہر اپنی وارا، وار تھت نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی بنت آپ بنائیندا۔ ساچی بنت ہر ہر تاج، پنچم پنچم پنچ ملائیا۔ آد پُرکھ اپنا رچیا کاج، نرگن اپنی دھار وکھائیا۔ نرگن نرگن کرے ساچا راج، راج جوگیشر آپ ہو جائیا۔ نرگن نرگن مارے آواز، نرگن نرگن شبدی شبد پرگٹائیا۔ نرگن وشن برہما شو دیوے داج، نرگن نرگن جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہیا۔ ساچا تخت سچکھنڈ دوار، سوہاوت آپ سہائیندا۔ پُرکھ نرنجن ہو تیار، نرگن اپنا روپ پرگٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بل دھار، بل اپنا ویکھے وکھائیندا۔ ایکنکارا کر پسار، اپنی مہاگنت آپ گنائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان کرے پیار، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ ابناشی کرتا کرے کھیل پُرکھ نار، ناری کنت ویس وٹائیندا۔ پاربرہم بنے سانجھا یار، در گھر ساچے سوہا

پائیندا۔ راج بھوپ بن سیکدار، ساچا حُکم آپ ورتائیندا۔ گھاڑت گھڑ اپر اپار، نہ کوئی سنگ رکھے سُنیار، جگت ہتھیار نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کِرن کِرن کر تیار، جوتی جوت جوت پَسار، اک اِکلا اِکنکار، رُپ رنگ ریکھ تے وسے باہر، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئی جنائیندا۔ رُپ رنگ ریکھ کرتار، اپنا آپ جنائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکار، سچ سِنگھاسن سوہیا پائیا۔ سیس رکھ تاج سوہے دستار، دستگیر اپنا دامن آپ پھڑائیا۔ آپے پہنے پہنہار، اپنا چیر بستر اور نہ کوئی وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا گھاڑن ساچا گھڑ، ساچے تاج دئے وڈیائیا۔

نہ کوئی ویلا نہ کوئی وقت، تھت وار نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا سوگ نہ کوئی جنائیندا۔ ہر کا بھیو نہ سکے کوئی پرکھ، آد جگاد اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا تاج سیس دھر، سچکھنڈ دوارا کر پَسارا، کرے کھیل اِکنکارا، اپنی کل آپ جنائیندا۔ اپنی کل آپ دھر، عقل کل آپ سمجھائیا۔ اپنی اچھیا دیوے ور، شاہ پاتشاہ سچّا شہنشاہیا۔ ساچے تخت بیٹھا چڑھ، آسن سِنگھاسن سوہیا پائیا۔ نہ جنے نہ جائے مر، اجوئی رست بے پرواہیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، آپے پتا آپے مائیا۔ آپے جنی بنے جن، آپے ہوئے دایا دائیا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، آپے رہیا چلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے وڑ، ساچا آسن آپ سہائیا۔ ساچا آسن سوہیا وُنت، سچ سِنگھاسن آپ سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی ایکا کنت، زرگن زرویر سوہیا پائیندا۔ اپنی مہا گنائے اگت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ آپ اُپائے اپنا منت، ناؤں زرنکارا آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے تخت آپے چڑھ، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ دُھر فرمانا شاہو بھوپ، اپنا آپ جنائیا۔ میرا کھیل ست سرُپ، ست ست میری وڈیائیا۔ میرا نُور زمرل جوت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ میرا مندر قلعہ کوٹ، سچکھنڈ وڈی وڈیائیا۔ میرا اِشٹ میری اوٹ، میرا سِنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ ساچا کھیل ہر زرنکارا، سچکھنڈ دوارے آپ کرائیندا۔ آپے حُکم آپ ورتارا، آپے حُکم حُکم سُنائیندا۔ آپے

بھوپ آپ سیکدارا، راج راجان آپ ہو جائیںدا۔ آپے در درویس بنے بھکھارا، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیںدا۔ آپے سیوک سیوادارا، ساچی سیوا آپ کمائیںدا۔ آپے وسے سب توں باہرا، دس کیسے نہ آئیںدا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر آپے چڑھ، ساچی دھارا آپ چلائیںدا۔ ساچی دھار کھیل کرتار، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ آد پُرکھ ہو خبردار، سچ سنڈیشہ لئے سُنائیا۔ نو نو چار کر اُجیار، ناؤں زرنکارا گن سُنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیس تاج ایکا رکھ، کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ سچکھنڈ ودھائی کھیل اپارا، ہر زرنکارا آپ کرائیںدا۔ ایکا حُکم اک فرمانا، دُھر دی بانا آپ سُنائیںدا۔ اپنا آپے ورتے بھانا، اپنا بھانا آپ پرگٹائیںدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، اپنی اچھیا آپ دکھائیںدا۔ اپنی اچھیا اپنے آگے رکھ، ہر آپے ویکھ دکھائیا۔ زرن گن میلا زرن گن کر پرتکھ، زرن گن پتا زرن گن پوت زرن گن بنے ساچی مائیا۔ زرن گن کھیل الکھنا الکھ، زرن گن اگم اگوچر اپنا ناؤں دھرائیا۔ زرن گن زرن گن نالوں بھوئے وکھ، زرن گن زرن گن وچ رہیا سائیا۔ زرن گن رکھ اپنا پکھ، آپ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ زرن گن مارگ زرن گن دس، زرن گن رہیا سمجھائیا۔ زرن گن پوری کرے آس، زرن گن آس نراس نہ کوئی جنائیا۔ زرن گن جوت کرے پرکاش، زرن گن جوتی جوت سائیا۔ زرن گن داسی زرن گن داس، زرن گن سیوک سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھو آپ چکائیا۔ بھو جنائے پُرکھ اکالا، زرن گن اپنا کھیل کھلائیںدا۔ دینا بندھپ دین دیاں، دینن اپنا رنگ رنگائیںدا۔ اپنا مارگ ویکھ سُکھالا، اپنا پنٹھ آپ چلائیںدا۔ آپ اُچجائے اپنا لالا، سٹ دُلارا ناؤں دھرائیںدا۔ نال رلائے ہر کال مہاکالا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارا ہر زرنکارا، ساچی دھرمسالہ آپ بنائیںدا۔ آد پُرکھ ہر سچ بھنڈارا، اپنا آپ ورتایا۔ اک اُچجائے سٹ دُلارا، شبدی ناؤں دھرایا۔ تھر گھر ساچے کر پیارا، آپ اپنی گود رکھایا۔ درس دکھائے اگم اپارا، نورو نور ڈگمگایا۔ ایکا حُکم اک سرکارا، ایکا وار رہیا جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نور آپ درسایا۔ سٹ دُلارا ہر ہر ویکھ، نیتر نین نین شرمائیا۔ ہوؤں بال نادانا کی جاناں تیرا ویس، تُوں بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ تیرے دوارے کران آدیس، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ آد جُگاد تیرا درس میں لواں ویکھ، اُبھل بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون

وقت ہوئیں آپ سہائیا۔ ساچا بندھن ہر ہر پائے، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ پنچم مکھ تاج سیس ٹکائے، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ شبدی تیرا ڈنک وجائے، وشن برہما شو جگائیندا۔ ایک راک دئے سنائے، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پنچم مکھ سوپے تاج، کرے کھیل ہر مہاراج، دو جہاناں رچ رچ کاج، آپ اپنی کھیل کرائیندا۔ ور داتا ہر بہنداری، دوسر اور نہ کوئی جنائیندا۔ وشن برہما شو کر بھکھاری، وست امولک جھولی پائیندا۔ ترے گن میلا ایک واری، ترے گن اتیتا آپ کرائیندا۔ پنچ تت سرگن کھیل اپر اپاری، خالق خلق آپ کرائیندا۔ کرے کھیل اپر اپاری، اپرمپر اپنی دھار چلائیندا۔ شبدی شبدا پکاری، نہ پڑکھ نہ دے ناری، نر نرائن روپ وٹائیندا۔ کرے کھیل اپنی واری، آد پڑکھ اپنا کھیل آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سیس تاج ایک دھر، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ سُنیا سندیشہ شبدا ڈلار، پرہ آگے سیس جھکایا۔ ہوں نہانا سیوادار، سد تیری سیو کھایا۔ وشن برہما شو کر پیار، تیرا بندھن ایک پایا۔ لکھ چوراسی کر پزار، تیرا نٹوآ ناچ نچایا۔ گھر گھر تیرا روپ پرگٹ کراں وچ سنسار، نرگن جوت جوت رُشناپا۔ من مت بڈھ دیاں آدھار، ساچی ونڈن ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا اپنے سنگ لئیں ملایا۔ سُن سُن سُن ڈلار، سو پڑکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی تیرا ورتار، تیرا تیری بنت بنائیندا۔ نرگن سرگن ونڈی ونڈ سنسار، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈے گھڑے بن ٹھہیار، پنچ تت میلا میل ملائیندا۔ جگ چوکڑی کرے وچار، چوکڑ ایک بندھن پائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ کرے خبردار، جودھے سورپیر آپے اٹھائیندا۔ ایک تیرا ناؤں دئے ہلار، شبدی شبدا پرگٹائیندا۔ برہما ویتا پاوے سار، چارے ویداں آپ لکھائیندا۔ چارے کھانی کر پزار، اُنہج سینج جیرج انڈج تیری جھولی پائیندا۔ چارے بانی دئے آدھار، پرا پسنٹی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ چارے ورن مارے مار، کھتری برہمن شوڈر ویش ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دیوے ساچا ور، جگ چوکڑی تیری سیوا اک سمجھائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل کرتارا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ لوک مات کر پزار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ نو سو چورانونی چوکڑی جگ ورتے آپ ورتارا، جگ جگ گیڑا آپ بھوائیا۔ سیوا لائے گر اوتارا، تیرا سنگ رکھائیا۔ بھگتاں دیوے اک سہارا، سنتاں کرے سچ پڑھائیا۔ گرسکھاں

دیوے اک آدھارا، گرسکھ ساچے لئے ملائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ آوے وارو وارا، نو نو چار روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دیوے ساچا ور، اپنا ناؤں سچ نشانہ، پرگٹ ہو سیری بھگوانا، لوک مات لئے جھلائییا۔ ساچا ناؤں سیری بھگوان، لوک مات آپ دھرائیا۔ شاستر سمرت وید پُران، ہر جس کس ہر اپنا آپ سُنائیا۔ ایک منتر گیتا گیان، دھیان دھیان وچ پرگٹائیا۔ ایک کایا گرہ قرآن، کعبہ کلمہ دئے سُنائیا۔ ایک شرع اک ایمان، ایک شریعت دئے وڈیائییا۔ لیکھا جانے انجیل قرآن، بائبل بھل کدے نہ جائیا۔ کہانی بانی مارے بان، بان نیرالا تیر چلائییا۔ گر اوتار کر پچھان، ہر ستگر بوجھ بھجھائییا۔ ست ڈلارے ہو مہربان، سر تیرے ہتھ ٹکائییا۔ جگ چوگری اپنے کھاتے کر پروان، اتم لیکھا دئے مکائییا۔ کلجگ پرگٹ ہووے سیری بھگوان، آت آت اپنا روپ دھرائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت نہ سکے نہ کوئی پچھان، روپ رنگ ریکھ نہ کوئی دکھائییا۔ ایک وسے ساڈھے تین ہتھ مندر مکان، باڈھی گھڑت نہ ہور گھڑائییا۔ لیکھا چکائے زمیں اسمان، گگن منڈل پھول پھولائییا۔ لہنا دینا چکے دو جہان، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں، باقی کوئی رہن نہ پائیا۔ گروآن پیراں اوتاراں سادھاں سنتاں لوک مات جو پائیاں ونڈاں، اتم سب دا لیکھا دئے مکائییا۔ ایک پھڑ نام کھنڈا، برہمنڈاں کھنڈاں دوہری دھار آپ رکھائییا۔ ویکھ وکھائے پرتمھی آکاش نو نو کھنڈاں، پاوے سار جیرج انڈاں، اُتہج سینج بھل رہے نہ رائیا۔ لہنا دین چکائے وشن برہما شو، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آت آت اپنا بل آپ دھرائیا۔ ست ڈلارے اتم اوئا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نو نو بیڑا پار کراؤنا، چار چار پنڈھ مکائیندا۔ اپنا روپ آپ پرگٹاؤنا، نورو نور نور درسائیندا۔ تیرا ڈنکا مات وجاؤنا، چاروں گنٹ آپ سُنائیندا۔ راؤ رنگاں آپ اٹھاؤنا، سویا کوئی رہن نہ پائیندا۔ سب دا لیکھا پور کرؤنا، لکھ لکھ لیکھا سرب دکھائیندا۔ رائے دھرم حکم جنونا، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ چتر گپت پھڑ اٹھاؤنا، شبد بلوئا اک لگائیندا۔ چارے گنٹ چوتھے جگ چار یاری چار ورن کاگ وانگ کراؤنا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیندا۔ ست سنتوکھ نہ کیسے گہنا پاؤنا، جوٹھ جھوٹھ سرب ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دیوے ساچا ور، ست ڈلارے میل ملائے تیرا تیرے در، تیرا دوارا آپ پرگٹائیندا۔ تیرا دوارا آت پرگٹاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ شبد گر اک بناؤنا، دوسر اوٹ نہ کوئی رکھائیندا۔ پنج ت مندر آپے ڈھاؤنا، کایا بنک نہ کوئی

سُہائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دو جہاناں پھیرا پاؤنا، آون جاون پتت پاؤن اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد سُت دیوے ور، ور ایک ایک سمجھائیندا۔ ساچا ور ہر داتار، ایکا گُن جنائیا۔ کلجگ آئے اتم وار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، نہکَنکا ناؤں دھرائیا۔ راہ تگے محمد یار، اللہ رانی نین اُٹھائیا۔ نانک گوہند کرے پُکار، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ پرگٹ ہووے سرب جیاں دا سانجھا یار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکَنک نرائن نر، اپنا بل آپ دھرائیا۔ سجن سُہیلا ایکنکار، اک اِکلا ویکھ وکھائیندا۔ نرگن سرگن جامہ دھار، جوتی جامہ بھیس وٹائیندا۔ لہنا دینا دیوے قرض اُتار، دینا اور نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، شبد سُت لئے پھڑ، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ شبد سُت پھڑیا کرتار، دو جہاناں بندھن پایا۔ ایکا حُکم سچّی سرکار، ایکا وار سُنايا۔ گر اوتار کرنے خبردار، چار جُگ جو گئے سیو کمایا۔ سب دا لیکھا لیکھا رہیا وارو وار، بھل کدے نہ جایا۔ ویکھ وگسے کرے وچار، ویکھنہارا ہر جو آیا۔ مارگ پنٹھ جو کرے پیار، ساچا دھندا دئے سمجھایا۔ کوک کوک کری پُکار، اک اِکلا ایکنکار، لکھ چوراسی گئے سمجھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اتم میلا سہج سُبھایا۔ اتم میلا میل ملاؤنا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ آد سُت تیرا لہنا تیری جھولی پاؤنا، آنت اپنی خوشی منائیا۔ جو گھڑیا سو بہن وکھاؤنا، بھنہار وڈی وڈیائیا۔ وشن برہما شو تیرا وقت چُکاؤنا، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ اپنا کھیل کرے گوہند، گوہند روپ دھرایا۔ شبدی شبد میٹے چند، چنتا اور نہ کوئی رکھایا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گمبھیر دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پچھلا لہنا دیوے ور، پورب لیکھا جھولی پایا۔ پورب لیکھا جھولی پا، کلجگ آنت کرائیندا۔ گوہند سورا بن ملاح، ساچا بیڑا اک وکھائیندا۔ محمد منگے آنت پناہ، دوئے جوڑ سپس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناشی بخش گناہ، پروردگار تیرا سجدہ موہے بھائیندا۔ میرا ناتا تٹا چار یار، سگلا سنگ نہ کوئی نبھائیندا۔ میری آشا ہوئی وبھچار، ترسنا جگت نہ کوئی گوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد سُت دینا ور، میرا بندھن مات کٹائیندا۔ شبد سُت تیرا توڑے بندھن، بندی خانہ رہن نہ پائیا۔ تُوں صاحب

داتار سدا بخشندن، بخشش تیری رحمت رحیم رحمان سچّ سائینا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری قیامت میری نیامت ہوں بیٹھا جھولی ڈابیا۔ جھولی رکھی آگے کھول، پروردگار سیس جھکائیندا۔ اپنا کلمہ آپے بول، نبی رسول آپ سُنائیندا۔ چودھویں صدی کیتا قول، چوڈاں طبقات تول تُلّائیندا۔ تیرا مردنگا وجے ڈھول، انبھول نظر کوئی نہ آئیندا۔ تیری رحمت دِسے نہ کول، تیری زحمت سرب اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخش اپنا در، در دروازہ منگ منگائیندا۔ در دروازہ منگے منگ، مقامے حق تیری وڈیائیا۔ چار کُنٹ میں ہویا ننگ، پاٹے چیتھڑ رسیا وکھائیا۔ میری اچھیا ہوئی رنڈ، نار دُہاگن دے دُہائیا۔ اتم ہوئی ننگی کنڈ، سکلا سنگ نہ کوئی نبھائیا۔ تیرا کلمہ میں اپنے اندر نہ رکھیا بند، کلمہ کلام نہ کوئی پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سْت دینا ایکا ور، میرا پلّو لے بندھائیا۔ پلّو نال بنھے پلّو، ایکا پلّڑا رسیا وکھائیا۔ میرا چیر لّتھا سالو، اللہ رانی نین شرمائیا۔ تیرا جلوہ نور وصالو، وصل تیرا ہتھ کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم دینا ایکا ور، در تیرے منگ منگائیا۔ دیوے حکم پروردگار، سچ ترانہ آپ جنائیندا۔ خلق خُدائی گئی ہار، مخلوق میل نہ کوئی ملائیندا۔ عالم علما ہونے گوار، کاتب لیکھ نہ کوئی جنائیندا۔ اُمتی اُمت مارے مار، آمدید وقت چُکائیندا۔ کائنات نہ پاوے کوئی سار، سچ نجات نہ کوئی رکھائیندا۔ لہنا دینا چکے ہتھو ہاتھ، سمرتھ پُرکھ آپ مُکائیندا۔ صدی چودھویں آیا گھاٹ، جگت کنارہ پھول پھولائیندا۔ گر اوتاراں چار جُگ نبھایا ساتھ، اتم سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ ہر ہر مہا گائے گاتھ، رسنا کہہ کہہ سرب جنائیندا۔ کوئی کہے ترے لوکی ناتھ، کوئی کہے دسترھ بیٹا رام رگھناتھ، کوئی منڈل راس رچائیندا۔ کوئی کہے پوت سپوتا خُداوند میری ذات، سچ صفات نہ کوئی جنائیندا۔ کوئی کہے محبان بیدو ایکا ملیا آبِ حیات، حیاتِ آبِ مُکھ رکھائیندا۔ کوئی کہے پردہ چکیا مُکھ نقاب، نورو نور ڈگمگائیندا۔ کوئی کہے پرگٹ ہویا ساکھیات، ثابت صورت اک جنائیندا۔ کوئی کہے نانک نرگن دیوے دات، نام ست منتر درڑائیندا۔ کوئی کہے گوہند پُچھے وات، گوہند پُرکھ اکال اک منائیندا۔ سرب جیاں دا کھلاپات، پُرکھ ابناشی آپ ہو جائیندا۔ آد آد جس بدھا نات، شبدی ڈور بندھن پائیندا۔ وشن برہما شو بنائی ذات، اذاتی اپنا کھیل کھلائیندا۔ اتم کلجگ پُچھے وات، اک اکلّا ویکھ وکھائیندا۔ من مت نہ ویکھے کوئی کمذات، جوٹھ جھوٹھ پندھ مُکائیندا۔ سب دا بیڑا لائے

اپنے اپنے گھاٹ، ادھ وچکار نہ کوئی اٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرُویر اپنا کھیل کر، شبیدی شبید آپ پرگٹائیندا۔ شبید سُرُویر بلوانا، ہر ساچا سچ پرگٹائیندا۔ شبید راج شبید راجانا، شاہو بھوپ بھوپ اکھوائیندا۔ شبید تیر شبید نشانہ، شبید شبیدی پار کرائیندا۔ شبید شبید ورتے اپنا بھانا، شبید شبیدی آپ منائیندا۔ نرگن نرگن پھریا بانا، نرگن نظر کیسے نہ آئیندا۔ سرگن سرگن سرگن ہو پردھانا، سرگن اپنا بندھن پائیندا۔ گوبند گوبند گوبند میلا دو جہاناں، گر چیلار رُوپ وٹائیندا۔ سمبل نگری سچ مکانا، ایکا وسے سیری بھگوانا، آسن سینگھاسن سوہیا پائیندا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ایکا گائے اگئی گانا، پچھلا لیکھا نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل ساچے گھر، گھر ساچا اک وڈیائیندا۔ گھر وڈا وڈی وڈیائی، ہر ساچا آپ وڈیائیندا۔ نرگن نرگن وچے ودھائی، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن میلا سہج سُبھائی، نرگن سگلا سنگ رکھائیندا۔ نرگن آوے جاوے چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا آپ پرگٹائیندا۔ وید کتیب شاستر سمرت انجیل قرآن رہے جس گائی، صفتی صفت صفت صلاحیندا۔ کلجگ اتم کرے سچ نیائیں، شاہ سلطان رُوپ وٹائیندا۔ گرمکھ پھڑ پھڑ میلے جنم جنم دے وچھڑے باہیں، آپ اپنا میل ملائیندا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھائیں، درگاہ ساچی دھام سُبھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آنت اپنا ویکھ وکھائیندا۔ آد شبید آنت شبیدی دھار، جوتی جوت سیو کھائیا۔ مدھ لکھ چوراسی کر پسار، گر اوتار دے وڈیائیا۔ ناؤں نام کر اُجیار، نامہ نام کرے پڑھائیا۔ چوڈاں ودیا بھر بھنڈار، چوڈاں لوک کایا بنک سُبھائیا۔ کلجگ اتم کرے خبردار، سرتی شبید شبید اُٹھائیا۔ ڈنکا وچے اگم اپار، اگم اگمٹرا رہیا وجائیا۔ نو نو اترے پار، لکھ چوراسی رہیا کھائیا۔ شبید اُچایا شبیدی ڈھابیا، شبیدی شبید ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ایکا بندھن اپنے بتھ رکھائیا۔

★ ۲۲ ساؤن ۲۰۱۸ بکرمی بھگوان سینگھ دے گرہ سیدپر ★

سو پُرکھ نرنجن اگم اپارا، آد جگادی کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، نؤر نؤرانہ ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا کر پسارا، سچ دربارا آپ سہائیندا۔ سِری بھگوان بن سیکدارا، ساچا حُکم آپ چلائیندا۔ پاربرہم پرہ دے سہارا، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ ست ستوادی ساچی کارا، ست پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ کھول دوارا، سچ سینگھاسن سوہا پائیندا۔ تھر گھر کھولے آپ کوارا، گھر گھر وچ آپ پرگٹائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، راجن راج ناؤں دھرائیندا۔ تخت نواسی بے عیب پروردگارا، مقامے حق حق سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بھیو اولّا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، مہا اکٹھ کتھی نہ جائیا۔ وسنہارا سچ محلہ، پُرکھ دین دیا، نرگن جوت جوت اکالا، اپنی کل آپ دھرائیا۔ ایکنکارا آپے جانے اپنا راہ سُکھالا، مارگ پندھ نہ کوئی رکھائیا۔ آد نرنجن ہو اُجالا، نؤر نؤرانہ شاہ سلطانا تخت نواسی شاہو شاباشی رہیا ڈگمگائیا۔ سِری بھگوان آپ اٹھائے اپنا سچ نشان، ست ستوادی اپنی دھارا آپ بندھائیا۔ ابناشی کرتا نؤجوان، پردھ بال نہ رُپ وکھان، مہابی ایکا ایک اپنی دھار پرگٹائیا۔ پاربرہم پرہ کھیل مہان، کرے کرے وڈّ مہربان، مہربان مہربان اپنی دیا کھائیا۔ سچکھنڈ دوار کھول دکان، ایکا وسے گن ندھان، گنوتتا ہر رگھرائیا۔ حُکمی حُکم جانے دھر فرمان، اپنا حُکم آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ایکا ہر، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ آد پُرکھ ہر نرنکارا، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ سچکھنڈ ہو اُجیارا، نؤر نؤرانہ ڈگمگائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، سچ سینگھاسن سوہا پائیندا۔ اگم اگمّا کرے اگتی کارا، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا ہر سہنجنا، سوہاؤنت آپ سہائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچے در آپے بہ بہ سجنّا، مہا گنت گنی نہ جائیا۔ آد جگاد نہ گھڑیا نہ بھجنا، گھڑن بھنہار پُرکھ سمرتھ آپ اکھوائیا۔ نرگن نرؤیر نرکار اپنا پردہ آپے کجنا، اپنے بستھ رکھے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ آد پُرکھ ہر بھیو

کھلایا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ نرگن نر نر اُپایا، نر نرانا ڈگمگائیا۔ ساچے تخت آسن لایا، تخت نواسی بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ اپنی
 اچھیا آپ پرگٹایا، اچھیا دس کیسے نہ آئیا۔ ساچا حصّہ آپ ونڈایا، ونڈنہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد
 پُرکھ ایک ہر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا دئے سمجھائیا۔ گھر ساچا ہر سمجھائیندا، اک اکلّا ایکنکار۔ سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا،
 بھوپت بھوپ سچی سرکار۔ حُکمی حکم آپ ورتائیندا، آپے ہوتے منگہار۔ در درویش آپ اکھوائیندا، سیوک سیوا کرے سیوادار۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھرے آپ بھنڈار۔ سچ بھنڈارا ہر نرنکارا، اپنا آپ بھرائیا۔ آپے بنے وڈ داتارا، وڈ داتا
 بے پرواہیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، اگمڑی کار کھائیا۔ ساچا مندر کھول کیوڑا، ڈھر دربارا آپ سہائیا۔ درگاہ ساچی دھام نیارا، نرگن نر
 نر رُشنائیا۔ سورج چند نہ کوئی ستارا، منڈل منڈپ لوء پری برہمنڈ کھنڈ نہ کوئی وسائیا۔ کرے کھیل آپ کرتارا، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے مندر آپے چڑھ، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنے مندر آپے چڑھیا، اپنا بل دھار۔ اپنی
 ودیا آپے پڑھیا، کرے کھیل اپر اپار۔ اپنا پلّو آپے پھڑیا، آپے ہوتے سدا سہار۔ سچکھنڈ دوار گھاڑن گھڑھیا، گھاڑن گھڑت گھڑے اگم اپار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا کر پسار۔ ہر ساچا گھر اُپائیندا، سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیار۔
 ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا، ویکھنہار اگم اپار۔ ایکنکارا خوشی منائیندا، گھر سوہے بنک دوار۔ آد نرنجن جوت جگائیندا، جوتی جوت
 جوت پسار۔ سری بھگوان ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا ٹھانڈا دربار۔ ابناشی کرتا سنگ نبھائیندا، سکلا سنگ سچی سرکار۔ پارہم
 منگ منگائیندا، دوتے جوڑ جوڑ نمسکار۔ اپنی بھچھیا آپے پائیندا، آپے ہوتے دیونہار۔ اپنی منگ آپ منگائیندا، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ ساچی بھکھیا منگے منگ، اپنی جھولی اپنے آگے ڈاہیا۔ آپے بنے سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا
 شہنشاہیا۔ اپنے گھر وجائے سچ مردنگ، تار ستار نہ کوئی بلائیا۔ آپے بیٹھ سیج پلنگ، سچ سنگھاسن دئے وڈیائیا۔ اپنا پائے آپے اند،
 اند اند آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے داتا بن داتارا، آپے اچھیا بھرے بھنڈار، دیونہار آپ ہو جائیا۔
 آپے داتا آپے دانی، دین دیال دیا کھائیندا۔ آپے شاہ آپے سلطانی، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ آپے نرگن جوت وکھائے اک نشانی، نر

نورانہ ڈگمگائیندا۔ آپے ساچے تخت ہوئے نگاہبانی، سدا سلامت آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے داتا آپے درویش، آپے نر آپ نریش، نر نرائن کھیل کھلائیندا۔ بن بھکاری منگے دان، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ تُوں صاحب سچا سلطان، ہوں بھکھک سیس جھکائیا۔ تیرا میرا ایک مان، ایک گھر بیٹھے آسن لائیا۔ تیرا میرا ایک مندر اک مکان، دو جا در نہ کوئی وکھائیا۔ تیرا میرا اک نشان، دوسر ہو نہ کوئی جنائیا۔ تیرا منگے تیرا دان، تیرا تیری وست امولک جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دینا اپنا ور، اپنی منگ آپ منگائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بنے داتا، پارہم پرہ منگ منگائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن گائے گاتھا، سری بھگوان خوشی رکھائیندا۔ ایکنکارا بنھے ناتا، ابناشی کرتا جوڑ جڑائیندا۔ آد نرنجن کھلاپاتا، دپیک دیا ایک ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراثھا، بیو ابھید آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی اچھیا پائے بھچھیا، ایک وست آپ ورتائیندا۔ ساچی بھچھیا ہر نرنکارا، ایک ایک ورتائیا۔ اپنا ناؤں کر پیارا، ناؤں نرنکارا آپ ہو جائیا۔ روپ رنگ تے وسے باہرا، دس کیسے نہ آئیا۔ سچکھنڈ دوار کر تیارا، سیس جگدیس ہتھ ٹکائیا۔ تھر گھر دیوے اک سہارا، آپ اپنی دیا کھائیا۔ تیرا روپ ست دُلارا، پُرکھ اکال پتا مائیا۔ دائی دایا بنے اگم اپارا، ساچی سیوا سیوک آپ کھائیا۔ ایک حکم اک ورتارا، ایک اک دئے سمجھائیا۔ میرا ناؤں میرا بھنڈارا، نکھٹ کدے نہ جائیا۔ میرا ناؤں میرا ورتارا، میرا میرا روپ دھرائیا۔ میرا تیرا اک سہارا، تیرا میرا ایک در بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیا۔ اپنا ناؤں نرنکارا رکھ، سچکھنڈ نواسی خوشی منائیندا۔ تھر گھر ساچے ہو پرتکھ، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ نرگن نالوں نرگن ہویا وکھ، نرگن ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ نرگن مارگ نرگن دس، نرگن کھیل کھلائیندا۔ نرگن اندر نرگن وس، نرگن ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ سمجھائیندا۔ میرا ناؤں اپر اپار، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ میرا ناؤں آد جگاد کرے کرائے ساچی کار، کرنی کرتا آپ سمجھائیا۔ میرا ناؤں وسے میرے چرن دوار، دوسر دوار نہ کوئی وکھائیا۔ میرا ناؤں ست بھنڈارا، ست ستوادی آپ ورتائیا۔ میرا ناؤں سچ شنکار، سچ ویس دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے نام دئے وڈیائیا۔ دیوے وڈیائی ہر اپنے ناں، سچکھنڈ ساچا کھیل کھلائیندا۔ تھر گھر دتا ایک

تھان، چرن دوارے آپ بہائیندا۔ اپنا حُکم آپ سُننا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ تیری ونڈ دیاں ونڈا، ونڈنہارا بھیو نہ پائیندا۔ تیری سیوا دیاں لگا اپنی اچھیا نال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ناؤں آپ سمجھائیندا۔ ہر ناؤں کرے نمسکار، پرہہ آگے سیس جھکائیا۔ ٹوں داتا سچ داتار، ہوں بال انجانا تیرا بھیو نہ پائیا۔ ٹوں بخشش کیتی اپر اپار، تیری رحمت میری وڈیائیا۔ ٹوں بھریا اٹھ بہنڈار، نکھٹ کدے نہ جائیا۔ میں بنان سیوادار، تیرا سر سر حُکم منائیا۔ ٹوں بخشیا تھر گھر میرا دوار، سچکھنڈ تیری شہنشاہیا۔ تیرا جھلدا رہے نشان، آد جگاد سچے ماہیا۔ میں تیرا در کران پروان، بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ناؤں اپنے حُکم رکھائیا۔ حُکمے اندر ناؤں دھر، ہر ناؤں نام پرگٹایا۔ آپ جنائی ساچی کار، ساچی سیو سمجھایا۔ ٹوں سٹ میرا سٹ دُلا، ہوں مات پتا اکھویا۔ تیرا ونج اک وپار، سچ ونجارا دئے دکھایا۔ تیری وست تیرا آدھار، تیرا تیرے پلؤ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپا تیرے وچ ٹُکایا۔ ناؤں اندر نام پیارا، نامے ہر ہر رنگ رنگایا۔ ناؤں سٹ ناؤں دُلا، ناؤں پتا پوت سمجھایا۔ ناؤں بھکھک ناؤں دوارا، ناؤں نامہ منگن آیا۔ کرے کھیل آپ کرتارا، اپنی کرنی دئے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھیو ابھیدا آپ جنایا۔ بھیو ابھیدا ہر ہر کھول، ناؤں ناؤں جنائیا۔ اپنا نش اکھر آپے بول، کرے سچ پڑھایا۔ اپنے کندے تولیا تول، اٹل روپ دکھائیا۔ تیرے اندر جاواں مؤل، تیرا مان تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ناؤں آپ پرگٹایا۔ پرگٹیا ہر کرتارا۔ نرگن میلا نرگن میل ملایا، نرگن جوت نرگن نور اُجیارا۔ نرگن آسن سنگھاسن سوہیا پایا، نرگن حُکم نرگن سیکدارا۔ نرگن در درویش منگن آیا، نرگن بھرے سچ بہنڈارا۔ نرگن پوت سپوتا آپے جایا، نرگن نرگن دئے ہلارا۔ نرگن اندر نرگن اپنا آپ ٹُکایا، کرے کھیل گپت ظاہرا۔ روپ رنگ نہ کوئی دکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل اپر اپارا۔ اپر اپارا کھیل اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ سچکھنڈ وسایا اک محلہ، تھر گھر دربارا آپ دئے وڈیائیا۔ اپنی جوتی آپے رلا، پُرکھ نار آپ ہو جائیا۔ اپنا آسن آپے ملا، اپنا پھڑیا آپے پلا، آپے بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک نام دئے وڈیائیا۔ شبیدی تیرا شبید پَسار، ہر ہر آپ اپایا۔ کرے کھیل اگم اپار، بھیو کیسے نہ آیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو تیار، اپنا حُکم آپ جنایا۔ سٹ دُلا کرے پُکار،

نیترو رو رو نیرو وایا۔ ٹوں داتا بے عیب پروردگار، تیرا کھیل میری سمجھ وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے ساچا ور، اپنا منت دئے سمجھایا۔ وشنوں اندر آتم رس، رس رسیا آپ رکھائیا۔ اپنے اندر آپے وس، اپنا بندھن پائیا۔ اپنے جنجال آپے پھس، آپے ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ وشنوں اندر امرت دھار، امیوں رس اپنا کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم سو پُرکھ نرنجن کرے کھیل اپار، اپر اپارا رُپ وٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیار، ابناشی کرتے دئے سہار، ایکنکارا ونڈ وٹائیندا۔ آد نرنجن ہویا خبردار، سری بھگوان کھول کوار، اپنی مہا آپے ویکھ وکھائیندا۔ میرا رُپ رنگ ریکھ نہ کوئی وچار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی ونڈ آپ وٹائیندا۔ پاربرہم پرہہ ونڈے ونڈ، ونڈن ونڈ وٹائیا۔ وشنوں اندر پائے ٹھنڈ، امرت دھار چلائیا۔ کرے کھیل سُہاگن رنڈ، واہ واہ ویس انیک وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے مانے اپنی سیج پلنگ، نار بہتار آپ اکھوائیا۔ ساکار کھیل کرتارا، سچکھنڈ نواسی آپ کرائیندا۔ وشن برہما شو کر پیارا، ایک در بہائیندا۔ ایک در بن بھکارا، در درویش ایک رُپ وٹائیندا۔ وشنوں منگے منگ، پرہہ آگے جھولی ڈائیندا۔ برہما بیٹھا سنگ، ساچا سنگ ہر جنائیندا۔ وشنوں چڑھیا نہ ایک چند، چند چند نہ کوئی رُشنائیندا۔ وشنوں کرے پُکار، پرہہ آگے سپس جھکائیندا۔ شنکر چرن دھوڑی منگے چہار، آگے اپنی جھولی ڈائیندا۔ ایک حکم سُنائے سچّی سرکار، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ میرا میرا ناؤں میرا دوار، در دروازہ آپ گھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا نام آپ درڑائیندا۔ ہر وشنوں نام جنایا، میرا ناؤں میری دھار۔ برہمے ناؤں آپ اُپایا، میرا ناؤں میرا پیار۔ شنکر ناؤں آپ درسایا، میرا ناؤں میری چرن دھوڑی چہار۔ ایک وار دئے ورتایا، اتوٹ اٹت بھرے بہنڈار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے کرے خبردار۔ وشنوں اُٹھ ہر آپ اُٹھایا، اپنا بھیو دئے جنائیا۔ برہما اُپر تھہ پاربرہم اپنی انس درڑایا، ایک ایک رنگ وکھائیا۔ شنکر جنائے ایک اوٹ، دوسر اوٹ نہ کوئی رکھائیا۔ میرا ناؤں بھرے تھادی پوٹ، سچ بہنڈار اک ورتائیا۔ میرا رُپ نرمل جوت، جوت جوت رُشنائیا۔ میرا دوارا ساچا کوٹ، آد جُگاد سدا سُہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ناؤں آپ درسائیا۔ وشن برہما شو سُنیا دھیان لاکن، ہر سجن سچ سمجھایا۔ ایک وار گئے

من، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ تُوں داتا تیری وڈیائی دھن، ہوں بال بالی بدھ تیرا بھیو نہ آیا۔ تُوں گھڑیں تُوں لئیں بہن، گھڑن بہنہار تُوں بے پرواہیا۔ ہوں منگیا ایک دان، اپنا ناؤں جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا ناؤں دئے ورتایا۔ ساچا ناؤں سچ بہنڈار، ہر ساچا سچ ورتائیندا۔ تیر گھر کھیل اپر اپار، تیر درباری آپ کرائیندا۔ میرا ناؤں آد جگاد ہونے اُجیار، نہ کوئی میٹ مٹائیندا۔ تیری سیوا لائے سچی سرکار، ساچا حُکم آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، وشن برہما شو ایکا گن وڈیائیندا۔ تیرے نال دیوان پیار، ترے گن میلا میل ملائیندا۔ تیرا کھیڑا کران اُجیار، پنج تت گھاڑن آپ گھڑائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش تیرا آدھار، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا حُکم آپ سُنائیندا۔ وشن برہما شو لیا سُن، اک دھیان لگایا۔ پرہہ ابناشی کون جانے تیرے گن، تیرا لیکھا لیکھ وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ورتا بے پرواہیا۔ ور دینا ساچا دان، ہوں منگن منگ منگائیا۔ تیرے چھوٹے بال نادان، بیٹھے سیس جھکائیا۔ تُوں میتا صاحب بلوان، تیرے ہتھ وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی کریں پروان، تیری وست اپنی جھولی پائیا۔ تُوں دتا ساچا دان، دانی تیرے در تیری وست ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ور منگن آئے بن بن راہیا۔ آئے بن پاندھی راہی، در تیرا ایکا بھایا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہی، شاہ سلطان آپ اکھوایا۔ تیرے در وجدی رہے ودھائی، سچکھنڈ سوبھا پایا۔ ہوں مانگوں اک سرنائی، سرنگت ہو سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ور منگن ایکا آیا۔ ایکا ور دیوے داتارا، وست اموک آپ ورتائیا۔ وشن برہما شو تیرا پسارا، لکھ چوراسی لئے اُپائیا۔ گھاڑن گھڑے بن ٹھہیارا، باڈی ہور نہ کوئی جنائیا۔ ونڈے ونڈ ہر زرنکارا، زرگن سرگن رُوپ وٹائیا۔ پنج تت لگائے اکھاڑا، ترے گن مایا بندھن پائیا۔ نو دوار ویکھے وارو وارا، ڈونگی بھوری ویس وٹائیا۔ اپنا نور کر اُجیارا، جوتی جوت جگائیا۔ اپنا ناؤں سچی دھنکارا، ناد انادی آپ سُنائیا۔ اپنا مندر کر تیارا، گھر گھر وچ لئے بنائیا۔ اپنا کر کھیل نیارا، پنج تت کرے ہلکائیا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار کر پسارا، آسا ترسنا نال ملائیا۔ ہوں ہنگتا گڑھ کر اُجیارا، جوٹھ جھوٹھ کرے کرمائیا۔ بجر کپائی لائے تالا، نہ سکے کوئی کھلائیا۔ سکھمن ناڑی ٹیڈی غارا، ڈونگی بھوری ویس وٹائیا۔ کرے کھیل ہر گوپالا، بھیو کوئی

نہ پائیا۔ تیرا برہما برہم آتم سیجا ہو نرالا، اپنا آپ دئے درسائیا۔ آپ جگائے جوت اُجالا، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، ایک منت دئے جنائیا۔ ایک منتر ہر جنایا، آپ اپنا ناؤں پرگٹا۔ پنج تت گھاڑن آپ
 گھڑایا، ترے گن میلا میل ملا۔ ساچا حصہ آپ رکھایا، اپنی دیا آپ کما۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دئے گھلا۔
 بھیو گھلائے ہر نرنکارا، وشن برہمے شو سمجھائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، پنج تت ناتا جوڑ جڑائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے اُجیارا، ونڈن ونڈ
 ونڈ کرائیا۔ اُتہج سینج جیرج اندج لگے اکھاڑا، نو نو ویکھ وکھائیا۔ وشنوں دیوے اک بھنڈارا، سچ بھنڈار آپ ورتائیا۔ برہمے تیرا برہم
 پسارا، شنکر تیرا انت نگارہ، چار کُنٹ دئے وجائیا۔ اپنا روپ دھرے کرتارا، مہاکال آپ ہو جائیا۔ دوہاں کرے پھیر پسارا، بھیو ابھیدا
 اپنا بھیو گھلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے مایا آپے چھایا اپنا پردہ اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا ناؤں کر پسارا، چار کُنٹ
 ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپارا، دس کیسے نہ آئیا۔ شبدی شبید نگارہ، اپنا آپ سُنائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر
 پسارا، اپنی بنت آپ بنائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے اُنت، ہر ساچے سچ جنائیا۔ تریکال درسی آپ سہائے اپنی رت، ترے ترے لیکھا دئے
 سمجھائیا۔ بنس بنایا شبیدی سٹ، سربنس وشن برہما شو جنائیا۔ اپنی سیجا آپے بیٹھا اُٹھ، لکھ چوراسی سیج ہنڈھائیا۔ کرے کھیل
 ابناشی اُچت، چت وت ٹھگوری کوئی نہ پائیا۔ وسنہارا کایا بُت، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 وشن برہما شو سچ سمجھائیا۔ ہر سمجھائے دیا کما، دینن اپنی دیا کھائیندا۔ برہما تیرے اندر اپنا ناد وجا، تیرا ناد پرگٹائیندا۔ اپنی اچھیا دئے
 سمجھا، تیری بھچھیا آپ ورتائیندا۔ چارے وید آپے گا، چارے بانی آپ سمجھائیندا۔ پرا پسنٹی تیرے اندر دیوے تھان، مدھم بیکھری باہر
 کڈھائیندا۔ چارے کھانی ونڈ ونڈا، اُتہج سینج جیرج اندج آپ اپائیندا۔ چارے جگ سیوا لا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ ناؤں دھرائیندا۔
 چارے ورن رنگ رنگا، کھتری برہمن شو در ویش آپ اپائیندا۔ چارے کُنٹ کھیل کھلا، چارے جگ ایکا چوکڑ بندھن پائیندا۔ نو نو در
 حُکم سنا، نو کھنڈ تیرے در ٹکا، ست ستوادی سوہا پا، ست ست ساچا ناد سُنائیندا۔ بودھ اکادھی شبید جنا، جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ ورتائیندا۔ وشن برہما شو کُن لا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ میرا ناؤں لوک مات ہوئے رُشنا، آد جگاد

آپ پرگٹائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھا، گھٹ گھٹ سیج ہنڈھائیندا۔ اپنے ملن دا آپے رکھاں چا، میل ملاوا اپنے ہتھ وکھائیندا۔ برہم روپ لکھ چوراسی وچ دتا سما، اُپر اپنا پردہ پائیندا۔ جگت مارگ جگت لا، جگت مایا وچ سہائیندا۔ اپنا ناؤں رکھاں چھپا، اپنا مندر آپ سہائیندا۔ اپنے ملن دی بدھ دیواں سمجھا، برہم تیرا بھیو چکائیندا۔ اپنا روپ لواں پرگٹا، نرگن سرگن نرگن اپنی کار وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا ناؤں آپ سمجھائیندا۔ سرگن اندر ہو پرتکھ، اپنا بھیو برہم کھلایا۔ اپنی جوت آپے رکھ، اپنے گھر کران رُشنائیا۔ اپنا پردہ بیٹھا ڈھک، آپے پردہ دیاں اٹھائیا۔ اپنی وست اپنے اندروں کڈھ، لکھ چوراسی دیاں ورتائیا۔ سرگن ہو کے نرگن دھار ہڈ ماس ناڑی اندر جاواں وس، رکت بوند نہ کھیل کھلایا۔ اپنا ناؤں کران پرگٹ، جگ جگ اپنا روپ وٹائیا۔ لکھ چوراسی وچوں گرمکھ ورلے مارگ دس، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ جوتی جوت کران پرکاش کوٹن رو سس، سورج چند مکھ شرمائیا۔ درشن دیواں بس بس، میرے ہتھ میری وڈیائیا۔ گرمکھاں مارگ اپنا دس، اپنا گن دیاں سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن برہما شو رہیا سمجھائیا۔ وشن کرے پکار، پرہہ آگے سپس جھکایا۔ کون روپ آئیں وچ سنسار، میرے شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ برہما رووے زارو زار، ہوں ایکا منگ منگایا۔ کون گھر دئیں دیدار، درسی اپنا درس دکھایا۔ شنکر منگے دھوڑ چھار، چرن مستک ٹگا لایا۔ تڈھ بن اور نہ کوئی سہار، ہوں بال انجانے بھل کدے نہ جایا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، اپنا حکم رہیا سمجھایا۔ میں جگ جگ لوک مات ہوواں پردھان، اپنا ناؤں ناؤں پرگٹایا۔ بھگت بھگونت سچ نشان، لوک مات دئے جھلایا۔ سنتاں دیوے ایکا دان، ست ستوادی جھولی پایا۔ گرمکھاں آتم برہم گیان، برہم ویتا سپس جھکایا۔ گرمکھاں چرن دھوڑ کرائے اشنان، ڈرمت میل دئے دھوایا۔ ایکا راگ سُنائے کان، دھن انادی ناد وجایا۔ ایکا امرت آتم دیواں پین کھان، ترسنا بھکھ رہے نہ رایا۔ جگ جگ کھیلاں کھیل مہان، اپنی کھیل آپ وکھایا۔ چارے وید ہیوے خیران، میرا بھیو کیسے نہ پایا۔ برہما منگے ایکا دان، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ وشنوؤں مئے ایکا آن، بھل کدے نہ جایا۔ شنکر کریا در پروان، چرن دھوڑی مستک ٹگا لایا۔ چارے جگ کرے کھیل سری بھگوان، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ برہمنڈ کھنڈ لواں پُریاں کھیل کھیلے آپ مہربان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سورج چن چن سورج اپنی سیوا لایا۔ برہمے کہا تیرا ناؤں ست،

تیرے ہتھ وڈی وڈیائیا۔ کون جانے تیری گت مت، مت گت کہن کوئی نہ جائیا۔ تیری جوت تیرا سیوک تیرے مندر جگائے لٹ لٹ، تیرا نور تیری رُشنائیا۔ تُوں سب دے کول وسنا کلاپت، گھر گھر تیرا سگن منائیا۔ گھر گھر تیرا پوُجا پاٹھ، گھر گھر تیرا ہوئے جس، جس وید پُران رہے گائیا۔ تیرا ناتا جُڑیا اٹھ تے، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ نرگن سرگن سرگن نرگن تیرا رنگ وکھائیا۔ تیرا روپ رنگ نہ دے رت، ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی درسائیا۔ تُوں سرب کلا سمرتھ، سمرتھ پُرکھ تیری وڈ وڈیائیا۔ دھن وڈیائی مارگ دتا دس، جگ جگ تیرا راہ تکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دیوے ساچا ہر، اپنا ناؤں دئے سمجھائیا۔ میرے ناؤں وڈیائی، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ لوک مات وجے ودھائی، جو جن رسنا جہوا گائیندا۔ آد آنت ہوئے سہائی، جو اپنا ناؤں درڑائیندا۔ تئی واؤ نہ لاکے رائی، اکئی تے نہ کوئی جلائیندا۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھائیں، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ آدی جگاد کرے سچ نیائی، سچ عدالت آپ کماٹیندا۔ ہر بھگت اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، لکھ چوراسی وچوں آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا ناؤں آپ اپائیندا۔ میرا ناؤں رکھے لاج، ستجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈ ونڈائیا۔ جگا جگنتر شبد اکئی ماراں واج، تار ستار نہ کوئی بلائیا۔ غریب زانیاں ہوواں غریب نواز، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جن بھگتاں بیڑا چلے جہاز، دو جہاناں پار کرائیا۔ رائے دھرم نہ مارے آواز، لاڑی موت نہ کوئی پرنائیا۔ رائے دھرم نہ مارے واج، چتر گپت نہ کوئی حساب وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا ناؤں دئے سمجھائیا۔ میرا ناؤں بھگت جن لینا، جس اپنا آپ بچھایا۔ دھرو پربلاد مٹیا میرا کہنا، اکو اوٹ گئے تکایا۔ تن بستر پایا کہنا، ایکا رام نام ہنڈھایا۔ درشن پایا نیتر نیناں، نین نین نین بگسایا۔ میرا ناؤں میرا بھانا سہنا، سد بھانے آپ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا ناؤں دئے سمجھایا۔ آد میرا ناؤں سو سو دھار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ میرا ناؤں ہویا اجیار، ہنگ ہنگ روپ وٹائیا۔ ہنگ وشن ہنگ برہما ہنگ شو ہنگ لکھ چوراسی لئے اپائیا۔ چار چوکڑی جگ آوے وارو وار، گیڑا گیڑے وچ رکھائیا۔ نرگن سرگن کر پساں، اوتار گر لئے پرگٹائیا۔ تیئی اوتاراں دیوے دھار، دھار دھار نام سہائیا۔ سنت بھگت کر پیار، بھگونت کھیل کھلائییا۔ گرمکھ ناد ناد جیکار، انادی ناد سُنائیا۔ گرسکھ چرن چرن پیار، چرن کول کول بگسائیا۔ دھرنی دھرن دئے سہار، دھول دھول مات وڈیائیا۔ کول کول کول پھل

بہار، امرت جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت جوت اُجیار، جوتی نُوں نُوں رُشنائیا۔ گُرو گُرو گُرو گُرو اوتار، گُرو منتر دے سمجھائیا۔ آد شکت شکت پَسار، چتر بھج کھیل کھلائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، ہر پُرکھ نرنجن لے ملائیا۔ ایکنکار کرے کار، آد نرنجن جوت رُشنائیا۔ ابناشی کرتا وسے سچکھنڈ ٹھانڈے دربار، سِری بھگوان خوشی منائیا۔ پاربرہم تھر گھر بیٹھ سچے دوار، وشن برہما شو لے گھڑائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، لکھ چوراسی لے اُپائیا۔ سَتجگ تریتا دواپر کلجگ ہو اُجیار، گُرو اوتار سیو کھائیا۔ کوئی کہے سنت کُمار، براہ رُوپ کوئی درسائیا۔ حیکریو ہو اُجیار، نر نرائن رُوپ اپار، کپل مَن رُوپ دھرائیا۔ دھنتر ہو تیار، پرتھو پائے اپنی سار، متس جل جل ہو اُجیار، کچھپ کرے کھیل کرتار، موہنی رُوپ آپے دھار، ہنسا رُوپ اپر اپار، سَت برہما دے سمجھائیا۔ نر سنگھ کھیل کرے کرتار، پر بلا دے ترائیا۔ ہری ہر اپنی کل دھار، گج دیوے آپ سہار، تندوا تند کھائیا۔ گھر گھر اپنا ناؤں کرے اُجیار، جُگ جُگ اپنے ناؤں دے وڈیائیا۔ پرسرام دتا آپے تار، رام راما رُوپ وٹائیا۔ غریب نائیاں لے اُٹھال، کوچھی کملی بھیلنی گلے لگائیا۔ وید ویاسا بن لکھار، برہما نارد اپنا میل میل ملائیا۔ باران اکھشر کر وچار، پُران اٹھاراں گئے وارو وار، لکھ چار ہزار ستاراں سلوک گوائیا۔ نند یسودھا دے آدھار، ساچی سخیان منگلاچار، رادھا کرشن خوشی منائیا۔ دُشت ہنکاری آپے مار، پیر سُداما گلے لگائیا۔ سَتجگ تریتا دواپر ناؤں پردھان، لوک مات چلائیا۔ کلجگ دیوے آپے دان، خالی جھولی آپ بھرائیا۔ جوٹھ جھوٹھ میری کھول دُکان، لکھ چوراسی جھولی پائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار میری شان، میرا جوہن ویکھ میرے ماہیا۔ میں چار جُگ دا آنت بنیا مہان، تیرے آگے منگ منگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ ایکا منگ منگائیا۔ لکھ چوراسی تیرا چکے ڈر، میرا ڈنکا وجے چاروں گنٹ پے دہائیا۔ گُردر مندر مسجد بنے ویسوا گھر، اٹھسٹھ تیرتھ تیرا لڑ نہ سکے کوئی پھڑ، اٹاں مندر پُوج پُوج اپنا آپ دین گوائیا۔ میں گھر گھر بناواں ہنکاری گُره، تیری بھچھیا آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے آگے منگ منگائیا۔ پُرکھ ابناشی کِرپاندھ، دین دیال دیالا۔ سب دے کرے کارج سِدھ، پرم پُرکھ کِرپالا۔ کلجگ تیرے ہتھ رکھائی تیری بدھ، تیرے ہتھ پھرائی تیری مالا۔ پنچ وکار کرے یُدھ، گھر گھر منگے بالا۔ اتم رہن نہ دیوے کیسے دی سُدھ، سُرتی سُرت ہوئے بے حال۔ مار چھال چڑھے کد، سب

دا کڈھے دیوالا۔ میرے ناؤں نہ سکے کوئی اڈ، گل پا پا بیٹھن اٹھوتری مالا۔ اندر بڑے دویتی پھٹ، کامی کپٹی مکھڑا کالا۔ میرے ناؤں رہے نہ کیسے سدھ، کلجگ تیرا ورتے جگت جنجالا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک دسیا راہ سکھالا۔ دسیا سکھالا راہ، ہر ساچے سچ جنایا۔ کلجگ تیرے نال رلاواں اک ملاح، اپنا حکم سنایا۔ مقامے حق حق ملے پناہ، پناہ گیر آپ اکھویا۔ تیرا مقام ویکھ فنا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی دیا آپ کھایا۔ اپنی دیا کھائیندا، کیرپاندھ گھر گن ساگر۔ کلجگ تیرا سنگ نبھائیندا، تیرا کرم کرے اجاگر۔ عیسیٰ موسیٰ جوت جگائیندا، سنگ محمد نام دیوے رتی رتناگر۔ چار یاری بندھن پائیندا، ایک کلمہ کرے سوداگر۔ ایک ہو ہو نعرہ لائیندا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل آپ بہادر۔ عیسیٰ موسیٰ تیرا سنگ، سنگ محمد چار یار مردنگ و جائیا۔ چاروں گنٹ تیری وست بھیکھ پکھنڈ، جوٹھ جھوٹھ نال ملائیا۔ کوئی نہ منگے ایک منگ، عالمین نور نورانہ ویکھے نہ کوئی خدائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک حکم دے ورتائیا۔ کلجگ سنیا ہر فرمانا، ہویا در خیرانا۔ جھلیا نہ جائے تیرا بہانا، میرے شہنشاہ سلطانا۔ چار گنٹ جھوٹھ مکانا، کوڑی کیرپا گھر گھر اک وکھانا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک دینا دوارے ور، اپنا گھر نہ موہے بھلانا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، اپنی دیا کھائیندا۔ اپنا در نہ دے بھلا، گر گر سیو کھائیندا۔ نانک نرگن سرگن ویس وٹا، جوتی جاتا جوت ڈگمگائیندا۔ پُرکھ اکالا میل ملا، دین دیا لا رنگ وکھائیندا۔ ساچی مالا گل وچ پا، نام سکھالا اک سمجھائیندا۔ نام ست دے ورتا، اپنی وست آپ ورتائیندا۔ چار ورتاں جھولی پا، اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان ایک رنگ وکھائیندا۔ بہرمیاں بہرم گڑھ دے تڑا، آتم درسی آتم درس کرائیندا۔ پنچم ناد شبد دھن وجا، انادی ناد لائیندا۔ ساچی سخیاں منگل گا، گیت گوبند آپے گائیندا۔ اپنی سیجا سوہیا پا، اپنا پریم پُرکھ منائیندا۔ اپنا پریم انگ لگا، اپنی سیج وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، تیرا سنگ نبھائیندا۔ تیرا سنگ نبھائے سنگا، سگلا سنگ نبھائیا۔ ایک نام و جائے مردنگا، مردنگ ہتھ اٹھائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے لنگھا، اپنا پندھ آپ مکائیا۔ اچی کوک کوک لکھ چوراسی سنائے اتھ کنڈھا، جیو جنت جنت اٹھائیا۔ بن ہر نامے کوئی پار نہ لنگھا، بن ستگر ہر کا ناؤں ہتھ کیسے نہ آئیا۔ پنچ تت کایا ماٹی پُتلا گندہ، کام کرودھ لوہہ موہ

ہنکار بیٹھے آسن لائیا۔ جو جن گائے گر کا چھندا، گر میلے سہج سُبھائیا۔ بند خلاصی کرے بندی بندہ، بندی خانہ دئے تڑائیا۔ جوت نرنجن چاڑھے چندا، گھر جوت کرے رُشنائیا۔ دین دِیال ٹھاگر صاحب سوامی سدا بخشنا، بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک نام وست امولک آپ ورتائے، کایا گولک ہرجن بھنڈارا آپ بھرائیا۔ نانک جنایا ہر ہر نام، ست نام وڈیائیا۔ پورن کرے ہرجن کام، آسا ترشنا دئے مٹایا۔ امرت آم پیائے جام، مد ہور نہ کوئی وکھایا۔ گھر گھر وچ ملائے رام، جگت وچھوڑا دئے کٹایا۔ سرت سوانی دئے پیغام، سچ سندیشہ اک الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چوراسی رہیا سمجھایا۔ لکھ چوراسی اٹھنا جاگ، ہر کا ناؤں جگائیندا۔ کبیر جُلاہے سُنائی آواز، سچ محرابے درشن پائیندا۔ ہنس بنائے کاگ، جو جن سرنائی آئیندا۔ دیپک جگائے چراغ، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ جگت ناتا توڑے ساک، اپنا بندھن پائیندا۔ بند تاکی کھولے تاک، گھر گھر وچ آپ وکھائیندا۔ ستگر پورا آپ چڑھائے اپنے گھاٹ، راہ وچ نہ کوئی اٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ دیوے اپنا نام ور، لوک مات آپ چلائیندا۔ جُگ جُگ نام چپایا، ہر بھگتن مارگ لا۔ نانک نرگن سرگن سمجھایا، پُرکھ اکال دیا کما۔ اتم کلجگ بھیو چُکایا، اگم اگما پردہ لاہ۔ وشن برہما شو در بہایا، نانک نرگن کرے صلاح۔ چار جُگ سیو کھایا، لکھ چوراسی بن ملاح۔ ایک جوت نور رُشنایا، گھٹ گھٹ رہیا ڈگمگا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ناؤں دئے جنا۔ نانک نام جنایا، پُرکھ ابناشی دینا ناتھ۔ اپنا نور آپ درسایا، آپ اپنا رکھیا ساتھ۔ سو پُرکھ نرنجن آپ وڈیائیا، ہنگ سُنائے اپنی گاتھ۔ سوہنگ نانک جھولی پایا، نام ست مستک ماتھ۔ جوت نرنجن ڈگمگایا، رانگ روپ آپ اناتھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے جانے اپنا گھاٹ۔ نرگن سرگن بول جیکارا، نانک پنج تت سمجھائیا۔ جُگ جُگ آوندے رہے گر اوتارا، ہر ہر ناؤں گائیا۔ چار جُگ دا پار کنارہ، چوتھا جُگ دئے گواہیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی اترے پار کنارہ، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ کوٹن کوٹ رام کرشن اوتارا، نانک نرگن رہے جس گائیا۔ در درویش بن بھکھارا، کبیر جُلاہا سپس جھکائیا۔ ایک جوتی ہونے سہارا، دس دس نور نور رُشنائیا۔ آد اپایا اپنا ست دُلارا، اپنا شبد پرگٹایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جُگ کرے کھیل نیارا، اتم کلجگ اپنا ست گوبند ویس وٹایا۔ گوبند پنج تت کایا چولی آنت

چڑھے کلجگ کھارا، جھوٹھی کریا دئے مٹائیا۔ پرگٹ ہووے پھیر سنسارا، نرگن نرگن کر رُشنائیا۔ ناؤں دھرائے مہابلی اوتارا، نہکلنکا بے پرواہیا۔ جگ چوکڑی گر اوتاراں جو دیندا رہیا سہارا، سادھاں سنتاں سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ کلجگ اتم کرے کھیل نیارا، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے لگا اکھاڑا، ستاں دیپاں لئے جنائیا۔ سرت سوانی ہوئی نار وبھچارا، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ جوگ ابھاس کر کر تھکے اندر وڑ ڈونگھی غارا، من کا منکا نہ کوئی بھوائیا۔ پُرکھ اکال ویکھنہارا، نرگن داتا سچا شہنشاہیا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، کوڑی میٹے جھوٹھی شاہیا۔ سچ سچ کرے پسارا، ساچی سیکھیا دئے سمجھائیا۔ ایک ناؤں ہر نرکارا دوسر ناؤں نہ کوئی وکھائیا۔ ایک ہٹ اک ونجارا، ایک بیٹھا آسن لائیا۔ ایک در اک دوارا، دیونہار بے پرواہیا۔ کلجگ اتم آتم برہم بھلا سرب سنسارا، برہم ودیا نہ کوئی پڑھائیا۔ گھر گھر مندر گردر ٹھاکر دوارا، اٹھسٹھ بیٹھے اپنا گھاٹ بنائیا۔ کوئی کہے میں آگم گھر دا بنیا لاڑا، کوئی الکھ الکھ آپ اکھوائیا۔ کوئی کہے میں سچکھنڈ بنیا بن سچ نرکارا، نرگن میرا روپ اکھوائیا۔ کوئی کہے میں تھر گھر کھولیا آپ کیواڑا، میری مہا وید پُران رہے جس گائیا۔ کوئی کہے وشن برہما شو میرے چرن آدھارا، میں سب دا سچا ماہیا۔ کوئی کہے میں کلجگ دا سچا اوتارا، میرے ہتھ دھر درگاہ دی سچی شاہیا۔ کوئی کہے میں سرتی دا شاہ سیکدارا، سرتی شبدا نال ملائیا۔ کوئی کہے میرے گھر امرت بھنڈارا، سروور ساچے دیاں ٹھائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو اُجیارا، کلجگ اتم کھیل کھلائییا۔ سادھاں سنتاں دتا ہلارا، بھل کوئی نہ جائیا۔ او سنتو لگا اکھاڑا، پرہہ ساچا مات لگائیا۔ ویکھنہارا ڈونگھی غارا، گھر گھر وچ پھول وکھائیا۔ پہلا دوجا تیجا چوتھا ویکھے بنیا منارا، پنچم ویکھے کھیل بے پرواہیا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئی سہارا، ستویں ست ستوادی اپنا سانگ ورتائیا۔ اٹھان تتاں نہ کوئی پسارا، نو دوار نہ کھوجے کھوج کھوجائیا۔ دسم دواہی کھیل نیاری، نرگن دیا نرگن باقی، کھلاپاتی بیٹھا آپ جگائیا۔ بنیا ساقی کھولے تاکی چُکائے باقی، لہنا کوئی رہن نہ پائیا۔ مات لوک رہن نہ دیوے کوئی عاقی، جے کوئی کہے میں سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ سرت سوانی چڑھ نہ سکے اپنی ہاٹی، کایا ماٹی خاک خاک وچ ملائیا۔ پاربرہم پت پرمیشور کلجگ اتم جس جن لائے اپنی چھاتی، نام بھنڈارا ایک وار جھولی پائیا۔ میٹے زین اندھیری راتی، ساچا چند کرے رُشنائیا۔ ساچے سنتاں ساچے بھگتاں میل ملاواں کھلاپاتی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا ناؤں آد جگاد ورتائیا۔ کلجگ اتم نام ورتاؤنا،

چار ورن ہر دھار۔ آتم برہم سرب درساؤنا، ذات پات نہ کوئی وچار۔ اوج نیچ تیرا پردہ لاہنا، راؤ رنک اک دوار۔ گھٹ گھٹ اندر دیپک جوت جگاؤنا، مکے اندھ اندھیار۔ انحد نادی شبد سناؤنا، چھٹی راگ نہ پاؤن سار۔ بھڑ بھڑ کاگی ہنس بناؤنا، کاگ اٹھائے ہنساں ڈار۔ مانک موتی نام چگاؤنا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ ساچی چوٹی آپ چڑھاؤنا، کِریا کرے سِری بھگوان۔ واسنا کھوٹی در کڈھاؤنا، ناتا توڑے پنج شیطان۔ ایک اوٹ ہر درساؤنا، آد آنت ہوئے نگاہبان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر کا ناؤں ہرجن کرن پروان۔ ہرجن کرے نام پروان، مٹکھ نیڑ کدے نہ آئیا۔ ہرجن سُنے جس بھگوان، مٹکھ گوڑھی نیند سوائیا۔ ہرجن منگے ایک دان، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی تیرا ناؤں میری وڈیائیا۔ مٹکھ منگے ناتا پنج شیطان، جوٹھ جھوٹھ وچے ودھائیا۔ دوہاں کھیل وچ جہان، دو جہاناں والی آپ کھلائی۔ کلجگ اتم ہو پردھان، پرم پُرکھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ چار ورنان اک گیان، چاروں کٹ دئے سمجھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نوجوان، ہنگ برہم لئے پرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک نام دئے وڈیائیا۔ ہر کا ناؤں سورپیر، بلی بلوان اکھوائیندا۔ ہر کا ناؤں نیرالا تیر، گرمکھ ورلے گھاؤ لگائیندا۔ ہر کا ناؤں بجر کپاٹی دیوے چیر، پردہ دئی دوت اٹھائیندا۔ ہر کا ناؤں کڈھے پیڑ، برہوں پیڑ نہ کوئی جنائیندا۔ ہر کا ناؤں چوٹی چاڑھے اخیر، جگت منزل پنڈھ مکائیندا۔ ہر کا ناؤں بدلے تقدیر، تدبیر اپنی اک سمجھائیندا۔ ہر کا ناؤں کئے زنجیر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایک نام جگت چلائیندا۔ ایک نام چلکونا جگ، ستگر ساچا دیا کرائیا۔ گرسکھاں رکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے پار کرائیا۔ ڈونگی بھوری ٹیڈھی بنک دیوے کڈھ، ہوئے آپ سہائیا۔ آتم سیجا لڈائے لڈ، جوں بالک ماتا مائیا۔ اپنے گھر آپے لئے سد، سچ سندیشہ اک سُنائیا۔ جو جن گئے سوہنگ سہاگی چھند، تِس آتم پر ماتم ایک رنگ وکھائیا۔ اٹھ پھر رکھائے پرمانند، نجانند دئے وڈیائیا۔ مٹکھ جیو بھاگانند، بیٹھے مکھ چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر سنت دوارے وکھائے ایک اند، اند منگل ایک گائیا۔ سنت دوارا سچ اندا، اند منگل ہر گایا۔ سنت دوارے ساچا چندا، ست پُرکھ نرنجن آپ چڑھایا۔ سنت دوارا اُچ نو کھنڈا، کوئن برہمنڈ چرناں ہیٹھ دباہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس سنت اپنا نام جنایا۔ سنت جنائے جانے جن، جاننہار گوپالا۔ سنت ساجن ستگر گئے بن، ایک

پائی نام سچی مالا۔ ایک نور ایک چن، ایک جوت جوت اُجالا۔ ایک راگ ایک کن، ایک دوار سچی دھرمسالہ۔ ایک بیڑا دیوے بٹھ، توڑنہار جگت جنجالا۔ جس جن دیوے نام دهن، سو ہوئے نہ مات کنگالا۔ ہر جن تیرا وسیرا بن چھپری چھن، پُرکھ ابناشی تیرا رکھوالا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگاد سدا پرتپالا۔ پرتپال کرے سدا پرتپالک، آد جُگاد وڈیائیا۔ خلقت ویکھے ہر ہر خالق، خالق مخلوق کھیل کھلائیا۔ جن بھگتاں بنیا ساچا ثالث، سچ ثالثی آپ کھائیا۔ نانا توڑے نندرا آلس، ساچا نام جھولی پائیا۔ ایک نام وکھائے خالص، برہم پاربرہم ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگادی ایک ہر، ایک نام رہیا چپائیا۔ امرت برکھا گرسکھ اندر، مٹکھ اگنی آگ جلائیا۔ امرت برکھا گرسکھ مندر، مٹکھ دھواں دھار رکھائیا۔ امرت برکھا گرسکھ تیری ڈونگی کندر، مٹکھ بیٹھے مٹکھ چھپائیا۔ امرت برکھا توڑے جندر، ترے دھاتو تالا رہن نہ پائیا۔ امرت برکھا پھل پھلواری مہکائے کایا کھنڈر، پت پت ڈالی تن مہکائیا۔ امرت برکھا مورچھا کرے من بندر، اٹھ اٹھ نہ دہ دہ دہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، امرت برکھا دئے سمجھائیا۔ امرت برکھا آتم رس، گرمکھ وِرا پائیندا۔ ستگر پورا دیوے ہس ہس، اپنا بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ اپنی ہتھیں کر کِریا گرسکھ تیرے اندر دیوے رکھ، پھیر باہر نہ کوئی کڈھائیندا۔ اپنے پردے دیوے ڈھک، جگت پردہ نہ کوئی پائیندا۔ امرت برس آپ ہوئے وس، اپنا رس آپ چکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، امرت برکھا آپے لائیندا۔ امرت برکھا نچہر دھار، جھرنا آپ جھرائیا۔ کولی کول پئے پُہار، بوندی بوند بوند ٹپکائیا۔ سُرتی مولے کھڑے گلزار، بسنتی رُت آپ بنائیا۔ بھورا گونجے آپ نرنکار، کلی کلی ویکھ مہکائیا۔ گرسکھ تیری امرت بہار، تیری کایا اندر سوبھا پائیا۔ لکھ چوراسی نت نوت چھیانوے کروڑ میگھلا برسے اپنی دھار، سانت کیسے ہتھ نہ آئی۔ گرسکھ چاترک ایک بوند سوانتی منگے ایک وار، پی پی پی پیا اپنالے منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن امرت میگھ برسائیا۔ امرت میگھ ٹھنڈا پانی، گر ستگر آپ برسائیندا۔ سُرتی ملائے شبد ہانی، دوہاں وچولا آپ ہو جائیندا۔ آپ سُنائے اپنی اکٹھ کہانی، جگت کتاب نہ کوئی پڑھائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران، جیو جنت جس گون شاہ سُلطانی، ہر کا ناؤں شہنشاہ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، امرت بھنڈارا ایک بھر، امرت میگھ آپ برسائیندا۔ گر ستگر سچا ایک

ہے، آد جُگاد سہائے۔ جُگ جُگ جن بھگتاں دیوے ٹیک ہے، رُوپ انُوپ وٹائے۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک ہے، جس جن اپنی بُو جھ بُجھائے۔ دُھر دا مستک لکھ لیکھ ہے، پُورب لیکھا دئے چُکائے۔ سد وسے کایا دیس ہے، ہر گھر اپنا آسن لائے۔ تخت نواسی نر نریش ہے، نر نرائن سچا شہنشاہ ہے۔ تس آگے چلے نہ کوئی پیش ہے، من ممتا دئے کھپائے۔ تس سَتگر سدا آدیس ہے، جو من کا بھوؤ مٹائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتگر ساچا اک سمجھائے۔ سَتگر سچا دین دیا لا، آد جُگاد سہایا۔ جُگا جُگنتر کرے پرتپالا، ہرجن ساچے لئے ترایا۔ دو جہان بنے رکھوالا، ایتھے اوتھے ہوئے سہایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، جس سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ تن آنتر اپنا ناؤں بائے ساچی مالا، من کا منکا آپ بھوایا۔ ترے گن توڑے جگت جنجالا، جاگرت جوت کرے رُشنا یا۔ گھر وچ گھر وکھائے سچے دھرمسالہ، گھر مندر آپ سہایا۔ گھر دیپ کرے اُجالا، نرگن جوت نُور رُشنا یا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتگر سچا اک اکھوایا۔ سَتگر سچا سدا سمرتھ، مہا کتھ کتھی نہ جائیا۔ گرسکھاں دیوے نام وٹھ، وست امولک جھولی پائیا۔ اندرے اندر مارگ دس، رسنا جہوا نہ کوئی بلائیا۔ اپنا تیر نرالا مارے بان کس، پنچ وکارا ڈھیہہ ڈھیری ہوئے نہ کوئی سکے سیس اُٹھائیا۔ نرگن سُرتی شبدی میل کرائے ہس ہس، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ پوری کرے سدا آس، نراس نہ کوئی جنائیا۔ گرسکھ کدے نہ ہوئے نراس، جس سَتگر ملیا سچا ماہیا۔ پار کرائے پرتھمی آکاش، آکاش آکاشاں چرناں ہیٹھ دبائیا۔ ایکا اپنی جوت نرمل نرمل کرے پرکاش، دیپک دیپک نال جگائیا۔ نچ گھر اندر کر کر واس، اپنا پردہ دئے اُٹھائیا۔ آپے وسے پون سواس، سواس سواساں ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتگر سچا اک سمجھائیا۔ سَتگر سچا سری بھگوان، اپنی کھیل کھلائیندا۔ گر سَتگر رُوپ ہو پردھان، لوک مات ویس وٹائیندا۔ گرسکھاں دیوے نام دان، داتا دانی جھولی پائیندا۔ ایکا راگ سنائے کان، انحد نادى ناد وجائیندا۔ اٹھ پھر رہے دُھنکان، دُھن آتمک آپ سنائیندا۔ سُرت سوانی سُن سُن ہوئے حیران، سُرتی سُرت سُرت گوائیندا۔ سَتگر سدا سدا سد جانی جان، کیسے کولوں پڑھن کدے نہ جائیندا۔ اپنی سیکھیا دیوے دُھر فرمان، گرسکھاں آپ پڑھائیندا۔ چرن کول کول چرن بخشے اک دھیان، دھیان دھیان وچ ٹکائیندا۔ اپنا ناؤں دیوے شبد بیان، مہبان بیدو بی خیر یا اللہ اپنا نُور آپ پرگٹائیندا۔ کایا کعبہ ویکھے آپ مہربان، دو دو آہ میل ملائیندا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر سچا ایک اور اپنا ناؤں جنائیندا۔ دیوے ناؤں ستگر دیو، گر ستگر دیا کمائیا۔ مہربان ہوئے
 الکھ ابھیو، اگم آگوچر سچا شہنشاہیا۔ گر کی مہا کی رسنا گائے جہو، لکھ لکھ جہوا کوئن کوٹ روپ دھر دھر ہر کا جس کتھ نہ سکے
 رائیا۔ جس جن بخشے اپنی سیو، تس اپنی بوجھ بھجھائیا۔ اپنا پریم بخشے امرت میو، گرسکھ رس چکھ چکھ پگسائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر ستگر آد جگاد سدا سدا سہائیا۔ ستگر کی ونڈ کوئی نہ ونڈے، ونڈن وچ کدے نہ آیا۔ ستگر
 وسے کوئن کوٹ برہمنڈے، برہمنڈ اپنا کھیل کھلایا۔ ستگر پاوے سار جیرج انڈے، اُنہج سینج اپنا روپ پرگٹایا۔ ستگر شبد تکھی
 دھار کھنڈے، کھنڈا دھار مکھ شرمایا۔ ستگر سنگھ گرمکھ وری ناری ہنڈھے، لکھ چوراسی بیٹھی مکھ چھپایا۔ ستگر پورا گرسکھ
 تیری ٹٹی گنڈھے، ٹٹی گنڈھنہار دیا کمایا۔ من واسنا من اچھیا جگت وچار پائے ڈنڈے، گرمت گرسکھ گر کا پچن نہ کوئی اُلٹایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر جس جن وکھائے ساچا گھر، تس جن غصہ کدے نہ آیا۔ آپے سنت آپے سادھ، سگل
 سرشٹ آپ اُپائیندا۔ آپے شبد بودھ آگادھ، آپے ناد اناد سُنائیندا۔ آپے واد آپے وواد، آپے وس روپ ہو جائیندا۔ آپے بھگت آپ
 بھگوان، بھگتی نام آپ درڑائیندا۔ آپے ہوئے پنج شیطان، گھر گھر کھیل کھلاییندا۔ آپے پنج شبد دھنکار، نادی ناد و جائیندا۔ آپے پنج
 تت جوٹھا جھوٹھا ہوئے نشان، نو کھنڈ ست دیپ لکھ چوراسی گھٹ گھٹ اندر ڈورو وائیندا۔ آپے ہوئے بے پچھان، دس کیسے نہ آئیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل اپنی کل کلوتتا عقل کل دھاری اپنے وچ رکھائیندا۔ ستگر پورا سمرو ایک، دوسر
 اور نہ کوئی چٹرائیا۔ چرن کول جن راکھو ٹیک، گر پورے بوجھ بھجھائیا۔ ترے گن مایا نہ لگے سیک، اگنی تت نہ کوئی جلائییا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دئے وکھائیا۔ ستگر پورا دین دیالا، آد جگاد سمایا۔ گرمکھان کرے سدا پرتپالا، جس جن
 اپنی دیا کمایا۔ چرن کول وکھائے سچی دھرمسالہ، در گھر ساچا دئے سمجھایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، پُرکھ ابناشی ہوئے سہایا۔ ایک دیوے نام
 سچا دھن مالا، سچ خزینہ آپ بھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بھیو دئے کھلایا۔ ستگر پورا ایک داتا، دیانندھ
 اکھوائیا۔ ہرجن میٹے اندھیری راتا، اگیان اندھیر دئے گوائیا۔ میل ملائے کلاپاتا، کول نین سچا شہنشاہیا۔ نانا توڑے داتا پاتا، ورن برن دئے

مٹائیا۔ ایتھے اوتھے نہہائے سگلا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ایکا منتر جنائے پوجا پاٹھا، پڑھ پڑھ رسنا واد نہ کوئی ودھائیا۔ ایکا وکھائے تیرتھ تاٹا، سر سروور اک نہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا میلے میل سچا شہنشاہیا۔ گرسکھ اٹھنا جاگ، ہر ساچا سچ جگائیندا۔ گر کا شبد تیرا ویراگ، تیری سرتی بندھن پائیندا۔ تیری آسا ترسنا ویکھے اڈدی وانگ کاگ، پھڑ پھڑ ہنس روپ وٹائیندا۔ تیرا دیپک جوت جگے چراغ، ستگر پورا آپ جگائیندا۔ ہنگ برہم بنائے تیرا ساک، سگلا سنگ آپ نہہائیندا۔ درس دکھائے اک اکانت، اک اکلا ویس وٹائیندا۔ امرت پیائے بوند سوانت، نہجر جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر پورا وسے ایکا گھر، گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ گرسکھ آسا منسا پور، اگنی تت نہ کوئی جلاٹیا۔ ستگر ساچا حاضر حضور، ہر کے پورے دئے چڑھائیا۔ آتم دیوے ساچا نور، نور نورانہ سچا شہنشاہیا۔ ہومے ہنگتا توڑے گڑھ غرور، ساچی سنگتا لئے ملاٹیا۔ کایا تپے نہ وانگ تندور، ست ست کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کھیل رہیا کھلاٹیا۔ ہر ہر کھیل کھلاٹیندا، آد جگادی کار۔ نرگن روپ آپ اکھوائیندا، روپ رنگ ریکھ تے وسیا باہر۔ سرگن اپنی دھار چلاٹیندا، گر گر لوک مات ہو اُجیار۔ شبدی شبد ناد وجائیندا، اک اکلا ایکنکار۔ برہم برہماد کھوج کھوجائیندا، لکھ چوراسی پاوے سار۔ بھگت بھگونت آپ اٹھائیندا، دیوے نام آدھار۔ ساچے سنتاں میل ملاٹیندا، کھولے بند کواڑ۔ گرمکھ اپنی گود بہائیندا، لکھ چوراسی وچوں کڈھے باہر۔ گرسکھ ساچا راہ وکھائیندا، ساچی سکھیا کر وچار۔ ایکا منتر شبد نام درڑائیندا، اشٹ دیوگر کرتار۔ جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا، سو جن ادھرے پار۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا، آسا ترسنا کرے خوار۔ ساچے مندر آپ بہائیندا، ستگر پورا کرے پیار۔ لاڑی موت در درکائیندا، رائے دھرم نہ مارے مار۔ چتر گپت نہ لیکھ وکھائیندا، گرسکھ تیری مہا اپر اپار۔ تیرا ستگر تیری سیو کھائیندا، اٹھ پھر خبردار۔ جو جن گرتوں مکھ بھوائیندا، مر مر جتے آوے وارو وار۔ سرتی شبد نہ کوئی ملاٹیندا، نار دہاگن پھرے وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، بن ستگر پورے کوئی نہ اترے پار۔ ستگر پورے لگو چرن، چرن کول وڈی وڈیائیا۔ نیتز کھولے ہرن پھرن، نین نین نین درسائیا۔ نانا توڑے مرن ڈرن، مرن ڈرن وچ نہ آٹیا۔ کرپا کرے کرنی کرن، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک مارگ رہیا وکھائیا۔ ایک مارگ پُرکھ سمرتھ، آد جُگاد رکھائیندا۔ جُگ جُگ چلائے بھگتاں رتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ سنتاں دیوے ایک مت، اپنی مت آپ جنائیندا۔ گُرمکھاں بھے ساچا نت، نانا بدھاتا جوڑ جُڑائیندا۔ گُرمکھاں سُنائے ساچی گاتھ، اپنا منتر آپ الائیندا۔ لہنا دینا چکے پوجا پاٹھ، جس جن اُپر سَتگر پورا دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سوئی سُرُتی آپ جگائیندا۔ سوئی سُرُتی جائے اُٹھ، سَتگر پورا آپ جگائیا۔ ہو مہربان جائے تھ، دین دین دیا اپنی دیا کھائیا۔ پنچ وکارا کڈھ کٹ، کام کرودھ لوہ موہ بنکار نیڑ نہ آئیا۔ امرت جام پیائے گھٹ، بوند سوانتی آپ چوائیا۔ آپ جگائے نرمل جوت، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ جھوٹھا ڈھائے قلعہ کوٹ، بجر کپائی توڑ تڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن دیوے ایک ور، ساچا مارگ ایک لائیا۔ ساچا مارگ آد جُگاد، ہر سنتاں سَت جنائیندا۔ بھگتن دیوے ایک داد، وست امولک جھولی پائیندا۔ گُرمکھاں سُنائے ایک ناد، دھن انادی ناد وجائیندا۔ گُرمکھ گُرم گُرم آپ لادھ، گُرم پورا میل ملائیندا۔ جُگا جُگنتر سُن فریاد، لوک مات پھیرا پائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں لے کاڈھ، آپ اپنی گود بہائیندا۔ میٹ مٹائے واد وواد، وکھ روپ نہ کوئی درسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک مارگ آپ لائیندا۔ ایک مارگ ہر ہر دس، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ ہرجن ہردے وس، ہر ہر اپنا روپ درسائیا۔ امرت پیائے ایک رس، رسک رسک ایک رس چوائیا۔ نرگن نر کرے پرکاش، پرکاش پرکاش وچ ٹکائیا۔ گُرمکھ پوری کرے آس، نراسا کوئی رہن نہ پائیا۔ ویلے آنت کرے بند خلاص، سگلا سنگ رکھائیا۔ لہنا دینا چکائے پرتھی آکاش، گگن منڈل چرناں ہیٹھ دباٹیا۔ گُرمکھ رکھے اپنے پاس، دوسر ڈور نہ کیسے پھڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک گن دے سمجھائیا۔ ایک گن گُرم گُرم دیوا، گُرم منتر نام جنائیندا۔ ہر کا ناؤں سَتگر سیوا، اچھا جاپ آپ جپائیندا۔ آنتر آتم اگمی میوہ، نیج آتم آپ چکھائیندا۔ پارہیم پت پرمیشور الکھ ابھیوا، اگم اگمڑا کھیل کھلائیندا۔ گُرم کی مہاکتھ نہ سکے رسنا جہوا، کوٹن کوٹ جیو بللائیندا۔ جس جن کوستک منیا مستک لائے اپنا تھیوا، جوت للائی ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا مارگ اک درسائیندا۔ ساچا مارگ ہر کا درس، گُرم درسی درس کرائیا۔ جگت چنتا مٹے حرص، روگ سوگ نہ کوئی وکھائیا۔ نانا تھے عرش فرش، ملے میل سچے شہنشاہیا۔ امرت میگھ دیوے برس، ترے کال

درسی ترے ترے ناتا توڑ ٹڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بندھن آپے پائیا۔ اپنا بندھن پایا پنج ت، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھیل کھلایا۔ ناتا جوڑیا بدّ ماس رکت، بوند رت ناڑ بہتر جوڑ جڑایا۔ من مت بدھ اندر رکھ، کلاپت ویکھ وکھایا۔ نوّ نوّ ویکھے اپنے ستھ، ستھر اپنا رہیا جھپایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے ساچا ور، بن ستگر ساچا مارگ نہ کوئی جنایا۔ ستگر پورا ہوئے مہربان، دین اپنی دیا کھایا۔ پہلاں بخشے چرن دھیان، دوّجے اپنا نام درڑایا۔ تیجے نیتر لوچن کھولے آن، تیجے نین کرے رُشنائیا۔ چوتھے چوتھے پد ملاوے آن، گھر گھر وچ وجے ودھائیا۔ پنچویں شبد ناد دھنکان، گرہ مندر آپ سُنائیا۔ چھیویں چھ گھر کرے پروان، پرم پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ ستویں ست ستوادی ست پُرکھ نرنجن آپے ہوئے جانی جان، جاننہار اک اکھوائیا۔ اٹھان تٹان دیوے گیان، من مت بدھ ایک وار سمجھایا۔ نوّ دوارے جھوٹھا ڈھائے مکان، سُرتی اپنے پریم کھچایا۔ ایک ناد ناد دھنکان، گھر بیٹھا رہیا وجائیا۔ سُکھمن ویکھے نوّ جوان، ڈونگی بھوری بھیرا پائیا۔ ایڑا پنکل ہوئے حیران، ستگر پورا آوے وابو داہیا۔ گرمکھ ساچے کر پچھان، اپنا پلّو نام پھڑایا۔ امرت آتم پیائے آن، سچ پیالہ ہتھ اٹھایا۔ راگی راگ سُنائے سچّی دھنکان، انحد ناد ناد وجائیا۔ پنچم سخیان اک دھیان، ایک روپ درسائیا۔ آتم سیجا کر پروان، سچ سینگھاسن سوہا پائیا۔ رو سس مکھ شرمنا، نیتر نین نہ کوئی اٹھایا۔ سُرتی شبد میلا میل میلے بھگوان، ناری کنت جوڑ جڑایا۔ ایک سیج وکھائے آن، ہر سچّا سچّا ماہیا۔ نوّ کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی دیپ ستّ دسے جھوٹھ مکان، گھر وچ گھر ساچا مندر ستگر پورا دئے وکھایا۔ ایک جوتی جوت جگے مہان، دیپک دیا تیل باقی نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی پنڈت کرے گیان، نہ کوئی گرتھی کرے پڑھایا۔ نہ کوئی مُلاں شیخ مسائق پیر سُنائے قرآن، حدیث حدیث نہ کوئی پڑھایا۔ نہ کوئی وید شاستر سمرت گائن گان، راگ ناد نہ کوئی وجائیا۔ پاربرہم پت پریشور سوامی ایک سُرتی سُرت کرے پروان، آپے دیوے اپنا دان، داتا دانی جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ میلے اپنے گھر، آد جگادی ساچا ہر، ساچے مارگ آپے لائیا۔ ساچا مارگ ہر ہر لاؤنا، آد جگادی کار۔ نوّ سو چورانویں چوکڑی جگ پندھ مُکاؤنا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ اُترے پار۔ پورب لہنا سب دی جھولی پاؤنا، لیکھا چکائے گر اوتار۔ بھگت بھگونت بھیو کھلاؤنا، کیر جلاہا کرے پکار۔ ساچے سنتاں ست درسائونا، در ٹھانڈا

دربار۔ گرمکھ گر گر آپ جگاؤنا، ناد شبد وجائے سچی دھنکار۔ گرمکھ گر گر ویکھ وکھاؤنا، گر مورت اکال۔ چار ورنان ایکا روپ پرگٹاؤنا، اٹھاراں برن وجائے نہ کوئی تال۔ کھتری برہمن شودر ویش ایکا در بہاؤنا، لیکھا چکے شاہ کنگال۔ پُرکھ اکال اک اکھاؤنا، لکھ چوراسی دین دیال۔ ایکا منتر نام نام درڑاؤنا، جیو جنت کرے پرتپال۔ دو جہانان دلال آپ اکھاؤنا، لوآن پُریاں سُرَت سنبھال۔ برہما وشن شیو اٹھاؤنا، سُریت راجا اند ملائے نال۔ گن گندھرب کینر جچھپ نیتر نین سرب کھلؤنا، کرے کھیل آپ کِرپال۔ مہاکال حُکم سُناؤنا، حُکمی حُکم ورتے ورتنہارا نوجوان۔ کال دوار اک وکھاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آپے چلے اپنی چال۔ چال اوٹری چلنہارا، آد جگاد ویس وٹائیندا۔ جگا جگنتر گر اوتارا، لوک مات سیو لگائیندا۔ ایکا دیوے نام بھنڈارا، ست ستوادی ست ورتائیندا۔ بھگتاں دیوے بھکتی آدھارا، سنتاں ساچا سنگ نیہائیندا۔ جگ جگ کوکن اچی بول جیکارا، ساچا نعرہ آپ سُنائیندا۔ ایکا مندر وسے ٹھاکر ٹھاکر دوارا، ہر ٹھاکر اناشی اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایکا وست اک بھنڈارا، جگا جگنتر آپ ورتائیندا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، نرگن نرگن آپ کرائیندا۔ چار جگ دا پار کنارہ، کلجگ اتم انت آپ کرائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، ست سمند ساگر بناسپت قلم شاہی مکھ بھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مارگ آپ جنائیندا۔ ساچا مارگ جانا لگ، ستگر پورا آپ لگائیا۔ کرے کھیل سورا سربگ، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ لکھ چوراسی ویکھے جیو کگ، بدھی کاگ وانگ کُرائیا۔ گرمکھ وِلا بیٹھا اُپر شاہ رگ، جو ستگر پورے آس تکائیا۔ نرگن جوت دیپک جائے جگ، ہر ساچا آپ جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا مارگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچا مارگ ہتھ کرتار، کِرپاندھ آپ رکھائیندا۔ بن کرنی بھڑ بھڑ دیوے تار، جس اپنے گلے لگائیندا۔ کرم ککرم نہ کرے وچار، نہکرمی آپ ہو آئیندا۔ جس جن بخشے چرن پیار، پوجا پاٹھ نہ کوئی کرائیندا۔ اٹھے پہر دیوے درس دیدار، گھٹ اندر جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ دوس رین رہے شبد دھنکار، انحد نادی ناد وجائیندا۔ جس جن وکھائے اپنا سچا گھر بار، دوسر در منگن نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا مارگ آپ لگائیندا۔ ساچا مارگ آپ لگایا، کلجگ تیری اتم وار۔ نرگن نروریر جامہ پایا، جوتی جوت جوت اُجیار۔ پُرکھ اکال ویس وٹایا، اجونی

رہت ہو یا خبردار۔ لکھ چوراسی پھول پھولایا، ہرجن میلے جُگاں جُگاں دے وچھڑے یار۔ سنت بھگت بھگونت ویکھے تھائوں تھایا، آپے
 بیوئے ویکھنہار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل سچّی سرکار۔ سچ سرکار شاہ سلطانا، اپنی
 دیا کھائیندا۔ چار ورن دیوے اک گیانا، ایک وار سمجھائیندا۔ ایک برہم سرب پچھانا، پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بلوانا،
 نوجوان اپنا رُوپ دھرائیندا۔ ایک کھنڈا تیر کمانا، چنڈ پرچنڈ ہتھ اٹھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، دوئے دوئے اپنا بندھن پائیندا۔ آپے مرد
 آپ مردانہ، سچ مردانگی آپ کھائیندا۔ ایک دیوے دُھر فرمانا، لکھ چوراسی آپ سمجھائیندا۔ کلجگ ویلا آنت آنت مٹے نشانہ، کوڑ کوڑ
 سرب مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ لائے گوپال، گوپند اپنی دھار چلائی۔
 چار ورنان راہ دسے سُکھال، سُکھ آتم دئے اُپجائیا۔ کایا مندر اندر سچّی دھرمسال، چار دیوار مٹھ نہ کوئی تپائیا۔ اندر بیٹھا شاہ کنگال،
 زرگن سرگن اندر مُکھ چھپائیا۔ اٹھ پر کرے پرتپال، دوس زین سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ اپنا
 مارگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ جُگ مارگ جگ لائیندا، جگت جُگ ہر کار۔ سنتن ست سمجھائیندا، ست ستوادی ہو اُجیار۔ کلجگ اتم
 ویس وٹائیندا، جوتی جاتا ہر زرنکار۔ کھلاپاتا آپ اکھوائیندا، لکھ چوراسی ورے نار بہتار۔ پچھلا ساکے آپ مٹائیندا، آگے جانے اپنی
 گفتار۔ حق حقیقت اپنے وچ چھپائیندا، لاشریک پروردگار۔ کائنات ویکھ وکھائیندا، مقامے حق وسے سانجھا یار۔ اُلفت وچ کدے نہ
 آئیندا، غفلت ویکھے ویکھنہار۔ کلمہ کلام آپ پڑھائیندا، نبی رسولاں دئے وچار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا مارگ
 دئے وکھال۔ ساچا مارگ چار وید، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیا۔ پُران اٹھاراں نہ سکن ویکھ، لکھ لکھ تھکی قلم شاہیا۔ شاستر سمرت نہ جان
 ریکھ، رُوپ رنگ نہ کوئی جنائیا۔ اٹھاراں دھیائے گیتا کہے لکھ لکھنا لیکھ، لکھ آگوچر بے پرواہیا۔ انجیل قرآن در در ویکھیا بھیکھ، بھیکھ
 اولڑا، سچّا شہنشاہیا۔ کہانی بانی گائے ہر کا دیس، مہا کتھ کتھ سنائیا۔ کیسے نہ چلے آگے پیش، ادھ وچکارے بیٹھے سب آسن لائیا۔
 نانک کبیرا کر آدیس، گھر پایا ساچا ماہیا۔ جُگ جُگ کِرپا اولڑا ویس، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ ٹوں صاحب داتا داتار نر نریش، تیری
 سچّی شہنشاہیا۔ ہوں در ٹھانڈا لیا ویکھ، آگنی پوہ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا مارگ اک جنائیا۔

مارگ ہر جنائیندا، کر کِریا گن یدھان۔ نانک نرگن سرگن آپ سمجھائیندا، دیوے تت گیان۔ ایکا وست جھولی پائیندا، پاربرہم برہم کرے
 پچھان۔ اپنا ناؤں آپ درڑائیندا، ناؤں رکھ سِری بھگوان۔ ست ست آپ ورتائیندا، ست ستوادی ہو مہربان۔ نام نامہ نام چلائیندا،
 نام نامے کھول دکان۔ چوڈاں ہٹاں ویکھ وکھائیندا، چوڈاں لوکاں اک دھیان۔ چوڈاں طبقات پھول پھولائیندا، لیکھا جان زمیں اسمان۔ ایکا
 کلمہ کلام پڑھائیندا، عالمین ہویا مہربان۔ محبان پیدو اپنا کھیل کھلائییندا، الہی نور شاہ سلطان۔ نانک حکمی حکم جنائیندا، دیوے دُھر
 فرمان۔ منتر ست نام درڑائیندا، چار ورنان اک گیان۔ جو جن گر کا شبد بھلائییندا، ہر ستگر ویکھے آن۔ کلجگ چاروں کُنٹ اندھیرا
 چھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سِری بھگوان۔ جگ جگ کھیل سِری بھگوان، اپنا آپ کرائیا۔ سنتن
 دیوے نام نشان، لوک مات جھلائییا۔ آتم درسی آتم برہم گیان، آتم وِدیا کرے پڑھائییا۔ پوجا پاٹھ اک وکھان، ایکا ہون دئے سمجھائییا۔ ایکا
 مورت ساچی صورت درس دیوے آن، اجونی ریت بے پرواہییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مارگ اپنا پنٹھ وکھائییا۔
 ساچا مارگ ہر کا پنٹھ، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ گرمکھاں اندر اٹھ پھر وجے ہر کا سنکھ، سرتی سوئی آپ اٹھائیندا۔ ستگر پورے دی
 کیا کوئی کرے پرکھ، پریکھیا وچ کدے نہ آئیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ گرمکھاں اُپر کرے ترس، آپ
 اپنا میل ملائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ جگ اپنا ویس دھر، سچ ملاح بے پرواہ ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔
 کلجگ بیڑا انت چلاؤنا، ستجگ ساچا مارگ لائییا۔ کھیوٹ کھیٹا ہو ہو سیو کماؤنا، سیوادار بے پرواہییا۔ گرمکھ بیٹا آپ اٹھاؤنا، آلس
 یندرا دئے گوائیا۔ ایکا منتر نام سمجھاؤنا، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائییا۔ ہنگ برہم پاربرہم پرہ میل ملاؤنا، آتم پر ماتم میلا چائیں چائیا۔ ایش
 جیو رنگ رنگاؤنا، جگدیس وڈی وڈیائییا۔ سچ حدیث اک پڑھاؤنا، گائے سرب لوکائییا۔ نو کھنڈ پرتھی ایکا منتر ایکا نام درڑاؤنا، ایشٹ
 دیو اک ہو جائیا۔ گھر گھر اپنا ناد سناؤنا، ناد انادی آپ وجائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مارگ اک وکھائییا۔
 ساچا مارگ جائے آ، ہر ساچا آپ لگائیندا۔ چار ورن وکھائے ایکا تھان، تھان تھنتر سوبھا پائیندا۔ چار ورن منتر چجائے اپنا نار، ناؤں
 نرنکارا آپ درڑائیندا۔ آپے بنے پتا مان، بال انجانے گود اٹھائیندا۔ سدا سہیلا سد دیوے ٹھنڈی چھان، سمرتھ پُرکھ سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آگے مارگ آپے لائیندا۔ آگے مارگ آپا رکھ، اپنی کھیل کھلایا۔ نرگن نور ہو پرتکھ، سرگن ویکھ وکھایا۔ گرسکھ ورو لے جگت چھاچھ وچوں لکھ، نام مدھانا ایکا پایا۔ اپنے بھانڈے اندر رکھے ڈھک، اپنا پردہ ہتھ اٹھایا۔ کلجگ جوٹھ جھوٹھ کوکر کوئی نہ سکے لک، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار سوکر نیڑ کوئی نہ آیا۔ سرت سوانی کرے وکھ، ڈونگھی گندر پھیرا پایا۔ اپنا مارگ آپے دس، اپنا پلو دئے پھڑایا۔ شبدی میلا ہس ہس، گھر ساچے میل ملایا۔ گر ستگر گرسکھ اک دوچے دے ہون وس، پلا سکے نہ کوئی چھڈایا۔ گرسکھ کولوں ستگر کدے نہ جائے تھ، جو گرسکھ گر گر درس تہایا۔ ستگر کولوں گرسکھ کدے نہ ہوئے وکھ، جس پریم بندھن پایا۔ شبد ڈوری ساچی تھ، اپنی ہتھیں دیوے گنڈھ، گنڈھ دیونہارا دس کیسے نہ آیا۔ گرمکھ چڑھائے اپنے رتھ، بن رتھوہی سیو کھایا۔ گرسکھ تیرے سگل وسورے جائن لتھ، ستگر پورا درس دکھایا۔ جنان چر گرسکھ کہے نہ بس بس، گر پورا اپنا روپ نہ سکے پلٹایا۔ کوٹن کوٹ برہمند پار کر گرسکھ تیرے دوارے آئے نس، برہما وشن شو ادھ وچکار بیٹھے راہ تکایا۔ تیرا میلا ہس ہس، تیری سرتی تیری آتم تیرا پرما تم لے پرنا یا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ دیوے در، ہر کا ناؤں ہر سنت بھگونت میل ملایا۔

پنج تت کایا روگ، دکھ دکھ ستائیا۔ کرم کرماں ملیا بھوگ، بھوگی بھوگ بھوگائیا۔ استری پُرش ہویا سنجوگ، جوڑی جوڑ جڑائیا۔ جو جن ستگر پورے رکھے اوٹ، تِس جن جگت دکھ رہے نہ رائیا۔ ہر کا ناؤں چکے چوگ، امرت رس مکھ پائیا۔ رسنا گائے اک سلوک، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی جے، اگنی تت دئے مٹائیا۔ من دُبدھا ہوئے دُور، من واسنا دئے کھپائیا۔ من واسنا دسے کوڑ، کوڑی کرپا دئے مٹائیا۔ من اندر وکھائے ساچا نور، من جوت نور رُشنائیا۔ من کرے آسا پور، من منسا دئے آپائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من ساچے دھندے لائیا۔ من دھندا شبد گردیو، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ من اندھا لگے سیو، ساچی سیوا آپ کرائیندا۔ من واسنا گندہ کھائے ساچا میو، امرت رس آپ چکھائیندا۔ من اندھا بھلیا الکھ ابھیو، الکھ ابھیو اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ من کا منکا دیوے پھیر، گر ستگر ہتھ وڈپائیا۔ اٹھ پھر

جو چھیڑاں ربیا چھیڑ، ایکا بندھن پائیا۔ آپے دیوے اپنا گیڑ، اُلٹا گیڑا مُکھ بھوئیا۔ اُچے ٹلے پربت چڑھ کے جو بیٹھا تھلے دیوے ریڑھ، من ہنکار وکار دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، من ممتا دئے چُکائیا۔ من ممتا واسنا جگ، جوٹھ جھوٹھ پرنایا۔ دوس زین لگی آگ، تتوت نہ کوئی سمجھایا۔ چاروں کُنٹ ربیا بھج، دہ دشا پھیرا پایا۔ گھر وڑ نہ کیتا اپنا جج، کعبہ نظر کوئی نہ آیا۔ نہ کوئی شرم حیا نہ دسے جج، بے لجا ہو ہو اُٹھ دھایا۔ بن ستگر پورے پردہ دیوے نہ کوئی کجج، نام دوشالہ اُپر پایا۔ بن راجا گھر بیٹھا سبج، اپنا حُکم سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، من دُبدھا دئے گویا۔ من دُبدھا جائے نٹھ، اندر رام نام وسائیا۔ من دُبدھا نٹے ہٹھ، گرُ شبد کھنڈا اک چمکائیا۔ من دُبدھا جائے ڈھٹھ، ستگر پورا دھکا لائیا۔ من رووے اپنے اندریاں دا کرے اِکٹھ، چاروں کُنٹ ویکھے نیتز نیناں نیر وہائیا۔ کون گرو جس لایا پھٹ، میرا دکھ میرے کولوں جھلیا نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، من دُبدھا دئے دھوئیا۔ من دُبدھا دیوے دھو، ہر ستگر دیا کھائیندا۔ امرت آتم ساچا چو، نرمل نیر پھائیندا۔ درس دکھائے آگے ہو، سوچھ سرُوی رُپ وٹائیندا۔ ناتا توڑے جوٹھا موہ، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن من دی دُبدھا میل دھوئیندا۔ من دُبدھا جائے ڈھپ، کوڑی کِریا ربن نہ پائیا۔ درس دکھائے جو اندر بیٹھا چُھپ، آپ اپنا رُپ وٹائیا۔ سدا بیٹھا رہے چُپ، سُن سداہ سہائیا۔ من بکدا رہے اندھیرے گھپ، اپنا بل دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن دکھائے اپنا در، تِس من دُبدھا رہے نہ رائیا۔ من دُبدھا رہے نہ رایا، گھر کایا کنچن گڑھ اپار۔ بڈھی بڈھ بیک وکھایا، مت متوالی دئے آدھار۔ ساچے دھندے آپے لایا، سُرَت سوانی لئے اُٹھال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن دیوے اپنا ور، ایتھے اوتھے ایتھے رہیا سُرَت سنبھال۔

★ ۲۳ ساؤن ۲۰۱۸ یکرمی گردھارا سنگھ دے گرہ بلووالی ★

سو پُرکھ نرنجن ساچی کار، نرگن نرور آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے عیب پروردگار، ساچی دھارا آپ چلائیندا۔ ایکنکارا اگم اپار، الکھ اگوچر اپنا کھیل کھلائیندا۔ آد نرنجن رُپ رنگ ریکھ تے وسے باہر، جوتی جاتا جوتی نور ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا آپ اپنا کر

پسار، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ سِری بھگوان جودھا سُوْرپیرِ بلی بلکار، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ پاربرہم پرہہ کر پسار، اپنا گھاڑن گھڑت آپ گھڑائیندا۔ اپنی اچھیا ویکھ وچار، بھچھیا اپنی جھولی پائیندا۔ کرے کھیل کرنہار، کرتا پُرکھ اپنی سیوا آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بھیو نیارا، اک اکلّا آپ کھلائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن شاہ پاتشاہ بن سچّی سرکارا، شاہ سلطانا ساچا حُکم جنائیا۔ ایکنکارا حُکمی حُکم ورتے ورتارا، حُکم حاکم آپ ہو جائیا۔ آد نرنجن آپے پاوے اپنی سارا، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ ابناشی کرتا کرے کھیل اپرا، اپرمپر اپنا رنگ رنگائیا۔ سِری بھگوان آپ اُبائے اپنا سچ نشان، سچ نشانہ اپنا رُوپ وٹائیا۔ پاربرہم پرہہ ہو پردھان، کرے کھیل وڈ مہربان، ساچی رچنا آپ رچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن نراکار اپنی کل آپ دھرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنی کل دھار، عقل کلا کھیل کھلائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بنے سیوادار، ساچی سیوا آپ کھائیا۔ ایکنکارا چُکے اپنا بھار، ہر جگدیش وڈ وڈیائیا۔ آد نرنجن اپنا دیا باقی کر اُجیار، کھلاپاتی ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا ویکھے وگسے ویکھنہار، رُوپ انُوپ آپ دھرائیا۔ سِری بھگوان دیوے دان گن ندھان، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ پاربرہم پرہہ کر پروان، در درویش بنے دربان، الکھ الکھنا اپنی الکھ جگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی مہما اپنے وچ ٹکائیا۔ سو پُرکھ نرنجن الکھنا الکھ، بھیو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو پرتکھ، رُوپ انُوپ آپ وٹائیندا۔ ایکنکارا کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیندا۔ آد نرنجن اپنا نُور آپے رکھ، نُور نُورانہ ویکھ وکھائیندا۔ سِری بھگوان اپنی کرنی آپے دس، ساچی کرنی کیرت کھائیندا۔ ابناشی کرتا آپ اپنا کرے وس، دوسر اور نہ کھئے جنائیندا۔ پاربرہم پرہہ آپنڑا آپے کر کر وس، اپنا حُکم آپ منائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا حُکم آپ سنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن حُکمی دھار، اپنی آپ پرگٹائیا۔ ایکنکارا کرپا خبردار، ہر پُرکھ نرنجن اک جنائیا۔ ابناشی کرتا لئے اُٹھال، آد نرنجن جوت نُور رُشنائیا۔ پاربرہم پرہہ کرے کھیل دین دیاں، سِری بھگوان سچّا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ اپنی اچھیا آپے دھر، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا نر، ہر پُرکھ نرنجن ناری رُوپ اکھوائیندا۔ ایکنکارا سیجا چڑھ، آد نرنجن سنگ نبھائیندا۔ ابناشی کرتا گھاڑن گھڑ، سِری

بھگوان ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم اپنی کرپا آپے کر، کرپاندھ بھیو کھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا
 ہر، اپنی اچھیا آپے پور کرائیندا۔ اپنی اچھیا کرے پور، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن شاہ پاتشاہ حاضر حضور، ہر ہر اپنا
 کھیل کھلائیا۔ ایکنکارا بھیو چکائے آد نرنجن جوتی نور، نور نور وچ دھرائیا۔ ابناشی کرتا آپے ویکھے آپا نیڑے دور، سری بھگوان دوسر
 پندھ نہ کھئے جنائیا۔ پاربرہم پرہہ ایکا حکم مئے ضرور، نیوں نیوں ایکا سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی
 اچھیا دئے سمجھائیا۔ اپنی اچھیا ہر سمجھائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنی سیوا آپ لگائیندا، پُرکھ اگم اگمڑی کار۔ اپنا حکم آپ ورتائیندا،
 شاہ پاتشاہ بن سچی سرکار۔ ساچا گھاڑن آپ گھڑائیندا، باڈی بن ہر نرنکار۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، آپے رچ رچ ویکھنہار۔ اپنا مندر آپ
 اپائیندا، ناؤں رکھائے سچکھنڈ دوار۔ چھپر چھن نہ کھئے چھہائیندا، نہ کوئی دیسے چار دیوار۔ دیا باقی نہ کھئے جگائیندا، اٹھے پھر نور اُجیار۔
 در دروازہ نہ کھئے وکھائیندا، نہ کوئی جانے بند کواڑ۔ دشا ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر
 اپار۔ سچکھنڈ دوارا گھاڑن گھڑ، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیا۔ نرگن نرور اندر وڑ، ہر پُرکھ نرنجن اپنا آسن لائیا۔ اجونی ربت اپنے پوڑے
 آپے چڑھ، ایکنکارا ایکا تھان سہائیا۔ نرگن جوت پرکاش کر، آد نرنجن ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا اپنا واس دھر، واس نواسا آپ اکھوائیا۔
 سری بھگوان اپنی راس کر، ساچی رچنا آپ رچائیا۔ پاربرہم پرہہ داسی داس کر، سیوک سیوا اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا لئے اپائیا۔ سچکھنڈ دوار اپنیا، اپائے پُرکھ اکال۔ نہ کوئی سورج چنیا، کرے کھیل دین دیال۔ نہ گھڑیا نہ
 بھنیا، آپ اپنی اپنی سچی دھرمسال۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ہر گوپال۔ سچکھنڈ دوارا کھولیا، کر کرپا
 گن ندھان۔ نرگن اندر وڑ وڑ بولیا، جودھا سورپر بلی بلوان۔ اپنا پردہ آپے کھولیا، کرے کھیل سری بھگوان۔ اپنا بنے آپ وچولیا، لیکھا
 جانے دھر دیبان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ہر مہان۔ ہر کا کھیل آد مہانا، آد آدی آپ کرائیا۔ رُپ رنگ
 نہ کھئے وکھانا، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ ساچا مندر اک سہانا، در گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ایکا رُپ دھر سری بھگوانا، رُپ انوپ آپ
 اپائیا۔ ایکا حکم اک فرمانا، ایکا گن جنائیا۔ ایکا بھوپ بن راجانا، شاہ پاتشاہ اک اکھوائیا۔ ایکا مندر اک مکانا، سوہاؤنت اک سہائیا۔

جوتى جوت سرُوپ ھِر، آپ اپنى ڪِرپا ڪر، آد پُرڪھ ايڪا ھِر، سچڪھنڌ دئِ وڏيائيا۔ سچڪھنڌ دوار ھِر وڏيائيندا، آپ اپنى جوت دھرا۔
 اپنى ديا آپ ڪمائيندا، پاربرہم پريہ بے پرواھ۔ اپنى بنت آپ بنائيندا، آپ بے سچ ملاح۔ اپنا بيڙا آپ چلائيندا، آپ اپنے ڪندھ اُٿا۔ جوتى
 جوت سرُوپ ھِر، آپ اپنى ڪِرپا ڪر، سچڪھنڌ دوار دئِ سُهيا۔ سچڪھنڌ دوارا سو بھاوت، سو پُرڪھ نرنجن آپ سُهائيا۔ آپ نارى آپ
 ڪنت، ھِر پُرڪھ نرنجن سيچ ھنڌھائيا۔ ايڪنڪارا آپ چاڙھه اپنا رنگ بسنت، اُتر ڪدے نہ جائيا۔ آد نرنجن مہا اگنت، ليڪھا لڪھت وچ نہ
 آيا۔ سري بھگون آپ جانے اپنى بنت، ا بناشى ڪرتا گھاڙن لئِ گھڙائيا۔ پاربرہم ليڪھا جانے آد آنت، آنت آد اپنا ڪھيل ڪھلايا۔ جوتى
 جوت سرُوپ ھِر، آپ اپنى ڪِرپا ڪر، سچڪھنڌ دوارا دئِ سُهائيا۔ سچڪھنڌ دوار سُهائيندا، سو پُرڪھ نرنجن وڏ مہربان۔ ھِر پُرڪھ نرنجن
 ويڪھ وڪھائيندا، ڪِرپا نڊھ گن نڊھان۔ ايڪنڪارا بھيو چڪائيندا، جودھا سورير بلوان۔ آد نرنجن ويس وٽائيندا، ايڪا نُر نُر مہان۔ ا بناشى
 ڪرتا سو بھا پائيندا، در مندر اڪ مڪان۔ سري بھگون سچ نشان وڪھائيندا، اڪ نشانہ نوجوان۔ پاربرہم پريہ سيو ڪمائيندا، ويڪھنھارا مار
 دھيان۔ اپنى دشا آپ پھولائيندا، جوتى جوت سرُوپ ھِر، آپ اپنى ڪِرپا ڪر، ڪرے ڪھيل ساچا ھِر، شاھ پاتشاھ سچا سلطان۔ شاھ پاتشاھ
 ھِر سلطانا، سچڪھنڌ اپنا آسن لائيا۔ آپ حُڪم آپ فرمانا، آپ نيون نيون سيس جھڪائيا۔ آپ بھويت بھوپ راج راجانا، آپ رعيت ويس
 وٽائيا۔ آپ در درويش بے دربانا، آپ اپنى الڪھ جگائيا۔ جوتى جوت سرُوپ ھِر، آپ اپنى ڪِرپا ڪر، سچڪھنڌ دوارے آپ وڙ، اپنا
 ڪھيل آپ ڪرائيا۔ ساچا ڪھيل ھِر ڪرتار، سچڪھنڌ دوار ڪرائيندا۔ اپنى اچھيا آپ وچار، اپنا ميل آپ ملائيندا۔ آپ پُرڪھ آپ نار، آپ
 ساچي سيچ ھنڌھائيندا۔ آپ جانے اپنا منگلا چار، گيت گوبند آپ لائيندا۔ آپ جننى جن بے اگم اپار، دائى دايا اپنا روپ وٽائيندا۔ آپ
 سگن منائے اپنى وار، سگلا سنگ آپ نيھائيندا۔ سوڀرے پيئے آپ پھرے ھو خبردار، اپنا بھيو اپنے وچ چھپائيندا۔ جوتى جوت سرُوپ
 ھِر، آپ اپنى ڪِرپا ڪر، سچڪھنڌ دوارے بيٺا چڙھ، اُچ محلہ اڪ اٿلا اپنا آپ سُهائيندا۔ سچڪھنڌ دوارا اُچ محلہ، ھِر ساچا سچ سُهائيا۔
 وسنھارا اڪ اڪلا، گھر ساچے سو بھا پائيا۔ آپ پھڙائے اپنا پلا، اپنى نارى آپ پرنائيا۔ اپنا آسن آپ ملا، اپنا سنگھاسن دئِ سُهائيا۔ اپنى
 جوتى آپ رلا، جوتى جوت ڪرے گڙمائيا۔ جوتى جوت سرُوپ ھِر، آپ اپنى ڪِرپا ڪر، سچڪھنڌ دوارے ساچے وڙ، اپنا بندھن آپ پائيا۔

نرگن نار نرگن بہتار، نرگن کنت کنتوبل اکھوائیندا۔ نرگن کرتا پُرکھ کرتار، نرگن کرنی کرت کمائیندا۔ نرگن مندر نرگن دوار، نرگن وسے
 وسنہار، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیار، نرگن کلاپاتی ویکھے ٹھانڈا دربار، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ نرگن کھولے تاکی
 بند کواڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا کھیل کرے گوبند، بے
 عیب پروردگارا۔ وڈ داتا گنی گہند، گہر گمبھیر اگم اپارا۔ آپے جانے اپنی بند، آپے کرے سچ پَسارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، کرے کھیل سچکھنڈ سچے دربارا۔ سچکھنڈ دربارا سوہیا، سوہاؤنت سِری بھگوان۔ اپنے جیہا آپے ہویا، دوسر اور نہ کھئے
 نشان۔ اپنا بیج آپے ہویا، آپے ہونے ہر پردھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل وڈ مہربان۔ وڈ مہربان کھیل
 کھلایا، اپنی گت مت آپ جنائیندا۔ اپنا میلا آپ ملایا، ناری کنت آپ اکھوائیندا۔ نرگن اندر نرگن دھرایا، نرگن ویکھے نرگن وچارے،
 نرگن دس کیسے نہ آئیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، پاربرہم سچی سرکار، شاہ پاتشاہ اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، سچکھنڈ دوارے ساچا ہر، اپنا میلا آپ کرائیندا۔ میل ملاوا آپے کر، سچکھنڈ خوشی منائیا۔ نرگن اندر نرگن وڑ، نرگن نرگن
 رُپ وٹائیا۔ نرگن پلو نرگن پھڑ، نرگن ویکھ وکھائیا۔ نرگن آگے نرگن دھر، نرگن نرگن دئے وڈیائیا۔ کرتا پُرکھ اپنی کرنی کر، اپنی کرت دئے
 سمجھائیا۔ سچکھنڈ دوارے ملیا ور، ناری کنت آپ رگھرائیا۔ اپنی اچھیا بھنڈارا بھر، اپنی گودی لئے سہائیا۔ جننی جن آپے بن، دھن دھن
 جنیندی ہونے مائیا۔ دائی دایا سیو کر، ساچی سیو اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے ایکا
 ہر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ اپنی اچھیا پُرکھ نارا، نر نرائن آپ پرگٹائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کر وبارا، بھسمڑ اپنا بھوگ آپ بھگائیندا۔ اندر
 باہر ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ اپنی وست جانے ہر تھارا، سچ وست آپ جنائیندا۔ اپنا دھام کر تیارا، سچکھنڈ دوارا سوہیا
 پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ سچکھنڈ وسے نرنکار، اپنا آسن لائیا۔ اپنا سٹ جنے ڈلار،
 پوت سپوتا لئے اُپائیا۔ دو جا گھر کرے تیار، گھر گھر وچ لئے بنائیا۔ ناؤں رکھائے تھر دربار، تھر گھر ساچا آپ سمجھائیا۔ بال انجانا دئے بہال،
 سٹ شبد دئے وڈیائیا۔ آپے جانے لیکھا شاہ کنگال، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد چلے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ نرگن نروریر

اپنا درس دکھال، سانت سانت ست ورتائیا۔ سدا سُہیلا کرے پرتپال، پرتپالک بے پرواہیا۔ تھر گھر بنائے سچی دھر مسال، ساچے مندر دئے بیٹھائیا۔ اپنا چرن کول، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گھر گھر وچ آپ پرگٹائیا۔ سچ سنگھاسن آسن لا، سچکھنڈ دوار سُہائیندا۔ تھر گھر کواڑا دئے کھلا، اپنی دیا کھائیندا۔ چرن کول دئے ٹکا، چرن سرن اک رکھائیندا۔ سٹ دُلا رے دئے سمجھا، ایک وار ایک گن وکھائیندا۔ تیرا میرا ایک ناں، ناؤں نرنکارا آپ درڑائیندا۔ آد جُگاد پکڑاں تیری بانہ، سد تیرا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر دیوے ساچا ور، سٹ شبد آپ سمجھائیندا۔ سٹ شبد بال نادانا، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سچا سُلطانا، بے آنت تیری وڈیائیا۔ ہوؤں درویش در نانا، منگان اک سرنائیا۔ آد جُگاد سد رکھیں اپنے اندر بھانا، تیرے بھانے وڈ وڈیائیا۔ چرن کول دینا مانا، تیری سرن میری سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، میرا ہونا سدا سہائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، بالی بڈھ سمجھائیندا۔ تیرا گھارن لیا گھڑا، گھاڑت اپنے ہتھ وکھائیندا۔ تیرا روپ لیا دھرا، اپنا روپ پرگٹائیندا۔ تیرا مندر دتا وسا، اپنی سیو کھائیندا۔ تھر گھر ساچے دتا بہا، اڈول اڈل جنائیندا۔ ایک حُکم رسیا سنا، سچ سندیشہ جھولی پائیندا۔ ایک پتا ایک ماں، ایک بال گود بہائیندا۔ ایک رکھے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر ساچے دیوے ور، ساچے سٹ آپ پرگٹائیندا۔ شبد پرگٹایا ہر ہر دھار، جنی جن کھیل کھلایا۔ تورو تور کر اجیار، تور تورانہ دیپ ٹکایا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، ویکھنہارا دس نہ آیا۔ اگم اگمٹا اگمی کرے پیار، پیار اپنا آپ ودھایا۔ آد جُگاد پاوے سار، بھل کدے نہ جایا۔ بالے بالے ہونا خبردار، پُرکھ ابناشی ایہہ سمجھایا۔ تیرا ورتے سچ ورتار، تیری مہا آپ سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر ساچے دتا ایک ور، ایک بالا سیوا لایا۔ ساچی سیوا ہر جنا، ایک حُکم سُنائیندا۔ تھر گھر دیوے ساچا تھان، تھان تھنتر آپ سُہائیندا۔ سچکھنڈ دوار دئے وکھا، ایک نین کھلائییندا۔ ایک مندر دئے وکھا، ایک آسن سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے شبد دتا ور، ساچی سیوا آپ رکھائیندا۔ ساچی سیوا ہر نرنکارا، اپنی آپ جنائیا۔ تھر گھر وسدا رے دوارا، پُرکھ ابناشی آپ وسائیا۔ تیرا چلے سچ ورتارا، بنس سربنس ویکھ وکھائیا۔ وشن برہما شو تیرا آدھارا، لکھ چوراسی تیری رچن رچائیا۔ کوٹن

کوٹ برہمنڈ کر پسارا، لوآں پُریاں تیرا بندھن پائیا۔ تیرا نُورِ رَو سس ستارا، کِرِن کِرِن کِرِن نالِ مِلائیآ۔ دو جہان تیرا اکھاڑا، پاربرہم پرہ۔ آپ لگائیآ۔ کرے کھیل اگم اپارا، اگم اگم سچا شہنشاہیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، تھر گھر ساچے آپ بہائیآ۔ شبد سُنیآ ہرِ فرمان، پرہ آگے سیس جھکایا۔ ہوں بالک بالی بال انجان، در ایکا منگ منگایا۔ تیری سیوا کراں دو جہان، لوآں پُریاں تیرا چکر چلایا۔ لکھ چوراسی دیواں دان، وشن برہما شو جھولی بہرایا۔ کھیلاں کھیل کھیل مہان، نُورو نُور نُور پرگٹایا۔ تُوں بھل نہ جانا گنِ ندھان، ہوں بھل اُہل تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچی منگ منگایا۔ منگی منگ سُت دُلا، پرہ آگے جھولی ڈاہیا۔ کِرپا کرے آپ نرنکار، ایکا گن دئے سمجھائیآ۔ تیرا میرا میلا رہے وچ سنسار، نرگن سرگن دھار چلایا۔ لکھ چوراسی جوت اُجیار، نُور نُورانہ ڈگمگائیآ۔ تیرا حُکم شبد دُھنکار، نادانادی دئے وجائیآ۔ کوٹن کوٹ رُپ انُوپ کر تیار، ساچا گھاڑن لئے گھڑائیآ۔ گھاڑت گھڑے بن ٹھہمیار، اپنی سیوا آپ کمائیآ۔ جگ چوکرئی کرے پار، لیکھا سب دا دئے مکائیآ۔ ساچے سُت ربنا خبردار، پُرکھ ابناشی تیرا ہونے سہائیآ۔ ویلے آنت کرے پیار، آپ اپنی گود سہائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تھر گھر بیٹھا رہیا سمجھائیآ۔ سُت دُلا راسی جھکا، دئے جوڑ کرے نمسکار۔ پُرکھ ابناشی تُوں بے پرواہ، وڈ داتا بے عیب پروردگار۔ میں مٹاں تیری سچ صلاح، بھل نہ جاواں وچ سنسار۔ کون ویلا بنیں ملاح، میرا بیڑا دیویں تار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، منگے منگ بن بھکار۔ کون ویلا آئیں مات، شبدی جوت ہرِ مِلائیآ۔ کون ویلا دیویں دات، کول تین میرے ماہیا۔ کون ویلا وچھوڑا کٹیں اندھیری رات، آپ اپنا بندھن پائیا۔ کون ویلا بٹھیں نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیآ۔ کون ویلا درس دکھائیں پُرکھ سمراتھ، سچکھنڈ نواسی اپنا رُپ وٹائیآ۔ کون ویلا میری پوری کریں آس، آس نراس نہ کھئے جنائیآ۔ کون ویلا کریں پرکاش، دو جہان ہونے رُشنائیآ۔ سوہے ویلا جد وسیں پاس، اپنا سنگ آپ نبھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا گن دئے سمجھائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن سمجھائیآ، اک اکلّا ایکنکار۔ ہر پُرکھ نرنجن بھیو چُکائیآ، آد نرنجن ہو اُجیار۔ ابناشی کرتا پردہ لاپندا، سری بھگوان بیٹھ ٹھانڈے دربار۔ پاربرہم پرہ ویکھ وکھائیآ، آد جگادی ویکھنہار۔ سچکھنڈ اپنی کھیل کھلائیآ، تخت نواسی

ساچے تخت بیٹھ سچا شاہ کار۔ تھر گھر تیرا رنگ رنگائیندا، ساچے شبد سُت دُلا۔ نو سؤ چُرانوے چوکڑی جُگ تیری سیو لگائیندا، جُگ جُگ کھیل کرے نرنکار۔ لوک مات ویکھ وکھائیندا، پُرکھ بدھاتا ہو تیار۔ تیری رتی رت آپ سہائیندا، لکھ چوڑاسی کھڑے گلزار۔ پت ڈالی پھول پھولائیندا، لیکھا جانے اپنی وار۔ گر اوتار تیرا رُوپ وٹائیندا، حُکمی حُکم ورتے ورتار۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈ ونڈائیندا، نو نو چار کھیل نیار۔ اتم کھئے رہن نہ پائیندا، جو گھڑیا سو دیوے بہن، کرے کھیل سچا ٹھہیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے سُت دئے آدھار۔ ساچے سُت کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ نو سؤ چُرانوے چوکڑی پندھ مُکائے آن، نرگن اپنا رُوپ وٹائیا۔ مات لوک بنائے سچکھنڈ سچا مکان، اپنا گھاڑن آپ گھڑائیا۔ گھر وچ گھر دیوے دان، تھر دربارا تیرا آسن سہائیا۔ دس نہ آئے وچ جہان، نیتز ویکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ ساچے مندر وسے بھگوان، پاربرہم بے پرواہیا۔ اپنا جھلئے سچ نشان، ست ستوادی آپ اٹھائیا۔ تیری اچھیا پوری کرے آن، میلا میلے سچ سہائیا۔ وشن برہما شو سرب گرلان، نیتز رو رو دین دُبائیا۔ گر اوتار منگن دان، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ تیرا مندر سوہے مکان، در دروازہ سوہا پائیا۔ تیرے سر ہتھ رکھے بھگوان، بے آنت بے آنت سچا شہنشاہیا۔ تیرا رُوپ بنائے سچا کاسن، لکھ چوڑاسی گوپی لئے پرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر دیوے ایک اور، شبدی شبد سُت سمجھائیا۔ شبد سُت سُن ساچے لال، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کوٹن کوٹ بیتن کال، کال گراس سب نوں کھائیندا۔ کرے کھیل رُوپ مہاکال، مہاکال اپنی دھار چلائیندا۔ تیرا کدے نہ آئے زوال، تیرا رہبر ہر اکھوائیندا۔ دو جہاناں رہیا سُرت سنہال، جُگ جُگ سیو کھائیندا۔ تیرے مانک موتی تیرے وچوں لئے اچھال، بھگت بھگونت آپ اٹھائیندا۔ تیرا خزانہ دیوے سچا دھن مال، ساچے سنتاں جھولی نام بھرائیندا۔ تیرا پُہل پُہلواری ویکھے پت ڈال، گرُمکھ بوٹے آپ لگائیندا۔ گرِسکھ ساچے آپے بہال، شبدی تیرا میل ملائیندا۔ تیرا گھر سچھی دھرمسال، دُھردرگاہی آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے ساچا ور، ور داتا جھولی پائیندا۔ ور دیا دیناں ناتھ، دین دیا کھائیا۔ نو نو چار پوجا پاٹھ، تیرا تیری کرے پڑھائیا۔ تیرا کھیل ترے لوکی ناتھ، رُوپ انوپ آپ سمجھائیا۔ چوڈاں لوک تیرا گھاٹ، گھٹ گھٹ واسی آپ بنائیا۔ آپے جانے تیری واٹ، تیرا پندھ نہ کھئے مُکائیا۔ شاستر سمرت وید پُران کھانی بانی انجیل قرآن تیری

مہا گائے گاتھ، تیرا بھیو کھئے نہ پائیا۔ تیرا پتا پُرکھ سمراتھ، سمرتھ پُرکھ تیری مائیا۔ تیری پوری کرے آس، میٹے آنت جُدائیا۔ اپنے چرن دئے
 دھرواس، چرن دوارا اک وکھائیا۔ اپنا دینا چُکائے پرتھی آکاش، گگن منڈل پنڈھ مُکائیا۔ تیرے مندر پاوے راس، گوپی کاہن آپ نچائیا۔
 تیرا نور کرے پرکاش، ایک نور نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا رہیا سمجھائیا۔ سَت دُلا رے نو نو چار
 آنت کراؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ لوک مات ویس وٹاؤنا، نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوار آپ بناؤنا، ساڈھے تِن ہتھ بنت
 بنائیندا۔ گھر وچ گھر آپ کُکاؤنا، تھر گھر تیرا مندر سہائیندا۔ اپنا پلُو آپ پھراؤنا، ساچا پلُو آگے ڈائیندا۔ اپنا حُکم آپ سناؤنا، تیرا ناد
 وجائیندا۔ برہمنڈاں کھنڈاں لوآن پُریاں آپ اُٹھاؤنا، تیرا حُکم ورتائیندا۔ برہما وشن شو بلاؤنا، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی پردہ
 لاہنا، مایا پردہ نہ کھئے رکھائیندا۔ ڈھول مردنگا اک وجاؤنا، سچ سُرنگا ہتھ اُٹھائیندا۔ نو کھنڈاں پھیرا پاؤنا، جیرج انداں پھول پھولائیندا۔
 دھرنی دھرت دھول ڈیرہ ڈھاؤنا، زمیں اسماناں پار کرائیندا۔ رو سس مُکھ شرمائنا، جوتی جوت نہ کھئے جگائیندا۔ اتم لیکھا آپ مُکاؤنا،
 لکھ لکھ لیکھا سرب وکھائیندا۔ لکھ چوراسی ناتا توڑ تڑاؤنا، بندھن اور نہ کھئے پائیندا۔ رائے دھرم پنڈھ مُکاؤنا، چتر گپت چرناں بیٹھ
 رکھائیندا۔ لاڑی مؤت نین شرمائنا، نیتز نین نہ کھئے اُٹھائیندا۔ سَت دُلا رے تیرا حُکم ورتاؤنا، دو جہاناں ڈنک وجائیندا۔ اپنا کیتا آپے ڈھاؤنا،
 اپنی کرنی اپنا کھیل کھلائیندا۔ تیرا میلا پھیر ملاؤنا، میل ملاواں آپ سمجھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا تھر دربارا جوت پرکاش اک کراؤنا، انحد
 ناد سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن دیوے نرگن ور، نرگن داتا نرگن بھکھاری،
 نرگن راجا نرگن سیکداری، نرگن آگے نرگن سیس جھکائیندا۔ آد پُرکھ اپرمپر سوامی ایکا ایکنکاری، جُگاد جُگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔

★ ۲۴ ساؤن ۲۰۱۸ بکرمی بنتا سنگھ دے گرہ پنج گرائیں ★

آد آنت ہر ہر ویلا، ہر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے گر گر چیلا، گر چیلا روپ دھرائیندا۔ جگا جگنت سجن سہیلا، شاہ پاتشاہ سنگ نبھائیندا۔ وسنہارا دھام نویلا، دھام اگمڑا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا ویلا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا ویلا ہتھ کرتار، آپ رکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، شاہ سلطانا ویکھ وکھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرے کھیل اگم پار، الکھ اگوچر بے آنت وڈ وڈیائیا۔ ایکنکارا آپے جانے اپنی دھار، جگا جگنت ویس وٹائیا۔ آد نرنجن نرگن جوت نور اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا کرتا پُرکھ کرنیہار، اپنی کرنی آپ کھائیا۔ سری بھگوان لیکھا جانے دو جہان، گن ندھان بھو ابھید اپنے وچ چھپائیا۔ پاربرہم پرہ ہو پردھان، آپ جھلائے اپنا سچ نشان، ست ستوادی ست دوارے سوہا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد آنت اپنی کھیل کھلائییا۔ آد آنت کھیل اول، پاربرہم پرہ آپ کرائیندا۔ ابناشی کرتا وسنہارا دھام اُچ اٹلا، مہبان بیدو بی خیر یا اللہ اپنا نور نور نور ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان ہر مہربان، آپے ہوئے سچ امام، امام امامہ شاہ سلطانا مقارے حق سوہا پائیندا۔ آد نرنجن جوت نور مہانا، سچ محرابے اک نشانہ، بے عیب پروردگار اپنا کھیل کھلائییندا۔ ایکنکارا کرے کھیل نیارا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے جانے اپنا ست پسارا، نہ کھئے دوسر میت مُرارا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن شاہ پاتشاہ شہنشاہ سچا سکدارا، بھویت بھوپ راج راجان حکمی حکم ورتے ورتارا، حکم حاکم آپ اکھوائیندا۔ آد آنت کھیل نیارا، کرے کرائے کرنیہارا، کرنی اپنی کیرت کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آد آنت سری بھگونت، لیکھا جانے جگا جگنت، جگ جگ اپنی دھار چلائییندا۔ آد آنت سری بھگوان، اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہو پردھان، سچکھنڈ نواسی سوہا پائیا۔ شبدا اگمی اک نشان، وڈ مہربان آپ جھلائییا۔ داتا دانی دیوے دان، وست امولک آپ ورتائیا۔ گن ندھانا بن دربانا در درویش منگے آن، نر نریش آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد آنت اپنا پردہ اپنے وچ چھپائیا۔ آد آنت سری بھگونت، بھو ابھید چھپائیندا۔ جگ جگ مہاگنت اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ نرگن نرگن بنائے بنت، نرگن نرگن ویس وٹائیندا۔ نرگن ناری نرگن کنت، نرگن ساچی سیج

سُہائیندا۔ نرگن ناد شبد نرگن منت، نرگن آد نرگن آنت، نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ نرگن دھار ہر نرکار، آد جُگاد چلائیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، آپ ہر ورتائیا۔ آپے داتا بن بھکار، در درویش الکھ جگائیا۔ آپے حُکمی حُکم ورتے ورتار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آپے ویکھے وگسے کرے وچار، ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ پاربرہم بے آنت بے آنت کرے کرے اپنی کار، کرنی اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، آد آنت اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ نرگن نرگن ہو اُجیارا، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ گھر وچ گھر کر تیارا، آپ بہایا سٹ ڈلارا، شبدی ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت ایکا ہر، اپنی دھار آپ چلائیا۔ آد آنت آد نرنجن، آد آد اکھوائیا۔ آپے ہویئے ساچا سجن، سکلا سنگ آپ نبھائیا۔ آپے دھوڑ آپے مجن، آپے سروور سر سُہائیا۔ آپے ہویئے پردہ کجن، پت اپنی اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے گھڑے آپے بھجن، گھڑن بھنہار بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت ایک شہنشاہیا۔ آد آنت ایک شہنشاہ سُلطانا، ہر ساچا سچ اکھوائیندا۔ ساچے تخت بے سِری بھگوانا، سچکھنڈ دوارے سو بہا پائیندا۔ ایکا حُکم دھر فرمانا، دھر درباری آپ سُنائیندا۔ سٹ ستوادی ایک نشانہ، ست دوارے آپ جھلائیندا۔ در درویش بن دربانا، پاربرہم اپنا رُپ وٹائیندا۔ بن بھکاری منگے دانا، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ لیکھا جانے مرد مردانہ، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت ایکا ہر، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ آد آنت ہر کل، اپنی آپ دھرائیا۔ جُگا جُگنتر ول چھل، جُگ کرتا آپ کرائیا۔ اپنی جوتی آپے بل، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، اُچ محلے ڈیرہ لائیا۔ امرت سروور رکھے جل، اپنی دھارا آپ اُپائیا۔ آپے جانے اپنا پھل، گن اوگن نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت سِری بھگونت، لیکھا جانے ناری کنت، کاغد قلم نہ لیکھنہارا، پڑھ پڑھ کھئے نہ سکے سُنائیا۔ ----- جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، اپنا بھیو آپ کھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن ملیا ور، ہر پُرکھ نرنجن لئے پرنائیا۔ ایکنکارا پلُو پھڑ، آد نرنجن ویکھ وکھائیا۔ ابناشی کرتا سیجے چڑھ، سِری بھگوان سیج بندھائیا۔ پاربرہم دائی دایا آپے بن، جن جننی ویکھ وکھائیا۔ سٹ ڈلارا آپے جن، شبدی ناؤں دھرائیا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، اپنا

پردہ دئے اُٹھائیا۔ سچ سِنگھاسن بیٹھا نر، راج راجان اک اکھوائیا۔ تھر گھر دوارے چرن دھر، چرن چرنودک دئے وڈیائیا۔ سْت دُلا رے دیوے ور، ور داتا آپ ہو جائیا۔ تیری لائی آپے جڑ، مالی بنیا بے پروا ہیا۔ درس دیکھئے آگے کھڑ، اجوئی ریت مورت اکال، پُرکھ اکالا دین دیا لا سوجھ سرُوپی رُوپ وٹائیا۔ آد جُگاد جُگ تیرا لگے پھل، تیرا بوٹا اک لہرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ ہر پردہ آپ اُٹھائیندا، نِش اکھڑ آپے بول۔ سْت شبدی آپ سُنائیندا، اگم اگمڑا تولے تول۔ آد اپنی دھار اُپائیندا، آت سے تیرے کول۔ مدھ اپنی کھیل کھلا ئیندا، لکھ چوراسی جائے مؤل۔ جُگ چوکرئی ویس وٹائیندا، کیتا کرے پورا قؤل۔ جُگ جُگ اپنا نام مردنگ ڈھول وجائیندا، اک سُنائے ساچا بول۔ سچ ستار اپنے ہتھ رکھائیندا، پُرکھ ابناشی بیٹھ اڈول۔ برہمنڈ کھنڈ ایکا ناچ نچائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا تولے ساچا تول۔ ساچا تولا ہر جو ہر ہر، آد پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیا۔ سْت دُلا رے دتا ور ور، شبدی شبید وڈیائیا۔ تیرا بھنڈارا ویکھے بھر بھر، اتوٹ اٹ رکھائیا۔ آد جُگادی کھیل کر کر، جُگ جُگ اپنا بندھن پائیا۔ وشن برہما شو پھڑ پھڑ، تیری ساچی سیو لگائیا۔ ترے گن مایا آپے دھر دھر، پنچم ناتا جوڑ جڑائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈے گھڑ گھڑ، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ سرگن اندر آپے وڑ وڑ، اپنا آسن لئے بنائیا۔ من مت بُدھ دیوے ور ور، نرگن اپنی ونڈ ونڈائیا۔ سچ محلے آپے چڑھ چڑھ، گھر گھر وچ سو بہا پائیا۔ امرت سروور اپنا آپے بھر بھر، گھر گھر وچ تال لگائیا۔ اپنا ناد آپے پھڑ پھڑ، گرہ مندر اندر آپ وجائیا۔ اپنی ونڈا آپے کر کر، پاربرہم اپنا رُوپ وٹائیا۔ ایش جیو کھیل کر کر، جگدیش رُوپ دھرائیا۔ ڈونگھی بھوری آپے کھڑ کھڑ، ٹیڈھی بنک پندھ مکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سْت دُلا رے دتا ور، شبیدی شبید وڈیائیا۔ شبید وڈیایا پاربرہم، اپنی کِرپا دھار۔ نہ مرے نہ پئے جم، کھیلے کھیل وچ سنسار۔ نہ کرمی کرے اپنا کم، کاغد قلم نہ لکھنہار۔ نہ کوئی تن نہ کوئی تن، نہ کوئی کرے شنکار۔ نہ کوئی بُدھی نہ کوئی من، نہ کوئی مت دئے آدھار۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، نہ کوئی مندر گرو دوار۔ نہ کوئی جننی نہ کوئی جن، نہ کوئی دیونہار سہار۔ نہ کوئی مال نہ کوئی دھن، نہ کوئی ونج نہ وپار۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی کن، نہ کوئی ہویئے سُننہار۔ کرے کھیل سری بھگون، آپ اپنی کِرپا دھار۔ وشن برہما شو بیڑا دیوے ہتھ، آپے

اپنے ساگر لیوے تار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ ایکا ایکا وار۔ ایکا وار دیا ور، آد پُرکھ وڈیائیا۔ شبد بہنڈارا دتا بہر، اتوٹ اٹھ رکھائیا۔ وشن برہما شو بیٹھے رہے ڈر، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ پاربرہم پھڑیا لڑ، چھٹ کدے نہ جائیا۔ ترے گن اتینا ٹھانڈا سینتا لکھ چوراسی گھاڑن رہیا گھڑ، گھڑنہار اک اکھوائیا۔ گھٹ گھٹ اندر بیٹھا وڑ، آؤندا جاندا دِس نہ آئیا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ، جُگا جُگنت کرے پڑھائیا۔ ہڈ ماس نہ دِسے ناڑی نڑ، تتوت نہ کھئے رکھائیا۔ نرگن رُوپ سرگن کر، اپنی کھیل کرائیا۔ سٹ دُلا رے ملیا ور، شاہ پاتشاہ ہر ساچا آپے جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، آنت اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آد اپایا شبد دھار، ہر اپنا کھیل اپایا۔ آپے کھیل کرے سچکھنڈ دوار، اپنا آسن لایا۔ آپ جھلائے سچ نشان، ست ستوادی ہتھ اٹھایا۔ آپے تھر گھر کھولے اک مکان، مہاگنت گنی نہ جایا۔ سٹ دُلا رے دیوے دان، بال نادانا وچ بہایا۔ اپنی کِرپا کر ہو مہربان، مہربان مہربان سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بندھن آپے پایا۔ اپنا بندھن پائے بندھ، ہر وڈا وڈا وڈیائیا۔ نرگن بدھا ایکا تند، ٹٹ کدے نہ جائیا۔ ناؤں سُنایا سہاگی چھند، ناؤں نرکارا آپے گائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گھر وسے ساچا ماہیا۔ سُن سٹ دُلا رے کَرے پُکارا، پرہ آگے سیس جھکایا۔ ٹوں صاحب سچا سرجنہارا، ہوں بال انجانا تیرے چرن دھیان لگایا۔ نِج گھر سُنیا تیرا گانا، راگ انادی اک الایا۔ سد وسان تیرے بہانا، تیرا بہانا موہے بہایا۔ شاہ پاتشاہ ٹوں سچا رانا، ہوں رعیت رُوپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بھل کدے نہ جایا۔ ہوں اہل تیری کِرپا رنگ، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ چرن دھوڑ در منگاں منگ، پرہ آگے جھولی ڈاہیا۔ تیری ڈور میرا پتنگ، آد جُگاد اڈائیا۔ تیری سیج میرا پلنگ، تیری مہر میری شہنشاہیا۔ تیرا نور میرا چند، میرا چند تیری رُشنائیا۔ تیرا بھاگ میری منگ، میری منگ تیرا جس گائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آد آنت ملے تیری سرنائیا۔ سٹ دُلا رے منگدا، تھر گھر ہوتے نانا۔ پرہ در مؤل نہ سنگدا، سر مٹے ہر جو بہانا۔ کوٹن کوٹ جگ کال لنگھدا، تھر کھئے نہ رہے راجا رانا۔ ایکا دوارا وسے تیرا سورے سرنگ دا، سچکھنڈ سچا ٹکانا۔ بن تیرے درس ہور وست نہ کھئے منگدا، سیس جھکائے بن نانا۔ لکھ چوراسی کھیل جیرج

انڈ دا، اُتہج سینج تیرا بھو چھپانا۔ میں جھلاں نہ وچھوڑا نار دُباگن رنڈ دا، کنت سہاگ اک ہنڈھانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ویلا اپنے ہتھ رکھانا۔ ہر دیوے وست اپار، اپنی دیا کھائیا۔ سٹ ڈلارے رہنا خبردار، پُرکھ ابناشی آپ جنائیا۔ شبدی تیرا کھیل اپر اپار، برہمنڈ کھنڈ تیری رچن رچائیا۔ اُتہج سینج جیرج انڈ تیرا آدھار، چارے کھانی تیرا جس گائیا۔ چارے بانی تیرا جیکار، پرا پسنی مدھم بیکھری گائیا۔ چارے جگ تیرا وبار، چارے وید برہما مکھ صلاحیا۔ چارے ورن تیرا شنکار، کھتری براہمن شوڈر ویش نال رلائیا۔ جگ چوکرئی روپ وٹے اپر اپار، پارہم بے پرواہیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ آوے وارو وار، چار جگ چوکرئی ایکا بندھن پائیا۔ تیری سیوا لائے گر اوتار، جگ اپنا نام چائیا۔ بھگتاں دیوے اک آدھار، سنن ساچا ست جنائیا۔ گرمکھاں کھولے بند کواڑ، آتم برہم برہم سمجھائیا۔ گرسکھاں وکھائے اک دوار، در دروازہ آپ کھلائیا۔ شبہ سنائے ناد جیکار، آگئی دھن لائیا۔ سرگن کھیل کرے کرتار، نرگن سرگن اٹھ اٹھ دھائیا۔ جگت وچولا کرے سچ وبار، چولا اپنا لے بدلائیا۔ ڈھولا گائے اپنی وار، وار تھت نہ کھئے وکھائیا۔ تیرے مندر دئے سہار، تھت گھر ساچے مان وڈیائیا۔ تیرے بنس پیج سوار، سرہنس ہوئے سہائیا۔ تیرا کھول ہٹ بازار، چوڈاں لوک لے وڈیائیا۔ ستجگ تیرتا دواپر کلجگ آئے وارو وار، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ نو نو چار پنڈھ وچار، گن اوگن آپ سمجھائیا۔ کلجگ آئے اتم وار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت کر اجیار، نرگن اپنا نور کرے رُشنائیا۔ پورب لیکھا سب دالے وچار، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ وشنو وشنو لے اٹھال، شبہ ہلارا اک لگائیا۔ برہما اٹھ اٹھ سرت سنہال، پرہہ ساچا حکم سنائیا۔ شنکر پنے نہ کھئے دلال، بھانا ورتے بے پرواہیا۔ سُریت راجا اند ہوئے کنگال، کروڑ تینتیساکھ بھوائیا۔ لوک مات کرے کھیل آپ نرنکار، نرگن نرویر اپنا گھر سہائیا۔ سچکھنڈ کھولے آپ دوار، تھر گھر تیرا دھام بنائیا۔ تیرا ناد وجائے سچا جیکار، چاروں گنٹ دئے سنائیا۔ دہ دشا دئے ہلار، آلس نندرا سب دی دئے مکائیا۔ ترے گن مایا توڑے جگت جنجال، حکمی حکم آپ ورتائیا۔ پنجاں تتاں حل کرے سوال، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھوج کھوجائیا۔ من مت بدھ کرے زوال، من واسنا میٹ مٹائیا۔ چاروں گنٹ ویکھے دھوڑاں دھار، جوٹھ جھوٹھ پھول پھولائیا۔ ناتا توڑے کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار، آسا ترسنا میٹ مٹائیا۔ لوک مات بنائے سچکھنڈ سچا دوار، جوتی جاتا بے پرواہیا۔ ساچے تخت بے

سچی سرکار، سچ سنگھاسن سوہیا پائیا۔ ست رنگ نشان جھلئے ایکا وار، دو جہاناں دئے وکھائیا۔ اٹھے جودھا سُرورِ بِلکار، بلدھاری بے پرواہیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، چنڈ پرچنڈ آپ چمکائیا۔ وربھنڈی مارے مار، برہمنڈی کھوج کھوجائیا۔ آد پُرکھ آپے جانے اپنی آدی کار، مدھ اپنا کھیل کھلایا۔ شبدی شبد ورتے ورتار، لیکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ ایکا حُکم دیوے سچی سرکار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ در سدے تیئی اوتار، ایکا حُکم جنائیا۔ گر دس بھگت اٹھاراں کر پیار، ایکا وار گود بہائیا۔ سب دا پردہ دئے اُتار، کلجگ ویکھے بے پرواہیا۔ وید ویاسا کر پُکار، اُچی کوکے اپنی دھار، پوت سپوتا براہمن گورٹا سمبل نگری دھام سُہائیا۔ ساچے سوت کر دھیانا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ شبدی شبد میرا پروانہ، شبدی شبد تار پلائییا۔ شبدی شبد میرا گانا، شبدی شبد سگن منائیا۔ شبدی شبد میرا مکانا، شبدی شبد جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ اتم پردہ اپنا لاہنا، آد پُرکھ سمجھایا۔ نو سؤ چرانوے چوکرئی جگ پندھ مُکاؤنا، بھیو کیسے نہ آیا۔ گر اوتاراں بے آنت بے آنت ہر ہر گاؤنا، دوتے جوڑ جوڑ سیس جھکایا۔ پارہم پتپریشور اپنا بہانا اپنے ہتھ رکھاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ جگ چوکرئی بہانڈا بہن وکھاؤنا، گھڑن بھتہار آپ اکھویا۔ -----

اتم رنگے اپنا رنگ، شبدی شبد اُپائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سورا سرنگ، ساچا حُکم سُنائیندا۔ کرے کھیل وچ وربھنڈ، برہمنڈ ویکھے وکھائیندا۔ گوبند منگے ایکا منگ، پرہ اگے جھولی ڈائیندا۔ نرگن سرگن کرے جنگ، دس کیسے نہ آئیندا۔ آپے تیر آپے کند، آپے چلہ ہتھ اُٹھائیندا۔ ----- سوت ڈلارے اتم جاگنا، ہر ساچا سچ جگائیا۔ تیرے آنتر آوے اک ویراگنا، پرہ ابناشی اک ویراگ اُپجائیا۔ تیرا ملے کنت سُہاگنا، تیرے گھر وجے ودھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے ترے گن لگی اگنا، گھٹ گھٹ اگنی تت جلائییا۔ کیسے گھر نہ دسے چراغنا، نرگن جوت نہ کھئے رُشنائیا۔ کلجگ جیو ہویا کاگنا، کاگی کاگ کُرائییا۔ ہر چرن دھوڑ ملے نہ مجن ماگھنا، اٹھسٹھ تیرتھ پھیرا پائیا۔ دُرمت میل نہ دھووے کوئی داغنا، چار کُٹ چار ورن اٹھاراں برن مُکھ شرمائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کیسے نہ کاڈھنا، گر ستگر بیٹھا مُکھ چُھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوت ڈلارے دیوے ور، اپنے ہتھ رکھے وڈیائییا۔ اتم دھار چلے اکالا، دوسر کھئے رہن نہ پائیا۔ پرگٹ ہویا دین دیاالا، سب دا پردہ رسیا چُکائییا۔ جن بھگتاں دسے راہ سُکھالا، اتم آنتر کرے پڑھائییا۔ گھر وچ گھر وکھائے سچی دھرمسالہ،

کایا مندر ویکھ وکھائیا۔ تن پائے آگئی مالا، اجپا جاپ کرائیا۔ رائے دھرم نہ منگے ہالہ، جس جن اپنی سرن لگائیا۔ جیا دان دیوے داتارا، اپنی دیا کھائیا۔ ایک نام ست بھنڈارا، چار ورن ورتائیا۔ ایک مندر گروڈوارا، ہر چرن سچی سرنائیا۔ ایک امرت ٹھنڈا ٹھارا، آتم سروور دئے وکھائیا۔ ایک سجن میت مرارا، ہر ستگر دئے ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ اپائیا۔ ساچا مارگ ہر کرتارا، آد جگاد لگائیندا۔ جگ جگ چلائے اپنی دھارا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ کلجگ اترے پار کنارہ، کوڑی کرپا میٹ مٹائیندا۔ ستجگ لائے وچ سنسارا، دھرت دھول گود سہائیندا۔ ایک دیوے سچ ادھارا، وست امولک جھولی پائیندا۔ ایک برہم کرے پسارا، ہنگ برہم سرب درڑائیندا۔ ایک کرم کرے کرتارا، نہکرمی کرم کھائیندا۔ ایک ورن بنے سنسارا، چار ورن پنڈھ مکھائیندا۔ آد آنت بھانا سمرتھ، ہر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگ چوکرپی مہا گئے اکتھنا اکتھ، کتھنی کتھ نہ کھئے وکھائیندا۔ نرگن سرگن چلائے رتھ، رتھ رتھوہی ویس وٹائیندا۔ گر اوتاراں دیوے وتھ، نام وست آپ ورتائیندا۔ ست سنتوکھی دھیرج جت، برہم مت آپ درڑائیندا۔ ناڑ بہتر نہ ایلے رت، ساتک ست ست کرائیندا۔ چرن کول بندھائے نت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ نام بیچے ساچے وت، کایا کھیتل حل چلائیندا۔ پھل پھلوڑی ویکھے پت، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ پھل توڑے کلاپت، بن مالن سیو کھائیندا۔ دو جہاناں جگا جگنتر ربیا نس، پاندھی اپنا پنڈھ مکھائیندا۔ گرمکھ ورنے پردے اندر جائے وس، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ کوٹن کوٹ کرے پرکاش رو سس، کیرن کیرن جوت جگائیندا۔ امرت آتم پیائے رس، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ ست ستوادی مارگ دس، ساچے مارگ آپ لائیندا۔ جگا جگاں دی پوری کرے آس، جنم جنم دی پیاس مٹائیندا۔ لیکھے لائے پون سواس، سواس سواساں آپ سہائیندا۔ ہرجن ہوئے نہ کدے نراس، ہر ستگر دیا کھائیندا۔ لہنا دینا چکائے پرتھی آکاش، گگن منڈل چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ ہرجن جگایا کیرپاندھ، کیرپا کری آپ کیرپال۔ اپنے ملن دی آپ بنائی بدھ، پرگٹ ہو دین دیال۔ پورب جنم دا کارج کیتا سدھ، مانس جنم ہوئے رکھوال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے سنہال۔ ہرجن سدا سمبالدا، سمبالنہارا ایکو ایک۔ ناتا توڑے شاہ کنگال دا، ہرجن ساچے بخشے چرن ٹیک۔ ساچا مندر آپ وکھال دا، ترے گن مایا نہ لائے سیک۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپ ہونے لکھنہارا لیکھ۔ ایک ہر اک داتارا، آد جگاد سہایا۔ ایک گر اک اوتارا، ایک جگ جگ ویس وٹایا۔
 ایک گرمکھ گرو پیارا، ایک گرسکھ دئے ادھارا، گھر گھر وچ دئے جنایا۔ بجر کپائی لائے پاڑا، اتم تاکی پردہ لایا۔ ایک جوت کرے اجیارا،
 نورو نور نور درسایا۔ ایک اتم سیجا کرے پیارا، سرتی شبد میل ملایا۔ ایک ناؤں ایک منت دئے سہارا، ایک اپنی گود بہایا۔ ایک شبد اک
 جیکارا، ایک ایک وار سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد آنت ایک ہر، ہر جو ہر مندر بیٹھا آسن لایا۔ ہر مندر ہر
 واسیا، پاربرسم کرتار۔ اپنا کرے آپ پرکاسیا، دوسر اور نہ کئے اجیار۔ آپے جانے اپنا بھوگ بلاسیا، آپے پُرکھ پُرکھوتم آپے نار۔ آپے
 سیوک سیوا کرے داسی داسیا، آپے شاہ بھوپ سکدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جگادی ایک ہر، کرے کھیل
 اگم اپار۔ اگم اپار کھیل کھلندڑا، لکھ اگوچر بے پرواہ۔ سچکھنڈ دھام سہندڑا، نرمل جوت نور رشنا۔ ساچا تخت آپ وچھندڑا، سچ
 سینگھاسن سو بہا پا۔ پنچم مکھ تاج سیس ٹکنڈڑا، ہر سچا شہنشاہ۔ ست ستوادی سچ نشان جھلندڑا، سچ نشانہ اک وکھا۔ لوآن پُریاں
 برہمنڈاں کھنڈاں کھیرا آپ وسندڑا، اتم آپے دیوے ڈھاہ۔ رو سس جوتی جوت جگندڑا، کِرن کِرن کِرن پرگٹا۔ وشن برہما شو بنس
 وکھندڑا، اتم جوتی جوت لے ملا۔ لکھ چوراسی گھاڑت گھڑن آپ گھڑندڑا، گھڑیا ٹھیکر دئے بہتا۔ زمیں اسمان کھیل رچندڑا، اپنی کھیل اپنے
 وچ لے سما۔ جل جل دھار آپ وھندڑا، ست ساگر ڈیرہ دیوے ڈھاہ۔ اچے ٹلے پربت جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر ویکھ وکھندڑا،
 ویکھنہارا تھائوں تھان۔ جگ جگ گر اوتار سیو لگندڑا، سب دی سیوا اپنی جھولی لے پا۔ اپنا بھیو نہ کیسے کھلندڑا، بے آنت گئے سرب
 سنا۔ کلجگ اتم ویس وٹندڑا، زرگن جوتی جامہ آپ ہنڈھا۔ گوہند آسا پور کوندڑا، ماچھوواڑا رت سہا۔ ستھر یار آپ ہڈھندڑا، ساچا
 ستھر دئے وکھا۔ پُرکھ اکال چار ورن اک وسندڑا، دوسر اوٹ نہ کئے رکھا۔ ست ڈلار ہر کا شبد اچی کوک کوک سندنڈڑا، کلجگ اتم لکھ
 چوراسی بھلی تیرے آگے واسطہ پا۔ مایا ممتا جھوٹھی رلی، ویلے آنت نہ کئے سہا۔ کیسے سنگ نہ جائے لکھان گلی، خالی ہتھیں جاندے دسن
 شہنشاہ۔ ہر کا نام وست اٹلی، پرہ دیون آیا آپ بے پرواہ۔ آد جگاد کیسے تول نہ ٹلی، نانک تیراں دھار گیا گا۔ جو رو رو نانی در تے
 آئے بھلی، کر دیا لے بخشا۔ ایتھے بھلی آگے بھلی، جس اپنی گود لیا بہا۔ گرمکھ آد جگاد کدے نہ بھلی، پُرکھ اکال سرب جیاں دا پتا ماں۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، چار ورن بنائے بہین بہرا۔ چار ورن بہیناں بھٹیا، ہر ستگر آپ بنائیا۔ ستجگ چلائے ساچی نٹیا، سنسار ساگر ویکھ وکھائیا۔ سرب جیاں دا ایکا سٹیا، ایکا کاہن نظری آٹیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن لئے ترائیا۔ چار ورن ہر کا رنگ، گھٹ گھٹ آسن لایا۔ گھر گھر وچھائی سیج پلنگ، پُرکھ ابناشی ویس وٹایا۔ مٹکھ جیو بھاگ مند، گھر گھر وچ لبھن کھئے نہ دھایا۔ اپنے خزانوں آپے ہویا ننگ، چاروں کٹ نیناں نیر وایا۔ جو جن ستگر سرنائی جائے لگ، کرپا کرے بے پروا بیا۔ گھر دیپک جوتی جائے جگ، اگیان اندھیر چُکایا۔ ہنس بنائے کگ، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چُکایا۔ درس دیکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے پندھ مکایا۔ سرت سوانی ڈونگھی بھوری کڈھ، شبد ہانی میل ملایا۔ آتم سیج لڈائے لڈ، انحد ساچا تال سُناپا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دوارے اپنے سد، گھر مندر اک وکھایا۔ گھر مندر مورت اکال، نور نور درسائیا۔ گھر مندر دین دیال، اٹھ پھر ہوئے سہائیا۔ گھر مندر ملے پرتپال، دوس رین سیو ربیا کھائیا۔ گھر مندر ملے سچا دھن مال، نام دھن جھولی پائیا۔ گھر مندر تے جگت جنجال، جیون جگت اک سمجھائیا۔ گھر مندر وچے ساچا تال، تال تلوارا نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورنان ایکا در، در دروازہ آپ گھلائییا۔ چار ورنان در دروازہ، در درویش آپ گھلائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن غریب نوازا، غریب نانے آپ اٹھائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن رکھ لاجا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ایکنکارا پھرے بھاجا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ آد زرنجن بن بن راجا، ساچا حکم آپ سُنائیندا۔ ابناشی کرتا مارے واجا، ناد انادی آپ اُپائیندا۔ سری بھگوان سازن سازا، ساچی بنت بنائیندا۔ پاربرہم پرہہ رچیا کاجا، اپنا کاج آپ رچائیندا۔ زرنجن سرگن سرگن زرنجن کھیل کرے کل ماجھا، منجھ اپنی دھار چلائیندا۔ شبد اگمی آسو تاجا، شاہ سلطانا آپ دوڑائیندا۔ بھوپت بھوپ بن نوابا، نویت اپنے نام وجائیندا۔ شبدی شبد بودھ اگادھا، بودھ اگادھی آپ سُنائیندا۔ گُرمکھ گُر گُر آپے لادھا، گُر ستگر سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ ساچے آپ ملائیندا۔ گُرمکھ میل ملایا، ہر سجن میت مُرار۔ جنم جنم دا مول چُکایا، پورب لہنا قرض اُتار۔ آگے اپنا مارگ آپ وکھایا، زرنجن سرگن ساچی دھار۔ سو پُرکھ زرنجن ویکھ وکھایا، ہنگ برہم کر پیار۔ سوہنگ منتر نام درڑایا، آپ اپنی کرپا دھار۔

لکھّ چوراسی گیڑ چُکایا، مر جھے نہ وچ سنسار۔ جم کی پھاسی آپ تڑایا، رائے دھرم در دُرکار۔ نج گھر واسی میل ملایا، گھر مندر منگلاچار۔ ساچی گھاٹی آپ چڑھایا، پھڑ باہوں کریا پار۔ پوجا پاٹھ نہ کھئے وکھایا، درس دیوے ایکا وار۔ جس جن ہر ہر درشن پایا، تیرتھ تٹ نہ جائے کینار۔ جنم جنم دی حرص مٹایا، آسا ترسنا بھکھ نیوار۔ عرش فرش قُرس ایکا رنگ رنگایا، رنگ ویکھے رنگنہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھ ساچا پار اُتار۔ گُرمکھ اُترے اپنے گھاٹ، گُرسنگر پار کرائیا۔ لہنا دینا چُکے سیان ساڈھ تین تین ہاتھ، رواداس چھارا دئے گواہیا۔ کسیرا چُکیا تٹا نات، نانا بدھاتا پھیر جُڑائیا۔ جس جنائے اپنی گاتھ، دوسر در پڑھن کدے نہ جائیا۔ گُرسکھ تیری اِکو جماعت، ایکا الف تیری لکھائیا۔ تیری مہا گائے کائنات، چوڈاں ودیا تیری سیو کھائیا۔ چوڈاں لوک تیرا منگن آب حیات، چوڈاں طبق تیری سرنائیا۔ تیرا روپ پارجات، تیری پنکھڑی ہتھ کیسے نہ آئیا۔ تیری واسنا منگے وشن برہما شو نیوں نیوں مارن جہات، چاروں گنٹ ویکھ وکھائیا۔ کون دوارے بیٹھا ہر جو کھلا پات، گُرسکھ اپنے چرن بہائیا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، دین مذہب نہ کھئے رکھائیا۔ سرب جیاں دیوے اِکو دات، داتا دانی آپ ورتائیا۔ کلجگ میٹے اندھیری رات، ستجگ ساچا چند چڑھائیا۔ منگے منگ دھرت مات، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ میرا بھرنا ڈونگھا کھات، خالی ہتھ رہی وکھائیا۔ میرے وچ رہن نہ دینی من مت نار کھذات، کلکھتی ڈومنی در نہ پھیرا پائیا۔ میں تیرے گُرسکھاں دی منگاں اِکو جماعت، جیہڑے تیرا سوہنگ اکھر کرن پڑھائیا۔ وشن برہما شو گائن گاتھ، کروڑ تینتیسا جس گائیا۔ تینی اوتار دین ساتھ، نانک گوہند دئے گواہیا۔ عیسیٰ موسیٰ بھلا ذات، ذات ربّ دی نظر کیسے نہ آئیا۔ محمد منگے ایکا وار نیوں نیوں کرے نمسکار میرے نبی مار جہات، تیری رحمت رحمان میری ہوتے جدائیا۔ اللہ رانی آگے رکھے اپنا کھات، تُوں صاحب پُرکھ سمراتھ، میرا آنت نہ توڑیں ساتھ، میں تیری داسی بن بن سیو کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیری اِکو اوٹ تکائیا۔

ہرِ سمجھائے تئی اوتار، ایکا حُکم سُنائیندا۔ ہرِ جنائے گرو گُر نرنکار، ساچے سنتاں آپ جگائیندا۔ بھگتاں دئے ہلار، بھگتی اکِ درڑائیندا۔ ہرِ گرمکھاں وکھائے دوار، اکِ دوار کھلائیندا۔ گرسکھاں کرے پیار، ایکا گُن جنائیندا۔ ہرِ عیسیٰ موسیٰ کرے خبردار، حُکمی حُکم فرمائیندا۔ ہرِ محمد کریا بے دار، آلس نندرا سرب گوائیندا۔ ہرِ اللہ رانی دئے ہلار کرے بے دار، غفلت سب دی آپ مٹائیندا۔ سب نوں سدا دتا ایکا وار، بھل کھئے نہ جائیندا۔ کریا کھیل بے عیب پروردگار، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ ایکا نام بول جیکار، سچ سنڈیشہ آپ سُنائیندا۔ وقت وکھایا ستاراں ہاڑ، سب نوں اپنے در بٹائیندا۔ سب دا لیکھا ویکھے وارو وار، چوتھے جگ اپنا کرم کھائیندا۔ نیتز روون زارو زار، ساڈی سُنے نہ ہرِ پکار، رو رو سرب سُنائیندا۔ نانک آگے کرن پکار، دئے جوڑ واسطہ پائیندا۔ گوہند اٹھے جودھا سوریہ بلکار، محمد تیرا دکھڑا دئے نوار، ددی تیرا درد وندائیندا۔ بے وچولا وچ سنسار، اُمّی اُمّت میل ملائیندا۔ چار جگ دے دن چار چار، ہرِ سب دی جھولی پائیندا۔ اتم آؤنا سب نے گرسکھاں دے چل دوار، گرسکھ تیرا دوارا برہمنڈ کھنڈ دا سچ منارا، جنھے وسے آپ نرنکارا، نرگن اپنی دھار چلائیندا۔ بے آنت بے آنت بنتا سنگھ کیا پیارا، بے آنت اپنے وچ ملائیندا۔

★ ۲۵ ساؤن ۲۰۱۸ بکرمی کرتار کور دے گرہ پنج گرائیں ★

تارنہار پُرکھ سمرتھ، صاحب ستگر دین دیا۔ جگت جگ دیوے ساچی وتھ، منتر اپنا ناؤں سُکھالا۔ ساچا مارگ آپے دس، گرہ مندر وکھائی سچّی دھرمسالہ۔ نرگن جوت کر پرکاش، کرے کھیل اکال اکالا۔ جن بھگتاں داسی داس، لیکھا جانے شاہ کنگالا۔ نج آتم رکھے واس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن دیوے نام سچّا دھن مالا۔ نام دھن ہرِ ورتارا، ہرجن آپ ورتائیا۔ جگّا جگنتر سچ بھنڈارا، ست ستوادی اپنے ہتھ رکھائیا۔ نرگن سرگن دیوے وارو وارا، سرگن نرگن جھولی آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ نیلے رکھیا پہلا پوڑ، سرسے چرن ٹکائیا۔ سُرسٹی سٹی ہلارے پوؤں، پوؤں پانی سار نہ رائیا۔ میں اٹھی آیا کوں، اپنی لے انگڑائیا۔ اچی کری اپنی دھوؤں، تکیا ساچا ماہیا۔ اندرے اندر گئے گوؤں، گیت گوہند الاٹیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر گھٹ لیکھا رہیا چُکائیا۔ مین پایا درس دیدار، نیتز نین بگسائیا۔ جل جل روپ کرے پُکار، نیناں نیر
 وہائیا۔ دھن بھاگ میرے آیا دوار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ مین نانی دینا تار، تون میرا گیر ماہیا۔ تیرا جال میرا پیار، تیرا پریم سچی
 پہاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ مین پایا درس گوہند، چنتا چکھا سرب مٹائیا۔ گھر ملیا گنی
 گہند، گھر گور وڈیائیا۔ بھاگ لگایا ساچے ساگر سندھ، بوند بوند ٹپکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا لیکھے وچ
 رکھائیا۔ پایا درس نیتز نین، گھر وچی ودھائیا۔ رسنا بول نہ سکے کہن، انتر انتر رہی دھیائیا۔ مین آئی تیرے کولوں لین، اپنا لہنا رہی
 سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھیو ابھیدا آپ چُھپائیا۔ ساچا لہنا سچ جنائے، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ جل جل
 روپ سمائے، کنارہ کوئی نظر نہ آیا۔ کوئن کوٹ جنم وٹائے، جنم اجنم گیڑ پھرایا۔ بن تیرے درس سانت نہ آئے، ست ست نہ کھئے ورتایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں مانگوں سچ سرنایا۔ سچ سرنائی منگے دان، دوئے دوئے جوڑ نمسکار۔
 ستگر پورے ہو مہربان کر کِرپا ایک وار۔ مین بھلی بال انجان، گن اوگن نہ کھئے وچار۔ اپنا دینا اک فرمان، مین آواں در تیرے دربار۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے سری بھگوان۔ گر گوہند کر دھیان، درشت درشت وکھائیا۔ تیرا رکھاں اتم مان،
 تیرا مان تیری وڈیائیا۔ ایک اکھ دیواں دان، وست امولک جھولی پائیا۔ مچھ کچھ سرب پچھتان، ہر کا روپ دس کیسے نہ آئیا۔ اٹھ پہر
 رہے غلطان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تیری ڈرگندھ آپ بنائے، ساچی سگندھ، نم چندن واس مہکائیا۔ سُن مین ہر
 سُنائے، گوہند میت مُرار۔ تیرا لہنا دئے چُکائے، کرے سچ اقرار۔ نو نو جنم گیڑا گیڑ وکھائے، سمائے جل جل دھارا۔ اپنا مُکھڑا جائے چُھپائے،
 کرے کھیل اگم اپارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا دسے سچ وبارا۔ سچ وبار جنائیندا، گوہند سورپیر۔ سچ دربار
 لوک مات نہ ہن لگائیندا، آیا انت اخیر۔ گھر بار آپ تجائیندا، ہویا حال فقیر۔ چاروں کُنٹ اٹھ اٹھ دھائیندا، کرے کھیل بے نظیر۔ آپے
 ستھر یار ہندھائیندا، آپے ویکھے سچ تصویر۔ اپنی تدبیر اپنی تکبیر اپنے مالک ہتھ رکھائیندا، اپنا توڑن آیا زنجیر۔ سمرتھ تیری دھار
 بندھائیندا، آسا پوری کرے مین۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، بھل نہ جائے لوک تین۔ مین میاں رکھ

آس، سچ پیغمبر دئے جنائیا۔ جگت اڈمبر کھیل تماش، لکھ چوراسی گیڑ بھوائیا۔ آوے جاوے پُرکھ ابناش، جُگ جُگ ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ تیرا لہنا آپ مُکاؤنا، گر گوبند ہر سُنائے۔ کلجُگ اتم ویس وٹاؤنا، زرگن سرگن کھیل کھائے۔ جگت وچھوڑا پندھ مُکاؤنا، جونی جُون نہ کھئے بھوائے۔ آپ اپنے رنگ رنگاؤنا، رنگ جھپٹیہی اک چڑھائے۔ ساچا نام مردنگ و جاؤنا، نادی ناد سُنائے۔ آتم سیج پلنگ سہاؤنا، ساچی سیجا سوہیا پائے۔ اپنا درس آپ وکھاؤنا، سوچھ سرُپی رُپ دھرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، مانس مانکھ رُپ وٹائے۔ جیو مین کرے پکار، نیر نین نیر وہائیا۔ جو سُنیا سو مٹیا کہن، اُہل تیرا کیتا بھل نہ جائیا۔ میں سد وساں جل جل دھار وہن، بن جل میرا جیون لوک مات نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے چرن سرن ملے سرنائیا۔ ستگر پورا ہو دیاں، اپنا حُکم سُنائیندا۔ ویلے آنت سُر ت لئے سنبھال، مانس مانس لیکھے لائیندا۔ کرے کرائے سدا پرتپال، پرتپالک ویکھ وکھائیندا۔ تیرا توڑ جگت جنجال، بندی بند نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تیرا جل تیرے رنگ سائیندا۔ تیرا جل برسے دھار، ہر دھارن دھار چلائیا۔ تیرا لہنا دینا دیوے قرض اُتار، لیکھا کھئے رہن نہ پائیا۔ امرت برکھے اپنی وار، آپ اپنی چھہر لائیا۔ تیری کایا کرے ٹھنڈی ٹھار، اگنی تت نہ کھئے جلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تیرا تیرا سنگ نبھائیا۔ تیرا نیر تیرا رس، تیرے مُکھ چوائیندا۔ تیرے دوارے آئے نس، ہر تیری سیو کھائیندا۔ میل ملاواں ہس ہس، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ امرت آتم دیوے برس، چنتا سوگ سرب مٹائیندا۔ مانس جنم کرے ترس، کر ترس پار کرائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، ہرکھ سوگ نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ پورب لہنا آپ چُکاؤنا، سچ سچ درڑائیا۔ اتم لیکھا پندھ مُکاؤنا، لکھ چوراسی نہ کھئے بھوائیا۔ امرت دھار اک وھاؤنا، چھہر دھار لگائیا۔ سرسا رنگ پھیر چڑھاؤنا، چرن کول بخشے سچ سرنائیا۔ زرگن سرگن سرگن زرگن ایکا گھر نظری آؤنا، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلایا، گت مت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا لہنا آپ چُکایا، کر کِرپا میل ملائیندا۔ جگت وچھوڑا پندھ مُکایا، آپ اپنا درس دکھائیندا۔

سرسا روپ لوک مات بنایا، کروڑ چھیانوے سیوا لائیندا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بندھن آپے پایا، لوک مات نہ کھئے
ٹرائیندا۔

★ ۲۵ ساون ۲۰۱۸ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ پنڈ دتیا ★

گرسکھ مین جگت بلائے، دوس رین راہ تکائیا۔ کون ویلا ہر امرت میگھ برسائے، سائتک ست ست ورتائیا۔ کون ویلا وچھوڑا
پندھ ملائے، اپنا درس دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد ہوئے سہائیا۔ گرسکھ نیر مچھلی پانی، پون پانی کھیل
کھلائیندا۔ لیکھا جانے دو جہانی، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ گھٹ گھٹ سُنائے اپنی اکتھ کہانی، کتھا کتھ آپ جنائیندا۔ نام ندھانا اگمی
بانی، بان نرالا آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ سچا آتم آس، ایکا ایک
رکھائیندا۔ پرہ مل بچھے پیاس، ترسنا ترپت کرائیندا۔ لہنا دینا چکے پرتھی آکاش، اون گون پھند کٹائیندا۔ سرب سکھ داتا دینا بندھن
وسے پاس، بندھپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ لکھ چوراسی کرے بند خلاص، جم کی پھاسی آپ ٹرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
کریا کر، جل مین آپ دھرائیندا۔ جل مین ہر جو ڈیرہ، ہر ہر ویکھ وکھائیا۔ نو نو چار اگم گھیرا، شبدی ڈور بندھائیا۔ لکھ چوراسی
آپ بھلائے کر کر ہیرا پھیرا، پردہ مات نہ کھئے اٹھائیا۔ گرمکھ ورلے چاؤ گھنیرا، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ کایا نگر وسے کھیڑا، گھر مندر وجے
ودھائیا۔ ملے میل پرہ نیرن نیرا، دور ڈراڈا پندھ مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا امرت رس چوائیا۔ امرت رس
آتم دھار، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ گرسکھ گر گر کر پیار، گر گوبند میل ملائیندا۔ گوبند میتا ایکنکار، عقل کل کھیل کھلائیندا۔ الکھ
اگم اگوچر ہو تیار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ دو جہاناں پاوے سار، برہمنڈاں کھنڈاں پھول پھولائیندا۔ ہرجن ہر ہر لکے ابھار، پتت
پاون دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہرجن میلا ہر امرت نیر، نرویر آپ ملائیا۔
پرہوں کڈھ ہوئے پیڑ، ممتا موہ چکائیا۔ دئی دوتی دیوے چیر، ایکا تیر نام چلائیا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کپٹ، کپٹ کپٹاں آپ

تھاؤں تھائیں کھوجیا، آپ اپنی کِرپا دھار۔ اپنی سوچن آپے سوچیا، سوچے سوچ نہ کرے کھئے وچار۔ اپنی آسا اپنی اچھیا آپے لوجیا، آپے پورن پور کرے کرتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے لئے اُدھار۔ ہرجن اُدھارے دین دِیالا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ایک مارگ دئے سُکھالا، سُکھ ساگر رُوپ سائیا۔ آتم پرما تم پائے ساچی مالا، من کا منکا آپ بھوائیا۔ لکھ چوراسی توڑ جنجالا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن مین ایک نیر دئے وکھائیا۔ ایک نیر ہر کا ناؤں، ہر ہرجن آپ جنائیندا۔ آد جُگادی پتا ماؤں، گُرمکھ بالے گود سہائیندا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھاؤں، درگاہ ساچی دھام بہائیندا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، دوس رین سیو کھائیندا۔ کلجگ اتم کرے سچ نیاؤں، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، کاگ رُوپ ہنس وٹائیندا۔ سدا سہیلا سر دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ بھاگ لگائے نگر کھیڑا گراؤں، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا نیر آپ چوائیندا۔ ساچا نیر تت وروں، پُرکھ ابناشی دیا کھائیا۔ پریم پیالہ آپے گھول، گُرمتی گُرمکھ آپ پیائیا۔ آد جُگادی رہے اڈول، اڈل وڈ وڈیائیا۔ بھگتن میتا وسے کول، سگلا سنگ نہائیا۔ بند کوارا تاکی کھول، گھر گھر وچ کرے رُشنائیا۔ انحد مردنگ وجائے ڈھول، نادی ناد آپ سُنائیا۔ ہوئی ہوئی آپے بول، اپنا راگ آپ الائیا۔ اُلٹا کرے ناہ کول، امرت جھرنا دئے جھرائیا۔ ست ستوادی دیوے ساچی پائیل، نام کھنڈا وچ پھرائیا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، دھرنی دھرت دھول سیس جھکائیا۔ ہر گھٹ اندر جائے مؤل، مؤل اپنا کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمکھ ایک نیر پیائیا۔ ایک نیر ہرجن پیا، گر ستگر آپ پیائیندا۔ لہنا دینا چُکے ساڈھے تین ہتھ سیان، جنم مرن پھند کٹائیندا۔ آتم بیجے ساچا پیا، امرت پھل لگائیندا۔ پرہ ملن دا ساچا پیا، ویلا وقت اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے نیر سیر آپ پیائیندا۔ نیر سیر سچ پیالہ، پُرکھ ابناشی آپ اٹھائیا۔ گُرمکھاں دیوے گر گوپالا، گوہند ساچی سیو کھائیا۔ ہرجن ویکھے ساچے لالا، بال انجانے آپ اٹھائیا۔ نرگن سرگن بن دلالا، جگت وچولا سچا شہنشاہیا۔ اٹھے پھر رہے رکھوالا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ناتا توڑ کال مہاکالا، ترے گن اپنا بندھن پائیا۔ گُرمکھ وکھائے سچے دھرمسالہ، گھر گھر وچ کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، مین نیر مین ایک رنگ

وکھائیا۔ آپے مچھلی آپے نیر، ہر ساچا کھیل کھلائیآ۔ آپے کٹے ہوئے زنجیر، لکھ چوڑاسی آپ بھوائیا۔ آپے چوٹی چاڑھے اخیر، آپے چرناں ہیٹھ دبائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن میلا میل ملائیآ۔ نیر مین ساچا میلا، سرتی شبد ملایا۔ ایکا گھر وسے گرو گریچلا، گریچلا ویکھ وکھایا۔ پاربرہم پرہہ سجن سہیلا، در گھر ساچے سوہبا پایا۔ وسنہارا اک اکیلا، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن اپنے در بہایا۔ ساچا در نیر مین، صاحب سلطان اک جنائیا۔ لیکھا چکے لوک تین، ترے گن مایا پوہ نہ سکے رائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ ایکا بہین، رت بستنی آپ وڈیائیآ۔ ٹھانڈا کرے ہر جو سین، ساتتک ست ست ورتائیآ۔ رسنا جہوا جو جن رہے چین، چیتن اپنا روپ درسائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن میلا ایکا در مچھلی نیر روپ سمائیآ۔ مین نیر ہر کا رنگ، نرگن نرگن کھیل کھلایا۔ سرگن سیج سچ پلنگ، ست ستوادی آپ ہنڈھایا۔ نرویر وجائے اک مردنگ، نام مردنگا ہتھ اٹھایا۔ ڈونگھے ساگر آپے لنگھ، اپنا پنڈھ آپ مکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جل مین وکھائے ایکا تھایا۔ جل مین ایکا تھان، ہر چرن دوار وڈی وڈیائیآ۔ پت پریشور پتا ماں، پاربرہم سچی سرنائیا۔ جس جن چپائے اپنا ناں، تیس میلا لئے ملایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگت وچھوڑا پھند کٹائیآ۔ جگت وچھوڑا کٹے پھند، گریستگر دیا کھائیندا۔ گرمکھ چڑھائے ساچا چند، آفتاب مکھ شرمائیندا۔ دوس زین پرمانند، نجاند کھیل کھلائییندا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ آپ ٹرائیندا۔ جو جن گائے سہاگی چھند، سوہنگ اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ جنم جنم دی ٹٹی دیوے گنڈھ، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ لیکھے لائے بتی دند، رسنا جہوا مول چکائیندا۔ پنچ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، کھنڈا نام اک کھڑکائیندا۔ لیکھا مکے نار دہاگن جگت رنڈ، ساچا کنت اک ملائییندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جل مین ملے ور، ایکا نیر سپر پیائییندا۔ جل مین ایکا دھیر، اک اک نال ملایا۔ ایکا بستر ایکا چیر، ایکا تن سجائیآ۔ ایکا گھر وکھائے آنت اخیر، دو جے در نہ منگن جائیا۔ ایکا ملے وڈ پیرن پیر، پیر پیغمبر جس رکھے اپنی سچ سرنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گریسکھ گرمکھ گریگر اپنا بندھن پائیآ۔

بہگت وچھل سِری بھگوان، جُگ جُگ ویس کرائیندا۔ اچھل اچھل دو جہان، بھیو ابھید چھپائیندا۔ نِرگن سرگن ہو پردھان، شبد انادی ڈنک وجائیندا۔ ہرجن ساچے کر پروان، آتم بودھ گیان درڑائیندا۔ ناد انادی دُھر فرمان، برہمادی شبد سُنائیندا۔ سچکھنڈ دوار وکھائے اک مکان، وست امولک آپ ورتائیندا۔ داتا دانی گن ندھان، گنوتتا کھیل کھلائیندا۔ گُرمکھاں اُپر ہونے مہربان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رنگ آپ چڑھائیندا۔ بہگت وچھل سِری بھگوت، آد جُگاد سمایا۔ ہرجن ویکھے ساچے سنت، لکھ چوڑاسی پھول پھولایا۔ ایک نام دوائے منیا منت، نیش اکھڑ آپ پڑھایا۔ ناتا جوڑے ناری کنت، نر نرائن سیج سہایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اُتر کدے نہ جایا۔ گرھ توڑے ہونے ہنکت، مایا ممتا موہ چُکایا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، نام ندھانا جھولی پایا۔ ہرجن میلا جوں نانک انگد، انگیکار آپ کرایا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، ستگر سچا میل ملایا۔ لکھ چوڑاسی بھلی جنت، جیو جنت ہر کا بھیو کیسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لے اُٹھایا۔ بہگت وچھل ایکنکارا، عقل کلا اکھوائیا۔ جُگ جُگ لوک مات لے اوتارا، نِرگن سرگن روپ دھرائیا۔ چارے کھانی چارے بانی پاوے سارا، ورن برن نہ کھئے لڑائیا۔ ست ستوادی بول جیکارا، جیوان جنتاں دئے سمجھائیا۔ نِرگن جوتی باقی کر اُجیارا، اگیان اندھیر مٹائیا۔ شبد ناد سُنائے سچّی دھنکارا، گھٹ انحد ناد وجائیا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا ٹھارا، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ کایا مندر اندر وکھائے گُردوارا، گھر گھر وچ لے پرگٹائیا۔ بجر کپائی کھول تالا، آتم تاکی آپ اُٹھائیا۔ درس دیکھئے اکم اپارا، نِرگن نِرویر سچا شہنشاہیا۔ مورت اکال ہو اُجیارا، اجونی ریت ڈگمگائیا۔ آتم برہم کرے پیارا، پاربرہم ہونے سہائیا۔ ایش جیو اک دوارا، جگت جگدیش میل ملائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، ہر کا بھیو نہ کھئے پائیا۔ گُرمکھ وِرا اُترے پارا، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کرایا کھیل نیارا، روپ انوپ وٹائیا۔ کلجگ آتم، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ بہگت وچھل سِری بھگوانا، ایک رنگ سمایا۔ ست جھلائے اک نشانہ، ست ستوادی ہتھ اُٹھایا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دیوے اک گیانا، برہم گیانی اپنا کھیل کھلایا۔ شبد اگتی مارے تیر نشانہ، لکھ چوڑاسی پار کرایا۔ بہگت بھگوت اک پہچانا، آپ اپنی بوجھ بوجھایا۔ سنتن وکھائے سچ مکانا، گھٹ مندر کھول وکھایا۔ گُرمکھاں دیوے نام ندھانا، نیج آتم آپ ٹکایا۔ گُرسکھ

بنائے چتر سُبانا، مَورکھ مَورھے اپنے دھندے لایا۔ ست سنتوکھی بٹھے گانا، دھیرج جت آپ دھرایا۔ پنج وکارا میٹھے بے ایمانا، ہومے ہنگتا
گڑھ ٹرایا۔ ایک دیوے دُھر فرمانا، شبد اگمی آپ سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایک منتر نام
دِرڑایا۔ بھگت وچھل آد نرجن، آد جگاد سَمائیندا۔ دیناں ناتھ درد دُکھ بھے بہجن، بھو ساگر پار کرائیندا۔ جن بھگتاں نیتر پائے نام انجن،
اگیان اندھیر مٹائیندا۔ دو جہاناں ساچا سَجن، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، دُرمت میل دھوائیندا۔ جُگا جُگنتر
پردے کجج، ہر ساچی سیو کھائیندا۔ گُرمکھاں رکھے آپے لجن، لاجونت آپ ہو آئیندا۔ جو گھڑے سو اتم بھجج، بھنہارا کھیل کھلائیندا۔
کوڑ نگارے چاروں کُنٹ وچن، کلجگ ڈورُو ہتھ اٹھائیندا۔ نہ کوئی میت نہ کوئی سَجن، سکلا سنگ نہ کھئے نہائیندا۔ مد پیالے پی پی
رَجن، امرت رس رسنا چکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اتم ویکھ
وکھائیندا۔ بھگت وچھل پاربرہم، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ جُگ جُگ جانے اپنا کرم، نہ کرمی کرم کھائیا۔ نہ کوئی گوت نہ کوئی ورن، ذات
پات نہ کھئے رکھائیا۔ آد جگاد نہ رکھے کیسے دی سرن، سرنگت آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم
ور، ایک بھگت دئے وڈیائیا۔ بھگت وچھل سِری بھگوانا، بھگون اپنی کھیل کھلائیندا۔ جن بھگتاں دیوے برہم گیانا، آتم درسی درشٹ
وکھائیندا۔ ایک راگ ایک گانا، دُھن آتمک آپ اُچائیندا۔ ایک مندر اک مکانا، گھر گھر وچ آپ وسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ بھگت وچھل ہر سَتگر میتا، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ جُگا جُگنتر ٹھانڈا سیتا، نرگن سرگن
کھیل کھلائیا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیتا، اُچ نیچ نہ کھئے وکھائیا۔ جگت جُگ چلائے اپنی ریتا، اپنی کرنی آپ کھائیا۔ پتت پاپی کرے
پُنتتا، پتت پاپی لئے ترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگت وچھل آپ اکھوائیا۔ بھگت وچھل ایک ایک، ایک رنگ
سمائیندا۔ جن بھگتاں رکھائے ایک ٹیک، دوسر اوٹ نہ کھئے جنائیندا۔ کنچن کایا کرے بُدھ بیک، من ممتا موہ چُکائیندا۔ ترے گن مایا نہ لائے
سیک، اگنی آگ نہ کھئے جلائییندا۔ ہرجن ہر جو آپے ویکھ، آپ اپنا میل ملائییندا۔ آپے میٹھارا ریکھ، لکھیا لیکھ آپ پرگٹائییندا۔ جُگ
جُگ کرے اولٹا ویس، ویس انیکا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگتن ایک در وکھائیندا۔ ایک در گوبند گھاٹ،

ہر بھگتن آپ جنائیا۔ جگ چوکرئی مکے واٹ، تھر کھئے نہ رہن نہ پائیا۔ کلجگ کھیلے کھیل نٹوآ ناٹ، سوانگی اپنا سانگ ورتائیا۔ کوئی نہ سوئے آتم کھاٹ، سُنجی دِسے سرب لوکائیا۔ چوڈاں لوک ملے نام نہ کیسے ہاٹ، ونج ونجارا نہ کھئے اکھوائیا۔ جوٹھا جھوٹھا رس رہے چاٹ، سچ سچ نہ کھئے ورتائیا۔ ہوئے ہنگتا اندھیری رات، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ربیا ناچ نچائیا۔ چار ورن لڑائی ذات پات، آتم برہم نہ کھئے درسائیا۔ سرب جیاں دا کھلاپات، پُرکھ اکال اک اکھوائیا۔ کلجگ اتم گُرمکھاں پُچھے آپے وات، نِرگن جوتی جاتا بھیکھ وٹائیا۔ چھاچھ ورو لے آپے مکھن ماکھ، نام مدھانا ایکا پائیا۔ بھگت بھگونت لے راکھ، اگنی تت پوہ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگت وچھل ہوئے سہائیا۔ بھگت وچھل ہر گوندا، گوندا کھیل کھلائیندا۔ گُرمکھاں میٹے سگلی چند، چنتا چکھا روگ گوائیندا۔ نام ندھانا دیوے گنی گہند، گہر گمبہر آپ ورتائیندا۔ امرت آتم دیوے ساگر سندھ، پیالہ جام پیا ئیندا۔ تختوں لاپے سُرپت راجا اند، وشن برہما شو پندھ مُکائیندا۔ ہر جن چڑھائے ساچا چند، دو جہاناں آپ چمکائیندا۔ ایکا دیوے پرمانند، اند اند آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگت وچھل ایکا ہر، بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت گُرمکھ دھار، گر گر رُپ سہائیا۔ گُرسکھ ساچے کر تیار، لوک مات دئے وڈیائیا۔ بھانڈے کاچے وست ہر تھار، وست امولک ایکا پائیا۔ کِرپا کرے آپ نرنکار، نِرگن اپنی دیا کھائیا۔ ساقط نندک دُشت دُراچار کرے خوار، چاروں کُنٹ ہوئے ہلکائیا۔ نیتروون زارو زار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ گُرمکھ ورا ہر کا ناؤں ربیا اچار، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ دُبدے ساگر لائے پار، ساچی نئی نام چڑھائیا۔ لکھ چوراسی وپے وہندی دھار، کلجگ بیڑا ربیا دُبائیا۔ بن ستگر پورے کھئے نہ اترے پار، منجھدھار پئی دُہائیا۔ بھگت بھگونت بھگتن لے تار، تارنہار اک اکھوائیا۔ جگ جگ آئے وچ سنسار، ویس انیک وٹائیا۔ کلجگ اتم ہو تیار، جوتی جامہ ویس وکھائیا۔ نہکلنکا ناؤں نرنکار، شبد ڈنکا اک وجائیا۔ شاہ سلطاناں کرے خبردار، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر جن میلے اپنے در، در دروازہ آپ کھلائییا۔ در دروازہ گیا کھل، سو پُرکھ نرنجن آپ کھلایا۔ دیوے وست نام اٹل، تولا تول نہ کھئے ٹلایا۔ چرن پریتی جو جائے کھل، ہر گھولی گھول

گھایا۔ گرمکھ پھلواری ویکھے پھل، پت ڈالی آپ مہکایا۔ لوک مات نہ جائے زل، جس امرت جام پیایا۔ بھگونت بھگت اُچائے اپنی گل، کلونت کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ سجن آے پھڑ، کایا مندر اندر چڑھ، اپنا بندھن آے پایا۔

★ ۲۵ ساون ۲۰۱۸ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا ★

جس اُپر صاحب جائے من، تیس دیوے نام وڈیائیا۔ ایک دیوے نام دھن، اتوٹ اٹھ رکھایا۔ ایک ناد سُنائے کت، دھن انادی ناد سُنایا۔ اک چڑھائے ساچا چن، نرگن جوت نور رُشنایا۔ ایک دیوے بیڑا بٹھ، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ گرھ ہنکاری دیوے بہن، بھانڈا بہرم بھو بھٹایا۔ بھاگ لگائے ساچے تن، مائی خاک کرے رُشنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی دیا کھایا۔ دیا کھائے دین دیا، آد جگاد کھیل کھلایا۔ کرے کھیل جگت نرالا، ہرجن ساچے ویکھ وکھایا۔ تن پھنکے ساچی مالا، من منکا آپ بھوایا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، پت ڈالی آپ مہکایا۔ ترے گن توڑے جگت جنجالا، اگنی تت بھجھایا۔ آپے مارگ دے سکھالا، ساچے مارگ آے لایا۔ ایک ناد وجائے تالا، تال تلواڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی بوجھ بھجھایا۔ مے ہر بھوے مہربان، دیوے نام وست وڈیائیا۔ ست ستوادی وکھائے سچ نشان، در گھر ساچے آپ جھلایا۔ کایا مندر وکھائے اک مکان، گھر گھر وچ دے وڈیائیا۔ آتم برہم کرے پردھان، روپ انوپ آپ دھرائیا۔ من منوآ میٹے پنچ شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کھئے ہلکایا۔ آسا ترسنا ہوے ہنگتا نہ رکھے کھئے دکان، جوٹھ جھوٹھ دے گوائیا۔ بھکھا ننگتا کرے پروان، جس جن اپنی بوجھ بھجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک در دے جنایا۔ جس منیا بھگونت، تیس ناتا موہ ٹرایا۔ ملے وڈیائی وچوں جنت، پُرکھ ابناشی ہوے سہایا۔ کرے ملاوا نار کنت، کنت کنتوبل سیج بندھایا۔ کایا چولی چاڑھ رنگ بسنت، اتر کدے نہ جایا۔ من ممتا توڑے ہنگت، ہنگ برہم دے سمجھایا۔ اک جپائے اپنا منت، نش اکھ روپ درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس اپنے انگ لگایا۔ ہر مے وڈ مہربانا، سو پُرکھ نرنجن دیا کھایا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرے سد پروان، ہرجن ساچے میل ملایا۔ ایکنکارا دیوے

دانا، داتا دانی آپ اکھوائیا۔ آد زرنجن نور مہانا، نورو نور ڈگمگایا۔ ابناشی کرتا کھیل مہانا، کھیلنہارا آپ ہو جائیا۔ سری بھگوان وکھائے
 سچ مکانا، سچ محلہ آپ جنائیا۔ پاربرہم پرہہ گن ندھانا، گن اوگن نہ کھئے وکھائیا۔ جس جن کرے آپ پروانہ، آپ اپنی گود بہائیا۔
 شریکت کرے کوئی کیا وچ جہانا، جس ملیا ہر گوسائیا۔ آتم مارے تیر نشانہ، برہم بان ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، کایا ماٹی بھاگ لگائیا۔ کایا ماٹی کاجی ونگ، گر ستگر رنگ چڑھائیندا۔ آتم رکھے سیج پلنگ، زرنجن سرگن آپ ہنڈھائیندا۔
 شبداگتی وجائے مردنگ، ناد انادی ناد سناٹیندا۔ کرے کھیل سورا سرننگ، گھر گھر وچ جوت جگائیندا۔ مائس جنم نہ ہوئے بہنگ،
 جس جن اپنا میل ملائیندا۔ ننگی ہوئے نہ کنڈ، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ من ممتا کرے رنڈ، من مت نار دہاگن در ڈرکائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن میلے اپنے در اپنی دیا آپ کھائیندا۔ ایک مئے پُرکھ زرنجن، آتم پر ماتم میل ملائیا۔ نیترا پائے نام
 انجن، اگیان اندھیر چکائیا۔ گھر گھر وچ دسے ساچا سجن، گھر گھر وچ وجے ودھائیا۔ امرت سروور کرائے مجن، ڈرمت میل دھوائیا۔
 گرہ ہنکاری بھانڈے بھجن، من واشنا دئے کھپائیا۔ کایا کرے ساچی کنچن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن اپنے
 رنگ رنگائیا۔ ایک پتا پُرکھ اکالا، عقل کلا وڈیائیا۔ گھر وچ گھر وکھائے سچی دھرمسالہ، چار دیوار نہ کھئے بنائیا۔ زرنجن جوت دیپ اُجالا،
 آد آنت رُشناٹیا۔ انحد وجے ساچا تالا، سُن سادھ کھلاٹیا۔ سُرتی سُرت کرے بے حالا، مورت اکال وڈی وڈیائیا۔ من منوا آنت ہوئے
 بے حالا، ڈھیہہ ڈھیہہ اپنا سیس جھکائیا۔ دہ دشا نہ مارے کوئی چھالا، چار کُنٹ نہ اٹھ اٹھ دھائیا۔ جس جن ملیا گر گوپالا، تس اپنا
 رنگ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت شریکت دئے مٹائیا۔ جگت شریکت ناتا توڑے، گر ستگر وڈ وڈیائیا۔ من
 وکارا پنچم ہوڑے، شبدا دندا ہتھ رکھائیا۔ سُرتی چاڑھے اپنے گھوڑے، ساچا گھوڑا اک دوڑائیا۔ مندر اندر لائے پوڑے، ڈونگی کندر
 ویکھ وکھائیا۔ پنڈھ مکائے لما چوڑے، دُور نیڑا نہ کھئے جنائیا۔ رس ویکھے مٹھے کوڑے، لکھ چوراسی پھول پھولائیا۔ جس جن پرہہ ملن
 دی لگی اوڑے، دے درس تریپت کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت وچھوڑا دیوے کٹ، اک وکھائے ساچا ہٹ،
 زرنجن جوت نور کر پرگٹ، سوچھ سروپی روپ وٹائیا۔ جگت وچھوڑا مکے پنڈھ، شریکت کھئے نظر نہ آتیا۔ دئی دویتی ڈھائے کندھ، بھانڈا

بہم بھو بھٹائیا۔ گھر وچ وکھائے ساچا چند، گھر گھر کرے رُسنائیا۔ من پنچھی پائے ایکا پھندھ، نام ڈوری ہتھ اٹھائیا۔ سرب کل آپے سمرتھ، ستگر پورا بے پروا بیا۔ جگت واسنا پائے نتھ، ترسنا ترکھا نہ رہے رائیا۔ مہا سُنائے اکتھنا اکتھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ شبد اگتی مارگ دس، بودھ آگادھ کرے پڑھائیا۔ چوڈاں ودیا چرناں بیٹھاں جھس، لوک مات خاک رمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن وکھائے اپنا گھر، سو جن دوسر در نہ لبھن جائیا۔ جگت شریکت مٹے اندھیرا، گر ستگر دیا کھائیندا۔ ایکا رنگ وکھائے سنجھ سویرا، سورج چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ درس دکھائے نیرن نیرا، نیتر لوچن آپ کھلائیندا۔ نانا تھے میرا تیرا، تیرا میرا ایکا گھر بہائیندا۔ آون جاون چکے گیڑا، گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پنچ پنچائے نہ کرے جھپڑا، پنچم شبد ناد وجائیندا۔ کھلا کرے آتم وہپڑا، آتم برہم دھرائیندا۔ ایش جیو کرے نیڑا، جگدیش کھیل کھلائیندا۔ ہر کا بھیو جانے کیڑا، لکھ چوراسی بہم بھوائیندا۔ آپ اُپائے دیا کھائے آپے جو گھڑیا بہن وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ کرے کھیل کھیل کرتارا، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ اگم اگمڑا ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ کرے کھیل اپرا پارا، ساچے تخت سوہیا پائیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتارا، حُکم حاکم آپ سُنائیا۔ تھر گھر ساچا کھول کواڑا، اپنا بندھن پائیا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، جننی جن آپ اکھوائیا۔ ایکا سٹ جنے دُلارا، شبدی ناؤں دھرائیا۔ ایکا وست دئے بھنڈارا، ایکا گھر سچا گھر بارا، تھر گھر ساچے دئے بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا روپ اپنے وچ ٹکائیا۔ اپنا روپ اپنے اندر، ہر آپے آپ ٹکائیندا۔ لیکھا جانے ساچے مندر، گرہ مندر آپ سہائیندا۔ من پنکھی اٹھ اٹھ دھائے نہ بندر، جس جن اپنا بندھن پائیندا۔ لیکھا جانے ڈونگھی گندر، کایا بنک پھول پھولائیندا۔ توڑنہارا اپنا جندر، بجر کپاٹی توڑ تڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا گھر وسائیندا۔ اوہناں نال شریکت کرے کون، جس ہر ہر مارگ لایا۔ سیوا کرے اُنجا پوئن، سیس چور اک جھلایا۔ برہما وشن شو سارے گاؤن، جنہاں ہر ہر درشن پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا پردہ دئے اٹھایا۔ پردہ اٹھائے دیوے چک، اپنی دیا کھائیا۔ درس دکھائے جو بیٹھا لک، اپنی بوجھ بوجھائیا۔ گرمکھ کرے اُجل مُکھ، لوک مات وڈیائیا۔ سپھل کرے مات ککھ، دھن دھن

جنیندی مائیا۔ من منوا جڑ دیوے پُٹ، مُنہ دے بہار سُٹائیا۔ جگت واسنا کڈھ کُٹ، ستگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ امرت جام پیائے
 گھٹ، ترسنا ترپت کرائیا۔ نرمل جگائے ساچی جوت، نور نور رُشنائیا۔ گھر گھر وچ وسائے ساچا کوٹ، قلعے کوٹ آپ بنائیا۔ شبد نگارے
 وجے چوٹ، تال تلوارا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگت شریکت دے مٹائیا۔
 جگت شریکت لاشریک، ہر ساچا آپ گوائیندا۔ جس جن میٹے اندھیرا تاریک، چند چاندنا آپ وکھائیندا۔ بے عیب وسے سدا نزدیک،
 عیب سب دے آپ گوائیندا۔ لیکھا جانے حق حقیقت حقیق، ہر حق اپنی دھار بندھائیندا۔ جو جن رکھے اک اڈیک، تِس آسا پور
 کرائیندا۔ ہرجن لائے سچ پریت، گرمکھ وِرا پار لنگھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی شریکت آپ گوائیندا۔ جگت
 شریکت دے گوا، جس جن ساچی بوجھ بوجھائیا۔ امرت جام دے پیا، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ سوئی سُرتی لے جگا، شبد ناد سُنائیا۔
 اپنا پلو لے پھڑا، ٹیڈھی بنک ہوئے سہائیا۔ سکھمن تیرا پنڈھ مُکا، ایڑا پنگل چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ سچ سروور دے نہا، سر سروور اک
 وکھائیا۔ ہنس روپ دے وٹا، کاگوں کاگ ہنس بنائیا۔ کوٹن دپیک جوت جگا، ایکا نور دے رُشنائیا۔ ایکا انحد ناد سُنا، دُهن آتمک کرے
 شنوائیا۔ ساچے مارگ دیوے پا، اپنا حُکم ورتائیا۔ بند تاکی دے کھلا، ساچا ساقی بن بن ماہیا۔ من عاقی دے نہ کیسے تھار، بیٹھا اپنا مُکھ
 بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جس سر ہتھ رکھے زرنکار، تِس شریکت مات گوائیندہ۔
 ایکا وست دے آدھار، دوجی وست سرب گوائیندا۔ ایکا مست کرے خمار، جگت مستی میٹ مٹائیندا۔ ایکا بستر تن شنگار، جگت
 شنگار مُکھ بھوائیندا۔ ایکا رنگ چاڑھے چاڑھنہار، جگت رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن
 ساچے لائے پار۔ ہرجن پار اُتاریا، کر کریا گن ندھان۔ جنم جنم دا گیڑ نواریا، پورب لیکھا ویکھے مار دھیان۔ ایکا بخشے چرن دواریا، ناتا
 توڑے پنج شیطان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل اپرا پار۔ کھیل اپارا ایکا رنگ، رنگ رنگیلا آپ جنائیا۔ جو
 جن منگے آتم منگ، آتم درشٹی ایکا درشٹ دے وکھائیا۔ جو جن منگے ساچا سنگ، سگلا سنگ نبھائیا۔ جو جن منگے شبد ڈور چڑھے
 پتنگ، سرت شبد نال جڑائیا۔ جو جن آتم تیرتھ منگے ساچی گنگ، جمنا سُرستی گنگا گوداوری گھر گھر وچ دے وائیا۔ جو جن منگے

درس سؤرا سربنگ، سوچھ سرؤپی دیوے درس دکھائیا۔ جو جن منگے آتم پرمانند، اند اند دئے سمجھائیا۔ جو جن منگے نرگن جوت چڑھ چند، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ جو جن منگے پنچ وکارا ہویئے کھنڈ کھنڈ، ساچا کھنڈا نام پھڑائیا۔ جو جن منگے نانا تئے نار دُہاگن رنڈ، گھر گھر وچ کنت ملائیا۔ جو جن منگے ٹئی دیوے گنڈھ، گنڈھ گنڈھ نال پوائیا۔ جو جن منگے ایکا دیوے سہاگی چھند، جس سُن سُن من بگسائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت وچھوڑا اک وکھائیا۔ جگت شریکت ستگر وچھوڑا، لکھ چوراسی رہی کُرائیا۔ گھر گھر اندر پرہ ملن دی لگی اوڑا، امرت میگھ نہ کئے برسائیا۔ چڑھ چڑھ تھکے اُچے تھے جگت پوڑا، ہر کے پوڑے نہ کئے چڑھائیا۔ گاگا تھکے وید پُراں شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی تیرا دوہرا، تیری دوہری دھار نظر نہ کئے کرائیا۔ مار مار تھکے پنچ چورا، گھر وچ مکی نہ کیسے لڑائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت شریکت رہیا سمجھائیا۔ جگت شریکت ستگر بھلا، مایا ممتا موہ جنجالا۔ کامی کرودھی جوٹھا جھوٹھا رُلا، پھل نہ لگا کایا ڈالا۔ سنمل رُکھ پھلیا بھلا، آنت ہویئے بے حال۔ ایتھے اوتھے کئے نہ مُلا، نہ کوئی شاہ نہ کنگالا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی ساچا ہر، ہرجن دیوے راہ سُکھالا۔ ہر مئے وڈ مہربان، مایا ممتا موہ تجائیا۔ ایکا دیوے برہم گیان، برہم وِدیا آپ پڑھائیا۔ اک وکھائے سچ نشان، سچ نشانہ آپ اٹھائیا۔ اک وکھائے مندر مکان، جس ڈٹھیاں سب دکھ مٹ جائیا۔ ایکا مارے تیر بان، من گھائل دئے کرائیا۔ مت متوالی ہویئے حیران، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ بُدھی بائے اپنی آن، اپنا کیتا اپنے وچ چھپائیا۔ ہر ستگر سچا وڈ بلوان، سب دا لیکھا دئے مکائیا۔ بن ستگر پورے سرب پچھتان، من کا بہرم نہ کئے چُکائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو جہان، جہوا کاگ وانگ کُرائیا۔ آتم آنتر نہ کئے دھیان، امیوں رس نہ کئے چکھائیا۔ جگت شریکت ویکھ دکان، چوڈاں طبق دین دُہائیا۔ نانا تئا زمیں اسمان، آفتاب مُکھ چھپائیا۔ کلمہ کلمی نہ کئے ایمان، عالم علما نہ کئے پڑھائیا۔ مقامے حق نہ کئے محبان، نیتر نین نہ درشن پائیا۔ کلجگ رچنا پیوں کھان، پیر پیغمبر اولیئے مُلا شیخ مسائق ساچا نائک نہ کئے منائیا۔ پنڈت پاندھے پڑھ پڑھ پُراں، چارے ورنان دین گیان، چار وید کرن پڑھان، نش اکھر کرے نہ کئے پڑھائیا۔ کھانی بانی ہویئے بلوان، چاروں کُنٹ بھلے نادان، دس نہ آئے کیسے بھگوان، جوٹھ جھوٹھ ونج رہے کرائیا۔ ستگر پورا ہویئے مہربان گھر گھر وچ میلے آن، نانا توڑے پنچ شیطان، جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کرے شریکت من بلوانا، دوس رین کھیل نیارے کھلائے۔ جیو جنت بھلائے بن انجانا، بڈھ بییک نہ کھئے کرائے۔ خاک زُلائے راجا رانا، شاہ سُلطانا مُکھ بھوائے۔ سادھاں سنتاں دیوے اپنا پروانہ، کامی کام لوہہ موہ ہلکائے۔ چاروں گنٹ کرے ویرانہ، دہ دشا اُٹھ اُٹھ دھائے۔ سد وسے ساڈھے تین ہتھ مندر مکانا، اپنا مُکھ نہ کیسے وکھائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت شریک دئے جنائے۔ جگت شریک من بلوان، اپنی واشنا ناچ نچائیا۔ اپنا راگ سُنائے کان، لکھ چوڑاسی لئے اُٹھائیا۔ جگت ترسنا میری دکان، وست امولک اک ورتائیا۔ مایا ممتا پین کھان، ساچا رنگ رنگائیا۔ جانا بھل گن ندھان، گن ندھان میرے در رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت شریکت رہیا کرائیا۔ من شریکت جگت اکھاڑا، گھٹ گھٹ اندر لایا۔ لائی اگ بہتر ناڑا، تین سو سٹھ ہاڈی نال جلایا۔ مت متوالی کی کرے وچارا، وچار وچ کدے نہ آیا۔ بڈھ نیانی اپنا بل بارا، بیٹھی سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من کا کھیل آپ کھلایا۔ من وجائے ڈورُ ڈنک، اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ پھڑ پھڑ اُٹھائے راؤ رنگ، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ بہم بھلائے بہمی جنت، بہم بھلیکھا اک رکھائیا۔ میرا گرہ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم رہی شرمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت شریکت آپ ودھائیا۔ جگت شریکت گئی ودھ، کلجگ کھیل کھلایا۔ من پیائی ہنکاری مد، ایکانشہ چڑھایا۔ اپنیاں اندریاں اپنے دوارے صد، اپنا بھوگ وکھایا۔ اپنا بہار آپے لد، آپے رہیا اُٹھایا۔ اپنے مندر آپے گج، اپنا نعرہ لایا۔ اپنے تخت آپے سج، شاہ پاتشاہ آپ اکھوایا۔ آپ گوائی اپنی لج، لج اور نہ کھئے دھرایا۔ اپنا ناچ آپے رہیا نچ، لکھ چوڑاسی نال ملایا۔ کرے کھیل کایا ماٹی بھانڈے کچ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش پردہ پایا۔ رجو طمو ستو ہو نہ سکے وکھ، ایک بندھن آپ رکھایا۔ آپے جانے کیشنا سُکلا پکھ، اپنا کھیل آپ کرایا۔ اپنے دوارے ہو پرتکھ، اپنا رُپ دھرایا۔ جگت گیان نہ سکے ڈگ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت شریکت کرے من، نہ کوئی رُپ کوئی چنھ، نیتر دس کیسے نہ آیا۔ کرے شریکت اندر وڑ، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، رُپ رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ جگت بلوان نہ سکے کوئی پھڑ، وڈ بلوانا خاک ملایا۔ ہتھ نہ پائے کوئی ودیا پڑھ، کوئن کوٹ ودیا پڑھ پڑھ بیٹھے واد ودھائیا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، جوتی انس آپ ہو جائیا۔ نہ کوئی چوٹی نہ

کوئی جڑ، پُرکھ ابناشی اچرج کھیل کھلائیا۔ نہ پُرکھ نہ ناری نر، گھر گھر اپنی دھار چلائیا۔ بن ستگر پورے نہ جائے مر، مریا جیوت نہ پھیر کرائیا۔ جیوت مرن نہ چُکے ڈر، نرہو روپ نہ کھئے سہائیا۔ جس گھاڑن تیرا لیا گھڑ، گھڑنہارا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، من شریکت من تیری جھولی پائیا۔ من شریکت پا لے جھولی، گر ستگر آپ سنائیندا۔ تیری واسنا تیری گولی، تیرے در بہائیندا۔ تیری ویکھے جھوٹھی ہولی، اپنا حُکم سنائیندا۔ میرے مندر وڑ کے پھیر نہ بولیں، گر پورا حُکم جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن جگت شریکت میٹ مٹائیندا۔ منے ہر سرب گنوتتا، شریکت جگت رہن نہ پائیا۔ گرمکھ بنائے ساچے سنتا، ست ستوادی رنگ چڑھائیا۔ مہا جانے اگت اگتا، لیکھا لکھن وچ نہ آئیا۔ کھیلے کھیل لکھ چوراسی جیو جنتا، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ وشن برہما شو رہے منگتا، جُگ جُگ جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گئی شریکت ملیا میل، پایا پُرکھ اپارا۔ دیپک جگیا بن باقی تیل، مندر ہویا اُجیارا۔ ستگر ملیا سجن سہیل، ہوئے روگ نوارا۔ درس دکھائے اک اکیل، کھولے بند کواڑا۔ من واسنا کڈھے دھکیل، منے دے بہار سٹے پنچم دھاڑا۔ گرمکھ تیرا کھلا کرے ویہڑ، ستگر پورا ہوئے پھریدارا۔ تیرا جھپڑا دئے نیڑ، درس دکھائے ایکا وارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس دیوے چرن پیارا۔ چرن پیارا دیوے داد، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیا۔ ایکا وار وکھائے برہم برہما، برہما وشن شو نال رلائیا۔ ایکا ایک سنائے ساچا ناد، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی ایکا رہیا جائیا۔ ایکا بانی سنائے بودھ آگادھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ ایکا گھر لڈائے لاد، آپ اپنی گود بہائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، رائے دھرم پھند کٹائیا۔ میل ملائے موہن مادھو مادھ، مُکند منوہر لکھمی نرائن اپنے رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگاد سنے فریاد، ساچے تخت سچا شہنشاہیا۔ ساچے تخت بہ سلطانا، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ جگت شریکت جگت بدھا گانا، لوک مات میل ملائیندا۔ گرمکھ ورا لا چتر سُبانا، لکھ چوراسی وچوں آپ اٹھائیندا۔ آتم آنتر دیوے اک گیانا، ایکا اپنا ناؤں درڑائیندا۔ من کا منکا توڑ اہمانا، نون سو اکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، من سنسا روگ گوائیندا۔ من سنسا ہووے دُور، بھہ بھو نہ کھئے جنائیا۔ درس دکھائے حاضر حضور، حضرت نور اکو پائیا۔ آسا منسا کرے

پور، منسا منسا ماہیں سہائیا۔ نانا توڑے جھوٹھ غرور، وانگ کافور دئے اڈائیا۔ من منوا نہ پائے فتور، ایکا فتویٰ دئے لگائیا۔ مننا پئے حکم ضرور، نہ سکے کئے اٹائیا۔ شبد اگمی پائے جوڑ، نہ سکے کئے تڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من اپنے کھات رکھائیا۔ من رکھے ہر ہر کھات، کھاتہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ من جنائی اپنی ذات، ذات اپنے وچ ملائیندا۔ من رکھی اندھیری رات، اندھیرا گھپ آپ گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من کا گڑھ آپ تڑائیندا۔ من کا گڑھ دیوے توڑ، توڑنہارا اک اکھوائیا۔ سرتی تئی لوے جوڑ، شبدی میل ملائیا۔ آپ چڑھائے اپنے گھوڑ، اپنا پنڈھ مکائیا۔ دو جہاناں آد جگاد جائے بھڑ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس وکھائے اپنے گھر، سو بہاؤت تِس دیوے سچی وڈیائیا۔ سو بہاؤت ہٹے نار سہاگن، جس اپنا رنگ وکھائیندا۔ سچکھنڈ دوار ملے وڈیائی وڈ وڈ بھاگن، وڈ بھاگی کھیل کھلائیندا۔ اک اُچائے اپنا ویراگن، ویراگی اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا دیوے ہر، شریکت مؤل نہ کئے رکھائیندا۔ شریکت تیرا چکے مؤل، شریکت اور نہ کئے ودھائیا۔ کرے کھیل کنت کنتوہل، ہر کرتا بے پرواہیا۔ ہر بھگتاں دیوے سچ اصول، ساچے مارگ آپے لائیا۔ آپے برکھے ساچے پھول، پھل پھلواڑی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، من کا مندر دیوے ڈھاپیا۔ من کا مندر جائے ڈھٹھ، ستگر پورا دھگا لائیندا۔ اندریاں روون کر اکٹھ، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ کرے کھیل ہر سمرتھ، سمرتھ اپنی کل ورتائیندا۔ جن بھگتاں پت لئے رکھ، پتوتتا سیو کھائیندا۔ جگا جگنتر ہو پرگٹ، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، اپنا بندھن پائیندا۔ جس جن مئے ہر گردیو، تِس مہا کتھی نہ جائیا۔ ملے میل الکھ ابھیو، اگم اگوچر دئے وڈیائیا۔ امرت رس دیوے ساچا میو، امرت اپنا پھل کھوائیا۔ کیا گن جانے رسنا جہو، ہر کا گن کئے کہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ساچا ہر، ہر بھگتاں لئے ملائیا۔ ہر بھگت ملاوا ساچے گھر، سو پُرکھ نرنجن میل ملائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن چکائے ڈر، بھے بھیانک نہ کئے جنائیندا۔ ایکنکار باہوں پھڑ، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ آد نرنجن جوت دھر، دیا باقی ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا نیش اکھر پڑھ، اپنا راگ سنائیندا۔ سری بھگوان ساچے مندر چڑھ، سچکھنڈ ساچے سوہیا پائیندا۔ پاربرہم پرہ

منگے ور، نیوں نیوں اپنا سپس جھکائیندا۔ کرتا پُرکھ کرپا کر، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دات آپ جنائیندا۔ ساچی دات دیوے ونڈ، پاربرہم پرہہ جھولی پائیا۔ میرا ناؤں وچ وربھنڈ، آد جُگاد ہونے سہائیا۔ میرا کھیل پنج تت، تتوت وپس وٹائیا۔ میرا بھیو بُدھ من مت، مت من بُدھ بھیو نہ پائیا۔ میرا کھیل من ہٹھ، جگت واسنا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن دے جنائیا۔ گن جنائے ہر کرتارا، اپنی دیا کمائیندا۔ میرا من میرا دوارا، میرا گھر وسائیندا۔ میرا سٹ میرا دلارا، میرا راہ چلائییندا۔ میرا ونج میرا واپارا، لکھ چوراسی آپ کرائیندا۔ اتم منے میرا بھانا، سد بھانے من سہائیندا۔ جس ویلے سنے دھر فرمانا، نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ چرن ڈکے ہو نمانا، بل اور نہ کھئے جنائیندا۔ ہوں مسکین ٹٹا مانا، ابھان نہ کھئے وکھائیندا۔ تیرا گرسکھ چتر سگھڑ سیانا، جو تیرا نام دھیائیندا۔ میں منگاں بن در دربانا، در درویش الکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا مندر اندر اپنی کھیل کھلائییندا۔ مندر اندر من اڈاری، ہر ساچے سچ جنائیا۔ آگے کھیل کرے جوت زرنکاری، زرگن اپنی دھار چلائییا۔ گرسکھاں کرے سد پیاری، گرمکھ اپنی بوجھ بھجھائییا۔ زرگن سرگن پاوے ساری، سرگن زرگن سیو کھائییا۔ آوے جاوے وارو واری، جُگ جُگ وپس وٹائیا۔ آد شکت ہو اُجیاری، چتر بھج روپ دھرائیا۔ وشن برہما شو کرے کھیل نیاری، آپ اپنی کھیل کھلائییا۔ راما کرشنا لے اوتاری، سرگن اپنا زور جنائیا۔ ستجگ تریتا دوپر لیکھا جانے وارو واری، آپ اپنا بندھن پائیا۔ بھگت بھگونت لائے اڈاری، ایکا گھر وکھائییا۔ سنتاں دیوے نام خُماری، مد پیالہ جام پیاٹیا۔ گرمکھ ویکھے ڈونگھی غاری، دئی دویتی پردہ دے اٹھائییا۔ گرسکھ چرن کول کرے پنہاری، ساچی سیو جنائیا۔ من کی واسنا من اندر جائے ماری، من واسنا نہ کھئے ودھائییا۔ آگے ستگر پورا دے جودھا بلکاری، شبد کھنڈا ہتھ اٹھائییا۔ جس چرھنا اپنے محل اٹاری، آئے چل سرنائیا۔ ہومے کڈھ وچوں بیماری، دوئی روگ رہن نہ پائیا۔ زرگن سرگن جوڑے یاری، یاری یاراں نال نبھائییا۔ ہرجن تیری سرت نہ رہے کواری، ستگر پورا لے پرنائیا۔ چار گنٹ نہ ہونے خواری، بن ہر ہر کھئے نہ پار کرائیا۔ بھرے بھلے جیو گواری، من کا بھرم نہ کھئے مٹائییا۔ مانس جنم جھئے رہے ہاری، ہار جت ہتھ کیسے نہ آتیا۔ جوٹھی جھوٹھی چُکی سپس کھاری، ہوکا دیوے گلیو گلی اُچی کوک کوک سنائیا۔ من پنچھی لائے اپنی اڈاری، اڈ اڈ دہ دشا

بھیری پائیا۔ اتم کھائے مؤت لاڑی، پنج تت کایا کم کسے نہ آئیا۔ کیا پُرکھ کیا ناری، بن ستگر پورے اپنا مندر ویکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس جن وکھائے ساچا گھر، سو جن سنسا روگ مکائیا۔ سنسا روگ چکاونا، گرمکھاں کر پیار۔
 گھر مندر اک وکھاونا، محل اٹل اُچ مینار۔ نرگن دیپ جگمگاؤنا، تیل باقی نہ کھئے آدھار۔ شبدا نادیا ایکا گاونا، نہ کوئی تار بندھائے ستار۔
 سچ سنگھاسن اک سہاونا، اُپر بیٹھ ایکنکار۔ جگت وچھوڑا پندھ مکاونا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ اپنا بندھن آپے پاونا، آپ اپنی کر
 وچار۔ ڈونگھی بھوری پار کراونا، گرمکھ ساچے لائے پار۔ جو آیا اٹھ جاونا، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ جس کلجگ اتم نہکلنک نرائن تیرا
 درشن پاونا، لکھ چوراسی نہ ہونے خوار۔ من منوانیوں نیوں سیس جھکاونا، نیتر نین ہونے شرمسار۔ جگت شریکت پندھ مکاونا، جس
 پتاگر کرتار۔ حق حقیقت اک وکھاونا، لاشریک پروردگار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس جن دیوے نام آدھار۔ نام
 آدھارا امرت رس، جس جن آپ پیائیا۔ ہردے اندر جائے وس، آسن سنگھاسن دئے وڈیائیا۔ کرے پرکاش کوئن رو سس، نور نورانہ
 ڈگمگائیا۔ جن بھگتاں کرے پوری آس، جگ جگ بے پرواہیا۔ سدا سہیلا ہونے داس، داسی داس سیو کھائیا۔ ساچے منڈل پائے راس،
 گوپی کھن آپ نچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن بھجائے تیری پیاس، سانتک ست ست ورتائیا۔ سانتک سینتل
 ہونے ست، ستگر سچا پایا۔ ناڑی ناڑ نہ ایلے رت، رتی رت دئے سکایا۔ ایکا دیوے برہم مت، برہم ودیا آپ پڑھایا۔ دھیرج سنتوکھ ساچا
 جت، ستگر گر سچی سرنا یا۔ من کا بُرج جائے ڈھٹھ، ہونے گڑھ رہن نہ پایا۔ ناتا تھے تیرتھ اٹھسٹھ، گھر سروور دئے نہایا۔ جوت جگائے
 لٹ لٹ، اندھ اندھیر دئے مٹایا۔ دئی دویتی میٹے پھٹ، ایکا منتر نام درڑایا۔ چار ورن وکھائے ایکا ہٹ، پُرکھ ابناشی آپ کھلایا۔ کھتری
 براہمن شوڈر ویش دیوے ایکا مت، تت گیان جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس جن میلے اپنے در در دروازہ دئے
 کھلایا۔ در دروازہ دیوے کھول، ستگر پورا دیا کھائیا۔ اندرے اندر آپے بول، اپنے مندر دئے سنائیا۔ ساچے کنڈے تولے تول، اتول اٹل
 آپ اکھوائیا۔ لکھ چوراسی وچوں ہرجن ساچے لے وروں، نام مدھانا ایکا پائیا۔ جیو جنت خالی دسن بن ہر نامے ڈھول، کلجگ ڈنکا
 رہیا وجائیا۔ من واسنا پیاگھول، گھر گھر پئی لڑائیا۔ گرمکھ ورا لا بیٹھا اڈول، جس ستگر بوجھ بھجائیا۔ اٹا کر یا ناہے قول، ہوند سواتی

مُکھ چوائیا۔ شبدی شبد گیا مۆل، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ لیکھا جانے نُورِ الہی اول، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت شریکت رہیا گوائیا۔ کرے شریکت کیا کوئی جگ، جس ملے بے آنت بے آنتا۔ وسنہارا اُپر شاہ رگ، نو در جھوٹھا کھیل کھلنتا۔ گُرمکھ بنائے ساچے نگ، ہیرا موتی پٹا آپ جڑنتا۔ آپ بنائے سر دا تاجا، پاربرہم سری بھگوتنتا۔ دو جہاناں رچیا کاجا، رچ رچ کاج کھیل کھلنتا۔ کرے کھیل دیس ماجھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن میلے ساچی سنگتا۔ ساچی سنگت ملے گُرسکھ، من رو رو دئے دُبائیا۔ کون دوارے ملے میری بھکھ، جھوٹھی بھچھیا نہ کھئے ورتائیا۔ میرا سُفنا ہویا متھ، میرا دیسے نہ کھئے سہائیا۔ میرا جھگڑا نہ لیا نچٹھ، میں بیٹھا مُکھ شرمائیا۔ گُرسکھ ہویا ستگر چھایا ہیٹھ، میری بھلی سرب چڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، من ممتا دئے مٹائیا۔ من ممتا توڑے ناتا کوڑ، کوڑی کِریا آپ گوائیندا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، جوت للائی ڈگمگائیندا۔ آسا منسا کرے پور، پوری آسا آپ کرائیندا۔ سرب کل سدا بھرپور، نام بھنڈارا آپ بھرائیندا۔ سدا سدا سد حاضر حضور، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن اپنے آپ منائیندا۔ ہرجن مئے ہر منائے، جیو نہ کھئے وڈیائیا۔ پورب جہاں ویکھ وکھائے، جنم اجنم پھول پھولائیا۔ نہکرمی اپنا کرم کھائے، کرم کانڈ دئے چکائیا۔ ساچی سرن اک رکھائے، سرن سرنائی بے پرواہیا۔ مرنی مرن ڈرن چکائے، جنم مرن دئے چھڈائیا۔ ہرن پھرن نین کھائے، نیتر نین کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے پار کرائیا۔ پار اُتارے ہر کرتارا، ہرجن ساچے دیا کھائیا۔ کلجگ ویکھ آنت کنارہ، نئیا نام رہیا چلائییا۔ ڈبدا جائے سرب سنسارا، پابن پاتھر روپ وٹائیا۔ منمکھ روون زارو زارا، من واسنا ہونے ہلکائیا۔ گُرسکھ منگن بن بھکھارا، پرہہ آگے جھولی ڈاہیا۔ تیرا نام سچا بھنڈارا، آد جگاد سچے شہنشاہیا۔ غریب زانیاں لاوے پارا، سچ کنارہ اک درسائیا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکارا، مان ابھان دئے مٹائیا۔ گُرمکھاں وکھائے تیرا دوارا، تیری بوجھ بوجھائیا۔ تون بخشش کر بخشہارا، بخشش تیرے ہتھ سہائیا۔ تیرا مندر سوہے سچ دوارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک وکھاؤنا ساچا گھر، میری ترسنا ترپت کرائیا۔ ترسنا ترپت ہونے دُور، ملے میل رکھرایا۔ رکھپت دسے حاضر حضور، روپ انوپ دھرایا۔ چرن کول بخشے دھوڑ، دھوڑی ٹگا مستک لایا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، ایک منتر نام جنایا۔

دینی وست نام بھرپور، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن دیوے اپنا ور آسا ترسنا دئے مٹایا۔ آسا ترسنا مٹے ترکہ، سانتک ست ست ورتائیندا۔ نام ندھانا بئے بھکھ، سچ وست ورتائیندا۔ لیکھا لیکھ دیوے لکھ، لکھیا لیکھ مٹائیندا۔ ہر گھٹ اندر آئے دس، جس جن تیجا لوئن گھلائیندا۔ چوتھے پد مٹے وکھ، امرت رس وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن بندھائے اپنے لڑ، من کے پوڑے جائے چڑھ، ساچے گھر جائے وڑ، جس گھر من نہ پھیرا پائیندا۔ تتاں لوکاں شبدی بہار، اندٹھ روپ دباٹیا۔ واہ واہ کھیل کرے کرتار، کرنہار بھیو چھپائیا۔ ونڈے ونڈ آپ نرنکار، ساچا حصہ رسیا ونڈائیا۔ چوڈاں طبقات دے ہلار، چارے کوٹاں دئے جگائیا۔ لیکھا جانے دھر دربار، بے پرواہ سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی رچنا آپے ویکھ وکھائیا۔ ترے لوکی اُپر ایکا بہار، نرگن ناؤں رکھائیندا۔ کھئے نہ سکے سیس اٹھال، رام کرشن سیس جھکائیندا۔ آد جگاد نہ نبھیا کوئی نال، سگلا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ پنج تت کایا کھائے کال، کال گراس سرب وکھائیندا۔ اک اکل پُرکھ اکال، جگ کرنی ویکھ وکھائیندا۔ سچکھنڈ بیٹھ سچی دھرمسال، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ ترے لوکی دیوے ہر ہر دب، ترے لوکی ناتھ نال رلائیا۔ اُچے ہو ہو جو بیٹھے پھب، سب دا لیکھا دئے مکائیا۔ لیکھا جانے اڈی چوٹی پٹ، منہ دے بہار سرب سٹائیا۔ اپنی اپنی ونڈن پا کے بیٹھے حد، سب دا بتاں دئے مٹائیا۔ کوئی کہے میری وشنوں جد، کھئے برہما روپ دھرائیا۔ کوئی لڈائے شنکر لڈ، کھئے آد شکت منائیا۔ کوئی چتربھج دوارے بے سچ، کھئے سورج چنّ سیس جھکائیا۔ کوئی کایا مندر کرے حج، کھئے اٹاں پتھر سیس جھکائیا۔ کھئے شودوالے مٹھ رسیا نچ، کھئے مندر مسجد پھیرا پائیا۔ کھئے پھر پھر تھکا تیرتھ تٹ، کوئی بہہ بہہ آسن لائیا۔ کھئے پیر پیغمبر سُنائے اپنی صد، بانگ الہی کوک سُنائیا۔ کھئے آب حیات پیائے مد، ساچی مد ہتھ اٹھائیا۔ اپنی اپنی وار گئے لد، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ پاربرہم پُرکھ ابناشا اپنا کرے کھیل تماشا، کلجگ اتم سب نوں اپنے اندروں لئے کڈھ ایکا حکم ایکا وار سُنائیا۔ سچ نشانہ دیوے گڈ، اُچ محلے آپ چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بہار دئے سمجھائیا۔ ترے لوکی ناتھ اٹھ کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ میرا مسلہ اک پہچان، تیرا لیکھا ویلے انت کم کیسے نہ آئیندا۔ ناتا تٹا گیان دھیان، گیانی گیان نہ کھئے درڑائیندا۔ نہ کوئی گوپی نہ کوئی کاہن،

بنسری نام نہ کھئے وجائیندا۔ چاروں گنٹ سُنج مسان، دیپک دیا نہ کھئے جگائیندا۔ نہ کوئی پون نہ مسان، ساچا ہون نہ کھئے وکھائیندا۔ نہ کھئے چلہ تیر کمان، سُرپیر نہ نال رلائیندا۔ ایک مارے اپنا بان، تیر نرالا ہتھ اٹھائیندا۔ اتم لیکھا چکائے آن، جگ چوگری پندھ مکائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سری بھگوان، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ترے لوکی اپنے ہیٹھ دبائیندا۔ ترے لوکی دبی ہر کے بھاؤ، بھہ اپنا آپ جنائیا۔ کرے کرے سچ نیاؤں، ثالث اور نہ کھئے رکھائیا۔ جگ جگ وچھڑے پکڑ اٹھائے باہوں، سب دا لیکھا دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر سچ سلطانا، تخت نواسی تخت سوہا پائیندا۔ عدلی عدل کرے بھگوانا، عادل اپنا ناؤں دھرائیندا۔ بدلی کرے دو جہاناں، بیو ابھیدا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا رنگ آپ وکھائیندا۔ رنگ وکھائے شبد سنگھاسن، ہر آسن سوہا پائیا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناشن، ابناشی رُپ وٹائیا۔ لیکھا جانے پرتھی آکشن، آکاش آکشاں وچ سائیا۔ وربھندی پاوے راسن، منڈل راس راس رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرمکھ حصہ لیا ونڈ، سرشٹ سنگھاسن دئے ڈلائیآ۔ ونڈیا حصہ ٹٹی ہیں، ونڈن ونڈ پائیا۔ چار جگ دی لگی اکھڑے نیہ، بن کہی گھاڑے رہیا اکھڑائیا۔ لکھ چوراسی گندہ ہویا بی، پھل کھئے نظر نہ آئیآ۔ مُرید مُرشد بن گئے بکری شینہ، بھہ بھو نہ کھئے رکھائیا۔ نہ کوئی جانے بھین دھی، لوک لاج سرب ہلکائیا۔ نہ کوئی جانے اپنا جی، جیون مکت ہتھ کیسے نہ آئیآ۔ گھر گھر پیڑ ہڈی لگی رہی، دوس رین رہی تڑپھائیا۔ گر اوتار کرن کی، پچھے بیٹھا ساچا ماہیا۔ جگ جگ کردے رہے جی جی، ہاں وچ ہاں ملائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ ٹٹی ہیں، جگت تھے گنڈھ، گنڈھ پھیر نہ کھئے پوائیا۔ سب دی آتم ہوئی رنڈ، بن گرمکھ آتم کیسے نہ مات پرنائیا۔ چاروں گنٹ پئے ڈنڈ، ورن برن دئے ڈہائیا۔ گھر گھر ویکھے بھیکھ پکھنڈ، مایا ممتا ناچ نچائیا۔ گر پیراں ونڈائی جگت ونڈ، بن پُرکھ اکال لیکھا سکے نہ کھئے مکائیا۔ اتم سب نوں دیوے دنڈ، بچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ پنج ت کا یا لے کے آئے جیرج انڈ، بن جیرج انڈ جنم مات نہ کھئے وکھائیا۔ شرع شریعت پا پا ونڈ، اپنا بندھن گئے پائیا۔ کوئی کہے چوڈاں طبق میرا چند، میرا نور رُشنائیآ۔ آگے میاں صاحب سلطان بخشند، جس دی بیوی نہ کیسے پرنائیا۔ نہ کوئی ستار نہ کوئی تند، ستار وجدی نظر کیسے نہ آئیآ۔

جُگ جُگ پیر پیغمبر منگدے رہے منگ، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ پروردگار و جاؤدا رہیا مردنگ، سچ سندیشہ اک الائیا۔ اڈول اڈول اڈول بیٹھا رہے اپنے آپ پلنگ، آپ اپنا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ کھلایا۔ ٹٹی ہیں چوڈاں طبق، پاوا چول نہ کھئے وکھائیا۔ مُرید مُرشد جو دے دے گئے سبق، سب دی سکھیا دئے بُھلایا۔ سنگ محمد چار یار رہے تبھک، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ خُداوند کریم لوک مات آئے پرت، ساچا لیکھا دئے چُکائیا۔ اسیں لا لا بیٹھے جھوٹھی شرط، اپنا داؤ راہ تکائیا۔ بے مُرید بے وقت پیا کڑک، ایکا کڑکا رہیا سُنائیا۔ چوڈاں طبق لُکے ساڈا دل رہیا دھڑک، دھیرج دھیر نہ کھئے وکھائیا۔ کوئی دوارا نہ دے جس اوپلے جائے اٹک، گھٹ گھٹ ویکھے سچا ماہیا۔ ساڈی باقی کڈھے رڑک، رڑکنا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جے در آئے تاں آگوں دیوے جھڑک، جا کے ویکھو بُھلی اُمت سرب لوکائیا۔ اسار منگی منگ کڈھ دیئے تیرا فرق، دُئی دویت وچوں گوائیا۔ اپنے نام لگاؤنی ساچی سرک، میرا کلمہ تیری کلام تیرا جلوہ میرا الہام، تُوں صاحب میرا امام، ہوں دینن تیرا دین اکھوائیا۔ میں سُنیا تیرا سچ پیغام، تُوں ہی کِشنا تُوں ہی رام، تُوں ہی نانک گوہند دیویں جام، تُوں ہی میری اُلفت مات بنائیا۔ بن تیرے ہوئی اندھیری شام، چوڈھویں چن نہ کھئے چڑھائیا۔ تیرے دوارے آیا تیرا غلام، عُربت کھئے رہن نہ پائیا۔ میری من اک سلام، علیکم تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت سنگھاسن آپے رہیا تڑائیا۔ ٹٹی ہیں بیار دی، بے عیب آپ تڑائیا۔ کھیل پروردگار دی، الفیے نہ کھئے وڈیائیا۔ اُمت اُمتی اتم ہاردی، عین عین نہ کھئے صفائیا۔ ترے لوکی رو رو دھاہاں ماردی، کابنا ہوئے نہ کھئے سہائیا۔ لکھ چوراسی در در پُکاردی، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ گُرمکھ ورلے اتم پر ماتم اک پُکاردی، ایکا اوٹ تکائیا۔ یاری نبھے اجیت سنگھ یار دی، گوہند مُغلان نال نبھائیا۔ رکھے یاد تکھی دھار کھنڈے دھار دی، خنجر اپنے تن چُھائیا۔ وگے دھار خُون پیار دی، لال لال رنگ چڑھائیا۔ رنگ مہندی تن شنگاردی، جگ جوہن اک وکھائیا۔ آئی واری نر نرنکار دی، لیکھا لیکھے دئے پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا لیکھے لائیا۔ ہیں ٹٹی بیر دی، پروردگار آپ تڑائیا۔ ویکھو ترے لوکی کویں گھیری دی، شبد ڈوری ہتھ اُٹھائیا۔ لگی جڑ کویں اُکھیر دی، اُکھیرنہارا دس نہ آئیا۔ دھرت دھول کویں ریڑھی دی، مُنہ دے بہار سُٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی ونڈن آپ ونڈائیا۔ ہیں

تُٹی چیل دی، چِلا گر کھیل کھلائیندا۔ ایہ کھیل چھیل چھیل دی، گر گوبند ویس وٹائیندا۔ گجائش رہن نہ دیوے کسے ٹھانے تحصیل
 دی، تحقیق اپنی سچ کرائیندا۔ آس رہے نہ کسے وکیل دی، مُدعا مُطالعہ آپ ہو آئیندا۔ اودھ پُگدی جئے اپیل دی، ویلا آنت اک
 سمجھائیندا۔ آس رکھے نہ کسے دلیل دی، سادھ سنت سرب بھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔
 مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ دو پاوے دو جہان، ادھ وچکاروں دئے تڑائیا۔ کرے کھیل ہو مہربان،
 دیاوان اپنی دیا کمائیا۔ نہ کوئی تیر نہ کوئی کمان، کھنڈاں کٹار نہ کھئے چمکائیا۔ سب دا میٹے آپ نشان، صفا سب دی آپ اٹھائیا۔ اہل کرے
 سچ نیاں بھل کدے نہ جائیا۔ گر اوتار لبھن تھان، لوک مات ساچا دھام نظر کسے نہ آئیا۔ اک دوجے دا گاؤندے نان، پُرکھ اکال نہ کھئے
 منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دو جہاناں ویکھے تھاوں تھائینا۔ پاوے اندر لائی چول، چولا ہر جو آپ بدلایا۔ سب
 دا چُکائے لہنا دینا مول، مولا ہو ہو کھیل کرایا۔ جگ چوکرئی نہ جئے بھول، یاد یاد وچ سمجھایا۔ اپنا سدا رکھے قائم اصول، اصلیت سکے
 نہ کھئے مٹایا۔ اک گوبند کِریا قبول، جس پُرکھ اکال منایا۔ سو بھنگوڑا رہیا جھول، ست پُرکھ نرنجن آپ جھلایا۔ نہ کھئے قاعدہ نہ کوئی رول،
 بے قاعدگی کرے آپ خُدایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دو جہاناں ویکھے تھاوں تھانیا۔ چول وڑی پاوے اندر، جگت
 ترکھان آپ ٹھکائیا۔ لُکیا رہن نہ دیوے کوئی ڈونگی کندر، سمنڈ ساگر پھولے اچے تے پربت پھیرا پائیا۔ سب دے توڑے لگے جندر، اچے
 مندر دیوے ڈھاپیا۔ مَن دے بہار سٹے گورکھ مچھندر، مان ابھان نہ کھئے جنائیا۔ ترے لوکی بنائے ایکا کھنڈر، کھنڈا نام ہتھ چمکائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی سیوا آپ کمائیا۔

۱۰۴۲

۱۰۴۲

☆ ۲۶ ساون ۲۰۱۸ بکرمی کاشی رام دے گرہ پنڈ سُنیا ☆

سو پُرکھ زرنجن سچ دربار، سچکھنڈ دوار لگائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہو تیار، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ ایکنکار حُکمی حُکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا اک جنائیا۔ آد زرنجن ساچا نُوُر کر اُجیار، نُوُر نُوُرانہ ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا کھول کواڑ، ساچا مندر دئے سمجھائیا۔ سِری بھگوان کھیل کرے اپار، اپرمپر اپنی دھار چلائی۔ پاربرہم پرہہ ہویا خبردار، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ اپنی اچھیا آپے دھار اپنی آسا آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچ دربار ٹھانڈے گھر، ہر ساچا آپ لگائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ ویکھ وکھائیندا۔ زبھو بھے نہ رکھائے کھئے ڈر، بھیانک اپنی دھار چلائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر کرتارا، ساچا حُکم آپ ورتائیا۔ جُگ چوکڑی کرے پار کنارہ، جُگ لیکھا آپ مُکائیا۔ وشن برہما شو دئے ہلارا، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دو جہاناں ویکھے اکھاڑا، ترے گن اتیتا ٹھانڈا سیتا، زرنجن سرگن ناچ کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوار بیٹھا وڑ، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ محلہ، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن اک اِکلا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ، بے پرواہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ایکنکارا بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائی۔ آد زرنجن دیوے سچ صلاح، لیکھا لیکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ ابناشی کرتا اپنا سنگ دئے نبھا، سگلا سنگ آپ ہو جائیندا۔ سِری بھگوان آپ وکھائے سچ نشان، دو جہاناں آپ جھلائی۔ پاربرہم پرہہ کرے سچ نیاں، تخت نواسی ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ گھر کھولے اک مکاں، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ دامنگیر ہو بے پرواہ، بے پناہ آپ ہو جائیندا۔ آپ دھرائے اپنا ناں، ناؤں زرنکارا آپ اکھوائیندا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہ، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جُگ چوکڑی پنڈھ مُکا، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔ کوٹن کوٹ وشن برہما شو سیوا لا، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ ترے گن مایا دیوے ڈیرہ ڈھاہ، گھڑن بھتہار اپنی کار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے ساچا ہر، ساچی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ ساچی اچھیا سچکھنڈ، ہر ساچا سچ پرگٹائیا۔ لیکھا جانے کوٹن کوٹ برہمنڈ، برہمنڈ کھنڈ ویکھے تھاوں تھائیا۔ لہنا دینا چُکائے جیرج انڈ، اُتہج سینج ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی

کِریا کر، سچکھنڈ دوار ہر نرنکار اپنی کرے سچ صلاحیا۔ سچ صلاح کرے نرنکارا، دوسر اور نہ کھئے رکھائیندا۔ جگ چوکرئی اترے پار
 کنارہ، نو سو چرانوے چوکرئی جگ پندھ مکائیندا۔ جگا جگنتر گر اوتار بنائے سیوادارا، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ ایکا وست دیوے
 بہنڈارا، نام وست امولک جھولی پائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے
 وکھائیندا۔ ہر کا بھید آد جگاد نیارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا سچکھنڈ دوارا، ساچا در آپ سہائیندا۔
 سچکھنڈ دوارا سوہاوت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بیٹھا ایکا کنت، کنت کنتوبل وڈی وڈیائیا۔ ایکنکارا بنائے بنت، مہا
 اکتھ کتھی نہ جائیا۔ آد نرنجن ساچا دھام سہنت، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ابناشی کرتا لیکھا جانے آد آنت، سری بھگوان پردہ دئے اٹھائیا۔
 پارہسم پرہہ ہونے منگت، در درویش اپنی جھولی آگے ڈاسیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر
 ساچا اک سہائیا۔ در گھر ساچا ہر سہنجننا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ جوت جگائے آد نرنجننا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ داتا دانی درد دکھ بھ
 بہنجننا، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔
 سچکھنڈ دوارے ہر جو چڑھیا، آپ اپنا رنگ وکھائیا۔ اپنے مندر آپے وڑیا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، نہ کوئی
 باڈی بنت بنائیا۔ اپنا نش اکھر آپے پڑھیا، نہ کرے کھئے پڑھائیا۔ آد جگاد کدے ن مریا، مات گریہ کدے نہ آئیا۔ اپنی کرنی آپے کریا، کرتا
 پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر کھیل کریا، ویس انیک وٹائیا۔ گر اوتار بہنڈارا بھریا، دیوے نام سہج سکھدائیا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے در، در دربارا سوہا پائیا۔ ناد انادی ایکا بول، اگم اگمڑی دھار چلائییا۔ ساچی وست رکھ
 آنتول، تولنہارا ساچا ماہیا۔ آد جگاد رہے اڈول، جگ جگ ویکھے اپنی شہنشاہیا۔ اپنا پورا کرے کیتا قول، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ اپنا
 دینا چکائے دھرنی دھرت دھول دھول، پورب اپنا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 سچکھنڈ دوار اک دربار لگائیا۔ سچ دربار لگایا، سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان۔ سیس اپنے چہتر جھلایا، پُرکھ ابناشی نوجوان۔ در دربان
 نہ کھئے رکھایا، کرے کھیل اک اکلا سری بھگوان۔ اپنا حکم آپ جنایا، دو جہانان دیوے دھر فرمان۔ ستجگ تریتا دواپر پار لنگھایا،

کلجگ اتم کرے کھیل مہان۔ نرگن جوتی جامہ بھیس وٹایا، جودھا سُروریرِ بلی بلوان۔ نام کھنڈا ہتھ چمکایا، برہمنڈ کھنڈ مار دھیان۔ وشن برہما شو دئے بلایا، سُریت اند ہوئے حیران۔ لکھ چوراسی دھیر نہ کھئے دھرایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل مہان۔ کھیل مہان کرائیندا، ہر سترگر شہنشاہ۔ اپنا رُپ وٹائیندا، نرگن جوتی جوت جگا۔ شبدی شبد ناد و جائیندا، ناد انادی آپ سنا۔ بودھ اگادھی بھیو کھلائیندا، اپنا پردہ آپ اٹھا۔ برہم برہمادی کھوج کھجائیندا، ساچا ہر بے پرواہ۔ آد جگادی ویس وٹائیندا، نرگن سرگن رُپ وٹا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا رہیا وسا۔ سچکھنڈ دوارا واسیا، ہر وسے ایکنکار۔ کرے کھیل کھیل تماشیا، آپ آپ اپنی وار۔ آپ منڈل آپے راسیا، آپے گوپی کابن نچار۔ آپے اپنی پوری کرے آسیا، آپے بھرے ست بھنڈار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سچ سرکار سچا شہنشاہ، آد جگاد سمایا۔ جگ جگ لیکھا دئے مکا، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ گر اوتار سیوا لا، ساچا حکم جنایا۔ جگ چوکڑی گیڑ بھوا، اتم گیڑا دئے بھوایا۔ جوتی جوت لئے ملا، جوتی جاتا اپنا ناؤں دھرایا۔ کلجگ کھیل کرے بے پرواہ، بے عیب پروردگار اپنا رُپ وٹایا۔ پیر پیغمبر اولیئے شیخ ویکھے تھائوں تھان، چاروں کنت پھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در دروازہ اک کھلایا۔ در دروازہ گیا کھل، سو پُرکھ نرنجن آپ کھلائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے وست نام اٹل، اتوٹ اٹ ورتائیا۔ بھاگ لگائے جگت کُل، کلوٹتا بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی رہی رُل، ہر کا رُپ نظر کیسے نہ آئیا۔ ورن برن گئے بھل، ساچی سرن نہ کھئے تکائیا۔ امرت آتم گیا ڈلھ، گوہند بھلیا ساچا ماہیا۔ پانی پیا کایا چلھ، نرگن جوت نہ کھئے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچا ہر، ساچا حکم آپ جنائیا۔ حکم جنائے دھر فرمانا، آد جگادی کار۔ کرے کھیل سری بھگوانا، کلجگ تیری اتم وار۔ پرگٹ ہووے نہکنک بلی بلوانا، نرگن جوت نور اُجیار۔ آپے ورتے اپنا بھانا، لیکھا جانے سرب سنسار۔ تختوں لاپے راجا رانا، نو کھنڈ پرتھی کرے خوار۔ ستان دپیاں توڑے مانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپرا کھیل کھلاؤنا، سچکھنڈ متا پکائیا۔ کلجگ جھوٹھا بوج ڈھاؤنا، ویلا آت دئے سمجھائیا۔ گر اوتاراں در بہاؤنا، ایکا حکم سنائیا۔ سب دا لیکھا ویکھ وکھاؤنا، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سچا شہنشاہ زرنکار، اک اِکلا کھیل کھلائیندا۔ تخت نواسی بن سِکدار، ساچے تخت سوہبا پائیندا۔ نو نو چار کرے خوار، چار کُنٹ ویکھ وکھائیندا۔ سرِشٹ سبائی جائے ہار، ہار جت نہ کھئے جنائیندا۔ لیکھا جانے تیئی اوتار، گر گر دس ویکھ وکھائیندا۔ گوہند میتا سانجھا یار، کھنڈا ایکا نام چمکائیندا۔ ورن برن مارے مار، تیز دھار آپ رکھائیندا۔ در وکھائے پُرکھ اکال، دو جا اِشٹ نہ کھئے جنائیندا۔ اپنا کرے حل سوال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ پایا بندھن ہر گوہند، گوہند بھیو ابھید کھلائیا۔ نو کھنڈ پرتھی میٹے چند، چنتا چکھا دئے گوائیا۔ چار کُنٹ نہ کرے کوئی نند، پُرکھ اکال سرب منائیا۔ گھٹ گھٹ دیوے امرت آتم ساگر سندھ، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ مہربان ہوئے گہر گمبھیر گئی گہند، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارے ایکا متا پکائیا۔ سچکھنڈ دوارے متا پکایا، پُرکھ ابناشی اپنا میلا آپ ملائیا۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھایا، گھٹ گھٹ اپنا پھیرا پائیا۔ چوتھے جگ چوتھے ورن ونڈ ونڈایا، چارے کھانی چارے بانی چارے وید دین گواہیا۔ گر شبد ہانی کسے نظر نہ آیا، بھلی سرب لوکائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پانی وِرول وکھایا، سچ اشنان نہ کھئے کرائیا۔ رسنا پڑھ پڑھ واد ودھایا، انحد تال نہ کھئے وجائیا۔ تیل باقی دیپک رہے جگایا، گھر جوت زرنجن نہ کھئے رُشنائیا۔ ساچا ساتھی کوئی نظر نہ آیا، بن ستگر پورے سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ جھوٹھی ہاٹی جگت وکایا، گر کا ہٹ نہ کھئے وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی سرب بھلایا، اپنا اپنا اِشٹ رہے منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارے ہر جو کھڑ، اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ کلجگ اتم اپنے کنڈے آپے تولے، لکھ چوراسی تول ثلاثیا۔ سب دا لیکھا جھوٹھا پردہ آپے کھولے، آپے کھول کھلائیا۔ ساچی وست کسے نہ کولے، اتم بیٹھے مُکھ بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ بنیا تولا، نام کنڈا ہتھ اُٹھائیندا۔ سرِشٹ سبائی رکھے اوہلا، گر مُکھ ورلے درس دکھائیندا۔ آپے بدلے اپنا چولا، پنج تت نہ کھئے جنائیندا۔ دھرنی کرے بہار ہوؤلا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ کلجگ پینڈا ربیا مُک، ہر پُرکھ زرنجن ربیا مُکائیا۔ گوہند لیکھا گیا لکھ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ نو کھنڈ پرتھی نیر نینان پیکھ، آپ اپنے رنگ آپ سائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، ہرکھ

سوگ نہ کھئے جنائیا۔ گھر گھر نرگن سرگن سرگن اپنا دیوے درس، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اتم اپنا ویس وٹائیا۔ اتم ویس ویس اپارا، انک کل دھاری آپ کرائیندا۔ لوک مات مات ہو اُجیارا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ چوڈاں لوک لوک اکھاڑا، سچ اکھاڑا آپ لگائیندا۔ چوڈاں طبق طبق کنارہ، آنت کنارہ آپ جنائیندا۔ لیکھا چُکے رَو سس ستارا، سُوْرچ چنّ مُکھ شرمائیندا۔ وشن برہما شو کرے پار کنارہ، نیتر نیر سرب وٹائیندا۔ سُرپت راجا اند ہونے خوارا، کروڑ تینتیس نہ سنگ نبھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی دیوے ایکا نام ادھارا، تو نو اپنی دھار چلا ئیندا۔ ایکا ناد شبد دُھنکارا، گھٹ گھٹ اندر آپ وجائیندا۔ ایکا امرت ٹھندی ٹھارا، گھر سرور آپ وکھائیندا۔ ایکا ستگر میت مُرارا، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ ایکا برہم کرے پسارا، ایکا ایش جیو نگارہ، تال تلوڑا آپ وجائیندا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا گرو ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، لوک مات ویس وٹائیندا۔ لوک مات ساچا ہر، نرگن جوت جوت رُشنائیا۔ سمبل نگر بیٹھا وڑ، دس کیسے نہ آئیا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ، برہمنڈ برہمانڈ کرے پڑھائیا۔ نہ پُرکھ نہ ناری نر، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، کرنی کرتا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ ساچے دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچ نریش، نرگن نرویر پُرکھ اکال اکھوائیا۔ آد جگاد سدا آدیس، نہچل دھام اٹل بیٹھا آسن لائیا۔ جگا جگنتر کرے ویس، ویس انیکا روپ وٹائیا۔ سیوا لائے وشن برہم مہیش، شنکر اپنی گت جنائیا۔ مچھ داہڑی نہ کھئے کیس، مؤنڈ مُنڈائے نہ سچا ماہیا۔ اپنے نور آپ پرویش، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنے گھر وسے ساچا ماہیا۔ ساچے گھر وسے پروردگار، بے عیب نام خُدا یا۔ مقامے حق کر تیار، آسن سنگھاسن اک سہایا۔ نور نورانہ جلوہ اپار، نورو نور ڈگمگایا۔ محبان پیدو سانجھا یار، سکلا سنگ آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے تخت آپ وڈیایا۔ ساچے تخت بے نرنکارا، اجونی ربت وڈی وڈیائیا۔ دو جہاناں پاوے سارا، دو جہاناں والی اک خُدائیا۔ لکھ چوراسی دئے ادھارا، خالق خلق مخلوق اپنی دھار بندھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر ناد وجائے نام جیکارا، اپنی سد بانگ سُنائیا۔ گرہ گرہ اندر نرگن نور جوت کر اُجیارا، گھر

گھر جوتی جوت دیپ کرے رُشنائیا۔ در در سخیاں گائے منگلچارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا ویس وٹائیا۔ ویس وٹائے ہر کرتار، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ سَتجُگ تریتا دواپر اُتریا پار، کلجُگ ویلا اتم آئیا۔ لیکھا جانے گر اوتار، عیسیٰ موسیٰ کرے سبق پڑھائیا۔ قلمی کلمہ کر تیار، علمین جنائیا۔ ایک نبی رسول ہویا خبردار، جلوہ نور جلال وکھائیا۔ ایک تعلیم دئے سنسار، عظیم اُلشان اپنی شان ودھائیا۔ الفیے کر پیار، ثابت صُورت ربّ دی دئے وکھائیا۔ سچ حدیث بول جیکار، نغمہ نعرہ دئے سُنائیا۔ مُرشد مُرید بنے نرنکار، حق حق کرے پڑھائیا۔ سچ محرابے ہو تیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ وکھائیا۔ رنگ وکھائے ایک اللہ، الہی نور پرگٹایا۔ اپنا آپ کرے بِسْمِلا، بِسْمِلا اپنی دھار چلایا۔ نال رلائے الللا، لیکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا بندھن پایا۔ اپنا بندھن قلمی کلام، کلمہ نبی آپ پڑھائیا۔ آپے دین آپ اسلام، اِسْم اعظم آپ جنائیا۔ آپے نور آپے باطن آپے دئے جلال، آپے بیٹھا مُکھ چھپائیا۔ آپے حق آپ حلال، آپے حقیقت بے مثال، بے عیب آپ ہو جائیا۔ آپے بنے جگت دلال، ونج ونجارا اک کرائیا۔ آپے وسے کایا ماٹی کھال، آپے کایا کعبہ کرے وڈیائیا۔ آپے چلے اولڑی چال، دو دو آہ میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پُن آپ صوابہ، آپ وجائے سچ ربابا، آپ ملائے اک احبابا، آپ اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ لیکھا آپے رہیا مُکائیا۔ جُگ جُگ لیکھا پیر دستگیر، ہر ساچا آپ وکھائیندا۔ لوک مات گھلے مار زنجیر، نام زنجیر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اتم میلا کرے اخیر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ پنج تت تئے بستر چیر، چیرا سیس جگدیش آپ بندھائیندا۔ صدی چوڈھویں گھتے وپیر، دھیرج دھیر نہ کھئے کرائیندا۔ سنگ محمد چار یار کھئے نہ دیوے کسے نیر، آب حیات نہ کھئے پیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، سب دا لیکھا آپ مُکائیندا۔ لیکھا مکے سنگ محمد چار یار، اللہ رانی مُکھ شرمائیا۔ مکتب پڑھے نہ کھئے کرے وچار، عالم علم نہ کھئے جنائیا۔ مُخاطب ہو خطاب دیوے نہ وچ کھئے سنسار، شرع شریعت دئے مٹائیا۔ ایک کلمہ جنائے آپ نرنکار، حرف بحرف کرے پڑھائیا۔ ورن برن کرے خوار، وندن ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ نو کھنڈ پرتھی بنے اک سیکدار، ایک مارگ دئے لگائیا۔ چار ورن سوہن اک دربار، کھتری براہمن شوڈر ویش ہندو مُسلم سیکھ عیسائی نہ

کھئے اکھوائیا۔ ایکا نام بولن جیکار، پُرکھ اکال سرب دھیائیا۔ کایا مندر اندر وکھائے سچا گرو دوار، ہر مندر بیٹھا ساچا ماہیا۔ اتر پورب پچھم دکھن چارے دشا پاوے سار، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ ٹھاکر ملے ٹھاکر دوار، ٹھوکر ٹھاکر نام لگائیا۔ میان کرے اللہ پیار، اللہ میان ایکا گھر وچے ودھائیا۔ گُرمکھ گر گرینے نار کنت بہتار، نار کنت ایکا سیجا سوہا پائیا۔ گوپی کاہن کرے منگلاچار، سچے منڈل راس رچائیا۔ کرے کھیل آپ کرتار، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ دین مذہب کر خوار، ایکا برہم دئے وکھائیا۔ گوہند گوہند گوہند نظری آئے وچ سنسار، جگت نیتر دئے کھلائییا۔ کلجگ جڑ اُکھڑے اتم وار، چھوٹے بالے رہے اُکھڑائیا۔ ستجگ محلہ وسے اپنی وار، ستگر پورا آپ وسائیا۔ کلخی توڑا سوہے سیس دستار، پرگٹ ہووے سچا شہنشاہیا۔ نو کھنڈ پرتھی بولے اک جیکار، فتح ڈنکا دئے وجائیا۔ راج راجان شاہ سلطان آئن چل دوار، بیٹھن سیس جھکائیا۔ قدرت قادر کرے پیار، بخشش بخشے نہ دیسے کھئے گناہیا۔ گُرمکھاں دیوے اک آدھار، امرت اتم جام پیائیا۔ گُرسکھاں کرے سچ پیار، دوس رین سیو کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جگاد ایکا ہر، جگ جگک ویس آپے کر، جگ جگ جگت بندھن دیوے کٹائیا۔

★ ۲۶ ساون ۲۰۱۸ پکرمی مسا سنگھ دے گرہ پنڈ بل ★

آد پُرکھ ایکنکارا، عقل کلا اکھوائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچے دوارا، تھر گھر ساچے سوہا پائیندا۔ زرنجن جوت نور اجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اپنی دھار چلائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد اپنا کھیل آپ کھلائییندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہر مہربانا، ایکا رنگ سمائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن مرد مردانہ، بلدھاری ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا شاہ سلطانا، تخت نواسی سوہا پائیندا۔ آد زرنجن نور نورانہ، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا سچ مکانا، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ سری بھگوان اک رکھائے ست نشانہ، درگاہ ساچی آپ جھلائییندا۔ پاربرہم در کر پروانہ، سچ سندیشہ اک سنائیندا۔ کرے کھیل کھیل مہانا، کھیلنہارا آپ ہو جائیندا۔ جوتی

جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ اپنا روپ آپے دھر، نرگن اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے پُرکھ ناری نر، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ نرگن اندر نرگن وڑ، نرگن نرگن لے پرگٹایا۔ نرگن مات نرگن پتا آپے بن، نرگن پوت سپوتا ایکا جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اگم، اگمڑی کار کرائیندا۔ آپے جانے اپنا کم، کرتا پُرکھ اپنی کار کرائیندا۔ سٹ دُلارا ایکا جم، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ دائی دایا بیڑا بٹھ، ساچی سیو کھائیندا۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، ساچا مندر آپ بنائیندا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی کن، تار ستار نہ کھئے پلائیندا۔ کرے کھیل سری بھگون، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ آپ اٹھا، اپنی دیا کھائیا۔ نرگن نرگن لے پرگٹا، نرگن پتا نرگن مائیا۔ نرگن بال دُلارا گود سہا، سچ سہنجی گود بہائیا۔ ایکا حکم دے سنا، دُھر فرمانا، آپ جنائیا۔ ساچی ونڈن ونڈ وندا، گھر گھر وچ لے پرگٹایا۔ تھر گھر ساچا لے بنا، سٹ دُلاراے اک وکھائیا۔ نرگن جوتی آپ جگا، کھلاپاتی ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ اپنی رچنا سٹ دُلارا، ہر ساچے آپ اُپایا۔ آپے رکھ ناؤں نرکار، اپنا ناؤں آپ پرگٹایا۔ آپے حکمی ورتے ورتار، سچ سندیشہ اک سُنایا۔ ساچے تخت بیٹھ نرکار، شاہ پاتشاہ اپنی کھیل کھلایا۔ چھوٹا بالا کر تیار، ساچی سیوا آپ لگایا۔ نرگن اندر نرگن دے آدھار، نرگن میلا سہج سُبھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو دے کھلایا۔ نرگن اندر نرگن وڑ، ہر ساچی کھیل کھلائیا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، دس کیسے نہ آئیا۔ اپنا گھارن آپے گھڑ، ساچی گھارت لے گھڑایا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، آپے کرے پڑھائیا۔ آد جگادی ایکا ہر، آد پُرکھ ناؤں رکھائیا۔ نہ جنھے نہ جائے مر، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ سٹ دُلارا تھر گھر ساچے دھر، سچکھنڈ ویکھے سچا ماہیا۔ ایکا دیوے ساچا ور، وست اموک جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا گن دے سمجھائیا۔ ایکا گن سری بھگون، شبدی سٹ آپ جنائیندا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، چرن دوارا اک وکھائیندا۔ ایکا نام ایکا گیان، ایکا اپنا ناؤں منتر سچ درڑائیندا۔ ایکا مندر اک مکان، سچ سینگھاسن اک وکھائیندا۔ ایکا حکم اک فرمان، ساچے دھندے آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دُھر فرمانا حکم جنائیندا۔ دُھر فرمانا ساچا بھوپ، ہر ساچا سچ جنائیا۔ نرگن نرور آپے جانے اپنا روپ، اجونی ربت وڈی

وڈیائیا۔ آپے تاگا آپے سوٹ، تانا پیٹا آپ ہو جائیا۔ آپے وسے اپنی کوٹ، دوچی دشا نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی سیوا اک لگائیا۔ ساچی سیوا ہر زرنکار، سٹ شبدی آپ جنائیندا۔ تیر گھر وسدا رہے تیرا دربار، پُرکھ ابناشی آپ وسائیندا۔ آد جگاد رہے اجیار، زرگن جوت ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ حُکم ورتے ہر بھگوانا، ایکا اک جنائیا۔ شبدی تیرا سچ نشانہ، ست پُرکھ زرنجن آپ جھلائییا۔ تیرا بنس بنے مہانا، سربنس تیری وڈیائیا۔ زرگن کرے زرگن پروانہ، زرگن لیکھا دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیرے گھر دئے وڈیائیا۔ تیرے گھر ملے وڈیائی، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہی، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ تیری گود رہیا سہائی، وشنوں تیری جھولی پائیندا۔ وشو اپنی دھار رکھائی، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹائی، اچھیا اپنے وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ ساچی اچھیا ہر بھنڈار، اپنی آپ آپ ورتائیا۔ اپنا پریم ٹھنڈا ٹھار، ساچا امرت ناؤں رکھائیا۔ وشنوں اندر رکھ زراکار، زرگن اپنی کھیل کھلائییا۔ بھانڈا بھرے اپر اپار، کول کولا ناؤں دھرائیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار، پاربرسم پرہ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ برہم اُنت کرے آپ کرتار، اپنی کل آپ دھرائیا۔ آپے پنکھڑیاں ہونے گلزار، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ آپے وسے دھواں دھار سُن اگم کھیل کھلائییا۔ آپے شنکر کرے پیار، سنسا روگ سرب مٹائیا۔ تِنّاں وچولا ایکا کرتار، شاہ پاتشاہ دیا کھائیا۔ دیوے سنیہڑا سچی سرکار، سچ سنڈیشہ دئے سُنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما شولے اُپائیا۔ وشن برہما شو اُپا، ہر ساچا کھیل کھلائییندا۔ ایکا اکھڑ دئے پڑھا، نش اکھڑ ناؤں دھرائیندا۔ ساچی سکھیا دئے سمجھا، اُبھل اپنا ناؤں جنائیندا۔ ایکا حُکم دئے ورتا، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی کار آپ کھائیندا۔ وشن برہما شو ہر سُنائے، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ در دوار اک وکھائے، در دروازہ آپ کھلائییا۔ غریب نوازا سوبھا پائے، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ شبد اگمی واجا آپ وجائے، تار ستار نہ کھئے ہلائییا۔ رچ رچ کاجا ویکھ وکھائے، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا گن دئے جنائیا۔ ایکا گن ہر بھگونت، وشن برہما شو جنائیندا۔ میرا کھیل آد آنت، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ میری مہما سدا بے آنت، بے آنت اپنے

رنگ سمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وست آپ ورتائیندا۔ ساچی وست ہر کرتارا، ایکا ایک بھرائیا۔ وشنوں
 تیرا وشو بھنڈارا، پُرکھ ابناشی آپ بھرائیا۔ برہما تیرا برہم پسارا، پاربرہم ونڈ ونڈائیا۔ شنکر تیرا اک نگارہ، آنت دئے وجائیا۔ کرے کھیل
 سچی سرکارا، شاہ پاتشاہ سچی شہنشاہیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑے اپرا، گھڑ گھڑ ویکھے تھاون تھائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں
 دیوے آپ سہارا، رو سس کر رُشنائیا۔ آد جُگاد ویکھے وگسے ویکھنہارا، نیتر نین نہ کھئے وکھائیا۔ قُدرت قادر کرے پیارا، بے عیب ناؤں
 خُدائیا۔ مقامے حق کھول کواڑا، سچ سینگھاسن سوہا پائیا۔ وشن برہما شو تیرا ویکھے ست ورتارا، لوک مات وجے ودھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ت دئے وکھائیا۔ ایکا ت شب گیان، نرگن ساچا سچ جنائیندا۔ وشن برہما شو کر پروان، نیوں نیوں
 سیس سرب جھکائیندا۔ تُوں صاحب سچا سُلطان، ہوں سیوک سیو کھائیندا۔ ہوں بالی بُدھ انجان، تُوں بے آنت بے پرواہ، تیرا بھیو کھئے
 نہ پائیندا۔ ایکا دینی سچ صلاح، کون دھار مات چلائیندا۔ لکھ چوراسی بنے کون ملاح، کھیوٹ کھیٹا کون اکھوائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، وشن برہما شو نیوں نیوں منگ منگائیندا۔ منگن منگ بن بھکاری، ترے ترے بیٹھے
 سیس جھکائیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھاری، دیا ندھ دیا کھائیا۔ وشن برہما شو وکھائے اک سیکداری، سیکدارا اک سمجھائیا۔ لکھ چوراسی
 پاوے ساری، پاربرہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وست دئے وکھائیا۔ ایکا وست ترے گن دھار، ہر
 ساچا سچ جنائیندا۔ تتاں دیوے ایکا وار، اک اک جھولی پائیندا۔ دوجا بخشے چرن پیار، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ تیجا بخشے اپنا
 دیدار، نیتر لوچن نین کھلائیندا۔ چوتھے چوتھے پد کرے خبردار، چوتھے گھر کھیل کھلائیندا۔ پنچم میلا کرے آپ نرنکار، پنچ ت ت
 پرگٹائیندا۔ اپ تیج وئے پرتھی آکاش دئے سہار، سگلا سنگ نہائیندا۔ بھانڈے گھڑے بن ٹھٹھیار، ہر ہر ساچی سیو کھائیندا۔ نرگن
 سرگن کر آکار، لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا۔ لوک مات کھڑی گنزار، چاروں کُنٹ ویکھے وکھائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دئے سہار، جل
 بنب پھول پھولائیندا۔ ایکا حکم اپنی وار، شبدا ناد سُنائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ نرگن باقی کر تیار،
 جوتی جاتا جوت جگائیندا۔ آتم برہم کر پسار، کایا بنک سہائیندا۔ ایش جیو دئے آدھار، جگت جگدیش کھیل کھلائیندا۔ پون سواسی کر

تیار، پون پوناں وچ رکھائیندا۔ وشن برہما شو تیرا بھر بھنڈار، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ آد جگاد رہنا خبردار، پُرکھ ابناشی آپ سمجھائیندا۔ ونڈاں ونڈاں اپار، بودھ آگادہ شبد جنائیندا۔ ایکا اکھڑ دئے دھنکار، چارے ویداں راگ الائیندا۔ چارے وید کرن پُکار، اُچی کوک کوک سُنائیندا۔ چارے بانی دئے پیج سوار، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ چاروں کُنٹ جے جیکار، جے جیکار آپ کرائیندا۔ چارے ورن کر پَسار، کھتری براہمن شودر ویش ویکھ وکھائیندا۔ چارے جگ گھاڑن گھڑے اپر اپار، گھڑنہارا دس نہ آئیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کر تیار، کلجگ میل ملائیندا۔ بنے وچولا آپ نرنکار، دوسر اور نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ونڈے ونڈ ونڈن جوگ، ہر ساچا ونڈ ونڈائیا۔ نرگن سرگن ہویا سنجوگ، گھر ساچے وچی ودھائیا۔ نرگن سرگن بھوگے بھوگ، آتم سیجا سیج ہنڈھائیا۔ نرگن سرگن سُنائے سلوک، ناد انادی بانی بان الائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ اپنا حُکم دُھر فرمانا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ وشن برہما شو مننا بھانا، ہر بھانے سد رہائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، جگ بندھن آپے پائیندا۔ چار جگ دا ایکا گانا، ایکا چوکر نام رکھائیندا۔ نو نو چوکر کھیل مہانا، نو کھنڈ پرتھی ویکھ وکھائیندا۔ نو در کھولے جگت دکانا، جگت واسنا وچ رکھائیندا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ہلکانا، آسا ترسنا نال ملائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پردھانا، مایا متا ڈنک وجائیندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہانا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ نرگن سرگن ہویے پردھانا، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ لکھ چوراسی سُنائے دُھر فرمانا، آپ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھن آئے، اچرج کھیل بنائیا۔ نرگن سرگن جامہ پائے، جوت نور رُشنائیا۔ گر اوتار ناؤں دھرائے، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ستجگ ساچا آپ ہنڈھائے، اپنا ویس وٹائیا۔ تریتا لیکھا دئے مُکائے، آنت کھئے رہن نہ پائیا۔ دواپر اپنا راگ سُنائے، بنسری نام وجائیا۔ کلجگ اتم پھول پھولائے، کالا سوسا ویکھ لگی شاہیا۔ چار کُنٹ مردنگ وجائے، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ سورا سرینگ کھیل کھلائے، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ مقامے حق سوبھا پائے، حق حقیقت ویکھ وکھائیا۔ لاشریک اک خُدائے، شرکت ویکھے سرشٹ سبائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار جگ ایکا چوکر گیڑا آپ بھوائیا۔ چار جگ دا ایکا گیڑا، جگ جگ آپ بھوائیندا۔ کرے

کرائے کھلا ویہڑا، دھرت مات ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا دُور نیڑا، بھیو ابھید چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وشن برہما شو دیوے ور، ایکا وار سمجھائیندا۔ وشن برہما شو سُن کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ نو سو چُرانوے چوکری جگ کھیل مہان، گر ستگر آپ کرائیا۔ چوڈاں لوک کھول دکان، ویکھے تھاوں تھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر ہو پردھان، اپنا ڈنک وجائیا۔ کلجگ کرے کھیل مہان، بھیو ابھیدا بھیو کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار جگ دا لیکھا چُکنا، ایکا وار چُکائیا۔ چار جگ دا مُکیا لیکھ، ہر ہر آپ چُکائیندا۔ آد جگادی ربیا ویکھ، دس کیسے نہ آئیندا۔ کرے کھیل نر نریش، نر نرائن رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا حُکم آپ جنائیندا۔ نو سو چُرانوے چوکری آیا آت، جگ چوکر پار کرائیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ جگ جگ دیوے منیا منت، ایکا نام درڑائیا۔ ہرجن اٹھائے ساچے سنت، بھگتن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ گرمکھان توڑے گڑھ ہوے ہنگت، آتم برہم اک درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا دئے جنائیا۔ ہر لیکھا لیکھ جنائیندا، آد جگادی کار۔ ستجگ تریتا پار کرائیندا، دواپر کرے کھیل نیار۔ وید ویاسا آپ اٹھائیندا، دیوے دھر فرمان۔ پُران اٹھاراں بھیو چُکائیندا، لکھے لیکھ مہان۔ چار لکھ ستاراں ہزار سلوک گنائیندا، نارد من کر پروان۔ برہما سد کول بہائیندا، باران اکشر کر پروان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ وید ویاس ہر جنایا، شبدی ناد وجائیا۔ براہمن گوڑ ناؤں رکھایا، نہ کوئی جنم پتا مائیا۔ ورن گوت وچ کیسے نہ آیا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ ونڈ ونڈائیا۔ اچے ٹلے پربت آسن لایا، سچ سینگھاسن دئے سمجھائیا۔ آوندا جاندا کیسے دس نہ آیا، ویکھ نہ سکے کھئے لوکائیا۔ نہکلنک سو اکھوایا، جس رنگ رُپ ریکھ نہ اپنی بنت بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھید آپ درڑائیا۔ وید ویاس لیکھ لیکھارا، لکھ لکھ لیکھ سمجھائیندا۔ نہکلنک اک اوتارا، کلجگ اتم کھیل کھلائییندا۔ سرشٹ سبائی پاوے سارا، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ چار جگ دا کرے آنت کنارہ، پار کنارہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، بناسپت مکھ شرمائیندا۔ ست سمندر رووے زارو زارا، سرگن رُپ نہ کھئے دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ساچی ونڈن ونڈی چار جگ، وید ویاسا لیکھ لکھائیا۔

اتم اودھ سب دی جائے پگ، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ تر تالی لکھ وپہ ہزار، چار جگ ویکھے جھک جھک، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ستجگ تریتا دواپر اتریا پار، کلجگ کوکے دئے دہائیا۔ ملیا ور دھر دربار، لوک مات لئے انگڑائیا۔ ملی آیو چار لکھ بٹی ہزار، گھر گھر بیٹھا خوشی منائیا۔ چاروں کنت بول جیکار، اپنا زور دئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھیو ابھیدا آپ چھپائیا۔ چار لکھ ہزار بٹی، چڑھیا مان غرور۔ گھر گھر رت اُپئے تتی، در در رکھے جوٹھا جھوٹھا کوڑ۔ نانا توڑے جتی ستی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل حاضر حضور۔ کوڑ گڑیاری چلی دھار، لوک مات وجی ودھائیا۔ لکھ چوراسی ہوئی بے زار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ دہ دشا کرے پکار، اٹھ اٹھ راہ تکی ساچے ماہیا۔ کرپا کر ہر کرتار، دوئے بیٹھی سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ پندھ رہیا مکائیا۔ کلجگ پندھ ہر مکائے، اپنی دیا کمائیا۔ عیسیٰ موسیٰ لئے پرگٹائے، ایک حکم سنائیا۔ کالا سوسا تن چھپائے، چاروں کنت اندھیرا چھائیا۔ کلمہ کلام آپ پڑھائے، عالمین ویکھے سرب لوکائیا۔ زمیں اسمان پھیرا پائے، چوڈاں طبقاں روپ وٹائیا۔ ایک عیسیٰ دئے سمجھائے، اپنا نور نور رُشنائیا۔ عیسیٰ اچی کوک کوک سنائے، چاروں کنت دئے دہائیا۔ میرے پچھے میرا خدا آئے، آپ اپنا بل دھرائیا۔ خالق مخلوق کوئی بھل نہ جائے، بے خبر رہیا اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ ورتائیا۔ کلجگ تیرا ساچا سنگ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ محمد ہتھ پھڑایا مردنگ، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ چوڈاں طبقاں ویکھے لنگھ، چوڈس چند آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری مکائے اودھ، تیرا پندھ آپ مکائیندا۔ کلجگ تیرا پندھ مکاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ ساچا مارگ اک وکھاؤنا، چار ورن سرنائیا۔ نرگن سرگن روپ دھراؤنا، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ پنج تت چولا آپ ہندھاؤنا، کایا گرھ بنائیا۔ نانک نانک نام دھراؤنا، نرگن کھیل کرے بے پرواہیا۔ اپنے در آپ منگاؤنا، اپنی سکھیا کرے پڑھائیا۔ سوچھ سروپی روپ درساؤنا، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ سچکھنڈ دوارے آپ ہاؤنا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ نام ست جھولی پاؤنا، وست امولک اک وکھائیا۔ چار ورنان مارگ لاؤنا، اوچان نیچان میل ملائیا۔ راؤ رکان ایک دھام ہاؤنا، ذات پات نہ کھئے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی ایک حکم

سُناؤنا، ایکا ملے سچا ماہیا۔ کایا مندر اندر گھر وچ گھر اک درڑاؤنا، بند تاکی آپ گھلائیآ۔ بھر پیالہ ساچا جام پیآؤنا، ساقی بنے ساچا ماہیا۔ چار کُنٹ اُٹھ اُٹھ دھاؤنا، آپ اپنا پھیرا پائیآ۔ کلجگ جیوان بہ سمجھاؤنا، ہندو مُسلم بھائی بھائیآ۔ بے مُکھ جیوان مُکھ بھواؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نرگن ایکا حُکم جنائیآ۔ نانک سمجھئے پنج ت، چار کُنٹ اُٹھ دھائیآ۔ پُرکھ ابناشی کلاپت، لکھ چوراسی ناری رُپ وکھائیآ۔ گھر گھر بیٹھا ستھر گھت، اپنی سیج وچھائیآ۔ اپنا مارگ رہیا دس، اُٹھو چلو پاندھی بن کے راہیا۔ کلجگ جیو در توں جائن نٹھ، بیٹھے مُکھ بھوئیآ۔ نانک نرگن کرے پُکار آگے پُرکھ سمرتھ، واہ واہ تیری وڈی وڈیائیآ۔ جُگ جُگ چلائے رتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیآ۔ میں تیرا ناؤں دس دس گیا تھک، دئی دویت نہ کھئے مٹائیآ۔ چاروں کُنٹ ویکھیا جھوٹھا ہٹ، ساچی وست نہ کھئے ورتائیآ۔ کِرپا کر پُرکھ سمرتھ، تیرے آگے جھولی ڈھپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیآ۔ ہر لیکھا سچ جنائیندا، ستگر نانک کر پیار۔ نانک تیرا کیتا اپنی جھولی پائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ اپنا حُکم آپ سُنائیندا، شبد آگمی دھر فرمان۔ کلجگ اتم اپنا رُپ وٹائیندا، پرگٹ ہویئے سری بھگوان۔ تیری تیراں تول دھار پور کرائیندا، تولا بنے شاہ سلطان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل مہان۔ نانک سُنیا سچ سندیشہ، گھر گھر وچ خوشی منائیآ۔ تس صاحب کو سدا آدیسا، جو گھاڑت رہیا گھڑائیآ۔ جُگ جُگ کرائے اپنا ویسا، ویس انیک وٹائیآ۔ سیوا لائے وشن برہما مہیشا، ساچی سیو سمجھائیآ۔ کلجگ اتم لئے لیکھا، سب دا لیکھا دئے مکائیآ۔ سریشٹ سبائی کڈھ بھرم بھلیکھا، بھرم گڑھ دئے ٹرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی دھار آپ جنائیآ۔ نانک ستگر کہے پُکار، جیو جنت سمجھایا۔ مہابلی اترے اپنی وار، نہکلنک ناؤں رکھایا۔ ڈنکا وچے آگم اپار، دو جہاناں لئے جگایا۔ آپے جانے اپنی دھار، پچھلی کیتی لئے اُٹھایا۔ دھر دی بانی بولے جیکار، ساچا نعرہ اک سُنایا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، پروردگار اک خُدایا۔ بھل نہ جانا جیو گوار، لیکھیا لیکھ نہ کھئے مٹایا۔ ایکا جوتی دس اوتار، گر گوبند گیا صلاحیا۔ ستھر سؤلان سیج پیار، ایکا یارڑے راہ تکایا۔ دوئے جوڑ بنے بھکھار، پُرکھ اکال آگے سیس جھکایا۔ تیرا قرضہ دتا اُتار، تیرا تیری جھولی پایا۔ سیوا کر سٹ دُلاں، گھر تیرا ویکھن آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ور ساچا اک وکھایا۔ دیوے ور سری

بھگوانا، ایکا ایک جنائیا۔ گوہند تیرا سچ نشانہ، لوک مات جھلائیا۔ ناد وجائے دو جہاناں، تیرے ناؤں وڈیائیا۔ پرگٹ ہویے مرد مردانہ،
 نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ تیرا مندر ویکھے اک مکانا، سمبل ناؤں دھرائیا۔ ساڈھے تِن ہتھ رکھے پیمانہ، ودھ گھٹ کدے نہ جائیا۔ جوتی تُوں جگے
 مہانا، دوس رین رُشنائیا۔ شبدي شبد کھیل مہانا، ڈنکا نام وجائیا۔ پوت سپوتا ہو پردھانا، براہمن گوڑا ویس وٹائیا۔ برہم برہم کر
 سنتانا، پاربرہم پرہم ویکھ وکھائیا۔ ساچا کھنڈا اک چمکانا، چند پرچنڈ پرگٹائیا۔ بہتر ناڑ مارے اک نشانہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گوہند منگ منگائیندا، پرہم آگے سیس جھکا۔ تیرا لکھیا نہ کھئے مٹائیندا، تُوں داتا بے پرواہ۔ کلجگ
 ڈورُو ڈنک وجائیندا، چاروں کُنٹ پھیرا پا۔ جوٹھ جھوٹھ نال رلائیندا، ہوے ہنگتا گرہ بنا۔ چار لکھ بٹی ہزار میرا پنڈھ نہ کھئے مٹائیندا،
 وشن برہما شو بیٹھے مکھ چھپا۔ لکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائیندا، اچی کوک کوک رہیا گا۔ جیو جنت سرب کر لائیندا، در منگے اک پناہ۔ رائے
 دھرم آنت ڈرائیندا، ساچا دے نہ کھئے تھان۔ چتر گپت حساب وکھائیندا، لکھیا لیکھا بھلے نہ۔ لاڑی موٹ نال پر نائیندا، جوں اجونی دئے
 بھوا۔ بن تیرے پھند نہ کھئے کٹائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے ہونا سدا مہرواں۔ مہربان دیا کھائیندا، ہر ہر پُرکھ
 اکال۔ گوہند تیرے ہتھ پھڑائیندا، کلجگ کوڑا کال۔ تیرے حکمے ونڈ وندائیندا، چار لکھ آئے زوال۔ بٹی دند ہر کا ناؤں کھئے نہ گائیندا، ہزار
 بٹی نہ بھے نال۔ تیرے پنجاں پیاریاں آپ وڈیائیندا، جنہاں بٹھائے سچکھنڈ سچی دھرمسال۔ ہزاری سب دا ناؤں رکھائیندا، اک اک کرے
 آپ پرتپال۔ کلجگ پنج ہزار آیو اپنی آنت ہنڈھائیندا، دوسر کھئے نہ بھے نال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل
 مہان۔ گر گوہند سُنیا ہر کا سندیشہ، گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ کون کھیل کریں نر نریشا، میرے صاحب سچے ماہیا۔ اپنے نیتر تین میں
 پیکھان، پتا پوت سنگ رکھائیا۔ کون روپ وٹائیں بھیکھا، کون گھر کریں رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا گن
 دے سمجھائیا۔ گن سمجھائے ہر بھگونت، گوہند سُت اٹھائے۔ روپ دھرائے ناری کنت، نر نرائن ویس وٹائے۔ آپ جنائے اپنا منت، منتر
 ساچا آپ درڑائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ناؤں دئے سمجھائے۔ اپنا ناؤں رکھاں نرنکار، نہکلنک روپ وٹائیا۔ جوتی
 جوت جوت اُجیار، تُوں تُوں تُوں درسائیا۔ شبدي شبد میری دھار، ڈنکا شبد شبد وجائیا۔ شبد کھنڈا شبد کٹار، شبد شمشیر لے

اُٹھائیا۔ شبِد مارے ساچی مار، چار کُنٹ دُہائیا۔ ٹلے پربت کرے خوار، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھول پھولائیا۔ ڈُونگھے ساگر ویکھے غار، رُوپ انُوپ دھرائیا۔ کلجگ لہنا قرض دئے اُتار، مقروض نظر کھئے نہ آئیا۔ خالق خلق پاوے سار، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ اتم پندھ مُکائیا۔ کلجگ پرگٹے ہر زرنکارا، نرگن ناؤں دھرائیا۔ سمبل نگری دھام نیارا، گھر ساچا آپ سہائیا۔ ہر مندر وسے وسنہارا، ہر ہر اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ کرے کھیل پر اپارا، اگم اگمڑی کار کرائیا۔ دو جہاناں مارے مارا، چوڈاں طبق صفا اُٹھائیا۔ چوڈاں وِدیا کرے خوارا، چوڈاں لوک نہ کھئے پڑھائیا۔ چار جگ بھیجنہارا گر اوتارا، نرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔ نہکلنک آوے وچ سنسارا، جوتی جاتا بھیکھ وٹائیا۔ سرب جیاں دا اک داتارا، گھٹ گھٹ رہیا سہائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر ویکھے وگسے کرے وچارا، جگ چوکرئی پندھ مُکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک اپنا ناؤں رکھائیا۔ نہکلنک ناؤں رکھ، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ ست سرُوپی ہو پرتکھ، پرم پُرکھ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ ساچا مارگ ایکا دس، نو کھنڈ پرتھی مارگ لائیندا۔ ستان دِپیاں آپے دس، ست ستوادی راہ جنائیندا۔ ناتا توڑے اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمن سُرستی مکھ شرمائیندا۔ ویکھ وکھائے مندر مسجد مٹھ، شِودوالے پھیرا پائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر جو اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نرگن ناؤں ہر زرنکارا، ذات پات نہ کھئے رکھائیا۔ آد جگادی اک اوتارا، ایکا گر سمجھائیا۔ ایکا مندر گرودوارا، ایکا دھام بہائیا۔ ایکا شبِد نام نگارہ، ایکا تال وجائیا۔ ایکا حُکم ورتے ورتارا، حُکمی حُکم آپ بھوائیا۔ لکھ چوراسی پار کنارہ، جھوٹھے بھانڈے دئے بھٹائیا۔ گرمکھاں کرے آپ پیارا، گرسکھ ساچے لئے جگائیا۔ نرگن دیا کر اُجیارا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ انحد ناد سچّی دھنکارا، دُهن آتمک آپ سُنائیا۔ امرت پیائے ٹھنڈی ٹھارا، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ چوٹھے جگ کرے پار کنارہ، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ نو کھنڈ پرتھی لگے اک اکھاڑا، من مت بُدھ ناچ نچائیا۔ مگر لگائے پنچم دھاڑا، جوٹھا جھوٹھا ڈور و ہتھ پھرائیا۔ بچیا رہے نہ کھئے پُرکھ نارا، جو بیٹھے ہر بھلائیا۔ مہابلی اُترے اوتارا، نانک نرگن گیا سمجھائیا۔ پُرکھ اکال کھڑگ کھنڈا کرے تیارا، برہمنڈاں آپ وکھائیا۔ گوہند اُٹھے ساچا لاڑا، کفنی توڑا سیس ٹکائیا۔ ویہ سو ویہ بکرمی کرے کھیل نیارا، پندراں کتک رُت سہائیا۔ دھام سہائے دلی دربارا،

سچ سنگھاسن چرن ٹکائیا۔ نو کھنڈ پرتھی دیوے اک آدھارا، راج راجانا حکم سنائیا۔ چاروں کٹ ورتے اک ورتارا، ایکا روپ جیو جنت ہر بھگونت نظری آتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن نرویر پُرکھ اکال، اجونی ریت بے مثال، نہکلنک اپنا ناؤں دھرائیا۔ نہکلنک شبد گنوتتا، شبدی دھار چلائیندا۔ بھیو نہ پائے برہما یکتا، چار وید مکھ شرمائیندا۔ لیکھا جانے آد اتنا، جگ جگ کھیل کھلائیندا۔ میل ملائے ساچے سنتاں، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ مان کرائے ساچے بھگتاں، بھگت بھگوان ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھاں توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، آپ اپنا نام جنائیندا۔ گرسکھ کایا چولی رنگدا، نام جیٹھی آپ رنگائیندا۔ کرے کھیل سورے سرینگ دا، گر گویند لیکھ لکھائیندا۔ لیکھا جانے پُری اند دا، پُری اند ویکھ وکھائیندا۔ لہنا چکے سورج چند دا، برہما وشن شو مکھ چھپائیندا۔ جن بھگتاں دات ساچی ونددا، لیکھا جانے دو جہان دا، آد جگاد اپنے نال آپے ہندھدا، کرے کھیل سری بھگوان دا۔ ناتا توڑے من مت دُباگن نار رنڈ دا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن دیوے ساچا دان۔ دانی داتا ہر داتارا، نرگن نہکلنک اکھوائیا۔ شبدی دیوے نام بھنڈارا، اتوٹ اٹ ورتائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہنگ برہم ہو تیارا، پاربرہم اپنی کھیل کھلائیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن آپ چلائے اپنی دھارا، دھار دھار وچ سمائیا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ گویند سورا وڈ بلکارا، ایکا کھنڈا نام چمکائیا۔ تکھیاں رکھ دوویں دھارا، منمکھاں کرے خوارا، ایکا کھنڈا نام چمکائیا۔ پنڈت پاندھا نہ کھئے پاوے سارا، جگت ویدیا بھلی سرب لوکائیا۔ گوڑ براہمن وسے سب توں نیارا، براہمن گوڑ بھیو کیسے نہ آتیا۔ کیسے کل وچ نہ جنے ہر نرنکارا، سرب جیاں دا اک داتارا، سو نہکلنک اکھوائیا۔ آد جگاد کرے پسارا، جگ جگ ویکھے ویکھنہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اودھ مکائیا۔ کلجگ جیو بھانا منو ست، ہر ساچا سچ درڑائیندا۔ ستگر پورا دیوے مت، مت وچ ٹکائیندا۔ بہتر ناڑ نہ ایلے رت، رتی رت ویکھ وکھائیندا۔ جس جن ملے کملاپات، آسا ترسنا سرب مٹائیندا۔ جگت کھپڑا دے بھٹھ، اپنا کھپڑا آپ وکھائیندا۔ نرگن نور لٹ لٹ، جوتی جوت جگائیندا۔ گرسکھ تیرے چرناں ہیٹھاں کلجگ بیٹھا ستھر گھت، سیس سیس نہ کھئے اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ جیواں آپ جنائیندا۔ برہم مت ستگر دھار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ پنچم دیوے شبد ناد

دُهنڪار، اپنی کرے سچ سنوایا۔ اٹھے پہر رہے خبردار، آس نندرا نہ کھئے رکھایا۔ من مت بُدھ نہ کوئی وچار، جس جن ستگر شبد سنایا۔ ہوئے سنسا روگ دئے نوار، ایکا گن وکھایا۔ نانا تھے جھوٹھا سنسار، ساچا سجن نظری آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ جیواں دیوے مت، تت گیان اک درڑایا۔ ساچی مت شبد گر گیانا، آتم برہم درڑایندا۔ اٹھے پہر اک دھیانا، دوس رین نہ کھئے وکھایندا۔ راگ اناد سنائے ترانہ، سارنگ سارنگی نہ کھئے وکھایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپے پھڑ، گرمت اک جنایندا۔ گر مت گر کا رنگ، گر ستگر آپ چڑھایا۔ گرمکھ آتم ویکھ سیج پلنگ، پاوا چول نہ کھئے رکھایا۔ اُپر بیٹھا سورا سرپنگ، تیرا راہ تکایا۔ اٹھے پہر دیوے اند، پرمانند ربیا سہایا۔ لہنا دینا چکے سورج چند، ایکا نور کرے رُشنایا۔ اک سنائے سہاگی چھند، مت بُدھ سمجھ نہ سکے رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ترسنا دئے مٹایا۔ جگت ترسنا جائے چھٹ، من واسنا آپ گویا۔ ہوئے جڑ کڈھے پٹ، کایا اندر رہن نہ پائیا۔ امرت جام پیائے گھٹ، سانتک ست ست ست کرایا۔ گرسکھ ملے گر گوبند پئے تھے، ستگر گوبند اپنی گود بہایا۔ ابناشی کرتا سہائے ساچی رت، رت بسنت آپ مہکایا۔ کلجگ آوے جائے اٹھ، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ براہمن گوڑا پوت سپوتا جایا ست، شبدی ناؤں دھرایا۔ اُچے تھے چڑھیا چوٹ، پریت اپنے آسن لایا۔ سمبل نگر بنیا کوٹ، گوبند گڑھ سہایا۔ نرگن جگے نرمل جوت، دیا باقی نہ کھئے رکھایا۔ شبد نگارے وجے چوٹ، انادی ناد وکھایا۔ لکھ چوراسی تیرا کڈھے کھوٹ، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ مٹکھ جیو آلیوں ڈگے بوٹ، کلجگ آنت نہ کھئے اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، ہر گھٹ وسے ہر گھٹ بیٹھا آسن لایا۔

نو نو چار ہر ہر گیڑا، نر ہر نرائن بھوایا۔ نو نو چار چکے جھیڑا، سری بھگوان آپ چکایا۔ نو نو چار کھلا ہوئے ویہڑا، ابناشی کرتا آپ کرایا۔ نو نو چار نانا تھے تیرا میرا، تیرا میرا رہن نہ پائیا۔ نو نو چار ایک پائے اگمی گھیرا، شبدی شبد بے پرواہیا۔ نو نو چار لہنا دینا چکے سنجھ سویرا، دوس رین نہ کھئے وڈپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت اپنی کھیل کھلایا۔ نو نو اترے پار،

چار چار پندھ مُکایا۔ چارے مُکھ روون زارو زار، برہما دھیر نہ کھئے دھرایا۔ چارے وید کرن پُکار، اُچی کوک کوک سُنایا۔ چارے کھانی گئی ہار، ہر کا بھیو کیسے نہ آیا۔ چارے بانی ستھر ویکھیا سچا یار، یارڑا ستھر آنت نہ سکے ہنڈھایا۔ چار کُنٹ دھوواں دھار، ساچا چند نہ کھئے چڑھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، اپنی کھیل کھلایا۔ نو نو چار اُترے گھاٹ، پار کنارہ آپ کرائیا۔ کرے کھیل پُکھ سمرتھ، سو پُکھ نرنجن بے پرواہیا۔ لہنا دین چُکائے سیاں ساڈھے تِن تِن ہتھ، ہر پُکھ نرنجن ساچی سیو کھائیا۔ ایکنکارا ہر نرنکارا کرے کھیل اگم اپارا، ایکا وست جن بھگتاں دیوے ہتھو ہتھ، آپ اپنی آپ ورتائیا۔ لکھ چوراسی دیوے متھ، نام مدھانا ایکا پائیا۔ لیکھا جانے تیرتھ اٹھسٹھ، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نو نو لیکھا اپنی جھولی پائیا۔ نو نو چار مکے پندھ، سو پُکھ نرنجن آپ مکائیندا۔ جُگ چوکرئی چُھٹے بند، بندی توڑ آپ ٹھائیندا۔ نو نو سُنائے ایکا چھند، چار چار آپ سمجھائیندا۔ آپے جانے اپنا اند، پرمانند کھیل کھلاییندا۔ آد جُگاد سدا بخشند، بخشش اپنی آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نو نو چار آپ جگائیندا۔ نو جگائے نو دوار، نو بت نام وجائیا۔ دو جہاناں کرے خبردار، برہمنڈ کھنڈ بلائیا۔ وشن برہما شو دئے ہلار، سُرپت راجا اند کروڑ تیننسا نال رلائیا۔ نرگن سرگن کھیل کرے اپار، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی کرے بے دار، غفلت سب دی دئے مٹائیا۔ ایکا ناد بول جیکار، شبد اگئی دئے سُنائیا۔ سو پُکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربار، گھر ساچے سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نو اپنا بھیو چُکائیا۔ نو دوار پار کنارہ، نرگن نرنکار آپ کرائیا۔ اک وکھائے سچا گھر بارا، پُکھ ابناشی بے پرواہیا۔ اٹھ پھر نور اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ آد جُگاد ایکا دھنکارا، انحد نادى ناد سُنائیا۔ کھیل کرائے دھام نیارا، دھام اولڑا آپ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نو اپنا بندھن پائیا۔ نو بندھن پائے ایک، ایکا ایکنکاریا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، پنج تت کرے خواریا۔ بُدھی کرے آپ بیک، دیوے نام آدھاریا۔ چرن کول رکھائے ساچی ٹیک، رُوپ انوپ آپ دھرا رہیا۔ پُورب کرماں آپے ویکھ، لہنا لہنا جھولی پا رہیا۔ لیکھا جانے پیر پیغمبر اولیا شیخ، مُلا مسائق آپ اٹھا رہیا۔ پرکھنہارا پنڈت پاندھ ریکھ، جوت للاث پھول پھولا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نو دوار اپنا کھیل کھلا رہیا۔ نو دوار کھیل غریب نوازا،

ہر اپنا آپ کرائیا۔ شاہو بھوپ بن راجن راجا، لکھ چوراسی رچیا کاجا، آسا آسا وچ سمائیا۔ من منوآ پھرے بھاجا، دە دس اٹھ اٹھ دھائیا۔
 آپے ویکھے کھیل کھیل جگت تماشا، بیٹھی لوکائی مکھ شرمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نو گیتا آپ بھوائیا۔ نو گیتا
 جگت ساگر، نو در آپ کھلایا۔ جگت واسنا دیوے آدر، آسا ترسنا میل ملایا۔ کرے کھیل کریم ہر قادر، قدرت کرتا ویکھ وکھایا۔ آپے
 بنیا ساچا صابر، صبر صبوری آپ ہنڈھایا۔ لیکھا جانے پسر پدر مادر، بے پرواہ روپ دھرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، نو اپنا رنگ رنگایا۔ نو رنگ نرنکار، اپنا آپ رنگایا۔ نو کھنڈ پرتھی کر تیار، دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ برہمے وست امول بھنڈار،
 ایکا وار ورتائیا۔ ترے گن دیوے دیونہار، دیونہار آپ اکھوائیا۔ حکمی حکم حکم ورتار، دھر فرمانا آپ جنائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار،
 دھرت مات دی گود بہائیا۔ گھر وچ گھر کر تیار، اپنا روپ آپ وٹائیا۔ جوتی جوت جوت اجیار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ اندر وڑ بیٹھ
 سرکار، ساچا تخت سہائیا۔ پاربرہم کرے کھیل اپر اپار، اپنی ونڈن ونڈ وٹائیا۔ ایش جیو دئے ادھار، جگدیش اپنی بنت بنائیا۔ -----
 نو کھنڈ پرتھی وسیا کھیرا، ہر ساچا آپ وسائیندا۔ لکھ چوراسی بدھا بیڑا، آپ اپنے کندھ اٹھائیندا۔ آپے دُور آپے نیڑا، سچ سنگھاسن
 آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نو نو مندر آپ اُپائیندا۔ نو نو مندر آپے کھول، اپنا آسن لائیا۔ نرگن سرگن
 اندر بول، ناد انادی آپ سُنائیا۔ ساچے تول آپے تول، ایکا تولا آپ ہو جائیا۔ آد جگاد رہے اڈول، ڈل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نو نو پردہ دئے چُکائیا۔ نو نو پردہ دیوے چُک، ہر ساچا کھیل کھلاییندا۔ گھر گھر بیٹھا آپے لُک، دس
 کسے نہ آئیندا۔ اپنی وار آپے جائے اٹھ، برہم پاربرہم پرگٹائیندا۔ پنچم اُپر آپے تھ، اپنا پردہ لائیندا۔ امرت آم جام پیائے گھٹ، سانتک ست
 ست کرائیندا۔ نو نو سہائے ساچی رُت، رُت بسنت آپ اُپائیندا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، نو نو اپنا کھیل کھلاییندا۔ نو نو کھیل ہر گویند، سو پُرکھ نرنجن آپ کھلایا۔ ہرکھ سوگ نہ کھئے چند، خوشی غم
 نہ کھئے وڈیائیا۔ کرے کھیل گئی گہند، گھر گمبھیر ناؤں دھرائیا۔ بھیو نہ پائے سُرپت اند، وشن برہما شو سیس جھکائیا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نو نو اپنا ویس وٹائیا۔ نو نو ویس وٹایا، نرگن سرگن دھار۔ نو کھنڈ پرتھی ڈیرہ لایا، لکھ چوراسی کر

تیار۔ نیج گھر واسی ویکھ وکھایا، آپ اپنی کِریا دھار۔ منڈل راس آپ پویا، گوپی کاہن بنے نچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو لیکھا دئے سمجھایا، نو لیکھا پنج تت کایا گڑھ نو دوار کھلایا۔ کِریا کر ساچا ہر، اپنی ونڈن آپ ونڈایا۔ من مت بُدھ اندر دھر، ایک تت جنایا۔ اپنا مارگ آپے بن، بیٹھا مکھ چھپایا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، چوٹی جڑ نہ کھئے رکھایا۔ اپنی کرنی رہیا کر، کرتا پُرکھ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو نو اپنا سنگ نبھایا۔ نو نو نبھائے اپنا سنگ، بھیو کیسے نہ آیا۔ گھر گھر وجائے نام مردنگ، ساچا مردنگا ہتھ اٹھایا۔ اپنی گلی اپنی کوٹ آپے جائے لنکھ، آوندا جاندا دس نہ آیا۔ آپ سہائے اپنی سیج پلنگ، سچ سنگھاسن سوہا پایا۔ آپے جانے اپنا اند، اند اند وچ آپ سما۔ آپے گائے اپنا سہاگی چھند، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ آپ چڑھائے اپنا ساچا چند، سورج چند مکھ شرمایا۔ کرے کھیل سورا سرینگ، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ آپے شبدی ڈور پتنگ، آپے شبدی بند رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو در کھیڑا آپ سہایا۔ نو در کھیڑا سوہاوت، ہر ساچا آپ سہایا۔ پنج تت چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ ایک نام مینا منت، من منکا دئے بھوایا۔ گرمکھ اٹھائے ورا سنت، جس جن اپنی بوجھ بھجھایا۔ لکھ چوراسی مایا پائے بے انت، کھئے اٹھ نہ سکے راتیا۔ گڑھ بنائے ہومے ہنگت، اندر واڑ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ہلکایا۔ ہرجن میلے ہر ہر سنگت، ساچا سنگ آپ رکھایا۔ گرمکھ گر گر رنگ رنگائے رنگت، رنگ مجیٹھی اک چڑھایا۔ در دوارے جو آئے منگت، نو دوار لیکھا دئے چکایا۔ مانس جنم نہ ہونے بھنگت، جس سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو در کھیڑا آپے دیوے ڈھابیا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، دہ دشا آپ بھوایا۔ اپنا مارگ آپے دس، گر اوتار سیوا لائیندا۔ تیر نیرالا مارے کس، بجر کپائی توڑ ٹھائیندا۔ ترے گن مایا ڈسنی نہ سکے دس، امرت آتم جام پیائیندا۔ درس دکھائے ہس ہس، اپنی دیا آپ کھائیندا۔ پوری کرے گرمکھاں آس، جگ جگ اپنی دیا کھائیندا۔ زرگن جوت کر پرکاش، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ نو دوارے کرے بند خلاص، دسواں در آپ سہائیندا۔ ساچے تحت بیٹھ پُرکھ ابناش، آتم سیجا سوہا پائیندا۔ نہ پرتھی نہ کھئے آکاش، گگن منڈل نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو دوارے اپنا راہ چکائیندا۔ نو دوار مکے پندھ، گر ستگر آپ مکایا۔ آپ جنائے سہاگی چھند، سو پُرکھ زرنجن سچ پڑھایا۔ ہنگ برہم

وکھائے اک اند، اند اند منگل گائیا۔ دُئی دویتی ڈھاپے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو در
 لیکھا دئے چُکائیا۔ نو در تیرا لیکھ چُکاؤنا، گر سَتگر دیا کھائیندا۔ گر مُکھ ساچے آپ اُٹھاؤنا، اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ جنم جنم دا روگ
 گواؤنا، لکھ چوراسی پھند کھائیندا۔ پھڑ پھڑ اپنی گود بہاؤنا، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ دو جہاناں چند چڑھاؤنا، ساچا چند آپ چمکائیندا۔
 جُگ جُگ ٹئی گنڈھ وکھاؤنا، گنڈھنہار سیو کھائیندا۔ نار کنت سِری بھگونت آپ اکھاؤنا، کنت سہاگی آپ ملائیندا۔ گھر گھر منگل
 سخیاں گاؤنا، پنچم سخیاں آپ اُٹھائیندا۔ در دوار آپ کھلاؤنا، آتم تاکی بند کھلاؤنا۔ آتم سیجا پھڑ بہاؤنا، گر مُکھ ساچے نال ملائیندا۔
 انحد ساچا راگ سناؤنا، دوسر گیت نہ کھئے الائیندا۔ چھٹی راگان مُکھ شرمائنا، پُرکھ ابناشی کھیل کھلاؤنا۔ ایکا دیپک جوت جگاؤنا،
 تیل باقی نہ کھئے کھائیندا۔ ناری کنت ایکا رنگ رنگاؤنا، ساچی سیجا سو بہا پائیندا۔ نو در تیرا جھوٹھا ڈیرہ ڈھاؤنا، مایا ممتا موہ چُکائیندا۔
 دسم دوارے گر مُکھ ساچا آپ بہاؤنا، سِر اپنا ہتھ کھائیندا۔ جوتی جوت جوت ملاؤنا، جوتی جاتا اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو در نانا جائے تھ، نو کھنڈ پرتھی جائے چھٹ، لکھ چوراسی گیڑ رہن نہ پائیا۔ گر مُکھ ملے گر گر جوت،
 گر سَتگر آپ ملائیا۔ کایا بنک وکھائے قلعہ کوٹ، گرہ مندر بھیو چُکائیا۔ بند کواڑا کھولے سوت، سرتی شبد شبد ملائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے آپ جگائیا۔ ہرجن ہر جگائیندا، جگا جگنتر کار۔ نرگن سرگن درس دکھائیندا، سوچھ
 سرُپی ہو تیار۔ اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا، دیوے درس اگم اپار۔ ترے گن سڑدا اگ پچائیندا، امرت جام پیائے ٹھنڈا ٹھار۔ پنج تت لڑدا آپ
 چھڈائیندا، نانا توڑ کام کرودھ لوہ موہ ہنکار۔ جگ ڈبدا آپ ترائیندا، نام نیا دیوے چاڑھ۔ ہرجن ساچے آپ اُٹھائیندا، آپ اپنی کِریا
 دھار۔ سَتجگ تریتا دواپر ویکھ وکھائیندا، کلجگ آئی اتم وار۔ نرگن جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا، نہکلنک نرائن نر اوتار۔ گوہند سورا نال
 رلاؤنا، شبد گھوڑا کر تیار۔ ساچے آسو آپ چڑھائیندا، لوآن پُریاں کرے پار۔ آتم برہم آپ درڑائیندا، دو جات نہ کرے پیار۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو نو لیکھا دئے اُتار۔ نو نو لیکھا اُترے پار، اُتارنہار آپ ہو جائیا۔ سچکھنڈ وکھائے اک دوار، لوک
 مات کھلاؤنا۔ پرگٹ ہووے ہر کرتار، نرگن روپ وٹائیا۔ لیکھا جانے تیئی اوتار، بھل کدے نہ جائیا۔ دس دس گر پاوے سار، ایکا سچا

ماہیا۔ بھگت بھگونت لئے اُٹھال، اپنا رنگ رنگائیا۔ سنتاں کرے آپے بہال، گرُمکھاں چلے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گرُسکھاں سُرَت
 رہیا سنہال، لکھ چوراسی وچوں نال ملائیا۔ لیکھا توڑے شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ کھئے رکھائیا۔ شبد سروپی بن دلال، گر گر وِس
 وٹائیا۔ دو جہاناں وجے تال، نرگن سرگن آپ وجائیا۔ لکھ چوراسی ہوئی بے حال، بھلی سرب لوکائیا۔ نظر نہ آئے پُرکھ اکال، بیٹھے ونڈن
 پائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش پایا جال، اُمت اُمتی نال رلائییا۔ کسے دس نہ آئے سچی دھرمسال، ہر مندر پھیرا کھئے نہ پائیا۔ کسے پھل نہ
 دسے ڈال، جیو جنت سنمل رُکھ رہے لہرائیا۔ سب دے سرتے کوکے کال، کال نگارہ رہیا وجائیا۔ پاربریم پت پریشور اپنی چلے اولڑی
 چال، وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ روپ وکھائے ایکا نر، نر نرائن آپ ہو جائیندا۔ ہرجن ساچے لئے پھڑ،
 اپنی گود آپ بہائیندا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ، گرُمکھاں آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنے در آپے کھڑ، اپنا
 درس دکھائیندا۔ ساچے در کھڑ بھگونت، اپنا درس دکھائیا۔ کرے کھیل گن گنونت، اوگن نظر کھئے نہ آئیا۔ نام جنائے دو جہاناں منت،
 وشن برہما شو کرے پڑھائیا۔ لکھ چوراسی ایکاکنت، ایکا وار سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نو نو اپنی جھولی
 پائیا۔ نو نو اپنی جھولی پا، اپنا شکر منائیندا۔ آد جو رچنالئی رچا، اتم آپے ڈھابندیا۔ وشن برہما شو منگن پناہ، نیوں نیوں سیس سرب
 جھکائیندا۔ گر اوتار بن گواہ، لکھ چوراسی پار نہ کھئے کرائیندا۔ رائے دھرم پائے اتم پناہ، لاڑی مؤت نال پرنائیندا۔ اُمت اُمتی ہونا جگت
 نکاح، سمت اُنی آپ سمجھائیندا۔ اللہ رانی رہی مکھ شرما، نیتر محمد نہ کھئے اُٹھائیندا۔ چار یار نہ دین صلاح، صلاحگیر نہ کھئے سنگ
 نبھائیندا۔ پیر پیغمبر کر کر بیٹھے نانہ، آگے راہ نہ کھئے پائیندا۔ سر دیوے نہ کھئے ٹھنڈی چھاں، سلامت در نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ اپنا کھیل کھلائییندا۔ نو نو تیرا انت کنارہ، ہر اتم وار جنائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ اُترے
 پار کنارہ، جگ جگ گیڑے وچ بھوئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اُلفت وچ کدے نہ آئیا۔
 اُلفت وچ نہ آئے عالمین، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ لیکھا جانے لوک تین، چوڈاں لوک ناچ نچائیندا۔ چوڈاں طبقاں تڑپھائے جوں جل بن مین،

جل میں اپنی کھیل کھلائیندا۔ محمد نیترویکھے سین، پُرکھ ابناشی آپ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لیکھا آپ مُکائیندا۔ چار وید برہمے آئی ہار، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ چارے بانی کرے پُکار، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ ہر کا مندر اپر اپار، دِس کیسے نہ آئیا۔ لکھ چوراسی اٹاں پتھراں آگے کرے پُکار، زرگن ایشٹ نہ کھئے منائیا۔ گرتھی پنتھی ہوئے بے حال، گوبند نظر کیسے نہ آئیا۔ چار یاری تیرا سجن سہیلا، اک اِکلا ماہیا۔ محمد منگیا اتم ویلا، ایک منگ منگائیا۔ چوڈاں طبق ہوئے ویہلا، صدی چوڈھویں نال رلائیا۔ اچرج کھیل پاربرہم پرہ کھیلا، امام امامہ رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار چار آپ صلاحیا۔ چار صلاحے صلاحون یوگ، جُکتی اپنے ہتھ رکھائیا۔ چار یاری بھوگیا بھوگ، چار کُنٹ وڈیائیا۔ چوتھے جُگ لگا روگ، ہوئے روگ ودھائیا۔ پاکي پاک نہ ملیا دُھر سنجوگ، پت پت پت نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوتھے در ویکھ وکھائیا۔ چوتھے در ویکھنہارا، اپنا نین کھلائیا۔ نو نو نو نو پاوے سارا، آپ اپنا رُپ وٹائیا۔ ستجُگ محمد بیٹھے اک کنارہ، ایک راہ تکائیا۔ کون دیوے آنت سہارا، بنے کھیوٹ سچا ماہیا۔ انجیل قرآن کرے پُکارا، تیس بتیسا دئے ڈبائیا۔ اک اِکلا پروردگارا، خالق خلق رہیا سائیا۔ مقامے حق وسے سانجھا یارا، بے عیب رُپ دھرائیا۔ محبان بیدو بی خیر یا اللہ الائے سچ جیکارا، جے جیکار آپ کرائیا۔ نوبت وجائے اک نگارہ، سچ محرابے آسن لائیا۔ آپے اترے اپنی وارا، رُپ انو پ آپ رکھائیا۔ الفیے تیرا پار کنارہ، عارف لیکھا لکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ عالم علما کرے خوارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار چار لہنا جھولی پائیا۔ چار چار لہنا پاؤنا جھولی، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ چاروں کُنٹ محمد ترسنا ویکھے گولی، اُمتی اُمت نال رلائیندا۔ پاٹا چیتھڑ لیراں چولی، سیس پردہ نہ کھئے ٹکائیندا۔ در در پھرے ہوئی ہوئی، اگلا پندہ نہ کھئے مُکائیندا۔ ہتھ رکھائی مہندی مؤلی، مینڈھی سہاگ نہ کھئے گندائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار چار ویکھ وکھائیندا۔ مہندی مؤلی پھڑیا تند، اللہ رانی اُٹھ اُٹھ دھائیا۔ چار یاری بٹھے کھئے نہ تند، گانا سگن نہ کھئے منائیا۔ چار کُنٹ ہویا اندھ، چوڈھویں چند نہ کھئے چڑھائیا۔ چوڈاں طبق دسن کھنڈ کھنڈ، ثابت صورت نظر کھئے نہ آئیا۔ محمد نال منگے منگ، اپنی اچھیا لئے پرگٹائیا۔ تیری لوکائی سستی دے کر کُنڈ، نہ سکے کھئے نین اُٹھائیا۔ میں پھر کے ویکھیا وچ وریہنڈ، بھنڈی پئی سرب لوکائیا۔ مسجد کعبے دسیا نہ خُداوند، نور ظہور نظر

کتے نہ آئیا۔ گھر گھر ویکھیا وشٹا گند، جھوٹھی سیج رہے ہنڈھائیا۔ کوئی نہ وسدا دسے کھیڑا پنڈ، نگر گراں شہر سنج مسان وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار یاری دئے پلائییا۔ محمد اُٹھ لے انگڑائی، اللہ رانی آپ جنایا۔ چوڈاں طبق نہ کھئے شنوائی، نغمہ نام نہ کھئے الا یا۔ تیری اُمت تیرا راہ رہی بھلائی، بھلیا راہ نہ کھئے وکھایا۔ میں اپنا بھلی سچا ماہی، میں میرا نظر کتے نہ آیا۔ چار یاراں نال لے کے دیاں دُہائی، دُہائی پیر دستگیر رہے کرایا۔ تیری غلامی ماریا زنجیر، بیٹھی بندھن پایا۔ تیری پریت بھے نہ آنت آخیر، چوڈاں صدیاں پنڈھ مُکایا۔ میں ملنا سچے پیر، جو آد جُگاد سما یا۔ جیہڑا دیوے دات شاہ فکیر، حقیر حقیراں گلے لگایا۔ میری بدل دیوے تقدیر، تدبیر اپنی دئے بدلایا۔ اوہدے ہتھ میری اکسیر، اکسیر اپنی جھولی پایا۔ میں نیر و باؤندی نیر، گل پلُو اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ رچایا۔ اللہ رانی رووے نیر و با، چہہر اپنے نیناں لائییا۔ محمد تیرے کولوں پلاں لواں چھڈا، چار یاری دواں تجائییا۔ اتم ملان سچ ملاح، دو جہاناں سچے ماہیا۔ میرا وچھوڑا دئے کٹا، سر اپنا ہتھ ٹکائییا۔ اپنی مہر مہر مہر میری چولی دئے رنگا، سالو لال رنگ کرائیا۔ اپنی کِریا کِریا اپنی ڈولی لے بہا، چار یار تیرے کھار بنائییا۔ ہولی ہولی لے چلا، اپنے مارگ پائییا۔ اپنے مندر لے بہا، ساچا مندر سُہائییا۔ چار جُگ دی کواری کتیا نال کرے نکاح، میرا رنڈیا دئے چُکائییا۔ میں اُٹھ اُٹھ گواں کران صفت صلاح، بے عیب میرا ماہیا۔ ساچا جھلدا رہے نشان، سچ نشانہ اک جھلائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے انگ لے لگائییا۔ آپ لگائے اپنے انگ، انگیکار اکھوائیندا۔ چوتھے جُگ تیرا جھوٹھ مردنگ، کوڑی کِریا ویکھ وکھائییندا۔ نو نو چار کرے بھنگ، جو گھڑیا بھن وکھائییندا۔ سچ سنگھاسن سُہائے اک پلنگ، پاوا چول نہ کھئے رکھائییندا۔ نو بت نام و جے مردنگ، سچ نگارہ آپ سُنائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جُگ ویلا گیا لنگھ، کلجگ اتم سرب جنائیندا۔ نہ کوئی راگ راگنی نہ کوئی تند، تندی راگ نہ کھئے لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نو نو چار پار کرائیندا۔ نو نو چار تیرا لیکھا باقی، ہر پُرکھ نرنجن آپ چُکائییا۔ لیکھا جانے جیو خاکی، خالق خلق ویکھ وکھائییا۔ گر اوتار رہے نہ کھئے عاقی، پیر پیغمبر بیٹھے سیس جھکائییا۔ سچکھنڈ دوارے کھولے تاکی، کوئن کوٹ برہمنڈ ایکا وار ویکھ وکھائییا۔ شبد اگنی چڑھیا راکی، نر نرنکارا سولاں کلیاں آسن پائییا۔ ست ستوادی

مار پلاکی، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ لوک مات آئے گرمکھاں جام پیائے بن بن ساقی، نام پیالہ ہتھ رکھائیا۔ زرگن رکھی چال بانکی، سرگن نظر کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لہنا ربیا مکائیا۔ لہنا مکاؤنا ہر زرنکار، جگ جگ آپ مکائیندا۔ دینا دیوے سرب سنسار، بچیا کھئے رہن نہ پائیندا۔ مٹکھ بھلے جیو گوار، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ گر گوہند بنیا اک لکھار، نانک رسنا جہوا گائیندا۔ نہکلنک آوے مہابلی اوتار، زرگن سرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ سمبل وسے دھام نیار، ہر مندر سوہا پائیندا۔ شبد اگٹی کرے گفتار، دید شنید کھیل کھلائییندا۔ جودھا سورپیر بلی بلکار، بل اپنا آپ جنائیندا۔ شاہ سلطاناں کرے خوار، راج راجاناں خاک ملائییندا۔ نو کھنڈ پرتھی دئے اک ادھار، نو دوارے اک گیان درڑائیندا۔ چار ورنان کرے پیار، ذات پات نہ کھئے رکھائیندا۔ ایک بولے نام جیکار، سچ جیکارا آپ سنائیندا۔ ہنگ برہم لئے اٹھال، برہم پاربرہم ملائییندا۔ ستجگ چلے اپنی چال، پچھلا لیکھا بند کرائیندا۔ ایکا پوجا رہے اکال، مندر مسجد مٹھ شودوالا سیس نہ کھئے جھکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، نہکلنک نرائن نر، لوک مات جوت دھر، نو نو چار اپنے وچ چھپائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گنوت گن ندھان، شبد ست جوت نشان، جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا، پرم پڑکھ اپنی کھیل کھلائییندا۔

★ ۲۷ ساون ۲۰۱۸ پکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ قادراباد ★

ست اندر ست دھار، ست پڑکھ زرنجن آپ رکھائیندا۔ برہم اندر برہم پیار، پاربرہم چھپائیندا۔ رت اندر رت اپار، رتی رت آپ ٹکائیندا۔ مت اندر مت اپار، گرمت آپ جنائیندا۔ گھر وچ گھر کھول کواڑ، گھر گھر وچ میل ملائییندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ رنگائیندا۔ ست اندر ست رنگ، ست ستوادی آپ رکھائیندا۔ برہم اندر برہم تت، پاربرہم پرکٹائیندا۔ گھر وچ گھر پلنگ، گھر ساچی سیج سہائیندا۔ گھر وست گھر منگے منگ، گھر جھولی آگے ڈائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ گھر دات گھر داتارا، دیونہار ہر اکھوائیا۔ گھر نام گھر بھنڈارا، گھر گھر وچ رہیا ورتائیا۔ گھر مندر

گھر گرو دوارا، گھر بیٹھا بے پروا ہیا۔ گھر نور گھر جوت اُجیارا، گھر گھر وچ کرے رُشنائیا۔ گھر ناد گھر شبد دُھنکارا، گھر راگی راگ سُنائیا۔ گھر امرت گھر ٹھنڈا ٹھارا، گھر بوند سوانت چوائیا۔ گھر پُرکھ گھر نارا، نار کنت گھر گھر ویس وٹائیا۔ گھر ساجن گھر میت مُرارا، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر وچ گھر آپ سُبھائیا۔ ست اندر ست رکھ، ست ستوتنا کھیل کھلائیندا۔ گھر وچ گھر کر پرتکھ، گھر گھر جوت جگائیندا۔ گھر گھر کرے آپا وکھ، آپ اپنا مُکھ چھپائیندا۔ گھر گھر بولے اک الکھ، الکھنا الکھ آپ سُنائیندا۔ گھر اندر گھر رہیا دس، گھاڑت گھاڑت نہ کھئے جنائیندا۔ پُرکھ ابناشی رہیا وس، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ ہرجن مارگ دیوے دس، آد جُگاد بوجھ بُجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر گھر میں سوہا پائیندا۔ ست اندر ست ستواد، ہر ساچا سچ جنائیا۔ گھر وچ گھر گھر برہماد، برہمادی آپ وکھائیا۔ گھر وچ سجن ساچا لادھ، گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ گھر رکھے ساچی یاد، گھر وسر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا گھر اک سمجھائیا۔ ساچا گھر گرو چرن دوارا، گر ساچا سچ جنائیندا۔ آد جُگادی کھیل نیارا، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ گھر گھر بیٹھے ہو نیارا، زرگن اپنا در سُبھائیندا۔ سچ سینگھاسن اپر اپارا، سچکھنڈ دوارے آپ ٹکائیندا۔ تھر گھر چرن کول دئے سہارا، آپ اپنا چرن ٹکائیندا۔ گرمکھ سجن کر پیارا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ مستک دھوڑ خاک دیوے چھارا، دُرمت میل دھوائیندا۔ پاکی پاک پروردگارا، پتت پُنت پار کرائیندا۔ ساچی ریت وچ سنسارا، جُگ جُگ آپ چلائیندا۔ ہرجن میلے اپنی وارا، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ گھر وچ کھولے بند کوارا، گھر مندر آپ سُبھائیندا۔ گھر دیا باقی کر اُجیارا، گھر کھلا پاتی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ ساچے آپ ملائیندا۔ گرمکھ ساچے گھر گھر میلا، گر ستگر آپ کرائیا۔ لیکھا جانے گرو گر چیلا، گر گویند بھیکھ وٹائیا۔ جگت جُگ سجن سہیلا، جُگ جُگ ہوئے سہائیا۔ آد جُگادی اک اکیلا، برہمادی کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر گھر وچ ہوئے سہائیا۔ ست اندر ست رہیا چھپ، سو پُرکھ زرنجن آپ چھپایا۔ گھر گھر دسے اندھیرا گھپ، چند چاندنی نہ کھئے چمکایا۔ گھر وچ گھر بیٹھا لک، پردہ سکے نہ کھئے اٹھایا۔ نظر نہ آئے چارے کُنٹ، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ گرمکھ ورلے تیرے مندر بے اٹھ، آپ اپنا پردہ لاپیا۔ صاحب سلطان جائے تھ، گر ستگر

رُوپ وٿاڻا۔ امرت جام پيائے گھٽ، سچ پيالہ ہتھ اُٿاڻا۔ سچ پُھلواڙي جائے پُھٽ، پت ڏالي آپ مہڪايا۔ گرسڪھ سُهائے تيري رُت، رُت
 رُڙي ويڪھ وڪھايا۔ کرے کھيل ابناشي اچت، اچرج اپني ريت چلایا۔ جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپني کريپا کر، گھر گھر وچ ديپ
 جگايا۔ گھر ديپڪ پرکاش، اندھ اندھير گواڻيا۔ گھر پُرکھ ابناش، ايڪا رنگ چڙھائيا۔ گھر سجن ملے ساڪ، نانا بندھن توڙ ٿڙاڻيا۔ گھر
 گرمڪھ ليوے راکھ، سر اپنا ہتھ ٽڪاڻيا۔ گھر ديوے ساچا ساٿھ، وچھڙ کدے نہ جاڻيا۔ جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپني کريپا کر، گھر
 ويڪھ تھائون تھائيا۔ گھر ويڪھ تھان تھنتر، در در گھر گھر کھيل کھلائيندا۔ گھر بڙھائے لڳي بسنتر، اگني آگ ت ت مٿائيندا۔ گھر جنائے ساچا
 منتر، سو پُرکھ نرنجن آپ پڙھائيندا۔ گھر وڪھائے گگن گگنتر، گگن منڊل سوڀا پائيندا۔ گھر ہنگ برہم بنائے بنتر، آتم برہم آپ اُپائيندا۔
 جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپني کريپا کر، ست اندر ست دھرائيندا۔ ست اندر ست پرکاش، ہر ساچا سچ کرائيا۔ آد آنت نہ ٻوئے
 وناس، ابناشي کھيل کھلائيا۔ لکھ چوراسي کر کر واس، گھر گھر جوت جگائيا۔ در در پاوے منڊل راس، ساچي سخياں ناچ نچائيا۔
 گرمڪھان کرے پوري آس، پورب لہنا جھولي پائيا۔ نانا توڙے دس دس ماس، مات گرہ نہ پھيرا پائيا۔ سيوا کرے داسي داس، مانس جنم
 سيو کماڻيا۔ بندي خانہ توڙ کرے بند خلاص، راء دھرم نہ دئے سزائيا۔ ليڪھ لائے سواس سواس، جو جن رپے ہر ہر گائيا۔ جنم جنم دي
 بڙھائے پياس، ترسنا ترڪھا دئے مٿائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپني کريپا کر، گھر گھر وچ وچ وڊھائيا۔ گھر وچے ناد دھن، ہر ساچا
 سچ وجائيندا۔ گرسڪھ ورلا لائے سن، سرشٽ سبائي گوڙھي نيند سوائيندا۔ نو کھنڊ پرتھمي وچون چُن، ہرجن اپن ميل ملائيندا۔ آپ
 جانے گن اوگن، ليڪھا ليڪھ نہ ڪئے وڪھائيندا۔ سرشٽ سبائي چھان پُن، ہرجن ساچے باہر کڏھائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپني
 کريپا کر، گھر گھر وچ کھيل کھلائيندا۔ گھر نام مدھانا ورو لے چھاچھ، گر ستگر گيڙا آپ دواڻيا۔ گھر گرمڪھ گرسڪھ مکھن لائے راکھ، آپ
 اپني جھولي پائيا۔ کرے کھيل پُرکھ ابناش، گت مت نہ ڪئے جناڻيا۔ جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپني کريپا کر، گھٽ گھٽ اندر کر کر
 واس، گھر گھر ليڪھا رھيا مڪائيا۔ گھر ليڪھا مڪے مڪے حق، باقي ڪئے رھن نہ پائيا۔ گھر لہنا چڪے گرمڪھ راہ رھيا تگ، نيتر نين نين اُٿاڻيا۔
 گھر سنگھ شير ايڪا ڪے، جمبڪ ڪئے رھن نہ پائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپني کريپا کر، گھر بھ بھو سرب چڪائيا۔ گھر چڪے بھ،

بھو کھئے نظر نہ آیا۔ جس در ستگر سچا ہے، سو در سوہا پایا۔ جگت وکارا ہوئے کھے، کھنڈا نام چمکایا۔ گرسکھ گر ایکا رہے، دوسر اور نہ کھئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے میل ملایا۔ گھر میللا گر کرتار، ست پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی اندر گرسکھ دھار، ستگر پورے آپ وبائیا۔ کوئن وچوں کر پیار، گرمکھ ہیرا اک اٹھائیا۔ لال اٹلڑا آپ سنہال، اپنے خزانے لوے پائیا۔ نہ شاہ نہ کھئے کنگال، بھگتاں اپنی کھیل کھلائیا۔ نردھن سردھن بن دلال، نردھن اپنی جھولی پائیا۔ آد جگاد بنے پرتپال، پرتپالک سیو کھائیا۔ گرسکھ سجن ساچی گھالن رہے گھال، سوہنگ ڈھولا ساچا گائیا۔ پُرکھ ابناشی چلے نال نال، دوس رین سنگ نبھائیا۔ کلجگ کوڑ نہ کھائے کال، کالکھ ٹکا دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ گر گر روپ وکھائیا۔

★ ۲۷ ساون ۲۰۱۸ بکرمی بخشیش سنگھ دے گرہ قادراہاد ★

ہر بخشے سچ پیار، ستگر سچی سرنائیا۔ سوہنگ شبد سچ جیکار، سچکھنڈ دوار وجے ودھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ نرگن سرگن دھار، لوک مات کھیل کھلائیا۔ وشنوں داتا بھر بھنڈار، وڈ بھنڈاری لئے ملایا۔ بھگوان کھیل کرے اپار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ دو جہاناں جے جیکار، ایک نعرہ ناؤں سنائیا۔ برہما گئے اپنی وار، چارے مکھ مکھ صلاحیا۔ شنکر کٹھ کرے وچار، کٹھ کٹھ سمائیا۔ سُرپت منکے دھوڑی چھار، سپس جگدیش جھکائیا۔ کروڑ تیتیس بن بھکھار، خالی جھولی رہیا وکھائیا۔ ترے گن رووے زارو زار، نیتر نیناں نیر وبائیا۔ پنج تت ہاکار، ست سنتوکھ نہ کھئے درڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پیار اک سمجھائیا۔ سچ پیار دیوے دات، نرگن داتا بے پرواہ۔ سوہنگ شبد سچ کرامات، دو جہاناں بنے ملاح۔ مہاراج شیر سنگھ میٹے اندھیری رات، ساچا چند دئے چڑھا۔ وشنوں دیوے ساچی دات، اپنا بھنڈارا آپ ورتا۔ بھگوان سنائے ساچی گاتھ، شبد اگئی آپے گا۔ جے جیکار کرے رگھناتھ، آپ اپنا نعرہ لا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے تھاون تھان۔ سچ پیار ہر نرنکارا، ایک ایک جنائیا۔ آد جگادی بول جیکارا، دو جہان سنائیا۔ سچکھنڈ ساچے کھیل نیارا، تھر گھر وجے ودھائیا۔ لوک مات کر پسارا، گھٹ گھٹ رہیا وسائیا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مارگ ایکا لائیا۔ ساچا مارگ نام ست، جے جیکار کرایا۔ گھر گھر دیوے ایکا مت، ایکا ہر ہر ناد سُنایا۔ بیچ بیچے ساچے وت، بن کرسانا بل چلایا۔ پُھل پُھلواری لائے ویکھے ڈالی پت، ساچی پنکھڑیاں آپ پرگٹایا۔ کرے کھیل پُکھ سمرتھ، اپنا پیار آپ اُپایا۔ شبدی سْت دُلارا جوڑے نت، وشن برہما شو بندھن پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک پیار اپنے ہتھ رکھایا۔ سچ پیار ہتھ ڈور، ہر ساچے ہتھ وڈیائیا۔ آد جُگادی چڑھ گھوڑ، نرگن گھوڑا آپ دوڑائیا۔ لوآں پُریاں جائے ہڑ، گگن پاتالاں پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی بُجھائے اوڑ، ایکا میگھ برسائیا۔ ویکھے پرکھے مٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سچ پیار پایا بندھ، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ پریم اندر سورج چند، منڈل منڈپ راس رچائیندا۔ پریم ڈھولا گائن چھند، گر اوتار سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ پیار آپ کھائیندا۔ سچ پیار کرے کرتارا، وشن برہما شو اُپائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، پنچم ناتا جوڑ جُڑائیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ ٹھہیارا، گھڑ گھڑ بھانڈے دے دھرائیا۔ وست رکھے اک ہر تھارا، اپنا پیار بندھن پائیا۔ پریم جوت کر اُجیارا، نور نورانہ نور رُشنائیا۔ پیار شبد سچ پیار دُھنکارا، شبد انادی ناد وجائیا۔ پاربرہم کرے پیارا، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیا۔ ونڈے ونڈ وچ سنسارا، ساچا حصہ آپ رکھائیا۔ ناؤں دھرائے گر اوتارا، روپ انوپ آپ اکھوائیا۔ جیواں جنتان دے سہارا، سچ پیارا بندھن پائیا۔ اُچی کوک بول جیکارا، جُگ جُگ اپنے ناؤں دے وڈیائیا۔ ستجگ کریا سچ وبارا، ست ستوادی کھیل کھلائیا۔ پرگٹ ہویا وار اٹھاراں، بل باون دے وڈیائیا۔ دھرو پرہلاد پار کنارہ، سوچھ سرُوی دس دیکھائیا۔ نر نرائن کھیل نیارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا پیار آپے پائیا۔ اپنا پیار گر اوتار، اپنی دھار چلائیندا۔ ورتے ورتاوی سچ ورتار، جُگ جُگ کھیل کھلائیندا۔ ستجگ تریتا کرتیار، دوپر جنم دیوائیندا۔ کلجگ ستگر لے اٹھال، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ جُگ چوگری چلے نال نال، نو سو چرانوے چوگری جُگ کھیل کھلائیندا۔ اتم سب نوں کھائے کال، کال پیار نال بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھيو ابھید آپ چکائیندا۔ ستجگ ساچے جنم دوا، لوک مات دھرایا۔ جننی جن بنے بے پرواہ، آپ اپنی ککھ سہایا۔ دھرت مات دی گودی دے بہا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ ایکا

حُکم دئے جنا، سچ سچ ورتایا۔ بھکت بھگونت میل ملا، ساچے سنتاں سنگ نبھایا۔ ایکا وست جھولی پا، مستک ٹگا دھوڑی لایا۔ ورن گوت نہ کھئے رکھا، ایکا گھر وسایا۔ ساچے پوڑے دئے بہا، چوٹھا پد آپ جنایا۔ براہمن ریتا آپے آ، برہم ویکھے تھاؤں تھایا۔ ایکا دیوے سچ صلاح، سچ صلاحی دیا کمایا۔ ستجگ کھیڑا دئے وسا، لکھ چوراسی میل ملایا۔ انڈج جیرج روپ وٹا، اُتبھج سینج اپنی دھار رکھایا۔ ناری نر ویس کرا، جوڑی جوڑا جوڑا جڑایا۔ گھٹ گھٹ برہم واسنا دئے بہرا، جگت واسنا نال بندھایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال رلا، ناتا بدھاتا جوڑا جڑایا۔ مائس مائکھ کھیل کھلا، مائو دھندے لایا۔ نہکرمی اپنا کرم کما، اپنا پردہ آپے پایا۔ گھر وچ بیٹھا مکھ چھپا، دس کیسے نہ آیا۔ جس جن دیا دئے کما، تس نیتر نین کھلایا۔ اپنا پریم لئے نبھا، ایکا بندھن پایا۔ سُرتی شبدی میل ملا، پریم ڈوری اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنی دھار چلایا۔ ستجگ ساچا مات لا، ہر ساچی دیا کھائیندا۔ اوانگ سوہنگ کھیل کھلا، سوئم روپ آپ پرگٹائیندا۔ ناؤں نرنکارا آپ اکھوا، اپنے ناؤں صلاحیندا۔ دھرنی دھرت دھول دئے ٹکا، جل بنب آپ سما، نیر سیر ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دھندا آپ کھائیندا۔ ہر نرنکار ساچا دھندا، اپنا آپ جنائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے جیو جنت بندی بندہ، بندی خانہ اک کھلایا۔ آد جگاد بن بخشندا، ساچی دھار لئے پرگٹایا۔ کرے کھیل گنی گھندا، گھر گمبھیر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پیار دئے جنائیا۔ گرسکھ سچ پیار، گر ستگر میل ملایا۔ مٹکھ سچ پیار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکایا۔ گرمکھ سچ پیار، گر چرن اوٹ تکایا۔ مٹکھ سچ پیار، ہوئے ہنگتا روگ ودھایا۔ سنتن سچ پیار، ست ستوادی ایکا گن گایا۔ مٹکھ سچ پیار، جھوٹھے دھندے من چت لایا۔ بھگتن سچ پیار، بھگون بھگتی اک درڑایا۔ مٹمکھاں سچ پیار، مایا ممتا موہ ودھایا۔ دوہاں وچولا بن نرنکار، لوک مات کھیل کھلایا۔ گرمکھ گرسکھ دیوے سچ پیار، اپنا منتر نام درڑایا۔ مٹکھ دیوے سچ پیار، ٹھگ چور یار بنایا۔ گرسکھ دیوے سچ پیار، آتم دھن ناد وجایا۔ مٹکھ دیوے سچ پیار، راتیں سوں سوں وقت لنگھایا۔ ساچے سنتاں دیوے سچ پیار، آتم برہم گیان درڑایا۔ مٹمکھاں دیوے سچ پیار، نو در واسنا وچ پھرایا۔ بھگتاں دیوے سچ پیار، بھگون اپنا نور درسایا۔ مٹمکھاں دیوے سچ پیار، کوڑ گڑیارا جھولی پایا۔ دوہاں وچولا بن نرنکار،

لوک مات کھیل کھلایا۔ سچ پیار گرسکھ دات، آتم برہم جنائیا۔ سچ پیار منمکھ ذات، چار ورن لڑائیا۔ سچ پیار گرسکھ نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ سچ پیار منمکھ گھاٹ، وہندے وہن رہیا وہائیا۔ سچ پیار سنتن ذات، ذات اذاتی دئے کھپائیا۔ سچ پیار منمکھاں کھات، ڈونگھے ساگر دئے زڑھائیا۔ سچ پیار بھگتن پُچھے وات، آد جگاد ہونے سہائیا۔ سچ پیار منمکھاں دیوے مات، رائے دھرم ہتھ پھڑائیا۔ دوہاں وچولا پُرکھ ابناش، لوک مات کھیل کھلایا۔ سچ پیار وشنوں منگ، اپنا سیس جھکایا۔ سچ پیار برہمے رنگ، رنگ مجیٹھی اک چڑھایا۔ سچ پیار شنکر کٹے بھکھ ننگ، ہتھ ترسول رہیا سٹایا۔ سچ پیار سورج چند، ایکا کیرن کرے رُشنایا۔ سچ پیار ونڈ برہمنڈ، شبدي شبد ناد سُنایا۔ سچ پیار جیرج انڈ، نرگن جوتی جوت جگایا۔ سچ پیار سہاگی چھند، گر ستگر آپ سُنایا۔ سچ پیار کیسے در نہ ہووے بند، قلعے کوٹ اندر رکھ نہ کھئے ٹکایا۔ سچ پیار سدا بخشنند، آپ اپنے ہتھ رکھایا۔ جو جن رسنا جہوا گئے بتی دند، تِس جن ہر ہر لئے ملایا۔ سچ پیار آتم آتر اند، نیج گھر اپنا آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ پیار اپنا بندھن پایا۔ بندھن بندھ پیار، برہما ست بھرائیا۔ پیار پیار آدھار، براہ روپ وٹایا۔ پیار پیار سُدھار، یگے پُرش کھیل کھلایا۔ پیار پیار وچار، حیکریو دئے وڈیائیا۔ پیار پیار شنکار، نر نرائن روپ دھرائیا۔ پیار پیار جیکار، کپل من سنگ رکھائیا۔ پیار پیار پیج سوار، دتا ترے جوت رُشنایا۔ پیار پیار کرے خبردار، رکھپ دیو اٹھائیا۔ پیار پیار میلے ساچا یار، پرتھو دیوے مان وڈیائیا۔ پیار پیار اندر دھار، متس اپنے رنگ رنگائیا۔ پیار کرے اپنی وار، کچھپ اپنا نور رُشنایا۔ پیار کھیل کرے کرتار، دھنتر ایکا گن جنائیا۔ پیار ہنسا اڈے اڈار، ہنسا کھیل کھلایا۔ پیار بل منگے دوار، باون بھیکھ وٹایا۔ پیار بالا لائے پار، پرہلاد نر سنگھ روپ وٹایا۔ پیار ایکا جانے اپنی سار، دھرو اپنی گود بہائیا۔ پیار گج دئے آدھار، تندوا تند کٹایا۔ پیار کرے کھیل کرتار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا پیار اپنے ہتھ رکھائیا۔ کرے پیار پیارا پرس، رام رام وڈیائیندا۔ پیار میٹے حرص، ہوس ہور نہ کھئے رکھائیندا۔ پیار میگھ دیوے برس، امرت دھار چلائیندا۔ پیار مٹئے سوگ ہرکھ، راما ایکا رنگ رنگائیندا۔ پیار پیارے کرے پرکھ، شاہ بھیکھن بھیو چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جگاد اک پیار، اپنے سنگ رکھائیندا۔ کیرپا پیار وید ویاس، چرن اوٹ تکائیا۔ پوری کرے ہر ہر آس، گیان

بودھ پڑھائیا۔ پُران اٹھاراں رسن سواس، جہوا نال ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پیار اک وکھائیا۔ کرے پیار
 گوپی ناتھ، سخیاں منڈل راس رچائیندا۔ کرے کھیل کھیل تماش، ایک بنسری نام وجائیندا۔ سدا سہیلا وسے پاس، وچھڑ کدے نہ
 جائیندا۔ آپے ہوئے داسی داس، غریب نہانے گلے لگائیندا۔ بدر کھا الوُنا ساگ، ساچا پیار آپ پرگٹائیندا۔ پیر سُدامے تندل لاپھ، مُکھ اپنے
 آپ چکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پیار آپ پرگٹائیندا۔ پیار پرگٹے گوپی کاپن، ساچا کھیل کھلائیا۔ پیار
 دیوے ارجن گیان، گیتا گیان اک درڑائیا۔ پیار دیوے ساچا مان، ساچی سیکھیا اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 جُگ جُگ اپنے پیار بٹھے گر اوتار، ستجُگ تریتا دواپر نال رلائیا۔ پیار پایا بندھن، کلجُگ آیا۔ مستک لائے ٹکا چندن، نم واسنا وچ
 سمایا۔ بودھ گیان آتم ہویا پنڈت، بودھ بودھا رُپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پیار آپ رکھایا۔ پیار رکھائے
 نرگن دھاری، اپنی کھیل کھلائیا۔ کرے کھیل اکم اپاری، پیار پیار وچ پرگٹائیا۔ لکھ چوراسی پاوے ساری، اُبھل بھل کدے نہ جائیا۔
 کلجُگ ناتا توڑے خواری، دُور دُراڈا نیڑے پنڈھ لیائیا۔ عیسیٰ موسیٰ نبھ یاری، محمد سنگ رلائیا۔ ایک پیار کلمہ کر جیکاری، ہو ہو
 نعرہ دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایک ہر، پیار تند اک رکھائیا۔ اپرا پیار تند، نرگن نرگن وچ
 سمایا۔ اپنا کھیل کر بخشند، بخشش اپنی آپ ورتایا۔ اپنے نؤر چڑھ چڑھ چند، سچ اُجالا دئے کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سچ پیار آپ پرگٹایا۔ سچ پیار نانک گر، ہر ستگر آپ پرگٹایا۔ میل ملایا آپے دھر، دھر بیٹھا سچا ماہیا۔ نرگن سرگن جڑی
 سُر، تار ستار نہ کھئے وکھائیا۔ ایک منتر رہیا پُھر، نام ست پڑھائیا۔ پیار اندر پریم گیا جڑ، ایک رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، پیار پیار نال بندھائیا۔ پیار نال بدھا ناتا، ناتا پریم پُرکھ بندھایا۔ نانک گر اکو جاتا، پُرکھ اکال منایا۔ آد جُگادی پتا ماتا،
 ساچی گود سہایا۔ ساچی دیوے ایکو داتا، وست امولک جھولی پایا۔ اپنا ناؤں سُنائے ساچی گاتھا، ساچی سیکھیا اک سمجھایا۔ ایتھے اوتھے
 ہوئے راکھا، اٹھے پھر سیو کھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک پیار دھر دربار، نانک لوک مات لے کے آیا۔ سچ پیار
 نانک نرگن، سرگن جھولی پائیا۔ غریب نہانیاں پُکار سُن سُن، ایک وار ورتائیا۔ انگد امر آپے چُن چُن، رام داسے گنڈھ پوائیا۔ ارجن ہر

ہر آپے بھڑ، شبد ناد سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ پیار دئے وڈیائیا۔ سچ پیار ناؤں بان، چارے بانی مُکھ
 صلاحیا۔ پریم پیارا لیا پچھان، گھر ساچے میل ملایا۔ ہانی ملیا ساچا ہان، گھر ساچے وجے ودھایا۔ نہ جیو نہ کھئے پران، پُرانی مکت نہ کھئے
 کرایا۔ ایک شکت سِری بھگوان، گر گر گر رُپ وٹایا۔ ایک رکت کرے پروان، بوند بوندی میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، سچ پیار دئے سمجھایا۔ سچ پیار گر شبدی دھار، نانک ارجن ہر ہر گائیا۔ دوہاں وچولا بن کرتار، بودھ آگادھا شبد سُنائیا۔
 بھگت بھگونت کرے کھیل نیار، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ چار جگ دے وچھڑے یار، ایک گھر بہائیا۔ پانجا ایکا ویکھے ایکا وار، اکاون اپنی
 دھار چلائی۔ پانجا دوا آپے پائے اپنی سار، زرگن سرگن سرگن کھیل کھلائی۔ ست ستوادی ہو تیار، پنچم دیوے سچی شاہیا۔ پنچم
 ناد شبد دھنکار، ناد انادی آپ سُنائیا۔ ستوین گھر ست ست آوے جاوے وارو وار، پانجا ساتا ست ست میلا سچ سُبھائی۔ ایک
 پینتیس کر تیار، پنج تیس کرے کُرمائیا۔ دس بیس کھیل کرتار، کاغد قلم نہ لکھے شاہیا۔ ایکا گرو کر تیار، گر شبد دئے وڈیائیا۔ گر چرن
 سچ پیار، چار ورن دئے سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ پیار گوہند دھار، ہر کھنڈا نال
 ملائی۔ سچ پیار ساچا کھنڈا، ہر گوہند میل ملایا۔ لیکھا جانے وچ برہمنڈاں، برہمنڈ کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، پیار پیار نال پرگٹایا۔ ہر گوہند تیرا پیار، تیری دھار سہائی۔ جودھا سورپیر بلی بلکار، ایکا ڈنکا ربیا وجائی۔ کرے کھیل اپر اپار،
 ناتا بدھاتا پیار جوڑ جڑائی۔ ہر رائے دئے آدھار، نش اکھر کرے پڑھائی۔ چھوٹے بالے کر پیار، ہر کرشن لئے اٹھائی۔ ہر کرشنا کوک گیا پکار،
 تیغ بہادر ملے ساچا ماہیا۔ کرے سچ پیار ڈبڈے لئے تار، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ پیار آد
 جگاد ستجگ تریتا دواپر کلجگ لکھ چوراسی وچ ورتائی۔ سچ پیار ہر ورتایا، آپ اپنی وار۔ گوہند ست ایکا جایا، بن سلکھنی نار۔
 گجری ککھ دئے وڈیایا، نہ کوئی جانے جیو سنسار۔ بھوگی اپنا بھوگ کرایا، بھسمڑ ہوئے نہ اگم اپار۔ دھر سنجوگی میل ملایا، میلا کرے
 اپنی دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا پیار ونڈے وچ سنسار۔ سچ پیار ونڈن آیا، گر ستگر رُپ دھار۔ پنچ
 پیارے لئے اٹھایا، کرے کھیل اپار۔ اپنا امرت مُکھ چوایا، آپ آپا وچوں نکال۔ سنسار روگ سرب مٹایا، نہانیاں بنیا ساچا یار۔ اوچاں نیچاں

گلے لگایا، کریا سچ پیار۔ آپ نیوں نیوں سیس جھکایا، بنیا در بھکھار۔ اپنی جھولی آگے ڈاہیا، کرے اک پکار۔ گرسکھ تیرا اچا گھر بنایا، پُرکھ ابناشی سیوادار۔ تیریاں نینہاں ہیٹھ اپنا آپ دیاں دباوا، آپا تیرے اُتوں وار۔ تیرا مندر دیاں سُہایا، لوک مات ہونے اُجیار۔ ہر کا پیار تیرے اندر دیاں ٹکایا، دوسر رکھاں نہ کیسے دوار۔ جگ جگ دا لہنا دیاں مُکایا، کلجگ آوے اتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے جانے سچ وبار۔ آد پیار دتا بھگوان، اپنی دات ورتائیا۔ جگ چوڑی کریا کھیل مہان، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ کلجگ اتم ہونے پردھان، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ گوبند سُورا ہونے نال بلوان، اپنا بل دھرائیا۔ سرشٹ سبائی کھولے اک دکان، جھوٹھ دکان دے مٹائیا۔ چار ورنان ویکھے مار دھیان، ذات پات نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پیار دے سمجھائیا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، گر ستگر سچ جنائیندا۔ پُرکھ ابناشی پھیرا پاؤنا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی میل ملاؤنا، ایکا بندھن پائیندا۔ سچ پیار اک وکھاؤنا، کھتری براہمن سُودر ویش ایکا در بہائیندا۔ دئی دوتی پردہ لاہنا، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ ساچا مارگ اک وکھاؤنا، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر اتم برہم نظری آؤنا، اگیان اندھیر چکائیندا۔ پُرکھ اکال سب نے گاؤنا، گوبند سُورا آپ سنائیندا۔ مسجد مندر مٹھ شِودوالا کوئی رہن نہ پاؤنا، کلجگ اتم پندھ مُکائیندا۔ سچ نشانہ اک جھلاؤنا، شاہ سلطاناں خاک ملائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ایکا راج جوگ کراؤنا، جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دھر فرمانا حُکم سُناؤنا، حُکمی حُکم آپ الائیندا۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ گرسکھ ساچے آپ پرگٹاؤنا، دھرت مات دی گود بہائیندا۔ دھرتی تیرا ہؤلا بہار کراؤنا، بے مکھ نظر کھئے نہ آئیندا۔ ہندو مُسلم سیکھ عیسائی ایکا اشٹ وکھاؤنا، دوجا در نہ کھئے بنائیندا۔ شبد پیار آپ دواؤنا، شبدی شبد میل ملائیندا۔ سوہنگ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان گھر گھر ناد و جاؤنا، راگی اپنا راگ الائیندا۔ رسنا جہوا سب نے گاؤنا، بئی دند سرب پلائیندا۔ اُنجا پون آپ سماؤنا، پون سواس کھیل کھلائیندا۔ اٹھاراں بہار بناسپت بندھن پاؤنا، بندی بند آپ کرائیندا۔ رو سس راگ الاؤنا، منڈل منڈپ ناچ نچائیندا۔ برہما وشن شو ایکا ناؤں دھیاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ اتم لیکھا سب دا مُکاؤنا، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ برہما اپنے وچ ملاؤنا، جوتی جوت جوت ملائیندا۔ شنکر تیرا ڈیرہ ڈھاؤنا، جو گھڑھیا بہن وکھائیندا۔ اندر پھڑ کے تختوں لاہنا، تخت نواسی کھیل

کھلائیندا۔ ساچا مارگ ہر جو لاؤنا، گرمکھ ساچے آپ اٹھائیندا۔ برہما ویتا مان دواؤنا، برہم ویدا آپ پڑھائیندا۔ چھوٹے بالے تلک لگاؤنا، بھولا ناتھ سوائیندا۔ ست دیپ تن لوک اک نشان جھلاؤنا، سُرپت اند ڈھیری ڈھائیندا۔ منجیتا منجیت جوؤنا، جوین اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی ساچا ہر، سچ پریت آپ نبھائیندا۔ لگی پریت نبھائے توڑ، گر ستگر ہتھ وڈیائیا۔ کلجگ آنت نہ جائے چھوڑ، اپنی گود بہائیا۔ شبد اگمی چڑھائے گھوڑ، تھر گھر ساچے دئے پُچائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پریم آپ نبھائیا۔ اپنا پریم نبھائے ساتھ، سگلا سنگ رکھائیندا۔ گرمکھاں بھجھائے لگی پیاس، ہرجن پیاسا نظر کھئے نہ آئیندا۔ دوس رین کرے ہاس بلاس، سکھ شانتی ست ورتائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے در سہائیندا۔ ہرجن ساچے سوہے در، در درویش اکھ جگائیا۔ برہم مت ملیا ور، ور ایکا جھولی پائیا۔ لکھ چوراسی وچوں لیا پھڑ، گرمکھ تیری وڈ وڈیائیا۔ آپ بندھایا اپنے لڑ، پلو گنڈھ پوائیا۔ سوہرے پیئے وبار کر، بن وچولا کھیل کرائیا۔ سچ دوارے آپے کھڑ، اپنا سگن منائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھ تیرا پیار دئے سمجھائیا۔ گرسکھ نار کر پیار، گر ستگر کھیل کھلائیندا۔ پریم مہندی کر تیار، ساچے ہتھ رنگائیندا۔ سوہا ویس کھیل اپار، تن خاکی آپ وکھائیندا۔ نتھ سہاگ کر تیار، کنچن رُپ وٹائیندا۔ مینڈھی گندے ایکا وار، ساچا سیس گندائیندا۔ وٹنا ملے وچ سنسار، پریم رس آپ رکھائیندا۔ ساچی سخیاں منگلاچار، گھر گیت گویند الاٹیندا۔ ساچی ڈولی کر تیار، ستجگ تریتا دواپر کلجگ چارے جگ کھار بنائیندا۔ مارے بول نہ کھئے اتم وار، گرسکھ وچھوڑا پندھ کٹائیندا۔ جوین ویکھے نار مٹیار، نیتر نیناں کجلا نام پائیندا۔ بندی لائے اپر اپار، جوت للاٹی ڈگمگائیندا۔ سُرخی ویکھے سرجنہار، رام رام جنائیندا۔ راہ تھے پروردگار، ایکا آس وکھائیندا۔ دُولہا بنے آپ نرنکار، گھر اپنے سوہا پائیندا۔ سولان اچھیا کر شنکار، ساچا آسو آپ منگائیندا۔ ساچے گھوڑے ہو آسوار، سولان کلیاں آسن پائیندا۔ سچکھنڈ دواریوں آئے باہر، تھر گھر شبدی نال ملاٹیندا۔ شبدی رُپ چڑھے اپار، اپنا ست آپ سہائیندا۔ اپنا چیرا بٹھ دستار، سیس ساچا تاج ٹکائیندا۔ ساچی کھڑگ کر تیار، اپنا کھنڈا نام لٹکائیندا۔ چھیل چھپلا ہو تیار، اپنا راہ تکائیندا۔ لوآن پُریاں چرناں ہیٹھ لتاڑ، لوک مات پھیرا پائیندا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، لکھ چوراسی بھيو کھئے نہ پائیندا۔ ہوئی

ہوئی آوے سانجھا یار، اپنا پینڈا پندھ مکائیندا۔ سوہرے گھر ویکھے ایک بار، کایا مندر اندر بند کرائیندا۔ ترے دھاٹو لگا تال، نہ کوئی توڑ
 ٹرائیندا۔ کرے کھیل صاحب دیاں، اپنی ٹھوکر ایک لائیندا۔ آپے کھولے اپنی دھرمسال، گرو دوارا آپ اُپائیندا۔ گھر وچ گھر کرے کھیل
 نرال، نرالی چال آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ ساچے گھر آیا دُلہا، گھر ساچے وچ
 ودھائیا۔ آپے بائے ہار ساچے پھولا، پُھل اپنا ناؤں اُپائیا۔ آپے گائے اپنا سوہلا، اپنا راگ سُنائیا۔ آپے بنیا بھالا بھولا، بھولی صورت اپنا روپ
 دھرائیا۔ آپ چُکائے اپنا اوہلا، پردہ دئے اُٹھائیا۔ پنج شبد پائن روہلا، انحد دُھن سُنائیا۔ اُلٹا کرے نابھ کوہلا، امرت دئے جھرائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر اپنے سکن منائیا۔ امرت جھرے ٹھنڈا پانی، ہر ساچا آپ جھرائیندا۔ آپے نین بن بن رانی، اپنا
 چھٹا آپ بھرائیندا۔ آپے بول اپنی بانی، اپنا حُکم سُنائیندا۔ آپے ویکھ سگھڑ سیانی، سچ سوانی کول بھائیندا۔ آپے ہویا جان جانی، جاننہارا
 آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر ساچے خوشی منائیندا۔ گھر ساچے چوٹھے پد بیٹھا چڑھ، اپنی دیا کھائیا۔
 اپنی لانو آپے رہیا پڑھ، پہلا دوجا تیجا گھر تجائیا۔ چوٹھے پُرکھ ابناشی پھڑیا لڑ، چھٹ کدے نہ جائیا۔ میرا کنت سہاگی نہ جنے نہ جائے مر،
 گرمکھ ناری خوشی منائیا۔ جگت جنجالا مٹیا ڈر، زربھو تکی اک سرنائیا۔ میں ہوئی سُبھاگن آیا گھر، دُور دُراڈا چل کے ماہیا۔ کھلی
 کوچھی لائی لڑ، اوگن گن نہ کئے وکھائیا۔ چرن کول سیوک سیوا لواں کر، ساچی سیوا موہے بن آئیا۔ میرا خالی بھنڈارا دیوے بھر، اپنی
 دیا کھائیا۔ سوہے ویلا میری سیجا جائے چڑھ، کنت بہتار سچا شہنشاہیا۔ اپنا پریم میرے اندر دیوے دھر، میرے گھر ہوئے رُشنائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، چار جگ دا سچ پیار، گرسکھاں نال ملائیا۔ مہاراج
 شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس میلیا سو آنت وچھڑ نہ جائیا۔

★ ۲۸ ساؤن ۲۰۱۸ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ سرینہہ پُر ضلع ہوشیار پُر ★

گھر آئے وکھائے گھر، گھر گھر وچ دیا کھائیا۔ زربھو چُکائے بھے ڈر، بھیانک اور نہ کئے رکھائیا۔ بند تاکی کھول کواڑ، دوئی پردہ دئے
 اُٹھائیا۔ ترے گن اگنی بچھے ہاڑ، تتوت نہ کئے رکھائیا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑ، نرگن نور جوت رُشنائیا۔ گھر وچ گھر دئے وکھال، ستگر

پورا بے پرواہیا۔ چلے چلائے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ توڑنہار جگت جنجال، جاگرت جوت لئے جگائیا۔ لیکھا جانے کال مہاکال، دین دیاں سچا شہنشاہیا۔ سرت سوانی نہ ہونے بے حال، گر شبدی ہونے سہائیا۔ گرہ مندر وکھائے امرت تال، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ گھر وکھائے سچی دھرمسال، گھر مندر سوہا پائیا۔ گھر گھر وچ دیپک دیوے بال، تیل باقی نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر میلا سہج سہائیا۔ گھر میلا ہر بھگوان، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے دان، ایکنکارا ویکھ وکھائیندا۔ آد نرنجن جوت مہان، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا ہو مہربان، وست امولک آپ ورتائیندا۔ سری بھگوان گھر وچ وکھائے سچ نشان، گھر گھر اپنا کھیل کھلائیںدا۔ پاربرہم پرہ ہو پردھان، اپنا مندر آپ سہائیندا۔ گرسکھ ساچا کر پروان، جگ جگ اپنا بھیو کھلائیںدا۔ آتم درسی دیوے آتم دان، آتم آتر نچ جھولی آپ بھرائیندا۔ شبد انادی اک ڈھنکان، ناد انادی ناد وچائیندا۔ بودھ آگادھی شبد گیان، گیان منت اک درڑائیندا۔ برہم برہمادی ویکھ وکھان، آتم برہم آپ وکھائیندا۔ ساچی سیجا کر پروان، سچ سینگھاسن آسن لائیندا۔ آپ بنائے سچ مکان، گھر گھر وچ آپ اپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر گھر وچ ویکھ وکھائیندا۔ گھر گھر ویکھ سری بھگونت، اپنا کھیل کھلائیا۔ گھر میلا ناری کنت، گھر ساچی سیج سہائیا۔ گھر مہا گائے آگت، لیکھا کر نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر گھر وچ ویکھ وکھائیا۔ گھر وچ گھر سچ محلہ، ستگر پورا آپ جنائیندا۔ وسنہارا اک اکلا، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، برہم دھار چلائیںدا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، سچ منارا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ گھر گھر ہر سہنجنا، سوہاؤنت آپ سہائیا۔ دیپ جگائے جوت نرنجن، آد نرنجن سچا شہنشاہیا۔ دیناں ناتھ درد دکھ بھ بھنجنا، بھ اور نہ کھئے جنائیا۔ امرت سروور ایکا مچنا، سچ اشنان کرائیا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، سو گھر ساچا آپ بنائیا۔ نو دوارے گرسکھ تجنا، جگت ناتا دئے ٹرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر گھر وچ وجائے سچ ربابا، تار ستار نہ کھئے وکھائیا۔ گھر وچ گھر کھیل اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ جوتی نور الہی، اللہ، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ اپنا روپ کر بسملا، بسمل اپنی کھیل کھلائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر گھر وچ جوت جگائیندا۔ گھر گھر وچ نرگن دھار،

نرگنِ نرویر آپ چلائیا۔ اجونی ربت ہو تیار، رُوپ انوپ آپ وٹائیا۔ کرتا پُرکھ کرے کار، کرنہار اک اکھوائیا۔ چار کُنٹ دہ دشا آپے ہویا
 خبردار، آلس نندرا نہ کھئے رکھائیا۔ ساچا مندر کر تیار، آپے ویکھ وکھائیا۔ باڈی بنائے نہ کھئے وچ سنسار، اٹ گارا نہ کھئے لگائیا۔ سورج چن
 نہ کرے کھئے اُجیار، رُو سس بیٹھن مُکھ شرمائیا۔ گر کا مندر اپر اپار، ستگر ساچا آپ بنائیا۔ گر مُکھ ورلے دئے وکھال، جس اپنی بُوچھ
 بُجھائیا۔ دوس رین وجے تال، انحد اپنا تال وجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے گھر دئے وڈیائیا۔ ساچا گھر
 سوہنیک، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ نہ کوئی دوسر وسے شریک، لاشریک کھیل کھلائیندا۔ اپنے ہتھ رکھی توفیق، اپنی رحمت آپ
 کمائیندا۔ اپنا مارگ اک باریک، پریم آپ رکھائیندا۔ محبان پیدو وسے نزدیک، بی خیر یا اللہ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر کھولے تاکی، گر ستگر دیا کھائیا۔ گر سیکھاں چکائے لہنا دینا باقی، پورب جہان
 ویکھ وکھائیا۔ آپ چڑھائے اوکھی گھاٹی، ساچے مارگ آپے لائیا۔ جس کرپا کرے تس بجر کپاٹی پاٹی، پردہ رہے نہ رائیا۔ گھر گھر وچ
 وکھائے ساچی ہاٹی، چوڈاں لوک بیٹھے سیس نوائیا۔ گھر تیرتھ گھر تاٹی، گھر سروور دئے نھائیا۔ گھر دیوا گھر باقی، گھر گھر کرے رُشنائیا۔
 گھر میلا کھلاپاتی، کنت سہاگ بیٹھا آسن لائیا۔ گھر جام پیاوے بن بن ساقی، سچ پیالہ ہتھ اٹھائیا۔ گھر بہ بہ پُچھے واتی، ستگر پورا بھل
 کدے نہ جائیا۔ گھر ہون کرے آرٹی، منڈل راسی راس رچائیا۔ گر کا بھیو نہ بائے چوڈاں وِدیا اُردو فارسی، ہندی پنجابی نیر نیناں رو رو دئے
 وہائیا۔ ستگر پورا آپے چڑھے اپنی ساچی گھاٹی، آتم سنگھاسن سوہیا پائیا۔ آپے جانے اپنی واٹی، لکھ چوراسی پنڈھ مکائیا۔ گر سیکھ
 تیری نہ کوئی گوت نہ کوئی ذاتی، تیرا رُوپ انوپ برہم برہم پرگٹائیا۔ آد جگادی ساچا ساتھی، سو پُرکھ نرنجن اک اکھوائیا۔ جگا جگنتر
 گر اوتار گاؤن گاتھی، رسنا جہوا جہوا سرب سُنائیا۔ سرب جیاں دا ایکا ذاتی، مقامے حق بیٹھا نور الہیہا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ کرے رُشنائیا۔ گھر گھر ہونے چانن، گھر گھر کھیل کھلائیندا۔ گھر گھر رُوپ دھارے کھتری شوڈر ویش براہمن،
 رُوپ انوپ آپ وٹائیندا۔ گھر گھر ہونے کامنی کامن، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ناچ نچائیندا۔ گھر گھر آسا ترسنا پکڑے دامن، مایا ممتا نال
 رلائیندا۔ گھر گھر رکھے اندھیری شامن، اندھ اندھیر آپ وکھائیندا۔ جگ جگ گر مُکھ ورلے ہووے ضامن، اپنا پلُو نام پھرائیندا۔ ایکا

دیوے سچا نامن، نام امولک جھولی پائیندا۔ مٹے زین اندھیری شامن، جوتی نورا اک جگائیندا۔ درس دکھائے آہمنو ساہمن، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ اک دوے نون گرو گرسکھ پچھان، گر اپنا میل ملائیندا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کھئے نادان، رده سیدھ ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر گھر وچ راس رچائیندا۔ گھر وچ منڈل گھر وچ راس، گھر گوپی کاہن نچائیا۔ گھر وچ جوت کر پرکاش، گھر شبد ناد دھن سنائیا۔ گھر سخیاں وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گھر گھر پوری کرے آس، جو جن بیٹھے دھیان لگائیا۔ کٹھنہارا جم کی پھاس، نام پھاسی گل وچ پائیا۔ گرسکھ ہوئے نہ کدے اداس، جس ستگر ملیا سچا ماہیا۔ آد جگاد جگا جگنت کرے بند خلاص، بندی چھوڑا آپ ہو جائیا۔ گھر ویکھے کھیل تماش، آپ اپنی دیا کھائیا۔ آد جگاد نہ ہوئے وناس، سو ستگر سچا ناؤں دھرائیا۔ گھر گھر وچ بھجھائے پیاس، گرسکھ ترسنا دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر مندر اک صلاحیا۔ گھر مندر ہر صلاحندا، جگا جگنت کار۔ بھگت بھگونت آپ اٹھائیندا، آپ اپنا کر وچار، سنت ساجن میل ملائیندا، ست ستوادی میت مرار۔ گرمکھ گر گر گود ہائیندا، ایک دیوے نام آدھار۔ گرسکھ ایک رنگ رنگائیندا، اتر نہ جائے دوچی وار۔ سرتی شبد ڈور ملائیندا، گھر مندر پاوے سار۔ جگت وچھوڑا آپ کٹھائیندا، نانا تھے ڈباگن نار۔ کنت کٹھول خوشی منائیندا، سوہے بنک دوار۔ گرسکھ اپنے انک لگائیندا، انگیکار کرے زرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر ویکھے سچ دوار۔ گھر گھر دوارا کھولدا، گر ستگر سجن میت۔ گرسکھ نال سدا بولدا، آپ سنائے اپنا گیت۔ شبد کنڈے آئے تولدا، آد جگادی ساچی ریت۔ بھیو کھلائے سدا اڈول دا، ایک پرکھنہارا نیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر وچ گھر وکھائے آگے کھڑ، ساچا مندر گرو دوار مسیت۔ گھر مندر گھر مسیت، گھر گرو دوار وکھائیا۔ گھر ٹھانڈا گھر سیت، گھر ساتک ست ورتائیا۔ گھر پنت گھر پنت، گھر پاپی رہیا ترائیا۔ گھر دیوے نام انڈیٹھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ سو ستگر سجن میت، لکھ چوراسی وچوں لے پچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر گھر وچ ناد وجائیا۔ گھر گھر وچے ناد نورا، تریا راگ الائیندا۔ سرب کلا بھر پور، ستگر سجن کھیل کھلائیندا۔ آسا منسا کرے پور، منسا منسا وچ سائیندا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ اک درڑائیندا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، جس جن اپنا نام چپائیندا۔ ہوئے ہنگتا

توڑے گڑھ غرور، نون سو اکھڑ آپ سمجھائیندا۔ گھر وچ دیوے ست سرور، گھر گھر وچ کھیل کھلائیندا۔ پنج تت کایا نہ بنے تندور، جس سر ہتھ ٹکائیندا۔ منوآ مار کرے منور، جوتی آگنی ہیٹھاں ڈائیندا۔ جنم جنم دے معاف کرے قصور، جو جن چرنی سیس جھکائیندا۔ اٹھ پھر حاضر حضور، ہر اپنا میل ملائیندا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار کرے چورو چور، نام کھنڈا اک چلائیندا۔ جس جن بخشے ساچی دھوڑ، جوت للائی ڈگمکائیندا۔ گھر وچ گھر وکھائے ضرور، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ اپنا دیوے ساچا نور، نور نورانہ آپ اکھوائیندا۔ موسیٰ جلوہ تے اُتے کوہ طور، گرمکھاں گھر گھر آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر مندر آپ بنائیندا۔ گھر مندر بنیا سچ ٹکانا، گھر گھر وچ وچ ودهائیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے راجا رانا، لکھ چوراسی رہی بلایا۔ پن ستگر پندھ نہ کیسے مگانا، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ رسنا جہوا گاگا تھکے گانا، گاونہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ورلے دیوے اٹھائی، جس جن اپنے رنگ رنگایا۔ گھر وچ گھر ساچا رنگ، ستگر گوہند آپ چڑھائیندا۔ آتم سیجا بیٹھ پلنگ، گھر ساچی خوشی منائیندا۔ اک وجائے ناد مردنگ، ناد انادی آپ سنائیندا۔ نانا توڑ ڈباگن رنڈ، گرمکھ سرتی شبد پرنائیندا۔ ایک وست امولک ونڈ، کایا گولک آپ بھرائیندا۔ اٹھ پھر پرمانند، نجاند آپ رکھائیندا۔ جگت وکارا جھوٹھا گند، رسنا رس تجائیندا۔ گھر وچ گھر وکھائے ساچا چند، نور نورانہ آپ اپائیندا۔ نانا توڑے جیرج انڈ، اُتہج سیج وقت چکائیندا۔ صاحب دیال سدا بخشند، ستگر پورا دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ آپ جگائیندا۔ گھر جاگے جاگنہارا، جاگرت جوت جوت رشنائیا۔ گھر بھاگے بھاگنہارا، بھگون اپنی کھیل کھلائیا۔ گھر راگی راگ گائے گاونہارا، راگ انادی آپ سنائیا۔ گھر بانی بولے بولنہارا، بودھ اکادھ کرے پڑھائیا۔ گھر بیٹھا سنے سننہارا، سن سادھ آپ لگائیا۔ کاغد قلم لکھ لکھ ہارا، بیو نہ پائے سچ ماہیا۔ مس رووے زارو زارا، ست سندر دین دہائیا۔ بناسپت کوکے کرے پکارا، اٹھاراں بہار سار نہ آئیا۔ ہر کا کھیل اکم نیارا، اکھ اگوچر اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگا جگرت ہو اُجیارا، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ دور ڈراڈا چل کے آئے بھگت دوارا، آپ اپنا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت ساچے سنت، گرمکھ میلے ناری کنت، گرمکھ چاڑھ ساچی رنگت، رنگ رنگیلا آپ اکھوائیا۔ رنگ رنگیلا صاحب سلطان، در گھر

ساچے سوہا پائیندا۔ ست ستوادی ست نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ جھلائیندا۔ اگم اگمڑا وسے مکان، اگمڑی اپنی کھیل کھلائیندا۔
 الکھ الکھنا بول جیکار، گھر اپنی الکھ جگائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے بیٹھ سچی سرکار، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ تھر
 گھر ساچا کھول کواڑ، اپنا چرن ٹکائیندا۔ شبدي ست کر پیار، سپس جگدیش بتھ رکھائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، سن اگم بھیو
 چکائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دئے آدھار، گگن منڈل ویکھ وکھائیندا۔ زمیں اسماناں دئے سہار، لوک پرلوک کھیل کھلائیندا۔
 چوڈاں طبقاں کھول کواڑ، چوڈاں لوک ڈنک وجائیندا۔ وشن برہما شو کریا خبردار، سُرپت راجا اند نال ملائیندا۔ ترے گن مایا بھر
 بھنڈار، پنج تت ناچ نچائیندا۔ پنج پنج کھیل کرے کرتار، دس دس اپنا بندھن پائیندا۔ کایا ماٹی کر تیار، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔
 جگت واسنا نو دوار، در دروازے آپ وسائیندا۔ اپنا گھر اپر اپار، اپرمپر آپ رکھائیندا۔ ٹیڈھی بنک کھیل نیار، دس کیسے نہ آئیندا۔ دوئے
 دو پھریدار، اٹھے پھر حکم جنائیندا۔ نہ کوئی جانے آر پار، آدھ وچکار سرب اٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، گھر اپنا آپ سمجھائیندا۔ گھر سمجھائے آپ نرنکارا، اپنی دیا کھائیا۔ پنج تت کریا تن شنکارا، ترے ترے میلا میل ملائیا۔
 نرگن ونڈ کری اپارا، من مت بُدھ ورتائیا۔ کرے کھیل جگت نیارا، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیا۔ اپنی اچھیا آپے بھر بھنڈارا، آپے جھولی
 ڈاھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر گھر وچ اپنی دھار چلائیا۔ گھر بنایا گیا بن، سو پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ نہ کوئی
 جنی نہ کوئی جن، جن جنیدی نہ کھئے مایا۔ نہ کوئی گھڑے نہ سکے بھن، گھرن بھنہار آپ اکھوایا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، دیا باقی نہ
 کھئے ٹکایا۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، چار دیوار نہ کھئے رکھایا۔ نہ کوئی بُدھی نہ کوئی من، مت رنگ نہ کھئے وکھایا۔ نہ کوئی ہتھ منہ نک
 کن، نیتر نین نہ کھئے مٹکایا۔ نہ کوئی دیونہارا دسے ڈن، بھے بھو نہ کھئے جنایا۔ نہ کوئی پانی نہ کوئی ان، نہ کوئی کھاونہار اپنا پیٹ وکھایا۔ کرے
 کھیل سری بھگون، اپنے مندر آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرہ مندر آپ سہایا۔ گھر مندر گرہ سہایا، گھر
 ویکھ وچار۔ من بندر آپ بندھایا، دہ دشا نہ کرے وچار۔ ڈونگھی گندر آپ سٹایا، اٹھ سکے نہ دوچی وار۔ جگ جھنجٹ آپ مٹکایا،
 گرمکھ ساچے کر پیار، ایکا منتر نام درڑایا، برہم پاربرہم دئے آدھار۔ جوگ ابھياس نہ کھئے کرایا، سرتی شبد کرے پیار۔ جنم جنم دی پیاس

مٹایا، دیوے درس گر کرتار۔ ترسنا حرص دئے گویا، ہوئے ہنگتا روگ نوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر گھر وچ
 دئے سچ وچار۔ گھر سچا سچ دربارا، ستگر پورا آپ دکھائیندا۔ گھر سجن میت مرارا، گر اوتاراں ویکھ دکھائیندا۔ گھر مندر ٹھا کر دوارا،
 گھر اشٹ دیو پرگٹائیندا۔ گھر شبد ناد دھنکارا، دھن آتمک آپ سنائیندا۔ گھر راج جوگ سکدارا، شاہو بھوپ آپ سمجھائیندا۔ گھر پنچم
 سخیان لگا اکھاڑا، نٹو ناٹ آپ کرائیندا۔ گھر ترے گن اگنی بھجے تتی ہاڑا، گھر پنچم موہ چکائیندا۔ گھر گھر وچ کرے سچ پیارا، آپ اپنا
 رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھ لہنا جھولی پائیندا۔ گرسکھ لہنا جھولی پاؤنا، گھر گھر وچ وجے
 ودھائیا۔ آتم سیجا آپ بہاؤنا، ڈونگھی بھوری پار کرائیا۔ اندر باہر اپنا سنگ نیہاؤنا، گپت ظاہر ہونے سہائیا۔ امرت جام اک پیاؤنا، پریم
 پیالہ ہتھ اٹھائیا۔ گڑھ ہنکاری برج ڈھاؤنا، ایک دھکا لائیا۔ اند اند اند اند اک درساؤنا، اند اند اند وچ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، گرسکھ تیرے گھر بھاگ لگائیا۔ گرسکھ گھر لگے بھاگ، ہر ستگر آپ لگائیا۔ دُرمت میل دھوئے داغ، نرمل نیر سپر
 پلائییا۔ اگنی بھجے لگی آگ، سانتک ست ورتائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، کاگوں ہنس رلائییا۔ شبد اگنی مار واج، ستیاں لئے اٹھائیا۔
 گھر گھر وچ رچیا کاج، گھر گھر ساہ رہیا سدھائیا۔ گھر گھر آوے جاوے بھاج، آپ اپنا پنڈھ مکائیا۔ گھر وچ سازن رہیا ساز، ہر سجن
 شہنشاہیا۔ گرسکھ تیری رکھے لاج، تیری پت ہتھ نہ کیسے پھڑائیا۔ جھوٹھ ملے لاپے پاج، کنچن سورن دئے بنائیا۔ گھر وچ گھر ملے گرو
 مہاراج، جس دا روپ رنگ ریکھ نظر کیسے نہ آئیا۔ آد جگاد کرے سچا راج، دو جہاناں کرے سچی شہنشاہیا۔ بنا رہے غریب نواز،
 غریباں اپنے گلے لگائیا۔ وست امولک دیوے دات، نام بھنڈار ورتائیا۔ من مت رہے نہ نار کمذات، گرمت ساچی اک سمجھائیا۔ تیرا
 ستگر تیری خاطر گرمکھ بنائے اک برات، دُلہا بنے سچا ماہیا۔ لوک مات ہوئی سہنجنی رات، بھڑی زین خوشی منائیا۔ دھن بھاگ ملے
 کلاپات، جنم جنم دا وچھوڑا دئے کٹائیا۔ گھر آئے شاہو شاباش، نیلے والا ساچا ماہیا۔ گرمکھ نار سہاگن رکھے پاس، آپ اپنے انک لگائیا۔
 سوانی ہوئیں کیوں آنت اداس، جگت اداسی دئے مٹائیا۔ اپنا روپ دھرے تیرے پون سواس، تیرا پون سواس اپنے وچ سہائیا۔ تیرے گھر
 وچ پئے ساچی راس، کوٹن کوٹ برہمنڈ رہے راس رچائیا۔ راہ تکی پرتھی آکاش، گرسکھ تیرے دوارے نین اٹھائیا۔ وشن برہما شو کر کر

بَٹھے آس، کون ویلا گُرمکھ پُورا درس دِکھائیا۔ جس گھر سَتگر وسے پاس، سو سَتگر ساچا گھر وسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ گھر وسیا گھر پایا، ہر سَجَن صاحب سُلطان۔ گُرمکھ اپنا پنڈھ مُکایا، ملیا گُر سُریر بلوان۔ آپا سَتگر جھولی پایا، تٹا مان ابھان۔ سَتگر پُورا ہوئے سہایا، جس دِتا جیا دان۔ لکھ چوراسی لئے ترایا، رائے دھرم نہ پُچھے آن۔ چتر گپت نہ حساب وکھایا، لاڑی مؤت نہ کرے پہچان۔ کال گراس نہ کھئے کھایا، سَتگر سَجَن ملے آن۔ مہاکال ہوئے سہایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ بھگوان وسایا گھر وچ گھر، گھر مندر بنک وڈیائیا۔ بھگوان سہایا گھر وچ گھر، گھر جوت جوت رُشنائیا۔ بھگوان وڈیایا گھر وچ گھر، گھر نادى ناد وجائیا۔ بھگوان اپایا گھر وچ گھر، گھر گھر وچ آپ سہائیا۔ بھگوان ملایا کِریا کر، لوک مات دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ساچے بھیو کھلائیا۔ گُرمکھ ساچے بھیو کھلاؤنا، ہر سَجَن سچ جنائیندا۔ چار جگ دا پنڈھ مُکاؤنا، نو سو چرانوے چوکرى جگ گِڑا آپ دوائیندا۔ دو جہاناں ویکھ وکھاؤنا، ویس انیک وٹائیندا۔ وشن برہما شو جوت ملاؤنا، جوتی جاتا آپ ہو جائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈا بھن وکھاؤنا، جو گھڑیا آپ بھٹائیندا۔ ترے گن ڈیرہ اتم ڈھاؤنا، پنج تت کھیڑا نہ کھئے وکھائیندا۔ گُرمکھ وِرا آپ اٹھاؤنا، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ شبدي گُر آپ ملاؤنا، گُر شبدي سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن دیوے ساچا ور، گُرمکھ ساچے آپ ترائیندا۔ گُرسکھ تارے سَتگر سورن، سورن رُپ وٹائیا۔ بھگتن کھولے ہرن پھرن، تیجے لوئن کرے رُشنائیا۔ نانا جوڑے ساچے چرن، ہر چرن سچي سرنائیا۔ بھے چکے مرن ڈرن، جمن مرن وچ نہ آئیا۔ کِریا کرے کرنی کرن، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ گھر پایا بھگوان، تن ہوئے شانت سریرا۔ ملے سچا دان، نام ندھان دیوے گھر گمبھیرا۔ جھلے سچ نشان، سیس بندھائے ساچا چیرا۔ ایتھے اوتھے دیوے مان، لکھ چوراسی کٹ زنجیرا۔ آتم آنتر اک گیان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے پیرن پیرا۔ آتم آنتر ایکا مندر، بن ماتر آپ جنائیا۔ بھیو چکائے گگن گگنتر، گرہ منڈل دئے وکھائیا۔ لگی بوجھائے جگت بسنتر، وشو اپنی دھار وپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے نام ور، گھر گھر وچ وجے سچ ودھائیا۔ نام ندھانا گُرو گُردیو، گُر منتر نام

دِرڑائیندا۔ پاربرہم پرہہ الکھ ابھیو، اگم اتہاہ بے پرواہ اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ امرت آتم دیوے ساچا میو، امرت رس مکھ چوائیندا۔ آد جگاد سدا نہکیو، نہچل اپنا دھام وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ اپنے گھر بہائیندا۔ گرمکھ گھر وکھائیندا، اک اکلایکنکار۔ چرن دوار آپ سمجھائیندا، ستگر چرن اپر اپار۔ گھر بنک آپ سہائیندا، آپ اپنی کریا دھار۔ ہرجن ساچے سچکھنڈ دوار آپ بہائیندا، اچے ٹلے پرت آپے چاڑھ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے دُھر دربار۔ دُھر دربارا گرسکھ گھر، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ جس ستگر سچا لے ور، گھر سچے ہوئے گرمائیا۔ ناتا جوڑے ناری نر، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ اپنی کریا لے پھڑ، مہربان مہربان اپنی مہر کرائیا۔ اپنے پوڑے جائے چڑھ، آوندا جاندا دس نہ آئیا۔ اپنا سہائے ساچا گڑھ، قلعہ کوٹ نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لے سمجھائیا۔ گرسکھ سمجھائے ہر کرتار، گر گر روپ وٹائیا۔ نام کٹھالی کر تیار، پنج تت کایا سورن وچ ٹکائیا۔ پھنکارا مارے ایکا وار، پون انجا سیوا لائیا۔ پریم سہاگا دیوے ڈار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کوڑ ملما دئے اتار، نام ٹھوکر ایکا لائیا۔ نہکرمی کرم لے وچار۔ پورب کرماں پھول پھولائیا۔ سچ سورن کر تیار، نام کنڈے لوے پائیا۔ نام کنڈے دئے ہلار، تولا رتی نہ کھئے رکھائیا۔ دوہاں پاسا ویکھ کرے وچار، وچار وچار وچ پرگنائیا۔ گرمکھ ٹلے اپنے بہار، جگت بہار نہ تول ثلاثیا۔ سچ سورن کر تیار، ستگر اپنی ہٹی لے ٹکائیا۔ چار ورنان کر لے ونج وپار، ایکا حکم سنائیا۔ جس آونا ہتھ سچے سنیاں، پہلوں اپنا تن کٹھالی وچ رکھائیا۔ سرتے وجے ہتھوڑا مار، آہرن تھلے رہی کھیل کھلائی۔ کرے کھیل گر کرتار، جگت کٹھالی پھول پھولائیا۔ گرمکھ سورن کر پیار، اپنی سیوا آپے لائیا۔ ساچا کنگن کرے شنکار، آپ اپنے تن چھپائیا۔ منگن منگ منگے آپ کرتار، لوک مات پھیرا پائیا۔ شبد وچولا ویکھنہار، آوے جاوے ویکھے تھاؤں تھائیا۔ جس دوارے گرسکھ کرے پیار، سو دوارا دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچا لیکھے لائیا۔ بھگونت بھگت سد رکھے چا، آد جگاد کھیل کھلائی۔ آتم آنتر بنے ملاح، ساچے بیڑے آپ چڑھائیندا۔ صفتی صفت دئے صلاح، صلاحگیر آپ ہو جائیندا۔ نش اکھر پڑھائے ایکا نار، نام ندھانا جھولی پائیندا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہ، اپنی دیا کھائیندا۔ ہنس کاگ دئے بنا، جس جن سوہنگ ہنسا چوگ چگائیندا۔ بنے سہیلا پتا ماں، ہرجن ساچے گود بہائیندا۔

تھاویاں دیوے اپنا تھاں، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ وکھائیندا۔ سدا چا بھگت بھگونت، جگ جگ کھیل کھلائیا۔ ہرجن میلے ساچے سنت، ست ستوادی دیا کھائیا۔ ایکا نام جنائے منیا منت، من کا منکا آپ بھوائیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ممتا موہ دئے چکائیا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، ہر سنگت وچ سمائیا۔ چرن کول وکھائے ساچا جتت، مقام حق اک خدائیا۔ جس جن بنائے ساچی بنت، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وڈ وڈا بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت چاؤ گھنیرا، ہرجن ہر رکھائیندا۔ نانا توڑے تیرا میرا، میرا تیرا بھیو چکائیندا۔ ایکا رنگ وکھائے سنجھ سویرا، سورج چند نہ کئے چڑھائیندا۔ آپے ڈھائے بھرماں ڈھیرا، جو جن دوارے آئیندا۔ تن وسائے ساچا کھپڑا، گھر مندر سوہیا پائیندا۔ دُور دُراڈا دسے نیرا، نورو نور نور چمکائیندا۔ کلجگ اتم پایا پھیرا، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم پت پرمیشور اک اکلا ہویا دلیرا، بھے بھو نہ کئے رکھائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا کھلا وپہڑا، گھٹ گھٹ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رنگن آپ رنگائیندا۔ رکھ چا بھگت بھگوان، آد جگاد بھل نہ جائیا۔ گھر آئے چل مہربان، مہربان دیا کھائیا۔ گھر بھاگ لگائے سچ مکان، گھر گھر وچ سوہیا پائیا۔ گھر جوتی جوت جگائے سری بھگوان، جوتی نور نور رُشنائیا۔ گھر ناد شبد دُھنکان، انحد ساچا ناد وجائیا۔ گھر امرت دیوے پین کھان، اٹھسٹھ تیرتھ پندھ مکائیا۔ گھر وکھائے سچ نشان، شبد اگتی آپ جھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، ہرجن ویکھے تھاؤں تھائیا۔ رکھے چاؤ پاربرہم، ہرجن ساچا میل ملتیا۔ جگا جگنتر ساچا کم، کرے کرائے دو جہنیا۔ ساچے سنتن بیڑا دیوے ہتھ، ساچی سیوک سیو کتیا۔ ایکا راگ سُنائے کن، چھٹی راگ مکھ شرمٹیا۔ پنج وکارا دیوے ڈن، جھوٹھا بھانڈا بھرم بھو بھٹیا۔ بھاگ لگائے کایا تن، کرے پرکاش بن سورج چٹیا۔ جوٹھ جھوٹھ ٹھگ چور یار کئے نہ لائے سنٹھ، دیوے نام سچا دھن دھنیا۔ دس نہ آئے نیتر اٹھ، گرمکھ ویرلا مات متیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، کرے کھیل سری بھگوانیا۔ رکھے چاؤ پاربرہم بے انت، جگ جگ سیو کھائیا۔ ہرجن میلا ناری کنت، نر نرائن سیج ہنڈھائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔

شہنشاہ ہر شاہ سلطانا، تختِ نواسی تختِ سہائیندا۔ سچکھنڈ و سے سچ مکانا، چہر چہن نہ کھئے چہائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بلوانا، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو پردھانا، ہر پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا لیکھا جانے دو جہاناں، آد نرنجن جوت اُجالا ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا گن نڈھانا، گن اوگن نہ کھئے رکھائیندا۔ سری بھگوان سچ نِشانہ، درگاہ ساچی آپ جھلائیندا۔ پارپرہم ہر کھیل مہانا، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سنگ آپ نبھائیندا۔ رکھے چا نبھائے سنگ، سگلا سنگ نبھائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آئے پار لنگھ، آوندا جاندا دِس نہ آئیا۔ نرگن سرگن اندر وجائے مردنگ، سچ ستار آپ ہلائیا۔ کرے کھیل سورا سرنگ، وڈ وڈا بے پرواہیا۔ جو جن منگے آتم منگ، جگت ترسنا دئے مٹائیا۔ ساچی سیج سہائے پلنگ، گھر گھر وچ آپ سہائیا۔ اپنے مندر آپے لنگھ، ہرجن ساچے لئے اُٹھائیا۔ سرت سوانی نہ ہوئے ننگ، ملے رام سچا ماہیا۔ اٹھے پھر پرمانند، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ اک سُنائے سہاگی چھند، گیت گوہند الاٹیا۔ ----- چل کے آئے ساچا راہی، دو جہاناں پندھ مُکائیا۔ سورن کٹی جم دی پہابی، سگلے ساتھی دئے ترائیا۔ جنم جنم دی میٹے شاہی، ڈرمت میل دئے دھوائیا۔ گھر ملے پنڈت بن گوسائیں، تلک للاٹی جوت جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ سدا ملن دا رکھے چاؤ، اہل بھل کدے نہ جائیندا۔ جُگ جُگ کرے سچ نیاؤں، سچ عدالت آپ کھائیندا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھاؤں، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ پُر سرینہ لگا بھاگ، ہر ستگر آپ لگائیا۔ گُرمکھ دیپک جگے چراغ، بن باقی تیل جگائیا۔ ترے گن بوجھ آگ، اگنی تت نہ کھئے رکھائیا۔ آتم آنتر اُچھائے اک ویراگ، ویراگی اپنا راگ سُنائیا۔ سوئی سرتی جائے جاگ، گُر شبدی آپ اُٹھائیا۔ ڈونگھی بھوری لیوے کاڈھ، ایکا پلؤ نام پھڑائیا۔ چرن دھوڑ کرئے مجن ماگھ، سچ سروور آپ نُہائیا۔ آپ ملائے کنت سہاگ، جگت وچھوڑا دئے کٹائیا۔ جو جن سرنائی جائے لاگ، کاگ ہنس روپ وٹائیا۔ میل ملائے موہن مادھو مادھ، مُکند منوہر لکھی نرائن چتربھج اپنا روپ درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ہرجن ملن دی سدا آس رکھائیا۔ رکھے چا آد نرنجن، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ دیناں ناتھ درد دکھ بھے بہنجن، بھو ساگر پار کرائیندا۔ نیتر پائے نام انجن، اگیان اندھیر چُکائیندا۔ لکھ چوراسی

وچوں بے ساچا سبجن، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جو جن چرن دھوڑ کرے ساچا مجن، تس اپنا درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنا کرم کرائیندا۔ دسوبا ویکھیا ساچی جوہ، نرگن اپنی کھیل کھلایا۔ آپے میلے اپنی وچھڑی رُوح، کایا کعبہ اپنا بت بنایا۔ کلجگ ویکھے ندی نوح، لکھ چوراسی رسیا ڈبایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے لئے ملایا۔ ویکھے رُوح رُوح نیانی، نرگن سرگن کھیل کھلاییندا۔ آب حیات دیوے ٹھنڈا پانی، آپ اپنی سیو کھائیندا۔ سرت ملاوا شبد ہانی، سرتی شبدی ایکا رنگ رنگائیندا۔ آون جاون چکے کانی، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ جس جن سنائے اپنی ہانی، دوچے در پڑھن کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، در ساچے پھیرا پائیندا۔ دسوپے اندر آتم ذات، آتم آتر ویکھ وکھائیا۔ جس جن بخشی ساچی دات، سو جن بیٹھا اپنے اندر چھپائیا۔ بن ستگر پورے کھئے نہ پچھے وات، چار کنت جگت ہلکائیا۔ چاروں کنت اندھیری رات، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ کلجگ پٹیا ڈونگھا کھات، کنارہ نظر کھئے نہ آئیا۔ جس جن ہر ستگر کھولے بند تاک، تس اپنی بوجھ بوجھائیا۔ نظر آئے پڑکھ سمرتھ، سوچھ سروپی رُوپ درسائیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جس جن اپنا درس دکھائیا۔ نام چڑھائے ساچے رتھ، مہاسارتھی ساچا رتھ چلائی۔ لہنا دینا چکے سیاں ساڈھے تین ہتھ، روداس چمارا دئے گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگت دسوبا ویکھ وکھائیا۔ جگت دسوبا اٹان گارا، جگت باڈی بنت بنائیندا۔ نرگن وسے سدا نیارا، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ سرگن کرے سدا پیارا، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ دوہاں میلا اک دوارا، گھر ساچا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ دسوبا اک سمجھائیندا۔ سچ دسوبا کایا گھر، گھر گھر وچ آپ جنائیا۔ نظر نہ آئے کوئی ناری نر، نر نرائن ایکا بیٹھا آسن لائیا۔ جس جن دیوے ساچا ور، تس جن لئے وکھائیا۔ سورن سرپہ پرتوں لیا پھڑ، نام ڈوری تند بندھائیا۔ ستگر پورا اندر گیا وڑ، نرگن نراکار اپنی کل دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، راہ تگے ساچا ماہیا۔ ماہی تگے سچا راہ، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگت ملن دا چا، بھگوان آس تکائیندا۔ بن بھگت نہ جانے کھئے میرا ناں، لکھ چوراسی گوڑھی نیند سوائیندا۔ بن بھگت نہ دیوے مینوں کوئی تھان، مٹکھ در دواریوں ڈرکائیندا۔ بن بھگت میری کوئی نہ پکڑے بانہ، لوک مات میرا سنگ نہ کھئے نبھائیندا۔ بن بھگت میرا

کرے نہ کوئی سچ نیاں، اُچی کوک کوک نہ کھئے سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگاد جن بھگت تیرے ملن دا
 چاؤ آپ رکھائیندا۔ رکھے چاؤ نرگن رُوپ، سرگن تیری وڈیائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھیا چارے کوٹ، ست دپ پھیرا پائیا۔ جگت نگارہ
 وجے جوٹھ جھوٹھ، مایا ممتا ناچ نچائیا۔ کلجگ سہائے اپنی رت، سچ پھلواڑی نظر کیسے نہ آئیا۔ گرمکھ وِرا دسے ست، جو ہر ہر رہیا
 دھیائیا۔ سب دی پنج تت کایا دسے بت، ہر کا ناؤں گھر کیسے نظر نہ آئیا۔ پنج وکارا بھریا کٹ کٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکائیا۔
 جس جن اُپر ستگر پورا جائے تھ، تس اپنا نام بھجھائیا۔ امرت آتم پیائے ایک گھٹ، نِجھر جھرنا دئے جھرائیا۔ جگت ناتا جائے تھ، ایک منگے
 سرن سرنائیا۔ جیوت مرے مر جیوے پئے اٹھ، جیون مرن پھند کٹائیا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، چت وت ٹھگوری کھئے نہ پائیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ویکھے ویکھنہارا آپ اپنی سیو کھائیا۔ دسوبا سرینہ پُر ایک گھاٹ، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔
 جس جن آئی نیڑے واٹ، تس اپنا میل ملائیندا۔ نام ندھانا دیوے ساچی دات، وست امولک جھولی پائیندا۔ بجر کپائی جائے پاٹ،
 ساچی گھاٹی آپ چڑھائیندا۔ چوڈاں لوک وکھائے ایک ہاٹ، ایک گھر سوہیا پائیندا۔ ساچے منڈل رچائے راس، گوپی کاہن کھیل کھلائیندا۔
 نرگن جوت کر پرکاش، رام رمیا ڈگمگائیندا۔ من منوا کون کرے وناس، گڑھ ہنکاری آپ ترائیندا۔ سدا سہیلا وسے پاس، اپنا سنگ
 نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ تارنہارا ہر ہر ایک، اک اکلا کھیل کھلائیا۔ جس جن
 بچھے ساچی ٹیک، ایشٹ دیو اک درسائیا۔ کرے کرائے بڈھ بیک، پت پتیت ساچی ریت آپ چلائیا۔ مستک ویکھے لکھیا لیکھ، پورب
 لہنا پھول پھولائیا۔ ہر کا رُوپ نہ مچھ داہڑی نہ دسے کیس، نہ کوئی موند مُندائیا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر لکھ چوراسی گھٹ گھٹ آتر رہیا
 ویکھ، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن تیری پیاس بھجھائیا۔ بھجھے پیاس ہوئے ترپت، ترسنا
 جگت مٹائیندا۔ جنم جنم دی میٹے پت، پتا اور نہ کھئے پائیندا۔ جس جن دیوے ساچی سکھت، سکھیا سکھ اک سمجھائیندا۔ لکھیا لیکھ
 نہ میٹے لکھت، لکھ لکھ لیکھ لیکھ گوائیندا۔ اپنے ہتھ رکھائے اپنا بھوکھت، جُگ جُگ گیزا آپ دوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، آس نراس نہ کھئے وکھائیندا۔ دست آیا دستگیر، دامن اپنا آپ پکڑائیا۔ آپے چوٹی چڑھ کے ویکھے آخیر، ساچے مندر آسن

لائیآ۔ آپے کٹے پھڑ زنجیر، شرع شریعت رہے نہ رائیآ۔ گھر درس دکھائے پیرن پیر، جس پیر فقیر رہے سیس جھکائیآ۔ اپنی ہتھیں بدلے تقدیر، تدبیر تصویر ساچی دئے وکھائیآ۔ ایکا رنگ رنگائے شاہ حقیر، بے نظیر سچا شہنشاہیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس رحمت رحمان کھائیآ۔ رحمت رحمان ہر کیرپا، قادر قدرت کھیل کھلائیندا۔ جس جن پاک پوت کرائے سینہ، تس ہو ہو سہمت اپنا میل ملائیندا۔ گھر وچ لال وکھائے سچ نگینہ، نگاہبان پردہ لائیندا۔ میل ملائے جوں جل مینا، اگنی تت تھل بھائیآ۔ لیکھ چکے لوک تینا، ترے ترے لوکاں پندھ مکھائیآ۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بھینا، اتر کدے نہ جائیندا۔ اٹھے پھر دوس رات درس دکھائے مکہ مدینہ، سچ محرابے ایکا بانگ اک صدا ایکا حجرہ آپ سہائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس دامن آپ پھرائیندا۔ تون میں اکو حد، حدود جگت نہ کھئے رکھائیآ۔ جس جن پیائے اپنی مد، اک خمار چڑھائیآ۔ اپنا بہار اوہدے اُتے دیوے لد، اوہدا بہار اپنے سیس اٹھائیآ۔ میں تون وچوں کڈھ، ایکا رنگ رنگائیآ۔ میں تون دیوے وڈھ، نام کھنڈا وچ پھرائیآ۔ میں تون اکو جد، برہم پاربرہم اکھوائیآ۔ میرا شبد تیرا ند، تیری دھن میری شنوائیآ۔ تیرا میرا میلا وچکار آدھ، آدھ وچکاروں پار پھیر کرائیآ۔ لکھ چوراسی وچوں لئے کڈھ، جس جن اپنی دیا کھائیآ۔ اٹھے پھر کرے لاڈ، آپ اپنی گود سہائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس جن میلے اپنے گھر، تون میں میں تون ہاں ہون نہ کھئے رکھائیآ۔ تھیں تھے ناتا، گرسنگر آپ ترائیندا۔ ہرجن تیری اتم ذاتا، ذات پات نہ کھئے رکھائیآ۔ تیرا میل پُرکھ سمراتھا، سمرتھ پُرکھ تیرا رنگ رنگائیندا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، ساچی وست جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نظرے کرم اپنی آپ جنائیندا۔ نظرے کرم دیوے کر کر، حق حقیقت دئے جنائیآ۔ لطف لطیف آوے در، لذت بیٹھے مکھ شرمائیآ۔ بے حرف حرف ایکا پڑھ، الف عالم دئے سمجھائیآ۔ جس جن اندر جائے وڑ، نقطہ عین دئے مٹائیآ۔ عین روپ آپے دھر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس جن اپنا دامن دئے پھرائیآ۔ دیونہارا وڈ بھنڈاری، آد جگاد سہائیندا۔ وشنوں جھولی بھر بھر گیا باری، آنت کھئے نہ پائیندا۔ برہما مت کر کر پیاری، لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا۔ شنکر ملی اک کٹاری، جو گھڑیا بھن وکھائیآ۔ دیونہارا شہنشاہ سچا سیکداری، اتوٹ اٹھ آپ رکھائیآ۔ گرسکھ آد جگاد جگاد جگتتر منگن وارو واری، در آیاں جھولی سرب بھرائیندا۔ خالی مڑ کے جائے نہ

پہلی واری، آتم آنتر جو سچ دھیان لگائیندا۔ جس تن جن ہووے ہوئے بیماری، تِس آیاں در ڈرکائیندا۔ اچرج کھیل کرے نیاری، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی دھار وکھائیندا۔ ہر بھگت تیری بھرے پٹاری، بھگت بھگونت ایکا وست وچ رکھائیندا۔ مائس جنم نہ آئے ہاری، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نظرے کرم دیوے کر، نظر نظر وچ ملائیندا۔ نظر وچ ملائے نظر، بے نظیر دیا کمائیا۔ جس جن کرے اپنا فضل، رحمت رحمان دیا کمائیا۔ نغمہ سُنائے ساچی غزل، غفلت دئے سرب مٹائیا۔ ہرجن ہر بھگت مُرید مُرشد تیری ویکھے منزل، محدود اپنی ہوئے پار کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس لیکھا دئے سمجھائیا۔ سرب جیاں دا ایکو داتا، ایکا گھٹ گھٹ آپ سمائیندا۔ ایکا دیوے نام گاتھا، جُگ جُگ آپ پڑھائیندا۔ دو جہاناں دیوے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ گھر وچ گھر وکھائے ساچا ہاتا، ساچا ونج کرائیندا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھا، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ چار ورن اک رکھناتھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ نظر آئے ہوئے نزدیک، نیج آتم دیا کمائیا۔ درس دکھائے لاشریک، لا شرع جس دی وڈیائیا۔ آنتر اندھیرا میٹے تاریک، پرکاش پرکاش دئے کرائیا۔ جس دی عیسیٰ موسیٰ محمد رکھدے رہے اڈیک، سو پیغمبر گیا آئیا۔ اُمت اُمتی پرکھے نیت، کلمہ اپنا کسوٹی ایکا لائیا۔ کائنات دیوے اک تاریخ، ایکا فتویٰ صادر دئے کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ اُردو فارسی جانے علما عالم، عالمین وڈی وڈیائیا۔ کاتب کُتب نہ پکڑے کالم، کائنات کرے پڑھائیا۔ بن کھنڈے تلوار میٹے ظالم، حُکم حاکم کرے سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پروردگار بے پرواہیا۔ مسجد اندر آوے محبوب، سُنے فریاد سچا گوسائینا۔ نہ کوئی تن نہ قلبوت، اپنی کلا آپ ورتائیا۔ بن شرع شریعت دیوے اپنا ثبوت، ساچی صورت آپ اُٹھائیا۔ بن نور محمد آوا گیا اوت، اُمت اُمتی نظر کھئے نہ پائیا۔ جس تاگا ڈور بدھا سوت، تانا پیٹا ویکھے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کھیل آپے ویکھے وکھائیا۔ وجے تُل سُنے رام، رام رام رُپ وٹائیندا۔ کرے کھیل گھنٹیا شام، جگت اندھیر گھور وچ نظر کیسے نہ آئیندا۔ جس کایا مندر اندر مارے اپنا بان، بجر کپائی گنڈا لائیندا۔ سو درشن کرے آن، دوسر نظر کھئے نہ پائیندا۔ پنڈت پاندھے ہوئے حیران، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیندا۔ غریب نہانے کرے پروان، جس جن اپنی سیوا لائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں

لئے پچھان، ساچے مندر میل ملائیندا۔ کایا مندر کر پروان، نام گھنٹہ آپ کھڑکائیندا۔ ٹلی جھلی سُنے نہ کھئے کان، ہتھ نال نہ کھئے پھڑائیندا۔ اٹھے پھر رہے دُھنکان، ساچے مندر وسے سدا بھگوان، اپنے آسن سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن دیوے اپنی پچھان، سو جن آدرشن پائیندا۔ آرزو حسرت رہے نہ باقی، حیشیت اپنی جس جنائیندا۔ لہنا دینا چُکائے بندہ خاکی، اُلفت اپنی آپ درڑائیندا۔ بھر پیالہ جام پیائے ساقی، سچ صُراحی آپ اُٹھائیندا۔ من منوا آگے رہے نہ عاقی، عاقبت اپنی آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن تیری صبر صبوری آپ ہنڈھائیندا۔

★ ۲۹ ساون ۲۰۱۸ بکرمی شنکر سنگھ دے گرہ شریں پُر ضلع ہوشیار پُر ★

مختیار ہویا مختیار، سودا مُفت نام وکائیا۔ مُردار ویکھے مُردار، مُردا زندہ دئے کرائیا۔ مقدار ویکھے مقدار، سچ پیمانہ ہتھ اُٹھائیا۔ شہنشاہ بن سچّی سرکار، شاہ پاتشاہ اپنا کھیل کھلائیا۔ لوک مات لائے سچ دربار، در دربارا اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وڈ داتا بے پرواہیا۔ شاہ پاتشاہ سچّا شہنشاہ، آد پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ اگم اگمڑے وسے تھان، دھام اولڑا آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، ہر پُرکھ نرنجن راہ چلائیندا۔ ایکنکارا دیوے سچ صلاح، صفت صلاحی آپ سمجھائیندا۔ آد نرنجن نُور دھرا، اندھ اندھیر میٹ مٹائیندا۔ ابناشی کرتا لئے ملا، جگت وچھوڑا پندھ مکائیندا۔ سِری بھگوان ہونے سہا، سِر اپنا ہتھ ٹیکائیندا۔ پاربرہم برہم دئے جنا، آتم ساچا رنگ رنگائیندا۔ ساچے مندر دئے بہا، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ ایکا جوت دئے جگا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ کایا قلعے کوٹ دئے وسا، گھر گھر وچ سوہیا پائیندا۔ راگ اگمی دئے الا، تار ستار نہ کھئے بلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رنگ وکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا رنگ، گھر ساچے آپ جنائیا۔ آتم سیجا بیٹھ پلنگ، اپنی خوشی منائیا۔ نام سُنائے سچ مردنگ، مردنگا اک وجائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سوریہر وڈ وڈیائیا۔ اک اُچائے پرمانند، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ درس دکھائے جو سوتا دے کر کنڈ، اپنی کروٹ لئے بدلائیا۔ چرناں ہیٹھ وکھائے کوٹن کوٹ برہمنڈ، بے آنت اپنی دھار آپ پرگنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا

کر، جس اپنی بوجھ بوجھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن راج راجانا، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو مہربانا، آد جگادی ویس
 وٹائیندا۔ ایکنکارا کھیل مہانا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ آد نرنجن لیکھا جانے دو جہاناں، جوتی جاتا جوتی ڈگمگائیندا۔ سیری بھگوان
 وسنہارا سچ مکانا، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ سیری بھگوان گن ندهانا، گن اپنا اپنے وچ چھپائیندا۔ پاربرسم پرہ ہو پردھانا، اپنی
 رچنا آپ رچائیندا۔ بنک دوارا اک سہانا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔
 سچکھنڈ مکان سیری بھگونت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ سچکھنڈ دوارا مہا اگت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ کرے کھیل ناری کنت،
 نر نرائن اپنی سیج ہنڈھائیا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ محلہ دے وسائیا۔
 سچ محلہ سچ دوارا، ہر ساچا سچ وسائیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتارا، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔
 آپے پُرکھ آپے نارا، نر نرائن وڈی وڈی پائیا۔ آپ اُپجائے سٹ ڈلارا، شبدی ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل سچا شہنشاہیا۔ سٹ ڈلارا دیوے دات، جن جنی آپ اکھوائیندا۔ پُرکھ ابناشی پتا مات، اپنی گود سہائیندا۔ نرگن بدھا نرگن نات،
 نرگن جوڑ جڑائیندا۔ نرگن دیوے ساچی دات، نرگن جھولی پائیندا۔ نرگن سیجا نرگن کھاٹ، نرگن آسن لائیندا۔ نرگن پُچھے نرگن وات،
 نرگن سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے سوہا پائیندا۔ گھر ساچا آپ سہایا، کر کرپا گن ندهان۔ بن
 دائی دایا سیو کھایا، کرے سیو سیری بھگوان۔ آد جگاد سٹ شبدی ناؤں دھرایا، پرگٹ کرے ہو مہربان۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹایا، آپے
 ہویا دیاوان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل گن ندهان۔ گن ندهان کھیل کھلائییندا، کرپا نده گہر گن ٹھاگر۔ اپنی
 رچنا آپ رچائیندا، آپے جانے اپنا ناؤں رتی رتناگر۔ اپنے مندر آپ وسائیندا، آپے بنے سچ سؤداگر۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر اپنا آپ کرے اُجاگر۔ اپنا ناؤں آپے رکھ، اپنی کھیل کھلائییا۔ سچکھنڈ دوارے ہو پرتکھ، گھر ساچے وچی
 ودھائیا۔ آپ آپا کیتا وکھ، نرگن نرگن ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ ایکا جائیا۔ شبد سٹ سچ
 ڈلارا، ہر ہر آپ اُپایا۔ کرے کھیل اپر اپارا، لیکھا لکھت وچ نہ آیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، رسنا جہوا نہ کئے صلاحیا۔ کرے کھیل ایکنکارا،

آپ اپنی دھار چلایا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، آپے ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر وچ گھر لئے پرگٹایا۔ سچکھنڈ اندر ساچا گھر، تھر گھر آپ کھلائیندا۔ نرگن آپے بیٹھا وڑ، اپنا آسن لائیندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، تتوت نہ کھئے جنائیندا۔ نہ جنم نہ جائے مر، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ آپ سہائے بنک دوار، بنک دواری ویس وٹائیندا۔ سُت دُلا رے دیوے ور، ساچی وست اموک جھولی پائیندا۔ آد جُگادی کھیل کر، ساچی کھیل آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر ساچے بیٹھا چڑھ، ایکا حُکم سُنائیندا۔ نرگن بھوپ بن بن رانا، کرے سچی شہنشاہیا۔ در درویش بے دربانا، در اپنے الکھ جگٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ سُت دُلا رے دیوے ور، سو پُرکھ نرنجن دیا کھایا۔ اک بھنڈارا دیوے بھر، اتوٹ اٹھ رکھایا۔ نرہوؤ چُکائے بھے ڈر، بھیانک روپ نہ کھئے دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیشہ اک سُنایا۔ سچ سندیش سری بھگوان ہر شبدی شبد سُنایا۔ نرگن نرگن کر پروان، نرگن میلا میل ملائیا۔ نرگن ویکھے سچ نشان، نرگن ہتھ پھڑٹایا۔ نرگن اُپر نرگن ہوئے مہربان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بندھن آپے پائیا۔ نرگن اپنا بندھن پا، اپنا حُکم جنائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، ساچا عدل کھائیندا۔ سُت دُلا رے سیوا لا، ایکا راہ وکھائیندا۔ اپنی رچنا لئے رچا، رچ رچ آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنی گودی لئے سہا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ اپنا مارگ آپے لاؤنا، اپنی دیا کھائیا۔ اپنا میل آپ ملاؤنا، اپنی سیج آپ ہنڈھاؤنا، آپ اپنے رنگ سہائیا۔ اپنا بیج آپ بجاؤنا، پھل پھلواری آپ جنائیا۔ اپنے اندر آپ رکھاؤنا، آپے ویکھ وکھائیا۔ اپنی دھار آپ پرگٹاؤنا، نر نر ڈگمگٹایا۔ آپے مات پتا اکھواؤنا، آپے ہوئے جنیدی مائیا۔ اپنا روپ آپ دھراؤنا، روپ اتوٹ آپ ہو جائیا۔ آپے وشو ویس وٹاؤنا، وشنوں اپنا انک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دھر فرمانا اک جنائیا۔ آپے وشنوں وشو دھار، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ آپے جوت نراکار، نرگن روپ وٹائیندا۔ آپے وسے سچ دوار، ساچے مندر سوہا پائیندا۔ آپے حُکم آپ ورتار، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ آپے بھرے سچ بھنڈار، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ چرن چرن نال کرے پیار، چرن چرنوڈک آپ پرگٹائیندا۔ وشنوں دیوے اک سہار، آتم آتر آپ دھرائیندا۔ ناہی کول کر

پسار، امرت رس بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک شبیدی بندھن پائیندا۔ امرت رس کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ اُپائیا۔ ساچے مندر کر پسارا، اپنی بنت بنائیا۔ نہ کوئی ویکھے ویکھنہارا، نیتر نین دس کیسے نہ آئیا۔ کرے کھیل آگم اپارا، الکھ آگوچر سچا شہنشاہیا۔ آپے وست بنے ہر تھارا، آپے دئے ورتائیا۔ ساچا شبد سچ پسارا، ہر ساچا سچ کرائیا۔ آپے وشن برہم دئے آدھارا، اپنا رنگ رنگائیا۔ آپے ساجن میت مُرارا، سگلا سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے وشن برہما بئے پندھ، اچرج کھیل کھلائیندا۔ آپے سُن آگئی وسے دُھند، دُھندھوکار آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیلے کھیل کھیلنہارا اپنی دیا کمائیا۔ کرے کار کرتا پُرکھ کرنیہارا، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ آپے شنکر دئے ہلارا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ایک حُکم اک ورتارا، ایک رسیا سمجھائیا۔ ایک مندر اک دوارا، ایک رسیا اُپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سُن دُلا رے دتا ور، وشن برہما شو اپنی گود سہائیا۔ وشن برہما شو ہر جا، اپنا بنس سہایا۔ ایک حُکم دئے ورتا، ایک راگ الایا۔ ایک مندر دئے وکھا، ایک گھر وڈیایا۔ ایک روپ لئے پرگٹا، ایک نظری آیا۔ ایک ایشٹ لئے منا، ایک سیس جھکایا۔ ایک درشٹ دئے کھلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن نرگن ویس وٹایا۔ نرگن ویس ویس اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ اپنی کھیل کرے اک اکلّا، دوسر سنگ نہ کھئے رلائییا۔ سچکھنڈ وسائے آپ محلہ، تھر گھر ساچے سوہا پائیا۔ وشن برہما شو پھڑایا پلا، ایک پلّو ہتھ رکھائیا۔ سچ سندیش ایک گھلا، ناؤن نرنکارا کرے پڑھائیا۔ جوتی شبیدی آپے رلا، شبد شبیدی دھار وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اچرج اپنی کھیل کھلائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ شاہ پاتشاہ بن سچی سرکار، سیس اپنے تاج ٹکائیندا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ نرگن نرگن سُنائے گفتر، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ ساچے مندر کرے سچ پیار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ویکھے وگسے کرے وچار، آپے ویکھے نظر نہ آئیندا۔ نہ کوئی سُو رچ چن اُجیار، منڈل منڈپ نہ کھئے وکھائیندا۔ نہ کوئی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈونگھی کندر ساگر نہ کھئے رکھائیندا۔ لکھ چوراسی نہ کھئے اکھاڑ، گھڑ بھانڈے نہ کھئے وکھائیندا۔ نہ کوئی گرو نہ اوتار، سادھ سنت نظر کھئے نہ آئیندا۔ ایک شبد کر تیار، ناد انادی آپ پرگٹائیندا۔ برہما وشن شو دیوے اک سہار، آپ اپنی

اوٹ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ ہر کرتارا، اپنا آپ لگائیا۔ وشن برہما شو دے سہارا، ست ستوادی کرے ست پڑھائیا۔ ایک مندر اک دوارا، ایک گھر وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیشہ نر نریشا ایک وار سُنائیا۔ نر نریش سری بھگوان، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ آپے ہوئے ساچا کھن، ساچے در سوبھا پائیندا۔ آپے دیوے دُھر فرمان، دُھر دی بانی آپ لائیندا۔ آپے ہوئے جانی جان، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ آپے بخشے ساچا مان، سیس جگدیش ہتھ رکھائیندا۔ ساچی سیوا کر پروان، سچ پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ مُختیا مختیار بنے آپ مہربان، مُفت اپنی وست وندائیندا۔ وشن برہما شو کرن دھیان، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دیا آپ کھائیندا۔ دیا کرے دین دیا، اپنی دیا کھائیا۔ اپنا مارگ اک سُکھالا، تتاں دئے جنائیا۔ میرا روپ سدا نرالا، نور میرا سرب سمائیا۔ ساچا مندر سچّی دھرمسالہ، گھر ساچا دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک حُکم دئے ورتائیا۔ ایک حُکم کرے ورتارا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ وشنو تیرا ست بھنڈارا، ست ستوادی آپ بھرائیندا۔ برہما تیرا برہم پسارا، پاربرہم آپ کرائیندا۔ شنکر تیرا انت نگارہ، زرگن سرگن آپ وجائیندا۔ کرے کھیل وچ سنسارا، لوک مات رچن رچائیندا۔ لکھ چوراسی لگے اکھاڑا، ترے گن وست آپ ورتائیندا۔ پنج تت دئے پیارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش میل ملائیندا۔ زرگن سرگن کرے وچارا، سرگن زرگن میل ملائیندا۔ من مت بُدھ دئے سہارا، جوتی اپنی وند وندائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ وشن سُنیا ہر فرمان، پرہہ آگے سیس جھکایا۔ تُوں صاحب سچّا سلطان، ہوؤں سیوک سیو کھایا۔ تُوں داتا گن ندھان، ہوؤں منگن در تے آیا۔ ایک دینا ساچا دان، اتوٹ اٹھ رکھایا۔ آد جگاد نہ آوے بان، سدا سد تیری اوٹ تکایا۔ میرا تیرا اک مکان، وچھڑ کدے نہ جایا۔ تُوں میرا میں تیری کراں پچھان، تیرا میرا ایک انک دو جا انک نہ کھئے بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، اہل بھل کدے نہ جایا۔ دیوے ور سری بھگوانا، اپنی دیا کھائیا۔ تیرا جھلائے سچ نشانہ، دو جہان وجے ودھائیا۔ آد جگاد تیرا رنگ رنگے ہو مہربانا، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک گن دئے سمجھائیا۔ ایک گن سمجھائیندا، پاربرہم بے انت۔ وشنو اپنے

انگ لگائیندا، آپ بنائی ساچی بنت۔ تیری ساچی سیو جائیندا، جُگ جُگ سیوا لائے آد آنت۔ وچھڑ کدے نہ جائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سیری بھگونت۔ سیری بھگوان سچ جنایا، اپنا پردہ کھول۔ نرگن سرگن تیرا رُپ رکھایا، اگم اگمڑا تولے تول۔ لکھ چوراسی لے اُپایا، تیرا بھنڈار رکھ اڈول۔ جُگا جُگنتر لے ورتایا، سچ وست رکھے تیرے کول۔ تینوں مختیار اک بنایا، وشنوں کیتا ہر ہر قول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جوت آپے شبد آپے رہیا اپنے اندر مول۔ بن مختیار خوشی منائے، ہر ساچے حکم جنایا۔ جو ملیا گھر لے ٹکائے، اپنے ہتھ رکھایا۔ میرا تیرا میلا سچ سُبھائے، گھر ساچے وجے ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم جنایا۔ وشنوں کرے پکار، ایک وار جنائیا۔ ٹوں صاحب سچا داتار، تیری میری اک سرنائیا۔ آد جُگاد ٹوں اک رہیں مختیار، تھہ بن مختیاری، ہتھ کسے نہ آئیا۔ ٹوں میرا کیتا آکار، نرکار تیری وڈیائیا۔ میں تیرے آگے جھولی بیٹھا پسا، میری جھولی دے بھرائیا۔ کون ویلا کون وقت کریں پیار، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دے سمجھایا۔ اپنا گن ہر سمجھایا، وشن دے آدھار۔ عام مختار تینوں بنایا، دتا حکم سچی سرکار۔ نو سو چرانوے جُگ تیری سیوا لایا، جُگ چوکڑی پیتے وارو وار۔ اتم آنت لے ملایا، نرگن نرگن ہو اُجیار۔ تیرا پندھ دے مُکایا، پاندھی بن بن سرجنہار۔ تیرا لیکھا ویکھ وکھایا۔ آپے کھولے اپنا سچ کواڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دسے سچ وبار۔ عام مختار بنایا ہر، ہر عوام دے صلاحیا۔ سرب جیاں دا ایک یار، یار یاری رہیا نبھائیا۔ دو جہاناں پاوے سار، بے آنت بے پرواہیا۔ بھل نہ جائے بن گوار، ابھل ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن دیوے سچ صلاحیا۔ سچ صلاح دیوے نرنکارا، اپنی کھیل کھلایا۔ تیرا میرا اک پیارا، سچ وبارا دے سمجھایا۔ لکھ چوراسی دے بھنڈارا، سچ بھنڈاری ہتھ بھڑایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جُگ اترے پارا، کلجگ اتم رنگ وکھایا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ سکے نہ کھئے شاہیا۔ اپنے کھیل اپنے ہتھ رکھے کرتارا، کرنی کیرت آپ کمایا۔ وشنوں سنے سُننہارا، ہر ساچے شبد جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا دے سمجھایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جُگ پندھ مُکاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ نرگن نرگن جامہ پاؤنا، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ چار جُگ چوکڑی ویکھ وکھاؤنا، جُگ چوکڑی پردہ

لاہیا۔ اپنا ڈنکا اک و جاؤنا، تیری میری دھار چلائی۔ سو پُرکھ نرنجن آپ اکھواؤنا، ہنگ برہم تیری ویکھے لوکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دئے چکائی۔ اپنا پردہ لئے اٹھا، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ اپنا روپ لئے پرگٹا، نرویر اپنی کھیل کھلائیندا۔ اجوئی ریت ہوئے سہا، جوں اجوئی کھیل کرائیندا۔ مورت اکال ڈگمگا، جوت اُجالا آپ پرگٹائیندا۔ وسنہارا ہر گھٹ تھان، تھان تھنتر سوبھا پائیندا۔ اپنا کیتا قول لئے نبھا، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ جگت ودیا وچ لیکھا سکے نہ کھئے گنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوون اپنی دھار چلائی۔ نو نو چار ملی مختیاری، نو نو چار سیو کھائی۔ نو نو چار بن بھنڈاری، نو نو چار دئے ورتائی۔ نو نو چار کرے سچی یاری، نو نو چار سچ یارڑا ویکھ وکھائی۔ نو نو چار ملی سکداری، شاہ پاتشاہ حکم ورتائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ مختیاری آپ سمجھائی۔ سچ مختار برہم برہما، ہر برہما پاربرہم اپایا۔ اک سُنایا ساچا ناد، انادی ناد وجایا۔ بھو کھلایا بودھ اکادھ، بودھ اکادھا حکم ورتایا۔ دھر فرمانا آپے کاڈھ، ساچا لیکھ جنایا۔ لیکھا جانے چار وید، وید ویدانتا مول چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ جنایا۔ آتم برہم برہم پَسارا، پاربرہم وڈیائی۔ ایش جیو کر اُجیارا، جگدیش خوشی منائی۔ نرگن ترے گن مایا ت وچارا، رجو طمو ستو نال ملائی۔ پنچم پنچ ہوئے اُجیارا، دس دس اپنا رنگ وٹائی۔ کرے کھیل آپ کرتارا، قادر قدرت روپ وٹائی۔ اندج جیرج اُتبھج سیتج کر پَسارا، چارے کھانی ونج وکھائی۔ ایک نام سچا جیکارا، چارے بانی لئے پرگٹائی۔ پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائے اپنی وارا، وار اپنی آپ سُنائی۔ چارے جگ دئے سہارا، ستجگ تریتا دوپر کلجگ بندھن پائی۔ چار ورن کرے اُجیارا، کھتری براہمن شوڈر ویش نال رلائی۔ برہمے تیرا برہم پَسارا، لکھ چوراسی دئے ملائی۔ گھر مندر کر تیارا، گھر گھر وچ لئے چھپائی۔ ڈونگی گندر کھیل نیارا، نرگن سرگن آپ کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے سچا ور، برہمے تیری برہم وڈیائی۔ پاربرہم برہم بنایا میت مرار، اپنا میل ملائی۔ آتم پرما تم بنیا ساچا یار، سگلا سنگ نبھائی۔ کرے کھیل سچی سرکار، ساکھیات جوتی جوت کر رُشنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے سوبھا پائی۔ در گھر ساچا سوبھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ پاربرہم برہم بنیا ناری کنت، ہر ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ آپے منیا آپے منت، آپے اپنا

ناؤں درڑائیندا۔ آپ اُپائے اپنے جنت، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے سادھ آپے سنت، آپے ستگر رُوپ وٹائیندا۔ آپے بھکھا آپے ننگت، آپے
 شاہ پاتشاہ اپنا حُکم الاٹیندا۔ آپے در درویش بنے منگت، آپے ساچی وست جھولی پائیندا۔ آپے چاڑھے ساچی رنگت، آپے رنگ وانگ
 کافور اُڈائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، برہمے دیوے ایک اور، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ برہمے تیرا برہم بھنڈارا،
 ساچا سچ ورتائیا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، گھاڑت گھڑت گھڑائیا۔ گھر گھر ناد وجے دھنکارا، انحد شبد سُنائیا۔ گھر گھر سخیاں منگلچارا،
 گیت گوبند الاٹیا۔ گھر گھر ملے ٹھاکر پیارا، ٹھوکر نام لگائیا۔ گھر گھر چترُبھج دئے سہارا، رُوپ انُوپ وٹائیا۔ گھر گھر آد شکت ہو اُجیارا،
 نور نورانہ ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پاربرہم برہم تیرا در سہائیا۔ برہمے سوہے تیرا بنک، ہر ساچا آپ
 سہائیندا۔ ایک رنگ رنگائے راؤ رنگ، اُوچ نیچ نہ کھئے وکھائیندا۔ جس جن پھیرے من کا منک، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ جوتی شبدی لائے
 تنک، ایک گھر وکھائیندا۔ اٹھ پھر وجے ڈنک، ڈنکا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، برہم اپنی دھار
 چلاٹیندا۔ برہم دھار ہر گوبند، پُرکھ ابناشی کھیل کھلاٹیا۔ آپے ساگر آپے سندھ، آپے نیر وہائیا۔ آپے رکت آپے بوند، آپے میل ملاٹیا۔
 آپے بھلا آپے لئے ڈھونڈ، ویکھے تھاوں تھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کل آپ ورتائیا۔
 ساچی کل کرے وربھنڈ، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلاٹیندا۔ برہمے دتا ایک منت، منتر اپنا نام درڑائیندا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنا بھیو
 چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ ساچا حُکم سُنائے بھگوان، ایک وار جنایا۔ برہم مُختار
 بنائے سچ نشان، سچ نشانہ آپ جھلایا۔ لکھ چوراسی آنتر اک پیار، پریمی پیار آپ جنایا۔ نیم نبھے وچ سنسار، نہ کھئے توڑے توڑ ٹڑایا۔
 حُکمی حُکم ورتے ورتار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ برہمے بننا سیوادار، ساچا حُکم سُنایا۔ کرے کھیل آپ کرتار، کرنی کرتا کیرت کمایا۔ لکھ
 چوراسی کرے اُجیار، نرگن جوت دیپ جگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تیرا کھیڑا دئے وسایا۔ تیرا کھیڑا جائے وس، نو
 نو وجے ودھائیا۔ چار چار میلا ہس ہس، چار چار بھئے گڑمائیا۔ نو نو دیوے ایک رس، چار چار خوشی منائیا۔ اپنا مارگ آپے دس،
 آپے راہ وکھائیا۔ تیرے مندر جائے وس، ساچا مندر آپ سہائیا۔ تیری کرے پوری آس، آسا آسا وچ سہائیا۔ آد جُگاد اک پرکاش، جُگ

کرتا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ مختیاری دے وڈیائیا۔ ملی مختیاری لکھ چوراسی، پاربرہم برہم سمجھایا۔ تیرا منڈل تیری راسی، تیرا ناچ نچایا۔ تیری پرتھی تیرا آکشی، پرتھی آکاش تیرا ویس وٹایا۔ تیرا داس تیری داسی، تیرے در سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا ونج دے وکھایا۔ ملیا مختیار دتا پروانہ، پروانگی سچ جنایا۔ میرا حکم سچا فرمانا، بھل کدے نہ جائیا۔ میرا کھیل دو جہانان، قلعے کوٹ نہ کھے وڈیائیا۔ تیرا مندر ویکھان سچ مکانا، لکھ چوراسی اندر پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو رہیا چکائیا۔ سُنیا فرمان ہویا نانا، پرہ آگے سیس جھکایا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سچا سُلطانا، ہوں در بان سیو کمایا۔ لکھ چوراسی تیرا مانا، میرا میں رہے نہ رایا۔ ایک دسنا اپنا آون جانا، کون ویلا وقت سہایا۔ کون گھر کران پچھانا، آپ اپنا پردہ لایا۔ سد مٹاں تیرا بھانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، ویلا آنت دے جنایا۔ ویلا آنت دے بھگوان، پاربرہم دیا کمایا۔ برہمے سُن سچ فرمان، ہر ساچا سچ جنایا۔ نُو سُو چرانوے چوکری جُگ تیری بھل بھلواری بھلے وچ جہان، نُو کھنڈ پرتھی پت ڈالی آپ مہکائیا۔ اتم ویکھے ہر جو آن، جُگ چوکری پنڈھ مکائیا۔ تیرا لہنا کرے پروان، دینا کھے رہن نہ پائیا۔ مختیاری ویکھے جگت جہان، یاری یاراں نال نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک حکم رہیا جنایا۔ ساچا حکم شنکر دھار، ہر ساچا آپ اپائیندا۔ بھولے ناتھ کر پیار، ابھل اپنا رنگ وکھائیندا۔ جٹا جُوٹ دے آدھار، جوگ اپنا ہر جنائیندا۔ تن بھبوت دیوے چھار، اپنی چرن دھوڑی ٹکا لائیندا۔ ہتھ ترسول اک آپار، وشن برہما شو میل ملائیندا۔ تتاں میلا اک دوار، ساچا ڈنڈا ہتھ پھرائیندا۔ لکھ چوراسی دا بنایا مختیار، اپنا سودا مُفت ورتائیندا۔ میں بناؤندا رہیا بن ٹھٹھیار، لکھ چوراسی گھاڑن مات گھرائیندا۔ تُوں بھننا اپنی وار، بچیا کھے رہن نہ پائیندا۔ تیرا میلا دھر دربار، تیری کیتی نہ کھے اُٹائیندا۔ تیرا میرا اک آدھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سگلا سنگ آپ رکھائیندا۔ بھولا ناتھ مارے کوک، سچکھنڈ دوارے آپ سُنایا۔ جو اُچے سو دیواں بھوک، بچیا کھے رہن نہ پائیا۔ میرے آگے نہ چکے کوئی چوک، چک چک کھاتے دیاں سٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا ملے تیری سرنائیا۔ سچ سرنائی ہر جنائیندا، نیش اکھر آپے بول۔ نُو سُو چرانوے چوکری جُگ تیرا کھیل کھلائیندا، تولے

ساچا تول۔ جُگ جُگ ویس وٹائیندا، پورا کرے قوئل۔ گر اوتار رنگ رنگائیندا، مان دوئے اُپر دھرت دھوئل۔ ساچا حُکم آپ سُنائیندا، آد
 جُگاد رہے اڈول۔ بھگت بھگونت آپ جگائیندا، اپنی کرنی آپے مۆل۔ ساچے سنت سنگ نبھائیندا، دیوے وسِت نام انمول۔ گرُمکھ اپنی
 گود بہائیندا، وسے سدا کول۔ گرِسکھاں ایکَا گھر وکھائیندا، نِرگن سرگن کرے چوبل۔ جُگ چوکرئی پندھ مُکائیندا، لکھ چوڑاسی ویکھے
 گھول۔ کلجُگ ویلا آنت جنائیندا، پُرکھ ابناشی پردہ کھول۔ نِرگن اپنا روپ وٹائیندا، نہ کوئی جانے کلا سولہ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، اپنی کرنی آپے رہیا مۆل۔ بنیا مختیار ملیا ہتھ، حقیقت ویکھے سرب لوکائیا۔ لاشریک رہیا تگ، بے عیب اک خُدائیا۔
 نو نو چار پندھ رہیا مُک، ویلا اپنا وقت لنگھائیا۔ لکھ چوڑاسی پھل رہیا پگ، چاروں کُنٹ کلجُگ اپنی لالی رہیا چڑھائیا۔ وشن برہما
 شو راہ رہے تگ، نیتر نین نین اُٹھائیا۔ کون ویلا ہنئے پرگٹ، نِرگن نِرور سچا ماہیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جُگ دا میٹھے پھٹ، دوئی
 اپنی دئے مٹائیا۔ اک وکھائے ساچا ہٹ، در دوار دئے وڈیائیا۔ میل ملانے ٹھ ٹھ، اپنا پندھ مُکائیا۔ سرن سرنائی جائے ڈھٹھ، جوتی جوت
 جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، درشن دینا اتم وار، ایکَا منگ منگائیا۔ جگت مختیاری چار دِن، چار جُگ
 سیو کھایا۔ وقت لنگھایا گِن گِن، کوئی کوٹ کال بتایا۔ پینڈا مُکیا نہ مین مین، قدمی قدم چلایا۔ تیرا ویکھیا نہ ساچا چنہ، لکھ چوڑاسی
 جوٹھ جھوٹھ نال بھرایا۔ درس وکھاؤنا پرگٹ ہو کے چھن، چھن بھنگر تیری مایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تیرا ویلا اتم
 آیا۔ تیری مختیاری تیرے آگے دیئے سٹ، تیرے حُکم سدا رضائیا۔ تیرا امرت پیئے گھٹ، تون امر تیری وڈیائیا۔ تیری ویکھیئے ساچی رُت،
 لوک مات ہنئے رُشنائیا۔ نِرگن آئے ابناشی اچت، سرگن دھیر دئے دھرائیا۔ ایکَا وار پئیں ٹھ، بے آنت بے پرواہیا۔ آپ ملوئے اپنے سٹ،
 جو جُگ جُگ وچھڑے رہے دھیائیا۔ بھاگ لگاؤنا، کایا بُت، پنج تت کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، میل
 ملاؤنا ساچے گھر، در گھر ساچے خوشی منائیا۔ مُختارنامہ دتا پاڑ، ویلا اتم آیا۔ دوس سہایا ستاراں ہاڑ، سب دا لیکھا رہیا چُکایا۔ لہنا
 دینا منگے گر اوتار، ستجُگ تریتا دواپر کلجُگ جو آئے سیو کھایا۔ بھگتاں ویکھے بھگت ادھار، کبیر جُلاہا در منگایا۔ عیسیٰ موسیٰ کھولے
 کواڑ، مُکھ نقابی پردہ لابیسا۔ کرنی ویکھے محمد یار، چار یاری لئے اُٹھایا۔ نانک گوہند کر وچار، ایکَا منتر رہے سُنایا۔ چار جُگ چار ورن

چوٹھے جُگ چار کُنٹ کرن پُکار، ہاہاکار کر سرب گُرا لایا۔ ہندو مُسلم سیکھ عیسائی راون زارو زار، دھیج دھیہ نہ کھئے دھرایا۔ کوئی نہ بنے سچا مختیار، بیٹھے مُکھ بھویا۔ جس دا کلمہ پڑھدے رہے کر پُکار، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکایا۔ سو پرگٹ ہویا پروردگار، جس دا کعبہ نظر کیسے نہ آیا۔ مختیاری دیوے سچے یار، جس جن اپنا حُکم سُنایا۔ مہا کھکھا نہ کھئے وچار، تتا ترے گُن ناتا توڑ ٹڑایا۔ ییا رارا کھیل کرے آپ کرتار، نام امولا جھولی پایا۔ رارا رنگ رنگے اپار، اتر کدے نہ جایا۔ وشن برہما شو دئے وکھال، گھر بیٹھے آسن لایا۔ پھیر اُپر لئے اُٹھال، پرہہ اپنی اُنکلی لایا۔ تھر گھر وکھائے سچی دھرمسال، نرگن جوت نور رُشنایا۔ اپنا دیپک آپے بیٹھا بال، نہ کوئی دوجا سنگ وکھایا۔ جس ناؤں رکھے مختیار، تِس کال نیڑ نہ آیا۔ جم ڈنڈ نہ مارے مارے، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ چتر گپت لیکھا نہ دئے وکھال، لاڑی مؤت نہ لئے پرنا یا۔ ہر بھگت نہ ہوئے بے حال، جس جن اپنی دیا کھایا۔ ہو مختیار کرے حل سوال، دو جہاناں سوال آگے اڑ نہ سکے کھئے رایا۔ اپنے ہتھ رکھے کال مہاکال، دیاں کال اپنا کھیل کھلایا۔ تِس جن نہ ہوئے زوال، جو جن سرنائی آیا۔ زیر زبر وکھائے بن دلال، نُقطہ نون دئے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن وکھائے اپنا گھر، دوجا در نہ منگن جایا۔ آیا وقت اخیر دا سُن لینا، ساچا سچ ہی سچ جنائیندا اے۔ چار جُگ دا مُکنا آنت لہنا، لہنیدار بن جھولی پائیندا اے۔ کلجگ نہ مات دے وچ رہنا، دُھر فرمانا حُکم سُنائیندا اے۔ لکھ چار بتی ہزار ڈونگھے کھات پینا، پوری اودھ نہ کوئی کرائیندا اے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا بھو چُکائیندا اے۔ کلجگ آئی اتم وار، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ وید ویاسا بن لیکھار، لیکھا لیکھ لیکھائیندا۔ اُچے ٹلے پربت پائے سار، دِس کیسے نہ آئیندا۔ جُگ چوکرئی کرے خوار، جُگ جُگ گپڑا آپ دوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ اپنی دھار چلے نرنکار، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جُگ جُگ لئے مات اوتار، ویس انیکا رُپ وٹایا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ہو تیار، تیئی دھارا رہیا چلائی۔ لیکھا جانے دس گر اوتار، بھگت بھگونت سنت اپنا سنگ نبھایا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار، کالا سوسا تن شنکار، ایکا الفی رہیا وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ایکا نر، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ کھیل کرن آیا کرتارا، ویہ سو بکرمی جوت جگائیا۔ ویہ سو اک ہویا تیار، ویہ سو دو وچی ودھایا۔ ویہ سو تِن لایا

اکھاڑا، ویہ سو چار ملے وڈیائیا۔ بیس پنج کرے اپنی کارا، بیس چھ چھپر نام لگائیا۔ ویہ ست بول جیکارا، بیس اٹھ اٹھاں تتاں دئے اٹھائیا۔ بیس نو بھیو چُکائے نو دوارا، بیس دس ساچی کرنی مات کھائیا۔ چھوٹا بالا کر تیارا، اپنی رچنا دئے سمجھائیا۔ اند اندراسن پار کنارہ، سُرپت اند رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل پر اپارا، الکھ آگوچر بے پرواہیا۔ ساڈھے تِن ہتھ بنائے اک منارا، لکھ چوراسی جیواں جنتاں دئے سمجھائیا۔ کرے کھیل ہر سرجنہارا، اک اک نال میل ملائیا۔ زرگن سرگن لگا اکھاڑا، ویہ سو یاراں وجی ودھائیا۔ کرے کھیل ہر سرجنہارا، آپ اپنا پردہ دئے اٹھائیا۔ جگت جگدیشا دئے ہلارا، ساچے پوڑے دئے چڑھائیا۔ شنکر تیرا ڈھے منارا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ ایتھے آئے ست دُلارا، جس ملے مات وڈیائیا۔ نو دوارے کھول کواڑا، سچ دربار دئے جنائیا۔ ایک دوآ کر پسارا، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ ست رنگ نشانہ چاڑھے وچ سنسارا، ست ستوادی ساچا سنگ نبھائیا۔ لکھن پُشکر دیپ ہوئے اجیارا، کروچ اپنا کھیل کھلائیا۔ جنبو بولے اک للکارا، سلمل اپنی دھار بنائیا۔ سان دیپ کرے خوارا، گُشا اپنا ڈنک وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ست رنگ نشانہ دئے جھلائیا۔ ویہ سو تیراں ہویا خبردار، اپنا بل رکھائیندا۔ سادھاں سنتاں دئے ہلار، شاہ سلطاناں آپ اٹھائیندا۔ راشٹریٹ کھولے جا کواڑ، ست ستوادی پھیرا پائیندا۔ پنچم مکھ تاج کر تیار، ساچی بنت آپ بنائیندا۔ ست رنگ نشانہ دئے وکھال، ست ستوادی آپ رنگائیندا۔ پنج پنج کر تیار، پنچم پنچم تن سہائیندا۔ شبد ڈنڈا پر اپارا، ایک ہتھ وکھائیندا۔ پیر جوڑا سچی سرکار، رام رام نظری آئیندا۔ کلجگ اتم کرے خوار، لیکھا سب دا آپ مکھائیندا۔ لہنا چکے چار لکھ بئی ہزار، لکھ لکھ گیرا اپنے وچ سمائیندا۔ کرم گکرماں مارے مارے، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ دس پنج رہیا پکار، پنج پنج کر لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سمت چوڈاں چڑھیا چا، ویہ سو بکرمی نال رلائیا۔ گرمکھاں ویکھے تھان تھان، ایک بندھن پائیا۔ ایک آگی گنڈھ دوا، نہ کوئی کھول کھلائیا۔ ساچی سکھی مات بنا، اوچ نیچ بھیو چُکائیا۔ ذات پات دئے کھپا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کھئے اکھوائیا۔ آتم برہم دئے جنا، ایک کرے پڑھائیا۔ چوڈاں لوک ڈیرہ دیوے ڈھاہ، چوڈاں طبق کرے صفائیا۔ محمد منگے آنت پناہ، دوئے جوڑ پیا سرنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کہے تُوں خُدا، بے عیب تیری خُدائیا۔ کلمہ کلام اک پڑھا، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ امام اماماں سر سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ

ٹوں اکھوائیا۔ ٹوں بخشیں سد گناہ، رحمت تیری بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سال چوڈھویں کھیل کھلایا۔
 سال پندرواں گیا چڑھ، ہر ساچا کھیل کھلایندا۔ ویہ سو پکرمی بدھا لڑ، اپنا کھیل کھلایندا۔ تیرتھ تٹاں اندر گیا وڑ، جمنا سُرسی
 گنگا اپنے نال پرنائندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، اپنا کھیل کھلایندا۔ گوداوری سرن گئی پڑ، سیس جگدیش ویکھ وکھائندا۔ اپنی کرنی
 آپے کر، قدرت کھیل کھلایندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ویکھے وارو وار، رامیشور چرن ٹکائندا۔ شاہ بھیکھن چُکے ڈر، ایکا حکم سنائندا۔ رام راما
 ملیا گھر، اپنی گود بہائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سمت پندراں اندر وڑ، ڈونگی گندر پھول پھولایندا۔ ڈونگی
 گندر ویکھے ساگر، اچے ٹلے پریت ویکھ وکھایا۔ اپنا نام کرے اجاگر، چار کُنٹ سنایا۔ ایکا ونج کرائے ہر سوڈاگر، وست امولک آپ
 ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سمت پندراں خوشی منایا۔ ویہ سو سولاں سمت آیا، لوک مات و جی ودھایا۔
 پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا، نرگن جوت جوت رُسنایا۔ نہکلنک ناؤں دھرایا، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھایا۔ ساچے ٹلے آسن لایا، بجر
 کپائی اُپر بیٹھا سچا ماہیا۔ پاربرہم براہمن گوڑ نام دھرایا، برہم سٹ اپنا میل ملائیا۔ ہر کا بھیو کیسے نہ پایا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ و ہار دئے کرائیا۔ سچ و ہارا سچ بہنڈارا، ہر ساچا سچ ورتائندا۔ چار ورنان کر پیارا، ایکا
 گھر بہائندا۔ راؤ رنکان کرے خوارا، جو جن ہر ہر ہر بھلایندا۔ کھنڈا پھڑ تیز کٹارا، دو جہاناں آپ چمکائندا۔ لوآن پُریاں کرے خوارا،
 برہمنڈاں کھنڈاں آپ اُٹھائندا۔ کرے کھیل پر اپارا، اپرمپر اپنا رُپ وٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا دھام آپ
 وڈیائندا۔ ساچی دھارا مستوانا، ہر مستک لیکھ لکھایا۔ پھڑ کے لیائے نو سو تڑنویں راجا رانا، شبد ڈوری بندھن پایا۔ ساچا مارگ اک
 وکھانا، نو کھنڈ پرتھی دئے سمجھایا۔ ستاں دیپاں دیوے اک فرمانا، ایکا راگ الاہیا۔ لکھ چوڑاسی رکھے اپنے بہانا، جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سمت ستاراں آیا، ہر کھیلے بے پرواہ۔ سیس اپنے تاج ٹکایا، پنچم مکھ رُپ بنا۔
 سوہنگ اکھر وچ لکھایا، ہنگ برہم میل ملا۔ نرگن سرگن دھار چلایا، مہاراج شیر سنگھ بن ملاح۔ وشنوں ویکھے سہج سُبھایا،
 بھگون کھیل ربیا کرا۔ جے جیکارا اک لگایا، ہندو مُسلم سیکھ آپ سنا۔ راج راجاناں دئے کھپایا، شاہ سلطانان تختوں دیوے لاہ۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، کرے کھیل سچا شهنشاه۔ سمت ستاراں ست ستواد، اپنا حکم جنائیا۔ بیس بکرمی رکھنی یاد، ہر لیکھا رہیا مکائیا۔ کلجگ مکنی انت منیاد، نہ سکے کھئے پچائیا۔ کیسے نہ دیوے کوئی داد، سب بیٹھن مکھ بھوائیا۔ مات پت نہ کھئے لاڈ، بالک گود نہ کھئے سہائیا۔ نہ کوئی سنت نہ کوئی سادھ، صدق صبوری نہ کھئے رکھائیا۔ کرے کھیل اک اکلا موہن مادھو مادھ، موہنی اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ شاہ پاتشاہ سچا ہر راجا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات رچیا کاجا، اپنا ساہ سدھائیندا۔ اپنے گھر وچائے اپنا واجا، اپنا راگ سنائیندا۔ دو جہاناں پھرے بھاجا، آوندا جاندا دس نہ آئیندا۔ بھوپت بھوپ بن نوابا، شاہ نوابا روپ وٹائیندا۔ چرن گھوڑے دے رکابا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، سیس جگدیش تاج سہائیندا۔ سیس جگدیش رکھ تاج، اپنا حکم جنائیا۔ شبد اگنی اک آواز، شاہ پاتشاہ سنائیا۔ کلجگ جھوٹھا میٹے راج، دکھ رعیت نہ کھئے اٹھائیا۔ پنجے وقت جو پڑھدے رہے نماز، نمازی بنیا نہ کھئے راہیا۔ مکہ مدینہ کردے رہے حج، کایا حج نہ کھئے کرائیا۔ محرابے سندنے رہے بانگ، گھر سدا نہ کھئے لگائیا۔ امت امتی لیندے رہے خواب، ساچا ملیا نہ سچا ماہیا۔ اتم لیکھا پچھے آپ، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ کیسے نہ پلے کوئی صواب، سچ دھن نہ کھئے وکھائیا۔ چاروں کنت پلو بھریا پاپ، اللہ رانی مکھ شرمائیا۔ صدی چودھویں رہی کانپ، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ چوداں طبقات پردہ سکے نہ کوئی ڈھاک، پروردگار پردہ آپ اٹھائیا۔ جس توں عیسیٰ کہندا رہیا باپ، سو آیا سچا شهنشاهیا۔ بیس بکرمی میٹے سرب سنتاپ، ستیا سب دی دئے کھچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، بیس سترہ اپنا حکم جنائیا۔ ویہ سو اٹھاراں آیا وچ سنسار، پہلی چیت رت سہایا۔ شاہ بھیکھن لیا اٹھال، راشٹریٹ حکم جنایا۔ پرگٹ ہویا دین دیال، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ لہنا دینا مکائے شاہ کنگال، شاہ پاتشاہ ویکھ وکھایا۔ اتم کلجگ کھائے کال، کلجگ ویلا اتم آیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ہوئے بے حال، نہ کوئی سکے دھیر دھرایا۔ نہ کوئی کرے کیسے پرتپال، سیاست وراشت اپنی بیٹھی دھن لٹایا۔ کیسے پت نہ رہنا ڈال، خزان رت آپ بنایا۔ نہ کوئی سکے سرت سنہال، شاہ سلطان خاک ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، دھر فرمانا آپ جنایا۔ دھر فرمانا آیا دس، حکمی حکم سنائیا۔ کیسے دا چلنا نہ کھئے وس، پردھان منتری بیٹھن مکھ شرمائیا۔ کلجگ

بِنْدَا مُکِیا نَسْ نَسْ، اتم رین اندھیری چھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل رسیا کھلائیا۔ کھیل کرائے پُرکھ سمرتھا، سمرتھ ہتھ وڈیائی۔ ویہ سو اٹھاراں بکرمی ہاڑ ستاراں گرو اوتار کر اکٹھا، پورب لیکھا پچھ پچھائییا۔ عیسیٰ موسیٰ تِن کرم پچھ ڈھٹھا، نیوں نیوں سیس جھکائییا۔ دس کرم محمد ہٹا، اپنی بھل رسیا بخشائییا۔ اللہ رانی تاپ چڑھیا مٹھا، ہڈ پیر رہے ٹرائیا۔ پروردگار آیا ٹٹھا، نور نورانہ نور الاہیا۔ آد جگاد ہٹا کٹا، پردھ بال نہ روپ وٹائییا۔ جس جن مارے اپنی سٹا، سو سکے نہ سیس اٹھائییا۔ میرے سر پائے میری خاک مٹا، میری مینڈھی مات زلائییا۔ میرے ہتھ نہ دسے مولیٰ اٹا، سچ تند کون بندھائییا۔ میرے خالی ہونے چوڈاں ہٹا، چوڈاں طبق پئی لڑائییا۔ الاہی نور ایکا پھٹا، پھٹ میری دئے مٹائییا۔ میرا وسدا گھر جائے لٹا، لٹ اپنی رسیا مچائییا۔ تیر نرالا ایکا چھٹا، نہ کوئی سکے مات اٹکائییا۔ لکھ چوراسی ٹنگے پھڑ کے پٹھا، پٹھی کھل دئے لہائییا۔ جس نے کھادھا رسنا کٹھا، تس کٹھ کٹھ دئے مکائییا۔ مُرشد مُرید ورلے اُپر ٹٹھا، مردن مرد دئے کرائیا۔ سمت اٹھاراں سہائی زتا، زت زڑی ویکھ وکھائییا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ جو رسیا سٹا، کلجگ اتم لے انگرٹائییا۔ جس دی کردے رہے پوجا پاٹھا، سو پرگٹ ہویا سچا شہنشاہیا۔ جس بنایا تیرتھ تاٹا، گنگا گوداوری دھار وہائییا۔ جس بنائی دوس راتا، سورج چند کر رُشنائییا۔ جس نوں کہندے آد شکت ساچی ماتا، سو بھوانی روپ وٹائییا۔ جس دی پڑھ پڑھ سناؤندے رہے گاتھا، سو اپنی گاتھا رسیا سنائییا۔ جس نوں کہندے ترے لوکی ناتھا، کوٹن کوٹ ترے لوکی ناتھ اپنے سنگ رکھائییا۔ جس نوں کہندے رام بیٹا دسراتھا، سو رام گھٹ گھٹ رسیا سائییا۔ جس نوں عیسیٰ موسیٰ سجدہ کر کر ٹیکدے رہے ماتھا، سو صحیح سلامت پھیرا پائییا۔ جس کولوں محمد منگدا رسیا داتا، دیونہارا آیا آپ خدائییا۔ جس دی نانک گوبند جاناؤندے رہے داتا، اجوئی ریت وڈی وڈیائییا۔ کلجگ اتم آیا پُرکھ سمراتھا، نرگن اپنا روپ وٹائییا۔ کلجگ آیا اپنے گھاٹا، جگت کنارہ دئے وکھائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آپ اپنا کھیل وکھائییا۔ ساچا کھیل ہر وکھاؤنا، سمت ویہ سو اُنی راہ تکائیندا۔ چار جگ دی جگت اپیل پندھ مکاؤنا، دلیل اور نہ کھئے رکھائیندا۔ دید شنید اک کراؤنا، لاشریک پردہ لابنددا۔ گوبند ڈھولا ایکا گاؤنا، ایکا چن جنائیندا۔ محمد فتویٰ پھیر لاؤنا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھانا آپ ورتائیندا۔ اپنا بھانا ہر ورتائے، ویہ سو اُنی بکرمی دئے دُبائییا۔ اٹھاں تتان خاک

مِلّائے، اٹھ گرہ دئے وڈیائیا۔ اٹھاں گراماں اڈّ اڈّ جھولی پائے، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ نال رلائیا۔ اپنا وکاس آپ کرائے، اپنی دھار آپ وپائیا۔ اپنا راکٹ آپ چڑھائے، دس کیسے نہ آئیا۔ نام ایٹم اک بنائے، جگت ایٹم دئے کھپائیا۔ ہائڈروجن اپنا حُکم سُنائے، اپنی ہائٹ کیسے نظر نہ پائیا۔ اپنی فائٹ آپ کرائے، پن تیر تلوار جنگ مچائیا۔ کلجگ جھوٹھا کھیڑا دیوے ڈھاپے، ایکا وار جڑ اُکھڑائیا۔ عیسیٰ موسیٰ پندھ مکائے، کلمہ نبی نہ کھئے پڑھائیا۔ ویہ سو بیس بکرمی راہ تکائے، پندراں کتک نال رلائیا۔ پاربرہم پت پرمیشور گھٹ گھٹ اندر نظری آئے، نرگن نور جوت رُشنائیا۔ نہکلنک آپ اکھوائے، پنج تت نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے اُنی سو باہٹھ، لکھ چوراسی اُتارے اپنے گھاٹ، گُرمکھ وِرا لائے پچائیا۔ گُرمکھ وِرا جائے پچ، جس ہر ہر نام دھیایا۔ آکے مارگ لائے سچ، ست ستوادی ساچا راہ دکھایا۔ نو کھنڈ پرتھی آپے رچ، اپنی رچنا دئے سمجھایا۔ ہر گھٹ ہر دے جائے وس، ہر اپنا روپ دھرایا۔ کلجگ مٹے زین اندھیری مس، ستجگ ساچا مارگ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چار ورن ایکا گھر دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر، نرگن نرگن نرگن دھار چلایا۔

★ ۲۹ ساون ۲۰۱۸ بکرمی وطن سنگھ دے گرہ پنڈ سرین پُر ضلع ہوشیار پُر ★

سچ دربار لگایا مات، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیا۔ ایکا بخشے نام دات، وست اموک آپ ورتائیا۔ ناتا توڑے ذات پات، مذہب دین نہ کھئے وڈیائیا۔ ست دکھائے ایکا گھاٹ، سچ کنارہ دئے جنائیا۔ جوٹھی جھوٹھی میٹے اندھیری رات، سچ سچ کرے رُشنائیا۔ پُرکھ اکال بندھائے نات، جگت ناتا توڑ تڑائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سُنائے ساچی گاتھ، ہنگ برہم کرے پڑھائیا۔ لہنا دینا چُکائے تیرتھ تاٹ، گھر سروور آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ دربارے سوہا پائیا۔ سچ دربار لگا مات، ہر نرگن آپ لگایا۔ آپے کھیلے کھیل تماش، روپ انوپ دھرایا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاش، گگن گگنتر پھول پھولایا۔ آد جگاد نہ ہونے وناس، جگ جگ ویس کرایا۔ بیہو چُکائے رو سس، جوت نور نور رُشنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ دوارا آپ سہایا۔ سچ دربار لائے بھگوان،

ایکا بھگتن دے وڈیائیا۔ جیون جُگت دیوے دان، جگت جُگ دیا کھائیا۔ ایکا حُکم دُھر فرمان، دُھردرگاہی آپ سُنائیا۔ چار ورن اک دھیان، اک گیان درڑائیا۔ چار ورن اک نشان، چاروں کُنٹ وکھائیا۔ چار ورن اک مکان، ایکا مندر دئے سُهائیا۔ چار ورن اک بھگوان، چار جُگ ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر اپنے سوہیا پائیا۔ سچ دربارا سوہیاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سُهائیندا۔ کرے کھیل بے آنت بے آنت، بے پرواہ ویس وٹائیندا۔ لکھ چُوراسی مایا پائے بے آنت، ہرجن ساچا آپ جگائیندا۔ میل ملائے ساچن سنت، ست ستوادی اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دربارے آپ سُهائیندا۔ سچ دربار سُهیا، ہر ساچا سچ کھائیندا۔ گُرمکھ وِرا آپ اٹھایا، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ آپ اپنے رنگ رنگایا، رنگ رنگیلا آپ ہو جائیندا۔ ساچا نام مردنگ وجایا، آپ اپنا ناد سُنائیندا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ وکھایا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارے سوہیا پائیندا۔ سچ دربارا گیا لگ، ہر ساچا آپ لگائیندا۔ بن دپیک گیا جگ، جاگرت جوت جگت وکھائیندا۔ گُرمکھان بُجھائے لگی آگ، امرت میگھ برسائیندا۔ درس دیکھائے اُپر شاہ رگ، ہر بھگت اپنا رُوپ وٹائیندا۔ جو جن سرنائی گیا لگ، تس سنسا روگ چُکائیندا۔ ست ستوادی بٹھے تگ، ساچا سگن منائیندا۔ مانک موتی ہیرا نگ، گُرمکھ اپنے تاج سُهائیندا۔ لکھ چُوراسی نالوں کیتا اڈ، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ایکا نام پیائے مد، مست پیالہ ہتھ رکھائیندا۔ اپنے گھر وچ آپے صد، آپے رنگ رنگائیندا۔ جگت کنارہ پار حد، ایکا وار ٹپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دربار آپ سجائیندا۔ سچ دربار گیا سچ، سو پُرکھ نرنجن آپ سجایا۔ سچ سینگھاسن نرگن چڑھیا بھج، پارہم سچا شہنشاہیا۔ نام نگارہ گیا وچ، دو جہانان لئے اٹھایا۔ کوڑ کُریارا رہیا تچ، کل اپنا پلُو رہیا چُھڈایا۔ جو گھڑیا سو رہیا بھج، ویلا اتم آیا۔ کھئے نہ سکے پردہ کج، سر ہتھ نہ کھئے ٹکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اچرج اپنی کھیل کھلایا۔ سچ دربار سہج سُبھائے، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیا۔ وار تھت نہ کھئے رکھائے، آد جُگاد وڈی وڈیائیا۔ رُڑی رُت آپ سُهائے، رُت بستنی سوہیا پائیا۔ سچ سچ آپ ورتائے، ساچی سیکھیا جھولی پائیا۔ کایا ماٹی بھانڈے کچ بھاگ لگائے، کنچن کایا گُڑھ وکھائیا۔ ترے گن آنچ دئے بُجھائے، امرت میگھ برسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دربار دئے وڈیائیا۔ سچ دربار

سُہنجنا، ہر پُرکھ زرنجن آپ سُہایا۔ دیپک جگے جوت زرنجنا، نؤر نؤرانہ ڈگمگایا۔ لیکھا جانے ساچا سبجنا، ہرجن ساچے ویکھ وکھایا۔ نہ
 گھڑیا نہ بھجنا، جنم مرن وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربار دئے وکھایا۔ سچ دربار گیا کھل، ہر ساچا آپ
 کھلائیندا۔ دیوے وست نام اٹل، قیمت کرتا نہ کھئے لگائیندا۔ جو جن دوارے آئے پھل، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ پت ڈالی ویکھے پھلواڑی
 پھل، کلی کلی آپ مہکائیندا۔ گرمکھ مایا اندر نہ جائے زل، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا
 آپ وڈیائیندا۔ سچ دوار وڈی وڈیائی، وڈ وڈا آپ کرائیندا۔ گرمکھ گر بھئے کرمائی، گر ستگر کھیل کھلائیندا۔ گرہ مندر وجے ودھائی،
 گھر خوشیاں منگل گائیندا۔ چل کے آئے ساچا راہی، پاندھی اپنا پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا در آپ
 سُہائیندا۔ پاندھی کر کے آئے پندھ، دؤر ڈراڈا پھیرا پائیا۔ اک سُنائے سُہاگی چھند، چار ورن کرے پڑھائیا۔ سو پُرکھ زرنجن خوشی کرے بند
 بند، ہنگ برہم ویکھ وکھائیا۔ سوہنگ دیوے پرمانند، نیج آتم کرے رسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست
 اک ورتائیا۔ سوہنگ وست نام بھنڈار، ہر چار ورن ورتائیندا۔ ستجگ کھلے سچ دوار، ست ستوادی آپ کھلائیندا۔ ایک رنگ رنگائے
 پُرکھ نار، ناری پُرکھ ایک دھام بہائیندا۔ ایک ونج کرائے پیار، ساچا ہٹ آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ
 دوارے آپے کھڑ، اپنا درس دکھائیندا۔ سچ دوارے کھیل کرتار، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ قُدرت قادر کرے پیار، بے عیب سچا
 شہنشاہیا۔ ایک شبد نام جیکار، دھر دی بانی بان سُنائیا۔ ورننا برناں کرے خبردار، اٹھاراں برن دئے سزائیا۔ پرگٹ ہو نر زرنکار، زرنگن
 روپ لئے وٹائیا۔ شکتی کھچے سرب سنسار، آپ اپنی دیا کھائیا۔ بھگتن جانے اک بھنڈار، سچ بھنڈارا آپ بھرائیا۔ جس جن بخشے چرن
 پیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی بھگتی بھگونت جھولی پائیا۔ ساچی بھگتی گر چرن داس، داسی داس سیو
 کھائیندا۔ صاحب سچا وسے پاس، اپنا میلا میل ملائیندا۔ کرے کرائے بند خلاص، بندی بند آپ ٹرائیندا۔ ناتا توڑے دس دس ماس،
 مات گرہ نہ کھئے پھرائیندا۔ پوری کرے ہر جو آس، ہر مندر آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچا آپ
 سُہائیندا۔ در دربار سُہنجنا، سوہاؤنت کرتار۔ گرمکھ گر گر ملے ایک گھر سبجنا، گھر سبجن میت مُرار۔ پی امرت ہرجن رجنا، ہوئے ٹھنڈا

ٹھار۔ بھانڈا بھرم بھو بھجنا، دئی دویتی دئے نوار۔ چار ورنان ایکا گھر وسنا، سچ دوارا ہر نرنکارا دئے اُسار۔ اوچاں نیچاں ہر ہر ہسنا، راؤ رنک نہ کھئے وچار۔ ایکا شبد گائے رسنا، اُچی کوک کوک پکار۔ کلجگ مئے زین اندھیری مسنا، ستجگ ساچا ہوئے اُجیار۔ لکھ چوراسی ایکا مارگ دسنا، جائے پیج سوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے سچ دربار۔ سچ دربار دُھر درگاہ، لوک مات وڈیائیا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا رُپ وٹائیا۔ اک جنائے اپنا ناں، سوہنگ کرے پڑھائیا۔ سوہنگ رُپ نرگن دھار چلا، سرگن لئے پرنائیا۔ سرگن میلا سہج سُبھا، نرگن ویکھے چائیں چائیا۔ دو جہاناں وچولا بن ملاح، اپنی کھیل کھلائی۔ ست ستوادی پلُو دئے پھڑا، ایکا پلُو نام رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دربار وچے ودھائی۔ سچ دربار وچے ودھائی، ستگر ساچا آپ وجائیندا۔ چار جگ دے بھلے راہی، پھڑ پھڑ راہے پائیندا۔ جنم جنم دی میٹے شاہی، ڈرمت میل دھوائیندا۔ غریب نہانیاں پکڑے باہیں، اپنے گلے لگائیندا۔ ایکا اکھڑ رسیا پڑھائی، ساچی وِدیا آپ پرگٹائیندا۔ ہنگ برہم رسیا پرگٹائی، اپنی دیا کمائیندا۔ پاربرہم دیوے سرنائی، سرنگت آپ ہو آئیندا۔ دو جہاناں میلا ایکا تھائیں، گھر ساچے میل ملائیندا۔ گرمکھ گر گر ملن چائیں چائیں، جگت وچھوڑا پندھ مکائیندا۔ جوں دھتے جٹ ملیا گوسائیں، سو ویلا اپنا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دربارا اک جنائیندا۔ سچ دربار جنائے جن، جن جننی لیکھے لائیا۔ ایکا راگ الائے کن، کافی تیر نشان بنائیا۔ اک رباب وجائے تن، تار ستار بلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دربار اک وکھائیا۔ اک دربارا ایکنکارا، آد جگاد رکھائیندا۔ جگا جگنتر کھیل نیارا، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کِریا پار کنارہ، کلجگ اتم ویکھے وکھائیندا۔ نہکلنک نرائن نر اوتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ سچ سینگھاسن کر تیارا، پُرکھ ابناشی آسن لائیندا۔ سمبل نگری دھام نیارا، اپنا بنک وڈیائیندا۔ ایکا کھنڈا کھڑگ پھڑ ہوئے اُجیارا، چنڈ پرچنڈ آپ چمکائیندا۔ اُچی کوک کرے پکارا، دو جہاناں آپ سنائیندا۔ رُوح بُت دا پار کنارہ، ابناشی اچت آپ کرائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی لگے اکھاڑا، ستان دیپاں آپ اٹھائیندا۔ مگر لگائے اگئی دھاڑا، شبدی شبد حُکم سنائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، لیکھا لیکھ نہ کھئے مٹائیندا۔ چاروں کُنٹ کرائے ہاباکارا، ورن برن سرب گر لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ منارا آپ

وکھائیندا۔ سچ منارا سچ محلہ، ہر ساچا سچ جنائیا۔ بیٹھا رہے اک اکلّا، آد پُرکھ سچّا شہنشاہیا۔ لکھّ چوڑاسی بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل اچھلّ آپ ہو جائیا۔ آپے دھارے اپنا بلا، بل دھاری آپ اکھوائیا۔ اپنی شکتی آپے رلا، جوتی جاتا ویس وٹائیا۔ اپنا پھڑیا آپے بھلا، اپنے ہتھ اٹھائیا۔ آپے کرے اپنا ہلا، اپنی وار چڑھائیا۔ لکھّ چوڑاسی کر بسمل ایکا نعرہ لائے بسملا، بسمل اپنی کھیل کھلائییا۔ ایکا تیر ایکا چلّہ، اک کمان لئے اٹھائیا۔ نانا توڑے ککا بؤرا بلا، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سینگھاسن بیٹھا چڑھ، تخت نواسی آسن لائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سلطان، سچ دربارا آپ سہائیندا۔ ایکا حکم اک حکمران، دُھر فرمانا اک جنائیندا۔ ایکا ویکھے دو جہان، دو جہان اپنیاں چرناں بیٹھ دبائیندا۔ ایکا لیکھا جانے سِری بھگوان، لیکھا اپنا آپ لیکھائیندا۔ پرگٹ ہو گن نِدهان، گنوتنا بھیو چُکائیندا۔ کلجگ اتم دسے جھوٹھ مکان، جھوٹھا گرھ آپ تڑائیندا۔ گرمکھ ورلے دیوے مان، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ اتم آتر برہم گیان، اتم ذاتی آپ سمجھائیندا۔ کایا کرہ ویکھے مار دھیان، نیتر نین اک اٹھائیندا۔ نانا توڑے بے ایمان پنج شیطان، منہ دے بہار سٹائیندا۔ ایکا راگ سنائے کان، راگ راگی آپ الائیندا۔ در دوارے دیوے مان، جس جن اپنے چرن بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا آپ بنائیندا۔ سچ دربارا بنیا جگ، جگت جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ کرے کھیل بن سورج چن، چند چاندنی نہ کھئے چمکائیا۔ کرے پرکاش اتم اٹھ، اگیان اندھیر مٹائیا۔ ڈبڈیاں بیڑا دیوے ہتھ، سل پاتھر دئے ترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔

★ ۳۰ ساون ۲۰۱۸ بکرمی دھنٹا سنگھ دے گرہ گلیاں ضلع ہوشیار پور ★

سو پُرکھ نرنجن سدا مہربان، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ جگا جگتتر کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیا۔ نرگن سرگن ہو پردھان، نروریر کل دھرائیا۔ بھگت بھگونت لئے پچھان، لکھّ چوڑاسی پھول پھولائیا۔ ایکا دیوے وست مہان، نام امولک جھولی پائیا۔ اٹھے پھر چرن دھیان، چرن کول سچّی سرنائیا۔ اتم آتر برہم گیان، برہم وڈیا کرے پڑھائیا۔ سچ سنائے دُھر فرمان، دُھر دی بانی بان الائیا۔ جوتی

جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے آپ ملائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساجن میتا، ایکا رنگ سمائیندا۔ آد جُگاد چلائے اپنی ریتا، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں دیوے نام انڈیٹھا، نش اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹا، اوچ نیچ نہ کھئے وکھائیندا۔ کایا مندر اندر وکھائے گروُدوار سچ مسیتا، گھر گھر وچ جوت پرگٹائیندا۔ کرے کھیل پت پت پتیتا، پت پاپی آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن پورن بھگوت، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کرے کھیل جُگا جُگنت، جُگ جُگ اپنا رُوپ دھرائیا۔ ہرجن میلے ساچے سنت، ست ستوادى دیا کھائیا۔ ایکا منتر درڑائے منیا منت، منتر نام ست پڑھائیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، جوٹھ جھوٹھ دئے گوائیا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، نام دھن جھولی پائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگت، اتر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ سو پُرکھ نرنجن دین دیالا، ہرجن ساچے آپ ترائیا۔ جُگ جُگ کرے سدا پرتپالا، ستجگ تریتا دواپر ویکھ وکھائیا۔ کلجگ اتم کرے کھیل نرالا، نرگن اپنا رُوپ وٹائیا۔ گرمکھان کرے سدا پرتپالا، پرتپالک اپنی سیو کھائیا۔ ترے گن جگت جنجالا، جگت جُگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ گھر وکھائے سچی دھرمسالہ، گھر گھر وچ سوہیا پائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگالا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے لئے اٹھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سِری بھگوان، اپنی کھیل کھلائیندا۔ جس جن دیوے بھگتی دان، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ اتم اتر اک گیان، اشٹ دیو اک ہو آئیندا۔ ایکا شبد ناد دھنکان، انحد ساچا تال وجائیندا۔ ایکا امرت پین کھان، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سلطان، تخت نواسی ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، نہکنک ناؤں رکھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں پھول پھولائیندا۔ ہرجن ویکھے چتر سُبجان، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ غریب نہانے کر پروان، آپ اپنی گود سہائیندا۔ درس دکھائے سِری بھگوان، درسی درس آپ کرائیندا۔ آون جاون چُکے کان، جم کا پھاس آپ کٹائیندا۔ لیکھا جانے سِری بھگوان، لیکھا اپنا آپ چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن دیوے ساچا ور، ایکا نام وست ورتائیندا۔ ایکا نام ست بھنڈارا، سو پُرکھ نرنجن آپ ورتائیا۔ ہرجن وِرا پاوے سارا، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ لکھ چوراسی ستی پیر پَسارا، کلجگ گوڑھی نیند سوائیا۔ کیسے دس نہ آئے پروردگارا، جلوہ نور نہ کھئے

رُشنائیا۔ نہ کوئی کرے رام پیارا، رام راما نہ کھئے سہائیا۔ نہ کوئی کرشنا دئے آدھارا، مُکند منوہر لکھمی نرائن گن اوگن نہ کھئے جنائیا۔ جس
 جن بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک مستک بگا لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے تھاوں تھائیا۔ ہرجن تیرا
 دھام سہنجنا، سوہاؤنت کرے کرتار۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنا، دُرمت میل دئے اُتار۔ دیناں ناتھ درد ونڈائے درد دکھ بھہ بہنجنا، بھو
 ساگر کرے پار۔ نیترا پئے نام انجنا، اگیان اندھیر دئے نوار۔ گھر بنے ساچا سبجنا، درائے میت مُرار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آپ سہائے بنک دوار۔ بنک دوارا کُلی ککھ، ہر سترگر دئے وڈیائیا۔ نرگن سرگن ہو پرتکھ، جوتی جاتا کھیل کھلائیا۔ اپنا مارگ
 ساچا دس، ساچے پوڑھے رہیا چڑھائیا۔ تن پہنائے ساچا پٹ، ایکا بستر نام وکھائیا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، نور اُجالا آپ کرائیا۔ اک
 وکھائے ساچا ہٹ، چوڈاں لوک بیٹھے سیس جھکائیا۔ گرسکھ میلا گر سمرتھ، گر سترگر ہونے سہائیا۔ دیوے وست ہتھو ہتھ، پورب لہنا
 جھولی پائیا۔ اپنی مہا سُنائے اکتھ، وید کتیب بھو نہ رائیا۔ میل ملائے نٹھ نٹھ، دو جہاناں پندھ مُکائیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہرجن ساچے
 لئے ملائیا۔ ناتا توڑے تیرتھ اٹھسٹھ، سر سرور گرُمکھ تیرے آتم دئے نھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا
 ہر، جُگ جُگ ہرجن لئے ترائیا۔ کُلی ککھ ہر ہر واسا، جن بھگتاں آپ وکھائیندا۔ اٹھے پھر نور پرکاشا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ شبدی
 شب دئے دلّاسا، دھیرج دھیر آپ دھرائیندا۔ ہرجن ہونے نہ کدے نراسا، نردھن سردھن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ کُلی ککھ لگا بھاگ، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ گرہ مندر جگے چراغ، جوتی نور نور رُشنائیا۔
 جگت ترسنا بھجے آگ، اگنی تت نہ کھئے وکھائیا۔ من اُپجے اک ویراگ، من منسا دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہرجن میلا سہج سُبھائیا۔ ہرجن میلا ہر دوار، ہر سچا سچ کرائیندا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، ایکا اپنا بندھن پائیندا۔ دوس رین کرے
 گُفتار، دید شُئید کھیل کھلائیندا۔ آد جُگاد کرے پیار، جُگ جُگ بھگتاں سنگ نبھائیندا۔ غریب نمانے دئے آدھار، غُربت سب دی آپ
 مٹائیندا۔ شاہ سُلطاناں کرے خوار، راج راجاناں سنگ ملائیندا۔ آپے کوکے اپنی وار، نو کھنڈ پرتھمی آپ سُنائیندا۔ ستاں دیپاں آئی ہار،
 بیڑا بٹھ نہ کھئے چلائیندا۔ چار جُگ روون زارو زار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ تیئی اوتار کرن پُکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

کِریا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ سُنے پُکار ہر نرائن، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ گر اوتار جو جو کہن، سُن سُن اپنے پیٹے پائیا۔ اتم
 لیکھا آیا لَین، لوک مات وجی ودھائیا۔ ساچا ناتا ویکھے ساک سِجَن سین، سگلا سنگ کون رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا رُوپ آپ دھرائیا۔ نہ کوئی سنگ نہ کوئی ساتھ، سگلا سنگی نہ کھئے اکھوائیا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی
 پاٹھ، منتر نام نہ کھئے الاٹیا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تاٹ، سرور سر نہ کھئے جنائیا۔ نہ کوئی مندر نہ کھئے ہاٹ، نہ کوئی گھر وجے ودھائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پروا ہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلایا، کلجگ تیری اتم وار۔ نہکلنکا جامہ پایا، رُوپ
 انُوپ اپار۔ جگ جگ وچھڑے لے ملایا، گُرمکھ ساچے لے ادھار۔ پھڑ پھڑ ہاہوں آپ اٹھایا، آس نندرا دے نوار۔ ایک منتر نام درڑایا،
 سوہنگ شبد سچا جیکار۔ اتم پر ماتم میل ملایا، ایش جیو اک دوار۔ بجر کپائی پردہ آپ تڑایا، دُئی دویتی پردہ دے اُتار۔ گھر ساچا اک
 دکھایا، گھر وسے ایکنکار۔ ہوئے سنسا روگ کٹایا، دُکھ لگے نہ دوجی وار۔ جس جن اپنا درس کرایا، تِس ترسنا دے نوار۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مندر سوہے بنک دوار۔ بنک دوارا سوہاؤنت، سو پُرکھ زرنجن دیا کھائیا۔ گھر آیا سِجَن کنت، نار سہاگن
 ویکھ وکھائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اُتر کدے نہ جائیا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جیون مکت آپ کرائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیا۔ ہرجن ساچا تارنہارا، ایک پُرکھ اکھوائیندا۔ جُگا جُگنتر لے اوتارا، جُگ جُگ
 ویس وٹائیندا۔ کلجگ اتم ہو تیارا، زرگن دھار وکھائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، چار وید مُکھ شرمائیندا۔ پرہہ کا بھیو اگم اپارا، الکھ اگوچر
 اگم اتھاہ اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے آپ ملائیندا۔ ہرجن میلا ساچے گھر، گھر
 گھر وچ وجے ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی ملیا در، در ایک نظری آٹیا۔ ایک دوجا چُکا ڈر، تیجے نین ہوئے رُشنائیا۔ چوتھے پد درس دکھائے آپے
 کھڑ، پنچم ناد شبد شنوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچا اپنے رنگ رنگائیا۔ ہرجن رنگ رنگے مجیٹھ، نام
 نامہ آپ چڑھائیندا۔ دیوے وست اک اندیٹھ، ساچی جھولی آپ بھرائیندا۔ اٹھے پھر وسے چیت، چت وت ٹھگوری نہ کھئے رکھائیندا۔ مانس
 جنم گُرمکھ وِرا لا جائے جیت، جنم مرن پھند کٹائیندا۔ کایا ہوئے ٹھنڈی سیت، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ کلجگ انت اچرج چلی ریت،

پُرکھ ابناشی آپ چلائیندا۔ ساچا دیہرا مندر مسیت، کایا بنک آپ بنائیندا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیت، ذات پات نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ ذات پات نہ کھئے وچار، آتم برہم سرب جنائیا۔ اوچ نیچ بھیو نوار، بھیو ابھیدا دئے کھلائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش بہائے اک دوار، ایک کرے سچ پڑھائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، بے عیب پروردگار رُپ وٹائیا۔ ہر ہر گھٹ کرے پسا، رام راما رُپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ویکھے تھاوں تھائیا۔ تھان تھنتر سوہیا، سوہاوت کرے زنکار۔ گر گرسکھاں جیہا آپے ہویا، زرگن سرگن زرگن چلے اپنی دھار۔ گرسکھ بیچ ساچا ہویا، پرگٹ ہونے وچ سنسار۔ ست ستوادی لے کے آئے ڈھوآ، ساچی وست اگم اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن میلے سچ دوار۔ سچ دوارے ہرجن میلیا، میلنہارا اک اکت۔ ایک گھر وسے گرو گر چیلیا، گر چیلہا مہا اکت۔ ہر سجن سدا سہیلیا، سدا سہیلا سیری بھگونت۔ کرے کھیل اک اکیلیا، اک اکیلا آد آنت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے پورن سنت۔ پورن سنت گرمکھ، گر گر آپ وڈیائیا۔ جگت ترسنا مٹے دکھ، دکھ درد نہ کھئے وکھائیا۔ آتم ترسنا مٹے بھکھ، دھیرج دھیر دھرائیا۔ سہیل کرائے مات ککھ، جن جنی لیکھے لائیا۔ مات گرہ نہ ہووے اُٹا رُخ، لکھ چوراسی دئے کٹائیا۔ آون جاون پینڈا جائے مک، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ جس جن اپنی گودی لے چک، مڑھی گور نہ کھئے دبائیا۔ گرسکھ بوٹا نہ جائے سک، سینچ امرت ہرا کرائیا۔ درس دکھائے جو بیٹھا لک، زرگن نور کر رُشنائیا۔ جن بھگتاں اُپر آپے تھے، نام اٹھ آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لے اٹھائیا۔ ہرجن اٹھیا اپنے رنگ، ستگر پورا آپ اٹھائیا۔ آتم سیج سہائے پلنگ، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ نام وجائے اک مردنگ، راگ انادی ناد الائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سرتی شبد شبد ملائیا۔ اپنے مندر آپے لنگھ، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ گرسکھ مکائے تیرا پندھ، پاندھی بنے سچا ماہیا۔ گھر سنائے سہاگی چھند، سوہنگ شبد سچے پڑھائیا۔ اٹھے پھر پرمانند، نج آتم کرے رسائیا۔ زرگن جوت چڑھائے ساچا چند، جوت زرنجن کر رُشنائیا۔ بہرماں ڈھائے جھوٹھی کندھ، بہانڈا بہرم بھیو بھٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن لیکھا دئے چکائیا۔ ہرجن لیکھا چکنا، کلجگ تیری اتم وار۔ آون جاون پینڈا مکنا، لکھ چوراسی دئے نوار۔ پُرکھ ابناشی نرہے ہو

کے ایک بکنا، سنگھ روپ ہو سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے پیج سوار۔ پیج سوارے آن پرہ، اپنی دیا کہائیا۔ گلی ککھان وچوں لیا لبہ، ہیرا مانک موتی اٹلڑا لال اپنے ہتھ اٹھائیا۔ امرت جام پیائے جہب، سچ پیالہ ہتھ اٹھائیا۔ پنچ وکارا دیوے دب، اُپر اپنا بہار رکھائیا۔ اُلٹا کرے کول نہ، جھرنا جھرے بے پرواہیا۔ ستگرؤ دوارے بے پھب، گھر مندر دئے وکھائیا۔ جگت جہانوں ہویا اڈ، ملی سرن سچی سرنائیا۔ جوٹھی جھوٹھی ٹپی حد، پار کنارہ نظری آئیا۔ نام پیالہ پیتی مد، اٹھ پر خمار رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ایک رنگ رنگائیا۔ گرمکھ ملے ایک رنگ، نام دھن ہر جھولی پائیندا۔ پنچ وکارا کرے جنگ، ساچا کھنڈا نام چمکائیندا۔ آسو گھوڑے کسے تنگ، شبدی گھوڑا آپ رکھائیندا۔ ہرجن تیرے دوارے آئے لنگھ، آوندا جاندا دس نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی ستا دے کر کنڈ، اپنی کروٹ نہ مات بدلائیندا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے رہے منگ، اُچے ٹلے پربت دھیان لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن میلے اپنے در، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ در دروازہ دیوے کھول، بند تاکی آپ کھلائیا۔ اندرے ستاپئے بول، سرتی شبدی ناد سنائیا۔ درس دکھائے اک اڈول، اڈل وڈی وڈیائیا۔ اپنا کرے کیتا پورا قول، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ مان رکھائے اُپر دھول، دھرنی دھرت دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے میلے در، در ساچے سوہا پائیا۔

جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا جیا دان، جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ دیا کرے دیا ندھ ٹھاکر، ٹھوکر آتم نام لگائیا۔ دیوے نام رتی رتناگر، رتی رت دئے سکائیا۔ نرمل کرم کرے اجاگر، جو جن آئے سرنائیا۔ ونج کرائے سچ سوڈاگر، نام ونجارا اک اکھوائیا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، گھر امرت تال سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دین دیوے اک وڈیائیا۔ دیا کرے گہر گمبھیرا، گنوتنا گن جنائیندا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا نیرا، بھر پیالہ آپ پیائیندا۔ تن اگنی سانتک ست کرے سریرا، اگنی تت نہ کھئے جلائیندا۔ ہوم ہنگتا کڈھ پیڑا، مایا ممتا میٹ مٹائیندا۔ لکھ چوراسی کئے زنجیرا، جنم مرن پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چوٹی چاڑھے پھڑا خیرا، چڑھیا چوٹی اتر کھئے نہ آئیندا۔ دیا کرے دین دیا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جن بھگتاں کرے سدا پرتپالا، جگ جگ سیو کہائیا۔ اٹھ پر رہے رکھوالا، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ لیکھا

جانے کال مہاکالا، مہاکال اپنی دھار چلائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیا نام وست آپ ورتائی۔ دیا کرے دیا ندھ، جُگ جُگ دیا کھائیندا۔ جن بھگتاں کارج کرے سدھ، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ آپے جانے اپنی بدھ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ناتا توڑے نو ندھ، اٹھاراں سدھ مُکھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ دیا کر دیوے نام، نام نامہ جھولی پائی۔ پورن کرے کام، پوری اچھیا آپ وکھائی۔ بھاگ لگے کھیرے گرام، کایا بستی سو بھا پائی۔ نظری آئے ایک رام، رمیا اپنا روپ وٹائی۔ شبدی دیوے سچ پیغام، سچ سنیہڑا ربیا سنائی۔ جو جن درس منگے آن، تِس درس دئے دکھائی۔ جو جن حرص میٹے جہان، تِس ہوس دئے گوائیا۔ جو جن چرن سرن کرے پروان، تِس اپنا مان وکھائی۔ کرے کھیل سری بھگوان، دیاوان وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیا دیا دین، نرگن نرگن آپ اُپائیندا۔ رنگ وکھائے ایک بھین، پن رنگ روپی آپ چڑھائیندا۔ ہرجن میلا جوں جل مین، سرتی شبد میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن ملائے اپنے گھر، تِس اپنا درس کرائیندا۔

★ ۳۰ ساون ۲۰۱۸ بکرمی خیال سنگھ پنڈ روپو وال ضلع ہوشیارپور ★

نو نو چار کھیل اپارا، آد جگادی آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، ہر پُرکھ نرنجن ویس دھرائیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، آد نرنجن ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا کھول کواڑا، سری بھگوان سچکھنڈ دوارے سو بھا پائیندا۔ پارپرہم پرہہ کر ورتارا، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ بھوپت بھوپ بن شاہ سیکدارا، دھر فرمانا حکم جنائیندا۔ اپنی اچھیا ست بھنڈارا، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ اگم اگمڑا کرے اگمڑی کارا، الکھ اگوچر کھیل کھلائیندا۔ آپ اُپائے تھر گھر سچا دربارا، چرن کول آپ کھائیندا۔ آپ اُپائے ست دُلارا، پوت سپوتا آپ اُٹھائیندا۔ آپے کھیل کرے نیارا، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ وشن برہما شو دئے ہلارا، سچ ہلارا اک لگائیندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، وست امولک جھولی پائیندا۔ پنج تت کر آکارا، نراکارا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ

اپنی کِریا کر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ اپنی کھیل کھیلے بھگوان، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھ سچے مکان، تخت نواسی سوہیا پائیا۔ آپے دیوے دُھر فرمان، حُکمی حُکم آپ چلائیا۔ آپے اپنا ناؤں کرے پردھان، ناؤں نرنکارا آپ رکھائیا۔ آپے وشن برہما شو دیوے گیان، نِش اکھَر کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ دو جہان کھیل کھلایا، پُرکھ اگم اگمڑی کار۔ نرگن جوت نُور رُشنایا، جوتی جاتا ہو اُجیار۔ ساچا دیپک آپ ٹکایا، آپ اپنی کِریا دھار۔ ساچا مندر آپ سہایا، نہ کوئی دیسے چار دیوار۔ پُرکھ ابناشی آسن لایا، سچکھنڈ سچّی سرکار۔ تھر گھر اپنا چرن ٹکایا، کرے کھیل اپر اپار۔ اپنی رچنا آپ رچایا، وشن برہما شو بنائے سیوادار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرنی کرے کرتا کرنیہار۔ وشن برہما شو سیوا لا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ وست امولک جھولی پا، ترے ترے پندھ رکھائیندا۔ ایک دھندے دیوے لا، ساچا دھندا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ دُھر فرمانا ہر کرتار، اپنا آپ جنائیا۔ وشن دیوے اک بھنڈار، برہم برہم رُپ وکھائیا۔ شنکر دیوے اک پیار، سیس جگدیش ہتھ ٹکائیا۔ تتاں وچولا بن سرجنہار، ساچے مندر سوہیا پائیا۔ لکھ چوڑاسی کر تیار، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیا۔ نرگن سرگن بٹھ دھار، سرگن نرگن رُپ وٹائیا۔ اندج جیرج کر پسار، اُنہج سیتج اپنا رنگ رنگائیا۔ دھرت دھول دئے سہار، جل بنب دئے ٹکائیا۔ رو سس کر تیار، کیرن کیرن کیرن چمکائیا۔ منڈل منڈپ ویکھ اکھاڑ، آپ اپنی راس رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ کرے کھیل ہر نرنکارا، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، دو جہاناں ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، وشن برہما شو نال رلائیندا۔ آد نرنجن جوت اُجیارا، جوت نرنجن گھٹ گھٹ آپ ٹکائیندا۔ ابناشی کرتا اک وکھائے ٹھانڈا دربارا، سِری بھگوان بول جیکارا، گھر اند ناد وجائیندا۔ پاربرہم برہم کر پسارا، نرگن سرگن دھار چلائیندا۔ ونڈے ونڈے وٹاں اپرا، ونڈے اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ اپنا بندھن پائے ہر کرتار، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ برہم دیوے اک آدھار، آتم برہم وڈی وڈیائیا۔ ایش جیو کرے پیار، جگدیش سیو کھائیا۔ ایک ناد سُنائے سچّی دُھنکار، دُھن آتمک آپ سُنائیا۔ ایک راگ گائے اپنی وار، راگی

اپنا راگ الاٹیا۔ برہما لیکھا جانے وید چار، چار چار مُکھ صلاحیا۔ چار کُنٹ ہونے جیکار، چار جُگ ونڈ ونڈاٹیا۔ چار ورن دئے آدھار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی دھار آپ چلاٹیا۔ چار جُگ ہر کھیل کھلایا، اچرج بنت بنائیندا۔ لکھ چوراسی ویس وٹایا، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ اندج جیرج رنگ رنگایا، اُتہج سیبج ویکھ وکھائیندا۔ چارے بانی آپے گایا، اپنا راگ آپ سُنائیندا۔ چارے ورن ویکھ وکھایا، کھتری براہمن شوڈر ویش بھیو چُکائیندا۔ جُگ جُگ گِڑا آپ دِوایا، گِڑا اپنا آپ بھوائیندا۔ گر اوتار سیوا لایا، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ ساچا نام جھولی پایا، جُگ جُگ مات ورتائیندا۔ رُپ انُوپ آپ دھرایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا کھیل آپ کھلاٹیندا۔ رُپ انُوپا آپے کر، اپنی کھیل کھلاٹیا۔ ستجُگ ست ستوادى دتا ور، پُرکھ ابااشی بے پرواہیا۔ بودھ اگادھی اکھڑ پڑھ، سو پُرکھ نرنجن کرے پڑھائیا۔ ہنگ برہم آپے پھڑ، سوہنگ دھار چلاٹیا۔ لیکھا جانے نرائن نر، نر نارى دئے سمجھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وڑ، جوتی جوت کرے رُشناٹیا۔ آتم سیجا بیٹھا چڑھ، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑ، نورو نور ڈگمگائیا۔ نہ جنے نہ جائے مر، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ ستجُگ ساچا مات دھر، ایکا اکھڑ کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلاٹیا۔ ساچا کھیل کرنے یوگ، ہر ساچا کرم کھائیندا۔ نرگن سرگن بنے سنجوگ، سچ سنجوگی میل ملاٹیندا۔ کایا ویکھ قلعے کوٹ، پنج تت مندر آپ سہائیندا۔ تن نگارے وجے چوٹ، شبدا انادی ناد وجائیندا۔ اک وکھائے اپنی اوٹ، پُرکھ اکال بھیو چُکائیندا۔ برہم ملائے پاربرہم جوت، جوتی جاتا آپ ہو جائیندا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، برن رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو آپ اُٹھائیندا۔ اپنا بھیو دیوے چُک، اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ برہم اندر پاربرہم بیٹھا لک، رُپ انُوپ آپ درسائیا۔ گر رُپ ہو ہو پئے بُک، جُگ جُگ اپنا ویس وٹایا۔ پنج وکارا کڈھ کُٹ، آسا ترسنا دئے مٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ کرتا کھیل کھلاٹیا۔ کھلاٹیندا، کرنہار کرتار۔ ستجُگ تریتا مات لگائیندا، جُگ جُگ ویس کرے نرنکار۔ اپنا رُپ آپ دھرائیندا، نرگن سرگن کر پیار۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، جگت بھوری ڈونگھی غار۔ ساچے سنت میل ملاٹیندا، آپے کھول بند کواڑ۔ گرُمکھ ساچے آپ جگائیندا، دیوے

نام آدھار۔ گرسکھ ساچے مارگ لائیندا، چرن کول بخشے اک پیار۔ ستجگ تربتا پار کرائیندا، دواپر کھیل کرے کرتار۔ اپنی رچنا آپے
 ویکھ وکھائیندا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے جانے اپنی دھار۔ ستجگ تربتا اُتریا گھاٹ، روپ انوہ آپ وٹائیا۔ آپے
 جانے اپنی واٹ، اپنا پندھ مُکائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، سمرتھ ہتھ وڈیائیا۔ دواپر پائی اپنی نتھ، چاروں کُنٹ رہیا بھوئیا۔ گُر اوتار
 رہے نچ، حُکمے حُکم رہیا بھوئیا۔ سب دا بھانڈا بھتے ماٹی کایا کچ، تھر کھئے نظر نہ آئیا۔ ایکا نام اپنا رکھے سچ، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ کرتا سچا شہنشاہیا۔ دواپر اُترے پار کنارہ، لوک مات رہن نہ
 پائیا۔ کلجگ آوے اپنی وارا، اپنا بل وکھائیا۔ چاروں کُنٹ دھواں دھارا، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ جوٹھ جھوٹھ کرے وپارا، ونج وپار
 اک رکھائیا۔ کام کرودھ کرے پیارا، لوبھ موہ ہنکار ہلکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر شنکارا، سنگ محمد چار یار لئے ہنڈھائیا۔ نانک نرگن بول
 ست جیکارا، ست ستوادی دئے سُنائیا۔ مہابلی اُترے اوتارا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ چار ورنان پاوے سارا، اُچ نیچ میل ملائیا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا روپ وٹائیا۔ جگ جگ روپ وٹائیندا، کریا نڈھ ہر کرتار۔ گوہند سورا راہ تکائیندا،
 نیتر نین نین آگھاڑ۔ پُرکھ ابناش ویس وٹائیندا، سمبل آئے دھام نیار۔ شبد کھنڈا ہتھ چمکائیندا، دو جہاناں مارے مارے۔ نو سؤ چرانوے
 چوکری جگ پندھ مُکائیندا، کلجگ ویکھ اتم وار۔ شاہ سلطاناں خاک ملائیندا، راج راجاناں کرے خوار۔ نو کھنڈ پرتھمی پھول
 پھولائیندا، ستان دیپاں پردہ دئے اُتار۔ ایکا اپنا حُکم ورتائیندا، تخت بیٹھ سچی سرکار۔ چوتھے جگ دا لہنا آپ مُکائیندا، دینا رہے نہ وچ
 سنسار۔ نہکلنکا ناؤں رکھائیندا، نرگن نور جوتی نرکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آنت
 ایکنکار۔ ایکنکار آد آنت، اپنا کھیل کھلائییا۔ گُر اوتار جگا جگنت، جگ کرتا سیو لگائیا۔ مہا گنائے اپنی آگنت، لیکھا لیکھت وچ نہ آئیا۔
 جو آیا سو کہے بے آنت، بے آنت تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بل آپ رکھائیا۔ اپنا بل رکھے بلوان،
 بلدھاری آپ اکھوائیندا۔ اپنے ہتھ رکھے نشان، ست نشانہ آپ جھلائییندا۔ اپنا وسائے سچ مکان، سچکھنڈ دوارا سوہا پائیندا۔ لہنا دیوے
 دھر فرمان، لکھ چوراسی آپ سُنائیندا۔ وشن برہما شو ہوئے حیران، نیتر نیر سرب وٹائیندا۔ کروڑ تینتیس سرب گرلان، راجا سُرپت اند

اُچی کوک کوک الائیندا۔ سُنیا اِک دُھر فرمان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ چوڈاں ہٹّ خالی کرے دکان، چوڈاں لوک پھول پھولائیندا۔ چوڈاں طبقات مارے آن، ایکا کھنڈا نام چمکائیندا۔ لکھّ چوڑاسی ناتا تھے پین کھان، جیو جنت سرب پچھتائیندا۔ گُرمکھ وِرا چتر سُبجان، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ گُرسکھ دیوے نام دان، آتم آنتر اِک پڑھائیندا۔ ساچے سنت کرے پروان، ست ستوادى اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھگتاں ملے آپ بھگوان، بھگت دوارے آپے آئیندا۔ کرے کھیل دو جہان، دو جہاناں والی ویس وٹائیندا۔ سرب جیاں دا ایکا کاہن، ایکا بنسری نام وجائیندا۔ کلجگ چار کُنٹ ہونے حیران، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، جُگ جُگ اپنا بندھن پائیندا۔ کلجگ تیرا پائے بندھن، لکھّ چوڑاسی آپ بندھائیا۔ کوئی نہ توڑے تیرا تندن، گر اوتار گئے سیو کھائیا۔ دھئے جوڑ سرب کرن بندن، پُرکھ ابناشی آگے سیس جھکائیا۔ تُوں صاحب سدا بخشندن، تیرے ہتھ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ اتم لیکھا دینا مُکائیا۔ کلجگ لیکھا تیرے ہتھ، نانک گوہند آپ جنائیندا۔ وید ویاسا رہیا کتھ، رسنا جہوا گائیندا۔ عیسیٰ ڈاہے آگے دوویں ہتھ، ایکا منگ منگائیندا۔ کلجگ چلے کوڑا رتھ، رتھ رتھوہی کھئے نظر نہ آئیندا۔ لکھّ چوڑاسی کھیرا ہونے ہتھ، جگت بھٹھیالا بھیو نہ پائیندا۔ ایکا گیڑنی اُلٹی لٹھ، کوبلو چکی چک آپ بھوائیندا۔ کسے نہ دسے دھیرج جت، ست سنتوکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ کوئی نہ جانے گُرت، من مت سرب کُرائیندا۔ کوئی نہ جانے کلاپت، نار دُباگن جیو سرب اکھوائیندا۔ کوئی نہ کرے پوری آس، آس نراس نہ کھئے جنائیندا۔ چاروں کُنٹ دسے پرہاس، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر ٹلے پریت تیرا راہ نہ کھئے تکائیندا۔ لہنا دینا چُکیا پرتھی آکاش، گگن گگنتر مُکھ چُھپائیندا۔ رو سس نہ کھئے پرکاش، نوری چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ چوڈاں لوک ہون وِناس، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ چوڈاں طبقات کرنا بند خلاص، بندی توڑ اپنا بند کٹائیندا۔ گُرمکھ وِرا رکھے پاس، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ پرگٹ ہونے شاہو شاہباش، شاہ سُلطانا ویس وٹائیندا۔ نرگن نور جوت پرکاش، دو جہاناں ڈگمگائیندا۔ کلجگ کرے کھیل تماش، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ نہکلنک ناؤں نرنکارا، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ شبد ناد سچّی دھنکارا، ناد انادی آپ سُنائیا۔ برہمنڈ برہمانڈ پاوے سارا، برہماد وجے ودھائیا۔ ترے گن کرے پار کنارہ،

پنچم لیکھا دئے مُکائیا۔ کوڑی کریا دیوے جڑ اُکھاڑا، سچ سچ مارگ آپے لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نو نو چار پنڈھ مُکائیا۔ نو نو چار مکے پنڈھ، سو پُرکھ زرنجن آپ مُکائیندا۔ ستجگ چڑھے ساچا چند، بیس بیسا راہ تکائیندا۔ ایکا مارگ لائے نو کھنڈ، نو نو اپنی دھار جنائیندا۔ چار ورنان ایکا نام ونڈ، چار کُنٹ سوہیا پائیندا۔ نانا توڑ بھیکھ پکھنڈ، سچ جیکارا اک کرائیندا۔ ذات پات کرے کھنڈ کھنڈ، اوچ نیچ نہ کھنڈ جنائیندا۔ اک وکھائے پرمانند، نجانند آپ چکھائیندا۔ لکھ چوراسی ایکا چھند، وشن برہما شو پڑھائیندا۔ ایکا راگ ایکا تند، تندی ستار اک وجائیندا۔ ایکا ہونے سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نہ کوئی کھائے مدرا ماس گند، امرت آتم جام پیائیندا۔ لیکھا جانے بتی دند، رسنا جہوا آپ سمائیندا۔ بھيو چکائے جیرج انڈ، اُتبھج سینج میل ملائیندا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، اپنا راہ چلائیندا۔ کلجگ مُکيا اتم پنڈھ، جھوٹھا پاندھی کھنڈ رہن نہ پائیندا۔ ستجگ پلے بئھی گنڈھ، سچ بھنڈارا نام لیائیندا۔ جن بھگتاں دیوے آپے ونڈ، گھر گھر سیو کمائیندا۔ سُرَت سوانی نہ ہونے رنڈ، کنت سہاگ شبد ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ویس آپے کر، جگ کرتا کھیل کھلائیندا۔ کلجگ اُترے اپنے دوار، جگت دوارا دئے مُکائیا۔ اتم رووے زارو زار، نیتر نینان نیر وبائیا۔ نہ کوئی دسے مددگار، بیٹھے مُکھ چھپائیا۔ چار یار نہ کھنڈ پیار، سر پلو نہ کھنڈ دھرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ نہ کھنڈ آدھار، دستگیر نہ کھنڈ اکھوائیا۔ اللہ رانی ہوئی شرمسار، نیتر نین نہ سکے اُٹھائیا۔ پرگٹ ہویا پروردگار، امام امامان آپ اکھوائیا۔ چوڈان طبقات مارے مار، میری اُمت دئے رُلائییا۔ میرا پاسا آیا ہار، جت نظر نہ کھنڈ آیا۔ میرا کعبہ ہویا ویران، حاجی حج نہ کھنڈ کرائیا۔ میری لٹی جائے دکان، نال رلیا ابلیس شیطان، پنج وقت نماز دئے چکائیا۔ میرا سجدہ نہ ہویا پروان، کایا کرا قرآن نہ کھنڈ پڑھائیا۔ نگاہبان نہ ہویا نگاہبان، نگاہ مار کرے رسائیا۔ ویلے آنت سرب پچھتان، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، رام راما روپ وٹائیا۔ ایکا جانے جگت گیان، اٹھاراں دھیائے کرے پڑھائیا۔ اٹھاراں پُران کرے وکھیان، وید ویاسا سیو کمائیا۔ چارے وید آنت کرلان، ویلا گیا ہتھ نہ آئییا۔ تیئی اوتار کرن دھیان، پرپھ آگے سپس جھکائیا۔ نانک گوبند ہو پردھان، ایکا حُکم رہیا سُنائیا۔ اتم آیا نہکلنک بلی بلوان، سب دا لیکھا دئے مُکائیا۔ لُکيا رہے نہ کھنڈ وچ جہان، سُمند ساگر پھول پھولائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے مار دھیان، ست دیپ اپنا رنگ رنگائیا۔ اُتر

پچھم پورب دکھن آپے ہویا جانی جان، دہ دشا ونڈ ونڈائیا۔ رو سس سرب گرلان، نور نور نہ کھئے وڈیائیا۔ اتم مٹنا سب نشان، جس گھڑیا بہن وکھائیا۔ وشنوں در کرے پروان، پرہہ آگے سیس جھکائیا۔ برہما بولے میرا تٹا مان، تیری ویکھ وڈی وڈیائیا۔ شنکر منگے اک دھیان، ہتھ ترسول سٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نو نو چار لیکھا دئے چکائیا۔ لیکھا جائے چک، ہر چکائیندا۔ جگ چوکڑی پندھ جائے مک، پڑکھ ابناشی آپ مکائیندا۔ ہر کا بھانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیندا۔ پڑکھ ابناشی کلجگ جوہ وچ رہیا بک، شیر اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ تیرتھ تٹاں پانی جائے سک، امرت سروور نہ کھئے وٹائیندا۔ چوتھے جگ جڑ دیوے پٹ، لوک مات نہ کھئے لگائیندا۔ بن گرسکھ امرت دیوے نہ کیسے گھٹ، لکھ چوراسی جیو گرلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد ایک ہر، جگا جگنتر اپنا ویس وٹائیندا۔ جگا جگنتر ویس اول، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیا۔ وسنہارا جلا تھلا، جل تھل مہیئل رہیا سائیا۔ سچ سندیس ایک گھلا، دو جہان رہیا سنائیا۔ اپنے دیپ آپے بلا، نرگن جوت نور زشنائیا۔ اپنا پھڑائے آپے پلا، ایک پلو نام بنھائیا۔ مٹکھ بھائے کر کر ول چھلا، اچھل چھل دھاری کھیل کھلائیا۔ ہرجن جوتی شبدی آپے رلا، آتم برہم پاربرہم کرے گرمائیا۔ سچ سنگھاسن ایک ملا، گرمکھ سچا سوہا پائیا۔ پنچ وکار نہ کرے ہلا، دیوے در ڈرکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن اپنا درس دکھائیا۔ جس جن وکھائے درس گردیو، ایک ایشٹ جنائیا۔ پرگٹ ہوتے الکھ ابھیو، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ کتنی کتھ نہ سکے رسنا جہو، کتنی کتھ نہ کھئے سنائیا۔ آد جگاد سدا نہکیو، نہچل اپنے دھام دئے وڈیائیا۔ گرمکھان دیوے ایک میو، امرت ناؤں مکھ چوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔ ہرجن نام وست اتول، ستگر پورا جھولی پائیندا۔ ایتھ اوتھ رکھ اڈول، دو جہانان دیا کمائیندا۔ گھر گھر وچ سنائے اپنا بول، شبدا انادی بول بٹائیندا۔ اپنے کندے تولے تول، ساچا تول آپ ٹلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ ہرجن ساچے پار کنارہ، آدھ وچکار نہ کھئے زڑھائیا۔ آگے ملے میت مرارا، ستگر پورا سچا شہنشاہیا۔ ست ستوادی کرے پیارا، پیا پریم پریم اک وکھائیا۔ ساچا سٹیا دئے سہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر اپنا دئے وکھائیا۔ گھر وکھائے ہر گویند، گرمکھ چنتا آپ مٹائیندا۔

کرے کھیل گئی گہند، گن اپنا آپ جنائیندا۔ ہرجن بنائے ساچی بند، سُت نادى ناؤں دھرائیندا۔ تختوں لاپے سُرپت راجا اند، گُرمکھ
 ساچے مان دوائیندا۔ شنکر تیری مٹے چند، تیرا اتم پندھ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ہرجن ساچے آپ
 وڈیائیندا۔ ہرجن تیرا سچ ٹکانا، سَتگر پُورا آپ بنائیا۔ شبد سرُپی دے بانا، سچ بانے لئے چڑھائیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے راجا رانا، کوٹن
 کوٹ بیٹھے راہ تکائیا۔ جس جن منائے اپنا بھانا، تِس بھانے وچ رکھائیا۔ چرن کول بخشے اک دھیانا، دھیان دھیان وچ جنائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ہرجن میلے سچ سُبھائیا۔ ہرجن میلا ساچے گھر، سَتگر پُورا آپ کرائیندا۔ آد جُگادی دیوے ور، جُگ
 جُگ ویکھ وکھائیندا۔ نام بھنڈارا آپے بھر، ساچی دات آپ ورتائیندا۔ کرنی کرتا آپے کر، قُدرت کھیل کھلائیندا۔ سنت سُہیلے آپے پھڑ،
 اپنے در بہائیندا۔ ڈُونگھی گندر اُچی چوٹی جائے چڑھ، آؤندا جاندا دِس نہ آئیندا۔ اپنی وِدیا آپے پڑھ، گُرمکھان آپ پڑھائیندا۔ نہ جنے نہ
 جائے مر، سَتگر پُورا سو اکھوائیندا۔ جُگا جُگنتر کھیل کر، کلجگ اتم پار کرائیندا۔ لکھ چار بتی ہزار ٹٹا گنڈھ، اپنے حُکم آپ نڑائیندا۔
 کلجگ جیو اپنا کیتا لینا بھر، کرم ککرم نہ کھئے بچائیندا۔ ماں پتر سیج پگ رہے دھر، دھیرج جت نہ کھئے رکھائیندا۔ ناری نر بھلیا نرائن نر،
 ساچا کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپی ہر آپ اپنی کَریا کر، کلجگ اتم ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ ہرجن ملیا میلا، سو
 پُرکھ نرنجن آپ ملائیا۔ ایکاک گھر وسے گُرو گُر چیلا، گُر گوبند کھیل کھلائیا۔ پاربرہم پرہہ سبجن سُہیلا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ آپے جانے
 اپنا وقت ویلا، وید پُران بھیو نہ رائیا۔ کرے کھیل اک اکیلا، عقل کل رُپ وٹائیا۔ وسنہارا سد تویلا، گُرسکھ تیرے مندر رہیا سُبھائیا۔
 آون جاون کٹے جیلا، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، گُرمکھ ایکاک منت جنائیا۔ ایکاک منت شبد گیانا،
 گُرمکھ گُر آپ جنائیندا۔ ایکاک نُر سِری بھگوانا، جُگ جُگ رُپ وٹائیندا۔ ایکاک رام رمیئا راما، اپنی کھیل کھلائیندا۔ ایکاک گوپی ایکاک کاہنا،
 ایکاک ناچ نچائیندا۔ ایکاک عیسیٰ موسیٰ دئے پیغاما، سچ سندیش سُنائیندا۔ ایکاک محمد پڑھائے کلاما، الہی کلام اک جنائیندا۔ اک وجائے سچ
 دمامہ، سچ نوبت ہتھ رکھائیندا۔ ایکاک نانک دیوے دُھر فرمانا، سَت نام آپ پڑھائیندا۔ ایکاک گوبند بھوئے جانی جانا، جانہار کھیل کھلائیندا۔
 ایکاک فتح ڈنک وجانا، واہ واہ گُر آپ سمجھائیندا۔ ایکاک اوٹ ہر رکھانا، پُرکھ اکال اک منائیندا۔ اتم سب دے سرتے ورتے بھانا، نہ کوئی

میٹے میٹ مٹائیندا۔ نہکلنک بلی بلوانا پھرے اپنا بانا، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ سمبل نگر اک ٹکانا، ساڈھے تن ہتھ بنت بنائیندا۔ آپے وسے ساچا رانا، تخت نواسی سوہیا پائیندا۔ ساچا کھنڈا اک چمکانا، نو کھنڈاں میٹ مٹائیندا۔ لکھ چوراسی دیوے برہم گیانا، ایکا نام شبد پرگٹائیندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا در بہانا، اوچ نیچ نہ کھئے رکھائیا۔ شاہ بھوپت بھوپ اک اکھوانا، سیس جگدیش تاج ٹکائیا۔ ستجگ ساچا مارگ لانا، ست ستوادی ست کرے پڑھائیا۔ گرمکھ بوٹا مات لگانا، پھل پھلواری آپ مہکائیا۔ ساچا بیچ آپ بجانا، امرت پھل دئے لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر کلجگ تیری اتم ور، گرمکھ سجن آپے پھڑ، شبد سروپی ہتھے لڑ، بدھا لڑ چھٹ کدے نہ جائیا۔

★ پہلی بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ دیا ہوئی جیٹھووال ★

شاہ پاتشاہ سچا سلطانا، سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ بیٹھ سچے مکانا، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ شبد اناد دھر فرمانا، انادی ناد ناد سنائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، جگ جگ اپنا کھیل کرائیندا۔ آپے ورتے اپنا بہانا، سد بہانے آپ سہائیندا۔ حُکھے اندر راجا رانا، لکھ چوراسی آپ بھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بہانا آپ ورتائیندا۔ ہر بہانا بلوان، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ لیکھا جانے سری بھگوان، بھگون اپنی دھار چلائی۔ جگا جگنتر ہو پردھان، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بہانا آپ پرگٹائیا۔ اپنے بہانے آپ سما، ہر اپنی کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن بے پرواہ، بے آنت اپنی دھار چلائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ ایکا ناؤں پرگٹائیندا۔ ایکنکارا ویس وٹا، روپ انوپ آپ رکھائیندا۔ آد زرنجن ڈگمگا، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا اپنی کل آپ رکھائیندا۔ ابناشی کرتا وسنہارا تھاؤں تھان، سچ دوارے سوہیا پائیندا۔ سری بھگوان آپے جانے اپنا ناں، ناؤں زرنکارا آپ دھرائیندا۔ پاربرہم پرہ بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا کرم کرائیندا۔ ساچا بیڑا ہر چلائیندا، نرگن زرویر پُرکھ اکال۔ اجونی رست کھیل کھلائیندا، پاربرہم بے آنت بے آنت دین دیال۔ اپنا

بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا، جگا جگنتر کھیل نرال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ آپے حکم آپے رانا،
 آپے رعیت ویس وٹائیا۔ آپے راج آپ راجانا، شامو بھوپ آپ اکھوائیا۔ آپے مندر آپ مکانا، آپے بیٹھا آسن لائیا۔ آپے مرد آپ مردانہ،
 آپے نار کنت ہنڈھائیا۔ آپے جودھا سوریر بلوانا، بلدھاری آپ اکھوائیا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، آپے منڈل راس رچائیا۔ آپے ناد آپے گانا،
 آپے ڈھن شنوائیا۔ آپے جوتی نور نور مہانا، جوتی جاتا آپ اکھوائیا۔ آپے ہوئے بے پچھانا، آپے کوڑ گریارا روپ دھرائیا۔ آپے پہرے اپنا
 بانا، نرگن سرگن روپ دھرائیا۔ آپے رکھ اپنا مانا، آپے بیٹھا سیس جھکائیا۔ آپے ہوئے بال انجانا، بالی بڈھ آپ دھرائیا۔ آپے ورتے اپنا
 بھانا، سد بھانے وچ سمائیا۔ آپے سگھڑ آپ سیانا، آپے اہل روپ وٹائیا۔ آپے جانے اپنا آؤنا جانا، آپے پینا آپے کھانا، ترسنا بھکھ آپ
 ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکائیا۔ آپے شاہ شہنشاہ سلطانا، آپے سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔
 آپے تھر گھر وسے سچ مکانا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ آپے ست ڈلارا بن نادانا، پوت سیوٹا ویس وٹائیندا۔ آپے بخشے چرن دھیانا،
 آپے سیس جگدیش ہتھ رکھائیندا۔ آپے در درویش بنے دربانا، آپے اپنی الکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 بھیو آپ چکائیندا۔ آپے راؤ آپے رنک، نردھن سردھن آپے دھار چلائییا۔ آپے دوارا آپے بنک، آپے بیٹھا سیج سہائیا۔ آپے شبد آپے
 ڈنک، آپے رہیا وجائیا۔ آپے روپ دھرائے بار انک، آپے جگ جگ ویس وٹائیا۔ آپے لیکھا جانے بھگت جنک، بھگت بھگونت بھیو نہ
 رائیا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنی کھیل کھلائییا۔ آپے رو سس بنائے بنت، منڈل منڈپ آپ اُپائیا۔ آپے سادھ آپے سنت، آپے ستگر
 روپ وکھائیا۔ آپے جیو آپے جنت، آپے جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ آپے ہوئے آپے ہنگت، آپے مایا ممتا موہ ودھائیا۔ آپے بھکھ آپے
 ننگت، آپے سیس تاج ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائییا۔ آپے دھرتی آپے پانی، آپے خاکی خاک
 سمائیندا۔ آپے نام آپے بانی، آپے کھانی ویس وٹائیندا۔ آپے پردھ بال جوان بنے ہانی، آپے سگلا سنگ نبھائیندا۔ آپے آنتر آتم بنے برہم
 گیانی، برہم ودیا آپ پڑھائیندا۔ آپے نرگن جوت دیوے سچ نشانی، ساچے مندر آپ جگائیندا۔ آپے تیر نیرالا مارے کانی، برہم اپنا
 کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ وٹائیندا۔ آپے امرت آپے وکھ، اپنی کل آپ دھرائیا۔ آپے

لیکھک آپے لیکھ، اپنا لیکھ دئے وکھائیا۔ آپے بھکھک آپے بھکھ، آپے وست رہیا ورتائیا۔ آپے آد جگاد آپے بھئے متھ، متھیا رُوپ آپ
 اکھوائیا۔ آپے سیکھیا اپنی لئے سیکھ، ساکھیات کرے پڑھائیا۔ آپے اُوچ آپے نیچ، اُوچ اگم اتھاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے ہست آپے کیٹ،
 آپے گھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ آپے وسے دھام انڈیٹھ، انڈیٹھا دھام آپ سہائیا۔ آپے جانے اپنی ریت، ساچی ریت آپ چلائیا۔ آپے دیہرا
 مندر مسیت، شودوالا مٹھ آپ اکھوائیا۔ آپے گائے اپنا گیت، اپنا ناؤں ناؤں صلاحیا۔ آپے وسے ہرجن چیت، چیتن رُوپ آپ ہو جائیا۔
 آپے لائے سچ پریت، پیا پریم آپ نہائیا۔ آپے ٹھانڈا آپے سیت، آپے اگنی تت جلائیا۔ آپے بھے آپے بھیت، آپے پیتمبر سیس چھہائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے ہار آپے جیت، اپنا بندھن آپے پائیا۔ آپے پُرکھ آپے نار، جننی جن آپ اکھوائیندا۔ آپے
 دائی دایا کرے پیار، آد جگاد ویس وٹائیندا۔ آپے سْت دُلا لائے اُبھار، شبدی شبد آپ اُپائیندا۔ آپے محل لئے اُسار، تھر گھر ساچے آپ
 وسائیندا۔ آپے کرے کھیل کرتار، اپنی کرنی آپ کھائیندا۔ نرگن نرگن دئے ادھار، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن مندر نرگن گرودوار،
 نرگن نرگن آسن لائیندا۔ نرگن نام بول جیکار، نرگن نعرہ اک سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا بھیو آپ
 کھلائیندا۔ آپے رُوپ آپے رنگ، ریکھ رنگ نہ کھئے جنائیندا۔ آپے سیج آپ پلنگ، آپے بیٹھا آسن لائیا۔ آپے نام آپ مردنگ، آپے مردنگا
 رہیا وجائیا۔ آپے سُو رپر سورا سرینگ، جودھا بیر آپ اکھوائیا۔ آپے سْتادے کر کنڈ، اپنی کروٹ نہ کدے بدلائیا۔ آپے لوآن پُریاں رہیا
 لنگھ، برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ دباٹیا۔ آپے ویکھے لکھ چوراسی رنڈ، آپے نار کنت سہاگ وکھائیا۔ آپے ٹئی دیوے گنڈھ، توڑنہار آپ ہو
 جائیا۔ آپے جانے اپنا بھیکھ پکھنڈ، اچھل چھل اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی کل آپ دھرائیا۔ آپے
 کرنی آپے کرتا، آپے فُدرت کھیل کھلائیندا۔ آپے جُگت آپے جُگتا، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ آپے بھوگی آپے بھگتا، بھسمڑ اپنا رُوپ
 وٹائیندا۔ آپے موکھی آپے مکتا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا سنگ آپ نہائیندا۔ آپے ایش
 آپے جیو، آپے جیون جُگت دئے بنائیا۔ آپے پیسن رہیا پیس، اپنی چکی آپ چلائیا۔ آپے شرع آپ حدیث، آپے بندھن رہیا پائیا۔ آپے
 بوئے شہنشاہ جگدیش، آپے در درویش پھیرا پائیا۔ آپے جانے راگ چھتیس، آپے انک کل اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ آپے حُکم آپے بھانا، آپے ساچی کھیل کھلائیندا۔ آپے شاہو بھوپ بن ساچا رانا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔
 آپے جُگ جُگ کھیلے کھیل مہانا، وشن برہما شو سیو لگائیندا۔ آپے لکھ چوراسی تنیا تانا، تانا پیٹا اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے گھر گھر بنائے
 اک مکانا، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ آپے ناد شبد دُھنکانا، انحد نادى ناد وجائیندا۔ آپے امرت آتم پینا کھانا، ترسنا بھکھ آپ
 گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی اپنے بھانے آپ سمائیندا۔ بھانا ورتے آد آد، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ اپنے
 وچوں آپ کاڈھ، نرگن نرگن لئے پرگٹائیا۔ اپنی دیوے آپے داد، بن داتا سچا شہنشاہیا۔ آپے رکھے اپنی یاد، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ آپے
 سُنے اپنی فریاد، تخت بیٹھ ساچا ماہیا۔ آپے گائے ناد بودھ آگادھ، شبد شبدی دُھن وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا بھانا آپ سمجھائیا۔ اپنے بھانے ہر نرنکار، آد جُگاد سمایا۔ اپنی رچنا کر تیار، وشن برہما شو اُچایا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، رجو
 طمو ستو میل ملایا۔ پنج تت کر تیار، اپ تیج وائے پرتھی آکاش بندھن پایا۔ من مت بُدھ کر پیار، نرگن نرگن رنگ رنگایا۔ گھر وچ گھر
 کھول کواڑ، آتم سیجا اک سُہایا۔ پاربرہم برہم اندر دیوے واڑ، اپنا مُکھ چھپایا۔ اُپر لائے بجر کپاٹ، نہ کھئے سکے توڑ تڑایا۔ میل ملائے
 پنچم دھاڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکایا۔ لیکھا جانے ناڑ ناڑ، بہتر ناڑ ویس وٹایا۔ تِن سؤ سٹھ ہاڈی بٹھے ایکا وار، اپنا بندھن پایا۔
 نرگن جوت کرے اُجیار، جوت نرنجن سیوا لایا۔ انحد دیوے سچے دُھنکار، انحد نادى ناد وجایا۔ امرت سینچے سچ پیار، نچھر جھرنا آپ
 جھرایا۔ گھر میلا کنت بہتار، گرہ مندر خوشی منایا۔ کرے کھیل آپ کرتار، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنایا۔ لکھ چوراسی دئے آدھار، اندج
 جیرج اُتہج سینج ونڈ ونڈایا۔ اپنی اُچھیا آپے دھار، آپ اپنا متا پکایا۔ آپے نیوں نیوں کرے نمسکار، اپنا سیس آپ جھکایا۔ آپے دیوے
 سچ بھنڈار، نرگن نرگن لئے ورتایا۔ وشن برہما شو کرن پُکار، نیتر نیناں نیر وہایا۔ لکھ چوراسی تُدھ بن پاوے کون سار، دھرت دھول دے
 وڈیایا۔ جل بنب رووے اپنی وار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرایا۔ تیری مہا اپر اپار، تیرا آنت کیسے نہ پایا۔ تُوں سرب جیاں داتار، دیونہار
 اک اکھوایا۔ تیرا اٹٹ بھریا بھنڈار، توٹ رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، نرگن نرگن آگے
 جھولی ڈاہیا۔ نرگن داتا نرگن بھکھاری، نرگن نرگن منگ منگائیا۔ نرگن آد جوت پُرکھ نرنکاری، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ نرگن وسے سچ

محل اٹل مناری، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیا۔ الکھ اگم اتہاہ کرے سچی سیکداری، آپ اپنا حُکم ورتائیا۔ آپے حُکمے اندر کرے فرمانبرداری، اپنا حُکم آپ منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن نرگن دئے سمجھائیا۔ نرگن نرگن گھر جنائیندا، آد پُرکھ ابناش۔ لکھ چوراسی اپنی کھیل کھلائیندا، ویکھے کھیل تماش۔ اندج جیرج اُتبھج سیبج رنگ رنگائیندا، گھٹ گھٹ اندر رکھے واس۔ دیا باقی ایکا ڈگمگائیندا، دوس رین رہے پرکاش۔ برہم آتم سرب وکھائیندا، ایش جیو داسی داس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کرے سچ نواس۔ برہم پُکارے دینن دیا کر، اپنا سیس جھکائیا۔ لکھ چوراسی ملیا در، گھر گھر بیٹھا مکھ چھپائیا۔ تڈھ بن نہ کھئے پھڑائے لڑ، میرے سجن سچے ماہیا۔ ایکا دینا ساچا ور، ہوں بھکھک منگ منگائیا۔ کون روپ ملے گھر، گھر گھر وچ میل ملائیا۔ میری آسا ترسنا دُور کر، ایکا برہم پئے سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دیا آپ کھائیا۔ برہم تیرا نیہے ساتھ، پاربرہم جنائیندا۔ آپ جناواں اپنی گاتھ، اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ تیرا بناواں ساچا راتھ، لوک مات چلائیندا۔ جگ جگ پُچھاں آپے وات، اپنا روپ وٹائیندا۔ پاربرہم برہم بٹھے نات، گر گر ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا سنگ آپ وکھائیندا۔ جگ جگ آواں پاربرہم، آپ اپنی کِریا دھار۔ نہ مرے نہ پئے جم، کرے کھیل پُرکھ کرتار۔ تیرا بیڑا دیوے بٹھے، سر اپنے چکے بہار۔ ایکا راگ سُنائے ایکا کت، اچی کوک کوک پُکار۔ تیرا روپ میرا روپ جئے من، سوہے بنک سچا دوار۔ لوک مات ساچا چڑھے چن، ناؤں دھرائے گر اوتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ گر اوتار روپ وٹاؤنا، برہم تیرا سنگ نیہائیا۔ اپنا حُکم نال ملاؤنا، بھل کھئے نہ جائیا۔ ساچی ونڈن مات ونڈاؤنا، چار جگ کرے گڑمائیا۔ ستجگ تربیتا دواپر راہ وکھاؤنا، کلجگ اتم پندھ مکائیا۔ نو نو چار ویس وٹاؤنا، ویس ایکا آپ ہو جائیا۔ دُھر فرمانا راگ سُناؤنا، کرے سچ پڑھائیا۔ بن بن لیکھک لیکھ لکھاؤنا، جگت وِدیا مان ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر اوتار دئے وڈیائیا۔ گر اوتار دھرنی دھر، دھرت دھول سہائے۔ برہم پاربرہم روپ کر، نرگن سرگن سرگن نرگن روپ دھرائے۔ نرہو چکائے بھے ڈر، بھیانک اور نہ کھئے رکھائے۔ اپنا کارج آپے کر، ہر آپے ویکھ وکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے دیوے اپنا ور، گر پیر آپ ہو جائے۔ گر اوتار آوے مات، جگ جگ ویس

وٹائیا۔ آد پُرکھ ابناشی دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیا۔ چرن کول وکھائے ساچا گھاٹ، ساچے پوڑے لئے چڑھائیا۔ ناؤں نرنکارا دیوے دات، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ دُور دُرادی میٹے واٹ، نیڑے پندھ رکھائیا۔ ملے میل کلاپات، گر گر ناری روپ وٹائیا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، برہم پاربرہم وجے ودھائیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مات، جنی گود نہ کھئے بہائیا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، سورج چن نہ کھئے چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار اپنے حکم بنائیا۔ گر اوتار حکمی کار، ہر ہر آپ کرائیندا۔ جگ جگ دیوے مات سہار، ایک راہ چلائیندا۔ نیتز کھول بند کواڑ، اپنا رنگ رنگائیندا۔ اپنے مندر لوے واڑ، چرن دوارا اک جنائیندا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ، ڈونگھی کندر ویکھ وکھائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نار، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے گر اوتار، جگ جگ حکمے آپ بھوائیندا۔ کوئی کر نہ سکے انکار، اٹھے پھر شاہ پاتشاہ ایک نظری آئیندا۔ بھانڈا گھڑیا بن ٹھٹھیار، اتم آپے بھن وکھائیندا۔ نرگن نرگن بنے یار، سرگن سنگ نہ کھئے نبھائیندا۔ گر اوتار بھیجے وارو وار، جو آوے سو اٹھ جائیندا۔ اچی کوک کوک کرن پکار، جیو جنت سرب سمجھائیندا۔ سرب جیاں دا اک داتار، نظر کیسے نہ آئیندا۔ ندری ندر کرے نہال، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ آد جگاد کرے پرتپال، جگ جگ سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ آپے کال آپے مہاکال، دین دیال اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے وسے سچکھنڈ سچی دھرمسال، تھر گھر آپے سو بھا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا اپنا ناؤں چلائیندا۔ گر اوتار دے دیوے ناؤں، اپنے ناؤں کرے پڑھائیا۔ آپے پھڑ اٹھائے باہوں، پنج تت لئے جگائیا۔ آپے پتا آپے ماؤں، پُرکھ اکال ہوئے سہائیا۔ آپے کرے سچ نیاؤں، ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار ایک حکمے بندھن پائیا۔ گر اوتار حکمے بندھن، سو پُرکھ نرنجن آپے پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن لائے چندن، نرگن نور نور ڈگمگائیندا۔ ایکنکار سدا بخشنندن، بخشش اپنی جھولی پائیندا۔ آد نرنجن پرمانندن، پرم پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ ابناشی کرتا سنائے سہاگی چھندن، گیت گوہند آپ الاٹیندا۔ سری بھگوان بے انت بے انت آپے ہوئے مکند مکندن، پاربرہم پرہ اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ جنائیندا۔ چار جگ دا ساچا بھانا، گر اوتار جنائیا۔ لوک مات بھل نہ جانا، ایک اکھر کرے پڑھائیا۔ لکھ چوراسی اندر بن کے رہنا نانا، نون سو اکھر اک پڑھائیا۔ ایک میرا گاؤنا گانا، دوجی اور نہ

کھئے چٹرائیا۔ نہ کھئے راجا نہ کوئی رانا، شاہ پاتشاہ نہ کھئے اکھوائیا۔ جو آیا سو اٹھ کے جانا، جو گھڑیا بہن وکھائیا۔ گر اوتاراں دیوے مانا،
 بخشے چرن سچی سرنائیا۔ اپنے ہتھ رکھئے آون جانا، آون جاون اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ
 جگ اپنے کارے لائیا۔ گر اوتار کارے جائن لگ، سو پُرکھ زرنجن آپ لگائیندا۔ ایک اوٹ سورے سرینگ، دوسر سپس نہ کیسے
 جھکائیندا۔ دیوے وڈیائی وچ جگ، جاگرت جوت ڈگمگائیندا۔ ترے گن مایا بچھے اگ، اگنی تت نہ کھئے وکھائیندا۔ آپ اُپائے ساچا نگ،
 سچ نگینہ آپ اُٹھائیندا۔ لوک مات دا کرائے جج، اتم اپنا میل ملائیندا۔ حُکمے اندر پردہ دیوے کج، پنج تت نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ کھیل کھلائیندا۔ چار جگ کھیل اولّا، اک اِکلا آپ کرائیا۔ گر گر پھڑائے ایک پلا، پلو ایک نام
 رکھائیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، زرگن زرگن دھار چلائیا۔ سچ سنگھاسن آپے ملا، در گھر ساچے وچے ودھائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا،
 اُچ محلہ سوہیا پائیا۔ پاوے سار جلا تھلا، ڈونگی کندر پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی بھانا دئے
 جنائیا۔ بھانا جنائے ایک گر، گر گر ویس وٹایا۔ لیکھا جانے لیکھا دھر، لیکھا لیکھ نہ کھئے چھپایا۔ حُکمے اندر دیوت سر، وشن برہما شو
 بیٹھے سپس جھکایا۔ حُکمے اندر گر اوتار بیٹھے جڑ، اتر اک دھیان لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ ایک حُکم
 ایک وار سنایا۔ چار جگ ساچی کار، تیئی اوتار آپ جنائیندا۔ گر گر میلا وچ سنسار، دس دس بوجھ بوجھائیندا۔ نام شکتی کر اُجیار،
 ساچی بھکتی آپ پرگٹائیندا۔ بھکتاں دیوے درس دیدار، سوچھ سروپ انوپ اُپائیندا۔ سنتن دسے راہ سُکھال، ساچا مارگ آپ لگائیندا۔
 کایا مندر اندر سچی دھرمسال، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ گر مگھاں توڑے جگت جنجال، کال مہاکال نیڑ نہ آئیندا۔ گر سکھاں وجائے ساچا
 تال، گھر انحد ناد سنائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھکت بھگونت
 سیوا لائیندا۔ تیئی اوتار سیوا لا، لوک مات راہ وکھایا۔ جگ جگ آئے کئے پھیرا پا، اپنا حُکم چلایا۔ پُرکھ ابناشی کئے بھلا، ہر کا بھیو
 کیسے نہ آیا۔ جگت رچنا وچ سما، اچرج اپنا کھیل کھلایا۔ کوئی بنیا پتا ماں، کوئی پتر دھیان گود بہایا۔ کوئی راج تلک بیٹھا لگا، لشکر
 فوج کوئی رکھایا۔ کوئی سخیاں منگل رہیا گا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ستجگ تریتا دواپر کرپا کھیل بے پرواہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، اپنا لہنا اپنے ہتھ رکھایا۔ اوتار گر شبد جنا، لوک مات اٹھ دھائیا۔ ایک مارگ نہ سکے کھئے وکھا، چار ورن ونڈ ونڈائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش بندھن پا، اوچ نیچ کھیل کھلائیا۔ آتم برہم نہ پردہ سکے کھئے اٹھا، ایش جیو نہ کھئے ملائیا۔ اپنی اپنی حدیث گئے سنا، لکھ لکھ لوک مات ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ویکھے تھائوں تھائیا۔ جگ جگ ویکھنہار گویالا، ایک رنگ سمایا۔ چلے چلائے اولڑی چالا، بھیو کسے نہ آیا۔ نرگن سرگن سرگن ورنگن وسنہارا سچی دھرمسالہ، گرہ مندر آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا دئے وڈیایا۔ بھانے اندر ہر ہر رکھ، گر اوتار پندھ مکائیا۔ نو سو چرانوے چوکری جگ نہ کیتا کسے دا پکھ، اپنا بل گئے وکھائیا۔ اتم نرگن نرگن ہو پرتکھ، سرگن سارے سد بہائیا۔ چار جگ جو وست رکھی ڈھک، اتم ایک وار لئے پھلائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش بوٹا گیا پگ، پھل نظر کھئے نہ آئیا۔ جنہاں اُپر رکھدے رہے اپنا حق، حقیقت بیٹھی مکھ چھپائیا۔ ذات پات جو پایا شک، پاربرہم پھلائیا۔ دیناں مذہباں چکی ات، گھر گھر پئی لڑائیا۔ کایا بھانڈا من کتا بن کے رہیا لک، پردہ کھئے نہ سکے پائیا۔ بن سوانی نہ سکے کوئی ڈھک، لچیت لٹھی سرب لوکائیا۔ تھ سہاگ نہ کسے نگ، چاروں کنت اندھیرا چھائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، چار جگ دے گر اوتار لئے اٹھائیا۔ او ویکھو اپنیاں اُتے رکھو ہتھ، جو پُرکھ اکال رہے منائیا۔ جنہاں پائی شرع تھ، اُت دئے تڑائیا۔ دو جہان چوڈاں لوک ویکھو ہٹ، چوڈاں طبقات کُنڈا لاپیا۔ ساچی وست نہ کوئی دسے سک، سب بیٹھے مکھ چھپائیا۔ اک دو جے دی ویکھن لٹھی پت، نیتر نیناں نال نہ کھئے ملائیا۔ میری اُمت بھلی میری مت، میرا کلمہ نہ کھئے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دا لیکھا ویکھ وکھائیا۔ چار جگ دے سدے پیر، پیر پیغمبر ہر در آیا۔ چار جگ دا ویکھے نیر، اٹھسٹھ پھول پھولایا۔ چار جگ دا ویکھے چیر، بستر تن پہنایا۔ چار جگ دی ویکھے بیڑ، وید پُران شاستر سمرت لیکھ لکھایا۔ چار جگ دا ویکھے زنجیر، شرع شریعت بندھن پایا۔ چار جگ دی چوٹی ویکھے اخیر، کون اُپر چڑھ کے بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کیتا قول بھل کدے نہ جایا۔ چار جگ دا کیتا قول، اتم آپ نبھائیا۔ تیرا بھار نہ جھلے دھول، دھرنی ہوئے سہائیا۔ تیری پھلواری جائے مول، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ تیری رت سہائے براہمن گوڑ، پوت سپوتا آپے جائیا۔ تیرے اُتے کرے اپنا غور، نیتر نین آپ

بدلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر گر لیکھا لہنے پائیا۔ گر گر لیکھا، ہر ہر بہانا، بھو بھو ویکھ وکھائیندا۔ جُگ جُگ دا بہرم بھلیکھا، آپ مٹائے نہ نریشا، پُرکھ اکال رُپ وٹائیندا۔ در بہائے برہما وشن مہیشا، لہنا دینا ویکھے سانگوں پانگ باسک سیجا، لکھا کھئے رہے نہ رایا۔ سچ سندیشہ گر اوتاراں ایکھا بھیجا، ایکھا حُکم سُنایا۔ چار جُگ دا چار مُکھ دا کھانا جانے لہجا پھیجا، بھکھ بھوج آپ وکھایا۔ چار جُگ لکھ چوراسی تیری ویکھے سیجا، کون کنت سہاگ ہنڈھایا۔ پُرکھ ابناشی اگم اگمٹرا پھڑیا نیزہ، تکھی دھار جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بہانا آپ دئے ورتایا۔ ہر بہانا آپ ورتائیندا، اگم اگمٹری کار۔ جُگ کرتا پندھ مُکھائیندا، جُگ چوکرئی کر خوار۔ نو نو لیکھا رہن نہ پائیندا، نو نو لہنا دینا قرض دئے اُتار۔ گر اوتار سیس جھکائیندا، دئے جوڑ کرے نمسکار۔ تیری قدرت تُو ہی ویکھ وکھائیندا، بے عیب پروردگار۔ ہوں سیوک سیو کھائیندا، یاچک بن دھر دربار۔ تیرے حُکھے ویکھ وکھائیندا، تیرا حُکم سچ سرکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیرا بہانا مئیے تیرے دربار۔ جے کر بہانا ست مناؤنا، ایکھا سُن عرضوئیا۔ ساچی ونڈ ساڈی جھولی پاؤنا، اک اک بیٹھے منگ منگائیا۔ دوجا ساتھی نہ کھئے رلاؤنا، اپنا اپنا سب دے سرتے بہار چُکائیا۔ پُرکھ ابناشی اگوں بول سُنایا، ایکھا شبدا لائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کھیل کھلایا، کلجگ اتم واری آئیا۔ نانک نرگن سرگن ایکھا رنگ وکھایا، دوجی دے نہ کھئے شاہیا۔ تیرا منتر نام ست درڑایا، خماں غریبی چاکری جگت ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکھا دینا ساچا ور، تیری وجدی رہے ودھائیا۔ جے کرنا تُوں سچ انصاف، گوبند آکھ سُنائیندا۔ میرا اوگن تیرا گن کرے معاف، گن اوگن نہ کھئے رکھائیندا۔ تُوں پتا ہوں بالک تیرے ساتھ، دوجا نظر نہ کھئے آئیندا۔ تُوں کنارہ تُوں ہی گھاٹ، تُوں پتن ماہی ڈیرہ لائیندا۔ تُوں ہی اسم میری ذات، تُوں ہی میرا نور چمکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکھا منگاں ساچا ور، میرا بہار دینا میرے گھر، دوسر ہتھ نہ کھئے پھڑائیندا۔ پُرکھ ابناشی ایکھا بول، ایکھا وار جنائیا۔ گوبند تولیا تیرا تول، تولا بنیا ساچا ماہیا۔ تیرا چہابا رہیا اڈول، نہ ڈولے نہ ڈول ڈلائییا۔ تُوں اپنی وست اپنیاں اُتوں دتی گھول، گھولی گھول گھول گھائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیرا ہونے سدا سہائییا۔ ہوں گھولی نہ گھول گھلایا، تیری سب ودیائییا۔ میں بن بن گولی سیو کھایا، در سچے تیرے ماہیا۔ تُوں میری چولی دئی

رنگایا، نام رتڑا رنگ چڑھائی۔ تُوں میری ڈولی اک ہنڈھایا، ساچی ڈولی رہیا سمجھائی۔ مارے بولی بے پرواہیا، ایک بول لگائی۔ تیرے پریم کھیلی ہولی، تُوں نظر جہات نہ پائی۔ بن تیرے میری پھلواڑی مات نہ مؤلی، رُت بسنت کھئے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینی مان وڈیائی۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، ایک حُکم سُنائیندا۔ گر گوبند دیوے سچ صلاح، ساچا راہ وکھائیندا۔ کلجگ اتم بنا اک ملاح، لکھ چوراسی بیڑا آپ بٹھائیندا۔ تیرا مندر دیاں وسا، ساچا گڑھ اُپائیندا۔ اپنا آسن لواں لا، ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ نہکلنکا ناؤں رکھا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ شبد ڈنکا دیاں وجا، ساچا ڈورؤ اک وکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی پھیرا پا، ستان دیاں آپ اُٹھائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی دا لہنا دینا دیاں چکا، پورب لیکھا سرب مکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھانا آپ وکھائیندا۔ اپنا بھانا ہر جنائے، بدھ اپنی آپ جنائے۔ نرگن نرگن روپ وٹائے، نرگن جوت کر رُشنائے۔ ایک حُکم رہیا سُنائے، حُکم حاکم آپ جنائے۔ چار جگ دا لیکھا دئے مکھائے، لیکھا اپنی جھولی پائی۔ ساچا ثالث اک وڈیائے، ایک مان رکھائی۔ نرگن دلیل اک درڑائے، اپیل سُنے ساچا ماہیا۔ چار جگ دے چار چار دن سب دی جھولی بائے، لکھ لکھ لیکھا رہیا مکھائی۔ سمت اُنسا نیڑے آئے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنے بھانے آپ سمائی۔ سمت اُنسا نیڑے آؤنا، پاندھی پندھ مکھائی۔ اپنا کیتا آئے پاؤنا، دوسر بھار نہ کھئے اُٹھائی۔ جس نے کہا محمد گاؤنا، تِس زحمت دئے وکھائی۔ جس نے کہا عیسیٰ موسیٰ سنگ نبھاؤنا، تِس حصّہ رہیا مکھائی۔ جس نے کہا کرشن دھیاؤنا، تِس ترے لوکی گیڑا گیڑے وچ بھوائیا۔ جس نے کہا رام دستھ بیٹا اک دھیاؤنا، تِس جوئی جوئی بھوائیا۔ جس نے کہا رام رمیا ایک پاؤنا، سو لکھ چوراسی پار کرائیا۔ جس نے کہا نانک گوبند گرو دھیاؤنا، تِس دیوے پھڑ سزائیا۔ گوبند کہے پُرکھ اکال اک مناؤنا، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائی۔ سمت اُنی نیڑے آؤنا، سب تُوں پھڑ پھڑ دئے سزائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھانا اپنے ہتھ رکھائی۔

★ ۹ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی گردیال سنگھ دے نوت ناتھیوال ضلع فروریزر ★

سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، ست ستوادی اپنی دیا کھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ٹھانڈے بیٹھ سچے دربار، تخت نواسی سوہا پائیندا۔ ایکنکارا کر وچار، آپ اپنی کریا دھار، نرگن اپنی کھیل کھلائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیار، جوتی جاتا شاہ سِکدار، بھویت بھوپ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ ابناشی کرتا میت مُرار، نرویر نراکار پاوے سار، اجوئی ریت بھیو چُکائیندا۔ سِری بھگوان حُکمی حُکم کرے ورتار، کرے کرائے کرنیہار، کرتا پُرکھ اپنی دھار آپ چلائیندا۔ پاربرہم آد جُگاد جانے اپنا کم، نہ مرے نہ پئے جم، رُوپ انو پ اپنا آپ وٹائیندا۔ سچکھنڈ کھول کوار، کھیلے کھیل پُرکھ اکال، جوتی جوت بے مثال، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ تھر گھر دیا باقی کر اُجیار، کلاپاتی کر شنکار، ساچی سیجا کنت بہتار، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ اندر باہر گپت ظاہر، کرنی کرے کرنیہار، محل اٹل اُچ منار، سوہاؤنت سوہا پائیندا۔ جنی جن بن کرتار، دائی دایا دئے آدھار، اک اِکلا بے عیب پروردگار، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ایک ہر، ساچے مندر سوہا پائیندا۔ ساچا مندر اُچ اٹلا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک اِکلا، نرگن نرویر بیٹھا آسن لائیا۔ ایکنکارا سچ سنگھاسن ایک ملا، شاہ پانشاہ شہنشاہ کرے سچی شہنشاہیا۔ آد نرنجن اپنے دیپک آپے بلا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا آپے پھڑے اپنا پلا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ سِری بھگوان کھیلے کھیل اچھلا، بھیو ابھید ابھیو چھپائیا۔ پاربرہم اپنے آنتر آپے رلا، نرگن نرگن میلا سہج سُبھائیا۔ سچ سندیش ایک گھلا، نر نریش حُکم سُنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا رُوپ آپ دھرائیا۔ تھر گھر ساچے رُوپ دھر، سچکھنڈ سوہا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، تخت نواسی دھر فرمانا حُکم جنائیندا۔ تھر گھر چُکائے بھے ڈر، نرہو اپنا حُکم آپ منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، ساچا سنگ آپ نہائیندا۔ ساچا سنگ سگلا ساتھ، سو پُرکھ نرنجن آپ نہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپ چلائے اپنا راتھ، رتھ رتھوہی بے پرواہیا۔ ایکنکارا گائے گاتھ، آد نرنجن خوشی منائیا۔ سِری بھگوان کرے ہاس بلاس، ابناشی کرتا اپنا رنگ آپے ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم اپنے اندر آپے کر کر واس، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ سچکھنڈ دوارے سچکھنڈ نواسی پائے راس، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ تھر گھر ساچے

جوت پرکاش، نر نورا نہ ڈگمگائیا۔ آپے اُچٹے اپنی آس، آس آسا وچ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ ساچا حُکم دُھر فرمانا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن شاہ سلطانا، شاہ پاتشاہ اپنی دھار دکھائیندا۔ ایکنکارا آپے رکھے اپنا مانا، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ آد نرنجن کھیلے کھیل گن نہانا، سری بھگوان ویس وٹائیندا۔ ابناشی کرتا جانی جانا، پارہم میل ملائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سچ مکانا، ست پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ تھر گھر دیوے اپنا دانا، ساچی وست امولک جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ ساچا ویس ہر نرنکار، نرگن نرور آپ دھرائیا۔ لیکھا جانے پُرکھ نار، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ نرگن نرگن کر پیار، میل ملاواں سہج سُبھائیا۔ تھر گھر ساچا کھول کوار، آپ اپنا پردہ لئے اُٹھائیا۔ دائی دایا بن سیوک سیوادار، ساچی سیوک کھائیا۔ جنی جن بن نرنکار، گودی گود آپ سُبھائیا۔ ست دُلارا کر تیار، شبدی شبد ناؤں وڈیائیا۔ دیوے درس اگم آپار، الکھ اگوچر سچا شہنشاہیا۔ رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے وچار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ ست دُلارا جنیا جن، جن جنی کھیل کھلائیندا۔ ایکا راگ سُنایا کُن، سو پُرکھ نرنجن آپ لائیندا۔ چھوٹا بالا کرے دھن دھن دھن، نیوں نیوں سیس جگدیش جھکائیندا۔ نہ کوئی رُپ نہ کوئی تن، من ویس نہ کھئے وٹائیندا۔ نہ کوئی چہر نہ کوئی چھن، چار دیوار نہ کھئے بنائیندا۔ نہ کھئے گھڑے نہ لئے بھن، بھنہار تیرے رنگ سمائیندا۔ نہ کوئی ڈوبے نہ بیڑا دیوے بٹھ، کھیوٹ کھیٹا نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کھئے سورج نہ کھئے چن، پرکاش پرکاش نہ کھئے دھرائیندا۔ تُوں ہی جنی تُوں ہی جن، ہوئے تیرا ست اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ ست دُلاراے چھوٹے بال، ہر شبدی شبد سُنائیا۔ آد جُگاد کراں تیری پرتپال، بن پرتپالک سیوک کھائیا۔ دو جہان بنان دلال، ساچا ونج اک دکھائیا۔ تیرا سنگ رکھائے اک مہاکال، اپنی دھار دئے جنائیا۔ جُگا جُگنتر وجے تیرا تال، پُرکھ ابناشی آپ وجائیا۔ آپے سُنے مریداں حال، مُرشد بنے بے پرواہیا۔ تیرا کھیڑا سچے دھرمسال، تھر گھر ساچا دئے وسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا اپنی بوجھ بوجھائیا۔ ساچا ست سُن سنندیش، پرہ آگے سیس جھکائیندا۔ تُوں صاحب سلطان سچ نریش، تیرا بھو کھئے نہ پائیندا۔ میں منگاں درس ہمیش، آد جُگاد نین اُٹھائیندا۔ نرگن تیرا اولڑا ویس،

رُوپ رنگ ریکھ نظر کھئے نہ آئیندا۔ تُوں لیکھیا میرا لیکھ، تیرا لیکھا لیکھیا نہ کھئے مٹائیندا۔ تیرے چرن سدا آدیس، آد جگادی سیس
 جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں ساچی منگ منگائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیا کہا، ایکا گن
 جنائیا۔ سْت دُلا رے سیس ہتھ ٹکا، جگدیش دئے وڈیائیا۔ تیرا کھیڑا دواں وساں، آپ اپنی رچن رچائیا۔ تیرا نور کراں رُشنا، اپنی جوت
 جوت دگمگائیا۔ تیرا پرکاش دیاں دھرا، بن جن جنیندی مائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا پردہ دئے اُٹھائیا۔ سُن بال
 بال نادان، سو پُرکھ نرنجن آپ سُنائیندا۔ ایکا دیواں سچا دان، وست امولک آپ ورتائیندا۔ تیرا رُوپ بناواں ساچا کابن، تیری آسا گوپی
 نال رلائیندا۔ کراں کھیل تھر گھر تیرے مکان، سچکھنڈ اپنا آسن لائیندا۔ پریم پیالہ دیواں اک ندھان، رس اپنا آپ چوائیندا۔ رنگن رنگ
 چڑھے مہان، رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ ساچی وست امرت
 رس، چرن چرن نال رگڑائیا۔ تیرے اتر دیوے رکھ، اپنی دیا کماٹیا۔ نرگن نرگن کرے پرکاش، پرکاش پرکاش نال ملاٹیا۔ تیری پوری کرے
 آس، اپنی آسا نال ملاٹیا۔ تیرا ویکھے کھیل تماش، ویکھنہار سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا تے دئے
 جنائیا۔ ایکا تے سری بھگوان، شبدی شبد جنائیندا۔ تیرا سوپے مندر مکان، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ کِرپا کرے ہو مہربان،
 مہربان اپنا رنگ رنگائیندا۔ بالی بڈھ دتا مان، بال انجانا گود سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔
 کھیل کرائے سری بھگونت، اپنی دیا کماٹیا۔ شبدی میلا نار کنت، ساچی سیج ہنڈھائیا۔ چڑھیا رنگ اک بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔
 نام جنایا آد آنت، اہل بے پرواہیا۔ آپ اُپائے اپنی انس، وشو وشنوں لئے پرگٹائیا۔ وشن بنائے سچا سربنس، پُھل پُھلواری آپ مہکائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ وشن اندر امرت دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ وپائیا۔ اپنی اچھیا کول
 اُجیار، کول کول لئے کھلاٹیا۔ لیکھا جانے اندر باہر، گپت ظاہر بے پرواہیا۔ پاربرہم برہم ہو تیار، اپنی ونڈ ونڈائیا۔ نرگن کھیل کرے
 نراکار، ساکار رُوپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وشن برہما لئے پرگٹائیا۔ وشن برہما کھیل کھلایا، بھیو کھئے نہ
 پائیا۔ اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھایا، سد بھانے آپ سہائیا۔ اپنی اچھیا لئے دھرایا، ساچی بھچھیا آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی

کِریا کر، چرن دھوڑ اپنی آپ پرگٹائیا۔ چرن دھوڑی ویکھے خاک، خاکی خاک سہائیندا۔ آد جُگاد پاکی پاک، پتت پُوت ویس وٹائیندا۔
 شنکر بنیا سچا ساک، پتا پُوت گود سہائیندا۔ نہ کوئی دیوس نہ کوئی رات، ویلا وقت نہ کھئے جنائیندا۔ تِتان دیوے ایکا ساتھ، ایکا حُکم
 سُنائیندا۔ ایکا منتر ایکا پاٹھ، ایکا اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ ایکا پُرکھ پُرکھ سمراتھ، پُرکھ اکال دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، برہما وشن شو سیس جھکائیندا۔ شبد اُچایا وشن برہما شو دھار، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ وشن برہما شو
 حُکم سچّی سرکار، شاہ پاتشاہ آپ سُنائیا۔ تِتان وچولا بن نرنکار، ایکا گُن سمجھائیا۔ ساچی سیوا لائے کرے خبردار، اہل بھل کدے نہ
 جائیا۔ حُکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا آپ سُنائیا۔ لکھ چوراسی بھرنا بھنڈار، وست وست وچ سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ وشن برہما شو کر دھیان، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ ہوں بالی بُدھ بال انجان، تیرا بھیو کھئے نہ
 پائیندا۔ ایکا وست دینا دان، لکھ چوراسی گھاڑن گھڑت گھڑائیندا۔ اپنے در کریں پروان، تُدھ بن در نہ کھئے سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچی وست ایکا وار منگ منگائیندا۔ ساچی وست ہر کرتار، ایکا اک جنائیا۔ تِتان بھرے
 آپ بھنڈار، ترے ترے میلا سہج سُبھائیا۔ ترے گُن مایا کر تیار، اپنا رنگ رنگائیا۔ ستو تیرا ست ورتار، وشو بھنڈارے وچ سہائیا۔
 رجو تیرا راجس راج جوگ سنسار، برہم میلا سہج سُبھائیا۔ طمو تیرا تت گُن نرادھار، شنکر ویکھے چائیں چائیا۔ کرے کھیل ہر کرتار،
 اپنی کل آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ترے گُن وست اک ورتائیا۔ ترے گُن وست کرے پُکار، نیتز نیناں نیر
 وہائیا۔ تیرے اندروں اُچی تیری دھار، تیرا حُکم سیس ٹکائیا۔ وشن برہما شو بدھا اک پیار، جگت ناتا جوڑ جڑائیا۔ کِریا کر سچّی
 سرکار، گھلڑے کیس دین دُبائیا۔ کون ویلا ساڈی سُرَت لئیں سنہال، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 ایکا دینا ساچا ور، خالی جھولی رہی وکھائیا۔ ترے گُن خالی جھولی رکھ، پرہہ آگے سیس جھکایا۔ وشن برہما شو سد منگے میرا پکھ، میں
 سگلا سنگ نبھایا۔ ایکا مارگ دینا دس، کون ویلا ہوئے سہایا۔ میں رکھاں تیری آس، میرے شاہ پاتشاہ سچّے شہنشاہیا۔ بن تیرے ہوئی
 بے آس، میری دھیر نہ کھئے دھرایا۔ میں کراں کھیل پرتمھی آکاش، لکھ چوراسی ناچ نچایا۔ تُدھ بن میری کرے نہ کھئے بند خلاص، میرا

بندھن نہ کھئے ٹڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، میں بیٹھی سیس جھکایا۔ سیس جھکیا تیرے دربار،
 تُوں بے عیب پروردگار۔ میں سُنیا سدا سُنیں پُکار، آد جُگادی تیری کارا۔ وشن برہما شو بنیا میت مُرار، ناتا جُڑیا وچ سنسارا۔ لکھ
 چوڑاسی تیرا بھنڈار، کھیلے کھیل اپرا۔ جُگ جُگ ورتے تیرا ورتار، تُوں ویکھیں ویکھنہارا۔ میرے نال کر سچ اقرار، میں منگاں منگ
 دوارا۔ کون ویلا میرا قرضہ دئیں اُتار، پچھے رہے نہ کھئے اُدھارا۔ اپنے چرناں دئیں پیار، چرن دھوڑی ساچی چہارا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، میں منگیا ایک دوارا۔ ایک وار منگی منگ، آد پُرکھ جنائیا۔ ترے گن وچے تیرا مردنگ،
 ترے لوک سُنے لوکائیا۔ میں ونڈاں ساچی ونڈ، اپنی کھیل آپ کھلائی۔ لوآں پُریاں ویکھ برہمنڈ، کوئن کوٹ روپ وٹائیا۔ پرگٹ کراں جیرج
 انڈ، اُتبھج سینج نال ملائی۔ پنج تت کایا کراں سیج پلنگ، سچ سِنگھاسن اک بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا
 لیکھا دئے وکھائی۔ ترے گن سُن کر دھیانا، ہر ساچا آپ جنائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہوئے مہربانا، ایک شبد ناد وجائیندا۔ وشنو وشنو کرے
 پروانہ، برہما برہم وید سُنائیندا۔ چارے جُگ کھیل مہانا، چارے در کھول کھلائی۔ چارے ورن کرے پردھانا، چاروں کُنٹ ونڈ
 ونڈائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، دوئے دوئے اپنا رنگ رنگائیندا۔ نرگن سرگن دئے پروانہ، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ تار ستار اک وجانا،
 گھٹ اپنا ناد الائیندا۔ لکھ چوڑاسی ہو پردھانا، گرہ مندر سوہا پائیندا۔ نرگن جوت تُوں مہانا، دیپک دیا آپ ٹکائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لہنا دیوے تیرا ور، تیری جھولی آپ بھرائیندا۔ تیرا لہنا آپ چُکاؤنا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ نو سو
 چُرانوے چوڑی جُگ کھیل کھلاؤنا، جُگ کرتا گیڑ گزائی۔ لکھ چوڑاسی ناچ نچاؤنا، تار ستار آپ بلائی۔ کال مہاکال اپنا حُکم ورتاؤنا،
 حُکمی حُکم اک سمجھائی۔ رائے دھرم آپ اُٹھاؤنا، آپ اپنے بنس دئے وڈیائی۔ چتر گپت چیتن آپ کراؤنا، لیکھا ایک وار سمجھائی۔ جو گھڑیا
 سو بھن وکھاؤنا، ٹھوکر اپنے ہتھ رکھائی۔ ترے گن تیرا جنجالا ایک پاؤنا، لکھ چوڑاسی ڈور بندھائی۔ گر اوتار روپ وٹاؤنا، نرگن سرگن
 کرے گڑمائی۔ بھگت بھگونت آپ بناؤنا، جوتی جوت کر رُشنائی۔ ساچے سنت سنگ نبھاؤنا، ست دوارا اک وکھائی۔ گرُمکھ گود آپ
 بہاؤنا، گر گر اپنا میل ملائی۔ گر سکھ پردہ آپ لہنا، ترے گن تیرا موہ چُکائی۔ تیرے خاطر جامہ پاؤنا، اپنا بھیو دئے کھلائی۔ لوک مات

ایکا ایک ایک پرگٹاؤنا، ایک ایک ویکھ وکھائیا۔ ست دھرم سنتوکھ ساچا بیج بجاؤنا، پُھل پُھلوڑی آپ مہکائیا۔ ستجگ ساچے مان دواؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیرا لیکھا رہیا لیکھائیا۔ تیرا لیکھا لیکھ نرنکار، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ مات لوک بنائے سچا دوار، بھگت بھگونت لے پرگٹائیا۔ پھیر کرے سچ پیار، میر تیر دے چکائیا۔ رنگ رنگے ایک وار، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک بھگت دے وڈیائیا۔ ستجگ آئے بھگت بل، بلدھاری آپ اُچائے۔ اپنا کرے ول چھل، باؤن اپنا رُپ وٹائے۔ تیرا سینگھاسن جائے بل، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائے۔ تیرے نیتز نین نیر جائے چل، دو جہان نہ کھئے اٹکائے۔ کرے کھیل آپ پر بل، پاربرہم بے پرواہے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بل باؤن کھیل کھلائے۔ ستجگ کھیل بل بل باؤن، بے آنت آپ کھلائیندا۔ آد جگاد بے تیرا ضامن، ساچی ضامنی آپ نبھائیندا۔ تیرا لہنا دینا چکائے آہمنو ساہمن، وچ پردہ نہ کھئے پائیندا۔ لوک مات کھیڑا وسے گرامن، پُرکھ ابناشی آپ وسائیندا۔ آپے پکڑے تیرا دامن، دامنگیر آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیرا وچولا اک وکھائیندا۔ تیرا وچولا ایک ایک، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ بل رکھے ساچی ٹیک، باؤن بھیکھی بھیکھ سہائیا۔ نرمل اتیت ہویا بیک، ترے گن سیک نہ لگے رائیا۔ پاربرہم پرہ آپے کھیڈے اپنی کھیڈ، بن درویش منگن آئیا۔ لیکھا جانے نر نریش، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا دے سمجھائیا۔ ساچا لیکھا سری بھگوان، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بل اُچائے اک بلوان، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ترے گن منگے جا کے دان، ایک وار جھولی پائیندا۔ بل دیوے اپنا بلیدان، سیس چرناں ہیٹھ ٹکائیندا۔ پاربرہم پرہ ہوئے مہربان، اُپر اپنا چرن چھپائیندا۔ تیرا میرا اک نشان، ایک گھر وکھائیندا۔ میں وساں اُپر آسمان، تُوں زمیں اپنی دھار بنائیندا۔ تیری ضمیر کراں پروان، تیرا زنجیر کٹائیندا۔ ایک دیواں سچ گیان، گیان گیان وچ رکھائیندا۔ اٹھے پھر اک دھیان، دھیان دھیان وچ نظری آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ اپنا پردہ دتا چک، بل اپنا درس دکھائیا۔ نظر آیا جو بیٹھا لک، ساکھیات رُپ وٹائیا۔ نہ ہریا نہ جائے سُک، آد جگاد ایک رنگ سہائیا۔ جس دی رکھ کے بیٹھا اوٹ، سو ملیا ہر رگھرائیا۔ جس دی دات منگاں نرمل جوت، نرگن جوت دے جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا درس آپ کرائیا۔ پایا درس دین دیال، بل بل چرن جائیندا۔

تُوں صاحب سدا کِریال، ہوں چرن سیس نوائیندا۔ میرا تُٹا جگت جنجال، جگ ناتا نہ کھئے رکھائیندا۔ تیرا ملیا سچا دهن مال، جگت خزانہ کم نہ کھئے وکھائیندا۔ دهن بہاگ میری نہ گئی نال، میری لگی نہ کھئے ٹرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں ساچی منگ منگائیندا۔ دینی منگ کران اسپس، پرہہ آگے سیس جھکائیا۔ تُوں آد جگاد سچا جگدیش، جگت جگت تیری وڈیائیا۔ تیرا حکم اک حدیث، حضرت تیری سچ پڑھائیا۔ میں تیرا پیسن لیا پیس، گھولی گھول سیو کھائیا۔ میں تیری بخشش لوک مات تاج رکھیا سیس، بن تیرے درس راج کاج کم کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، چرن سرن سچی سرنائیا۔ پُرکھ ابناشی آگون بول، ایکا حکم سُنایا۔ بل تولیا تیرا تول، تولا بن کے ہر جو آیا۔ تیرا تت لیا وِرول، نام مدھانا ایکا پایا۔ پرگٹ ہویا تیرے کول، نرگن سرگن روپ دھرایا۔ تیرے نال کرے قول، کیتا قول بھل نہ جایا۔ میں منگی منگ دھرت دھول، دھرنی میرے کم کیسے نہ رایا۔ تُوں رہوں اک اڈول، چرن کول سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیری دھرنی تیری جھولی دئے وکھایا۔ تُوں دھرنی دتا دان، آپا آپ واریا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، تیرا کاج سواریا۔ تیرے سر ہتھ دھرے بھگوان، باون آیا چل دواریا۔ تیرا دھرنی اندر وکھائے نشان، اپنی ہتھیں آپ جھلا رہیا۔ اتل وتل ہوتے قربان، ستل تیرا رنگ وکھا رہیا۔ تن لوک رکھے آن، آپ اپنا حکم جنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستل لوک آپ بہا رہیا۔ ستل لوک جائے بہنا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنایا۔ بل متیا ایکا کہنا، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ اوکھا ہووے تھہ بن رہنا، بن نیتر درشن پایا۔ میں تیرا بھانا سہنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت اپنا بھگت لئیں ملایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کہا، ایکا حکم دئے جنائیا۔ ستجگ لیا آپ پرنا، ساچا میلا میل ملایا۔ دھرنی تھلے دتا دبا، لوک پاتال ملے وڈیائیا۔ آکاش آکاشاں اُپر بیٹھا شہنشاہ، سچکھنڈ اپنا آسن لائیا۔ ترے گن تیری ونڈ ونڈا، تیرا لہنا دئے چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، دوسر بھو کھئے نہ پائیا۔ بل رکھنی آس، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ دواپر تریتا رہنا اداس، ساچا حکم سنائیندا۔ کلجگ اتم کھیل کرے پُرکھ ابناش، نرگن نرگن روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حکم آپ جنائیندا۔ تن جگ رکھنی اوٹ، ہر ساچے سچ جنائیا۔

کلجگ اتم پرگٹ ہووے نرگن جوت، نرویر پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ لیکھا جانے لکھ چوراسی کایا قلعے کوٹ، برہمنڈ کھنڈ پھول پھولائیا۔
 وشن برہما شو جانے اوت پوت، پاربرہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا لہنا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا لہنا ہتھ
 نرنکار، دوسر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ترے گن تیرا جگت بھنڈار، جگت جگت آپ ورتائیندا۔ قادر قدرت ویکھ ویکھنہار، ویکھ ویکھ اپنی
 خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ جگت چوکڑی جائے بیت، کوٹن کال کال بتائیا۔
 پُرکھ ابناشی رہے اک اتیت، آد جگاد ویکھ وکھائیا۔ بھگت بھگوت رکھے ٹھانڈا سیت، سینتل دھار آپ وپائیا۔ بل تیری چلائے ریت،
 کلجگ آنت لئے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا میل لائے ملاؤنا، بل تیرا میل ملاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔
 سینتل لوک چوں باہر کڈھاؤنا، اپنا بندھن آپ تڑائیندا۔ مانس مائکھ پھیر بناؤنا، مانو اپنی دھار رکھائیندا۔ اپنا کیتا قول پور کراؤنا، کیتا قول
 بھل نہ جائیندا۔ تیرا دھام پھیر سہاؤنا، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ تیرے گھر مٹھ تپاؤنا، اگنی جوت لنبو لائیندا۔ ترے گن مایا وچ
 ٹکاؤنا، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کھلاؤنا۔ کرے کھیل آپ گوہند، مہا اکھ
 کتھی نہ جائیا۔ اتم میٹے تیری چند، جگت چوکڑی پار کرائیا۔ کرے کھیل گنی گہند، گہر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ آپ بنائے اپنی بند، گرمکھ
 ساچا ناؤں دھرائیا۔ امرت دھار ویکھ ساگر سیندھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا لہنا آپ مکھائیا۔ ترے گن ویکھ کر
 دھیان، آد پُرکھ سمجھایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگت پیتے وچ جہان، اتم ویلا دئے سمجھایا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگوان، نرگن جوتی جامہ
 پایا۔ دو جہان جھلائے نشان، آپ اپنے ہتھ ٹکایا۔ لکھ چوراسی بنے ساچا کابن، ایکار دئے اٹھایا۔ ایکار دیوے دھر فرمان، جگت جگت
 ایکار دئے سُنایا۔ چار وید ہون حیران، برہما بیٹھے مکھ شرمایا۔ اٹھاراں پُران سرب گرلان، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ شاستر سمرت نہ کرن پچھان،
 نیتر نین نہ کھئے کھلایا۔ کیتا گیان نہ کھئے ودھان، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ انجیل قرآن ہوئے بے ایمان، ساچا کلمہ نہ کھئے پڑھایا۔ عالم علما نہ کھئے
 جہان، کاتب کھئے نظر نہ آیا۔ ساچے تخت بہ سری بھگوان، مقامے حق ڈیرہ لایا۔ عیسیٰ موسیٰ دیوے دھر فرمان، سنگ محمد نال رلایا۔
 ایکار کلمہ شرع شریعت دیوے آن، عالمین آپ پڑھایا۔ پرگٹ ہوئے نوجوان، شاہ سوار ویس وٹایا۔ نانک گوہند کر پروان، دھر فرمانا اک

سُنایا۔ اتم پرگٹ ہونے نہکلنک بلی بلوان، سب دا لیکھا دئے مٹایا۔ جُگ چوکری گُر اوتار جس دا گاؤندے رہے گان، نیوں نیوں بیٹھے سیس جھکایا۔ پیر پیغمبر اولیئے شیخ مُلا مسائق جس دی مندے رہے آن، سو دستگیر اپنا ویس لے وٹایا۔ جس فرمانا دتا انجیل قرآن، جس حُکم سُنایا۔ اٹھاراں پُران جس وید چار دتا برہمے برہم گیان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن اپنا ویس کرایا۔ نرگن اتم ویس کراؤنا، ویس اولڑا آپ وٹایا۔ جُگ جُگ دا لیکھا پور کراؤنا، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ گُر اوتار بھانا سرب مناؤنا، اپنے بھانے سرب رکھایا۔ اپنا بھیو نہ کیسے جناؤنا، بے آنت بے آنت کہہ کہہ جان گائیا۔ اپنا کھیل آپ کراؤنا، خالق خلق ویکھے چائیں چائیا۔ کلجگ اتم ویس وٹاؤنا، نہکلنکا ناؤں رکھایا۔ بل تیرا مان مات رکھاؤنا، تیری بھومی دان تیرے لیکھے لائیا۔ تیرا پکیا پکوان پھیر تیری جھولی پاؤنا، ترے گن تیری بھٹی وچ ڈاہیا۔ تیرا بنک دوار سہاؤنا، بنک دواری آوے واہو داہیا۔ لکھ چوراسی بہم بھلاؤنا، گوڑھی نیند سرب سوائیا۔ پورب لہنا تیرا آنت مُکاؤنا، دینا کھئے رہے نہ رائیا۔ تیرا گہنا تیرے تن شنکار کراؤنا، ویکھے ویکھنہارا سچا ماہیا۔ تیرا پرکاش ڈگمگاؤنا، سورج چند مکھ شرمائیا۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، تیری دھار پھیر لے پرگٹایا۔ اگی جیٹھ دوس سہاؤنا، ترے گن تیرا پندھ مُکائیا۔ اگی پروار بندھن پاؤنا، نہ کوئی توڑ تڑایا۔ تیرے مستک ٹکا چندن لاؤنا، چرن دھوڑی بخشے ساچی شاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ترے گن تیرا لہنا دئے چُکائیا۔ ترے گن تیری بدھی دھار، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیا۔ بل آیا وچ سنسار، ہر بھانے سد سہائیا۔ گُر دیا بھیا لال، گُر دیال ناؤں دھرائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، پُرکھ انبانشی ہونے سہائیا۔ ترے گن تیرا توڑ جنجال، کلجگ بھٹی وچ تپایا۔ تیئی مکھ سرت سنبھال، سادھ سنگت گیا سمجھایا۔ بھٹی پئی آپ اکال، قدرت قادر بھیو نہ رائیا۔ چر ویکھے دین دیال، چوری کرے گیا نظر نہ آیا۔ اپنی ہتھیں پنج پیارے لیاندے نال، اک اک ٹپ گیا لگائیا۔ پنجان دیوے ایک دات، داتا دانی آپ سمجھایا۔ نرگن نانک دتا ساتھ، در آیا چل کے گھر ساچے سچا ماہیا۔ چوکا چھیکا ویکھ وچار، دسویں ستر کھیل اپار، اپنا لیکھا گیا وکھایا۔ چوکا چھیکا دتا اُلٹا، چھیکا چو کے پچھے لگا، اپنا پردہ گیا کھلائیا۔ باؤن روپ آپ اکھوا، بل میلے سہج سُبھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرا، کلجگ اتم ویکھے آ، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ کلجگ تیرا لہنا لہنے دیوے پا، جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھانا آپ ورتائیا۔ اپنا بھانا ہر ورتاؤنا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ اگی جیٹھ دوس سہاؤنا، ترے گن تیرا مول چکائیندا۔ تیئی مکھڑ رنگ رنگاؤنا، سمت سولاں ویکھ وکھائیندا۔ ساچا حکم آپ مناؤنا، سد بھانے آپ ربائیندا۔ کلجگ تیرا کھیڑا ڈھاؤنا، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی کوئی نظر نہ آؤنا، جو ہر ہر نام بھلائیندا۔ نرگن ہو ہو چار کُنٹ بھاؤنا، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ ساچی دھارا بندھ ہر، تیئی مکھڑ حکم سُنایا۔ کلجگ چرن ڈگا دڑ، نیتر نیناں نیر وایا۔ نرہے آوے تیرے کولوں ڈر، میں نیتر نین شرمایا۔ ترے گن میری گئی ہر، نہ کوئی سکے بہار ونڈایا۔ لکھ چوراسی بیٹھی اڑ، آگے راہ نہ کھئے وکھایا۔ تون گھاڑن لیا آپے گھڑ، وشن برہما شو سیو کایا۔ ایکا دینا ساچا ور، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، میں منگن در دوارے آیا۔ کِرپا کر سِری بھگوان، اتم منگ منگائیا۔ ایکا دینا سچا دان، جس دتیاں توٹ رہے نہ رائیا۔ میری لئی گئی دکان، وست کھئے رہن نہ پائیا۔ میں ہویا آنت حیران، چار یاری بیٹھی مکھ بھوائیا۔ مان ٹٹا گوپی کاہن، گان ہور نہ کھئے جنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سرب کرلان، سنگ محمد نین شرمائیا۔ اللہ رانی نال رکان، مکھ گھنگٹ بیٹھی پائیا۔ آنت کرے نہ کھئے پروان، بے نکاحی دئے ڈبائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میری اتم آس پُچائیا۔ کلجگ تیری اتم آسا، سو پُرکھ نرنجن پور کرائیندا۔ چوتھے جُگ دئے دھرواسا، دھیرج دھیر آپ دھرائیندا۔ ویکھ کھیل پرتھی آکشا، گگن گگنتر پھول پھولائیندا۔ جو اُچے سو آنت وِناسا، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ گھر گھر وکھاواں خالی کاسہ، اپنی کل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرمکھ ورلے اندر کران واسا، جس جن اپنی بوجھ بچھائیندا۔ نتھا نرگن گوہند ہویا داسا، پُرکھ اکال اک دھیائیندا۔ ایکا منڈل ایکا راسا، ایکا نگری سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ آنت آپ سمجھائیندا۔ کلجگ آنت اُٹھنا جاگ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ پُرکھ ابناشی لاؤنا بھاگ، لوک مات ویس وٹائیندا۔ گرمکھ جگاؤنے سچ چراغ، وشن برہما شو مٹائیندا۔ اندر توڑے اتم تاگ، تخت تاج نہ کھئے سہائیندا۔ دھرو لے کے جائے اپنا لاگ، پچھلی کیتی جھولی پائیندا۔ چار جُگ دا ویکھ ویراگ، گوہند سٹ آپ اُچھائیندا۔ چارے سٹ دھوون داغ، دُرمت میل آپ دھوائیندا۔ اتم کھیل کرے آپ مہاراج، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ تیرا رچ اپنی ہتھیں کاج، دو جہاناں گنڈھ پوائیندا۔ گر

اوتاراں پئے بہاج، بہگت بھگونت در بُلانیندا۔ راج راجان سیس چھڈن تاج، ساچا تخت نہ کھئے سہانیندا۔ کلجگ نیا ڈولے جہاز، چپو کھئے
 نہ نام لگائیندا۔ لکھ چوراسی آگھڑے پاج، مِلما آنت رہن نہ پائیندا۔ چاروں کُنٹ ویکھے حاجی حاج، مندر مسجد مٹھ شودوالے پھول
 پھولائیندا۔ لہنا دینا ویکھے تیرتھ تاٹ، گنگا گوداوری جمن سُرستی اپنے چرناں بیٹھ دباؤیندا۔ ایکا کھولے سچا ہاٹ، جس دوارے گرسکھ
 آپ پرگنائیندا۔ کرے کھیل بازی گر ناٹ، سوانگی اپنا سانگ ورتائیندا۔ کلجگ تیری میٹھ اندھیری رات، ساچا چند آپ چڑھائیندا۔ آپ
 بندھائے اپنا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ آپے ہونے پتا مات، گرمکھ ساچی گود بہائیندا۔ بل دتی ساچی دات، کلجگ اتم سنگھ گردیال
 پور کرائیندا۔ اتم اُتریا پورے گھاٹ، پار کنارہ اک رکھائیندا۔ ملاح بنیا پُرکھ سمراتھ، جس دا بیڑا نہ کھئے اٹکائیندا۔ جس نوں گاؤندے رہے
 ترے لوکی ناتھ، سو ناتھ انا تھان ویس وٹائیندا۔ جس دی وست آئی نہ کیسے ہاتھ، سو اپنا بھیو کھلاؤیندا۔ جس دا تلک لگاؤندے رہے
 مستک ماتھ، سو جوت للاٹ آپ جگائیندا۔ کھیلے کھیل دوس رات، دائی دایا روپ وکھائیندا۔ گرسکھ اتم ملیا اپنی ذات، جگت ذاتی
 آپ ٹرائیندا۔ نہ کوئی سجن نہ کوئی ساک، سرب جیاں گرسکھ ایہہ سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناشی اتم کھولیا ایکا تاک، مٹمکھاں نظر کیسے نہ
 آئیندا۔ دُور ڈراٹے سادھ سنت رہے جھاک، اندر وڑ درس کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیرا لہنا
 تیری جھولی پائیندا۔ کلجگ تیرا لہنا منگے بلیدان، بل باون حکم سُنایا۔ تریتا میٹھ رام راون آن، روپ انوپ دھرایا۔ دوپر کھیل کرے
 کنسا کاہن، آپ اپنا بل وکھایا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، نہکلنکا جامہ پایا۔ تیرا میٹھ جھوٹھ نشان، حکمی حکم آپ سُنایا۔ اگی جیٹھ دوس
 مہان، گر گوبند رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بندھن آپے پایا۔ گوبند بندھن گرمکھ رنگ، گر گر گر
 وڈیائیا۔ پوت سپوتا منگی منگ، پیت پیتمبر دئے وڈیائیا۔ ساچی سیجا ویکھ پلنگ، پرم پُرکھ بیٹھا آسن لائیا۔ اٹھے پھر ناد مردنگ، تریا
 راگ سُنایا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سورپیر اک اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حکم آپ ورتایا۔ حکمے
 اندر سچ ورتارا، ورتمان ورتایا۔ گوبند ملیا میت مُرارا، گوبند ہر ہر درشن پایا۔ ہر ہر آیا چل دوارا، در گھر ساچے بھاگ لگایا۔ پورب
 لہنا جگت وچارا، نیتر نیناں پردہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ ساچا ور

سری بھگوان، بھگتن جھولی پائیا۔ لیکھا جانے جیو جہان، جُگت جگت کھیل کھلائیا۔ سْت دُلارا کر پروان، پُوت سپُوت ہونے سہائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا آپ وکھائیا۔ ساچا لیکھا گوبند دھار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ڈلے ملیا جھلا یار، جھلک اپنی آپ وکھائیندا۔ جینودیاں مریا وچ سنسار، اپنی مرنی جگت سمجھائیندا۔ جس ملیا اک نرنکار، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیندا۔ ہڈیاں بالن کر تیار، کلجگ تیری بھٹی آپ تپائیندا۔ ہڈ ماس ناڑی رت دتی ڈار، ہونی ہون آپ وکھائیندا۔ پرہوں سڑ سڑ ہویا انگیار، پرہوں روپ نظر کیسے نہ آئیندا۔ باہروں دسدا رہیا سنگھ گردیال، اندر قادر کھیل کھلائیندا۔ اپنی ہتھیں کوبیا اپنا لال، کلجگ تیری کِریا میٹ مٹائیندا۔ ستجگ ساچی بنے دھرمسال، جس در تیری بھٹی لوح تپائیندا۔ ساچے در سوہن شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ گرسکھ تیرے ناؤں وڈیائی، گر ستگر سدا صلاحیندا۔ سچکھنڈ تیری وجدی رہے ودھائی، دوسر تال نہ کھئے وجائیندا۔ پاربرہم کرے کُرمائی، نانا ہور نہ کھئے وکھائیندا۔ ایکاک گھر دئے بہائی، دوجا در نہ کھئے جنائیندا۔ آد جگاد ملے چائیں چائیں، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگوت اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ آپے کرے ساچا سگن، نہ کوئی سدے نائن نائی، جھیور چھیمبا نہ کھئے رلائیندا۔ گوبند ایکاک مت گیا سمجھائی، بن ستگر پار نہ کھئے کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستجگ ساچا مارگ آپ لگائیندا۔ جو جن رووے جگت پرانی، تس درگاہ ٹھور نہ رائیا۔ ملے در نہ شاہ سلطانی، جوئی جوں بھوائیا۔ جنم جنم وچ آئے ہانی، دھیچ دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ ایکاک وجدی رہے کافی، چنتا دکھ وکھائیا۔ کیسے کم نہ آئے پڑھی ہانی، جو انت نیتر نینان نیر وہائیا۔ ستگر پورے نوں آوے ہانی، جس دا کیتا پچھلے رہے اٹھائیا۔ جس دی وست تس انت سمبھالی، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ آپے بوٹا آپے مالی، آپے اینھے اوتھے رہیا لگائیا۔ گھر گھر ویکھو ہتھ سب دے دسن خالی، ساچا ناؤں ہتھ نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، کوڑی کِریا دئے مٹائیا۔ گرسکھ جو آنتر رووے، تس ملے نہ میل بھگوانا۔ مانس جنم جگ وچ کھووے، جنم جنم ہونے حیرانا۔ ڈرمت میل نہ تن دی دھووے، پڑھے وید پائے پُرانا۔ آگے ملے نہ کوئی ڈھوئے، رائے دھرم مارے تیر نشانہ۔ پاربرہم دی ساچی سوئے، پرہ دیوے دھر فرمانا۔ گرمکھ انت ستگر جیہا

ہوئے، ملے جوت سِری بھگوانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل دو جہاناں۔ ہر سنگت سَتجگ سچ وبارا، نو کھنڈ پرتھی آپ جنائیندا۔ چار ورن اک ورتارا، اٹھاراں برن آپ وکھائیندا۔ ویلے آنت نہ مارے کوئی نعرہ، نیتز نیر نہ کھئے وائیندا۔ مات پت بھائی بھین ساک سجن نار کنت کرے پیارا، ایک حکم جنائیندا۔ سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنو بھگوان بول جیکارا، اگلا پینڈا پندھ مکائیندا۔ گل پاؤ اک اک ہارا، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائیندا۔ جس گھر ہوئے ایہہ وبارا، سو در سوہیا پائیندا۔ وشن برہما شو آ کے کرن نمسکارا، گر گوبند خوشی منائیندا۔ ہڈیاں بالن کر سسکارا، دھواں دھار اسمان چڑھائیندا۔ مڑھی مٹھ پھولے نہ وچ سنسارا، ہڈی ہڈ نہ کھئے گنائیندا۔ کیسے پار نہ کرے کوئی جل دھارا، پن ستگر پورے بیڑا بے نہ کھئے لگائیندا۔ گرسکھاں دوارے آئے آپ کرتارا، آپ اپنی گود بھائیندا۔ آد جگاد سچا شاہ سوارا، ساچا آسو آپ دوڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ناری نر آپ سمجھائیندا۔ ناری نر اک گیان، بودھ گیان جنائیا۔ اتم لیکھا بتھ بھگوان، دوسر اور نہ کھئے سہائیا۔ گرسکھ تچ جو پران، گھر منگل وجے ودھائیا۔ جو در آئے روئے رو کرے کرلان، تس دواویوں باہر دئے کڈھائیا۔ بھین بھائی ساک سجن نہ کھئے جہان، ویلے آنت نہ کھئے چھڈائیا۔ گرسکھ تیری کوئی نہ آئے مکن، تیرا ستھر نہ کھئے وچھائیا۔ تیرے گیت سارے گان، جس دوارے گیا تس جانا چائیں چائیا۔ کون ویلا ملے سِری بھگوان، اپنا میلا لئے ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا مارگ آپ لایا۔ اپنا مارگ دینا رکھ، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑائیندا۔ گرسکھ لکھ چوراسی نالوں کرے وکھ، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ جگ جگ بھگتاں کدا آیا پکھ، مٹمکھاں در ڈرکائیندا۔ گردیال سنگھ تیرا کھئے نہ وچھیا ستھر ستھ، تیری سیجا پارہم آپ ہنڈھائیندا۔ سنگھ ناظر رکھے پت، پتوتنا دیا کھائیندا۔ اچی کوک دینا دس، گرمکھ سچکھنڈ سوہیا پائیندا۔ ہر جو ملیا ہس ہس، جگت دکھ جگت وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، اپنا گھر آپ وسائیندا۔ وسیا گھر چھٹا جھیرا، ہر سجن دیا کھائیا۔ کھلیا در مکیا گیڑا، گھر ساچے وچی ودھائیا۔ مکیا پینڈا بنھیا بیڑا، سیوک ساچی سیو کھائیا۔ نظری آیا نیرن نیرا، دور ڈراڈا پندھ مکائیا۔ کلجگ جیو جانن اجڑیا کھیرا، گرمکھ کہن وسیا کھیرا ملی وڈیائیا۔ من مت مایا بھیڑ بھیڑا، جیون جگت نہ کھئے جنائیا۔ اک دو جے نوں کہن میرا میرا، سنگ چلے نہ کھئے

بہین بھائیآ۔ بن ستگر پورے کرے نہ کھئے نیڑا، سارے بیٹھن مکھ بھوئیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ہر جوئے ملایا۔ میل ملاوا سچکھنڈ، ساچی درگاہ آپ سہائیآ۔ پار کرائے کوئن کوٹ برہمنڈ، پاربرہم وڈ وڈیائیآ۔ ناتا توڑ جیرج انڈ، اُتہج سینج مول مکائیآ۔ چرناں ہیٹھ دیکے سورج چن، رو سس مکھ شرمائیآ۔ وشن برہما شو کرن بدن بند، دوئے جوڑ جوڑ سرنائیآ۔ صاحب دیال ٹھاکر سدا بخشنند، ہرجن ساچے لے ترائیآ۔ آپ جنائے اپنا اند، اند اند وچ سہائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن تیری وڈ وڈیائیآ۔ ہرجن تیرا سچ مکان، چھپر چھن نہ کھئے رکھائیندا۔ ہرجن تیرا سچ نشان، باڈی گھارت نہ کھئے گھڑائیندا۔ ہرجن تیرا سچ گیان، چوڈاں وڈیا بیو نہ آئیندا۔ ہرجن تیرا سچ نام، شاہ سلطان مکھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن میلے اپنے در، در ساچا سوہا پائیندا۔ ساچا در سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیآ۔ میل ملاوا ناری کنت، نر نرائن سنگ رکھائیآ۔ آد جگاد مہا اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیآ۔ گر اوتار کہہ کہہ بے آنت، اپنا پلؤ گئے چھڈائیآ۔ جس بنائی اپنی بنت، سو اپنا بیو رہیا گھلائیآ۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنی دھار چلائیآ۔ آپے جیو آپے جنت، آپے وشن برہما شو سیو کھائیآ۔ آپے درویش آپے منگت، آپے شاہ سلطان حکم سنائیآ۔ آپے میل ملایا ساچی سنگت، پنکگ اپنا حکم جنائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سنگھ بوڑ رہیا سمجھائیآ۔ سنگت ساچی جائیئے، جس آنتر ہر نواس۔ سنگت ساچی جائیئے، جس آتم سچ دھرواس۔ سنگت ساچی جائیئے، جس پرہ ملن دی آس۔ سنگت ساچی جائیئے، جس دیوے درس پُرکھ ابناش۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے کھیلے کھیل تماش۔ سنگت ساچی جائیئے، آتم آنتر رنگ۔ سنگت ساچی جائیئے، گھر ویکھے سیج پلنگ۔ سنگت ساچی جائیئے، گھر سنے ناد مردنگ۔ سنگت ساچی جائیئے، اپنا دوارا آپے جائے لنگھ۔ سنگت ساچی جائیئے، اٹھ پھر رہے پرمانند۔ سنگت ساچی جائیئے، جس ستگر سنائے سہاگی چھند۔ سنگت ساچی جائیئے، جس آنت نہ آئے کنڈ۔ سنگت ساچی جائیئے، جو وسے اُپر برہمنڈ۔ سنگت ساچی جائیئے، جت آتم ہوتے نہ رنڈ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سد وسے سنگت سنگ۔ سنگت سدا خوشی منائے، دوس رین وڈیائیآ۔ گیت گوہند ہر گن گائے، رسنا جہوا سیو کھائیآ۔ من تن ہریا جگت کرائے، امرت میگھ اک برسائیآ۔ ہرکھ سوگ وچ کدے نہ آئے، سو

سنگت سَتگر بھائیآ۔ سنگت سَتگر آپ بنائے، دیوے مان مان وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی سنگت سِکھ روپ رکھائیآ۔ ساچی سنگت سو پردھان، جو مَنے دُھر فرمانا۔ پنکت بنے پھیر وچ جہان، پُرکھ ابناشی ہوئے مہربانا۔ مرے آئے نہ کھئے مُکان، گائے گوہند گانا۔ گھر آئی ویکھے سنگت جہان، کی ورتیا کلجگ بھانا۔ گردیال سِنگھ تیرا ردھا پکا سارے کھان، نال ملیا سِری بھگوانا۔ پنکت بنی چتر سُجان، مَورکھ مُگدھ نین شرمانا۔ پچھلی چلے نہ کوئی دکان، آگے کھیل کرے ہو مہربانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سنگت پنکت پنکت سنگت ہرکھ سوگ چنتا دُکھ سرب مٹانا۔

★ ۱۳ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی مسّا سِنگھ دے گرہ کوٹلی تھان سِنگھ ضلع جالندھر ★

ہر پرکاش آد جُگاد، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ہر ناد آد جُگاد، شبد نادى ناد وجائیندا۔ ہر نام آد جُگاد، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیندا۔ ہر کام آد جُگاد، نہکرمی کرم کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا نُور آپ درسائیندا۔ آد جُگاد نُور نُوران، سچ محلہ سوہیا پائیآ۔ آد جُگاد راگ ترانہ، تریا اپنا راگ سنائیآ۔ آد جُگاد ناؤں سِری بھگوانا، پارہسہم پرہہ آپ پرگٹائیآ۔ آد جُگاد کھیلے کھیل مہانا، کھیلنہارا دِس نہ آئیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا نُور آپ دھرائیآ۔ ہر پرکاش آد جُگاد، ہر کرتا آپ دھرائیندا۔ لیکھا جانے برہم برہماد، لکھ چوراسی جوت ٹکائیندا۔ بھيو گھلائے گرمکھ ورلے سنت سادھ، مہمکھ اندھ اندھیر وسائیندا۔ لیکھا جانے موہن مادھو مادھ، بھيو ابھید نہ کھئے پائیندا۔ آپ آپا وچوں کاڈھ، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پرکاش آپ رکھائیندا۔ ست پرکاش ہر نرنکار، ایک ایک پرگٹائیآ۔ ایک روپ سرب سنسار، لکھ چوراسی دھار چلائیآ۔ ایک جوت نرنکار، گھٹ گھٹ اندر رہیا سہائیآ۔ ایک نُور کر اُجیار، دیا باقی ڈگمگائیآ۔ ایک مندر کر تیار، ساچا مندر آپ سہائیآ۔ اٹھ پہر کھیل نیار، دوس رین نہ کھئے وکھائیآ۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا نُور آپ پرگٹائیآ۔ ساچا نُور نُور اُجالا، سو پُرکھ نرنجن آپ اپائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن دین دیا، گہر گمبھیر اپنی دیا آپ کھائیندا۔ ایکنکارا بن

رکھو، آد جگاد سیو کھائیندا۔ آد زرنجن کھیل نرالا، جوت زرنجن ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا آپ جانے اپنا راہ سُکھالا، لکھ چوراسی گیڑا
 آپ بھوائیندا۔ سری بھگوان جگ جگ چلے اولڑی چالا، وید کتیب بھيو کھئے نہ پائیندا۔ پاربرہم برہم کرے سدا پرتپالا، پرتپالک اپنا ناؤں
 دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوت نور پرکاش، گھٹ گھٹ اندر رکھے واس، دیا باقی نہ کھئے جگائیندا۔
 سچ اُجالا ہر گویالا، ایک ایک رکھائیا۔ جگا جگنتر کھیل نرالا، جگ کرتا ویس وٹائیا۔ آپ جنائے اپنی ساچی دھرمسالہ، جس گھر بیٹھا
 آسن لائیا۔ اک لگائے بجر کپاٹی تالا، نہ کوئی توڑے توڑ ٹرائیا۔ لکھ چوراسی ہمووے بے حالا، ہر کا رُوپ نظر کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نراکار زرویر اپنی کھیل کھلائییا۔ نراکار زرویر اکال مورت، انہو اپنی کھیل کھلائییندا۔ شبد ناد انادی
 ثورت، اک اکلا سچ محلہ آپ وجائیندا۔ رُوپ رنگ ریکھ نہ کوئی صورت، چکر چنہ نہ کھئے جنائیندا۔ نہ کوئی دوس رین دسے مہورت،
 وار تھت نہ کھئے جنائیندا۔ آد جگاد برہم برہماد آسا منسا پورت، آسا آسا وچ سمائیندا۔ جگا جگنتر حاضر حضورت، ہر ہر اپنا ویس
 وٹائیندا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑت، کوڑی کرپا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا نور
 آپ پرگٹائیندا۔ ساچا نور سری بھگوان، اپنا آپ دھرائیا۔ ظاہر ظہور نوجوان، پردہ بال نہ رُوپ وکھائیا۔ جگا جگنتر ست سرور،
 ست ستوادی اک رکھائیا۔ سرب کلا آپے بھرپور، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ وسنہارا نیڑے دور، دور ڈراڈا پندھ مکائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا جلوہ آپ وکھائیا۔ ساچا جلوہ ہر پرکاش، برہم پاربرہم جنائیندا۔ نیج گھر آتم کر کر واس، رُوپ انوپ
 آپ وکھائیندا۔ جگا جگنتر داسی داس، نرگن سرگن سیو کھائیندا۔ لیکھا جانے اپ تیج وائے پرتھمی آکاش، ترے ترے اپنا رنگ رنگائیندا۔
 سرب گنوتنا وسے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ تتوت چلائے راتھ، رتھ رتھوابی سیو کھائیندا۔ نمو منتر پوجا پاٹھ، ست ستوادی آپ
 درڑائیندا۔ سروور سر تیرتھ تاٹ، مجن اشنان آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے چوڈا ہاٹ، طبق طبقی پردہ لائیندا۔ جگ جگ ویکھے اپنی
 واٹ، جگ گیڑا آپ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دوس رات، سورج چند آپ چڑھائیندا۔ سچ
 پرکاش بھئے اند، گھر مندر وجے ودھائیا۔ اٹھ پھر پرمانند، پرم پُرکھ دئے صلاحیا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چند، نرگن نور نور رُشنائیا۔

اڳيان اندھيرا نہ ديسے اندھ، ديا باقی نہ کھئے جگائيا۔ جس جن سُنائے ايڪا چھند، ايڪا راگ الاڻيا۔ لکھ چوراسي مکے پنڊھ، جُگ جُگ گيڙ نہ کھئے وکھائيا۔ بهيو گھلائے سچکھنڊ، اپنا پردہ آپ اُٺھائيا۔ نانا توڙے برہمانڊ برہمنڊ، سر اپنا بٽھ ٽڪائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپني کريا کر، سچ پرکاش دئے وڏياڻيا۔ سچ پرکاش آتم گيان، آتم درسي آپ جنائيندا۔ جس جن ديويے نام نڊھان، آتر منتر آپ پڙھائيندا۔ جس جن راگ سُنائے کان، انحد نادی ناد وجائيندا۔ جس جن لوچن ڻين ديويے نُر مھان، سو جن اپنا ڻين گھلائيندا۔ جس جن ديويے ايڪا دان، ديپڪ باقی جوت جگائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپني کريا کر، ساچا کھيل آپ کھلائيندا۔ ساچا کھيل پاربرہم، جُگا جُگنتر آپ کرائيا۔ نہ مرے نہ پئے جم، ويس ايڪا رُوپ وٺائيا۔ جن بھگتاں بيڙا ديويے بٽھ، نت نوت ہيويے سھائيا۔ ايڪا راگ سُنائے کن، دوسر وديا نہ کھئے پڙھائيا۔ اک وسيرا بن چھپر چھن، محل اٿل نہ کھئے وڏياڻيا۔ جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپني کريا کر، جس جن ديويے نام دھن، اتوٿ اٿڻ آپ ورتائيا۔ اتوٿ اٿڻ ہر بھنڊار، ہرجن ساچے آپ ورتائيندا۔ آد جُگاد نہ آئے ہار، جُگ جُگ اپنا کھيل کھلائيندا۔ ايتھ اوتھ دئے سھار، سمرتھ پُرکھ سنگ نبھائيندا۔ مانس جنم اُترے پار، پورب لہنا جھولي پائيندا۔ نہپرکمي کرم کرے وچار، کرم کانڌ نہ کھئے رکھائيندا۔ ايڪا شبد نام جيڪار، گھر مندر آپ سُنائيندا۔ پنچ وکارا کر خوار، مایا ممتا موہ مٺائيندا۔ کوڙي کريا مارے مار، سچ سچ اک سمجھائيندا۔ بن ہر نامے کھئے نہ اُترے پار، لکھ چوراسي بہرم بھلائيندا۔ مورکھ موڙھ بھلے جيو گوار، ہر کا بهيو کھئے نہ پائيندا۔ جس گھڙيا سو بھننہار، گھڙن بھنن اپني کھيل کھلائيندا۔ وشن برہما شو سيوادار، نيون نيون سيس سرب جھڪائيندا۔ لکھ چوراسي پاويے سار، اُتبھج سينج جيرج انڌ ويڪھ وکھائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپني کريا کر، سچ پرکاش اک اپائيندا۔ سچ پرکاش ہر اپايا، نرگن جوت جوت جگا۔ سچکھنڊ دوارے آپ وسايا، ايڪا رُوپ رھيا ڏگمگا۔ جُگ جُگ ويس انيڪ کرايا، لکھ چوراسي گھاڙت لئے گھڙا۔ گھٽ گھٽ ديپڪ آپ ٽڪايا، نہ کوئي سکے مات بُجھا۔ کلجگ جيوان بهيو کيسے نہ پايا، پُرکھ ابناشي بے پرواھ۔ گرُمکھ گھر اندھيرا کدے نہ چھايا، اُٿھ پھر ہيويے رُشنا۔ ديا باقی نہ کھئے رکھايا، نرگن جوت رھيا ٽمٽما۔ کايا کھيڙا آپ وسايا، سورج چند رپے شرما۔ جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپني کريا کر، ساچا ديپڪ اک جگا۔ ساچا ديپڪ جائے جگ، سو پُرکھ نرنجن آپ جگائيا۔ کرے پرکاش اُپر شاہ رگ، نہ کوئي ويڪھ

ویکھ وکھائیا۔ سرِشٹ سبائی ترے گن لگی آگ، چار کُنٹ نہ کھئے بُجھائیا۔ گھر سُنے نہ کھئے ند، سد سچ سنیہڑا کون الاٹیا۔ کایا پنڈ نہ کوئی
 ویکھے حد، سچ لکیر تقدیر نہ کھئے کھچائیا۔ اپنا من نہ سکے کوئی بدھ، دہ دشا اٹھ اٹھ دھائیا۔ ہوئے روگ نہ سکے کوئی کڈھ، دُکھڑا جگت
 نہ کھئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ورلے دئے وڈیائیا۔ جگت اُجالا جگت اندھیرا، جگت جگت وچ رکھایا۔
 گُرمکھان سدا سنجھ سویرا، رین اندھیرا نہ کھئے چھایا۔ وسدا رہے کایا کھیڑا، پُرکھ ابناشی مندر آپ سہایا۔ کھلا کرائے آپ ویہڑا، پنچ وکارا
 دئے گویا۔ درس دیکھئے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پنڈھ مُکایا۔ آد آنت بٹھے بیڑا، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی دیوے گیڑا، اتم اپنی لٹھ
 گِریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا دیپک اک وکھایا۔ ساچا دیپک ہر کا دیا، سو پُرکھ نرنجن آپ جگائیا۔ سُرَت
 شبد بیوی میاں، گھر بیٹھے خوشی منائیا۔ بھاگ لگا ساڈھے تن ہتھ سیار، نُور نُورانہ کرے رُشنائیا۔ نرمل ہوئے ہرجن جیا، آتم پرما تم
 ویکھ وکھائیا۔ پُورب جنم بیچ جو بیا، مانس جنم لیکھے پائیا۔ ست کرم جو کلجگ کیا، نہکرمی کرم وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، ہرجن ایک رنگ رنگائیا۔ ایک رنگ رنگ کرتار، دُوسر رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ ناتا توڑ اندھ اندھیار، ساچا چند آپ
 چڑھائیندا۔ اٹھ پھر کرے گفتار، راگی اپنا راگ سُنائیندا۔ ساچے مندر کھیل نیار، اُچ محلے سو بہا پائیندا۔ بند تاکی کھول کوڑا، ساچی باقی
 آپ ٹکائیندا۔ آپے ویکھے ویکھنہار، دُوسر دس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا نُور آپ درسائیندا۔ ساچا
 نُور آتم جوت، نُور نُورانہ آپ جنائیا۔ بھاگ لگائے کایا کوٹ، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ شبد نگارے لگے چوٹ، ناد دھن شنوائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ویکھے تھاوں تھائیندا۔ ہرجن تھان سہائیندا، گرہ مندر ہوئے پوت۔ سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا،
 نرگن آوے جاوے نت نوت۔ ساچا مندر اک وکھائیندا، ست سرُپہی کرے ست۔ دیپک دیا اک جگائیندا، پارہم پرہ بن بن ساچا مت۔
 مانس ذات نہ کھئے بُجھائیندا، ہر جو ہر مندر لیکھا رہیا لکھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ اپنا میل ملائیندا۔
 گُرمکھ میلا سچ دوار، کایا بنک سہایا۔ جگت کھیڑا ہوئے خوار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرایا۔ گُرمکھ ورلا اترے پار، جس جن اپنی بوجھ
 بُجھایا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیار، ساچا نُور اک درسایا۔ چرن کول وکھائے سچ دوار، در دروازہ آپ کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کِریا کر، ساچا مندر آپ وکھایا۔ ساچا مندر سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن ڈیرہ لائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچا کنت، نر نرائن خوشی منائیا۔ ایکنکارا آد آنت، جُگ جُگ کھیل کھلائیا۔ آد نرنجن مہا اگنت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ اباشی کرتا ویکھے ساچے سنت، سنت ساچن لئے ملائیا۔ سِری بھگوان ایکا نام جنائے منیا منت، ساچا منتر اک وکھائیا۔ پاربرہم لیکھا جانے لکھ چوراسی جیو جنت، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن دیوے مان وڈیائیا۔ ہرجن مان رکھائیندا، جُگا جُگنتر کار۔ سَتجُگ تریتا دواپر پار کرائیندا، کلجُگ آئے اتم وار۔ نرگن اپنا رُپ وٹائیندا، نہکنکا جامہ دھار۔ جاگرت جوت دُگمگائیندا، دو جہان ہونے اُجیار۔ گُرمکھ دپیک آپ وکھائیندا، ساچا دیا آپے بال۔ تیل باقی نہ کھئے پائیندا، مارگ دسے اک سُکھال۔ جوتی جوت میل ملائیندا، ناتا توڑ کال مہاکال۔ ساچی چوٹی آپ چڑھائیندا، سچکھنڈ سچی دھرمسال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا دپیک دیوے بال۔ بلیا دپیک ہویا پرکاشا، پرم پُرکھ کرایا۔ گرہ مندر اندر ساچی راسا، گوپی کابن نچایا۔ نیج آتم نیج گھر کر کر واسا، نیج نیتر نین کھلایا۔ نیج پون چلائے سواسا، رسنا جہوا آپ بلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرہ مندر ویکھ وکھایا۔ گرہ مندر ہونے سہنجنا، گُرمکھ کایا گڑھ۔ جوت جگائے آد نرنجنا، ساچے مندر آپے وڑ۔ آد جُگاد درد دُکھ بھہ بھنجنا، جگت وکارا لوے بھڑ۔ ایتھے اوتھے ساچا سبنا، نہ جنے نہ جائے مر۔ جن بھگتاں رکھے لجن، بن درویش آوے در۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنا، دُرمت میل دیوے ہر۔ آد آنت پردہ کجنا، کھولے بند کواڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرہو چُکائے بھہ ڈر۔ گُرمکھ آنتر آتم لو، لوآن پُریاں کرے رُشنائیا۔ گُرمکھ آتم دُرمت میل دھو، نرمل نیر امرت آتم جام پیائیا۔ گُرمکھ آتم سُرتی پاربرہم پرہہ جانے سو، ہنگ برہم ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی جوت جوت رُشنائیا۔ ساچی جوت اک گوبند، ہرجن آپ ٹکائیندا۔ ہرکھ سوگ نہ کھئے چند، چنتا چکھا نہ کھئے وکھائیندا۔ ایکا اوٹ گہر گمبھیر گنی گہند، دوسر آس نہ کھئے تکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن میلے اپنے گھر، سچ دوارا آپ وکھائیندا۔ سچ دوارا ہر جو کھول، ہرجن آپ جنائیا۔ شبد اگنی ایکا بول، نام مردنگا ڈھول وجائیا۔ لکھ چوراسی وچوں وروں، گُرمکھ سبنا باہر کڈھائیا۔ نام کنڈے دیوے تول، تولنہارا ہر شہنشاہیا۔ دیوے وست آنت انول، وست امولک

جھولی پائیا۔ کلجگ اندھیرا چار کُٹ جُوٹھ جھوٹھ وِجیا ڈھول، جیواں جنتاں رہیا سُنائیا۔ سچ وست نہ دِسے کِسے کول، ساچا مارگ نہ
 کُٹے لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا اپنے نام رکھے وڈیائیا۔ ایکا ناؤں ہر بلوان، دُوسر کُٹے نظر نہ آیا۔ کوٹن کوٹ
 بہ بہ گان، جُگ جُگ رسنا جہوا ہلایا۔ ویلے آنت سرب پچھتان، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ پیر فقیر نہ دِسے کُٹے نشان، جو گھڑیا بہن وکھایا۔
 لکھ چوراسی فنا مکان، ملک المُوٹ لے پرنایا۔ جگت دوارا جھوٹھ دکان، مایا ممتا ہٹ کھلایا۔ ہون دھوپ نہ کُٹے مسان، پون سگندھ نہ
 کُٹے رلایا۔ جگت اندھیر نہ کُٹے گیان، دیا باقی نہ کُٹے جگایا۔ جس دوارے آئے سری بھگوان، سو در دوجا کُٹے رین نہ پایا۔ بن ستگر
 پورے کُٹے نہ کرے کلیان، ویلے آنت نہ کُٹے سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ وکھایا۔ اپنا کھیل کرے کرتارا،
 قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ کلجگ آتر ہو تیارا، بے عیب رُوپ وٹائیا۔ مقالے حق لگائے نعرہ، لاشریک اک خُدائیا۔ در بہائے گر پیر اوتارا،
 مُلا شیخ مسائق بندھن پائیا۔ گیان دھیان نہ کُٹے وچارا، پنڈت پاندھ رہے گر لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل
 آپ کھلایا۔ ساچا کھیل گرُمکھ رنگ، سو پُرکھ زرنجن آپ رنگائیندا۔ جس دوارے وجائے نام مردنگ، دُوسر ساز نہ کُٹے وکھائیندا۔
 چاروں کُٹ اندھیرا اندھ، گھر گھر دیپ نہ کُٹے جگائیندا۔ جگت دُکھ نہ مکے پندھ، دُکھیاں دُکھ نہ کُٹے گوائیندا۔ جو جن سُنے سہاگی
 چھند، تِس جن بیڑا پار کرائیندا۔ کال دے دوار نہ ڈن، لاڑی موٹ در دُرکائیندا۔ پسو پنکھی پنچھی بیڑا دیوے بٹھ، ڈوری اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس دوارے جائے کھڑ، دُوسر نیڑ کُٹے نہ آئیندا۔ دُوسر کوئی نہ آوے نیڑے، جس
 در اپنا نام جپائیا۔ تُو نے جادو جگت جھوٹھے جھیڑے، ساچا راہ نہ کُٹے وکھائیا۔ بن ستگر پورے کون بٹھے بیڑے، بیڑا پار کون لنگھائیا۔
 مٹکھ سٹے رہے اندھیرے، ساچا نور نظر نہ آئیا۔ من واسنا پائے گھیرے، من کا منکا نہ کُٹے بھوائیا۔ گرُمکھ سنگھ مسسا مسسا زین گئی
 اندھیرے، چند ایکم ایکا وار نظری آئیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھاگ لگائے کایا کھیڑے، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔

★ ۱۴ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ڈلے وال ضلع جالندھر ★

سو پُرکھ نرنجن سرب گنوت، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد آنت، نرویر دھار چلائیا۔ ایکنکارا مہا آگنت، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ آد نرنجن در گھر ساچے سو بھاؤنت، جوتی نور ڈگمگائیا۔ اباشی کرتا آپ بنائے اپنی بنت، مات پت نہ کھئے رکھائیا۔ سری بھگوان ناری کنت، ساچی سیج آپ سہائیا۔ پاربرہم آپے جانے اپنا منت، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیا۔ ہر بھیو اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، ایکنکارا ویس وٹائیندا۔ آد نرنجن نرمل دھارا، اباشی کرتا سنگ رکھائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا ٹھانڈے دربارا، سچکھنڈ دوارا سو بھا پائیندا۔ پاربرہم پرہہ کر پسارا، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ ساچا مندر کھول کواڑا، دیا باقی آپ ٹکائیندا۔ پُرکھ اگم اگمڑی کارا، الکھ اگوچر آپ کرائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، تخت نواسی ساچے تخت سو بھا پائیندا۔ حکمی حکم کر ورتارا، دھر فرمانا حکم جنائیندا۔ اپنی اچھیا ست بہنڈارا، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ کرنی کرے کرنہارا، کرتا پُرکھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے ناد دھن جیکارا، شبد انا دی ناد و جائیندا۔ سنے سنائے سُننہارا، در گھر ساچے آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ ساچا بھیو ہر ہر کھول، اپنی دیا آپ کھائیا۔ ساچے مندر آپے بول، سچکھنڈ دوار سو بھا پائیا۔ نرگن تولا تولا ساچا تولا، تولنہارا اک ہو جائیا۔ سچ وست رکھ کول، آد جگاد آپ ورتائیا۔ بیٹھا رہے سدا اڈول، ڈل کدے نہ جائیا۔ نرگن نرگن اندر رہیا مؤل، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ ساچی رچنا رچنہارا، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پسارا، ایکنکارا وچ سہائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ اباشی کرتا لیکھا جانے دھر دربارا، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سری بھگوان کھول کواڑا، ساچا مندر آپ وڈیائیندا۔ پاربرہم لیکھا جانے پُرکھ نارا، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ میل ملاوا کنت بہتارا، ساچی سیج سہائیندا۔ سٹ اُچائے اک ڈلارا، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ دائی دایا گروور گردھارا، ساچی سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ اپنا پردہ آپے چُک، نرگن اپنا نور کرے رُشنائیا۔ آپے اندر باہر گپت ظاہر بیٹھا لک، آپ اپنے رنگ سہائیا۔ آپے

شاه سلطان تخت نواسی آپے سیس نوائے جھک، شاه پاتشاه آپ ہو جائیا۔ آپے اپنی اچھیا پئے اٹھ، آد آنت نہ کھئے دسائیا۔ آپ اُبائے اپنا
 سُت، پُوت سپوتا ناؤں دھرائیا۔ کرے کھیل اناشی اچت، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ اک سُہائے ساچی رُت، رُت زُتری اپنے وچ ٹکائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا پردہ دئے اُٹھائیا۔ ہر اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا، کر کِریا گُن ندھان۔ اپنا مندر آپ سُہائیندا، سچکھنڈ
 سچا مکان۔ اگم اگمڑی کار کرائیندا، الکھ اگوچر سِری بھگوان۔ دیا باقی آپ جگائیندا، جوتی نُر نُر مہان۔ ساچا راگ آپ الائیندا،
 شبدا انادا انادی دُھر فرمان۔ اپنا کھیل آپ کھلائیندا، آپے ویکھے آن۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، آپے رچ رچ ہوتے پردھان۔ آپے ساچی سیو
 کمائیندا، آپے دیونہارا دان۔ سچکھنڈ دوار آپ وڈیائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل وڈ مہربان۔ وڈ مہربان
 ہر نرنکارا، ایکا رنگ سمائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیارا، اپنا تاک آپ کھلائیندا۔ آپ سُنائے اپنا واک، راگ راگی آپ الائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو کھلائیندا۔ اپنا بھیو سِری بھگوان، آد آد کھلائیا۔ جگاد جگاد ہو
 پردھان، اپنا بندھن پائیا۔ آنت آنت دُھر فرمان، بے آنت اک سُنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 اپنی دھار آپ چلائیا۔ ساچی دھار پُرکھ اناش، آد جگاد چلائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچی راس، ست ستوادی آپ رچائیندا۔ اپنی
 اچھیا کر پرکاش، نُر نُرانہ ڈگمگائیندا۔ تخت نواسی شاہو شاباش، شاه سلطان ناؤں دھرائیندا۔ آپے کرے پوری آس، آسا پور آپ ہو
 جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ ساچا رنگ پُرکھ اکال، اپنا آپ رنگائیا۔ سچکھنڈ دوارے
 ہو دِیال، اپنی دِیا آپ کمائیا۔ آپے ویکھے سُت دُلا لال، شبدا شبد گود بہائیا۔ اپنا ناؤں دیوے سچا دھن مال، ناؤں نرنکارا جھولی
 پائیا۔ اک سُہائے سچی دھرمسال، سچکھنڈ دوارا سوہیا پائیا۔ ساچی وست رکھ سنہال، ایکا گُن وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ ساچی وست ہر جھولی پا، ایکا وار سُنائیندا۔ شبدا سُت لیا اُٹھا، ساچے در بہائیندا۔ سیس ہتھ
 آپ ٹکا، سمرتھ ویکھ وکھائیندا۔ ایکا گاتھا دئے پڑھا، بودھ اگادھ جنائیندا۔ ساچے رتھ لئے چڑھا، آد جگاد چلائیندا۔ اپنا لیکھا آپ لکھا،
 آپے پور کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دِیا آپ کمائیندا۔ دِیا کرے دِیاوان، سو پُرکھ نرنجن ہتھ وڈیائیا۔ سُت

دُلاَرا بال انجان، ہر پُرکھ نرنجن ہوئے سہائیا۔ ایکنکارا بخشے مان، چرن کول سچّی سرنائیا۔ آد نرنجن دیوے نور نوران، نور نورانہ اک اکھوائیا۔ ابناشی کرتا وکھائے سچ مکان، سچکھنڈ دوارا سوبھا پائیا۔ سری بھگوان جھلائے اک نشان، ست نشانہ آپ رکھائیا۔ پاربرہم پرہ کر پروان، در بیٹھا سیس جھکائیا۔ ست دُلاَرا دیوے اک پچھان، نرگن نرگن میل ملائیا۔ ایکا گوپی ایکا کابن، ایکا منڈل راس رچائیا۔ ایکا حُکم دُھر فرمان، سچ سنندیشہ ناؤں جنائیا۔ بھل نہ جانا بن نادان، اُپھل دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست دُلاَرا اک سمجھائیا۔ ست دُلاَرا بال انجانا، ہر آگے سیس جھکائیندا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سچّا سلطانا، ہوؤں درویش منگ منگائیندا۔ تیرا سوہے سچکھنڈ مکانا، سچ سینگھاسن سوبھا پائیندا۔ تُوں ہی مرد مرد مردانہ، تیرا آنت کھئے نہ آئیندا۔ تیرا حُکم میرا پروانہ، ہوؤں ساچی سیو کھائیندا۔ ہوؤں منگاں ایکا دانا، آگے اپنی جھولی ڈائیندا۔ کون دھام کراں بسراما، کون گھر سوبھا پائیندا۔ کون جوت جگے مہانا، دیپک دیا کون ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا گھر، در ساچی منگ منگائیندا۔ منگی منگ در دربار، پُرکھ ابناشی پور کرائیا۔ اپنی اچھیا کھول کواڑ، تھر گھر ساچائے پرگٹائیا۔ ست دُلاَرا دیوے واڑ، ساچے مندر آپ ٹکائیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کھئے چھہائیا۔ اٹھے پھر رہے اُجیار، نرگن جوت اک رُشنائیا۔ پاربرہم کرے گفتار، تار ستار اک بلائیا۔ ایکا حُکم اک ورتار، ایکا مارگ دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، تھر گھر ساچائے اُپائیا۔ تھر گھر ساچا سچ محلہ، سو پُرکھ نرنجن آپ اُپایا۔ شب و سایا اک اِکلا، آد جُگاد سمایا۔ جوتی جوت آپے رلا، نور نورانہ ڈگمگایا۔ ایکنکار پھڑائے پلا، آد نرنجن ہوئے سہایا۔ سری بھگوان سہائے نہچل دھام اٹلا، ابناشی کرتا ویکھ وکھایا۔ پاربرہم پرہ میٹے سلا، آپ اپنا میل ملایا۔ سچ سنندیش ایکا گھلا، دُھر فرمانا آپ سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شب شبدی ونڈ ونڈایا۔ شب شبدی ونڈی ونڈ، ونڈنہار اک اکھوائیندا۔ دین دیاں سدا بخشند، اپنی بخشش آپ جنائیندا۔ ایکا دیوے سچّا اند، اند اند آپ پرگٹائیندا۔ کرے پرکاش بن سورج چند، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ اک سُنائے سہاگی چھند، گیت گوبند آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ جنائیندا۔ ساچا مارگ ہر جنائے، ایکا حُکم سُنائیا۔ ست انادی سیوا لائے، ساچی سیوا اک

سمجھائیا۔ تیری رچنا ویکھ وکھائے، رچ رچ ویکھے بے پرواہیا۔ برہمنڈ کھنڈ تیرا انگ بنائے، لوآں پُریاں تیری کرن کرن رُشنائیا۔ وشن برہما شو تیری جوت جگائے، نُور نُورانہ ڈگمگائیا۔ رَو سس تیرا نین گھلائے، پلک پلک نال ملائیا۔ ترے گن تیری دھوڑ بنائے، پنج پنجم کرے کُرمائیا۔ لکھ چوڑاسی گھاڑن لے گھڑائے، گھڑن بہتہار کھیل کھلائیا۔ نرگن سرگن ویس وٹائے، ویس انیکا آپ کرائیا۔ گھٹ گھٹ تیرا مندر بنائے، گھر گھر وچ آسن لائیا۔ گھر گھر تیرا ناد وجائے، انحد نادى ناد سُنائیا۔ گھر گھر تیرا نُور رُشنائے، جوت نرنجن ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ سُنیا فرمان سَت ڈُلاں، دُوئے جوڑ کرے نِمسکارا۔ تُوں صاحب سچا پروردگار، بے عیب تیرا سہارا۔ لکھ چوڑاسی تیرا ورتار، وشن برہما شو تیرا بہنڈارا۔ تیرا ناؤں سچ دُھنکار، تیرا نُور جوت اُجیارا۔ تُوں گھاڑن گھڑیں بن ٹھٹھیار، آد جُگادی گھڑن بہنڈارا۔ ہوں سیوک کران فریاد، در تیرے بنک دوارا۔ اپنے وچوں دِتا کاڈھ، تھر گھر وسایا میرا کواڑا۔ کون ویلا کرے یاد، میں آواں چل دوارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا کرنا سچ اقرارا۔ سچ اقرار لینا کر، سَت شبدی آپ جنائیندا۔ میرا بہنڈارا دینا بھر، ایکا وار منگ منگائیندا۔ دُوجا منگاں نہ کوئی در، دُوَسر اوٹ نہ کھئے رکھائیندا۔ تیرا پھڑیا ایکا لڑ، آد جُگاد نہ کھئے چھڈائیندا۔ لکھ چوڑاسی کھیل کر، گھٹ گھٹ ناچ نچائیندا۔ وشن برہما شو تیرے آگے دھر، ترے گن وست آپ ورتائیندا۔ پنجم میلا آپے کر، اپنی کھیل کھلائیندا۔ اتم بازی جائن ہر، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، میں پلُو تیرا لوآں پھڑ، دِس کیسے نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناشی دیا کہا، ایکا حُکم سُنائیا۔ سِری بھگوان ہوئے سہا، تیرا سنسا دئے چُکائیا۔ جُگ چوڑی کھیل کھلا، اتم پندھ مُکائیا۔ نو نو گِیڑا دئے دوا، چار چار بھوائیا۔ اتم جھپڑا دئے مُکا، جگ کھپڑا ویکھ وکھائیا۔ تیرا لہنا دئے چُکا، دینا کھئے رہن نہ پائیا۔ پرگٹ ہوئے آپ مہرواں، بے انت سچا شہنشاہیا۔ نرگن نُور کرے رُشنا، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ جُگ چوڑی گُر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت جپاؤندا رہے اپنا ناں، آپ اپنا ناؤں سمجھائیا۔ اتم لیکھا دئے مُکا، نو نو چار پندھ مُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا پردہ آپ سمجھائیا۔ نو نو چار پار کراؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال رُوپ وٹاؤنا، رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پردہ لاہنا، جیرج انڈج اُتہج سینج مُول چُکائیندا۔ رَو سس مُکھ

شرماؤنا، گگن گگنتر نیتر نیناں نیر وپائیندا۔ وشن برہما شو پندھ مُکاؤنا، جو گھڑیا بہن وکھائیندا۔ ترے کال درسی اپنا درس پھیر کراؤنا، سوچھ سرُپ روپ وٹائیندا۔ کال مہاکال اپنے وچ چھپاؤنا، ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ ترے گن جگت جنجال آپ تڑاؤنا، دو جہاناں بندھن آپ مکھائیندا۔ سچکھنڈ آسن اپنا لاؤنا، تھر گھر تیرا بنک وڈیائیندا۔ تھر گھر بہ بہ ڈھولا گاؤنا، ساچا ناد سُنائیندا۔ سوہنگ روپ آپ پرگٹاؤنا، اتم سوہنگ اپنی جھولی پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھاؤنا، ہنگ برہم پندھ مکھائیندا۔ شبدی سُت تیرا میلا میل ملاؤنا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ غریب نوازا نظری آؤنا، آپ اپنا درس کرائیندا۔ کاغد قلم کیسے بھیو نہ پاؤنا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ نو نو چار گر اوتار بے آنت بے آنت بے آنت گاؤنا، بے آنت اپنی کھیل کھلائیندا۔ نہکلنک اپنا ناؤں رکھاؤنا، آد جگاد جگا جگنتر کلنک نہ کھئے لگائیندا۔ ساچا ڈنک اک وجاؤنا، پُریاں لوآن برہمنڈاں کھنڈاں آپ اٹھائیندا۔ شبدی شب تیرا بنک سہاؤنا، بنک دواری ساچے بنک سوہیا پائیندا۔ پُرکھ اکال نراکار ساکار اپنا بھیو چکاؤنا، پردہ اور نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اپنی کرنی آپ کھائیندا۔

★ ۱۴ بھادروں ۲۰۱۸ پکرمی نرنجن سنگھ دے گرہ لدھیانہ ★

شاہ پاتشاہ ہر نرنکارا، تخت نواسی سوہیا پائیندا۔ نرگن نور نور اُجیارا، جوت اُجالا ڈگمگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ جنائے اپنی دھارا، دھار دھار وچ رکھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیارا، نرویر اپنی کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، اک اکلا ویکھ وکھائیندا۔ آد نرنجن جوتی جوت سہارا، جوتی جاتا ویس وٹائیندا۔ ابناشی کرتا الکھ اگوچر اگم اپارا، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ سیری بھگوان وسنہارا ٹھانڈے دربارا، سچ دربارا سوہیا پائیندا۔ پاربرہم آپ اپنا کر پسارا، آد پُرکھ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اولّا، آد جگاد کرائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، سچ سنگھاسن سوہیا پائیا۔ اپنے دیپک آپے بلا، نرگن جوت نور رُشناٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جگاد شاہ پاتشاہ کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔

سچا شہنشاہ ہر کرتارا، آد جگاد سما - وسنہارا دھام نیارا، آپ اپنا کھیل کرایا۔ حُکمی حُکم کر ورتارا، دُھر فرمانا آپ سُنایا۔ لیکھا جانے
 دُھر دربارا، درگاہ ساچی دھام وڈیایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جگاد اپنی دھار اپنے ہتھ رکھایا۔ آد جگاد کھیل
 بھگوان، نرگن زرویر آپ کرائیا۔ آپ جھلئے سچ نشان، ست ستوادى ہتھ اُٹھایا۔ شاہو بھوپ بن راجان، شاہ سلطان اپنے ہتھ رکھ
 وڈیایا۔ جگا جگنتر دیونہارا دُھر فرمان، شبد انادی ناد سُنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آنت سِری بھگونت،
 مدھ اپنا بندھن پائیا۔ ساچا بندھن پُرکھ انباش، ایکا ایک رکھائیندا۔ کھیلے کھیل ست تماش، منڈل راس آپ رچائیندا۔ ساچے مندر کر کر
 واس، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ آپے کرے اپنی پوری آس، آسا آسا وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد
 پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ آد پُرکھ ہو اُجیارا، اپنی دیا آپ کھایا۔ سو پُرکھ نرنجن کر پیارا، ہر پُرکھ نرنجن میل ملائیا۔ ایکنکارا
 کرے کھیل پُرکھ نارا، نر نرائن وڈی وڈیایا۔ آد نرنجن دیپک دیا کر اُجیارا، نر نرورانہ ڈگمگائیا۔ انباشی کرتا وسنہارا دھام نیارا، نہچل
 دھام اک سہایا۔ سِری بھگوان جھلئے سچ نشان سوہاوت سوہے سچ دربارا، در دروازہ اک کھلائیا۔ پاربرہم پرہ بن بھکھارا، آپے
 منگے اپنی وارا، در درویش الکھ الکھنا اپنی جھولی آگے ڈھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھیو
 اپنے ہتھ رکھایا۔ ہر کا بھیو اپنے ہتھ، دوسر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، آد جگادی دھار چلائیندا۔ جگا جگنتر چلائے
 رتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ اپنے ناؤں مہا گئے اکتھ، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنا سُنے
 آپے جس، آپے سوہیا پائیندا۔ اپنا نر کر پرکاش، آپے ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا گن
 اپنے وچ چھپائیندا۔ ساچا گن گنا گنوت، ابھید ابھیو اپنے وچ چھپایا۔ لہنا جانے آد آنت، مدھ اپنا ویس وٹایا۔ کھیلے کھیل نار کنت، نر
 نرائن سچا شہنشاہیا۔ سچکھنڈ بنائے ساچی بنت، سچ سنگھاسن سوہیا پائیا۔ آپے کرے اپنی مت، آپے بیٹھا سیس جھکایا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے داتا آپے بھکھاری، آپے وست دیوے اپاری، آپ اپنی جھولی سچ بھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی
 دات، آد آد آپ ورتائیندا۔ آپ بندھائے اپنا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ آپ سُنائے اپنی گاتھ، بودھ آگادھی آپے گائیندا۔ آپ نہہائے اپنا

ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیندا۔ آپ چلائے اپنا راتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ
ایکا ہر، سچکھنڈ محلے بیٹھا چڑھ، سچ سینگھاسن سوہیا پائیندا۔ سچ محلہ اُچ اٹاری، نرگن اپنی آپ بنائیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیواری،
چہر چہن نہ کھئے چُہائیا۔ نرگن جوت کر اُجیاری، آد جُگاد ڈگمگائیا۔ ساچا حُکم سچّی سرکاری، شاہ پاتشاہ آپ شہنشاہیا۔ جوتی جوت
سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا لیکھا ہر نرکار، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچ بیٹھ دربار، در
درباری حُکم چلائییندا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا آپ لائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، نرگن نرگن میل ملائییندا۔ نرگن اندر نرگن
دھار، جوتی جاتا آپ ٹکائییندا۔ آپے اندر آپے باہر، رُوپ انوُپ آپ پرگٹائییندا۔ آپے مات پت بن کرے پیار، ساچا سٹ آپ اُچائییندا۔
آپے بھچھیا دیوے ست بھنڈار، ناؤں نرکارا جھولی پائیندا۔ آپ کرائے سچ ونجار، سچ وست ہتھ پھڑائییندا۔ آپے کھولے بند کواڑ، اپنا پردہ
آپ اُٹھائییندا۔ آپے دیوے درس دیدار، سوچھ سرُویی رُوپ وکھائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن اندر نرگن وڑ،
نرگن محلے نرگن چڑھ، نرگن اپنا کھیل کھلائییندا۔ نرگن اندر نرگن دھار، نرُویر پُرکھ آپ ٹکائییندا۔ اجوئی ریت ہو تیار، مورت اکال
ڈگمگائییندا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ جنی جن جنے سٹ دُلا، شبد شبدی گود بہائییندا۔ دائی دایا بن ایکا وار،
ساچی سیوا آپ کھائییندا۔ کرتا پُرکھ کرنیہار، اپنی کرنی کِرت کھائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا
بھیو آپ چُکائییندا۔ اپنا بھیو ہر چُکائے، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ اپنی ناری آپ ہنڈھائے، کنت کنتوہل بے پرواہیا۔ اپنی گود آپ سہائے،
آپے بنے پتا مائیا۔ ساچا مندر ڈگمگائے، نرگن نرُور اُجالا، ایکا نرُور کرے رُشنائیا۔ کرے کھیل ہر گویالا، اپنی مہا اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد
جُگاد اولڑی چالا، چال نرالی آپ پرگٹائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچّی دھرمسالہ، سچ سینگھاسن آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
اپنی کِریا کر، آپے دیوے اپنا ور، اپنی بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے ور داتا بھنڈار، ساچی وست آپ ورتائییندا۔ آپے حُکمی حُکم ورتے
سرکار، شاہ پاتشاہ کھیل کھلائییندا۔ نرہے بیوے بول جیکار، ناؤں نرکارا آپ پرگٹائییندا۔ اپنی اچھیا کرے پیار، شبد شبدی میل ملائییندا۔
جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، اپنا متا آپ پکائییندا۔ سچکھنڈ دوار ہر نرکار، اپنا متا آپ پکائیا۔

اک اِکلا کی کرے پیار، دوسر نظر کھئے نہ آئیا۔ کون روپ ہٹے اُجیار، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیا۔ اپنا لیکھا آپ سمجھا، اپنی دیا کھائیندا۔ نرگن سرگن روپ وٹا، دوئے دوئے دھار چلائیندا۔ شبیدی شبد سیوا لا، ساچی سیو کھائیندا۔ وشن برہما شو گود بہا، ترے گن میلا میل ملائیندا۔ پنج تت گھاڑن لئے گھڑا، اپنا بندھن پائیندا۔ نرگن سرگن روپ وٹا، اپنی کھیل کھلائیندا۔ اپنا پردہ آپ چکا، وشنوؤں مکھ صلاحندا۔ وشنوؤں اتر جام پیا، امرت رس چوائیندا۔ امرت اتم اک رکھا، کول ناہ کھلائیندا۔ ناہی کول کر پرگٹا، اپنا بندھن پائیندا۔ پاربرہم اپنی وند وندا، برہما اپنا روپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ آپے دھار وشن وشنو رنگ، آد جگاد سمایا۔ آپے اتم سیجا بیٹھا پلنگ، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ آپ وجائے نام مردنگ، ست ستار آپ بلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ آپے وشنوؤں وشنو دھار، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ آپے امرت رکھ پھہار، نجہر دھار آپ چلائیندا۔ آپے کول کولا کر اُجیار، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ آپے ناہی کولی آئے باہر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے پاربرہم کر پسا، ویس اوپسا ویس وٹائیندا۔ در درویشا کھیل کرتار، آپ اپنی الکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ دھر فرمانا شاہ سلطانا، ہر سچا سچ جنائیندا۔ تتان دیوے اک گیانا، ایک ناؤں پڑھائیندا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک گھر وکھائیندا۔ ایک شاہ پاتشاہ سری بھگوانا، دو جہاناں حکم چلائیندا۔ ایک دیوے دھر پروانہ، سچ سندیشہ اک وکھائیندا۔ سرب جیاں دا ایک کابنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم ہر نرنکار، اپنا آپ چلائیا۔ ترے گن وست بھر بھنڈار، پنچم میلا سہج سُبھائیا۔ وشن برہما شو کرپا خبردار، ایک اکھر کرے پڑھائیا۔ نش اکھر نہ کھئے لکھار، اپنی وِدیا آپ سکھائیا۔ کاغد قلم نہ پاوے سار، ہر کا بھیو ہتھ کیسے نہ آئیا۔ برہما بنے در بھکار، پرہہ آگے جھولی ڈاہیا۔ تون بخشش بخش بخشنہار، تیرے ہتھ وڈی وڈیائیا۔ تیری جوت نرگن دھار، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ پاربرہم تیرا پسا، برہما تیری انس اکھوائیا۔ تیرا حکم سچ ورتار، جوں بھاوے تیوؤں چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، بوں ایک منگ منگائیا۔ ساچا ور دینا سچے پاتشاہ، وشن برہما شو سیس جھکائیندا۔ کون روپ بنیں ملاح، ساڈا بیڑا آپ چلائیندا۔ کون

شبد دیویں صلاح، ساچا مارگ لائیندا۔ کون مندر دئیں وسا، کون کھیڑا سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تُو دھ بن اور نہ آسا پور کھئے کرائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو دیال، اپنی دیا آپ کھائیا۔ وشن برہما شو تیرا رہے سدا پرتپال، پرتپالک سیو کھائیا۔ ترے گن ڈور جگت جنجال، جوتی جاتا ہتھ پھڑائیا۔ نال رکھائے کال مہاکال، اپنی کلا آپ ورتائیا۔ مات لوک وکھائے جگت دھرمسال، نو نو اپنا گیڑ دوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی وست جھولی پائیا۔ ساچی وست ہر جھولی پا، ترے ترے آپ سمجھایا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لینا گھڑا، گھڑن بھنہار ویکھ وکھایا۔ اندج جیرج اُتہج سینج ونڈ ونڈا، ساچا حصہ آپ رکھایا۔ چارے کھانی لے پرگٹا، چارے بانی وچ سمایا۔ چارے کُنٹ کر رُشنا، چارے جگ ونڈ ونڈایا۔ چارے ورنان رنگ رنگا، چار یاری دئے صلاحیا۔ کھیلے کھیل بے پرواہ، لوک مات ویس وٹایا۔ لکھ چوراسی ناچ نچا، کایا ماٹی بھاگ لگایا۔ ساچی ہاٹی اک سہا، تن خاکی ویکھ وکھایا۔ زرگن اپنی جوت ٹکا، جوت زرجن کر رُشنایا۔ آتم برہم میل ملا، ایش جیو دئے وڈیایا۔ آتم سیجا سوہیا پا، سچ سینگھاسن دئے سہایا۔ شبد انادی ناد وجا، انحد ساچا راگ الایا۔ گھر وچ گھر دئے وسا، گھر منگل گیت گایا۔ گھر وچ اندھ اندھیرا دئے وکھا، ساچا چند نہ کھئے چڑھایا۔ گھر کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ہلکا، آسا ترسنا نال رلایا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ بنا، جگت کھیڑا ویکھ وکھایا۔ جگ جگ کھیل کرے بے پرواہ، رُوپ انُوپ دھرایا۔ زرگن سرگن لے ویس وٹا، بھيو ابھیدا بھيو کھلایا۔ گر اوتار ناؤں دھرا، لکھ چوراسی ہوئے سہایا۔ اپنا منتر ناؤں درڑا، ساچا مارگ دئے وکھایا۔ بھگت بھگونت لے ملا، آپ اپنے انگ لگایا۔ سنتن دیوے سچ صلاح، ساچی ودیا اک پڑھایا۔ گرمکھ گود لے بہا، مُکھ امرت جام پیایا۔ گرسکھاں دیوے ساچا تھان، چرن کول تھان وکھایا۔ منمکھاں دیوے آد جگاد سزا، اہل بھل کدے نہ جایا۔ لکھ چوراسی گیڑا آپ چلا، اپنی لٹھ آپ گرایا۔ وشن برہما شو تیری سیو لگا، ساچا حکم ربیا سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مات لوک کھیل کھلایا۔ مات لوک تیرا کھیل کھلاؤنا، ہوں سیوک سیو کھائیا۔ جگ جگ تیرا ویس وٹاؤنا، تیرے ہتھ تیری وڈیائیا۔ ستجگ تیرتا دوپر پندھ مُکاؤنا، کلجگ اتم راہ تکائیا۔ نو نو چار ویکھ وکھاؤنا، ساچے تخت بیٹھ ساچے ماہیا۔ گر اوتار سیو لگاؤنا، جگ جگ سیوا لائیا۔ اپنا حکم اک ورتاؤنا، حکمے اندر سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ جُگ چوڑی جائن بیت، کوٹن کوٹ کال بتائیا۔ پُرکھ ابناشی بیٹھا رہے اک اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ سچکھنڈ وسے ٹھانڈا سیت، اگنی تت نہ لگے رائیا۔ جُگا جُگنتر سُنائے سہاگی گیت، گر اوتاراں کرے پڑھائیا۔ آپ چلائے اپنی ریت، نت نوت کھیل کھلائیا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا میت، بے آنت بے پرواہیا۔ جن بھگتاں بخشے اک پریت، سچ پریتی آپ نبھائیا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھ، وشن برہما شو رہیا سمجھائیا۔ لکھ چوڑاسی پرکھے نیت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیا۔ اپنا بندھن ہر جو پا، لکھ چوڑاسی کھیل کھلائیندا۔ گر اوتار سیو لگا، جُگ چوڑی پار کرائیندا۔ نو سو چرانوے چوڑی پندھ مکا، نو کھنڈ پرتمھی ویکھ وکھائیندا۔ نو دوارے پردہ دئے اٹھا، نو نو اپنا رنگ رنگائیندا۔ چار چار ڈیرہ دیوے ڈھاہ، جھوٹھا کھیڑا آپے ڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جُگ چوڑی پار کراؤنا، پاربرہم ہتھ وڈیائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ تیرا لیکھا آپ مکاؤنا، آپے لکھ لکھ دئے سمجھائیا۔ سب دا لیکھا کڈھ وکھاؤنا، گر اوتاراں نال رلائیا۔ تیئی اوتاراں آپ اٹھاؤنا، کلجگ اتم چوڑی دئے ڈھائیا۔ پُرکھ ابناشی سچ دربار سچکھنڈ دوار آپ لگاؤنا، اپنے سیس تاج ٹکائیا۔ سچ نشانہ اک چڑھاؤنا، دو جہاناں رہیا جھلائییا۔ وشن برہما شو خبردار کراؤنا، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ سُریت راجا اند آپ ہلاؤنا، کروڑ تیتیس دئے جگائیا۔ کتر جچھپ آس نندرا مگروں لاہنا، ایکا حکمی حکم جنائیا۔ لوک مات ویکھ وکھاؤنا، لکھ چوڑاسی بھل نہ جائیا۔ اچے ٹلے پریت پھول پھلاؤنا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگی کندر ویکھ وکھائیا۔ ست سمندر آپ ہلاؤنا، ساگر کھئے نہ مکھ چھپائیا۔ چوڈاں طبقات ڈیرہ ڈھاؤنا، چوڈاں لوک ویکھ وکھائیا۔ تیئی اوتاراں ایکا حکم سناؤنا، ایکا ناد دھن وجائیا۔ عیسیٰ موسیٰ نال رلاؤنا، سنگ محمد پکڑے بانہیا۔ چار یاری ویکھ وکھاؤنا، چوتھے جُگ پئی ڈھائیا۔ چار ورن آنت کراؤنا، دھیچ دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ گر دس بیو چکاؤنا، بیو ابھید آپ کھلائییا۔ بھکت بھگونت در بہاؤنا، سچ سندیشہ اک سنائیا۔ نر نریشا اک اکھاؤنا، آد جُگاد جُگا جُگنتر جس اپنی کھیل کھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوار وجے ودھائیا۔ سچکھنڈ سچ دربارا، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ کلجگ آئی اتم وارا، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کھول کواڑا، دوئی پردہ

آپ چُکائیندا۔ بھيو چُکائے رَو سس ستارا، منڈل منڈپ پھیرا پائیندا۔ پرتھمی آکاش ویکھے اکھاڑا، گگن گگنتر ناچ نچائیندا۔ چارے وید کرن پُکارا، پُران اٹھاراں آنت کُرائیندا۔ گیتا گیان نہ کیسے وچارا، دھیائے اٹھاراں بھيو نہ آئیندا۔ انجیل قرآن مارے نعرہ، حق حقیقت نہ کھئے وکھائیندا۔ کھانی بانی شبد جیکارا، شبد بھيو کھئے نہ پائیندا۔ سرشٹ سبائی نار وبھچارا، ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ چار ورن ہویئے خوارا، اٹھاراں برن نہ دھیر وکھائیندا۔ شاستر سمرت آئی ہارا، ساچا مارگ نہ کھئے لگائیندا۔ تیرتھ تٹ نہ کھئے کنارہ، اٹھسٹھ نیناں نیر وبائیندا۔ گنگا گوداوری جمنا سُرسی کُراوے وارو وارا، امرت میگھ نہ کھئے برسائیندا۔ چاروں کُنٹ جوٹھ جھوٹھ پَسارا، گُردر مندر مسجد مٹھ ساچا ت نہ کھئے جنائیندا۔ دِس نہ آئے ہر نرنکارا، ایکنکارا رُوپ نہ کھئے وکھائیندا۔ دیناں مذہباں لگا اکھاڑا، ممتا موہ نہ کھئے چُکائیندا۔ لگی آگ بہتر ناڑا، ترے گن گھر گھر لنبو لائیندا۔ گر کا شبد نہ کرے کھئے پیارا، من واسنا ناچ نچائیندا۔ مت متوالی نار کمذات کرے اپنا کارا، قُدرت قادر نہ کھیل کھلائییندا۔ مقامے حق نہ دِسے سانجھا یارا، بے عیب رُوپ نہ کھئے وٹائیندا۔ اناالحق نہ کھئے نعرہ، شرع شریعت نہ کھئے رکھائیندا۔ مگہ کعبہ نہ کھئے دوارا، آب حیات نہ کھئے پیائیندا۔ پاربرہم کلجگ اتم ایکا ایک بنیا سکدارا، شاہ پاتشاہ آپ ہو جائیندا۔ گر اوتاراں صدے در وارو وارا، چار جُگ دوس چار آپ گنائیندا۔ آپو اپنی کٹ کے گئے وگارا، آد آنت ہتھ نہ کیسے آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ نو نو چار چوکری کرے پار، جُگ کرتا بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی آئی ہار، نہ کوئی بیڑا پار کرائیا۔ ویلے آنت ہویئے خوار، گر اوتار نہ دیوے کھئے گواہیا۔ سمت سمتی پینی مار، نہ سکے کھئے چھڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے جانے اپنا سچ وبار، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ سمت سمتی ویکھ وکھائے، ویکھنہارا ایکنکار۔ کلجگ اتم پندھ مُکائے، ناتا توڑ سرب سنسار۔ جوٹھی جھوٹھی ماٹی خاک خاک ملائے، پاکی پاک سری بھگوان۔ ستجگ ساچی تاکی آپ کھلائے، آپے ہویئے نگاہبان۔ بن بن ساقی جام پیائے، امرت رس دین دِیال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ سچی دھرمسال۔ سچکھنڈ تیری وڈیائی، لوک مات ہر وڈیائیندا۔ کلجگ آنت ہویئے رُشنائی، نو نو آپ ڈگمگائیندا۔ پورب لیکھا لہنا رسیا چُکائی، لیکھا لیکھ پور کرائیندا۔ نرگن آئے چائیں چائیں، سرگن ساچا

سنگ نبھائیندا۔ وید ویاسا پکڑے باہیں، پُوت سپوتا براہمن گوڑا اُچے ٹلے پربت سوہا پائیندا۔ نانک نرگن اوٹ تکائی، نہکلنکا ویس وٹائیندا۔ گوبند میلا سہج سُبھائی، سمبل نگری آسن لائیندا۔ سچ سینگھاسن اک وڈیائی، پُرکھ ابناشن آپ کرائیندا۔ نہ کوئی باڈی گھاڑت لئی گھڑائی، گھڑن بھتنہار اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ اپنا روپ آپ رکھ، نرگن نرگن ویکھ وکھایا۔ اپنے مندر ہو پرتکھ، اپنا بھیو چُکایا۔ اپنے بھگتاں کرے پکھ، جُگ جُگ کُدا آیا۔ لکھ چوراسی وچوں لئی رکھ، سر اپنا ہتھ ٹیکایا۔ جگت وکارا دیوے متھ، نام مدھانا پایا۔ اک کرے پوجا پاٹھ، ساچا منتر نام درڑایا۔ اک وکھائے تیرتھ تاٹ، امرت سروور آپ نہایا۔ اک جنائے ساچا باٹ، چوڈاں لوک مُکھ شرمایا۔ اک بندھائے ساچا نات، دو جہان نہ کھئے ٹڑایا۔ اک سُنائے ساچی گاتھ، برہم پاربرہم ملایا۔ اک چڑھائے ساچے راتھ، لوآن پُریاں پار وکھایا۔ اک اُتارے اپنے گھاٹ، سچ کنارہ اک سہایا۔ ہرجن تیری پوری ہوئی واٹ، مانس جنم لیکھے لایا۔ کایا کپڑ جائے پاٹ، جوتی جوت میل ملایا۔ کلجگ مٹے اندھیری رات، ستجگ ساچا چند چڑھایا۔ لیکھا جانے آد جُگاد، برہم برہما اپنا ناد وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، آنت اپنا ویس وٹایا۔ آد آنت ہر کا ویس، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ سٹ ڈلارا دس دشمیش، گوبند میلا سہج سُبھائیا۔ تخت نواسی نر نریش، شاہ پاتشاہ ہوئے سہائیا۔ آد جُگادی رہیا ویکھ، اپنا نین اک گھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اپنی دھار چلائییا۔ نر ہر ہری ہر نرائن، اپنی کھیل کھلائییندا۔ رسنا گھر گھر چار کُنٹ نو کھنڈ پرتھی سارے کہن، نیتر درس کھئے نہ پائیندا۔ جن بھگتاں آپ چُکائے لین دین، پورب لہنا آپ مُکائیندا۔ تن بستر پائے نام گہن، ساچا بھوشن آپ رکھائیندا۔ لاڑی موٹ نہ کھائے ڈین، رائے دھرم در ڈرکائیندا۔ چتر گپت نہ آئے لیکھا لین، کڈھ حساب نہ کھئے وکھائیندا۔ جس دا ستگر پورا ساک سجن سین، تس بندھن نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن اپنا حُکم ورتائیندا۔ نرگن حُکم سچی سرکار، شہنشاہ آپ ورتائییا۔ شاہ سُلطاناں کر خوار، راج راجاناں خاک ملائییا۔ ورنان برنان مارے مار، ذاتاں پاتاں کرے صفائییا۔ اوچاں نیچاں وکھائے اک دوار، پُرکھ ابناشی سچا ماہییا۔ ایک شبد نام جیکار، ایک ڈھولا دئے سُنائییا۔ ایک ایشٹ سرب

سنسار، پُرکھ اکال اک منائیا۔ ایکا درِشٹ کھولے کھولنہار، جوں راما وشِشٹ رنگ رنگائیا۔ گُرمکھ بیڑا کر جائے پار، گُر سَتگر ہتھ وڈیائیا۔ جنم جنم دا دُکھ دئے نوار، گھر ساچا سُکھ اُچائیا۔ اُجل مُکھ کرے کرتار، رسنا جہوا مُکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ کوڑا صفا دئے اُٹھائیا۔ کلجگ کوڑا جانا اُٹھ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ دین دِیال ٹھا کر گیا تھ، مہربان مہربان مہربان اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ تت وکارا من مت لوبھ ہنکار کدھ کٹ، چنتا چکھا نہ کھئے جلائییا۔ ترے گن بائے ایکا لٹ، شاہ سُلطاناں خاک ملائییا۔ دھرت مات دی گود بہائے جیٹھا پُت، سَتجگ ساچے دئے وڈیائیا۔ بیس بیسا سہائے ساچی رُت، رُتری آپ مہکائیا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، چیتن رُپ سہج سُکھدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن میلے تھاون تھائیا۔ تھان تھنتر ہرجن میلا، ہر سجن آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے گرو گُر چیلا، گُر گوہند ویکھ وکھائیندا۔ آد جگاد سجن سہیلا، جگ کرتا وچھڑ نہ جائیندا۔ وسنہارا رنگ نویلا، گُرمکھ تیرا کھیڑا آپ وسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے مندر سوہیا پائیندا۔ ساچا مندر سوہنیک، سوہاونت آپ سہائیا۔ آد جگاد لاشریک، شرع شریعت نہ کھئے وکھائیا۔ جن بھگتاں میٹے اندھیرا تاریک، ساچا نور کرے رُشنائیا۔ ایکا دھام وکھائے ٹھیک، کایا ٹھیکر بہن وکھائیا۔ نو سؤ چرانوے چوکڑی جگ تیری اتم دیوے اک تاریخ، گُر پیر اوتار لئے منگائیا۔ ویکھنہارا سچ پریت، جگ جگ لیکھا رسیا لکھائیا۔ ہرجن تیری سدا اڈیک، دھرت دھول نین اُٹھائیا۔ تَدھ بن کھئے نہ کرے ٹھنڈا سیت، امرت ناؤں نہ کھئے برسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ساچے لئے پھڑ، اپنے پلؤ گنڈھ دوائیا۔ گُرمکھ سجن ہر ہر پھڑیا، آتم برہم وچار۔ کایا مندر ساچے چڑھیا، کھول بند کواڑ۔ اپنی ودیا آپے پڑھیا، انحد شبد وجائے سچی دھنکار۔ اپنے سروور آپے ٹھریا، نجھر جھرنا جھرے اپار۔ اپنی ناری آپے وریا، سُرتی شبد کرے پیار۔ اپنے گھر آپے کھڑیا، آپ سہائے بنک دوار۔ نرمل دیا آپے دھریا، جوتی نور نور اُجیار۔ اپنا پلؤ آپے پھڑیا، آپے چلے نال نال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن تیرا ویکھے گھر، کایا مندر اندر سچی دھرمسال۔ کایا اندر سچ دھرمسال، در دروازہ نہ کھئے رکھائیا۔ دیپک دیا اک اُجالا، تیل باقی نہ کھئے ٹکائیا۔ آپے وسے وسنہار پُرکھ اکالا، عقل کل رُپ وٹائیا۔ سرگن نرگن بن دلالا، لوک مات میل ملائییا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالا، جاگرت جوت

کرے رُشنائیا۔ سَتجُگ تریتا دواپر آپے جانے اپنا راہ سُکھالا، ساچا مارگ آپے لائیا۔ کلجُگ اتم ہو نیرالا، پنج تت کایا ڈیرہ ڈھاپیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرُگن اپنا رُوپ وٹائیا۔ نرُگن رُوپ ہر نرنکار، جوتی جاتا کھیل کھلائیندا۔ نہکلنک لے اوتار،
 مات پت نہ کھئے وکھائیندا۔ جنی جن نہ کھئے پیار، پتا گود نہ کھئے سہائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، آپ اپنا گھاڑن گھڑت گھڑائیندا۔ سمبل نگر
 ہو اُجیار، ساڈھے تن ہتھ بنک وڈیائیندا۔ ساچا ڈنکا نام جیکار، اُچی کوک آپ الائیندا۔ لکھ چوراسی کرے خبردار، ہنگ برہم آپ
 اُٹھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سرب جیاں دا سانجھا یار، سوئم رُوپ آپ دھرائیندا۔ اوم اوم کرے کرنیہار، پرکاش پرکاش وچ ٹکائیندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد شکت آد بھوانی کرے کھیل جوت نورانی، چترُبھج ویس انیکا، کرے کھیل پاربرہم برہم ویسا،
 لیکھا جانے وشن برہما شو گیشا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرُمکھ ساچے دیوے ور، جگت ڈر نہ کھئے رکھائیا۔ ہر کا
 ناؤں ساچا گھوڑا، آد جُگاد رکھائیندا۔ گرُمکھ ورلے مات ہڑا، دوسر دس کیسے نہ آئیندا۔ جُگ جُگ مارے اپنا پوڑا، لکھ چوراسی خاک
 رلائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھرے دوڑا، چار کُنٹ دہ دشا پھیرا پائیندا۔ ویکھے پرکھے مٹھا کوڑا، گھٹ گھٹ اندر پھول
 پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے گھوڑے آپ چڑھائیندا۔ ساچے گھوڑے ساچا آسن، ہر ساچا آپ سبجائیا۔
 کیسے تنگ پُرکھ انباشن، انباشی کرتا بے پروا ہیا۔ لیکھا جانے پرتھمی آکشن، آکاش آکاشاں ویکھ وکھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر کھیل تماشن،
 کھیل کھلاری آپ کھلائیا۔ جو اُچے سو آنت وناشن، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سرب
 گن تاسن، ہرجن ساچے گھوڑے لئے چڑھائیا۔ ساچے گھوڑے سچ پلانا، سَنگر ساچا آپے پائیا۔ گرُمکھ چڑھے سگھڑ سچجّا رانا، شاہ
 پاتشاہ کیسے ہتھ نہ آئیا۔ چاروں کُنٹ پھرے بے مہانا، ڈوری ہتھ نہ کیسے بھڑائیا۔ اٹھ پھر پریم پرتی منگے دانا، ترسنا بھکھ نہ کھئے رکھائیا۔
 ایک ماتے ساچا بھانا، سد چلے ہر رضائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا گھوڑا اک سمجھائیا۔ ساچا گھوڑا سچ محلہ، ہر
 ساچا آپ رکھائیندا۔ آد جُگادی چڑھے اک اِکلا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیندا۔ نام ندھانا پھڑے بھلا، دو جہاناں پار کرائیندا۔ سچ
 سینگھاسن ایک ملا، سولان کلیاں آسن سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا گھوڑا آپ سبجائیندا۔ ساچے گھوڑے

بائے زین، زینت اپنے ہتھ رکھائیا۔ کرے کھیل صاحب پرین، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ پھیرا بائے لوک تین، چوڈاں لوک چرناں ہیٹھ دبائیا۔ آد
 جگاد نہ ہوئے غم گین، غفلت ہور نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھوڑا رہیا دوڑائیا۔ ساچا گھوڑا ایکا
 گھر، ہر ساچا آپ دوڑائیندا۔ دوئے پوڑے جائے چڑھ، دوئے دوئے لیکھا آپ مکائیندا۔ تیجے در چکے ڈر، بھہ بھوئے نہ کھئے جنائیندا۔ چوٹھ
 گھر جائے وڑ، گرمکھ ساچے میل ملائیندا۔ سو گرمکھ اُپر جائے چڑھ، جس ستگر آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچا گھوڑا آپ اُپائیندا۔ ساچا گھوڑا شبدی دھار، پاربرہم اُپجایا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، گھر گھر ویکھ وکھایا۔ ایکا برہم دئے
 آدھار، ساچا دھرمی دھرم کمایا۔ ذات پات نہ کھئے وچار، دین مذہب وچ نہ آیا۔ چارے کوٹاں پاوے سار، چارے راساں مکھ بھویا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوٹھ جگ ساچا گھوڑا اک اُپجایا۔ ساچا گھوڑا آسو شاہ سلطان، ہر ساچے سچ اُپجائیا۔ نو
 کھنڈ پرتھمی ویکھے بیابان، سنج مسان پھیرا پائیا۔ گھر گھر اندر یدھ گھمسان، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار کرے لڑائیا۔ اٹھ پھر ناچ شیطان،
 شرع شریعت دئے دُہائیا۔ ہر کا گھوڑا اک بلوان، مہابلی لئے اُپجائیا۔ جس جن سواری بخشے ساچا دان، تس چرن رکاب ٹکائیا۔ لیکھا چکائے
 دو جہان، دوہاں لیکھا آپ مکائیا۔ اُنجا پون نین شرمناں، ہر کا گھوڑا نظر نہ آئیا۔ گرمکھ ورا چڑھ نو جوان، سورپیر آپ چڑھائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھوڑا اک وکھائیا۔ ساچا گھوڑا نیتر پیکھ، گرسکھ نین پگسایا۔ پاربرہم پرہ رہیا ویکھ،
 شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے اولیئے پیر شیخ، ملاً مسائق قُطب غوث رہے راہ تکایا۔ نیتر چک چک راج راجان رہے ویکھ،
 درشن نین کیسے نہ پایا۔ گوبند سورا داتا دانی دس دشمیش، ساچا گھوڑا اک سجایا۔ گرمکھاں آگے پھڑ لگاموں کرے پیش، جو بیٹھا اوٹ
 تکایا۔ اُپر چاڑھ لے جائے اپنے دیس، دو جا گھر نہ کھئے وکھایا۔ ساچا آسو رہے ہمیش، نہ مرے نہ جایا۔ تس آگے نہ چلے کیسے دی کوئی
 پیش، سب بیٹھے سیس جھکایا۔ نو کھنڈ پرتھمی کرے آدیس، لکھ چوراسی نیتر نین شرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچا گھوڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ ہر گھوڑا نام بلوانا، بل باون آپ رکھائیا۔ مارے سچا تیر نشانہ، وار ایکا وار چلائییا۔ لہنا چکائے دو جہاناں،
 مول کھئے نظر نہ آئیا۔ لکھ چوراسی بٹھ گانا، مولی تند نال اٹھائیا۔ چار یاری کرے دھیانا، محمد رہیا راہ تکائیا۔ اللہ رانی نار رکانا، مینڈھی

سیس رہی گندائیا۔ پروردگار آؤنا نوجوانا، بے عیب پھیرا پائیا۔ میرا کعبہ کرے پروانہ، اپنا گرا دئے سُہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا آسو آپ منگائیا۔ ساچے آسو آنت تیاری، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ آپے چڑھے شاہ سواری، سچ سینگھاسن سوہیا پائیندا۔ کلجگ اتم محمد خواہش ویاہے نار کواری، اللہ رانی آپ پرنائیندا۔ میل ملاوا بانیاں ہانی، ساچے مندر سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، چوڈاں طبقاں ایکا وار پندھ مُکائیندا۔ چوڈاں طبقاں مکے پندھ، ساچا گھوڑا آپ دوڑائیا۔ راہ کھیڑا نہ ویکھے کوئی اندھ، دھوئیں دھار چرن بٹکائیا۔ دھگا لائے سُورج چند، ایکا ٹھوکر دئے وکھائیا۔ دھرنی تیری اُٹی کرے کند، ایکا وار لئے انگرائیا۔ نانا تورے آپ برہمنڈ، جیرج انڈ رنڈ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا پندھ آپ مُکائیا۔ پندھ مُکائے شاہ سواری، آسو آپ دوڑائیندا۔ مُرشد مُرید کر پیارا، دید عید چند چڑھائیندا۔ کائنات ویکھے وگسے پاوے سارا، اُلفت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ رحمت رحیم رحمان آپے جانے اپنا پار کنارہ، شوہ دھارا آپ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے لئے پھڑ، ساچے گھوڑے آپ چڑھائیندا۔ جس جن گھوڑ چڑھن دا چاء، ساچی سیکھیا سیکھ سمجھائیندا۔ ایکا پلُو پھڑے بے پرواہ، دوسر اوٹ نہ کھئے رکھائیندا۔ ایکا منتر نام دھیا، چرن دھیان اک لگائیندا۔ ایکا ویکھے سچ ملاح، کھیوٹ کھیٹا بیڑا اک چلائیندا۔ ایکا پکڑنہارا بانہ، سچ سہارا اک وکھائیندا۔ ایکا منگے سرن سرن، سرنگت اک ہو جائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے تھان، چار کُنٹ پھول پھولائیندا۔ نہکنک جامہ پا، رُوپ انُوپ آپ دھرائیندا۔ ساچے گھوڑے تنگ کسا، اپنے نال رلائیندا۔ لوک مات پھیرا پا، سمبل ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ ساچا کیلا دتا گڈا، چوٹی جڑ نہ کسے وکھائیندا۔ اپنا گھوڑا نال بٹھا، اپنی خوشی منائیندا۔ وارو وار گرسکھاں گھر گھر لئے جگا، لکھ چوراسی گوڑھی پیند سوائیندا۔ جو جن ہر سنگت جانے بہین بہرا، تِس اپنا گھوڑا پھیر وکھائیندا۔ جو گرسکھ گرسکھ ملن دا رکھے چا، ساچا نانا جوڑ جڑائیندا۔ تِس گرسکھ دی گرسکھ سیوالئے آپ کما، سیوک سیودار آپ ہو جائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں اُپر لئے چڑھا، سچ سینگھاسن آپ بہائیندا۔ سچکھنڈ دوار کھلا، اپنا مندر آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت میل ملا، آون جاون پندھ مُکائیندا۔ ساچا دھرمی دھرم کما، نہکرمی کرم وکھائیندا۔ گرسکھ مرے پرہ ملن دا چا، جگت کھنڈا وار نہ کھئے کرائیندا۔ ستگر پورا گرسکھ سیس اپنی جھولی لئے پا، دوسر ہتھ نہ

کیسے پھڑائیندا۔ پریم رت اپنا آپ لئے رنگا، رنگ رنگیلا ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ تیرا سیس جگدیش اپنے مندر لئے ٹکا، ساچا مندر سوہیا پائیندا۔ جتھے دوجا کوئی جائے نہ، کبیر جلاہا کوک سُنائیندا۔ سب توں اُپر وسے میرا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا حُکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن دیوے ساچا ور، ساچا حُکم سُنائیندا۔ اک وار جو چڑھیا گھوڑی، دوسر وار مات نہ آئی۔ اک وار جو بنیا جوڑی، سرگن نرگن وچ سمائی۔ اک وار جن میٹی اوڑی، ترسنا پیاس نہ پھیر لگائی۔ لکھ چوراسی کردی بھڑی بھڑی، ڈوری ہتھ نہ کیسے پھڑائی۔ گرمکھ ورا چڑھ ستگر گھوڑی، جیو جنت موت گھوڑی رہیا چڑھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی بدھ اوری ٹھوری، ٹھوکر ایکا نام لگائی۔

★ ۱۵ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی لال سنگھ دے گرہ لُدھیانہ ★

نرگن رُپ ہر نرنکارا، نہکلنکا ناؤں رکھائی۔ گھٹ گھٹ اندر کر پسارا، لکھ چوراسی سوہیا پائی۔ دیا باقی کر اُجیارا، گرہ گرہ جوت نور رُشنائی۔ شبہ ناد سچی دھنکارا، ساچے مندر آپ وجائی۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، آد پُرکھ وڈی وڈیائی۔ نو کھنڈ پاوے سارا، ست ست کرے کُرمائی۔ ست ست تیرا پار کنارہ، برہم مت دے پرگٹائی۔ ایکا تت گن وچارا، اوگن لیکھا رہیا مُکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر اپنا ناؤں پرگٹائی۔ ہر کا ناؤں سورپیر، آد جگاد سما۔ ستگر پورا شبہ نشانہ پھڑے تیر، دو جہاناں آپ چلایا۔ لوآں پُریاں جائے چیر، برہمنڈ کھنڈ پار وکھایا۔ اٹھسٹھ ورو لے آپے نیر، سمنڈ ساگر ڈیرہ ڈھاپیا۔ لہنا دینا چُکائے شاہ حقیر، شاہ پاتشاہ پردہ لاپیا۔ ترے گن کٹے جگت زنجیر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا اپنا ناؤں وڈیایا۔ ہر کا ناؤں وڈ وڈیائی، ہر وڈا وڈ وڈیائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ وجے ودھائی، برہم ناد اک رکھائیندا۔ جگت جگت کرے کُرمائی، اپنا بندھن پائیندا۔ ویکھنہارا تھائوں تھائیں، گگن پاتالاں ویکھ وکھائیندا۔ نرگن کرے کھیل چائیں چائیں، ویلا وقت آپ سہائیندا۔ آد آنت کرے سچ نیائیں، ساچے تخت سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیندا۔ ناؤں نرنکارا سری بھگوان، اپنا آپ پرگٹائی۔ تخت نواسی

سچ نشان، سچ دوارے آپ جھلائیئا۔ بھوٲٲ بھوٲ بن راجان، حُکمی حُکم آپ ورتائیئا۔ دُھر فرمانا دیوے جیا دان، جیون جُکت جُکت جنائیئا۔ آد جُگاد ہو مہربان، نروریر پُرکھ سیو کھائیئا۔ لکھ چوراسی بن بن کھسن، کوٹن کوٹ سخیان لئے پرنائیئا۔ ایکا مندر سچ مکان، سچ سَنگھاسن آسن لائیئا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنا ناؤں آپ دھرائیئا۔ اپنا ناؤں کر پردھان، سچ پردھانگی اک وکھائیئندا۔ جُگ جُگ کھیلے کھیل مہان، جُگ کرتا ویس وٹائیئندا۔ شبد اگمی دیونہارا دان، داتا دانی جھولی پائیئندا۔ گر گر میلا وچ جہان، جاگرت جوت ڈگمگائیئندا۔ آتم آتر اک گیان، برہم ویتا آپ سیکھائیئندا۔ پاربرہم چتر سگھڑ سجان، من مت بدھ نہ کھتے رکھائیئندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنا ناؤں آپ دھرائیئندا۔ اپنا ناؤں آپے دھر، دھرنی دھرت دھول وڈیائیئا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ ویکھ وکھائیئا۔ اپنے مندر آپے چڑھ، ساچا مندر آپ سہائیئا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ، آپے کرے سچ پڑھائیئا۔ اپنا پھڑیا آپے لڑ، لکھ چوراسی پلُو رہیا وکھائیئا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنا ناؤں اک صلاحیا۔ ہر کا ناؤں صفت صلاح، آد جُگاد سیا۔ جُگ جُگ بنے مات ملاح، دو جہاناں بیڑا آپ اُٹھایا۔ لیکھا جانے تھل اسگاہ، آکاش آکاشاں پھیرا پایا۔ اپنا مارگ دئے وکھا، ساچا پاندھی پنڈھ مکیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنا ناؤں آپ پرگٹایا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹا، آپے بوجھ بوجھائیئا۔ ناؤں نرنکارا آپ رکھا، نئیئا نوکا نام چلائیئا۔ نش اکھر آپ پڑھا، جُکت ودیا کرے پڑھائیئا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنا ناؤں آپے رہیا گائیئا۔ اپنا ناؤں گائے جس، جس وید پُران کیسے نہ گایا۔ اپنے مندر آپے بھے ہس، اپنی لیلہ آپ رچایا۔ اپنے آتر آپے جائے وس، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپے جانے اپنا رس، رس رسیا ساچا رس آپ چوایا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے پنٹھ لگایا۔ آد جُگاد نس نس، جُگ جُگ پاندھی پنڈھ چُکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ساچا ناؤں آپ اُپایا۔ ساچا ناؤں اُپائے آپ، اپنی گت مت آپ جنائیئندا۔ آپے مائی آپے باپ، پتا پوت آپ اکھوائیئندا۔ آپا اپنے وچوں کاڈھ، آپ اپنی گود سہائیئندا۔ آپ لڈائے ساچا لاڈ، در گھر ساچا آپ سہائیئندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنا ناؤں رکھ آد، شبد وجائے اک برہماد جُگاد اپنی کھیل وکھائیئندا۔ اپنا ناؤں رکھ نرنکار، اپنی کھیل کھلایئا۔ آد پُرکھ ہو تیار، ترے ترے میلا سہج سہجائیئا۔ لکھ چوراسی بھر بھنڈار، کایا گولک ویکھ وکھائیئا۔ جاگرت جوت نور

اُجیار، گرہ مندر دیا باقی آپ ٹکائیا۔ آتم پر ماتم پاوے سار، برہم پاربرہم سہائیا۔ ایش جیو دئے آدھار، جگدیش دیا کھائیا۔ جُگاد کھیل کرے کرتار، جُگ چوکرئی بندھ مُکائیا۔ نرگن نرویر لے اوتار، مورت اکال ڈگمگائیا۔ اجوئی ریت ہویا خبردار، روپ رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ نرہوؤ بھہ نہ رکھے وچ سنسار، اپنا بھہ سرب جنائیا۔ لہنا دینا قرض دئے اُتار، لکھّ چوڑاسی حساب رہیا مُکائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، ستّ سمندر رووے مس بناسپت رہی گُرائیا۔ کرے کرائے کرنیہار، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ امام اِماماں سر سچّا شاہ سیکدار، شاہ نواب وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ناؤں آپے رہیا دھرائیا۔ دھریا ناؤں نہکلنک، نرویر پُرکھ اکھوایا۔ جُگاد وجائے ساچا ڈنک، ایکا ڈنکا نام رکھایا۔ لہنا دینا چُکائے راؤ رنگ، راج راجان بھل کھئے نہ جایا۔ لکھّ چوڑاسی ویکھے کایا بنک، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کرایا۔ آوے جاوے وار انک، جُگ کرتا ویس دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ناؤں آپ سمجھایا۔ نہکلنکا ہر کا ناؤں، روپ رنگ نہ کھئے رکھائیا۔ کرے کھیل اگم اتھابو، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ جُگ چوکرئی کرے نیاؤں، سچ عدالت آپ کھائیا۔ گر اوتاراں سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ اپنا ہتھ ٹکائیا۔ لوک مات سیو لگائے پھڑ پھڑ باہوں، ڈھر فرمانا حُکم جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ناؤں اک وکھائیا۔ اپنا ناؤں نہکلنک نرنکار نرویر رکھ، نردھن سردھن ویکھ وکھائیندا۔ ساچے گھر ہو پرتکھ، سمبل سوہیا پائیندا۔ پت پرمیشور آپے رکھے اپنی پت، پت پتونتا ویس وٹائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر کیسے کولوں نہ لئے مت، ساچی سکھیا آپ سمجھائیندا۔ لکھّ چوڑاسی برہم پاربرہم بندھائے نت، ناتا بدھاتا جوڑ جُڑائیندا۔ ہڈّ ماس ناڑی ویکھے رت، رتی رت کھوج کھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ناؤں آپے گائیندا۔ اپنا ناؤں گائے ڈھولا، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ وید شاستر سمرت پُران اُچی کوکن کرن بولا، بھيو ابھید نہ کھئے کھلائییا۔ پُرکھ ابناشی تول کیسے نہ تولا، اتول اٹل تولیا نہ جائیا۔ گر اوتاراں دیوے چولا، پنج تت کایا کرے گُرمائیا۔ لکھّ چوڑاسی کولوں رکھے اوہلا، گھر گھر وچ مُکھ جُھپائیا۔ اپنی دھرنی آپے مؤلا، اپنی رُت آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ناؤں آپ لئے پرگٹائیا۔ آپ پرگٹائے ساچا ناؤں، آد جُگاد بھيو کھلایا۔ آپ وسائے ہر گھٹ تھائوں، گھٹ گھٹ سوہیا پایا۔ ہرجن پکڑے آپے باہوں، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگایا۔

ہر کا ناؤ ساچا رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیا۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، پر پُرکھ پرہ آسن لائیا۔ گرہ مندر وجے مردنگ، نیج آتم ڈھولا گائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، گھر ساچا اک سہائیا۔ جوٹھی جھوٹھی ڈھائے کندھ، بھانڈا بہرم بھو بھٹائیا۔ ایک نور چڑھائے چند، رو سس مکھ شرمائیا۔ دوس رین پرمانند، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیا۔ پنچم پنچ کرے کھنڈ کھنڈ، ایک کھنڈا نام چمکائیا۔ سرت دہاگن نہ ہوئے رنڈ، کنت سہاگی لے ملائیا۔ آپے پائے اپنا بندی بند، بندھن ایک ہتھ رکھائیا۔ کروٹ لے بدلے کنڈ، اپنا پردہ دے چکائیا۔ لہنا دینا چکائے جیرج انڈ، اُتہج سینج اپنی جھولی پائیا۔ پندھ مکائے کوٹن کوٹ برہمنڈ، دُور دُراڈا نیرن نیر درس دکھائیا۔ آد جگاد اپنا ناؤں سنائے سہاگی چھند، سو پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ ہنگ برہم نہ دیوے دنڈ، ایک ڈنڈاوت رہیا سکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیا۔ رکھیا ناؤں پُرکھ سمرتھ، ایک ناد شبد جیکار۔ لکھ لکھ لیکھ نہ سکے کوئی دس، جگت ودیا نہ کوئی وچار۔ آپے جانے اپنی مہا اکتھ، کتھنی کتھ نہ پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل آپ نرنکار۔ نرنکار کھیل کھلائیندا، جگا جگنتر کار۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، کلجگ اتم آئی وار۔ گر اوتار مکھ صلاحیندا، رسنا جہوا کر پکار۔ نہکلنک ویس وٹائیندا، پرگٹ ہوئے اگم اپار۔ اپنی کرنی آپ کرائیندا، کرے کرائے کرنیہار۔ دوسر اوٹ نہ کھئے رکھائیندا، شاہ پاتشاہ سچی سرکار۔ چار جگ دی ریتی ویکھ وکھائیندا، نو سو چرانوے چوکرئی جگ پاونہارا سار۔ وشن برہما شو لیکھا آپ مکھائیندا، لیکھا لیکھے وچ ڈار۔ ترے گن تیری اگ بھجھائیندا، امرت بخشے ٹھنڈا ٹھار۔ پنچ تت تیرا گڑھ ٹرائیندا، نام کھنڈا پھڑ کٹار۔ کلجگ کوڑا کوڑا گریارا موہ چکھائیندا، نام ست کر جیکار۔ چار ورنان پندھ مکھائیندا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کھئے آدھار۔ اٹھاراں برن آپ کھپائیندا، ایک حکمی حکم ورتار۔ اوچار نیچاں ایک رنگ وکھائیندا، شاہ سلطاناں مارے مار۔ وید شاستر سمرت پُراں انجیل قرآنا پندھ مکھائیندا، کھانی بانی کھیل نیار۔ اٹھسٹھ تیرتھ ڈیرہ ڈھائیندا، گنگا گوداوری جمنا سُستی ہوئے حیران۔ دو جہاناں ویکھ وکھائیندا، ویکھنہار سری بھگوان۔ اپنا ناؤں آپ دھرائیندا، نہکلنک بلی بلوان۔ ست ستوادی ساچا راہ چلائیندا، ست پُرکھ نرنجن جھلئے سچ نشان۔ بودھ آگادھی بھو کھلائیندا، آپے ہویا حکمران۔ حکمی حکم سرب بھوائیندا، رو سس منڈل منڈپ زمیں اسمان مٹن آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، پُرکھ

ابناشی ایکا ہر، نرگن رُوپ ہوئے پردھان۔ نرگن رُوپ شاہو بھوپ، بھوپت اپنے نام دئے وڈیائیا۔ لیکھا جانے چارے کوٹ، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ کلجگ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، ستجگ سچ سچ کرے کڑمائیا۔ دین دیال ٹھاکر ابناشی گیا تٹھ، دینن اپنی دیا کھائیا۔ جگت دکان جائے لٹ، ٹھگ چور یار حرام خور مکھ بھوائیا۔ سٹ دلارا اک اُچائے سٹ، ستجگ ساچا ناؤں دھرائیا۔ آپ سہائے ساچی رُت، گرمکھ ساچے پھل پھلواری مات لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ناؤں آپ وڈیائیا۔ ناؤں نرنکار ہر گوبند، گوبند میل ملایا۔ پُرکھ ابناشی میٹے چند، چنتا غم نہ کئے رکھایا۔ امرت دھارا ساگر سِندھ، گرہ سروور نیر وہایا۔ داتا دانی گئی گہند، گہر گمبیر بے پرواہیا۔ ہرجن اُچائے اپنی بند، سٹ نادى سنگ سمايا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ناؤں ایکا دَنکا جگت وجایا۔

سو پُرکھ نرنجن آد آنت، نردھن سردھن دھار چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن جُگا جُگت، جُگ کرتا ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا مہا اگت، بیہو ابھید آپ کھلائیندا۔ آد نرنجن سوہاؤنت، ساچے مندر ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا لیکھا جانے ساچے سنت، سنت سہیلے میل ملائیندا۔ سِری بھگوان ویکھ وکھائے ساچے بھگت، بھگت بھگتی پردہ اُٹھائیندا۔ پاربرہم لیکھا جانے جیو جنت، آتم برہم سرب سمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے رنگ سد سمائیندا۔ آد جُگاد کھیل اپارا، جُگ کرتا ویس وٹائیا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ بھگت بھگوت دئے سہارا، آتم پردہ اک اُٹھائیا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیارا، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ شبدا ناد سچی دھنکارا، گرہ مندر آپ وجائیا۔ امرت سروور ٹھنڈی ٹھارا، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ دیوے درس اگم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ ہرجن میلے اپنے دوارا، سچ دوارا آپ کھلائیا۔ پنچم میٹے جھوٹھی دھاڑا، پنچم ناد شبدا دھن شنوائیا۔ پنچم کرے جے جیکارا، گیت گوبند لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل سِری بھگوان، جُگ کرتا آپ کرائیندا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دان، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ سنتن وکھائے سچ نشان، در گھر ساچے

آپ جھلائیندا۔ گرمکھاں دیوے برہم گیان، آتم ودیا اک پڑھائیندا۔ گرسکھ بنائے چتر سگھڑ سُبجان، بُدھ بیک آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ ساچی بوجھ ہر کرتار، گرمکھ ورلے آپ جنائیا۔ جگا جگنتر کھیل اپار، زرگن سرگن زرگن جوتی جوت جوت رُسنائیا۔ بھگتن وکھائے سچ دوار، در دروازہ آپ کھلائیا۔ دوس زین ایکا دھار، اٹھ پھر رنگ رنگائیا۔ ڈونگھی بھوری پاوے سار، کایا کوری پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے سہج سُبھائیا۔ ہرجن میلا ہر دوار، ہر مندر آپ سُبھائیندا۔ آپے کھولے بند کواڑ، کر کرپا پردہ لائیندا۔ شبدی شبد کرے سچ پیار، پیا پریم پریم کھائیندا۔ سرتی سرت دئے آدھار، سرت سوانی آپ اٹھائیندا۔ میل ملاوا ساچے رام، رمٹیا اپنا روپ وٹائیندا۔ ساچی نٹیا کر تیار، سنسار ساگر آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ہر ساچا رنگ، ست ستوادی آپ چڑھائیا۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، پُرکھ پُرکھوتم آسن لائیا۔ دوس زین وجے مردنگ، انحد نادى ناد سُنائیا۔ اٹھ پھر دھار گنگ، امرت جل نیر وکھائیا۔ سچ دوارا آپے لنگھ، سوچھ سرُپ روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ایکا تت بوجھائیا۔ ایکا تت شبد گیان، گر شبدی شبد جنائیندا۔ کایا مندر سچ مکان، سنگر پورا سوہا پائیندا۔ دیپک جوت جگے مہان، پن تیل باقی ڈگمگائیندا۔ دوس زین دیوے فرمان، دھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ ہرجن سچا جاگیا، جس آتم برہم وچار۔ مانس جنم وڈ وڈ بھاگیا، پایا پریم پُرکھ کرتار۔ گھر دیپک جوت جگے چراغیا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ ڈرمت میل دھووے داغیا، کوڑی کرپا دئے نوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے اُبھار۔ ہرجن ہر اُبھاریئن، آپ اپنی کرپا دھار۔ دیوے درس اگم اپاریئن، کرپاندھ گن وچار۔ مانس جنم پیج سوارینن، آون جاون اُترے پار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے درس دیدار۔ درس دیدار نیتر نین، نچ نیتر آپ کھلائیا۔ رسنا جہوا نہ سکے کہن، گن اوگن نہ کھئے وڈیائیا۔ ہرجن ہر دھام اکھئے رہن، سچ دوارے سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ چکائے لین دین، پورب لیکھا جھولی پائیا۔ پورب لیکھا پورب لہنا، کرم دھرم میل ملائیندا۔ سنگر درس نیتر نینا، روپ انوپ آپ جنائیندا۔ سدا سد سچ

بھانا سہنا، سد بھانا اک دکھائیندا۔ تن بستر پائے ایکا گہنا، ہر کا ناؤں شنکار کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، در ساچے ویکھ دکھائیندا۔ در ساچا سو بھاؤنت، گھٹ مندر وجے ودھائیا۔ پرہہ پایا پورن بھگونت، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ گرہ ٹٹا ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چکائیا۔ ہرجن میلا ساچی سنگت، سنگت سنگ ہر سائیا۔ جنم جنم بنائے بنت، جنم مرن گیار مُکائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، جگ کرتا ویکھ دکھائیا۔ سرب جیاں دا ایکا کنت، لکھ چوراسی نار رہیا ہندھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن میلے سہج سُبھائیا۔ ہرجن میلا ساچے رام، رام رمٹیا میل ملائیندا۔ آنتر آتم پیائے ساچا جام، نام پیالہ ہتھ رکھائیندا۔ کایا کھیڑے وسے گرام، ساچا مندر آپ سُبھائیندا۔ کرے پرکاش کوئن بھان، جوت نور ڈگمگائیندا۔ ایکا راگ سُنائے کان، انحد نادى ناد وجائیندا۔ سُرَتی شبد کرے پروان، شبدي اپنا بندھن پائیندا۔ ایکا گھر وسائے سینتا رام، رام سینتا آپ ہو جائیندا۔ پاربرہم پت پریشور پورن کرے کام، کرتا اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ ہرجن میٹے اندھیری شام، ساچا چند آپ چڑھائیندا۔ جگت ترسنا مٹے تام، ہرکھ سوگ نہ کھئے دکھائیندا۔ جس جن دیوے اپنا نام، ناؤں نرنکارا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے دیوے ور، رام نام اک ورتائیندا۔ رام نام وست امول، آد جگاد رکھائیا۔ ترے گن کنڈے نہ سکے کھئے تول، چوڈاں لوک دین ڈھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ ہوئے انہول، وشن برہما شو بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنے ناؤں رکھے وڈیائیا۔ ہر کا ناؤں اگم اپار، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ ستگر گر پاوے سار، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ بھگتن دیوے وچ سنسار، کایا اندر اندر آپ ٹکایا۔ سنتن دکھائے کھول کواڑ، بند تاکی پردہ لایا۔ گرمکھاں بنے آپ ورتار، گھر گھر ساچی سیو کایا۔ گرسکھاں دیوے اک ادھار، نیتر لوچن نین درس کرایا۔ ہرجن ہر جو ہر مندر دئے دکھال، گھر گھر وچ ہوئے سہایا۔ جگ کرتا جگ کرے پرتپال، جن اپنے انگ لگایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا ناؤں وجائے مردنگ، برہم برہما آپ سُنایا۔

★ ۱۵ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی بابو سینگھ دے گرہ ڈیلوں ضلع لدھیانہ ★

آد پُرکھ ہرِ سمرتھ، آد جُگاد کھیل کھلائیندا۔ جُگ جُگ چلائے رتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ مہا جنائے اکتھنا اکتھ، اناد انادی ناد سُنائیندا۔ دو جہاناں دیوے ساچی وتھ، وست امولک جھولی پائیندا۔ جگت جُگ رکھ پت، پتوتنا دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھائیندا۔ آد جُگاد کھیل اولّا، جُگ کرتا آپ کرائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچ محلہ، ساچے مندر سوہیا پائیا۔ سچ سندیش ایکا گھلا، جُگا جُگنتر نام صلاحیا۔ نرگن سرگن پھڑائے پلا، آپ اپنا بندھن پائیا۔ جوتی شبدي آپے رلا، نرؤیر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہرِ، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ آد پُرکھ ایکنکارا، اکلّ کلا اکھوائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ ہرِ پُرکھ نرنجن کر پسارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ ایکنکارا ویکھنہارا، سچ دوارا سوہیا پائیندا۔ آد نرنجن جوتی دھارا، نر نرورانہ ڈگمگائیندا۔ اناشی کرتا شاہ سیکدارا، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سِری بھگوان حُکمی حُکم کرے ورتارا، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ پاربریم نیوں نیوں کرے نمسکارا، آپ اپنا سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ ساچی کرنی کرتا پُرکھ، کرنہار آپ کھائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا دکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ اپنی کرے آپے پُرکھ، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی دھارا آپ چلائییندا۔ ساچی دھار ہرِ نرنکار، اپنی آپ چلائییا۔ الکھ اگم اگوچر ہو تیار، نرؤیر کھیل کھلائیا۔ انہو پرکاش اگم اپار، اجوئی ربت آپ پرگٹایا۔ سچ محلہ کر تیار، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیا۔ گھاڑت گھڑے بن ٹھٹھیار، تھر گھر ساچائے پرگٹایا۔ کرے کھیل پُرکھ نار، کنت بہتار بے پرواہیا۔ اپنی وست دئے آدھار، وست امولک آپ ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِرپا کر، در گھر ساچے سوہیا پائیا۔ در گھر ساچا سوہیاونت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہرِ پُرکھ نرنجن ایکا کنت، نر نرائن کھیل کھلائیندا۔ ایکنکار بنائے بنت، گھڑنہار آپ ہو جائیندا۔ آد نرنجن مہا اگت، جوت اُجالا ڈگمگائیندا۔ اناشی کرتا آپے جانے اپنا منت، ناؤں نرنکار آپ اکھوائیندا۔ سِری بھگوان ساچا دھام شہنت، سچ سینگھاسن آسن لائیندا۔ پاربریم پرہ بے آنت، بے آنت کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھیو آپ چُکائیندا۔

اپنا بھیو آپے چُک، اپنا کھیل کھلائیا۔ نرگن اندر نرگن بیٹھا لُک، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ آپے جانے اپنی رُت، رُڑی رُت نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیا۔ ساچا رنگ ہر کرتار، آد پُرکھ رنگائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، سچ وست آپ ورتائیندا۔ تھر گھر ساچے ہو اُجیار، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ تخت نِواسی بن سیکدار، شاہو بھُوپ ویس وٹائیندا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ آپے بھُوئے سُنہار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ آد جُگادی خبردار، آلس بندرا نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر وڈیا، اپنی دیا کھائیا۔ ساچا تخت تخت سہا، تخت نِواسی آسن لائیا۔ اپنی بنت لئے بنا، نرگن گھاڑت گھڑت گھڑائیا۔ سو پُرکھ نرنجن جوت جگا، جوتی جاتا آپ ڈگمگائیا۔ ایکنکارا میل ملا، آد نرنجن سوہا پائیا۔ ابناشی کرتا رُوپ وٹا، سِری بھگوان دئے وڈیائیا۔ پاربرہم بے آنت اپنی کرنی آپ کما، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ نرگن شاہو بھُوپ بن سُلطان، دو جہاناں والی آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہر جو چڑھیا، نرگن اپنا رُوپ رکھائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، ویس انیک وٹائیندا۔ اپنا بل آپے دھریا، بل دھاری آپ ہو جائیندا۔ آپے پُرکھ ناری نریا، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ اپنا میل آپے کریا، ناری کنت کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سنگھاسن سوہاؤنت، کرے کھیل سِری بھگونت، سچکھنڈ دوار آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا بھُوپ، نرگن سوہا پائیا۔ ریکھ رنگ نہ دسے رُوپ، مہما گنت اگنت گنائیا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پردہ آپے لاپیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بل آپ ودھائیا۔ شاہ پاتشاہ ہر بن راجان، سچکھنڈ ساچے سوہا پائیندا۔ اپنا بل آپ رکھان، اپنی کرنی آپ کھائیندا۔ آپے بن کے حُکمران، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ بن حُکمران شاہ پاتشاہ، اپنی دیا کھائیا۔ آد جُگاد اپنے ہتھ رکھا، اپنا متا آپ پکائیا۔ آپے دیونہار بنے صلاح، سچ صلاح اک سمجھائیا۔ اپنا مارگ آپے دیوے لا، ساچا مارگ اک رکھائیا۔ اپنی بنت لئے بنا، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ ساچا حُکم دُھر

فرمانا، ہر اپنا آپ جنائیندا۔ بھویت بھوپ بن بن رانا، سیس جگدیش تاج سہائیندا۔ کھیلے کھیل کھیل مہانا، آپ اپنی کھیل کرائیندا۔
 نرگن نرگن میل ملانا، نرگن ناری کنت روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ نرگن کنت
 نرگن ناری، نرگن ساچی سیج ہنڈھائیا۔ نرگن اندر نرگن باہری، نرگن گپت نرگن ظاہری روپ دھرائیا۔ نرگن دائی دایا سیوک سیوا
 کرے اپاری، ساچی سیوا اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنے
 ہتھ رکھے وڈیائی، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ سیوا کرے دایا دائی، آد جگاد ویکھ وکھائیندا۔ ساچے گھر وجے ودھائی، گرہ مندر سوبھا
 پائیندا۔ نرگن بنیا پتا مائی، سٹ ڈلارا بال جائیندا۔ شبد شبدی ناؤں رکھائی، ساچے مندر آپ ٹکائیندا۔ آپے ویکھے چائیں چائیں، نیترن
 نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سٹ آپ وڈیائیندا۔ سٹ ڈلارا آپے جن، جن جننی آپ اکھوائیندا۔
 آپے بیڑا دیوے ہتھ، کھیوٹ کھیٹا روپ وٹائیندا۔ آپ وسائے بن چھپری چھن، در گھر ساچے آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارا اک وڈیائیندا۔ سٹ ڈلارا شبدی دھار، جوتی جوت پرگٹائیا۔ پُرکھ ابناشی کر پیار، تھر گھر ساچے دئے وڈیائیا۔
 تیرا روپ اگم اپار، آد جگاد رکھائیا۔ تیری سیوا لائے آپ نرنکار، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ اتوٹ اٹت بھرے بھنڈار، توٹ نہ آوے رائیا۔
 نرمل جوت دئے ادھار، جوتی جاتا ہوئے سہائیا۔ ساچا کوٹ دئے اُسار، بنک دوارا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچے لال دئے سمجھائیا۔ سٹ ڈلارا چھوٹا لال، پرہہ آگے سیس جھکائیندا۔ تون ٹھاکر صاحب دین دیاں، ہوں دین منگ منگائیندا۔
 تیری پریتی نبھے نال، سچ پریتی اک وکھائیندا۔ آد جگاد میرا ہوئے نہ زوال، تیرا سوال اپنی جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بھکھک منگ منگائیندا۔ دیوے منگ سری بھگوان، وست امولک جھولی پائیا۔ سچکھنڈ دوارے
 ہو پردھان، تھر گھر دیوے سچ صلاحیا۔ چھوٹا بالا بال نادان، ایکا گن وکھائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گن
 آپ رکھائیا۔ ساچا گن ہتھ کرتار، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ آپ سُنائے ایکا وار، دوجی وار نہ کھئے پڑھائیا۔ آد لگایا سچ دربار، مدھ اپنی
 کھیل کھلائیا۔ تیرا کران وڈ پَسار، وشن برہما شو تیری گود سہائیا۔ ترے گن دیواں ساچی دھار، جگت جنجالا روپ وٹائیا۔ پنچم جوڑ

جوڑاں اپر اپار، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑائیا۔ لوآں پُریاں محل اُسار، برہمنڈ کھنڈ تیری رچن رچائیا۔ رَو سس کر اُجیار، جوتی جوت جوت جوت
 رُشنائیا۔ منڈل منڈپ ویکھ اکھاڑ، تیری سوہیا دئے گنائیا۔ گگن پاتالاں کر تیار، زمیں اسماناں رچن رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، تیرے ہتھ دئے وڈیائیا۔ سُنیا سندیشہ ہر کا، سْت دُلا را سیس جھکائیندا۔ تیرا ناؤں ایک پڑھدا، دُو جا راہ نہ کھئے وکھائیندا۔
 ٹوں صاحب میرا گھاڑن گھڑدا، ہوں سیوک سیو کھائیندا۔ آد جُگادی تیرے در دا بردا، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ نہ جنے نہ کدے
 مردا، رُوپ انُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں ساچی منگ منگائیندا۔ دینا ور سچ
 داتار، ہوں ایک منگ منگائیا۔ وشن برہما شو تیرا سہار، ترے گن میلا میل ملائیا۔ پنج تت تت آکار، گھاڑن گھاڑت لے گھڑائیا۔ لکھ
 چوڑاسی کر پَسار، نو نو اپنا بندھن پائیا۔ برہم پاربرہم دئے آدھار، ایش جیو کھیل کھلائیا۔ جاگرت جوت کر اُجیار، جوت زرنجن
 ڈگمگائیا۔ تیرا ناؤں شبد دُھنکار، گھٹ گھٹ انحد ناد سُنائیا۔ ونڈیں ونڈ اپر اپار، تیری ونڈ موہے نظر نہ آئیا۔ برہمنڈ کھنڈ تیرا آدھار،
 جیرج انڈ کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں بیٹھا جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ،
 ایک حکم سُنائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچا، منڈل منڈپ آپ اپائیندا۔ رَو سس آپ چمکا، جوتی جاتا ویکھ وکھائیندا۔ لکھ
 چوڑاسی رچن رچا، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ ایک اکھ دئے پرگٹا، نِش اکھ آپ پڑھائیندا۔ رُوپ انُوپ آپ دھرا، زرنجن سرگن میل
 ملائیندا۔ جُگ چوُکری ونڈ ونڈا، چار چار بندھن پائیندا۔ چارے وید آپ سمجھا، برہم ویتا بھیو کھلائیندا۔ چارے جُگ آپ اُٹھا،
 سَتجگ تریتا دواپر کلجگ کھیل کھلائیندا۔ چارے بانی آپے گا، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے راگ لائیندا۔ چارے ورنان رنگ چڑھا،
 کھتری براہمن شوُدر ویش ویس وٹائیندا۔ چار یاری ڈنک وجا، چاروں کُنٹ پھول پھولائیندا۔ نو نو گِیرا آپ دِوا، نو در آپے بھیو
 چُھپائیندا۔ چوٹھے پد ڈیرہ لا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی رچنا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سُنیا دُھر فرمان، سْت شبدي
 سیس جھکایا۔ ہوں بالک بال نادان، تیرا آنت کدے نہ پایا۔ آد جُگادی تیرا نِشان، ہوں سیوک بن جھلایا۔ چار جُگ ہوئے پردھان،
 چارے ویدان نال ملایا۔ چار کُنٹ ہوئے حیران، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، ویلا آنت کون کھیل

کھلایا۔ پُرکھ ابناشی کِرپا کر، ایکا گن سمجھائیا۔ نرگن سرگن ویس کر، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ جُگ جُگ بیڑا پار کر، سَتجُگ تریتا
 دواپر پندھ مُکائیا۔ نو سؤ چرانوے چوکرئی چُکے ڈر، بھے اور نہ کھئے رکھائیا۔ کلجُگ اتم آئے وار، تیئی اوتار رہے صلاحیا۔ اٹھاراں بھگت
 کرن پُکار، اُچی کوک کوک الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھانا دئے سمجھائیا۔ آد جُگادی ہر ہر بھانا، اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ کوئی نہ جانے راجا رانا، دِس کیسے نہ آئیندا۔ سَتجُگ تریتا دواپر پار کرانا، جو گھڑیا بھنّ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، نو سؤ چرانوے چوکرئی جُگ پندھ مُکائیندا۔ نو سؤ چرانوے چوکرئی جُگ پندھ مُکاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔
 کلجُگ ویلا اتم آؤنا، پُرکھ ابناشی کھیل کرائیندا۔ تیئی اوتاراں در بہاؤنا، ایکا حُکم سُنائیندا۔ بھگت اٹھاراں نال رلاؤنا، ساچا میلا میل
 ملائیندا۔ گر دس گود بہاؤنا، ساچی گود آپ سہائیندا۔ وید ویاس لیکھ لکھاؤنا، پوت سپوتا براہمن گوڑا اچے ٹلے پربت سچ سینگھاسن
 سوہیا پائیندا۔ نانک نرگن ویکھ وکھاؤنا، نراکار روپ وٹائیندا۔ گوبند میتا راہ تکاؤنا، نیتر نین اٹھائیندا۔ پُرکھ ابناشی ایکا آؤنا، کلجُگ اتم
 ویس وٹائیندا۔ نہکلنکا ناؤں رکھاؤنا، سمبل نگری دھام سہاؤنا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ شاہ سُلطاناں خاک ملاؤنا، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر بھیو نہ کھئے جنائیندا۔ کلجُگ ویلا اتم دھار، پُرکھ ابناشی ویس وٹائیا۔
 نہکلنک لئے اوتار، نرگن جوت نور رُشنائیا۔ لوآن پُریاں کرے خبردار، برہمنڈ کھنڈ لئے جگائیا۔ لکھ چوراسی دئے ہلار، سویا کھئے ربن نہ
 پائیا۔ سمت سمتی مارے مار، چار کُنٹ دُہائیا۔ کیسے نہ سُنے کوئی پُکار، بیٹھے مُکھ بھوائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔
 مقامے حق ہوتیار، سانجھا یار روپ وٹائیا۔ اناالحق بول جیکار، ساچا نعرہ دئے سُنائیا۔ ویس وٹائے بے عیب پروردگار، جلوہ نور نور
 الاہیا۔ چوڈاں طبق پاوے سار، چوڈاں لوک کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ
 کھیل کھلایا، کلجُگ اتم وار۔ نوری اللہ ویس وٹایا، شاہ امام امامہ وڈ سیکدار۔ بسمل اپنی دھار چلایا، اُمت اُمتی کر وچار۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپارا کھیل کرتارا، آد جُگاد کرائیندا۔ جگت جگدیش ہو اُجیارا، بیس بیس
 رنگ رنگائیندا۔ چاروں کُنٹ کرے وچارا، نو کھنڈ پھول پھولائیندا۔ ستان دِپیاں پردہ اُتارا، مُکھ نقاب نہ کھئے رکھائیندا۔ مگہ کعبہ ویکھ

ویکھنہارا، آپ اپنا پھیرا پائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ویکھے کنارہ، گنگا گوداوری جمنا سُستی ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے زمیں اسماناں، کرے کھیل سِری بھگوانا، شبِدی ناد ناد ترانہ، شبِد انادی آپ الائیندا۔ چاروں کُنٹ ہو پردھانا، آپے ورتے اپنا بھانا، تختوں لاپے راجا رانا، نو کھنڈ پرتھمی ہونے حیرانا، دھیرج نہ کھنڈ دھرائیندا۔ ساچا سماں آنت آنت کال، کلجگ کوکے دئے ڈبائیا۔ سرتے کال نگارہ وجیا کال، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ ورن برن ہونے بے حال، نہ کوئی سکے سرت سنبھال، سرتی شبِد نہ کھنڈ ملائیا۔ بن ہر نامے شاہ ہونے کنگال، لئی گئی سرب لوکائیا۔ جوٹھا جھوٹھا وجیا تال، مایا ممتا ناچ نچائیا۔ پھل نہ دسے کیسے ڈال، لکھ چوراسی سنمل رُکھ رسیا لہرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا دئے سمجھائیا۔ ساچا سماں بھانا بلوان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ کرے کھیل آپ بھگوان، دوسر اور نہ کھنڈ وکھائیا۔ کاغد قلم ہونے حیران، ہر کا بھیو لکھے کھنڈ نہ شاہیا۔ سمرت شاستر وید پُران سارے گان، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ انجیل قرآن نین شرمناں، پرگٹ ہویا بے پرواہیا۔ سچا ماہی اپنا مسلہ حل کرے دو جہان، شرع شریعت ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھانا آپ ورتائیا۔ ساچا بھانا ہر ورتاؤنا، ویہ سو اٹھارن بکرمی لیکھ لکھایا۔ نو کھنڈ پرتھمی آپ ہلاؤنا، دھیرج دھیر نہ کھنڈ دھرایا۔ شاہ سلطاناں خاک ملاؤنا، سیس تاج نہ کھنڈ ٹکایا۔ ورنان برنان ڈیرہ ڈھاؤنا، اوچ نیچ نہ کھنڈ بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دئے اٹھایا۔ ویہ سو اٹھارن بکرمی کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ لوک مات لگایا سچ دربارا، سچکھنڈ رُپ وٹائیا۔ دوس سہایا ستاراں ہاڑا، تھت وار آپ لکھائیا۔ میل ملایا گر اوتارا، بھگت بھگونت دئے صلاحیا۔ لیکھا جانے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یارا، اللہ رانی نال رلائیا۔ چار جگ دی پُچھے وارا، جگ چوکڑی جو کر گئے پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ گر پیر اوتار مُلا پیغمبر کرن صلاح، در گھر ساچے متا پکایا۔ کلجگ اتم کھنڈ نہ لبھے راہ، ساچا مارگ نہ کھنڈ رکھایا۔ بن بے عیب نہ کرے کوئی نکاح، اللہ رانی دئے ڈبایا۔ بن پاربرہم نہ کھنڈ ملے سچا شاہ، شاہ پاتشاہ نہ کھنڈ اکھوایا۔ سیس جگدیش ہتھ نہ دیوے کیسے ٹکا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ دئے سمجھایا۔ ویہ سو اُنی پہلی چیتراؤنا، لوک مات وجے ودھائیا۔ گر گوہند حکم اک سُناؤنا، سچ عدالت سیو کھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ پنڈھ مکاؤنا، سنگ محمد

میٹے شاہیا۔ چوڈاں صدیاں ڈیرہ ڈھاؤنا، چوڈاں طبقات پئے ڈہائیا۔ ایکا حکم پُرکھ اکال ورتاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ شاہ سلطاناں بھڑ
 بھڑاؤنا، دھرنی دھرت دھول منگ منگائیا۔ لاڑی مؤت سگن مناؤنا، گھر گھر خوشی منائیا۔ لال مہندی رنگ چڑھاؤنا، اپنے ہتھ رسی
 وکھائیا۔ رائے دھرم کُنڈا لاہنا، اٹھائی کُنڈاں کھول کھلائییا۔ چتر گپت حساب وکھاؤنا، لکھ لکھ لیکھا رسیا سُنائیا۔ کلجگ جیوان مکھ
 شرمناؤنا، جو بیٹھے ہر بھلائییا۔ ویلے آنت نہ کیسے بچاؤنا، نہ ہونے کھئے سہائیا۔ کال نگارہ اک وچاؤنا، گھر گھر ڈورور رسیا کھڑکائییا۔ مڑھی گور
 نہ کیسے دباؤنا، سُنجی دے سرب لوکائییا۔ ماں پتر نہ سنگ رکھاؤنا، پتا پوت نہ کھئے ملائییا۔ ناری کنت نہ کیسے ہنڈھاؤنا، نیتر نیناں پیر
 وہائییا۔ پُرکھ ابناشی ویکھن آؤنا، گوہند میلا میل ملائییا۔ نو کھنڈ پرتھی پھیرا پاؤنا، شب گھوڑا اک دوڑائییا۔ ساچا کھنڈا نام چمکاؤنا،
 تکھی دھار وکھائییا۔ اُنی اُنسا پار کراؤنا، عالم گیر آپ ہو جائیا۔ ظالم ظلم آپ مٹاؤنا، زیر زیر نہ کھئے لگائییا۔ بے خبر ہر کھیل کھلاؤنا، اپنا
 حلف رسیا اٹھائییا۔ ایکا الفی تن رکھاؤنا، لکھ چوراسی بندھن پائییا۔ بیس بیس سن چڑھاؤنا، نرگن جوت کرے زُشنائیا۔ دُھر فرمانا اک
 سُنناؤنا، سچ سنندیشہ ڈھولا گائییا۔ کوٹن وچوں گرمکھ ورا آپ بچاؤنا، جس سر اپنا ہتھ ٹکائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، اپنا سماں آپے ویکھے چائیں چائیا۔ جس بیجیا لکھ چوراسی کھیت، سو اتم وڈھن آیا۔ تھت وکھائے مہینہ چیت، ویہ سو اُنی بکرمی
 ایہہ سمجھایا۔ پرگٹ ہووے نیتن نیت، دُور دُراڈا پنڈھ مُکایا۔ جن بھگتاں کرے ساچا ہیت، سوچھ سروپی درس دِکھایا۔ مُنمکھاں مایا
 متا بھریا نہ پیٹ، آسا ترسنا ہوئی ہلکایا۔ ترے گن اگنی لگی مہینہ جیٹھ، سانتک ست نہ کھئے کرایا۔ بن ستگر پورے کھئے نہ کرے ہیت،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھایا۔ بھانا ورتے ہر بھگوان، کلجگ کوڑی کِریا میٹ مٹائیا۔ جوٹھ جھوٹھ
 نہ دے کھئے نشان، ہووے ہنگتا نہ کھئے لڑائییا۔ پنچم میٹے آپ شیطان، بے ایمان نہ کھئے وکھائییا۔ چاروں کُنٹ پُرکھ ابناشی ایکا گان، سیس
 جگدیش سرب جھکائییا۔ پُرکھ اکال پاوے آن، دُھر فرمانا حکم سُنائیا۔ ستجگ جھلائے سچ نشان، ست ستوادی آپ اٹھائییا۔ جیوان
 جنتاں دیوے اک گیان، آتم برہم برہم پڑھائییا۔ چرن کول ہر دھیان، دوسر ایشٹ نہ کھئے رکھائییا۔ مُسلم ہندو سیکھ عیسائی وکھائے اک
 مکان، ساچا مندر اک اپائییا۔ اٹھ پھر وسے بھگوان، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا سماں آپ

ورتائیا۔ سچا سماں ورتے قہر، گہر گمبھیر ورتائیندا۔ کلجگ تیری سچی لہر، لہر لہراں وچ ملائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ وکھ بنیا زہر، امرت جام نہ کھئے پپائیندا۔ مایا ممتا اگنی بنی ڈپہر، سانتک ست نہ کھئے کرائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا کھیڑا ڈھپے نگر شہر، جگت گراں نہ کھئے وکھائیندا۔ جس جن اُپر کرے اپنی مہر، سو جن اپنے سنگ ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھانا آپ ورتائیندا۔ ہر بھانا بلوان، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائیا۔ جگ جگ ڈھاؤندا آیا نشان، گڑھ ہنکار کرے صفائیا۔ جن بھگتاں دیندا آیا دان، ساچی بھگتی جھولی پائیا۔ سنتاں بخشے ایکامان، چرن کول سچی سرنائیا۔ گرمکھاں دیوے اک گیان، نش اکھر کر پڑھائیا۔ گرسکھاں رکھائے اک دھیان، دھیان دھیان وچ لگائیا۔ ویہہ سو ویہہ پکرمی ہوئے آپ پردھان، پندراں کتک رت سہائیا۔ راشٹریٹ اٹھایا آپ بھگوان، دے مت سمجھائیا۔ ستجگ جھلنا اک نشان، ست رنگ روپ وکھائیا۔ آپ بنائے اک ودھان، نو نو دیوے سچ صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ دوارے سوبھا پائیا۔ بیس بیس سوبھاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ اکھوائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی بنائے بنت، ساچا منتر نام درڑائیندا۔ بیو کھلائے جیو جنت، جاگرت جوت ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ لیکھا آپ مکھائیندا۔ کلجگ لیکھا جانا چک، بیس بیس رہیا گرائیا۔ لکھ چوراسی بوٹا جانا سک، بن ہر نامے ہریا سینچ نہ کھئے کرائیا۔ نو سو چرانوے چوکری جگ جو بیٹھا رہیا لک، کلجگ اتم زرگن جوت کرے رُشنائیا۔ زرویر ہو کے رہیا بک، کلجگ جنگل وچ سنگھ شیر ایکا بھبک لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا سماں آپ ورتائیا۔ سماں ورتے کلجگ جگ، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائیندا۔ جیو جنت ہوئے کگ، ہنس روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ ہوئے اگنی رہے مکھ، امرت میگھ نہ کھئے برسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ چلے دھار دھرنی دھرت دھول، آکاش پرکاش سہائیا۔ لکھ چوراسی ہوئی بول، ساچا روپ نہ کھئے وکھائیا۔ امرت دسے نہ کیسے کول، ناہی ناہی نہ کھئے اٹھائیا۔ نظر نہ آئے ساول سول، مکند منوہر لکھی نرائن بیٹھا مکھ چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا سماں جگت گیترا جگ جگ آپ گرائیا۔ جگ جگ گیترا ہتھ کرتار، آد جگاد گرائیندا۔ کلجگ اتم کرے خوار، دھیرج دھیر نہ کھئے رکھائیندا۔ نیترووے پُرکھ نار، نار کنت ست نہ کھئے ورتائیندا۔

اُنی بیس مارے مار، جگدیش حُکم چلائیندا۔ شاہ سلطان بن بھکار، در منگن بھکھ نہ پائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، قُدرت قادر ویکھ
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ پُرکھ اکال رکھنی اوٹ، دوسر اور
 نہ کھئے وڈیائیا۔ اشٹ رکھاؤنا یرمل جوت، یرویر اک دھیائیا۔ شبد بنائے قلعے کوٹ، ہرجن ساچے لئے وسائیا۔ جھوٹھی کڈھنی واسنا
 کھوٹ، مایا ممتا موہ چُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سادھ سنگت رہیا سمجھائیا۔ سادھ سنگت ساچا میلا، ست
 پُرکھ یرنجن آپ کرائیندا۔ ایک رنگ رنگائے گرو گُر چیلا، گُر گوبند ویکھ وکھائیندا۔ چار ورن سجن سہیلا، ذات پات نہ ونڈ ونڈائیندا۔ لکھ
 چوراسی اپنے ہتھ رکھ ویلا، ویلا وقت نہ کیسے جنائیندا۔ اچرج کھیل پاربرہم کلجگ آپے کھیلا، رُپ انوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک درڑائیندا۔ ساچی سکھیا سری بھگوان، ایک ایک جنائیا۔ آتم انتر اک گیان، آتم برہم
 کرے پڑھائیا۔ دئی دویت مٹے نشان، مایا موہ نہ کھئے رکھائیا۔ ہوئے ہنگتا نہ کھئے ابھان، نون سو اکھر اک پڑھائیا۔ اٹھ پھر ہر دھیان،
 سرتی شبد ملائیا۔ نو دوارے جھوٹھ دکان، جوٹھا ناتا تور ٹرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم لیکھا دئے وکھائیا۔ ساچا
 لیکھا ہر بھگونت، سادھ سنگت جانونا۔ ایک ملنا ہر جو کنت، گُر مکھ ناری رُپ وٹاونا۔ ہوئے سہائی آد آنت، ایتھے اوتھے گود رکھاونا۔
 دیوے وڈیائی لکھ چوراسی وچوں جیو جنت، سر اپنا ہتھ ٹکاونا۔ ایک ناؤں منیا منت، رسنا جہوا ہر ہر گاونا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت پکڑے دامنا۔ آد آنت پکڑے دامن، ستگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ کلجگ میٹے زین اندھیری شامن، اندھ
 اندھیر دئے گوائیا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کھئے ہلکائیا۔ آپے ہوئے گرسکھ تیرا ضامن، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک جنائیا۔ ساچا مارگ ہر کا پنتھ، گُر گُر رُپ جنایا۔ سکھیا دیوے گرو گرتھ، گُر ارجن میل ملایا۔
 نانک ناد وجایا سنکھ، ناد دھن شنوایا۔ انگد پایا گھر بھگونت، امر میلا سہج سُبھایا۔ رام داس ملیا سہاگی کنت، گھر ساچی سیج
 ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ترایا۔ ہرجن سمرو نام ایک، ایک ہتھ وڈیائیا۔ نانک گوبند ساچی
 ٹیک، رام کرشن سمجھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ لیکھیا لیکھ، محمد ویس وٹائیا۔ جگا جگنتر رہیا ویکھ، ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک ت دے وکھائیا۔ ایک ت شبد گیان، گر منتر نام درڑائیندا۔ اٹھے پھر سری بھگوان، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، اہل بھل کدے نہ جائیندا۔ کلجگ اتم دیوے مان، جو جن چرن دھیان لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار ورن ایک رنگ رنگائیندا۔ چار ورن ایک رنگ، ہر ساچا آپ رنگائیا۔ شبد ڈوری نام پتنگ، سرتی سرت آپ بندھائیا۔ ہتھ رکھائے چند پرچنڈ، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ گرسکھ اتم نہ ہونے رنڈ، گر شبدی لے پرنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سدا سہیلا ہونے بخشند، بخشش اپنی آپ ورتائیا۔

★ ۱۶ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی نچھتر سنگھ دے گرہ پنڈ دوراہا ضلع لدھیانہ ★

ہر کا ناؤں ساچا سُکھ، آد جگاد جنائیندا۔ اُجل کرے ہرجن مُکھ، اُتر اتم جو دھیائیندا۔ بوے روگ مٹے دُکھ، مایا ممتا موہ جلائییندا۔ پنچ وکارا کڈھے کُٹ، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ اک جگائے نرمل جوت، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ تن نگارے لائے چوٹ، انحد نادی ناد و جائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ کڈھے کھوٹ، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اتم سُکھ اک وکھائیندا۔ اتم سُکھ کایا اندر، گھر گھر وچ ملے وڈیائیا۔ ترے گن مایا توڑے جندر، دئی دویتی پردہ لاپیا۔ من پنکھیرو بنھے بندر، شبد ڈوری بندھن پائیا۔ کرے پرکاش ڈونگھی گندر، دیا باقی اک ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا سُکھ دے سمجھائیا۔ ساچا سُکھ کایا گرہ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ گرمکھ ورا ویکھے اندر وڑ، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ مایا اگنی نہ جائے سڑ، تتوت نہ کھئے رکھائیندا۔ بند کواڑی کھولے در، در دربارا آپ سہائیندا۔ درس دیکھائے نرائن نر، نر ہر اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا سُکھ اک سمجھائیندا۔ ساچا سُکھ اتم شانت، گر چرن چرن چت لایا۔ چرن کول ساچا نات، بندھن بندھک ایک پایا۔ جگت وکارا ہونے ناس، آسا ترسنا دے جلا یا۔ گھر وچ گھر کرے پرکاش، برسمنڈ کھنڈ اپنا کھیل کھلایا۔ دیوے درس پُرکھ ایش، جوتی جاتا ڈگمگایا۔ گرہ مندر پاوے راس، گوپی کابن ناچ نچایا۔ ہرجن پوری کرے آس، ترسنا بھکھ نہ کھئے وکھایا۔

صاحب دِیال سد سے پاس، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا سُکھ اپنے ہتھ رکھایا۔ ساچا سُکھ پنج تت، گھر گھر وچ آپ پرگٹائییا۔ بہتر ناڑ نہ اُبلے رت، رتی رت دئے سُکائییا۔ ایکا دیوے برہم مت، جگت ودیا نہ کھئے پڑھائییا۔ شبدا چڑھائے ساچے رتھ، رتھ رتھوایی سیو کھائییا۔ ڈونگی گندر مہا سُنائے اکتھ، ناد انادی دُھن وجائییا۔ گُرمکھ ورلے مارگ دس، ساچے مارگ آپے لائییا۔ پردے اندر ہر جو وس، ہر کا نام دئے سمجھائییا۔ امرت جھرنا جھرائے ساچا رس، نجھرا اپنی دھار وہائییا۔ جس جن کرے پوری آس، نراسا جگت نہ کھئے وکھائییا۔ ساچا سُکھ ستگر چرن پاس، دوسر در نہ ملے وڈیائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا سنگ آپ رکھائییا۔ من پنکھی شبدا ڈور، بندی بندھن آپے پائیندا۔ نانا توڑے پنج چور، ٹھگ کھئے نظر نہ آئیندا۔ کرے پرکاش اندھ گھور، گیان گیان وچ رکھائیندا۔ من مت دیوے ہوڑ، گر مت اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی بُدھی آپ جنائیندا۔ ساچی بُدھی ہوئے بییک، گر ستگر اوٹ تکائییا۔ پاربرہم جن راکھو ٹیک، نون سو اکھڑ اک سمجھائییا۔ جگت مایا نہ لائے سیک، ترے بھون دھنی ہوئے سہائییا۔ گھر وچ گھر لینا ویکھ، گرہ مندر ہوئے رُشنائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بُدھ بییکی آپ کرائیا۔ بُدھ بییکی ہوئے سیدھ، سائنک ست ست ورتائیندا۔ آپے جانے اپنی بدھ، گُرمکھ ساچے آپ سمجھائیندا۔ تیر نیرالا مارے جگت وکارا جائے ودھ، پار کنارہ آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ ساچا مارگ اوکھا گھاٹ، ڈراڈا پنڈھ رہن نہ پائییا۔ جس جن ملے پُرکھ سمراتھ، چنتا سوگ رہے نہ رائیا۔ آد جُگاد نبھائے سگلا ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ ہرجن ساچے آپے کاڈھ، لکھ چوراسی وچوں لئے ترائیا۔ آپ لڈائے ساچا لاڈ، جوں بالک ماتا گود سکھائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بُدھ بییک جانے آتر، بن رسنا جہوا جپائے منتر، نش اکھڑ کر پڑھائییا۔ ساچا منتر آتم جاپ، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ ترے گن مایا نہ چڑھے تاپ، سنتاپ نیڑ کھئے نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ جنم دے اُتارے پاپ، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ اک وکھائے ساچا ہاٹ، چوڈاں لوک مُکھ شرمائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کٹدا آیا واٹ، کلجگ اتم ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی آتم سیجا سٹتا کھاٹ، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن دیوے ساچا ور، تِس جن

اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ بڈھ بییک کرے کرتار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ مت متوالی نہ ہوئے خوار، ایکا تت جنائیا۔ من منوا نہ کھئے ہنکار، ہوئے گڑھ دئے ٹڑائیا۔ ایکا دیوے نام شبد دھنکار، اٹھے پھر ناد شنوائیا۔ نرگن جوت نور اجیار، جوت نرنجن ڈگمگائیا۔ ناتا تئے سرب سنسار، ستگر پورا بندھن پائیا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا ٹھار، نجھر جھرنا اک جھرائیا۔ آپے کھولے بند کواڑ، بجر کپائی توڑ ٹڑائیا۔ گھر وچ گھر دئے وکھال، آتم برہم کر رُشنائیا۔ پاربرہم پرہہ دین دیال، ایش جیو کرے کڑمائیا۔ سرتی شبدی چلے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، پرتپال سہج سکھدائیا۔ ساچا سکھ وکھائے کایا سچی دھرمسال، چھپر چھن نہ کھئے چھپائیا۔ سورج چن ہوئن شرمسار، نیتر نین نہ سکے کھئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا سکھ گھر گھر وچ دئے پرگٹائیا۔ ساچا سکھ ساچے گھر، گھر گھر وچ آپ وکھائیندا۔ جس جن دیوے اپنا ور، وست امولک جھولی پائیندا۔ دکھ روگ جائن ہر، سنتاپ نیڑ کھئے نہ آئیندا۔ نرہوؤ چکائے بھے ڈر، بھیانک روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ من مت بڈھ آپے پھڑ، اپنا بندھن پائیندا۔ گرمکھ ورا ویکھے چڑھ، ساچے پوڑے جس چڑھائیندا۔ کلجگ جیو رہے سڑ، اگنی تت سرب لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پار کنارہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرسکھ اندر گر کی رُچی، رچ اپنی کھیل کھلائیندا۔ ہرجن ایکا آتم سچی، لکھ چوراسی پوت پُنت نہ کھئے کرائیندا۔ ہرجن تیری واسنا اچی، در گھر ساچا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا لیکھا آپ جنائیندا۔ آتما سچی بھج کرتار، ست ستوادی آپ بنائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، وید کتیب بھیو نہ آئیا۔ ہرجن ملے ہر دوار، ہر جو ہر کے پوڑے آپ چڑھائیا۔ گرہ مندر گھٹ اندر پاوے سار، نج آتم پرما تم میل میل ملائیا۔ پاربرہم برہم دئے آدھار، ایش جیو کر پیار، جگت جگدیش ہوئے سہائیا۔ رُچی کیسے دس نہ آئے وچ سنسار، پُرکھ اکال اپنی رُچی جگ جگ گیڑ رہیا دوائیا۔ جگت کریا جگت بندھن، پنج تت ناتا جوڑ جڑائیا۔ جس جن مستک لائے نام چندن، جوت للاٹ کرے رُشنائیا۔ سرشٹی پائے جھوٹھا بندھن، بندی توڑ بے پرواہیا۔ آتم دیوے پرمانندن، دس کیسے نہ آئیا۔ آنت ہوئے آپ بخشنندن، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ لکھ چوراسی تئے پھندن، جم کی پھاسی نہ گل لٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن اپنی گود بہائیا۔ جگت دکھ جگت سنتاپ، جگت جگت نال ملائیندا۔ جنم جنم دے میٹے پاپ، کرم کرم نال ہنڈھائیندا۔ درس دکھائے نج آتم آپ،

سوچھ سرُوپی رُوپ وٹائیندا۔ گرسکھ تیرا درگاہ ساچی کرے وڈ پرتاپ، آنت لوک مات وڈیائیندا۔ جیو جنت چن تیرا جاپ، کبیر جلاہا اُچی کوک سرب سُنائیندا۔ رویداس چارا ویکھے ایک باپ، پتا پُوت گود سہائیندا - جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن وکھائے کایا جگت دُکھ، آتم آنتر وکھائے ساچا سُکھ، سُکھ داتا آپ ہو جائیندا۔

★ ۱۶ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی ہری سنگھ دے گرہ پنڈ مہا سنگھ والا ضلع لدھیانہ ★

ہرجن پھلواری رُت بسنت، آد جُگاد ہر لگائیندا۔ ویکھ وکھائے جُگا جُگت، جُگ کرتا ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، بے آنت کھیل کھلائیندا۔ گرمکھ میلے ساچے سنت، در دوارے سوہیا پائیندا۔ نام جنائے منیا منت، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ گڑھ توڑے ہومے ہنگت، مایا ممتا موہ چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچا سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن میت مُرارا ایک کنت، کنت کنتوبل کھیل کھلائیندا۔ آپ ورو لے لکھ چوراسی وچوں جیو جنت، نام مدھانا ایک پائیندا۔ مانس مانکھ بنائے بنت، گھاڑن گھڑن آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ اُچائیندا۔ ہرجن ساچا ساچی دھار، نرگن سرگن آپ پرگٹائیا۔ سرگن نرگن دے آدھار، نرگن باقی جوتی ڈگمکائیا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ گرہ مندر ناد دھنکار، شبد انادی ناد سُنائیا۔ اندھ اندھیر دے نیوار، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ ڈُونگھی بھوری پاوے سار، کایا بنک پھول پھولائیا۔ سر سروور دے ٹھال، امرت میگھ آپ برسائیا۔ بھگت وچھل سدا کرپال، دین دین ہومے سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ اُٹھائیا۔ ہرجن ہر جو آپ اُٹھاؤنا، آپ اپنی کرپا دھار۔ پورب لہنا لیکھے پاؤنا، جہاں جہاں پاوے سار۔ ساچا نام اک ورتاؤنا، نام انمولا اگم اپار۔ ساچے مندر آپ ٹکاؤنا، بند کواڑی کھول کواڑ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے جائے ابھار۔ ہرجن ساچا جائے اُٹھ، ستگر پورا آپ اُٹھائیا۔ مہربان پرہہ جائے ٹٹھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ امرت جام پیائے گھٹ، نیر سیر مُکھ چوائیا۔ پرکاش کرائے نرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ آسا ترسنا کڈھ

کھوٹ، مایا ممتا موہ مٹائیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ کھئے رکھائیا۔ پنج تت بنائے کایا کوٹ، آتم برہم وچ ٹکائیا۔ تن نگارے
 لائے چوٹ، انحد نادى ناد وجائیا۔ جوتى جوت سرۇپ ہر، آپ اپنى كړيا كړ، ہرجن ساچے آپ اُپائیا۔ ہرجن ساچا ہر كا رۇپ، ممتا موہ
 نہ کھئے رکھائیندا۔ نانا توڑے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ ميل ملائیندا۔ كړے پر كاش چارے كوٹ، اندھ اندھير گوائیندا۔ جوتى جوت سرۇپ
 ہر، آپ اپنى كړيا كړ، ہرجن ساچے آپ پرگٹائیندا۔ ہرجن ساچا ہر ہر رنگ، آد جگاد سمايا۔ پاربرہم سورا سربنگ، پُرکھ ابناشى كھيل
 كھلایا۔ آتم سیجا اک پلنگ، نرگن سرگن آپ سہایا۔ اگم اگمڑا وجائے مردنگ، تار ستار نہ کھئے ہلایا۔ جوتى جوت سرۇپ ہر، آپ اپنى
 كړيا كړ، گُرمكھ ساچے آپ اُٹھایا۔ گُرسكھ ساچا ہرى ہر جن، ہر منتر نام درڑائیندا۔ ستجگ تريتہ دواپر جگ جگ بھانا رہیا من،
 سد بھانے وچ سمائیندا۔ اک سُنائے راگ کن، دوجى وديا نہ کھئے پڑھائیندا۔ ساچا ديوے نام دهن، جگت خزانہ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتى
 جوت سرۇپ ہر، آپ اپنى كړيا كړ، ہرجن ساچے آپ اُٹھائیندا۔ نام خزانہ سدا بھريور، ہرجن ساچے آپ ورتائیا۔ آد جگاد حاضر
 حضور، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ وسنہارا نيڑے دور، سوچھ سرۇپى رۇپ وٹائیا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑ، کلجگ کوڑى كړيا دئے كھپائیا۔ لکھ
 چوراسى نو کھنڈ پرتھى مورکھ مگدھ ہوئی موڑھ، چار ورنان پئی لڑائیا۔ کتے نہ ملے ساچى دھوڑ، دُرمت ميل نہ کھئے دھوئیا۔ جوتى
 جوت سرۇپ ہر، آپ اپنى كړيا كړ، ہرجن ويكھے تهاؤں تھائنيا۔ ہرجن تيرا تھان تھنتر، تھر گھر واسى ويكھ وكھائیندا۔ سرشٹ سبائى
 لگى بسنتر، اگنى تت سرب جلائيندا۔ گھر گھر اندر من كا منتر، من واسنا سرب كُرائیندا۔ کوئی نہ بنائے ساچى بنتر، آتم برہم نہ کھئے
 وكھائیندا۔ بودھ گيان نہ جانے کوئی پنڈت، جگت وديا سب پڑھائیندا۔ جوتى جوت سرۇپ ہر، آپ اپنى كړيا كړ، ہرجن ساچے ويكھ
 وكھائیندا۔ ہرجن ساچا ويكھ وكھاؤنا، كلجگ اتم دھار۔ پُرکھ ابناشى كھيل كراؤنا، نرگن سرگن لئے اوتار۔ نام ڈنكا اك وجاؤنا، چار ورنان
 كړے خبردار۔ اوچ نيچ راؤ رنگ ايكا رنگ رنگاؤنا، دئی دويتى پردہ ديوے پاڑ۔ ايكا منتر نام درڑاؤنا، سو پُرکھ نرنجن اك كرائے سچ
 جيكار۔ كھترى براہمن شوڈر ويش ايكا گھر بہاؤنا، ساچا مندر كھولے اك دوار۔ جوتى جوت سرۇپ ہر، آپ اپنى كړيا كړ، گُرمكھ
 ساچے سُرَت سنبھال۔ چار ورن ايكا در، پُرکھ ابناشى آپ كھلائيا۔ كلجگ اتم جائے ہر سگلا سنگ نہ کھئے نيھائيا۔ برن اٹھاراں اپنا كيتا لين

بہر، نیتر نینار نیر وبائیا۔ جوٹھے جھوٹھے جائن ہر، پت ڈالی نظر کھئے نہ آئیا۔ مایا ممتا تھے گڑھ، ہومے ہنگتا ہومے صفائیا۔ پرگٹ ہومے نرائن
 نر، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ بھگتن میلے اپنے در، در دروازہ اک وکھائیا۔ پورب لہنا دیوے پھڑ پھڑ، جنم کرم کرم جنم اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن میلا سہج سُبھائیا۔ ہرجن میلا سہج سُبھا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ کلجگ اتم ویس
 وٹا، نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ آد جگاد بے پرواہ، بے آنت ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچے میل ملا، جن جننی لیکھے لائیندا۔ ایک مارگ
 دیوے پا، ذات پات نہ کھئے رکھائیندا۔ ایک اکھڑ دئے پڑھا، سو اکھڑ آپ اُچھائیندا۔ ہنگ برہم دئے جنا، پاربرہم سیو کھائیندا۔ نہکرمی کرم
 کما، کرم کانڈ میٹ مٹائیندا۔ ورن برن ڈیرہ ڈھاہ، بھانڈا بہرم بھو بھٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے مات
 بنائیندا۔ ہرجن جانے ہر کا روپ، ہر ہر وچ سد سہائیا۔ آد جگادی ست سرؤپ، ست ستوادی ویکھ وکھائیا۔ ایک تاگا ایک سوت،
 ایک بنت بنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن آتم برہم اک درسائیا۔ آتم برہم برہم اُجیارا، پاربرہم کرائیندا۔ گھر گھر
 اندر سچ دوارا، ڈھر دربارا آپ وکھائیندا۔ ٹیڈھی بنک پار کنارہ، ساچا مارگ آپ جنائیندا۔ جوت نرنجن کر اُجیارا، گرہ گرہ دیپک آپ
 جگائیندا۔ دوس رین ناد دھنکارا، انحد شبد لائیندا۔ پنچم مل مل منگلچارا، در ساچے سوبھا پائیندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کھئے
 وچارا، ایش جیو سمجھائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، وید کتیب بھید نہ آئیندا۔ شرع شریعت مارے مارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 کیرپا کر، اپنی دھار آپ وکھائیندا۔ ہر کی دھار ڈونگھا ساگر، گرُمکھ ورلے بوجھ بوجھائیا۔ جس جن دیوے نام رتی رتناگر، رتن امولک
 کایا گولک جھولی پائیا۔ ونج کرائے سچ سوڈاگر، ساچی دات اک وکھائیا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، پنچ تت کر رُشنائیا۔ چار ورنان دیوے
 آدر، ہرجن بخشے سرن سرنائیا۔ کرے کھیل کریم قادر، فُدرت کرتا ویکھ وکھائیا۔ راگ سُنائے ایک دادر، درود کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے
 پسر پدر مادر، مہربان بیدو اک خُدائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے لئے جگائیا۔ چار ورن ہرجن ٹیک،
 ایک ایشٹ وکھائیندا۔ بڈھی کرے آپ بیک، منتر گیان اک درڑائیندا۔ من مت میٹے ریکھ، گرمت آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے آپ بنائیندا۔ چار ورن پاوے سار، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ چوٹھے جُگ کر وچار، چار یاری پھول

بھولائیا۔ چار ویدان دئے آدھار، چار بانی کرے پڑھائیا۔ چارے کھانی ہو اُجیار، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ انڈج جیرج اُتبھج سینج کر
 تیار، ترے گن اتینا ٹھانڈا سینا کرے کھیل بے پروا ہیا۔ سَتجُگ تریتا دوپر چلائی اپنی ریتا، ویس انیک دھرائیا۔ کلجُگ ویلا اتم بیتا،
 پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن وکھائے اپنا گھر، در گھر ساچا اک سمجھائیا۔ ساچا گھر
 ساڈھے تِن ہتھ، رُوداس چمارا لیکھ لکھائیندا۔ گُرمکھ ورلے آوے ہتھ، لکھ چُوراسی سرب کُرائیندا۔ جس جن کِریا کرے پُرکھ سمرتھ،
 سو جن بُوچھ بُوچھائیندا۔ نظری آئے گھٹ گھٹ، گھٹ اُتر سو بھیا پائیندا۔ بھاگ لگائے کایا مٹ، کنچن گُڑھ آپ وکھائیندا۔ لیکھا جانے گنگا
 گھاٹ، جگت کسیرا ویکھ وکھائیندا۔ اتم پر ماتم بدھا نات، ذات پات نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ
 تیری اتم ور، ایکا برہم گیان سمجھائیندا۔ ایکا برہم اک گیانا، ایکا اکھڑ کرے پڑھائیا۔ ایکا گھر اک مکانا، ایکا بیٹھا آسن لائیا۔ ایکا حُکم
 اک فرمانا، ایکا رہیا سُنائیا۔ ایکا دانی ایکا دانا، ایکا دات رہیا ورتائیا۔ ایکا رُوپ سِری بھگوانا، آد جُگاد سَمائیا۔ کلجُگ اتم ہو
 پردھانا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ سچ سچ جھلئے اک نشانہ، سچکھنڈ نواسی اپنا بل دھرائیا۔ کوڑی کِریا میٹے وچ جہانا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ
 پائیا۔ چار ورنان بٹھ ایک گانا، نام بندھن اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے توڑے مان ابھانا، چرن دھیانا اک جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، اپنا پردہ دئے اُٹھائیا۔ اپنا پردہ ہر اُٹھاؤنا، نو کھنڈ پر تھمی کھیل کھلائییندا۔ ستان دیپاں ویکھ وکھاؤنا، برہمنڈ کھنڈ پھیرا
 پائیندا۔ وشن برہما شو بلاؤنا، سُریت اند نال رلائییندا۔ جُگ چوکڑی ویکھ وکھاؤنا، نو نو چار کھیل کھلائییندا۔ ہرجن ساچے آپ
 جگاؤنا، شبدا ہلارا اک لگائیندا۔ در دوارے میل ملاؤنا، جگت وچھوڑا آپ کٹائیندا۔ ساچا سنت آپ بناؤنا، پُرکھ ابناشی سیو کھائیندا۔
 چار ورنان بھینان بھینا سنبندھ رکھاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، اپنی دھار آپ چلائییندا۔ ساچی
 دھار جگت دھرمسال، دُھر درگاہی آپ چلائییا۔ ایکا رنگ رنگائے شاہ کنگال، راج راجان نہ کھئے وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی رہیا سُرْت
 سنبھال، لکھ چُوراسی بھل کدے نہ جائیا۔ ہرجن دیوے نام سچا دھن مال، اتوٹ اٹھ رکھائیا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، پت ڈالی آپ
 مہکائیا۔ ایتھ اوتھ کرے سنبھال، سمرتھ ہتھ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن

نر، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔ تارنہار اک بھگوان، آد جگاد سہائیندا۔ جس جن دیوے بھگتی دان، بھگت بھگونت میل ملائیندا۔ سرت
 ملائے شبدی کاہن، ساچی بنسری نام وجائیندا۔ بھاگ لگائے تت مکان، پنچم گڑھ سہائیندا۔ درس دکھائے در گھر آن، ست سرؤپی روپ
 دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن پھڑائے اپنا لڑ، ایک پلو گنڈھ دوائیندا۔ ساچا پلو ہرجن پھڑ، اپنا بندھن
 پائیا۔ سرگن اندر نرگن جائے وڑ، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ نش اکھڑ اپنا ناؤں پڑھ، بودھ اکادھ کرے پڑھائیا۔ سو بہاؤنت سہائے گھر، گھر
 گھر وچ وجے ودھائیا۔ ہرجن میلا آپے کر، جگت وچھوڑا پھند کٹائیا۔ نہ جنے نہ جائے مر، سو ستگر سجن شہنشاہیا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن اپنے رنگ رنگائیا۔ کوٹنت گگن گگن نواسا، گرہ مندر آپ کرائیا۔ گرہ دیپ جوت پرکاشا، بیو ابھید
 رکھائیا۔ نرویر کھیل تماشا، نرگن دھار چلائی۔ الکھ آگم اگوچر اپنی پائے راسا، منڈل راس رچائیا۔ بیو نہ جانے پرتھی آکشا، برہما ویتا
 نین شرمائیا۔ چارے وید نہ کرے کھئے خلاصہ، پُران اٹھاراں نہ کھئے گواہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی گھٹنا آپے ویکھ
 وکھائیا۔ کٹنک روپ سری بھگوان، نہکلنک کھیل کھلائی۔ کگا کر نہ سکے کھئے وکھان، مت بڈھ بیو نہ کھئے پائیندا۔ ٹینکا ٹلّ وجائے
 سرب جہان، رسنا جہوا جیو پلائی۔ ٹپی ویکھو دو جہان، نرگن سرگن دھار چلائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 اپنی کل گگا روپ وکھائیندا۔ کگا کل ہر جو دھار، کلوتنا کھیل کھلائی۔ ٹہک مہک رہیا سنسار، دیپ لہئے ڈیرہ لائیندا۔ فُدرت قادر
 کر وچار، آپ اپنے وچ چھپائیندا۔ آپے سے سب توں باہر، بیو ابھید رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا لیکھا
 آپے لیکھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگت بڈھی جگت وچار، جگ جگ کرے پڑھائیا۔ جس لیکھیا سو پاوے سار، نش اکھڑ نظر نہ آئی۔ اک
 اکلا ایکنکار، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی دھار ہر کرتار آپ چلائی۔

★ ۱۶ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی دھنا سنگھ دے گرہ ڈھیٹی ضلع لدھیانہ ★

سچکھنڈ سچا دوارا، سو پُرکھ نرنجن سوہا پائیندا۔ تھر گھر کھولے آپ کواڑا، ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکارا دئے سہارا، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ آد نرنجن کر اجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان ویکھنہارا، در گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنا ست بہنڈارا، ست ستوادی آپ اپائیندا۔ پاربرہم پرہ ہو تیارا، اپنی کھیل آپ کھلائییندا۔ الکھ اگوچر اگم اگمڑی کارا، پُرکھ اگمڑا آپ کرائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ شاہ پاتشاہ ہر کرتار، آد پُرکھ اکھوائیا۔ نرگن نرویر ہو تیار، مورت اکال ڈگمگائیا۔ اجونی ربت بے عیب پروردگار، مقامہ حق سوہا پائیا۔ جلوہ نور کر اجیارا، جوت اجالا ویس وٹائیا۔ ساچے مندر کھیل نیار، کھیل اولٹا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ ساچا آپ وڈیائیا۔ سچکھنڈ ساچا سچ دوارا، سو پُرکھ نرنجن آپ اپائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیار، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ایکنکارا ویکھ ویکھنہارا، آد نرنجن میل ملائییندا۔ ابناشی کرتا وسے ٹھانڈے دربار، سری بھگوان نشان جھلائییندا۔ پاربرہم پرہ خبردار، آد جگادی اک اکھوائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ حکمران، دھر فرمانا آپ الائییندا۔ شاہو بھوپ بن راجان، در درویش ویس وٹائییندا۔ بھکھک بھکھاری بنے آپ بھگوان، نیوں نیوں سیس جگدیش سیس جھکائییندا۔ کرے کھیل ہر مہان، بیہو ابھید آپ رکھائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوار سوہا پائیندا۔ سچکھنڈ دوار سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ناری کنت، نر نرائن ویس وٹائیا۔ ایکنکارا بنائے بنت، گھاڑن گھڑت لئے گھڑائیا۔ آد نرنجن مہا اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ ابناشی کرتا بے پرواہ بے آنت، بے عیب نام خدائیا۔ سری بھگوان ساچا دھام سہنت، درگاہ ساچی وڈ وڈیائیا۔ پاربرہم اپنا لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی دھار چلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیا۔ سچکھنڈ دوار سچ محلہ، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ وسنہارا اک اکلا، آپ اپنا آسن لائییندا۔ آد جگادی کھیل اولّا، شبد جوت آپے رلا، جوتی جاتا ڈگمگائییندا۔ نرگن نرگن پھڑائے پلا، نرگن نرگن سنگ نبھائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارا ویکھ وکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچی

دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگنائیا۔ چہر چہن نہ کھئے سہار، چار دیوار نہ کھئے بنائیا۔ دیا باقی نہ کھئے اُجیار، آد نرنجن ڈگمگائیا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، نرنجن کھیل کھلائیا۔ نہ کوئی مندر گرو دوار، اک اِکلا سوبھا پائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، آپے ربیا ورتائیا۔ آپے ویکھے ویکھنہار، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا وڑ، سچ سنگھاسن سوبھا پائیا۔ سچ سنگھاسن سوبھاوت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ آپے ناری آپے کنت، کنت کنتوبل ویس وٹائیندا۔ آپے بنائے اپنی بنت، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ آپے آد آپے آنت، آنت آد اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارا ساچا گھر، در گھر ساچا آپ کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوارا آپے کھول، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیا۔ ایکنکارا نش اکھر آپ بول، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ آپے تولنہارا تول، تولا بنے ساچا ماہیا۔ آد جگاد رہے اڈول، ڈل کدے نہ جائیا۔ آپے وسے اپنے کول، اپنا سنگ نبھائیا۔ آپے اپنے اندر جائے مؤل، اپنی رچنا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، سچ سنگھاسن دئے وڈیائیا۔ ساچے تحت بیٹھ سچا سلطان، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ آد پُرکھ ہو مہربان، اپنی دیا آپ کھائیندا۔ آپے دیوے دھر فرمان، شبد انادی ناد و جائیندا۔ حُکمی حُکم سُنائے سُنونہار، سُننہار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچا ہر، ساچا متا آپ پکائیندا۔ نرگن اندر نرگن دھار، نرور آپ رکھائیا۔ نرگن روپ نراکار، نرگن آپے ویکھ وکھائیا۔ نرگن مندر نرگن دوار، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ نرگن بھوپ نرگن سِکدار، نرگن رعیت روپ وٹائیا۔ نرگن شاہ نرگن سِکدار، نرگن بیٹھا سیس جھکائیا۔ نرگن سیس تاج دستار، نرگن چرن کول بگسائیا۔ نرگن کھیل کرے اگم اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ نرگن وسے دھام نیار، نہچل دھام آپ اُپجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ ساچا گھاڑن لئے گھڑائیا۔ سچکھنڈ ساچا گھاڑن گھڑیا، پُرکھ ابناشی سیو کھائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن اندر وڑیا، دس کسے نہ آئیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، ساچا پوڑا آپ لگائیندا۔ آپے پُرکھ ناری نریا، ور داتا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوبھنیک، ستگر پورا آپ سہائیا۔ نہ کوئی دیسے اور شریک، اک اِکلا ساچا ماہیا۔ نہ کوئی اندھیرا تاریک،

نرگن جوت ڈگمگائیا۔ نہ آد جگاد کسے دی رکھے اڈیک، اپنی اچھیا وچ سمائیا۔ کسے کولوں نہ منگے بھیکھ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ اپنا لیکھا
 آپے لکھ، لکھ لکھ لیکھا آپ سمجھائیا۔ آپے ونڈے اپنا حص، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ
 دوارے ساچے وڑ، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا سٹ دلارا جایا ایکا وار، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ آپ بٹھایا پہلی وار، دوچی وار نہ کھئے
 اٹھائیندا۔ تھر گھر سوہے بنک دوار، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ پتا پوت کرے پیار، ساچی گود سہائیندا۔ ایکا دیوے وست اپار،
 ناؤں نرنکارا جھولی پائیندا۔ اکما اگم کر تیار، سُر تال نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ اندر تھر گھر
 دھر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر واسا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ کھیلے کھیل کھیل تماشا، کھیلنہارا دس نہ آئیا۔ شب
 دلارے کر کر واسا، ساچا دھام وڈیائیا۔ آد جگاد پوری کرے آسا، سیس جگدیش ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا
 کر، ساچا حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ سٹ دلارا بال انجانا، شبدی شبدا اٹھائیندا۔ آد جگاد
 متنا بھانا، جگ جگ کھیل کھلائییندا۔ تیرا وسے اک مکانا، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ میرا ناؤں تیرا گانا، ساچی تار بلائیندا۔ میرا نور تیرا
 درس مہانا، درسی درس اک دکھائیندا۔ میرا چرن تیرا پد نربانا، ساچا گھر دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچے
 سٹ آپ اٹھائیندا۔ سٹ دلارا ہر سمجھا، اپنی دیا کھائیا۔ تھر گھر ساچا دئے وس، ساچے کھیرے بھاگ لگائیا۔ جوتی جوت کر رشنا، نور
 نورانہ ڈگمگائیا۔ دھر فرمانا آپ سنا، ناد اناد وجائیا۔ اپنا پردہ آپ چکا، روپ انوپ درسائیا۔ ست نشانہ اک چڑھا، ست ستوادی رہیا
 جھلائییا۔ بودھ آگادھی بھیو کھلا، ایکا کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، تھر گھر ساچا بنت بنائیا۔ تھر گھر ساچا
 بنت بنائی، پُرکھ ابناشی دیا کھائیندا۔ اپنی گھارن آپ گھرائی، باڈی اور نہ کھئے لگائیندا۔ جوت نرنجن آد نرنجن ویکھے چائیں چائیں، نور نورانہ
 روپ آپ دکھائیندا۔ سٹ دلارا پکڑ اٹھائے باہیں، آپ اپنی گود بہائیندا۔ ایکا گن رہیا سمجھائی، اوگن سنگ نہ کھئے ملائیندا۔ تیری رچنا
 ویکھاں تھائیں تھائیں، تھان تھنتر آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، دھر فرمانا آپ
 سنائیندا۔ دھر فرمانا سچ سندیشہ، سو پُرکھ نرنجن آپ سنائیندا۔ پاربرہم پرہ نر نریشا، نر نرائن حکم ورتائیندا۔ آد جگادی ایکو ویسا،

جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ تیری گود بہائے وشن برہما شو گنیشا، ساچا حُکم آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد رچنا آپ رچائیندا۔ آد پُرکھ ہر رچن رچائے، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ شبدی سُت ہر سیوا لائے، جننی جن آپ ہو جائیا۔ وشن برہما شو جھولی پائے، ساچی گود سہائیا۔ دُھر فرمانا اک لائے، ناؤں نرنکارا کرے پڑھائیا۔ شبدی ڈوری بندھن پائے، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑائیا۔ پرماندن اک وکھائے، آپ اپنی بوجھ بوجھائیا۔ سہاگی چھندن اک سنائے، سو پُرکھ نرنجن آپے گائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبید کھیل کھلائیا۔ شبیدی کھیل کرے کرتارا، حُکمی حُکم آپ ورتائیندا۔ شبیدی شبید محل اُسارا، سچ محلہ سوہبا پائیندا۔ شبیدی شبید گگن منڈل دئے سہارا، برہمنڈ کھنڈ آپ اُپائیندا۔ شبیدی شبید نُر رَو سس کر اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ شبیدی شبید پون ہلارا، پون پونی آپ سہائیندا۔ شبیدی شبید ترے گن دھارا، ترے گن اتیتا آپ پرگٹائیندا۔ شبیدی شبید پنچم اکھاڑا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش ناچ نچائیندا۔ شبیدی شبید ناد دُھنکارا، سُت برہما آپ پڑھائیندا۔ شبیدی شبید بن لکھارا، چارے ویدان بیو کھلائیندا۔ شبیدی شبید بن ونجارا، ساچا ونج آپ کرائیندا۔ شبیدی شبید بول جیکارا، چارے بانی آپ لائیندا۔ شبیدی شبید پھڑ پھڑ آرا، چارے جُگ ونڈ ونڈائیندا۔ شبیدی شبید کھانی بانی بھرے بھنڈارا، چارے کھانی آپ اُچائیندا۔ شبیدی شبید لکھ چوراسی کرے پسارا، لکھ لکھ چار میل ملائیندا۔ شبیدی شبیدی پنچ دئے سہارا، پنچم پنچم جوڑ جُڑائیندا۔ شبیدی شبید نو دوار ویکھ اکھاڑا، جگت ترسنا ناچ نچائیندا۔ شبیدی شبید کر پسارا، گھر گھر وچ بنک سہائیندا۔ شبیدی شبید امرت ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ شبیدی شبید ساچا تاڑا، انحد تالی تال وجائیندا۔ شبیدی شبید ساچا اکھاڑا، پنچم سخیاں آپ آپ وکھائیندا۔ شبیدی شبید جوت اُجیارا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ شبیدی شبید برہم پسارا، آتم برہم ویکھ وکھائیندا۔ شبیدی شبید ایش جیو ہلارا، جگدیش آپ کرائیندا۔ شبیدی شبید کر پسارا، پاربرہم پرہم ویکھ وکھائیندا۔ دھرت دھول دئے سہارا، جل بنب آپ ٹکائیندا۔ ایکا شبید بنے سکدارا، سچ سکداری آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حُکم ہر ورتاؤنا، ایکا وار جنائیا۔ شبیدی تیرا کھیل کھلاؤنا، ہر ساچی ونڈ ونڈائیا۔ وشن برہما شو سیو لگاؤنا، لکھ چوراسی گھاڑن لے گھڑائیا۔ جُگ چوکڑی ونڈ ونڈاؤنا، رُت رُتری آپ سہائیا۔ نو نو

کھڑا آپ وساؤنا، ست ست ہونے سنوئیا۔ نو نو ڈیرہ آپے ڈھاؤنا، جو گھڑیا بہن وکھائیا۔ اپنا پردہ آپ اٹھاؤنا، جگ جگ ویس وٹائیا۔
 زرگن سرگن ناؤں رکھاؤنا، پنج تت کرے گڑمائیا۔ پاربرہم برہم میل ملاؤنا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ شبد انادی ایکا گاؤنا، تریا راگ
 سنائیا۔ جیو جنت آپ پڑھاؤنا، اپنا ناؤں جگت پرگٹائیا۔ سمرتھ پُرکھ ہر کھیل کھلاؤنا، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ رہیا سمجھائیا۔ ساچا سٹ کرے دھیانا، پرہ چرن سیس جھکائیندا۔ شاہ پاتشاہ سچ سلطانا، ہوں
 درویش منگ منگائیندا۔ لکھ چوراسی کران پردھانا، ترے گن تیرا ناچ نچائیندا۔ پنچم بتھاں ایکا گانا، نو کھنڈ پرتھی کھیل کھلاؤنا۔ ناؤں
 سناواں سچ ترانہ، جگ جگ تیرا ناؤں پرگٹائیندا۔ لیکھا جاناں دو جہاناں، لوآں پُریاں کھیل کھلاؤنا۔ منڈل منڈپ ہو پردھانا، رو
 سس آپ بھوائیندا۔ لیکھا جاناں زمیں اسمانا، سمنڈ ساگر بھيو چکائیندا۔ جگ چوکڑی پندھ مگانا، گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ زرگن سرگن
 ہو پردھانا، گر اوتار روپ دھرائیندا۔ ستجگ تیرا ناؤں دئے بیانا، تریتا تیری ونڈ ونڈائیندا۔ دوپر مارے اک نشانہ، تیر نرالا بان
 چلاؤنا۔ کلجگ کھیلے کھیل سری بھگوانا، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ کوئن کوٹ جگ پیتے وچ جہانا، کوئی کوٹ وشن برہما شو روپ وٹائیندا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگونت اپنی دھار اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد آنت ہر جو دھار، اپنے ہتھ رکھائیا۔
 کرے کھیل اکم اپار، لکھ آگوچر بے پرواہیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیا۔ سیوا لائے گر اوتار، دھر فرمانا
 شبد جنائیا۔ بھگت بھگونت کرے پیار، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ ساچے سنتاں دئے ہلار، ست ستوادی سچا شہنشاہیا۔ گرمکھ ساچے لئے
 ابھار، آتم برہم کرے پڑھائیا۔ گرمکھ وکھائے دھام نیار، در دروازہ بند کھلاؤنا۔ اٹھے پھر جوت اجیار، دوس رین نہ کھئے وکھائیا۔ سچکھنڈ
 بیٹھ سچے دربار، جگ جگ اپنا ویکھ وکھائیا۔ جگ چوکڑی کرے پار، نو نو چار پندھ مکائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی رہے نہ وچ
 سنسار، جو آیا اٹھ اٹھ جائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارے رہیا جنائیا۔ سٹ ڈلارے وڈ بلوان، شبدی تیرا
 رنگ رنگایا۔ تیرا کھیل دو جہان، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھایا۔ تیرا بھيو نہ پائن وید پُران، شاستر سمرت رہے تیرا جس گایا۔ تیرا ناؤں گیتا
 گیان، پُران اٹھاراں رہے دھیایا۔ تیری مہا کرے انجیل قرآن، تیس بتیسا سیوا لایا۔ تیرا کلمہ سچ ایمان، امام امامہ سر ٹکایا۔ تیرا چھتر دو

جہان، پُرکھ ابناشی آپ جھلایا۔ مہبان بیدو آد جُگاد نؤجوان، بی خیر یا اللہ بِسْمِ اللہ اپنی کھیل کھلایا۔ اُچے مندر بیٹھ مکان، حق مقامے سوہبا پایا۔ آپے دیوے سچ پیغام، پیر پیغمبر رہیا سمجھایا۔ آپے ہونے وڈ امام، شاہ امامان ناؤں دھرایا۔ عالم علما پیائے ایکا جام، آب حیات ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ چوکرئی ویکھ وکھایا۔ جُگ چوکرئی ویکھنہارا، نرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ سچکھنڈ وسے ایکنکارا، اپنی دھار چلائیندا۔ لیکھا جانے گر اوتارا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر اترے پارا، کلجگ اپنا ناچ نچائیندا۔ نؤ کھنڈ پرتمھی لگا اکھاڑا، مایا ممتا نال رلائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ بول جیکارا، حق حقیقت ایکا نعرہ لائیندا۔ سنگ محمد چار یارا، چاروں کُنٹ ڈورُو وائیندا۔ اللہ رانی کرے پکارا، میاں نین نہ کھئے اٹھائیندا۔ واہ واہ تیری قدرت بے عیب پروردگارا، قادر تیری کھیل کھلائیندا۔ آپے وسے سب توں نیارا، دِس کسے نہ آئیندا۔ گرُوآن اوتاراں دے سہارا، ایکا نام چبائیندا۔ اُچی کوک کوک کرن پکارا، بے آنت بے آنت سرب جنائیندا۔ اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھیں تُوں رکھنہارا، تیرا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آد جُگادی ورتے ورتارا، حُکمی حُکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، آپے ویکھے کھیل تماشا، پرتمھی آکشا پھول پھولائیندا۔ پرتمھی آکاش کھیل اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ نرگن نرُویر اک اِکلا، کلجگ اتم وپس وٹائیا۔ پاوے سار جلا تھلا، جل تھل مہیئل ویکھ وکھائیا۔ پردہ لاپے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی ڈلا، اُچے ٹلے پربت پھول پھولائیا۔ لکھ چوراسی اندر سچ سنگھاسن ایکا ملا، اتم سیجا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبدی دیوے ساچا ور، ایکا تت جنائیا۔ ایکا تت ہر کا ناؤں، آد جُگاد رکھائیندا۔ آپ رکھائے ساچے تھاوں، تھان تھنتر سوہبا پائیندا۔ جُگا جُگنتر کرے سچ نیاؤں، سچ عدالت آپ رکھائیندا۔ ہرجن ساچے پھڑ پھڑ باہوں، اپنی گود بہائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، ساچی چوگ چُگائیندا۔ آپے پتا آپے ماؤں، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ساچی ونڈے ہر جو ونڈ، ونڈنہار اکھوایا۔ لیکھا جانے کوئن کوٹ برہمنڈ، برہمنڈ کھنڈ اپنا کھیل کھلایا۔ پردہ لاپے جیرج انڈ، اُتبھج سینج بھیو چُکایا۔ لکھ چوراسی نار دُباگن ویکھے رنڈ، ہر ہر کنت نہ کھئے ہنڈھایا۔ چاروں کُنٹ بھیکھ پکھنڈ، جوٹھ جھوٹھ ہونے ہلکایا۔ کھئے نہ گائے سہاگی چھند، رسنا جہوا نہ کھئے صلاحیا۔ کسے

گھر نہ دسے ساچا چند، جگت اندھیرا چھایا۔ گُرمکھ وِرا پائے پرماند، جس جن اپنی دیا کھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگادی اپنی ونڈ اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنی ونڈ ونڈ بھگوان، اپنا کھیل کھلایا۔ سَتجگ ساچے ہو پردھان، سَت ستوادی رُپ وٹایا۔ تریتا لیکھا سییا رام، رام رمیا رُپ دھرائیا۔ دواپر لیکھا کِشنا کاہن، مُکند منوہر لکھی نرائن وڈ وڈیایا۔ کلجگ آنت ہو پردھان، عیسیٰ موسیٰ ناد وجایا۔ سنگ محمد چار یار مشلہ پڑھن قرآن، شرع شریعت اک وکھایا۔ ساچا مذہب دین ایمان، ابنلوقت آپ جنایا۔ نرگن جوت ہو پردھان، نانک نئیا نام وکھایا۔ سَت نام دے پیغام، چار ورن کرے پڑھایا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش دیوے دان، ذات پات نہ کھئے رکھایا۔ کایا مندر سچ مکان، گھر وسے ساچا ماہیا۔ اٹھے پھر ناد دھنکان، اپنا راگ رہیا سُنایا۔ جو جن آنتر آتم کرے دھیان، پنت پاؤن ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک شبد دئے وڈیایا۔ شبد گر نانک گوہند، ایک رنگ سہائیندا۔ سرب جیاں جگ میٹے چند، چنتا چکھا نہ کھئے جنائیندا۔ داتا دانی گہر گمبھیر گئی گہند، ساچے ساگر آپ نھائیندا۔ لکھ چوراسی برہم بند، ذات پات میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا نام آپ وڈیاییندا۔ ساچا نام وڈا وڈ، ہر ہر آپ اپائیندا۔ اپنے آنتر آپے کڈھ، لکھ چوراسی وچ رکھائیندا۔ جیو جنت لڈائے لڈ، پریم پیار اک سکھائیندا۔ آپ جنائے ساچی حد، پار کنارہ آپ وکھائیندا۔ ساچا جام پیائے مد، امرت رس چوائیندا۔ نانک نرگن ہرجن اپنے گھر سد، نت سدڑے سَت سُنائیندا۔ گُرمکھ بنائی ساچی جد، ورن برن نہ کھئے وکھائیندا۔ جو آیا سو جائے لد، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ جو گھڑیا سو جائے بھج، گھڑن بھتہنہار آپ بھتائیندا۔ کلجگ جیو ہر مندر بہنا سچ، کایا مندر اندر آپ وکھائیندا۔ سَتگر پورا پردہ لئے کج، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ویلے آنت لاؤن نہ دیوے کوئی پج، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک شبدی شبد دھرائیندا۔ شبد گردیو آتم پر ماتم، پر پُرکھ وڈیایا۔ شبد سہاگ شبد ماتم، شبد کھیلے کھیل ہر گھٹ تھائیا۔ شبد باہر شبد باطن، شبد نور شبد ظہور، شبد شبدی ویکھ وکھایا۔ شبد آسا شبد منسا شبد کرے پور، شبدی سیو کھایا۔ شبد خالی شبد بھر پور، شبد حاضر شبد حضور، حضرت شبد رُپ وٹایا۔ شبد نیڑے شبد دُور، شبد شبدی ساچی دھوڑ، گُرمکھ وِرا مستک لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک نام آپ صلاحیا۔ نام

صلاح صلاحن یوگ، جُگ کرتا آپ صلاحندا۔ نام ہونے ساچا رس بھوگ، نام امرت ساچی چوگ، ترسنا بھکھ گوائیندا۔ نام کئے ہونے
 روگ، مایا ممتا موہ جلائیندا۔ نام دکھائے ساچا چوگ، جوگ جوگیشر آپ جنائیندا۔ نام دکھائے ساچی اوٹ، نانک گوہند اک سمجھائیندا۔
 نام لگائے ساچی چوٹ، سچ نگارہ اک وجائیندا۔ نام کڈھے جھوٹھا کھوٹ، کوڑی کریا میٹ مٹائیندا۔ نام ملائے نرمل جوت، جوتی جوت
 سمائیندا۔ نام ناتا توڑے ورن گوت، ذات پات میٹ مٹائیندا۔ ہر کا نام نہ جیسا جائے ہونٹ، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چار ورن ایک در، ایک ناؤں رکھائیندا۔ ہر ناؤں جو جائے بھل، ابھل دئے سزائیا۔ نانک تولے ساچا تول،
 تیراں تیراں گیا سمجھائیا۔ آد جگاد رہے آڈول، اڈل ڈل کدے نہ جائیا۔ لکھ چوراسی نہ رہنا انہول، کلجگ اپنا بل دکھائیا۔ درگاہ ساچی
 کر کے آیا قول، سنگ محمد نال ملائیا۔ ناتا توڑاں دھرنی دھرت دھول، سکلا سنگ نہ کھئے دکھائیا۔ جوٹھ جھوٹھ روپ جاواں مول، گھر
 گھر کران گرمائیا۔ بن ہر نامے خالی کران کھول، پنج تت ہٹ نہ کھئے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نانک نرگن گیا
 سمجھائیا۔ نانک نرگن پنج تت، ایک شبد جنایا۔ گھر وچ ملے برہم مت، گر ستگر رہیا پڑھایا۔ بیج بیجے ساچے وت، بن کرسانا حل
 چلایا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، امرت میگھ برسایا۔ ست سنتوکھ دیوے دھیرج جت، جگت ترسنا میٹ مٹایا۔ اک چڑھائے ساچے رتھ، بن
 رتھوہی سیو کھایا۔ جگت وکارا دیوے متھ، نام مدھانا ایک پایا۔ شبد سنائے مہا اکتھ، انحد تال وجایا۔ نرگن ساچا مارگ دس، سرگن
 لئے ملایا۔ جو جن وقت لنگھائے ہس ہس، پُرکھ ابناشی دئے سزایا۔ کلجگ اتم لوک مات آئے نس، نہککنکی جامہ پایا۔ چار جگ گر اوتار
 پیر پیغمبر ملا مسائق اولیئے شیخ پیر پیغمبر، یاراں یار ویکھ دکھایا۔ انجیل قرآن کرے وس، نہ کوئی سکے سیس اٹھایا۔ پرگٹ ہو پُرکھ
 سمرتھ لکھ چوراسی بلے نتھ، دو جہاناں ویکھے ٹھ ٹھ، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دہایا۔ ایک کھنڈا نام چند پرچنڈ، دو
 جہاناں ونڈے ونڈ، نو کھنڈ پرتھی دیوے دنڈ، لکھ چوراسی میٹے بیکھ پکھنڈ، نہ کھئے دیسے نار دباگن رنڈ، جوٹھ جھوٹھ دئے کھپایا۔ دئی
 دویتی ڈھاہے کندھ، اک سنائے سہاگی چھنڈ، لیکھا چکائے سورج چند، وشن برہما شو بیٹھن سیس جھکایا۔ نیترووے سُرپت راجا اند،
 کرے کھیل گئی گھنڈ، اتم سب دی میٹے چند، اپنی چنتا نہ کھئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نانک دتا ایک ور،

کلجگ آنت رسیا سمجھایا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، پاربرہم پرہہ ویس وٹائیا۔ مہابلی ہو کے آؤنا، مات پت نہ کھئے جائیا۔ ڈھر فرمانا اک سناؤنا، دو جہاناں آپ الاٹیا۔ امام اماماں ویس وٹاؤنا، پیر پیغمبر ویکھے شہنشاہیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ پندھ مکاؤنا، چوتھ جگ ڈیرہ ڈھابیا۔ راج راجانا خاک ملاؤنا، شاہ سلطان رہن کھئے نہ پائیا۔ اوچ نیچ پندھ مکاؤنا، ذات پات کرے صفائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا دھام بہاؤنا، جگت چمڑی نہ ونڈ وندائیا۔ ایکا درشٹی رام درساؤنا، ایشٹ دیو اک اکھوائیا۔ ایکا رام نظری آؤنا، بھوشن بستر آپ پھنائیا۔ ایکا کلمہ نبی پڑھاؤنا، کائنات کرے پڑھائیا۔ مندر مسجد کایا کعبہ اک وکھاؤنا، آب حیات دئے پیائیا۔ پُن صواب نہ کھئے وکھاؤنا، سچ احباب، رباب اک وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، شبدی شبد کرے شنوائیا۔ شبدی ڈھولا شبدی گیت، ہر شبدی شبد سناٹیندا۔ شبد ساجن شبد میت، شبد اتیت میل ملاٹیندا۔ شبد پنت شبد پُنت، پنت پاپی شبد ترائیندا۔ شبد نام سدا انڈیٹھ، لکھن پڑھن وچ نہ آٹیندا۔ شبد چلائے جگ جگ ریت، ساچی ریتی شبد چلاٹیندا۔ شبد دیہرا شبد مندر شبد مسیت، پِن ہر شبدے کیسے در نہ دسے کھئے پریت، خالی در سرب وکھائیندا۔ کلجگ اتم لکھ چوراسی تیری پرکھے نیت، لکھ لکھ لیکھا اپنے ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا شبد شبد بھنڈارا، ایکا ورتے ورتنہارا، نر نرنکارا آپ ورتائیندا۔ شبد بھنڈاری ہر نرنکار، آد جگاد ورتائیا۔ نو نو چار کر وبار، جگ چوکرئی ویکھ وکھائیا۔ ستجگ تریتا دوپیر اُتریا پار، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے تیئی اوتار، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ بھگت بھگونت کر کے گئے پکار، دس اٹھ اٹھ سمجھائیا۔ گر گر دے دے نام دھار، نام نامہ گئے سمجھائیا۔ گوبند بول فتح جیکار، ایکا ڈنکا گیا وجائیا۔ کلجگ اتم آوے ہار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ مات پت نہ کھئے پیار، پتا پوت نہ کھئے سہائیا۔ نار کنت نہ کھئے آدھار، وبھچار سرب کھائیا۔ مندر مسجد نہ کھئے گرودوار، گر کا شبد نہ کھئے گائیا۔ نہ کوئی سجن میت مرار، پت پت نہ کھئے رکھائیا۔ چاروں کُنٹ ٹھگ چور یار، اپنا بل رہے وکھائیا۔ دین مذہب ہون خوار، ورن برن پئے لڑائیا۔ دس نہ آئے سانجھا یار، پروردگار مکھ چھپائیا۔ ویکھ وکھائے نہ پُرکھ اکال، اکال اکال نہ کھئے منائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے بے حال، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ہلکائیا۔ رکھیا کرے نہ مہاکال، کال کوکے نیتر نیناں نیر وہائیا۔ رائے دھرم

سُرت سنبھال، اپنی آپ لئے انگڑائیا۔ چتر گپت لیکھا دئے وکھال، لکھ لکھ لیکھا تھاؤں تھائیا۔ لاڑی موٹ اُپر دئے لال دوشال، لال میہندی ہتھ رکھائیا۔ منمکھ جیو کلجگ اتم لئے بھال، لکھا کھئے رہن نہ پائیا۔ کوئی نہ بنے کیسے دلال، ویلے آنت نہ کھئے چھڈائیا۔ کیسے لیکھے لگے نہ کھادھا حلال، حلق حلق رہیا کُرائیا۔ گوبند سورا دسے نہ کیسے نال، منمکھ بیٹھے مکھ بھوئیا۔ جس نے وارے اپنے لال، لالن اپنا ناؤں رکھائیا۔ ہوئے سہائی شاہ کنگال، کنگال کنگالوں گود بھائیا۔ کلجگ جیو ہوئے نادان، چار ورن بیٹھے بھلائیا۔ آنت کوک کوک دے کے گیا بیان، حلفیہ بیان آپ لکھائیا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگوان، نہکلنکا ناؤں دھرائیا۔ سمبل نگر اک مکان، آ کے وسے ساچا ماہیا۔ وید ویاسا تیری آسا پوری کرے آن، پوٹ سپوٹا براہمن گوڑا اچا ٹلا پریت آپ سہائیا۔ موسیٰ تیرا رکھے مان، تیرے پچھے آئے تیرا پیغمبر نوری جلوہ نور دھرائیا۔ محمد تیری ویکھے آن، کرے کلیان بے پرواہیا۔ چوڈاں طبق کرے پہچان، آپ پہچان وچ نہ آئیا۔ جودھا سوربیر بلوان، بل اپنا آپ رکھائیا۔ ساچے آسو چڑھے نوجوان، ڈلڈل اپنا آپ دوڑائیا۔ چاروں گنٹ ویکھے بے ایمان، شیطان کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا نشانہ دئے مٹائیا۔ کلجگ تیرا نشان مٹاؤنا، نہکلنک کل آ۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، دھرت مات دی گود سہا۔ ایک منتر نام درڑاؤنا، نش اکھر جاپ جیا۔ ایک مندر آپ اُچاؤنا، پاربرہم پرہہ ویس وٹا۔ ایک ایشٹ سرب وکھاؤنا، اتم پر ماتم بندھن پا۔ ایک حکم آپ ورتاؤنا، حکمی حکم دئے جنا۔ ذات پات نہ کھئے رکھاؤنا، اوج نیچ نہ کھئے وکھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیرا لیکھا دئے مکا۔ کلجگ لیکھا مکنا، آئی اتم وار۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، منّ منّ گئے گر اوتار۔ پُرکھ ابناشی شیر روپ ہو کے بکنا، سینگھ مارے اک بھیکار۔ کلجگ جبک اتم لکنا، نیترین ہوئے شرمسار۔ پُرکھ ابناشی منہ دے بھار سُننا، اُپر پائے اپنا بھار۔ دوجی وار بھیر نہ اُٹھنا، تنّ جگ دئے سوال۔ ترے گن تیرا گھر لُٹنا، شاہ سلطان ہون کنگال۔ جوٹھ جھوٹھ تیرا بوٹا پُٹنا، لکھ چوراسی وچوں بھال۔ ورن برن شوہ دریائے سُننا، ذات پات سُرت نہ سکے سنبھال۔ ستجگ سہائے ساچی رُتنا، رُت بسنت کرے آپ پرتپال۔ بھاگ لگائے پنج تت کایا بتنا، گرمکھ ساچے لئے اُٹھال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بیٹھ سچّی دھرمسال۔ سچّی دھرمسال سچکھنڈ دوارا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ کلجگ اتم کرے پار کنارہ، بیس اٹھاراں ویکھ وکھائیندا۔ سمت اُنی

چڑھے وچ سنسارا، پہلی چیت رت جنائیندا۔ چاروں کُنٹ ہونے ہاباکارا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ نو کھنڈ لُٹیا جائے دن دہاڑا، راج راجان نہ کھئے بچائیندا۔ زمیں اسماناں تھے پاڑا، لگی آگ نہ کھئے بچھائیندا۔ کلجگ رو رو کڈھے ہاڑا، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ سادھان سنتان گھر گھر جا جا ماردا رہیا دھاڑا، کام کرو دھ لوہہ موہ ہنکار نال رلائیندا۔ پُرکھ ابناشی پھڑ کے بنھنا ستاراں ہاڑا، انگ انگ نال بندھائیندا۔ چاروں کُنٹ پین جھاڑاں، ساچا سنگی نظر کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیرا کھیڑا آپے ڈھائیندا۔ کلجگ کھیڑا جانا ڈھٹھ، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ سمت اُنی گِرنی لٹھ، پُرکھ ابناشی رہیا گڑیا۔ لکھ چوراسی پا پانتھ، چاروں کُنٹ دئے بھوایا۔ ساچی وست نہ کیسے ہتھ، خالی ہتھ رہے دکھایا۔ کیسے نظر نہ آئے راما سْت دسرتھ، کرشنا نند نہ میل ملایا۔ عیسیٰ موسیٰ نہ ہویا کیسے وس، محمد رنگ نہ کھئے چڑھایا۔ نانک نرگن پردے گیا نہ وس، گوبند جام امرت رس نہ کیسے چکھایا۔ من واسنا ہو کے سارے وس، اپنا آپ رہے لٹایا۔ سمت بیس بیس کھیڑا ہونا بھٹھ، بھٹھی آگن آپ تپایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ستجگ ساچا مات دھر، بیس اکیس اک حدیث دئے پڑھایا۔

★ ۱۷ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی ناظر سنگھ دے گرہ پکھووال ضلع لدھیانہ ★

سو پُرکھ نرنجن شاہ سلطانا، آد جگاد سائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن راج راجانا، شاہو بھوپ نام دھرائیندا۔ ایکنکارا جودھا سورپیر بلوانا، بل اپنا آپ اپائیندا۔ آد نرنجن نور نور نورانہ، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھانا، بے آنت اپنی کھیل کھلائیندا۔ سری بھگوان جھلئے سچ نشانہ، ست ستوادی آپ اپائیندا۔ پاربرہم پرہہ مرد مردانہ، سچ مردانگی آپ کھائیندا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکانا، در گھر ساچا آپ اپائیندا۔ نرگن نرگن ہو پردھانا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ آپ اکھوائیندا۔ آد پُرکھ ایک ہر، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ آپے وسے اپنے گھر، گھر ساچا سوہیا پائیا۔ آپے پُرکھ ناری نر، نرائن اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے ورنی ورن لئے ور، ور داتا آپ ہو جائیا۔ اپنی کرنی لئے کر، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ اپنے مندر بے چڑھ، ساچا پوڑا اک لگائیا۔ اپنے در ویکھے کھڑ، سو در ساچا سوہیا پائیا۔ کرے کھیل لکھ آگم اپار اپر، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ

اپنا ناؤں دھرائیا۔ آد پُرکھ ہر بے پرواہ، سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا۔ زرگن زرویر اپنا کھیل کھلا، مورت اکال ڈگمگائیندا۔ اجوئی رست سچا شہنشاہ، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ آپ اپنا بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا سیو کھائیندا۔ در دربارا آپ سُہا، سچکھنڈ دوار وڈیائیندا۔ جوتی جوت ڈگمگا، نور نور پرگٹائیندا۔ آپے وسے اپنے تھان، تھان تھنتر آپ سُہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ اپنی کار آپ کرائیندا۔ کرے کھیل پر اپار، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ ساچا دھام کر تیار، سچکھنڈ سوہا پائیا۔ حُکمی حُکم کر ورتار، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ بھویت بھوپ بن سیکدار، شاہ سلطان اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ در درویش بن بھکھار، سیس جگدیش آپ جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ پرگٹائیا۔ سچکھنڈ دوار آپ اُپا، اپنی مہا آپ جنائیندا۔ اپنا کر کھیل بے پرواہ، ساچی کھیل آپ کھلائیندا۔ اپنا دیپک آپ ٹکا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنا مندر آپ سُہا، آپے سوہا پائیندا۔ اپنا رنگ آپ رنگا، رنگ رنگیلا آپ ہو جائیندا۔ اپنی سیجا آپ وچھا، آپے آسن لائیندا۔ اپنا روپ آپ دھرا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنا سگن آپ منا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچکھنڈ دوارا آپ سُہائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل اولّا، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیا۔ آد پُرکھ اک اِکلا، سوہاؤنت سوہا پائیا۔ آپ وسیا سچ محلہ، اُچ اٹلا دئے وڈیائیا۔ اپنی جوت آپے بلا، نور نور وچ پرگٹائیا۔ اپنا بیڑے آپے پلا، آپ اپنا بندھن پائیا۔ اپنے اندر آپے رلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچے وچے ودھائیا۔ سچکھنڈ ساچا ساچا در، سو پُرکھ زرنجن آپ سُہائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے ناری آپے نر، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ اپنا پلُو آپے بیڑے، آپے گنڈھ پوائیندا۔ اپنا میلا آپے کر، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنی سیجا آپے چڑھ، اپنا انگ آپ لگائیندا۔ اپنے اندر آپا دھر، آپے کھیل کھلائیندا۔ آپے بن جننی جن، ہر دائی دایا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے کھڑے، سچکھنڈ دوارا آپ سُہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، اک اِکلا آپ سُہائیا۔ کرے کھیل سِری بھگونت، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ ویس وٹائے ناری کنت، کنت کنتوہل سیج سُہائیا۔ آپے چاڑھے رنگ بسنت، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھاڑن گھڑنہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچا گھاڑن لئے گھڑائیا۔ ساچا گھاڑن زرگن گھڑیا،

دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ اپنا پلو آئے پھڑیا، آئے ویکھ وکھائیا۔ اپنے مندر آئے دھریا، آئے رہیا ٹکائیا۔ اپنے جیہا آئے کریا، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیا۔ نہ جفے نہ کدے مریا، بے آنت اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ سچ دوارے آئے چڑھیا، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارا رہیا سُہائیا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا دھام، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹائیندا۔ نرگن سیوا کر نیشکام، اپنی سیوا آپ لگائیندا۔ آئے ہویا جانی جان، دوسر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ باڈی لگے نہ کھئے لوہار ترکان، گھاڑت گھڑت نہ کھئے وکھائیندا۔ نرگن بنائے نرگن مکان، نرگن اپنا دھیان لگائیندا۔ نرگن جھلائے سچ نشان، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچ دوارا سچکھنڈ، اکھنڈ رچن رچائیا۔ پُرکھ ابناشی ونڈی اپنی ونڈ، اپنا حصہ آئے پائیا۔ آد رکھیا نہ کھئے سنگ، دو جا ساتھ نہ کھئے جنائیا۔ آئے جانے اپنا اند، اند اند وچ سمائیا۔ کرے کھیل صاحب بخشنند، بخشش اپنی آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ ساچا آپ صلاحیا۔ سچکھنڈ بنیا سچ مکانا، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔ چاروں کُنٹ نور بھگوانا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ ایک بھوپ اک راجانا، اک سنگھاسن آسن لائیا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک نادی ناد وجائیا۔ ایک حکم اک فرمانا، ایک رہیا سُنائیا۔ ایک درویش در دربانا، ایک بیٹھا سیس جھکائیا۔ ایک کھیلے کھیل مہانا، اپنی کھیل آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوار آپ سُہائیا۔ سچکھنڈ دوارا ہر ہر پیکھ، اپنی خوشی منائیندا۔ روپ رنگ نہ دے ریکھ، چار دیوار نہ کھئے چنائیندا۔ آپ وسایا اپنا دیس، دیس ساچے سوہا پائیندا۔ تخت سُہائے نر نریش، ساچا تخت آپ اپائیندا۔ نرگن کریا نرگن ویس، نرگن ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا گھر آپ سُہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اپر اپارا، ہر ساچا سچ اپائیا۔ دیا باقی اک اجیارا، نرگن دھارا لے پرگٹائیا۔ رو سس نہ کھئے ستارہ، سورج چند نہ کھئے چڑھائیا۔ وشن برہما شو نہ کھئے پسارا، ترے گن دھارا نہ کھئے وکھائیا۔ پنچم دے نہ کھئے اکھاڑا، دھرت دھول نہ کھئے وڈیائیا۔ گر پیر نہ کھئے اوتارا، پیر پیغمبر نہ کھئے رکھائیا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نارا، جیو جنت نہ رچن رچائیا۔ سمنڈ ساگر نہ ڈونگھی غارا، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ نہ رچن رچائیا۔ پتا پوت نہ کھئے ادھارا، مات گود نہ کھئے سُہائیا۔ شاستر سمرت نہ کھئے پیارا، وید کتیب نہ کھئے پڑھائیا۔ شاستر سمرت نہ کھئے ہلارا، گیان دھیان نہ کھئے سمجھائیا۔ کھانی

بانی نہ کھئے پکارا، کوک کوک نہ کھئے الائیا۔ کریا کھیل پر اپارا، پرہہ اپنی رچن رچائیا۔ سچکھنڈ وسے ایکا ایکنکارا، دوسر سنگ نہ کھئے
 رلائیا۔ سچ محلہ کر پیارا، اُچ اٹلا آپ وسائیا۔ اپنا حُکم کر ورتارا، آپے رہیا منائیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، آپے دئے ورتائیا۔ نرگن نرگن کر
 اُسارا، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ جوتی اندر جوتی دھارا، جوتی جوت جوت سمائیا۔ جوتی سْت سْت دُلارا، شبدی شبد پرگٹائیا۔
 شبدی شبد شبد پیارا، ہر سچا میل ملائیا۔ کرنی کرے ہر کرنیہارا، کرتا پُرکھ وپس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 سچکھنڈ اپنا گھر وسائیا۔ سچکھنڈ دوارا ہر وسایا، وسنہارا ایک۔ اپنا نثر آپ دھرایا، آپے رکھے اپنی ٹیک۔ اپنا راگ آپ الایا، آپے
 سُنے سُنائے آپے لئے پیکھ۔ اپنا راج آپ بنایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے جانے اپنا بھیت۔ اپنا بھیت بھو ابھیدا، اپنے
 ہتھ رکھائیا۔ آد پُرکھ ایکو ایکا، ایکاکل دھرائیا۔ اپنے مندر کر پرویشا، اپنا بندھن پائیا۔ اپنے تخت بھے نریشا، اپنا حُکم سُنائیا۔ اپنے در
 کرے آدیسا، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ اپنا کھیل آپے ویکھا، واہ واہ اپنی خوشی منائیا۔ اپنے ہتھ رکھیا اپنا لیکھا، لیکھا لیکھت وچ نہ آئیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے وڑ، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ اپنی اچھیا آپے رکھ، آپے کھیل
 کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو پرتکھ، نرگن دھار دھار پرگٹائیندا۔ ایکنکارا ہو ہو وکھ، اپنا راگ وکھائیندا۔ آد نرنجن الکھنا الکھ، الکھ
 اگوچر کھیل کرائیندا۔ سری بھگوان اپنی پوری کرے آس، آسا آسا وچ ملائیندا۔ سری بھگوان ہو ہو داس، اپنی سیو کھائیندا۔ پارہرم
 پرہہ کر پرکاش، رُوپ انُوپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی رچنا آپ وکھائیندا۔ ساچی رچنا ہر نرنکار،
 اپنی آپ کرائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہو تیار، اپنا متا آپ پکائیا۔ ساچی اچھیا بن ورتار، اپنا بھنڈارا اپنی جھولی پائیا۔ لیکھا جانے پُرکھ نار،
 ناری کنت سیج سہائیا۔ سْت دُلارا کر تیار، شبدی ناؤں پرگٹائیا۔ شبدی دیوے اک سہار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ تیرا کھولان سچ کیوڑ،
 اپنی بنت بنائیا۔ تھر گھر دیاں واڑ، سچ دوارے آپ ٹکائیا۔ آد جگاد کراں پیار، بھل کدے نہ جائیا۔ تیرا دساں سچ وبار، ایکانگن جنائیا۔
 کراں کھیل اگم اپار، بے آنت وپس وٹائیا۔ ساچا حُکم مننا پئے سچے دربار، نہ موڑے موڑ مڑائیا۔ پُرکھ ابناشی خبردار، تیری بندرا رہیا
 گوائیا۔ جگا جگنتر کھیل نیار، جگ کرتا آپ کرائیا۔ تیرا اُساراں محل مینار، اٹل دیاں وڈیائیا۔ برہمنڈ کھنڈ تیری دھار، لوآن پُریاں رچن

رچائیا۔ وشن برہما شو پاوے سار، آپ اپنی دیا کھائیا۔ ترے گن مایا ت وچار، تیرے رنگ رنگائیا۔ لکھ چوراسی تیرا پیار، گھڑ بھانڈے
 لئے بنائیا۔ زرگن سرگن کر تیار، دیوے سچ صلاحیا۔ پنچم میتا ہو اُجیار، اپ تیج وئے پرتھمی آکاش گنوتنا میل جھولی پائیا۔ زرگن زرگن
 کرے پیار، سرگن سرگن دئے سمجھائیا۔ رکت بوند کھیل نیار، جوتی جاتا ہو اُجیار، من مت بُدھ پاوے سار، آتم برہم زراکار، زرگن اپنی
 کھیل کھلائییا۔ ایش جیو ہو اُجیار، اپنی خوشی منائیا۔ ساچے مندر پاوے سار، ڈونگی گندر پھول پھولائیا۔ سُت ڈلارے رہنا خبردار،
 پُرکھ ابناشی آپ جنائیا۔ گھٹ گھٹ اندر ہوئے اُجیار، زرگن داتا بے پرواہیا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت
 کرے اُجیار، جوتی جاتا ڈگمگائیا۔ اپنی رچنا کر تیار، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ سُت ڈلارے ساچی دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔
 وشن برہما شو تیرے چرن کرن نمسکار، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ایک حکم متنا پئے ایک وار، ہر ساچا کرے جنائیا۔ نش اکھڑ کر تیار،
 زرویر رہیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دیوے ساچا ور، سچکھنڈ دوارے ساچے کھڑ، تھر گھر رہیا
 سہائیا۔ تھر گھر وسے سُت ڈلارا، سچکھنڈ واسی آپ وسائیندا۔ کرے کھیل اپر اپارا، بھیو ابھید نہ کھئے جنائیندا۔ وشن برہما شو کر پیارا،
 ایک منتر نام درڑائیندا۔ ایک وسِت ست بھنڈارا، دھر درباری آپ ورتائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبدي دیوے ساچا ور، ساچا حکم سُنائیندا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، آد پُرکھ جنائیا۔ شبدي تیرا
 کھیل مہانا، پاتال آکاش تیری وڈیائیا۔ تیرا مردنگ اک وجانا، آد جگاد سُنائیا۔ تیرا گھر اک وسانا، نو کھنڈ پرتھمی کھیل کھلائییا۔ تیرا
 رُوپ اک درسانا، نُور نُور وچ پرگٹائیا۔ تیرا جام اک پیانا، امرت رس چوائیا۔ تیرا گھر اک وسانا، اُجڑ کدے نہ جائیا۔ تیری ونڈ آپ
 ونڈانا، ونڈ ونڈے بے پرواہیا۔ تیرا لیکھا آپ سمجھانا، برہم ویتا برہما سُت پڑھائیا۔ چار ویدان بھیو کھلانا، چار چار مُکھ صلاحیا۔
 چارے بانی آپ جگانا، پرا پسنتی مدھم بیکھری اپنا پردہ لاپیا۔ چارے کھانی ونڈ ونڈانا، انڈج جیرج اُتبھج سینتج بنت بنائیا۔ چارے جُگ
 حُکم چلانا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ کار کھائیا۔ چارے ورن ویکھ وکھانا، کھتری براہمن شوڈر ویش بندھن پائیا۔ چاروں کُٹ ہو
 پردھانا، اُتر پُورب پچھم دکھن ویکھ وکھائیا۔ جُگ جُگ کھیلے کھیل سِری بھگوانا، شبدي شبدي لکھ چوراسی کرے پڑھائیا۔ جُگ

جُگ مارگ ایکا لانا، ویس اینک دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے دیوے ور، ورداتا آپ ہو جائیا۔ آد پُرکھ دتا ور، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلا۔ سْت دُلا رے وسے گھر، دو جہاناں ویکھ وکھا۔ لکھ چوراسی اندر جانا وڑ، گھٹ گھٹ اپنا نور دھرا۔ ایکا اکھڑ جانا پڑھ، لکھ چوراسی دے سمجھا۔ ایکا مندر جانا چڑھ، ساچے مندر آسن لا۔ ایکا حُکم دینا کر، حُکمی حُکم سچ ورتا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ رہیا سمجھا۔ آد پُرکھ ہر آپ سمجھائے، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سْت دُلا رے سیوا لائے، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ جُگ چوکرئی ونڈ ونڈائے، کوٹن کوٹ کال بتائیا۔ گر اوتار لئے پرگٹائے، لوک مات کرے رُشنائیا۔ بھگت بھگوت لئے جگائے، آتم برہم ویکھ وکھائیا۔ سنت کنت ہر لئے ملائے، آپ اپنے انگ لگائیا۔ گر مگھ ساچے لئے اُٹھائے، آلس نندرا دئے گوائیا۔ گر سیکھ اپنی گود بہائے، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ سْتجگ کھیڑا آپ وسائے، آپ اپنا حُکم ورتائیا۔ وار اٹھاراں جوت پرگٹائے، رُوپ انو پ آپ وکھائیا۔ اتم لیکھا دئے مُکائے، تھر کھئے رین نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچرج لیلآ آپ رکھائیا۔ اچرج لیلآ ہر کرتار، جُگ جُگ آپ ورتائیندا۔ سْتجگ اتم اُتریا پار، لوک مات پرگٹائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، اپرمپر دھار چلائیندا۔ تورنہارا گرھ ہنکار، بان نرالا آپ رکھائیندا۔ دئے دئے رُوپ اگم اپار، ترے گن اتیتا آپ کرائیندا۔ ٹھانڈا سینتا سچ دربار، تھر گھر ساچے سو بہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حُکم دُھر فرمانا، سْت پُرکھ نرنجن آپ ورتائیا۔ آد جُگاد آپے ورتے اپنا بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ کرے کھیل کرشنا کاہنا، ایکا بنسری نام وجائیا۔ منڈل منڈپ راس رچانا، ساچی سخیاں ویکھ وکھائیا۔ ایکا دیوے نام ندھانا، گنوت گن سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیا۔ جُگ جُگ ویس اولآ، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن پھڑائے پلا، ساچا پلؤ ہتھ اُٹھائیندا۔ سچ سندیش ایکا گھلا، اپنا ناؤں جنائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، پنج تت ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، کایا کھیڑا سو بہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ اپنا رنگ سِری بھگوان، آد جُگاد رنگائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، ساچا کھیل کھلائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ دیوے دان، سنگ محمد چار یار ویکھ وکھائیندا۔ نرگن دیوے اک نشان، سچ نشانہ آپ اُٹھائیندا۔ نانک پائے پد نربان، نام سْت منتر درڑائیندا۔

گوہند جودھا سوہریر بلوان، ایکا کھنڈا نام اٹھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جُگ چوکرئی اترے پار، کوٹن کوٹ کال بتائیا۔ نو نو ویکھ ویکھنہار، چار چار وجے ودھائیا۔
 نو سو چرانویں چوکرئی جُگ آنی ہار، وشن برہما شو رہے کُرائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل اگم اپار، ساچے تخت بیٹھ ساچا ماہیا۔ ویکھ
 وگسے ویکھنہار، نرگن نرکار اپنی دیا کھائیا۔ آد جُگادی ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار
 جُگ چوکرئی اپنے لیکھ لائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی اترے اپنے گھاٹ، گھاٹا کھئے رہن نہ پایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار
 چلایا۔ جُگ جُگ چلائے رتھ، رتھ رتھوہی ویس وٹایا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، چاروں کُنٹ رہیا بھوایا۔ ویکھنہارا مندر مسجد مٹھ،
 شوہدوالے پھول پھولایا۔ پاوے سار تیرتھ اٹھسٹھ، تٹ کنارہ ڈیرہ ڈھابیا۔ دو جہاناں نتھ نتھ، نتھ نتھ چوڈاں لوکاں پندھ مُکایا۔ چوڈاں
 طبقاں گیڑے اُٹی لٹھ، گیڑا اپنا آپ دویا۔ کلجُگ اتم کرے بھٹھ، ایکا اگن بسنتر لایا۔ کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ ایکا نر، نر نرائن
 ویس وٹایا۔ آد آنت کھیل کرتارا، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے گُر اوتارا، بے آنت بے پرواہیا۔ پورا کرے قول اقرار، بھل کدے نہ
 جائیا۔ نہکلنک مہابلی اترے اوتارا، مات پت نہ کھئے جائیا۔ وید ویاسا بن لکھارا، ایکا ایک گیا سمجھائیا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا میت
 مُرارا، اُچے ٹلے پریت آسن لائیا۔ کلجُگ اتم آوے وچ سنسارا، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ گوہند بول سچ جیکارا، ایکا ڈنکا رہیا سُنائیا۔
 سرِشٹ سبائی کرے خبردارا، برہمنڈاں کھنڈاں دئے پلائییا۔ وسے اپنے دھام نیارا، محل اٹل دئے وڈیائییا۔ سمبل نُور کر اُجیارا، جوتی جوت
 کرے رُشنائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، چنڈ پرنڈ آپ چمکائییا۔ تکھیاں رکھے دوویں دھاراں، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ شبدي شبد اک ہلکارا،
 لوآں پُریاں آپ دوڑائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ کھلائییا۔ اپنا بھیو آپ کھلاؤنا، آد پُرکھ پردہ لاپیا۔ نو
 سو چرانوے چوکرئی جُگ پندھ مُکاؤنا، کلجُگ اتم ویکھ وکھائیا۔ کلجُگ لہنا جھولی پاؤنا، پورب کرماں دے صلاحیا۔ لکھ چار بتی ہزار
 جگت آیو پندھ مُکاؤنا، بندھی بندھن اک وکھائیا۔ حکمی حکم اک سُناؤنا، دُھر فرمانا آپ لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، ایکا شبد دے وڈیائییا۔ شبدي اندر ساچی دھار، آد جُگاد چلائییا۔ شبد گُر شبد اوتار، شبد بھگت بھگونت لئے ملائییا۔ شبد سنت

رنگائیندا۔ شبد سنت شبد سادھ، شبد ست سنتوکھ گیان درڑائیندا۔ شبد جگ جگ کرے پسا، جگ جگ شبدی میٹ مٹائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، شبد کھنڈا آپ چمکائیندا۔ شبد کھنڈا چمکے دامن، چند پرچنڈکا آپ
 چمکائیا۔ کوئی نہ بنے کسے دا ضامن، اتم پلُو رہے جُھڈائیا۔ لہنا دینا چُکے کھتری شوڈر ویش براہمن، ورن برن نہ کھئے وکھائیا۔ ناتا توڑے
 کامنی کامن، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیا۔ جوٹھ جھوٹھ کرے خوار، آپ اپنا بل دھرائیا۔ پرگٹ ہونے سِری بھگوان، نہکلنکا ناؤں
 رکھائیا۔ گرُمکھ ورلے پکڑائے اپنا دامن، پورب لہنا جھولی پائیا۔ ایتھے اوتھے ہونے ضامن، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ جس جن پکڑے دامن،
 سدا ہونے سہائیا۔ نگر کھیڑا وسائے گرامن، کایا بنک سوبھا پائیا۔ اک دوجے نوں آپے جانن، گر چیلارُپ وٹائیا۔ ستجگ بنھن آیا بانھن،
 کلجگ لیکھا رہیا مُکائیا۔ گرُمکھاں کرے چانن، ایک چنڈ لئے چڑھائیا۔ کلجگ جیو آلیوں ڈگے بوٹ نہ پھیر کوئی پائے آلن، اپنا بھار نہ سکے
 اُٹھائیا۔ پلے نام نہ دسے کوئی دامن، جھوٹھی گنڈھ بندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آنت شبدی رنگ وکھائیا۔ شبدی
 رنگ ہر زینکار، ایک ایک چڑھائیندا۔ ویکھ وکھائے سرب سنسار، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ برہمنڈاں مارے مار، لوآں پُریاں ویکھ
 وکھائیندا۔ وشن برہما شولے اُٹھال، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔ دو جہاناں وجے تال، تال تلواڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ لیکھا جانے دھن
 مال، ترے گن مایا مُول چُکائیندا۔ کلجگ جیو ہونے بے حال، رحمت رحیم نہ کھئے کھائیندا۔ کایا مندر اندر خالی دسے دھرمسال، ہر کا نام
 نہ کھئے وسائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ رہے بھال، آنتر جھرنا نہ کھئے جھرائیندا۔ ڈھولک چھینا و جاؤندے تال، انحد ناد نہ کھئے لائیندا۔ ہتھیں پھڑ پھڑ
 پھیرن مال، من کا منکا نہ کھئے بھوائیندا۔ دوجے دی دوجا کرے سنبھال، اپنی سرت شبد نہ کھئے ملائیندا۔ اک دوجے نوں سناؤن ستگر دا
 حال، اپنا حال ستگر آگے نہ کھئے سنائیندا۔ ستگر سورا دین دیاں، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں کرے پرتپال، پرتپالک سیو
 کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اتم کھیل ہر کراؤنا، کِرتی کِرت کھائیا۔ کلجگ جھوٹھا
 کھیڑا ڈھاؤنا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ مایا ممتا موہ چُکاؤنا، ہنکار وکار دئے گوائیا۔ سنسا روگ سرب مٹاؤنا، ہنسا رنگ نہ کھئے چڑھائیا۔
 سچ سنجوگ آپ کراؤنا، ورن برن نہ کھئے لڑائیا۔ اتم جوگ اک سیکھاؤنا، برہم پاربرہم ملائیا۔ کایا مندر اک وساؤنا، گھر گھر وچ کر

رُشنائیا۔ بجر کپائی پردہ لائنا، دُئی دویتی میٹ مٹائیا۔ ہنس کاگ روپ وٹاؤنا، سچ سروور دئے ٹہائیا۔ انحد نادى ناد وجاؤنا، ایکا راگ
 الائیا۔ پنچم سخیاں منگل گاؤنا، ساچا راگ آپ الاہیا۔ سرتی شبیدی ایکا گھر بہاؤنا، میل ملاؤنا ساچے ماہیا۔ آتم مندر اک وکھاؤنا، کیا
 سیجا دئے درسائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نراکار نرویر اجونی ربت ایکا نظری آؤنا، ایشٹ دیو سرب لوکائیا۔ نمو ست منتر درڑاؤنا، نمو نمو وجے
 ست ودھائیا۔ برہم مت اک سمجھاؤنا، پاربرہم میل ملائیا۔ رتی رت رنگ رنگاؤنا، رنگیا رنگ اتر نہ جائیا۔ ہزارا درود اک سیکھاؤنا،
 بصری اسم کرے پڑھائیا۔ پیر دستگیر گئی گہیر اپنا ہتھ آپ ملاؤنا، سخی سلطان بے پرواہیا۔ مقامے حق پھیرا پاؤنا، درگاہ ساچی دھام
 سہائیا۔ لاشریک خدا بے عیب پروردگار اپنا بندھن آپے پاؤنا، جلوہ نور نور وچ سمائیا۔ ہنگ برہم اپنے رنگ رنگاؤنا، سوہنگ اپنی
 دھار چلائی۔ نہکرمی اپنا کرم کماؤنا، کرم کانڈ نہ کوئی رکھائیا۔ ساچا کھیڑا آپ وساؤنا، در گھر ساچا آپ سہائیا۔ شاہ سلطانان خاک
 ملاؤنا، سیس تاج نہ کوئی اٹھائیا۔ اوچان نیچان ایکا در بہاؤنا، ساچا مندر آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، آد
 پُرکھ ایکا ہر، اپنا مارگ آپے لائیا۔ ساچا مارگ لگنا جگ، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیا۔ کلجگ کوڑ اڈاؤنا کگ، جگت رہن نہ پائیا۔
 ترے گن اگنی بوجھنی آگ، سانتک ست ورتائیا۔ ہرجن میلے سورا سربگ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ درس وکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے پار
 کرائیا۔ جام پیائے ایکا مد، امرت آتم مکھ چوائیا۔ شبد وجائے ساچا ند، انحد راگ سنائیا۔ سرت سوانی اپنے گھر سد، شبد ہانی لے ملائیا۔
 اک وکھائے چوتھا پد، نین نیت کرے رُشنائیا۔ ڈونگی کوری آپے کڈھ، سکھمن ٹیڈھی بنک پار کرائیا۔ پاربرہم برہم لڈائے لڈ، ایش جیو
 گلے لگائیا۔ پار لنگھائے جھوٹھی حد، ساچے گھر آپ بہائیا۔ لکھ چوراسی نالوں کرے اڈ، گرمکھ ورلے وڈ وڈیائیا۔ بھاگ لگائے ساچی جد،
 پاربرہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لیکھا دئے مکائیا۔ تیرا لیکھا مگنا، آئی اتم وار۔
 ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، نہ کوئی میٹے میٹنہار۔ پُرکھ اناشی شیر ایکا بکنا، سنگھ روپ مارے بھکار۔ تیرا اتم بھاگ نکھٹنا، چارے کنتان
 آئی ہار۔ تیرا وسدا گھر لٹنا، نہ سکے کھئے سنہال۔ تیرا جھوٹھا بوٹا پٹنا، دیوے جڑ اُکھاڑ۔ اتم اپنے کھاتے سٹنا، تن جگ لے سوال۔
 ستجگ ساچا مات اٹھنا، پُرکھ اناشی لے اٹھال۔ آپ سہائے ساچی رُتنا، رُت رُتری ویکھے آن۔ کرے کھیل اناشی اچٹنا، چیتن روپ کر

سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیل کرے آپ زینکار۔ کلجگ اتم کھیل کراؤنا، زِگن اپنی کار کھائیا۔ گوبند لیکھا پور کراؤنا، میل ملاواں ساچے ماہیا۔ سمبل نگری دھام سہاؤنا، ساچے بنک دے وڈیائیا۔ نام مردنگا اک وجاؤنا، تار ستار نہ کھئے بلائیا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈاں آپ جگاؤنا، جیرج انڈاں پردہ لاپیا۔ اپنا کندھا آپے پار کراؤنا، آدھ وچکار نہ کھئے رکھائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت کارج انندا اک کراؤنا، ایک دوس شاہ سلطان ۔ ویہ سو ویہ بکرمی پندراں کتک سب دا لیکھا آپ مکاؤنا، باقی لیکھا نہ کھئے وکھائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سلطانا ساچا حکم آپ سناؤنا، دو جہاناں کرے شنوائیا۔ نو کھنڈ پرتھی مارگ ایک لاؤنا، ستاں دیپاں ست کرے پڑھائیا۔ ست رنگ نشانہ اک جھلاؤنا، ست ستوادی آپ اٹھائیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی کوئی نظر نہ آؤنا، ایک برہم سرب درسائیا۔ سوہنگ ڈھولا سب نے گاؤنا، اتم پرما تم وجے ودھائیا۔ نانک وچولا نظری آؤنا، گوبند میلا سہج سُبھائیا۔ رام کرشن روپ پرگٹاؤنا، مُکٹ بین ویس وٹائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کالا سوسا تن چھہاؤنا، ایک الفی تن ہنڈھائیا۔ سنگ محمد اپنا کلمہ آپ پڑھاؤنا، شریعت آیت اک درڑائیا۔ مُکھ نقابی پردہ لاہنا، بے آبی خوشی منائیا۔ رمیا رام ہر گھٹ نظری آؤنا، ساول سُندر اپنا روپ وٹائیا۔ نانک زِگن جوتی دیپ جگاؤنا، گر انجن نیتز پائیا۔ گوبند امرت جام پیاؤنا، دئی دویت دے مٹائیا۔ گھٹ گھٹ اندر پُرکھ اکال اک وکھاؤنا، زِگن بیٹھا آسن لائیا۔ سرگن زِگن زِگن سرگن ساچا بندھن پاؤنا، نہ کھئے توڑے توڑ ٹڑائیا۔ جوت للائی ساچا چندن لاؤنا، جھوٹھا تلک نہ کھئے وکھائیا۔ نام ندھانا جنججو پاؤنا، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑائیا۔ ست سنتوکھی سُنٹ کراؤنا، ساچی شرع اک بنائیا۔ گرسکھ گر گر گود بہاؤنا، آپ اپنی گود سہائیا۔ چار ورنان ایک رنگ چڑھاؤنا، اتر کدے نہ جائیا۔ دھرم کرم اک وکھاؤنا، ایک گھر دے وسائیا۔ ایک پتا ایک مات بناؤنا، دائی دایا اک اکھوائیا۔ نہکلنک اپنا کھیل آپ کراؤنا، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ گرُمکھ ورلے بوجھ بوجھاؤنا، کلجگ اتم ستی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، زِگن اپنا کھیل رسیا کرائیا۔ کھیل کرے سری بھگوانا، بھگتن بیہت جنائیندا۔ گرُمکھ اُچھائے سچ نشانہ، لوک مات جھلائیندا۔ اتر اتم دیوے برہم گیانا، جگت ودیا نہ کھئے پڑھائیندا۔ اٹھے پھر اک ترانہ، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ دوسرین نظری آئے سری بھگوانا، کایا مندر اندر آسن لائیندا۔ در در لبھدا پھرے جہانا، ہر کا روپ ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ مُکھ چھپا کے بیٹھا

کرشنا کاہنا، بنسری نام نہ کیسے سُنائیندا۔ رام رمیآ آوے نہ وچ دھیانا، سینتا سُرتی نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ نانک دیوے نہ ست پروانہ، نانک شبد نہ کھئے گائیندا۔ گوہند ملے نہ سُو رہیر بلوانا، گر کا کھنڈا نہ کھئے چمکائیندا۔ کلجگ اتم کھیل مہانا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ پرگٹ ہو سری بھگوانا، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ جگ چوکڑی ویکھے مار دھیانا، ستجگ تریتا دواپر پھول پھولائیندا۔ جگ جگ وچھڑے میلے وچ جہانا، کلجگ اتم میل ملائیندا۔ آپے جانے اپنا آون جانا، ہرجن اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرُمکھ ساچے آپ اٹھائیندا۔ گرُمکھ ساچا جائے اٹھ، جس اُپر ستگر دیا کھائیا۔ پاربرہم پرہ جائے تھ، اپنی بوجھ بوجھائیا۔ امرت جام پیائے گھٹ، دُرمت میل دھوائیا۔ کرے پرکاش نرمل جوت، اندھ اندھیر گوائیا۔ بھاگ لگائے کایا کوٹ، ساچا گرہ دے وسائیا۔ گرُمکھ تیرا ورن نہ کوئی گوت، ایکا برہم سرب درسائیا۔ پُرکھ اکال ساچی اوٹ، دوسر ایشٹ نہ کھئے منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا لہنا تیری جھولی پائیا۔ کلجگ تیرا لہنا تیری جھولی پا، تیرا مول چکاؤنا۔ جیو جنت جو دئے بھلا، جھوٹھا مارگ جگت مکاؤنا۔ مایا ممتا جو دئے رُلا، ممتا موہ آپ مٹاؤنا۔ ہوئے ہنگت گرہ وچ دے وسا، جھوٹھا گرہ آپ تڑاؤنا۔ جھوٹھی سنگت وچ دے رُلا، ٹھگ چور ویکھ وکھاؤنا۔ گرُمکھ ورا منگتا بنے در بے پرواہ، ایکا ساچی منگ منگاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، آد پُرکھ ساچے ہر، آنت اپنا بندھن پاونا۔

★ ۱۸ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی پولو سنگھ دے گرہ پکھووال ضلع لدھیانہ ★

نرگن روپ ہر نرنکارا، نورو نور سائیندا۔ شبدي شبد کھیل نیارا، گر گر ویس وٹائیندا۔ بھگتی بھگت بھگت سہارا، بھگت بھگونت کھیل کھلائیندا۔ سنتن ست نام اجیارا، وست امولک جھولی پائیندا۔ گرُمکھ کھولے بند کوارا، سچ دوارا آپ وکھائیندا۔ گرِسکھاں دیوے سچ پیارا، سچ پریتی آپ نہائیندا۔ مٹمکھاں دیوے جگت وکارا، جوٹھا جھوٹھا بندھن پائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، آد جگادی ویکھ وکھائیندا۔ جگا جگنتر ہو تیارا، نرگن سرگن دھار چلائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، گھٹ گھٹ ویکھ وکھائیندا۔ برہمنڈ

کھنڈ جیرج انڈ دئے آدھارا، رَو سس نُوڑ چمکائیندا۔ وِشن برہما شو اک سہارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ نرگن رُوپ سِری بھگوان، آد جگاد سہائیندا۔ شبد رُوپ ہو پردھان، گر گر ویکھ وکھائیندا۔ بھگتن دیوے برہم گیان، آتم درِشٹی درِشٹ کھلائیندا۔ سننن راک سُنائے کان، انحد نادى ناد و جائیندا۔ گرُمکھاں وکھائے اک مکان، گھر گھر وچ سو بھا پائیندا۔ گر سِکھاں بخشے اک دھیان، چرن دھیان اک لگائیندا۔ مٹمکھ جیو سرب کرلان، جھوٹھے دھندے آپے لائیندا۔ جگا جگنتر لیکھا جانے دو جہان، جگ کرتا آپ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا بندھن پائیندا۔ آد پُرکھ ایک ہر، نرگن رُوپ دھرائیا۔ گر گر رُوپ مات دھر، شبدی شبد ڈنک و جائیا۔ بھگتن میلا ساچے گھر، گرہ مندر وچے ودھائیا۔ سنت سہاگی ناری نر، نر نرائن سیج سہائیا۔ گرُمکھ ساجن لئے پھڑ، نام ڈوری بندھن پائیا۔ گر سِکھ میلے اپنے لڑ، ایک پلُو گنڈھ دوائیا۔ مٹمکھ در توں جائن ڈر، نیرن نیر نہ کھئے آئیا۔ کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو ہر ہر اپنی کھیل کھلائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں اپنا نُوڑ دھر، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ ویس اولڑا آپے کر، جگ جگ اپنا ویکھ وکھائیا۔ ستجگ تریتا مات دھر، دواپر رچنا آپ رچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ چڑھائیا۔ نرگن رُوپ سِری بھگونت، ایک رنگ سہائیندا۔ گر گر رُوپ آد آنت، جگ کرتا ویس وٹائیندا۔ بھگتن نام نامہ منت، ساچا منتر اک درڑائیندا۔ سننن سہائے دھام سو بھاؤنت، گھر ساچا آپ وکھائیندا۔ گرُمکھ اُبھارے لکھ چوراسی وچوں جنت، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ گر سِکھ بنائے بنت، ساچی سِکھیا اک سمجھائیندا۔ مٹمکھ وسائے ہوئے گرہ ہنگت، مایا ممتا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ نرگن دھار پُرکھ اگم، ایک ایک چلائیا۔ گر گر رُوپ سِری بھگوان، سچ میلا سہج سُبھائیا۔ بھگتن دیوے نام دھن، ساچا ونج اک کرائیا۔ سننن بیڑا دیوے ہتھ، ونج مہانا اک وکھائیا۔ گرُمکھ راک سُنائے کن، آتم دھن آپ اُچائیا۔ گر سِکھ ویکھے ساچا جن، جن جننی لیکھے لائیا۔ مٹمکھاں دیوے ہر جو ڈن، جگ جگ اپنا حُکم ورتائیا۔ حُکمے اندر سُوْر ج چن، کوٹن کوٹ برہمنڈ رہیا بھوائیا۔ وِشن برہما شو حُکم رہے من، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا بندھن پائیا۔ نرگن نرُویر پُرکھ اکال، عقل کلا سہائیندا۔ آد شکت

کھیل نرال، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ چترُہج ہو بھگون، بھگون اپنی دھار چلائیندا۔ سچکھنڈ وس سچی دھرمسال، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ شبد آگمی وجے تال، تار ستار نہ کھئے پلائیندا۔ تھر گھر بیٹھ آپ دیال، دیا یدھ ناؤں دھرائیندا۔ اپنی اچھیا پرگٹ کر مہاکال، مہاکال اپنی گود بہائیندا۔ آد جگادی چلے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ وشن برہما شو سرت سنبھال، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ترے گن دیوے سچا دھن مال، سچ خزینہ اک ورتائیندا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ نرگن نرویر نراکار، انہو پرکاش کرائیندا۔ گر گر لے مات اوتار، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ شبدی شبد ناد دھنکار، لکھ چوراسی آپ سنائیندا۔ پنچم پنچ کر پیار، پنچم میلا سچ دربار، پنچم راگی راگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن ساچا ہر، ساچا ویس آپ دھرائیندا۔ نرگن ویس آد اولا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ گر گر پھڑے ساچا پلا، ایک پلو نام وکھائیا۔ بھگتن وکھائے نہچل دھام اٹلا، اچ محلہ سوہیا پائیا۔ سنتن سچ سندیش ایک گھلا، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ گرمکھاں آتم جوتی آپے بلا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ گرسکھاں کایا مندر اندر نرگن سرگن آپے رلا، اپنا بھیو آپ چھپائیا۔ منمکھاں کھئے نہ میٹے دئی دویتی سلا، برہوں اگنی آگ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن روپ انوپ آپ وکھائیا۔ نرگن روپ ست سروپ، ست ستوادی ہر اکھوائیندا۔ گر گر دھار چارے کوٹ، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ بھگتن اُپر آپے تھ، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ سنتن دیوے نرمل جوت، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ گرمکھاں پیائے امرت گھٹ، آتم رس آپ چکھائیندا۔ گرسکھ بہائے ساچے کوٹ، کایا بنک سوہیا پائیندا۔ منمکھ آلیوں ڈگے بوٹ، دوگی وار نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس اولڑا، کرے کرائے ایکنکار۔ سچکھنڈ دوارا ایک ملڑا، آسن سنگھاسن سہائے سچی سرکار۔ ست سندیش ایک گھلڑا، دھر فرمانا نام جیکار۔ آد جگادی ہیوے اچھل اچھلڑا، ول چھل کرے آگم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن لے اوتار۔ نرگن نر نرائن، نراکار اکھوایا۔ رسنا کیسے نہ سکے کہن، نیتر نین جگت درس نہ پایا۔ آد جگادی آپ اپنا بن بن سجن سین، سکلا سنگ نبھایا۔ نرگن آپ چکائے لین دین، سرگن جھولی آپ بھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، اپنا روپ آپ دھرایا۔ جگ جگ روپ آپ کرتار، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ نو نو چار کھیل نیار، اک اکلا ویکھ وکھائیا۔ ستجگ
 تریتا دوپر اتریا پار، گر اوتار گئے سیو کھائیا۔ بھکت بھگونت بول جیکار، ایکا نام گئے دھیائیا۔ سنت کوک کوک کر پکار، ایکا مارگ گئے
 سنائیا۔ گرمکھ کر کر پیار، پیا پریم اک منائیا۔ گرسکھ منگن دھوڑی چہار، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ جگ جگ منمکھ ستے رہن پیر
 پسار، گوڑھی پنند نہ کھئے کھلائییا۔ کلجگ آئی اتم وار، گوہند لیکھا گیا سمجھائیا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتار، آد جگاد وڈی
 وڈیائیا۔ جوتی جاتا ہوئے خبردار، انہو پرکاش کرائیا۔ محل اٹل اچ مینار، سوبھاونت آپ سہائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، دھر فرمان آپ
 جنائیا۔ دو جہاناں دئے ہلار، وشن برہما شولئے انگڑائیا۔ کروڑ تیتیسائے اٹھال، سُریت راجا اند نال ملائییا۔ رو سس کر تیار، ایکا گن
 سمجھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے ویکھنہار، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ تیرتھ تٹاں پاوے سار، سمند ساگر بھیو چکائیا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ
 اجاڑ پہاڑ، اچے ٹلے پریت ویکھ وکھائیا۔ جیو جنت جانے جگت وپہچار، بھلیا کھئے رہے نہ رائیا۔ سادھاں سنتاں آئی ہار، ہر ہر ہر دے نہ
 کھئے وسائیا۔ رسنا گا گا گئے ہار، جہوا کاگ وانگ کرائیا۔ آتم برہم نہ کھئے وچار، پاربرہم نہ کھئے درسائیا۔ گھر ملے نہ کنت بہتار، جیواں
 جنتاں کارج رہے کرائیا۔ آتم رندی رووے زارو زار، کنت سہاگ نہ کھئے وکھائیا۔ چاروں کنت اندھ اندھیار، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔
 مندر مسجد مٹھ شودوالے کرن پکار، گرو دوار اچی کوک کوک سنائیا۔ پرگٹ ہو پرہ سانجھے یار، تڈھ بن دیسے نہ کھئے سہائیا۔ ورن برن
 مارن مار، جھوٹھا کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ تیرے ناؤں نہ کرے کھئے پیار، مایا ممتا موہ ودھائیا۔ گھر گھر ترے گن اگنی تپے انگیار، بن گوہند امرت
 میگھ نہ کھئے برسائیا۔ ٹھانڈا دسے نہ کھئے دربار، سینتل دھار نہ کھئے جنائیا۔ سرتی رام نہ کرے پیار، رادھا کرشن نہ کھئے منائیا۔ من مت ہوئی
 مات اجیار، گرمت بیٹھی مکھ چھپائیا۔ پنج وکارا بول جیکار، اپنا بل رہیا وکھائیا۔ بڈھ بیکی گئی ہار، سیس سکے نہ مات اٹھائیا۔
 چاروں کنت چور یار ہوئے خبردار، گرمکھ نیتروون واہو داہیا۔ دھرتی کرے در پکار، کھلڑے کیس رہی وکھائیا۔ میرا پردہ چکیا چار
 یار، پلو سیس نہ کھئے ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرویر ساچے ہر، سرگن بیٹھا مکھ بھوائیا۔ سرگن مات گیا
 اٹھ، نرگن نظر کیسے نہ آیا۔ چور یار رہے لٹ، گھر گھر وچ شور مچایا۔ ماتا سیج ویکھے ست، بھیناں بھیا سنگ نیہایا۔ کلجگ سہائی

اپنی رُت، واہ واہ منگل اپنا گایا۔ سچ سچ جڑ دتی پُٹ، جوٹھ جھوٹھ بوٹا لایا۔ چار کُنٹ کوئی نہ سکے اُٹھ، سب دے اُتے رہیا بہار پایا۔ سادھاں سنتاں اندر آئی پُھٹ، امرت رس نہ کھئے چکھایا۔ پنچ وکارا رہیا کُٹ، اُٹھ پھر دئے سزایا۔ بدھا من نہ سکے چُھٹ، سنگل سکے نہ کھئے تڑایا۔ بن ہر نامے خالی دسن بُت، کلجگ ڈورُو ڈنکا وایا۔ سب دی کرنی جائے کھس، خالی ہتھ سرب وکھایا۔ پُرکھ ابناشی کرے گچھ پُچھ، پُچھنہارا آپے آیا۔ جس دوارے ویکھے سُچ، تس سجن لئے ملایا۔ جنم جنم دی ویکھے رُچی رُچ، پورب لہنا پھول پھولایا۔ کلجگ جیو سنمل رُکھ مچ، چاروں کُنٹ رہے لہرایا۔ گرمکھ ورلے ساچے سٹ، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن سرگن سرگن میلا سہج سُبھایا۔ نرگن میلا سچ دوار، نراکار کرائیا۔ گر گر رُوپ شبد بھنڈار، نام ندھان آپ ورتائیا۔ بھگون بھگت کر پیار، بہاوی بھے بھو مٹائیا۔ سنتن دیوے اک ادھار، جگت ترسنا دئے کھپائیا۔ گرمکھ ساچے مندر واڑ، سچ سینگھاسن سو بہا پائیا۔ گرسکھ بخشے اک دھیان، دھیان دھیان وچ سہائیا۔ سو پُرکھ نرنجن دیونہارا برہم گیان، برہم ودیا اک پڑھائیا۔ ہنگ برہم کر پچھان، سوہنگ اکھر اک جنائیا۔ چار ورن اک نشان، اٹھاراں برن آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن رُوپ آپے دھر، سرگن ساجن لئے ملائیا۔ نرگن سرگن ساچا میلا، در گھر ساچے آپ کرائیندا۔ ایک در سوہے گرو گُر چیلا، گر شبدی ویکھ وکھائیندا۔ نرگن سرگن سجن سہیلا، سکلا سنگ نبھائیندا۔ آپے جانے اپنا ویلا، تھت وار نہ کھئے رکھائیندا۔ اچرج کھیل پارہم پرہ کھیلا، نرگن اپنا رُوپ وٹائیندا۔ جن بھگتاں کٹے رائے دھرم دی جیلا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ ایتھے اوتھے سجن سہیلا، سکلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن میلا آپے کر، جگ جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ جگ وچھڑیاں میلے جگ، جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کگ، سوہنگ ہنسا موتی چوک چُگائیا۔ دُرمت میل دھووے داغ، مایا ممتا موہ چُگائیا۔ اندھ اندھیرے جگتے چراغ، نرگن جوت دیپ ڈگمگائیا۔ ترے گن لگی بُجھائے آگ، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ کلجگ مٹے اندھیری رات، ستگر ساچا چند درسائیا۔ ہرجن پُچھے تیری وات، ویلے آنت ہوتے سہائیا۔ نام دھن خزانہ دیوے دات، ٹھگ چور یار لُٹ کھئے نہ جائیا۔ لیکھا چُکائے چوڈاں ہاٹ، چوڈاں لوک بھیو کھلائییا۔ جس جن کرے داسی داس، سر سمرتھ ہتھ رکھائیا۔ نیج آتم کرے

واس، نیج گھر مندر دئے سہائیا۔ نرمل جوت کر پرکاش، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن
 میلے گھر، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ گھر میلا ساچے مندر، گرہ اپنا کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے ڈونگی کندر، گھٹ بھیتر پھول
 پھولائیندا۔ آپے توڑے لگا جندر، نام کھنڈا اک چمکائیندا۔ من منوا نہ دوڑے بندر، شبد ڈوری آپ بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ملائیندا۔ ہرجن میلا کایا گرہ، سنگر پورا آپ کرائیا۔ سرت سوانی شبد ور، شبدی سرتی میل
 ملائیا۔ سکھمن ٹیڈھی پار کر، ڈونگی بھور ہوئے سہائیا۔ پنچ وکارا جائے ہر، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ امرت آتم جام پیالہ دیوے آگے
 دھر، اپنی سیو کھائیا۔ کرے پرکاش بہتر نر، جوت نرجن ڈگمگائیا۔ انحد وجے دھڑا دھڑ، دوس رین شنوائیا۔ پنچم سخیاں لڑ پھڑ، اپنا
 منگل گائیا۔ گرمکھ جائے اپنے گھر، گھر اپنے سوبھا پائیا۔ سنگر سچا پھڑے لڑ، آگے بیٹھا ساچا ماہیا۔ ساچی سیجا دیوے دھر، اپنی
 سیو کھائیا۔ نانا جوڑے ناری نر، ایکارنگ رنگائیا۔ پلنگ رنگیلے آپے چڑھ، آتم بنک سہائیا۔ گرمکھ سجن لے پھڑ، گوبند میلا ساچے
 ماہیا۔ کلجگ اتم جائے ہر، بیڑا شوہ دریا ڈبائیا۔ پرگٹ ہو نہکنک نرائن نر، اپنا گیتا آپ دوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نرگن سرگن کھیل کر، نرکار اپنا آپ رہیا چھپائیا۔ سرگن اندر نرگن وڑیا، دس کیسے نہ آئیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، اپنا
 مارگ لائیندا۔ اپنی ودیا آپے پڑھیا، جگت ودیا نہ کھئے رکھائیندا۔ اپنی ترنی آپے تریا، سرشٹ سبائی آپ ترائیندا۔ نرہو ہو کدے نہ ڈریا،
 بھے اپنا سرب جنائیندا۔ کرے کھیل کلجگ تیری اتم وریا، جگ چوکرئی پار کرائیندا۔ لکھ چوراسی جس گھاڑن گھڑیا، ویلے آنت بھن
 وکھائیندا۔ گرمکھ ورلے کارج سریا، جس جن اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ نہ جنے نہ کدے مریا، جنم مرن پھند کھائیندا۔ نرگن سرگن دوارے
 آپے کھڑیا، سوچھ سروپ روپ وٹائیندا۔ بھگت بھگونت پلا پھڑیا، دو جہان نہ کھئے چھڈائیندا۔ سنت کنت ایکارویا، سچ سہاگ اک
 بنائیندا۔ گرمکھ اکھڑ ایکارویا، دو جاکھ نہ کھئے جنائیندا۔ گرسکھ سرن سرنائی ایکارویا، دو جاکھ نہ کھئے منائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، ہرجن ہوئے پتا ماتا چرن کول بندھائے نانا، اتم رکھے ذات پاتا، ورن برن نہ کھئے
 جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اک اکانتا، کلجگ مٹے اندھیری راتا، ستجگ سنائے ساچی گاتھا، بودھ

آگادھ شبد الائنندا۔ کلجگ پنجر گیا سک، ہڈ ماس ناڑی تن نظر نہ آئیا۔ اپنا کھیل کردا رہیا لک لک، مکھ پردہ رہیا پائیا۔ اتم پینڈا گیا مک، پُرکھ ابناشی آپ مُکائیا۔ ہر کا تیر نرالا گیا چھٹ، برہمنڈ کھنڈ کرے شنوائیا۔ جو جن ساچے سیکھاں لئے اوٹ، تِس صاحب لئے بخشائیا۔ کلجگ مایا ممتا جوٹھ جھوٹھ کھا کھا بھری نہ اچے پوٹ، بھکھا رہیا کُراٹیا۔ دوجا ستجگ نال گیا اٹھ، کلجگ اتم تیرا ویکھے چائیں چائیا۔ تیری مایا ممتا نار دباگن ناگنی گرسکھاں نہ سکے ڈس، نیرن نیر رہن نہ پائیا۔ ہرجن اندر ہر جو رہیا وس، اٹھے پھر سہائیا۔ ایک مارگ رہیا دس، سوہنگ ڈنڈا ہتھ پھڑائیا۔ کلجگ اتم سیس لابنا جھٹ، گرسکھ تیرے ہتھ وڈیائیا۔ سمت اٹھاراں لگا پہلا پھٹ، اُنی سمت دیوے سیس کٹائیا۔ وچ بیٹھا رہے پُرکھ سمرتھ، اڈول اڈل اپنا آسن آپ سہائیا۔ زمیں اسمان گگن منڈل دیپ لوء پاتال کھنڈ برہمنڈ دھرت دھول سمنڈ ساگر آد آنت جگا جگنت جیو جنت پشو پنکھی پنچھی گائن ہر کا جس، جس اپنا آپ جنائیا۔ نیندر وچ جمال دس، نیندر روپ رہیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گرمکھ گرسکھ گر گر سیوا لائیا۔

★ ۱۸ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ پکھووال ضلع لدھیانہ ★

آد جگادی اک بھگوانا، ایک رنگ سہائیندا۔ آد جگادی اک مکانا، سچکھنڈ دوار سہائیندا۔ آد جگادی اک ترانہ، راگی راگ الائنندا۔ آد جگادی اک نشانہ، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ آد جگادی ایکا بھانا، جوتی جوت ڈگمکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ آد جگادی اک بھگونت، ایک رنگ سہائیا۔ آد جگادی ایکا کنت، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ آد جگادی بنائے بنت، گھڑن بھتنہار اک اکھوائیا۔ آد جگادی ایکا سنت، ستگر ساچا روپ دھرائیا۔ آد جگادی ایکا منت، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ آد جگادی مہا اگنت، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ چکائیا۔ آد جگادی ایکا پُرکھ، ایک در سوہا پائیندا۔ آد جگادی کرے پُرکھ، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ آد جگادی ایکا ایک کرے ترس، اپنی مہر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد جگادی ایکا میگھ برس، امرت جھرنا اک جھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی سوہا آپے

پائیندا۔ آد جُگادی سوہاؤنت، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ آد جُگادی ایکا کنت، ایکا سیج ہنڈھائییا۔ آد جُگادی گائے سہاگی چھنت، ساچا ڈھولا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آد پُرکھ وڈ وڈیائی، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ مدھ اپنی دھار چلائی، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ شبد سُت کر کُرمائی، ساچا بندھن پائیندا۔ گرہ مندر وجے اک ودھائی، ایکا راگ الائیندا۔ ایکا نُور کر رُشنائی، ایکا ڈگمگائیندا۔ ایکا ویکھے چائیں چائیں، نیتر نین نہ کھئے رکھائیندا۔ ایکا وسے ہر گھٹ تھائیں، تھان تھنتر سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ گھلاٹیندا۔ ایکا ایک آد آد، ابناشی کرتا ناؤں رکھائییا۔ ایکا ایک وسے برہما، برہمانڈ رچن رچائییا۔ ایکا ایک وجائے ناد، تریا راگ آپ سُنائییا۔ ایکا ایک گائے بودھ آگادھ، آگادھ بودھا اپنا بھیو جنائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اُٹھائییا۔ ایکا ایک ایک در، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ایکا پُرکھ ایکا نر، ایکا میل ملائیندا۔ ایکا سیجا بیٹھا چڑھ، بھسمر اپنا بھوگ کرائیندا۔ ایکا اکھڑ بیٹھا پڑھ، دوجا اکھڑ نہ کھئے وکھائیندا۔ ایکا کرنی رہیا کر، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا ایک، نرگن نرگن رہیا ویکھ، پیکھت پیکھت اپنا وپس وکھائیندا۔ نرگن ویکھے ویکھن یوگ، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ آپے جانے اپنا چوج، دوسر سنگ نہ کھئے ملائیا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا کوٹ، سچ سینگھاسن سوہیا پائیا۔ نرمل دیا جگے جوت، آد جُگاد ڈگمگائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ایک ایک رگھرائیا۔ ایکا جوت ایکا باقی، ایکا مندر آپ ٹکائیندا۔ ایکا پُرکھ کھلاپاتی، ایکا ویکھ وکھائیندا۔ ایکا دوس ایکا راتی، ایکا تھت وار سہائیندا۔ ایکا برہم ایکا جاتی، ایکا پاربرہم اکھوائیندا۔ ایکا شبد ایکا گاتھی، ایکا مارگ لائیندا۔ ایکا سیوک ایکا راتھی، رتھ رتھوہی اک چلائیندا۔ اک دوارا ایکا ہائی، ایکا وست وکائیندا۔ ایکا بنے ساچا ناتی، ناتا بدھاتا جوڑ جُڑائیندا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھی، ایکا ہون کرائیندا۔ ایکا بہ بہ پچھے واتی، جُگ جُگ وپس وٹائیندا۔ ایکا امرت دیوے بوند سواتی، ٹھنڈا ٹھار پیائیندا۔ ایکا کھولے بند تاکی، بجر کپاٹ ٹُرائیندا۔ ایکا دیوے بھوکھت واکی، گر اوتاراں سمجھائیندا۔ ایکا سادھان سنناں چُکائے باقی، لہنا دینا جھولی پائیندا۔ ایکا بنے ساچا ساقی، بھر پیالہ جام پیائیندا۔ ایکا گھوڑا ایکا راکی، ایکا آسو ہر دُوڑائیندا۔ ایکا جانے دھرنی دھرت دھول دھرن خاکی، ایکا آکاش پرکاشا ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ایکا اپنا ویس وکھائیندا۔ ایک گھر ایک مندر، ایک بنت بنائیا۔ اک دروازہ اک چندر، ایک وار لگائیا۔ ایک وسے ڈونگی گندر، دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک اپنے رنگ سائیا۔ ایک اچھیا ایک بھچھیا، ایک ایک ورتائیندا۔ ایک ونڈے ساچے حصیا، ساچا حصہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایک نور نورانہ رو سس وسیا، چند چاندنا آپ چمکائیندا۔ ایک پُنیہ ایک مسیا، ایک اندھ اندھیرا چھائیندا۔ ایک گھٹ گھٹ اندر وسیا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ ایک لکھ چوراسی جانے متھیا، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ ایک جُگ جُگ دیوے ساچی سکھیا، گر منتر نام گر گر آپ پڑھائیندا۔ ایک لاپے دوتی وکھیا، امرت جام پیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک اپنے در سہائیندا۔ ایک در اک دروازہ، ہر ایک ویکھ وکھائیا۔ ایک غریب اک غریب نوازا، غریب نہانے گلے لگائیا۔ ایک سریشٹ اک سریشٹی ساچا، اشٹ دیو اک اکھوائیا۔ ایک شاہ اک نواب، شاہ پاتشاہ اک ہو جائیا۔ ایک راگ ایک واجا، ایک تار ستار پلائییا۔ ایک دو جہان پھرے بھاجا، ویس انیک دھرائیا۔ جُگ جُگ رچدا آیا کاجا، حُکمی حُکم کھیل کھلائییا۔ ستجگ تریتا دواپر آپ نوازا، اپنی ہتھیں کر کڑمائیا۔ کلجگ اتم کھیل کرے بوہ بھاتتا، بھو ابھید نہ کھئے رکھائیا۔ بھاگ لگائے دیس ماجھا، سمبل کر رُشنائیا۔ دو جہاناں لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ چلائے جہازا، دو جہاناں بیڑا اپنے ہتھ رکھائیا۔ نرویر پُرکھ اگم اگوچر آپے چڑھیا اپنے تازا، چار کُنٹ دہ دشا رہیا بھوائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے کاجا، نو کھنڈ پرتھی ساہ سُدھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک ایک بے پرواہیا۔ ایک ایک بے پرواہ، سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بن ملاح، ہر پُرکھ نرنجن سیو لگائیندا۔ ایکنکارا صفت صلاح، اپنا ناؤں درڑائیندا۔ آد نرنجن جوت جگا، گھر مندر اک رُشنائیندا۔ سری بھگوان سنگھاسن آسن لا، سیس جگدیش تاج سہائیندا۔ ابناشی کرتا سوہاؤنت سوہا رہیا پا، سوہنیک آپ ہو جائیندا۔ پاربرہم پرہہ سیس جھکا، نیوں نیوں نیتز نیر وپائیندا۔ اک اکلا ویس وٹا، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ برہم اپنی ونڈ ونڈا، لکھ چوراسی گنڈھ پوائیندا۔ شبدی ناد دُھن سنا، انحد راگی راگ الائیندا۔ جوت نرنجن دیپ ٹکا، گھر گھر سوہا پائیندا۔ ترے گن مایا پردہ پا، اپنا آپ چھپائیندا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نال رلا، مایا ممتا وچ بھسائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ لے پرنا، جگت ناتا جوڑ جڑائیندا۔ ہنگتا گرھ لے بنا، منکھ ڈیرہ آپ لگائیندا۔ بھکھا ننگتا گلے لگا، جُگ جُگ

اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھگت بھگونت لئے ملا، کایا کوری پھول پھولائیندا۔ سنت ساجن لئے جگا، شبدی ناد الائیندا۔ گرمکھ کایا گور وچوں لئے کڈھا، سچ سنگھاسن اک وکھائیندا۔ گرمکھ اپنے رنگ رنگا، رنگ مجیٹھی اک چڑھائیندا۔ ڈسٹ ہنکاری دئے کھپا، ایکا کھنڈا نام چلائیندا۔ آد آنت کرے سچ نیاں، اہل بھل کدے نہ جائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، اک اکلّا حکم چلائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے آ، نرگن نرویر ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اکلّا کھیل کرائیندا۔ اک اکلّا کھیلن آیا، آد جگادی کار۔ لوک مات ہر پھیرا پایا، کل کلکی لئے اوتار۔ نام ڈنکا اک وجایا، لکھ چوراسی کرے خبردار۔ شاہ سلطاناں دئے ہلایا، اتم روون زارو زار۔ ورن برن دئے مٹایا، اوچ نیچ نہ کھئے دھار۔ اک اکلّا ساچا مارگ دئے لگایا، کوڑی کریا دئے نوار۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھ وکھایا، ستان دییاں پردہ دئے اتار۔ نو دوارے کھوج کھجایا، لیکھا جانے دسم دوار۔ ہرجن ساچے لئے ملایا، آپ اپنی کریا دھار۔ آپ اپنا سر ہتھ ٹکایا، سمرتھ پُرکھ اگم اپار۔ ایکا اکھڑ رہیا پڑھایا، سوہنگ شبد سچ جیکار۔ آتم پرماٹم لئے ملایا، ایش جیولئے ادھار۔ کرم کانڈ نہ کھئے وکھایا، نہکرمی کرے وچار۔ پوجا پاٹھ نہ کھئے کرایا، جس جن دیوے درس دیدار۔ سرتی شبدی بندھن پایا، بٹھے ایکا وار۔ گھر مؤرت اکال نظری آیا، اک اکلّا ایکنکار۔ ساچی صورت دئے وکھایا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے شمار۔ گرمکھ میلا سہج سُبھایا، آپ کرائے کایا مندر گروڈوار۔ دوجے در ہتھ نہ آیا، لکھ چوراسی رہی جھکھ مار۔ اک اکلّا ویکھ وکھایا، ویکھنہار بے عیب پروردگار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی ایکا ہر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپارا کھیل اولّا، اک اکلّا آپ کرائیا۔ آپے جانے نوری اللہ، بسمل دھار چلائیا۔ کلمہ امام پھڑایا پلا، امام امام بے پرواہیا۔ مقالے حق ایکا ملا، لاشریک بن خدائیا۔ سچ سندیش ایکا گھلا، آیت شرائط کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اکلّا بے پرواہیا۔ اک اکلّا اک خُدا، خالق اپنی کھیل کھلائیندا۔ آد جگاد نہ ہوئے جُدا، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ اپنی قُرانی کر کے آیا آپ کرے فدا، فطرت ہور نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ایکا نور نور اُپائیندا۔ ایکا نور نور اُجالا، نور الابی ڈگمگائیندا۔ ایکا مارگ دئے سُکھالا، الابی کلمہ آپ پڑھائیندا۔ ایکا روپ وکھائے تعالیٰ، خُدا اپنا نور جنائیندا۔ ایکا پائے ساچی مالا، تسبیح ایکا ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،

ایکا خلق وچ سہائیندا۔ ایک خلق ایک خالق، مخلوق وچ اک سہائیا۔ ایک ایک ہونے پرتپالک، سدا سد سیو کھائیا۔ آد جگاد نہ آئے وچ اُلس، نندرا نیند نہ کھئے وکھائیا۔ کلجگ اتم بے ثالث، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ ہرجن ہربہگت سری بھگوان مُرشد مُرید کڈھے خالص، خالق خلق ویکھے تھائوں تھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، چار ورن ایک سرن اوچ نیچ راؤ رنگ ایک ٹیک، شاہ پاتشاہ ایک رنگ وکھائیا۔

★ ۱۸ بھادروں ۲۰۱۸ یکرمی پکھووال ضلع لدھیانہ ★

ستگر پورا دین دیال، دیاوان اکھوائیندا۔ جگ جگ پرگت ہو وچ جہان، نرگن سرگن کھیل کھلائییندا۔ شبد سرُپی ست بان، برہمنڈ کھنڈ آپ اڈائیندا۔ نام ندھانا اک گیان، منتر انتر آپ جپائیندا۔ گرمکھ سجن سچ پچھان، ہرجن اپنا میل ملائییندا۔ پردہ چک کایا مندر مکان، گرہ ساچا گھر وکھائیندا۔ ایک دیوے ساچا دان، وست امولک جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے مات وڈیائییندا۔ ہرجن وڈا وڈی وڈیائی، ستگر پورا آپ وڈیائییندا۔ لیکھا جانے دھر درگاہی، درگاہ ساچی کھیل کھلائییندا۔ ویکھنہارا تھائوں تھائیں، گھٹ گھٹ انتر پھول پھولائییندا۔ ہرجن میلے پھڑ پھڑ باہیں، سیوک ساچی سیو کھائیندا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھائیں، نردھن اپنی گود بہائییندا۔ سدا سد دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، سمرتھ پُرکھ سر ہتھ ٹکائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر پورا دیا کھائییندا۔ ستگر پورا ہر ہر ٹھاکر، اباشی بے پرواہیا۔ ایک دیوے نام رتی رتناگر، رت رتھی آپ سہائیا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، دُرمت میل دھوائیا۔ جس جن ونج کرائے بن سوڈاگر، ایک ہٹ وکھائیا۔ در دوارے دیوے آدر، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر پورا ہونے سہائیا۔ ستگر پورا صاحب سمرتھ، ساچی کار کھائییندا۔ نردھن رکھے دے کر ہتھ، دین اپنی گود بہائییندا۔ نام جنائے مہا اکتھ، کتھنی کتھ نہ کھئے سنائییندا۔ شبد چڑھائے ساچے رتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائییندا۔ اپنا مارگ آپے دس، ساچا پنتھ وکھائییندا۔ پردے اندر ہر جو وس، ہر مندر آپ سہائییندا۔ پوری کرے ہرجن آس، نراسا کھئے نہ مات رکھائییندا۔ لیکھا

جانے پون سواس، سواس سواساں میل ملائیندا۔ ایکا روپ وکھائے پُرکھ ابناش، ابناشی اپنی دھار جنائیندا۔ اندھ اندھیرا میٹے رات، ساچا چند آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ستگر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ ستگر سچا ویکھنہارا، آد جگاد سیاہا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، گرمکھ ساچے لے ملایا۔ کلجگ اتم پاوے سارا، نہکلنکا ناؤں رکھایا۔ ایکا نام شبد جیکارا، سوہنگ دھارا آپ پرکھایا۔ لیکھا جانے اگم اپارا، وید کتیب بھیو نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے ہوئے سہایا۔ ہوئے سہائی سدا سد، بے آنت بے پرواہیا۔ ہرجن سجن آے سد، اپنا درس دکھایا۔ جگت دوارا پار کرائے حد، ساچا مندر آپ سمجھایا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، جم کی پھاسی دئے تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے لے ملایا۔ جم کی پھاسی نانا توڑ، ہرجن ساچے ہوئے سہایا۔ جنم جنم دی ٹٹی جوڑ، میل ملاواں ساچے تھائیا۔ کرے پرکاش اندھ گھور، گرہ مندر کر رُشنائیا۔ ڈیرہ ڈھائے پنج چور، پنجم ستھر رہیا وچھائیا۔ شبد سنائے ناد گھنگھور، پنجم راگ الاٹیا۔ سرتی بٹھے شبدی ڈور، تند اول پائیا۔ ویکھے پرکھے ریٹھا مٹھا کوڑ، جیو جنت پھول پھولایا۔ گرمکھ ورلے لگی اوڑ، ایکا اوٹ اکال رکھایا۔ سمرتھ پُرکھ آئے دوڑ، دیوے درس بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنے در آپ بہایا۔ ستگر پورا کھول در، در دروازہ آپ تڑائیندا۔ غریب نیانے آے ور، اپنا بندھن پائیندا۔ جگت بھ بھو چکائے ڈر، بھیانک روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ اک نپائے ساچے سر، سچ سروور اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ ستگر پورا پار کنارہ، ہرجن آپ وکھائیا۔ لہنا دینا چکائے منجدھارا، ڈونگی غارا نہ کھئے رڑھائیا۔ ست ستوادی دئے سہارا، ساچا مارگ اک لگائیا۔ سوہنگ بولے سچ جیکارا، جاگرت جوت ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیا۔ ہرجن سچا تاریا، کر کیرپا گن ندھان۔ جنم جنم دا روگ نواریا، ایکا بخشے چرن دھیان۔ اک سہائے بنک دواریا، گرہ مندر سچ مکان۔ اٹھ پھر ناد دھنکاریا، شبد اگتی وجے تان۔ ایکا نور جوت اُجیاریا، دیا باقی جگے مہان۔ ایکا کرے سچ پیاریا، پیا پریم مہربان۔ ایکا دیوے سچ آدھاریا، ست ستوادی سچ نشان۔ ایکا برہم کرے اُجیاریا، پاربرہم ہو پردھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن دیوے ساچا دان۔ داتا دانی گہر گمبھیر، گنوتنا دیا کھایا۔ ہرجن ٹھانڈا کرے سریر،

اگنی تت نہ کھئے رکھائیا۔ امرت بخشے ٹھانڈا نیر، ساچا سپر مُکھ چوائیا۔ آپے بدلنہارا تقدیر، سچ تدبیر رہیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ستگر میت، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرایا۔ آپے جانے اپنی ریت، اولڑی چال آپ چلایا۔ ساچا دیہرا مندر مسیت، کایا بنک رہیا دکھایا۔ دوس زین گائے گیت، ساچا ڈھولا آپ سُنایا۔ اٹھے پھر وسے چیت، چت وت ٹھگوری نہ کھئے رکھایا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، شاہ پاتشاہ بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی پرکھے نیت، چاروں کُنٹ ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن اپنے وچ سمایا۔ ہرجن سلمے ہر کی دھار، ستگر اپنے وچ ملائیا۔ ہرجن بائے ہر کی سار، ستگر پورا بوجھ بُجھائیا۔ ہرجن جانے ہر کا پیار، ستگر پورا آپ کرائیا۔ ہرجن جانے ہر کا دوار، ستگر پورا آپ دکھائیا۔ ہرجن جانے رنگ کرتار، ستگر پورا آپ چڑھائیا۔ ہرجن وسے ٹھانڈے دربار، ستگر پورا آپ کھلائیا۔ ہرجن اترے پار کنار، ستگر پورا پار کرائیا۔ کلجگ تیری اتم وار، ایکا نئیا رہیا چلائیا۔ کسے ہتھ نہ آوے وچ سنسار، ڈونگی بھور پئی لوکائیا۔ گرمکھ ورلے کر تیار، ساچے بیڑے رہیا چڑھائیا۔ سیوا کرے آپ نرنکار، نرگن داتا سیو کھائیا۔ میل ملائے وارو وار، پتن بیٹھا ساچا ماہیا۔ راہ تکی پروردگار، دُور دُراڈا شہنشاہیا۔ گرسکھ ملے سچا یار، جس ملیاں کوئن کوٹ کوٹ برہمنڈ خوشی منائیا۔ در گھر کراں سچ پیار، سچکھنڈ وسار چائیں چائیا۔ تخت بیٹھ سچے دربار، اپنا مُکھڑا دیاں دکھائیا۔ گرسکھ نرگن ہو ہو بولے اک جیکار، سوہنگ تیرا روپ نرنکار، ہنگ برہم پارہم وچ گیا سمائیا۔ نہ پُرکھ نہ نار، جوتی جوت جوت چمتکار، پُرکھ ابناشی ایکا رنگ وٹائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد آنت جانے دھار، لیکھ لکھت توں وسے باہر، واک بھوکھت کرے پیار، اپنی بھاکھیا آپے پور کرائیا۔

★ ۱۸ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی ہرجیت سنگھ دے گرہ پنڈ لیل ضلع لدھیانہ ★

ویشنوں بھگوان سچ کرامات، دو جہان دکھائیا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناش، بے آنت بے پرواہیا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاش، گگن منڈل ویکھ دکھائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پائے اپنی راس، نرگن اپنا ناچ نچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، روپ انوپ

آپ دھرائیا۔ وشنوں بھگوان سچ کراماتا، آد جگاد وکھائیندا۔ جگا جگنتر بٹھے ناتا، ویس انیک وٹائیندا۔ بھگتاں دیوے ساچی داتا، نام اموک جھولی پائیندا۔ کایا مندر اندر سُنائے ساچی گاتھا، نیش اکھر آپ پڑھائیندا۔ جگا جگنتر چلائے راتھا، رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنی کار آپ کرائیندا۔ سچ کرامات آد آنت، وشنوں بھگوان آپ جنائیا۔ گرُمکھ وِرا لیکھا جانے سنت، مٹکھ بوجھ کھئے نہ پائیا۔ آپ بھلائے جیو جنت، لکھ چوراسی پردہ پائیا۔ آپ اپنی ناری ویکھے ساچا کنت، رُپ انوُپ آپ وٹائیا۔ آپ چاڑھے رنگ بسنت، اُتر کدے نہ جائیا۔ اپنی مہا جنائے آگت، لیکھا لیکھت وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، وِشو کھیل آپ کھلائییا۔ آپ وِشن آپ بھگوانا، آپ کھیل کھلائییندا۔ آپے راج بھوُپ راجانا، دُھر فرمانا حُکم سُنائیندا۔ آپے وسنہارا سچکھنڈ سچے مکانا، تھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ آپے جگ جگ لوک مات بھئے پردھانا، ترے گن اتینتا ٹھانڈا سینتا اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنی کرامات آد جگاد وکھائیندا۔ سچ کرامات آد جگاد، سو پُرکھ نرنجن آپ وکھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بٹھے نات، ساچا ناتا جوڑ جڑائیا۔ ایکنکارا دیوے دات، وست اموک اک ورتائیا۔ آد نرنجن آپ اُپائے اپنی ذات، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ سِری بھگوان دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیا۔ اباشی کرتا آپے ویکھے مار جھات، اپنے مندر سو بھا پائیا۔ پارہرہم پُرکھ سمراتھ، اپنی دھار آپ چلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنا پردہ آپ چکائییا۔ سچ کرامات سِری بھگونت، جگ کرتا آپ وکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے ناری کنت، نر نرائن سیج ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنی کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل ہر کرتارا، اپنا آپ جنائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہو اُجیارا، نرگن اپنی بنت بنائیا۔ نرگن نرگن کر پَسارا، نرگن ویکھے چائیں چائیا۔ نرگن مندر نرگن دوارا، نرگن بیٹھا سیج سہائیا۔ نرگن حُکم نرگن ورتارا، حُکمی حُکم آپ چلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنی کرامات اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچ کرامات بے پرواہ، اپنے ہتھ رکھائیا۔ وِشنوں رُپ آپ وٹا، بنس سرہنس آپ سہائیا۔ اپنی جوت آپ پرگٹا، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچی دھار اپنی اک سمجھائیا۔ وِشنوں نار لچھمی نرائن، اپنی آپ پرگٹائیا۔ نیتر نین نہ سکے کوئی کہن، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وشنوں آپے لچھی لئے ملایا۔ آپے وشن وشنو دھار، آد پُرکھ اکھوائیندا۔ سچکھنڈ و سچ سچ دوار، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اگمڑی کرے کار، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ اپنی اچھیا آپے دھار، اپنی جوت آپ پرگٹائیندا۔ آپ بنائے سلکھنی نار، روپ انوپ چڑھائیندا۔ آپ کرے سچ شنکار، بھیوشن لال آپ رنگائیندا۔ اپنی گود لئے اٹھال، اپنے سنگ رکھائیندا۔ آپے کرے سدا پرتپال، پرتپالک آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی لچھی آپ منائیندا۔ آپے لچھی وشنوں رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیا۔ آپے سیجا آپ پلنگ، اپنی سیجا آپ سہائیا۔ اپنے مندر آپے جائے لنگھ، آپے ویکھ وکھائیا۔ کرے کھیل سورا سرینگ، سو پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں بھگوان اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ وشنوں بھگوانا نوجوانا، آد جگاد سہائیندا۔ اک جھلائے سچ نشانہ، سچکھنڈ دوارے آپ چڑھائیندا۔ آپے مرد آپ مردانہ، سچ مردانگی آپ کمائیندا۔ آپے بٹھے اپنا سگنی گانا، ساچا سگن آپ منائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ناری آپ پرنائیندا۔ اپنی ناری آپ پرنا، اپنے سنگ رکھائیا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہ، دوسر سنگ نہ کھئے وکھائیا۔ لیکھا لیکھن کوئی جانے نہ، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آد آپے دئے سمجھائیا۔ آد پُرکھ اک اکلا، اپنی جوت جگائیندا۔ نرگن ویکھے سچ محلہ، سچ دوار آپ سہائیندا۔ اپنی جوت آپے بلا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ اپنا پھڑے آپے پلا، اپنا سنگ نبھائیندا۔ اپنا میٹھے آپے سلا، ایک رنگ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ ----- جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ پرگٹائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی دھارا، نرور آپ پرگٹائیندا۔ مورت اکال ہو اچیارا، اجونی ربت ڈگمگائیندا۔ ساچے مندر کر پسارا، سچکھنڈ دوار سوہیا پائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ ناری کنت کھیل نیارا، کھیل اولآ آپ کرائیندا۔ جنی جن ہر نرنکارا، اپنی گود سہائیندا۔ آپ اُپائے ست دلارا، شبدی ناؤں رکھائیندا۔ سوہاؤنت سہائے اک دوارا، تھر گھر ساچا آپ اُپائیندا۔ نرگن وشنوں ہو اچیارا، ایکاکل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ در گھر ساچا سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ وشنوں ویکھے لچھی ناری ساچا کنت، پُرکھ ابناشی اپنے نال ملایا۔ آپ بنائے اپنی بنت،

مات پت نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جننی جن آپ ہو جائیا۔ آپے جننی جن ہو تیار، ساچا سُت اُپائیندا۔
 آپے وشنوں کرے پیار، آپے لچھمی نال ملائیندا۔ آپے وچولا بنے سرجنہار، ساچا میلا آپ کرائیندا۔ آپے سُتا پیر پَسار، آسن سینگھاسن
 سوہبا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنیاں بھجان آپ وکھائیندا۔ اپنا بل آپے دھار، آپے ویکھ
 وکھائیا۔ آپے کرے ساچی کار، کرنی کرتا آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں رُوپ آپے کر، ساچی نار لئے
 پرنائیا۔ وشنوں ہر ہر ہر رنگا، ساچا رنگ رنگائیندا۔ آپے جانے اپنی دھار گنگا، امرت دھار آپ وپائیندا۔ آپے جانے ساچا سنگا،
 سگلا سنگ نبھائیندا۔ آپے جانے اپنا اندا، اند اند آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔
 وشنوں اندر امرت دھار، وشنو اپنی دھار رکھائیا۔ کرے کرائے سچ پیار، ساچے تخت بیٹھ سچا ماہیا۔ آپے دیا کر اُجیار، آپے ویکھے چائیں
 چائیا۔ آپے کول کر تیار، آپے جھرنا رہیا جھرائیا۔ آپے پاربرہم ونڈے ونڈ پر اپار، ساچی ونڈن اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما اپنے رنگ رنگائیا۔ وشنوں بھگوان ویس وٹاؤنا، سچ کرامات دئے وکھائیا۔ نو سو چرانوے جگ چوکرئی
 پنڈھ مکاؤنا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ برہما اتم جوتی میل ملاؤنا، شنکر اپنی گود بہائیا۔ سُرپت راجا اند تختوں لاہنا، کروڑ تینتیس دئے
 دُہائیا۔ رو سس کرن اپنے وچ ساؤنا، منڈل منڈپ دئے دُہائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں سرب گراؤنا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔
 چوڈاں لوکاں پھڑ ہلاؤنا، چوڈاں طبق حُکم ورتائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی پھیرا پاؤنا، ستاں دیپاں لئے ہلائیا۔ چار ویداں ویکھ وکھاؤنا، پُران
 اٹھاراں پھول پھولاہنا۔ شاستر سمرت پنڈھ مکاؤنا، گیتا گیان دئے سمجھائیا۔ انجیل قرآنا مکھ شرمائنا، نیتر نین نہ کھئے اٹھائیا۔ کھانی بانی بھو
 چکاؤنا، ایکا شبد سمجھائیا۔ آد پُرکھ ویکھ وکھاؤنا، ویکھنہارا سچا شہنشاہیا۔ وشنوں بھگوان اپنا ناؤں دھراؤنا، ذات پات نہ کھئے رکھائیا۔
 تیئی اوتاراں در بٹھاؤنا، شاہ پاتشاہ دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ اٹھاراں بھگت پھڑ ہلاؤنا، حُکمی حُکم اک منائیا۔ دس گر سنگ ملاؤنا، جوتی
 جوت کر رُشناہنا۔ ترے گن جنجالا توڑ تڑاؤنا، جاگرت جوت کر رُشناہنا۔ کوڑ کُریارا ڈونگھے ستھر وچھاؤنا، کوڑی کرپا رہن نہ پائیا۔ کام
 کرودھ لوہ موہ ہنکار جھوٹھے مٹھ سٹاؤنا، اتم ویکھے تھائوں تھائیا۔ ورن برن کوئی رہن نہ پاؤنا، چار ورن اٹھاراں برن دین دُہائیا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ کرامات دئے وکھائیا۔ وشنوں اتم آیا جگ، کریا کھیل اپارا۔ داتا دانی بنیا رہیا جو سریگ، جُگ جُگ رہیا ورتارا۔ آپے آپا کیتا اڈ، آپے ویکھنہارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں کرے کھیل نیارا۔ وشنوں کھیل نیار کراؤنا، سری بھگوان حُکم جنائیا۔ دانا پانی سب دا بند کراؤنا، جگت وست نہ کھئے ورتائیا۔ کلجگ گپڑا پھیر دواؤنا، اُلٹی لٹھ بھوائیا۔ نو کھنڈ پرتھی سرب کراؤنا، جیو جنت دین دُہائیا۔ راج راجانا تختوں لاہنا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نیر مُکاؤنا، امرت جل نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں حُکم رہیا سُنائیا۔ وشنوں مننا ہر کا بھانا، ہر بھانا آپ جنائیندا۔ کوئی نہ رپے راجا رانا، در گھر کھئے نہ سوہا پائیندا۔ کیسے نہ ملے پینا کھانا، خالی ہتھ سرب پھرائیندا۔ گرمکھ وِرا چتر سُبانا، تیرا میل ملائیندا۔ اک وکھاؤنا سری بھگوانا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں تیری کرامات تیرے ہتھ پھرائیندا۔ وشنوں تیری کرامات ساچی دات، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کلجگ اتم کیسے نہ پُچھنی وات، نہ ہوتے کھئے سہائیا۔ ایک وار آئے اندھیری رات، چند چاندنی نہ کھئے چمکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں بیٹھا دوار، نیوں نیوں کرے نمسکار، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ پرہ آگے سیس گیا جھک، وشنوں آپ جھکایا۔ تیرا بھانا نہ جائے رُک، ہوں لکھ لکھ شکر منایا۔ کلجگ ویلا گیا ڈھک، گوبند لیکھ لکھایا۔ دھرت مات دی سفل کرائی ککھ، دھرتی دھرت دھول دیا کمایا۔ ترے گن لگا میٹاں دُکھ، دُکھڑا اور نہ کھئے جنایا۔ ساچی دھاروں میں پیا پُٹ، ساچی دھار دیاں وایا۔ اپنا انّ آپے لُٹ، تیرے در پُچایا۔ کلجگ جیواں بھاگ گئے نکھٹ، ہر کا رُپ نظر نہ آیا۔ اپنی جڑ آپے رپے پُٹ، ہر دے کام کرودھ وسایا۔ نہ کوئی جانے پانی دُدھ، جھوٹھا رڑکنا ایویں پایا۔ وشنوں لین نہ دینی کیسے نوں سُدھ، مت من بُدھ ڈیرہ ڈھاپیا۔ پُرکھ اکال دا توں جیٹھا پُٹ، آد آد اپایا۔ برہما بنایا تیرا سُت، شنکر نال رلایا۔ لچھی سیس گندا وکھائے گُت، سچ شنکار کرایا۔ پاربتی اپنی وار آپے اُٹھ، اپنا نیتر نین مٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگونت، اپنا ویس آپ دھرایا۔ ویس دھرائے ہر اولّا، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، بسمل کھیل کھلائیا۔ مقامے حق ایک ملا، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ سچ سندیش ایک گھلا، کلمہ کلام آپ سُنائیا۔ پروردگار

بھڑایا پلا، بے عیب کھیل کھلائی۔ آد جگاد جگا جگنتر کدا رہیا ول چھلا، اچھل اچھلّ ویس وٹائی۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، کلجگ
 اتم روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن روپ بنیا جھلا، سرگن سرشٹ سبائی رہیا بھلائی۔ سرشٹ سبائی
 جانا بھل، اہل آپ بھلائیندا۔ مایا ممتا گئی رل، ممتا موہ نہ کھئے چکائیندا۔ بھاگ نہ لگا ساچی کل، ہر کا روپ نظر نہ آئیندا۔ ساچا جام نہ
 لایا بل، مدرا ماس پان کرائیندا۔ پنج تت بوٹا بیٹھا پھل، اتم سمل رُکھ لہرائیندا۔ کلجگ اندھیرا جانا جھل، نہ کھئے میٹ مٹائیندا۔ پن ہر
 نامے کھئے نہ پینا مل، کرتا قیمت نہ کھئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں بھگوان کھیل کھلائیندا۔ وشنوں
 بھگوان آیا چل، نہچل اپنا کھیل کھلائی۔ کلجگ میٹے جھوٹھی کل، کل اپنی آپ دکھائی۔ ایک بھڑیا کھنڈا بھل، پارہم بے آنت وڈ وڈیائی۔
 دھرنی دھرت دھول جائے ہل، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ کرائیا۔ اپنا ویس ہر گوبند، اپنی وار کرائیندا۔ آپے
 میٹے سگلی چند، چنتا روگ گوائیندا۔ کرے کھیل ساجن ہند، ہندوائن ویکھ دکھائیندا۔ آپے سکھ ساگر ڈونگھا سیندھ، آپے مکھی مکھ
 صلاحندا۔ گہر گمبھیر گئی گہند، اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھانا آپ دکھائیندا۔ ساچا بھانا
 ویکھ دکھاؤنا، ویکھنہار اک ہو جائیا۔ کلجگ کوڑا پندھ مکاؤنا، پاندھی پندھ رہیا مکائی۔ نو کھنڈ پرتھی ستھر اک وچھاؤنا، خاکی خاک
 دئے وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ چکائی۔ ہر کا بھانا گوبند دھار، گر گوبند دئے صلاحیا۔ سینگھ
 روپ سچی سرکار، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرائیا۔ ساچا کھنڈا کر تیار، برہمنڈاں دئے دکھائی۔ دو جہاناں کرے خوار، چچیا کھئے رہن نہ پائیا۔
 کل کلکی لے اوتار، کوڑی کرپا دئے کھپائی۔ آپے وسے سمل نگر دھام نیار، سچ سینگھاسن سوہا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیا۔ ساچا ویس ہر کرتارا، کلجگ اتم آپ کرائیندا۔ قدرت قادر ویکھنہارا، نور الابی ڈگمگائیندا۔ وشنوں
 بھگوان ہو اجیارا، روپ انوپ دھرائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن پاوے سارا، ہنگ برہم پردہ لائیندا۔ ایکا ڈنکا وجے اپر اپارا، ساچی نوبت آپ
 وجائیندا۔ سچکھنڈ بیٹھ سچ دوارا، تھر گھر اپنا پردہ لائیندا۔ پرگٹ ہو نرائن نر اوتارا، اپنا بھيو آپ جنائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، سمنڈ
 ساگر مکھ شرمائیندا۔ بناسپت رووے زارو زارا، ہر کا بھيو کھئے نہ پائیندا۔ چوتھے جگ لہنا آپ مکاؤنا، چار لکھ بئی ہزار نیتر نیناں نیر

وہائیا۔ ساڈا بیڑا جس ڈباؤنا، سو آیا سچا ماہیا۔ کلجگ آگے ہو ہو واسطہ پاؤنا، دھئے جوڑ پئے سرنائیا۔ ایکا منگ در منگاؤنا، بخش
 میری مینوں شاہیا۔ چار یاری مردنگ و جاؤنا، محمد نال ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں
 ڈھیہہ پیا سرنائیا۔ کلجگ منگے جھولی ڈا، ویلا اتم آیا۔ میں سُنیا تُوں بے پرواہ، نائیاں ہوئیں سہایا۔ میں آیا تیری لَین پناہ، میرے
 صاحب ہو سہایا۔ تیرا گھر ویکھیا سچا درگاہ، سچ سنگھاسن بیٹھا آسن لایا۔ میرے نین رہے شرما، تیرے آگے نہ سکا اٹھایا۔ تُوں پکڑ
 میری بانہ، میرا بیڑا نہ آنت ڈبایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، چھوٹا پُت تیرے در تے منگن آیا۔ تیرا
 چھوٹا پُت کلجگ ڈلارا، چوٹھے ونڈے آئیا۔ تیرا بنیا رہیا فرمانبردارا، تیرا حُکم سیس ٹکائیا۔ چاروں کُنٹ کریا جوٹھ جھوٹھ پَسارا، کام
 کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال رلائیا۔ من مت لگایا اکھاڑا، لکھ چوڑاسی ناچ نچائیا۔ ترے گن اگنی تپائی تتی ہاڑا، گھر گھر رہی جلائییا۔ جو
 مارگ تیرا دسدے گئے گر اوتارا، میں سب تُوں دتا بھلائیا۔ کیسے نظر نہ آئے گرو گوبند سنگھ سچی سرکارا، نیتر درشن کھئے نہ پائیا۔ نانک
 نرگن بھلیا میت مُرارا، جس ذات پات نہ کھئے رکھائیا۔ رادھا کرشن نہ کھئے ادھارا، بنسری نام نہ کھئے وجائیا۔ سینتا سرت نہ کھئے پیارا، سوانی
 سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ محمد خواہش رووے زارو زارا، اللہ رانی ناؤں دھرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کوک کوک کرے پکارا، ویلا اتم اک سمجھائیا۔
 کلجگ جودھا سور بلی بلکارا، اپنا بل دئے وکھائیا۔ کیسے نظر نہ آئے مندر مسجد گرو دوارا، شودوالا مٹھ پھیرا پائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ویکھے جا
 کنارہ، گنگا جمنا سُستی اپنا پھیرا پائیا۔ دہ دشا ہویا وبھچارا، ست سنتوکھ نہ کھئے رکھائیا۔ اُتوں بولن تیرا نعرہ، رسنا چہوا بلائیا۔ اُتر
 کرے نہ کھئے پیارا، اجپا جاپ نہ کھئے چپائیا۔ کلجگ تیری سُنے کون پکارا، نو کھنڈ رہی کُرائیا۔ دھرنی دبی تیرے بہارا، نیتر نین نیر رہی
 وہائیا۔ کھلڑے کیس رہی پکارا، مینڈی سیس نہ کھئے رکھائیا۔ مات پت کرے خوار، بہین بھئییا سیج ہنڈھائیا۔ ناری کنت نہ کرے پیار،
 چار کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ گر کا شبد نہ کھئے ادھارا، ہر کا نام نہ کھئے دھیائیا۔ آ آگئے تئی اوتار، جگ جگ اپنی سیو کھائیا۔ اٹھاراں بھگت
 گئے پکارا، کبیر جلاہا دئے صلاحیا۔ نانک نرگن کر پیار، جیو جنت رہیا سمجھائیا۔ گوبند فتح بول جیکار، ساچا نعرہ ایکا لائیا۔ کلجگ
 آوے اتم وار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ پرگٹ ہووے نہکنک نرائن نر اوتار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ میرا میلا کرے وچ سنسار،

آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ اپنا ناؤں پھڑے کھڑگ کھنڈا کٹار، تیز چنڈ پرچنڈ چمکائیا۔ چار ورن دئے ادھار، اوچاں نیچاں گلے لگائیا۔ ایکا امرت کر تیار، ساچا جام دئے پیائیا۔ ایکا بول سچ جیکار، نانک نرگن کرے پڑھائیا۔ اشٹ مناؤنا پُرکھ اکال، دوچا اشٹ نہ کھئے وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی وکھائے اکو سچّی دھرمسال، ساچا مندر اک وکھائیا۔ بُدھ ویچاری کی کرے سوال، اپنا بیوی نہ پائیا۔ پن ہرنامے ہویا کنگال، گر گوہند دس نہ پائیا۔ اٹھ کے جائے نہ بنے بے ایمان، پاربرہم سری بھگوانا۔ پہلوں میٹے جیو شیطان، پھر گرُمکھاں دیوے برہم گیانا۔ گر گوہند سورا ملے آن، جودھا سورپیر بلی بلوانا۔ نیلا نیلی دھاروں کرے پار، ساچا کھنڈا اک چمکانا۔ آد جگاد نوچوان، چل کے آئے وچ جہانا۔ ویہ سو ویہ بکرمی پندراں کتک، ودی سدی نہ کھئے نشان، دلی تخت بے راج راجانا۔ ایکا دیوے دھر فرمان، راؤ رنگ سرب سیس جھکانا۔ چاروں گنٹ جے جیکار ہوئے وشنوں بھگوان، سب چھڈ کے بھجن میدانا۔ نہ کھئے دسے بل راج راجان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ تیرا پورا کرے در آیاں کرے پروانہ۔ گرسکھ پروانہ ہوئے پورا، ادھورا رہے نہ رائیا۔ وشنوں بھگوان ہتھیں پہنے کدے نہ چوڑھا، لچھمی بھوشن لال رنگ رنگائیا۔ کلجگ اتم میٹے نشانہ کوڑا، سچ سچ دئے دھرائیا۔ پرگٹ ہوئے گرو گوہند سنگھ سورا، سورپیر ویس وٹائیا۔ سدا سدا سد حاضر حضورا، نہ مرے نہ جائیا۔ اپنا قول کرے پورا، کر کے گیا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، نرگن نراکار کلجگ اتم ہو اگیار، ساچی دھار دئے چلائییا۔

★ ۱۹ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی بیبی دیال کور دے گرہ دیا ہوئی لیل ضلع لدھیانہ ★

نرگن نیرویر سچا پاتشاہ، آد جگاد اکھوائیندا۔ گر گر روپ بن ملاح، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ بھگتن دیوے سچ صلاح، ساچے مارگ لائیندا۔ سنتن نام اک ورتا، آتم برہم درڑائیندا۔ گرُمکھاں گھر دئے وکھا، ساچے مندر سوہیا پائیندا۔ گرسکھ سجن میل ملا، اپنا بندھن پائیندا۔ نام ندھانا اک جنا، انہو پرکاش کرائیندا۔ شبد ترانہ ایکا گا، اپنا راگ سنائیندا۔ کایا کھیڑا جوت جگا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ امرت تال اک سہا، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔

شاه پاتشاه هر نرنکارا، نروير پُرکھ وڏي وڏيائيا۔ آد جُگادي اک اوتارا، جُگ جُگ ويس وڏائيا۔ پُرکھ اکال هو اُجيارا، نراکارا کهيل
 کھلايا۔ گر گر رُوپ کر پسارا، گرديو ايشٹ نمو ويکه وکھائيا۔ بهگتن ديوي سچ بهنڌارا، پاربريم بے پروا بيا۔ سنتن وکھائے اک دوارا، در
 دروازه آپ کھلايا۔ گرمکھاں پار کرائے کناره، ڏونگهي بهور نه کھي رُڙھائيا۔ گرسکھ بخشے اک آدهارا، چرن کول سچي سرنائيا۔ جوتي جوت
 سروپ هر، آپ اپني کريا کر، جُگ جُگ اپنا بندهن پائيا۔ شاه پاتشاه کهيل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائيندا۔ هر پُرکھ نرنجن ميت
 مُرارا، ايکنکارا سنگ نيھائيندا۔ آد نرنجن هو اُجيارا، ابناشي کرتا ويکه وکھائيندا۔ سري بهگون ڏيے ڳلارا، پاربريم سر اپنا هتھ ڻڪائيندا۔
 جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، جُگ جُگ اپني کار کرائيندا۔ جُگ جُگ کار هر کرتار، اپني آپ کرائيا۔ نرگن رُوپ نراکار،
 نروير کهيل کھلايا۔ اپني اچھيا بهر بهنڌار، وست امولک آپ ورتائيا۔ وشن برهما شو کر تيار، ترے گن ميلا ميل ملايا۔ ايکا شبد ناد
 ڏهنکار، گرہ مندر آپ سنائيا۔ پنج تت کر آکار، سرگن کھيلے کهيل هر گھٹ تھائيا۔ لکھ چوراسي هو اُجيار، گھٹ گھٹ جوت جگائيا۔
 آتم برهم اپر اپار، اپني ونڏ ونڏائيا۔ ايش جيو کهيل نيار، خالق خلق رُوپ سائيا۔ کرتا پُرکھ کرني کرے ساچي کار، آپ اپنا بهيو چھپائيا۔
 جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، اپنا مارگ آپي لائيا۔ نرگن رُوپ پُرکھ اکالا، ايکا گهر سھائيندا۔ وسنھارا سچکھنڏ سچي
 دهرمسالہ، سچ سنگھاسن سو بھا پائيندا۔ گر گر رُوپ هو ڏيالا، لوک مات ويس وڏائيندا۔ بھاگ لگائے پنج تت کايا ماڻي کھالا، گهر گهر وچ
 سو بھا پائيندا۔ بهگتن دسے راه سُکھالا، ايکا بهگتي نام ڊرڙائيندا۔ ترے گن مايا توڙ جنجالا، ايکا رنگ رنگائيندا۔ سنتن نور کر اُجالا، نور
 نورانه ڏگمگائيندا۔ آتم برهم پائے مالا، من کا منکا آپ بهوائيندا۔ گرمکھاں گھالے ساچي گھالا، ساچي گھال اک جنائيندا۔ دوس زين وسے
 نالا، وچھڙ کدے نه جائيندا۔ گرسکھ ديوي نام سچا دهن مالا، ٿهگ چور يار لُٿ کھي نه جائيندا۔ ليکھا جانے شاه کنگالا، شاه پاتشاه سر
 اپنا هتھ رکھائيندا۔ جُگا جُگنتر هو نرالا، سرگن دهار چلائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، اپنا کهيل آپ کرائيندا۔ جُگا
 جُگنتر ساچي کار، جُگ کرتا آپ کرائيا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن کر وچار، ايکا اکھر کرے پڙھائيا۔ سو پُرکھ نرنجن وسنھارا ٿھانڏے دربار،
 بنگ برهم ويکه وکھائيا۔ سو بنگ شبد سچ جيكار، آد پُرکھ آپ لگائيا۔ آتم برهم پاربريم ايکا دهار، سو بنگ شبد سچ کڙمائيا۔ جوتي

جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیا۔ جُگ جُگ ویس اولٹا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ سَتجگ تربتا دواپر پھڑایا اپنا پلڑا، ایکا بندھن پائیندا۔ سچ سنَدیش گھلڑا، ساچا منتر نام درڑائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلڑا، اوچ محلہ ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اپنی رکھے اُتم ذاتا، جوتی جاتا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جاتا ہر نرائن، نرگن اپنی دھار چلائی۔ شاستر سمرت وید پُران رسنا گن سارے کہن، گر اوتار گائیا۔ بھگت بھگونت چرن ڈھن، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ سنتن چُکے لین دین، پُورب پُورب ویکھ وکھائیا۔ گرُمکھاں پائے ایکا گہن، ساچا بھوشن بستر نام تن وکھائیا۔ گرِسکھ گر گر دھام اکتھے بہن، ساچا در اک سمجھائیا۔ جُگا جُگنتر لکھ چوراسی مؤت لازی کھائے ڈین، ویلے آنت نہ سکے کھئے بچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَتجگ تربتا دواپر پار کر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ کلجگ اتم ہر نرنکارا، ایکا کھیل کھلائیندا۔ نرگن سرگن پاوے سارا، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ پردہ اٹھائے وشن برہما شو اک وکھائے سچ دربارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ سچ سنگھاسن سوہے شاہ پاتشاہ سچی سرکارا، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لیکھا منگے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یارا، ایکا حکم سنائیندا۔ کائنات کرے خبردارا، اک اکلّا پروردگارا، مہبان بیدو اپنا ناد وجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ویس اولّا، نرگن نرَویر آپ کرائیا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، الابی نور ڈگمگائیا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، مقامے حق حق خُدائی۔ سچ سنَدیش ایکا گھلا، عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل سیوا لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جُگ جُگ اپنی دھار چلائی۔ سچ سنَدیشہ جبرائیل، چوڈاں طبق سنائیندا۔ اُمتی اُمت ویکھ دلیل، دہ دشا پھول پھولائیندا۔ چار گنٹ نہ دسے کوئی دلیل، شرع شریعت مُکھ شرمائیندا۔ ویلے آنت نہ بھوئے اپیل، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا۔ بسن بنواری بستر پہن نیل، نیلی دھار پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا بندھن پائیندا۔ جُگ جُگ بندھن ہر گوپال، آد جُگاد پائیا۔ اپنے ہتھ رکھے کال مہاکال، حُکمی حُکم آپ بھوائیا۔ رُوپ دھرائے اپنا دیال، دیا ندھ بے پرواہیا۔ لیکھا جانے ترے گن جال، ترے گن اتیتنا سچا ماہیا۔ نو نو رہیا سُرَت سنہال، چار چار سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا

ليکھا ٻٽھ ڪرتار، گر اوتار سيس جهڪائيندا۔ تخت نواسي بيٺھ سچ دربار، کلجگ اتم حڪم سُنائيندا۔ در درويش بن تيئي اوتار، نيتر نين
 سرب نوائيندا۔ بهگت روون زارو زار، بهگتي مارگ نه ڪيئي رڪھائيندا۔ برهما ڪوڪ ڪوڪ ڪرے ڀڪار، ميرا برهم نظر نه آئيندا۔ شنڪر سٺ
 بيٺا ڪٿار، ترسول ٻٽھ نه ڪيئي وڪھائيندا۔ وشنون پنه در بهڪهار، خالي بهنڌار نه ڪيئي بهرائيندا۔ ترے گن مايا آئي ٻار، رجو طمو ستو مکھ
 شرمائيندا۔ پنج تت جائے اجاڙ، جگت کھيڙا آپے ڏھائيندا۔ ھويا اندھيرا ٻيٽر نار، ڪايا گرھ نه ڪيئي سھائيندا۔ لکھ چوراسي نه ڪيئي پيار، ممتا
 موه نه ڪيئي جنائيندا۔ بنڪ سوپن گر اوتار، دس دس ميلا ميل ملائيندا۔ نانڪ گوپند بول جيڪار، ايڪا بول سُنائيندا۔ ٺھڪنڪ مھابلي
 اترے اوتار، ڪل ڪلڪي کھيل ڪرائيندا۔ جاگرت جوت جگے سنسار، نور نورانه ڏگمگائيندا۔ نام ڪھنڌا تيز ڪٿار، برهمندڻا آپ چمڪائيندا۔
 لوآں پُرياں مارے مار، نو نو اپنا کھيل کھلائيندا۔ برهمے ٻيڙا ڪرے پار، شنڪر اپني گود ٻھائيندا۔ اند اندراسن دئے آدھار، ويلا آنت
 چڪائيندا۔ ترے گن مايا جائے ٻار، ترے گن اپنا پنڊھ مڪائيندا۔ ڪرے کھيل اپر اپار، ليکھا لکھت وچ نه آئيندا۔ برهمندڻا ڪھنڌا کھيل ڪرے
 نيار، نرگن اپنا حڪم ورتائيندا۔ دھرو آئي اتم وار، چوٽھ جگ پنڊھ مڪائيندا۔ بل باون ڪريا پار، ستجگ نال ملائيندا۔ ستل ديس کھيل
 نيار، پاتال پاتالڻا پھول پھولائيندا۔ ڪلجگ تيري اتم وار، لوڪ مات پرگھائيندا۔ مانس جنم دے اپار، پنج تت کھيل کھلائيندا۔ اندر ڪر
 جوت اجيار، نور نورانه ڏگمگائيندا۔ اپنا لھنا رڪھيا بند ڪواڙ، دس ڪيسے نه آئيندا۔ اپني تھت آپ وچار، آپے کھيل کھلائيندا۔ جگا جگنتر
 ڪر پيار، بھگون بھگتن ميل ملائيندا۔ ليکھا جانے دھر دربار، جوتي جوت سروپ ٻر، آپ اپني ڪريا ڪر، ڪلجگ اتم پنڊھ مڪائيندا۔
 ڪلجگ تيرا اتم پنڊھ، سو پُرکھ نرنجن آپ مڪائيا۔ ستجگ چڙھائے ساچا چنڊ، سيتل دھار وڪھائيا۔ اڪ سُنائے سھاگي چھنڊ، ناؤن نرنڪارا
 آپ پرگھائيا۔ جيو جنت گائن ٻئي دند، رسنا جھوا اڪ بلائيا۔ ائھ پھر وڪھائے پرمانند، نيچ آتم ڪر رسائيا۔ ڪروٺ بدلا بدله ڪنڌ، جو بيٺا
 مکھ چھپائيا۔ مٺڪھتا ديوي دند، گرمکھا ٻوٽے سھائيا۔ ليکھا جانے نو ڪھنڌ، نو نو دھار چلائيا۔ لھنا دين چڪائے جيرج انڌ، اُتھج سيتج
 پھول پھولائيا۔ ڪرے پرڪاش وچ برهمند، ورهيندي جوت جگائيا۔ جنم جنم دي ٺئي ديوي گنڌھ، جس جن اپنا ميل ملائيا۔ آتم آتر پائے
 ٺھنڌ، اگني اگ بھائيا۔ گرمکھ سرت سھانگن نه ٻوٽے رنڌ، ٻر ڪنت ڪنٺول منائيا۔ جوتي جوت سروپ ٻر، آپ اپني ڪريا ڪر، ڪلجگ اتم

دیا کہائیا۔ کلجگ اتم دیا ندھ دین دین دیال، ٹھاکر سوامی کھیل کھلائیندا۔ جگت جگ چلی اولڑی چال، جوگ جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچے مندر بیٹھ سچی دھرمسال، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ چرناں ہیٹھ دیئے کال مہاکال، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ ایک رکھ سچ سوال، چار جگ دا لہنا پُچھ پُچھائیندا۔ در بیٹھے گر اوتار، بھگت بھگوت سیس جھکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد ہتھ شرمسار، اللہ رانی مکھ شرمائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، وید کتیب شاستر سمرت انجیل قرآن کہانی بانی بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ایک بھگت ہتھ پروان، جس جن ملے ہر جو آن، شبد بیٹھائے سچ بیان، اپنی سیوا آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے آپ ملائیندا۔ ہرجن سچا صفت صلاح، جگ جگ وید پُراں رہے جس گائیا۔ جس جن ملے ہر ملاح، بیڑا پار کرائیا۔ ساچی درگاہ دئے بہا، محل اٹل وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ گر مکھ ساچے لئے اٹھائیا۔ جگ جگ میلا گر مکھ رنگ، ہر ہر آپ چڑھائیندا۔ آتم سیجا سچ پلنگ، زرگن آسن لائیندا۔ شبد انحد سچا مردنگ، نادی ناد وجائیندا۔ امرت آتم سروور گنگ، اٹھسٹھ ڈیرہ ڈھابندنا۔ جوت نرنجن چارھ چند، رو سس مکھ شرمائیندا۔ خوشی کرائے بند بند، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ آون جاون لکھ چوراسی چکے پنڈھ، جم کا دند نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گر مکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گر مکھ تیرا آتر رس، ستگر اپنے ہتھ رکھائیا۔ تیرا تیرے ہتھ وس، تیری مہا آپے گائیا۔ تیرا میلا بس بس، نیترووے سرب لوکائیا۔ جگ جگ بھگتاں کرے پوری آس، نت نوت ویس وٹائیا۔ اپنا نور کر پرکاش، زرگن سرگن دھار چلائییا۔ کرنہارا بند خلاص، بندی توڑ آپ اکھوائیا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاش، دھرت دھول پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیا۔ تارنہارا ستگر ایک، پرکھ اکال اکھوائیندا۔ گر گر دھارے ساچی ٹیک، ایک ایشٹ منائیندا۔ جس جن کرے بڈھ بییک، آتم برہم گیان درڑائیندا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، اگنی تت بھجھائیندا۔ گرسکھ گھر اپنے کایا مندر ستگر بیٹھائے ویکھ، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ ساچے ستگر مچھ داہڑی نہ کوئی کیس، نہ کوئی مؤنڈ مُنڈائیندا۔ آد جگاد رہے ہمیش، جن مرن وچ نہ آئیندا۔ برہما وشن شو کوٹن کوٹ کھڑے درویش، در در بیٹھے سیس جھکائیندا۔ تخت نواسی اک نریش، شاہ سلطان ناؤں دھرائیندا۔ تیس آگے نہ چلے کیسے

دی کوئی پیش، جو آیا اٹھ اٹھ جائیندا۔ جُگا جُگنتر رہیا ویکھ، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ رُوپ انُوپا دس دشیش، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ آپے وسے کایا کہیت، ساچا ہیت آپ جنائیندا۔ درس دیکھئے نیتن نیت، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ سدا سہیلا رکھے چھایا ہیٹھ، سمرتھ سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ گُرمکھ سجن لئے پیکھ، کلجگ جیواں نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ساچے آپ ملائیندا۔ گُرمکھ سچے ملیا میلا، ستگر پورا آپ ملائیا۔ ایک گھر وسے گرو گُریلا، گر گوبند کھیل کھلائیا۔ ایتھے اوتھے سجن سہیلا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ رائے دھرم دی کٹے جیلا، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ دھام وکھئے اک نیولا، صاحب بیٹھا آسن لائیا۔ نہ کوئی وقت نہ کوئی ویلا، تھت وار نہ کھئے رکھائیا۔ اچر کھیل پاربرہم پرہہ کھيلا، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گُرمکھ سجن لئے پھڑ اپنا بندھن پائیا۔ گُرمکھ سجن ہر جو پھڑیا، اپنی دیا کمائیندا۔ کایا مندر آپے وڑیا، دس کیسے نہ آئیندا۔ ڈونگھی بھوری آپے چڑھیا، اپنا پندھ آپ جنائیندا۔ اپنی ودیا آپے پڑھیا، نش اکھڑ آپے گائیندا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی گور نہ کھئے دبائیندا۔ اپنی کرنی آپے کریا، کرنی کرتا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے کھیل کھلائیندا۔ کھیل کھلائے ہر گوبند، گوبند میلا سہج سبھائیا۔ جنم جنم دی میٹے چند، امرت آتم جام پیائیا۔ داتا دانی گئی گہند، گہر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ امرت دیوے ساگر سیندھ، سچ سروور آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔ ہرجن ساچے تارنہارا، ترے بھون دھنی آپ اکھوائیندا۔ کلجگ کرے پار کنارہ، ستجگ ساچا مارگ لائیندا۔ ستجگ ست ہونے اجیارا، بالی بڈھ اک وکھائیندا۔ ایک مندر نام جیکارا، ایک وار پڑھائیندا۔ ایک مندر گرو دوارا، ایک گھر وکھائیندا۔ ایک ستگر میت مُرارا، دو جا ایشٹ نہ کھئے منائیندا۔ ایک شاہ اک سیکدارا، ایک رعیت رُوپ وٹائیندا۔ ایک حکم اک ورتارا، دھر فرمانا اک جنائیندا۔ سرب جیاں دا سانجھا یارا، پُرکھ اکال ناؤں دھرائیندا۔ لیکھا جانے راما کرشن عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یارا، نانک گوبند دھار جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن میلے اپنے گھر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر کایا بنک، بنک دواہری آپ سہائیا۔ لہنا چکے راؤ زک، راؤ زک ایک رنگ رنگائیا۔ جس جن لائے شبدي تنک، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ مان رکھئے جوں جن جنک،

جن جنی دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن پردہ دئے اُٹھائیا۔ ہرجن پردہ جائے اُٹھ، سو پُرکھ نرنجن آپ اُٹھائیندا۔ ایکنکارا جائے تُوٹھ، اک اِکلا کھیل کھلائیندا۔ درس دِکھائے جو بیٹھا لک، سوچھ سرُوپ وٹائیندا۔ جنم جنم دی میٹے بھکھ، ترسنا اگن بُجھائیندا۔ گھر اُچائے ایکا سُکھ، برہم پاربرہم ملائیندا۔ میل ملاوا نادى سْت، شبدي ویکھ وکھائیندا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، گھر مندر سوہا پائیندا۔ گُرمکھ سہائے ساچی رُت، پُھل پُھلاوڑی آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرہ مندر آپ سہائیندا۔ گرہ مندر کایا تن، پنج تت جوڑا جوڑا جُڑائیا۔ آپے بھتھیں من، من پنچھی اُد نہ دہ دِش دھائیا۔ ایکا راگ سُنائے کن، ایکا ناد وجائیا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، دُئی دویتی میٹ مٹائیا۔ پنچ وکارا دیوے ڈن، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیا۔ جس جن دیوے نام دھن، گھر خزانہ دئے وکھائیا۔ کرے پرکاش بن سورج چن، نرگن نور کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر مندر سوہا پائیا۔ گھر مندر بھوئے سوہاؤنت، گُرمکھ خوشی منائیندا۔ پرہہ پایا سری بھگونت، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جُڑیا جوڑا ناری کنت، ساچی سیج سہائیندا۔ نام جپائے اپنا منت، ناؤن نرنکارا آپ صلاحیندا۔ آپے رنگے ساچی رنگت، رنگ رنگیلا آپ اکھوائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی دھار چلائیندا۔ آپے بھوئے صاحب بے آنت، بھيو ابھید چُھپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن کایا گھر وسائیندا۔ ہرجن کایا کھپڑا جائے وس، سَتگر پورا آپ وسائیا۔ ساچا مارگ ایکا دس، ایکا راہ چلائیا۔ درس دِکھائے نس نس، نرگن اپنا پندھ مُکائیا۔ جنان چر گرسکھ کہے نہ بس بس، اپنا رُوپ نہ لئے چُھپائیا۔ ساچا مندر نہ کوئی چھپر چھن نہ دسے چھت، چار دیوار نہ کھئے بنائیا۔ کرے کھیل کملاپت، کول نین وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن تیرا گھر دئے وسائیا۔ ہرجن تیرا گھر سچ منارا، آد جُگاد سہائیندا۔ ایکا وسے ایکنکارا، اپنا کھیل کھلائیندا۔ نرمل دیا کر اُجیارا، بن باقی تیل ڈگمگائیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، اپنے مندر آپ ٹکائیندا۔ گُرمکھ کرے سچ پیارا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ آپے کھچے چرن دوارا، چرن کول آپ درسائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن تیرا گھر پرگٹائیندا۔ پرگٹیا گھر ملیا ہر چُکیا ڈر، بھے بھو دُکھ بھنجن آپ مٹائیا۔ نہاتا سر ملیا ور، لہنا دینا چُکیا ناری نر، نر نرائن رُوپ درسائیا۔ جگت وکارا گیا جھڑ، مایا ممتا گتی ہڑ، سَتگر پورا دِکھائے آگے کھڑ، رُوپ انوپ آپ

وٹائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی کایا نہ کوئی گڑھ، گرسکھ اندر بیٹھا وڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ جوتی جوت جوت اکالا، زرگن اپنی دھار چلائیندا۔ گرسکھ تیرا کایا مندر سچی دھرمسالہ، ساچا کھیڑا آپ وسائیندا۔ اٹھ پھر کرے پرتپالا، پرتپالک سیو کھائیندا۔ تیری چے آپے مالا، اپنی مالا ساچا ناؤں تیرے تن ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن دیوے ساچا ور، ور گھر ساچا اک وکھائیندا۔ ور گھر ساچا ہر ہر کنت، کنت کنتوبل وڈی وڈیائیا۔ گرمکھ ورا جانے سنت، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ گنگا گوداوری جمننا سُستی اٹھسٹھ تیرتھ ہوتے منگت، ساچی وست نہ کوئی رکھائیا۔ ----- روپ انوپ نہ دے اکھنڈت، لیکھا چُکیا جیرج انڈت، کھانی بانی دے سب دہائیا۔ تیئی اوتار ویکھن چل دربار، پُرکھ ابناشی ایکا لایا وچ سنسار، جن بھگتاں دیوے مان وڈیائیا۔ گرمکھ ورا جس جانے پرہ آتم آتر، آتر آتم اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرسکھ گرمکھ ہرجن ہر سنت بھگت بھگوت مُرشد مُرید دید عید ظاہر باطن اپنا میل ملائیا۔

★ ۱۹ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی نچھتر سنگھ دے گرہ پنڈ بُرج ہری سنگھ والا ★

ہر بہانا بلوان، آد جگاد ورتائیندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان، ہر کا بھیو کھنے نہ پائیندا۔ نہچل وسے سچ مکان، سچکھنڈ ساچے سوہبا پائیندا۔ شبد اگمی دھر فرمان، جگا جگنتر آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو کر پردھان، ساچے مارگ لائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ آپائے سچ نشان، سچ نشانہ آپ جھلائیندا۔ رو سس کرنی کرن کر پروان، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا بھیو ہر نرنکار، اپنے ہتھ رکھائیا۔ زرگن نرور ہو اجیار، دو جہاناں کھیل کرائیا۔ زرگن سرگن ساچی دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل اپار، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ ایکنکار پاوے سار، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ آد نرنجن ہو اجیار، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ پُرکھ ابناشی جگا جگنتر ساچی کار، سری بھگوان ہتھ وکھائیا۔ پاربرہم کرے کھیل اپر اپار،

اپر پیر اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ آد پُرکھ بھیو اولّا، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچ محلہ، ساچے مندر سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت آپے رلا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ سچ سندیش ایکا گھلا، شبدی ناد وجائیندا۔ وشن برہما شو پھڑایا پلا، نام نامہ بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل ہتھ کرتار، اپنے ہتھ رکھائیا۔ ترے ترے میتا ہو اُجیار، ترے ترے لیکھا دئے سمجھائیا۔ ست ستوادی ٹھانڈا دربار، ڈھر دربارا آپ وکھائیا۔ اپنی اچھیا کر تیار، آپے لے پرگٹائیا۔ ونڈے ونڈ اگم اپار، ونڈنہارا اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے ہتھ اپنی کھیل کرائیا۔ ساچی ونڈ پُرکھ سمرتھ، اپنی آپ ونڈائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن مہا اکتھ، اپنا رُپ آپ دھرائیندا۔ آپ چلائے ساچا رتھ، رتھ رتھوایی سیو کھائیندا۔ اپنے مندر ہو پرگٹ، اپنی دھار وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل کرے ہر، گرہ اپنا آپ سہائیندا۔ ساچے گرہ گرہ گرہ کار، گرہ ونٹا آپ کرائیا۔ ست دوس ست گرہ کر تیار، ست ستوادی میل ملائیا۔ رابو کے تو پُرکھ نار، ایکا رنگ سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا گھاڑن آپ گھڑائیا۔ نو گرہ کر تیار، اپنا کھیل کھلائیندا۔ وشن برہما کِریا خردار، ایکا حکم سنائیندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنچم جوڑ جڑائیندا۔ رجو طمو ستو دے آدھار، اپ تیج وائے پرتھی آکاش رنگ رنگائیندا۔ زرنجن سرگن کر تیار، پنچ تت کھیرا آپ وسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ پنچ تت کھیرا لکھ چوراسی، پُرکھ ابناشی آپ اپائیا۔ آپے کھیلے کھیل تماشی، کھیلنہار آپ ہو جائیا۔ گھٹ گھٹ اندر پاوے راسی، زرنجن سرگن ویکھ وکھائیا۔ سرب گن بھرپور سرب گن تاسی، ایکنکار ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اٹھان تتان میل ملائیا۔ اٹھ تت میل ملنا، ایکا رنگ رنگائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑت گھڑنا، گھڑ گھڑ آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوت زرنجن چاڑھ چٹا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اٹھ تت اپنا کھیل کھلائیندا۔ اٹھ تت کھیل نیارا، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیا۔ گھر وچ گھر کر تیار، گھر بیٹھا آسن لائیا۔ گھر سورج چن منڈل منڈپ بنائے ستارا، انہو پرکاش کرائیا۔ گھر شبدا ناد دھنکارا، بودھ اکادھی رہیا سنائیا۔ گھر امرت ٹھنڈا ٹھارا، زنجہر جہرنا رہیا جھرائیا۔ گھر ویکھے ڈونگی غارا، کایا کوری پھول

بھولائیا۔ گھر پنچم لگا اکھاڑا، ترے ترے آپے ناچ نچائیا۔ کرے کھیل اپر اپارا، آد جگاد بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی بھر بھنڈارا، ایک گن جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اٹھ ت ت میل ملائیا۔ اٹھ ت ت توت، ہر ساچا میل ملائیندا۔ ہڈ ماس ناڑی رت، کایا پنجر جوڑ جڑائیندا۔ اندر رکھے برہم کلاپت، پاربرہم ونڈ ونڈائیندا۔ دھیرج سنتوکھ ساچا جت، ست ستوادی آپ رکھائیندا۔ آپے جانے اپنا نت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی گاتھا آپ سنائیندا۔ ساچی گاتھا ناد دھن، دھن آتمک آپ وجائیا۔ آپے کھولنہارا سن، سن سادھ بھو چکائیا۔ جگا جگنت بھگت بھگونت آپے چن، اپنی بوجھ بوجھائیا۔ لکھ چوراسی پکار ربیا سن، ایل بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کھیل کرائیا۔ جگ جگ کھیل اولڑا، کرے کرائے ہر کرتار۔ دو جہان پھڑائے پلڑا، آپ اپنی کرپا دھار۔ آپے جانے اپنا راہ سکھڑا، آپے مارگ کرے وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل وچ سنسار۔ ساچا کھیل ہر نرنکارا، لوک مات کرائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کرپا پار کنارہ، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ سیوا لائے گر اوتارا، جگ جگ سیو کھائیا۔ بھگن دیوے نام آدھارا، ایک گن جنائیا۔ سنتن کھولے بند کیوڑا، آتم برہم پرگٹائیا۔ گرمکھاں دیوے اک ہلارا، ایک رنگ رنگائیا۔ گرسکھ بخشے چرن چھارا، دھوڑی مستک ٹگا لائیا۔ جگا جگنتر مٹکھ کرے جیو خوارا، دیوے آپ سزائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ نرگن سرگن ہر ہر دھار، اپنی آپ رکھائیندا۔ جگا جگنتر لے اوتار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ شبد اگتی بول جیکار، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ لکھ چوراسی کرے خبردار، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ تریتا دواپر ونڈ ونڈائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر اتریا اپنے گھاٹ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ گر اوتار گا گا گئے اپنی گاتھ، وید شاستر سمرت نال رلائیا۔ چاروں کنت انت ہوئے اندھیری رات، جگت اندھیرا چھائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، اپنا نور آپ دھرائیا۔ غریب زانیاں پُچھے وات، سکھا سہیلا ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ تریتا دواپر اپنے وچ سمائیا۔ ستجگ تریتا دواپر اتریا پار، کلجگ اپنا حکم سنایا۔ نو کھنڈ پرتھی ہونا پردھان، ستان دیپاں تیرا رنگ چڑھایا۔ چار کنت جھلاؤنا نشان، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ تیرا بل زمیں اسمان، بلدھاری

آپ اکھوایا۔ جوٹھ جھوٹھ ہوئے پردھان، مایا ممتا نال رلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھاں تتاں ویکھ وکھایا۔ کلجگ من ہر فرمانا، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سچا رانا، ہوں بالک سیو کھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھاں مار دھیانا، لکھا کھئے رہن نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی بٹھاں گانا، جوٹھا جھوٹھا تند وکھائیندا۔ گھر گھر چڑھاواں اک نشانہ، سچ نشانہ نہ کھئے اٹھائیندا۔ اپنے مارگ آپے پاواں، تیری اوٹ تکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں ساچی منگ منگائیندا۔ منگے منگ بن بھکھار، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ کلجگ رووے زارو زار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ لکھ چوراسی تیرا سنسار، تیری قدرت ویکھ وکھائیا۔ ہر گھٹ رویا تُوں کرتار، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ گرہ گرہ وجے تیرا ناد دھنکار، شبد انادی ناد سنائیا۔ گھر گھر جھرنا جھرے اپار، امرت میگھ رہیا برسائیا۔ میں جاواں کس دوار، موہے ساچا در دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ ٹکائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو دیال، اپنی دیا کھائیندا۔ کلجگ تیری کراں پر تپال، سر تیرے ہتھ ٹکائیندا۔ تیرے نال رکھاواں کال، تیرا سنگ نبھائیندا۔ اپنا مکھ اپنے وچ لواں سنہال، دس کیسے نہ آئیندا۔ ترے گن مایا پاواں جال، پنجم کھیڈ کھڈائیندا۔ لکھ چوراسی ہوئے بے حال، میرا روپ کیسے نظر نہ آئیندا۔ جوٹھا جھوٹھا وجے تال، ڈورو ڈنکا تیرے ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھاں تتاں اپنا حکم چلا ئیندا۔ اٹھ تے حکمی کار، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ کلجگ تیرا میت مُرار، تیرا سنگ نبھائیا۔ تیرا لہنا دینا قرضہ دئے اتار، لہنا دینا جھولی پائیا۔ تیری آیو لکھ چار بتی ہزار، وید ویاسا گیا لکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا گن رہیا سمجھائیا۔ کلجگ رو رو پُکاریا، پرہ آگے مارے دہا۔ لکھ چار بتی ہزار نہ جائے میتھوں گزاریا، میں کر کر بیٹھا ناہے۔ چاروں گنٹ جیو تیرا پساریا، میں پھر پھر ویکھیا تھاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں چرنی ڈگا آ۔ چرنی ڈگا ہو زانا، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ ایکا دینا ساچا دانا، خالی جھولی آگے ڈا ہندا۔ تُوں شاہ پاتشاہ ساچا رانا، تیرا حکم موہے بھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا ور میرا گھر سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربانا، اپنی دیا کھائیا۔ کلجگ تیرا سنگ رکھانا، روپ انو پ دھرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ پھر بانا، نور نور درسائیا۔ آپ جنائے اپنا کلاما، کائنات رُسنائیا۔ آپ جنائے

اپنا اسلام، اسم اعظم آپ ہو جائیو۔ آپ پرے اپنا بانا، رُوپ انوڀ دھرائیا۔ آپے محمد کرے در پروانہ، کالی کفنی تن وکھائیا۔ آپے چار یاری کرے نشانہ، چاروں کُنٹ ونڈ ونڈائیا۔ آپے اٹھاں تتاں بٹھے گانا، مؤلی تند نال رلائیا۔ آپ راگ سُنائے کانا، کلمہ الہی آپ پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تیرا سگلا سنگ وکھائیا۔ تیرا سگلا سنگ لوک مات، ترے گُن اپنا آپ نہائیندا۔ آپے ویکھے مار جہات، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ پورا کرے بھوکھت واک، کیتا قوُل بھل نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا حُکم سُنائیندا۔ ایکا حُکم دُھر فرمانا، ہر جو ہر ہر آپ سُنائیا۔ اٹھ تہ ویکھے نشانہ، جگت نشانہ رُوپ وٹائیا۔ ایکا حُکم اک فرمانا، ایکا رہیا سُنائیا۔ ایکا مندر اک مکانا، ایکا رہیا سُنائیا۔ ایکا راج اک راجانا، ایکا ویکھے ساچی شاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دُھر فرمانا آپ سُنائیا۔ دُھر فرمانا سُنیا کُن، چُکیا بہرم اندیسا۔ کلجگ در گیا من، کرے آپ آدیسا۔ تُوں داتا دیونہارا ڈن، میری کوئی نہ جائے پیشا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میں تیرا درس آنت نیتر نین پیکھاں۔ آنت تیرا درشن پاؤنا، ایکا آس رکھائیا۔ محمد آنت پندھ مکاؤنا، تیر کھئے رہن نہ پائیا۔ کون گھر ڈیرہ لاؤنا، ایکا وار دے سمجھائیا۔ کون رُوپ مات وٹاؤنا، نرگن جوت کر رُسنائیا۔ کون ناد برہما سُناؤنا، وید کتیب بھیو نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میری اچھیا پور کرائیا۔ اچھیا پور سری بھگونت، ایکا حُکم سُنائیندا۔ نانک نرگن آئے ساچا کنت، ہرجن ناری آپ پرنائیندا۔ لکھ چوراسی کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، جو جن سرنائی آئیندا۔ رسنا جہوا جنائے منیا منت، نام پٹا اک پڑھائیندا۔ گرھ توڑے ہوئے ہنگت، اٹھاں تتاں میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا حُکم آپ سُنائیندا۔ ایکا حُکم آد آنت، ہر ساچا آپ جنائیا۔ گرمکھ ورا لانا سنت، جس جن بوجھ بوجھائیا۔ لکھ چوراسی مایا پائے بے آنت، پردہ سکے نہ کھئے اٹھائیا۔ بہرے بھلے جیو جنت، بھانڈا بہرم نہ کھئے بھٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر نرنکارا، آد جگاد سمائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، ساچا حُکم چلائیندا۔ نانک نرگن اٹھاں تتاں کرے پار کنارہ، ورن گوت نہ کھئے رکھائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش دئے سہارا، ایکا رنگ چڑھائیندا۔ آپے کھولے بند کواڑا، دئی دویتی میٹ مٹائیندا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑا، شبہ

ناد سُنائیندا۔ جو جن آئے چل دوارا، کال گراس نہ آنت کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا۔ اپنی ونڈ ونڈے برہمنڈ، کھوجت کھوج آپ ہو جائیا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتہج سینج پھول پھولائیا۔ کلجگ اتم نار دُہاگن سرشٹ سبائی ہوئے رنڈ، ہر کنت نظر نہ آیا۔ نو کھنڈ پرتھی ہوئے بھیکھ پکھنڈ، کلجگ تیری کِریا ناچ نچائیا۔ رسنا جہوا لگے گند، ہر کا نام نہ کھئے دھیائیا۔ اتم ملے نہ پرمانند، من مت جگت قصائیا۔ کھئے نہ گائے سُہاگی چھند، جہوا کاگ وانگ کُرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیشہ رہیا سُنائیا۔ سچ سندیش سری بھگوان، اپنا آپ سُنایا۔ نانک نرگن کر پروان، جوتی جوت ڈگمگایا۔ گوہند سورا سوریہر بلی بلوان، سٹ دُلارا آپے جایا۔ آپ اُٹھایا سچ نشان، سچکھنڈ دوار جھلایا۔ ایک حکم دیوے حکمران، پُرکھ اکال حکم جنایا۔ کلجگ اتم ویکھنا مار دھیان، چار کُٹ اندھیرا چھایا۔ کسے مندر نہ دسے گیان، ہر کا رُپ نظر نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھایا۔ گوہند سورا وڈ بلکارا، لوک مات ویس وٹائیا۔ پُرکھ اکال کِریا پیارا، ایک گود سُہائیا۔ ایک بخشے سچ کٹارا، نام گاترے تن چھپائیا۔ ایک امرت ٹھنڈا ٹھارا، بھر پیالہ جام پیائیا۔ ایک رُپ اپرا پارا، پارہم دئے وکھائیا۔ چار ورنان کر پیارا، ایک گھر بہائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش نہ رہے کھئے نیارا، دئی دویت نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا حکم آپ جنائیا۔ ساچا حکم گوہند گر، اپنا آپ سُنائیندا۔ پنچم میتا پنچم بیٹھا جُڑ، ساچا سنگ نبھائیندا۔ آپے چڑھیا اپنے گھڑ، ساچا آسو آپ دُوڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ویکھے پرکھے ریٹھا مٹھا کوڑ، کوڑا رس آپ چکھائیندا۔ کوڑا ریٹھا ہوئے مٹھا، گوہند اپنی دیا کھائیا۔ جام پیائے اک انڈیٹھا، نام پیالہ ہتھ اُٹھائیا۔ چار ورن کرے ٹھنڈا سیتا، اگنی تت نہ کھئے رکھائیا۔ آپے ہوئے پت پُنتا، پت پاپی لئے ترائیا۔ سرب جیاں دا بن بن میتا، غریب نہانے گلے لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آنت سری بھگونت اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا بھانا ہر بھگوان، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گوہند سورا نوجوان، لوک مات حکم چلائیندا۔ ایک مندر اک مکان، پُرکھ اکال اک وکھائیندا۔ ایک مذہب ایک دین اک ایمان، سچ اسلام اک جنائیندا۔ ایک ناد ایک شبد ایک دھنکان، ایک راگ الایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا

حُکم ہر بھگونت، اپنا آپ جنائیا۔ کلجگ ویلا آئے آنت، گرو گوبند اک سمجھائیا۔ لکھ چوراسی بھلے جیو جنت، ورن برن پئے لڑائیا۔ ناتا
تئے ناری کنت، ویہچار سرب کمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ سمجھائیا۔ ہر بھیو سمجھائے دیا کر، ایکا حُکم
سُنایا۔ پُرکھ ابناشی آئے ویس دھر، نرگن روپ دھرایا۔ جگ چوگری جائے ہر، پاندھی پنڈھ مکایا۔ پنج ت ویکھے آپے کھڑ، ترے گن
پردہ لایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا حُکم آپ ورتایا۔ ساچا حُکم پُرکھ ابناشا، اپنا آپ ورتایا۔ نو سو چرانوے
جگ کھیل تماشا، وشن برہما شو سیو لگائیا۔ کلجگ آنت آئے ہار پاسا، جت نظر نہ کھئے ٹکائیا۔ سادھ سنت جیو جنت کرن بھوگ بلاسا،
بھرمی بھرم بھلائیآ۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاشا، پنج ت نرگن سرگن اندر کرے واسا، اپنی بنت بنائیا۔ رجو طمو ستو ہیوے داسی
داسا، ساچی سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اتم اپنا کھیل کھلائیآ۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، ہر جو ہر سُنائیندا۔
نہکلنکا جامہ پاؤنا، نرگن جوتی ڈگمگائیندا۔ شبد ناد اک وجاؤنا، برہمنڈاں کھنڈاں آپ سُنائیندا۔ اٹھاں تتان لہنا دینا مول چکاؤنا، مات
لوک اٹھ ت ویکھ وکھائیندا۔ اٹھ گرہ آپ پرگٹاؤنا، حُکمی حُکم آپ ورتائیندا۔ اٹھاں تتان ڈیرہ ڈھاہنا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
کریا کر، اٹھاں پردہ آپے لاییندا۔ اٹھاں پردہ جائے اٹھ، سو پُرکھ نرنجن آپ اٹھائیا۔ پرگٹ ہو ابناشی اچت، ویہ سو بکرمی بھاگ لگائیا۔
ایکا دوآ تیا چوکا پانجا چھیکا ساتا اٹھا نو دس آپے ویکھن جھک جھک، دس دوارے جگت دئے وڈیائیا۔ نو دوارے آپے لٹ، اٹھاں کرے
ہلکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بیس دس وجے ودھائیا۔ ویہ دس کھیل نیارا، نرگن آپ
کرائیندا۔ ویہ سو گیاراں بکرمی ہو اجیارا، ساڈھے تین ہتھ بنت بنائیندا۔ ویہ سو باراں کرے کھیل اپراپارا، نو دوارے پھول پھولائیندا۔
ویہ سو تیراں سادھاں سنتاں دئے ہلارا، شاہ سلطاناں آپ جگائیندا۔ ویہ سو چوڈاں گرمکھاں لائے اک اکھاڑا، ایکا بندھن پائیندا۔ ویہ سو
پندرہ تیرتھ تتان پھولے جنگل جوہ اجاڑا، ڈونگھے کندراں سمنڈ ساگر ویکھ وکھائیندا۔ ویہ سو سولان بدلیا چولا، دین دیال پُرکھ اکال
جوتی جامہ ویس وٹائیندا۔ سمت ستاراں کھیل نیارا، شاہ پاتشاہ بنے نرنکارا، سیس اپنے تاج ٹکائیندا۔ ویہ سو اٹھاراں ہویا خبردارا،
راشٹریپ دئے ہلارا، ایکا حُکم جنائیندا۔ دوآ روپ نرگن سرگن دھارا، صفر دسے نہ کھئے پسارا، ایکا اک اکلا ایکنکارا، اٹھا اٹھاں تتان مارے

مارا، اٹھ گرہ آپ پرگٹائیندا۔ ویہ سو اٹھاراں بکرمی ہوئے پار کنارہ، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا۔ سچ لگائے اک دربارا، سچ سینگھاسن
 سوہیا پائیندا۔ در سدے تیئی اوتارا، بھگت اٹھاراں نال ملائیندا۔ حُکم سُنائے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یارا، حُکمی حُکم آپ جنائیندا۔
 دس گر سہائے بنک دوارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ وشن برہما شو کرے نمسکارا، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ ترے گن رووے زارو
 زارا، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ پنچم لُٹیا جائے دن دہاڑا، سر ہتھ نہ کھئے ٹکائیندا۔ پاربرہم پت پرمیشور نو کھنڈ پرتھی ستان دیباں برہمنڈاں
 کھنڈاں لائے اک اکھاڑا، دو جہاناں ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگت گرہ آپ
 وکھائیندا۔ جگت گرہ آئے گرہ، گرہ نظر کیسے نہ آیا۔ لکھ چوراسی گرُمکھ وِرا رہے، پُرکھ ابناشی دئے کھاپیا۔ جو جن ہر کا بھانا سہے، تس
 اپنی گود بہایا۔ ہر کا بھیو پنڈت پاندھا کوئی نہ کہے، سب بیٹھے دھیان لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا حُکم اپنا گرہ
 آپ چلایا۔ ساچا گرہ پائے گھیرا، حُکمی حُکم آپ سُنائیا۔ پُرکھ ابناشی شہنشاہ وڈ دلیرا، شاہ پاتشاہ اک اکھوائیا۔ وید ویاسا نانک گوبند
 جس دا گاؤندا رہے دوہرا سو ویلا رہیا سمجھائیا۔ سسے اُپر لگا ہوڑا، زرگن سرگن آپے جوڑا، ہنگ برہم بھیو نہ رائیا۔ آگے ویلا رہ گیا
 تھوڑا، ویہ سو اُنی رہیا راہ تکائیا۔ جُڑیا رہے نہ جوڑی جوڑا، جوڑی جوڑ نہ کھئے جُڑائیا۔ جس جن سنگر پورا مات بھڑا، تس تتی وا نہ
 لاگے رائیا۔ کلجگ شطرنج دا اُلٹا ہون والا مہرا، شہ کِشت نہ کھئے لگائیا۔ مندر مسجد مٹھ شِودوال گردوارا ڈھن والا دیہرا، پُرکھ اکال
 اپنی کھیل کھلائیا۔ نو کھنڈ پرتھی پئے شورا، چاروں کُنٹ ہوئے اندھ گھورا، سچ پرکاش نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، اپنا گرہ آپ چلائیا۔ اپنا گرہ گہر گمبیر، اٹھ تت چلائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے تن سریر، تنکا تنکا پھول پھولائیندا۔ لکھا رہے
 نہ کھئے پیر فقیر، مُلا شیخ مسائق اولئے آپے پردہ لاپندا۔ پاوے سار اٹھسٹھ نیر، سمنڈ ساگر ڈونگی غار پردہ اٹھائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ
 پہاڑ اُچے ٹلے پربت چیر، آپ اپنا راہ چلائیندا۔ کلجگ آیا آنت اخیر، گل وچ پھانسی پئے زنجیر، نہ کھئے سہائی پیر فقیر، آگے ہو نہ کھئے
 پچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ساچا حُکم آپ ورتائیندا۔ اٹھ گرہ اٹھ اٹھ
 دھاون، اپنی لے انگرائیا۔ کلجگ ہنکاری مارے راون، گرسکھاں پکڑنا آپے دامن، جو ہر ہر رہے دھیائیا۔ صاحب ستگر ہوئے ضامن،

گُرمُکھ جم نیڑ کھئے نہ آئیا۔ کایا کھیڑا وسدا رہے گرامن، گرہ وجدی رہے ودھائیا۔ حساب کِتاب لگاؤن براہمن، برہم ودیا جگت پڑھائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بیس اُنِسا کھیل کھلائیا۔ اُنِ اُنِسا چڑھے چا، ایکا نایا رنگ رنگائیندا۔ نو در ڈیرہ دیوے
 ڈھاہ، ایکا در وکھائیندا۔ اک اِکلا بن ملاح، نو کھنڈ بیڑا آپ چلائیندا۔ نو کھنڈ دیوے سچ صلاح، ایکا حُکم ورتائیندا۔ ایکا نام مات
 پرگٹا، نو نو اپنا پردہ لائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہ، بے آنت بھیو کھئے نہ پائیندا۔ کلجگ نئیا دئے ڈبا، پار کنارہ نہ کھئے رکھائیندا۔ اپنے گرہ آپے
 ویکھے ویکھنہارا ساچے تھان، جس دوارے آپ ٹکائیندا۔ کلجگ جیو بھلو نہ، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ گر گوہند گُرمُکھ سجن ویکھے آ، روپ
 انوپ دھرائیندا۔ جنہاں بھلیا سچا شہنشاہ، تس آنت نہ کھئے بچائیندا۔ مانس بڈھی ہوئی کان، جیو کاگ وانگ گُرائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا ڈیرہ آپے ڈھائیندا۔ کلجگ ڈیرہ جانا ڈھٹھ، الٹی گیزنہارا گیزے لٹھ، گیزا اپنے
 ہتھ رکھائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے بھٹھ، جوتی اگنی لنبو لائیا۔ ناتا تھے پنج ت، ترے ترے میل نہ کھئے ملائییا۔ دھرت مات بیٹھی گھت
 ستھ، گت گھلڑے کیس رہی وکھائیا۔ جنہاں گوائی میری پت، میری گود بہن نہ پائیا۔ میں گھلیا سُنہیڑا کلاپت، میرا ماہی چل کے آوے
 وابو داہیا۔ ایکا وار نچوڑے سب دی رت، رتی رت دئے سُکائیا۔ دھرم رائے دے کھاتے دیوے گھت، نہ سکے کھئے چھڈائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا روپ آپ دھرائیا۔ دھرت مات آنت گُرا، نیناں نیر وایا۔ پُرکھ اِبناشی ہو سحا، تیری اوٹ رہی تکایا۔
 پن تیرے پکڑے نہ کوئی میری بانہ، گر اوتار بیٹھے مُکھ چھپایا۔ جس دوارے جاواں اگوں کرن ناہ، میرا بہار نہ کھئے اٹھایا۔ جس نوں
 کہندے دھرت مان، اج نگ گت بیٹھی وڈھایا۔ میرا کرے نہ کوئی سچ نیاں، ٹھگ چور یار میرے اُتے بیٹھے آسن لایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہوؤلا بہار دینا کر، میں بیٹھی سیس جھکایا۔ جھکیا سیس آگے جگدیش، دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ چار
 جگ چوکرئی میں پیسن لیا پیس، بن بن سیوادار۔ جنہاں دے چہتر جھلایا سیس، سو میری پت کرن خوار۔ میں سُنیا توں سدا کریں
 بخشیش، آد جگاد بخشنہار۔ تیری دھوڑی لاواں اپنے سیس، مستک چھوہاں ساچی چہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 میرا دُکھڑا مات نوار۔ پُرکھ اِبناشی شبد جنائے، ایکا وار سُنائیا۔ دھرت دھرن دھول تیرا ہوؤلا بہار کرائے، اپنی سیو لگائیا۔ نرگن ہو کے پھیرا

پائے، روپ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ چار جگ دا لہنا دینا دئے چکائے، باقی نظر کھئے نہ آئیا۔ مٹکھ خاکی جیو دئے مٹائے، پنچم ڈیرہ آپے ڈھاپیا۔
 گرمکھ ساجن لئے ترائے، جس جن اپنا درس دکھائیا۔ لکھ چوراسی وچوں باہر کڈھائے، ایکا ڈوری بندھن پائیا۔ کاگوں ہنس روپ وٹائے،
 سوہنگ ہنسا مانک موتی چوک چکائیا۔ ستجگ ساچا پنچم میتا آپ لگائے، ست ستوادى ميل ملائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، تیرا اتم ہونے سہائیا۔ آنت سہائی تیرا ہونا، گت مت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی نیتر نین رونا، جیو جنت سرب
 کرائیندا۔ بن ماں پیاری مکھڑا کسے نہ دھونا، پھڑ گود نہ کھئے بہائیندا۔ اپنا کیتا سب نے پاؤنا، ہر کا نام سرب بھلائیندا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھ گرہ سیوا لاؤنا، اٹھ تتاں بھن وکھاؤنا، گھڑن بھنہار سمرتھ، اپنی مہا جانے اکتھ، بھيو کسے نہ آئیندا۔
 بھيو ابھیدا کھئے نہ جانے، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ پھر پھر بھلے راجے رانے، شاہ سلطاناں نیتر نین نہ کھئے کھلائیا۔ سب دے سرتے کوکے
 بھانا، گرمکھ ورا چتر سگھڑ سیانا، جس جن اپنی بوجھ بھجائیا۔ آتم آنتر دیوے برہم گیانا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہرجن ہونے آپ سہائیا۔ ہرجن تیرا سدا سہائی، پُرکھ اکال اکھوائیندا۔ جگ جگ دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ چتر بھج
 میلے پھڑ پھڑ باہیں، اپنیاں بھجان آپ ودھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اٹھ گرہ اٹھ تے آپے بٹھے
 اپنا نت، نانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت جگت جانے ہر، جگت و دیا مان گوائیندا۔ اٹھ
 گرہ گرسکھ نچھتر، پنڈت پاندھا بھيو نہ پائیا۔ لیکھا جانے ناڑ بہتر، برہمنڈ وجے ودھائیا۔ پردہ چکے گکن گکنتر، گرہ مندر ہونے رُشناٹیا۔
 نام جنائے ایکا منتر، نش اکھر کر پڑھائیا۔ مانس جنم بنائے بنتر، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ اوکھد دیوے وانگ دھنتر، شبد اگمی جھولی پائیا۔
 کھنڈا دیوے ایکا شستر، تکھی دھار جنائیا۔ پنج تے کایا چولا رکھیا بستر، سدا اندر بیٹھا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، گرہ نچھتر اپنے سنگ نبھائیا۔ گرہ نچھتر حکمی کار، حکمی آپ چلائیندا۔ گرسکھ نچھتر نہ سکے کھئے وچار، چار وید مکھ
 شرمائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے آپ اٹھائیندا۔ اٹھ گرسکھ نیتر کھول، کلجگ ویلا اتم آئیا۔ پارہرم
 ابناشی کرتا وسے تیرے کول، نت تیرا راہ تکائیا۔ اٹھ پھر وجے مردنگ ڈھول، انحد سیوا لائیا۔ اپنی تاکی آپے کھول، کیوں بیٹھا مکھ

چھپائیا۔ اپنا تت آپ وِ رول، نام مدھانا پائیا۔ تیرا تیرے اندر رہیا مۆل، مۆلا رۆپ وکھائیا۔ تیرے اندر امرت کۆل، کولا مُکھ بھوئیا۔ جوتی جوت سرۆپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمُکھ وِ رلے آپ ملائیا۔ گُرمُکھ ملیا میل، گُرمُکھ سَجَن آپ ملائیندا۔ کایا اندر سُرَت سوانی چڑھیا تیل، ساچا سگن منائیندا۔ پنچم سخیان ویکھے سہیل، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرۆپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچا آپ ملائیندا۔ ہرجن ملیا ساچے گھر، گھر مندر وِ جی ودھائیا۔ نرہے چُکایا بھے ڈر، بھیانک رۆپ نہ کھئے درسائیا۔ سُرَت سوانی لئے پھڑ، شبدی ڈور بندھائیا۔ آتم سیجا آپے چڑھ، اپنا سگن منائیا۔ جوتی جوت سرۆپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمُکھ سَجَن بھوئے سہائیا۔ سَجَن سُهیلَا اِک اِکانت، نرگن اپنا رۆپ پرگٹائیا۔ کلجُگ میٹے اندھیری رات، ساچا چند چڑھایا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، اِکو برہم وکھایا۔ ایکا ملے پُرکھ سمراتھ، وِ چھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرۆپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمُکھ سَجَن بھوئے سہایا۔ گُرمُکھ سَجَن سدا سہائک، پاربرہم ہر کرتارا۔ سرب جیاں دا ایکا نائک، آد جُگاد اوتارا۔ جُگا جُگنتر سرب سُکھدائک، آتم برہم کرے وِ چارا۔ پتت پُنت پائی پاک، بے عیب پروردگارا۔ آد جُگاد لاشرِیک، مقالے حق وسے سانجھا یارا۔ کلجُگ اتم دیوے اِک تاریخ، وِ پھ سو وِ پھ بکرمی پندراں کتک وِ چ سنسارا۔ ایکا کارج کر کے جائے ٹھیک، سَتجُگ ورتے ست ورتارا۔ جوتی جوت سرۆپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سیس سہائے پیتہر پیت، پتا پوت کھیل نیارا۔

★ ۲۰ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی گُرمیل سِنگھ دے گرہ پنڈ بُرج ہری سِنگھ والا ★

سو پُرکھ نرنجن ساچی دھار، ست ستوادی مات چلائیندا۔ نرگن سرگن کرے پیار، آتم پاربرہم ملائیندا۔ ایکا مندر کھول کواڑ، ساچا در آپ سہائیندا۔ ایکا اِشٹ گُر اوتار، رۆپ انۆپ دھرائیندا۔ ایکا ناد دُھن جیکار، ایکا شبد سُنائیندا۔ جوتی جوت سرۆپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی دھارا آپ چلائیندا۔ ساچی دھار ہر نرنکار، سَتجُگ ست ست ورتائیا۔ ورن برن نہ کھئے وِ چار، اوچ نیچ نہ کھئے رکھائیا۔ راؤ رنک نہ کھئے راجان، شاہ پاتشاہ نہ کھئے اکھوئیا۔ دین مذہب نہ کھئے اسلام، آتم برہم سرب درسائیا۔ کیسے نہ پکڑے کھئے دام،

ایکا اوٹ اکال جنائیا۔ رُوپ دھرائے رمٹیا رام، ساول سُندر کھیل کھلائیا۔ عیسیٰ موسیٰ دے پیغام، پیغمبر ویکھ وکھائیا۔ آپ جنائے سچ کلام، کلمہ نبی آپ پڑھائیا۔ ساچا ڈھولا اک کلام، قادر قُدرت آپ سُنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو پردھان، ہنگ برہم کرے پڑھائیا۔ سوہنگ شبد وچ جہان، ایک وار پرگٹائیا۔ وشن برہما شو سارے گان، اتر آتم لو لائیا۔ لکھ چوراسی وکھائے نشان، ست ستوتتا آپ جھلائیا۔ جیو جنت پائے آن، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستجگ ساچے رنگ سمائیا۔ ست ستوادی ساچا رنگ، ساچی دھار چلائیندا۔ شبد ناد اک مردنگ، جیو جنت سُنائیندا۔ امرت آتم ساچی گنگ، نجر جھرنا اک وکھائیندا۔ اٹھ پھر پرمانند، کایا مندر سوہیا پائیندا۔ لیکھا جانے بتی دند، رسنا جہوا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کلجگ کوڑا پندھ مکاؤنا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایک دھام بہاؤنا، ایک رام نظری آئی۔ ایک اکھر آپ پڑھاؤنا، ایک گھر وچے ودھائیا۔ کلجگ ساڈھے تین ہتھ سیان وقت چکاؤنا، روداس چمارا دئے گواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا گھر آپ وسائیا۔ ساچا گھر ہر وساؤنا، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ دیپک جوت اک جگاؤنا، ہون باقی نہ کھئے کرائیا۔ پونی پون سیوا لاؤنا، پون پوناں وچ سمائیا۔ دھر فرمانا اک جگاؤنا، لکھن پڑھن وچ نہ آئی۔ ست ست اپنا پھیرا پاؤنا، برہم مت اک درسائیا۔ ایک بیچ ایک وٹ ایک پھل لگاؤنا، امرت پھل آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستجگ ساچا مارگ لائیا۔ ستجگ مارگ سچا راہ، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ نرویر نراکار بن ملاح، دو جہاناں بیڑا آپ چلائیندا۔ جن بھگتاں دیوے سچ صلاح، ایک نام چپائیندا۔ ویلے آنت پکڑے بانہ، سکلا سنگ نبھائیندا۔ سکھا سکھائی پتا مان، سیس جگدیش ہتھ ٹکائیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کان، کاکوں ہنس اڈائیندا۔ ذات پات رہیا مٹا، اوچ نیچ نہ کھئے وکھائیندا۔ ساچا مارگ دئے جنا، بھو ابھید کھلائییندا۔ کوئی نہ کھائے سورگان، ایک آتم اند جئائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستجگ ساچا سنگ نبھائیندا۔ ستجگ ساچے چلے سنگ، سکلا سنگ آپ نبھائیا۔ گھر گھر وچائے نام مردنگ، سرت سوانی لئے اٹھائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ، گر شبدی سیو کھائیا۔ پاوے سار جیرج انڈ، اُتہج سیج پھول پھولائیا۔ لیکھا جانے ہر برہمنڈ،

برہمانڈ ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچا بندھن پائیا۔ ستجگ ساچا ہر ہر بندھن، گرمکھ ورلے پائیندا۔ جس جن دیوے آتم اندن، نیج آتم رس چکھائیندا۔ اک سُنائے سہاگی چھندن، گھر گھر وچ راگ الاٹیندا۔ کلجگ جیو بھاگان مندن، ہر کا رُپ نظر نہ آئیندا۔ کیسے نہ لیکھے کھادھا پیتا بتی دندن، بن ہر نامے خالی سرب وکھائیندا۔ گرمکھ ورلا مستک دھوڑی لاوے چندن، چند چاندنا آپ چمکائیندا۔ جگ جگ ہوئے آپے ٹٹی گنڈھن، ایک پلُو گنڈھ پوائیندا۔ ترے گن اتینا ترے گن کرے کھنڈن، ایک کھنڈا نام چمکائیندا۔ چاروں گنٹ چند پرچنڈن، برہمنڈ کھیل کھلائیندا۔ کرے کھیل آد زرنجن، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ غریب زانیاں درد دکھ بھہ بہنجن، بھیو ساگر پار کرائیندا۔ نیترا پائے نام انجن، اپنا درس کرائیندا۔ ایتھے اوتھے بنے سجن، ساک سین آپ ہو جائیندا۔ چرن دھوڑی ساچا مجن، ڈرمت میل دھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا رُپ وکھائیندا۔ کلجگ تیرا رُپ انوپ، ستگر پورا آپ پرگٹائیا۔ سچ سچ ورتے چارے کوٹ، جوٹھ جوٹھ ڈیرہ ڈھاپیا۔ نو کھنڈ پرتمی سہائے ایک رُت، رُت بسنتی آپ مہکائیا۔ گرمکھ بنائے ساچے سٹ، پتا پوت گود بہائیا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، چیتن اپنی دھار چلاٹیا۔ اپنی وار آپے اٹھ، اپنا بل وکھائیا۔ گھر گمبھیر گیا ٹٹھ، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ چار ورن کرے ایک مٹھ، اپنا بندھن پائیا۔ مٹکھتا اتم پئے لٹ، من مت دئے دُہائیا۔ سچ دواویوں جو گئے رُٹھ، اتم لئے منائیا۔ مورکھ مُگدھاں دھرم رائے در ٹنگے پٹھ، دیوے سخت سزائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچا مات دھرائیا۔ ستجگ ساچا مات دھر، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ ایک دیوے اپنا ور، ساچی وست جھولی پائیندا۔ دین مذہب نہ کھئے ڈر، شرع شریعت نہ کھئے وکھائیندا۔ ہر گھٹ اندر ہر جو رہیا وڑ، رُپ انوپ وکھائیندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پنج تت بھاگ لگائیندا۔ گرمکھ ورلا ویکھے آگے کھڑ، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ کرپا کرے نرائن نر، نر ناری میل ملاٹیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچا شبد جنائیندا۔ ساچا شبد سوہنگ سو، سو پُرکھ زرنجن دھار چلاٹیندا۔ لکھ چوراسی دیوے ڈھو، ڈھوا ڈھولا لے کے آئیندا۔ ایک بیج دیوے بو، ایک رُت سہائیندا۔ ایک امرت دیوے چو، ہریا بوٹا آپ کرائیندا۔ ایک توڑے ناتا موہ، مایا ممتا پرے ہٹائیندا۔ ایک برہم پاربرہم جائے چھوہ، دوئی پردہ آپ چکائیندا۔ گرمکھ جگت جیون ولوں ہوئے نرموہ،

نرویر آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل ہر کرتار، نو نو چار کرائیا۔ کیا کپڑ دئے اُتار، جوتی جوت جوت ملائیا۔ مندر سُہائے بنک دوار، گرہ ساچے وجے ودھائیا۔ واہ وا سخیاں منگلاچار، گیت گوہند الاٹیا۔ گرُمکھ سوہے گر چرن دوار، گر میلا سہج سُہائیا۔ ایکا نور ہوئے اُجیار، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ شبدي شبد کرے پیار، ایکا نام سچ پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرُمکھ ورلے لئے اُدھار، پورب جنماں ویکھ وکھائیا۔ پورب جنم ساچا لہنا، جنم کرم لیکھے پائیندا۔ جس جن وکھائے درشن نیناں، جنم مرن کٹائیندا۔ جس تن بلے نام گہنا، سوچھ سُہاگن رُپ وکھائیندا۔ جس جن جنائے بھانا سہنا، تس اپنا میل ملائیندا۔ گر گر گرُمکھ دھام اکھھے ہنا، سچکھنڈ دوارا اک سُہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، چار ورن بہائے ایکا در، زربھو چکائے دوجا ڈر، نیتر تیجا کھول وکھائے گھر، چوتھے گھر وجے ودھائیا۔ پنچم میلا آپے کر، چھیویں بن چھپر چھن جائے وڑ، ستویں ست ستوادی نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ اٹھاں تتاں لئے پھڑ، نو دوار کھول گڑھ، ساچی چوٹی آپے چڑھ، دسم دواہی کُنڈا لاپیا۔ زرگن جوتی نور کر، انحد تور وجے در، پنچ وکارا جائے سڑ، دئی دویتی رہن نہ پائیا۔ گرُمکھ ملے اپنے گھر، پُرکھ اباشی پلُو پھڑ، ساچے پوڑے جائے چڑھ، اپنا پنڈھ آپ مُکائیا۔ نظری آئے ایکا ہر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد انت سری بھگونت، گرُمکھ گرسکھ ہرجن ہر بھگت اپنا میل ملائیا۔

★ ۲۰ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی بابو سنگھ دے گرہ ددا ہور ★

سو پُرکھ زرنجن ساچا رانا، تخت نواسی حکم جنائیندا۔ جگ جگ مئے ہر ہر بہانا، ہر بہانے سرب سمائیندا۔ کلجگ اتم کھیل مہانا، زرگن نرویر آپ کرائیندا۔ برہمنڈاں کھنڈاں لوآں پُریاں ویکھے مار دھیانا، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ چاروں کُنٹ جوٹھ جھوٹھ پردھانا، کوڑی کِریا بندھن پائیندا۔ مایا ممتا در در کھیل کھلانا، ہومے ویس وٹائیندا۔ نظر نہ آئے کیسے سری بھگوانا، لکھ چوراسی نیتر نین بند وکھائیندا۔ بھرے بھلا راجا رانا، رام راج نہ کھئے کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم

سِری بھگونت، آد جُگاد ورتائیا۔ لیکھا جانے جُگا جُگنت، جُگ کرتا ویس وٹائیا۔ سیوا لائے گر اوتار سادھ سنت، حُکمی حُکم اک سُنائیا۔ اپنی مہا جنائے اگنت، اکتھنا اکتھ کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ جُگ جُگ کھیل اولٹا، کرنہار کرتار۔ سچ سِنگھاسن ایکا ملٹرا، سچکھنڈ سچا دربار۔ ڈھر سندیس ایکا گھلٹرا، حُکمی حُکم کرے ورتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے جان اپنی کار۔ ساچی کار ہر کھائیندا، جُگا جُگنت لے اوتار۔ نرگن سرگن میل ملائیندا، میل ملاوا اگم اپار۔ نام ناد اک وجائیندا، راگان ناداں وسے باہر۔ برہم برہماد کھوج کھجائیندا، آپ اپنا کھول کواڑ۔ بودھ آگادھ شبدا سُنائیندا، اکھڑ وکھڑ کر تیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ ہتھ ساچی دھار۔ ساچی دھار سِری بھگوان، آد جُگاد بندھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر ویکھ نشان، اتم دئے مٹائیا۔ وشن برہما شو گائے گان، گیت گوبند الاٹیا۔ گر اوتار سیو کرن مہان، نرگن سرگن سرگن رُوپ دھرائیا۔ سچ سندیسہ اک فرمان، جیوان جنتاں آپ سمجھائیا۔ پُرکھ اکال ساچا حُکمران، ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ کرتا کھیل کھلاٹیا۔ جُگ کرتا ہر ملاح، لکھ چوراسی بیڑا آپ چلائیندا۔ جُگ جُگ لہنا دینا دئے مُکا، لیکھا لیکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ دھرنی دھرت دھول گود دئے سُہا، پُوت سپُوتا گود بہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ہر کا کھیل آد جُگاد، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ گئے سنت سادھ، گر اوتار سرب صلاحیندا۔ جُگ جُگ لکھ چوراسی سُنے فریاد، ہر گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ تیرا اتم آنت، ہر اپنے ہتھ رکھائیا۔ پرگٹ ہو سِری بھگونت، نرگن نرُویر جوتی جامہ پائیا۔ کرے کھیل سِری بھگونت، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی مایا پائے بے آنت، پردہ سکے نہ کھئے اٹھائیا۔ نو نو گرھ بنیا ہوئے ہنگت، مایا ممتا وچ وسائیا۔ بن ہر نامے سرشٹ سبائی ہوئی ننگت، تن پردہ نہ کھئے رکھائیا۔ مانس جنم دسے بھنگت، سکلا سنگ نہ کھئے نیہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ اتم ویس وٹائیا۔ کلجگ اتم آنت کل، کل کاتی ویکھ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی آئے چل، گوبند میلا میل ملائیندا۔ وسنہارا جل تھل، مہیئل اپنی کھیل کھلاٹیندا۔ جیو جنت بھلائے کر کر ول چھل، اچھل چھلدھاری آپ ہو

جائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، لوک مات ویس وٹائیندا۔ سچ سنگھاسن سمل نگر بیٹھا مل، پُرکھ ابناشی آسن لائیندا۔ اک سُنہیڑا رہیا گھل، چار ورنان آپ جگائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی جائے ہل، دھیج دھیج نہ کھئے دھرائیندا۔ کرے کھیل سورا پرہل، پاربرہم اپنا حُکم ورتائیندا۔ لکھ چوراسی کایا ڈال امرت دے نہ کھئے پھل، جوٹھا جھوٹھا سمل رُکھ لوک مات لہرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ کلجُگ اتم ویس دھر، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ وید ویاسا آپے پھڑ، اپنا بھوکھت دئے سمجھائیا۔ اُچے ٹلے آپے چڑھ، ساچے پربت سوہیا پائیا۔ قلعے کوٹ توڑ ہنکاری گڑھ، گرہ مندر وجے ودھائیا۔ اتم میلا پاربرہم کر، برہم ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، کلجُگ اتم وار۔ کوڑی کِریا میٹ مٹاؤنا، جوٹھ جھوٹھ کرے خوار۔ مایا ممتا موہ چکاؤنا، ہومے ہنگنا گڑھ نوار۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایک رنگ رنکاؤنا، دُئی دویتی پردہ دیوے پاڑ۔ اتم برہم سرب درساؤنا، ایش جیو کر پیار۔ کایا مندر اک وکھاؤنا، گھر بیٹھا میت مُرار۔ اٹھے پھر انحد شبد ناد سناؤنا، آپ وجائے تار ستار۔ ساچی سخیاں میل ملاؤنا، وچھڑ نہ جائے دوجی وار۔ کلجُگ کوڑا کالکھ ٹکا مستک لاہنا، گرمکھ ساچے کر اُجیار۔ نرگن باقی جوت جگاؤنا، جوت نرنجن کر اُجیار۔ کھلاپاتی میل ملاؤنا، پُرکھ ابناشی ایکنکار۔ ساچا ساقی آپ اکھاؤنا، امرت جام دئے پیال۔ بند کواڑا تاکی آپ کھلاؤنا، گھر گھر وچ وکھائے سچی دھرمسال۔ مندر مسجد مٹھ شوڈوالا کلجُگ اتم کوئی رہن نہ پاؤنا، تیرتھ تٹ اٹھسٹھ گئے ہار۔ پاربرہم پُرکھ پُرکھوتم اپنا کھیل آپ کھلاؤنا، آپ اپنا بل دھار۔ چار ورن اٹھاراں برن ایک بندھن پاؤنا، حُکمی حُکم ورتے ورتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، لوک مات ہو اُجیار۔ نہکلنک سِری بھگوان، دوسر اور نہ کھئے جنائیندا۔ پرگٹ ہووے والی دو جہان، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ شبد سُنائے دھر فرمان، سوہنگ اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ اتم پرماتم دیوے گیان، دوجی ودیا نہ کھئے رکھائیندا۔ ذات پات اوچ نیچ ایک رنگ وکھائے ہو مہربان، آپ اپنے رنگ رنکائیندا۔ ستجُگ دیوے ساچا دان، وست امولک جھولی پائیندا۔ ایک راج اک راجان، شاہ پاتشاہ اک اکھاؤنا۔ ایک وشنو دیوے دان، ایک برہما برہم پرگٹائیندا۔ ایک شنکر کرے کلیان، ایک کھیل کھلاؤنا۔ ایک روپ گھٹ گھٹ پچھان، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ ایک مندر اک

مکان، ایک آسن لائیندا۔ ایک شبد اک گیان، ایک منتر نام پڑھائیندا۔ ایک سورج ایک بہان، ایک رو ایک سس، اک پرکاش کرائیندا۔ ایک میل ملائے ہس ہس، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ ایک مارگ دیوے دس، گر اوتاراں مارگ لائیندا۔ کلجگ اتم کر پرکاش، جوتی جوتی ڈگمگائیندا۔ غریب نائیاں ہوئے داس، جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ ستجگ دیوے ساچا ساتھ، سکلا سنگ نبھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ لہنا دینا چکائے ترے لوکی ناتھ، ناتھ اناتھاں سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ زرویر چلائے اپنی گاتھ، دین مذہب نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ ایک ناؤں ہر زرنکار، دوسر اور نہ کھئے پڑھائیا۔ چار ورنان دیوے کر پیار، ایک منتر ربیا سمجھائیا۔ سو پُرکھ زرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربار، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہو تیار، روپ انو پ دھرائیا۔ ایکنکارا کر پساں، آپ اپنا لئے پرگٹائیا۔ آد زرنجن ہو اجیار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ ابناشی کرتا سہائے بنک دوار، سچ سینگھاسن سو بہا پائیا۔ سری بھگوان شاہ پاتشاہ سچی سرکار، دھر فرمانا حکم سُنائیا۔ پاربرہم نیوں نیوں کرے نمسکار، در اپنے سیس جھکائیا۔ برہم کرے خبردار، شبد سنہڑا اک سُنائیا۔ وشن برہما شو ہوئے بے دار، نیتز نیناں نیند گھلائی۔ کلجگ اتم کل کلکی لے اوتار، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ شبد ڈنکا وجے اگم اپار، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دئے جگائیا۔ راؤ رنکاں کرے اک پیار، ایک گیان تت جنائیا۔ کوڑی کریا مارے مار، کلجگ اتم ڈیرہ ڈھاپیا۔ لیکھا جانے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار، نوری اللہ بے پرواہیا۔ مقامے حق ہو تیار، پاوے سار پروردگار، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ حق حقیقت بول جیکار، بسمل روپ وچ سنسار، اسم اعظم دئے جنائیا۔ نوری جلوہ کھیل اپار، قدرت قادر کرے پیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ لہنا آپ چکائیا۔ جگ جگ لہنا چکے پندھ، کلجگ اتم وار۔ چار جگ گر اوتار گا گا گئے چھند، اچی کوک کوک پکار۔ اپنا لکھ لکھ گئے لیکھا بتی دند، رسنا جہوا لئے ادھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اتم کھیل کرے کرتار۔ کلجگ اتم کھیل کھلاؤنا، نو سو چرانوے چوکڑی جگ پندھ مکائیا۔ تیئی اوتار دس گر بھگت اٹھاراں لہنا دینا آپ چکاؤنا، باقی کھئے نظر نہ آئیا۔ چار ورن ڈیرہ ڈھاؤنا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کھئے اکھوائیا۔ ساچا مارگ اک لگاؤنا، چاروں کُنٹ دئے وکھائیا۔ ایک ایشٹ سرب مناؤنا، جگت دریشٹ دئے

کھلائی۔ گھر گھر رام نظری آؤنا، رام راما روپ وٹائی۔ چتر بھج بھیو چکاؤنا، آد شکت سگن منائی۔ ہو بھوانی درس دکھاؤنا، ایشٹ اپنالے پرگٹائی۔ بھگت بھگونت رنگ رنگاؤنا، اپنا رنگ چڑھائی۔ سوہنگ شبد ساچا مردنگ و جاؤنا، آتم پر ماتم لے ملائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ کورٹا پار کر، ستجگ ساچا مات دھرائیا۔

★ ۲۰ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی دربارا سنگھ دے گرہ پنڈ کیرپال سنگھ والا ★

سو پُرکھ نرنجن اگم اپارا، آد جگاد وڈی وڈیائی۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، نرگن نرؤیر آپ کرائیا۔ ایکنکار کر پسارا، روپ انوپ آپ دھرائیا۔ آد نرنجن جوتی جوت اُجیارا، در گھر ساچے ڈگمگٹائی۔ اناشی کرتا آپ اپنا کر پسارا، بے پرواہ ویکھ وکھائی۔ سیری بھگوان آپ سہلے سچ دوارا، در گھر ساچے سوہا پائی۔ پاربرہم آپے جانے اپنی کارا، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ اپنی اچھیا آپے بن ورتارا، آپے جھولی لے بھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی دھار آپ چلائی۔ آد پُرکھ ساچی دھار، اک اکلآ آپ چلائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ بھیو کھئے نہ پائیندا۔ اپنی کر آپ صلاح، آپے متا پکائیندا۔ اپنا گھاڑن آپ گھڑا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ اپنا روپ آپے رکھ، اپنی مہما اپنے وچ چھپائی۔ آپ آپا کر پرتکھ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آپ اپنے ہویا وس، اپنا حکم آپ منائی۔ اپنا مارگ آپے دس، اپنی سیوا سچ سمجھائی۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائی۔ اپنا حکم ہر نرنکار، ایکا ایک ورتائیندا۔ اپنی اچھیا کر وچار، آپے پور کرائیندا۔ آپ بنائے سچکھنڈ دوارا، اپنی سیوا آپ کھائیندا۔ چھپر چھن نہ کھئے سہار، چار دیوار نہ کھئے وکھائیندا۔ اگم اگمٹا محل اُسار، نہچل دھام آپ وڈیائیندا۔ نرگن دیا باقی کر تیار، ساچے مندر آپ ٹکائیندا۔ کھلا پاتی ہو تیار، آپ اپنا گھر سہائیندا۔ آپے ویکھے ویکھنہار، دوجا سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائی۔ آپ اُپایا اپنا آد آپ بنائے بنت، گھاڑن ساچا آپ

گھڑائیا۔ زرگن روپ سِری بھگونت، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ اپنی مہا جانے بے آنت، لیکھا لیکھن وچ نہ آئیا۔ کرے کھیل سرب گنونت، گنونت سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیا۔ سوہاؤنت سِری بھگوان، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، بل اپنا آپ وکھائیندا۔ اپنا کھیل کرے مہان، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنی اچھیا کر پردھان، آپے آپ پرگٹائیندا۔ اپنا حکم دُھر فرمان، ہر جو آپے آپ سُنائیندا۔ شاہو بھوپ بن راجان، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچ سینگھاسن بیٹھ سچا سلطان، ست ستوادى سوہا پائیندا۔ روپ رنگ نہ کھئے نشان، ریکھ بھیکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابنشا اپنا مندر آپ سہائیندا۔ ساچا مندر اُچ محلہ، اکم اتھاہ پرگٹائیا۔ پُرکھ اکال وسے اکلا، اپنی کل دھرائیا۔ آپے پھڑے اپنا پلا، اپنا سنگ نبھائیا۔ اپنے اندر آپے رلا، آپ اپنے نال ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے اندر وڑ، آپ اپنی رچن رچائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہر جو وڑیا، تخت نواسی سچ سلطان۔ اپنے گھوڑے آپے چڑھیا، آپے ہویا نگاہبان۔ اپنے در آپے کھڑیا، زرگن روپ سِری بھگوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ سہائے سچ مکان۔ سچ مکانا سچکھنڈ، ہر ساچا سچ سہائیا۔ آپے جانے اپنا اند، اند اند وچ رکھائیا۔ آپ اپنا بیٹھے بخشند، بخشش اپنی جھولی پائیا۔ آپے داتا گنی گھند، گہر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ آپے جانے اپنی بند، مات پت نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا وڈا وڈ، سو پُرکھ زرنجن آپ صلاحندا۔ اپنے وچوں آپے کڈھ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے جانے ساچی حد، پار کنارہ نہ کھئے جنائیندا۔ سچ نشانہ بیٹھا گڈ، ست ستوادى آپ جھلائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ ساچی بنت بنائیندا۔ سچکھنڈ بنائی ساچی بنت، گھاڑن گھرت آپ گھڑائیندا۔ لیکھ جنایا آد آنت، آنت آد اپنا آسن لائیندا۔ روپ وٹائے ناری کنت، نر نرائن سوہا پائیندا۔ آپے جانے اپنا منت، ناؤں زرنکارا آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا گہر، ہر ساچا آپ اُچائیا۔ آپے پُرکھ ناری نر، زرگن زرگن میل ملائیا۔ آپ آپالئے ور، آپے کرے سچ کُرمائیا۔ آپے پلؤلئے پھڑ، اپنا بندھن پائیا۔ آپے سچ سینگھاسن جائے چڑھ، ساچی سیجا آپ

سُہائیا۔ نرگن اندر نرگن آئے جائے وڑ، نور نور وچ ٹکائیا۔ اپنا گھاڑن آئے گھڑ، آئے بنے جن جنیندی مائیا۔ دائی دایا سیو کر، ساچی سیوا آپ کھائیا۔ کرے کھیل ایک ہر، سچکھنڈ وسے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنی بنت آپ بنائیا۔ بنت بنائے آد نرنجن، مہا اکٹھ کتھی نہ جائیا۔ اپنا پائے آئے انجن، آپ آپا ویکھ وکھائیا۔ اپنا کرے آئے مجن، اپنے سرورور آئے نُہائیا۔ آئے ہوئے گھڑن بہن، گھڑن بہنہار اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آئے بنھے اپنا بہن، اپنا بیڑا آپ چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیا۔ سچکھنڈ دوار سِری بھگوان، اپنا مندر آپ سُہائیندا۔ آئے دیوے دُھر فرمان، آئے نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ آئے شاہ پاتشاہ بن راج راجان، در دربان آپ اکھوائیندا۔ آئے بنے حاکم حُکمران، سچ سنندیش آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ سنندیشہ نر نریشا ایک وار جنائیندا۔ سچ سنندیش ایک وار، نرگن نرگن آپ جنائیا۔ اجوئی ریت ہو تیار، انہو پرکاش کرائیا۔ پُرکھ اکال بن بہتار، اپنا سنگ نیہائیا۔ جوتی جوت نار مُئیاری، نر نرائن آپ پرنائیا۔ سچ کوٹ کر تیار، ساچا بنک آپ سُہائیا۔ آئے دُلہا بن کرے کھیل اپار، کنت کنتوبل ساچا ماہیا۔ سوہرے پیئے اک وبار، در گھر ساچے آپ کرائیا۔ آئے پُرکھ آئے نار، آئے اپنی سیج ہنڈھائیا۔ آئے اندر آئے باہر، گپت ظاہر دھار چلائیا۔ آئے کرے سچ پیار، ساچا میلا میل ملائیا۔ آئے جائے سُت دُلا، ہر شبدي ناؤں رکھائیا۔ شبد سُت کر پیار، چرن کول بخشے سچ سرنائیا۔ ایک نور دئے وکھال، سوچھ سرُپی رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ ساچے سوہا پائیا۔ ساچا سُت جینا جینی جن، مات پت آپ اکھوائیندا۔ پنج تت نہ دسے تن، رکت بوند نہ میل ملائیندا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، منڈل منڈپ نہ کھئے وکھائیندا۔ نہ کوئی پرتھی نہ کوئی جل، جنگل جوہ اُجاڑ نہ ڈیرہ لائیندا۔ سمند ساگر نہ کھئے تھل، ڈونگی غار نہ ویکھ وکھائیندا۔ کرے کھیل آپ پرپل، اپنی بَسمل آپ منائیندا۔ سچ سنگھاسن ایک مل، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدي شبد آپ ہو جائیندا۔ آئے شبدي سچ نشانہ، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ آئے شبدي کر پروانہ، آپ اپنے سنگ رکھائیا۔ آئے شبدي بھوپ راجانا، بھوپت بھوپ ویس وٹائیا۔ آئے شبدي شبد مردانہ، سچ مردانگی آپ کھائیا۔ آئے شبدي جودھا سورپیر بلی بلوانا، بل اپنا آپ وکھائیا۔

آپے شبدی بنے سُت بال نادانا، نیوں نیوں اپنے آگے سیس جھکائیا۔ آپے منگہارا ہونے دانا، ساچی بھچھیا منگ منگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اپنی دھار شبد چلائیآ۔ شبدی دھار ہر ہر رنگ، نرگن نظر کھئے نہ آئیندا۔ نرگن سیج نرگن پلنگ، نرگن ساچی سیجا سوہا پائیندا۔ شبدی ناد نام مردنگ، سچکھنڈ نیواسی آپ وجائیندا۔ کرے کھیل سورا سرینگ، اپنی کل آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبدی شبد بندھن پائیندا۔ شبدی بندھن شبدی میل، آپے آپ کرائیا۔ شبد سجن شبد سہیل، شبد وسے رنگ نویل، دس کیسے نہ آئیآ۔ اچرج پاربرہم پرہہ کِریا کھیل، سچکھنڈ ساچے سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سُت دُلارا آپ اُپائیا۔ سُت دُلارا بال، بال ایکآ آپ اُپایا۔ آد جُگادی وسے نال، ایکآ گنڈھ رکھایا۔ در گھر ساچے وجے تال، نادى ناد الایا۔ پُرکھ اکال کرے پرتپال، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا سُت اک سمجھایا۔ سُت دُلارا ہر سمجھائے، ایکآ وار جنائیا۔ تیرا مندر دے اُپائے، گھر وچ گھر آپ پرگٹائیا۔ تھر گھر ساچا ناؤں رکھائے، تھر دربار دئے وڈیائیا۔ اُپر تیرا آسن لائے، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائے، آد جُگاد نین اُٹھایا۔ سرب گن تاسن تیرے انک سہائے، رنگ اپنا آپ چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد بنائے ساچا گھر، تھر گھر آپ اُپائیا۔ تھر گھر ساچا کر اُجالا، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ اکالا، کل اپنی آپ ورتائیندا۔ شبدی شبد بنائی سچی دھرمسالہ، گرہ بنک آپ سہائیندا۔ اپنا مارگ دس سُکھالا، ایکآ دھندے لائیندا۔ میرا تیرا رُپ نرالا، پتا پوت کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، تھر گھر شبدی شبد بہائیندا۔ تھر گھر کِریا شبدی واسا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آپے ویکھے کھیل تماشا، آد جُگاد وسے پاسا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر ساچے سوہا پائیا۔ تھر گھر ساچا نور نورانہ، نور نور ڈگمگائیندا۔ ایکآ راگ اک ترانہ، ایکآ ناد وجائیندا۔ ایکآ حُکم سِری بھگوانا، ایکآ ایک سُنائیندا۔ ایکآ مندر اک مکانا، ایکآ ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر ساچے آپ سہائیندا۔ تھر گھر ساچا شبدی داتا، آپے آپ سہائیا۔ آپے پتا آپے ماتا، آپے بال سکھائیا۔ آپے رکھے اُم داتا، اپنی ذات پرگٹائیا۔ آپے بٹھ اپنا ناتا، ناتا بدھاتا جوڑ جُڑایا۔ آپ سُنائے اپنی گاتھا،

نرگنِ نرویر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نش اکھڑ رہیا جنائیا۔ نش اکھڑ ہر اُپا، شبدی شبد آپ جنائیندا۔ اپنا رُوپ انُوپ پرگٹا، سَت سرُوپ وکھائیندا۔ تھر گھر ساچے ہٹے سہا، سدا سہائک سیو کھائیندا۔ ناؤں نرنکارا لینا گا، گیت گوہند اک الائیندا۔ سَت پُرکھ نرنجن دیوے سَت صلاح، سَت ستوادى پردہ لائیندا۔ تُوں بننا اک ملاح، ساچا بیڑا تیرے کندھ چُکائیندا۔ سَت دُلا رے اگوں کریں کدے نہ نانہ، پُرکھ ابناشی ایہہ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر ساچے شبد سَت آپ سمجھائیندا۔ سَت شبد کر دھیان، سُنیا ہر سندیشہ۔ تُوں صاحب سچا سُلطان، شاہ پاتشاہ نر نریشا۔ ہوؤں منگاں ایک دان، نِت تیرا درشن پیکھاں۔ تُوں ساچا میرا کاپن، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، کون رُوپ وکھائے بھیکھا۔ پُرکھ ابناشی سچ جنا، ایک گن جنائیندا۔ نرگن نُوں کر رُشنا، تیرے در وکھائیندا۔ اپنی کل آپ دھرا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ تیرے سر ہتھ ٹکا، ساچی وست جھولی پائیندا۔ تیری رچنا دیوان رچا، ایک حُکم سُنائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گھاڑن لوآن گھڑا، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ تیری گود دوان سہا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے ساچا ور، شبدی شبد آپ سمجھائیندا۔ شبدی ہر جی جائے تھ، اپنی دیا کھائیا۔ اپنا امرت دیوے گھٹ، ایک رس چکھائیا۔ پُرکھ اکال ایک اوٹ، ایک وار سمجھائیا۔ تیرا بنک سوہے کوٹ، تھر گھر ساچے وجے ودھائیا۔ نرگن دیوے ایک جوت، پارہم جگائیا۔ ایک ویکھے اوت پوت، تیرا بنس سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، وست امولک اک ورتائیا۔ وست امولک ہر ہر ناؤں، ایک ایک جھولی پائیندا۔ کرے کرائے سچ نیاؤں، سچ عدالت آپ کھائیندا۔ تھر گھر وسے تیرا تھاؤں، تھان تھنتر سوہا پائیندا۔ اک جپائے ساچا ناؤں سو پُرکھ نرنجن آپ جپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے ساچے گھر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا لیکھا ہتھ کرتار، دوسر لکھن کھئے نہ پائیا۔ سَت دُلا راکر تیار، ایک گن سمجھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ کر اُسار، لوآن پُریاں بنت بنائیا۔ وشن اُچے تیری دھار، برہما وشن دھار پرگٹائیا۔ شنکر کھیل کرے کرتار، آپ اپنا رُوپ وکھائیا۔ تتاں وچولا سرجنہار، ایک راہ وکھائیا۔ ساچا ڈھولا ایکنکار، ایک کرے پڑھائیا۔ بنے وچولا تیرے دوار، ساچی سیوا آپ کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، ایک شبد دئے

وڈیائیا۔ شبد سُت ویکھ وچار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ وشن برہما شو تیرا پَسار، تیرا رُوپ جنائیندا۔ تیرا نُور کراں اُجیار، کِرن کِرن ونڈ وندائیندا۔ کِرن کِرن دیواں ادھار، اک اک نال بندھن پائیندا۔ ترے گُن اتیتا آپے جانے اپنی کار، ساچی کار آپ کرائیندا۔ رَو سس کر اُجیار، تیری سیوا سچ وکھائیندا۔ ترے گُن مایا بھر بھنڈار، وشن برہما شو نال رلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے سُت تیرا کھیل آپ کھلائیندا۔ شبد سُت تیرا کھیل کھلاؤنا، بے آنت ویکھ وکھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ تیرا رنگ رنگاؤنا، رنگ ایک ایک جنائیا۔ لوآن پُریاں تیرا ڈنک وجاؤنا، گگن گگنتر کر شنوائیا۔ وشن برہما شو تیرے در بہاؤنا، بیٹھن سیس جھکائیا۔ تیرے حُکم اوٹ رکھاؤنا، ایک منگ منگائیا۔ ترے گُن تیری دھار وٹاؤنا، رجو طمو ستو ناؤں رکھائیا۔ تِتاں میلا میل ملاؤنا، ایک گھر وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے سُت دے وڈیائیا۔ ساچے سُت سُن بلوان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ پنچ تت کراں پردھان، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی دیواں دان، تیری جھولی آپ بھرائیندا۔ نرگن سرگن وکھائے اک نشان، سچ نشانہ آپ دَائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ چُکائیندا۔ ساچا بھیو جائے چُک، سو پُرکھ نرنجن آپ چُکائیا۔ شبد تھر گھر نہ بہنا لُک، تیرا رُوپ دے پرگٹائیا۔ دو جہاناں پینا بک، ایک بھبک لگائیا۔ لکھ چوراسی بھاگ لگاؤنا کایا بُت، اپنا آسن لائیا۔ ترے گُن مایا سہاؤنی رُت، رُت رُتڑی آپ مہکائیا۔ میل ملاؤنا اِناشی اچت، آپ اپنا بندھن پائیا۔ بنک دوارا قلعے کوٹ، گھر گھر وچ سوبھا پائیا۔ آد جُگاد لگدی رہے چوٹ، تن نگارے آپ وجائیا۔ تیرا میلا نرمل جوت، جوتی جاتا وچھڑ کدے نہ جائیا۔ تیرا بنس ات پوت، پتا پوت کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل ہر کھلاؤنا، ہر کرتا آپ جنائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لاؤنا، تیرا ناد وجائیندا۔ پنچم لیکھا موہ چُکاؤنا، پنچم پردہ لائیندا۔ پنچم رنگ آپ رنگاؤنا، پنچم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد ساچے دیوے ور، گرہ بنک آپ سہائیندا۔ آپ سہائے گرہ بنک، گھر گھر وچے ودھائیا۔ تیرا کھیل آد آنت، پُرکھ اِناشی ویکھ وکھائیا۔ اپنی مہما جنائے بے آنت، بے آنت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے ساچا ور، شبدی شبد وڈ وڈیائیا۔ شبد مٹیا ہر کا

کہنا، پرہ آگے سیس جھکایا۔ در تیرے توں آد جگاد لینا لہنا، اپنا حصہ آپ ونڈایا۔ گھر تیرے دے آگے بہنا، ایکتا پکایا۔ تیرا بھانا سدا
 سہنا، بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکتا دینا ساچا ور، کون ویلا درس کران نیناں، نین نیناں نال ملایا۔
 پُرکھ ابناشی ہو دیال، اپنی دیا کمائیندا۔ نو کھنڈ بناواں تیری دھرمسال، لکھ چوراسی وچ ٹکائیندا۔ ایکتا نور جلوہ جلال، نور نورانہ
 ڈگمگائیندا۔ اپنا روپ دھریا کال، تیرا در سہائیندا۔ آپ چلائی اولڑی چال، بھیو کھتے نہ پائیندا۔ اپنی گھال آپے گھال، لکھ چوراسی تیرا راہ
 چلائیندا۔ انڈج جیرج اُتہج سیج چارے کھانی کران پرتپال، آپ اپنی سیو کمائیندا۔ سرگن زرگن بن بن دلال، لوک مات کھیل کھلائیندا۔
 تیرا وجاواں ساچا تال، رسنا جہوا آپ سُنائیندا۔ سدا سُنان مُریداں حال، مِت پیرا اک سمجھائیندا۔ آد جگاد تیرا حل کران سوال، سر
 تیرے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی دیوے ایکتا ور، ایکتا گھر وکھائیندا۔ ساچا گھر وکھائے ہر، گھر
 گھر وچ وجے ودھائیا۔ پنج تت سہائے کایا گرہ، تتوت ویکھ وکھائیا۔ نانا جوڑ بہتر نر، رکت بوند دئے وڈیائیا۔ اپ تیج وئے پرتھمی آکاش
 ملیا ور، ور داتا جھولی پائیا۔ جگت جگیا سو گھاڑن گھڑ، ویکھنہارا تھاون تھائیا۔ زرگن سرگن سرگن زرگن اپنا کھیل آپے کر، اپنی ونڈ
 ونڈائیا۔ من مت بڈھ زرگن روپ اپنا کر، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر مندر دئے وڈیائیا۔ گھر
 مندر ڈونگھی غار، اندھ اندھیرا چھائیا۔ گھر مندر چور یار، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ربیا وسائیا۔ گھر بیٹھی سلکھتی نار، من مت ڈیرہ
 لائیا۔ گھر جوٹھ جھوٹھ ممتا موہ ودھایا، کرے کھیل اپر اپار، آپے کھول نو کواڑ، جگت واسنا میل ملایا۔ آپے نو در اترے پار، اپنا
 مارگ آپ چلائیا۔ آپے ویکھے سکھمن ٹیڈھی غار، اپنا پردہ آپ چکائیا۔ آپے ایڑا پنگل کرے خوار، آپ اپنا بل دھرائیا۔ آپے امرت بخشے
 ٹھنڈا ٹھار، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ آپ کول کول اجیار، اپنی کل آپ وکھائیا۔ آپے ناد شبد دھنکار، انحد ساچا تال وجائیا۔ آپے پنچم
 میت مُرار، مل سخیاں منگل گائیا۔ آپے بجر کپائی لائے پاڑ، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ آپے سیجا کر تیار، آتم برہم لئے پرگٹایا۔ آپے سرتی دئے
 ادھار، شبدی میل ملایا۔ آپے ایش جیو کرے پیار، جگدیش سچا شہنشاہیا۔ آپے سوئے پیر پزار، پلنگ رنگیلے سچا ماہیا۔ زرگن
 سرگن کھیل اپار، ہر ساچا آپ کھلائیا۔ ساچے ست رہنا خبردار، آس نندرا نہ کھتے رکھائیا۔ تیرا گھر نہ سکے کھتے اجاڑ، تیرا کھپڑا دئے

وسائیا۔ تیرا ناؤں رکھائے تیز کٹار، چند پرچند تیرا روپ وٹائیا۔ تیرا ناؤں ہٹے جیکار، لوک مات شنوائیا۔ تیرا پنج تت بنے پیار، پاربرہم برہم وکھائیا۔ تیرا روپ لئے اوتار، کایا چولا جگت ہنڈھائیا۔ سیوا کرے سرب سنسار، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نرگن سرگن نرگن تیرا کھیل کھلائیا۔ سُن سُن ہر کا بھاؤ، ہر شبدی سیس نوائیندا۔ پاربرہم تیرے ملن دا چاؤ، میں آد جگاد رکھائیندا۔ تُوں ہی پتا تُوں ہی ماؤں، ہوں بالک ناؤں رکھائیندا۔ سدا سد منگاں تیری ٹھنڈی چھاؤں، ایک اوٹ تکائیندا۔ دھرت دھول وساواں نگر گراؤں، نو کھنڈ اپنا راہ چلائیندا۔ آد جگاد کراں نیاؤں، گر اوتار ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبدی شب کھیل کھلائییندا۔ شب سٹ کہے پکار، نیر نین اٹھائیا۔ تُوں نرگن داتا بے عیب پروردگار، تیرا جلوہ نور الاہیا۔ آد جگاد سانجھا یار، ہر گھٹ وسے نظر کیسے نہ آئی۔ جگ جگ کھیل کرے اپار، تیری مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ گر اوتار بن سیوادار، لوک مات سیو کھائیا۔ نہ کوئی ویلا وقت سکے وچار، تھت وار نہ کھئے سمجھائیا۔ کاغد قلم نہ پاوے سار، برہما چار مکھ شرمائیا۔ چار وید کرن پکار، اچی کوک کوک ڈبائیا۔ تیرا آنت نہ پاراوار، بے آنت تیری وڈیائیا۔ تُوں وسیں دھام نیار، سچکھنڈ سوبھا پائیا۔ لوک مات کون روپ کریں اُجیار، نرگن اپنا کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک وار دے سمجھائیا۔ پُرکھ ابناشی سچ جنائے، ایک حکم سنایا۔ جگ چوکرئی ونڈ ونڈائے، برہمنڈ کھنڈ کھیل کھلایا۔ ستجگ تریتا ڈپر کلجگ سیوا لائے، ایک حکم ورتایا۔ نو سؤ چرانوے چوکرئی ویکھ وکھائے، گیڑا آپ دوايا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا نرگن روپ دئے سمجھایا۔ نو سؤ چرانوے چوکرئی اترے پار، ساچے سٹ ملے وڈیائیا۔ میں کراں کھیل اپار، نرگن روپ وٹائیا۔ لکھ چوراسی پاواں سار، گھٹ گھٹ اندر بیہول پھولائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھاں اکھاڑ، ستاں دیپاں پردہ لایا۔ وشن برہما شو دیاں اٹھال، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ آنت بناں تیرا دلال، سچ ونجارا ساچا ونج کرائیا۔ لیکھا چکے شاہ کنگال، باقی کھئے نظر نہ آئی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک دینا ساچا ور، اپنا وقت رہیا سمجھائیا۔ نو سؤ چرانوے چوکرئی جگ اتم آؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کلجگ کالا ویس وٹاؤنا، کالی الفی تن ہنڈھائیندا۔ کائنات پھیرا پاؤنا، روپ اٹوپ جنائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ سجن ساک آپ بناؤنا، ایک بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ویلا اتم آپ جنائیندا۔ اتم ویلا کھیل اگم، پُرکھ اگمڑا آپ کرائیا۔ اپنی اچھیا آپے پئے جم، نرگن جوت لوک مات کرے رُشنائیا۔ پُرکھ اکالا دین دایالا آپے جانے اپنا کم، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ جو گھڑیا سو دیوے بہن، گھڑن بہن ہار اپنی کھیل کھلائیا۔ لہنا دینا چکے سورج چن، کیرن کیرن وچ ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے اتم ور، آنت آنت ہٹے سہائیا۔ آنت آنت سہائی ہونا جگ، جاگرت جوت اک جگا۔ سرِشٹ سبائی لگے آگ، ایک اگنی لنبو دئے وکھا۔ کرے کھیل سورا سربگ، اپنا بھانا آپ ورتا۔ لکھ چوراسی بنھے تگ، ایک سگن منا۔ رائے دھرم دے لائے آگے بگ، ایک دھگا لا۔ لوک مات وچوں دیوے کڈھ، جو بیٹھے نام بھلا۔ گرمکھ ورلے دیوے چھڈ، جو ہر ہر رہے دھیا۔ اک لڈائے تیرا لڈ، تیری گود بہا۔ شبدی تیری بنائے ساچی جد، گرمکھ مات پرگٹا۔ کلجگ پار کنارہ حد، آپے دئے کرا۔ ستجگ بال انجانا سد، دھرت مات دی گود دئے ٹکا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وار رہیا سمجھا۔ کلجگ ویلا اتم آنت، نو سو چرانوے چوڑی جگ رہن نہ پائیا۔ پرگٹ ہوتے سری بھگوت، نرگن اپنا روپ وٹائیا۔ کرے کھیل ناری کنت، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ لکھ چوراسی ویکھے جیو جنت، لکھا کھئے رہن نہ پائیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، من مت کرے صفائیا۔ اک جنائے ساچا منت، سو پُرکھ نرگن کر رُشنائیا۔ شبد شبد بنائے بنت، گر شبد ہوتے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن رہیا سمجھائیا۔ ست دُلارا کر پکار، گل پلو ایک پائیندا۔ آد جگادی ایکنکار، تیری کرنی بھیو نہ آئیندا۔ کون ویس کریں وچ سنسار، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ کون گھر ہوئیں اُجیار، کون مندر سوہیا پائیندا۔ کون نام بول جیکار، کون ڈنکا مات سُنائیندا۔ کون ورن کریں اُجیار، کون سرن اک سیکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوں ایک منگ منگائیندا۔ کون راجا کون بھوپ، کون حُکم سُنائیا۔ کون وسے چارے کوٹ، دہ دشا کون بھوئیا۔ کون میٹے جوٹھ جھوٹھ، کون کوڑی کرپا دئے کھپائیا۔ کون تاگا کون سوت، تانا پیٹا کون پائیا۔ کون پتا کون پوت، کون گھر وچے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک منگار ساچا ور، ویلا آنت دے سمجھائیا۔ کون مندر کون گڑھ، کون گھر آسن لائیندا۔ کون چوٹی جائیں چڑھ، کون بنک سوہیا پائیندا۔ کون اکھر لئیں پڑھ، اپنا ناؤں درڑائیندا۔ کون کھنڈا لئیں پھڑ، دو جہان چمکائیندا۔ کون گرمکھ لئیں

ور، جس اپنا میل ملائیندا۔ کون امرت ٹہائیں سر، ڈرمت میل دھوائیندا۔ کون گھاڑن لئیں گھڑ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں جھولی آگے ڈاہندا۔ کون راگ کون ترانہ، کون ناد وجائیا۔ کون گھر پرگٹ ہونے سری بھگوانا، رُوپ انوہ دھرائیا۔ کون در کریں پروانہ، چرن کول آپ ٹکائیا۔ کون کھیل کریں مرد مردانہ، مہمان بیدو بی خیر یا اللہ الہی نور ڈگمگائیا۔ کون شاہ پاتشاہ بنے راج راجانا، سیس اپنے تاج ٹکائیا۔ کون میٹے کلجگ کوڑ نشانہ، راج راجاناں خاک ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پردہ دے چُکائیا۔ کون جانے وید چار لیکھا، پُراں اٹھاراں کون سمجھائیا۔ کون شاستر سمرت کڈھے بھلیکھا، بہرم گڑھ ٹڑائیا۔ کون گیتا گیان جانے ریکھا، ریکھ ریکھ وچ ملائیا۔ کون انجیل قرآن دئے سندیشہ، تیس بتیس کرے پڑھائیا۔ کون کھانی بانی ہونے پرویشا، نرگن اپنا نور دھرائیا۔ کون چار جگ دئے آنت سندیشہ، پُرکھ اکال اک وکھائیا۔ چار جگ کون گھر گھر کریں اپنا پیشہ، سرگن دھار چلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا آنت دے سمجھائیا۔ کون کھیل کرے کرتار، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ کون ویلا وشن برہما شو مارے مارے، بچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ کون وقت سُرپت راجا اند تختوں دئے اُتار، تھر رہن نہ پائیا۔ کون ویلا لوک مات ہوئیں اُجیار، نرگن رُوپ وٹائیا۔ کون سُنیہڑا دئیں سنسار، ایک وار سُنائیا۔ شبدي شبد بنے بھکھار، ایک منگ منگائیا۔ تیری قدرت میرے پروردگار، تیری خلق خالق تیرے وچ سہائیا۔ تُوں امام امامہ سر وڈ سیکدار، تیری رحمت رحیم رحمان آد جُگاد ہونے سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پلُو دینا پھڑائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کہا، آنت آنت جنائیندا۔ نو نو چار لیکھا دئے مُکا، پُورب لہنا آپ مُکائیندا۔ نرگن جامہ لئے وٹا، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ مندر دئے بنا، سمبل ناؤں جنائیندا۔ بجر کپاٹی اُپر ڈیرہ لا، ساچے پربت بھاگ وکھائیندا۔ شبد اگتی ناد وجا، اپنا راگ الائیندا۔ سچ سنگھاسن آسن لا، تخت نواسی سوہا پائیندا۔ ایک حُکم دئے ورتا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ شاہ سلطاناں خاک ملا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، کلجگ اتم آپ جنائیندا۔ کلجگ اتم ہونے دُور، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ پرگٹ ہونے ہر حاضر حضور، وڈ حضرت سچا شہنشاہیا۔ کوڑی کریا کرے کافور، ایک نور کرے رُشنائیا۔ شبدي آسا کرے پور، پوری آس آپ وکھائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت سری بھگونت جو گھر گھر بیٹھے کر

قصور، لیکھا لیکھ رسیا جنائیا۔ آد جُگاد جُگا جُگتر اپنا بدلے نہ کدے اصوُل، اپنے بھانے سد سہائیا۔ گوہند بھانا کر قبوُل، اپنا آپ بھیٹ چڑھائیا۔ سری بھگوَنت آنت چُکائے موُل، چوٹھا جُگ چوٹھی دھار پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا میلا لے ملائیا۔ شبد میلا آنت کل، ہر ساچے سچ کراونا۔ ایک مندر بہنا رل، گھر گھر وچ آپ سہاونا۔ ایکا دیپک جائے بل، اگیان اندھیر مُکونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، اپنا ویلا اپنے ہتھ رکھاونا۔ اپنا ویلا سو پُرکھ نرنجن، آد جُگاد اپنے ہتھ رکھائیا۔ جُگ جُگ ہوئے درد دُکھ بھہ بہنجن، دیناں اناٹھاں ہوئے سہائیا۔ جن بھگتاں نیتر پائے نام انجن، اگیان اندھیر مٹائیا۔ ساچے سنتاں بنے ساچا سجن، سکلا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا شبد ایکا جوت ایکا ورن ایکا گوت، ایکا قلعے ایکا کوٹ، ایکا گھر سہائیا۔ ایکا گھر ہر سہائے، آد پُرکھ اناشا۔ ستجگ ساچا مات دھرائے، کرے کھیل تماشا۔ چار ورن ایکا رنگ رنگائے، دیوے نام دِلاسا۔ ایکا اکھر دئے پڑھائے، کرے پرکاش پرتھی آکشا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل ایکا ہر، ہرجن پوری کرے آسا۔ ہرجن تیری پوری آس، گر ستگر آپ کرائیا۔ جنم جنم دی بوجھے پیاس، ترسنا بھکھ گوائیا۔ نرمل جوت کرے پرکاش، اگیان اندھیر چُکائیا۔ گھر گھر وچ پاوے راس، گوپی کاہن نچائیا۔ سدا سہیلا وسے پاس، اپنی گود بہائیا۔ گرسکھ ہوئے نہ کدے نراس، جس گوہند ملیا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائیا۔ ہرجن میلا ہر دوار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ کایا ماٹی کھول کیوار، ساچی ہاٹی ونج کرائیندا۔ امرت نام جام پیال، ساچا ساقی کھیل کرائیندا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان، رو سس نہ کھئے چڑھائیندا۔ آتم برہم کرائے پچھان، ایش جیو ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے دیا کرائیندا۔ دیا ندھ سوامی ٹھاگر، ایکا ٹھوکر نام لگائیا۔ گرمکھ نرمل کرم کرے اُجاگر، دُرمت میل دھوائیا۔ جس جن ونج کرائے نام سوڈاگر، ساچی وست جھولی پائیا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، نرمل جوت نور رُشنائیا۔ ایتھے اوتھے دیوے آدر، جس سِر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ گرمکھ سچا جگت بہادر، گر چرن سرن چرن جس ایکا اوٹ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل کریم قادر قُدرت اپنے رنگ وکھائیا۔ گرسکھ تیرا آتم رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیندا۔ تیری سیجا ویکھ پلنگ، ہر جو آسن

لائیندا۔ اٹھے پھر ناد مردنگ، دُهن آتمک آپ وجائیندا۔ نِجھر جھرنا سروور گنگ، کول کولا آپ اُلٹائیندا۔ آپ سُنائے اپنا سُهہاگی چھند، چھتی راگ بھيو نہ پائیندا۔ دوس رین پرمانند، نِجانند آپ سَمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن میلے آپے پھڑ، اپنا بندھن پائیندا۔ کلجگ اتم بن قصائی، چھری اپنے ہتھ اُٹھائیندا۔ ہندو مُسلم سکھ میٹے عیسائی، دین مذہب نہ کھئے رکھائیندا۔ گوبند بوٹا پُٹیا کاہی، ممکھتا جڑ اُکھڑائیندا۔ سرب جیاں دا اکو سائیں، نانک نام دھیائیندا۔ غریب نائیاں پکڑے بانہیں، جگ جگ پُرکھ اکال ویس وٹائیندا۔ شاہ سُلطانان دئے سزائی، گڑھ ہنکار تڑائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا مارگ آپ جنائیندا۔ جگت مرنی مرے جگ، مرنا ہتھ کسے نہ آیا۔ بھکھ ننگ جھوٹھا ورت، بن ہر نامے مرن ورت کم کسے نہ آیا۔ ملے ڈھوئی نہ عرش فرش، گرمت جو رہے بھلایا۔ پاربرہم پت پریشور کر ترس، کلجگ قصائی مگر سب دے لایا۔ غریب نمانے پھرے ندھڑک، پُرکھ ابناشی ہوئے سہایا۔ دو سالان اٹھان مہینیاں اندر سب دا کڈھے فرق، اوج نیچ نہ کھئے دکھایا۔ ذات پات کرے غرق، دھرنی دھرت دھول ہیٹھ دبايا۔ چار ورنان دسے ایک ورق، ساچا ورکر ہر جو آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اوچان نیچان ناتا توڑ، جوٹھا جھوٹھا بندھن دئے کھپائیا۔ برہم پاربرہم نال دیوے جوڑ، ایک رنگ دکھائیا۔ سری بھگوان غریب نائیاں دی سدا رکھے لوڑ، بن غریباں لوک مات ویس نہ کدے وٹائیا۔ جگت ہنکاریاں پائے مڑھی گور، لوک مات رہن نہ پائیا۔ اوچان نیچان راؤ رنگان راج راجاناں شاہ سُلطانان ایک مارگ دیوے تور، ساچا مارگ آپ لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وڈ وڈا نیشنلسٹ نرکار نرگن اک اکھوائیا۔ غریباں انتر اتم ذات، ہر جو آسن لائیندا۔ کرن فریاد اٹھے پھر دوس رین پرہات، نیت سرب اُٹھائیندا۔ پاربرہم پت پریشور نیچ اتم بیٹھا سنے گاتھ، اپنی جھولی آپے پائیندا۔ کلجگ ہوئی اندھیری رات، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ چار کُنٹ جیو جنت بن بن بیٹھے جماعت، ہر کا نام جمع نہ کھئے کرائیندا۔ اتم پینا ڈونگھے کھات، دھرم رائے کھاتہ اک دکھائیندا۔ غریب نائیاں ملے کھلاپات، اپنی کفنی کھلی کایا چولی آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ہر سجن لے پھڑ، ہریجن اپنے میل ملائیندا۔ سنگت ہوئے سنٹشٹ چڑھے اتم رنگ، بن ہر نامے شانت کدے نہ آئیندا۔ گُرمکھ منگن ایک

منگ، وست امولک آپ ورتائیندا۔ دئی دوت بہرماں ڈھائے کندھ، بہانڈا بہرم بہو بہتائیندا۔ جس جن اُچے پرماند، سو جن سنشٹ مات اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر سنگت دیا کھائیندا۔

★ ۲۱ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ پنڈ گڑے ضلع لدھیانہ ★

سو پُرکھ نرنجن ہر مہربانا، اک اِکلا کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن شاہ سلطانا، ساچے تخت سو بہا پائیندا۔ ایکنکارا رُپ مہانا، رُپ انو پ آپ دھرائیندا۔ آد نرنجن جوتی جوت ڈگمگانا، جوت اُجالا آپ کرائیندا۔ اناشی کرتا نرنجن کھیل کرے مہانا، نرویر اپنی دھار چلائیندا۔ سری بھگوان آپ جھلائے سچ نشانہ، ست ستوادی آپ بنائیندا۔ پاربرہم پرہ ہو پردھانا، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے آنت نوجوانا، ایک رنگ سہائیندا۔ ایک حکم اک فرمانا، ایک وار جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا رُپ آپ پرگٹائیندا۔ آد پُرکھ پُرکھ اناشا، اپنا رُپ آپ دھرائیا۔ اجونی ربت نراکار آپے جانے اپنا کھیل تماشا، ایک راس آپ رچائیا۔ اپنے نور اپنی جوت اپنی دھار آپ پرکاشا، انہو پرکاش کرائیا۔ آپ نبھائے اپنا ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ آپے ہوتے سرب کلا سمراتھا، سمرتھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ آد پُرکھ ایک دھار، اپنی آپ پرگٹائیندا۔ اپنا کھیل کر کرتار، اپنی کرنی ویکھ وکھائیندا۔ اپنی اچھیا آپ وچار، آپے ہر ورتائیندا۔ آپے در درویش بن بھکار، اپنی جھولی آگے ڈابندا۔ ایک وست رکھے سنبھال، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ کرے کھیل دین دیال، دیاندھ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن آد، آد اپنی دھار چلائیا۔ آپ وجائے اپنی ناد، آپے رہیا سُنائیا۔ آپ اپنا آپے لادھ، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ اپنے اندر ہو وساد، آپ اپنا رہیا سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا وپس آپ وٹائیا۔ وپس وٹائے اک اِکلا، اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، اپنا سنگ نبھائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اچ اٹلا، دھام اولٹا آپ رکھائیندا۔ سچ سنگھاسن ایک ملا، شاہو بھوپ آسن لائیندا۔ اپنی جوت آپے رلا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آپ اپنا آپ دھرائیندا۔ اپنا آپ آدے دھر، آپے ویکھ وکھائیا۔ کرے کھیل ساچا ہر، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ اپنی اچھیا بھنڈار بھر، آپے لئے پرگٹائیا۔ آپے دیونہارا ور، آپے جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن نُوں نُوں رُشنائیا۔ نرگن جوت جوت اکالا، عقل کلا اکھوائیندا۔ آپے پرگٹ ہو پُرکھ اکالا، اپنی دھار چلائیندا۔ آپ اُپائے اپنی دھرمسالہ، سچکھنڈ ساچا آپ بنائیندا۔ دِپیک جوت ایکا بالا، تیل باقی نہ کھئے رکھائیندا۔ آپے بنیا شاہ کنگالا، شاہو بھُوپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچ سینگھاسن اک سہانا، تخت نواسی سوہیا پائیندا۔ آپ جنائے دُھر فرمانا، حُکم حاکم آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا رُوپ آپ پرگٹائیندا۔ اپنا رُوپ آپے رکھ، آپے ویکھ وکھائیا۔ نرگن نرگن ہو پرتکھ، نرکار کھیل کھلائیا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، عقل کل آپ اکھوائیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے ویکھ وکھائیا۔ اپنے اندر آپے وس، گھر ساچا آپ سہائیا۔ آپ اپنا ہو ہو داس، سیوک سیوا سیو کھائیا۔ آپ اپنے وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اک اِکلا کھیل کھلائیا۔ اک اِکلا ہر نرکارا، اپنی کھیل کھلائیندا۔ آد پُرکھ ہو اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ شاہو بھُوپ بن سِکدارا، سیس تاج اک ٹکائیندا۔ جگت جگدیش کھیل نیارا، نر نریش آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ آد جُگادی مہا اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ کھیل کرائے نار کنت، نر نرائن بے پرواہیا۔ آپے گائے اپنا ناؤں منت، ناؤں نرکارا آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ ساچے دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ ساچا سچ سہنجنا، سوہاؤنت آپ سہائیندا۔ دِپیک جگائے اک نرنجنا، آد نرنجن ڈگمگائیندا۔ آد آد آپ اپنا درد دُکھ بھے بھنجنا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ آپے کرے اپنا مجنا، اپنے سروور آپے نھائیندا۔ آپے ہوئے پردہ کجنا، ساچا پردہ آپے پائیندا۔ آپے گھڑیا آپ بھجنا، گھڑن بھنہار کھیل کھلائیندا۔ آپے سچکھنڈ دوارے بہ بہ سبجنا، دوسر نال نہ کھئے رلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ وسے ساچے گھر، در دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ ساچا در دروازہ، در درویش آپ سہائیا۔ آپے وسے غریب نوازا، اک اِکلا آسن لائیا۔ شاہو بھُوپ راجن راجا،

شہنشاہ آپ اکھوایا - آپے جانے اپنا کاجا، کرتا پُرکھ روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوار آپ وڈیایا۔ سچکھنڈ دوارے ساجن میت، ہر ساچا سوہا پائیندا۔ آد آد رہے اتیت، انت اپنی کل جنائیندا۔ آپے جانے اپنی ریت، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا راہ آپ وکھائیندا۔ آپ چلائے اپنا راہ، اپنی بنت بنایا۔ سچکھنڈ نواسی بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا سیو کھایا۔ صفتی صفت دئے صلاح، اپنا بھیو چُکایا۔ ایک گھر لوں وسا، چہر چہن نہ کھئے چُھایا۔ نرگن جوت دیپ ٹکا، آد جُگاد رُشنایا۔ سچ سینگھاسن اک سہا، سوہاوت ڈیرہ لایا۔ حُکمی حُکم اک جنا، دُھر فرمانا آپ لایا۔ ناری کنت روپ وٹا، سری بھگونت ویس وٹایا۔ جوڑی جوڑ سہج سُبھا، نرگن نرگن انگ لگایا۔ ایک سیجا دئے سہا، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ گر گر روپ آپ اکھوا، آپ اپنا سیس جھکایا۔ جننی جن بنے بے پرواہ، دائی دایا ناؤں رکھا، اپنی سیو آپ کھایا۔ سٹ دُلا لائے جا، شبدی ناؤں دھرایا۔ اپنی گود لئے سہا، پارہم وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارے اپنا رنگ رنگایا۔ سچکھنڈ دوارا ایک رنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ رنگائیندا۔ اپنی سیجا بیٹھ پلنگ، سچ سینگھاسن اک آپ سہائیندا۔ آپے جانے اپنا اند، اند اند وچ سہائیندا۔ آپ اُچائے اپنا سٹ دُلا ساچا چند، شبدی گود بھائیندا۔ آپے پائے اپنا بندھ، ایک ڈور رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سٹ دُلا آپے جن، جن جننی ویس وٹائیندا۔ جننی جن ہر نرنکار، ساچا سٹ اُپایا۔ دائی دایا اپر اپار، ساچی سیو کھایا۔ سٹ دُلا کرے پیار، شبدی گود سہایا۔ ست ست بھر بھنڈار، وست امولک اک ورتایا۔ ساچی گولک کر تیار، نرور پُرکھ ٹکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سٹ دُلا کرے دتا ور، پُرکھ اکال ہوئے سہایا۔ ہوئے سہائی پُرکھ اکالا، اپنی کل جنائیندا۔ سٹ دُلا کرے تیری کراں سدا پرتیلا، نت نوت ویکھ وکھائیندا۔ تیرا دھام بناواں اک نرالا، نرگن اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ تھر گھر بنے سچی دھرمسالہ، در دروازہ نہ کھئے رکھائیندا۔ کرے کھیل ہر گویالا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی شبد بنک سہائیندا۔ شبدی بنک بنک دوارا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہایا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھول کواڑا، تھر گھر ساچا دئے وکھایا۔ ایکنکار کر پیارا، ایک رنگ رنگایا۔ آد نرنجن کر اُجیارا، ایک نور ڈگمگایا۔ اباشی کرتا دئے سہارا، سر اپنا ہتھ

ٹکائیا۔ سِری بھگوان آد آنت پاوے سارا، سگلا سنگ ہو جائیا۔ پاربرہم بنے ونجارا، تیرا ساچا ونج کرائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوارا، تھر گھر ویکھے چائیں چائیا۔ پتا پوت کرے پیارا، آپ اپنی گود سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا سُت دتا ور، دوسر نال نہ کھئے رلائیا۔ سُت دُلارا اک اکانت، ایکا گھر اُپایا۔ پُرکھ ابناشی کر کر شانت، اپنے رنگ رنگایا۔ درس دیکھئے بوہ بدھ بہانت، سوچھ سرُپ وٹایا۔ سچکھنڈ دوارے ویکھے مار جہات، تھر گھر ساچے سوہیا پایا۔ آد جُگاد پُچھے وات، ابھل بھل کدے نہ جایا۔ پتا پوت بدھا نات، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑایا۔ نام جنئے ساچی گاتھ، ناؤں نرنکارا آپ سُنایا۔ نرگن چلائے تیرا راتھ، نرور سِو کھایا۔ آد جُگاد سگل وسورے جائن لاتھ، نیر نیناں درشن پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبدی دتا ایکا ور، ایکا گن سمجھایا۔ ایکا گن ہر نرنکار، ایکا ایک جنائیا۔ کراں کھیل آگم اپار، بھیو کھئے نہ آئیا۔ الکھ الکھنا بول جیکار، ایکا الکھ رہیا سُنایا۔ سچکھنڈ ہونے جے جیکار، تھر گھر ساچے وجے ودھائیا۔ کرے کھیل آپ نرنکار، دوسر ویس نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سُت ساچے لئے جگائیا۔ سُت اٹھیا سُت جاگیا، ہر شبدی شبد بلوان۔ سُت ہونے وڈ وڈ بھاگیا، گھر ملے میل بھگوان۔ گھر اُچے اک ویراگیا، آد جُگاد دھیان۔ جس تیرا سازن سازیا، ہونے سدا مہربان۔ تیرا رچے آپے کاجیا، پاربرہم سِری بھگوان۔ تیرا چلائے سچ جہازیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیوے دھر فرمان۔ ہرجن اپنا بھیو چُکائیندا، شبدی سُت سِو لگا۔ ایکا سِو وکھائیندا، برہمنڈ کھنڈ رچن رچا۔ لوآن پُریاں تیری گود سہائیندا، اپنا نور تیرے وچ دیاں دھرا۔ نور نور نال ملائیندا، پرکاش پرکاش دیاں وکھا۔ پرکاش پرکاش کھیل کھلائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے سُت آپ جنائیندا۔ سچ جنایا ہر ہر، اپنی بوجھ بوجھائیا۔ آپے دیوے ور ور، ور داتا آپ ہو جائیا۔ آپے پُرکھ ناری نر نر، ناری کنت آپ ہنڈھائیا۔ آپے سچکھنڈ بیٹھا چڑھ چڑھ، آپے تھر گھر پھیرا پائیا۔ آپے سُت دُلارا پھڑ پھڑ، شبدی سِو سمجھائیا۔ آپے گھاڑن گھڑ گھڑ، ویکھنہارا آپ ہو جائیا۔ آپے نرگن اندر نرگن وڑ وڑ، نرگن نراکار رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا آپے رہیا رچائیا۔ اپنی رچنا آپے رچ، شبدی سِو کھائیندا۔ ایکا ناؤں دھرائے سچ، سچ سچ درڑائیندا۔ اپنے آتر آپے رچ، اپنا میل ملائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، ساچا مارگ آپے

لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبِدی دیوے ساچا ور، ساچا حُکم آپ جنائیندا۔ شبِدی سُنایا شبِدی ڈھولا، ہر ہر آپے گائیندا۔ نرگن نرگن بن وچولا، اپنا کھیل کھلائیندا۔ نرگن نرگن بن بن تولا، ساچا تول ٹلائیندا۔ نرگن اندر نرگن مولا، نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن پردہ نرگن اوہلا، نرگن پرگٹ ہو ہو آئیندا۔ نرگن نرگن سد وسے کولا، ایک گھر سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبِدی میلا اپنے گھر، آپے آپ کرائیندا۔ شبِدی سُن اٹھ جوان، بالی بڈھ دے تجائیا۔ ایک حُکم سِری بھگوان، اک اِکلا رہیا سُنائیا۔ تیرا مندر سچ مکان، تھر گھر وجدی رہے ودھائیا۔ تیرا ناؤں ہوئے پردھان، پُرکھ اکال اک کرائیا۔ تیرا کران کھیل مہان، تیرا رُپ انو پ دھرائیا۔ آپے ہوواں بے پہچان، دس کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، ایک گن رہیا جنائیا۔ گن جنائے گنوت، گنکاری آپ سُنائیندا۔ اپنا کھیل کھیلے سِری بھگوت، کھیلنہار آپ ہو جائیندا۔ آپے آد آد آت، آد اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبِدی تیرا ساچا گھر، تھر گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ تھر گھر وسے سچ دوارا، سو پُرکھ نرنجن آپ وسائیا۔ آپے کھولے بند کوارا، آپے نور کرے رُشنائیا۔ آپے ویکھے سچ اکھار، در گھر ساچا ویکھ وکھائیا۔ آپے جانے اپنا ست وبارا، نہکرمی کرم کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبِدی دیوے ساچا ور، ایک وست ورتائیا۔ شبِدی سُنت بالی بالا، پرہ آگے سیس جھکائیندا۔ تُوں شاہ پاتشاہ دین دیا، ہوں ایک منگ منگائیندا۔ در سوہے تیرا سچکھنڈ سچّی دھرمسالہ، آد جُگاد ویکھ وکھائیندا۔ ایک دینا نور اُجالا، نت نوت منگ منگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرا وچھوڑا موہے نہ بھائیندا۔ منگے منگ بن بھکار، شبِدی شبِدی پرہ آگے سیس جھکائیا۔ تُوں داتا اک داتار، دیونہار اکھوائیا۔ آد جُگاد میں بنان سیوادار، تیری ساچی سیو کھائیا۔ تُوں کِریا کر اپر اپار، سر میرے ہتھ ٹکائیا۔ ایک وست سچ بھنڈار، ایک گن جھولی پائیا۔ نرگن منگان تیرا درس دیدار، آپ اپنا نین اُٹھائیا۔ ایک کرنا سچ اقرار، کون ویلا لئیں ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا پردہ رہیا اُٹھائیا۔ شبِدی سُن دُلا رے، سو پُرکھ نرنجن آپ سُنائیندا۔ کران کھیل آگم اپارے، آگم آگمّی کار کرائیندا۔ وشن برہما شو بناواں تیرے دُلا رے، تیری دھار چلائیندا۔ تیری اچھیا ترے گن بھنڈارے، ترے گن اتیتا آپ ورتائیندا۔ تیری وڈیائی وید

چارے، مُکھی مُکھ صلاحیندا۔ تیرا ناؤں کراں جیکارے، پنج تت کایا بنک سہائیندا۔ تیری بٹھاں ساچی دھارے، زرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ تیرا نور کراں اُجیارے، رو سس کین کین چمکائیندا۔ تیرا ویکھاں سچ اکھاڑے، برہمنڈ کھنڈ آپ اُپائیندا۔ تیرا جانے پار کنارے، جل جل اپنا روپ سمائیندا۔ دھرت دھول دے سہارے، تیرا بندھن پائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ بن ٹھہیارے، چارے کھانی ونڈ وٹائیندا۔ اُنہج سینج جیرج انڈ کر پسارے، اپنا آسن لائیندا۔ تیرا اکھر بول جیکارے، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ پرا پسنٹی مدھم بیکھری وارو وارے، زرگن سرگن دھار چلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا ست دیوے ور، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ ساچے شبد کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جھلاواں اک نشان، دوئے دوئے اپنی دھار وکھائیا۔ زرگن سرگن ہو پردھان، لکھ چوراسی وچ سمائیا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش پنج تت مکان، کایا بنک دئے وڈیائیا۔ نو دوارے کھول دکان، آسا آسا وچ ملائیا۔ ڈونگی کندر ویکھے مار دھیان، نین نین نین کھلائییا۔ زرگن جوت جوت مہان، جوت زرنجن ڈگمگائییا۔ امرت سروور کر پروان، نچہر جھرنا اک جھرائیا۔ کایا مندر سچ مکان، زرگن سرگن ویکھ وکھائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے ست آپ سنائیا۔ سن ست ہر ساچا جنائے، بھل کدے نہ جائیندا۔ لکھ چوراسی رچن رچائے، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ اپنا پردہ آپ چُکائے، دس کیسے نہ آئیندا۔ تیری اچھیا لئے پرگٹائے، تیری سیو کائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ کھلائییندا۔ ہر کا بھیو جائے کھل، ہر ساچا آپ کھلائییا۔ شبدی کنڈے جانا ٹل، ایکا کنڈا رہیا وکھائییا۔ آد جگاد رہنا اڈول، اڈل ڈل کدے نہ جائیا۔ اپنے اندر آپے جانا موئل، زرگن زرگن کھیل کرائیا۔ تیرے نال کراں قول، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ سرگن بن بن آواں اُپر دھول، دھرن دھرنی دھرت دیا کھائییا۔ اپنا رکھاں پردہ اوہل، پنج تت چولا آپ ہنڈھائییا۔ تیرا ناؤں جیکارا بول، ایکا گن دیاں سمجھائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو رہیا کھلائییا۔ ساچا بھیو ہر کھلاؤنا، مہا اکٹھ کتھی نہ جائیا۔ شبدی تیرا سنگ نبھاؤنا، جگ جگ وپس وٹائییا۔ چار جگ گیڑا اک رکھاؤنا، گیڑا گیڑے وچ بھوئییا۔ زرگن سرگن سرگن زرگن اپنا رنگ رنگاؤنا، رنگ رنگے ساچا ماہییا۔ نام مردنگ اک وجاؤنا، برہمنڈ کھنڈ سنائیا۔ لوآں پُریاں ڈنک وجاؤنا، لوک مات وجے ودھائییا۔ بھگت بھگونت آپ اٹھاؤنا، سر اپنا ہتھ ٹکائییا۔ ساچے

سنتان میل ملاؤنا، آتم پر ماتم میلا سہج سُبھائیا۔ گرمکھ پردہ آپ اٹھاؤنا، بجر کپائی توڑ ٹڑائیا۔ گرسکھ ساچی ہائی آپ وکاونا، گر کرتا قیمت پائیا۔ ویس انیک آپ دھراؤنا، دھرنی دھرت دھول سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ ہر سلطانا، ایک حکم جنائیندا۔ جگ جگ بتھاں ایکا گانا، ایک تند وکھائیندا۔ پرگٹ ہو ہو وچ جہانا، دو جہانا کھیل کرائیندا۔ ستجگ تریتا دیوان آپے دانا، ساچی دات آپ ورتائیندا۔ دواپر کھیل کراں مہانا، آپ اپنا بل جنائیندا۔ کلجگ دیوان اک نشانہ، کوڑ گریار ڈنک وجائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پردھانا، کالا سوسا تن چُھائیندا۔ کلمہ امام اک ترانہ، ایک راگ سنائیندا۔ مقامے حق کھیل مہانا، حق حقیقت ویکھ وکھائیندا۔ بے عیب پروردگار نوجوانا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ محبان بیدو بی خیر یا اللہ وسنہارا سچ مکانا، درگاہ ساچی آپ سُبھائیندا۔ طالب طلبا ویکھ دو جہاناں، شرع شریعت آپ جنائیندا۔ کائنات ویکھ مار دھیانا، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ مہربان مہربان مہربان سری بھگوانا، شبدی شبد ڈھولا گائیندا۔ سچ محمد دے پیغاما، عزرائیل میکائیل جبرائیل اسرافیل سیوا لائیندا۔ رانی اللہ بالی بڈھ نادانا، نین نین کھلائییندا۔ آپے بٹھے سگنی گانا، موئی تند بٹھائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، بھیمو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی ست آپ سمجھائیندا۔ لوک مات وسے کھیڑا، ہر جو آپ وسائیا۔ جگ جگ کرے حق نبیڑا، بھل رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد رہیا جنائیا۔ آپ لگائے اپنا اکھیڑا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ آپے میٹے کلجگ جھیڑا، اپنا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ نام نامہ بول جیکارا، انادی دئے سمجھائیا۔ دُشٹ ہنکاری مارے مارا، ایک کھنڈا نام چمکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ جگ جگ بیڑا لوک مات، ہر سچا آپ چلائییندا۔ لکھ چوراسی ویکھ مار جہات، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ کلجگ سنائے اپنی گاتھ، اپنا ناد آپ لائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی آئے گھاٹ، ہر کا گھاٹا پورا نہ کھئے کرائیندا۔ اتم گیڑا آئے لوک مات، نانک ناؤں دھرائیندا۔ اتم رکھے اپنی ذات، ذات ذات وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، شبدی شبد آپ سنائیندا۔ شبد بنایا اپنی دھار، آپے ویکھ وکھائیا۔ کرے کھیل ہر کرنیہار، فُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ پنج تت

کرے پیار، آپ اپنا میل ملائیا۔ ایک ہٹ کھول ونجار، اپنا ونج آپ کرائیا۔ ایک حُکمی حُکم ورتے ورتار، حُکم حاکم آپ جنائیا۔ ایک نام بول جیکار، ست ست ربیا سمجھائیا۔ ایک ات برہم وچار، ایک گن سمجھائیا۔ برہم مت راہ سُکھال، ساچا بیچ گیا بجائیا۔ شبدی شبید بن دلال، گرمکھ ساچے لئے ترائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، در دوارے دئے بہائیا۔ دو جہاناں وجے تال، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ کایا بنک وکھائے سچی دھرمسال، سچ دوارا آپ کھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبیدی شبید دتا ور، ایک وست ربیا ورتائیا۔ اتم میلا ہر میلا، ایک گھر وسائیا۔ گر گر چیلاروپ وٹا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ سجن سہیلا بن شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا رنگ رنگائیا۔ ایک ناؤں دئے پرگٹا، دو جہاناں کرے شنوائیا۔ پچھلا لہنا دئے چکا، باقی کئے رہے نہ رائیا۔ برہما جوت لئے ملا، وشنوں لہنا ربیا چکائیا۔ شنکر لیکھا دئے مُکا، تھر کئے نظر نہ آئییا۔ سُرپت راجا تختوں لاه، کروڑ تینتیس ناؤں سنائیا۔ لکھ چوراسی لئے جگا، نیترین کھلائییا۔ شاہ سلطانان تختوں لاه، خاکی خاک ملائییا۔ ذات پات کر صفا، ورن گوت نہ کئے دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، آنت اپنا ربیا درسائیا۔ آنت درسائے ہر جو ہر، اپنا بیو کھلائییندا۔ جگ چوگری جائن ہر، گیڑا گیڑ سرب مکائیندا۔ زربھو وکھائے سرب ڈر، بھے اپنا آپ جنائیندا۔ اجونی ربت پُرکھ اکال کھیل کر، اپنی کل ورتائیندا۔ دھرنی دھرت دھول آئے چل، سچ سینگھاسن آسن لائیندا۔ سمبل نگر بھے مل، گوبند کھیڑا اک سہائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے پھل، پت ڈالی پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ویلا آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اتم آنت ہر کار کئے، کرم کاند نہ کئے جنائیا۔ جگ جگ لہنا دئے مکائے، جگ چوگری پار مکائیا۔ اندھ اندھیرا دئے مٹائے، ساچا چند چڑھائیا۔ ساچا مارگ اک لگائے، ستجگ ساچے جنم دوائیا۔ دھرت مات دی گود بہائے، زٹری زٹ آپ سہائیا۔ ہوئے روگ دئے مٹائے، سچ سنجوگ آپ کرائیا۔ چوڈاں لوک رہے گر لائے، چوڈاں طبق دئے سزائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، عالمین اک خدائیا۔ چوڈاں طبق ڈیرہ ڈھاہ، ایک چوکا کھیل کھلائییندا۔ اک اکلا بے پرواہ، چوتھا جگ پار کرائیندا۔ چارے کھانی دئے کھپا، چارے بانی اپنے وچ ملائییندا۔ اک اکلا شہنشاہ، ایکنکارا حُکم سنائیندا۔ چارے ویدان پنڈھ مُکا، چارے ورنان جھولی پائیندا۔ اک اکلا ناؤں دھرا، اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ایک چوکا میل ملا، اپنا پنڈھ مکائیندا۔ چوڈاں چوڈاں ستھر ستھر دئے وچھا،

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپ سُنائیندا۔ چوڈاں چوڈاں کھیل اپارا، ہر ساچا آپ کرائیا۔ چار چار دئے ہلارا، ایک دھکا لائیا۔ چوڈاں چوڈاں پار کنارہ، ادھ وچکار نہ کھئے رکھائیا۔ چار چار لگے اکھاڑا، اک اکلا آپ لگائیا۔ نو نو اٹھ دھاڑا، ست ست پھیرا پائیا۔ کرے کھیل جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، اُچے ٹلے پربت پھول پھول لائیا۔ پردہ لاپے سُمند ساگر ڈونگی غارا، جل تھل اپنا کھیل کھلائی۔ پرگٹ ہو نہکلنک نرائن نر اوتارا، وید ویاسا گود بہائیا۔ پُوت سپوتا کر پیارا، اُچے ٹلے پربت براہمن گوڑا سوہا پائیا۔ محمد منگے اک سہارا، ایک اوٹ تکائیا۔ اُتر تیرا سچ دربارا، ویکھاں چائیں چائیا۔ چوڈاں چوڈاں پار کنارہ، نئیا تیرے ہتھ پھڑائیا۔ ساچا سٹیا بن وچ سنسارا، ہر ہر میرے ساچے ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے ساچا ور، اُنت میلانے ملائی۔ شبدی تیرا میل ملاواں، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ اُنت ملن دا رکھنا دعوہ، ایک حُکم سُنائیندا۔ تیرے دوارے آواں جاواں، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ ناؤں نرنکار اپنا ناؤں رکھاواں، ایک ڈنکا شبد وجائیندا۔ نتھاویاں دیواں ساچی تھانواں، درگاہ دھام سہائیندا۔ غریب نہانیاں پکڑاں بانہواں، اپنے گلے لگائیندا۔ راج راجاناں خاک ملاواں، دھوڑی دھوڑی آپ رلائییندا۔ سمبل نگری ڈیرہ لاواں، ساڈھے تین ہتھ بنت بنائیندا۔ گوبند اپنے گھر بہاواں، اپنی گود سہائیندا۔ نام کھنڈا اک چمکواں، تکھی دھار رکھائیندا۔ چند پرچنڈ مار مکاواں، برہمنڈ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ویلا آپے دس، آپے میلے ہس ہس، تیرے اندر وس وس، ----- تیرے اندر ہر جو وڑنا، نرگن نرگن روپ وٹائیا۔ تیرے پوڑے ہر جو چڑھنا، آوندا جاندا دس نہ آئی۔ تیرا اکھڑ ایک پڑھنا، لکھ چوراسی کرے پڑھائیا۔ مڑھی گور کدے نہ وڑنا، اگنی ہون نہ کھئے جلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبدی میلا سہج سُبھائیا۔ سہج سُبھاؤ ہوئے سُبھاگا، ہر ہر میل ملاونا۔ چوتھے جُگ دھووی داغا، دُرمت میل دھواونا۔ شبد سُنائے اک انراگا، ناد ساز نہ کھئے وجاونا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگا، سوہنگ ہنسا موتی چوک چُگاونا۔ اٹھ پھر وجائے انحد واجا، تار ستار نہ کھئے بلاونا۔ درس دیکھائے غریب نوازا، اپنا روپ وٹاونا۔ سپس پہنائے ایک تاجا، ایک حُکم سُناونا۔ دو جہانا بن بن راجا، ساچی رعیت ویکھ وکھاونا۔ کلجگ اُنت بہاگ لگاؤنا دیس ماجھا، سمبل نگر دھام آپ سہاونا۔ آپے رچے اپنا کاجا، آپے ساہ سُدھاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک

نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا کھیل آپ کراونا۔ کلجگ اتم آئے کل، کل کاتی ویکھ وکھائیا۔ نرگن سرگن جائے چہل، اچھل اچھل
 روپ وٹائیا۔ سچ سینگھاسن بے مل، ایکا آسن سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نراکار
 ساکار دئے وڈیائیا۔ کلجگ بیٹ ڈونگھا گارا، کلر کندھ اک وکھائیا۔ چکر بھریا نر نارا، سچ سچ نہ کھئے وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے کارا،
 قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ غریب نائیاں ماریا نعرہ، تخت پُرکھ اکال ہلائییا۔ دھرنی رووے زارو زارا، کھلڑے کیس رہی وکھائیا۔ ماں پُت نہ
 کرے کوئی پیارا، بھین بھائی نہ کھئے وڈیائیا۔ چاروں کُنٹ ہویا وبھچارا، تیرا ناؤں نظر نہ آئییا۔ سادھ سنت ہویا ہینسیارا، کام کرودھ لوہ
 موہ ہنکار رہے ہنڈھائیا۔ کوئی نہ دسے پار کنارہ، ساچے بیڑے نہ کھئے چڑھائیا۔ ہل واہ واہ تھکے جٹ گوارا، اتم ہالہ لین والی جھوٹھی
 شاہیا۔ نہ کوئی میت نہ مُرارا، ساچا سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ کِرپا کرے آپ گردھارا، گِرور اپنا روپ وٹائیا۔ نو کھنڈ پرتھی پاوے سارا،
 چارے کوٹاں بھول بھلائییا۔ دہ دشا غریب نائیاں دئے سہارا، ایکا اوٹ پُرکھ اکال جنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہوئے
 سدا سہائیا۔ کلجگ بیٹ بالو ریت، اپنا بل رکھائیا۔ بن ہر نامے اُجڑیا کھیت، سچ کِرسانا نظر کھئے نہ آئییا۔ رُت بسنت نہ ہوئے چیت، پت
 ڈالی نہ کھئے مہکائیا۔ ہر کا جانے نہ کوئی بھیت، کون روپ کھیل ربیا کرائیا۔ سُنے پُکار نیتن نیت، دُور ڈراڈا نیڑے آئییا۔ آد جُگاد جُگا
 جُگنتر غریب نائیاں نال کرے ہیت، راون گڑھ دئے کھپائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ
 بیٹ ڈونگھی غار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ دوس رین لُٹن ٹھگ چور یار، نہ سکے کھئے بچایا۔ گھر گھر بیٹھے روون زارو زار، نردھن ہر
 ہر دھیان لگایا۔ کون ویلا ملے میت مُرارا، جُگ جُگ ملدا آیا۔ ویلے آنت پاوے سار، ڈُبدا بیڑا لئے ترایا۔ چپو لائے نام اپار، ساچا ونجھ
 نظر کیسے نہ آیا۔ گُرْمکھ پھڑ پھڑ لئے چاڑھ، آپ اپنی سیو کھایا۔ کلجگ جھوٹھی شاہی مٹے دھاڑ، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ کھیتی کھائے کندیاں
 واڑ، بیلی کھئے نظر نہ آیا۔ سمت اُنی لیکھا منگے ستاراں ہاڑ، آپ اپنا حُکم سُنایا۔ شاہ سُلطاناں دیوے جھاڑ، ایکا شبدی ڈنڈا اُٹھایا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، ساچا حُکم آپ ورتایا۔ گُرْسکھ بیٹ کایا مندر، دوس رین گلزار۔ پُرکھ ابناشی
 توڑے جندر، بجر کپاٹی کرے پار۔ من پنچھی نہ بھوے بندر، شبد ڈوری دوے ڈار۔ کرے پرکاش اندھیری کندر، آپ اپنی کِرپا دھار۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بیٹ دئے وکھال۔ بیٹ اندر دبھ کاہی، کایا اندر ہر کا ناؤں۔ بیٹ اندر ڈھپ چھائیں، کایا مندر سدا چھاؤں۔ بیٹ اندر ناتا بھین بھائی، کایا اندر ملے بے پرواہو۔ بیٹ اندر پیار چاچی تائی، کایا اندر پُرکھ ابناشی بنے پتا ماؤں۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام ور، آپ وسائے ساچے تھائوں۔ بیٹ اندر کنک دال، کایا اندر رام رس۔ بیٹ اندر جگت پریتی نبھے نال، کایا اندر ہر جو ہووے وس۔ بیٹ اندر مٹی گارا دھرمسال، کایا اندر نرگن جوت ہوئے پرکاش۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن ہووے آپ کرپال۔ دیوے نام سچا دھن مال، آد آت جگا جگنت کرے بند خلاص۔ اک لکھ اسی ہزار، بھوت پریتاں کرے شبدی مار۔ نام کھنڈا تیز کٹار، ہاکن ڈاکن کرے خوار۔ انجی کنچنی کلا سودری رووے زارو زار، کالکھی گلکھنی سلمی پلمی کرے گریا زار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات کرے خوار۔ پیر اٹھاراں دیوے بٹھ۔ یونجا یونجا کہے دھن دھن۔ مُلا شیخ مسائق پیر دستگیر دوئے بھڑن کن۔ پاربرہم پت پریشور ایکا دیوے ڈن،۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ گرمکھ کہنا جائے من۔

★ ۲۲ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی بختور سنگھ دے گرہ دیا ہوئی پنڈ سیدھواں ★

ہر کا ناؤں سچ بھنڈار، ستگر پورا ست ست ورتائیا۔ ہرجن ساچے کر پیار، آتم جھولی آپ ٹکائیا۔ نج گھر ساچے دیوے واڑ، بند تاکی آپ گھلائییا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، مایا ممتا موہ چکائیا۔ کر پرکاش بہتر ناڑ، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ شبد اناد سچی دھنکار، انحد ناد سُنائیا۔ آتم برہم کر پیار، پر م آتم میل ملائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام ہرجن ساچی جھولی پائیا۔ ساچا نام ساچی دات، گر ستگر آپ ورتائیندا۔ گرسکھ میٹ اندھیری رات، اندھ اندھیر گوائیندا۔ درس دکھائے اک اکانت، روپ انوپ وٹائیندا۔ ہوئے سہائی پتا مات، بال انجانے گود بہائیندا۔ آتم رکھے ایکا ذات، برہم پاربرہم درسائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ جنائیندا۔ ساچا نام کایا بنک، نرگن سرگن وچ ٹکائیا۔ جس جن میٹے سنسا شنک، ہوئے روگ دئے چکائیا۔ آپ

درسائے اپنا کھیل بے آنت، گھر بیٹھا منڈل راس رچائیا۔ سو گرمکھ سو سجن سنت، جس ملیا ساچا ماہیا۔ گرہ مندر ساچا میلا ناری کنت، سرتی شبد شبد گرمائیا۔ کایا چولی چڑھے رنگت، رنگ مجیٹھی اک چڑھائیا۔ ہرجن دو جے در نہ جائے منگت، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ جنائیا۔ ساچا ناؤں ہر زرنکار، زرگن سرگن آپ ورتائیندا۔ جگا جگنتر لئے اوتار، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے نکال، گرمکھ اپنا میل ملائیندا۔ نانا توڑ شاہ کنگال، شاہ پاتشاہ اپنے رنگ رنگائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، نام منتر اک درڑائیندا۔ گھر وچ گھر وجائے تال، گرہ مندر سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ سمجھائیندا۔ ساچا نام سو پُرکھ زرنجن دھار، آد جگاد آپ پرگٹائیندا۔ ہنگ برہم پاوے سار، پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ نہکرمی کرم لئے وچار، کرم کانڈ نہ کھئے جنائیندا۔ دھرمی دھرم کرے اپار، ساچا دھرم اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن ساچا ناؤں جھولی پائیندا۔ ساچا ناؤں ساچا ونج واپار، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیا۔ گرمکھ ورا منگے بن بھکار، جس جن آتم بوجھ بھجھائیا۔ لکھ چوراسی ستی پیر پزار، کلجگ گوڑھی نیند سوائیا۔ نینر نین نہ سکے کوئی آگھاڑ، ترے گن مایا پردہ پائیا۔ مگر لگی پنچم دھاڑ، چاروں کنت رہی بھوائیا۔ بن ستگر پورے کھئے نہ کرے پار، ویلے آنت نہ کھئے سہائیا۔ کلجگ ساگر ڈونگھی گار، جھوٹھی نیا کم کیسے نہ آئیا۔ بن ہر نامے کوئی نہ دسے پار کینار، ساچے گھاٹ نہ کھئے بہائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر، آپ چلائے اپنا منتر، نش اکھر آپ پڑھائیا۔ نش اکھر ہر کا منتر، لگ ماتر نہ کھئے رکھائیندا۔ آپ اُپائے جگا جگنتر، جگ جگ مات دھرائیندا۔ نو نو بھجھائے لگی بسنتر، سانتک ست کرائیندا۔ لیکھا جانے گگن گگنتر، گگن منڈل پھول پھولائیندا۔ سرب جیاں بدھ جانے آنتر، گھٹ گھٹ ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ ورلے بنائے بنتر، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے نام دان، کایا اندر وکھائے سچ نشان، جوتی جوت جگے مہان، شبد ناد سچی دھنکان، راگ انادی ناد وجائیندا۔ نام دھن سچ خزانہ، پُرکھ ابناشی آپ ورتائیا۔ آپے ہوئے دانا پینا، پینا دانا بھیو نہ رائیا۔ جن بھگتاں کرے ٹھانڈا سینہ، امرت میگھ اک برسائیا۔ لہنا دینا چکے لوک تینا، چوڈاں ہٹ نہ کھئے بھوائیا۔ گرسکھ میلا جوں جل مینا، آپ اپنے انگ لگائیا۔ ایک رنگ چڑھائے بھینا، اتر کدے نہ جائیا۔

لیکھا جانے مرنا جینا، جیون مکت آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن نام وست امولک کایا گولک دئے
 ٹکائیا۔ کایا گولک ہر کا دوار، ہر مندر آپ سہائیندا۔ اٹھ پھر رہے خبردار، آلس نندرا وچ نہ آئیندا۔ گرمکھ ساچے کر پیار، آپ اپنا پردہ
 لائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، ساچا بنک سہائیندا۔ سُرتی سُرت شبد پیار، شبدی میلا میل ملائیندا۔ برہم پاربرہم ادھار، ایش جیو
 کھیل کھلائیندا۔ ساچی سیجا سوبھات سوپے کنت بہتار، ناری نر نرائن پرنائیندا۔ گر گر گرسکھ وسن اک دوار، در دروازہ اک
 کھلائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، وید کتیب بھیو نہ آئیندا۔ گرسکھ تیرا دھام نیار، ستگر پورا آپ بنائیندا۔ محل اٹل اچ مینار، چھپر چھن نہ
 کھئے چھائیندا۔ اٹھ پھر نور اُجیار، جوت اُجالا ڈگمگائیندا۔ نرگن کھیل کرے کرتار، سرگن اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام ور، اپنا رُپ آپ اپائیندا۔ رُپ انویا شاہو بھوپ، نرگن رُپ آپ جنائیا۔ درس دکھائے ست
 سرُپ، ست ستوادی بے پرواہیا۔ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ اک درڑائیا۔ امرت جام پیائے ایکاکھٹ، نجھر جھرنا دئے جھرائیا۔
 آن جاون لکھ چوراسی جائے چھٹ، جس جن اپنا ہتھ ٹکائیا۔ دیوے نام بھنڈار اٹھ، ٹھگ چور یار لٹ کھئے نہ جائیا۔ آپ ٹکائے وچ کایا
 قلعے کوٹ، بند دروازہ آپ کرائیا۔ گرمکھ ورا کرے کھوج، جس اپنی بوجھ بوجھائیا۔ پرہہ درشن کو جو جن رہے لوچ، دیوے درس وڈا
 شہنشاہیا۔ چرن کول کول چرن رکھائے ایکاکھ اوٹ، دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ غریب نانے آلیوں ڈگے ویکھے بوٹ، آپ اپنی گود بہائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام ندھانا جھولی پائیا۔ نام ندھانا سدا اہل، اٹھاراں بہار نہ ونڈ ونڈائیندا۔ دیوے صاحب آپ
 انمل، امٹری دات اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بھاگ لگائے گرسکھ گل، گلوتتا آپ ہو جائیندا۔ ہرجن بوٹا جائے نہ ہل، اتم پھل اک لگائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے نام ور، اپنا بندھن پائیندا۔ نام بندھن سوہنگ ڈور، ہرجن تند بندھائیا۔ آپے بنھے
 پنچم چور، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیا۔ کرے پرکاش کایا گور، ڈونگی کندر اک رُشنائیا۔ جگت وکارا دیوے ہوڑ، سسے اُپر
 ہوڑا اک لگائیا۔ ہنگ برہم پئے بہڑ، پاربرہم بے پرواہیا۔ گرمکھ جنم جنم دی لگی اوڑ، دے درس تریت کرائیا۔ در گھر ساچے دیوے
 ٹھور، جگت ٹھگوری کھئے نہ پائیا۔ مٹھا پھل کرے ریٹھا کوڑ، امرت رس وچ بہرائیا۔ جس جن سجن ہر جائے بہڑ، تیس گن اوگن نہ کھئے

وکھائیا۔ کایا مندر اندر لگائے اپنا پوڑ، چوٹھے ڈنڈے آپ چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن اپنا نام سمجھائیا۔
 جس جن دیوے نام، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ پورن کرے جگت کام، نہکرمی کرم کھائیندا۔ بھاگ لگائے کھیڑا گرام، گرہ مندر سوہیا پائیندا۔
 لیکھے لگے ہڈ ماس ناڑی چام، جو جن چرن کول مستک سیس جھکائیندا۔ ایک دیوے سچا دام، دامگیر آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن دیوے نام دھن، سچ بھنڈارا آپ بھرائیندا۔ سچ بھنڈارا ہر جو بھر، ہرجن آپے ویکھ وکھائیا۔
 گرسکھ اپنے جہا کر، اپنے رنگ رنگائیا۔ آپے اندر جائے وڑ، دس کیسے نہ آئیا۔ ساچے پوڑے بے چڑھ، سچ سینگھاسن آسن لائیا۔ نہ کوئی
 سیس نہ کوئی دھڑ، ستگر پورا کھیل کھلائی۔ اپنی ودیا آپے پڑھ، گرمکھ آنتر کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ، مدھ اپنی کھیل
 کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن دیوے نام ور، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ اپنا پردہ دیوے چک، گرسکھ ساچی
 دیا کھائیندا۔ درس دکھائے جو بیٹھا لک، روپ انوپ دھرائیندا۔ پنج وکارا کڈھ کٹ، ممتا موہ مٹائیندا۔ اک جنائے ساچی اوٹ، ایک اشٹ
 وکھائیندا۔ میل ملائے نرمل جوت، جوتی جوت میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا نام آپ صلاحیندا۔ سچ
 نام صلاحین یوگ، سو پُرکھ زرنجن آپ صلاحیا۔ ہنگ برہم ہوئے سنجوگ، پاربرہم کرے کڑمائیا۔ ناتا تھے ترے ترے لوک، ترے ترے
 ڈیرہ آپے ڈھاپیا۔ اک نگارے وجے چوٹ، تال تلواڑا نہ کھئے وکھائیا۔ جگت واسنا کڈھ کھوٹ، کوڑی کِرپا دئے مٹائیا۔ ترکھا ترسنا بھجھائے
 سانت کرائے کایا پوٹ، نام رس اک چوائیا۔ گرسکھ نہ کوئی تیرا ورن نہ کوئی گوت، تیرا روپ برہم سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، ہرجن ویکھے تیرا گھر، گرہ مندر کھوج کھوجائیا۔ گرہ مندر سچ دوار، ہر سجن ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ سیجا کر تیار، آپ
 اپنا آسن لائیندا۔ دوس زین اک اجیار، کھلاپاتی ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، اپرمپر اپنی دھار چلائیندا۔ ہرجن ہر جو ہر مندر کر
 پیار، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ جس جن دیوے درس دیدار، دین دیا آپ کھائیندا۔ سوہے بنک سچا گھر بار، جس گھر اپنا چرن
 ٹکائیندا۔ لوک مات کھڑی رہے گلزار، گرسکھ بوٹا آپ لگائیندا۔ پھلے پھلے وچ سنسار، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ اٹھے پھر رہے نام خمار،
 جگت خُماری آپ گوائیندا۔ ہرجن آئے نہ پاسا بار، ہر جت ستگر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرسکھاں کرے سچ شنکار، نام بستر تن پہنائیندا۔

نیر کجلا ایکا دھار، نین نین وچ ملائیندا۔ سُرتی شبد سوہے اک دوار، گرہ مندر سوہا پائیندا۔ ساچی سیجا میلا نار کنت بہتار، مل سخیاں منگل گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن دیوے نام بہنڈار، تِس داتا آپ اکھوائیندا۔

★ ۲۲ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی مادھا سینگھ، دیال سینگھ دے گرہ دیا ہوئی نواں رامو والا ضلع فروزپُری ★

ستگر در گُرسکھ ڈیرہ، در ساچا آپ سہائیندا۔ گُرسکھ گھر ستگر کھیڑا، ساچا کھیڑا آپ وسائیندا۔ دوہاں پینڈا نیرن نیرا، اک دوجا پندھ مکائیندا۔ جُگا جُگنتر چاؤ گھنیرا، آپے آس رکھائیندا۔ چوکر چوکر دیوے گیڑا، پاندھی پندھ مکائیندا۔ لہنا دینا چُکے میرا، میرا میرا اپنے نال ملائیندا۔ لیکھا چُکے سنجھ سویرا، ایکا چند چڑھائیندا۔ لکھ چوراسی کٹے پھیرا، پھیرا پھیرے وچ ڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر گھر وچ دیا کائیندا۔ ستگر گرہ گُرسکھ رہے، رنگ رنگیلا رنگ آپ چڑھائیا۔ گُرسکھ مندر ستگر بہے، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ اک سہائے ساچا تھائے، تھان تھنتر دے وڈیائیا۔ اک جنائے ساچا نانے، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیا۔ ایکا پکر اٹھائے بانھے، اپنی سیو کائیا۔ ایکا دیوے ٹھنڈی چھائے، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ایکا کٹے جم کی پھارے، پھاسی جم رہن نہ پائیا۔ ستگر ہوئے گُرسکھ سہائے، بھیانک اپنا روپ وٹائیا۔ گُرسکھ آئے گرو پرتھائے، پرتھم اپنا سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر گھر وچ سوہا پائیا۔ ستگر گھر گُرسکھ واسا، در در آپ سہائیندا۔ گُرسکھ گھر ستگر پرکاشا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ نرگن سرگن کرے پوری آسا، ایکا وست نام ورتائیندا۔ سیوا کرے بن بن داسا، داسی داس کھیل کھلائیندا۔ آد جُگاد نہ کدے وناسا، جُگا جُگنتر ویس وٹائیندا۔ ستگر گھر ویکھے گُرسکھ تماشا، ساچے منڈل راس رچائیندا۔ گُرسکھ گھر ستگر وسے پاسا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ گُرسکھ گر گر کرے بند خلاصا، بندی توڑ آپ ہو جائیندا۔ گُرسکھ گر چرن کرے نواسا، در ساچا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا گھر آپ وسائیندا۔ ستگر گھر گُرسکھ مندر، ساچے مندر آپ وڈیائیا۔ ستگر گھر گُرسکھ اندر، سچ

سنگھاسن آسن لائیا۔ گرسکھ گھر ستگر توڑے جندر، اپنا در لئے کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھ ایکا گھر وسائیا۔ ستگر گھر گرسکھ میلا، میل ملاوا آپ کرائیا۔ گرسکھ گھر وسے سجن سہیلا، ستگر سچا بے پرواہیا۔ رائے دھرم دی کئے جیلا، جم کا دنڈ رہے نہ رائیا۔ اپنے رنگ رنگے گرو گریلا، گر گر جیلا وچ سمائیا۔ صاحب سلطان سجن سہیلا، شاہ پاتشاہ ہونے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ کھیڑا بھاگ لگائیا۔ گرمکھ کھیڑا ساچا کوٹ، ہر سجن ویکھ وکھائیندا۔ ستگر کھیڑا جگہ نرمل جوت، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ گرسکھ کھیڑا شبد نگارے لگے چوٹ، انادی ناد وجائیندا۔ ستگر کھیڑا گرمکھ دُرمت میل دھوت، پت پت پت آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر گھر وچ کھیل کھلائیندا۔ ستگر کھیڑا گرسکھ ہون، ہونی ہون جنائیندا۔ گرسکھ کھیڑا ستگر پون، ٹھنڈی ٹھار آپ چلائیندا۔ کٹھارا اون گون، اپنے رنگ رنگائیندا۔ میل ملانے جوں دُشت دمن، دامنگیر آپ اکھوائیندا۔ آپے ہونے ساچا ضامن، ساچی ضامنی آپ نبھائیندا۔ آپ پھڑایا اپنا دامن، اتم پلو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرسکھ کھیڑا سچ گرامن، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ ستگر دسے آہمن ساہمن، مکھ پردہ نہ کھئے رکھائیندا۔ برہم روپ نہ کھئے براہمن پاربرہم، روپ جنائیندا۔ ستگر گرسکھ اک دو جے نوں جانن، دوسر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ایکا پریم برہم گیانن، ساچی ودیا اک پڑھائیندا۔ میٹے زین اندھیری شامن، ساچا چند چڑھائیندا۔ جگت ترسنا مٹے کامن، ترے گن اتینا ست ست کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے ویکھے گرسکھ گھر، ستگر مندر آپ وڈیائیندا۔ ستگر مندر گرسکھ دروازہ، ایکا ایک کھلائیا۔ گرسکھ اندر وسے غریب نوازا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیا۔ شبد اگمی ایکا تاجا، ساچا آسو رہیا دوڑائیا۔ شاہو بھوپ بن راجن راجا، ساچی رعیت ویکھ وکھائیا۔ اپنا رچ رچ آپے کاجا، آپے خوشی منائیا۔ آپے رکھے ساچی لاجا، گر ستگر ہونے سہائیا۔ گر گر دیوے ساچا داجا، ساچی وست جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی لاجا آپ رکھائیا۔ ستگر گرہ گر رکھے لاج، گر اپنا کھیل کھلائیندا۔ گرسکھ گرہ ستگر سازن ساز، ستگر اپنا آسن لائیندا۔ آپ چلائے اپنا جہاز، ساچا بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ پاہرو پتن بن غریب نواز، ایکا گھاٹ ڈیرہ لائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں گرمکھ ورلے مارے آواج، جگت سوئے آپ اٹھائیندا۔ گرسکھ تیرا سیس میرا تاج، ستگر خوشی منائیندا۔

تیرا رنگ میرا راج، تیرا رُوپ موہے بہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرسکھ ساچا گھر آپ سمجھائیندا۔ سَتگر گھر سچ نشان، گُرسکھ گر گر جنائیا۔ گُرسکھ گھر وسے سری بھگوان، اپنا ڈیرہ لائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، انہو پرکاش کرائیا۔ چار جُگ ہوئے حیران، ہر کا بھیو کئے نہ آئیا۔ پرگٹ ہوئے جودھا سورپیر بلی بلوان، بل اپنا آپ دھرائیا۔ گُرمکھ ویکھے چتر سُگھڑ سُجان، کایا ماٹی پھول پُھلایا۔ نش اکھر پائے دان، ہنگ برہم اک پڑھایا۔ سو پُرکھ زرنجن اک کِرپان، کایا گاترے آپ ٹکائیا۔ امرت دیوے پین کھان، نجھر جھرنا رس جھرائیا۔ سَتگر گھر گر گوہند ویکھے آن، آپ اپنا رُوپ چُھپایا۔ گُرسکھ گر کرے پروان، اپنا بندھن پائیا۔ آپ وسائے اک مکان، ایکا کھپڑا دئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنے در سوہیا پائیا۔ گُرسکھ در سوہاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیندا۔ گُرسکھ در ملے میلا ناری کنت، نر نرائن میل ملائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ اپنی مہما جنائے اگت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ سو سجن سو سچا سنت، جس اپنے در بہائیندا۔ دو جے در نہ جائے منگت، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ نانا توڑ جیرج انڈت، اُتبھج سیج پندھ مکائیندا۔ لکھ چوراسی کرے کھنڈت، ایکا کھنڈا نام پھرائیندا۔ گُرسکھ گیان بودھی ساچا پنڈت، جس جن سوہنگ اکھر جاپ جپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گھر گھر وچ آسن لائیندا۔ گھر میلا جگدیش جگدیش، ساچی دشا ویکھ وکھایا۔ گُرسکھ وڈا تپی تپیش، جس ملیا بے پرواہیا۔ گُرسکھ وڈا رکھی رکھیش، رکھ من رہے دھیایا۔ گُرسکھ وڈا سَتگر ملیا ایش، مل سَتگر خوشی منایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در ساچا اک وڈیایا۔ سَتگر وڈا گھر وڈی وڈیائی، وڈ وڈا کھیل کھلاییندا۔ گُرسکھ وڈا گر پکڑے باہیں، گر گر ساچا سنگ نبھائیندا۔ دوہاں میلا ایکا تھائیں، ساچا بنک آپ اپائیندا۔ اک دو جے توں ویکھن چائیں چائیں، نیر نین نین ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن اپنی گود دھر، اپنے گلے لگائیندا۔ ہرجن گودی آپے چُک، اپنے نال ملائیا۔ آپ جگائے نرمل جوت، اندھ اندھیر مٹایا۔ آپے کڈھے واسنا کھوٹ، ڈرمت میل دھوایا۔ آپ وکھائے ساچا کوٹ، کایا مندر گڑھ وڈیایا۔ آپ وکھائے ایکا اوٹ، چرن سرن سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرسکھ اپنے سنگ بنایا۔ گُرسکھ سنگ سَتگر ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ گُرسکھ مُسافر سَتگر راتھ، پھڑ

باہوں آپ چڑھائیندا۔ گرسکھ عارف ستگر گاتھ، ایکا منتر نام پڑھائیندا۔ گرسکھ تیری کوئی نہ کرے سفارش، تیرے آگے وشن برہم شو سیس جھکائیندا۔ تیری تیرا ستگر بندھائے ڈھارس، تیرا ڈیرہ کھئے نہ ڈھاپندا۔ تیرے کولوں رائے دھرم نہ منگے کوئی آڑھت، لیکھا چتر گپت نہ کھئے جائیندا۔ تیرا لیکھا لکھے ستگر اپنی عبارت، لکھ لکھ لیکھا جگت سمجھائیندا۔ تیرا روپ سچ سچا ہوئے ٹھگ بنارس، ٹھگی ٹھگی لیکھے پائیندا۔ جنم جنم گھڑیا گھاڑت، گھڑ گھڑ بہن بہن ویکھ وکھائیندا۔ تیری تیرا گرسکھ ستگر آئے کرن وزارت، کایا مزار اک سہائیندا۔ تیرے دوار ڈورؤ وجائے نارد، اپنا ناچ اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھ میلا گرسکھ گھر، ستگر سجن لڑ لڑے پھڑ، پھڑیا لڑ نہ کھئے چھڈائیندا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس دوارے آئے چل، سو دوارا لوک مات سو بہا پائیندا۔ ٹھگ بنارس بن بھگوان، گنگا وچ سمائیا۔ روداس کسیرا کر پروان، اپنی خوشی منائیا۔ اپنا کنگن دے گن ندھان، سرتی سرت بھوئیا۔ پنڈت پاندھا ہویا بے ایمان، برہم ودیا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ دند دوار دئے راج راجان، جیو جیو رہیا کر لائیا۔ کون ویلا روداس چمارا ملے آن، میری بندی دئے کٹائیا۔ اک دو جے دا ہوئے گیان، کون ٹھگ کون ٹھگی رہیا کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔

۱۲۹.

۱۲۹.

★ ۲۲ بہادروں ۲۰۱۸ پکرمی گردیال سنگھ دے گرہ پنڈ نوان رامو والا ضلع فروزپور ★

سو پُرکھ نرنجن سچ سلطان، ست ستوادی ناؤں دھرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، دین دیال کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، بل دھاری بھو نہ آئیندا۔ آد نرنجن نور مہان، جوت اُجالا ڈگمگائیندا۔ اباشی کرتا کھیل مہان، نرویر پُرکھ آپ کرائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان، سچ دوارے آپ جھلائیندا۔ پاربرہم پرہہ گن ندھان، بھو بھو آپ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ ساچا سنگ ہر نرنکار، اپنا آپ نبھائیا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپلائے پرگٹائیا۔ آپے کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ آپے اچھیا آپے بھچھیا آپے بن ورتار، آپے جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا

کھیل آپ کرائیا۔ اپنا کھیل ہر کرتارا، آد پُرکھ اجوئی ریت ہو اُجیارا، نرگن نرویر ڈگمگائیندا۔ آپ اپنا کر پسارا، ہر آپے ویکھ وکھائیندا۔
 آپے دیپ آپ اُجیارا، جوتی جاتا آپ ہو جائیندا۔ آپے کرے ساچی کارا، کرتا پُرکھ ساچی کار کرائیندا۔ آپے سیوک سیوادارا، ساچی
 سیوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپ بنائے سچ منارا، سچکھنڈ دوارا آپ بنائیندا۔ آپے وسے وسنہارا، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ اُپائیندا۔ اپنا مندر آپ اُپا، آپے ویکھ وکھائیا۔ اپنا دیپک آپ جگا، آپ کرے رُشنائیا۔ آپے
 بے آسن لا، سچ سینگھاسن آپ سہائیا۔ اپنا متا آپ پکا، آپے کرے صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ
 دوارے سوہا پائیا۔ سچکھنڈ دوارا گھاڑن گھڑیا، پُرکھ ابناشی دیا کھائیندا۔ نرگن اندر نرگن وڑیا، دس کیسے نہ آئیندا۔ اپنی کرنی آپے کریا،
 کرتا پُرکھ آپ ہو جائیندا، شاہو بھوپ آپے بنیا، راج راجان شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنا حکم آپے کریا، دھر فرمانا آپ سُنائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ اپنا پردہ آپے کھول، آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے وسے اپنے کول، سگلا
 سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اندر نرگن مؤل، اپنی دھار چلائیا۔ نرگن اندر نرگن دھار، نرویر پُرکھ
 آپ چلائیندا۔ اجوئی ریت ہو اُجیارا، انہو پرکاش کرائیندا۔ آپ اپنا کر پسارا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نار، اپنی
 سیج آپ ہنڈھائیندا۔ آپے جنی جن بن نرنکار، اپنی گود سہائیندا۔ آپے سٹ دُلارا کر پیار، شبدی شبد اُپائیندا۔ آپے گگن منڈل بنھے
 ساچی دھار، جل تھل مہیئل آپ سہائیندا۔ آپے دھرت دھول دئے سہار، اپنی بنت آپ بنائیندا۔ آپے پنج تت جانے آپ اکھاڑ، پنچم رنگ
 آپ رنگائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، بے آنت اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ ساچے ہوتیار، تھر گھر کھولے آپ کواڑ، سچ سینگھاسن سوہا
 پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، روپ انوہ اپنا آپ پرگٹائیندا۔ نرگن نور آپ پرگٹا، اپنی کھیل
 کھلائیندا۔ آپے ہوئے بے پرواہ، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آپے بن سچ ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ آپ اُپا اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ دھرائیندا۔
 آپ بن سچا شہنشاہ، سپس تاج آپ کھائیندا۔ آپے حکمی حکم دئے وکھا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ آپے سٹ دُلارا سیوا لا، شبدی شبد
 حکم سُنائیندا۔ نرگن سرگن کھیل کھلا، لکھ چوراسی گھاڑن آپ گھڑائیندا۔ شبد اگمی آپے گا، بھیو ابھید کھلائیندا۔ چارے ویداں بھیو

چُکا، اپنا رنگ رنگائیندا۔ ساچی دھار ایکنکار، نرگن سرگن آپ چلائیا۔ برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں کر تیار، سؤرج چن آپ چمکائیا۔ منڈل منڈپ ہو اُجیار، نورو نور ڈگمگائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، وشن برہما شو جھولی آپ بھرائیا۔ نرگن سرگن کر پیار، نرگن نرگن اپنی ونڈ آپ ونڈائیا۔ نو دوارے کھول کوار، جگت ترسنا آسا ہوئے ہنگتا نال ملائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، اپرپر اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی داتا اپنے رنگ راتا، رنگ رنگیلا ساچا ماہی بھیو ابھید چھپائیا۔ ساچی دھارا پُرکھ اگم، اپنی آپ چلائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، جمن مرن وچ نہ آئیا۔ آپے ونڈے اپنی ونڈ، ونڈنہارا آپ ہو جائیا۔ ہر گھٹ اندر ستا دے کر کنڈ، ساچی سیجا آسن لائیا۔ آپے ہوئے آتم اند، پرمانند آپ ہو جائیا۔ آپے ہوئے بھرماں کندھ، آپے کرے کھنڈ کھنڈ، آپے اپنا بندھن پائیا۔ آپے لیکھا جانے رو سس سؤرج چند، کوٹن کوٹ اپنا روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا ویس آپ وٹائیا۔ شبدی شب کھیل کھلایا، پاربرہم کرتار۔ آد پُرکھ کیسے بھیو نہ آیا، نہ کوئی پائے سار۔ اپنی ونڈن آپ کرایا، آپے ہوئے ونڈنہار۔ وشنو بنسی اک بنایا، ایکا حکم دھر فرمان۔ برہما برہم دے پرگٹایا، آتم برہم سرب پہچان۔ شنکر ترسول ہتھ پھڑایا، میٹے سرب نشان۔ آد آنت اپنے ہتھ رکھایا، آپے وسے سچکھنڈ سچے مکان۔ بنک دواری سوہیا پایا، شاہو بھوپ راج راجان۔ اپنی اچھیا دے سمجھایا، لکھ چوراسی کھول دکان۔ لوک مات نو کھنڈ پرتھی اک سندیشہ دے سنایا، ہر کا ناؤں وڈ بلوان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شب شد پردھان۔ شبدی شب وڈ پردھان، پُرکھ ابناشی اک بنائیندا۔ دو جہان جھلائے اک نشان، ست ستوادی آپ اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی دیوے برہم گیان، آتم ودیا آپ پڑھائیندا۔ گھر وچ گھر کھول دکان، گھر گھر وست امولک آپ ورتائیندا۔ گھر راگ گھر تران، گھر گیت گوبند الائیندا۔ گھر مرد گھر مردان، گھر راج گھر راجان، گھر رعیت ویکھ وکھائیندا۔ ساچی کار کرتا پُرکھ، اپنی آپ کرائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا دکھ نہ کھئے رکھائیا۔ نہ کوئی ترسنا نہ کوئی بھکھ، آلس نندرا نہ کھئے رکھائیا۔ نہ کوئی تن نہ کوئی مکھ، رسنا جہوا نہ کھئے بلایا۔ نہ کوئی ماتا نہ کوئی گکھ، نہ کوئی بال گود بہائیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی پت، نہ کوئی دھن جنیندی مائیا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ، نہ کوئی مندر رہیا سہائیا۔ آد پُرکھ نرمل جوت، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ آپے جانے اپنا اوت

پوت، شبدي شبد سُت اُٹھائيا۔ آپ لائے ساچی چوٹ، دُھر فرمانا اک جنائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائيا۔ ہر ہر بھیو کھلائیندا، پُرکھ اگم اگمڑی کار۔ سُت شبد آپ سمجھائیندا، آد پُرکھ ہو تیار۔ رُپ رنگ نہ کھئے وکھائیندا، نرگن جوت جوت اُجیار۔ ساچے مندر سوہیا پائیندا، ساچا بنک کر تیار۔ تیرا سگلا سنگ نبھائیندا، ویس کر ایکنکار۔ نُر نورانہ ڈگمگائیندا، جوتی جاتا ہو اُجیار۔ سِری بھگوان نشان جھلائیندا، دو جہاناں کر تیار۔ پاربرہم تیرا سنگ نبھائیندا، رُپ انو پ دھرے اپار۔ تیرا سینگھاسن آپ سہائیندا، کر کرپا ہر نرکار۔ پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، تیری ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ تیری رچنا رچ سنسار، لکھ چوراسی کھیل کھلاونا۔ کرپا کر آپ کرتار، شبد سُت سمجھاون۔ نرگن سرگن ہو اُجیار، تیرا رنگ وکھاون۔ گھر گھر کراں جیکار، انحد نادى ناد و جاونا۔ برہم برہم کر پسار، پاربرہم ونڈ ونڈاون۔ ایش ایش پاوے سار، جیو جیو دئے ادھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا کھیل کرے اپار۔ اپر اپارا کھیل کھلاؤنا، تیری سیوا سچ لگا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑت گھڑاؤنا، چارے کھانی ونڈ ونڈا۔ اُتبھج سیبج جیرج اندج بندھن پاؤنا، ترے گن اپنا رنگ رنگا۔ تیرا ناؤں ناؤں پرگٹاؤنا، چارے بانی بھیو کھلا۔ پرا پسنٹی مدھم بیکھری تیرا ناؤں گاؤنا، ساچی سیو سیو کما۔ چار جگ تیرا کھیل کھلاؤنا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ ناؤں دھرا۔ نو کھنڈ پرتھمی بھاگ لگاؤنا، ستان دیپاں کر رُشنا۔ اپنا گیڑا آپ داؤنا، جگ جگ گیڑا دئے بھوا۔ جو گھڑیا سو بھن وکھاؤنا، تھر کوئی رہے نہ۔ شبدي شبد تیرا مردنگ و جاؤنا، آد جگاد دئے سنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت دتا ور، ایکا وست جھولی پا۔ ساچی وست ساچی دات، سو پُرکھ نرنجن جھولی پائيا۔ جگ جگ تیرا کھیل تماش، ویکھ وکھائے بے پرواہیا۔ جگ جگ ویکھ تیری راس، لکھ چوراسی ناچ نچائيا۔ جگ جگ تیری پوری کرے آس، نرگن سرگن رُپ وٹائيا۔ نرگن تیری بُجھائے پیاس، امرت میگھ برسائيا۔ جگ جگ کرے بند خلاص، اپنا بندھن دئے تڑائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھید آپ جنائيا۔ بھیو ابھید سُن سنديشہ، شبدي سپس جھکائیندا۔ تون شاہ پاتشاہ نر نریشا، بے آنت تیرا بھیو نہ آئیندا۔ کون رُپ دھاریں ویسا، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ کون دوارا تیرا ویکھاں، جت دوارے سوہیا پائیندا۔ کون

مندر کریں لیکھا، جُگ جُگ پندھ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہرِ شبِدی منگ منگائیندا۔ شبِدی منگے ایکا منگ، پرہہ آگے جھولی ڈاہیا۔ کون دوارا آئے لنگھ، نرگن سرگن رُوپ وٹائیا۔ کون ناد وجائے مردنگ، کون نام کرے رُسنائیا۔ کون پھڑے چنڈ پرچنڈ، دوٹاں دُشٹاں دئے کھپائیا۔ کون رُوپ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، برہمانڈ بھیو کھلائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بالک ڈھیہہ پیا سرنائیا۔ سٹ انجانا بالی بُدھ، پرہہ آگے نیتر نیناں نیر وہائیندا۔ تھر گھر بن اور نہ دیسے کُجھ، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ بن کِرپا مینوں سکے نہ کُجھ سُجھ، مہربان میرے شہنشاہیا۔ اپنا بھیو کھلاؤنا کُجھ، ایکا منگ منگائیندا۔ تُوں پتا ہوں تیرا پُت، پتا پوت ایکا رنگ سہائیندا۔ تُوں ٹھاکر ہوں تیرا سٹ، تیری اوٹ تکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون گھر سوہیا پائیندا۔ وار تھت نہ کھئے وِچار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کراں کھیل اپر اپار، اپنی کل آپ ورتائیا۔ پرگٹ ہوواں وچ سنسار، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ ایکا نام بول جیکار، لکھ چوراسی دیاں سُنائیا۔ دُشٹ ہنکاری آپے مار، دھرنی ستھر دیاں وچھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، اپنا لیکھا آپ جنائیا۔ ساچا لیکھا سِری بھگوان، اپنا آپ سمجھائیا۔ نو سؤ چرانوے چوکرئی آنت ہو جان، اتم آنت بھیو کھلائیآ۔ اک اک جُگ دیوے دان، چار چار جُگ وڈیائیآ۔ چار چار وند وندائیا۔ چار وید اک نشان، چار کھانی دئے ورتائیا۔ چار بانی کر پردھان، جیو جنت دئے سمجھائیا۔ چار ورن پائے آن، کھتری براہمن شوڈر ویش بندھن پائیا۔ چار یاری دیوے دان، نورِ الاهی بے پرواہیا۔ آپے جانے سچ کلام، کلمہ آپ سُنائیا۔ آپے دیوے سچ پیغام، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نو نو چار لیکھا دئے مُکائیا۔ نو نو چار لیکھ مُکاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ جُگ چوکرئی رہن نہ پاؤنا، اتم ڈیرہ ڈھائیندا۔ جُگ چوکرئی گر اوتار سیو لگاؤنا، ساچا حُکم سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سٹ دیوے ور، کلجگ اتم اپنا بھیو جنائیندا۔ کلجگ آئے اتم وار، نو نو چار رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ الکھنا وڈ وڈیائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، ہر پُرکھ نرنجن لئے ملائیآ۔ ایکنکارا کر وِچار، آد نرنجن دئے صلاحیا۔ سِری بھگوان کھول کواڑ، اناشی کرتا لئے اُٹھائیآ۔ پارہم ہو تیار، سچکھنڈ دوارا اپنا ویکھ وکھائیآ۔ تھر گھر آپے پاوے

سار، سُت دُلا رے ویکھ وکھائیا۔ اپنا پلُو پھڑائے ایکا وار، چُھٹ کدے نہ جائیا۔ نِرگن نِرگن ہو اُجیار، اپنی سیوا آپے لائیا۔ وِشن برہما شولے اُٹھال، لوآن پُریاں حُکم سُنائیا۔ اک لگائے سچ دربار، سچ سِنگھاسن آسن لائیا۔ در سدے تیئی اوتار، سَتجگ تریتا دواپر کلجگ جو گئے سیو کھائیا۔ بھگت بھگونت کر پیار، ایکا وار در بُلایا۔ پُرکھ ابناشی سچ سنہڑا دیوے ساچی وار، گر گر دس اپنا سنگ وکھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ آلس نندرا دئے اُتار، کالی کفنی تن وکھائیا۔ ایکا الفی کر سِنگار، ایکا حُکم ورتائیا۔ چوڈاں طبق کر ہوشیار، اک محمد لئے منائیا۔ پچھے روون چار یار، نیتر نیناں نیر وپائیا۔ اللہ رانی کرے پُکار، کھلڑے کیس رہی وکھائیا۔ کون ویلا ملے پروردگار، مقامے حق وسے سچا ماہیا۔ ہتھیں مہندی لائی لال، ساچا سگن رہی منائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا آنت آپ سمجھائیا۔ شبد سُت سُن کُن لا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کلجگ اتم جاوے آ، اپنا پنڈھ مُکائیندا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت اپنے در بہا، چار جگ دا لیکھا پُچھے پُچھائیندا۔ اک دو جے دا کوئی نہ بنے گواہ، کوئی کہے رام نام گیا پڑھا، کوئی کہے کابنا کرشنا ڈنک وجائیندا۔ کوئی کہے کلمہ امام ونڈ ونڈا، کوئی انا الحق نعرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ عدالت در گھر ساچے آپ لگائیندا۔ شبد سُت تیرا میل ملاؤنا، کلجگ اتم وار۔ چار جگ دا لہنا تیری جھولی پاؤنا، قُدرت قادر کھیل نیار۔ جوٹھا جھوٹھا ڈیرہ ڈھابنا، ہوئے ہنگتا توڑ گڑھ ہنکار۔ مایا ممتا موہ چُکاؤنا، جگت ترشنا کر خوار۔ بھکھا ننگتا گل لگاؤنا، جوں نانک انگد کرے انگیکار۔ ساچے مارگ آپے لاؤنا، سمرتھ پُرکھ دین دِیال۔ شبد اکتھ اک سُناؤنا، نِرگن سرگن بن دلال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ آنت تیری کرے پرتیال، تیری پرتیال کرے آنت کال، کل کاتی میٹ مٹائیا۔ اک بنائے سچی دھرمسال، سچکھنڈ دوارا سوہیا پائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، پنچم ناتا دئے تڑائیا۔ ایکا دیوے نام دھن مال، ساچی وست آپ ورتائیا۔ ایکا رنگ رنگائے شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ کھئے وکھائیا۔ آپے سُنے مُریداں حال، حال مُریداں آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اپنا میل لئے ملائیا۔ نہکلنک کل اتم وار، رُوپ انُوپ وٹائیندا۔ آپ پرگٹیا اپنی دھار، دھار وچوں پرگٹائیندا۔ آپے شبد شبد جیکار، شبدی شبد ناد وجائیندا۔ آپے لکھ چوراسی مارے مار، مارنہارا آپ ہو جائیندا۔ آپے بھگت بھگونت

لئے اٹھال، آتم برہم گیان درڑائیندا۔ آپے سنتن دیوے سچا دھن مال، نام خزانہ آپ لٹائیندا۔ آپے گرمکھاں چلے نال نال، کایا مندر اندر اپنا پنہہ مکائیندا۔ آپے گرمکھاں دسے راہ سکھال، سوہنگ منتر اک پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ رُپ رنگ نہ کھئے ریکھا، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ پُرکھ ابناشی دھر دھر ویسا، ویکھے سرب لوکائیا۔ مچھ داہڑی نہ کوئی کیسا، نہ کوئی مؤنڈ مُنڈائیا۔ لہنا دینا چُکائے دس دشمیشا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ مان گوائے برہما وشن مہیش گنیشا، اتم جوتی جوت ملائیا۔ اپنا لیکھ پھیر لیکھا، لیکھنہار آپ ہو آئیا۔ بھاگ لگائے ماجھے دیسا، سمبل نگر ڈیرہ لائیا۔ جُگ جُگ کرے اپنا پیشہ، سیوک بنے ساچا ماہیا۔ جیو جنت سادھ سنت سِری بھگونت دیوے اک سندیشہ، ایکا حُکم سُنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، اپنا ڈنکا آپ وجائیا۔ نہکلنکا وجے ڈنکا، سو پُرکھ نرنجن آپ وجایا۔ آپ اٹھائے راؤ رنگا، شاہ سُلطانا آپ پلایا۔ آپے جانے کلجگ آنتا، سِری بھگونت ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی تھے ناتا ناری کنتا، جگت رنڈیا ربیا کرایا۔ رائے دھرم پھڑے وڈ مہنتا، جو بیٹھے آسن لایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم دھار، کرے کھیل آپ نرنکار، ویہ سؤ اٹھاراں بکرمی ہو اُجیار، ایکا ایک جنایا۔ ایکا ایک اک اِکلا، عقل کلا اکھوائیا۔ کلجگ ملیا سچ محلہ، سمبل ڈیرہ لائیا۔ گرمکھ ورلے پھڑایا اپنا پلا، پورب جہاں لہنا ربیا چُکائیا۔ لکھ چوراسی بھلائے کر کر ول چھلا، ترے گن مایا پردہ پائیا۔ اتم بولے ایکا ہلا، اپنا حُکم ورتائیا۔ آپے پھلیا آپے پھلا، آپے جڑ دئے اُکھڑائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل سچا ماہیا۔ ساچے ماہی کھیل کھلاؤنا، لیکھک لکھت کر تیار۔ ساچا حُکم اک سُناؤنا، کریا کر پروردگار۔ عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل نال رلاؤنا، بھل نہ جائے پروردگار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جُگا جُگنتر لے اوتار۔ جُگ آنتر ہر اوتارا، ایکنکارا رُپ وٹائیندا۔ نرگن نروریر پُرکھ اکال ہو اُجیارا، اجوئی ربت کھیل کھلاؤنا۔ ساقط بندک دُشٹ ویکھے دُراچارا، لکھ چوراسی پھول پھلاؤنا۔ گرمکھ گرمکھ ہرجن ہر بھگت پاوے سارا، نو کھنڈ پرتھمی ویکھ وکھائیندا۔ ویکھنہارا جگت و بھچارا، ڈونگھی کندر ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ورلے دئے سہارا، جس سِر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جس سِر رکھے ہر

جو ہتھ، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ شبد جنائے اک اکتھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ آتم جام پیائے رس، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ پنج وکارا پائے نتھ،
 شبیدی ڈور بندھائیا۔ نام ندھان وجائے ند، انحد راگ سنائیا۔ نو دوارے پار حد، سکھمن ٹیڈھی بنک ہوئے سہائیا۔ جگت وکارا دیوے
 کڈھ، ممتا مان موہ چکائیا۔ زرگن جوت کر پرکاش، جوت زرنجن کرے رُسنائیا۔ پاربرہم برہم پوری کرے آس، سرتی شبد میل ملائیا۔
 کرے کھیل سرب گنتاس، گنوتتا بھیو نہ رائیا۔ گرسکھ ہوئے کدے نہ زراس، جس ملیا ستگر سچا ماہیا۔ لہنا دینا چکائے پرتھی آکاش،
 گگن منڈل گرسکھ چرناں ہیٹھ دبائیا۔ وشن برہم شو گرسکھ تیرے ملن دی رکھ کے بیٹھے آس، ادھ وچکارا راہ تکائیا۔ تیرا ستگر وسے
 تیرے پاس، آپ اپنی انگلی لائیا۔ اتم کرے سچکھنڈ نواس، جوتی جوت جوت ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 گرمکھ ساجن ہوئے سہائیا۔ گرمکھ سجن ساچا سنت، ستگر ساچا آپ اپائیندا۔ کایا چولی رنگ بسنت، ایکا وار چڑھائیندا۔ گرھ توڑ
 ہوئے ہنگت، نون سو اکھر اک پڑھائیندا۔ خیا غریبی بنائے بنت، ساچی چاکری اک سمجھائیندا۔ ناری میلے ساچے کنت، جگت وچھوڑا
 پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس سنائے اپنا چھنت، دوچا راگ نہ کھئے الائیندا۔ بھگت میلا سری
 بھگوت، بھگون دیا کھائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی کھیل وکھائیا۔ اپنی مہا سنائے آگت، وید کتیب بھید نہ رائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ سجن لے ملائیا۔ گرمکھ سجن میل ملاؤنا، کلجگ اتم وار۔ بھگت بھگوت در بہاؤنا، ایکا کھول
 کواڑ۔ سنت ساجن گود سہاؤنا، کرے سچ پیار۔ گرسکھ اپنے رنگ رنگاؤنا، رنگ چڑھائے ہر زرنکار۔ مٹکھ جیو میٹ مٹاؤنا، لکھ
 چوراسی مارے مار۔ رائے دھرم دے ہتھ پھڑاؤنا، کرپا کرے آپ کرتار۔ اٹھائی گنڈاں لیکھ لکھاؤنا، اٹھاراں دس نال اجیار۔ جگت کنڈے
 تول تلاؤنا، ساچے کنڈے کھئے نہ دسے بہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، تیرا بیڑا
 کرے پار۔ کلجگ تیرا بیڑا اترے تیرے گھاٹ، ستگر پورا آپ چلائیا۔ جیو جنت نیڑے واٹ، بیٹھے پندھ مکائیا۔ ڈونگھا ساگر راہ تکے
 کھات، کون ویلا ہر بھرائیا۔ اٹھاراں گنڈ مارے جہات، کون ویلا ساڈی اچھیا پور کرائیا۔ دس گنڈ کلجگ ملی دات، جنک بیٹھا سیس

جھکائیا - بن ہر کھئے نہ پُچھے وات، ڈُونگھی بھوری رہیا بھوائیا۔ جس جن ملیا پُرکھ سمراتھ، تس ملے مات وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، سوہنگ اکھڑ ساچی دات، ستجُگ بخشے اک سوغات، چار ورن ایکا ناؤں رہیا سمجھائیا۔

★ ۲۳ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی اُجاگر سینگھ دے گرہ نواں رامو والا ضلع فروزپُر ★

گرمکھ آسا رہی پُکار، ایکا اوٹ رکھائیا۔ کون رُپ دھریں نرنکار، دھرنی دھرت دھول ملے وڈیائیا۔ کون مندر بھوئے اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ کون شبد وجے دُھنکار، ساچا ناد کون سنائیا۔ کون کھولے بند کواڑ، بند تاکی پردہ لاییا۔ کون میٹے اگنی تتی ہاڑ، ساننک ست ورتائیا۔ کون کرے پرکاش بہتر ناڑ، اندھ اندھیر گوائیا۔ کون کرے شبدی واڑ، مانس جنم بھوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا گن دے سمجھائیا۔ کون ویلا آئی گھر، ہوں نڈھی راہ تکائیا۔ کون ویلا ملے ور، میں بالی لے پرنائیا۔ کون ویلا چُکے ڈر، نہبھو بھوئے سہائیا۔ کون ویلا لئیں پھڑ، اپنی گود بہائیا۔ کون ویلا مندر بہیں چڑھ، میرے گھر وجے ودھائیا۔ کون ویلا اپنا اکھڑ لئیں پڑھ، ساچا ناؤں پرگٹائیا۔ کون ویلا نپائے ساچے سر، دُرمت میل دھوائیا۔ کون ویلا لیکھے لائے سپس دھڑ، اپنا لیکھائے مکائیا۔ کون ویلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا میل لے ملائیا۔ کون ویلا آئی جگ، ہوں تیرا راہ تکائیا۔ کون رُپ دھریں سرنگ، سُرپیر وڈی وڈیائیا۔ ہنس بنائیں پھڑ پھڑ کگ، کاگوں ہنس اڈائیا۔ میرے مندر بہیں سچ، سچ سینگھاسن سوہا پائیا۔ میں درشن کراں رج رج، جنم جنم دی ترکھا بھجھائیا۔ میرا پردہ لینا کج، کملی کوچھی نیتر نیناں نیر وبائیا۔ نہ کھئے آچار نہ کھئے چج، جگت کلکھئی آپا آپ رہی بھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا تیری اوٹ رکھائیا۔ کون ویلا وجائیں ڈنک، سوئی سرتی لے اٹھائیا۔ کون ویلا سہائیں بنک، میں نمانی ایکا آس تکائیا۔ کون ویلا لائیں تنک، جوتی جوت جوت ملائیا۔ کون ویلا گرمکھ بنائیں جنک، جنک سپتری سینتا سرتی لئیں پرنائیا۔ کون ویلا کھیلیں کھیل وار انک، انک کل اپنا رُپ دھرائیا۔ کون ویلا اپنا نام چُکیں دھنکھ، میں ویکھاں چائیں چائیا۔ کون ویلا اپنی پوری کریں انکھ، انکھیلے سچے ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، میری اک پیاس بھجھائیا۔ کون

ویلا ہوئیں پردھان، سچ پردھانگی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کون ویلا اٹھائیں نشان، دو جہاناں اک دکھائیندا۔ کون ویلا ہوئیں راج راجان، شاہ پاتشاہ حکم چلائیندا۔ کون ویلا ویکھیں مار دھیان، دھیان دھیان وچ ملائیندا۔ کون ویلا دیویں اک گیان، اپنی گیاتا آپ کرائیندا۔ کون ویلا کر پچھان، جگ وچھڑی میل ملائیندا۔ کون ویلا دیویں مان، در اپنے آپ بہائیندا۔ کون ویلا بنائیں چتر سگھڑ سجان، من مت در ڈرکائیندا۔ کون ویلا بل دیویں سورپیر بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ کون ویلا پھڑیں تیر کمان، ساچا چلہ ہتھ اٹھائیندا۔ کون ویلا نرگن روپ دھریں بھگوان، سرگن تیرا درشن پائیندا۔ کون ویلا میرے ساڈھے تین ہتھ وسیں مکان، جس دا دروازہ نظر کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ایک راہ تکائیندا۔ گرسکھ سوانی نڈھی بالی، بالی بڈھ رہی کرائیا۔ تون شہنشاہ دو جہاناں والی، میں خالی جھولی تیرے آگے ڈاپیا۔ تون کدا سچ دلالی، دلبر بن بن سچا ماہیا۔ تیری جوت اک اکالی، عقل کلا اکھوئیا۔ میں گھال تیری گھالی، تیرے چرناں سیو کمائیا۔ تڈھ بن چڑھے نہ سچی لالی، لال گلالا رنگ نہ کھئے دکھائیا۔ کلجگ آنت ہوئی بے حالی، میری سار کھئے نہ پائیا۔ پھل دے نہ میری ڈالی، سنمل بوٹا رہیا لہرائیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک وار آؤنا گھر، ہوں بیٹھی راہ تکائیا۔ راہ تکاں میت مرار، کون ویلا گھر آئے۔ میرا دکھڑا دئے نوار، سر اپنا ہتھ ٹکائے۔ میرا ڈبدا بیڑا لائے پار، ایک چپو نام لگائے۔ میں ڈباگن کرے پیار، سچ شہاگن لئے بنائے۔ بن ویراگن روواں زارو زار، نیتر نیناں نیر ویائے۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک وار آؤنا در، در دروازہ رہی کھلائے۔ در دروازہ کھولیا، آنتر اک وچار۔ کون ویلا گھر آئے میرا مؤلیا، آپ اپنی کیرپا دھار۔ میں امرت بھریا ویکھاں کولیا، گھر ملے سچ بہنڈار۔ ملے وڈیائی دھرت دھولیا، دھرتی دھرت دئے آدھار۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرسکھ آسا رہی وچار۔ گرسکھ آسا ایک اوٹ، آد جگاد رکھائیا۔ کون ویلا میرا سہائیں کوٹ، ساچے بنک دئیں وڈیائیا۔ کون ویلا لگائیں چوٹ، تن نگارہ میرا وجائیا۔ کون ویلا کڈھیں کھوٹ، میری ڈرمت میل دھوئیا۔ کون ویلا جگائیں جوت، کون گھرت دیویں پائیا۔ کون ویلا اپنا نام لگائیں میرے ہونٹ، رس رس وچ چوئیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، میری آسا پور کرائیا۔ میری آسا تیرا چاؤ، تیرا چاؤ میری وڈیائیا۔ تیرا مندر میرا تھاؤں، تیرا تھاؤں میرا گھر سوہیا پائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر پکڑے سد بابوں،

آپ اپنے لئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا دینا ساچا ور، نراس کھئے نظر نہ آئیا۔ گرسکھ نار جگت سہاگن، نیتر نین رہی مٹکائیا۔ در گھر آئے پُرکھ ابناشن، میں ویکھاں چائیں چائیا۔ سہائے بنک سرب گن تاسن، محل اٹل ہوئے رُشنائیا۔ میرے دُکھڑے سرب وناسن، دُکھ سُکھ پکڑے میری بانہیا۔ پوری کرے میری آسن، آسا آسا وچ ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کون ویلا ہوئیں سہائیا۔ کون ویلا بنیں سہائک، سوہاوت میرے کرتار۔ کون ویلا بنیں نائک، میرے پروردگار۔ کون ویلا اک سُنائیں شرائط، شرع شریعت گیڑ نیوار۔ کون ویلا پڑھائیں ایکا آیت، ایکا ایک کریں گفتار۔ کون ویلا وکھائیں اک جماعت، اولّ اللہ نور اپار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کون ویلا گھر آئیں سجنّ یار۔ کون ویلا سجنّ میت، تہت وار کون وکھائیا۔ میں نیت نیت رکھاں تیری اڈیک، نیتر نیناں راہ تکائیا۔ کد آوے لاشریک، بے عیب پروردگار میرا خُدائیا۔ جس نون آد جُگاد اک توفیق، دوجا شریک نہ کھئے وکھائیا۔ میں سُنیا لوک مات آیا نزدیک، اپنا پینڈا آپ مُکائیا۔ اپنا پتہ دس دے ٹھیک، کون کھیڑا رہیا وسائیا۔ مینوں دینی اک تاریخ، لوک مات نہ مول ترسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے آؤنا میرے گھر تیرے گھر دا رستہ باریک، چڑھ چڑھ ڈکے پاندھی رہیا۔ کوٹن کوٹ پاندھی رہی، در در تیرے آئیندا۔ آگے لگی دسدی پہاوی، پار چرن نہ کھئے ٹکائیندا۔ جنم جنم دی لگی شاہی، دُرمت میل نہ کھئے دھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا وار آؤنا گھر، ایکا راہ وکھائیندا۔ گھر آویں مینڈے سائیاں، میں کران نیت پُکار۔ میں دوویں بھجاں اٹھائیاں، چترُبج کر پیار۔ میں ساچی سیج سہائیا، سؤلاں ستھر سیج دئے آدھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ویکھ وکھاؤنا ستھر مینڈے یار۔ ستھر مینڈا جگت مات، خاکی خاک سہائیا۔ تون صاحب میرا کملاپات، کول نین مٹکائیا۔ چاروں کُنٹ اندھیری رات، تیرا نور نظر نہ آئیا۔ میں دُباگن نار کمذات، در در پھردی واہو داہیا۔ تڈھ بن پُچھے کھئے نہ بات، سر ہتھ نہ کھئے ٹکائیا۔ نانا تٹا پتا مات، بہین بھائی ساک سجنّ سین سگلا سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ میں ایکا چڑھنا تیرے راتھ، ساچی ڈولی اک سہائیا۔ چار جُگ چار کھار بناؤنے نبھاؤن میرا ساتھ، چلن واہو داہیا۔ میرا دُلہا آئے پُرکھ سمراتھ، رُوپ انوپ دھرائیا۔ میں مہندی رنگے ہاتھ، سؤہا ویس رہی وٹائیا۔ میں پڑھ پڑھ تھکی تیری گاتھ، تیرا کلمہ نبی صلاحیا۔ تون میری میٹنی ذات، اپنی ذات وچ

ملائیا۔ سوہرے پیئے دینی دات، وست امولک جھولی پائیا۔ میرے سلطان وچھڑ نہ جائے تیرا ساتھ، تیری سرن منگان سرنائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، اپنے گھر دینا وسائیا۔ نت نوت کران لاد، ہت ہت نال ملائیا۔ اباشی اچت تیرا ناؤں سنان بودھ آگادھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ جگ جگ ویکھاں تیرے سنت سادھ، در تیرے خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک وار آؤنا گھر میرا دکھڑا دے گوائیا۔ میرا دکھڑا دینا کٹ، کٹنہار سوامی۔ ٹوں وسنہارا گھٹ گھٹ، نہکرم وڈا نہکامی۔ سرب کلا آے سمرتھ، آپ سنائے اپنی بانی۔ میں پلو تیرا پھڑیا ہتھ، روپ وٹاواں آد شکت بھوانی۔ میرا سگل وسورا گیا لتھ، در سنی تیری کہانی۔ میری پوری کرنی آس، در بیٹھی بن نانی۔ تیرا اک جوت پرکاش، تیری جوت سچی رانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، وڈ داتے وڈ مہربانی۔ مہربان ہونا مہربان، ایک منگ منگائیا۔ اپنا پریم دینا دان، دوجی وست نہ موہے بھائیا۔ آد جگاد رہے تیرا دھیان، تیرے چرن اوٹ اک رکھائیا۔ سد وسان تیرے مکان، ساچی کئی بھاگ لگائیا۔ نت نوت سنان فرمان، دھر فرمانا جو رہیا گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک وار آؤنا گھر گرمکھ سرتی نڈھی رکان بیٹھی راہ تکائیا۔ گرمکھ سرتی تکی راہ، گھر آئے دامنگیر۔ سنگر بن بنے ملاح، میرے کٹے تن زنجیر۔ ایک دیوے نام صلاح، پھڑ چوٹی چاڑھے اخیر۔ اپنا پلا لے پھڑا، وڈ داتا پیرن پیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے دیونہارا دھیر۔ دیوے دھیر ہر بھرواسا ست سنتوکھ گیان درڑائیا۔ گرسکھ تیری پوری کرے آسا، نراسا نظر کٹے نہ آئیا۔ لکھ چوراسی ویکھ کھیل تماشا، خالق خلق رہیا زلائیا۔ چاروں کٹ بھوک بلاسا، کوڑی کریا جگت ڈہائیا۔ اتم ہونا سب دا ناسا، تھر کٹے رہن نہ پائیا۔ شاہ پاتشاہ راج راجاناں خالی دے کاس، منگیاں بھکھ کٹے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ سجن ہوئے سہائیا۔ گرمکھ سچے سجن آؤنا، نرگن روپ دھرا۔ ساچا ویلا وقت سہاؤنا، پُرکھ اباشی بے پرواہ۔ ساچے آسو تنگ کساؤنا، سچ سنگھاسن سوہا پا۔ نو ست پھیرا آپ وکھاؤنا، روپ انوپ وٹا۔ ہرجن ساچے آپ جگاؤنا، ایک ٹھوکر نام لگا۔ جگت وچھوڑا پندھ مکاؤنا، جھوٹھا بندھن دے ٹڑا۔ ساچا ویلا آپ سہاؤنا، ساچی رت دے وکھا۔ کلجگ اتم ایک ساہ سڈھاؤنا، نہ کوئی سکے پھیر بدلا۔ پُرکھ اباشی دولہا بن کے آؤنا، سیس جگدیش تاج ٹیکا۔ ساچے مندر چرن ٹیکاؤنا، آپ اپنا کدم اٹھا۔

اپنا سکن آپ مناؤنا، آپے ویکھے اپنا تھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن دیوے ساچا ور، اتم پکڑے تیری بانہ۔ پکڑے بانہ پُرحہ کرتار، سر اپنا ہتھ بٹکائیا۔ کلجگ آئی اتم وار، دُکھ دلدر دئے گوائیا۔ سُکھ نال سُکھ کرے پیار، گھر گھر وچ سُکھ وکھائیا۔ ککھ نال ککھ ہونے اُجیار، پتا پوت دئے وڈیائیا۔ سمنل زُکھ نہ رہے وچ سنسار، جوٹھی جھوٹھی جڑ اُکھڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ ہرجن تیرا اتم ناتا، نر نرائن بندھائیندا۔ میل ملاوا کھلاپاتا، اپنا آپ کرائیندا۔ آپے لاڑا جانجی بن براتا، ساچی کھیل کھلائیندا۔ چوتھے جُگ آپے گائے اپنی گاتھا، چوتھی لانو پور کرائیندا۔ جس جن ملے پُرحہ ابناشا، سو جن سچ وواہ جگت رچائیندا۔ لکھ چوراسی دیوے پھاسا، جھوٹھا دھندا جو جگت وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے ور، اتم میلا آپ کرائیندا۔ میلا اتم کرے بھگوان، بھگوان بھگتن دیا کھائیا۔ بیس بیس کر پروان، آپ اپنے در بہائیا۔ ایکا نظری آئے ساچا کابن، گُرمکھ سخیان سوہیا پائیا۔ گیت گوبند ایکا گان، ساچا منگل آپ الائیا۔ گھر ملے راج رجان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک وکھائے سچ مکان، ساچا مندر آپ وڈیائیا۔ ساچا مندر اُچا ٹلا، تخت نواسی آپ بنائیندا۔ آد جگادی ایکا قلعہ، چہر چہن نہ کھئے چھپائیندا۔ نہ کوئی پتھر نہ کوئی سیلا، اٹ گارا نہ کھئے لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ تیرا گھر آپ بنائیندا۔ گُرمکھ تیرا گھر اُملا، اُملا اُملا بنائیا۔ اتم بنے تیرا تولا، تیری دھار اپنے ہتھ رکھائیا۔ تیرا بدلے آپے چولا، چولی اپنی تن پہنائیا۔ آپ وکھائے ساچا ڈولا، ساچی گھاڑن آپ گھڑائیا۔ آپ اٹھائے پردہ اوبلا، مُکھ گھنگٹ دئے کھلائیا۔ آپ سُنائے اپنا بولا، سوہنگ اکھر سچ پڑھائیا۔ پورا کرے کیتا قول، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ نہ کوئی جانے پنڈت رولا، جگت وِدیا بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جگاد برہم برہماد ہرجن ہر ہر پوری آس کرائیا۔ پوری آس منسا پور، من من ہی ماہیں کرائیندا۔ درس دیکھائے حاضر حضور، حرص ہوس سرب مٹائیندا۔ ناتا توڑ کورو کور، سچ سچ گھرت وکھائیندا۔ چتر بنا مورکھ مؤڑھ، ساچے دھندے آپے لائیندا۔ کایا چولی چاڑھ رنگ گوڑھ، رنگ رتھی سیج سہائیندا۔ ایکا بخش جوتی نور، گھر دیا دیکھ آپ جگائیندا۔ ایکا ناد دھن سچ نور، راگی راگ لائیندا۔ آسا منسا منسا آسا گُرمکھ گر گر پور، جگت ترسنا سرب مٹائیندا۔ آوے

نیڑے جو وسے دُور، دُور دُرادا پنہہ مُکائیندا۔ سرب کلا بھرپُور، سو سوامی ستگر ناؤں رکھائیندا۔ گُرسکھ ورلے کرے منظُور، جس اپنا پروانہ نام ہتھ پھڑائیندا۔ جنم جنم دے کرے معاف قصُور، جو جن چرنی سیس جھکائیندا۔ کایا تپے نہ جگت تندُور، اگنی آگ آپ بُجھائیندا۔ روگ سوگ دکھڑا چُور چُور، ساچا امرت جام پیائیندا۔ جس دی آس رکھی محمد وچ بہشتاں حُور، محمد حُور گُرسکھاں در پھرائیندا۔ محمد آسا ساچی حُور، میل ملائے نُور نال نُور، نُور نُورانہ کھیل کھلائیندا۔ گُرسکھ تیرا میلا کرے ضرور، اپنی ضرورت پُوری آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرسکھ بالی نڈھی لائے انگ، سر ہتھ رکھ سورا سربنگ، اپنے گھر بہائیندا۔ گھر بہنا درشن نینا، مُکھڑا نُور نُور درسائیا۔ گُرسکھ متناگر کا کہنا، بھل کدے نہ جائیا۔ سادھ سنگت وچ مل کے بہنا، ہر سنگت ہر کا رُوپ وکھائیا۔ گر چرن پریتی ساچا کہنا، جگت شنکار نہ کھئے وڈیائیا۔ آد آنت بہانا سہنا، ہر بہانے وچ سمائیا۔ آپے دیوے لہنا دینا، پُورب لیکھا جھولی پائیا۔ آد آنت بھگت بھگونت دھام اکٹھے رہنا، ایکا سیجا سو بہا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ ہرجن سجن رہنا تیار، جگت تیاری آپ کرائیندا۔ آپے میلا کرے میلنہار، مل مل اپنے انگ لگائیندا۔ گھر گھر در در پاوے سار، گرہ گرہ ویکھ وکھائیندا۔ سُرتی سُرت لئے اُٹھال، جگت نانی آپ جگائیندا۔ ہانی ہانی میلی گر کرتار، شبیدی شبید بندھن پائیندا۔ مندر وکھائے اک دوار، سچ دوارا آپ وڈیائیندا۔ گُرسکھ بھل نہ جائے وچ سنسار، بن ستگر پُورے پار نہ کھئے لگائیندا۔ نہکلنک نرائن نر لئے اوتار، چار جگ دے وچھڑے میل ملائیندا۔ لکھ چُوراسی وچوں لئے نکال، نکا وڈا پردھ بال نہ ونڈ ونڈائیندا۔ آپ اپنیاں کرے آپ سنبھال، بن سیوک سیو کھائیندا۔ سدا سدا سدا کرے پرتپال، پرتپالک ویکھ وکھائیندا۔ گُرسکھ چلے تیرے نال نال، چلنہارا دس نہ آئیندا۔ پاوے سار شاہ کنگال، جگت کنگالی اپنی جھولی پائیندا۔ آپ مُریداں سُنے حال، اپنا حال مُریداں آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرسکھ ساچے لئے ور، گھر ساچے آپ بہائیندا۔ گُرسکھ وسنا ہری دوار، ہر مندر آپ بنایا۔ جھوٹھا ناتا سرب سنسار، ہمؤے روگ رہیا ستایا۔ گھر گھر دسے جگت وبھچار، نار ہر کنت نہ کھئے ہنڈھایا۔ سُرتی شبید نہ کرے پیار، رسنا جہوا کاگ رہی گر لایا۔ من اُپجے نہ کھئے ویراگ، جگت ترسنا مُول رکھایا۔ جس جن تیرا سازن لیا ساز، سو صاحب کیوں منوں بھلایا۔ آد

جُگاد جُگا جُگنتر رکھے لاج، جن بھگتاں رکھدا آیا۔ کلجگ اتم ماری اک آواز، سوہنگ ڈھولا گایا۔ ہنگ برہم پاربرہم زرگن سرگن رچیا کاج، ناری کنت روپ وٹایا۔ وڈ بھاگن ملیا کنت سہاگ، کنت کنتوہلا نظری آیا۔ جگت رسنا میٹے سرب سواد، اتم رس ایکا پایا۔ جس سرشٹ سبائی اپائی آد، اتم آپے ویکھن آیا۔ جس نوں گاؤندے برہم برہماد، سو پُرکھ زرنجن روپ دھرایا۔ جس دی وشن برہما شو کردے یاد، بیٹھے سیس جھکایا۔ جس آگے گر اوتار کرن فریاد، سو ماہی اپنا کھیل رہیا کرایا۔ جس دی بانی بودھ آگادھ، جس وید پُراں گایا۔ سو پُرکھ گُرسکھاں کرے سچا لاد، روپ رنگ ریکھ نظر کیسے نہ آیا۔ آپے مائی آپے باپ، گُرسکھ پتا پُوت گود سہایا۔ گُرسکھاں دی رکھی آپ یاد، گھر گھر در در جا جا رہیا اٹھایا۔ بھل نہ جائے پُورب جنم دا کیتا لاد، جنم جنم کرم کرم دھرم اپنے ہتھ رکھایا۔ کلجگ آت گُرمکھ سچا سنت سادھ، جس جن اپنے چرن لگایا۔ چار کُٹ ویکھے واد وواد، وکھ امرت روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرابن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گُرسکھاں دیوے ایکا دان، اتم آسا پُور دئے کرایا۔

★ ۲۳ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی کپہر سنگھ دے گرہ رجیوالا ضلع فروزپُری ★

جیون دیوے جیا دان، جُگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساڈھے تِن ہتھ مندر مکان، سچ سینگھاسن آسن لائیا۔ دھرم وکھائے اک نشان، سچ نشانہ آپ اٹھائیا۔ نام جنائے گن ندھان، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ دردی در دوارے دیوے مان، دردی دردیاں درد وندائیا۔ ہرجن سچن لئے پچھان، بے پچھان دیا کھائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، گوہند میلا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ جیا دان اتم دات، ترے گن اتیتا آپ ورتائیندا۔ چرن کول بندھائے نات، جنم جنم دا جوڑ جڑائیندا۔ آنتر آنتر دیوے ساتھ، دس کیسے نہ آئیندا۔ لہنا دینا چُکائے ہتھو ہاتھ، پُورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ نام چڑھائے ساچے راتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ ہونے سہائی اناتھاں ناتھ، اناتھ اناتھی کھیل کھلائیندا۔ سرب کل آپے سمراتھ، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کِریا کر، سچ بھنڈارا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جیا دان جُگت جگ، ہرجن اک درسائیا۔ ترے ترے بُجھائے لگی آگ، پون ٹھنڈی نام چلائی۔
 کرے پرکاش سورا سرگ، دین دیال دیا کمائی۔ ہرجن کرے لکھ چوراسی وچوں اڈ، اپنی ونڈن آپے پائی۔ پاربرہم پار کرے اپنی حد،
 ساچے بیڑے لے چڑھائی۔ پاوے سار برہم برہماد، پاربرہم سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن سچن لیکھا
 رہیا جنائی۔ جیا دان جیون جوت، جوتی جاتا اک وکھائیندا۔ کایا مندر ساچا کوٹ، گھر بنک اک سہائیندا۔ جس جن کڈھے واشنا
 کھوٹ، تِس اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ جس لگائے شبد چوٹ، تِس سُرتی مات اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جیون
 جُگت آپ جنائیندا۔ جیون جُگت جگ گردیو، گر گر میتا آپ سُنائی۔ پاربرہم پرہہ لکھ ابھیو، لکھ آگور اکم اتھاہ سچا شہنشاہیا۔
 آد جُگاد جُگا جُگنتر ساچی سیو کر جنائے نہکیو، نہچل بیٹھا آسن لائی۔ جس جن دیوے امرت نام ساچا میو، آتم رس اک چکھائی۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچی لائے سیوا جہو، جہوا گن آپ سُنائی۔ جیا دان جیون دھار، گرُمکھ وِرا ویکھ
 وکھائیندا۔ جس جن کرے آپ پیار، تِس جن پردہ مات اٹھائیندا۔ نیج نیتر درس وکھال، کایا کھیتر سوہیا پائیندا۔ ایک مارگ دتے سُکھال،
 مارگ انڈھڑا آپ لگائیندا۔ گرُسکھ گرُمکھ آپ بھال، اپنا میلا آپ کرائیندا۔ گوبند گر گر بن دلال، جگت دلالی اک وکھائیندا۔ کایا مندر
 سچے دھرمسال، گرُودوارے سوہیا پائیندا۔ گرُمکھان چلے نال نال، جُگ پینڈا آپ مُکائیندا۔ اپنے چرناں ہیٹھ رکھائے کال مہاکال، حُکمی
 حُکم سرب پھرائیندا۔ آپے سُنے مُریداں حال، مُرشد مرید روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جیون جُگت اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ جیا دان دیونہارا، اک اکلا پُرکھ اکال۔ آد جُگاد ہو اُجیارا، کرے کھیل دین دیال۔ وشن برہما شیو منگن بن بھکھارا، جُگ
 جُگ کرن در اک سوال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے رہیا سُرت سنبھال۔ جیون دات وست اٹل، ست
 پُرکھ نرنجن جھولی پائی۔ گرُمکھ لوک مات نہ جائے رُل، جس جن اپنا میل ملائی۔ ساچے کنڈے جائے تُل، تولنہارا آپے تول تولائی۔ بھاگ
 لگائے سُلکھنی کُل، گلوتنا سچا ماہیا۔ گرُمکھ پُھل پُھلواڑی مہکائے پُھل، پت ڈالی رنگ رنگائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، جس جن جیون جُگت دتے سمجھائی۔

★ ۲۳ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی سوہن سینگھ دے گرہ مُنڈی جمال ضلع فروزپُور ★

سو پُڑکھ نرنجن شاہ سلطان، شہنشاہ اک اکھوائیندا۔ ہر پُڑکھ نرنجن مہربان، نرگن نرویر اپنی کل ورتائیندا۔ ایکنکارا نوجوان، آد جُگاد ایک رنگ سہائیندا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا وڈ بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائییندا۔ پاربرہم پرہ ہو پردھان، رُوپ انُوپ آپ پرگٹائیندا۔ آپ اُپائے سچ مکان، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دھار آپ چلائییندا۔ سچکھنڈ دوارا سچ محلہ، سو پُڑکھ نرنجن آپ اُپائیا۔ ہر پُڑکھ نرنجن اک اِکلا، ایکنکارا ڈیرہ لائیا۔ آد نرنجن اپنے دپیک آپے بلا، ابناشی کرتا کھیل کھلائییا۔ سری بھگوان سچ سینگھاسن آپے ملا، پاربرہم آپے ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا ربیا سہائیا۔ سچکھنڈ دوارا نہچل دھام، نرویر پُڑکھ آپ سہائیندا۔ آپے جانے اپنا کام، پُڑکھ اکال اپنی کار آپ کرائیندا۔ آپے بوئے گن ندھان، گنوتنا اپنا بھیو آپ گھلائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائییندا۔ سچکھنڈ دوار سچ مکانا، سو پُڑکھ نرنجن آپ سہائیا۔ نرگن نور کر مہانا، آد جُگاد ڈگمگائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سری بھگوانا، سچ سینگھاسن سوہیا پائیا۔ ایک حکم دھر فرمانا، آپ اپنالے سنائیا۔ آپے در درویش بن دربانا، اپنی اکھ جگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ ساچے اپنا رنگ رنگائیا۔ سچکھنڈ دوار ساچا رنگ، ہر ساچا آپ رنگائیندا۔ آپے بھے ایک بنک، ساچی سیج سہائیندا۔ آپ وجائے اپنا مردنگ، انادی ناد وجائیندا۔ آپے کھیل کرے سورا سربنگ، اپنا بل آپ پرگٹائیندا۔ اپنے مندر آپ لنگھ، اپنی کھیل آپ وکھائیندا۔ آپے بھکھک بن بن ساچی بھچھیا لے منگ، نرگن آگے نرگن جھولی ڈاپندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائییندا۔ آپے بھکھک آپ بھکاری، اپنا کھیل آپ کھلائییا۔ آپے داتا بن ورتاری، ساچی وست امولک جھولی پائیا۔ آپے نرگن جوت نور نور کر اُجیاری، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ آپے کرے کھیل اگم اپاری، اکھ اگوچر بے پرواہ ساچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے مندر آپے وڑ، سچکھنڈ دوارا سوہیا پائیا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاوت، سو پُڑکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ایکا وسے سری بھگونت، دوسر سنگ نہ کھئے رلائییندا۔ آد جُگادی

مہما اگت، بودھ اگادھی آپے گائیندا۔ آپے ناؤں آپے منت، ناؤں زرنکارا آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ ویس اولاً سچکھنڈ، ہر ساچا سچ کرائیا۔ آپے کرے اپنی ونڈ، نرگن حصہ اپنا پائیا۔ کوٹن کوٹ کر برہمنڈ، لوآن پُریاں برہمنڈا کھنڈاں اپنا بندھن پائیا۔ آپ اُپائے سورج چن، کیرن کیرن لئے پرگٹائیا۔ وشن برہما شو ہوئے بخشنند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے ترے گن مایا پائے بندھ، آپے پنچم میلا سہج سُبھائیا۔ آپے سُنائے سُبھاگی چھند، نش اکھر آپے گائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ تھر گھر مہما گائے اکتھ، شبد انادی ناد وجائیندا۔ وشن برہما شو چلائے رتھ، رتھ رتھوہی ویکھ وکھائیندا۔ نام اگتی پائے نتھ، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آتم آتھر منتر ایکا دس، ناؤں زرنکارا آپ پڑھائیندا۔ ہردے اندر آپے وس، رُپ انوہ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، وشن برہما شو سیو لگائیندا۔ ساچی سیوا ہر زرنکار، ایکا وار جنائیا۔ وشنو رینا خبردار، بھل کدے نہ جائیا۔ برہمے نیر نین اگھاڑ، چار کُنٹ رہیا وکھائیا۔ شنکر آلس نندرا دئے اُتار، ایکا ایک منت کرے وڈیائیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ لکھ چوراسی جگت بھنڈار، ترے ترے میلا سہج سُبھائیا۔ پنچم تت بنے اگھاڑ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش جوڑ جڑائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، اپر پیر بے پرواہیا۔ رُپ دھرائے پُرکھ نار، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن برہما شو ایکا راہ وکھائیا۔ وشن برہما شو ایکا راہ، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائییندا۔ ہر پُرکھ زرنجن بن ملاح، ساچا بیڑا اک وکھائیندا۔ ایکنکارا دئے صلاح، ساچے مارگ آپے پائیندا۔ آد زرنجن جوت جگا، اپنا نورا آپ پرگٹائیندا۔ ابناشی کرتا پھڑ پھڑ بانہ، اپنے نال چلائییندا۔ سری بھگوان وکھائے سچ نشان، سچکھنڈ دوارے آپ جھلائییندا۔ پارہم بنے پتا ماں، بالک ساچے گود بہائییندا۔ اک جنائے اپنا ناں، دوجی ودیا نہ کھئے سکھائییندا۔ چرن کول بہائے ساچے تھان، تھان تھنتر آپ وڈیائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑا، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائییندا۔ نرگن سرگن رُپ وٹا، اپنا بندھن پائیندا۔ کایا بنک دئے وڈیا، جوتی جاتا ڈگمگائییندا۔ آتم برہم ونڈ ونڈا، پارہم کھیل کھلائییندا۔ ایش جیو رُپ دھرا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن برہما شو دیوے ور، اپنا گن آپ سمجھائییندا۔

وِشَنُوں اُٹھ کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ آد پُرکھ ہو مہربان، اپنی رچنا دئے وکھائیا۔ آپ جنائے دُھر فرمان، سچ سنَدیشہ دئے سُنائیا۔
 ایکا امرت پین کھان، نام بھنڈارا دئے بھرائیا۔ آد جُگاد ویکھے وگسے سِری بھگوان، ویکھنہارا دِس نہ آئیا۔ نو نو کھول دکان، ساچے مارگ
 آپے لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپ سُنائیا۔ اُٹھ برہمے نیتر کھول، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ پاربرہم تیرے
 رُوپ جائے مؤل، مؤلا اپنا کھیل کھلائیندا۔ اپنا امرت بھرے تیرے کول، تیری ناہی آپ ٹکائیندا۔ بھاگ لگائے اُپر دھول، لکھ چوراسی
 ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا ت جنائیندا۔ اُٹھ شنکر جانا جاگ، ہر ساچا آپ
 جگائیا۔ آپ لگائے اپنا بھاگ، آپے ویکھ وکھائیا۔ اپنی جوت جگائے چراغ، گھر مندر کر رُشنائیا۔ اک وکھائے کنت سہاگ، پاربرہم وڈ
 وڈیائیا۔ اک اُچائے سچ ویراگ، ویراگی رُوپ دھرائیا۔ تیرے ہتھ پھڑائے ناد، کال نگارہ اک وجائیا۔ گھڑنا بھننا آد جُگاد، اپنی کھیل دئے
 سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، تِنان ایکا گھر بہائیا۔ تِنان بہایا ایکا گھر، آد پُرکھ کرتار۔ اپنا
 دیوے آپے ور، شاہ پاتشاہ سچے سرکار۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، نرگن سرگن پاوے سار۔ گھٹ گھٹ اندر جائے وڑ، گھر گھر سوہے
 بنک دوار۔ نرگن جوتی آپے دھر، گرہ گرہ کرے اُجیار۔ امرت بھرائے ساچا سر، نچھر جھرنا جھرے اپار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا حُکم ورتے ورتار۔ وِشَن برہما شو سُن فرمانا، پرہم آگے سیس جھکائیا۔ تُوں شاہ پاتشاہ ساچا رانا،
 ہوؤں سیوک سیو کھائیا۔ ایکا گاؤنا تیرا گانا، تُدھ بن اور نہ کھئے جنائیا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر تُوں ویکھیں مار دھیانا، وِسر کدے نہ جائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا میلیں ساچے ماہیا۔ کون ویلا آئی گھر، ایکا سنگ نبھائیا۔ وِشَن
 چرنی گیا پڑ، سیس جگدیش جھکائیا۔ برہما آگے رووے کھڑ، نیتر نینان نیر وہائیا۔ شنکر مُنہ دے بہار ڈگا دڑ، اپنا بل نہ کھئے پرگٹائیا۔
 پن تُدھ دسے نہ کھئے در، دردی درد نہ کھئے ونڈائیا۔ لکھ چوراسی تیرا کھیل ساچے نر، تُوں دھنّ جنیندی مائیا۔ دائی دایا بن بن سیو کر،
 ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا ہوئیں سہائیا۔ کون ویلا ہوئیں
 سہائی، ہوؤں ایکا منگ منگائیا۔ بال انجانیاں پکڑیں بانہیں، نت تیرا راہ تکائیا۔ سر دیویں ٹھنڈیاں چھائیں، سمرتھ پُرکھ تیری وڈیائیا۔ جوتی

جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون دوارے ملیں وڑ، رُوپ انُوپ آپ وٹائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، آد آد سمجھائیندا۔ لکھ چوراسی ڈیرہ لا، گھر گھر سوہیا پائیندا۔ اپنا کھیل دیاں وکھا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ برہم نال پاربرہم ملا، گر گر رُوپ وکھائیندا۔ شبد انادی ایکا گا، ساچا ڈھولا آپ سُنائیندا۔ برہم برہمادی کھوج کھوجا، اپنا پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ بھیو جنائے ہر کرتار، بودھ آگادھ کرے پڑھائیا۔ نت نوت آواں وچ سنسار، نرگن سرگن رُوپ وٹائیا۔ گر گر رُوپ لے اوتار، اوتار گر گر رُوپ وکھائیا۔ بھگت بھگونت کر اُجیار، ساچے سنت لواں ملائیا۔ گرمکھاں دیواں اک آدھار، ایکا منتر نام درڑائیا۔ گرسکھاں کران سچ پیار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ مٹمکھاں کران خوار، جُگ جُگ دیواں مات سزائیا۔ وشنوں ویکھاں تیرا بھنڈار، بھل کدے نہ جائیا۔ برہما تیرا کر پَسار، برہم ویتا کھیل کھلائیا۔ شنکر تیرا ویکھاں ہتھیار، تیرے ہتھ ترسول پھڑائیا۔ کران کھیل اپنی وار، بھیو ابھید نہ کھئے کھلائیا۔ اپنا ناؤں بول جیکار، چارے ویدان دیاں سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا ربیا جنائیا۔ اپنا لیکھا ہر جنائیندا، آد پُرکھ ایکنکار۔ وشن برہما شو تیرا در ویکھ وکھائیندا، لکھ چوراسی کھول کواڑ۔ گھر گھر ہاٹی پھول پھولائیندا، کون وست وچ سنسار۔ اپنی تاکی پردہ لائیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ باقی آنت سرب مکائیندا، لہنا دئے آپ نرنکار۔ ساچی کھیل آپ کرائیندا، جُگ جُگ لے مات اوتار۔ ستجگ ساچی ونڈ ونڈائیندا، آپے آئے اٹھاراں وار۔ تریتا اپنا بندھن پائیندا، دوئے دوئے کھیل کرے نرنکار۔ دواپر ساچا حُکم جنائیندا، ایکا دوآ کر اُجیار۔ کلجگ اتم رُوپ وٹائیندا، دوئے دوئے لیکھا کر کر پار۔ ساچا مارگ آپ چلائیندا، نور نورانہ بھیو نیار۔ اپنا کلمہ آپ پڑھائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپارا کھیل کراؤنا، اپنی مہا آپ جنائیا۔ ستجگ سنگ وبار کراؤنا، کلجگ ویس وٹائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد اپنا پلُو آپ پھڑاؤنا، ایکا رنگ وکھائیا۔ ایکا جوتی ڈگمگاؤنا، دس دس میلا سہج سُبھائیا۔ لکھ ابھیو آگم اتھاہ بے پرواہ بے آنت اپنا ناؤں دھراؤنا، رسنا جہوا سکے نہ کھئے گائیا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن ساچی سیوا لاؤنا، ایکا حُکم سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، ور داتا آپ اکھوائیا۔ ایکا ور دیوے دان، جی داتا آپ ہو جائیندا۔ جُگ جُگ کھیل کرے بھگوان، نرگن سرگن رُوپ وٹائیندا۔

لکھ چوراسی ویکھے آن، گھٹ گھٹ اندر پھول پھلائیندا۔ گرمکھ ورلے چتر سُبجان، آپ اپنا میل ملائیندا۔ آتر دیوے برہم گیان، دئی دویتی پردہ لاپندا۔ دیوس رین اک دھنکان، انحد نادى شبد وجائیندا۔ نرگن جوت جگے مہان، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ آتم سیجا کر پروان، برہم پاربرہم ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ جگ جگ کھیل اولٹرا، لوک مات کرائیا۔ آوے جاوے اک اکلٹا، نت نوت پھیرا پائیا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملٹرا، سچکھنڈ وسے ساچا ماہیا۔ شبد سندیشہ ایکا گھٹا، گر گر دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت آپے رٹرا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ جیو جنت پھڑے پلٹرا، ایکا پلؤ گنڈھ پوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دئے سمجھائیا۔ وشن سُننا بال نادان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ برہمے سُننا لا لا کان، پُرکھ ابناشی حکم سُنائیندا۔ شنکر دیوے اک گیان، تت گیان اک درڑائیندا۔ نو سؤ چرانوے چوکرئی جگ چلے دکان، لکھ چوراسی ہٹ وکائیندا۔ جگ جگ سیوا لائے سری بھگوان، گر اوتار مات پرگٹائیندا۔ نام ندھانا دیوے دان، وست امولک جھولی پائیندا۔ ہرجن ورا کرے پچھان، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا ورتے حکم سنسار، حکمی حکم سرب بھوائیا۔ رو سس رہے نچ، منڈل منڈپ رہیا بھوائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا کچھ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھیل کھلائیا۔ نرگن جوت لٹ لٹ، گھٹ گھٹ آپ ٹکائیا۔ کر کھیل پُرکھ سمرتھ اپنی راس آپ رچائیا۔ آپ سُنائے مہا اکتھ، نرگن سرگن کرے پڑھائیا۔ وشن برہما شو رہیا دس، بھيو ابھید آپ کھلائیا۔ جگ چوکرئی رہے کیسے نہ وس، پُرکھ ابناشی اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ جگ میٹے رین اندھیری مس، ساچا چند نام چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت کھیل کرائیا۔ آد آنت کھیل کرتارا، مدھ اپنی دھار چلائیندا۔ مدھ روپ گر اوتارا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ مدھ ناؤں نام جیکارا، نت نوت آپ پرگٹائیندا۔ مدھ کھیل مندر ٹھاکر گرودوارا، مٹھ شودوالا سوہبا پائیندا۔ مدھ لیکھا تیرتھ تٹ کنارہ، جگت سروور آپ سہائیندا۔ مدھ کھیل بھگت بھگونت کرے نیارا، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ مدھ سنت بنے دلارا، ست پُرکھ نرنجن اپنی گود سہائیندا۔ مدھ گرمکھ پاوے سارا، گر گر اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ مدھ گرسکھ کر اُجیارا، لوک مات پرگٹائیندا۔ مدھ سیوا لائے سورج چن رو سس ستارہ، پرتھی آکاش منڈل منڈپ ڈگمگائیندا۔ مدھ وسے دھام نیارا،

نہچل دھام آپ سہائیندا۔ مدھ بول نام جیکارا، چارے ویداں آپ سُنائیندا۔ مدھ دے اک آدھارا، اٹھاراں پُران بنت بنائیندا۔ مدھ کھول
 آپ کواڑا، شاستر سِمرت ہٹ وکائیندا۔ مدھ دے نام آدھارا، گیتا گیان اک دِرڑائیندا۔ مدھ ہو پروردِگارا، نُوَر نُوَرانہ اپنا نُوَر وکھائیندا۔
 مدھ تیس بتیسا بول جیکارا، سچ حدیثا اک پڑھائیندا۔ مدھ کلمہ کائنات کر پیارا، نبی رسولان آپ جگائیندا۔ مدھ ست نام سچا سہارا،
 زرگن دھارا آپ پرگٹائیندا۔ مدھ واپگرُو فح بول جیکارا، ایکا ڈنکا آنت وجائیندا۔ آد آنت اک اوتارا، ایکا گر سمجھائیندا۔ وشن برہما شو
 دئے سہارا، سِر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، اہل بھل کدے نہ جائیندا۔ جگ جگ اپنا کرے آپ وبارا، اپنی سیوا آپ
 کمائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، آپے کنت سہاگ بندھائیندا۔ آپے لکھ لکھ لیکھا لیکھ بنے سہارا، پردہ آپ چکائیندا۔ آپے کاغد قلم وسے
 باہرا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آپے دھام سہائے سچکھنڈ دوارا، آپے لوک مات آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد
 آنت سِری بھگونت جگا جگنت اپنا کھیل کھلائیندا۔ جگ کرتا کھیل کھلائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ وشن برہما شو آپ سمجھائیندا،
 ایکا گن دئے وچار۔ ستجگ تریتا دواپر لوک مات پھل پھلواڑی آپ لگائیندا، آپے ہونے ویکھنہار۔ پت ڈالی پھول پھلائیندا، جنگل جوہ
 اُجاڑ پہاڑ اُچے ٹلے پریت پاوے سار۔ سمنڈ ساگر وروں وکھائیندا، نام مدھانا ایکا ڈار۔ چوڈاں طبق آپ بلائیندا، پُرکھ ابناشی پروردِگار۔
 چوڈاں ہٹاں کُنڈا لائیندا، پُرکھ ابناشا ساچی کار۔ تیرتھ تٹاں ویکھ وکھائیندا، گنگا گوداوری جمناسُستی رووے زارو زار۔ دھیرج دھیر نہ
 کھئے دھرائیندا، کلجگ اتم آئی ہار۔ مُلا شیخ مسائق پیر دستگیر سرب گر لائیندا، قُطب غوث نہ کرے وچار۔ پنڈت پاندھا تھکا ماندا اپنا
 بہار نہ کھئے اٹھائیندا، جگت پاندھی گیا ہار۔ گر کا شبد نہ کھئے سیس ٹکائیندا، بھرمے بھلا سرب سنسار۔ چار ورن ایکا روپ نہ کھئے
 وکھائیندا، ورن برن کرن گریازار۔ وشن تیرا وشنو روپ نظر کتے نہ آئیندا، ساچا دے نہ کھئے بھنڈار۔ برہما برہم روپ نہ کھئے پرگٹائیندا، اندھ
 اندھیر سرب سنسار۔ شنکر سانگوں سیج تیرے در نہ کھئے وچھائیندا، گل باسک تشکا نہ دے ہار۔ تیری ترسول آنت سٹائیندا، کرے
 کھیل آپ کرتار۔ کلجگ ویلا اتم آئیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرے قول اقرار۔ قول اقرارا وید ویاس، لکھ
 لکھ پُران گیا کرائیا۔ کلجگ اتم پوری کرے آس، نو نو چار پندھ مکائیا۔ زرگن جوت کر پرکاش، نرویر روپ دھرائیا۔ پاوے سار پرتھمی

آکش، گگن گگنتر پھول پُھلائیآ۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیآ۔ نو کھنڈ پرتھمی چلائے ساچا رتھ، رتھ رتھوہی بن بن سیو کھائیآ۔ اپنی مہا گنائے اکتھ، سوہنگ سو کرے پڑھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، وید ویاسائے ملائیآ۔ پورا کرے قول اقرار، عیسیٰ ایک راہ تکائیندا۔ میرے پچھے آئے میرا پروردگار، سر میرے ہتھ ٹکائیندا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، ایک گھر سوہیا پائیندا۔ بیس بیس کرے پیار، میری الفی تن سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ نانک نرگن سچ وچار، لوک مات گیا جنائیآ۔ مہابلی اترے اپنی وار، نہ کوئی بنے پتا مائیآ۔ نہکلنکا رکھے ناؤں وچ سنسار، نر نرائن سچا شہنشاہیآ۔ ڈنکا وجے اگم اپار، الکھ اگوچر آپ وجائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنا قول آپ نبھائیآ۔ کریا قول گر گوہند، ایک بندھن پایا۔ پرگٹ ہونے گنی گھر گمبھیر وچ ہند، رُپ انوپ دھرایا۔ چار جگ دی میٹے چند، سکلا دکھ گویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، آپ اپنا بل وکھایا۔ پرگٹ ہونے کل کلکی اوتار، کالکھ ٹکا دئے مٹائیآ۔ آپے وسے دھام نیار، سمبل نگر ڈیرہ لائیآ۔ نرگن جوت کر اُجیار، ساچا دیک ڈگمگائیآ۔ اپنا ناد وچا سچے دھنکار، شبدی شبد آپ سُنائیآ۔ میلا کرے وچ دربار، میرا تیرا بھیو مٹائیآ۔ چیل گر سوہن اک دوار، گھر ساچے وجے ودھائیآ۔ کوڑی کَریا دئے نیار، جوٹھ جھوٹھ دئے کھپائیآ۔ ورن برن کرے خوار، ساچی سرن اک جنائیآ۔ ایک نام بول جیکار، جیو جنت کرے پڑھائیآ۔ سچ سچ ورتے ورتار، سچ سمگری اک وکھائیآ۔ نام کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں آپ چمکائیآ۔ دوٹاں دُشٹاں دیوے مار، جگت گڑھ ہنکار ٹڑائیآ۔ شاہ سلطاناں تختوں دئے اُتار، سیس تاج نہ کھنڈے ٹکائیآ۔ در در منگن بھکھیا بن بھکھار، بھکھیا جھولی کھنڈے نہ پائیآ۔ پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتار، رُپ انوپ مات دھرائیآ۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، ہر ساچا آپ اکھوائیآ۔ اوج نیچ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان سہائے اک دربار، در دروازہ اک کھلائیآ۔ ستجگ ساچی بٹھ دھار، دھرت دھول دئے وڈیائیآ۔ وشن برہما شو تختوں دئے اُتار، اتم اپنی جوت ملائیآ۔ سُرپت راجا اند کر خوار، ایک بخشے سرن سرنائیآ۔ گرمکھ سجن کر تیار، سچ دھام دئے بہائیآ۔ اگلا لیکھا ہر نرنکار، اپنے ہتھ رکھائیآ۔ ویہ سو ویہ بکرمی پچھلا قرضہ دئے اُتار، لہنا کیسے نظر نہ آئیآ۔ بھانا سہنا سرب سنسار، اپنا بھانا آپ ورتائیآ۔ راجا رانا رووے زارو زار، دھیرج دھیر نہ کھنڈے دھرائیآ۔ بے مہانا ہونے سنسار، بن

ستگر پورے پار نہ کھئے لگائیا۔ پُرکھ اکال کرتا پُرکھ کرے اپنی کار، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، رسنا جہوا نہ سکے کھئے گائیا۔ بے عیب پروردگار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد آنت سِری بھگونت جُگ جُگ گِیڑا آپ چلائیآ۔ کلجُگ اتم ہر جو گِیڑا، لوک مات دوائیندا۔ من مت تیرا کرے نیڑا، گُرمٹ آپ پرگٹائیندا۔ گُرمکھ ورلے وسے کھِیڑا، لکھ چُوراسی کھِیڑا ڈھائیندا۔ حق حقیقت کرے نیڑا، چاروں کُٹ پھیرا پائیندا۔ جگت وکارا مٹے جھِیڑا، ممتا موہ چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت ایکا ہر، نرگن نرگن ویس وٹائیندا۔ نرگن ویس کل، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ لکھ چُوراسی کر کر ول چھل، جیو جنت رسیا بھلائیآ۔ گُرمکھ ورلے آنتر آتم جائے رل، رل مل اپنا کھیل کھلائیآ۔ اک وکھائے نہچل دھام اٹل، سچ محلہ سو بھا پائیا۔ ست پُرکھ نرگن بیٹھا آسن مل، نرگن جوت جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، کلجُگ اتم لہنا دئے مکائیا۔

★ ۲۴ بھادروں ۲۰۱۸ بکرمی باغیچہ سنگھ دے گرہ پنڈ منڈی جُمال ضلع فرورِیڑ ★

گر ستگر ہوئے مہربان، اندھ اندھیرا پینڈا مُکیا۔ ہر ہر دیوے نام دان، ہریا کرے بوٹا سُکیا۔ آنتر آتم اک گیان، درس دیکھائے بیٹھا لُکیا۔ جوت جگائے سِری بھگوان، نرگن نرورِیڑ ہو ہو اُٹھیا۔ گُرمکھ سجنِ میلے آن، کرے کھیل ابناشی اچتیا۔ ایکا راگ سُنائے کان، ہرجن رہے مات نہ سُتیا۔ کر پرکاش ساچے بھان، آپے سہائے ساچی رُتیا۔ پرم پُرکھ وڈ مہربان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھاگ لگائے کایا بُتیا۔ جگت اندھیرا مٹے پنڈھ، گر ستگر دیا کھائیا۔ نیش اکھڑ سُنائے اپنا چھند، جگ اکھڑ کرے پڑھائیا۔ گرہ دیوے پرمانند، نج آتم خوشی منائیا۔ جوت نرگن چارُھ چند، نرگن نور کر رُشنائیا۔ اٹھے پھر اک اند، سوچھ سرُپی درس دیکھائیا۔ بندی خانہ توڑے بند، بند خلاصی آپ کرائیا۔ نام جپائے بتی دند، رسنا جہوا نال ملائیا۔ نانا توڑے جھوٹھا گند، سچ سچ کرے گُرمائیا۔ پنچ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، ایکا کھنڈا نام چمکائیا۔ ہرجن ہوئے سدا بخشنند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ گہر گمبھیر گئی گہند، وڈ ساگر بے پرواہیا۔ راہ

تکن وشن برہما شو اند، نیتر نین نین اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن پینڈا آپ مکائیا۔ چکے اندھیر ہوتے پرکاش، انہو پرکاش وکھائیندا۔ جس جن ستگر پورا ہوتے داسی داس، گھر گھر در در ساچی سیو کھائیندا۔ پوری کرے آس، جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ لہنا دینا چکائے پرتھی آکاش، گگن منڈل ڈیرہ ڈھابندا۔ لیکھے لائے رسن سواس، پون پوناں وچ سمائیندا۔ کرے کرائے بند خلاص، لکھ چوراسی تند ٹرائیندا۔ سدا سہیلا وسے پاس، ستگر پورا وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت پاندھی کھیل کھلائیندا۔ جگت اندھیرا ہوتے دُور، ستگر پورا آپ کرائیا۔ درس دکھائے حاضر حضور، رُپ انُپ آپ وٹائیا۔ ایک بخشے ساچا نور، نرمل جوت جوت رُشناٹیا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑ، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ مستک لہنا چکائے چرن دھوڑ، جوت للاٹی ٹگا لائیا۔ کایا چولی چڑھے رنگ گوڑھ، رنگ مجیٹھی اک وکھائیا۔ شبد انادی وجے تُوڑ، آتم آپ کرے شنوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت اندھیرا دئے مٹائیا۔ جگت اندھیرا مٹے اندھ، اندھ اندھیرا رہن نہ پایا۔ ہر کا ناؤں گائے ایک چھند، گیت سہاگی اک سنایا۔ جنم جنم دی تٹی لے گنڈھ، گر ستگر بندھن پایا۔ مایا ممتا موہ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، کھنڈا کھڑگ آپ چمکایا۔ آتم رسیا دیوے اک اند، نجھر جھرنا آپ جھرایا۔ کرے پرکاش بن سورج چند، جوتی جاتا ڈگمگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اندھیرا رسیا چکایا۔ چکے اندھیرا ہووے چانن، چند چاندنی مکھ شرمائیا۔ ستگر پورا ہوتے ضامن، جگت ضامنی آپ نبھائیا۔ اک پھڑائے اپنا دامن، دامنگیر سچا شہنشاہیا۔ ترے گن کٹ گلوں زنجیر، شرع شریعت دئے مٹائیا۔ درس دکھائے وڈ پیرن پیر، شاہ حقیر ویکھ وکھائیا۔ وسنہارا چوٹی اخیر، جگت تاریکی دئے مٹائیا۔ گرمکھاں پیائے امرت سیر، مُرشد مُرید میل ملائیا۔ دُئی دویتی کڈھے پیڑ، ایک رنگ دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اندھیرا دئے مٹائیا۔ مٹائے اندھیرا ستگر میت، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ جگ جگ چلائے ساچی ریت، اپنا مارگ آپ لائیا۔ ویکھنہارا مندر مسجد دیہرا گرو دوار مسیت، اٹھسٹھ پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی لیکھا جانے ہست کپٹ، گرہ گرہ بیٹھا آسن لائیا۔ ہرجن ورلا کرے سچ پریت، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ گرمکھ ورلے امرت آتم دیوے ٹھنڈا مسیت، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ آپ پتت کرے پُنیت، پتت پاون آپ ترائیا۔ جس جن سنائے سہاگی گیت، سو پُرکھ نرنجن

کرے سچ پڑھائیا۔ ہنگ برہم رہے اتیت، ترے گن اتیتا آپ کرائیا۔ مائس جنم جائے جگ جیت، جس جن اندھیر مٹائیا۔ درس دکھائے جو سوتا دے کر پیٹھ، اپنی کروٹ لئے بدلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اندھیرا دئے گوائیا۔ ہرجن اندھیرا دئے گوا، اک اکلایا ایکنکاریا۔ اپنا گھر دئے وکھا، محل اٹل اچ مناریا۔ زرگن دیپک رہیا جگا، اٹھے پہر اُجیاریا۔ سچ سنگھاسن رہیا سہا، پُرکھ ابناشی آسن لا رہیا۔ اک نشانہ رہیا جھلا، دو جہاناں آپ وکھا رہیا۔ دُھر فرمانا آپ سنا، لوک مات آپ دھرا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اندھیرا آپ مٹا لیا۔ مٹے اندھیرا گُرسکھ اندھ، ستگر پورا آپ مٹائیا۔ سرت سہاگن ہوتے رنڈ، جگت وچھوڑا دئے مٹائیا۔ بہرماں ڈھاپے جھوٹھی کندھ، ساچا کھیڑا دئے وسائیا۔ ایک نام اک اند، ایک مندر دئے وکھائیا۔ ایک صاحب سدا بخشنند، ستگر اپنا ناؤں دھرائیا۔ ایک کھنڈا چنڈ پرچنڈ، تن گاترے اک ہنڈھائیا۔ ایک ویکھنہار برہمنڈ، اپنا پردہ آپ چُکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اندھیرا دئے گوائیا۔ ستگر پورا اندھیر مٹائیندا، دوس زین نہ کھئے وچار۔ ساچا چن آپ چڑھائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ساچے مندر سوہا پائیندا، کایا بنک کھول کواڑ۔ ساچے تخت آسن لائیندا، تخت نواسی سچا شاہکار۔ اپنا حُکم آپ ورتائیندا، حُکمی حُکم کرائے کار۔ ہرجن ہر جو میل ملائیندا، جگا جگنتر میلنہار۔ کلجگ آنت کھیل کھلائیندا، زرگن روپ لے اوتار۔ ساچے سنتاں آپ اٹھائیندا، زرگن سرگن کر گفتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اندھ اندھیرے وسے باہر۔ اندھ اندھیر وسیا باہر، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ کرے کھیل اکم اپار، الکھ اگوچر سچا شہنشاہیا۔ روپ دھرائے گپت ظاہر، انہو کرے رُشنائیا۔ ساچے بھگتاں کرے پیار، بھگون اپنی دیا کھائیا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے اُہار، جیو جنت پھول پھلائییا۔ کایا تاکی کھول کواڑ، بند دروازہ دئے تڑائیا۔ جوٹھی جھوٹھی میٹے پنچم دھاڑ، پنچم ناتا دئے تڑائیا۔ اگنی تت بُجھائے ہاڑ، سانتک ست ست کرائیا۔ آپ سہائے سچ دربار، گُرمکھ ورلے دئے وکھائیا۔ سوہاوت بن زینکار، سچکھنڈ ساچے آسن لائیا۔ گُرمکھ سجن کرے پیار، لوک مات رہیا گُرائیا۔ آمل میتدے میت مُرار، تُدھ بن نیتر نیناں نیند نہ آئییا۔ ہویا وچھوڑا جگ چار، ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنی وار اٹھ اٹھ جائیا۔ تُدھ بن دیوے نہ کوئی سہار، پھڑ پھڑ باہوں نہ گلے لگائیا۔ لکھ چوراسی ہو ہو خوار، مائس جنم ملیا سچے ماہیا۔ ایک دینا درس دیدار، جل مین رہی تڑپھائیا۔

کاغد قلم نہ لکھنہار، وید کتیب رہے مکھ شرمائیا۔ شاستر سمرت کرن پکار، اچی کوک کوک الاٹیا۔ انجیل قرآن رووے زارو زار، تیس بتیسا دئے ڈہائیا۔ سو جن ادھرے پار، جس جن ستگر ملے سچا سائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ اندھ اندھیرا دین دایلا، ستگر پورا آپ گوائیندا۔ ہرجن میٹے زین اندھیری کالا، کالی دھار نہ کھئے رکھائیندا۔ ایکا دئے راہ سکھالا، سوہنگ اکھر جاپ جپائیندا۔ گھٹ انتر پائی مالا، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ آپے توڑنہارا تالا، بجر کپائی توڑ ٹرائیندا۔ آپے گھالے اپنی گھالا، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ آپے چلے اولڑی چالا، چال نرالی آپ رکھائیندا۔ بھاگ لگائے کایا سچھی دھرمسالہ، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، جگت اندھیرا موہ چکائیندا۔ جگت اندھیرا موہ جائے ٹٹ، نانا نانا نہ کھئے جڑائیا۔ زین اندھیری جائے اٹھ، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ جوٹھا جھوٹھا در جائے رٹھ، در گھر ساچے بہن نہ پائیا۔ کلجگ اتم پئے لٹ، لٹی جائے سرب لوکائیا۔ لاڑی موٹ گانے بنھے گٹ، گھر گھر پھیرا پائیا۔ منمکھ جیو اٹھ، ستیاں دئے جگائیا۔ بن ستگر پورے کھئے نہ سہائے ساچی رُت، رُتڑی رُت نہ کھئے سہائیا۔ بن ہر نامے خالی دسن بُت، ساچی وست نہ کھئے ٹکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، جگت اندھیرا ویکھے شاہیا۔ جگت اندھیرا جھوٹھی شاہی، شہنشاہ ہر ویکھ وکھائیندا۔ غریب نہانیاں کھئے نہ پکڑے باہیں، سیس ہتھ نہ کھئے ٹکائیندا۔ راج راجان نہ کرے سچ نیائیں، جیو جنت سرب گرلائیندا۔ نانا تٹا پتران مانئیں، پتا پوت نہ سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، جگت اندھیرا ویکھ وکھائیندا۔ ویکھے اندھیرا آد نرنجن، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ کوئی نہ دے سچا سجن، سکلا سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ کوئی نہ پردہ کسے کجن، نیتر نین سرب شرمائیا۔ کوئی نہ کرے ساچا مجن، اٹھسٹھ تیرتھ رہے گرلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، جگت اندھیرا پھول پھلاٹیا۔ جگت اندھیرا جھوٹھی دھاڑ، ہر پنچم گڑھ بنایا۔ آسا ترسنا کر پیار، ممتا موہ ودھایا۔ کسے نظر نہ آئے گردوار، گر کا مندر درس کسے نہ پایا۔ کسے نہ سنی شبد دھنکار، انحد ناد نہ کھئے وجایا۔ کسے امرت نہ ملیا ٹھنڈا ٹھار، نجر جھرنا نہ کھئے جھرایا۔ کسے نہ کھولیا بجر کپاٹ، ساچا در نہ سوہا پایا۔ کسے نہ ملیا پُرکھ کرتار، نر نرائن نہ ویکھ وکھایا۔ جگت دُباگن ہوئی نار، کنت سہاگ نہ کھئے بندھایا۔ گھر گھر دے وپچار، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار بلکایا۔ چاروں کنت اندھ اندھیرا،

ساچا روپ نہ کھئے دسایا۔ مِتر دھروہی بن بن یار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اندھیرا
 چھایا۔ ویکھ وکھایا کلجگ اندھیرا چار جگ، چوتھے جگ میل ملایا۔ اتم اوڈھ گئی پگ، ویلا نیڑے آیا۔ پُرکھ ابناشی پاربرہم ستگر پورا
 لوک مات وچوں کڈھے کٹ، ایک کھنڈا ہتھ چمکایا۔ نہکلنک سورپیر بلوان جائے اٹھ، جودھا اپنا بل آپ دھرایا۔ آپ سہائے اپنی رت،
 رت بسنتی آپ مہکایا۔ گرمکھ بنائے ساچے ست، پتا پوت کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اندھیرا ویکھے
 تھاون تھانیا۔ تھان تھنتر ویکھنہارا، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، نہچل
 دھام آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کھول کیوڑا، تھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ پاوے سار دھواں دھارا، سن آگم ویکھ وکھائیندا۔ وشن برہما
 شو دئے ہلارا، ایک دھکا آپ لگائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے آپ اکھاڑا، برہمنڈاں کھنڈاں ناچ نچائیندا۔ لکھ چوراسی کرے خوارا، گھر گھر
 اپنا ڈھولا گائیندا۔ کلجگ میٹے اندھ اندھیارا، کوڑی کرپا آپ گوائیندا۔ کرے کھیل آگم اپارا، آگمڑی دھار چلائیندا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا،
 ترے گن اپنا آپ چمکائیندا۔ کلجگ رووے زارو زارا، نیتر نیناں نیر وپائیندا۔ نہ کوئی دسے میت مرارا، سگلا سنگ نہ کھئے وکھائیندا۔
 چاروں کٹ پئے مارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت اندھیرا پنڈھ گوائیندا۔ جگت اندھیرا ڈشت دمن، اپنے دامن نال
 بندھائیا۔ لیکھا جانے اون گون، برہمنڈ کھیل کھلائیا۔ شبد سنیہڑا ایک پون، گویند دیوے سچا ماہیا۔ پُرکھ اکال سچا ضامن، آد جگاد
 پکڑے بانہیا۔ میٹ مٹائے کامنی کامن، آپ اپنا بل وکھائیا۔ کایا کھیڑا وسے گرامن، جس گرہ اپنا آسن لائیا۔ ہر کا بھیو نہ پائے کھئے پنڈت
 براہمن، ملا شیخ مسائق پردہ سکے نہ کھئے اٹھائیا۔ پیر دستگیر شاہ حقیر پکڑے دامن، دامنگیر ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کلجگ میٹے اندھیرا شاہیا۔ میٹے اندھیرا سری بھگونت، بھگون اپنی دیا کہائیا۔ کلجگ کلو کرے آنت، آنت کالی دھار
 دئے مٹائیا۔ گرمکھ پرگٹائے ساچے سنت، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ نام جنائے منیا منت، من منسا دئے کھپائیا۔ میل ملائے ناری کنت،
 سرتی شبد کر گڑمائیا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، ساچی سنگت لے ملائیا۔ اک وکھائے ساچا جنت، ہر چرن سچی سرنائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ چاننا اک سمجھائیا۔ سچا چانن ستگر چرن، جگت اندھیر مٹائیندا۔ نیتر کھولے ہرن پھرن، لوچن نین

درس دکھائیندا۔ ناتا توڑے مرن ڈرن، جیون مکت کرائیندا۔ کریا کرے ہر ترنی ترن، گرمکھ ساچے آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا چند اک چمکائیندا۔ ساچا چند تیج بہان، پرکاش پرکاش آپ پرگنائیا۔ جس جن دیوے نام گیان، آتم میل دئے دھوائیا۔ جس جن درشن دیوے آن، تس سنسا رہے نہ رائیا۔ بھگت ملے سری بھگوان، بھگون اپنے رنگ رنگائیا۔ ایک مندر سچ مکان، ایک نور نور رُشنائیا۔ اندھ اندھیر نہ کھئے نشان، پُرکھ ابناشی اپنا دیپک آپ جگائیا۔ گرمکھ وِرا ویکھے آن، جس جن ہر جو بوجھ بھجائیا۔ جیو جنت بن نادان، کلجگ بیٹھے مکھ بھوائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت اندھیرا ویکھے تھاؤں تھائیا۔ جگت اندھیرا نو نو کھنڈ، ست ست ربیا کُرائیا۔ جگت اندھیرا جیرج انڈ، اُتبھج سینج نظر نہ آئیا۔ جگت اندھیرا سورج چند، کین کین رہی شرمائیا۔ جگت اندھیرا جوٹھا گنڈھ، رسنا جہوا ہوئی ہلکائیا۔ جگت اندھیرا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ وِرا جگت اندھیرا دئے چُکائیا۔ گر ستگر دیا کمائیندا، گرمکھ نیتر نین کھول۔ رُوپ اٹوپ آپ جنائیندا، شبد اناد انادی بول۔ اپنا مندر آپ وکھائیندا، بند کواڑا تاکی کھول۔ سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ آتم سیجا وسے کول۔ امرت سروور اک نہائیندا، اُلٹا کرے ناہ قؤل۔ دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا، مان رکھائے اُپر دھول۔ جس جن اپنے چرن لگائیندا، سُرتی شبدی جائے مؤل۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دیوے ساچی پاہل۔ ساچی پاہل امرت رس، امرت دھار آپ وہائیا۔ گرمکھ وِرا پیوے بسّ بسّ، سچ پیالہ نظری آئیا۔ ستگر اُتر جائے وس، جوتی جوت جوت ملائیا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، جو جن بیٹھے دھیان لگائیا۔ نرگن سرگن کر پرکاش، جگت اندھیر گوائیا۔ لیکھے لائے پون سواس، رسنا جہوا جو ہر گن رہی گائیا۔ گرسکھار گر ہونے داس، جگ جگ سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، نرگن نرگن نرگن نرکار نرکار نرکار نرؤیر رُوپ سہائیا۔

★ ۲۹ بہادروں ۲۰۱۸ بکرمی درشن سنگھ دے گرہ مکان نمبر ۹۷۸۹ شہد سینگھاسن دلی ★

ستگر پورا ایکنکار، آد جگاد سائیندا۔ آد پُرکھ و سے سچکھنڈ دھام نیار، نرگن نور ڈگمگائیندا۔ تھر گھر کھول آپ کیواڑ، رُوپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ شاہو بھوپ بھوئے سیکدار، تخت نیواسی تخت سوہیا پائیندا۔ حکمی حکم کر ورتار، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ اپنی اچھیا بن ورتار، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ کرے کھیل آگم اپار، الکھ آگوچر بھوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر پورا اک اکھوائیندا۔ ستگر پورا آد نرجن، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر درد دکھ بھے بہنجن، بھو ساگر ویکھ وکھائیا۔ جن بھگتاں پائے نیت نام انجن، اگیان اندھیر مٹائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں بنے ساچا سجن، سکلا سنگ آپ نبھائیا۔ ساچا چرن دھوڑ کرائے مجن، ڈرمت میل دھوائیا۔ آپے بھوئے پردے کجن، نام دوشالہ ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر سچا بے پرواہیا۔ ستگر پورا ہر پُرکھ، ایک رنگ سائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی برکھ، چنتا روگ نہ کوئی رکھائیندا۔ آد آنت جگا جگنت جن بھگتاں کرے ترس، آپ اپنا میل ملائیندا۔ امرت آتم میگھ دیوے برس، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ آپ مٹائے کلجگ حرص، لہنا دینا چکائے عرش فرش، کایا گرہ پھول پھلائیندا۔ نرگن نرگن وکھائے درس، جوتی جامہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر پورا ایک رنگ جنائیندا۔ ستگر پورا سری بھگوان، اک اکلا وڈی وڈیائیا۔ ساچے تخت بیٹھ شاہ سلطان، اپنی دیا آپ کھائیا۔ جگ جگ کھیل کرے مہان، جگ کرتا بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت ملے آن، آپ اپنے پرہ دئے اٹھائیا۔ کایا بنک ویکھے مار دھیان، ڈونگھی گندر پھول پھلائیا۔ ایک راگ سنائے کان، انحد نادی ناد سنائیا۔ ایک امرت آتم دیوے پین کھان، ساچی وست امولک آپ ورتائیا۔ دھرم وکھائے اک نشان، گرہ مندر آپ جھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر پورا اک سمجھائیا۔ ستگر پورا پُرکھ ابناشی، ایک گھر سوہیا پائیندا۔ ساچے منڈل پاوے راسی، گوپی کاہن کھیل کھلائیندا۔ آپے کرے کھیل تماشی، آپ اپنا وپس وٹائیندا۔ سیوا کرے بن بن داس داسی، رُوپ انوپ شاہو بھوپ آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر پورا ایک گھر وسائیندا۔ ستگر پورا پاربرہم، ایک ایک اکھوائے۔ نہ مرے نہ پئے جم، جنم مرن وچ کدے نہ آئے۔ جگ جگ کرے ساچا کم، نہکرمی کرم کھائے۔ لکھ چوراسی

بیڑا دیوے بٹھ، بہار اپنے سر اٹھائے۔ لیکھا جانے سورج چن، جوتی جوت ڈگمگائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ستگر پورا ایک ایک اکھوائے۔ ستگر پورا دین دیا، دیا ندھ وڈی وڈیائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچی دھرمسالہ، تھر گھر اپنا چرن ٹکائیا۔ جوتی نور نور اُجالا، نرگن زرویر ڈگمگائیا۔ اجونی ربت کھیل نرالا، انہو پرکاش کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ستگر ساچا اپنا پردہ آپ کھلائییا۔ ستگر ساچا پردہ کھول، بھیو ابھید کھلائیندا۔ سرگن اندر نرگن بول، شبد انادی ناد وجائیندا۔ ترے گن تولے اپنے تول، ایک کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ سدا سدا سد رے اڈول، اڈل اپنی دھار چلائیندا۔ ہر گھٹ اندر رہیا مؤل، ستگر پورا آسن لائیندا۔ جگا جگنتر پورا کرے اپنا قول، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر پورا ایک ہر، رُوپ انوپ آپ وٹائیندا۔ ستگر پورا سدا سمرتھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائییا۔ اپنی مہا گائے اکتھ، ہر بھگتن کرے سچ پڑھائییا۔ جگت وکارا دیوے متھ، آتم برہم اک درسائییا۔ پنچ وکارا پائے نتھ، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئییا۔ ساچا مارگ دیوے دس، ایک اکھر کرے پڑھائییا۔ تیر نرالا مارے کس، بجر کپائی توڑ ٹرائیا۔ من منوآ ہیوے وس، اٹھ اٹھ دہ دس نہ دھائییا۔ آتم جنائے ساچا رس، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ستگر پورا بے پرواہییا۔ ستگر پورا سچا شاہ، ایک گھر سمجھائیندا۔ جگا جگنتر بن ملاح، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ نرگن سرگن دیوے اک صلاح، شبدی ڈھولا آپے گائیندا۔ آپ پرگٹائے اپنا نان، ناؤن نرنکارا آپ درڑائیندا۔ وسنہارا ٹھانڈے تھان، تھان تھنتر سوہیا پائیندا۔ آپے کرے سچ نیاں، ابھل بھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ستگر پورا اک دوجا اور نہ کوئی اکھوائیندا۔ ستگر پورا ایک ایک، اک محلہ رہیا وسائییا۔ آد جگادی ایک سنگ رکھائے کرے بڈھ بییک، گن اوگن نہ کوئی جنائییا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، جس سر ہتھ رکھے سچا ماہییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھیکھ بھیکھی آپے لئے وٹائییا۔ جگ جگ بھیکھ اولڑا، کرنہار کرتار۔ ستجگ تریتا دوپر کلجگ، نرگن سرگن لئے اوتار۔ جن بھگتاں پھڑائے اپنا پلڑا، لکھ چوراسی وچوں کڈھ باہر۔ ساچا دھام اک سہندرٹا، کایا مندر کھول کواڑ۔ اپنا آسن آپ وچھندرٹا، نرگن سرگن کھیل اپار۔ جوتی جوت جگندرٹا، میٹ میٹائے اندھ اندھیار۔ رُوپ انوپ آپ

وکھنڈڑا، کھیلے کھیل اپر اپار۔ ستگر پورا اپنا راہ آپ چلندڑا، آپے جانے اپنی کار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیلے
 کھیل سچی سرکار۔ ستگر سچا شاہ سلطان، جس ہتھ وڈی وڈیائیا۔ آپے جانے اپنی آن، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ آپے کرے اپنی سچ
 پچھان، پہچان وچ کدے نہ آئیا۔ آپے دیوے ڈھر فرمان، سچ سندیشہ اک سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستگر
 پورا ساچا ہر، گیڑا گیڑے وچ بھوائیا۔ ستگر پورا حُکم ورتار، حُکمی حُکم کھیل کھلائیندا۔ حُکے اندر وشن برہما شو کر تیار، سیوک
 ساچی سیو لگائیندا۔ حُکے اندر ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنج تت جوڑ جڑائیندا۔ حُکے اندر منڈل منڈپ دئے سہار، گگن منڈل سوہا
 پائیندا۔ حُکے اندر لکھ چوراسی کر تیار، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیندا۔ حُکے اندر نرگن سرگن کرے کھیل اپار، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔
 حُکے اندر برہم پاربرہم کرے پیار، رُپ انوپ آپ دھرائیندا۔ حُکے اندر شبد دھنکار، بودھ اگادھی آپے گائیندا۔ حُکے اندر وید چار،
 نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ حُکے اندر چارے کھانی پاوے سار، اندج جیرج اُتبھج سینج آپ پرگٹائیندا۔ حُکے اندر چارے بانی کر تیار، پرا
 پستی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ حُکے اندر چارے ورن کر شنکار، کھتری براہمن شودر ویش رنگ رنگائیندا۔ حُکے اندر چار جگ
 ویکھ اکھاڑ، ستجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈ ونڈائیندا۔ حُکے اندر نرگن سرگن لئے اوتار، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ حُکے اندر پرگٹ ہو
 وچ سنسار، اپنا راہ چلائیندا۔ حُکے اندر بھگت بھگونت لئے ابھار، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ حُکے اندر سنت ست کر تیار، در گھر ساچے
 آپ بھائیندا۔ حُکے اندر گرمکھان کھول بند کواڑ، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ حُکے اندر گرسکھ بھائے سچ دوار، در دروازہ آپ کھلائیندا۔
 حُکے اندر جگ چوکڑی کرے پار، تھر کھے رہن نہ پائیندا۔ حُکے اندر ترے گن مایا بھر بھنڈار، لکھ چوراسی بندھن پائیندا۔ حُکے اندر
 ساچی کار، ایک منتر نام درڑائیندا۔ حُکے اندر کلجگ ویکھے اتم وار، نیرن نیڑے نظری آئیندا۔ لیکھا جانے شاہ فقیر، حقیقت اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستگر پورا اک ہو آئیندا۔ ستگر پورا ہر کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ جگا
 جگنتر لے اوتار، لوک مات کرے رُشنائیا۔ نانک گوہند ایکا دھار، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ شبدي شبد شبد جیکار، اگم اگمٹا ویکھ
 وکھائیا۔ چاروں گنٹ ہویا اندھ اندھیار، زین اندھیری چھائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے وبھچار، ست ست نہ کوئی وڈیائیا۔ نانا تھے پُرکھ نار،

نار کنت نہ کوئی اکھوائیا - مات پت نہ کوئی پیار، پتا پوت نہ کوئی وڈیائیا۔ جیو جنت ہون خوار، دھیج دھیج نہ کوئی دھرائیا۔ سرشٹ
 سبائی ہابکار، نیتر نیناں نیر وائییا۔ کلجگ ویکھے ویکھنہار، اپنا نیتر نین کھلائییا۔ نال رلایا محمدی یار، چار یاری متا پکائییا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر ساچا دئے وکھائییا۔ ستگر ساچا اک اکلّا، آد جگاد سمایا۔ وسنہارا سچ محلہ، اپنا ناؤں دھرایا۔
 پاوے سار جلا تھلا، ڈونگی گندر پھول پھلایا۔ جن بھگتاں پھڑائے اپنا پلا، ایکا پلو آپ وکھایا۔ اک وکھائے ساچا بھلا، نام ندھانا آپ
 اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپے ویکھ وکھایا۔ کلجگ اتم کھیل اپار، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائییا۔ نو کھنڈ
 پرتھی ستاں دیپاں پاوے سار، برہمنڈ کھنڈ پھول پھولائییا۔ سادھ سنت جیو جنت لئے ابھار، زربھو بھے نہ کوئی جنائییا۔ ساچا دسے نہ کیسے
 گرو دوارا، ہر کا مندر نظر نہ آئییا۔ پڑھ پڑھ کوک کوک کرن پکارا، رسنا جہوا جگت بلائییا۔ جوٹھ جھوٹھ لگایا اک اکھاڑا، مایا متا ناچ
 نچائییا۔ لگی آگ بہتر ناڑا، ترے گن ت رہی جلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہییا۔ کلجگ آگنی
 آگ، چار کُنٹ رہی جلائییا۔ ہنس ہونے کگ، کاک ہنس روپ وٹایا۔ اتم جوت نہ گئی جگ، جگت جوت نہ کھئے جگایا۔ درس نہ پایا اُپر
 شاہ رگ، رگھپت نظر کیسے نہ آیا۔ پی پی تھکے جھوٹھی مد، آتم رس نہ کیسے پیایا۔ ڈھولک چھینا وجا وجا تھکے ساز، انحد ناد نہ کیسے
 سُنایا۔ برہم نہ کیتی پار حد، برہم پاربرہم نہ میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا گرو دئے سمجھایا۔ جگت گر
 جگت ناتا، آتم برہم نہ کوئی جنائییا۔ پڑھ پڑھ سُناون جگت گاتھا، ساچا رنگ نہ کوئی چڑھائییا۔ نام نہ دیوے کوئی داتا، رسنا جہوا ہوئی
 ہلکائییا۔ کایا مندر نہ میٹے کوئی اندھیری راتا، ساچا چند نہ کوئی چڑھائییا۔ در وکھائے نہ کوئی کھلاپاتا، کول نین نظر نہ آئییا۔ بند نہ کھولے کوئی
 تاکا، بند کواڑ نہ دئے ٹرائیا۔ وست سچ نہ وکھائے کوئی باٹا، چوڈاں ہٹ نہ موہ چُکائییا۔ کلجگ کھیل بازی گر ناٹا، سوانگی اپنا سوانگ
 وکھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر ساچا ایکا ایک اکھوائیا۔ چار کُنٹ گر گریو، ایشٹ ایشٹ آپ اکھوائیا۔
 مانس دیہہ کراون سیو، پاربرہم نہ کوئی وڈیائییا۔ رسنا واسنا گائن جہو، چپت چپت نہ سُکھ پائییا۔ آنتر ملے نہ آتم میو، امرت پھل نہ کوئی
 کھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی سچا ہر، ستگر سچا روپ وٹائییا۔ ایکا روپ وٹائے نہ، نہ نرائن وڈی

وڈیائیا۔ کلجگ اتم ویکھے گھر، گھر نو نو پھیرا پائیا۔ بھیکھی پکھنڈی لئے پھڑ، بن ہر نامے گرو کوئی رہن نہ پائیا۔ سو ستگر جو سچ محلے بیٹھا چڑھ، تخت نواسی تخت رہیا سہائیا۔ نش اکھر بانی رہیا پڑھ، پچھلی کرے نہ کوئی پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کوڑی کریا دئے مٹائیا۔ جھوٹھا گرو جگت جگ ناتا، جیو جیواں نال بندھائیندا۔ اتم ویکھے نار کڈاتا، دہانگ روپ مات وٹائیا۔ پرہ ملے نہ سجن ساکا، دیوے درس نہ ہر رگھرایا۔ جس اپنی پوری ہوئی نہ آسا، دوسرا بیڑا پار کویں کرایا۔ ستگر پورا ایک دیوے ساچا بھرواسا، در دوارا اک وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے ساچے ہر، ستگر اک وڈیایا۔ ستگر وڈا آد جگاد، جگ کھیل کرائیندا۔ ویکھ وکھائے برہم برہماد، پاربرہم روپ وٹائیندا۔ گرہ گرہ گھر گھر مندر اندر وجائے ناد، ناد انادی آپ رکھائیندا۔ میل ملائے موہن مادھو مادھ، زرگن زرگن سرگن زرگن ایک رنگ وکھائیندا۔ جن بھگتاں سنے سدا فریاد، دوس زین دھیان لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر اپنا کھیل کھلائییندا۔ ستگر ایک ایک اوٹ، ایک آس رکھائیا۔ گرسکھاں کڈھے جھوٹھا کھوٹ، دئی دویتی رہن نہ پائیا۔ نام بھنڈارا بھرے پوٹ، اٹ بھنڈار ورتائیا۔ کایا گرھ ویکھے کوٹ، گرھ بنک پھول پھولائیا۔ نرمل جگائے اپنی جوت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ نام چپائے بن رسنا جھو، اجپا جاپ اک سمجھائیا۔ آنت نیڑ نہ آئے لاڑی موٹ، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ نار ورے ہر ساچا کھوٹ، نرائن ایک گھر سوہیا پائیا۔ جھوٹھے گرو جانے اوٹ، اوت پوت نہ کوئی بنائیا۔ گرمکھ ورلے جانن جھوٹھے موہت، کون ویلا ستگر پورا لین وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر پورا اپنا ناؤں لئے پرگٹائیا۔ پرگٹ ہو پُرکھ اکالا، ستگر اپنا بھیو کھلائییا۔ جگ چلے اولڑی چالا، زرگن جوت جوت رُشنائیا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، مہابلی وڈ وڈیائیا۔ دو جہان وجائے تالا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ سُنائیا۔ چار ورنان دسے راہ سُکھالا، اوچ نیچ نہ کوئی جنائیا۔ آنتر اتم پائے ساچی مالا، منکا منکا آپ بھوائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالا، اپنے رنگ دئے رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر پورا ایک ہر، ہرجن ساچے لئے ملائییا۔ ستگر پورا وسے ایک گھر، گھر سہنجنا سوہیا پائیندا۔ آد جگاد نہ بھو چُکائے بھہ ڈر، بھیانک روپ نہ کوئی رکھائیندا۔ سنت سہیلے لئے پھڑ، گر چیلے میل ملائییندا۔ لیکھا جانے ناری نر، پردہ آپ چُکائیندا۔ درس دیکھائے آگے کھڑ،

جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ گوہند پلّو لئے پھڑ، نانک نال ملائیندا۔ گرسکھ ویکھے اپنے گھر، گھر گھر وچ سوہا پائیندا۔ جھوٹے گرواں چُکے ڈر، جس ستگر سچا نظری آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جوٹھ جھوٹھ پکھنڈ کلجگ اتم کرے رنڈ، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ کرے دُور، کلجگ اتم پندھ مکائیا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑ، کوڑ کیریا دئے مٹائیا۔ پرگٹ ہویا حاضر حضور، ہر اپنا روپ دھرائیا۔ نرگن دیوے ساچا نور، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ آتم دُھن ساچی نور، تریا ناد آپ وجائیا۔ ستگر پورا آسا منسا پور، من منسا دئے کھپائیا۔ جگت وکارا کرے چورو چور، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، جوت لالائی ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ستگر پورا کرے آپ رُشنائیا۔ ستگر پورا کرے چانن، چند چاندنی مکھ شرمائیندا۔ تیر نرالا مارے بانن، انیالا تیر چلائیندا۔ ایک راک سُنائے کانن، راک ناد بھیو نہ آئیندا۔ گرمکھ گرسکھ درس دکھائے اپنے آہمنو ساہمن، نیر نیناں نال ملائیندا۔ ایتھے اوتھے ہوتے ضامن، اپنا پلّو آپ پھڑائیندا۔ آپے کرشنا آپے رامن، آپے نانک گوہند کھیل کھلائیندا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد دئے پیغامن، کلمہ کلام آپ جنائیندا۔ آپے کھتری شوڈر ویش براہمن، ذات پات نہ کوئی رکھائیندا، آپے کرے اتم دھیانن، دھیان دھیان وچ ملائیندا۔ آپے ہوتے گھٹ گھٹ جانن، اترجامی ناؤں دھرائیندا۔ آپے میٹے کلجگ رین اندھیری شامن، ستجگ ساچا چند چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ستگر اپنی کھیل کھلائیندا۔ ستگر کھیل کرے اپار، اپنی کھیل کھلائیا۔ نرگن نرگن لئے اوتار، جوتی جوت دئے رُشنائیا۔ سمبل نگر دھام نیار، ستگر ساچا آسن لائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، چند پرچنڈ رہیا چمکائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دو جہانان والی ویس وٹائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، سُمند ساگر مس رووے نیر نیناں نیر وٹائیا۔ بے آنت بے آنت بے آنت کہہ کہے گئے سرب پُکار، ستگر بھیو کوئی نہ پائیا۔ آد آنت آپے جانے اپنی دھار، جگ جگ دھارا دھار وچ وکھائیا۔ نہکلنک نرائن نر اوتار، کلجگ اتم وار، ستگر سچا اک ہو جائیا۔ راج راجانا شاہ سلطانا کرے پیار، ایک گھر دئے وکھائیا۔ لیکھا جانے مندر مسجد مٹھ شوڈوالا گروڈوار، تیرتھ تھ پھول پھلائیا۔ چوڈاں ہٹاں پاوے سار، چوڈاں طبقات کھول کواڑ، بھیو ابھید آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اک وکھائے ساچا گھر، ستگر بیٹھا آسن لائیا۔ گھر وچ گھر گھر وچ آسن، ستگر سوہا پائیندا۔ کرے کھیل

پُرکھ ابناشن، در در اپنا رُوپ وٹائیندا۔ جو جن پرہہ ساچے دی رکھے آسن، تِس جن اپنا میل ملائیندا۔ نِج گھر آتم کر کر واسن، اپنی آسا وِچ ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک وکھائے ساچا گھر، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ ساچا مندر اُچ اٹاری، اٹل محل بنایا۔ ایکا وسے جوت نرنکاری، پُرکھ اکال کھیل کھلایا۔ کلجگ آئی اتم واری، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ بھیکھ پکھنڈا ہوئی سیکداری، جوٹھا جھوٹھا ڈورُو ڈنکا رہیا وجایا۔ پرگٹ ہوئے نر نرنکاری، نہکلنک ناؤں رکھایا۔ کلجگ اتم ہتھ پھڑے شبد کٹاری، لوہار ترکھان نہ کوئی گھڑایا۔ نو کھنڈ پرتھی مارے ایکا واری، سب دا کرے صفایا۔ سدا سدا سچے ستگر سدا بلہاری، جس ایہہ کھیل کھلایا۔ آد جگاد جگا جگنتر اک اکلا ایکنکاری، ستگر گر ستگر ویس وٹایا۔ گرمکھ گرمکھ ہرجن ہربھگت پھڑ پھڑ جائے تاری، تارنہار دیا کمایا۔ اپنے گھر جائے واڑی، راہ وچ نہ کوئی اٹکایا۔ وشن برہما شو کرن نمسکاری، رسنا جہوا رہے جس گایا۔ منمکھ جھوٹھے در رہے جھکھ ماری، گر مت بن سچے ستگر دوسر اور نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ وکھائے ایکا گھر، گھر سچا آپ وڈیایا۔

☆ پہلی آسو ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

کَلپ جُگ پیتے چار، چار چار پئی دُبائیا۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیار، ساچا چند نہ کھئے رُشنائیا۔ ورن برن ہوئے خوار، جنم کرم پئی لڑائیا۔ لکھ چوراسی جتے وارو وار، جُگ جُگ گیڑا گیڑے وچ رکھائیا۔ کب پُرکھ کب نار، کب کنت سیج سہائیا۔ کب سُت کر پیار، کب میلا بال سکھائیا۔ کب ساک سجن سین یار، کب شترو رُوپ وٹائیا۔ کب اُتہج سینج جیرج انڈج پھرے وارو وار، لکھیا لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ مرے مر جتے آوے جاوے وچ سنسار، جوئی جوئی جوئی بھوائیا۔ لکھ چوراسی جگت گلزار، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائیا۔ جُگا جُگنتر ساچی کار، واہ واہ اپنی آپ کرائیا۔ آپے بیٹھ دھام نیار، سچکھنڈ ساچے آسن لائیا۔ تھر گھر کھول آپ کوار، اپنا نور دئے درسائیا۔ سُن اگئی ہو اُجیار، رُوپ انوپ جنائیا۔ نرگن نرور نرآکار، نردھن سردھن کھیل کھلائییا۔ جُگ چوکڑی پاوے سار، نو نو اپنی دھار چلائییا۔ کلجگ اتم آئی وار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جاتا ہو تیار، پُرکھ بدھاتا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کوئن جُگ ویکھ وکھائیا۔ کَلپ جُگ پیتے چار، چاروں کُنٹ کھیل کھلائییا۔ پاربرہم پرہ بے عیب پروردگار، نور نورانہ ڈگمگائییا۔ جس نوں سجدہ کردے رہے گر اوتار، نیوں نیوں سیس سرب جھکائییا۔ جس در بھگت بندے رہے بھکار، خالی جھولی سرب بھرائییا۔ جس نوں نانک منیا کنت بہتار، سو پُرکھ نرنجن ویس وٹائییا۔ جس نوں گوبند کہے میں اپایا سُت دُلا، پُرکھ اکال کھیل کھلائییا۔ جس نوں عیسیٰ کہے میرا پروردگار، مقامے حق ڈیرہ لائییا۔ جس نوں موسیٰ کہے میرا سجدہ متے سچ دربار، سو سیس جگدیش ویکھ وکھائییا۔ جس نوں محمد متے سچا یار، سو یار ویس وٹائییا۔ جس نے کھیل کرپا جُگ چار، جُگ چوکڑی راہ چلائییا۔ جس نے وشن برہما شو بنائے سیوادار، ساچی سیوا اک سمجھائییا۔ جس نے تیرتھ تٹ اُپجائے کینار، جلدھار کھیل کھلائییا۔ جس نے برہم پنج تت اندر کر پیار، اپنا بندھن پائییا۔ جس نے نرگن جوت کر اُجیار، جوت نرنجن دیپک اک جگائییا۔ کرے کھیل اگم اپار، لکھ اگوچر بیو ابھید آپ کھلائییا۔ کلجگ اتم لے اوتار، نرگن اپنا کھیل کھلائییا۔ جُگ وچھڑے جگ میلے میلنہار، میل ملاوا اپنا آپ کرائییا۔ لکھ چوراسی کرے پار، جنم مرن بھند کٹائییا۔ رائے دھرم نہ کرے خوار، چتر گپت حساب نہ کھئے وکھائییا۔ لاڑی موٹ نہ کرے پیار، مات گریہ نہ پھیر

وسائیندا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ کایا مندر کھول کواڑ، دسم دوا ری کُنڈا لائیندا۔ نرم ل دیا کر اُجیار، دپیک جوت ڈگمگائیندا۔ امرت آتم بخشے ٹھنڈا ٹھار، نِجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ پنچ وکارے کرے خوار، کام کرو دھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ آسا ترشنا دیوے مار، ہوے ہنگتا روگ مٹائیندا۔ دکھ بھکھ نہ کھئے اُدھار، ساچا سُکھ اک پرگٹائیندا۔ جس جن کِریا کرے آپ نرنکار، سو جن دو جے در نہ منگن جائیندا۔ پھڑ پھڑ ہاہوں لائے پار، جس جن بیڑے آپ چڑھائیندا۔ منجھدھار نہ رُڑھے اتم وار، شوہ دریا نہ کھئے سٹائیندا۔ مائس جنم نہ آئے ہار، ہر کے مندر آپ بہائیندا۔ درس دکھائے اگم اپار، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ سنیا س ویراگ جوگ جُگت کر خوار، درس اموگھ آپ کرائیندا۔ ہر جن بھوگ بھوگے ایکا وار، دوجی سیج نہ کھئے سہائیندا۔ جس سیجے چڑھے آپ نرنکار، تس کامنی گلے لگائیندا۔ پیا پریم کر پیار، سچ سینگھاسن آپ بہائیندا۔ نیتر نیناں کر دیدار، نین نین وچ ملائیندا۔ گلوکری پائے ایکا وار، دو جہان نہ کھئے چھڈائیندا۔ ایکا سیجا سوئے پیر پَسار، بنک دوار اک وکھائیندا۔ روپ بنائے پُرکھ نار، پُرکھ پُرکھوتم کھیل کھلائیندا۔ بھلا بھٹکا جو آئے چل دوار، ڈبدا پاتھر آپ ترائیندا۔ سوہنگ شبد جو بولے رسنا جہوا جیکار، مہاراج شیر سینگھ وشنو بھگوان گلے لگائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، لیکھا لکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ راتیں سٹیاں دئے دیدار، گرسکھ سوئے آپ جگائیندا۔ آپے بنے سیوادار، ساچی سیوا ہر کھائیندا۔ نرلج ہو کے پھرے وچ سنسار، لوک لاج اپنی جھولی پائیندا۔ جن بھگتاں پردہ کج سر دیوے اک پیار، پیار پیار نال ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے نام ور، آتم آنتر جگت بُجھائے لگی بسنتر، آتم میگھ اک برسائیندا۔ آتم آنتر آئے سانت، جنم جنم دا سنسا دئے گوائیا۔ درس دکھائے اک اکانت، اک اکلا سچا ماہیا۔ جس جن دیوے نام دات، تن خزانہ دئے بھرائیا۔ نہ کوئی پُچھے ذات پات، شاہ کنگال نہ کھئے وڈیائیا۔ کھولنہارا بند تاک، جگت کواڑا دئے ٹرائیا۔ پورن کرے پوری آس، پاربرہم برہم میلا سہج سُبھائیا۔ گھر سخیاں وکھائے ساچی راس، گوپی کاہن روپ وٹائیا۔ ناتا تھے دس دس ماس، دوجی وار مات ککھ نہ کھئے اُٹھائیا۔ گرہہ واس نہ ہوئے پرہاس، ناتا بنے نہ بہین بھائیا۔ پتا پوت نہ کھئے ساتھ، سجن ساک نہ کھئے بنائیا۔ سگل وسورے جائن لاتھ، جس جن اپنا درس دکھائیا۔ لہنا دینا چُکے ساڈھے تن تین ہتھ، ہتھوں منگن والی کھپری دئے سٹائیا۔ کایا کھپری ساچا ٹھوٹھا، ہر ساچا آپ بنائیندا۔ پائے نہ بھچھیا جس کولوں روٹھا،

لکھّ چوڑاسی خالی ہتھ پھرائیندا۔ جس جن اُپر آپ تٹھا، امنگی دات ہتھ پھرائیندا۔ اک دوّجے اُتے کیا کوئی کرے غصہ، کرم دھرم جنم جُگ جُگ پاربرہم پرہہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے دیونہارا بھر بھر مُٹھاں، آپے اپنا مُکھ بھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن دیوے اپنا نام ور، تِس سجنّ میل ملائیندا۔ تیرے اُنتر ہوئے پرکاش، آتم پر ماتم میل ملائیا۔ تیری پوری ہووے آس، برہم پاربرہم سہائیا۔ تیرے من کا بھو ہوئے ناس، بھہ بھگوان اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تیرا ہٹ دئے کھلائیا۔ تیرا ہٹ کھلے کپاٹ، سوہنگ سو گایا۔ درس دکھائے ستیاں رات، جو لبھیاں نظر نہ آیا۔ جس پچھے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ کردے پھردے آتم گھات، بھکھے رہ رہ وقت لنگھایا۔ در آوے کھولے تاک، اپنا کُنڈا آپے لایا۔ تیرا امرت تیرے وچوں کاڈھ، تیرے مُکھ دئے چوایا۔ ویکھ سرُوپ کرے لاڈ، اپنی گود لئے بہایا۔ پہلی آسو رکھنا یاد، بھل کدے نہ جایا۔ جس کول سادھ سنگت وچ کری فریاد، سو فریادی فریاد سُنن آیا۔ جس دی چار کُنٹ نو کھنڈ پر تھمی برہمنڈ رو سس سورج چنّ گر اوتار پیر پیغمبر مُلا شیخ مسائق اولئے پا نہ سکے حاد، حدود اربعہ تیری کایا مندر اندر دئے دکھایا۔ تیری سنگی تیرا وجے ناد، تیرا ناتھ آپ وجایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا نام ور، درس درس وچوں پرگٹایا۔ نرگن درس سرگن اندر، اپنا آپ جنائیا۔ سرگن درس اپنے اندر، نرگن نرگن پائیا۔ نرگن سرگن اُپر کر ترس، سوچھ سرُوپ روپ وٹایا۔ گرسکھ گرو گرو آپ اپنے لئے پرکھ، پرکھیا وچ کدے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔

پاٹے چیتھڑ آیا چھیار، تن چمڑھی رہیا دکھائیا۔ نت نوت بنیا رہے یار، یاری یاراں نال نہہائیا۔ بھکھیاں دیویں مار، جگت غریبی جھولی پائیا۔ اپنی لجا وچ گئے ہار، اپنا دکھ نہ سکے سنائیا۔ تیرا دکھ نہ جھلیا جائے نرنکار، پن بھگتاں تینوں چین کدے نہ آئیا۔ سچکھنڈ کھپڑا بھٹھ دسے میرے میت مُرار، جس کھپڑے تیرا گرمکھ کدے نہ جائیا۔ آگے کیوں ستا پیر پساں، جُگ چوکڑی رہی کُراٹیا۔ تیرا روپ نراکار، نرویر تیری وڈیائیا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سچی سرکار، انصاف تیری صفت صلاحیا۔ قلم شاہی ہوئی خاک سار، تیری سار

کسے نہ پائیا۔ تیرا کھیل اپر اپار، تیری کھیل وچ خوشی منائیا۔ کلجگ اتم نہکلنک نر اوتار، سرگن سرگن ویس وٹائیا۔ سنت منی سنگھ
 دئے ہلار، ہوئے حدود پار کرائیا۔ گھر سد کرے پیار، وست اموک جھولی پائیا۔ اپنا لڈ سر تے بہار، جگت گھڑی سیس ٹکائیا۔ اڈ ہو
 آپ کرتار، سرگن مندر بیٹھا مکھ چھپائیا۔ منی سنگھ کرے پکار، اچی کوک کوک سنائیا۔ جس نوں لبھدے گر پیر اوتار، سو آیا سچا
 ماہیا۔ جس بیڑا لاؤنا پار، گرمکھ ساچے لئے ترائیا۔ غریب زانیاں دئے سہار، آپ اپنے گلے لگائیا۔ کلجگ نیہ دئے اکھار، ستجگ ساچی
 نیہ دھرائیا۔ شاہ سلطاناں کرے خوار، غریب زانیاں راج جوگ سمجھائیا۔ گرسکھ ساچے کر تیار، ترے بھون دھنی ترے لوکی دئے اٹائیا۔
 وشن برہما شو تختوں دئے اُتار، تخت نواسی حکم سنائیا۔ ساچی بن آپ سرکار، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، سنت منی سنگھ اک سمجھائیا۔ منی سنگھ سمجھیا ہر سمجھایا، سمجھ سمجھ وچ رکھائیا۔ اپنا
 دھن جھولی پایا، سچ خزانہ آپ لٹائیا۔ اپنا راگ کن سنایا، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیا۔ ساچا بیڑا بٹھ وکھایا، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے جنائیا۔ سنت منی سنگھ کر کر دھیان، نت نوت خوشی منائیا۔ بن اکھر ہویا گیان،
 نش اکھر کری پڑھائیا۔ گھر ملیا سری بھگوان، گگن منڈل وچی ودھائیا۔ تن کر وٹھو قربان، من اپنا بھیٹ چڑھائیا۔ ٹوں صاحب سچا
 سلطان، دو جہان تیری سچی شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا کھلائییا۔ کھلیا بھیو پایا ابھیو، بھید
 ابھید جنائیندا۔ ٹوں پاربرہم ابناشی ٹھا کر ہوں منگاں ساچی سیو، سیوک سیوا منگ منگائیندا۔ کروڑ تیتیسا بٹھاں دیوی دیو، در تیرے
 بٹھ بہائیندا۔ جو بھلے رسنا ناؤں تیرا جہو، کلجگ اتم پھند پوائیندا۔ تیرا دھام اٹل سدا نہکیو، نہچل تیرا در سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سرگن تیری صفت صلاح، سرگن روپ آپ صلاحیندا۔ ستگر سچا شہنشاہ، سرگن سرگن
 رہیا سمجھائیا۔ منی سنگھ من اک صلاح، من منسا پوری دئے کرائیا۔ نرگن ہو کے بناں ملاح، تیرا بیڑا دیاں چلائییا۔ جو جن گائے میرا
 ناں، دو جہاناں پار کرائیا۔ سر رکھاں ٹھنڈی چھاں، ایتھے اوتھے ہوواں سہائیا۔ پکڑ بانہ پھر چھڈاں نہ، ریت اولڑی اک رکھائیا۔ جگ
 جگ وچھڑے ویکھاں تھاؤں تھان، لکھ چوراسی اندر در در گھر گھر پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا

ور، نرگن نرگن بھیو کھلائیآ۔ سنت منی سنگھ کرے پکار، پرہ آگے سیس جھکائیندا۔ تُوں آد جگاد نرآکار، نرور کھیل کھلائیندا۔ میں سرگن بنیا تیرا یار، اپنا پلو تیرے ہتھ پھڑائیندا۔ اتم ویکھاں تیرا سچ سچا دربار، کون روپ مات لوک لگائیندا۔ تیری جوت میرا آدھار، میری جوت تیرا گھر سہائیندا۔ ایک بخشش کر میرے نرکار، ایک اپنی جھولی آگے ڈاہندا۔ تُوں جودھا سورپیر بلکار، تیرا آنت کھئے نہ آئیندا۔ میں ہوکا دیواں وارو وار، گلی گلی آپ سُنائیندا۔ میں جاواں تیرے دربار، ہر مندر تیرا چرن ٹکائیندا۔ میں اندر ویکھاں تیری گلزار، گھر ساچا سوہا پائیندا۔ تُوں دینا درس دیدار، در ایک منگ منگائیندا۔ آگوں بولے شبدی دھار، نرگن نرگن حُکم جنائیندا۔ سنت منی سنگھ تیری سُنے نہ کھئے پکار، میرا پردہ تیرے اُپر چھائیندا۔ آنت پھیر آئے دوجی وار، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ دوس دہارا کر وچار، ساچا بھیو آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ سنت منی سنگھ سچ سندیشہ، سرگن نرگن نرگن سرگن آپ جنائیا۔ نرآکار نرور پُرکھ اکال وٹائے ویسا، سنگھ شیر پنج تت نظر نہ آئیا۔ منی سنگھ نیر ایک پیکھا، دوئے لوئن نہ کھئے وڈیائیآ۔ پرگٹ ہوئے ماجھے دیسا، سہل رُت آپ سہائیآ۔ پکڑ اٹھائے نر نریشا، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نرگن ہو ہو ڈنک و جاؤنا، شبد انادی ناد سُنائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھاؤنا، لوآن پُریاں پردہ لاپندا۔ ایک حُکم آپ ورتاؤنا، حُکی حُکم سرب بھوائیندا۔ گُرمکھ سجن مان دواؤنا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ برہمے ویلا آنت کراؤنا، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ شنکر اپنی گود بہاؤنا، لہنا دینا مول مکائیندا۔ سُریت راجا تختوں لاہنا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ دھرو دربان نہ کھئے اکھواؤنا، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ اک اکلا ہو کے آؤنا، دوجی دھار ویکھ وکھائیندا۔ تیجے نین روپ درساؤنا، چوٹھے پد سوہا پائیندا۔ پنچم میلا میل ملاؤنا، چھیویں در آسن لائیندا۔ ست ستوادی سنگ نہاؤنا، اٹھان تتان بندھن پائیندا۔ نو دوارے راہ تکاؤنا، دسویں سوہا پائیندا۔ اک اک نال ملاؤنا، دوئے دوئے ویکھ وکھائیندا۔ اک تین دھار چلاؤنا، اک چار ہٹ وکائیندا۔ اک پنج بھیو کھلاؤنا، اک چھ جوگ کھائیندا۔ اک ست ستار و جاؤنا، شاہ سلطاناں آپ اٹھائیندا۔ اک اٹھ حُکم سناؤنا، گر اوتاراں در منگائیندا۔ سنت منی سنگھ تیرا روپ انوپ جوت سروپ تیرے در منگاؤنا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ گُرسکھاں تیرے نال

مِلاؤنا، اپنی ہتھیں گنڈھ دوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، اک اٹھ اٹھ وڈیائیا۔ نرگن نرگن ہو اُجیار، نرگن نرگن لئے بُلاییا۔ پہلی آسُو سچ وبار، بوہاری آپ کرائیا۔ سچکھنڈ بنائے سچا دربار، لوک مات دئے وڈیائیا۔ نرگن جوت کر اُجیار، نرُویر آسن لاییا۔ شاہ پاتشاہ بن سچّی سرکار، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شبد پروانہ دیوے ایک وار، دوسر ایلچی نال نہ کھئے رلاییا۔ سُن سنَدیشہ آؤنا چل دربار، در دروازہ دئے سمجھاییا۔ سمبل نگر دھام نیار، گوہند گا کے گیا اتم ماہیا۔ آؤنا پُچھ کے ساچے یار، کون کوٹے بھیرا پائیا۔ آگون بول کہے آپ کرتار، شبدی شبد جنایا۔ جس در چار جُگ دے وچھڑے گرسکھ بیٹھے ہون میت مُرار، تِس در جانا واہو داہیا۔ آگے ملے آپ نرنکار، بیٹھا آس تکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلایا۔ سچ سنَدیشہ ہر نرنکارا، شبدی شبد جنائیندا۔ سچ سِنگھاسن سوہے سچّی سرکارا، تخت نواسی آسن لائیندا۔ منی سِنگھ آؤنا چل دوارا، پُرکھ ابناشی آپ سُنائیندا۔ اتم کرنا سچ وبارا، بھيو ابھید گھلاییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سنت منی سِنگھ آپ بُلاییندا۔ سنت منی سِنگھ نرگن دھار، دھار دھار وچ لئے انگرایا۔ نیوں نیوں نرگن کر نِمسکار، نرگن سیس جھکایا۔ مین کلا کِس طرح آواں تیرے دربار، تیری مہا مین اک اکلّا کہن نہ جائیا۔ ایک ور دینا سچّی سرکار، ہؤں بھکھک منگ منگایا۔ سچکھنڈ بیٹھے تیرے گرسکھ دُلاں، اٹھ پھر دھیان لگایا۔ میرا بنیا سچ پیار، وچھوڑا جھل نہ سکاں رلایا۔ رل مل آئیے تیرے دوار، میل ملاواں بھئیا بھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دینا ساچا ور، اپنا حُکم اک سُنایا۔ ساچا حُکم اک جنا، تیری اوٹ رکھایا۔ سچکھنڈ بیٹھے تیرا راہ رہے تکا، تگ تگ نین رہے شرمایا۔ دھن بھاگ تُوں بنیا انت ملاح، لوک مات وچّی ودھایا۔ گرسکھ تیرے چرن لین پناہ، دوجی اوٹ نہ کھئے رکھایا۔ تیری وڈیائی تُوں بخشیں سدا گناہ، پتت پاپی لئے ترایا۔ کرے پیار جوں پُتر ماں، پتا پُوت گود سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دینا ساچا ور، اسیں آئیے چائیں چائیا۔ پُرکھ ابناشی سچ سنَدیشہ، ترے بھون دھنی آپ جنایا۔ ترے دن پہلے لکھیا لکھا، دلّی دوارے چرن چھپایا۔ منی سِنگھ تیرا لکھیا لکھ لکھا، لکھ لکھ پورا دئے کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک حُکم دئے جنایا۔ حُکم جنائے سری بھگوان، شبدی شبد سُنایا۔ چل کے آؤنا بن

نادان، بالی بُدھ اک وکھایا۔ سرن سرنائی منگنا دان، نون سو اکھڑ اک سمجھایا۔ پاربرہم پرہ دیوے مان، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ گرمکھ پنج نال لیاؤ نے نوجوان، ساچا حکم آپ فرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا بھیو دئے جنایا۔ سنت منی سنگھ ہو تیار، شبدی شبد جنائیا۔ پال سنگھ نال سچ پیار، پیار پیار نال وٹائیا۔ منجیتا من دئے آدھار، ایک زنگ وکھائیا۔ جگت جگدیشا ہوئے خبردار، دادے پوترے ایک گنڈھ پوائیا۔ تیغ بہادر تکھی دھار، ظلم کٹار سیس ٹکائیا۔ دھرتی رووے زارو زار، چھوٹے بالے جو بیٹھے سیس جھکائیا۔ گوبند منگ منگی ایک وار، تیرا لہنا تیری جھولی پائیا۔ پُرکھ ابناشی قرضہ دئے اُتار، کلجگ اتم ویس وٹائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگمڑی دھار چلائیا۔ آؤنا چل سچے دربار، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ نال لیاؤنا وچھڑیا یار، بال بالے دئے وڈیائیا۔ چیت سنگھ دا سٹ دُلا، سورن ملے وڈیائیا۔ پنچم راہ تکے کون ویلا ملے میت مُرار، جگ چوکڑی بیٹھا راہ تکائیا۔ دھرتی اُپر چُکیا بہار، پاتال پاتال سو بہا پائیا۔ ترے گن ماری مار، مایا موہ نہ سکے رائیا۔ اتم کیتا قول اقرار، بل باون بھل نہ جائیا۔ لہنا دتا قرض اُتار، دینا سب دی جھولی پائیا۔ آنت کھڑیا سچکھنڈ سچے دربار، میل ملاواں سچے ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، در آؤنا چائیں چائیا۔ سنت منی سنگھ چڑھیا چاء، گرمکھان آپ سُنائیندا۔ اُٹھو سکھو پیئے راہ، پُرکھ ابناشی راہ تکائیندا۔ دو جہاناں بن ملاح، بیڑا اپنے کندھ اُٹھائیندا۔ چلو رل کے درشن آئیے پا، بن درس چین نہ آئیندا۔ پچھلی حرص آئیے مٹا، آگے حرص نہ کھئے ودھائیندا۔ جس فرش اُتے اپنا تن آئے رُلا، تس فرش اُتے صاحب سچا سو بہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ سنگھ پال کر تیاری، در ساچے خوشی منائیندا۔ بالا اُنکلی نال لائے وارو واری، آپ اپنا پلُو پھڑائیندا۔ سنگھ سورن کر نِمسکاری، ستگر ساچا مات بُلانیندا۔ کرے کھیل اگم اپاری، پنچم ایک زنگ رنگائیندا۔ ساچے لال ہر دیا دھاری، لال لعلان نال ملائیندا۔ سنگھ گردِیال آنت آئی واری، ستگر گود آپ سہائیندا۔ چار جگ دی لگی یاری، پاتال آکاش آپ نہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا در آپ سہائیندا۔ نرگن خوشی مناؤندا، اُٹھے سکھ بلکار۔ سچکھنڈ سو بہا پاؤندا، جتھے وسے بھگت کمار۔ تھر گھر اپنا گنڈا آپے لاہندا، کھلے رہن کواڑ۔ نراکار نروریر ایک نظری آؤندا، چاروں کُنٹ اُجیار۔ تیئی اوتار دس گرو آگے ہو ہو ہتھ ملاؤندا، میل ملاواں سچن یار۔ سنت

منی سینگہ تیرا پیا تیرا راہ تکاؤندا، لوک مات لے اوتار۔ گیت گرسکھاں دے گاؤندا، دوسر ہور نہ کھتے وبار۔ لکھ چوراسی کولوں آپ شرماءندا، اپنا مکھ نہ سکے وکھال۔ اپنا دکھ گرسکھاں جھولی پاؤندا، وچھوڑا جھلے نہ سانجھا یار۔ ساچا سکھ اک اُپجاؤندا، جس دے چلے نال نال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل آپ نرنکار۔ پُرکھ اکال ایکا تھئے، سری بھگوان دیا کھائیا۔ سنت منی سینگہ ایکا اٹھے، پنچم میلا سرہج سُبھائیا۔ گوہند ملے ساچا ستنے، میل ملاواں چائیں چائیا۔ لوک مات سہاؤنی ساچی رتے، رت رتھی ویکھ وکھائیا۔ کرے کھیل ابناشی اچتے، پارہیم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن نرگن دھار چلائی۔ گر گوہند ساچا میلا، در ساچے آپ کرائیندا۔ رنگے رنگ گرو گریچلا، ساچا رنگ اک وکھائیندا۔ دیوے وڈیائی سجن سہیلا، سکلا سنگ رکھائیندا۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، تھت وار نہ کھتے لکھائیندا۔ آد جگاد وسے سدا تویلا، بھيو ابھید آپ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، لوک مات ویس وٹائیندا۔ سنت منی سینگہ بنیا پاندھی، اپنا پندھ مکائیا۔ کلجگ ویکھ اندھیری آندھی، چاروں کنت اندھیرا چھائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت جگت واسنا جھوٹھی نہاندی، دُرمت میل نہ کھتے دھوائیا۔ مایا ممتا جگت پھاس بنیا پھاندی، کوئی پھند نہ سکے تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا راہ دئے وکھائیا۔ ساچا راہ ہر وکھایا، آپ اپنی کیرپا دھار۔ سنت منی سینگہ چل کے آیا، پنچم کر پیار۔ دُور کھلوتا رہیا سیس جھکایا، دوتے جوڑ کرے نمسکار۔ دھن سو ویلا تیرا درشن پایا، چڑھیا اک خمار۔ گرمکھ تیرا نظری آیا، سوہیا بنک دوار۔ ہر سنگت ساچا میل ملایا، اوج نیچ کر خوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہوں آئے چل دوار۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، اپنیاں بھجان آپ اٹھائیا۔ اپنی گود لئے بہا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آپ جنائے اپنا ناں، لوک مات گن جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنے انگ لگائیا۔ لگیا انگ وجا مردنگ، مردنگا نام وجایا۔ ملیا میل سورے سرینگ، گھر مندر سوہیا پایا۔ گرہ اُپجیا ایکا اند، اند اند وچ سمایا۔ در چڑھیا ساچا چند، رو سس نظر نہ آیا۔ کن سُنیا ایکا چھند، گیت سہاگی گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا کھیل دئے وکھایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل وکھاؤنا، سنت کنت دئے سمجھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ آپ اٹھاؤنا، لوآن پُریاں ڈیرہ ڈھاہیا۔ وشن برہما شو پندھ مکاؤنا، اتم لہنا دئے

چُکائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکرئی جُگ لیکھا پور کراؤنا، لیکھا لیکھ نہ کھئے وکھائیا۔ گوہند وچولا اک بناؤنا، ایکا وار دئے صلاحیا۔ جو گھڑیا بہن وکھاؤنا، ایکا وار دھکا لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، دھر فرمانا آپ جنائیا۔ منگو ور آئے در، آس آسا پور کرائیا۔ زربھہ ہو چکاؤ ڈر، بھہ اور نہ کھئے رکھائیا۔ ایکا اوٹ ساچے ہر، دوسر اوٹ نہ کھئے جنائیا۔ ایکا کوٹ ساچا گھر، سچکھنڈ دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دئے کھلائیا۔ اپنا بھیو آنت کھلاؤنا، ایکا وار سمجھائیندا۔ کوڑی کرپا میٹ مٹاؤنا، جوٹھا جھوٹھا نانا توڑ تڑائیندا۔ سچ سچ مارگ لاؤنا، ایکا راہ وکھائیندا۔ گرمکھ ساچے میل ملاؤنا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ پہلی چیتر دوس سہاؤنا، سچ عدالت آپ کھائیندا۔ گوہند ثالث اک بناؤنا، ایکا حُکم سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حُکم سنگھ پال، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔ چھوٹے بالے بن دلال، منجیتے بھیو چُکائیا۔ جگدیشے چلے نال نال، سگلا سنگ نیہائیا۔ سورن ساچے ڈھانچے لیا ڈھال، نام کسوٹی ایکا لائیا۔ گرو بنایا گردیال لال، گرمکھ مکرھا مکرھا صلاحیا۔ در منگائے دین دیال، کلجگ اپنی رُت سہائیا۔ ویلا آنت کوئی کر لو سوال، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ پھر تھاون تھائیں دیاں بہال، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ اپنی گھالن لو گھال، سیوک ساچی سیو جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حُکم آپ سُنائیا۔ سنگھ پال کر نمسکار، ایکا منگ منگائیندا۔ برہم پُری تیرا دھام نیار، بن پاربرہم نہ سوہا پائیندا۔ ایکا منگاں تیری امرت دھار، اٹھ پھر مکرھ رکھائیندا۔ ایکا جلوہ تیرا دیدار، نور نور وچ ٹکائیندا۔ وشنو آوے جاوے وارو وار، نت نوت میل ملائیندا۔ آگے چلے نویں دھار، پچھلی کیتی تیری اُٹائیندا۔ اک وار آواں روز تیرے دربار، زرگن زرگن ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ بن اور نہ کھئے ویکھ وکھائیندا۔ پُرکھ اباشی دیندھ، اپنی دیا کھائیا۔ گرمکھ کارج کرے سدھ، کرتا قیمت آپے پائیا۔ تیرے ملن دی ساچی بدھ، اپنے ہتھ رکھائیا۔ گرسکھ بن کے کریں نہ ضد، در تیرے آواں چائیں چائیا۔ تون چادر بنیا بند، تیرا پردہ بنے سچا شہنشاہیا۔ تیری گوہند بنیا بند، پُرکھ اکال دئے وڈیائیا۔ تیرا جھرنا جھرے میرا امرت ساگر سندھ، اٹھ پھر دھار وہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری آسا پور کرائیا۔ سنگھ منجیتا چھوٹا بالا، بالی بدھ خوشی منائیندا۔ دھن بھاگ دتا راہ سُکھالا، راہ

وچ نہ کھئے اٹکائیندا۔ میرا تٹا جگت جنجالا، تیرا جنجال موہے بھائیندا۔ میں آؤندا جگا کے آیا بٹوارا سنگھ پالہ، تیرے تیرے نال رلائیندا۔ میری پریتی نبھے تیرے نالہ، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیندا۔ تُوں چلی اولڑی چالا، تیرا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ میں تیری پائی مالا، سوہنگ تیرا روپ سمائیندا۔ میں ویکھی تیری سچی دھرمسالہ، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ میرا اکو اک سوالا، سوال تیرے آگے رکھائیندا۔ تیرے سیکھ نہ کھائے کال مہاکالا، تیرے آگے جھولی ڈائیندا۔ ساڈھے تین ہتھ کُلی وکھا کے آیا جگت جہانا، گُرمکھ وِرلا بوجھ بوجھائیندا۔ جس نے سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گایا سچ ترانہ، مات گرہ پھیر نہ آئیندا۔ جے تٹھا دے داتاں، دوجی منگ نہ کھئے منگائیندا۔ تیرا جھلدا رہے نشانہ، ہوں سیوک ویکھ وکھائیندا۔ گُرسکھ بنھن تیرے نام دا گانا، دوجا سگن نہ کھئے منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں ساچی جھولی ڈائیندا۔ پُکھ انباشی دین دیال، اپنی دیا کمائیا۔ منجیت تیری سُرَت سنبھال، آپ اپنا کرے سہائیا۔ تُوں دسیا راہ سُکھال، جگ ریتی مات چلائی۔ گُرسکھ ونگا بھوئے نہ وال، جس ملیا سچا ماہیا۔ لکھ چوراسی توڑے جنجال، رائے دھرم پھند کٹائیا۔ سچکھنڈ دوارے دئے بہال، آپ اپنا میل ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ چُکائیا۔ سنگھ جگدیش آدوارے، ہس ہس خوشی منائیندا۔ واہ وا تیرے کھیل نیارے، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ شنکر ورگے پھڑ اُتارے، سیس خاک نہ کھئے رکھائیندا۔ باسک تشک لٹھے شنکارے، کٹھ مالا نہ سوہیا پائیندا۔ ہتھوں ترسول پراں مارے، ڈگی پھیر نہ کھئے اٹھائیندا۔ کلجگ آیا آنت کنارے، تیری کھیل ویکھ وکھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ لین ہلارے، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ رو سس کرن پُکارے، دھرت دھول سرب گُرائیندا۔ راج راجان مارن نعرے، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ شاہ سلطاناں جھنڈے پاڑے، سچ نشان نہ کھئے جھلائیے۔ اتم دین آئے ماڑے، ساچا راہ نہ کھئے وکھائیندا۔ پاربرہم پت پریشور میں آیا تیرے دوارے، ایکا منگ منگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، خالی جھولی آگے ڈائیندا۔ ساچی جھولی رہیا وکھا، اپنا پردہ آپ چُکائیا۔ ایکا بھچھیا دینی پا، وست امولک دے جنائیا۔ تیرا جھلدا رہے نشان، چوہن ہتھ وڈ وڈیائیا۔ ساڈھے تین ہتھ کرنی کلیان، جو آئے تیری سرنائیا۔ تُوں کرنا سچ نیاں، ساچے تخت بیٹھ سچے شہنشاہیا۔ گُراوتاراں پھڑنی بانہ، جُگ جُگ تیری سیو کمائیا۔ ویکھیں آگوں کر نہ دیویں نہ،

بے پرواہ میرے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سچ نشانہ ہتھ اٹھائیا۔ سچ نشانہ تیرا جھلے،
 لوک مات وجے ودھائیا۔ ہر سنگت تیری پھلے پھلے، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ گرسکھ تیرا کدے نہ رُلے، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ بھاگ
 لگاؤنا ساچی کُلے، جو جن تیرا درشن پیکھ جائیں چائیا۔ ہر بھگتی بوٹا کدے نہ لُے، سِمنل رُکھ نہ روپ وٹائیا۔ تیرا سکھ تیرے تول تُلے،
 دوسر ہٹ نہ کدے وکائیا۔ تُوں اپنے بھنڈارے دینے کھلے، اٹھ تیری وڈیائیا۔ گرسکھ بھلے تُوں سدا اُبلے، اُبھل دینی نہ کدے سزائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، چووی ہتھ جھلے نشانہ، کرے کھیل سری بھگوانا، کلجگ اتم ونڈ
 ونڈائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، اپنا حُکم جنائیندا۔ چووی ہتھ جھلدا رہے نشان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی متے آن،
 ساچا حُکم منائیندا۔ چار جگ رہے نشان، جگ چوگری بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حُکم
 ورتائیندا۔ گرو دوارے آیا گردیال، دوئے دوئے کرے نمسکارا۔ چوتھے جگ لیا بھال، وچھڑیا میت مُرارا۔ آپ سُنائے مُریداں حال، اپنا بول
 بول کرارا۔ بل باؤن کھیل مہان، کھیلے کھیل اگم اپارا۔ میں آپا کیتا قربان، تُوں کھولیا ہٹ کیوڑا۔ میں بنیا بال نادان، تُوں حُکمی حُکم کیتا
 اک ورتارا۔ میں ستل لوک ویکھیا مار دھیان، کون دوارے تیرا محل منارا۔ چوتھے جگ ہویا پروان، مانس جنم دیا آدھارا۔ اپنی کرپا کر
 گن ندھان، کیتا سچ پیارا۔ میرا چوتھے جگ لیکھ لایا کیتا دان، لنگر چلایا اپرا۔ تیئی مگھر دوس مہان، پُرکھ ابناشی کرپا کھیل نیارا۔
 ویہ سو سولان بکرمی کر پروان، لوح چُر پُٹ لایا مٹی گارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پاونہارا سارا۔ دھن بھاگ
 جے پائی سار، اپنا برد کمایا۔ تیرا لہنا دینا بڑا اوکھا میرے یار، جگ جگ وچھوڑا سہ نہ سکان رایا۔ کلجگ اتم ملیا اپنی دھار، دھار
 دھار وچ ملایا۔ میں سُنیا تُوں لاؤنا سچ دربار، پہلی چیتر دوس سہایا۔ تُوں شاہ پاتشاہ پاتشاہاں دا شاہ سیکدار، شہنشاہ تیرا ناؤں وڈیایا۔
 چھٹی جگ نانک پائی تیری سار، چووی ہتھ نشان پھیر چڑھایا۔ چھٹی پھٹ جگت وبار، فٹاں نال جگت ناپ کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں نیوں نیوں سیس جھکایا۔ چار جگ دا بھوپت راجا، تیرے آگے منگ منگائیندا۔ تُوں شاہ
 پاتشاہ بن کرے کاجا، در ساچا اک سہائیندا۔ تُوں شبد اگتی مارے واجاں، انادی ناد سُنائیندا۔ تُوں بھگتاں جگ جگ رکھیں لاجا،

سِر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ سنت سُہیلا پھرے بھاجا، اپنی سیو کھائیندا۔ اتم پرگٹ ہوئیوں دیس ماجھا، سمبل اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ایکا منگ منگائیندا۔ تُوں راجا مینِ درباری، تیری سیوا سچ کھائیا۔ میری نانک گوہند نال بجھی یاری، نہ کوئی توڑے توڑ ٹرائیا۔ جھلے آئی تیری واری، ڈلے دینی اک صلاحیا۔ گوہند آئے تیرے دواہری، در ساچے میرا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، مینِ ایکا وست منگ منگائیا۔ پہلی چیتر گوہند آؤنا، لے کے دُھر پروانہ۔ کون دوارے دس بہاؤنا، کون تیرا ٹکانا۔ چھٹی فٹ نشان جھلاؤنا، نانک دیوے دُھر پروانہ۔ چھٹی جگ بھیو کھلاؤنا، کھولے بھیو گن دھانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بالک منگ منگانا۔ منگاں منگ دے کے زور، ٹالیاں ٹل کدی نہ جائیا۔ در آیاں جے دیویں ہوڑ، تیری کرے نہ کھئے وڈیائیا۔ ٹٹی جے نہ دیویں جوڑ، ٹٹی گندھنہار نہ پھیر اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناشی کہے دس، کی کچھ تیری منگ۔ تیرے آتر جاواں وس، چاڑھاں اپنا رنگ۔ تیرے کول آواں نس، ماناں سیج پلنگ۔ اپنا مارگ دیواں دس، کٹاں بھکھ ننگ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیوے حکم سورا سربنگ۔ اپنی خاطر نہ کوئی منگ، گھاٹا کوئی نظر نہ آئیا۔ تُوں صاحب سورا سربنگ، تیری سچی شہنشاہیا۔ چھٹی جگ تیرا مردنگ، نو سو چرانوے چوکری جگ گائیا۔ تیرے گرہ اک اند، منگل تیری وڈیائیا۔ تیرا نام سُہاگی چھند، تیرا گیت سہج سُکھدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا دوارا توہے سوہا پائیا۔ تیرا دوارا ہوئے چھتئیہٹ، چھٹی چھٹی نال ملائیا۔ ستر بہتر چہتر تیری نیہ لین پٹ، چوڈاں چوڈاں سیو کھائیا۔ چار گنٹ پئے لٹ، مچدی جائے دُہائیا۔ گوہند بوٹا جائے بھٹ، جو نیہاں وچ گیا دبائیا۔ تیرا سکھ سویا جائے اٹھ، جگت نیندر دئے مٹائیا۔ چھپی پوہ دیوے بھنڈارا اٹھ، اپنے ہتھ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، چھٹی چھٹی تیری لکیر، سنگھ گردیال منگ منگائیا۔ تریتا دواہر کلجگ بنیا رہے فقیر، ستجگ ویلا چیتے کرائیندا۔ تیرے نام دی مار زنجیر، اپنے تن بندھن پائیندا۔ ایکا رکھی آس آنت چوٹی چڑھنا اخیر، ساچا ڈنڈا ایکا ہتھ پھرائیندا۔ تُوں پیرن وڈ پیر، بے نظیر تیری نظر نہ کھئے بدلائیندا۔ تیرے ہتھ تیری شمشیر، تیری شرع نہ کھئے وکھائیندا۔ چھٹی راگ

وہاؤن نیر، چھٹی چھٹی گھیرا پائیندا۔ پھیر وکھائی اپنی تصویر، پنٹھ خالصہ آپ اٹھائیندا۔ پہلی چیت بدل تقدیر، تدبیر اپنے رتھ رکھائیندا۔ جس نوں کہندے اُچ دا پیر، بن حقیر سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ستر سیکھ رہن تیار، سترگر پورا آپ جنائیا۔ اک اک اٹ دین اگھاڑ، اٹ اٹ نال رہن نہ پائیا۔ چھٹی چھٹی کر پیار، چھٹی چھٹی بندھن پائیا۔ بہتر بہتر دیوے دھار، دھار دھار وچ جنائیا۔ چھتر چھتر لئے اٹھال، ست ست ست سیو کھائیا۔ چوڈاں چوڈاں کر بحال، گلوں زنجیر دئے کٹائیا۔ سچکھنڈ بنا سچی دھرمسال، لوک مات دئے سہائیا۔ اُپر بیٹھ دین دیال، ساڈھے تین ہتھ دئے وڈیائیا۔ گوہند آئے چل کے لال، پہلی چیت رت سہائیا۔ آوندا جاندا کسے نہ دسے کرے کھیل کمال، کملی والا اک اکھوئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستر بہتر چھتر چھٹی پوہ دئے پرگٹائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل والی دو جہان، چھٹی دوس سیو کھائیا۔

★ ۳ آسؤ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

سچ نشانہ ساچی دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائییا۔ زرگن لے چوویاں اوتار، چووی ہتھ بنت بنائیا۔ چاروں کُنٹ بول جیکار، نعرہ ایکا وار سُنائییا۔ دھواں دھار ویکھ سنسار، زرگن جوت کرے رُشنائییا۔ ورن برن ویکھ وپار، نام ونج اک کرائیا۔ مندر مسجد ہٹ ویکھ گروڈوار، ساچا مندر اک گھلائییا۔ تیرتھ تٹ ویکھ کنار، سچ سروور اک ٹھائییا۔ اشٹ دیو گھر گھر ہٹے نِمسکار، نو ایکا اشٹ کرائیا۔ گرہ گرہ بھوپت بھوپ دسن سیکدار، اک سیکداری آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ اک جھلائییا۔ سچ نشانہ ست رنگ، ست ستوادی آپ جھلائییندا۔ مہربان سورا سربنگ، مہبان کھیل کھلائییندا۔ نام وجائے اک مردنگ، برہمنڈ کھنڈ سُنائییندا۔ آپے پائے اپنی ونڈ، ہر کا بھيو کھئے نہ پائیندا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سو پُرکھ زرنجن ویس وٹائییندا۔ نِمسکار کرن سورج چند، نیوں نیوں سپس سرب جھکائییندا۔ وشن برہما شو گائے چھند، شبدا نادای ناد الائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، سچ نشانہ اک وکھائیندا۔ سچ نشانہ ایکا بھیکھ، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ چار جگ دی مٹے ریکھ، ریکھا اپنی آپ بدلائیندا۔ کرے کھیل اپنے دیس، ساچے دیس سوہیا پائیندا۔ نر نرائن بن نریش، نرنکار حکم چلائیندا۔ بھاگ لگا ماجھے دیس، محو اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ آپ جھلائیندا۔ سچ نشانہ جائے جھل، جھولا ایکا نام لگائیا۔ کرے کھیل صاحب اہل، بھل کدے نہ جائیا۔ جس اُچائی اپنی گل، گلوتتا ویکھ وکھائیا۔ پاونہارا آپے مل، ساچے ہٹ آپ وکائیا۔ ساچا ہٹ جائے کھل، پُرکھ ابناشی سیو کھائیا۔ گرمکھ سجن نہ جائے زل، قیمت کرتا آپے پائیا۔ آد جگاد رہے اڈل، اڈول وڈی وڈیائیا۔ سچ دوارا آپے کھول، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ اک سمجھائیا۔ سچ نشانہ تیرا رنگ ست، ستوادی آپ رنگیا۔ تیرے اندر کلاپت، جوتی جوت جوت سمایا۔ تیرے آتر کھیل سمرتھ، نرگن اپنا آپ کرایا۔ تیری وندن چووی ہتھ، چار جگ بھیو چکایا۔ چوویاں اوتار ہو پرگٹ، پرم پرماتم کھیل کھلایا۔ اپنا مارگ آپے دس، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ نرگن سرگن اندر آپے وس، نرگن بیٹھا مکھ چھپایا۔ اپنی کرے پوری آس، آسا آسا وچ ٹکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ اک صلاحیا۔ سچ نشانہ کرتیار، ترے گن اتینا سیو کھائیا۔ متر ملے متر پیار، پیار پیار نال پرنائیا۔ ستھر ویکھیا تیرا یار، یارڑا ستھر آپ ہنڈھائیا۔ راہ تکان ایکا وار، ایکا نین اٹھائیا۔ کون میلا ہوئے سچ دربار، در دروازہ دئے کھلائیا۔ تیرا جلوہ ویکھاں اپر اپار، نوری مکھڑا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سمجھائیا۔ دھر فرمانا سچ نشان، ہر سچا سچ جنائیندا۔ تڈھ بن سوہے نہ کھئے راج راجان، شاہ پاتشاہ تیرا راہ تکائیندا۔ تڈھ بن مئے نہ کھئے آن، نیوں نیوں سیس نہ کھئے جھکائیندا۔ تڈھ بن حکم نہ کرے کھئے پروان، حکم حاکم نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھیو آپ جنائیندا۔ ساچا بھیو ہر نرنکار، ست ستوادی آپ کھلائیا۔ شاہ سلطانا ہو تیار، مہربانا ویس وٹائیا۔ تیرا کھیل اگم اپار، آد جگاد بھیو نہ رائیا۔ جگ جگ سہائے بنک دوار، جس دوارے پھیرا پائیا۔ جس جن کریں پروان، تس دیویں مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے وکھائیا۔ تیرا گن ساچی دھار، ہر سجن آپ جنائیندا۔ تڈھ بن بے نہ کوئی سرکار، شاہ پاتشاہ نہ کھئے اکھوائیندا۔ تڈھ بن بے نہ کوئی سیوادار، چاکر

رُوپ نہ کھئے وٹائیندا۔ ٹدھ بن کوئی نہ بنے حُکمران، حُکمی حُکم نہ کھئے سُنائیندا۔ ٹدھ بن کوئی نہ کرے کسے پچھان، سیس سیس نہ کھئے جھکائیندا۔ تیرا میلا وچ جہان، پُرکھ اباشی آپ جنائیندا۔ صاحب دِیال ٹھاکر سوامی ملے آن، ٹھوکر پھیر نہ کھئے لگائیندا۔ در دوارے دیوے مان، ابھان نظر کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ نشانہ آپ سمجھائیندا۔ سمجھنہارے جانا سمجھ، سمجھ سمجھ وچ کُٹکائیا۔ نرگن کہنا نرگن رمز، نرگن اشارہ رہیا جنائیا۔ نرگن روگ سکہ نرگن مرض، نرگن مرم پٹی آپ لگائیا۔ اپنا پورا کرن آیا فرض، فرد جرم اپنے اُپر آپ لگائیا۔ جن بھگتاں جو ہویا حرج، کلجگ اپنا دھکا لائیا۔ جگت پیار چڑھیا قرض، مقروض ہوئی خُدائیا۔ کال نگارہ رہیا گرج، چار کُنٹ شنوائیا۔ دھرت دھول رہی لرز، دھیر دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ اوتار گُر بھگت سنت جیو جنت گئے ورج، مارگ پنٹھ جگت وکھائیا۔ گوہند سورا اتم کل ایکا وار آؤنا چل کرے عرض، عرضی اپنی ہتھیں پائیا۔ پاربرہم پت پریشور چار جگ دی پھول فرد، آگے دئے کُٹکائیا۔ نیتر پیکھ پُٹھی ہوئی نرد، سار پاشا کھیل کھلائییا۔ کھیلنہارا ایکا مرد، مردانگی اپنے ہتھ رکھائیا۔ آسوتن سب نوں پینی درد، نمہی نمہی آپ لگائیا۔ چار کُنٹ ہوئی نپڑد، پردہ اُتے نہ کوئی پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک نشانہ لئے وکھائیا۔ ست رنگ نشانہ کرے فریاد، پرہ آگے سیس جھکائیندا۔ چووی ہتھ بنی میری یاد، چھٹی فٹ رُوپ وٹائیندا۔ جس دوارے کرنا لاڈ، سو دوارا موہے بھائیندا۔ چاروں کُنٹ بنے حاد، چھٹی جگ راہ تکائیندا۔ اندر وجے تیرا ناد، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ چار جگ دے وچھڑے میلے سادھ، سنت رُوپ جو تینوں دھائیندا۔ میرا وسے آندھ گوانڈھ، اُچ نشانہ ایکا منگ منگائیندا۔ تیرے چرناں ہیٹھ برہمانڈ، ٹوں سوانگی ورتیا سانگ، رُوپ رنگ نظر کھئے نہ آئیندا۔ نانک گوہند رکھی تانگھ، وید ویاسا تھکا ماند، جگ چوکرئی پیتی جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، میرا دیویں میرا ساتھ، ساچی وست تیرے ہاتھ، خالی جھولی آگے ڈاہندا۔ جھولی ڈاہے اُچ نشانہ، نیوں نیوں کرے نمسکار۔ ٹوں صاحب سچا بنیا دانا، اٹ تیرا بھنڈار۔ جگ جگ کریں ٹھانڈا سینہ، نرگن سرگن لے اوتار۔ تیرا ناؤں رنگ ایکا بھینا، اُتر نہ جائے دوجی وار۔ تیرے دوارے مرنا جینا، آواں جاواں وارو وار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا وست جھولی ڈار۔ ساچی وست جھولی پا، بنیا در بھکاری۔ ٹوں شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ، وڈ تیری سیکداری۔

نرگن نرگن کرے نیاں، سرگن بنیا کھیل کھلاڑی۔ کلجگ اتم نہکلنک رکھائے ناں، نرگن جوت اک نرکاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے چرن جاواں بلہاری۔ ور دے دے میری دات، تڈھ آگے جھولی ڈاہیا۔ تیرے بھگت میرا ساتھ، پن بھگتاں میرا ہور نہ کھئے سہائیا۔ نہ کوئی میری ذات نہ کوئی پات، ایک تیرے رنگ سہائیا۔ نہ کنارہ نہ کوئی گھاٹ، نہ کوئی پتن آسن لائیا۔ نہ کوئی مندر مسجد گردوار، مٹھ شودوالا نہ کھئے وڈیائیا۔ چار دیوار نہ کھئے ہاٹ، تکڑ تول نہ کھئے ٹلائییا۔ ایک منگاں اپنی دات، نیوں نیوں ڈھیہ ڈھیہ سرنائیا۔ کلجگ میٹ اندھیری رات، میرا رنگ دے چمکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، میری پوری آس کرائیا۔ پوری آس دینی کر، دین دیال گسائیاں۔ اک اکلّا میں رہیا ڈر، کوک کوک دیاں ڈہائیاں۔ اپنے گرمکھ اپنے سد گھر، میں اٹھ اٹھ اوسیاں پائیاں۔ چھٹی جگ تیرا بھانا لیا جر، ہن جھلیاں نہ جان جدائیاں۔ نہ رہے ہو کے میں تیرے آگے گیا اڑ، اپنیاں دوویں بھجان اٹھائیاں۔ تیرے بھگتاں اپنی ہتھیں چرن لواں بھڑ، میریاں جگ جگ دیاں مٹن لگیاں شاہیاں۔ میں خالی مڑ کے نہ جانا تیرے در، در تیرے ایک آس تکائیا۔ میرا دے دے مینوں ور، اہل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، میں بیٹھا آس تکائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، سچ نشانے آپ جنائیندا۔ کراں کھیل کھیل مہان، بھیو ابھید بھیو کھلائییندا۔ ایک وار دیواں ایک دان، ایک حکم سنائیندا۔ کراں کھیل دو جہان، دوئے دوئے دھار آپ چلائیندا۔ پہلاں دیواں گوہند مان، جس اپنے نال ملائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ ساچا پردہ کھول بھگوان، حکمی حکم جنائیا۔ گوہند سورا ملے آن، آسو تین وڈی وڈیائیا۔ اپنی منگ منگے دان، ایک وار جھولی دیاں بھرائیا۔ اک دوئے دی کراواں آپ پچھان، میل ملاواں سہج سبھائیا۔ جس بالے کیتے فربان، تِس لواں بھیر اٹھائیا۔ اٹھ جودھے ویکھو مار دھیان، پُرکھ ابناشی لئی انگرائیا۔ چھوٹے بالے ویکھ نادان، سچ نشان رہے جھلائییا۔ جگت جگدیش کر پروان، پرم پُرکھ کھیل کھلائییا۔ منجیت جتیا دو جہان، جت اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ سمجھائیا۔ گوہند آوے چڑھے چا، ملے میل بھگوانا۔ ایک ویکھے سچا تھان، ساچا مندر اک سہانا۔ ایک بیٹھا شہنشاہ، پاتشاہ نوجوانا۔ ایک حکم رہیا ورتا، دھردرگاہی دھر فرمانا۔ ایک تخت رہیا ہنڈھا، بھوپت بھوپ راج

راجانا۔ ایکا تاج سیس رہیا سُہا، پنچم پنچ پردھانا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبران دیوے سچ صلاح، سنتاں بھگتاں سُنائے نام ترانہ۔ کلجگ کرے سچ نیاں، پُرکھ ابناشی ہو مہربانا۔ سب دا لہنا دئے مُکا، جگت جھیڑا آپ چُکنا۔ گوہند در لئے بُلا، دیوے شبد پروانہ۔ ست رنگ نشانہ دئے جھلا، جودھا سُوپر مرد مردانہ۔ تیر ٹیہنگ ٹرنگ لئے دُوڑا، جوتی جوت سُرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے دو جہاناں۔ گوہند آئے در در پروان، دردی درد درد وندائیا۔ پُرب ویکھے مار دھیان، لہنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ پُوت سپوتا چتر سُجان، سگھڑ دئے نام وڈیائیا۔ بھانا مٹیا ساچی آن، سیس سیس ٹکائیا۔ اتم منگیا ایکا دان، ستھر سیج یار ہندھائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، وست اموک جھولی پائیا۔ تیرا ستھر کراں پروان، تیری کایا سیج سوبھا پائیا۔ تیرے اندر وڑاں آن، رُپ رنگ تھہ پن اور نہ کیسے دسائیا۔ نرگن رُپ بنیا حُکران، سرگن ساچا حُکم منائیا۔ اندر وڑ کراں پچھان، بھل کدے نہ جائیا۔ ایکا دیواں سچا دان، ساچی دات جھولی پائیا۔ ایکا ڈنکا وجے دو جہان، تیری نوبت نام وجائیا۔ ہندو مُسلم سکھ عیسائی سارے گان، شرع شریعت نہ کھئے وکھائیا۔ کلجگ جھوٹھی میٹ دکان، سچ بھنڈار اک وکھائیا۔ جوتی جوت سُرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ گوہند آتر تیرا میلا، ہر جو ہر ہر آپ کراؤنا۔ لیکھا جان گرو گُر چِلا، گر چِلا کھیل کھلاؤنا۔ اپنا دھام دس نویلا، نرگن اک اکیلا پھیرا پاؤنا۔ جوتی جوت سُرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا حُکم آپ مناؤنا۔ گوہند سورا سیس جھکا، ایکا وار منگ منگائیا۔ اپنا لیکھا دئے سمجھا، تیرا لیکھا لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ اپنا ویس دے وکھا، جس دوارے ڈیرہ لائیا۔ اپنا بھیکھ دے جنا، کون ویس مات وٹائیا۔ کون سنہڑا دیویں آ، میرے صاحب سچے ماہیا۔ کون کھیڑا دئیں وسا، ہونے نور رُشنائیا۔ کون جھیڑا دئیں مُکا، لئی جائے لوکائیا۔ کون گیڑا دئیں دوا، لکھ چوراسی لٹھ بھوئیا۔ جوتی جوت سُرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھيو دے کھلاؤنا۔ پُرکھ ابناشی کھولے بھيو، اپنی دیا آپ کھائیندا۔ تیری لگاواں اپنی سیو، اپنی سیوا تیرے نال کھائیندا۔ تیرا گن رسنا جھو، اپنی شبدی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سُرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا گھر آپ سمجھائیندا۔ اپنا گھر آپ بناؤنا، اپنی سیوا آپ کھائیا۔ اپنا دیپ آپ جگاؤنا، آپے کرے سچ رُشنائیا۔ اپنے مندر آپ ٹکاؤنا، آپے ویکھ وکھائیا۔ اپنے گھر آپے گاؤنا، آپے خوشی منائیا۔ اپنی سیجا آپے سونا، آپے سوبھا پائیا۔ اپنا درشن آپے پاؤنا، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ اپنا

کھیل آپے کرے جو ہر جو بھاؤنا، دوسر سنگ نہ کھئے رلاٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ تیرا
 ورتے حُکم نرنکار، نرنکاری کھیل کرایا۔ تُوں نرگن لے اوتار، سرگن آس پور کرایا۔ تیرا وسے دھام نیار، سمبل ناؤں رکھایا۔ گُرمکھاں کریں
 پیار، گُرسکھ گود بہایا۔ سنت بھگت لئیں اُٹھال، اپنا میل ملایا۔ لیکھا جانیں شاہ کنگال، دین دیاں دیا کھایا۔ تُوں مریداں سُنیں حال،
 مُرشد بن بے پرواہیا۔ تیرا وجے ایکا تال، سُنے سرب خُدایا۔ تُوں سب تُوں کریں بے حال، تیرا آنت کسے نہ پایا۔ تُوں چلیں اولڑی چال،
 چال نرالی اک رکھایا۔ ست رنگ نشانہ لئیں وکھال، کلجگ ویلا آنت جنایا۔ گُرسکھ سہیلے آپے کرے بہال، لکھ چوراسی وچوں لئے اُٹھایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میں سدا سد تیری سیو کھایا۔ تیری سیو سٹ دُلاں، ہر ساچا آپ
 لگائیا۔ نیہہ رکھاں تیری اپر اپار، چار جُگ نہ سکے کوئی اکھڑائیا۔ مانس دیہہ نو دوار، نو نو کھنڈ ویکھ وکھائیا۔ ساڈھے تین ہتھ محل
 منار، جگت منارا دئے سمجھائیا۔ تیری سیوا لاچار، دو دو ونڈ ونڈائیا۔ دو دھرنی پیچ دین سوار، دو برہمنڈ کرن زُشنائیا۔ دوہاں وچولا
 بنے آپ نرنکار، اپنی سیوا آپ لگائیا۔ سیوا کرے سچی سنسار، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ دھام بنائے اک نیار، مندر مسجد مٹھ گرو دوار نہ
 کھئے وڈیائیا۔ جس گھر بہے نرنکار، سو در سوہا پائیا۔ جس در گرو ملے کرتار، گر کرتار ایکا رنگ سہائیا۔ سو دھرنی رہے جُگ چار،
 چار جُگ گر اوتار سب نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ جس گھر آئے تیئی اوتار، دُور دُراڈا پندھ مکائیا۔ جس گھر آئے بھگت کرن نِمسکار، سو
 گھر سچا سوہا پائیا۔ جس گرہ پیر پیغمبر کرن سلام، سجدہ سیس جگدیش جھکائیا۔ جس گھر درس پائن دس گر جائن بلہار، نرگن نرگن
 نرگن گن گائیا۔ جس گرہ لگے سچ دربار، سو گھر سچکھنڈ روپ وٹائیا۔ جس تخت بہے آپ نرنکار، سو تخت اُلٹ نہ جائیا۔ آسو تین ویہہ
 سو چار بکرمی پہلا کیتا وبار، گھنک پُر نیہہ رکھائیا۔ آر پار دتا اُجاڑ، وسدا نظر کھئے نہ آئیا۔ بھڑ بھڑ باہوں دئے اُٹھال، سویا کھئے ربن نہ
 پائیا۔ سمت اٹھارویں ہو ہوشیار، اپنی بنت آپ بنائیا۔ کرے کھیل اکم اپار، روپ انوپ آپ وٹائیا۔ چووی ہتھ نشان سُن پُکار، چھٹی
 چھٹی دئے صلاحیا۔ چھٹی چار بنے منار، جگت منارا اک وڈیائیا۔ بھگت بھگونت لئے اُٹھال، جُگ وچھڑے میل ملایا۔ ستجگ دیا کھائے
 دین دیاں، چووی چووی کر کُرمائیا۔ تریتا لیکھا جانے سدا کرپال، بیس بیس نال ملایا۔ دواپر ویکھے آپ دھرمسال، سولان سولان

وَجَّ ودھائیا۔ کلجگ کھائے نہ اتم کال، باراں باراں سوہیا پائیا۔ چووی ویہہ رلائے نال، سولاں باراں بندھن پائیا۔ بہتر بھگت لئے اٹھال، لوک مات کر رُشنائیا۔ ساچی سیوا دئے وکھال، سیوک سیوا اک سمجھائیا۔ بہتر بہتر نال کرے پیار، ست دو پردہ لاپیا۔ ایکا رنگ ویکھ شاہ کنگال، مایا ممتا نال رکھائیا۔ نرگن سرگن بن دلال، جگت دلیل دئے بدلائیا۔ چار ورن وکھائے اک دھرمسال، دھر دھرمی بیٹھا آسن لائیا۔ سیس تاج دئے وکھال، چارے مکھ نال رلائیا۔ ماجھا مالوا ویکھے لال، دواہ اپنی گنڈھ پوائیا۔ جمونام وست خوشحال، زم زم دیوے سچا ماہیا۔ بہتر بہتر کر پرتپال، بہتر سیوا اک لگائیا۔ چھٹی چھٹی کھیل نیار، جگ چھٹی کھید مکائیا۔ چھٹی راگ جائن ہار، بہتر بھگت ملے وڈیائیا۔ چوڈاں گرو کرے ظاہر، آپ اپنا پردہ لاپیا۔ چھٹی دوس کرے بھال، ترے ترے اپنا روپ وکھائیا۔ چھ گھر پاوے آپے سار، شاستر سمرت بھیو نہ رائیا۔ سچ دوار کر تیار، ترے گن اتیتا گوبند میتا سچ سنگھاسن سوہیا پائیا۔ نو دوار کھول کواڑ، ست ست ویکھے ایکا وار، نو ست بندھن پائیا۔ پہلی چیت لائے سچ دربار۔ پنج پیارے رکھے نال، بہتر سکھ لئے اٹھال، کرے کھیل آپ نرال، ست ستوادی سیس جگدیش پگری دئے بندھائیا۔ گردیال سنگھ تیرا پورا کرے سوال، تیری راج بنتر دئے وکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بہگوان، دے فرمان راشٹری دئے سمجھائیا۔

۱۳۳۲

۱۳۳۲

★ راشٹری اتے پنڈت نہرو نوں شبد بھیجا ★

راشٹریت مار دھیان، ترے گن اتیتا کرے جنائیا۔ لوک مات بنائے سچ نشان، سچ نشانہ اک سمجھائیا۔ چھٹی جگ دی چکے آن، چھٹی چھٹی بندھن پائیا۔ چار ورن کرے پروان، ذات پات بھیو مٹائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی دیوے اک گیان، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ پہلی چیت جس تلوار نہ رکھی وچ میان، سچ وست گیا ہتھ پھڑائیا۔ سو صاحب پرگٹ ہویا آن، وشنو بہگوان ناؤں دھرائیا۔ جس دی مٹی پئے آن، لکيا کھئے رہن نہ پائیا۔ اتم دیوے اک فرمان، حکمی حکم آپ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ سندیش

رہیا پُچائیا۔ سَتجُگ بنے سچِ نشانہ، سِری بھگوان آپ بنائیندا۔ کلجُگ مٹے کوڑ جہانا، کوڑ پرجا کوڑ راجا ست نظر کھئے نہ آئیندا۔ بھگت
 بھگونت بنے نام گانا، ساچا تند اک وکھائیندا۔ نرگن نرگن ہو پردھانا، سرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ چھبی پوہ دوس مہانا، جوتی جاتا آپ
 سمجھائیندا۔ بہتر بھگت کرے پردھانا، چار جُگ دا لیکھا پور کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپ جنائیندا۔
 ساچا حُکم سِری بھگونت، نرہے ہو جنائیا۔ سرب جیاں دا ایک کنت، ایک ہتھ وڈیائیا۔ کلجُگ آیا اتم انت، لوک مات رہن نہ پائیا۔
 جگت خواری جھوٹھی بنت، بن ہر نام نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک اکھر دئے وکھائیا۔ ایک اکھر جگت
 ملاح، کھیوٹ کھیٹا آپ سمجھائیندا۔ پنڈت نہرو نال کر صلاح، کون لکھ لکھ لیکھ پُچائیندا۔ کون بنے انت ملاح، بیڑا پار کرائیندا۔ کون
 ندیاں تھل ویکھے اسگاہ، سُمند ساگر پھیرا پائیندا۔ کون چار ورن پکڑے بانہ، غریب نہانے گلے لگائیندا۔ کون چپائے سچا ناں، سوہنگ آتم
 پر ماتم کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رُپ آپ دھرائیندا۔ رُپ دھرے ہر نرنکار، نہکلنک ناؤں
 رکھائیا۔ پنڈت پاندھے کرن وچار، شاستر سمرت بھیو نہ رائیا۔ سَتجُگ نیہ رہیا اُسار، ساچے بھگتاں سیوا لائیا۔ سمبل بنے دھام نیار،
 چووی ہتھ نشان جھلائیا۔ چھٹی فٹ بنے منار، چار کُنٹ دیوار جنائیا۔ اندر بے سچّی سرکار، ساڈھے تِن ہتھ سیوا کھائیا۔ سیوا کر لے
 اتم وار، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ بھگت بھگونت جُگ جُگ کرے خبردار، نام ہلونا ایک لائیا۔ در آ کے دے گیا تلوار، سیس اپنے تاج ٹکائیا۔
 چوراسی کلیاں کر شنگار، لکھ چوراسی اپنے نال بندھائیا۔ چھبی پوہ کلجُگ جڑ دئے اکھاڑ، سَتجُگ ساچا بوٹا لائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بہتر سیکھاں ایک وار، ایک سیوا اکو اک سمجھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل جگت
 مہان، راشٹریٹ پنڈت نہرو کر دھیان، اک دوجے نال مل مل کرنی سچ صلاحیا۔

☆ ۷ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

سو پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، ہر اپرمپر آپ کرائیا۔ نرگن کھیل سرگن دھارا، ست ستوادی آپ چلائیا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ جُگا جُگنتر پاوے سارا، جُگ چوکرئی ویکھ وکھائیا۔ نام ست بول جیکارا، برہم مت دے جنائیا۔ کلاپت ہر گِردھارا، نراکار سچا شہنشاہیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہ پاتشاہ حُکم جنائیا۔ آد آنت رہے نیارا، نرور کھیل کھلائیا۔ شبدا ناد ایکا نعرہ، نام ندھانا آپے گائیا۔ دھرنی دھول دے سہارا، دھرت دے وڈیائیا۔ جل جل روپ ٹھنڈی ٹھارا، تیرتھ تٹ سہائیا۔ گر اوتار دے سہارا، بیو ابھید کھلائیا۔ کرے کرائے اپنی کارا، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ ستجگ تریتا ویکھ اکھاڑا، دواپر پھیرا پائیا۔ کلجگ سنے آپ پُکارا، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ جیو جنت ہاکارا، مچھ کچھ رہیا گرلائیا۔ گگن منڈل دھواں دھارا، رو سس نہ کھئے رُشنائیا۔ نو نو ڈونگی غارا، ست ستوادی چند نہ کوئی چڑھائیا۔ پاربرہم نہ کھئے پیارا، برہم میل نہ کھئے ملائیا۔ سچ محل نہ کھئے منارا، جگت واسنا پھرے لوکائیا۔ مندر مسجد گروڈوارا، شودوالا مٹھ جگت لڑائیا۔ پُرکھ ابناشی وسے باہرا، ہتھ کیسے نہ آئیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر وڈ وڈیائیا۔ نہکلنک لے اوتارا، سمبل اپنا دھام سہائیا۔ گوبند میلا میت مُرارا، گر چیلا رنگ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیا۔ بندھن پائے ہر نرنکار، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیا۔ جُگ چوکرئی کھیل اپارا، روپ انوپ دھرائیا۔ نرگن سرگن ہو جیار، سرگن سرگن لے سمجھائیا۔ سرگن میت بن مُرار، سگلا سنگ نبھائیا۔ سرگن ایشٹ وچ سنسار، دریشٹ اک درڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ ساچا کھیل ہر کرتارا، آد جُگاد کرائیندا۔ جُگ جُگ ویکھے ویکھنہارا، دس کیسے نہ آئیندا۔ گر اوتار دے سہارا، لوک مات پرگٹائیندا۔ آپے جانے اگئی دھارا، نام ستارا اک وجائیندا۔ شبدا ناد انادی دھنکارا، دھن آتمک آپ سُنائیندا۔ نرگن دیا کر اُجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ کایا مندر سچ منارا، محل اٹل آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرنے یوگ، جُگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا جانے لوک پرلوک، برہمنڈ کھنڈ بیو چُکائیا۔ نام جنائے سچ سلوک، جُگا جُگنتر جگت پڑھائیا۔ بھاگ لگائے ساچے کوٹ، کایا بنک سوہا پائیا۔ نام بھنڈارا دے اتوٹ،

اٹھ آپ ورتائیا۔ کڈھنہارا واسنا کھوٹ، سچ سچ وچ سمائیا۔ اک جنائے ساچی اوٹ، پُرکھ اکال ایشٹ منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل سِری بھگوان، جُگ کرتا آپ کرائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سُلطان، تخت نِواسی سوہیا پائیندا۔ شاہو بھوپ بن راجان، حُکمی حُکم آپ منائیندا۔ دیونہارا دانی دان، وست اموک آپ ورتائیندا۔ سرب گھٹاں گھٹ جانی جان، جانہار بھيو گھلائيندا۔ پرگٹ ہو وچ جہان، نِرگن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ شبد اڈائے اک بِنان، پُریاں لوآں آپ پھرائیندا۔ آپے ویکھے مار دھیان، ویکھنہارا دِس نہ آئیندا۔ ست رنگائے اک نِشان، دو جہانا آپ جھلائيندا۔ پرم پُرکھ ہو مہربان، دین دِیال دِیا کمائیندا۔ گُرمکھ ساچے چتر سُجان، لوک مات اُٹھائیندا۔ اتم اُتر اک گیان، اپنا درس کرائیندا۔ ناتا توڑ جیو جہان، ایکا بندھن پائیندا۔ ایکا راگ سُنائے کان، اکھَر وکھَر آپ پڑھائیندا۔ ایکا مندر اک مکان، نو دوار کھول گھلائيندا۔ ایکا گھر ملے بھگوان، دو جے در نہ منگن جائیندا۔ اک وکھائے سچ نِشان، ست ستوادى آپ جھلائيندا۔ اک جنائے اپنی آن، دوسر اوٹ نہ کھئے وکھائیندا۔ آپے ہوئے بے پہچان، دِس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کھیل کر پُرکھ سمرتھ، اپنی بنت آپ بنائیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی سیو کمائیا۔ آپے جانے مہا اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ اپنا مارگ آپے دِس، آپے لئے لگائیا۔ اپنے مندر آپے وس، آپے سوہیا پائیا۔ آپے جانے اپنا رس، رس رسیا ساچا ماہیا۔ اپنا آپے ہوئے اپنے وس، اپنی آس آپ تکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، کھیلنہارا اک اکھوائیندا۔ سچکھنڈ دوارے بھاگ لگاؤنا، سچکھنڈ دوار سوہیا پائیندا۔ نِرگن ہو ہو ویس وٹاؤنا، روپ انوپ دھرائیندا۔ نہکلنکا ناؤں رکھاؤنا، ذات پات نہ کھئے جنائیندا۔ ست ستوادى مارگ لاؤنا، وید کتیب بھيو نہ آئیندا۔ ستجگ ساچا راہ چلاؤنا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ نو دوارے کھول گھلاؤنا، در اپنا بند وکھائیندا۔ ساچا سگن آپ مناؤنا، آپ اپنا دِن سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ سنگ رلائيندا۔ نہ کوئی سنگ نہ کوئی سنگی، سگلا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ جن بھگتاں دیوے دات امنگی، وست اموک اپنے ہتھ رکھائیا۔ جنم جنم دی کئے تنگی، روگ سوگ گوائیا۔ وچوں کڈھ واسنا گندی، سوہنگ اکھَر اک پڑھائیا۔ رائے

دھرم نہ پائے پھندی، جگت جنجالا دئے مٹائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی اندھی، ہر کا روپ نظر نہ آئیا۔ لکھ چوراسی کھڑی کندھی، کلجگ
ایکا دھکا لائیا۔ سچ سنگھاسن بہ بہ پائے ونڈی، ونڈنہارا اک اکھوائیا۔ گوہند لے کے آئے گنڈھی، اپنی گنڈھ ایک پائیا۔ جن بھگتاں دیوے
پون ٹھنڈی، نام سگندھی وچ رلائییا۔ بن رسنا جہوا چلائے تندی، تار ستار آپ بلائییا۔ لکھ چوراسی وہے وپندی ندی، پار کنارہ نہ کھئے
رکھائییا۔ لہنا مکے چوڈھویں صدی، سد سد سنیہڑا رہیا پُچائییا۔ آپے ونڈنہارا حدی، آنت حدود دئے وکھائییا۔ چار جگ دا پچھلا لیکھا ہویا
ردی، آگے قیمت کھئے نہ پائیا۔ نہ کوئی سدی نہ کوئی ودی، تھت وار نہ کھئے رکھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا مارگ
آپ جنائییا۔ ساچا مارگ ہر لگاؤنا، ست ستوادی دیا کھائیندا۔ سال ستویں کھیل کھلاؤنا، ست ست اپنا بندھن پائیندا۔ ساچی رت
رنگ چڑھاؤنا، رنگیا رنگ اتر نہ جائیندا۔ جن بھگتاں پرمانند وکھاؤنا، اند اند اپنا روپ وٹائیندا۔ گرہ گرہ اپنا چند چڑھاؤنا، نرگن جوت
ڈگمکائیندا۔ گیت سہاگی چھند سناؤنا، گوہند آپ الائیندا۔ جنم جنم دا پنڈھ مکاؤنا، جگت کھیڑا آپے ڈھاپیندا۔ اپنے کھیڑے سد بہاؤنا،
ساچا کھیڑا آپ وسائیندا۔ نیرن نیرے ہو ہو درس دکھاؤنا، دور دراڈا پنڈھ مکائیندا۔ جگ جگ ٹٹی گنڈھ پواؤنا، آپ اپنی سیو کھائیندا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، کلجگ تیرا ویکھ وکھائییا۔ لیکھا جانے ڈھر
دربار، درگاہ ساچی سوہا پائیا۔ دھرت دھول ہو اجیار، روپ انوپ وٹائییا۔ بھگت بھگوت کر پیار، در ساچے میل ملائییا۔ کایا بھانڈے
کاچے کرے ٹھنڈے ٹھار، سینتل دھار امرت مکھ چوائیا۔ ایک رنگ رنگائے پُرکھ نار، جو جن چرن دھیان لگائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کریا کر، در گھر ساچے دئے وڈیائییا۔ در گھر ساچا سچ سہاؤنا، سوہاؤنت آپ سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی آپ اُچاؤنا، اپنا حکم آپ
منائیندا۔ سمت پندراں چیتے کراؤنا، پہلی پوہ حکم سنائیندا۔ نو سیکھ نو در بہاؤنا، نو نو جوڑے نال رلائییندا۔ نو نو بستر اک وکھاؤنا،
ایکا رنگ چڑھائیندا۔ ساچی آگی ایک گھر پاؤنا، ساچی سکھی مول مکائیندا۔ دھاروں تکھی آپ جناؤنا، والوں نیکی اپنے وچ چھپائیندا۔
انڈھی کھیل آپ کراؤنا، چار جگ وید کتیب شاستر سمتر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا حکم آپ
جنائیندا۔

☆ ۱۳ اَسُو ۲۰۱۸ یَکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

ہر بھگت دوارا بھگتی رنگ، سری بھگوان آپ چڑھائیندا۔ مہربان مہربان مہربان سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ دیا کھائیندا۔ ہرجن سہاونی ویکھ سیج پلنگ، پُرکھ ابناشی آسن لائیندا۔ زردھن گھر وجائے مردنگ، ساچی سیوا سیوا کھائیندا۔ چار جُگ دے وچھڑے لائے انگ، انگیکار آپ اکھوائیندا۔ جنم جنم دی کٹے بھکھ ننگ، نام وست امولک آپ ورتائیندا۔ دئی دویتی ڈھاہے کندھ، بھانڈا بہرم بھو بھٹائیندا۔ گرہ مندر سُنائے چھند، گیت گوبند آپ لائیندا۔ دو جہان وکھائے اک انند، انند انند وچ جنائیندا۔ جُگ چوکڑی مُکیا پندھ، پاندھی اپنا پندھ مُکائیندا۔ بھگتن پائے ایک بندھ، ایک ڈور ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگت دوارا ویکھ وکھائیندا۔ بھگت دوارا بھگتن میل، سری بھگوان کھیل کھلائیندا۔ گرہ مندر چڑھے تیل، گھر ساچا سگن منائیندا۔ کرے کھیل جگت نویل، بیو کھئے نہ پائیندا۔ جُگا جُگنتر سبج سہیل، سکلا سنگ رکھائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جُگ نہ ہویا ویہل، نہکیو اپنی دھار نہ کھئے چلائیندا۔ کلجگ اتم لیکھا جان گرو گُر چیل، گوبند ساچی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے آپ اُپائیندا۔ ہرجن سچا بھگت بھگوان، نہیو آپ اٹھائیا۔ نہیو دیوے دان، بھیانک روپ نہ کھئے جنائیا۔ دھرم رکھا اک نشان، نگاہبان دئے سمجھائیا۔ آپے بخشے اپنی سچ پہچان، رحمت اپنی آپ کھائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سلطان، تخت نواسی کھیل کرائیا۔ حکمی حکم بن حُکمران، حکمت اپنے ہتھ رکھائیا۔ شرع شریعت اک ایمان، ابٹل وقت کرے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارا دئے سہائیا۔ سچ دوارا بھگت گرہ، بھگوان آپ سہائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر، نرگن سرگن اندر بہہ، ویس انیک دھرائیندا۔ اپنی نش اکھر بانی آپے کہہ، ہرجن ساچے آپ پڑھائیندا۔ جن بھگتاں بھانا اپنے سرتے سہہ، سپس جگدیش بہار اٹھائیندا۔ جو جن بھانے اندر رہے، تین اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگتن گھر سچ دوار، درگاہ ساچی کھیل کھلائیا۔ نرگن کھیل نہ جانے کھئے سنسار، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ لوک مات لے اوتار، کلجگ اتم ویس وٹائیا۔ ہر سبج ساچے لے اٹھال، پاربرہم دیا کھائیا۔ اک وکھائے سچی دھرمسال، سچ دوارا آپ سہائیا۔ جس در آئے نہ کال مہاکال، سو گھر لے پرگٹائیا۔ جس در

سُنے حال، حال مُریداں جھولی پائیا۔ جس گرہ توڑے جنجال، جیون جُگت دئے بتائیا۔ جس مندر دیوے دهن مال، نام خزانہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرہ مندر اک وڈیائیا۔ گرہ مندر ہر سجننا، سوہاؤنت کرتار۔ بھگت بھگونت بہ بہ سجننا، کلجگ تیری اتم وار۔ چار ورن کرائے مجنا، دُرمت میل اُتار۔ نام نگارہ ایکا وجنا، آپ وجائے ایکنکار۔ جن بھگتاں رکھے لجنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے ہونے پہریدار۔ پہریدار چار دوار، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ جودھا سُرپیر بلی بلکار، بل باؤن کھیل کھلایا۔ دھنُش توڑے ایکا وار، چلے اپنا آپ اُٹھایا۔ آپے تولے گوردھن بہار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آپے کوہ طُور دئے ہلار، جلوہ نُور نُور پرگٹایا۔ آپے نام ست بول جیکار، سچکھنڈ دوار ویکھ وکھائیا۔ آپ بنائے سَت دُلاں، پُوت سپُوتا سوہا پائیا۔ آپے زِرگن لے اوتار، زرنکارا ویس وٹایا۔ جُگ جُگ وچھڑے میلے یار، یاری یاراں نال نبھایا۔ ایکا دیوے ور کرتار، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگت دوارا ویکھ وکھائیا۔ بھگت دوارا اُچ محلہ، سوہاؤنت آپ سہائیندا۔ ویکھنہارا اک اِکلا، ایکنکارا کھیل کھلاییندا۔ بھگن اندر آپے رلا، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ شبدی شبد پھڑایا پلا، ایکا گنڈھ پوائیندا۔ زہکرمی اپنے کرم کرایا ہلا، ساچا کرم اک وکھائیندا۔ گُرْمکھ گُر گُر گُر جوت اُتر رلا، جگت وچھوڑا پنڈھ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر بھگت دوارا ویکھ وکھائیندا۔ بھگت دوارا ویکھن جوگ، ویکھنہارا ویکھ وکھائیا۔ چھٹی جُگ دُھر سنجوگ، سچ سنجوگی میل ملائیا۔ جنم جنم دا کٹ کٹ روگ، اوکھدھ ایکا دارو نام پیایا۔ چرن پریتی ساچا جوگ، جیون جُگت اک سمجھایا۔ ایشٹ مناؤنا زرمل جوت، زِرگن رُپ اک درسائیا۔ سچ دوارا قلعہ کوٹ، پُرکھ ابناشی آپ اُپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگت نِشانہ دئے بنایا۔ بھگت نِشانہ ہر کی دھار، ہر ساچا آپ جنائیندا۔ ویکھ وگسے کرے وچار، ویکھنہارا دِس نہ آئیندا۔ رہبر بن زراکار، در در ساچی سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگتاں وسے آپ گھر، بھگت دوارا اپنا گھر وسائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت جُگت جُگ اُلٹی ریتی، کرے کھیل اگم انڈیٹھی، وید کتیب شاستر سمرت بھیو کھئے نہ پائیندا۔

★ ۱۷ آسو ۲۰۱۸ بکرمی ٹھیکیدار ٹھاکر سنگھ دے گرہ جیٹھووال ★

سچ نشانہ سری بھگوان، تخت نواسی ست رکھائیندا۔ سچکھنڈ سہائے سچ مکان، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان، بھوپت اپنی کھیل کھلائیندا۔ شبد انادی دھر فرمان، برہمادی برہم جنائیندا۔ نرگن سرگن ہو پردھان، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، ویس انیکا آپ وٹائیندا۔ جگ چوگری ویکھے آن، گیڑا گیڑے وچ بھوائیندا۔ ست سرؤپی نگاہوان، نرؤیر ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، پرم پُرکھ ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جاتا کھیل کرائیندا۔ جوتی جاتا کھیل اپارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ نرگن نرگن لے اوتارا، نرگن جوت نور رُشنائیا۔ نرگن اُپائے سچ دوارا، در گھر ساچا آپ سہائیا۔ نرگن بن شاہ سیکدارا، شہنشاہ ناؤں دھرائیا۔ نرگن حُکم ورتے ورتارا، حُکمی حُکم آپ جنائیا۔ نرگن کھیل کرے سنسارا، وید کتیب بھيو نہ رائیا۔ پرگٹ ہو نہکلنک نر اوتارا، ہرجن ساچے لے ترائیا۔ بال بالی کر پیارا، پریم پیالہ آپ پیائیا۔ آپے بنھے ساچی دھارا، درگاہ ساچی دے وڈیائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے مکائیا۔ گاگا تھکے پیر پیغمبر گر اوتارا، سادھ سنت دھیان لگائیا۔ ہر کا آنت نہ پاراوارا، بے آنت بے آنت کہے خدائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ویہ سو دس بکرمی ستاراں مگھر پچھلا چیتا پھیر کراؤنا، اُبھل بھل کدے نہ جائیندا۔ جس دوارے بہ بہ اپنا لیکھ لکھاؤنا، سو لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چوہی ہتھ نشان جس پرگٹاؤنا، پرگٹ ہو اپنا روپ دھرائیندا۔ چھٹی فٹ رنگ رنگاؤنا، چھٹی راگ بھيو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ویہ سو دس بکرمی کھیل اپارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ ست رنگ نشانہ لیکھ نیارا، نرگن نرؤیر آپ لکھائیا۔ لیکھا جانے سچ دوارا، بنک دواری پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ دوسر کھئے نہ جگت وڈیائی، وڈ وڈا نہ کھئے اکھوائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہی، پرواہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگا جگنتر بن ملاحی، جن بھگتاں بیڑا آپ چلائیندا۔ ایکا دیوے نام صلاحی، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، نرگن سرگن سیو کھائیندا۔ کرے پیار جوں بالک مائی، پتا پوت گود

سُہائیندا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہی، اچھل اچھل روپ دھرائیندا۔ بل باؤن ویکھے چائیں چائیں، نیتر نین اک کھلائیندا۔ سرب جیاں دا ہر گوسائیں، گوبند اپنا بھیکھ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ اپنا ویس آپ رکھ، اپنی کھیل کھلائیا۔ زرگن نرویر پُرکھ اکال ہو پرتکھ، پرم پُرکھ کھیل کھلائیا۔ لیکھا جانے دو چار چووی ہتھ، تِنّ چھ بندھن پائیا۔ سرب کل آپے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ اپنی مہما جانے اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ گر اوتاراں مارگ دس، جگ جگ اپنا پنٹھ وکھائیا۔ پردے اندر ہر جو وس، ہر کا پوڑا آپ چڑھائیا۔ امرت آتم دیوے رس، نچھر جھرنا اک جھرائیا۔ درشن دیوے ہس ہس، ہنس مکھ سچا شہنشاہیا۔ تیر نرالا مارے کس، شبدی بان چلائیا۔ جن بھگتاں ہوئے سدا وس، پریم بندھن ایک پائیا۔ دھر درگاہی لوک مات آئے نس، روپ انوپ آپ وٹائیا۔ پوری کرے صاحب آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لہنا، جن بھگتاں درس دکھائے نیتر نیناں، ترشنا بھکھ گوائیا۔ ترشنا بھکھ ہوئے دُور، دُور دراڈا پنڈھ مکائیندا۔ پرگٹ ہوئے حاضر حضور، ہر جو اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جاتا ساچا نور، نراکار آپ وکھائیندا۔ شبد انادی ایکا ثور، انحد راگ سُنائیندا۔ سرب کل آپے بھرپور، پرم پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ وسنہارا نیڑے دُور، جن بھگتاں اپنا میل ملائیندا۔ لہنا دینا لیکھے لائے ضرور، اپنی ضرورت پوری آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی بنت آپ بنائیندا۔ ساچی بنت سری بھگونت، آد آنت بنائیا۔ سرب جیاں دا ایکا کنت، نرویر پُرکھ سچا شہنشاہیا۔ ایکا گن ایکا منت، ایکا شبد کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے لکھ چوراسی جیو جنت، گھٹ گھٹ اندر آسن لائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ سُہائیا۔ در گھر ساچا ہر سہاؤنا، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی روپ دھراؤنا، لوک پرلوک خوشی منائیا۔ گر اوتاراں درشن پاؤنا، نیتر نیناں راہ تکائیا۔ بھگت بھگوان در بہاؤنا، ویلا وقت دئے سُہائیا۔ ساچے سنتاں گلے لگاؤنا، آپ اپنے انگ لگائیا۔ گر مکھاں بھيو آپ کھلاؤنا، انبولت کرے پڑھائیا۔ گر سکھاں مارگ اک درساؤنا، نون سو اکھر اک سمجھائیا۔ سرب جیاں دا داتا ایکا نظری آؤنا، دوسر ایشٹ نہ کھئے منائیا۔ پُرکھ اکال سب نے گاؤنا، نو کھنڈ وجے ودھائیا۔ ست ستوادی ست رنگ نشانہ اک چڑھاؤنا، لواں پُریاں آن اٹھائیا۔ لوک مات سچکھنڈ

بناؤنا، برہمنڈ ویکھے چائیں چائینا۔ جیرج انڈ پنڈھ مُکاؤنا، اُتبھج سینج لہنا دئے مُکائیا۔ گیت سہاگی چہند ایکا گاؤنا، ستجگ کرے سچ پڑھائیا۔ پرمانند اک درساؤنا، نجانند کرے رسائیا۔ دویتی کندھ آپے ڈھاؤنا، بہرم گڑھ دئے ٹڑائیا۔ سچ دوارا اک سہاؤنا، بھگت بھگونت میل ملائیا۔ پچھلا لیکھا پور کراؤنا، گر اوتاراں گیا سمجھائیا۔ ست ستوادى ایکا ساتا اکھر پاؤنا، یرگن سرگن یرگن دوا ساتے نال ملائیا۔ بہتر روپ مات پرگھاؤنا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ سچ دوارا اک سہاؤنا، سوبھاؤنت دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ہر جوئے جگائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا لیکھا جانے مہان، بھگتاں اندر وس بھگوان، اپنا وس نہ کھئے رکھائیا۔

★ ۲۱ آسؤ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

ہر ستگر کھولے تاک، ترے گن اتینا دیا کمائیا۔ جگ جگ پورا کرے واک، بھوکھت لیکھ لیکھ سمجھائیا۔ جن بھگتاں پچھے وات، واتاؤرن اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ میٹ اندھیری رات، ساچا نور کرے رُشنائیا۔ نام ندھان سُنائے گاتھ، آتم پرما تم میل ملائیا۔ لہنا چکے ذات پات، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا رنگ رنگائیا۔ نو نو جنائے گھاٹ، ایکا پتن سچا ماہیا۔ برہمنڈ کھنڈ وکھائے ہاٹ، ہٹ ہٹوانا شہنشاہیا۔ یرگن سرگن دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیا۔ پورب لہنا ویکھے ماتھ، مستک لیکھا آپ چکائیا۔ کنارہ وکھائے ایکا گھاٹ، تٹ تیرتھ اک درسائیا۔ ہرجن پچھے آپے وات، پُرکھ ابناشی سیو کمائیا۔ کرے کھیل بوہ بدھ بھانت، بھیو ابھید اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رکھائیا۔ کھولے تاک بھوئے پرکاش، پر پُرکھ دیا کمائیا۔ راہ تکے پرتھی آکاش، برہمنڈ کھنڈ نین اٹھائیا۔ سنت ساجن لگی آس، دوس رین راہ تکائیا۔ جن بھگتاں پرہ ملن دی پیاس، ترکھاوت ایکا اوٹ تکائیا۔ کون ویلا کرے بند خلاص، بندی اپنا نام پائیا۔ گرہ مندر پاوے راس، منڈل ساچی راس رچائیا۔ سکھا سہیلا وسے پاس، سد میلا چائیں چائینا۔ آد جگاد نہ بھوئے اداس، ایکا رنگ سہائیا۔ شاہو بھوپ شاہ شباس، شہنشاہ بے پرواہیا۔ ہرجن کرے نہ کدے نراس، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ نج

آتم کر کر واس، گھر گھر لیکھا دئے چُکائیا۔ لہنا چُکائے پون سواس، سواس پون نال سہائیا۔ سیوا کرے بن بن داس، داسی داس اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا تاک آپ کھلائییا۔ کھلے تاک ہوتے چانن، نرگن نور نور دھرائیندا۔ لہنا چُکے زمیں اسمان، اسم اپنا اک وکھائیندا۔ زرویر پُرکھ پکڑائے دامن، دامنگیر آپ ہو جائیندا۔ دو جہاناں بنے ضامن، ساچی ضامنی آپ کھائیندا۔ ویکھ وکھائے کھتری شوڈر ویش براہمن، برہم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ نرگن نور کوٹن بہانن، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ شبد نشانہ مارے ایک کانن، تیر نرالا اک چلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بند تاکی آپ کھلائییندا۔ بند تاک دیوے کھول، کھولنہارا اک اکھوائیا۔ ساچے مندر آپے بول، سچ جیکارا دئے سُنائیا۔ ساچے گھر وجائے ڈھول، نام ڈھولا ایک گاٹیا۔ ساچے گرہ جائے مؤل، نرگن نرگن کھیل کھلائییا۔ آپ چُکائے اپنا پردہ اوہل، دئی دویت دئے مٹائیا۔ ہرجن اُٹھائے آپ انہول، اہل اپنی دیا کھائیا۔ سچ وست وکھاوے کول، ایک وار دئے ورتائیا۔ ایک کنڈے تولے تول، نام کنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ لکھ چوراسی لے وِروول، چار کُنٹ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بند تاک آپ کھلائییا۔ کھولے تاک مہربان، دینن اپنی دیا کھائیندا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، سرگن اپنے رنگ رنگائیندا۔ اک وکھائے سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائییندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دھئے رُپ آپ دھرائیندا۔ سرب جیاں دا ساچا کاہن، ایک بنسری نام وجائیندا۔ ایک رُپ رمییا رام، رام رام کھیل کھلائییندا۔ ایک نیوں نیوں کرے سلام، علیکم اپنی دھار چلائییندا۔ ایک جیکارا بولے ستنام، نام ست اپنا سنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا تاک آپ کھلائییندا۔ ساچا تاک سچکھنڈ، سچکھنڈ نواسی آپ کھلائییا۔ نراکار پاوے ونڈ، ونڈنہار آپ ہو آئییا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتُبھج سینج بھیو نہ رائیا۔ دین دیال صاحب بخشنند، کرے کھیل بے پرواہییا۔ ہرجن ویکھے ساچے چند، چند چاندنی مُکھ بھوائیا۔ اک جنائے پرمانند، اند اند دئے وڈیائیا۔ اک سُنائے سہاگی چھند، گیت گوہند آپ جنائیا۔ جگ چوکرئی مُکائے پنڈھ، کلجگ اتھ ویکھ وکھائیا۔ جنم جنم دی تٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار اک ہو جائیا۔ جن بھگتاں پائے ٹھنڈ، امرت میگھ اک برسائیا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی توڑ بے پرواہییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا تاک آپے لاپییا۔ ساچا تاک جائے لتھ، نو نو کھیل کھلائییندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جگ چوکرئی

آپے متھ، گیڑا گیڑے وچ رکھائیندا۔ کلجگ گیزنہارا لٹھ، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔ ہر سجن ساچے لئے رکھ، لوک مات اٹھائیندا۔ لیکھا جانے کایا رت، رتی رت میل ملائیندا۔ نانا جوڑ کلاپت، کول نین ویکھ وکھائیندا۔ ایک دیوے برہم مت، برہم ودیا اک پڑھائیندا۔ ست سنتوکھ دھیرج جت، ست اپنا رنگ رنگائیندا۔ میل ملاوا نس نس، جگ جگ اپنا پنڈھ مکائیندا۔ گرمکھاں کرے پوری آس، نراسا کھئے نظر نہ آئیندا۔ ایک وار کرے بند خلاص، جگت زنجیر نہ بندھن پائیندا۔ میل ملاواں شاہو شاہباش، شاہ پاتشاہ دیا کھائیندا۔ ہرجن پوری کرے آس، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تاک آپ کھلائیندا۔ کھلے تاک سچ محلہ، محلہ کھئے رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل اک اکلّا، عقل سب دی رہیا گوائیا۔ ایک پھڑیا نام پلا، بہال سب دی آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تاک دئے سمجھائیا۔ ساچا تاک نو دوار، نو نو آپ کھلایا۔ پُرکھ ابناشی ہو تیار، نرگن ویس وٹایا۔ جگ چوکرئی لائے پار، گر اوتاراں سیس اٹھایا۔ بھگتاں قرضہ دئے اُتار، ثالث بنکے ہر ہر آیا۔ ساچی وست جھولی دیوے ڈار، نام امولک آپ ورتایا۔ ایتھ اوتھ نہ آئے ہار، ہر کے پوڑے دئے چڑھایا۔ مانس جنم پیج سوار، مانکھ اپنے لیکھے لایا۔ ایک کرے سچ وہار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ کھلایا۔ ساچا مندر جائے کھل، کھولنہار آپ اکھوائیا۔ چار جگ جو بیٹھے بھل، ویلے اتم لئے ملائیا۔ آپے ہوئے صلح گل، سب دی صلح دئے کرائیا۔ گرمکھ سجن لئے وروں، نو کھنڈ پھول پھلایا۔ آپے تولے اپنے تول، نام کنڈا اک اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگوت لئے ملائیا۔ بھگتن میلا بھگوت دوار، در درباری آپ کرائیندا۔ جگ چوکرئی اُترے پار، کوٹن کال کھیل کھلائیندا۔ ترے بھون دھنی ہو تیار، مورت اکال روپ وٹائیندا۔ اجونی ریت شاہ سوار، شاہ سلطانا پھیرا پائیندا۔ کاغد قلم نہ لیکھنہار، وید کتیب بھیو نہ آئیندا۔ گر اوتار کرن پکار، اچی کوک کوک سنائیندا۔ جگ چوکرئی بیتے چار، چار نو نو ملائیندا۔ نو چار کر پسار، اپنی دھار آپ وکھائیندا۔ کلجگ کھیل کرے اپار، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتار، جوتی جاتا ویس وٹائیندا۔ نام کھنڈا اک ہتھیار، ساچا شستر ہتھ وکھائیندا۔ ترے گن مارنہارا مار، پنج تت سرب کرائیندا۔ لکھ چوراسی کرے وچار، لکھا کھئے رہن نہ پائیندا۔ ہرجن ساچے لئے اٹھال، جگ جگ اپنا میل ملائیندا۔ دوس زین کرے پرتپال، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔

لیکھے لائے گھالی گھال، گھالی گھال ویکھ وکھائیندا۔ آپے کرے حل سوال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا تاک آپ وکھائیندا۔ ہر کا تاک سدا انڈٹھ، دس کیسے نہ آیا۔ جو جن ستگر کرے ہیت، تس ستگر لئے ملایا۔ کایا ویکھے ساچا کھیت، آپ اپنا پھیرا پایا۔ جن بھگتاں کھولے بہیت ابھیت، دوئی پردہ آپ چُکایا۔ اپنے نیتر آپے پیکھ، نین نین نال ملایا۔ جُگ جُگ کرے ساچا ہیت، نت نوت ویس وٹایا۔ کلجُگ بالوتے ریت، چاروں کُنٹ رنگ رنگایا۔ جن بھگت رہے ویکھ، کون ویلا ہونے سہایا۔ جس دا مُچھ داہڑی نہ کھئے کیس، سو پُرکھ نرنجن ہونے آنت سہایا۔ جس دا سچا اکو دیس، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ جس دا نور اک پرویش، گھٹ گھٹ جوت کرے رُشناپا۔ جس دا جُگ جُگ اولٹا بھیس، گر اوتار رہے جس گایا۔ کلجُگ اتم آونا ماجھا دیس، گوہند سمبل نگر ناؤں وڈیایا۔ نانک نرگن کرے آدیس، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا تاک دئے وڈیایا۔ ساچا تاک در دروازہ، دردی درد آپ سمجھائیندا۔ کرے کھیل غریب نوازا، گِریا اپنی کھول کھلائیندا۔ جن بھگتاں مارے واجاں، دوس رین سیو کھائیندا۔ کلجُگ اتم رکھے لاجا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ نرگن نرگن رچیا کاجا، سرگن سرگن بندھن پائیندا۔ جس نوں نیوں نیوں کرن نمازاں، سو نمازی ویکھ وکھائیندا۔ جس نوں کوک کوک مارن واجاں، سو واجاں مار آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے مندر سوہیا پائیندا۔ مندر سہاؤنا ست پُرکھ، ست ستوادی میت بنائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، ہرکھ سوگ نہ کھئے جنائیا۔ چار جُگ دی کرے پرکھ، پریکھیا اپنے ہتھ جنائیا۔ گرُمکھ ورلے دیوے درس، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ جنم جنم دی میٹے حرص، ہوس ہور نہ کھئے ودھائیا۔ غریب زانیاں اُپر کر کر ترس، جگت جلندے لئے ترائیا۔ لہنا چُکائے عرش فرش، پرہوں روگ دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر دوارا اک وکھائیا۔ ہر دوارا سچ منارا، تپی تپیشراہ تکائیندا۔ کوٹن کوٹ کرے نمسکارا، نیوں نیوں سیس سرب نوائیندا۔ چڑھ چڑھ تھکے جیو سنسارا، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ اُچی کوک کوک کرن پُکارا، نعرہ حق حق جنائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، دھام اولٹے سوہیا پائیندا۔ نرگن نور کر اُجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ناؤں رکھ آپ زرنکارا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ شابو بھوپ بن سیکدارا، ساچا تاج سیس ٹکائیندا۔ حُکمی حُکم بن ورتارا، ساچا حُکم اک سُنائیندا۔ جُگ جُگ لوک مات لئے

اوتارا، گر ستگر کھیل کھلائیندا۔ کلجگ اتم کر پسارا، نرادھارا کار کھائیندا۔ جوتی جوت ہو اُجیارا، نورا نورا نہ ڈگمگائیندا۔ شبدی شبدا ناد دھنکارا، انادی ناد ناد وجائیندا۔ برہم برہما کھول کواڑا، وشن برہما شو آپ سمجھائیندا۔ پرگٹ ہویا نہ کلنک نرائن نر اوتارا، جن بھگتاں میل ملائیندا۔ ست ست بنے ونجارا، بہتر اپنی گنڈھ پوائیندا۔ واہ واہ سوہے بنک دوارا، جس دوارے بنک ہرجن ساچے آپ بھائیندا۔ چھٹی چھٹی پار کنارہ، چھٹی چھٹی اپنا بندھن پائیندا۔ چھٹی بنے سچ منارا، ساڈھے تین ہتھ رنگ رنگائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، گوبند حکم اک جنائیندا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا کرے کھیل اپنی وارا، پچھلا کھیل نہ کئے جنائیندا۔

★ ۲۲ آسُو ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

نو چار بندھن پاؤنا، سمرتھ پُرکھ حکم جنائیندا۔ ساچا مارگ اک لگاؤنا، برہمنڈ کھنڈ راہ تکائیندا۔ دو جہان ویکھ وکھاؤنا، لوآن پُریاں پردہ لائیندا۔ گر اوتاراں آپ سمجھاؤنا، ایکا اکھر نیش پڑھائیندا۔ چار جگ دا کھیڑا ڈھاؤنا، گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اگم روپ گھیرا پاؤنا، شبدی پھیرا اپنے ہتھ وکھائیندا۔ ہو دلیرا کھیل کراؤنا، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم شاہ سلطان، شہنشاہ آپ ورتائیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو پردھان، سچ دوارا دئے سہائیا۔ چھٹی جگ دی چکے آن، جگ چوکری ویکھ وکھائیا۔ نو چار مٹے مان، ابھان نہ کئے وکھائیا۔ گر اوتار جو دے دے گئے دان، داتا دانی اپنی وست اپنے وچ پھیر ملائیا۔ لہنا چکائے گوپی کاسن، رام راما جھولی ڈاہیا۔ لیکھا جانے لابی کلام، کلمہ اپنے وچ سہائیا۔ بھیو مکے ستنام، نام ست اپنا بند رکھائیا۔ ایکا دیوے سچ پیغام، پیر پیغمبر رہے صلاحیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگون اپنی دیا کھائیا۔ ہرجن ساچے کر پہچان، بھیو ابھیدا دئے کھلائیا۔ تیر نرالا مارے بان، مارنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حکم آپ سمجھائیا۔ ساچا حکم شہنشاہ، شاہ پاتشاہ آپ جنائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے روپ آپ دھرائیندا۔ جگ چوکری پندھ مُکا، پاندھی اپنا پندھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ شبدا انادی سچ سنا، اپنا گیت آپ لائیندا۔ لکھ چوراسی مارگ پا، ایکا راہ وکھائیندا۔ چار ورن دا کئے پہا، برن

ورن نہ کھئے دکھائیںدا۔ ایک مندر دئے وکھا، ساچا مندر آپ سہائیںدا۔ ڈونگھی گندر جوت جگا، جوتی جاتا ڈگمگائیںدا۔ نو دوارے ویکھ وکھا، نو نو آپے ڈیرہ ڈھاپیںدا۔ چوتھے پد رہیا سما، چوتھے جگ کھیل کھلائیںدا۔ چار وید ویکھے تھاؤں تھان، کتیب اپنے رنگ رنگائیںدا۔ بیہو ابھید آپ کھلا، اچھل اچھید ویس وٹائیںدا۔ ایک حکم دئے سنا، دھر فرمانا آپ جنائیںدا۔ اپنی کیتی آپے لئے اُلٹا، دوجا سنگ نہ کھئے رکھائیںدا۔ گوبند لیکھا پور کرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا حکم آپ ورتائیںدا۔ ساچا حکم راؤ بھوپ، شاہ سلطان آپ جنائیا۔ ایک ناؤں چاروں کوٹ، دہ دشا دئے وڈیائیا۔ دین دیال ٹھاکر گیا تٹھ، اٹھ بے پرواہیا۔ نرگن ہو ہو گیا اٹھ، نرویر نظر کیسے نہ آئیا۔ کرے کھیل پن کایا بُت، پنج تت نہ کھئے وڈیائیا۔ جس نوں کھندے گوبند پُرکھ اکال دا سٹ، سو سٹ لیا جگائیا۔ آپ سہائے اپنی رت، سبیل دیوے مان وڈیائیا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، ٹھگوری جگت نہ کھئے رکھائیا۔ لیکھا جانے چھٹی فٹ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ جگت وڈیا کڈھے کُٹ، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ سچ دواویوں جو بیٹھے رُٹھ، ویلے آنت دئے کھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم ورتاؤنا ہر، ہر جو ساچا سچ جنائیںدا۔ جن بھگت چُکائے ایک ڈر، نرہو بھے نہ کھئے رکھائیںدا۔ نراکار وکھائے ساچا گھر، در دروازہ آپ کھلائیںدا۔ غریب نوازا پلُو پھڑ، ہرجن ساچے میل ملائیںدا۔ سرگن اندر آپے وڑ، اپنا پردہ آپ چُکائیںدا۔ جگت محلے جاوے چڑھ، بنک دوارا سوہیا پائیںدا۔ کرے کھیل نرائن نر، نر ہر اپنی دھار بندھائیںدا۔ چار جگ دا دتا ور، کلجگ اتم پور کرائیںدا۔ امرت ٹہائے ساچے سر، سر سروور اک وکھائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شاہ پاتشاہ آپ ہو آئیںدا۔ شاہ پاتشاہ سری بھگوانا، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ ساچے تخت بیٹھ نو جوانا، نرگن اپنا کھیل کرائیا۔ نام ست اک ترانہ، تریا راگ آپ الاٹیا۔ شبداگمی گائے گانا، انحد تال وجائیا۔ لکھ چوراسی جانی جانا، وشن برہما شو بیہو کھلائیا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، سد بھانے وچ سائیا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کھوج کھوجائیا۔ جیرج انڈ دئے پروانہ، اُتہج سیتج کرے شنوائیا۔ جودھا سورپیر بلی بلوانا، بل اپنا آپ وکھائیا۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال ہو پردھانا، سچ پردھانگی دئے جنائیا۔ نو نو پائے آنا، حکمی ایک حکم سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلندڑا، اک اکلا ایکنکار۔ کلجگ اتم ویس وٹندڑا،

نہکلنک نرائن نر اوتار۔ شبہ کھنڈا ہتھ اٹھنڈا، آپے تکھی رکھے دھار۔ دو جہاناں ویکھ وکھنڈا، زمیں اسماناں پاوے سار۔ وشن برہما
 شو اٹھنڈا، کروڑ تینتیس کرے خوار۔ ایک ساچا نام چنڈا، آتم پر ماتم میلا نار کنت بہتار۔ ایک ساچا دھام سہنڈا، آپ سہائے بنک دوار۔
 جس دوارے چرن چہنڈا، سو دوارا ہوئے پروان۔ گرمکھ ساچے میل ملنڈا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ سچ نشانہ اک جھنڈا، چوہی
 ہتھ دیوے دان۔ داتا دانی آپ اکھونڈا، آد جگادی مہربان۔ وشنوں وشو ویکھ وکھنڈا، ویکھنہارا نوجوان۔ برہما اتم پنڈھ مکھنڈا،
 لیکھا مکے وچ جہان۔ شنکر نیترو رو رو نیر وہنڈا، چوٹھے جگ ہویا حیران۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل
 حکمران۔ حکمران راجن راجا، ایکنکار وڈی وڈیائیا۔ آد جگادی رچ رچ کاجا، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائیا۔ جن بھگتاں رکھے جگ جگ
 لاجا، زرگن سرگن ویس وٹائیا۔ شبہ اگتی مارے واجا، تار ستار آپ ہلائییا۔ در درویش نر نریش ہرجن دوارے آوے بھاجا، پاندھی اپنا
 پنڈھ مکھائیا۔ انحد سُنائے ساچا واجا، چھٹی راگ بھیو نہ رائیا۔ جس جن دیوے اپنا تاجا، شبہ گھوڑے لے چڑھائیا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ سری بھگوت، اپنی کھیل کرائیندا۔ ہرجن ویکھے ساچے سنت، لوک مات
 آپ جگائیندا۔ نام جنائے منیا منت، نج آتم میل ملائیندا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جاگرت جوت کھیل کھلائیندا۔ گڑھ توڑے ہوئے
 ہنگت، ساچی سنگت سنگ نہائیندا۔ ہرجن ہوئے نہ کدے منگت، جس جن اپنی بھچھیا پائیندا۔ نام ندھانا چاڑھ رنگت، رنگیا رنگ
 اتر نہ جائیندا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ آپ بنائے ساچی بنت، گھڑن بھتہار آپ اکھوائیندا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ
 اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل نرائن نر، نر ہر اپنا حکم ورتائیندا۔ ساچا حکم دھر فرمان،
 دو جہاناں آپ جنائیا۔ جگ چوگری ہوئے حیران، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ بے آنت بے آنت بے آنت گر اوتار سرب گان، بیٹھے نیوں نیوں
 سیس جھکائیا۔ سچکھنڈ و سے سری بھگوان، تخت نواسی سوہا پائیا۔ تھر گھر ویکھے مار دھیان، آپ اپنی دیا کھائیا۔ شبہدی ست کر
 پروان، سیس اپنا ہتھ رکھائیا۔ وشن برہما شو دیوے دان، وست امولک جھولی پائیا۔ گر اوتار کر پردھان، لوک مات دئے وڈیائیا۔ اتم
 آپے ویکھے آن، نرویر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ پردہ چکے ہر بھگوانا، بھگون اپنی دیا

کھائیندا۔ کلجگ کوڑا مٹے نشانہ، کوڑی کریا آپ مٹائیندا۔ ستجگ کھیل کرے مہانا، ست ستوادی دھار چلائیندا۔ سرب جیاں دا ایکا
 کاہنا، نو کھنڈ پرتمی آپ اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی بٹھ گانا، نام تند ہتھ وکھائیندا۔ انحد راگ سنائے گانا، گھر گھر وچ تار بلائیندا۔
 امرت آتم دیوے پینا کھانا، ترشنا بھکھ گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے
 کرتار، کلجگ اتم دئے ڈہائیا۔ نرگن پرگٹ ہو وچ سنسار، سرگن سجن لئے ملائیا۔ بھگت بھگوت کرے پیار، نت نوت ویس وٹائیا۔ لکھ
 چوراسی وچوں لئے اٹھال، آپ اپنا درس دکھائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، ایکا گن دئے سمجھائیا۔ ہرجن نیڑ نہ اٹے کال، مہاکال مکھ
 شرمائیا۔ لوک مات وکھائے سچی دھرمسال، چھٹی جگ دا پندھ مکائیا۔ ہرجن ہائے ساچے لال، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ آپے ربیا سرت
 سبھال، سرتی شبد بندھن پائیا۔ گر اوتاراں حل کرے سوال، بن بن سوالی جو آگے گئے ٹکائیا۔ جگت جگ چلے اولڑی چال، چال نرالی
 اک رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ وڈی وڈیائی رکھی ہتھ، ہر کا بھیو کیسے نہ آیا۔ جگ
 جگ چلائے اپنا رتھ، گر اوتار سیو لگایا۔ نام ڈوری پاوے نتھ، چاروں کنت بھویا۔ جس جن دیوے اپنی وتھ، ایکا منتر نام پڑھایا۔
 صاحب سلطان سنائے گاتھ، واہ واہ اپنا راگ الاہیا۔ اپنا مارگ آپے دس، ساچا دھندا اک جنایا۔ پردے آنتر آپے وس، ساچا منتر اک
 پڑھایا۔ تیر نرالا مارے کس، دئی دوتی پردہ لاپیا۔ جن بھگتاں آپے ہوئے وس، گھر گھر اپنا روپ دھرایا۔ میل ملاوا نس نس، پاندھی اپنا
 پندھ مکایا۔ بھگت بھگوان اک دوے دا کرن جس، گر گر لیکھ اک سمجھایا۔ آد جگاد جگا جگنتر جگ کرتا پوری کرے آس، نراسا کھئے
 رہن نہ پایا۔ گرمکھ جنم جنم دی بھجائے پیاس، امرت میگھ مکھ چوایا۔ نانا توڑ پرتمی آکاش، گگن منڈل پندھ مکایا۔ آپے کرے بند
 خلاص، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ دوارے جس ملایا۔ سچ دوارا ساچا میلا، ستگر سجن آپ ملاییندا۔ ایکا گھر
 وسے گرو گر چیلا، گر چیلا کھیل کھلائیندا۔ آد جگادی سجن سپیلا، سدا سد سنگ نبھائیندا۔ وسنہارا اک اکیلا، لوک مات ویس
 وٹائیندا۔ آپے جانے اپنا ویلا، وار تھت نہ کھئے رکھائیندا۔ اچرج کھیل پاربرہم پرہ کھیلا، وید کتیب بھیو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ دوارے سوہا پائیندا۔ سچ دوارا ٹھاکر گھر، ہر ٹھاکر آپ بنائیا۔ کلجگ آنتر دیوے دھر، وست امولک آپ

ورتائیا۔ کِرپاندھ کرنی کر، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیا۔ جو جن بھانا رہے جر، اجر وست اک ورتائیا۔ بھگت بھگونت لے پھڑ، ایک ڈور نام بندھائیا۔ درس دیکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُپ سرُپ دھرائیا۔ نہ جنے نہ جائے مر، ستگر پورا سو اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے مندر لے بہائیا۔ ساچا مندر سچکھنڈ، ست پُرکھ یرنجن آپ بنائیندا۔ آپے جانے اپنی کندھ، اپنا پردہ آپ وکھائیندا۔ آپے بے سیج پلنگ، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ آپے رنگے اپنا رنگ، رنگ رنگیلا آپ ہو جائیندا۔ آپے چاڑھے اپنا چند، یرگن جوت ڈگمگائیندا۔ آپے گائے اپنا چھند، بودھ آگادھی آپ اکھوائیندا۔ آپے پاوے اپنا بندھن بندھ، بندی خانہ آپ سہائیندا۔ آپے ہوئے صاحب بخشنند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ دوارا اک وڈیائیندا۔ سچ دوارا بھگتن دات، داتا دانی آپ ورتائیا۔ بہتر سیکھاں جنائے پچھلی گاتھ، پورب لہنا مکائیا۔ لہنا مکائے تت آٹھ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ بندھن رہے نہ رائیا۔ آپ بندھائے ساچا نات، سُرتی شبد میل ملائیا۔ میل ملاواں کلاپات، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ کلجگ مٹے اندھیری رات، ستجگ ساچا چند چڑھائیا۔ چار ورن تیری مُکی واٹ، باقی نظر کوئی نہ آئیا۔ مندر مسجد شودوالا وکے نہ کوئی کیسے مٹھ، بن ہر ایشٹ نہ کھئے جنائیا۔ کلر کندھ جائے ڈھٹھ، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی گپڑے لٹھ، جگ گپڑا آپ دیوائیا۔ لہنا مکے تیرتھ اٹھسٹھ، جگت سروور نہ کھئے وکھائیا۔ ایک پوجا پُرکھ سمرتھ، ستجگ اپنی آپ جنائیا۔ چار ورن دا ساچا مندر ہوئے چوہی ہتھ، چاروں کُنٹ ونڈ ونڈائیا۔ سگل وسورے جائن لٹھ، جو جن اندر وڑ درشن پائیا۔ پُرکھ اکال مہا سُنائے اکتھنا اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ نیوں نیوں سیس جھکائے رام ڈلارا دسرتھ، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ کابنا کرشنا چرنی ڈکے ڈھٹھ، کول نین نین مٹکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد دُور دُراٹے جانے ڈھٹھ، گل وچ پلؤ ایک پائیا۔ نانک گوبند بھانا مٹے ست، ست پُرکھ ابناشی آگے سیس جھکائیا۔ سچ دوارا کر اُتپت، پچھلا لیکھا پور وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی دینی ایک مت، برہم مت اک سمجھائیا۔ بیج بیجنا ساچے وت، کایا کھیت حل چلائیا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، بہتر سیکھاں دے سمجھائیا۔ ٹوں وسنہارا گھٹ گھٹ، بے آنت تیری وڈیائیا۔ تیرا دوارا آد جگاد نہ جائے ڈھٹھ، سچ نشانہ اک جھلائیا۔ چار جگ چار ورن اک دوجے نالوں جو کیتے اڈ اڈ، اتم آپے لے ملائیا۔ جوں گوبند کریا ساچا لڈ، پوت سپوتا گود سہائیا۔

تیری پرگٹ ہوئے جد، تیرے نام وجے ودھائیا۔ پاربرہم پرہ تیری اکو حد، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ کوٹن کوٹ گر اوتار سادھ سنت جگ جگ اپنا بہار گئے لد، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ جس بھیجیں تس لوہ سد، بچیا کوئی رہن نہ پائیا۔ پنج تت کایا چولا جان چھڈ، چھٹی چھٹی مکھ بھوئیا۔ تیرا کھیل سدا برہماد، برہم تیرا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا گھر دینا وسائیا۔ ساچا گھر اک وساؤنا، پُرکھ اکال آپ جنائیندا۔ بہتر بھگتاں مات پرگٹاؤنا، آپ اپنا حکم منائیندا۔ پچھلا لہنا مول چکاؤنا، آگے قرض نہ کھئے رکھائیندا۔ ساچا مندر اک سہاؤنا، منڈل اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچ سینگھاسن ڈیرہ لاؤنا، آسن ساچے سوہیا پائیندا۔ منڈل راسن راس رچاؤنا، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ پرتھی آکاش پھیرا پاؤنا، گگن گگنتر ویکھ وکھائیندا۔ کاغد قلم مکھ شرمائنا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ گوبند لیکھا اپنے لیکھے لاؤنا، آپ اپنے وچ چھپائیندا۔ چھٹی چھٹی دھار رکھاؤنا، چھٹی اچ مینار سہاؤنا، بہتر پھڑ در بہاؤنا، سمبل ناؤں پھیر پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساڈھے تن ہتھ اندر رہیا وڑ، دس کسے نہ آئیندا۔ سمبل رکھیا ساڈھے تن ہتھ، گھر گھر وچ آپ پرگٹائیا۔ اُپر بھے پُرکھ سمرتھ، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ چھٹی جگ چلایا رتھ، بہتر بھگت لئے پرگٹائیا۔ نانک پوری کرے آس، جو آس گیا رکھائیا۔ گرہ اپنے کر کر واس، ساچا مندر سوہیا پائیا۔ نرگن جوت کرے پرکاش، دیا باقی نہ کھئے رکھائیا۔ ستگر پورا شاہ پاتشاہ شاہو شاباش، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ نرگن چولا سرگن لباس، نرگن ڈھولا سرگن رہیا جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سمبل دیوے مان وڈیائیا۔ سمبل تیرا اُچے دھام، سو پُرکھ نرنجن آپ اُپائیندا۔ اپنا کرے پورا کام، کرتا پُرکھ دیا کھائیندا۔ بھگتاں پکڑے آپے دام، دامنگیر آپ اکھوائیندا۔ آپے میلے ساچے رام، رام روپ آپ وٹائیندا۔ آپ پیائے ساچا جام، نام پیالہ ہتھ رکھائیندا۔ آپے کرے پرکاش کوٹن بہان، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ آپ سہائے سچ مکان، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ آپ اُٹھائے سچ نشان، لوک مات آپ جھلائییندا۔ آپے شاہ پاتشاہ بنے حکمران، راج راجانا اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ آپے جن بھگتاں دیوے مان، جگت نامانے اپنے گلے لگائیندا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کر پہچان، آپ اپنا درس دکھائیندا۔ میل ملاوا ہانی ہان، شبدی سرتی بندھن ایکا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ دوارا آپ اُپائیندا۔ سچ دوارا اپنا یوگ، پُرکھ ابناشی آپ سنائیا۔ جس دا راہ تگن چوڈاں لوک، پرلوک نین اُٹھائیا۔

جس دوارے گر اوتار چل آئن سُنن سلوک، پت پرمیشور ایکا گائیا۔ جس دا بھانا سکے نہ کوئی روک، تِس دا درشن برہما وِشن شو نیتِ
 نیناں ویکھ وکھائیا۔ جس دا کوئی روم نہ دِسے سوت، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ سچ دوارا اک بنائے قلعہ کوٹ، چار دیوار نہ کھئے وڈیائیا۔
 جس دا جس نہ گائن رسنا ہونٹ، قلم شاہی لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے مکائیا۔ سو صاحب آپے جانے اپنا اوت پوت، گر اوتار پوترے رُوپ
 کھڈائیا۔ آد جگادی نرمل جوت، جوتی جاتا ڈگمگائیا۔ جن بھگتاں بخشے ایکا اوٹ، دوسر اور نہ کھئے سرنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارا لئے پرگنائیا۔ پرگٹاؤنا دوارا لوک مات، ترے پنج میلا سہج سُبھایا۔ پاربرہم پرہہ کھولے تاک، ترے گن اتیتا
 سیو کمایا۔ جُگ جُگ دا پورا کرے بھوکھت واک، گر اوتاراں جو جس گایا۔ سجن سہیلے لئے راکھ، بھگت بھگونت میل ملایا۔ آپے ہونے
 پاکی پاک، پتت پُنت بے پرواہیا۔ سنتاں بنے سجن ساک، سگلا سنگ آپ نہایا۔ آپے کھولے بند تاک، بجر کپائی توڑ ٹڑایا۔ ایکا مندر
 وکھائے ساچا ہاٹ، ستگر بیٹھا آسن لایا۔ نرگن کھیل بازی گر ناٹ، سوانگی اپنا سوانگ ورتایا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، رُوپ رنگ
 ریکھ نہ کھئے وکھایا۔ جن بھگتاں وسے سدا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوت جگائے مستک للاٹ، نور نورانہ ڈگمگایا۔ آتم سیجا سہائے
 ساچی کھاٹ، سچ سنگھاسن سوہا پایا۔ جگا جگنتر پُچھے وات، جُگ وچھڑے لئے ملایا۔ اتم میٹے اندھیری رات، نرگن جوت کر
 رُشناہیا۔ درس دکھائے اک اکانت، اک اکلّا رُوپ دھرایا۔ ہرجن ویکھے جوں بالک مات، پتا پوت گود سہایا۔ ایکا بندھے ساچا نات، نہ
 کوئی توڑے توڑ ٹڑایا۔ درگاہ ساچی دیوے دات، نام ونڈن ونڈ ونڈایا۔ اتم وکھائے ایکا گھاٹ، جس دا کنارہ نظر کیسے نہ آیا۔ صاحب دیال
 پُرکھ سمراتھ، اناشی اپنا رُوپ وٹایا۔ سمبل لیکھا ساڈھے تنّ تنّ ہاتھ، روداس چمیارا گیا سمجھایا۔ جس دا کردے پوجا پاٹھ، سو پُرکھ
 نرنجن مات آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے جگایا۔ ہرجن جگاؤنا کِریا دھار، ہر اپنی بوجھ بُجھائیا۔
 مانس جنم دیوے پیج سوار، ماٹکھ اپنے لیکھے لائیا۔ راتیں سُنیاں کرے گفتار، گُفت شنید کھیل کھلایا۔ بے عیب پروردگار، نور نورانہ
 سچا شہنشاہیا۔ قادر کھیل کرے کرتار، قُدرت ویکھے چائیں چائیا۔ مقامے حق میت مُرار، سانجھا یار لئے ملایا۔ ایکا حق بول جیکار،
 لاشریک دئے وڈیائیا۔ طالب طلب نہ کھئے طلب گار، طالب طلبا آپ پڑھائیا۔ عالم علما کھیل کرے اپار، عالمین ویس وٹایا۔ صحبت جانے

سرب سنسار، اُہل بھل کدے نہ جائیا۔ غفلت ویکھے جیو گوار، آس نندرا کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن وکھائے ساچا گھر، در دروازہ آپ کھلائیا۔ در دروازہ تو تو در، در درویش سہائیا۔ ساڈھے تین تین دیوے ور، گھر گھر وجے ودھائیا۔ ست ست ویکھے آپے کھڑ، رُپ انوپ وٹائیا۔ یرگن اندر سرگن وڑ، سرگن اندر یرگن دھار چلائییا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا قیمت آپ مکائییا۔ ایک گھاڑن لئے کھڑ، گھڑن بھتہ پار ہتہ وڈیائییا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ، جگت نیہ آپ دھرائیا۔ وشن برہما شو لئے پھڑ، ایک حکم سنائییا۔ سیو کماؤنی آؤنا در، ایک گھر وکھائییا۔ چھٹی جگ جس دا رکھدے رہے ڈر، سو ڈر رہیا مٹائییا۔ میرے بھگتاں سرن سرنائی جاؤ پڑ، ویلے آنت لئے ملائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیشہ رہیا سنائییا۔ سُنو سندیشہ ایک کت، ایک وار جنائیندا۔ دُھر فرمانا لینا من، دُھر درگاہی آپ سنائیندا۔ جو گھڑیا سو دیوے بہن، تھر کھتے رہن نہ پائیندا۔ کوٹن کوٹ ویس وٹائے سورج چن، کوٹن کوٹ وشن برہما شو سیو کماؤنیا۔ ایک دوس رسنا کہنا دھن دھن، وڈ دھنی آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سیو اپنے ہتہ رکھائیندا۔ وشن برہما شو کرن صلاح، سُنیا ہر پروانہ۔ کلجگ اتم پرگٹ ہویا، ناؤں دھرا وشنوں بھگوانا۔ وشنوں پہلاں ڈگیں چرنی آ، سُننا سچ ترانہ۔ برہمے درشن لینا پا، ویلا گیا ہتہ نہ آنا۔ شنکر دھوڑی ٹگا مستک لینا لا، تھے مان ابھانا۔ پُرکھ ابناشی کھیل رہیا کرا، لوک مات ہو پردھانا۔ سچکھنڈ دوارا دئے بنا، اک جھلائے سچ نشانہ۔ شاہ سلطاناں دیوے خاک ملا، سیس تاج نہ کھتے ٹکانا۔ ایک حکم دئے ورتا، نو کھنڈ پرتھی ہو پردھانا۔ چار ورنان دئے کھپا، دین مذہب نہ کھتے ایمانا۔ ساچی شرع دئے وکھا، ایک ایشٹ سری بھگوانا۔ ساچا مندر دئے بنا، لیکھا جانے گن ندھانا۔ چل کے درشن آئیے پا، لے کے آئیے دُھر پروانہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں سیس رہے جھکا۔ جھکیا سیس آگے جگدیش، جگدیش دیا کماؤنیا۔ نو تو چار پیسں لیا پیس، جگ چوگری پندھ مکائیندا۔ جگا جگنتر آپ جناواں سچ حدیث، منتر آنتر نام پڑھائیندا۔ کلجگ لہنا دینا چکنا پیس اکیس، پیس پیسا موہ مٹائیندا۔ کسے تاج نہ رکھنا سیس، راج راجان نہ کھتے اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچ دوارا ہر بناؤنا، ہرجن ساچی سیو جنائییا۔ وشن برہما شو در منگاؤنا، ایک حکم سنائییا۔ نیوں نیوں سب نے

سیس جھکاؤنا، نیتر نین شرمائیا۔ مستک ٹکا ایکا لاؤنا، چرن دھوڑ وڈی وڈیائیا۔ تیریاں بھگتاں دا درشن پاؤنا، چل کے آئے پاندھی راہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن وکھاؤنے ساچے گھر، تیرے ہتھ تیری وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، ایکا وار سمجھائیندا۔ نیتر نین لو اٹھا، نین نیناں نال ملائیندا۔ جو سوہنگ ڈھولا رہے گا، سو بھگت بھگونت بنائیندا۔ جس دا تولا بنیا بے پرواہ، ساچے کنڈے تول ٹلائیندا۔ گرسکھاں دا کایا چولا لیا بدلا، اپنا چولا آپ چھڈائیندا۔ وشن برہما شو تیرا پردہ اوہلا لیا اٹھا، گرسکھاں نال ملائیندا۔ چرن دھوڑی لوو لا، ایکا دات جھولی پائیندا۔ ساچا منگل لینا گا، گیت گوبند سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، آون جاون آون اپنا کھیل کرائیندا۔ جگت سیاست جھوٹھی دھار، راج راجان رڑھائیا۔ آتم برہم نہ کھئے گیان، جگت و دیا ہئے شوڈائیا۔ اک دوجے دا کرن مان، مان ایہمان ودھائیا۔ ویہ سو ویہ بکرمی سرب پچھتان، منتری پردھان نہ کوئی اکھوائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، جس دا کیتا نہ کھئے اٹھائیا۔ اکو صاحب سچا حکمران، کوئن کوٹ راج بھوپت رہیا چلائییا۔ ایکا حکم اک فرمان، اک سندیشہ رہیا جنائیا۔ سیاست وراست ہئے ویران، سیاست سیاشت نال ٹکرائیا۔ جوں ایہرن نال وجے ودان، سار سار نال ملائییا۔ توں ناتا تھے بے ایمان، بیوہ دے سرب لوکائییا۔ خاوند سکے نہ کھئے پہچان، خلقت رووے مارے دھانہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگت سیاست دئے مٹائییا۔ جگت سیاست جائے کھپ، سو پُرکھ نرنجن آپ کھپائیندا۔ اٹھے پھر جو تن اگتی رہے تپ، سوچ سمجھ نہ کھئے رکھائیندا۔ آنت کیسے نہ آؤنا کیچھ ہتھ، خالی ہتھ سرب پھرائیندا۔ جگت سیاست جگت پائے نتھ، وانگ بندر آپ نچائیندا۔ اتم وکنا جھوٹھے ہٹ، کوڈی مل نہ کھئے رکھائیندا۔ جودھے سوربیر سلطان بن ماریاں جان ڈھٹھے، ہر شبدی کھیل ورتائیندا۔ کوئی نہ رکھے کیسے دی پت، پیتمبر سیس نہ کھئے ٹکائیندا۔ سب دا کھیڑا ہونا بھٹھے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت سیاست ویکھ وکھائیندا۔ جگت سیاست جگت کھیڑا، چار کُنٹ پردھانیاں۔ پاربرہم پرہ دیوے ایکا گیڑا، تو نو کرے ویرانیاں۔ اندر وڑ چھیڑنہارا چھیڑاں، کرے کھیل سری بھگوانیا۔ اتم دھرت مات دا کھلا کرے ویہڑا، ایکا مارے نام تیر نشانیاں۔ ہر کی سیاست جانے کھیڑا، جگ جگ چلے چلاوے اپنے بھانیاں۔ جگت وڈیائی پایا جیڑا، جگت سیاست بٹھے گانیاں۔ اتم

ویلا آیا نیڑا، مٹے سرب نشانیاں۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل جودھا سُرُوپر بلی بلوانیاں۔ ہر سیاست رکھے اپر اپار، جُگ جُگ کھیل کھلائیا۔ ایس سیاست اندر گھلے گُر اوتار، گُر اوتار سیوا لائیا۔ سادھ سنت کر کر گئے پُکار، اُچی کُوک کُوک سُنائیا۔ ساچے تخت بھے سچّی سرکار، سچ سِنگھاسن سوہا پائیا۔ ایکا حُکم ورتے ایکا وار، ایکا وار کرے جنائیا۔ کوئی موڑ نہ سکے وچ سنسار، کوئن کوٹ بیٹھے سپس جھکائیا۔ پرہہ کی سیاست نہ جائے ہار، جگت سیاست خاکی خاک ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سیاست سیاست نال ٹکرائیا۔ سیاست نال سیاست لائے ٹکر، جگ ٹوٹے آپ کرائیندا۔ نرگن نراکار چاروں کُنٹ پھرے بن بن فقّر، فکر ہور نہ کھئے رکھائیندا۔ جس دا جُگ چوکری کر کے آئے ذکر، ذرے ذرے وچ سمائیندا۔ سو صاحب ستگر پورا سُرُوپر بلوان کلجگ اتم اپنے اکھاڑے آئے پتر، تیر تلوار ہتھ نہ کھئے رکھائیندا۔ نام ندھانا پھڑے چھتر، شرع شریعت سرب مٹائیندا۔ لیکھا جانے جگت پتر، پتا پوت کھیل کھلائییندا۔ جگت سیاسی وینہدے رہ جان بٹر بٹر، بیتیا حال نہ کیسے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نام سیاست آپ وڈیائیندا۔ جس سیاست دا رکھن مان، سو سیاست کھان نوں آئیآ۔ بہتر سیکھاں لاہنی ایکا وار مُکان، جگت ستھر دئے وچھائیآ۔

۱۳۶۶

۱۳۶۶

★ ۲۳ آسُو ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ دیا ہوئی ★

حُکمے اندر دُھر فرمانا، دُھر دھامی ہر جنائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچا رانا، ست ستوادی آپ سُنائیندا۔ الکھ اگوچر بے مُہانا، اگم اتھاہ بھیو نہ آئیندا۔ جُگا جُگنتر ورتے بہانا، سد بہانے کھیل کھلائییندا۔ نرگن سرگن جانے آون جانا، آون جاون، ویس وٹائیندا۔ شبدا اگتی ایکا گانا، نرُوپر پُرکھ لائیندا۔ بھگتاں دیوے ساچا دانا، وست امولک جھولی پائیندا۔ ست سنتوکھی بٹھے گانا، ساچا سگن منائیندا۔ انتر آتم دیوے برہم گیانا، برہم ودیا آپ پڑھائیندا۔ ساچا دیوے پینا کھانا، امرت رس آپ چکھائیندا۔ لیکھا جانے مرنا جینا، جیون مرن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جس جن بخشے ساچی سرنا، سرنگت آپ ہو جائیندا۔ نیتر کھولے ہرنا پھرنا، رُپ انوپ آپ درسائیندا۔ آپے ہوئے

کرنی کرنا، قدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ اپنا اکھڑ آپے پڑھنا، جگت وِ دیا آپ پڑھائیندا۔ زربھو چُکائے دوجا ڈرنا، بھے اور نہ کھئے رکھائیندا۔ ساچا گھاڑن آپے گھڑنا، آپے گھڑ گھڑ آپے بھن دھرائیندا۔ جس دوارے ہر جو وڑنا، سو مندر سوہیا پائیندا۔ ساچے پوڑے ایکا چڑھنا، آوندا جاندا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ دھر دھامی ہر زینکارا، ایکا ایک اکھوائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپارا، کھیلنہارا آپ کھلائیندا۔ آپے جانے اپنی دھارا، آد جگاد چلائیندا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، گر پیر آپ پڑھائیندا۔ ایکا نام دئے سہارا، ساچی سیکھیا سیکھ سمجھائیندا۔ چرن کول دے سہارا، لوک مات پرگٹائیندا۔ دیپک جوتی کر اجیارا، جوتی جاتا ویکھ وکھائیندا۔ راگی نادی کھیل اپارا، انحد نادی ناد وجائیندا۔ الکھ اگوچر آپے جانے اپنی دھارا، دوجی دھار نہ کھئے بنائیندا۔ جس جن کھولے بند کواڑا، سو جن سوجھی پائیندا۔ گر اوتار آد جگاد جگا جگنتر نیوں نیوں سیس جگدیش آکے کرن ہاڑا، نیتز نین نیر سرب وہائیندا۔ تیرے حُکے ساڈی کارا، ساڈی کار تیری سیوا وچ رکھائیندا۔ تون صاحب سچا میت مُرارا، تُدھ بن دھام نہ کھئے سہائیندا۔ تون شاہ پاتشاہ سچی سرکارا، شہنشاہ اک اکھوائیندا۔ سچکھنڈ سوہے تیرا منارا، اُچ اٹلا آپ وڈیائیندا۔ زرمل جوت جگے اپارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ روپ رنگ تے وسے باہرا، ذات پات نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ ویس اولّا ایکنکار، آد جگاد دھرائیا۔ جگ چوکڑی پاوے سار، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ بھگت بھگونت دئے آدھار، سنت سہیلے گلے لگائیا۔ گرُمکھاں کرے سچ پیار، گرُسکھ ساچے سدا صلاحیا۔ زرگن سرگن کھیل سچی سرکار، شاہو بھوپ آپ کرائیا۔ نام ونج کرائے اک وپار، لوک مات ہٹ کھلائیا۔ چوڈاں لوک کرن پُکار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ گگن منڈل رووے زارو زار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ وشن برہما شو گیا ہار، ہر کا بھیمو کھئے نہ پائیا۔ گر اوتار کرن پُکار، آنتر ایکا اوٹ رکھائیا۔ کلجگ آئے اپنی وار، نہککنکا ناؤں رکھائیا۔ شبد ڈنکا وجائے اگم اپار، نوبت اپنا ناؤں وجائیا۔ دو جہاناں کرے خبردار، پُریاں لوآں آپ بلائیا۔ رو سس دئے آدھار، سورج چن ویکھ وکھائیا۔ گرُمکھ سجن لئے اٹھال، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، ایکا تے دئے سمجھائیا۔ مارگ دسے ہر سُکھال، نش اکھڑ کر پڑھائیا۔ ہنگ برہم کرے پرتپال، سو پُرکھ زرنجن سچا شہنشاہیا۔ اک بنائے سچی دھرمسال، دھرم دوارا دئے وڈیائیا۔ ایکا گھر بہائے شاہ

کنگال، اوچ نیچ نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ دھرمسال ہر دھرم دوارا، ایکا ایک جنائیندا۔ ورن برن نہ کھئے اکھاڑا، ذات پات نہ ناچ نچائیندا۔ دین مذہب نہ کھئے جیکارا، ایکا پُرکھ اکال الاٹیندا۔ چار جگ دا ہونے چھٹاکارا، پچھلا کیتا اپنی جھولی پائیندا۔ گر اوتار جو دے دے گئے لارا، اتم ہر جو آپ پور کرائیندا۔ گرمکھ کدے نہ رہے کوارا، جس پاربرہم پرنائیندا۔ سو سہنجی ہونے نارا، جس ہر کنت گلے لگائیندا۔ آپ بہائے سچے دربارا، سچکھنڈ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ اٹھے پہر وجائے پریم ستارا، سُر تال نہ کھئے رکھائیندا۔ شبد اگتی سنائے سچی دھنکارا، چھٹی راگ بھیو نہ آئیندا۔ اک وکھائے ٹھاکر دوارا، ہر ٹھاکر آپ کھلاٹیندا۔ بھگتاں دیوے ست بھنڈارا، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ مانس جنم نہ آئے ہارا، جنم اجنم اپنے لیکھے پائیندا۔ پورا کرے قول اقرارا، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا رُوپ آپ دھرائیندا۔ رُوپ دھرائے دھرنی دھر، دھرت دھول وڈیائیا۔ ساچے مندر بہے وڑ، سمبل ایکا ناؤں رکھائیا۔ گوہند سورا لے بھڑ، گر چیل میل ملائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پنج تت نہ کھئے رکھائیا۔ جگت وِدیا نہ لے پڑھ، اپنی کرے سچ پڑھائیا۔ چار جگ دے وچھڑے لائے اپنے لڑ، ایکا بندھن نام پائیا۔ درس دیکھائے آگے کھڑ، سوچھ رُوپ وٹائیا۔ پُرکھ ابناشی دیوے ور، ور داتا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیا۔ سچ دوارا سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بنائے بنت، ایکنکارا ویکھ وکھائیندا۔ آد نرنجن مہا اگت، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان سوہاؤنت، ابناشی کرتا کھیل کھلاٹیندا۔ پاربرہم آپ جنائے اپنا منیا منت، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ نام نامہ ویکھے ساچے سنت، بھگت بھگونت آپ اٹھائیندا۔ دیوے وڈیائی وچوں جیو جنت، جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، ہر کا رنگ اتر کدے نہ جائیندا۔ جس ٹوں کہندے بے آنت بے آنت بے آنت، سو صاحب ویکھ وکھائیندا۔ سرب جیاں دا ایکا کنت، لکھ چوراسی آپ پرنائیندا۔ جن بھگت بنائے تیری بنت، بندھن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرھ توڑ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم آپ سمجھائیندا۔ نانا توڑ بھکھ ننگت، نام بھنڈارا اک ورتائیندا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، سنگ اپنا آپ رکھائیندا۔ گرسکھ تیرا راہ جگ جگ تکن جنت، سورگ تیرے چرن دھوڑ رمائیندا۔ تیرا میلا سری بھگونت، جتھے ویکھن کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک سُہائیندا۔ سچ دوارا ہر سہاؤنا، نرگن سرگن بنت بنائیا۔ بھگت بھگونت میل ملاؤنا،
 بھگوتی سیو کھائیا۔ بھگوتی نیوں نیوں سیس جھکاؤنا، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ آد شکت نال ملاؤنا، میل سخیاں منگل گائیا۔ چتر بھج
 سیس جھکاؤنا، نیوں نیوں پئے سرنائیا۔ گر اوتاراں گل وچ پلّو پاؤنا، نیتز نین نہ سکے کھئے اٹھائیا۔ چار جگ دا لیکھا سب دے آگے
 دھراؤنا، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ اپنیاں ویکھ سرب شرمائونا، آپا کسے کول نظر نہ آئیا۔ رام کرشن نہ کسے مناؤنا، عیسیٰ موسیٰ نہ کھئے
 وڈیائیا۔ محمد لیکھ نہ کسے چکاؤنا، رانی اللہ مکھ بھوئیا۔ نانک پلّو نہ کسے پھراؤنا، در دیوے دھکا لائیا۔ گویند امرت جام نہ کسے پلاؤنا،
 کلجگ جیو بھلے پاندھی راہیا۔ مُرشد مُریداں کولوں پلّو چھداؤنا، گرُو سکھ کسے نہ بھئے سہائیا۔ سب نے پاربرہم آگے نیوں نیوں سیس
 جھکاؤنا، تیری متدے رہے سرنائیا۔ آپے کر جوئدھ بھاؤنا، تیرے ہتھ تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 حُکم آپ ورتائیا۔ حُکم ورتائے سری بھگوانا، بھگوتی آپ جنائیندا۔ بھگوتی بٹھہ ایکا گانا، ایکا سگن منائیندا۔ ایکا وار کرے پروانہ، سر اپنا
 ہتھ رکھائیندا۔ داتا دانی دیوے دانا، دیا ندھ اپنی دیا کھائیندا۔ آپے ہویا جانی جانا، بیوہ ابھید کھلائیندا۔ نو نو بھئے پردھانا، روپ انوہ
 جنائیندا۔ ناد انادی سچ ترانہ، ایکا وار سُنائیندا۔ وشن برہما شو بھئے حیرانا، ہر کا بیوہ کھئے نہ آئیندا۔ لوک مات کرے کھیل مہانا، نرور
 دھار چلائیندا۔ چار جگ دا مندر مسجد مٹھ شو دوالا ویکھ مکانا، خالی سرب کرائیندا۔ دین مذہب ہویا دیوانہ، در در گھر گھر دھکا
 لائیندا۔ ستگر شبد بیٹھ مستانہ، مکھ سب توں آپ بھوئیندا۔ جے کوئی دُور دُراڈا کرے سلاما، لُک لُک اپنا وقت لنگھائیندا۔ جے کوئی
 کوک کوک گائے راما، مندر ٹل کھڑکائیندا۔ جے کوئی سیس تاج رکھ بنے کاہنا، تِس اپنا روپ نہ کدے وکھائیندا۔ جو نام ست جھوٹھا گائے
 گانا، آنتر وکار نہ کھئے کڈھائیندا۔ نانک کرے نہ در پروانہ، دُور دُراڈا دھکا لائیندا۔ جے کوئی فتح ڈنکا کہے وجانا، گوہند روپ نہ کھئے
 وکھائیندا۔ کلجگ کوڑ ہویا بلوانا، سب نوں دھکا لائیندا۔ ایکا بھلیا سری بھگوانا، جو گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ جس دی گر اوتار متدے
 رہے آنا، سیس آگے جگدیش نہ کھئے اٹھائیندا۔ سو کلجگ اتم لے کے آئے دُھر فرمانا، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ گر مکھ ورا چتر سگھڑ
 سُجانا، جس جن اپنا میل ملائیندا۔ دیوے درس سری بھگوانا، جگت ترشنا حرص مٹائیندا۔ ایکا راگ سُنائے کانا، دُھن انادی ناد

وجائیندا۔ آتم سیجا سوہیا پانا، برہم پاربرہم کھیل کھلائیندا۔ بھاگ لگائے ساچے مندر سچ مکانا، ساڈھے تِن ہتھ رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ ہرجن میلا زوداس چھیارا، چمڑھی اپنے ہٹ وکائیا۔ نرگن سرگن کر پیارا، سرگن نرگن دھار وکھائیا۔ کاغد قلم دے سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جگت جگت دا پار کنارہ، جگت کرے بے پرواہیا۔ ایکانے سچ منارا، ساڈھے تِن ہتھ ونڈ ونڈائیا۔ نو چار لگے اکھاڑا، چھٹی چھٹی ناچ نچائیا۔ نانک نرگن سرگن کرے پکارا، ایکا اوٹ تکائیا۔ تیرا روپ اگم اپارا، وڈ وڈی تیری وڈیائیا۔ تیرا دھام سچکھنڈ نیارا، دس کیسے نہ آئیا۔ آد جگاد اک اکلّا سچکھنڈ بیٹھا رہے کوارا، تیرا سنگ نہ کھئے دسائیا۔ تیرا ایکا ویکھاں جگت وہارا، لوک مات ویس وٹائیا۔ بھگون دینا نام آدھارا، بھگتن ایکا دات جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا گن دئے سمجھائیا۔ اپنا گن ہر سمجھایا، نش اکھر ہر ہر بول۔ اپنا آپ لئے پرنایا، آد جگادی آپ رکھے کول۔ لوک مات لئے ویس وٹایا، پاربرہم اٹل اتول۔ ہرجن ساچے لئے جگایا، گھر گھر وچ گنڈا کھول۔ اپنا روپ دئے درسایا، نج آتم جائے مؤل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے دھرنی دھرت دھول۔ دھول اُپر بھاگ لگاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارا آپ پرگٹاؤنا، سچکھنڈ نواسی سوہیا پائیندا۔ دین مذہب دا ڈیرہ ڈھاؤنا، ذات پات پندھ مکائیندا۔ گر اوتاران دا حصہ اتم سب دا سب دی جھولی پاؤنا، باقی اور نہ کھئے رکھائیندا۔ پُرکھ اکال دین دیال دو جہان ایکا نظری آؤنا، دوجا ایشٹ نہ کھئے منائیندا۔ جگت دوارا ڈیرہ ڈھاؤنا، خاکی خاک ملائیندا۔ بھگت دوارا اک اُچاؤنا، ہرجن ساچے وچ بہائیندا۔ سیس جگدیش چھتر جھلاؤنا، چھٹی راگاں آسا پور کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا لیکھا ہر نرنکار، نرگن اپنے ہتھ رکھائیا۔ ونڈے ونڈ اگم اپار، حساب کتاب نہ کھئے رکھائیا۔ لکھت لیکھ نہ سکے وچار، ودیا گن نہ کھئے وکھائیا۔ وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی کرے پکار، گر اوتار رہے جس گائیا۔ سو صاحب اپنا کرے آپ وبار، تھت وار اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچکھنڈ نواسی وسنہارا سچکھنڈ دوار، سچکھنڈ لوک مات پرگٹائیا۔ جس گرہ نرگن جوت کرے اُجیار، سو گرہ اپنے رنگ رنگائیا۔ جس در بولے نام جیکار، تِس گھر وجے ودھائیا۔ ہرجن ہر بھگت گُرمکھ گُرسکھ لئے اُہار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ سوہنگ شبد سچ پیار، آتم

پر ماتم لئے ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حصہ ایکا ونڈ، پاونہارا اُتہج سینج جیرج انڈ، لہنا دینا مکائے لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ، گرمکھاں وکھائے اک انند، پرمانند اپنا روپ درسائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد رہے بے پہچان، پہچان وچ کدے نہ آئیا۔

جگت سیاست ناتا کوڑ، کوڑے تند نال بندھائیا۔ جن بھگتاں اندر سچا نور، نور نورانہ آپ دھرائیا۔ سیاست کرے مورکھ موڑھ، چتر سُکھڑ دئے بھلائیا۔ گرسکھاں ملے چرن دھوڑ، ڈرمت میل دھوائیا۔ بہتر بھکت اکٹھے ہون ضرور، کلجگ تیری ضرورت پوری دینی کرائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، آپ کرائے مہورت مہور، تہت وار اپنے ہتھ رکھائیا۔ جس دا پینڈا تکدے رہے دور، سو نیڑے گیا آئیا۔ جس نوں کھندے سچا حضور، حاضر ہو ہو درس دکھائیا۔ جگت سیاست ڈوبے پور، دھگا ایکا وار لگائیا۔ شاہ پاتشاہ رہے جھور، راتیں ستیاں نیند نہ آئیا۔ اتم اپنا منن آپ قصور، ایکا بھلیا بے پرواہیا۔ من واسنا کردے رہے غرور، غربت کایا وچ ٹکائیا۔ من ہنگتا کرپا فتور، فتویٰ اک دوچے تے لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے دئے وڈیائیا۔ ہرجن وڈا کول ساچی وست، ہر ایکا ایک بھڑائیندا۔ ایکا رنگ وکھائے کیٹ ہست، اوچ نیچ نہ کھئے جنائیندا۔ نام خُماری رکھے مست، دھن دولت پلے نہ کھئے پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ صلاحیندا۔ جگت سیاست منگے منگ، دوس رین کُرائیا۔ شاہ پاتشاہ بنے رہن ننگ، سیس پلُو نہ کھئے ٹکائیا۔ جگت ترشنا بھریا گند، جھوٹھی واسنا نہ کھئے مکائیا۔ پیو دادا پُت پوترے دی بٹھدے گئے گنڈھ، اتم خالی ہتھ وکھائیا۔ ویکھو سیاست ہندی رنڈ، رنڈی دُباگن چاروں کُنٹ دئے دُہائیا۔ نٹھ نٹھ تھکی مُکیا نہ پندھ، جگت بھلی رہی کُرائیا۔ چار کُنٹ اندھیرا اندھ، ساچا چند نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سب دی ایکا وار لاپے ڈنڈ، ڈنڈ پھیر کھئے نہ پائیا۔ سیاست رووے جگت کُراوے، کوک کوک جنایا۔ اک دوچے دے مرن ہاوے، ہاباکار مچایا۔ پردھان منتری کوئی نظر نہ آوے، حُکمی حُکم نہ کھئے سُنایا۔ در درویش ہون نتھاویں، نتھاویاں تھاوں نہ کھئے دسایا۔ کرے کرائے جو

پرہہ بہاوی، پرہہ بہانا آپ ورتایا۔ گرُمکھ اپنے تول تُل رہن سانویں، ایتھے اوتھے دو جہاناں ایکا کنڈھا نظری آیا۔ مہاراج شیر سنگھ
وِشنوں بھگوان، اتم آنت سیری بھگونت، سب دا کرے صفایا۔

زیرو صِفر جائے لتھ، ایکا کدے نہ مُکھ چُھپائیا۔ ایکے نال کہانی اکتھ، کوٹن کوٹ اِکائی نال ملائیا۔ اِکائی دہائی سینکڑیاں اپنا مارگ
دس، اپنا راہ دئے وکھائیا۔ کر کھیل پُرکھ سمرتھ، اتم سب دی کرے صفائیا۔ جوں بہاوی تیوں کرے اِکٹھ، مڑ مڑ پھیر ملائیا۔ کوٹن کوٹ
جُگ چوکڑی کئے ڈھٹھ، ڈھا ڈھا اپنی ڈھیری پھیر بنائیا۔ کوٹن کوٹ وِشن برہما شو لے لے وتھ، ترے گن اپنا رنگ رنگائیا۔ کوٹن کوٹ گر
اوتار پیر اٹھا اٹھا ہتھ، لوک مات کئے تال وجائیا۔ کوٹن کوٹ بھکت سنت گا گا گاتھ، اُچی کوک کوک کئے سُنائیا۔ آد جُگاد کیسے نہ آئی
باتھ، ڈُونگھے ساگر ساچی بھور اندر گئے تاریاں لائیا۔ آپ وینہدا رہیا کھیل تماش، سچکھنڈ ساچے آسن لائیا۔ جس جن دیوے اپنا کِرن
جوت پرکاش، سو گرُو روپ مات اکھوائیا۔ اپنی کِرن کھچے اپنے پاس، پنج تت خاکی خاک ملائیا۔ گیاں پچھوں گاوندے گاتھ، نہ ایتھے نہ
اوتھے ہونے کئے سہائیا۔ جو آیا سو چڑھ کے گیا ہر کے راتھ، ہر اپنا آپ رتھوہیسا۔ اتم لے کے گیا ساتھ، پچھے چھڈ کوئی نہ جائیا۔ جس
نوں کھندے ترے لوکی ناتھ، کوٹن کوٹ ترے لوکی ناتھ چرناں وچ سیو کھائیا۔ جس نوں کھندے رام وسے پاس، سو رام ساچے رام راہ
تکائیا۔ جس نوں کھندے عیسیٰ موسیٰ دئے پیغام، سو پیغمبر اِک منائیا۔ سب نوں دیندا رہیا کلام، اپنی کلام نہ کیسے جنائیا۔ اپنا اشارہ
دئے الہام، اپنا بھیو نہ کیسے کھلائیا۔ اپنی دھوڑ دیوے ستنام، چرن چرناں اُپر رگڑائیا۔ نانک نرگن سرگن کر پرنام، گھر ساچے خوشی
منائیا۔ پنج تت کایا ماٹی لیکھے لگے چام، جس ملیا سچا ماہیسا۔ گوہند نیوں نیوں کرے پرنام، پُرکھ اکال اِک منائیا۔ اتم سب دا پکڑے
دام، دامنگیر پھیرا پائیا۔ بن کے آئے بے پہچان، روپ رنگ ریکھ نہ کئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنے گھر اپنی
سیاست آپ چلائیا۔ نیتر نین الک پلک، قدم قدم قدم نال ملائیا۔ مخلوق ویکھے ہر جو خلق، خالق خلق بے پرواہیسا۔ لیکھا جانے عرش

فرش، قُرس گُرا پھول پُھلایا۔ نُوْر نُورانہ دیوے درس، باطن اپنا کھیل وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا پلک ایکا قدم نال ملایا۔

★ ۲۷ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی ہزارا سِنگھ دے گرہ پنڈ چھینے جستر وال ضلع امرتسر ★

شاہ پاتشاہ ہر نرنکار، نرگن آد جگاد سائیندا۔ بھوٹ بھوپ بن سیکدار، نرور اپنا حُکم چلائیندا۔ کھیلے کھیل اکم اپار، الکھ اگوچر بھو نہ آئیندا۔ آد پُرکھ ہو تیار، اپنی دھارا آپ پرگٹائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن خبردار، رُوپ انُوپ آپ وٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن پاوے سار، عقل کل اپنی کار کھائیندا۔ ایکنکارا وسے دھام نیار، انہو پرکاش کرائیندا۔ آد نرنجن جوتی دھار، نُوْر نُورانہ ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا بے عیب پروردگار، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ سِری بھگوان آپے جانے اپنی کار، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ پاربرہم آپ اپنا کر پَسار، ہر آپے ویکھ وکھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، سچ سِنگھاسن سوہا پائیندا۔ دُھر فرمانا اک جیکار، ناد انادی ناد وجائیندا۔ تھر گھر کھولے آپ کواڑ، چرن کول آپ ٹکائیندا۔ آپے کرے اپنا سچ پیار، پیا پریم آپ ہو جائیندا۔ ناری کنت کھیل نیار، اپرمپر اپنا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کھیلنہارا اک اکلّا، ایکا گھر سوہا پائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ اپنی جوت آپے رلا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ اپنا پھڑے آپے پلا، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ اپنا آسن آپے ملا، ہر آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنا سندیش نر نریش آپے گھلا، حُکمی حُکم آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، آد پُرکھ سوہا پائیندا۔ آد پُرکھ پُرکھ اپارا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ آپ سہائے سچ دوارا، سچکھنڈ نواسی سوہا پائیا۔ محل اٹل اُچ منارا، نہچل دھام دئے وڈیائیا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، نُوْر نُورانہ ڈگمگائیا۔ کملاپاتی کھیل نیارا، کول نین آپ کرائیا۔ حُکمی حُکم سچ ورتارا، شاہ پاتشاہ آپ سُنائیا۔ ساچے تخت بیٹھ ساچی سرکارا، سیس جگدیش تاج سہائیا۔ آپے نیوں نیوں کرے نسکارا، در درویش سیو کھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربارا، ہر پُرکھ نرنجن رنگ رنگائیا۔ ایکنکار کرے سچ وبارا،

آد نرنجن جوتی دھارا، رُوپ انُوپ آپ وکھائیا۔ ابناشی کرتا پاوے سارا، سِری بھگوان کرے کھیل نیارا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ ویکھے آپ اکھاڑا، تھر گھر سوہے ساچا لاڑا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا بھیو ہر نرنکار، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد جُگادی کھیل اپار، کھیلنہارا آپ کھلائیندا۔ دائی دایا بن اگم اپار، ساچی سیوا آپ کھائیندا۔ جنی جن جنے سٹ ڈلار، شبدی شبد ناؤں دھرائیندا۔ تھر گھر ساچے دئے بہال، سِر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ آپے وسے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ سچکھنڈ نواسی بن دلال، ساچا رنگ آپ رنگائیندا۔ اپنی کِریا رُوپ پرگٹائے مہاکال، بھیو ابھید آپ کھلائیندا۔ لیکھا جانے سچ سچی دھرمسال، چھپر چھن نہ کئے چھپائیندا۔ جوتی دیپک ایکا بال، نُوں نُوںانہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیل کرے پُرکھ سمرتھ، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ تھر گھر دیوے ساچی وتھ، شبد شبدی جھولی پائیا۔ نرُویر چلائے اپنا رتھ، نراکار بے پرواہیا۔ اگم اگمڑی سُنائے گاتھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ نراکار نراکار نراکار نبھائے ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ایکا ہر، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ آد پُرکھ بے پرواہ، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ تھر گھر ساچا آپ سہا، سٹ ڈلارا آپ بہائیندا۔ آپے مارگ دیوے پا، ساچا راہ آپ جنائیندا۔ حُکمی حُکم دئے جنا، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ اپنا بندھن آپے پا، ایکا گنڈھ دیوائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھیل کرا، تھر گھر اپنے وچ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر وسے ایکا نر، نر نرائن دھار آپ پرگٹائیندا۔ تھر گھر واسا شبد ڈلار، ہر ساچا آپ رکھائیا۔ سچکھنڈ وسے آپ نرنکار، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ اک جنائے ساچی کار، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ پُوٹ سپُوٹ بنے ڈلار، پروردگار اک جنائیا۔ تیرا رنگ میری دھار، میری دھار تیرے وچ سہائیا۔ میرا حُکم سچ فرمان، ساچے سٹ سُننا کر دھیان، سُناونہارا آپ جنائیا۔ میرا ناؤں اک گیان، آد جُگاد بے پہچان، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ تیرا وسے تھر گھر مکان، سچکھنڈ وسے سِری بھگوان، سچ سینگھاسن سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ نش اکھڑ کرے پڑھائیا۔ نش اکھڑ شبدی دات، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ آپے بیٹھا رہے اکانت، اک اکلّا کھیل کھلائیندا۔ آپے پتا آپے مات، سٹ ڈلارا گود سہائیندا۔ آپے پُچھنہارا وات،

سیس جگدیش ہتھ رکھائیندا۔ آپے کھولے بند تاک، بند کواڑا آپ کھلائیندا۔ تھر گھر وکھائے ایک ہاٹ، تھر گھر ساچا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ ساچا بھیو ہر کرتارا، اپنا آپ جنائیا۔ ساچے سُت ہو خبردارا، پُرکھ اپناشی رہیا اٹھائیا۔ تیری سیوا لائے اگم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ تیرا رُپ ساچی دھارا، دھار دھار وچوں پرگٹائیا۔ تیرے اندر کھیل نیارا، نراکارا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ہتھ وڈیائی اپنے رکھے، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیندا۔ کرے کھیل آپ سمرتھ، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ بیج بیجے ساچے وت، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ آپ بندھائے اپنا نت، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، شبد سُت ہر پرگٹائیندا۔ ہر شبد اندر وشو دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ نرگن پرگٹ ہو نراکار، اپنا کھیل کھلائیا۔ ساچا پلنگ سیجا ساچی کر تیار، سچ سینگھاسن آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی شبد آپ صلاحیا۔ سچ صلاح دیونہارا، ایک حکم سنائیندا۔ پاربرہم نرگن دھارا، نرور ویکھ وکھائیندا۔ وشن وشو کر اُجیارا، اپنے رنگ رنگائیندا۔ لیکھا جانے اندر باہر گیت ظاہرا، اپنا در درسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ ہر ہر کھول، ایک ایک کرے جنائیا۔ ناؤ نرنکارا آپ بول، اپنا ناؤ دئے جنائیا۔ ست ستوادی تولے تول، ایک تول دئے وکھائیا۔ وست اگتی دئے اڈول، اڈل بے پرواہیا۔ شبدی سُت کرے چوبل، پتا پوت بن مائیا۔ آنتر آنتر جائے مؤل، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ وشنوں اندر دھرے کول، امرت میگھ برسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا لیکھا دئے جنائیا۔ لیکھا جنائے ہر کرتارا، اپنی کھیل کھلائیندا۔ وشنوں نور نور اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ شبدی شبد شبد پسارا، نیتر نین نہ کھئے رکھائیندا۔ الکھ اگم ہو تیارا، اپنی دھارا آپ جنائیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، ایکنکارا آپ جنائیا۔ شاہ پاتشاہ بن بن رانا، ساچے تخت سوہا پائیا۔ کرے کھیل سیری بھگوانا، بھگون اپنی دھار بندھائیا۔ وشنوں سن لے کر دھیانا، ایک وار جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا پردہ آپ چُکائیا۔ اپنا پردہ ہر ہر چُکا، اپنا بھیو کھلائیندا۔ جلوہ جلال نور پرگٹا،

نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ وشنوں سیس جائے جھک، سیس جگدیش آگے ٹکائیندا۔ تیری دھارن گیا پھٹ، مات پت نہ کھئے رکھائیندا۔ آد جگاد تیری اوٹ، ایک راہ تکائیندا۔ تیرا مندر میرا کوٹ، چرن دوار سوہا پائیندا۔ تیرا نور میری جوت، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ لائیندا۔ ہر ہر پردہ گیا لتھ، پاربرہم آپ لہائیا۔ درس دکھائے ہو پرگٹ، نرگن نور ڈگمگائیا۔ وشنوں چرن دوارے گیا ڈھٹھ، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ایک دینی ساچی وتھ، منگان سرن سچی سرنائیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، پرہہ تیرا درشن پائیا۔ تیری مہا اک اکھ، آد جگاد سدا جس گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ڈھپہ پیا سرنائیا۔ دیونہارا ور داتارا، دیا اپنی آپ کمائیندا۔ ساچی وست ہر اپرا پارا، پاربرہم آپ ورتائیندا۔ برہما تیرا برہم پسارا، تیری کول دھرائیندا۔ تیرا نور کر اجیارا، نورو نور نور پرگنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم ہر کا کھیل، بھیو ابھید آپ جنائیا۔ نرگن نرگن کرپا میل، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائیا۔ پُرکھ ابناشی سجن سہیل، آپے بنے دایا دائیا۔ آپے گرو آپے چیل، آپے بھچھیا اجھیا سمجھائیا۔ آپے وسے رنگ نویل، نراکار سچا شہنشاہیا۔ نہ کوئی وقت نہ کوئی ویل، تھت وار نہ کھئے گنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشنوں ایکا گن جنائیا۔ وشنوں سن کر دھیان، ہر ساچا سچ سنائیندا۔ بھل نہ جانا بن نادان، پُرکھ ابناشی ایکا وار جنائیندا۔ آد جگادی میرا کھیل مہان، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ میرا جھلدا رہے نشان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ سچکھنڈ میرا مکان، چہر چہن نہ کھئے جھپائیندا۔ نہ کوئی در کسے دربان، درویش نظر کھئے نہ آئیندا۔ آد جگادی ایکا کاپن، اک اکلا ہر اکھوائیندا۔ دیندا رہے دھر فرمان، آپ اپنا نام ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ایک راہ دکھائیندا۔ ساچا راہ سری بھگوان، آد پُرکھ جنائیا۔ وشنوں تیرا ایکا دان، ایک وست دکھائیا۔ برہما برہم کرے پروان، پاربرہم بنس سہائیا۔ شنکر میلا کرے آن، سن اگم وڈیائیا۔ ترے گن مایا کر پردھان، جھولی دئے بھرائیا۔ پنچ تت کر کلیان، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سنائیا۔ وشنوں تیرا سچ بھنڈارا، وشن برہما شو نال رلائیندا۔ ترے گن مایا دے سہارا، پنچ تت کھیل کھلائییندا۔ لکھ چوراسی بن ونجارا، گھڑ گھڑ بھانڈے آپ گھڑائیندا۔ ایک

وست دئے ہر تھارا، اتوٹ اٹھ رکھائیندا۔ نکھٹ نہ جائے وچ سنسارا، لوک مات راہ چلائیندا۔ میرا ناؤں تیرا جیکارا، ساچی بانی آپ سمجھائیندا۔ پرا پسنٹی مدھم بیکھری گئے وارو وارا، چارے برہما مکھ صلاحیندا۔ چارے ویداں لائے اکھاڑا، ترے گن اتیتا آپ نچائیندا۔ پنچم تت بنائے لاڑا، سیس جگدیش آپ گندائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، نرگن سرگن دھار بندھائیندا۔ من مت بڈھ دئے ہلارا، تئوآ اپنا سانگ ورتائیندا۔ جگ چوگڑی بن لکھارا، جگ جگ اپنی کھیل وکھائیندا۔ سیو لگائے گر اوتارا، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ بھگت بھگوت دئے سہارا، انتر آتم برہم گیان درڑائیندا۔ سنتن کھولے بند کیوڑا، بجر کپاٹی توڑ ٹرائیندا۔ گرمکھاں دے نام آدھارا، نردھن سردھن ایکا وست جھولی پائیندا۔ گرسکھاں کرے سچ پیارا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ نرگن جوت کر اجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ سورج چن نہ کھئے ستارا، منڈل مندپ نہ کھئے وکھائیندا۔ ایکا شبد ناد دھنکارا، انحد نادی ناد وچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈھر فرمانا آپ جنائیندا۔ وشنوں سُنیا ڈھر فرمان، پرہہ آگے سیس جھکائیا۔ تُوں آد جگاد سدا مہربان، بے آنت تیری وڈیائیا۔ ہوں سیوک بال نادان، جگ جگ سیو کھائیا۔ لکھ چوراسی کراں پروان، جو میری جھولی پائیا۔ در در سیوا کراں آن، بن درویش سیو کھائیا۔ تیرے بھگتاں لواں پچھان، جو تیرا ناؤں دھیائیا۔ تیرے ناؤں وٹھو قربان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت، کون وار کون تھت، کون جگ کرے بت، اپنا میل لئے ملائیا۔ اپنا ویلا ہر جو دس، کون ویلا میل ہس ہس، نین نیناں نال ملائیندا۔ کون امرت دیوے رس، رس ایکا مکھ چوائیندا۔ ہوں ہوواں تیرے وس، تڈھ پن اور نہ کھئے رکھائیندا۔ میری پوری کرنی آس، میں ایکا راہ تکائیندا۔ کد وساں تیرے پاس، تیرا وچھوڑا جھلیا نہ جائیندا۔ تیرا کھیل ویکھ تماش، تیری دھار چلائیندا۔ تیرا رنگ ویکھاں لکھ چوراسی جوت پرکاش، گھٹ گھٹ اندر تیرا روپ نظری آئیندا۔ کون ویلا کرے بند خلاص، کیتی گھال لیکھ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بھکھک منگ منگائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، ایکا حکم دئے سنائیا۔ وشنوں سیوا دتی لا، تُوں سو چرانوے چوگڑی جگ رہیا سمجھائیا۔ اس وچوں گھٹے نہ را، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ کوٹن کوٹ جگ چوگڑی جان ویا، لوک مات پھیرا پائیا۔ کوٹن کوٹن گر اوتار جاوَن سیو کما، سرگن پنچ تت چولا جگت بندھائیا۔ کوٹن کوٹ بھگت

بھگونت گاون جا، دوس رین دھیان لگائیا۔ کوئن کوٹ سنت منگن ساچا تھان، خالی جھولی رہے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا وست رہیا ورتائیا۔ ساچی وست ہر کرتارا، کرتا پُرکھ آپ ورتائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ نرگن سرگن ورتے جگت وبارا، پُرکھ ابناشی آپ ورتائیندا۔ سیوا لگائے گرو اوتارا، جگ جگ حکم جنائیندا۔ نام وست بھر بھنڈارا، لوک مات گھلائیندا۔ جو آئے سو گائے ہر نرنکارا، پُرکھ اکال اوٹ تکائیندا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ پاؤن چھٹاکارا، آنت ہتھ کسے نہ آئیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ اترے پار کنارہ، تھر کئے رہن نہ پائیندا۔ وشنوں تینوں دئے سہارا، پُرکھ ابناشی ویس وٹائیندا۔ لوک مات لئے اوتارا، نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیرا ویلا وقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وشنوں ویلا اتم آؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ پاربرہم پت پریشور نرگن نرویر جوتی جامہ بھیکھ وٹاؤنا، روپ رنگ ریکھ نہ کئے وکھائیندا۔ تیئی اوتاراں لہنا دینا چکاؤنا، ستجگ تربتا دواپر کلجگ ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت لیکھے پاؤنا، لیکھیا لیکھ نہ کئے مٹائیندا۔ ساچے سنت در بہاؤنا، در دروازہ اک گھلائیندا۔ پیر پیغمبر اولیا ملا شیخ اپنے رنگ رنگاؤنا، دستگیر اپنا بندھن پائیندا۔ دس گر گر بھيو چکاؤنا، شبدي شبد شبد الائیندا۔ جگ چوکرئی پنڈھ مکاؤنا، وید کتیب شاستر سمرت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ انجیل قرآنا آئے گاؤنا، گیتا گیان آپ درڑائیندا۔ کہانی بانی آپ سناؤنا، اپنا ناد آپ الائیندا۔ تیرتھ تٹ آپ بناؤنا، سر سروور آپ سہائیندا۔ اچے ٹلے پربت چڑھ چڑھ آسن لاؤنا، سمنڈ ساگر ویکھ وکھائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر جوت جگاؤنا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ گرہ گرہ اندر دھام سہاؤنا، ساچا مندر آپ بنائیندا۔ نجھر جھرنا نیج گھر چواؤنا، امرت رس چکھائیندا۔ گرمکھ ورلے بھيو گھلاؤنا، جس اپنا درس کرائیندا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ لیکھیا لیکھ ہر پور کراؤنا، وید ویاس بھل نہ جائیندا۔ پوت سپوتا برابرمن گوڑا، اپنا ناؤں دھراؤنا، ذات پات نہ کئے جنائیندا۔ عیسیٰ آس جھولی پاؤنا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ محمد پنڈھ آپ مکاؤنا، چوڈس چوڈاں ویکھ وکھائیندا۔ نانک گویند آس پور کراؤنا، پوری آس اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نہکلنکا ناؤں رکھاؤنا، مات پت نہ کئے بنائیندا۔ وشن برہما شو آپ اٹھاؤنا، وشنوں پلا تیرا اپنے نال بندھائیندا۔ چار جگ دا لہنا دینا مول چکاؤنا، چھٹی چھٹی کھیل کھلائیندا۔ بھگت بھگونت آپ پرگھاؤنا، بھگتی اپنی آپ درڑائیندا۔ مندر مسجد

شِودِوالا گُرسِکھ کایا گھر بناؤنا، چار دیوار نہ کھئے جنائیندا۔ انحد ڈھولا ایکا گاؤنا، ناد انادی آپ سُنائیندا۔ اُچی کوک نہ رُوَلا پاؤنا، اجپا
 جاپ آپ کرائیندا۔ اپنا پردہ آپے لاہُنا، دُئی دویت نہ کھئے رکھائیندا۔ جن بھگتاں اندر نِرگن جوت آپ جگاؤنا، تیل باقی نہ کھئے پائیندا۔ کایا
 کھیڑا لیکھے لاؤنا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گھر وچ گھر آپ وساؤنا، اندر مندر سوبھا پائیندا۔ وشنوں تیری وشو دھار چلاؤنا، چار ورن
 نہ کھئے رکھائیندا۔ ذات پات سب میٹ مٹاؤنا، مذہب دین نہ کھئے بنائیندا۔ آتم برہم سرب درساؤنا، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ ویلا وقت اپنے
 ہتھ رکھاؤنا، شاستر سمرت بھیو نہ آئیندا۔ چار ویدان آنت کراؤنا، انجیل قرآن مؤل چُکائیندا۔ گر اوتاراں نیوں نیوں سیس جھکاؤنا،
 سچکھنڈ پُرکھ ابناشی اپنا دربار آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اک اِکلا وسنہارا سچ محلہ،
 لوک مات مار جہات، لکھ چوراسی اپنی دھار بندھائیندا۔ ساچی دھار پُرکھ اگم، اپنی آپ بندھائیا۔ نہکرمی کرے اپنا کم، کرم گن نہ کھئے
 وڈیائیا۔ جو گھڑیا سو دیوے بہن، ترے گن بیٹھی نیر وائییا۔ پنج تت دیونہارا ڈن، نام کھنڈا اک چمکائییا۔ ہرجن ویکھے ساچے چن، لکھ
 چوراسی وچوں لئے پرگٹائییا۔ ایکا دیوے نام دھن، دھن خزانہ اک وکھائییا۔ ایکا راگ سُنائے کن، دوجے گھر گُرسِکھ پڑھن نہ جائیا۔ من منوا
 دیوے بٹھ، من منسا دئے کھپائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے اُٹھائییا۔ وشنوں تیرا میل ملاؤنا، کلجگ
 اتم ہر جنائیندا۔ نہکرنکی جامہ پاؤنا، نِرگن کھیل کھلائیندا۔ گوبند سورا اک اُٹھاؤنا، پوت سپوتا ناؤں دھرائیندا۔ رام روپ ہر نظری
 آؤنا، گھٹ گھٹ رمیا رام وکھائیندا۔ کاہنا کرشنا کھیل کھلاؤنا، لکھ چوراسی گوپی آپ نچائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ رنگ چڑھاؤنا، کالا سوسا
 تن چُھپائیندا۔ مقامے حق ڈیرہ لاؤنا، حق حقیقت پھول پُھلائیندا۔ لاشریک اک اکھواؤنا، واحد اپنی کار کھائیندا۔ عالمین پھیرا پاؤنا، نور
 نورانہ نور دھرائیندا۔ بسمل ہو ہر گھٹ اندر ڈیرہ لاؤنا، ہو ہو اپنا نعرہ لائیندا۔ ایکا کلمہ نبی پڑھاؤنا، عالم علما آپ جنائیندا۔ طالب طلبا
 آپ سکھاؤنا، طلب اور نہ کھئے جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اک سپاؤنا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ نِرگن سرگن روپ وٹاؤنا، پنج تت کایا
 میل ملائیندا۔ نانک نانک نام رکھاؤنا، ترے گن نانک ڈن لگائیندا۔ گوبند گوبند گرھ سپاؤنا، گوبند اپنا ست بنائیندا۔ چار ورن دا
 ڈیرہ ڈھاؤنا، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا رنگ وکھائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں خاک ملاؤنا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ چوڈاں

وِديا ايڪا ڏور بندھاوڻا، چوڏاڻ لوڪ بهول پُهلائيندا۔ چوڏاڻ طبقات گنڏا لاهڻا، آپ اپنا حُڪم سُنائيندا۔ پُرڪھ ابناشي گھٽ گھٽ واسي لکھ چوڙاسي ايڪا اِشٽ نظري آوڻا، دُوڄا اِشٽ نه کڻي جنائيندا۔ چترُبيج روپ دھراوڻا، آد شڪت ناوڻ رکھاوڻا، شڪتي اپنے رنگ رنگائيندا۔ ساڄي بهگتي مارگ لاوڻا، ايڪا منتر نام درڙائيندا۔ وِشنو تيري گنڏھ پواوڻا، جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، آد پُرڪھ ايڪا هر، آد آنت سري بهگوت، اپنے هٿه رکھائيندا۔ اپنے هٿه رکھ ڏور، گر اوتار بهيو نه آيا۔ جُگ جُگ مات لوڪ ديوي تور، دُهر فرمانا حُڪم سُنايا۔ جو آيا سو چليا ڪر ڪر اوڻ، ايڪا اوڻ پُرڪھ اکال تڪايا۔ اتم مليا نرگن جوت، جوتي جوت جوت سمايا۔ کايا چهڏيا جگت ڪوٺ، تهر گهر ساڄي ڏيره لايو۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، نهڪنڪ نرائن نر، ڪلجُگ اتم ويڪھ وڪھايا۔ ڪلجُگ اتم ويڪھ هر بهگوت، ويڪهنهار وڏي وڏيائيا۔ ويس وڻائے جُگا جُگت، جُگ ڪرنا سڄا شهنشاهيا۔ هرجن ويڪھ ساڄي سنت، بے پرواه بے پرواهيا۔ آپه جنائے اپنا منت، اتم پرماتم اڪ پڙھائيا۔ ميل ملاوا ناري ڪنت، سچ سُهنجي سيج سُهائيا۔ گرمڪھ اُٿھائے وچون لکھ چوڙاسي جنت، جيو جانے نه کڻي وڏيائيا۔ گرھ توڙے هوءَ هنگت، نون سو اڪهر اڪ سمجھائيا۔ آپ بنائے ساڄي بنت، اتم بيڙا بٿھ چلايا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، جن بهگتاڻ هوءَ سُهائيا۔ جن بهگتاڻ سدا هوءَ سُهائے، نرگن اپني ديا ڪمائيندا۔ ڪلجُگ اتم لهنا دينا دئے چُڪائے، پورب ليڪھا ويڪھ وڪھائيندا۔ سَتجُگ ترينا دواپر وچھڙے لئے ملائے، اپنا ميلا آپ ڪرائيندا۔ گر چيلا ايڪا دھام بهائے، چيلا گر آپ اڪھوائيندا۔ سجن سُهيلا سيو ڪمائے، سو پُرڪھ نرنجن نظر ڪيسے نه آيندا۔ اپنا ويلا اپنے هٿه رکھائے، تهت وار نه کڻي جنائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، هرجن اپنے آپ جگائيندا۔ هرجن ساڄي جانا جاگ، هر شبدي آپ جنائيا۔ کايا مندر اندر جگه چراغ، بن تيل باٽي آپ جگائيا۔ دُرمت ميل دھووي داغ، امرت ميگھ اڪ برسائيا۔ پھڙ پھڙ هنس بنائے ڪاگ، سو هسنگ هسنا چوگ چُڪائيا۔ اتر اُچے اڪ ويراگ، باهر نظر ڪيسے نه آيا۔ جس سَتگر سجن گيا لادھ، سو سگلا سنگ تجائيا۔ گهر ميل ملاوا موپن مادھو مادھ، لڪھي نرائن درس ڊڪھائيا۔ لکھ چوڙاسي وچون لئے ڪاڏھ، ترے گن مايا لهنا دئے چُڪائيا۔ ايتھ اوتھ رکھ دے ڪر هاتھ، سمرته هٿه وڏي وڏيائيا۔ لهنا دينا چُڪے پوڄا پاڻھ، جس ملے سڄا ماھيا۔ نهاون جائے نه تيرته اُٿھ ساڻھ، جس جن اتر اتم اشنان ڪرائيا۔ دوسر در سُنن نه جائے پاڻھ،

جس جن اندرے اندر رہیا سنائیا۔ دوجے آگے نہ ڈاہے ہاتھ، جس ستگر پورا جھولی نام بھرائیا۔ نہ کوئی پچھے ذات پات، اوج نیچ ورن گوت نہ کھئے رکھائیا۔ جگت اندھیری میٹے رات، گھر جوت کرے رُشنائیا۔ چرن کول بندھائے نات، ستگر پورا سو اکھوائیا۔ لہنا دینا چُکائے مستک ماتھ، پورب لیکھا ویکھ وکھائیا۔ آنت اُتارے اپنے گھاٹ، شوہ دریا نہ کھئے رُڑھائیا۔ جنم جنم دی مکے واٹ، جس جن اپنا درس دکھائیا۔ صاحب دِیال ٹھاکر کملاپات، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔ تارنہارا اکوگر، ہر شبدی گر اکھوائیندا۔ آد جُگاد آوے جاوے دھام دُھر، دُھر دھام اپنا آسن لائیندا۔ ایک راگ ایک تال ایک سُر، ناد انادی آپ وجائیندا۔ ایک آسو ایک گھڑ، شاہ آسوار اک ہو جائیندا۔ جُگا جُگنتر ایک جائے بہڑ، رُوپ انوپ آپ وٹائیندا۔ دو جہاناں لائے پوڑ، نام کھنڈا ہتھ رکھائیندا۔ جنم جنم دی بُجھائے لگی اوڑ، امرت میگھ اک برسائیندا۔ رس ویکھے مٹھا کوڑ، لکھ چوراسی پھول پُھلائییندا۔ ویکھنہارا کر کر غور، بے نظیر اپنی نظر نہ کدے بدلائیندا۔ جس جن ستگر سجن جائے بہڑ، اُچی شور نہ کدے مچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ورلے اپنے سنگ لئے جوڑ، ٹٹی گنڈھ آپ وکھائیندا۔ ٹٹی گنڈھنہار گوپالا، آد جُگاد دیا کھائیا۔ بھگت بھگونت ویکھے ساچے لالا، لال ائمٹڑے آپ اُٹھائیا۔ پاوے سار کایا مندر سچی دھرمسالہ، نو دوارے پار کرائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ لہنا دینا چُکے کال مہاکالا، کال گراس نہ آنت کھائیا۔ ایک دسے راہ سُکھالا، سُکھ ساگر آپ سہائیا۔ سرب جیاں کرے پرتپالا، ستگر سچا سدا سہائیا۔ پھل لائے کایا ڈالا، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگت بھگونت لئے ملائیا۔ بھگت بھگونت آپ ملاؤنا، اپنی دیا کھائیندا۔ سوچھ سروپی درس دکھاؤنا، دئی دویتی پردہ لائیندا۔ جوتی نور ڈگمگاؤنا، نور نورانہ آپ اکھوائیندا۔ ہر کا مندر اک وکھاؤنا، چار دیوار نہ کھئے بنائیندا۔ سورج چند نہ کھئے چڑھاؤنا، منڈل منڈپ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے آپ ملائیندا۔ میل ملاوا ہر ہر دھار، جوتی جوت میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی کرے خبردار، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔ وشن برہما شول لئے اُٹھال، حُکمی حُکم آپ ورتائیندا۔ کروڑ تیتیس لئے بہال، سُرپت راجا اند نال ملائیندا۔ کرے کھیل دین دِیال، دین اپنا رُوپ وٹائیندا۔ کلجگ اتم ہویا بے حال، نیتر نیناں نیر وپائیندا۔ محمد

سنگ نہ نبھیا نال، اللہ رانی مکھ شرمائیندا۔ اتم سب دے سرتے کوکے کال، سر ہتھ نہ کھئے رکھائیندا۔ اک دوجے دی کرن بہال، سگلا سنگ نہ کھئے نبھائیندا۔ ساچی وست نہ دسے دھن مال، نام دھن نہ کھئے رکھائیندا۔ اپنا آپ گئے گال، کرتا قیمت کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوتی سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، وشنوں پلا لے پھڑ، اپنا بندھن پائیندا۔ ہر ویکھنہارا نو کھنڈ محلہ، منڈل منڈپ ویکھ وکھائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، نرگن نور ڈگمگائیا۔ ایکار بولے ہلا، صفا سب دی دئے اٹھائیا۔ گرمکھاں اندر آپے رلا، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، ہو ہو نعرہ کھئے نہ لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ہرجن ساچے لے سمجھائیا۔ سمجھنہارا جائے سمجھ، ہر ساچا شبد سمجھائیندا۔ ہر کا ناؤں ساچی رمز، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ایکار دیوے ساچا ور، نہ کوئی راگ نہ کھئے طرز، اپنا گیت آپ الاٹیندا۔ وشنوں بہنڈارا دیوے دات، ہر ساچا آپ ورتائیندا۔ اتم ویکھ اندھیری رات، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ گرتھی پنتھی بھلے ساچی گاتھ، اتم نبھے نہ کھئے ساتھ، سگلا سنگ نہ کھئے نبھائیندا۔ کیسے نظر نہ آئے ترے لوکی ناتھ، کوئن کوٹ ٹل کھڑکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ وشنوں تیرا نبھائے سنگ، سو پڑکھ نرنجن دیا کھائیا۔ کلجگ نچے بن ملنگ، چاروں کٹ پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی نار دہاگن ہوئی رنڈ، ساچا کنت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ گھر گھر اندر گرہ گرہ ہویا گھمنڈ، من مت کرے لڑائیا۔ گرمت نہ گائے کھئے سہاگی چھند، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ کیسے نہ آئے پرمانند، نجانند گئے گوائیا۔ اُپر چڑھیا ویکھن چند، گھر چند نہ کھئے چڑھائیا۔ رسنا لایا مدراماس گند، ہر کا ناؤں نہ سچ پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، تیرا لیکھا دئے مکائیا۔ کلجگ تیرا لیکھا پھولے، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔ سرگن اندر نرگن بولے، نراکار دھار چلاٹیا۔ نرگن وسے سرگن اوپلے، بن نیچ نیتر نظر نہ آٹیا۔ پہلان اپنا پردہ کھولے، پھر ستگر ویکھن پائیا۔ بولنہارا کدے نہ ڈولے، اڈل سچا شہنشاہیا۔ جس جن دوارا اپنا کھولے، سو جن ویکھن پائیا۔ جس دے گاؤندے رہے ڈھولے، سو چل کے آیا ماہیا۔ چار جگ دا تول تولے، نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ گرمکھ ممکھ دوویں پھولے، لکھا کھئے رہن نہ پائیا۔ کلجگ جیو جگت وروولے، نام مدھانا ایکار پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، بولنہارا رہیا سمجھائیا۔

سرگن اندر زرگن لک، لکویں کھیل کھلائیا۔ جس جن پردہ دئے چُک، تِس جن نظری آئیا۔ اندرے اندر پئے اٹھ، اپنا درس دکھائیا۔ سرگن اُتے زرگن گیا تٹھ، زرگن سرگن رنگ رنگائیا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، نظر کیسے نہ آئیا۔ گرمکھ جانے ساچا سَت، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ باہروں دسے پنج تت کایا بُت، اندر پاربرہم پت پریشور اپنا آسن لائیا۔ پاربرہم برہم سہائی رُت، پُھل پُھلواری آپ مہکائیا۔ جس نے سوال کیتا اٹھ، تِس جن آپ سمجھائیا۔ زرگن سرگن سادھ سنگت، گرمکھ میل ملائیا۔ اندر چڑھے نام رنگت، باہر کایا ماٹی خاک دسائیا۔ ادھ بیٹھے نام منگت، ادھ بیٹھے کھیل کھلائیا۔ جس جن پرہ ملن دی بنے بنت، تِس میلے سچا شہنشاہیا۔ سرگن بیٹھی سادھ سنگت، زرگن اندرے اندر کھیل کھلائیا۔ سرگن دسے پنج تت چولا، جو جن دوارے نظری آئیندا۔ زرگن آنتر رکھیا اوہلا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ اپنا آپ جیو نہ جانے میرے اندر کون بولا، کون کوٹے آسن لائیندا۔ کون ماں پیو بہین بھرا ساک سجن گائے ڈھولا، رسنا جہوا کون پلائیندا۔ کون کون جوٹھ جھوٹھ پاؤن روؤلا، کون سچ سچ جنائیندا۔ کون چلائے اُپر دھولا، کون کوٹو کوٹ پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، زرگن سرگن کھیل کر، سنگت اندر ہر جو وڑ، آسن سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ سرگن سنگت ہر ہر جوت، نرویر نرویر آپ اکھوائیا۔ کایا بنیا قلعے کوٹ، اندر لکیا بے پرواہیا۔ جس جن کڈھے ہومے کھوٹ، تِس اپنا آپ بُجھائیا۔ گھر تن نگارے لگائے چوٹ، ایکا ڈنکا نام وجائیا۔ اندر جگائے نرمل جوت، اندر وسنہارا پھیر نظری آئیا۔ جھگڑن والے بہت، نام پکڑن والا وِرا گرمکھ گرسکھ ملے سچے ماہیا۔ باہروں دسدے بلدے ہوٹھ، اندر پلاؤن والا دس کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سادھ سنگت دیوے مان وڈیائیا۔ ادھ رکھن ستگر آس، دوس رین دھیائیا۔ ادھ ہونے من کے داس، من واسنا پھرے بھجائیا۔ ادھ چپن رسن سواس سواس، ادھ گالیاں رہے کڈھائیا۔ ادھیان کر کے جانی اپنی بند خلاص، ادھ خالی ہتھ بھوائیا۔ ادھیان وسے سدا پاس، ادھ نراس روون مارن دھاپینا۔ ستگر نظر نہ آئے پرتھی آکاش، جو جن بیٹھے مکھ بھوائیا۔ تنہاں ستگر وسے پاس، جو ہر ستگر نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ایتھے اوتھے کرے بند خلاص، بندی خانہ دئے تڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا اکو ور، منگنہاری سرب لوکائیا۔ ادھ منگن شبد گھنگھور، پرہ آگے جھولی ڈاہیا۔ ادھ

راتیں اُٹھ اُٹھ پھردے چور، لُٹ لُٹ جیواں رہے ستائیا۔ ادھے چڑھدے نام گھوڑ، سولان کلیاں آسن پائیا۔ ادھے اپنا آپ رہے روڑھ، ویشے وکارا وقت گوائیا۔ ستگر پورے دی سدا لوڑ، بن ستگر پار نہ کھئے کرائیا۔ نرگن سرگن تیری اپنے ہتھ رکھی ڈور، جدھر چاہے رہیا بھوائیا۔ گر اوتاراں اپنے حُکمے دیوے تور، اتم اپنے وچ لئے ملائیا۔ بن بوجھے جیو پاوے شور، سمجھ سمجھ وچ نہ آئیا۔ ادھے منگدے کچھ ہور، ادھے منگدے کچھ ہور، دیونہارے گھر کوئی نہ تھوڑ، جو منگے سو وست جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، آد جُکاد جُکا جُگنتر گُرمکھ مٹکھ مٹکھ گُرمکھ دوویں راہ چلائیا۔ نرگن سُنے نرگن سُنائے، سرگن نرگن اپنی دھار رکھائیندا۔ نرگن بولے نرگن گائے، نرگن اپنی جھولی پائیندا۔ نرگن بہ بہ خوشی منائے، نرگن اپنے رنگ سمائیندا۔ سرگن چولا پردہ پائے، کایا ماٹی ہٹ وکھائیندا۔ بن نرگن سرگن رہن نہ پائے، خاکی خاک خاک وکھائیندا۔ سرگن اندروں نرگن اپنا باہر کڈھائے، پون سواس نہ کھئے چلائیندا۔ مات پت بھائی بھین ساک سجن سین سب کرے پائے پائے، سرگن اندر نرگن نظر نہ آئیندا۔ بن نرگن سرگن کیسے نہ تھائے، سرگن نرگن بن نہ سوہیا پائیندا۔ جس سرگن اندر نرگن ڈیرہ لائے، سو سرگن لوک مات بوجھ بوجھائیندا۔ گرو گرتھ اندر شبدی دھار، نانک نام صلاحیا۔ نش اکھر اکھر کر پیار، اکھڑا روپ وٹائیا۔ ترے گن مایا کر ادھار، پنچم ہونے سہائیا۔ پیننپس اکھر کھول کواڑ، تن پنج کرے کُرمائیا۔ نرگن سرگن کھول کواڑ، اپنا گن جنائیا۔ بھگت بھگوت دئے ادھار، بھگوت رہے جس گائیا۔ جس ملیا گر کرتار، سو ہر جس رہیا سُنائیا۔ نانک انگد کر پیار، شبدر وڈیائیا۔ جوت نور دے ادھار، اگیان اندھیر چُکائیا۔ انگد اپنا کھول کواڑ، ایکا نین اٹھائیا۔ امر داس کر پیار، امرت سروور نہائیا۔ امرت سروور اپر اپار، کایا مندر اندر آپ نہائیا۔ تن من کرایا ٹھنڈا ٹھار، اگنی آگ بوجھائیا۔ بوند سوانتی اپر اپار، نچھر جھرنا اک جھرائیا۔ پایا گر ایکا وار، گر قیمت کہن نہ جائیا۔ گر ملایا ایکنکار، نراکار سہج سُکھدائیا۔ امر داس دے ادھار، رام داس دئے وڈیائیا۔ رام داس کایا مندر اندر ہر مندر دئے وکھال، اتر پورب پچھم دکھن آپ پھرائیا۔ نرگن جوتی جوتی جُمال، گھر گھر وچ کری رُشنائیا۔ اندرے اندر وچے تال، ناد اناد دُھن لائیا۔ نام ندھانا گائے بے مثال، لیکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ سچ دوارا لیا بھال، ستگر پورے دیا کہائیا۔ رام داس دا حل ہویا سوال، انکڑا کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنا بھيو آپ چُکائیا۔

کایا مندر شبد ناد، رام داس و جی ودھائیآ۔ گھر گھر وچ ویکھیا برہم برہماد، پاربرہم پرہہ نظری آئیآ۔ بن رسنا جہوا کھادھا سواد، رسنا رس نہ کھئے چکھائیآ۔ ہر کا ناؤں بودھ آگادھ، گر کرپا آپ کھائیآ۔ ارجن ایک لیا لادھ، سُت دُلا رے دئے وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوت شبد دیہہ ترے میلا سہج ملائیآ۔ پنج تت کایا دیہہ، ارجن گر ہنڈھائیئندا۔ شبدی لگا ساچا نیہ، گرُ رام داس لگائیئندا۔ جوتی جاتا برکھے مینہ، امرت میگھ برسائیئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد دھار چلائیئندا۔ گر ارجن شبد بان، ہر شبدی شبد لگایا۔ لیکھا جانے دُھر فرمان، اگم اگمرا گایا۔ نانک انگد امر رام داس ملیا آن، ایک گھر وسایا۔ چوتھے پد ہویا پروان، گھر چوتھا ایک پایا۔ پنچم میل سری بھگوان، وچھڑ کدے نہ جایا۔ بھگت بھگونت ویکھے آن، در دروازہ آپ کھلایا۔ دیوے سچ سندیشہ والی دو جہان، لوک مات آپ سُنایا۔ چار ورنان اک گیان، گر منتر نام درڑایا۔ ہندو مُسلم نہ کھئے ایمان، شرع شریعت نہ کھئے بنایا۔ کایا مندر وکھایا سچ مکان، جن بھگتان نال ملایا۔ اک اکلا جگت بیان، پُرکھ ابناشی رہیا اڈایا۔ او بھگتوں چڑھو آن، اُچی کوک کوک سُنایا۔ بھل نہ جائے کوئی بن نادان، بن ستگر پورے پار نہ کھئے کرایا۔ ستگر پورا ہر کا شبد سدا مہربان، پنج تت کھیڑا دئے وسایا۔ آپے وسے نال بھگوان، ساچے مندر سوہیا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی اپنی ونڈ ونڈایا۔ دیہہ جوت کیتی اڈ، پاربرہم دیا کھائیآ۔ پنج تت اندروں شبد کڈھ، کاغذ قلم لکھی شاہیا۔ بھگتان دتی ایک مات، برہم مت گیا سمجھائیآ۔ اتم رکھیا ہر کا تت، رُپ رنگ نہ کھئے رکھائیآ۔ گا گا سُنایا ہر جو جس، رسنا جہوا ایک گن سُنائیا۔ پوری کرے سب دی آس، جو چلے پرہہ رضائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش گر کا شبد داسی داس، سیوک سیوا سیو کھائیآ۔ ----- نانک ارجن ہر گن گایا۔ کوئی نہ جائے نراس، جو جن آگے جھولی ڈابیا۔ ستگر سدا وسے پاس، نہ مرے نہ جایا۔ پنچم شبد کر پرکاش، گر ارجن انک مُکایا۔ نو دوارے کر تماش، ناواں گر کھیل کرایا۔ اتم سب دے لیکھے ویکھے سواس، بن ہر لیکھا کھئے نہ پایا۔ دسویں گھر کر پرکاش، گوہند سُورا ہر اٹھایا۔ اتم کرپا کھیل تماش، جگت ندیڑ دئے وسایا۔ گوداوری پوری کیتی آس، چرن کول چھپایا۔ ایک ساتا چھیکا پانجا کر پرکاش، پرم پُرکھ راہ تکایا۔ گر کا شبد نہ ہونے وناس، ایک واک مُکھ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی شبد گر پرگٹایا۔ گرُ گرتھ گوہند

سندیش، گُرمکھاں کرے پڑھائیا۔ تِس صاحب کو کرو آدیس، جو گھٹ گھٹ رہیا سہائیا۔ سو صاحب نانک لیا ویکھ، انگد امرداس گیا وکھائیا۔ تِس دا مُچھ داہڑی نہ کوئی کیس، رام داس رہیا صلاحیا۔ گر ارجن لکھیا لیکھ، گر بانی روپ پرگٹائیا۔ جس دا نہ کوئی روپ نہ کوئی بھیکھ، صفتی صفت صلاحیا۔ آد جگاد نیتن نیت، نیرن نیر اکھوائیا۔ گر شبد کھوجو کایا کھیت، اٹھ پپر کرے شنوائیا۔ ارجن سیس پوائی تی ریت، گرسکھاں ساتک ست گیا ورتائیا۔ جو جن ستگر کرے بیت، تِس گرو گرتھ رہیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گربانی دتا شبد گیان، گرو گرتھ ویکھنا مار دھیان، ترے گن پنج تت کرے پروان، دیہ روپ دئے وڈیائیا۔ بن دیہ نہ گر کی دھار، گر ستگر آپ جنائیندا۔ بن دیہ نہ گر کا شنکار، گر رنگ نہ کھئے رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرو گرتھ گر گیان جنائیندا۔ ساچا گھر زبھو چکائے بھے ڈر، بھیانک روپ نہ کھئے رکھایا۔ گرو گرتھ مننا گردیو، گر مہا لیکھ لکھایا۔ ستگر ساچے دی ساچی سیو، دھر فرمانا رہیا جنایا۔ آتم پرما تم ملے میو، ساچا رس اک کھوائیا۔ بوئے سہائی الکھ ابھیو، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ آد جگاد سدا نہکیو، نہچل دھام سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا حکم دھر فرمانا، پُرکھ ابناشی دیوے رانا، گر گر گایا ساچا گانا، لکھ چوراسی جیو سمجھایا۔ گن گایا پُرکھ سمرتھ، گرو گرتھ جگت وڈیائیا۔ جگت وکارے پاوے نتھ، کام کرو دھ لوہ موہ ہنکار دئے مٹائیا۔ آسا ترشنا دئے متھ، مایا ممتا نال رلائی۔ نام چڑھائے ساچے رتھ، جو جن چڑھے چائیں چائیا۔ ساچا مارگ دیوے دس، پھڑ مارگ دیوے پائیا۔ مکھ موڑ جو جائے نس، تِس دھکا دیوے لائیا۔ ہرہوں تیر نیرالا مارے کس، انیالا آپ چلائی۔ گر کا شبد جن ہردے جائے وس، سو کھوجت کھوجت پائیا۔ بھائی کھوجو کرو نہ بس، پرہہ آوے واہو داہیا۔ جگ جگ بھگت دوارے رہیا نس، گرو گرتھ رہیا سمجھائیا۔ دھرو پرہلا د پوری کری آس، نیراسا کوئی نظر نہ آئی۔ آد جگاد جگا جگنتر بند خلاص، بندی چھوڑ بے پرواہیا۔ امریک بدھک گنکا تاری بدر سُدائے وسیا پاس، کبیر جلاہے دئے وڈیائیا۔ لہنا دینا چکائے پرتھی آکاش، کوٹن کوٹ برہمنڈ پار کرائیا۔ رواداس چمیارا نہ ہویا ناس، کسیرا کنگن آپ بنائیا۔ سین ہویا داسی داس، بن بن سیوک سیوک کھائیا۔ جنک دتی ساچی راس، نام اٹل اک ورتائیا۔ پوتنا کر اک پرکاش، اتم اپنا میل ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دیوے ساچا

ور، کایا اندر ویکھے وڑ، گر کا شبد رہیا جگائیا۔ کایا اندر گرمکھ وڑ، گرو گرتھ سمجھایا۔ سرت شبد لئے پھڑ، شبد سرتی میل ملایا۔
 بجر کپائی تھے گرھ، اگیان اندھیر چکایا۔ امرت جھونا جھرے جھر، نچھر مکھ کھلایا۔ آتم برہم ملے ور، پاربرہم ملایا۔ ساچی سیجا بہنا
 چڑھ، سچ سنگھاسن سوہا پایا۔ ستگر پورا درس دکھائے آگے کھڑ، نرگن نرگن میل ملایا۔ نانک اکھر جو جن جائے پڑھ، تس گرو گرتھ
 ہونے سہایا۔ جو جن جگت اگن رہے سڑ، تس گر نہ کرے پیارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد آپے جانے ساچی
 دھارا۔

★ ۲۸ آسو ۲۰۱۸ بکرمی گردت سنگھ دے گرہ پنڈ ماناں والا ضلع امرتسر ★

شبد نشانہ کرے پکار، پرہ آگے سپس جھکائیا۔ کر کرپا میرے شاہ سیکدار، تیرے ہتھ وڈیائیا۔ جگ چوکڑی تیرا کھیل اپار، وید
 پُراں رہے جس گائیا۔ توں شاہ پاتشاہ سچی سرکار، تخت نواسی سچا شہنشاہیا۔ حکمی حکم تیرا ورتار، حکمے اندر کھیل کھلایا۔ حکمے
 اندر گر اوتار، حکمے اندر بوجھ بھجھایا۔ حکمے اندر جگ جگ ہو اجیار، جوتی نور کرے رُشنایا۔ حکمے اندر ویکھے آنت کینار، ستجگ
 تریتا دواپر پنڈھ مکائیا۔ حکمے اندر ناد شبد دھنکار، حکمے اندر راگ الاٹیا۔ حکمے اندر برہمنڈ کھنڈ پَسار، حکمے اندر جیرج انڈ وجے
 ودھائیا۔ حکمے اندر میل ملاواں پُرکھ نار، حکمے اندر لکھ چوراسی آپے جائیا۔ حکمے اندر تیرتھ تٹ کینار، حکمے اندر جل دھارا سیو کھائیا۔
 حکمے اندر مندر مسجد مٹھ گرو دوار، حکمے اندر رنگ رنگائیا۔ حکمے اندر بھرے سرب بھنڈار، بن داتا بے پرواہیا۔ حکمے اندر ورتے سچ
 ورتار، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیا۔ حکمے اندر آئی اتم وار، کلجگ کوک کوک کُرائیا۔ حکمے اندر راہ تگے مُرار، دوس رین نین اٹھائیا۔ حکمے
 اندر مدینے مکے پھرے پروردگار، حکمے اندر کایا کعبہ ساچا حجرہ دئے سہائیا۔ حکمے اندر نام ست بول جیکار، حکمے اندر واپگر و فتح
 گجائیا۔ حکمے اندر ورن برن کر پیار، حکمے اندر ذات پات ونڈ ونڈائیا۔ حکمے اندر نرگن سرگن لے اوتار، بھگت بھگونت لئے ترائیا۔ حکمے
 اندر سچ پریتی نبھائے نال، لگی پریت تٹ نہ جائیا۔ حکمے اندر کرے پرتپال، سیوک ساچی سیو کھائیا۔ حکمے اندر گگن منڈل دیپک ویکھے

تھال، ساچے مندر آپ سہائیا۔ حُکے اندر شاہ کنگال، حُکے اندر در در گھر گھر پھیرا پائیا۔ حُکے اندر کرے سوال، بن سوالی الکھ جگائیا۔ حُکے اندر کال مہاکال، لکھ چوراسی پھڑ پھڑ کھائیا۔ حُکے اندر رائے دھرم اپنے در لیا بہال، چتر گپت لکھ لکھ لیکھ وکھائیا۔ حُکے اندر پت ربن نہ دیوے کیسے ڈال، حُکے اندر پُھل پُھلواڑی آپ مہکائیا۔ حُکے اندر کلجگ کرے کھیل نیار، تیرے ہتھ وڈی وڈیائیا۔ حُکے اندر میل ملاواں سنگھ پال، در گھر ساچے سوبھا پائیا۔ حُکے اندر مان دوائے چھوٹے بال، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ حُکے اندر نو دوارے کھول کواڑ، جگت سندیشہ رہیا سُنائیا۔ حُکے اندر ساڈھے تن ہتھ مینار، جگت منارا دیوے ڈاہیا۔ حُکے اندر بھگت بھگوت کر تیار، بھگتن ساچی بوجھ بوجھائیا۔ حُکے اندر سچ نشانہ اُچی کوک کوک کرے پکار، نیتر نیناں رو رو نیر وہائیا۔ میرا بن مددگار، ایکا منگ منگائیا۔ حُکے اندر کر اپنا کھیل نیار، تیرا حُکم میرے شہنشاہیا۔ حُکے اندر تیرا رنگ اپار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ وکھائیا۔ حُکے اندر تیرا رنگ، حُکے آپ چڑھائیندا۔ حُکے اندر تیرا سنگ، سکلا سنگ آپ وکھائیندا۔ حُکے اندر تیرا اند، اند اند وچ پرگٹائیندا۔ حُکے اندر سورج چند، کوہ کروڑی آپ بھوائیندا۔ حُکے اندر جگ چوکڑی میٹے پنڈھ، گپڑا گپڑے وچ بھوائیندا۔ حُکم اندر گپت سہاگی گائے چھند، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ حُکے اندر تئی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار گوپال اپنی گنڈھ پوائیندا۔ حُکے اندر پاوے ٹھنڈ، سیٹل دھارا اک چوائیندا۔ حُکے اندر نانا توڑ رنڈ، آتم پر ماتم ایکا گھر بہائیندا۔ حُکے اندر ڈھاوے جھوٹھی کندھ، دئی دویتی نہ کوئی رکھائیندا۔ حُکے اندر رکھیا بند، بند دوارا نہ کھٹے کھلائییندا۔ حُکے اندر بھگت بھگوت جن گا گا گئے بتی دند، رسنا جہوا سرب بلائییندا۔ تُوں کیوں سٹا دے کر کنڈ، اپنی کروٹ نہ آپ بدلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ وساؤنا اپنا گھر، سچ دوار جگ جنائیندا۔ حُکے اندر سچ دوار، پُرکھ اباشی کھیل کرائیندا۔ بھگت بھگوت دئے سہار، بھیو ابھیو جنائیندا۔ حُکے اندر بن بن میت مُرار، سکلا سنگ نبھائیندا۔ حُکے اندر ساچی سیجا آتم کھاٹ پاوے سار، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ حُکے اندر حُکم ورتار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ نشانے ایہہ سمجھائیندا۔ سچ نشانے میرے سنگی، پرپہ سجن دیا کھائیا۔ دیواں وست اک امنگی، امولک جھولی پائیا۔ تیری کنڈ نہ ہووے ننکی، ہرجن تیرے نال ملائیا۔ وربھنڈ نہ پائے کوئی بھنڈی،

بهنڈی سب دی دیاں کرائیا۔ اک چلاواں ساچی ڈنڈی، رہبر بناں بے پرواہیا۔ بھیو کھلاواں جیرج انڈی، اُتہج سینج سوہیا پائیا۔ جگت
 واسنا کڈھاں گندی، کوڑی کیریا کر صفائیا۔ کلجگ اوئدھ اتم ہنڈھی، لہنا دینا دیاں چکائیا۔ ایک پائھ ایک چھندی، گیت گوہند رہیا
 الاٹیا۔ نہ کوئی پُجاوے پنڈی، دیوت منگ نہ کھئے منگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، سچ نشانے رہیا سمجھائیا۔ سچ
 نشانہ سُن فریاد، سچکھنڈ نواسی دیا کھائیندا۔ تیرا میلا آد جگاد، جگ جگ سنگ نہائیندا۔ بھگتاں دیواں بھگتی داد، نام بھنڈارا آپ
 ورتائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، تیرا میل ملائیندا۔ پتا پوت لڈائے لاڈ، ساچی گود آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کیریا کر، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ سر رکھے ہتھ نرنکارا، ہرجن ساچے سچ پرگٹائیا۔ تیرا در سہائے سچا دوارا، دھر دربارا ناؤں رکھائیا۔
 بھگت بھگوت کر اجیارا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ اک وکھائے ٹھاکر دوارا، ہر ٹھاکر ٹھوکر لائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ
 کوئی مکائیا۔ اپنی کیریا کرے اگم اپارا، کیریا ندھ سچا شہنشاہیا۔ جنم کرم دھرم آپے جانے جانہارا، پورب پورب لیکھا پائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، تیرا سنگ اک وکھائیا۔ تیرا سنگ وچ سنسار، وڈ سنساری آپ کرائیندا۔ تیرا مردنگ نام نگار، نراکار
 آپ وجائیندا۔ تیرا حکم سچ ورتار، چار کُنٹ سُنائیندا۔ تیرا بھگت نام بھنڈار، بھگتی دان جھولی پائیندا۔ در کرے اکھئے ایک وار، گن
 اوگن نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، تیرا میلا میل ملائیندا۔ تیرا میلا ہر ملاؤنا، شبد وچولا دئے صلاحیا۔
 بھگت دوارا اک کھلاؤنا، بہتر ناڑ خوشی منائیا۔ ساتا دوآ دوآ ساتا، کول کولا امرت جھرنا آپ جھراؤنا، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ اول اللہ
 نور دساؤنا، قدرت ویکھے چائیں چائیا۔ سچ محرابے آپے آسن لاؤنا، بانگ حدیث اک الاٹیا۔ پیر پیغمبر دستگیر در منگاؤنا، ایک کلمہ
 کرے پڑھائیا۔ جگ چوکرئی لیکھا لکھ لکھ ہتھ پھراؤنا، ہتھ رکھے قلم شاہیا۔ ہرجن ساچے تیرے سنگ رلاؤنا، سخی سرور کھئے رہن نہ
 پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، بھگت دوارا کر پروان، ستجگ
 وکھائے اک نشان، جگت نشانہ نظر کھئے نہ آٹیا۔

☆ ۲۸ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی چرن سنگھ دے گھر ☆

سیوا کرے سری بھگوان، بھگتن چاکر چاک اکھوائیندا۔ بھگت جھلئے سچ نشان، نشانہ آپ اٹھائیندا۔ درگھر کر پروان، نام پروانہ اک وکھائیندا۔ گرہ گرہ ہونے جانی جان، جانہارا بھیو کھلائیندا۔ کلجگ اتم دیوے مان، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر سوبھا پائیندا۔ ساچا مندر ہر کا دوار، ہری ہر آپ اُچائیا۔ بھگتن میلے ہر جو آن، بھگتی دیوے مان وڈیائیا۔ ناتا توڑ جگت جہان، ساچی شرع دئے سمجھائیا۔ چار ورنان اک گیان، ایک اکھڑ کرے پڑھائیا۔ الفیے کر کر تھکی بیان، پینتیس اکھڑ دین گواہیا۔ باون کھیل کرے مہربان، اچھل اچھل وڈی وڈیائیا۔ کلجگ اتم ویکھے مار دھیان، اپنی دیا آپ کھائیا۔ دیاوان ہونے مہروان، مہبان نور الاہیا۔ ہرجن ساچے کرے سوادھان، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک سہائیا۔ سچ دوارا ہر سہاؤنا، سوبھاؤنا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ لوک مات بناؤنا، ترے گن ناتا توڑ ٹرائیندا۔ پنچم رنگ اک چڑھاؤنا، ناڑ بہتر ویکھے وکھائیندا۔ سچ سنگھاسن سوبھا پاؤنا، تخت نواسی آسن لائیندا۔ نام ندھانا ایک گاؤنا، دوسر راگ نہ کھئے لائیندا۔ ہرجن سجن آپ ملاؤنا، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لوک مات پُرکھ ابناشی سچ نشان جھلاؤنا، سچ نشانہ آپ اُپائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، در دربارا آپ سہائیندا۔ در دربار سوبھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، بھگون اپنی دھار چلاؤنا۔ ہرجن اٹھائے ساچے سنت، ستگر سچا بے پرواہیا۔ اک جپائے نام منت، من کا منکا آپ بھوائیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم دئے درسائیا۔ جوں نانک انگ لگایا انگد، انگیکار آپ ہو جائیا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگت، رنگ چٹا اک وکھائیا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، جگت ترشنا دئے بھجھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے دئے وڈیائیا۔ سچ دوارے سیوک بن، ہر جو ہر ہر سیو کھائیندا۔ آپ اٹھائے اپنے جن، جن جننی ویکھے وکھائیندا۔ راگی راگ سنائے کن، تار ستار نہ کوئی پلائیندا۔ بھانڈا بھرم دیوے بھن، من کا بھرم چکھائیندا۔ بھاگ لگائے ساچے تن، پنچ تت کایا چولا آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ پرگھائیندا۔ بھگت دوارا کرے پرگٹ، پرگٹ ہونے آپ

نرنکارا۔ لہنا چُکے چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ، چوڈاں طبق کرے نمسکارا۔ ناتا تئے اٹھسٹھ، پندھ مکے تٹ کنارہ۔ لہنا چُکے مندر مسجد
 مٹھ، کرے کھیل اپر اپارا۔ ہرجن ساچے لئے رکھ، نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ لوک مات کرے پرتکھ، کرے سچ وبارا۔ لکھ چوڑاسی ناری
 کرے وکھ، اک بنائے نام ونجارا۔ ستجگ ساچا مارگ دس، دیوے نام سہارا۔ میل ملائے ہس ہس، اک اکلا ایکنکارا۔ جگ چوڑی
 پوری کرے آس، کھولے سچ کواڑا۔ لہنا دینا چُکے جگت پرہاس، مندر سوہے اپر اپارا۔ جن بھگتاں مل مل پائے راس، گوپی کاہن کھیل
 نیارا۔ سیوا کرے بن بن داس، سیوک روپ آپ نرنکارا۔ لہنا ویکھے پرتھی آکاش، بھیو چُکائے رو سس ستارا۔ جن بھگتاں کرے بند
 خلاص، لکھ چوڑاسی پار کنارہ۔ اٹھے پھر رہے پرہات، ویلا وقت نہ کوئی وچارا۔ نرگن سرگن دیوے ساتھ، ہر سجن میت مرارا۔ نام
 ندھان سنائے گاتھ، لکھن پڑھن تے وسے باہرا۔ لیکھا جانے تے اٹھ اپ تیج وائے پرتھی آکاش، من مت بڈھ دئے سہارا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، آپ بنائے سچ منارا۔ سچ منارا ساڈھے تین ہتھ، ترے گن اتینا آپ بنائیا۔ کرے کھیل پُکھ سمرتھ، سمرتھ
 ہتھ وڈیائیا۔ سنت سہیلے کر اکٹھ، بھگت بھگوت لئے جگائیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جس جن اپنا درس دکھائیا۔ لیکھے لئے رتی رت،
 پنج پیارے سیوا کماٹیا۔ بیج بیجیا اپنے وت، پھل آپے ویکھ وکھائیا۔ گوبند نیہاں گیا رکھ، بالے نیہاں ہیٹھ چنائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنی سیوا دئے چنائیا۔ بھیو جئاؤنا گوبند دھار، دھار دھار نال ملائیا۔ ستھر بندھایا ساچے یار، سولان سیج اک
 وچھائیا۔ میل ملاواں اتم وار، ایکاکھ وچے ودھائیا۔ پہلا قرضہ دئے اُتار، آگے لہنا رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا
 کر، سچ دربارا دئے سہائیا۔ سچ دربارا ڈونگی غار، ساڈھے تین تین آپ چنائیندا۔ آپے جانے اپنی کار، کرنی کرتا کار کمائیندا۔ نگر کھیڑا
 ویکھے وچ سنسار، جگ اپنا روپ وٹائیندا۔ گرمکھاں محل اپر اپار، نرگن دیپ اک جگائیندا۔ کلاپاتی میت مرار، گھر گھر وچ خوشی
 منائیندا۔ گاوے گیت سہاگی اپنی وار، چھٹی راگ بھیو نہ آئیندا۔ بھگتن ساچے لئے اُٹھال، بھگون دیا کمائیندا۔ چھٹی جگ دی نبھ نال، نو
 نو چار بندھن پائیندا۔ نو نو چار کھا کھا گیا کال، ہڈ ماس ناڑی رت نظر کیسے نہ آئیندا۔ اتم کھیل کرے ہو مہربان، اپنی دیا کمائیندا۔
 مائس مائس کر پروان، مائس جنم دوائیندا۔ اپنا میلا میلے آن، ملیا میل نہ کوئی ٹرائیندا۔ اپنی بخشے آپ پہچان، بے پہچان پہچان وچ کدے

نہ آئیندا۔ اک وکھائے سچ مکان، بھگت دوارا سوہیا پائیندا۔ سرشٹ سبائی ہونے حیران، ہر کون کھیل کرائیندا۔ جس سر ہتھ دھرے ہو مہربان، سو جن بھگت بھگونت اکھوائیندا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بن پڑھیاں دیوے اک گیان، جگت و دیا لیکھے کیسے نہ لائیندا۔

★ ۲۸ آسو ۲۰۱۸ بکرمی سُرندر سنگھ دے گرہ پنڈ بھلر ضلع امرتسر تحصیل اجنالا ★

تخت نواسی ساچے تخت بہنا، سچکھنڈ وچے ودھائیا۔ تھر گھر واسی مٹیا کہنا، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ وشن برہما شو بہانا سہنا، سد بہانا اک وکھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے نینان، نرگن سرگن پھول پھولائیا۔ نو سو چرانوے چوکری جگ چکے لہنا دینا، اتم آنت جھولی پائیا۔ جوٹھ جھوٹھ جھوٹھے وہن وہنا، تھر کئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچے تخت سوہے بھگوانا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ تھر گھر بولے ناد ترانہ، شبدی شبد لائیندا۔ وشن برہما شو کرے پروانہ، نیوں نیوں سیس جگدیش جھکائیندا۔ لکھ چوراسی دیوے دانا، ایکا وست ورتائیندا۔ ناد انادی دھر فرمانا، دھر دی بانی آپ سنائیندا۔ آتم پرما تم میل مہانا، پاربرہم برہم پرگٹائیندا۔ ایش جیو بٹھے گانا، جگدیش سیو کائیندا۔ اک وکھائے ہر مکانا، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بلوانا، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ پاوے سار دو جہانان، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھائیندا۔ شاہ پاتشاہ راج راجانا، بھوپت بھوپ آپ ہو آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ ساچے تخت بہے سری بھگوان، بھگون اپنی دیا کائیا۔ سچکھنڈ جھلائے سچ نشان، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ در درویش بن دربان، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ حکمی حکم دھر فرمان، سچ سندیشہ دئے جنائیا۔ وشن برہما شو کرے دھیان، نیتر نین نین اٹھائیا۔ لکھ چوراسی کر پروان، لوک مات کھیل کھلائییا۔ من مت بدھ کر پردھان، تتوت اک سمجھائیا۔ کایا مندر ویکھ مکان، سچ سنگھاسن دئے وڈیائیا۔ کرے کھیل نوجوان، پردھ بال نہ روپ دھرائیا۔ آد جگادی ایکا کاپن، ساچے منڈل راس رچائیا۔ گھٹ گھٹ جوتی جگے آن، دیپک دیا نہ کوئی وکھائیا۔ راگ اناد شبد دھنکان،

گرہ مندر آپ وجائیا۔ کرے کھیل ہو مہربان، دیاوان دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ تخت بہ ہر راجن راجا، راج جوگ آپ کھائیندا۔ آپے اپنا رچ رچ کاجا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ شبد اگتی رکھے تازا، آسو گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ دو جہاناں پھرے بھاجا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تخت آپ سہائیندا۔ ساچے تخت آپے چڑھ، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ کرے کھیل نرائن نر، نر نرائن دھار بندھائیندا۔ جوتی جاتا دیوے ور، پُرکھ بدھاتا جھولی پائیندا۔ در دوارے آپے کھڑ، سچ محلہ آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ بنائے ایکا گرھ، چار دیوار نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائییندا۔ اپنا بھیو کھولے نرکار، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ وسے دھام نیار، تھر گھر ساچے بنت بنائیا۔ سُن اگتی کھیل نیار، نرکار آپ وکھائیا۔ شبدی شبد کر پیار، سُنٹ ڈلارائے سمجھائیا۔ وشو وشنوں لئے اٹھال، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ امرت آتم اک پیال، کول نابھی کھیل کھلائییا۔ برہمے کر سدا پرتپال، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ شنکر ویکھے اپنا لال، آپ اپنی گود سہائیا۔ تتاں وچولا بن دلال، آپ اپنی بوجھ بوجھائیا۔ چرن کول وکھائے سچی دھرمسال، سچ دوارائے پرگٹائیا۔ ایکا آگے رکھے سوال، اپنا ناؤں ناؤں سمجھائیا۔ ایکا وست دئے دھن مال، سچ خزانہ آپ ورتائیا۔ ایکا پریت نبھائے نال، مہاکال وڈی وڈیائیا۔ ایکا پھل لگائے ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ آد پُرکھ اپنی گھال آپے گھال، اپنا رُپ انوپ سمجھائیا۔ ترے گن دیوے اک دان، پنچم میلا میل ملائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمی حکم آپ ورتائیا۔ سچکھنڈ بھے ساچے تخت سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرائیندا۔ آد جگادی اک ملاح، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ وشن برہما شو دیوے سچ صلاح، ساچی سکھیا اک رکھائیندا۔ نش اکھر ناؤں دئے پڑھا، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ نرگن نرگن پکڑے بانہ، اپنا میلا آپ ملائییندا۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھان، سمرتھ اپنا ہتھ آپ اٹھائیندا۔ اک وکھائے ساچا تھان، تھر دربارا سو بھا پائیندا۔ آپے بنے پتا مان، دائی دایا سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، وشن برہما شو دیوے ور، وست امولک آپ ورتائیندا۔ وست امولک ساچی دات، پُرکھ ابناشی آپ ورتائیا۔ کرے کھیل بوہ بدھ بھانت، بھیو ابھیدا بھیو کھلائییا۔ چرن کول وکھائے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ بیٹھا رہے آپ اکانت، اک اکلا ساچا ماہیا۔ آپے کھولے بند تاک،

اپنا پردہ آپ چُکائیا۔ آپ وکھائے ساچا ہاٹ، ہٹ ہٹوانا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تخت نواسی ساچے تخت سوہا پائیا۔ ساچے تخت ہر جو چڑھیا، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ اپنے مندر آپے وڑیا، نظر کیسے نہ آئیا۔ اپنا پلو آپے پھڑیا، اپنا سنگ نبھائیا۔ نرہے ہیوے کدے نہ ڈریا، بھے اور نہ کوئی جنائیا۔ اپنا کارج آپے کریا، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ اپنا آپ آپے وریا، ناری کنت رُوپ وٹائیا۔ اپنے دوارے آپ کھڑیا، در درویش ویس وٹائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، نہ مرے نہ جائیا۔ اپنی ودیا آپے پڑھیا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے سمجھائیا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی گور نہ کھئے دبائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ وکھائیا۔ ساچے تخت بیٹھا آد نرنجن، اپنی دیا آپ کھائیندا۔ جگا جگنتر دیناں ناتھ بنے درد دکھ بھے بہنجن، بھو ساگر پار کرائیندا۔ جن بھگتاں دیوے نام انجن، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ ایتھے اوتھے بنے سجن، سکلا سنگ آپ نبھائیندا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، ڈرمت میل دھوائیندا۔ آپے ہیوے پردے کجن، نام دوشالہ ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت آپ سہائیندا۔ ساچے تخت وڈ سکدارا، حُکمی حُکم آپ جنائیندا۔ جگا جگنتر کھیل اپارا، اپرمپر آپ کرائیندا۔ لکھ چوراسی کر اُجیارا، اندج جیرج اُتبھج سینج کھیل کھلائیندا۔ چارے بانی بول جیکارا، پرا بسنتی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ چارے ویداں بن لیکھارا، برہم مت آپ پڑھائیندا۔ اناشی اچت جانے اپنی کارا، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ جگ چوکڑی ویکھے وارو وارا، نرگن سرگن رُوپ وٹائیندا۔ سیوا لائے گر اوتارا، حُکمی حُکم سمجھائیندا۔ آپے کھیل کرے کرتارا، قُدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ مقامے حق اک جیکارا، ساچا نعرہ آپ لگائیندا۔ لاشریک پروردگارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ستجگ تریتا دوپر کلجگ اپنا کردا رسیا وبارا، جگت وباری آپ اکھوائیندا۔ لیکھا جانے گر اوتارا، بھگت اٹھاراں میل ملائیندا۔ دس گرو دئے سہارا، گھر گھر وچ سوہا پائیندا۔ ایک منتر نام کر پیارا، چار ورن آپ پڑھائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش دئے آدھارا، ذات پات نہ کوئی رکھائیندا۔ اوچ نیچ نہ کوئی وچارا، راؤ رنک نہ کوئی وڈیائیندا۔ دو جہاناں لگائے نام اکھاڑا، لوآں پُریاں ناچ نچائیندا۔ پنچم ناد شبدا دھنکارا، ترے گن اپنا نام سُنائیندا۔ مندر مسیت ساچا گردوارا، برہم کایا اندر آپ وکھائیندا۔ امرت بھریا ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ آتم برہم کر پیارا، پاربرہم میل

ملائیندا۔ ہرجن ساچے لئے اُبھارا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ لیکھا جانے لیکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ آپ مُکائیندا۔ وشن برہما شو در منگدے رہن بھکھارا، جُگ جُگ وست امولک جھولی پائیندا۔ گر اوتار کٹ کٹ جان وگارا، حُکمی حُکم آپ پھرائیندا۔ بھگتان دیوے اک پیارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ سنتاں دیوے نام پیارا، نام نامہ جھولی پائیندا۔ گرُمکھاں ویکھے اکو وارا، گرُمکھ اپنی گود بہائیندا۔ گرَسکھاں کرے پار کنارہ، ادھ وچکار نہ کوئی رُڑھائیندا۔ چار جُگ جُگ کرتا کردا آیا اپنی کارا، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ ویس وٹائے اک اکلا، اگم اتھاہ وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ وسائے سچ محلہ، سچ سینگھاسن سوہیا پائیا۔ کلجُگ اتم سچ سندیش ایکا گھلا، نانک گوہند گیا سُنائیا۔ پُرکھ اکال پھڑیا پلا، چُھٹ کدے نہ جائیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، روپ رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ اپنے دیپک آپے بلا، آد جُگاد کرے رُشنائیا۔ لکھ چوراسی بھلایا کر کر ول چھلا، گیان دھیان نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، سچ دربارا اک لگائیا۔ سچ دربار ہر لگاؤنا، کلجُگ اتم دئے دُہائیا۔ پنج تت کایا کھیڑا ویکھ وکھاؤنا، لکھ چوراسی پھول پھلایا۔ من مت تیرا پردہ لاہنا، دئی دویت میٹ مٹائیا۔ جوٹھ جھوٹھ تیرا ڈیرہ دُہائنا، خاکی خاک ملائیا۔ ہوئے ہنگتا گرہ ٹراؤنا، مایا ممتا دئے چُکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ویکھے چائیں چائیا۔ سچکھنڈ دوارے چڑھیا چا، پرہ ساچا خوشی منائیندا۔ سچ دربار لئے لگا، پہلی چیترا راہ تکائیندا۔ گر اوتار لئے در بہا، گوہند سورا آپ اٹھائیندا۔ شبدی شبد دینی سچ صلاح، صلاح کار آپ ہو جائیندا۔ اٹھو ویکھو مار دھیان، چار کُٹاں راہ وکھائیندا۔ رام کرشن عیسیٰ موسیٰ جلوہ نُور گئے بھلا، نُور نُورانہ رنگ نہ کھئے چڑھائیندا۔ نام ست ملے نہ کوئی تھان، چاروں کُٹ پھیرا پائیندا۔ فتح دُنکا نہ سکے کوئی وجا، واہ وا گرُو نہ کوئی ملائیندا۔ ورنان برنان پیا بہا، لوک مات نہ کوئی ٹرائیندا۔ پُرکھ اکال بھلیا نان، پت پریشور نہ کوئی گائیندا۔ جگت جُگ اپنا راہ گیا بھلا، جاگرت جوت نہ کوئی جگائیندا۔ وپچار کرن گناہ، پتا پوت نہ سوہیا پائیندا۔ تیرتھ تٹ ناری پُرش ننگے رہے نہا، دُرمت میل نہ کوئی دھوائیندا۔ اچی کوک پنڈت پاندھ رہے سنا، اتم گیان نہ کھئے درڑائیندا۔ واجد لاشریک کہن خُدا، خُدی مان نہ کھئے مٹائیندا۔ شریعت نام رہے پڑھا، نام ست نظر کیسے نہ آئیندا۔ برہم مت نہ ملیا راہ، گرمت نہ کوئی وکھائیندا۔ کلجُگ جیو

ہنس ہٹے کان، کاگ ہنس نہ رُوپ وٹائیندا۔ ویکھنہارا، ویکھے سچا شہنشاہ، سچکھنڈ واسی بھل نہ جائیندا۔ گر اوتار بخشے جس گناہ، تِس بیڑا پار کرائیندا۔ کلجگ اتم پکڑے بانہ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، تخت نواسی ساچا تخت سہائیندا۔ تخت سہائے آد آنت، آد پُرکھ ابناشا۔ نام چپائے ساچا منت، لوک مات دئے بھرواسا۔ ہرجن میلا ناری کنت، سیوک سیوا کرے بن بن داسی داسا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، کیسے ہٹ نہ وکائے تولہ ماشہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ اتم ویکھے کھیل تماشہ۔ کھیل تماشہ ویکھے کابن، نرگن ہتھ وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دو جہاناں رُوپ دھرائیا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، جگت پردھانگی رہیا وکھائیا۔ سچ اٹھائے اک نشان، نو کھنڈ پرتھی نشانہ دئے لگائیا۔ دو جہاناں پائے ایک آن، دوسر آن نہ کھئے رکھائیا۔ ورن برن ایک گان، ایک کرے سچ پڑھائیا۔ ایک نر نرائن پرگٹ ہووے آن، نہکلنک ناؤں رکھائیا۔ ایک راگ اک تران، تریا ناد آپ وجائیا۔ ایک تیر ایک بان، ایک چلے لئے چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا بندھن آپے پائیا۔ کلجگ اتم بندھن پاؤنا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا موہ چکاؤنا، مایا ممتا پردہ لاپندا۔ ساچا مارگ ایک لاؤنا، چار ورن رنگ رنگائیندا۔ ذاتاں پاتاں ڈیرہ ڈھائنا، دین مذہب نہ کوئی رکھائیندا۔ اتم پردہ آپے لائنا، پر ماتم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا مارگ اک سمجھائیندا۔ ساچا مارگ ہر جو دس، جن بھگتاں کرے پڑھائیا۔ ہردے اندر آپے وس، آپ اپنا میل ملائیا۔ نجھر جھرنا دیوے رس، امرت رس چھپائیا۔ درس دکھائے ہس ہس، سوچھ سرُوپی رُوپ وٹائیا۔ لوک مات آئے نس نس، آپ اپنا پندھ مکائیا۔ جن بھگتاں دوارے جائے ڈھٹھ، مان تان نہ کوئی وڈیائیا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ سچا شہنشاہیا۔ جُگا جُگنتر چلائے رتھ، رتھ رتھوایی سیو کھائیا۔ کلجگ اتم ہو پرگٹ، نہکلنک ناؤں رکھائیا۔ لہنا دینا چُکائے چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ، چوڈاں طبقات پندھ مکائیا۔ کرے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سانگ رچائیا۔ پندھ مکائے تیرتھ اٹھسٹھ، لیکھا اپنی جھولی پائیا۔ لکھ چوڑاسی پائے نتھ، چاروں گنٹ بھوائیا۔ لہنا دینا دیوے ہتھو ہتھ، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ جن بھگتاں کرے اک اکٹھ، ست دوارا آپ سہائیا۔ آپے دیوے ساچا ہتھ، ست سنتوکھ دھیر بندھائیا۔ میل ملانے کلاپت، کول نین وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا

کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لے اٹھائیا۔ ہرجن ساچا آپ پرگٹاؤنا، شبدی شبد آپ پرگٹائیندا۔ پورب لہنا دینا جھولی پاؤنا، لکھیا لیکھ نہ کوئی مٹائیندا۔ کلجگ بھیکھ پکھنڈا دور کراؤنا، اندھ اندھیر آپ گوائیندا۔ سوہنگ سہاگی چھند آپے گاؤنا، وشن برہما شو سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے آپ صلاحیندا۔ ہرجن وڈیائی وڈی وڈ، وڈا آپ صلاحیندا۔ جس جن لڈائے اپنا لڈ، تس اپنا بندھن پائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، مات گربھ پھند ٹڑائیندا۔ سچ دوارے سد، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، نت نوت کھیل کرائیندا۔ ہتھ سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ وچ پرہاس، سُمند ساگر ڈونگھی کندر پھول پھلاؤنا۔ نرگن جوت کرے پرکاش، اندھ اندھیر گوائیندا۔ لیکھے لائے پون سواس، جہوا اپنا گن سمجھائیندا۔ ہرجن ہتھ نہ آنت نراس، کیتی گھال لیکھے پائیندا۔ توڑنہارا جم کا پھاس، جم دنڈ نہ کھے لگائیندا۔ بھگت بھگونت سد رکھے پاس، اپنا گھر آپ سہائیندا۔ کرے کھیل شاہو شاہاش، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے آپ پرگٹائیندا۔ ہرجن پرگٹے ہر ہر دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرے پیار، ایکنکارا گود سہائیا۔ آد نرنجن کر اُجیار، جوت نرنجن دے جگائیا۔ اباشی کرتا دھام وکھائے ٹھانڈا دربارا، اگنی تت نہ کوئی جلاؤنا۔ سری بھگوان کرے سنبھال، دوس رین سیو کھائیا۔ پاربرہم برہم آپے بھال، آپے میل لے ملاؤنا۔ اتم ناتا تے کال مہاکال، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لے ملاؤنا۔ ہرجن سجن ہر ملاؤنا، مل سخیان منگل گایا۔ دوار بنک آپ سہاؤنا، گھر وجدی رہے ودھایا۔ کنت بھگونت ایکا پاؤنا، پرم پُرکھ وڈ وڈیایا۔ سنت سنگر سنگ نبھاؤنا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ ستجگ دوارا اک بہاؤنا، کلجگ اتم وند وندایا۔ چھتی جگ دے صلاحیا ساڈھے تن تن ہتھ ایکا آسن لاؤنا، روداس چھیارا گیا لکھایا۔ کلجگ مینار اک بناؤنا، چووی ہتھ پُرکھ سمرتھ لے پرگٹایا۔ پوجا پاٹھ اک کراؤنا، اشٹ دیو اک سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گر اوتاراں اپنے در بہایا۔ گر اوتار سدے در، سمت سمتی کھیل کھلاؤنا۔ لوک مات جو دتا ور، کون پور کرائیندا۔ اٹھو ویکھو اپنا گھر، نیتز نیناں آپ جنائیندا۔ پلو کوئی نہ رہیا پھڑ، خالی ہتھ سرب پھرائیندا۔ ساچے مندر نہ کوئی جائے چڑھ، اپنا کُنڈا نہ کوئی لابندیا۔

سادھ سنت آدھ وچکار بیٹھے اڑ، پار کنارہ نہ کوئی کرائیندا۔ مات اگنی رہے سڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار سرب ستائیندا۔ جس دی لائی لوک مات جڑ، بوٹا سب نون آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ایک حکم سنائیندا۔ گر اوتار مارو دھیان، جن بھگتاں نال رلائیآ۔ لوک مات جو دے کے آئے گیان، اتم بھلی سرب لوکائیآ۔ کلجگ کوڑ ہویا پردھان، چاروں گنٹ ڈنکا لائیآ۔ نال رلیا پنج شیطان، گھر گھر وچ پھیرا پائیآ۔ ذات اذاتی ہونے بے ایمان، شرع شریعت نہ کوئی وڈیائیآ۔ صدق صبوری نہ کوئی ایمان، ابنل وقت نہ کوئی سہائیآ۔ نو کھنڈ پرتھی کوٹن کوٹ گرو بن بن کھولی بیٹھے دکان، ہر کا نام ہتھ نہ کیسے وکھائیآ۔ پرکھ انباشی ایک وار ویکھے مار دھیان، اٹھل بھل کدے نہ جائیآ۔ اپنے اپنے لو پچھان، ویلا گیا ہتھ نہ آئیآ۔ سمت ویہ سو آنی چڑھے وچ جہان، پرہہ لیکھا دئے چکائیآ۔ ایک سب نون متنی پئے آن، ایک اشٹ دیو منائیآ۔ وشنون برہما شو کر پروان، نیون نیون سیس جگدیش جھکائیآ۔ تیرا حکم شاہ سلطان، اٹل اٹل تیری وڈیائیآ۔ بھل نہ جائیے بن نادان، تیری ایک اوٹ تکائیآ۔ چرن دوارے دینا مان، چرن سرن سچی سرنائیآ۔ ہون بھکھک منگاں دان، اچھیا بھچھیا جھولی دے بھرائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دینا سمجھائیآ۔ ساچی بھچھیا بھگتن ہتھ، وشن برہمے شو ہر جنائیندا۔ چھبی پوہ دوائے ہتھو ہتھ، ہتھ نال ہتھ ملائیندا۔ شبد سروپی کرے اکٹھ، گھر ساچے آپ سدائیندا۔ اک دوجے دا نام آپے دیوے دس، بن وچولا ملاقات آپ کرائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ دی پوری آس، چھٹی جگ مول چکائیندا۔ آپے بھرے اپنا کھات، کھاتا اپنا پھیر کھلائیندا۔ چار جگ دی مکے گاتھ، پچھلا لیکھا بند کرائیندا۔ آگے دیوے اپنا ساتھ، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ بہتر بھگت اتارے اپنے گھاٹ، بہتر دیشاں آپ سمجھائیندا۔ کلجگ مکے اتم واٹ، پاندھی اپنا پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، نور نورانہ درس کرائیندا۔ نور نورانہ دیوے درس، جوتی جوت رُشنائیآ۔ جن بھگتاں میٹے جھوٹی حرس، ہوئے ہور نہ کوئی ودھائیآ۔ امرت میگھ ایک برس، سانتک ست ست دئے کرائیآ۔ لیکھا چکائے عرش فرش، کایا گرہ پھول پھلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، بھگت بھگونت دئے وڈیائیآ۔

مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جیون جگت جگ دیوے دان، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا اک اِکلا اک اِکانتا عقل کل اچھل چھل اپنا کھیل کرائیا۔

کلجگ اتم تھکا ماندا، نیتر تیناں نیر وہائیندا۔ اُٹھ اُٹھ بہہ بہہ راہ تکاندا، کون دوارے ہر جو آئیندا۔ رسنا جہوا ایکا گاندا، اپنی بھل بخشائیندا۔ جن بھگتاں بول بول سُناندا، گیت گوبند اک الاٹیندا۔ میرا اتم تٹا ناتا، بدھاتا جوڑ نہ کوئی جڑائیندا۔ ویکھو میرا خالی کھاتہ، حساب نظر کوئی نہ آئیندا۔ نہ کوئی دسے پتا ماتا، سیس ہتھ نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی گائے پوجا پاٹھا، گیان دھیان نہ کوئی درسائیندا۔ نہ کوئی سروور تیرتھ تاٹا، سر امرت نہ کوئی ٹھائیندا۔ خالی دسے بھریا باٹا، گوبند جام نہ کھئے پیائیندا۔ دھرت دھول کھلا جھاٹا، مینڈھی سیس نہ کوئی گندائیندا۔ نہ کوئی میٹے جھگڑا ذاتا پاتا، ورن برن نہ کوئی سمجھائیندا۔ نظر نہ آئے پُرکھ سمراتھا، چاروں کوٹ ویکھ وکھائیندا۔ جگ جگ لیکھا ترے لوکی ناتھا، مُکند منوسر لکھی نرائن مُکٹ بین نہ نظری آئیندا۔ ہویا اندھیرا دیپ ساتا، نو کھنڈ دیپ نہ کوئی جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بھکھک منگ منگائیندا۔ نیتر رووے مارے دھاہ، اپنی کوک سُنائیا۔ میرا ویلا اتم گیا آ، نہ سکے کوئی بچائیا۔ جس بوٹا دتا لا، سو جڑ رہیا اُکھڑائیا۔ جس وست جھولی دتی پا، سو اپنی ہتھیں باہر کڈھائیا۔ جس رکھیا میرا ناں، سو میرا ناؤں دئے کٹائیا۔ میں جاواں کیڑے تھان، آنتر نظر نہ کوئی رکھائیا۔ پن ہر نامے ہویا کان، بُدھی کاگ وانگ کُرائیا۔ سر دیوے کوئی نہ ٹھنڈی چھان، سمرتھ پُرکھ بیٹھا مُکھ بھوائیا۔ نہ کوئی ملے بھین بھرا، ساک سین سین نہ کوئی سہائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت کر گئے نانہ، دستگیر دامن نہ کوئی پھڑائیا۔ عظمت دیوے اک صلاح، غفلت میری کم کیسے نہ آئیا۔ کریا کھیل بے پرواہ، بے پرواہ دھار چلائی۔ شبد شبدی ڈنک وجا، میرا ڈنکا بند کرائیا۔ تخت تاج دئے مٹا، تخت نواسی حُکم سُنائیا۔ وسدے کھپڑے دیوے ڈھاہ، کُکر کندھ رہن نہ پائیا۔ جل تھل ویکھے اسگاہ، ڈونگی کندر پھول پھلائی۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیرا پا، اُچے ٹلے پریت پھرے چائیں چائیا۔ لکھ چوراسی اتم پردہ آپے لاه، لکھ لکھ لیکھا دئے مُکائیا۔ چتر گپت در بہا، حُکمی حُکم منائیا۔ رائے دھرم لئے اُٹھا،

ایکا ڈنڈا لائیا۔ لاڑی مؤت دئے سنا، لکھ چوراسی تیری جھولی پائیا۔ جو گھڑیا بہن دئے وکھا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ کلجگ تیرا ستھر دئے
 وچھا، سگلا سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کوئی وڈیائیا۔
 کلجگ کوڑ کڑیارا رہیا کوک، چار کُنٹ ہلکایا۔ میری اتم چکے چوک، ویلے آنت نہ کوئی سہایا۔ ترے گن مایا رہی پھوک، پنج تت جلا یا۔
 میری مٹے نہ ترشنا بھوکھ، آسا ترشنا نہ پور کرایا۔ میں در در گھر گھر مندر مسجد مٹھ شودوالے ڈھکھایا دھوپ، جگت سگندھی ایکا پایا۔
 کوڑ کڑیارا گھر گھر وکھایا روپ، انوپ درس نہ کیسے پایا۔ میں ستگر صاحب دا لادلا پوت، چھوٹا بالا ناؤں رکھایا۔ میرا ڈنکا وجیا چار
 کوٹ، شاہ سلطان بچیا کوئی رہن نہ پایا۔ میں ایکا ویکھیا تانا پیٹا سوٹ، اپنی ہتھیں گنڈھ دویا۔ کلجگ اتم سادھ سنت میں کیتے پوت
 کپوت، پتا پوت نہ کوئی ملایا۔ جھوٹھی خاک رما بھئے اودھوت، اوگت آون جاون گیڑ بنایا۔ ویلے اتم رائے دھرم مارے جوت، جن ہر ہر
 نام بھلایا۔ لکھ چوراسی جامہ پریت بھوت، بھو ساگر پار نہ کوئی کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ کلجگ اٹھ اٹھ تگے راہ، نیتر نین نین اٹھائیا۔ ویلے اتم بنے ہر ملاح، بیڑا پار کرائیا۔ گر گوہند دیوے سچ صلاح، صلاح گیر اک
 ہو جائیا۔ جگت وچھوڑا دئے کٹا، میل ملانے سہج سبھائیا۔ میرا کھیڑا رہیا ڈھاہ، بالے نیہاں ہیٹھ دبا ئیا۔ میری جڑ رہیا اکھڑا، آنت شبند
 بلونا لائیا۔ میں گل وچ پلوا پا، دوویں جوڑ پواں سرنائیا۔ میرا کر آنت بچا، نتھوویاں تھانو نظر کھئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، میرا پھند دئے کٹائیا۔ کلجگ اٹھ اٹھ بل دھارے، بل اپنا آپ جنائیا۔ میرا ٹٹا مان ہنکارے، ہنگتا گڑھ نظر نہ آئیا۔ میں
 بھلیا بھلایا سرب سنسارے، اہل تیری وڈیائیا۔ میں شاہ سلطانا در در گھر گھر سرب اجاڑے، سپس تاج نہ کوئی ٹکائیا۔ دھرنی دھرت
 دھول میرے آگے کڈھے ہاڑے، نیتر نیناں نیر وپائیا۔ چور یار میری چھاتی رہے لتاڑے، ساچا سپر مکھ نہ کوئی رکھائیا۔ آمل گوہند میرے
 پیارے، راہ تگے تیرا راہیا۔ تیرا روپ پنج پیارے، پنچم تیرا رنگ سہائیا۔ چار جگ گراوتار دے دے گئے لارے، آنت ایکا اوٹ تکائیا۔
 تیرے بھگت رہے گارے، تڈھ پن آنت نہ کوئی پرنائیا۔ آویکھ مٹر پیارے، تیرا ستھر رہے ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، گن اوگن نہ کوئی جنائیا۔ کلجگ اٹھ کرے نمسکار، دوئے دوئے نمسکاریا۔ تون صاحب بے عیب پروردگار،

وسنہارا دھام نیاریا۔ ٹوں میل ملایا چار یار، لوک مات کر شنگاریا۔ کریا محمد اک پیار، در در گھر گھر اپنا کھیل نیاریا۔ ایک منگی منگ بھکار، چوڈاں طبقاں دئے ہلاریا۔ صدی چوڈھویں تیری دھار، تیری دھارا نال ملا رہیا۔ کل آئی اتم وار، کل لیکھا سرب چکا لیا۔ اپنا دینا دینا اپنا قرض اُتار، ہؤلا بہار اک اُٹھا لیا۔ در منگ سچ دربار، در درویش سپس جھکا لیا۔ تیرے بھگت کرن پکار، بھو کیسے نہ آ رہیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، گر اوتار راہ تکا رہیا۔ ورن برن روون زارو زار، ذات پات مکھ شرما رہیا۔ مندر مسجد مٹھ شودوالا باباکار، گرودوارے گرؤ نظر کوئی نہ آ رہیا۔ پُرکھ اکال کر وچار، تیرا نیناں وچ سما رہیا۔ جامہ لے اتم وار، دوئے جوڑ واسطہ پا رہیا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، اپنا حکم آپ جنا رہیا۔ میں آواں اپنی دھار، پتا پوت نہ کوئی وکھا لیا۔ شبدی شبد بول جیکار، ساچا سوہلا آپے گا لیا۔ جوتی جوت جوت اجیار، جوتی جاتا وکھا لیا۔ ناؤں رکھ نہکلنک نرائن نر اوتار، کلجگ دوارا اک سہا لیا۔ گر چیل سوہے اک دوار، گر گوبند میل ملا لیا۔ کلجگ تیرا توڑے بندھن وچ سنسار، جگت جنجالا آپ مٹا رہیا۔ ساچی ریتی کرے اپار، پاربریم بریم ویکھ وکھا رہیا۔ ایک نام شبد دھنکار، دھن آتمک آپ سنا رہیا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ سنے آپ پکار، گھٹ گھٹ اپنا آسن لا رہیا۔ بھگت بھگونت لے اُٹھال، کریا کھیل دین دیال، دین اپنے گلے لگا رہیا۔ اک وکھائے سچی دھرمسال، جس دے نیڑ نہ آئے کال، مہاکال سپس جھکا لیا۔ پھریدار بنے آپ پرتپال، گرمکھ لے وچ بہائیا۔ ساچی سیوا کرے سیوک بن گوپال، اپنی سیوا کما رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، جگ جگ حکمی حکمیت آپ جنا رہیا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، شبد سندیشہ اک جنائیا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگوانا، نیرویر پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جن بھگت بٹھے ہتھیں گانا، نام تند ہتھ اُٹھائیا۔ آتم آنتر دیوے برہم گیانا، برہم ودیا کرے پڑھائیا۔ چرن کول کول چرن بخشے اک ٹکانا، سرنگت اک سمجھائیا۔ غریب زبانیان دیوے مانا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں خاک ملانا، خاکی خاک خاک وکھائیا۔ چار کھانی دئے اکو گانا، سوہنگ کرے سچ پڑھائیا۔ گھر بیٹھیاں ستگر پانا، دوجا در نہ ویکھن پائیا۔ بن سنتاں نظر نہ آئے کیسے ٹکانا، بھلی بھرم سرب لوکائیا۔ گرمکھ ورا چتر سگھڑ سیانا، جس مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان ملے چائیں چائیا۔

★ ۲۹ اَسُو ۲۰۲۸ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ پنڈ لیلیاں ضلع امرتسر ★

اپنی بازی گیا ہار، جت نظر کھئے نہ آئیا۔ کلجگ کرم کرے وچار، دھرم دھیر نہ کوئی وکھائیا۔ جنم لیا وچ سنسار، چوتھا جگ ناؤں
دھرائیا۔ کوڑ گڑیا را وڈ بھنڈار، وچ سنسار لیا ورتائیا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پسار، ایکا ڈنکا لیا سُنائیا۔ ٹھگ چور یار کر کر خبردار، تیرا ناؤں
بُھلائیآ۔ ناری کنت وکھائے وِبھچار، وِبھچاری رنگ وکھائیا۔ تیرے ناؤں نہ کریا کوئی پیار، گیت سہاگ نہ کوئی گائیا۔ نال رلایا محمد یار،
یاری یاران نال نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ویلا آنت ہویا دکھدائیا۔ ویلا آنت لگا دکھ، دکھیاں دکھ نہ کوئی
مٹائیندا۔ میں ایکا سُکھنا رہیا سُکھ، تیری اتم اوٹ تکائیندا۔ نہ مانس نہ میں منکھ، میرا روپ نظر کیے نہ آئیندا۔ دھرت مات دی بیٹھا
ککھ، گودی اور نہ کوئی سہائیندا۔ سب دے اندر بیٹھا لک، اندیٹھی کھیل کرائیندا۔ شیر وانگ رہیا بک، ایکا بھبک جنائیندا۔ اتم ویلا
گیا ڈھک، پہلا لیکھ نہ کوئی سمجھائیندا۔ میرا بوٹا رہیا سُک، پھل نظر کوئی نہ آئیندا۔ اپنی گودی اتم چُک، دئے جوڑ سیس جھکائیندا۔
چاروں کُنٹ پینداں ٹھک، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، میں تیرا راہ تکائیندا۔ اتم ویلا گیا ہر، ہر پورا نظر کوئی نہ آئیا۔
لوک مات بیٹھا رہیا ڈر، بھہ بھیانک ہووے کون سہائیا۔ جس گھاڑن میرا لیا گھڑ، سو اتم بھن وکھائیا۔ ویلے اتم پھڑاں کس دا لڑ، سارے
پلورے چھڈائیا۔ گر اوتار کہن اسیں بھانا رہے جر، سد بھانے وچ سمائیا۔ پُرکھ ابناشی ایکا بھگتاں دیوے ور، ور داتا بے پرواہیا۔ اتم
بتھے اپنے لڑ، نام بندھن ایکا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر اوتار دین گواہیا۔ گر اوتار دسن
راہ، کلجگ سُن نادان۔ تیرا آنت نہ کوئی ملاح، مٹے جھوٹھ نشان۔ پاربرسم پُرکھ ابناشی آگے واسطے پا پا پا، ہووے مہربان۔ نتھوویاں
دیونہارا تھان، آد جگاد کھیل مہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے دو جہان۔ دو جہاناں ہر ہر والی، زربھ اپنی
دھار چلائیآ۔ کلجگ پھرے ہتھان خالی، وچ خلق واہو داہیا۔ کون دوار بناں سوالی، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ اتم چلے اولڑی چالی،
بھیو ابھید آپ رکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی زین کالی، ساچا نور کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا اپنا ور،
ایکا آس رکھائیا، خالی ہتھ پھرے بھکھاری، در در الکھ جگائیندا۔ کون کوٹے ملے جوت زرنکاری، زرگن اپنی دیا کھائیندا۔ میری پیج

۱۴۰۲

۱۴۰۲

دیوے سواری، بھل اپنی آپ بخشائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا رُوپ آپ وٹائیندا۔ ساچا رُوپ ہر ہر دھر، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کھیل کھلائییا۔ آپے جانے گُر اوتار، بھگت بھگونت ویکھ وکھائییا۔ گوبند سورا آگے کھڑ، ایکا گُن ربیا سمجھائییا۔ ایکا پھل جانا جھڑ، پت ڈالی رہن نہ پائییا۔ آنت پاسا جانا ہر، جت ہتھ نہ کوئی وکھائییا۔ ایکا آون ہر کے در، در در دیاں سمجھائییا۔ کرپا تیرے اُپر دیوے کر، کرپاندھ بے پرواہییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہییا۔ گوبند دسے ایکا راہ، ایکا شبد جنائییا۔ پُرکھ ابناسی بے پرواہ، سچ سینگھاسن سوبھا پائییا۔ جُگ جُگ پھیرا پائے رُوپ وٹا، رنگ ریکھ نہ کوئی وکھائییا۔ سچ سینگھاسن سوبھا پا، تخت نواسی ساچے تخت دئے وڈیائیا۔ اتم تیرے آوے نرگن نہکلنک ناؤں رکھا، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائییا۔ نام ڈنکا دئے وجا، چار گنٹ دئے سُنائییا۔ ساچے سنتاں لئے اُٹھا، بھگتن میلا سچ سُبھائییا۔ نرگن اپنا منگل آپے گا، اپنی بوجھ بوجھائییا۔ ترے ترے سنگل دئے کٹا، پنچم پردہ دئے اُٹھائییا۔ نجاند اند درسا، نیج آتم کرے رسائییا۔ پرمانند کھیل کرا، پرم پُرکھ دئے وڈیائیا۔ جوٹھا جھوٹھا ڈیرہ ڈھاہ، کوڑی کرپا میٹ مٹائییا۔ مایا ممتا موہ چُکا، آسا ترشنا دئے کھپائییا۔ ایکا حُکم سچ ورتا، دُھر فرمانا کرے جنائییا۔ راجا رانا تختوں لاہ، در درویش دئے بنائییا۔ ورنان برنان میٹ مٹا، ایکا رنگ دئے چڑھائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک وکھائییا۔ ساچا مارگ تیرے اندر، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائییا۔ کلجگ تیرا ڈھنا مندر، ویلا آنت دئے سمجھائییا۔ گڑھ ہنکاری تھے جندر، نام کھنڈا اک چمکائییا۔ من واسنا تیری میٹے بندر، اُٹھ اُٹھ دہ دیش نہ دھائییا۔ لیکھا جانے ڈونگھی کندر، گھٹ گھٹ کھیلے کھیل بے پرواہییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ چلے اپنی سچ رضائییا۔ اپنی رضا آپے چلا، چلنہار نرنکارا۔ سچ سینگھاسن اتم ملا، وسے دھام نیارا۔ بھگت بھگونت سچ سندیش ایکا گھلا، جوتی شبد کر اجیارا۔ نرگن سرگن پھڑے پلا، سرگن نرگن کھیل نیارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے ساچی کارا۔ ساچی کار کرے کرتار، کلجگ اتم ویکھ وکھائییا۔ ہرجن ساچے کر پیار، پریم اپنے نال ملائییا۔ روگ سوگ دئے نیوار، جنم اجنم لیکھے پائییا۔ دُرمت مَیل دئے اُتار، نرمل نیر سپر پیائییا۔ لیکھا جانے آگم اپار، آگمڑی کار آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے

کھیل سچا شہنشاہیہ۔ شاہ پاتشاہ کھیل کھلاؤنا، رُوپ انُوپ دھرایا۔ تیرا بُرج اتم ڈھاؤنا، اُچا ٹِلا نہ کوئی دکھائیندا۔ ساچا مارگ ایکا لاؤنا، چار ورن سمجھائیندا۔ راؤ رنک راج راجاناں شاہ سُلطاناں ایکا دھام بہاؤنا، ایکا مندر سوہیا پائیندا۔ ایکا رام نظری آؤنا، ایکا کرشن رُوپ وٹائیندا۔ ایکا نانک گوہند جوت جگاؤنا، ایکا نُور نُورانہ نُور دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کلجگ سُنیا ہر کا کھیل، گوہند کرے جنائیا۔ کون دوارے ہووے میل، ملیا میلا پاندھی راہیا۔ پرہہ ملے سبجَن سہیل، میرا بندھن دئے تڑائیا۔ اپنا دسے وقت ویل، تہت وار دئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کوئی وڈیائیا۔ گوہند مارگ ساچا دس، کلجگ نیناں نیر وٹائیندا۔ میں ہر چرن دوارے جاواں نس، کون کوٹے پھیرا پائیندا۔ میرا مٹے اندھیرا مس، چاند چاندنا کون چمکائیندا۔ میری پوری کرے آس، ہو نراسا جگت گُرائیندا۔ کون دیہہ وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ایکا دیوے سچ دھرواس، میری تدبیر تقدیر آپ بدلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کون دوارے وسے گھر، کون کوٹ سوہیا پائیندا۔ گوہند وسے سچ ٹکانا، ایکا وار جنائیا۔ پارہرم سِری بھگوانا، نرگن اپنا نُور دھرائیا۔ شبد اگتی اک پانا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں وجے ودھائیا۔ گوہند سُورا کرے پروانہ، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ سمبل نگر سچ ٹکانا، ہر بیٹھا سچا ماہیا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، چوڈاں لوک رہیا سُنائیا۔ چوڈاں طبقات دئے گیانا، ایکا اکھڑ کرے پڑھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ آپے رکھے اپنے بھانا، سد بھانے آپ سہائیا۔ جو در آئے بن نانا، تس اپنے گلے لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیو آپ کرائیا۔ بن نانا جاواں در، کلجگ کوک کوک سُنایا۔ سرن سرنائی جاواں پڑ، نیتز نیناں نیر وہایا۔ اتم میرا رُوپ دیوے مینوں ڈر، بھے بھوؤ اک رکھایا۔ میں اپنی کرنی آپے رہیا بھر، دوجی کِرت نہ نال ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے سچا ور، میری بھل لئے بخشایا۔ میں بھلا بن ویراگی، پرہوں اگنی آگ جلائییا۔ میں ہویا آنت تیاگی، لکھ چوڑاسی رہیا تجائیا۔ میں ہنس بنیا کاگی، سوہنگ ہنسا چوگ نظر کیسے نہ آئییا۔ میں ڈرمت میل بھریا داغی، میری میل نہ کوئی دھوائیا۔ ساچی وست نہ میری ہانڈی، ساچی کئی رہیا وکھائیا۔ اتم بنیا ایکا گاڈی، چار ورن رہیا چلائییا۔ لاڑی موٹ منگے ور، لکھ چوڑاسی کرنی شادی، پچیا کھئے رہن نہ

پائیا۔ میں ڈردا اُٹھ کے بنیا پاندھی، پرہہ سچے دا سچا راہ تکائیا۔ میری کایا تھکی ماندی، آگے سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ جدھر ویکھیا چلے آندھی، نور نورانہ بیٹھا مکھ چھپائیا۔ میری کرنی میری بنی پھاندی، نہ کوئی سکے زنجیر تڑائیا۔ کیسے کم نہ آؤنا سونا چاندی، خالی ہتھ دئے دہائیا۔ ترے گن مایا بنی باندی، نیوں نیوں بیٹھی سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، میرا ہوئے آنت سہائیا۔ تھکا ماندا آپے نٹھ، پرہہ تکان اک دوارا۔ میرا کھیڑا رہیا ڈھٹھ، نہ چلے کوئی چارا۔ اپنا جت ہر گیا تیرتھ تٹ، اٹھسٹھ خالی دے کنارہ۔ مندر مسجد شو دوالا رووے مٹھ، نظر آئے نہ ہر نرنکارا۔ سادھ سنت جگت مالا رہے رٹ، آتم آنت نہ کوئی پیارا۔ چار ورن کھٹی کھئے نہ سکے کھٹ، گھر گھر وڑیا لوبھ موہ ہنکارا۔ کرودھ مارے اپنی سٹ، ٹھوکر مارے وچ سنسارا۔ من مت چُکی ات، برہم مت نہ کوئی پیارا۔ میں اپنا ستھر بیٹھا گھت، دے نہ کوئی کنارہ۔ نیترا تھر وگاواں اپنے وت، ملے میل پروردگارا۔ میرا تٹا دھیرج جت۔ ست سنتوکھ نہ کوئی سہارا۔ میری ابلے چاروں گنٹ رت، نو نو لگا اک اکھاڑا۔ پاربرہم سر تے رکھ ہتھ، میرا ہوئے پار کنارہ۔ گوہند مارگ ساچا دس، منگ منگی بن بھکھارا۔ میں اتم وساں گلی ککھ، نہ منگاں کوئی چُبارا۔ سد گاواں صاحب دا جس، جس کریا پار اتارا۔ نت درشن پاوان ہس ہس، نیترا نین نین اکھاڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا سچ سہارا۔ گوہند سُنائے ساچی گاتھ، سُن سجن میت مُرارے۔ پُرکھ ابناشی کھیل تماش، کرے وچ سنسارے۔ لکھ چوراسی بھوگ بلاس، لُٹیا دین دہاڑے۔ سچ وست نہ کیسے پاس، مانس مانس جنم ہارے۔ اتم ویلے ہوئے نراس، دین تھوڑے رہ گئے چارے۔ لیکھے لگے نہ کیسے سواس، پون پونی نہ کوئی پیارے۔ بن بھگتاں ہر پوری کرے نہ کیسے آس، لکھ چوراسی ہوئے خوارے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے آپ اُبھارے۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاؤنا، کلجگ اتم گوہند اک سمجھائیندا۔ ساچے بھگتاں مات پرگٹاؤنا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ اگلا مارگ اک سمجھاؤنا، دے مت آپ جنائیندا۔ چار جگ دا لہنا مول چُکاؤنا، ستجگ ساچا راہ وکھائیندا۔ ساچا مندر اک بناؤنا، اندرے اندر ویکھ وکھائیندا۔ چھٹی جگ دا قرضہ لاہنا، پچھلا لہنا جھولی پائیندا۔ چھٹی فٹ نشان جھلاؤنا، چوہی ہتھ بندھن پائیندا۔ چار ورن وچ بہاؤنا، ذات پات دین مذہب نہ کوئی وڈیائیندا۔ اوچاں نیچاں گلے لگاؤنا، ایک گود سہائیندا۔ ساڈھے تین ہتھ سنگھاسن مات سہاؤنا، سچ سنگھاسن سوہا

پائیندا۔ جو در آئے تِس پار کراؤنا، پوہ چھپی دوس منائیندا۔ اپنا حال آپ جناؤنا، جگت راہ اک وکھائیندا۔ جس ڈھاؤنا تِس پھیر بناؤنا، گھڑن بھنّ اپنی کھیل کرائیندا۔ جن بھگتاں پُرکھ ابناشی مناؤنا، مل مل اپنا حال جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، جُگ جُگ چوکر چوکرئی سار پاش اپنی کھیل کرائیندا۔

★ ۲۹ اَسو ۲۰۱۸ بکرمی منگل سِنگھ دے گرہ پنڈ سارنگڑا ★

گویند دیوے اک سندیشہ، سہج سہج سمجھائیا۔ کلجگ تیری مٹے ریکھا، ریکھا وچ ملائیا۔ پرگٹ ہوئے صاحب ایکا، ایکا گن وڈی وڈیائیا۔ لائے بھاگ ماجھے دیشا، سہل رت سہائیا۔ چار ورن دا ویکھے پیشہ، پیشوا بے پرواہیا۔ شاہو بھوپ نر نریشا، ساچے تخت سوہیا پائیا۔ مچھ داہڑی نہ کوئی کیسا، سپس جگدیش نہ مؤنڈ مُنڈائیا۔ نوؤ چار در ویکھے لیکھا، لکھا لیکھا لے کڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا نور آپ درسائیا۔ سچ سندیشہ سُن لے کن، گر ستگر آپ جنائیندا۔ ایکا نور چڑھے چن، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سب دا بیڑا دیوے بٹھ، جو جن سپس جھکائیندا۔ من منکا دیونہارا ڈن، نام کھنڈا ہتھ رکھائیندا۔ جوٹھا ٹھیکر دیوے بھن، بھنہار آپ ہو جائیندا۔ جن بھگتاں آگے اپنا کیتا آپے جائے من، ممتا ہور نہ کوئی وکھائیندا۔ نہ کوئی دھڑ نہ کوئی تن، تتوت نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی جنی نہ کوئی جن، گودی گود نہ کوئی سہائیندا۔ نہ کوئی نیتر دے انھ، آد جگادی ویکھ وکھائیندا۔ نہ چہر نہ کوئی چھن، ساچے مندر سوہیا پائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ گر اوتار کر کر گئے دھن دھن، رسنا جہوا سرب الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ پرگٹائیندا۔ سچ سندیشہ سُنائے میت، میت مُرارا آپ جنائیا۔ تیری ویکھن آئے ریت، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ سرگن ہوئے پت پُنیت، نرگن اپنے نال ملائیا۔ لہنا دینا چکائے مندر مسیت، مٹھ ویکھے تھاون تھائیا۔ نام پرگٹائے اک انڈیٹھ، انڈیٹھا گیت سُنائیا۔ لکھ چوراسی لے جیت، ایکا ڈنکا نام وجائیا۔ خالی کرے سب دے کھیس، ترے گن مایا لے چھپائیا۔ تیرے یار دی چوڈھویں صدی ربی بیت، اتم لینا ہتھ ملائیا۔ پرہہ ننگی کرنہارا پیٹھ، اپنا پردہ لے چکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سچ سنیہڑا دیوے دس، ایک وار سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل سمرتھ، سمرتھ رُوپ دھرایا۔
 نو نو کھیڑا وکھائے ستھر ستھ، اپنا یار ہنڈھایا۔ جو دسے سو جائے ڈھٹھ، ڈھیہہ ڈھیہہ ڈھیری خاک ملایا۔ تیرا ویکھے چلدا رتھ، چاروں
 کُنٹ پھیرا پایا۔ کون وست وچ بیٹھا رکھ، جھولی اپنی آپ بھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا دئے چُکایا۔
 کلجگ سُن لے اتم بات، گر باطن کرے پڑھائیا۔ تیرا رُوپ اندھیری رات، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ سچ سچ نہ دسے کوئی پرہات،
 پرہ ملن دی آس نہ کوئی تکائیا۔ مایا ممتا ڈُونگھا کھات، جگ کھاتہ رہیا وکھائیا۔ کیسے نہ ملے انا تھا ناتھ، ناتھا نہ کوئی وڈیائیا۔ آنت نہہائے نہ
 کوئی ساتھ، سب پلُو رہے چُھڈائیا۔ جھوٹھا چولا جانا پاٹ، تن الفی اک وکھائیا۔ اتم مل نہ پینا کیسے ہاٹ، کرتا قیمت کھئے نہ پائیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل کرائیا۔ سُنیا سنیہڑا گوبند مکھ، کلجگ لئے انکڑائیا۔ میں بن نانا جاواں اٹھ، راہ تکاں
 ساچے ماہیا۔ کراں نِمسکار نیڑے ڈھک، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ پارہم میں تیرا چھوٹا پُت، تُوں بوٹا لیا لگائیا۔ تیرے حُکے اندر میں
 کوڑ سہائی رُت، کوڑی کرپا پھل لگائیا۔ اوگن کر جے بھل جائے پُت، پتا پُوت لئے بخشائیا۔ تیرا لڑ نہ جاوے میتھوں چُھٹ، میں ایک منگ
 منگائیا۔ کر کرپا میرے اُپر تھ، اپنی بخشش کر بخشہار بے پرواہیا۔ میرا تن نہ کوئی بُت، میرا رُوپ نظر کیسے نہ آئیا۔ میں سب تُوں پھڑ
 پھڑ لیا کُٹ، شاہ سلطان بچیا کوئی رہن نہ پائیا۔ میں گھر گھر پائی پھٹ، تیرا حُکم سیس ٹکائیا۔ میں در در لیا لُٹ، ورہنڈی دئے دُہائیا۔
 میں سادھا سنتاں منہ دے بہار لیا سٹ، نہ سکے کوئی سیس اُٹھائیا۔ اتم اکھئے کرنے ایک گٹھ، دکھن دشا دئے وڈیائیا۔ وانگ بندر بن
 قلندر، در در نچاواں اتم کہاں بچھ، ہوچھی مت سرب وکھائیا۔ اگلا حُکم کراں تیتھوں پُچھ، میری چلے نہ کوئی چٹرائیا۔ میرا کیتا اپنی
 ہتھیں نہ لُٹ، تیری لُٹ مینوں نہ بھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا ساچا ور، ہوں منگاں سرن سرنائیا۔ پُرکھ
 ابناشی دین دیالا، ایک حُکم جنائندا۔ کلجگ تیرا مُکھڑا کالا، کالے رنگ سمائندا۔ دھن بھاگ تُوں کڈھیا دِوالا، خالی ہتھ وکھائندا۔ در
 در گھر گھر پھرے بے حالا، تیری سار کھئے نہ پائندا۔ بن درویش کرے سوالا، آگے جھولی ڈائندا۔ پُرکھ ابناشی کرے پرتپالا، سر سب
 دے ہتھ رکھائندا۔ اپنا کھیل کرے نرالا، ایک گن جنائندا۔ چلے چلائے اولڑی چالا، بھیو کھئے نہ پائندا۔ ایک دسے راہ سُکھالا، ساچا

مارگ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل ہر نرنکار، اپنا آپ کرائیا۔ کلجگ اٹھے آئے
 دوار، لٹی لٹ تیرے کول رکھائیا۔ اپنی کھیل کرے اتم وار، سیس جگدیش اپنا ہتھ ٹکائیا۔ چار جگ دے وچھڑے میلے یار، بھگت
 بھگوت لے پرگٹائیا۔ دوہاں دسے سچ وبار، ایک حکم آپ سُنائیا۔ کلجگ لٹنا وچ سنسار، لٹی لٹ دینی مُکائیا۔ آپے ویکھے ویکھنہار،
 سچکھنڈ دوارے آسن لائیا۔ سچکھنڈ بنے دھام نیار، لوک مات دئے وڈیائیا۔ نو سؤ چرانوے چوکڑی جگ نہ سکیا کوئی اُسار، نہ کوئی گیا
 بنت بنائیا۔ نہ کوئی کہے کرے کھیل کرتار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم آپ جنائیا۔ بہتر بھگت کرے بھگوت،
 بھگوت دیا کھائیا۔ تیرا کرنا اتم آنت، تیری خاک خاک اڈائیا۔ تیرا ویکھنا جیو جنت، جنت جیو پھول پھلائییا۔ تیرا میلا آنت ہونا ساچے
 کنت، پھڑ پلو گنڈھ دوائیا۔ چھبی پوہ ملنا ساچی سنگت، خالی جھولی دین بھرائیا۔ تیری مٹے بھکھ ننگت، بھکھیاں بھکھ دئے گوائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ کرتا وڈ وڈیائیا۔ جگ کرتا ہر سد مہربان، اپنی دیا کھائیندا۔
 بھگتن دیوے ایک دان، نام ندھانا جھولی پائیندا۔ ست ستوادی سچ نشان، ست ست آپ جھلائییندا۔ مات لہنا چکے آن، لیکھا سب دا
 پور کرائیندا۔ چڑھکے ویکھے نہ مار دھیان، پچھے راہ نہ کوئی تکائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیندا۔ اتم بھگت
 دوارے لے کے جائے نام، سوہنگ ڈھولا ایک گائیندا۔ ملے میل ساچے رام، رام رام میل ملائییندا۔ پورن ہوئے اتم کام، کیتی گھال لیکھے
 پائیندا۔ مٹے زین اندھیری شام، ساچا چند آپ چڑھائییندا۔ پیر پیغبر جو دیندے رہے پیغام، سچ سندیشہ آپ سُنائییندا۔ آپے جانے سچ
 کلام، کائنات آپ پڑھائییندا۔ آپے پھڑ پھڑ ویکھے سرب غلام، در درویش آپ بہائییندا۔ نیوں نیوں کرے چرن سلام، علیکم اپنی دھار
 وکھائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوارے وسے چڑھ، سچ نشانہ سوہا پائیندا۔ بھگتاں ہتھ بھگتی دات، ہر
 بھگوان آپ رکھائیا۔ چار ورن دی اک جماعت، ہر چاکر آپ بنائیا۔ آپے اندر رکھے واس، گھر گھر جوتی جوت ڈگمگائیا۔ کلجگ تیری
 پوری کرے آس، نراسا کوئی رہن نہ پائیا۔ اتم کرے بند خلاص، بندی خانہ دئے ٹرائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے پرہاس، پرہہ ساچا آپ
 ترائیا۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داس، داس سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن لیکھا دئے سمجھائییا۔ بھگوت لیکھا

پر اپارا، ہرجن ساچے آپ سمجھائیندا۔ لکھن پڑھن توں وسے باہرا، دس کسے نہ آئیندا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، سرگن نرگن نال ملائیندا۔ بھگوان لیکھا پر اپارا، ہرجن ساچے آپ سمجھائیندا۔ نرگن سرگن ہو اُجیارا، شبدی ڈنک سُنائیندا۔ آگے میٹے کوڑ پَسارا، کوڑی کِریا اپنے کھاتے پائیندا۔ ستجگ ساچا سچ وبارا، ست ستوادی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر بھگت دوارے آپے وڑ، سنت سپیلے لے پھڑ، اپنا بندھن پائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن دیوے اپنا نام ور، سو جن جنم مرن وچ نہ آئیندا۔

★ ۳۰ آسُو ۲۰۱۸ بکرمی اوتار سنگھ دے گھر پنڈ کاؤنکے ضلع امرتسر ★

کلجگ خوشی رہیا منا، اتر اتر وچے ودھائیا۔ گوہند دسیا ایکا راہ، مارگ اک سمجھائیا۔ پُرکھ ابناشی چرنی دِگاں آ، نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ خالی جھولی دیاں وکھا، وست اور نہ کوئی وکھائیا۔ میں نتھاواں پھراں تھاون تھان، تھان تھنتر نہ کوئی سہائیا۔ میری آنت نہ پکڑے کوئی بانہ، چار گنٹ بیٹھی مُکھ بھوائیا۔ سر رکھے نہ کوئی ٹھنڈی چھان، گر پیر اوتار سگلا سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ جس در جاواں آگوں کرن نہ، بیٹھے مُکھ بھوائیا۔ میں آنت ہنس بنیا کان، میری بڈھ کاگ وانگ گُرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک وکھاؤنا ساچا گھر، تڈھ بن اور نہ کوئی سہائیا۔ تڈھ بن اور نہ کھیڑا، در نظر کوئی نہ آئیندا۔ میرا بتھے نہ کوئی بیڑا، چپو نام نہ کوئی لگائیندا۔ اتم لگا اک اکھیڑا، چار ورن جڑ اکھیڑائیندا۔ میں جانا توں وسیں نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مُکائیندا۔ نو ست پیا گیڑا، میرا بندھن نہ کوئی ٹرائیندا۔ نہ کوئی سنجھ نہ کوئی سویرا، ساچا رنگ نہ کوئی وکھائیندا۔ تڈھ بن بتھے نہ کوئی میرا بیڑا، پلو بتھے نہ کوئی پھڑائیندا۔ اتم ڈھپنا جھوٹھا ڈیرہ، تھر کوئی رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں ساچی منگ منگائیندا۔ منگان منگ بن درویش، نیتر نیناں نیر وپائیا۔ راہ دسیا گر دشمیش، ساچے مارگ گیا پائیا۔ کون دوار ہر جو لواں ویکھ، نیتر نین نین اٹھائیا۔ تیرے آگے میری چلے نہ کوئی پیش، تیرا حکم ورتے ہر گھٹ تھائیا۔ شاہ پاتشاہ نر نریش، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ آد جگاد نرگن

سرگن دھرے بھیکھ، رُوپ انُوپ آپ وٹائیا۔ میرا رکھے نہ سنگ کوئی مُلا شیخ، پیر پیغمبر اوئیئے بیٹھے مُکھ شرمائیا۔ میں جاواں کپھڑے دیس، انڈج جیرج اُتہج سینج لوآں پُریاں چاروں گنٹ ایکا راہ جنائیا۔ وشنوں رووے اُتے باسک سیج، نیتز نینان نیر وٹائیا۔ برہما دسے کھلڑے کیس، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ شنکر مٹی جئے ریکھ، ویلا آنت نہ کوئی سُہائیا۔ لکھ چوراسی اُجڑیا کھیت، ہریاول نظر کوئی نہ آئیا۔ جوٹھ جھوٹھ بالو ریت، تن رہی تپائیا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا بن بن پریت، جن میری جان رے کڈھائیا۔ پاربرہم پت پریشور تڈھ بن کوئی نہ کرے سچا ہیت، نہ کوئی بخشے چرن سچی سرنائیا۔ تُوں صاحب سلطان سد رکھیں چھایا ہیٹھ، اک تیری اوٹ تکائیا۔ ورن برن ذات پات اگنی میٹے مہینہ جیٹھ، سانتک ست نہ کوئی ورتائیا۔ میں بھلا دس اپنا ہیت، ابھیو تیرے ہتھ وڈیائیا۔ میں سُنیا گوبند آؤنا تیرے دوارے پہلی چیت، آپ اپنا پندھ مُکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں یاچک سیس جھکائیا۔ یاچک منگے دان، کلجگ ہونانا، کِریا کر سِری بھگوان، شاہ پاتشاہ سچ سلطانا۔ میں ہویا آنت ویران، نہ دیسے کوئی ٹکانا۔ شاہ سلطان بے ایمان، دھرمی دھرم نہ کوئی ٹکانا۔ نہ کوئی دین نہ ایمان، نہ کوئی پڑھے سچ کلاما۔ گھر گھر وڑیا اک شیطان، بھلیا ہر جو تیرا نام۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا دینا ساچا ور، آنتر آنتر دھر فرمانا۔ دھر فرمانا دسے زرنکار، ہوں آگے جھولی ڈاہیا۔ چھوٹا تیرا ست دُلا، کلجگ کوک کوک سُنائیا۔ میرا آیا پاسا ہار، جت نظر کیسے نہ آئیا۔ میں در در مندر مسجد گردوار شودوالے مٹھ پھریا وارو وار، تیرا رُوپ نظر کتے نہ آئیا۔ تُوں لکیا رہیں نہ وچ سنسار، چار دیوار تیرا کھپڑا توہے سوہا پائیا۔ زرگن جوت سدا زراکار، بے آنت تیری وڈیائیا۔ خالق خلق کرے پسا، مخلوق تیری شہنشاہیا۔ بے عیب پروردگار، مقامے حق اک صلاحیا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگمڑی کار کھائیا۔ سچکھنڈ سے دھام نیار، تھر گھر اپنی رچن رچائیا۔ سو پُرکھ زرنجن میت مُرار، ہر پُرکھ زرنجن سر میرے ہتھ رکھائیا۔ ایکنکارا تیرا سوہنا دربار، آد زرنجن جوت جوت رُشنائیا۔ ابناشی کرتا دئے سپار، چرن سرن سچی سرنائیا۔ سِری بھگوان تیرا ست ہلارا دو جہاناں پاوے سارا، برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے اکھاڑا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم تیرا برہم پسا، ترے گن مایا نال بھنڈارا، پنچم تت ہویا ہلکارا، ایکا لیکھا ہر زرنکارا، شبد ناد نہ کوئی دھنکارا، رسنا جہوا گا گا تھکے جیو گوارا، اندر مندر ساچے

پوڑے چڑھ درس کوئی نہ پائیا۔ چاروں طرف نار وبھچارا، ملے ہر کنت بہتار، سوہے مندر نہ سچ منارا، محل اٹل نہ کوئی رُشنائیا۔
 ورنان برنان لگا اکھاڑا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار مارن دھاڑا، ٹھگ چور یار چاروں گنٹ دین دُہائیا۔ میں اک اکلا کی کراں وچارا، تیرے
 حُکم ورتے سب ورتارا، حُکمی حُکم کھیل کھلائیا۔ دھرنی رووے زارو زارا، در در کرے اک پُکارا، نیتر نین نین نیر نیر وبائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ائہل بھل کدے نہ جائیا۔ دین دِیال شاہ پاتشاہ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ شبہ
 اگتی اک صلاح، انادی ناد وجائیندا۔ پاربرہم پرہ بے پرواہ، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ جُگ جُگ چلائے اپنا راہ، لوک مات کھیل کرائیندا۔
 ستجگ تریتا دواپر پار کرا، کلجگ تیرا رنگ رنگائیندا۔ تیرا روپ لیا وٹا، نو کھنڈ پرتھی آپ دھرائیندا۔ لکھ چوراسی وچ سما، گھر گھر
 ناچ نچائیندا۔ من مت تیری جھولی پا، گرت مُکھ بھوائیندا۔ اتم لیکھا دئے مُکا، لہنا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چارے ورنان دئے مُکا، چارے
 بانی اپنے وچ سمائیندا۔ چارے کھانی دئے سمجھا، ایکا حُکم ورتائیندا۔ چوتھے جُگ ڈیرہ دیوے ڈھا، کلر کندھ آپ رُڑھائیندا۔ تیرے نینان
 دئے وکھا، تیری کیتی تیرے آگے کُکائیندا۔ گر اوتار لئے بُلا، در ساچے سد بہائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد لئے رلا، ایکا حُکم ورتائیندا۔
 بھگت بھگونت دئے جنا، اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ ساچے سنتاں دئے اٹھا، سچ سندیش سُنائیندا۔ گُرمکھ نال لئے رلا، اپنا میلا آپ کرائیندا۔
 گُرسکھ گود لئے بہا، کایا کوری پھول پھلائیندا۔ دُھر فرمانا دئے جنا، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجانا شاہ بن سچا
 شہنشاہ، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ ایکا در دئے سمجھا، در ساچا اک رکھائیندا۔ جو جن در درویش نر نریش چرنی ڈکے آ، نرویر اپنی گود
 بہائیندا۔ کالکھ کُکا دئے دھوا، دُرمت داغ مٹائیندا۔ اپنے مارگ آپے پا، ایکا راہ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایکا
 دیوے ساچا ور، کلجگ ہری ہر آپ آپ سمجھائیندا۔ کلجگ آؤنا ساچے در، ہر ساچا سچ جنائیا۔ پُرکھ ابناشی کَریا دیوے کر، در
 دوارا ویکھ وکھائیا۔ اپنا گھاڑن لیا گھڑ، گھڑنہار بے پرواہیا۔ تیری کرنی رہی لڑ، تیری کَرت ویکھ وکھائیا۔ تُوں اپنی اگنی جانا سڑ، تیرا
 ہون دئے وکھائیا۔ تیرا تھے ہنکاری گڑھ، ہوئے روگ دئے مٹائیا۔ اتم آنت پاربرہم لئے پھڑ، نہ سکے کوئی چھڈائیا۔ جس لگائی تیری جڑ،
 سو آنت دئے اکھڑائیا۔ لکھ چوراسی اک دوجے دے نال پئے لڑ، گھر گھر پئے دُہائیا۔ جو جنے سو جائے مر، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ ابناشی

کرتا کھیل کرے کھڑ، نگر کھیڑا ڈیرہ ڈھاپیا۔ زربھو ہو چُکائے ڈر، بھہ بہیانک ویکھ وکھائیا۔ سنت سہیلے لائے اپنے لڑ، گر چیلے لئے ترائیا۔
 کیرپا کر نرائن نر، نر اپنے لیکھے پائیا۔ آد پُرکھ دتا ور، اتم پور کرائیا۔ بھگت بھگونت ہُٹائے ساچے سر، امرت ایکا ویکھ وکھائیا۔ دُرمت میل
 جاوے ہر، اگیان اندھیر چُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا گُن سمجھائیا۔ ایکا گُن ہر گنوانا، گنوتتا آپ جنائیندا۔
 جُگ جُگ ویس دھرے سِری بھگوانا، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ کلجُگ اتم ہو مہربانا، رُپ انو پ آپ وٹائیندا۔ ناؤں رکھ نہکلنک
 بلی بلوانا، بل اپنا آپ جنائیندا۔ چار جُگ دا لیکھا چُکائے آنا، نو سو چرانوے چوکرئی جُگ پندھ مکائیندا۔ چھٹی چھٹی ویکھے مار دھیانا،
 ترے ترے وچ ملائیندا۔ لہنا دینا مکے شاستر سمرت وید پُرانا، انجیل قرآن گیتا گیان اپنی جھولی پائیندا۔ اٹھسٹھ نہ کوئی اشنان، تیرتھ تٹ
 بھٹے ویران، نیر سیر سیر نیر رُپ نہ کوئی دھرائیندا۔ کھانی بانی تٹا مان، گھر گھر وڑیا پنج شیطان، گر کا شبد نہ کوئی گیان، ایکا بھلیا
 سِری بھگوان، اتم دیوے سرب سزائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر اپنا بھیو آپ جنائیا۔ ساچا
 بھیو جانے کُل، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کرتا قیمت پائے مُل، لہنا سب دا آپ مکائیندا۔ چرن پریتی جو جن جائے گھل، اپنا لیکھا اپنے لیکھے
 وچ رکھائیندا۔ نام کنڈے جو جن جائے ٹل، تولا اپنے رنگ رنگائیندا۔ گر کا چن جو گئے بھل، دو جہاناں دھکا لائیندا۔ کرے کھیل ہر
 امل، املڑی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا حکم آپ سمجھائیندا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، دھر درگاہی
 آپ جنائیا۔ کلجُگ ورتے اتم بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ تختوں لاپے رانا راجا، سیس تاج نہ کوئی ٹکائیا۔ برناں ورنان ٹٹے مانا، ذات
 پات نہ کوئی رکھائیا۔ کرے کھیل سِری بھگوانا، بھگون اپنی دیا کھائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش گائن اکو گانا، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔
 ایکا مندر اک مکانا، ایکا بیٹھا آسن لائیا۔ ایشٹ دیو گر اک منانا، دوسر سیس نہ کوئی جھکائیا۔ ایکا مرد اک مردانہ، سچ مردانگی دئے
 سمجھائیا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ایکا انحد تال وجائیا۔ ایکا امرت پینا کھانا، نچھر جھرنا دئے جھرائیا۔ ایکا دیوے ساچا نامہ، نام اموک
 جھولی پائیا۔ ایکا بٹھے ست سنتوکھی گانا، تند اپنے ہتھ اٹھائیا۔ کرے کھیل ہو مہربانا، ہرجن ساچے آپ جگائیا۔ شبد اگمی دے پروانہ،
 سچ سندیشہ دئے سُنائیا۔ آد پُرکھ ہر کھیل مہانا، بھیو ابھید نہ کوئی جنائیا۔ ساچے بھگت کرے پروانہ، لوک مات مات وڈیائیا۔ نانا توڑے

پنج شیطانان، پنجم ناد دُهن شنوائیا۔ چرن کول کول چرن دیوے ساچا مانا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آپے ہوئے جانی جانا، جانہار اک اکھوائیا۔ کلجگ تیرا لہنا دینا چکے وچ جہانا، باقی نظر کھئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، ایک حکم جنایا۔ بہتر بہگت ہر پرگٹاؤنا، اپنا رنگ دکھایا۔ ایک ناد مردنگ و جاؤنا، گھٹ گھٹ ناد الایا۔ ایک جوتی دیپ جگاؤنا، دوس رین ڈگمگایا۔ ایک امرت جام پیاؤنا، ترشنا بھکھ گویا۔ ایک مندر گھر گھر وچ آپ دکھاؤنا، چہر چہن نہ کوئی چھپایا۔ ایک سیجا آپ بہاؤنا، سچ سنگھاسن سو بہا پایا۔ کنت کنتول اک مناؤنا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ سمرتھ ہتھ سر آپ ٹکاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے ہوئے سدا سہایا۔ بہتر بہگت کرے پرگٹ، پرگٹ ہویا آپ نرنکارا۔ چوڈاں لوک ویکھے ہٹ، چوڈاں طبقات کھول کواڑا۔ آپ ورو لے تیرتھ تٹ، اٹھسٹھ کھیلے کھیل نیارا۔ مندر مسجد شودوالا ویکھے مٹھ، ویکھنہار گر اوتارا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوراسی کھولے بند کواڑا۔ گرمکھ سجن وچوں لے رکھ، جس لہنا دیوے نام ادھارا۔ آد جگاد جگا جگنتر ہر بہگتاں رکھدا آیا پت، ہر بن بن سیوادارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل اکم اپارا۔ اکم اپار کھیل اول، الابی نور آپ کرائیا۔ اپنا آپ کر بسملا، بسمل دھار دئے چلائیآ۔ آپے پہنے بستر نیلا، نیل بستر تن چھپائیآ۔ آپے ویکھے لکھ چوراسی جگت قبیلہ، وشن برہما شو نال رلائیآ۔ آپے ویس وٹائے لال سوہا پیلا، نیلی دھار آپ سائیآ۔ آپے کالا سوہا تن چھپائے چھیل چھبیل، جون اپنا دئے سمجھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ہر ہر سوامی، آد جگاد سدا نہ کامی، جگ جگ اپنا روپ دھرائیا۔ جگ جگ روپ اولٹا، نرگن سرگن کھیل کھلائے۔ کرے کھیل اک اکٹرا، اکم اگوچر بے پرواہے۔ سچ سنگھاسن ایک ملٹرا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائے۔ جن بہگتاں پھڑائے نام پلٹرا، ساچا پلو اک دکھائے۔ جوتی دھار شبدی رلٹرا، شبدا نادی ناد سنائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے لے جگائے۔ ہرجن میلا دھار ایک در، در دروازہ آپ سہائیآ۔ پُرکھ ابناشی کیرپا کر، بہگت بہگونت لے ملائیآ۔ اک ٹہائے ساچے سر، کاگ ہنس بنائیآ۔ سوہنگ ہنسا چوگ آگے دھر، مانک موتی دئے دکھائیآ۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُپی روپ وٹائیآ۔ اپنا اکھڑ آپ پڑھ، جن بہگتاں دئے سمجھائیآ۔ چوڈاں ودیا جائن ہر، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیآ۔ وشن برہما شو کنبن تھر تھر،

در بیٹھے سیس جھکائیا۔ پارہم پت پریشور اپنا گھاڑن آپے گھڑ، نرگن نرگن جوت جگائیا۔ سرگن اندر بیٹھا وڑ، دس کیسے نہ آئیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، پچھلی کیتی آپ اٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ دیوے اکو ور، ایک ایک سمجھائیا۔ ایک ایک اکو دھار، ترے گن باہر رکھائیندا۔ ترے گن اتنا کر پسا، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ ٹھانڈا سینا ایکنکار، ایک راہ چلائیندا۔ ساچا مارگ اپر اپار، برہما وشن شو جنائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، گھڑ گھڑ بھانڈے سوہا پائیندا۔ من مت بڈھ دئے ادھار، اپنے رنگ رنگائیندا۔ شبد اناد سچی دھنکار، انحد نادی ناد وجائیندا۔ سر سروور ٹھنڈا ٹھار، کول امرت آپ بھرائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیار، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ آتم برہم کر پسا، ایش جیو کھیل کھلائیندا۔ ساچی سیجا کر تیار، سوہاوت سوہا پائیندا۔ کوٹن کوٹ رو سس ہوئے اُجیار، سورج چن مکھ شرمائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ بھگون بھگتی بھگون دیوے دان، داتا دانی آپ ہو آئیندا۔ کرے کھیل بن بن کاہن، لکھ چوراسی ناچ نچائیندا۔ ساچی سخیاں کر پیار، نرگن اپنی گود بھائیندا۔ کرے کھیل سری بھگون، بھگون اپنا روپ وٹائیندا۔ کلجگ تیرا لہنا چکائے وچ جہان، دینا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایک حکم کرے حکمران، حاکم اپنا حکم چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، جگ لیکھا جگ لہنا جگت اپنا آپ مکھائیندا۔

۱۴۱۴

۱۴۱۴

سُن سُن ہوئے نہال، جس اندر نام وڈیائیا۔ جس ملیا ہوئے دیال، تس کل نیڑ نہ آئیا۔ جو وسے کایا سچی دھرمسال، تنہ سُنے سچی شنوائیا۔ ستگر پورا کرے سدا پرتپال، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ہو مہربان پھرے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جگت زنجیر تھے جنجال، جگت جگت ستگر اپنے ہتھ رکھائیا۔ گرسکھ ونگا نہ ہوئے وال، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ لگی پرتی بھے نال، جو جن بیٹھے دھیان لگائیا۔ کایا ماٹی جھوٹھی ہاٹی پنج تت کیسے کم نہ آونی کھال، چمڑی قیمت کھئے نہ پائیا۔ گرسکھ تیرے اندر اکو لال، ہر اپنا ناؤں دتا ٹکائیا۔ مل ستگر لینا بہال، دو جے ہتھ نہ کیسے وکھائیا۔ بن جانا شاہ نہ رہنا کنگال، در دواویوں دینا وکھائیا۔ دوس زین رکھے خوشحال، ساچا ونج

جس کرائیا۔ آپے پُچھے مُریدان حال، مُرشد آوے چائیں چائینا۔ سو گُرمکھ ہویا نہال، جس سَتگرِ ملیا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سرب جیواں ایکاگن جنائیا۔

★ ۳۰ آسُو ۲۰۱۸ بکرمی نرائن سِنگھ دے گرہ پنڈ گمان پُر ضلع امرتسر ★

آد پُرکھ اکم اپارا، اکم اکمڑی دھار چلائیندا۔ سچکھنڈ وسے دھام نام نیارا، اک اکلا آسن لائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن آپے جانے اپنی کارا، ہر پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، آد نرنجن جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا دئے سہارا، سِری بھگوان دیا کھائیندا۔ پاربرسم پرہہ ویکھنہارا، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ تھر گھر ساچا کھول کواڑا، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنے رنگ آپ سہائیندا۔ اپنے رنگ وسے نرنکارا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ الکھ آگوچر اکم اپارا، بے عیب بے پرواہیا۔ آپے بنے نرگن دھارا، نرگن نرگن میل ملائیا۔ نرگن کنت نرگن نارا، نرگن ساچا سنگ نبھائیا۔ نرگن پتا پوت بن سْت دُلارا، دائی دایا نرگن سیو کھائیا۔ سچکھنڈ سہائے اک دربارا، در دروازہ آپ کھلائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ شبد اناد دُھر فرمانا، انادی ناد آپ جنائیا۔ نرگن نرگن کر پسارا، نرگن ویکھے چائیں چائینا۔ سْت دُلارا کر تیارا، شبدی شبد ناؤں پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در گھر ساچا آپ سہائیا۔ سْت دُلارا تھر گھر واسا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن پوری کرے آسا، وست اموک جھولی پائیندا۔ ایکنکارا دئے بھرواسا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ آد نرنجن کر پرکاشا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا نچ گھر کر کر واسا، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سِری بھگوان شاہو سباشا، شاہ پاتشاہ راج راجانا حُکم چلائیندا۔ پاربرسم پرہہ ویکھنہار تماشا، اپنے منڈل اپنی راس آپ رچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تھر گھر ساچا ویکھے وڑ، سْت دُلارا دئے ہلارا کھیل تماشا اپنی کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا پُرکھ سمرتھ، اپنی دیا آپ کھائیا۔ اپنا سْت کر پرگٹ، تھر گھر ساچے دئے بہائیا۔ نہ کوئی چھپر چھن وسے چھت، چار دیوار نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی دات سو پُرکھ نرنجن جھولی پائیا۔ سْت

دُلاَرا تیرا پتا مات، پُرکھ اکال اک جنائیندا۔ آد جُگاد پُچھے تیری وات، تیرا سنگ نبھائیندا۔ تیرے اندر ویکھے مار جہات، اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ وسنہارا اک اکانت، محل اٹل آپ سہائیندا۔ ساچی بخشی اکو دات، وست اموک جھولی پائیندا۔ وشن برہما شو بنائے تیرا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ ترے گن مایا ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ پنج تت کر پرکاش، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھے کھیل تماش، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا نام سمجھائیندا۔ رو سس کر داس، حُکمی حُکم آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی رچنا آپ رچائیندا۔ ساچی رچنا رچنہارا، اکو اک اکھوائیندا۔ وشن برہما شو کر پسارا، شبدی بندھن پائیندا۔ شبدی گر شبدی اوتارا، شبدی ڈھولا گائیندا۔ شبدی مندر شبدر منارا، شبدر اپنا آسن لائیندا۔ شبدر ناد شبدر ڈھنکارا، شبدر جے جیکار کرائیندا۔ شبدر سنے شبدر سُننہارا، شبدر شبدی اپنا راگ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا سْت آپ پرگٹائیندا۔ ساچا سْت شبدر بلوان، ہر ساچے سچ سمجھایا۔ آپ وسایا سچ مکان، تھر گھر ساچا ناؤں دھرایا۔ سچکھنڈ وسیا سِری بھگوان، ایکا حُکم سُنایا۔ وشن برہما شو دیوے دان، ایکا وست جھولی پایا۔ سچ سندیشہ ڈھر فرمان، ایکا حُکم جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھيو ابھید اچھل اچھید روپ رنگ نہ کوئی رکھایا۔ روپ رنگ نہ کھئے ریکھ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ نواسی آپے ربیا ویکھ، آپ اپنا پردہ لایا۔ آپے وسے اپنے دیس، دیس دستر سوہیا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، اپنی ساچی بھچھیا اپنی جھولی آپ بھرایا۔ ساچی بھچھیا ہر ورتا، پاربرہم خوشی منائیندا۔ سْت دُلاَرا ویکھے راہ، ایکا وست وکھائیندا۔ ایکا رنگ لئے رنگا، واہ واہ رنگ چڑھائیندا۔ نرگن سرگن بن ملاح، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ شبدری شبدر صلاح، صفت صلاحی اپنی صلاح آپ جنائیندا۔ اک چپائے اپنا نان، نیش اکھر آپ پڑھائیندا۔ سر رکھے ٹھنڈی چھان، سدا سہیلا دیا کھائیندا۔ آپے پتا آپے مان، پوت سپوتا گود بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تھر گھر ویکھے ساچا ہر، در ساچا آپ کھلائییندا۔ در گھر ساچا جائے کھل، سو پُرکھ نرنجن آپ کھلائیا۔ سْت دُلاَرا اُپچائے اپنی کُل، کُلونت بے پرواہیا۔ شبدر بھنڈار وڈا اٹل، کرتا قیمت کوئی نہ لایا۔ آپے پھل پھلواری لائے پھل، برہما وشن شولے کھلائیا۔ جوتی

جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ اک سمجھائیا۔ ساچا مارگ ہر جو دس، اپنا بھیو کھلائیندا۔
 وشنوں اندر آپے وس، اپنا نور دھرائیندا۔ اپنی جوت کر پرکاش، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ آپے کرے پوری آس، ایک امرت مکھ چوائیندا۔
 آپے ہیئے داسی داس، برہم پاربرہم ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، شبدي شبد سیوا
 اک لگائیندا۔ ساچی سیوا سری بھگوان، ست ڈلارے آپ جنائیا۔ وشن برہما شو بال نادان، بالی بڈھ وکھائیا۔ ایک دیوے دھر فرمان،
 ناؤں نرنکارا کرے پڑھائیا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، چرن سرن سچی سرنائیا۔ بھل نہ جانا بن نادان، ایکا گن رہیا وکھائیا۔ میرا حکم تیرا
 فرمان، سیس جگدیش رہیا جھکائیا۔ کراں کھیل دو جہان، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں تیری وست تیری جھولی پائیا۔ ایک امرت دیواں
 پین کھان، ترشنا بھکھ نہ کوئی رکھائیا۔ ایک ناد شبد دھنکان، انادی ناد وجائیا۔ ایک گھر میرا مکان، سچکھنڈ دوارا سوہیا پائیا۔ در
 دوارے کر پروان، تیری اچھیا پور کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے ست رہیا سمجھائیا۔ ست
 ڈلارے اٹھ بل دھار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ وشن برہما شو کر پیار، پُرکھ ابناشی میل ملائیندا۔ ایک دینا سچ بھنڈار، وشنوں آگے
 جھولی ڈاہندا۔ برہما ڈھیہہ ڈھیہہ کرے پکار، پرہ آگے سیس جھکائیندا۔ شنکر کھلڑے کیس رہیا وکھال، تن بھوتی خاک رمائیندا۔ کر
 کرپا گن ندھان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہو بھکھک منگ منگائیندا۔ بھکھک منگے منگ، آد
 پُرکھ آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ ایک چاڑھنا ساچا رنگ، اتر کدے نہ جائیا۔ سدا وسنا ساڈے سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ اک وجاؤنا نام
 مردنگ، آد جگاد شنوائیا۔ ایک دینا پرمانند، اند تیری وڈیائیا۔ ساڈی ننکی نہ ہووے کنڈ، سر سمرتھ ہتھ ٹکائیا۔ تیرا حکم ساڈا پندھ،
 ہوں پاندھی بنے راہیا۔ تون دسنا ساچا دھند، کون دھندے دینا لگائیا۔ اتم وسنا ساڈی حد، پار کنارہ نہ کوئی رکھائیا۔ تیری کھیل ہوئے
 وچ برہمنڈ، برہما تیری وڈیائیا۔ تون پرگٹ ہویا آد، جگاد تیری شہنشاہیا۔ تون سجن سچا ساک، تون بنیا سچا ماہیا۔ ایک دینی
 ساچی دات، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ ہوں گاواں تیری گاتھ، گن اکو اک وکھائیا۔ آنت نہاؤنا سگلا ساتھ، جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، خالی جھولی دئے بھرائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کہا، وشنوں برہما شو سمجھائیندا۔ آد جگاد ہوواں سہا،

سِر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ساچا مارگ دیاں جنا، پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا سُت دیواں نال ملا، میل ملاوا آپ کرائیندا۔ شبدی شبد لیا پرگٹا، دو جہاناں حُکم چلائیندا۔ وشن برہما شو تیری پکڑی بانہ، تیرا سنگ نیہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ دُھر فرمانا سِری بھگوانا، ایکا ایک جنائیا۔ شاہو بھوپ بن ساچا رانا، شاہ پاتشاہ کرے سچّی شہنشاہیا۔ وشن برہما شو منائے بھانا، سد بھانے ہر رکھائیا۔ شبدی شبد اناد گاؤنا گانا، تار ستار نہ کوئی پلائییا۔ پوت سپوت ہویے پردھانا، ساچا مارگ دئے وکھائیا۔ وشنوں دیوے اپنا دانا، وست امولک جھولی پائییا۔ برہما تیرا برہم وکھانا، پاربرہم وڈی وڈیائییا۔ شنکر تیرا ست نشانہ، ایکا وار وکھائیا۔ بن وچولا سِری بھگوانا، شبدی میل ملائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپ سمجھائییا۔ ساچا حُکم سِری بھگوانا، بھيو ابھید جنائیندا۔ تئاں دیوے اک گیانا، لوآں پُریاں ونڈ ونڈائیندا۔ ترے گن مایا نال ملاؤنا، پنچم کھیل کھلائییندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن آپ گھڑاؤنا، ساچی سیوا سیوا کھائیندا۔ ایکا راگ آپ اُچاؤنا، برہمنڈ کھنڈ آپ سُنائیندا۔ چارے کُنٹ ویکھ وکھاؤنا، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حُکم آپ سمجھائیندا۔ ساچا شبد ساچی دھار، برہمے وشن شو کرے پڑھائییا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، گھاڑت گھاڑت لے گھڑائییا۔ کرے کھیل ہو مہربان، آپ اپنی دیا کھائییا۔ نرگن سرگن کھیلے کھیل جیو جہان، آتم برہم کر کُرمائییا۔ نو دوارے کھول دکان ہتھو ہٹ وکھائییا۔ من مت بُدھ کر پروان، نرگن ونڈ ونڈائییا۔ گھر وچ گھر سوہے مکان، سچ دوارا سوہیا پائییا۔ گھر وچ ناد شبد دُھنکان، گرہ گرہ اپنا راگ سُنائییا۔ گھر گھر امرت پین کھان، نِجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ گھر گھر دیپک جوت جگے مہان، جوت نرنجن ڈگمگائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، پُرکھ ابناشی آپ سُنائییا۔ ساچی کھیل جوتی شبدی دھار، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، نرگن سرگن میل ملائییندا۔ آتم برہم کر پَسار، پاربرہم رنگ رنگائیندا۔ ایش جیو دئے ادھار، جگدیش دیا کھائیندا۔ نو دوارے کھول کواڑ، جگت ترشنا میل ملائییندا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگنا کرائے پیار، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نال بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر شبد دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ ٹکائییا۔ سر سرور اندر امرت بھنڈار، نرویر پُرکھ آپ

رکھائیا۔ گھر گھر اندر جوت اُجیار، نرگن بیٹھا مکھ چھپائیا۔ گھر گھر اندر مندر مینار، سچ دوارا ربیا بنائیا۔ گھر گھر وسے میت مُرار،
 نظر کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنے ملن دی آپے بدھ لوک مات سمجھائیا۔ لوک
 مات ہر کھیل اپارا، آد پُرکھ اکھوائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکارا، ساچا حُکم جنائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، روپ انوپ وٹائیندا۔
 گھر گھر اندر دئے سہارا، ایک رنگ رنگائیندا۔ شبد اناد سچّی دھنکارا، گھٹ مندر آپ وجائیندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔
 امرت سینچ ٹھنڈا ٹھارا، سچ پیالہ جام پیائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ گُر اوتارا، نرگن سرگن کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ ہر کرتار، قُدرت قادر آپ لگائیا۔ نرگن سرگن لے اوتار، جیو جنت لے پڑھائیا۔ لکھ
 چوراسی پاوے سار، اندج جیرج اُتہج سینج چارے کھانی پھول پھلائییا۔ چارے بانی کرے پُکار، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائیا۔
 چارے ویداں دئے ادھار، برہم ویتا آپ جنائیا۔ آپے وسے سب توں باہر، لیکھا لکھ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، اپنا بھیو آپ کھلائییا۔ نرگن سرگن جامہ پا، وربھنڈی کھیل کرائیندا۔ بھگت بھگونت لے اُٹھا، آپ اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ نج گھر آتم درس
 دئے وکھا، پر ماتم میل ملائییندا۔ جھوٹھ وکارا دئے زڑھا، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ ممتا موہ دئے چُکا، ہوئے ہنگتا گڑھ ٹرائیندا۔ اپنے انگ
 لے لگا، ساچی گود آپ بہائیندا۔ نو دوارے ناتا دئے تڑا، اپنا میل ملائییندا۔ سُکھمن ٹیڈی بنک پار کرا، ایڑا پنگل ڈیرہ ڈاپیندا۔ اگوں ملے
 بن ملاح، ستگر پورا ناؤں رکھائیندا۔ شبدی پلو دئے پھڑا، دس کیسے نہ آئیندا۔ گُرمکھ سرتی ساچے گھوڑے لے چڑھا، نام گھوڑا اک
 دوڑائیندا۔ بجر کپاٹی کُنڈا لاه، ساچے مندر راہ وکھائیندا۔ انحد ڈھولا آپے گا، پچھلا موہ مٹائیندا۔ امرت جام اک پیا، کاگ ہنس بنائیندا۔
 اپنا درشن آپے دئے کرا، تیجا نیر آپ کھلائییندا۔ آتم سیجا دئے وچھا، سچ سہنجی سیج ہنڈھائیندا۔ برہم پاربرہم لے ملا، میل ملاوا آپ
 کرائیندا۔ ناری کنت روپ وٹا، نر نرائن خوشی منائیندا۔ ساچا مارگ آپے لا، شبدی شبد آپ سمجھائیندا۔ آپے ویکھے تھاوں تھان، گھر
 گھر پھیرا پائیندا۔ سجن سہیلا بن بن پکڑے بانہ، ساچا سنگ نبھائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں سر رکھے ٹھنڈی چھان، اگنی تت نہ کوئی
 جلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، سرتی شبدی میل ملائییندا۔ سرتی شبدی ساچا میلا، ستگر

پورا آپ کرائیا۔ ایک گھر وسائے گرو گرو چلا، گر چلا روپ وٹائیا۔ بھگت بھگونت سجن سپیلا، گھر گھر وچ لئے کرائیا۔ رائے دھرم دی کئے جیلا، ویلے آنت نہ دئے سزائیا۔ ہرجن وسائے دھام ٹویلا، سچکھنڈ وجی ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک ات جنائیا۔ ساچا ات برہم مت، پاربرہم جنائیندا۔ برہمے تیرا برہم تیرے وس، تیرے مارگ لائیندا۔ وشنوں سب دی پوری کرنی آس، گھر گھر رزق پچائیندا۔ شنکر آنت کرے وناس، جو گھڑیا بہن وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے کھیل تماش، سچکھنڈ دوارے سو بہا پائیندا۔ دھرت دھول پرتھمی آکاش، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی دھارا آپ سمجھائیندا۔ ساچی دھارا ہر جو بٹھ، ہر ساچا مارگ لایا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگون اپنے حکم چلایا۔ حکمے اندر سورج چن، آد جگاد بھوایا۔ حکمے اندر وشن برہما شو بہانا رہے من، در در بیٹھے سیس جھکایا۔ گر اوتار بیڑا بٹھ، کھیوٹ کھیٹا لوک مات راہ چلایا۔ جننی جنے ساچا جن، دھن دھن جنیندی مایا، ساچا راگ سنائے کن، انحد نادى ناد وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ساچے ہر، لوک مات راہ چلایا۔ لوک مات ہرجن دھار، وشن برہما شو سیس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناشی کریا دھار، سیوک ساچی سیو کھائیندا۔ کون ویلا کرے پیار، وچھڑے میل ملائیندا۔ کون ویلا دئے ادھار، اپنے گھر بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرا وچھوڑا موہے نہ بہائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، تِنان کرے جنائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کیتی کھیل مہان، لکھ چوراسی میل ملائیا۔ گر اوتار جگ جگ کھیل ویکھن آن، روپ انوپ وٹائیا۔ بھگت بھگونت کرے پردھان، لوک مات مات مات رُشنائیا۔ سنت اٹھائے چتر سُبجان، آتم پرما تم ویکھ وکھائیا۔ گر مگھار وکھائے اک نشان، سچ نشانہ آپ جھلائییا۔ گر سکھار دیوے چرن دھیان، ہر چرن سچئی سرنائیا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، کوٹن کوٹ کال بتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، دُھر سندیشہ آپ سنائیا۔ دُھر سندیشہ سری بھگونت، آد پُرکھ جنایا۔ جگ جگ میری مہا اگنت، جس وید پُرانی گایا۔ کوٹن کوٹ سیوا لگن سادھ سنت، پاربرہم پرہ دئے لگایا۔ گر اوتار کہن بے آنت بے آنت بے آنت، میرا بھیو کیسے نہ آیا۔ میں وسار لکھ چوراسی جیو جنت، زرگن سرگن اپنا روپ وٹایا۔ آد جگاد میرا اکو منت، منتر سچا نام درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا

کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا گن رہیا سمجھایا۔ ہر کا گن وڈا وڈ، بیو کھئے نہ پائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتے کر کیرپا دوارے لینا سد، وشن
 برہما شو سیس جھکائیندا۔ جگ چوگری اپنا بہار جائن لد، تھر کوئی رہن نہ پائیندا۔ تیری کوئی نہ جانے ہوئے حد، تیرا کنارہ نظر کیسے نہ
 آئیندا۔ نو سو چرانوے چوگری تیتھوں رکھے اڈ، سر تیرا ہتھ رکھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ چوگری جگ مگے پندھ،
 پاندھی اپنا پندھ مکائیندا۔ تیرے پردے تیرا بولن چھند، گر اوتار سیو لگائیندا۔ تیرا ناؤں وجے ند، ہر پُرکھ نرنجن آپ سُنائیندا۔ توں
 سچکھنڈ دوارے رہنا سچ، تھر گھر تیرا سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دئے ساچا ور، کون ویلا پندھ
 مکائیندا۔ کون ویلا مکا پندھ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنایا۔ نو نو چار ٹٹی گنڈھ، ایکا پلو ہتھ پھڑایا۔ گر اوتار ونڈن ونڈ، لوک مات راہ
 چلایا۔ دھرنی ہوئے کھنڈ کھنڈ، لکھ چوراسی بچے رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا گن لئے
 دکھایا۔ ساچا گن سری بھگوان، اپنا آپ جنائیا۔ نو سو چرانوے چوگری جگ کھیل وچ جہان، کوئن کوٹ روپ وٹائیا۔ ستجگ تریتا
 دواپر کھادی رہے دکان، جگت ونجارا اک بنائیا۔ چوڈاں لوک ہون پردھان، چوڈاں ہٹ وجے ودھائیا۔ کلجگ اتم کھیل مہان، مہربان
 اپنی دیا کمائیا۔ عیسیٰ موسیٰ دیوے دان، نور نورانہ جھولی پائیا۔ اک دکھائے حق مکان، لاشریک آپ جنائیا۔ مہمان بیدو بی خیر یا اللہ
 ہوئے سدا مہربان، رحمت رحیم آپ کمائیا۔ آپے جانے اپنا سچ کلام، کلمہ کائنات پڑھائیا۔ آپے جانے ایشٹ ایمان، آپے دریشٹ وچ سمائیا۔
 آپے پڑھے انجیل قرآن، حدیث جگدیش آپ سُنائیا۔ آپے لیکھا جانے شاہ سلطان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آپے دیوے شبد دان،
 چار یاری نال ملائیا۔ آپے اللہ رانی کرے پروان، کوارگنیا سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 اپنا پردہ آپ چکائیا۔ اپنا پردہ دیوے چک، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ آد جگاد جو رہے لک، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ نرگن سرگن کرے
 اُجل مکھ، لوک مات صلاحندا۔ دھرت مات دی سپھل کرے ککھ، جن جنی آپ سہائیندا۔ نہ کوئی کایا نہ کوئی بُت، پنج تت نہ کوئی
 رکھائیندا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، چت وت ٹھگوری کوئی نہ پائیندا۔ مات سہائے اپنی رت، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ سوربیر بلوان اٹھائے
 شبدي ست، دو جہاناں آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا ویلا اپنا ہتھ رکھائیندا۔

ساچا ویلا رکھے ہتھ، چار جُگ بھیو نہ آیا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ گئے دس، اچی کوک کوک سُنا یا۔ گر اوتار جوڑ جوڑ ہتھ، نیوں نیوں
 گئے سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی سب دا چلاؤنا ایکا رتھ، بن رتھواہی سیو کما یا۔ دیونہارا نام وتھ، وست امولک آپ ورتا یا۔ کوئی کہے مؤلا
 کھئے رام رہیا دس، کوئی کرشن ایشٹ جنایا۔ کوئی کہے وسے اُپر اسماناں ست، کوئی پاتالاں ہیٹھ رہیا دبا یا۔ نانک کہے وسے گھٹ گھٹ،
 سو پُرکھ نرنجن ہر رگھرایا۔ گوبند آکھے رکھے میری پت، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ میں ایکا اوٹ رہیا تگ، پُرکھ اکال منایا۔ جُگ
 چوکڑی گئے تھک، گر گر اپنی سیو کما یا۔ آنت نیڑا نہ ہویا حق، حق آنت نہ کوئی جنایا۔ دویتی میٹے نہ کوئی پھٹ، ایکا رنگ نہ کوئی
 رنگایا۔ چار ورن لیکھا ہٹ، برن اٹھاراں ونڈ ونڈایا۔ پھر پھر تھکے تیرتھ اٹھسٹھ، دُرمت میل نہ کوئی دھوایا۔ بن ستھر یار کھیڑا دسے بہٹھ،
 گوبند گیت ایکا گایا۔ جُگا جُگنتر ویکھے تھ تھ، ویس انیک رُوپ وٹایا۔ کلجگ اتھ ساچا مارگ رہیا دس، جیو جنت جنت سمجھایا۔
 نہکلنک ہوئے پرگٹ، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ وید ویاسا گیا رٹ، اک دھیان لگایا۔ نانک نرگن میلے پھٹ، ایکا پٹی نام بندھایا۔ گوبند
 امرت رس لیا چٹ، رس رسیا مکھ سُہایا۔ کلجگ اتھ آئے پُرکھ سمرتھ، سب دا لہنا دئے چُکایا۔ چار کُنٹ نام پائے تھ، شبد ڈوری اک
 اٹھایا۔ بھگت بھگونت کرے اکٹھ، آپ اپنا میل ملا یا۔ لکھ چوراسی در دواویوں دیوے دھک، ایکا دھکا لایا۔ نو کھنڈ پرتھی کرے
 دھک، ساچا کھنڈا نام چمکایا۔ شاہ سلطان لٹھ پت، سیس تاج نہ کوئی ٹکایا۔ نو نو دیوے متھ، ست ست کرے جنایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گُن آپ جنایا۔ ساچا گُن ہر جنائے، بھیو ابھید کھلایا۔ کلجگ ویلا اتھ آئے، نو نو چار رہن نہ پائیا۔
 پُرکھ ابناشی ویس وٹائے، جوتی جوت ڈگمگایا۔ نہکلنک ناؤں رکھائے، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائیا۔ نام ڈنکا اک وجائے، دو جہاناں آپ سُنائیا۔
 وشن برہما شولے جگائے، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ وشنوں تیری دھار اپنے وچ لکائے، لوک مات وجے ودھایا۔ برہمے تیرا پنڈھ مکائے،
 جوتی جوت جوت سہایا۔ شنکر تیرا لہنا دینا دئے چُکائے، باسک تشکا گلوں لاپیا۔ کروڑ تیتیسا ڈیرہ ڈھاپے، سُرپت راجا اند نیتر نیناں نیر
 وہایا۔ گن گندھرب سرب گر لائے، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ لکھ چوراسی کرے پائے پائے، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ گر پیر اوتار نہ کوئی
 سہائے، آنت پلو گئے چُھڈایا۔ پت پریشور سچ دربارا اک لگائے، سچکھنڈ سوبھا پائیا۔ ساچے سنت بھگت لے جگائے، سچ ہلونا ایکا لایا۔

ایکا حُکم اک ورتائے، ایکا ایک منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھانا آپ جنائیا۔ ساچا بھانا ہتھ کرتار، وشن برہما شو جنایا۔ کلجگ اتم کرے کھیل اپار، نرگن نرگن ویس وٹایا۔ سمبل نگری دھام نیار، گوبند رنگ رنگایا۔ گوبند چپلا کر پروان، سجن سپیلا دئے صلاحیا۔ اک اکیلا نوجوان، پردہ بال نہ رُپ وٹایا۔ کرے کھیل سِری بھگوان، خالق خلق ویکھ وکھایا۔ چند پرچند کھچ مہان، دو جہاناں دئے جنایا۔ اتم سب دا لہنا چُکے وچ جہان، دینا کوئی رہے نہ رایا۔ پیر مُلا شیخ سرب کُران، اوچی کوک کوک دین دُپایا۔ ناتا تئے زمیں اسمان، لوک پرلوک دئے دُپایا۔ ناتا تئا انجیل قرآن، کایا گرہ پھول پُھلایا۔ مقامے حق وسے سِری بھگوان، آد جگادی وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا کھیل آپ وکھایا۔ ساچا کھیل کرے خلق، خالق خلق اپنا رُپ وٹایا۔ ناتا توڑے زمیں فلک، عرش قُرص آپے ویکھ وکھایا۔ آپے دیوے اپنی جھلک، جوتی جاتا ڈگمگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، آپ اپنا رُپ دھرائیندا۔ امام امامہ سر آپ اکھواؤنا، شاہ نواب آپ ہو جائیندا۔ سچ دمامہ اک وجاؤنا، ساچی دھار آپ سُنائیندا۔ سچ ایمان اک وکھاؤنا، شرع شریعت ڈیرہ ڈھابندیا۔ کایا کھپڑا پردہ لاہنا، مکہ اپنا حج کرائیندا۔ دو دو آہ میل ملاؤنا، آب حیات آپ پیائیندا۔ چوڈاں طبقات ویکھ وکھاؤنا، چوڈھویں صدی چند چڑھائیندا۔ سد اپنے در بہاؤنا، چار یاری در دُرکائیندا۔ اتم اپنا پردہ لاہنا، مکھ نقاب نہ کوئی رکھائیندا۔ دُھر فرمانا اک سُناؤنا، ائہل بھل کدے نہ جائیندا۔ کلجگ تیرا کوڑ کُریارا پندھ مُکاؤنا، اتم ڈیرہ ڈھابندیا۔ وشنوں تیرا وقت سہاؤنا، برہمے تیرا برہم پھیر پرگٹائیندا۔ ساچی بنت آپ بناؤنا، سرینس اپنے رنگ وکھائیندا۔ پچھلا لیکھا آپ چُکاؤنا، آگے اپنا راہ جنائیندا۔ چار وید نظر نہ آؤنا، پُران اٹھاراں نہ کوئی سُنائیندا۔ گیتا گیان نہ کیسے سمجھاؤنا، شاستر سمرت مکھ چھپائیندا۔ انجیل قرآناں ڈیرہ ڈھابنا، مسلہ حل آپ کرائیندا۔ کہانی بانی پندھ مُکاؤنا، دو جہاناں پار کرائیندا۔ دھرم رائے دا در کھلاؤنا، ایکا حُکم سُنائیندا۔ چتر گپت حساب وکھاؤنا، لکھ لکھ لیکھا سرب مُکائیندا۔ نیتر نیناں کجلا پاؤنا، سوانگی ساچا سانگ ورتائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ایکا وار ایکا راہ وکھاؤنا، لکھ چوڑاسی نال پرنائیندا۔ ساچے سنتاں آپ جگاؤنا، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ راتیں سَتیاں آپ اٹھاؤنا، در در گھر گھر سیو کھائیندا۔ سوچھ سرُپی رُپ وٹاؤنا، آپ اپنا میل

ملائیندا۔ گرمکھ بال انجانے گود بہاؤنا، پتا پوت لاڈ لڈائیندا۔ نام مردنگ سورے سرینگ اک وجاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ لکھ چوراسی ونڈ ونڈاؤنا، انحد نادی ناد وجائیندا۔ شاہ سلطاناں خاک ملاؤنا، خاکی خاک آپ ملائیندا۔ ایک حکم اک فرمانا، سری بھگوانا آپ جناؤنا، دوسر سنگ نہ کوئی رلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن برہما شو تیرا پنڈھ مکائیندا۔ وشنوں تیرا پنڈھ مکاؤنا، آنت رہن نہ پائیا۔ برہمے تیرا برہم جپاؤنا، پاربرہم بے پرواہیا۔ شنکر تیرا شنکا لاہنا، آنت کلجگ نہ کھئے رکھائیا۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، سچ سچ کرے جنائیا۔ برہمے تیرا دھام سپاؤنا، گرمکھ ساچے دئے وڈیائیا۔ شنکر تیرا ناتا توڑ تڑاؤنا، گرسکھ سجن دئے بنائیا۔ اندر اندراسن آپ تجاؤنا، چھوٹا بالا دئے سنائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاؤنا، مات اپنا سٹ جنائیا۔ کلجگ اتم ویلا آؤنا، نہکلنک گوبند گیا لکھائیا۔ اوچی کوک کوک سناؤنا، میری عظمت میرا بیڑا رڑھائیا۔ عیسیٰ راہ تگے سری بھگوانا، میرا خداوند آئے والی دو جہاناں، میرے پچھے رہبر بنے سچا ماہیا۔ وید ویاس دے گیا پروانہ، پرگٹ ہونے براہمن گورٹا اچے ٹلے پربت آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، زنگن داتا پُرکھ بدھاتا، بے عیب نام خدائیا۔ کلجگ اتم آیا جگ، ہر جاگرت جوت جگایا۔ گوبند میل سورا سرینگ، سمرتھ رنگ رنگایا۔ کرے کرے پار حد، ہومے حدود ویکھ وکھایا۔ بھگت بھگونت جنائے جد، ساچا بنس لے پرگٹایا۔ لکھ چوراسی وچوں کرے اد، آپ اپنا بندھن پایا۔ بالی بالا لڈائے لڈ، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ پنچ وکارا دیوے کڈھ، مایا ممتا موہ مٹایا۔ در دوارے لے سد، شبدی حکم سنایا۔ نام پیائے ساچی مد، ایک رس چکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا بھیو دئے کھلایا۔ بھیو کھلئے سدا گرسکھ، گر پورے وڈ وڈیائیا۔ اپنا لیکھا اپنی ہتھیں دیوے لکھ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ ساچی پائے نام بھکھ، بھچھیا منگن در کیسے نہ جائیا۔ جنم جنم دی لاپے وکھ، جس سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ آسا ترشنا مٹے ترکھ، ترے گن بندھن دئے کٹایا۔ نیج نیتر لے پیکھ، دوئے لوچن مؤندھ وکھائیا۔ میرا روپ نہ مچھ داہڑی نہ دے کیس نہ کھئے مؤنڈ مُنڈایا۔ میل ملاواں سری دشمیش، گوبند وجے نام ودھائیا۔ لہنا دینا چکے رکھی کیش، گورودھن دھاری کھیل کھلایا۔ رام رام رپے ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ آدگر اوتار کرن آدیس، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ تِس آگے چلے نہ کوئی پیش، پُرکھ ابناشی آیا چل سچا ماہیا۔

بھاگ لگایا ماجھے دیس، سبمل نگر دئے وڈیائیا۔ وشنوں بہندے باسک سیج، سانگو پانگ نہ کھئے ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، بھیو اپنا دئے مکایا۔ سب دا لہنا جانا مک، ستگر پورا آپ مکائیندا۔ ہریا بوٹا جانا سک، امرت سنج ہرا نہ کھئے کرائیندا۔ گر اوتار بیٹھے لک، درس کھئے نہ پائیندا۔ ورن برن نہ لتھی بھکھ، ترشنا جگت نہ کوئی بھجائیندا۔ سفل نہ ہوئے مات ککھ، ہر کا درس کھئے نہ پائیندا۔ مر مر جھے مڑ مڑ آوے مات ککھ، گرہہ دوس رین نہ کھئے کٹائیندا۔ اجونی جون الٹا رکھ، اجونی ریت نہ دیا کھائیندا۔ دیوے سنیہڑا اناشی اچت، لکھ چوراسی آپ بھوائیندا۔ گرمکھ ورلے سوہے رت، جس جن اپنا درس کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا مارگ آپ سمجھائیندا۔ ساچا مارگ ستگر چرن، ست پُرکھ زرنجن دئے وڈیائیا۔ گرسکھ کھلے ہرن پھرن، سرت شبد میل ملائیا۔ کیرپا کرے ہر کرنی کرن، کرتا پُرکھ سچا شہنشاہیا۔ بھے چکائے مرنی مرن، بھیانک اور نہ کھئے وکھائیا۔ اک جنائے ساچی سرن، پاربرہم سچی سرنائیا۔ گرمکھ ورلے اتم ترن، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سرت شبد ساچا میلا، آپ جنائے سجن سہیلا، ڈوری بندھن ایکا پائیا۔ سرتی چڑھے اپنے گھاٹ، ستگر پورا آپ چڑھائیندا۔ ڈونگی گندر مکے واٹ، جھوٹھا پنڈھ مکائیندا۔ تن اندھیری میٹے رات، جوتی جن چڑھائیندا۔ گیت سنائے ساچی گاتھ، چھٹی راگ بھیو نہ آئیندا۔ میل ملانے کلاپات، ناری کنت روپ سہائیندا۔ اٹھے پھر رکھے پرہات، دوس رین نہ ونڈ وندائیندا۔ چرن کول بندھائے نات، نہ کھئے توڑے توڑ ٹرائیندا۔ گرمکھ تیری اتم ذات، ذات اذاتی میٹ مٹائیندا۔ صاحب ستگر وسے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سرتی شبدی ساچا میل، دیپ جگائے بن باقی تیل، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سرت دوارے جائے چڑھ، ستگر پورا آپ چڑھائیا۔ اپنے گھر جائے وڑ، پُرکھ اناشی ویکھ وکھائیا۔ شبدی پلّو لئے پھڑ، ڈھیہہ ڈھیہہ پئے سرنائیا۔ ---- تون صاحب داتا داتار، بن تیری نار، بن ڈباگن تیرا ادھ وچکار، میری سار کیسے نہ پائیا۔ ہوئی ڈباگن ڈرمت میل نہ دھویا داغن، کھلڑے کیس پھرائی ہر دیس تیرا راہ نہ کھئے جنائیا۔ دھن بھاگ میں ہوئی سہاگن، ملیا میل پُرکھ اناشن، گھر ساچے وچی ودھائیا۔ میری پوری ہوئی آسن، میرے لیکھے لگے پون سواسن، پون انجا رہی شرمائیا۔ میرا لہنا دینا چکیا پرتھمی

آکاشن، ملی سچ سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، جن بھگتاں ایکا راہ وکھائیا۔ ہرجن ساچے جانا جاگ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال لایا بھاگ، اجوئی ریت ڈگمگائیندا۔ ترے گن اتیتا ٹھانڈا سیتا وسنہارا پن مندر مسیتا اک اُچائے اپنا ویراگ، ویراگی اپنا ناؤں دھرائیا۔ کنت کنتوبل در گھر ساچے لینا لادھ، وڈ بھاگ خوشی منائیا۔ گھر دپیک جوت جگائے چراغ، نام دیوے ساچی دات، داتا دانی جھولی پائیا۔ سُرتی ملے کنت سہاگ، دُرمت میل دھووے داغ، جنم جنم دی لاپے لگی شاہیا۔ راتیں سُتیاں مارے آواز، کِریا کرے غریب نواز، غریب نمانے گلے لگائیا۔ ستجگ چلاؤنا آنت جہاز، ست پُرکھ نرنجن رچیا کاج، بھاگ لگا دیس ماجھ، گوہند ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سُرت شبد لئے ملائیا۔ شبد آیا سُرت دوار، اپنی لئے انگریٹیا۔ پھڑ باہوں سُتی لئے اٹھال، آس نندرا دئے مکائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، ایکا ڈوری بندھن پائیا۔ جس دی آد جگاد جگا جگنتر کردی رہی بھال، سو چل کے آیا ماہیا۔ جس ٹوں گر اوتار بناؤندے رہے دلال، سو سچ دلالی رہیا کمائیا۔ سدا سدا سد کرے پرتپال، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ سُنے مریداں حال، مُرشد اپنا پھیرا پائیا۔ گرسکھ نیڑ نہ آئے کال، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ چتر گپت لیکھ نہ سکے وکھال، لاڑی مؤت نہ لئے پرنائیا۔ مہاکال آکے کرے سوال، بن سوالی جھولی ڈاہیا۔ گرسکھ گُرمکھ ہرجن ہر بھگت جس وسے دھرمسال، سو دوارا دینا وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ سُرتی شبد بھے ڈور، پاربرہم پت پرمیشور چڑھ کے آیا اپنے گھوڑ، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رہیا دوڑ، لکھ چوڑاسی ویکھے پرکھے ریٹھا مٹھا کوڑ، گُرمکھ مٹکھ مٹکھ گُرمکھ دوویں راہ چلائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد ہو مہربان، بھگتاں دیوے بھگتی دانا، بھگتن آتر ست نشانہ، گُرمکھان اندر بودھ گیانا، گُرسکھان بخشے چرن دھوڑ اشنانا، سر سروور تیرتھ تٹ جگت کنارہ نہ کھئے وکھائیا۔

★ ۳۱ اَسُو ۲۰۱۸ بکرمی ہرینس سینگھ بلونت سینگھ دے گرہ پنڈ ماہل ضلع امرتسر ★

آد جگاد کھیل نیارا، جگ کرتا ہر کرائیندا۔ کرے کھیل اکم اپارا، روپ انوپ ویس وٹائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ دُھن اناد سچی دُھنکارا، انادی ناد سُنائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں دئے سہارا، گگن منڈل سوہا پائیندا۔ کر پرکاش رو سس ستارا، چند چاندنا آپ چمکائیندا۔ جل تھل مہیئل دئے ادھارا، دھرت دھول ویکھ وکھائیندا۔ بنس سرہنس کر تیارا، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ وشنو وشنو کر تیارا، ساچا میلا میل ملائیندا۔ پاربرہم برہم کر پسا، اپنا بنس آپ سہائیندا۔ کول کولا ساچی دھارا، نرمل نرمل کر اُجیارا، نور نورانہ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایکا ہر، ساچی دھارا آپ چلائیندا۔ آد جگاد پُرکھ سمرتھ، سو پُرکھ زرنجن وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن مہا اکتھ، ایکنکارا صفت صلاحیا۔ آد زرنجن نرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ اباشی کرتا وسنہارا ساچے کوٹ، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ سری بھگوان آد جگاد ایکا بخشے اوٹ، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ پاربرہم پت پریشور زرنجن زرویر جائے مل اپنا اوت، وشنو سوہنگ سو آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشنو دھار آپ پڑھائیا۔ وشنو دھار ہر کا رنگ، زرنجن اپنا آپ جنائیندا۔ پاربرہم سورا سرہنگ، شاہ پاتشاہ کھیل کھلائیندا۔ ناد انادی اک مردنگ، برہما آپ وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا بھیو ہر زرنکار، آد پُرکھ آد آد اپنے ہتھ رکھائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، زرنجن زرنجن میلا میل ملائیا۔ حُکم حُکم ورتار، سچ سندیشہ اک سُنائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، راجس تامس ساتک جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے وست اپار، پنچم ناتا جوڑ جڑائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، ساچا گھاڑن دئے گھڑائیا۔ پاربرہم برہم کر پسا، برہم ویکھے چائیں چائیا۔ گھر وچ گھر کر تیار، محل اٹل سوہا پائیا۔ ایش جیو زراکار، جگدیشا کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مارگ آپے لائیا۔ ساچا مارگ پُرکھ اباشا، آد جگاد لگائیندا۔ اپنے منڈل پاوے راسا، گوپی کاسن آپ ہو جائیندا۔ آپے جانے کھیل تماشا، پرتھی آکاش کھیل کرائیندا۔ آپے وشنو اندر کر کر واسا، امرت اپنا آپ پرگٹائیندا۔ آپے ناہی کول دے بھرواسا، پُھل

پُھلواڑی آپ مہکائیندا۔ آپے پاربرہم برہم کرے بھوگ بلاسا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ ساچی دھار پُرکھ اگم، اک اکلآ آپ چلائیآ۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، آپے بنے ملاہیا۔ کرے کھیل سِری بھگون، بھگون اپنی دیا کھائیآ۔ آپے جنی آپے جن، دائی دایا آپ اکھوائیا۔ آپے گھڑے آپے لئے بھن، گھڑن بھنہار پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ترے گن اتینا ٹھانڈا سینا، وست اموک اپنہ ہتھ رکھائیآ۔ ساچی وست ہر گنوت، اپنہ ہتھ رکھائییندا۔ آد جگاد مہا اگت، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ آپے وشو آپے منیا منت، ناؤن زرنکارا آپ اکھوائیندا۔

سوہنگ ساچی دھار، گر چلا رُپ جنائیآ۔ جگ جگ کرن پیار، پرہ ساچا میل ملائیآ۔ وچھڑ ہو ہو ہون خوار، اہل بھلے ساچا ماہیا۔ جگ روون زارو زار، دووین نین وائیآ۔ سوہے آپ دوار، بنس ملے نہ کھئے وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیا۔ سوہنگ دھار پاربرہم، برہم ہر ساچے کھیل کھلایا۔ جگا جگنتر بیڑا بٹھ، ساچا مارگ لایا۔ ایکا وسن ایکا تن، دوہاں میلا سہج سُبھایا۔ ساچی چھپری سوہے چھن، جس گرہ اندر سوہا پایا۔ اک دوجے دا کہنا لین من، مت سُمٹ نہ کھئے وڈیایا۔ مل منگل کہن دھن دھن، گھر سجن سچا پایا۔ جھوٹھا بھرم نکلے جن، گرہ ہنکار ٹڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سوہنگ ساچا بندھن پایا۔ سوہنگ بندھن دوا ایک، اک اکالا آپ پرگٹائیآ۔ برہم پاربرہم ساچی ٹیک، ایکا اوٹ رکھائیآ۔ جیو ایش لئے ویکھ، درشن چائیں چائیا۔ جگت اولٹا چلے بھیکھ، رُپ رنگ نہ کھئے وکھائیآ۔ گھر وسے ساچا دیس، مل ساچی خوشی منائیآ۔ ہنگ برہم کر پرویش، سو اپنے وچ چھپائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا سنگ آپ رکھائیآ۔ آتم پرما تم ساچا سنگ، سدا سد رکھائییندا۔ جگا جگنتر کارج اند، اند اند وکھائییندا۔ کیت گوہند ساچا چھند، ہنگ برہم سُنائییندا۔ سو پُرکھ زرنجن میٹے پنڈھ، پاندھی راہ نہ کھئے وکھائییندا۔ پلُو پلُو دیوے گنڈھ، ساچی گنڈھ، پوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا در آپ سہائییندا۔ ساچا در سوہاوت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیآ۔ ہنگ برہم بنا بنت، گھاڑن گھڑت لئے گھڑائیآ۔ لیکھا جانے جیو جنت، جیو

جیو ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گُرمکھ ورلے کرے جنائیا۔ گُرمکھ ورلا سوہنگ رنگ، کایا تن چڑھائیندا۔ گر چیلا نچن بن ملنگ، لوک لاج نہ کھئے وکھائیندا۔ بن ستاروں وجے تند، تندی راگ نہ کھئے الائیندا۔ گن نہ جانے کھئے بتی دند، بن رسنا آپ سُنائیندا۔ گیت گوبند سہاگی چھند، گھر منگل آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے بوجھ بوجھائیندا۔ سوہنگ بوجھ اپنا رُپ، انوہ ملے وڈیائیا۔ گھٹ پرکاش چارے کوٹ، گرہ مندر وجے ودھائیا۔ نانا تئے جوٹھ جھوٹھ، کوڑی کرپا رہن نہ پائیا۔ گودی سوہے پوت سپوت، پتا ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔ ہرجن تریا سوہنگ بیڑا، سرت شبد میل ملایا۔ کایا وسیا ساچا کھیڑا، نرگن ساچا چند چڑھایا۔ حق حقیقت کر نیڑا، پچھلا پندھ مُکایا۔ ایکا رنگ وکھائے سنجھ سویرا، دوس رین نہ کھئے وڈیایا۔ گرسکھاں من چاؤ گھنیرا، ستگر پورا پایا۔ نانا تئا میرا تیرا، تیرا میرا سوہنگ رُپ اکھوایا۔ آون جاون چکا گیڑا، پاندھی جھوٹھا پندھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر چیلا کھیل کھلایا۔ گر چیلا کھیلے کھیل، خالق خلق رُپ وٹایا۔ ساچا میل لئے میل، گُرمکھ سجن مات اٹھایا۔ بنے ساچن سکھا سہیل، ساچی پریت اک نبھایا۔ نرگن دیوا نرگن باقی نرگن جگائے بن تیل، ہون ہونی آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر چیلا ملے ایکا گھر، بنک دوارا اک سہایا۔ گھر دوارا سوہے بنک، گرہ میلا ہر کرتار۔ گُرمکھ وڈیائی جوں جن جنک، بھگت بھگوت لئے ادھار۔ نام ہلونا لئے تنک، نرگن کھچے سچ ستار، کرپا کھیل بار انک، جگ جگ لے مات اوتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن کرے سچ پیار۔ کر پیار دتی دات، ہر ستگر دیا کھایا۔ سوہنگ نام سچ سوغات، روگ سوگ دئے گوائیا۔ میٹے رین اندھیری رات، گر چیلا چند چڑھایا۔ آتم پر ماتم اکو گاتھ، ایکا اکھر کرے پڑھایا۔ ایش جیو نبھے ساتھ، جگدیش سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے اکو ور، سوہنگ شبد وڈ کرامات، آد جگاد جگا جگنتر گُرمکھ ورلے چڑھن اس جماعت، دوچی ہور نہ کھئے پڑھایا۔

☆ پہلی کتک ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ دیا ہوئی ☆

آد پُرکھ ہر شاہ سلطانا، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ بھوٹ بھوپ وڈ راج راجانا، نور نورانہ نور دھرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو پردھانا، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مرد مردانہ، اک اکلّا بھيو نہ رائیا۔ ایکنکارا جودھا سورپیر بلی بلوانا، بل اپنا آپ وکھائیا۔ ابناشی کرتا کرے کھیل دو جہانا، نرگن نرویر ناؤں دھرائیا۔ سیری بھگوان جھلّے سچ نشانہ، ست ستوادی آپ رکھائیا۔ پاربرہم پرہ بن نانا، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ در درویش کرے کھیل مہانا، اگم اگمڑی کار کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آپے جانے اپنی شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ ہر بھگوانا، آد جگاد آپ اکھوائیندا۔ کرے کھیل وڈ بلوانا، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ بھوٹ بھوپ راج راجانا، اپنا بل دھرائیندا۔ حُکمی حُکم مہانا، پُرکھ اکال آپ جنائیندا۔ جوتی نور نور ڈگمگانا، جوتی جوت کھیل کھلائیندا۔ اپنی اچھیا آپے کر پروانہ، اپنی بنت آپ بنائیندا۔ سچکھنڈ سہائے سچ مکانا، چہپر چہن نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچے مندر سوہیا پائیندا۔ ساچا مندر سچ محلہ، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک اکلّا، ایکنکارا سوہیا پائیا۔ آد نرنجن اپنے دیپک آپے بلا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا پکڑے پلا، ساچا سنگی آپ اکھوائیا۔ سیری بھگوان وسنہارا نہچل دھام اٹلا، در گھر ساچا آپ سہائیا۔ پاربرہم پت پرمیشور اپنی جوت آپے رلا، جوتی جاتا کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ رکھے وڈیائی اپنے ہتھ، بے عیب پروردگارا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، وسنہارا دھام نیارا۔ سچ دوارے ہو پرگٹ، سیوک سیوا کرے اگم اپارا، اپنا مارگ آپے دس، آپے دیونہار سہارا۔ اپنے اندر آپے وس، آپے کھولے بند کواڑا۔ اپنا نور کر پرکاش، آپے ہوئے جوت اُجیارا۔ ایکا منڈل پاوے راس، کرے کھیل سچی سرکارا۔ اپنے در ہوئے داسی داس، سیوک سیوا کرے بن بھکھارا۔ اپنی پوری کرے آس، آپے بنے سچ ورتارا۔ آد جگاد آپے رکھے اپنے ساتھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، کرے کھیل آپ نیارا۔ کھیل نیارا ہر کرتار، آد پُرکھ آپ کرائیا۔ نرویر نرکار اجوئی ریت ہو تیار، بھيو ابھیدا آپ کھلائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، بھوٹ بھوپ دئے وڈیائیا۔ سیس جگدیش سہائے آپ سچی دستار، روپ رنگ نہ کھئے وکھائیا۔

حُکمی حُکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ اپنے گرہ آپے ہوتے خبردار، ایک حُکم آپ جنائیا۔ آپے نیوں نیوں کرے نمسکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنے رنگ آپ سمائیا۔ اپنے رنگ آپے راتا، اک اکلّا بے پرواہیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ بدھاتا، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ آپے پتا آپے ماتا، بال سکھائی اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے کھیلے کھیل تماشا، آپے اپنا در سہائیا۔ آپے رکھے اپنی اُم ذاتا، نورو نور ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، الکھ اگوچر اگم اپار، کرے کھیل پروردگار، بے پرواہ آپ اپنی دھار چلائیندا۔ ساچی دھار بے پرواہ، آد پُرکھ آپ چلائیا۔ اک اکلّا دیوے سچ صلاح، صلاحگیر بھیو نہ رائیا۔ آپ سہائے اپنا تھان، تھان تھنتر دے وڈیائیا۔ آپ پرگٹائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ دکھائیا۔ اپنا رُپ آپے دھر، سچکھنڈ دوار سہائیندا۔ نراکار نرائن نر، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنے مندر آپے وڑ، در ساچا آپ سہائیندا۔ سچ سنگھاسن آپے چڑھ، ست ستوادی سوہا پائیندا۔ اپنا پلُو آپے پھڑ، اپنا میل ملائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نر، نار کنت آپ ہو جائیندا۔ آپے وسے سچکھنڈ ساچے گھر، دیا باقی نہ کوئی رکھائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، نرگن نرویر ویکھ دکھائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کرت کھائیندا۔ ایک دیوے آپے ڈر، نرہو اپنا ناؤں جنائیندا۔ آپے ٹہائے اپنے سر، سر سروور آپ سہائیندا۔ نہ جنے نہ جائے مر، پُرکھ اکال کھیل کرائیندا۔ ساچے تخت آپے چڑھ، اپنا گیت آپے گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، منگل اپنا آپ سُنائیندا۔ ساچے تخت آپے چڑھ چڑھ، تخت نواسی سوہا پائیا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وڑ وڑ، اپنے بنک دے وڈیائیا۔ اپنی جوت آپے دھر دھر، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ اپنا پلُو آپے پھڑ پھڑ، آپے خوشی منائیا۔ اپنی ناری آپے ور ور، اپنی سیج سہائیا۔ جنی جن آپے بن بن، دھن دھن جنیدی مائیا۔ نرگن اندر نرگن وڑ وڑ، نرگن اپنا رُپ دکھائیا۔ پوت سپوتا گھاڑن گھڑ گھڑ، شبیدی ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا درس آپے دیوے گھر گھر، سوچھ سرُپی سچا شہنشاہیا۔ سوچھ سرُپ ایکنکارا، ایک گھر سہائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، بے پرواہ آپ ہو جائیندا۔ آپے جانے اپنی کارا، کرتا اپنی کھیل کھلائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت نواسی تخت سہائیندا۔ حُکمی حُکم ورتارا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ شبیدی شب

سُت دُلاَرا، بال نادانا آپ اُپائیندا - جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنی دہار آپ چلائیندا۔ سُت دُلاَرا جنیا سُت، پارہرہم وڈیائیا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، کہنا اکتہ کتھیا نہ جائیا۔ آپ سہائے اپنی رُت، تھت وار نہ کوئی رکھائیا۔ آپ سہائے اپنا کوٹ، چار دیوار نہ کوئی بنائیا۔ آپ پرگٹائے اپنی جوت، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، شبدی شبد اُچائیا۔ شبد سُت دُلاَرا، سو پُرکھ زرنجن آپ اُچائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن کرے پیارا، ایکنکارا گود سہائیندا۔ آد زرنجن کر اُجیارا، جوتی نُور نُور وکھائیندا۔ ابناشی کرتا دئے سہارا، سِری بھگوان سنگ نہائیندا۔ پارہرہم پرہ بن ونجارا، ساچا ونج کرائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کھول کواڑا، ایکا حُکم سُنائیندا۔ تیرا رُوپ اگم اپارا، دِس کِسے نہ آئیندا۔ تیرا دھام بنائے ہر کرتارا، تھر گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ تھر گھر رکھے تیری دہارا، رُوپ رنگ نہ کوئی سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ تھر گھر وسیا شبدی دہار، نُور نُورانہ نُور نظری نہ آئیا۔ اپنی کَریا آپے دہار، آپے ویکھے سچا شہنشاہیا۔ آپے ونج آپ ونجارا، آپے وست ہت وکائیا۔ آپے در درویش بنے بھکھار، نیوں نیوں اپنا سِیس جھکائیا۔ آپے بیوے دیونہار، اٹل بے پرواہیا۔ تھر گھر ساچے پاوے سار، ہر شبدی میل ملائیا۔ شبدی گُن دئے وچار، ایکا گُن سمجھائیا۔ ہر کا نُور تیرا پیار، پیار پیار وچ سہائیا۔ ہر ہر دیوے اک سہارا، سِیس جگدیش ہتھ ٹکائیا۔ تیرے اندر رکھے فُدرت دہار، قادر کرتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی سُت دئے وڈیائیا۔ شبدی سُت کر دھیان، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ تھر گھر بنایا تیرا مکان، دِس کِسے نہ آئیندا۔ ست ستوادی سِری بھگوان، ساچی دہار چلائیندا۔ ایکا جوت کھیل مہان، کھیلنہارا بھیو نہ آئیندا۔ جودھا سُرُوپیر بلی بلوان، تیری بنت بنائیندا۔ ٹوں بالے اٹھ کر دھیان، دھیان دھیان وچ جنائیندا۔ تیرا کھیل کراں مہان، اپنی وست تیرے وچ ٹکائیندا۔ تیری اچھیا برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں کھیل مہان، گھاڑن گھڑت تیرے ہتھ رکھائیندا۔ اک وکھاواں سچ نشان، آد جُگاد نہ کوئی مٹائیندا۔ ایتھے اوتھے دیواں مان، در در تیرا راہ تکائیندا۔ ایکا حُکم کر مہربان، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ کرے کھیل اک مہان، سِری بھگوان آپ جنائیندا۔ پہلاں دیواں وشنوؤں دان، تیری گود سہائیندا۔ دُوجا برہم کر پردھان، برہما ونڈ ونڈائیندا۔ تیجا شنکر میل مہان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ تٹاں وچولا سِری بھگوان، شبدی

بندھن پائیندا۔ تھر گھر وسے ہو مہربان، رُوپ رنگ نہ کوئی وکھائیندا۔ سچکھنڈ ساچے تخت بے راج راجان، سیس جگدیش تاج
 سہائیندا۔ ست رنگ نشانہ دو جہان، دو جہاناں والی آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، آد
 پُرکھ اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ اپنی رچنا دیواں دس، سو پُرکھ زرنجن بھیو کھلائیندا۔ ست ڈلارے اندر تیرے جاواں وس، رُوپ رنگ نہ
 کوئی وکھائیندا۔ میرا پرکاش میرا رس، دوسر ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا
 پردہ آپے چُک، نُور نُور درس کرائیا۔ سچکھنڈ دوارے جو بیٹھا لُک، تھر گھر رہیا مُکھ وکھائیا۔ شبد ساچے ست تیرا بوٹا نہ جائے سُک،
 پُرکھ اکال ہریا آپ کرائیا۔ بن میرے تیری جڑ سکے نہ کوئی پُٹ، آد جگاد نہ کوئی اکھڑائیا۔ جگا جگنتر رکھاواں تیری اوٹ، تڈھ بن جیون
 کوئی نہ پائیا۔ تیرا بنس بناواں اوت پوت، وشن برہما شو تیری گود بہائیا۔ تیرا نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائیا۔ تیرا پتا
 نرمل جوت، پُرکھ اکال آپ اکھوائیا۔ تیرا دوارا قلعہ کوٹ، تھر گھر ساچے وجے ودھائیا۔ تیرا نُور تیرے اُتے ہوئے موہت، ناری کنت سیج
 ہنڈھائیا۔ تیرا پیار تیرا سوت، دوسر پلنگ نہ کوئی وکھائیا۔ تیری آس تیرا ہونٹ، تیری پیاس رسنا رُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، تھر گھر ساچے آپ بہائیا۔ تھر گھر بہائے ہر کرتارا، اپنی مہا آپ جنائیندا۔ میرا نُور اگم اپارا، تیرے در
 سہائیندا۔ تیرا در اُچ منارا، پُرکھ اناشی آپ بنائیندا۔ سیوک بنے پروردگارا، ساچی سیوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وست امولک بھرے بھنڈارا،
 آپے تیری جھولی پائیندا۔ تیرا رنگ رنگے زرنکارا، رنگنہارا کھیل کھلائیندا۔ الکھ اگوچر ویکھے تیرا پسارا، تیری دھار چلائیندا۔ وشن برہما
 شو تیرا سہارا، تیری اوٹ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا گن ایکا وار سمجھائیندا۔ گن
 سمجھائے وار ایک، اک اکلا دیا کھائیا۔ شبد ست ہر لینا ویکھ، پرہ تیرا تیرا ہوئے سہائیا۔ وشن برہما شو دیوے ٹیک، ایکا ایشٹ جنائیا۔
 آپ بنائے اپنا لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کرے کھیل الکھ ابھیو، آپے جانے اپنا بھیکھ، بھیو اولا بہیت نہ رائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ ساچے
 دیس، تھر گھر آپے بنک سہائیا۔ شاہ سلطانا نر نریش، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا راہ دئے
 سمجھائیا۔ وشن برہما شو چاڑھ رنگ، رنگ رنگیلا اک چڑھائیندا۔ آپ سہائے ساچی سیج پلنگ، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ اک

جوت جگائے اکھنڈ، کھنڈ کھنڈ نہ کھئے کرائیندا۔ تٲان پاوے ونڈن ونڈ، ایکا حُکم سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ وڈ داتا ہر مہربانا، انہو پرکاش کرائیا۔ دانی دیوے ایکا دانا، دیاوان سچا شہنشاہیا۔ وشن وِشو کر پروانہ، سچ بھنڈارا جھولی پائیا۔ برہمے تیرا برہم پردھانا، پاربرہم کھیل کھلائیا۔ شنکر تیرا آنت نشانہ، سو پُرکھ نرنجن دئے جنائیا۔ جو گھڑیا سو بھن وکھانا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ ساچا شبد دُھر فرمانا، وشن برہما شو لئے انگڑائیا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سچا سُلطانا، تیری مہا کتھی نہ جائیا۔ بؤں بالک بالی بال نادانا، تُدھ چلاں سد رضائیا۔ ایکا دے دے وست مہانا، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ کون بدھ کھیل کراں وچ جہانا، وشنوؤ منگ منگائیا۔ کون دھار بٹھا گانا، برہم اپنا بوٹا لائیا۔ کون کھنڈا تیز چمکانا، برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، وشن برہما شو بیٹھے سیس جھکائیا۔ پُرکھ ابناشی سورپیر، آد آدی دیا کھائیندا۔ ست سنتوکھی دیوے دھیر، ساچا مارگ اک جنائیندا۔ میری مایا ساچا سیر، ساچا رُوپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا وشن برہما شو جھولی پائیندا۔ برہما وشن شو اچھیا، اپنی آپ پرگٹائیا۔ پُرکھ ابناشی پاوے بھچھیا، ساچی وست اپنے تول تُلاییا۔ اپنی ہتھیں لیکھا لیکھیا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ ترے گن مایا تیری کرے پریکھیا، تیرا بندھن پائیا۔ تٲان پائی ایکا بھکھیا، رجو طمو ستو رُت سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا راہ دئے وکھائیا۔ وست امولک جھولی پا، ایکا راہ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لیا گھڑا، گھاڑت گھڑت آپ جنائیندا۔ رُوپ انو پ لینا وٹا، اپنی کھیل وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ وشن برہما شو سُنیا سندیشہ، ہر جو ہر سُنایا۔ اُٹھ اُٹھ نیت ہر جو پیکھا، ایکا وار درشن پایا۔ پاربرہم توہے سدا ادیسا، بؤں اٹھل رہے شرمایا۔ سانوؤں دس دے ساڈا پیشہ، کون سیو کمایا۔ کون وسے تیرے دیسا، تیرے دھام ملے وڈیایا۔ کون ہووے نر نریشا، ساچا حُکم سُنایا۔ کون کوٹے تیرا بھیتا، پردہ دئے چُکایا۔ کون ہوئے گھر گھر لیٹا، لکھ چوراسی دئے وڈیایا۔ کون ہوئے کھیوٹ کھیٹا، بیڑا لئے ترایا۔ کون ہوئے بیٹی بیٹا، کون مات پت اکھوایا۔ کون کرے ساچا ہیتا، نت نوٹ میل ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور،

در بیٹھے سیس جھکایا۔ دیاوان ہر دین دیا، اپنی دیا کھائی۔ وشن برہما شو تیرا ہوتے سدا رکھوالا، شبدی شبد دئے وڈیائی۔ مارگ دسے اک سُکھالا، لکھ چوراسی میل ملائی۔ ترے گن مایا بن دلالا، ساچی ونڈ دئے سمجھائی۔ اپنا روپ پرگٹائے پنج تت شبدی کھیل کرے کمالا، تیری گود سُہائی۔ نرگن چلے اولڑی چالا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش بندھن پائی۔ تیرا حل کرے سوا، سوالی خالی مُڑ نہ کوئی جائیا۔ تخت سوپے سری بھگوانا، بھگون اپنا بل وکھائی۔ دین دیوے ایک دانا، وست ایک وار ورتائی۔ لکھ چوراسی بنھنا گانا، اپنی ونڈ ونڈائی۔ مت بُدھ کرے پردھانا، گھٹ گھٹ آپ سائی۔ نرگن جوت نُور نشانہ، جوت نرنجن کرے رُشنائی۔ شبد اناد سچی دھنکانا، انحد ناد و جائیا۔ پنجم پنج کرے پروانہ، میل ملاوا سہج سُہائی۔ آسا ترشنا کھیل مہانا، ہومے ہنگتا دئے وڈیائی۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکانا، اچھیا اچھیا دئے ودھائی۔ مات لوک ویکھے کھیل سری بھگوانا، برہم پاربرہم ونڈ ونڈائی۔ شنکر تیرا دھرے دھیانا، دھیرج دھیر اک سمجھائی۔ اپنا کھنڈا کھچ میانا، اپنے وچوں آپائے پرگٹائی۔ وسنہارا سچ مکانا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اپنے ہتھ رکھائے آون جانا، بھیو ابھید نہ کوئی جنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن برہما شو شبد شبدی کرے گڑمائی۔ بن وچولا، پُرکھ اکال دیا کھائیندا۔ شبدی گائے ساچا سوہلا، وشن برہما شو آپ پڑھائیندا۔ وشن برہما شو آپے تول تولا، شبدی کنڈا ہتھ اُٹھائیندا۔ آپ چُکائے پردہ اوہلا، جلوہ نُور آپ درسائیندا۔ آپے وسنہارا سدا کولا، سد اپنا رنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ نش اکھر ہر ہر بول جیکارا، تتان کران پڑھائی۔ میرا ناؤں سدا نرنکارا، نہ مراں نہ جائیا۔ سد وساں دھام نیارا، سچکھنڈ سوہا پائی۔ ایک کران حکم ورتارا، میرا حکم نہ کوئی میٹے میٹ مٹائی۔ بن شاہو بھوپ وڈ سیکدارا، میری سچ سچی شہنشاہیا۔ روپ رنگ توں وساں باہرا، اجونی ربت وڈی وڈیائی۔ میرا نُور میری دھارا، میری دھارا شبدی شبد لئے پرگٹائی۔ شبدی شبد تیرا پسارا، وشن برہما شو ہر سمجھائی۔ بن ہر شبد نہ کوئی سہارا، گن اور نہ کوئی وڈیائی۔ آد آنت پرہہ اپنے ہتھ رکھائے کنارہ، بہیت نہ کیسے جنائی۔ سچکھنڈ تھر گھر کرے سچ وبارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، آد آد اپنا کھیل آپ پرگٹائی۔ اپنا کھیل کرے بھگوانا، بھگون اپنی دیا کھائی۔ شبدی شبد کر پروانہ، سچ پروانا دئے سُنائی۔ وشن برہما شو دیوے

مانا، ترے گن مایا جھولی پائیا۔ پنج تت ہونے پردھانا، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیا۔ نرگن سرگن کرے کھیل مہانا، روپ انوپ آپ جنائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سیس اپنا ہتھ ٹکائیا۔ سن اسیس چڑھیا چا، وشنوں خوشی منائیندا۔
 دھن بھاگ پرہہ بنیا ملاح، بیڑا آپ چلائیندا۔ برہما نین رہیا اٹھا، نیتراہ تکائیندا۔ چرن سرن سرن چرن بل بخشے شہنشاہ، سر میرے
 ہتھ رکھائیندا۔ میری گنڈھ اپنے نال بندھا، ساچا پلو اک پھڑائیندا۔ میری برہم ونڈ ونڈا، لکھ چوراسی وچ ٹکائیندا۔ اپنا رنگ دے چڑھا،
 مہربان دیا کمائیندا۔ اُپر پردہ دیوے پا، بندھن آپ رکھائیندا۔ اپنا بھیت لے چھپا، میرا بھیت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا ڈھولا دے سنا، میرا
 ڈھولا کم نہ کوئی جنائیندا۔ تولا بنے بے پرواہ، اپنا کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی تولے اپنا ناں، وٹا دھڑی نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی کھیل آپ ورتائیندا۔ شنکر دھے جوڑ کرے نمسکار، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔
 تون صاحب سچا داتار، ہون سیوک سیو کمائیا۔ میں سنیا تون سدا میت مرار، میت مرار ناؤں رکھائیا۔ سیوا بخشے ایک دھار، دھار
 دھار وچ پرگٹائیا۔ کھنڈا پھڑے ایک وار، ٹٹ کدے نہ جائیا۔ میں ماراں وارو وار، اک تیری اوٹ تکائیا۔ تون کرتا سدا کرے پیار، پرہہ
 بھل کدی نہ جائیا۔ آد آنت آنت آد تیری کار، تون کرتا کار کمائیا۔ ہون کٹن آئے وگار، جوں بہاویں تون چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، آد آد تیری وڈیائیا۔ آد پُرکھ تیرا متیا کہنا، شبدی ست جنایا۔ وشنوں بھانے اندر رہنا، سو بھانا
 اک منایا۔ برہمے برہم پایا کہنا، ویکھے تھاون تھانیا۔ شنکر چکائے لہنا دینا، دینا کھے رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا ہونے آنت، کرپا کرے سری بھگونت، اپنا میل لے ملایا۔ تیرے ملن دا چاؤ گھنیرا، چارے بیٹھے سیس
 جھکائیا۔ تون صاحب میرا میں تیرا، وشن برہما شو شبدی میلے میل ایک گائیا۔ تون مندر میرا مکان تون میرا ڈیرہ، تیرے اندر آسن لائیا۔
 تون حق حق کریں نیڑا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ تون چلاؤنا ساڈا بیڑا، اک تیری اوٹ تکائیا۔ تون وساؤنا ساچا کھیڑا، تیرے در
 وجے ودھائیا۔ آنت دس دے وقت نیڑا، تیرا وچھوڑا جھلیا نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 ایک حکم دے سمجھائیا۔ حکم جنائے سری بھگونت، آد پُرکھ اپنا آپ جنایا۔ شبدی تیری بنی بنت، ہر گھاڑن آپ گھڑایا۔ وشن برہما شو

دِتا منت، نِش اکھڑ آپ پڑھایا۔ آپے بن ہر جو ناری کنت، اپنا بنس آپ سہایا۔ آد رچنا لئی رچ ویکھنہارا آنت، آنت اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنی رت سہائے بسنت، پھل پھلواری آپ مہکایا۔ اپنی مہا جانے آگنت، لیکھا لیکھ نہ کیسے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، ایک دھرواس رہیا دھرایا۔ سچا دیوے دھرواس، سری بھگوان دئے وڈیائیا۔ شبد سٹ وشن برہما شو تیری پوری کرے آس، نراسا آنت نہ کوئی رکھائی۔ لیکھا جانے پرتھی آکاش، کھنڈ برہمنڈ پاوے راس، منڈل منڈپ کھیل رچائی۔ لکھ چوراسی کر کر واس، نرگن جوت کرے پرکاش، انحد ساچا ناد وجائی۔ ساچے منڈل پاوے راس، ویکھے آپ کھیل تماش، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سیوک بے داسی داس، اتم کرے بند خلاص، لہنا دینا دئے چکائی۔ سب نوں میلے اپنے گھاٹ، اتم نیڑے رکھے واٹ، پاندھی اپنا پندھ مکائی۔ آپ وکھائے اپنا ہاٹ، میل ملائے کلاپات، بے پرواہ بے پرواہیا۔ جس نے رچنا رچی آد، کھیلے کھیل وچ برہما، لیکھا جانے جگت جگاد، آنت بھگونت اپنے وچ چھپائی۔ ساچا بیو ہر نرائن، ایک گن جنائیندا۔ چارے مل مل اکھے کہن، ایک گھر سوہا پائیندا۔ ایک دیوے لین دین، وست امولک اک ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بیو آپ جنائیندا۔ ساچا بیو ہر جنائے، جیون داتا بے پرواہیا۔ وشن برہما شو تیری سیو لگائے، شبدی شبد دئے وڈیائیا۔ رو سس لئے چمکائے، نور نورانہ نور دھرائیا۔ دھرت دھول دئے سہائے، آکاش آکاش بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی رتھ چلائے، بن رتھوہی سیو کمائی۔ ساچی ونڈن ونڈ ونڈائے، اپنا ناؤں لئے پرگٹائی۔ برہما ویتا ایک گن جنائے، چارے وید کرے شنوائیا۔ چاروں کنت سوہا پائے، سوہاؤنت آپ سہائی۔ ساچا مارگ آپ لگائے، اپنی ہتھیں اپنی سیو کمائی۔ ساچا تولا بن رگھڑائے، تول تولے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پردہ دئے اٹھائی۔ پردہ چکائے ہر نرنکارا، شبدی بیو جنائیندا۔ ورتے کھیل وچ سنسارا، ہر جیو اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ چارے وید دئے سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ چارے جگ کھیل نیارا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھ وکھائیندا۔ چار ورن لگے اکھاڑا، کھتری براہمن شوڈر ویش ناچ نچائیندا۔ چار بانی بول جیکارا، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ چاروں کنت کھیل نیارا، چوتھے پد سوہا پائیندا۔ چوتھے گھر بن ونجارا، نام ہٹ اک گھلاٹیندا۔ آپے ویکھے ویکھنہارا، روپ رنگ نہ کوئی وکھائیندا۔ نرگن سرگن پاوے سارا، سرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ گر اوتار کھیل نیارا،

جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ برہم میلا پاربرہم وچ سنسارا، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ اگئی ناد بول جیکارا، دُھن آتمک آپ سُنائیندا۔ آپے کھول بند کواڑا، بھيو ابھید پردہ لاپندا۔ لکھ چوراسی وچوں پاوے سارا، ہرجن اپنے آپ اُٹھائیندا۔ امرت دیوے ٹھنڈا ٹھارا، نجھہر جھرنا آپ جھرائیندا۔ میل ملائے ایکنکارا، ایکا گھر بہائیندا۔ آون جاون وارو وارا، اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ کرتا پُرکھ کرے ساچی کارا، قُدرت اپنے رنگ رنگائیندا۔ رحیم کریم بے عیب پروردگارا، مقامے حق سو بہا پائیندا۔ اعظمتو کسمتو کرے کھیل نیارا، رُوپ رنگ نہ کھئے جنائیندا۔ مہبان بیدو ساچا یارا، جلوہ نُور ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل وچ سنسارا، جُگ چوکرئی ناچ نچائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ آون وارو وارا، گیزا اپنا آپ بھوائیندا۔ سیوا لائے گر اوتارا، ساچا حُکم سُنائیندا۔ ورن برن دے سہارا، ایکا نام سمجھائیندا۔ تٹ تیرتھ ویکھ کنارہ، سچ سروور اک نُہائیندا۔ اُچے ٹلے پربت لیکھا جانے ڈُونگھی غارا، سُمند ساگر پھول پُھلائییندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، چند پرچند نام چمکائیندا۔ تیر نُفنگ پھڑے نرنکارا، سچ نشانہ اک لگائیندا۔ جُگ چوکرئی کرے پار کنارہ، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ نو سؤ چرانوے چوکرئی نو نو چار اُترے پارا، اتم اپنے ہٹ وکائیندا۔ چوڈاں لوکاں بٹھے دھارا، ایکا بندھن آپے پائیندا۔ چوڈاں طبقات ویکھ اکھاڑا، نرگن نُور ڈگمگائیندا۔ کوئن کوٹ جُگ بیتن اپنی وارا، کوئن کوٹ گر اوتار سیو کھائیندا۔ کوئن کوٹ بھگت رہن دوارا، دھئے جوڑ سپس جھکائیندا۔ کوئن کوٹ سنت کرن نمسکارا، پرہہ چرن دھیان لگائیندا۔ گُرمکھ چرن دھوڑ منگن چھارا، نیتر نین سرب تکائیندا۔ مٹمکھ روون زارو زارا، بن ستگر پار نہ کھئے کرائیندا۔ ترے گن مایا اگنی تپے تتی ہاڑا، ساتک ست نہ کوئی ورتائیندا۔ پنچ تت لگا اکھاڑا، جیو جنت ناچ نچائیندا۔ کیسے نظر نہ آئے دُھر درگاہی ساچا لاڑا، نیتر درس کھئے نہ پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اولیئے مُلا شیخ دستگیر آگے کدھدے گئے ہاڑا، بے نظیر نظر نہ اپنی پائیندا۔ کیسے ملے نہ سچا یارا، اُچی کوک کوک سرب سُنائیندا۔ محمد رووے ادھ وچکارا، اللہ رانی اپنی خواہش نال رلائیندا۔ راہ تکان تیرا پروردگارا، تیرا حق کنارہ نظر کھئے نہ آئیندا۔ نو نو چار وارو وارے نانک اوتارا، نام منتر ست ایکا گائیندا۔ کملاپت کھیل کرتارا، بن ناری سیو کھائیندا۔ در دوار در پایا سچا دربارا، سچکھنڈ ساچے سو بہا پائیندا۔ دیپک جوت جگے اپارا، تیل باقی نہ کوئی رکھائیندا۔ ہونی ہون وسے باہرا، سو نانک ملیا میت مُرارا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ دھئے جوڑ کرے نمسکارا، تیرا آنت نہ پارا وارا، بے آنت تیری صفت

صلاح نہ کوئی جنائندا۔ چرن لگ گن گایا ایکنکارا، ملیا ستنام بھنڈارا، کرتا پُرکھ بنیا ونجارا، آپے دئے سہارا، اجوئی ربت کرے پیارا،
 اکال مؤرت رکھے اک ادھارا، اپنا گن دئے سمجھائیا۔ میرا ناؤں پرگٹ ہووے وچ سنسارا، نانک کوک کوک پکارا، چاروں کُنٹ ویکھ کرے
 وچارا، دُھر فرمانا ہر جنائیا۔ بھریا اک سچ بھنڈارا، داتا دیوے دیونہارا، اتوٹ اٹھ آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا گن ایک ایک چھپائیا۔ ایک گن ہر چھپایا، نانک نرگن اندر رکھ۔ اپنا نام پرگٹایا، سرگن نرگن اندر ہو پرتکھ۔ سمرتھ پُرکھ کھیل
 اولّا، نانک نرگن کرے جنائیا۔ اک پھڑایا اپنا پلا، پلو اپنی گندھ بندھائیا۔ دھام رکھایا اک اٹلا، نہچل دئے وڈیائیا۔ نظری آیا رویا جلاں
 تھلاں، گھٹ گھٹ رہیا سائیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، شبدی دھار مات پرگٹایا۔ سچ سندیش ایک گھلا، چار ورن کرے پڑھائیا۔ کوئی
 کہے نانک جھلا، جھلک جھلے دی جھلی نہ جائیا۔ جس نوں گاؤندے ایکو اللہ، سو اللہ نانک اندر مُکھ چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن دئے وڈیائیا۔ نانک گن ہر ہر دیا، دیونہارا داتارا۔ اپنے ملن دا آپے کیا ہیا، ملیا میل سچکھنڈ سوہے
 دوارا۔ ناری پایا ساچا پیا، گھر وسیا میت مُرارا۔ نام ندھانا ایک پیا، نام ست ست خُارا۔ گُرمکھ وِرا نرمل کرے جیا، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک دئے سچ سہارا۔ سچ سہارا دیا گوپال، اپنی دیا کھائیا۔ پُرکھ پُرکھوتم ہو کرپال،
 کرپا ندھ اپنی کرپا دئے سمجھائیا۔ پرہ ملن دی ساچی بدھ، نرگن سرگن کرے پڑھائیا۔ نام ندھانا بودھ اکادھ، شبدی شبد دئے پرگٹایا۔
 بھگت بھگوت ویکھے سجن سادھ، سنت ستگر لے ملائیا۔ گُرمکھان لڈائے اپنا لاڈ، آتم پر ماتم کرے کُرمائیا۔ گُرسکھ ساچے لے راکھ، سر
 اپنا ہتھ ٹکائیا۔ لہنا دینا چُکائے مستک ماتھ، پورب لیکھا دئے مُکائیا۔ نانک گانا سوہنگ گاتھ، شبدی شبد کرے پڑھائیا۔ ایک مندر بہ
 بہ کرپا پاٹھ، دوجی وار نہ رسن چلائیا۔ اک سروور ماری ٹھائے، نرمل نیر نیر وائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک
 اکھڑ گیا لُکائیا۔ ایک اکھڑ ہر لُکایا، نانک رسنا کہے نہ رائیا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہیا، جس میری بنت بنائیا۔ آد آنت ہوئے سہایا، وسے ہر
 گھٹ تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پکڑنہارا آپے بانہیا۔ پکڑے بانہ اپنے جن، جن جنیندی ویکھ
 وکھائیندا۔ ستگر پورا کہے دھن، بھڑ بیڑا پار کرائیندا۔ جگت وکارا دیوے ڈن، ممتا موہ مٹائیندا۔ ایک راگ سُنائے کن، چھٹی راگ بھيو نہ

پائیندا۔ کرے پرکاش بن سورج چن ستگر پورا سو اکھوائیندا۔ جگا جگنتر بیڑا دیوے بٹھ، پُرکھ اکال رُوپ دھرائیندا۔ نانک نرگن گیا من، سرگن جیو سرب سمجھائیندا۔ بنگ برہم وسے تن، پاربرہم اپنے گھر سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن برہما شو آپ سمجھائیندا۔ وشن برہما شو اُٹھ جاگ، ہر ساچا سچ جگائیندا۔ نو نو چار چوکرئی جگ لوک مات جگہ چراغ، لکھ چوراسی دپیک آپ پرگٹائیندا۔ سب دی اتم رکھے حاد، اپنی ونڈ ہر ونڈائیندا۔ آنت کوڑ نگارہ وجائے ناد، سب دی صفا آپ اُٹھائیندا۔ حُکمے وچوں جگ چوکرئی آپے کاڈ، حُکمی حُکم راہ دسائیندا۔ حُکمی دیوے ساچی دات، ہر اپنا ناؤں ورتائیندا۔ حُکمے اندر رکھے یاد، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل تماش، جگ چوکرئی آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے بھوگ بلاس، بھسمڑ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، ابناشی اپنی کار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ چوکرئی ویکھ وکھائیندا۔ جگ چوکرئی ویکھے آنت، نو نو چار رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، سٹ دُلا لائے اُٹھائیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، پُرکھ اکال سچا شہنشاہیا۔ مان دوائے لکھ چوراسی جیو جنت، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ کلجگ اتم کھیل کھلاؤنا، وشن برہما شو ہر سمجھائیا۔ گوبند سٹ اک اُچاؤنا، پُرکھ اکال ناؤں وٹائیا۔ ساچا مارگ جگت لگاؤنا، ورن برن نہ کوئی رکھائیا۔ ذات پات ڈیرہ ڈھاہنا، اُچ نیچ بھيو چُکائیا۔ ایکا ڈنکا نام وچاؤنا، چار کُنٹ آکھ سُناؤنا، حُکمی حُکم آپ جنائیا۔ ساچی سیوا اک لگاؤنا، سرگن ناتا موہ چُکاؤنا، بنس سرہنس آنت مُکاؤنا، ساک سجن سین نہ کوئی اکھوائیا۔ گُرمکھاں ساچا میل ملاؤنا، اپنا بندھن آپے پاؤنا، گُرمکھاں دے ہٹ وکاؤنا، کرتا قیمت آپے پائیا۔ چیل گرو ناؤں دھراؤنا، لوک مات نظر کسے نہ آؤنا، لوک پرلوک کھیل کھلاؤنا، برہمنڈ کھنڈ ناچ نچاؤنا، جیرج انڈ آپ اُٹھاؤنا، اُتہج سینج بھيو چُکائیا۔ نام کھنڈا اک اُٹھاؤنا، لوہار ترکھان نہ کسے گھڑاؤنا، میان وچ نہ کسے کراؤنا، اپنے آنتر لائے چھپائیا۔ ستھر یارڑے دا اک بندھاؤنا، نیتر نیناں راہ تکاؤنا، ملے میل ساچے ماہیا۔ پُرکھ ابناشی چل کے آؤنا، سٹ دُلا را گود بہاؤنا، سر اپنا ہتھ ٹکاؤنا، دو جہاناں راہ وکھائیا۔ دُھر فرمانا اک سُناؤنا، تیری کیتی گھال اپنے لیکھے لاؤنا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ دیونہارا ور، آد جگاد جگا جگنتر جگ کرتا بے پرواہیا۔ کلجگ بنے

آنت ملاح، نر نر دیوے اک صلاح، ساچا مارگ اک سمجھائیا۔ سچ صلاح دیوے نت، میرے صاحب وڈی وڈیائیا۔ جس سہائی میری
 رت، آنت پھلواری دے مہکائیا۔ میں رکھی ایک اوٹ، دوجا ایشٹ نہ کوئی جنائیا۔ میرے پرہ دی نرمل جوت، روپ رنگ چکر چہن نظر
 نہ آئیا۔ جس دی آد جگاد واسنا ہووے نہ کھوٹ، سگندھی نام ربیا مہکائیا۔ میں اُس دا اوت پوت، جس نوں نانک گیا دھیائیا۔ میری
 شبدي بن گئی گوت، دوسر ونڈ نہ کوئی ونڈائیا۔ میرا بنیا سچکھنڈ قلعہ کوٹ، اندپر جھوٹھی خوشی منائیا۔ جس نوں گا گا تھکے ہونٹ،
 سو ملیا سچا ماہیا۔ آنت آلتیوں ڈکے چکے بوٹ، اپنی گود بہائیا۔ میں امرت پیایا گرسکھاں کھولے سوت، اپنا نور وچ بکائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پرکھ ایک ہر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ساچے کھیل کھلاؤنا، گر گوبند آپ جنائیندا۔ نو
 سو چرانوے چوگری جگ دا جس قرضہ لاہنا، پرکھ اہل بھل کدے نہ جائیندا۔ وشنوں جس نے تیرا پندھ مکاؤنا، لہنا اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ برہمے تیرا برہم جس اپنے وچ سماؤنا، سو اپنی نظر نہ کدے چھپائیندا۔ شنکر تیرا ترسول جس ہتھوں سٹاؤنا، سو حکم بھل
 کدے نہ جائیندا۔ جس میرا بیڑا بٹھ چلاؤنا، سو ملاح بن کھیوٹ کھیٹا لوک مات نہ کدے شرمائیندا۔ ورنان برن جس ڈیرہ ڈھاہنا، چار
 وید دا پندھ مکائیندا۔ اٹھارن برن جس جھولی پاؤنا، شاستر سمرت اپنی گود سہائیندا۔ انجیل قرآنا مکھ شرمائیا، کھانی بانی اپنے رنگ
 وکھائیندا۔ سو صاحب ستگر میرا آؤنا، جس دی ایک اوٹ تکائیندا۔ ایک وار لوک مات سمجھاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، دیوے وڈیائی ساچا ہر، ابناشی اچت بھيو کھلائیندا۔ ست دلارا بول جیکارا، فتح ڈنکا اک وجائیا۔ نو سو چرانوے چوگری
 جگ گھلدا ربیا جو گر اوتارا، بھگتاں دیندا ربیا سہارا، نرگن نرویر سچا شہنشاہیا۔ کلجگ ورو لے اتم وارا، ساچے سنتاں کرے پیارا،
 لکھ چوراسی وچوں مات پرگٹائیا۔ جس نوں منڈے رہے پروردگار، مقامے حق وسے سانجھا یارا، سو جلوہ نور دھرائیا۔ جس نوں گایا
 سچکھنڈ وسے نرنکارا، کرے کھیل اگم اپارا، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ دیوے سندیشہ اپنی دھارا، گوبند لکھ بن لکھارا، لکھ لکھ لیکھا
 گیا سمجھائیا۔ نہکلنک لے اوتارا، لکھ چوراسی پاوے سارا، ہر شبدي دے سہارا، وشنوں برہما شولے جگائیا۔ جوٹھ جھوٹھ میٹے پسارا،
 مایا ممتا مارے مارا، کوڑی کریا کرے خوارا، ٹھگ چور یار رہن نہ پائیا۔ تٹ تیرتھ ویکھے کنارہ، مندر مسجد مٹھ شودوالے پھولے

گرو دوارا، نرگن اپنا پھیرا پائیا۔ وید کتیب شاستر سمرت کرے وچارا، انجیل قرآنا پار کنارہ، کہانی بانی اپنی اپنے وچ ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنڈیشہ دتا گھر، ہوں سنڈیشہ رہیا جنائیا۔ گوبند سُنایا سچ سنڈیشہ، ہر وڈ بلی بلوانا۔ آد جُگادی نر نریشا، جُگا جُگنتر کھیل مہانا۔ اپنا بھانا آپے ویکھا، ہر بھانے سد سمانا۔ جُگ جُگ میٹدا آیا ریکھا، دیونہارا دُھر فرمانا۔ کلجگ آنت وٹائے ویسا، نہکلنک گن ندھانا۔ مچھ دابڑی نہ کوئی کیسا، نہ کوئی مؤنڈ مُنڈانا۔ سمبل وسے اپنے دیسا، گوبند میلا وچ جہانا۔ گوبند اندر کرے پرویسا، پاربرہم سری بھگوانا۔ بن کرپا نیتز کوئی نہ پیکھے، بھلے بھرم جہانا۔ بھرم بھلائے اولیئے پیر شیخے، سار نہ پائے علم علمانا۔ پنڈت پاندھا کوئی نہ جانے ریکھے، پوت سپوتا براہمن گوڑا کرے کھیل مہانا۔ کوہ طور نہ دسدا نوری ویسے، نرگن نور نگاہبانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل مرد مردانہ۔ مرد مردانہ ہونے بھگوان، گوبند گیا سمجھائیا۔ نانک وکھایا اک نشان، جو ویکھیا سو رہیا سُنائیا۔ سچکھنڈ وسے آپ بھگوان، ست رنگ نشانہ آپ جھلائیا۔ سیس تاج رکھے نوجوان، پنچم مکھ مکھ وڈیائیا۔ پہلا مکھ اپنا رکھے ناؤں گیان، چار مکھ چار وید چار ورن چار جُگ چار کُنٹ چار یاری دئے سمجھائیا۔ جس دی متنی پئے آن، لیکھا کوئی رہن نہ پائیا۔ بن کے آئے بے پہچان، اچھل اچھل مات کرائیا۔ گیانی دھیانی ودوانی بھیت نہ پان، جگت وڈیا ہونے ہلکائیا۔ پاربرہم پت پریشور ستگر پورا وکے نہ کیسے دکان، قیمت سکے نہ کوئی چکائیا۔ گرو گوبند سنگھ دتا اک فرمان، اچی کوک کوک سُنائیا۔ جو مینوں ملے آن، میں آگے دیاں ملائیا۔ اوہ میرا پتا بلوان، جس دی آد جُگاد سچی شہنشاہیا۔ جس نوں عیسیٰ موسیٰ پیر پیغمبر کردے رہے سلام، سلام علیکم ایکا وار بُلاییا۔ دیندا رہیا اپنا پیغام، پیر پیغمبر کردا رہیا پڑھائیا۔ میں پکڑیا اُس دا دام، دامن چھٹ کدے نہ جائیا۔ جس نوں کہندے رمیا رام، سو میرے اندر ڈیرہ لائیا۔ جس نے کاہن کرشن دی کیتی آنت کلیان، ترے لوکی باہر کڈھائیا۔ جس نوں تئی اوتار نہ سکے پہچان، سو میرا سچا ماہیا۔ میں گودی بیٹھا آن، نہ سکے کوئی باہر کڈھائیا۔ اتم چل کے ویکھے میرا مکان، نو سؤ چرانوے چوکڑی جُگ میں ہونجھ ہونجھ صاف کرائیا۔ میری دید میری عید میرا چند میرا بھگوان چڑھے آن، دوسر چند نظر کوئی نہ آئیا۔ اپنا وکھائے سچ نشان، سچکھنڈ دوار جو رہیا جھلائیا۔ میں خوشی خوشی کراں پروان، سیس جگدیش جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ اتم آؤنا، آنت کیسے نہ پایا۔ وشن برہمے شو تیرا پندھ مُکاؤنا، لیکھا مۇل دئے چُکایا۔ ساچا مارگ پھیر لگاؤنا، برہمنڈ کھنڈ دئے اُلٹایا۔ چار جُگ دے گر اوتاراں در بہاؤنا، پچھلا حساب لئے بقایا۔ اُٹھو ویکھو درس نیترا پاؤ ہر جو دس کیسے نہ آؤنا، نیترا نین سرب شرمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آنت اپنا کھیل آپ کرایا۔ آنت کھیل ہر جو کرنا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ جوتی جاتا جامہ دھرنا، دھرت دھول دئے سہایا۔ سرگن اندر نرگن وڑنا، نرگن سرگن اندروں باہر کڈھایا۔ نرگن ہوتے اپنے پوڑے چڑھنا، کِریا کھیل بے پرواہیا۔ پوڑے چڑھکے گھاڑن گھڑنا، گوبند بنت بنایا۔ گوبند چُکے مرنا ڈرنا، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ اک رکھائے اپنی سرنا، سرنگت دئے سمجھایا۔ ساچے گھوڑے سٹ دُلا رے چڑھنا، ساچا گھوڑا آپ وکھایا۔ پُرکھ ابناشی تیریاں واگاں پھڑنا، سیوک ہو ہو سیوکھایا۔ نرہو ہوتے کدے نہ ڈرنا، بھے اور نہ کوئی جنایا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں اندر وڑنا، اپنا کُنڈا آپ لاپیا۔ میرا اکھڑ ایکو پڑھنا، دوجی ہور نہ کوئی پڑھایا۔ تیری سرنگت تیرا برہم ترنا، پاربرہم میل ملائیا۔ چار کُنٹ دہ دشا نو کھنڈ پرتھمی ست دیپ چوڈاں لوک ترے بھون تیرے آگے کوئی نہ اڑنا، وشن برہما شو بیٹھے سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچا دتا اکو ور، نہ کوئی میٹ میٹ مٹایا۔ ملیا ور ہر گوبند، ایک حکم سُنایا۔ اتم میٹے تیری چند، پُرکھ ابناشی دئے مٹایا۔ کِریا کھیل گہر گمبھیر گئی گہند، امرت تیرے مُکھ چوایا۔ تیری اُچائے گُرسکھ بند، اپنی گود اُچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مارگ اک وکھایا۔ ساچا مارگ دُھر فرمان، نرگن آپ سُنایا۔ شاہو بھوپ ہر نرنکار، نرگن اپنا کھیل وکھایا۔ در در سد گر اوتار، پچھلا لیکھا رہیا چُکایا۔ بھکت بھگونت دسے بول جیکار، گہر گہر کرے پڑھایا۔ سنتن وکھائے میت مُرار، کون سجن مات سنگ نبھایا۔ کلجگ آئی اتم وار، زین اندھیرا اکو چھایا۔ ورن برن ہون خوار، ساچی سرن نہ کوئی تکایا۔ تیرتھ تٹ ہاباکار، وبھچار پئی لڑایا۔ مندر مسجد گرو دوار، ویسوا گہر رہے بنایا۔ ایک بیٹھا گر اوتار، جو دیونہار سزایا۔ لہنا دیوے اتم وار، پنڈت پاندھے ملا شیخ مسائق پیر گرتھی پنتھی پکڑے تھاؤں تھانیا۔ آنتر نیترا روون و ہاؤن نیر، رائے دھرم دئے سزایا۔ نہ کوئی سہائی پیر فقیر، دستگیر نہ کوئی چٹایا۔ لکھ چوراسی وچا زنجیر، نہ کوئی سکے توڑ ٹڑایا۔ گُرسکھ ورا لا چوٹی چڑھے اخیر، جس گوبند لئے ملائیا۔

تیر نرالا مارے پرہوں جائے چیر، امرت سیر اک چوائیا۔ کٹھہارا بھیڑ، دکھ درد لئے ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل کھلاؤنا، کلجگ اتم وار۔ چار ورنان پرہ آپ پرگٹاؤنا، ایک در سوہے دوار۔ ایک امرت نام درڑاؤنا، اتم پر ماتم کر پیار۔ ایک مندر ہر سہاؤنا، گھر گھر وچ کر اُجیار۔ ایک راگ آپ الاؤنا، کوئی تند نہ کوئی ستار۔ ایک دیپک آپ جگاؤنا، نورو نور کر پزار۔ ہست کیٹ ایک رنگ رنگاؤنا، رنگ چاڑھے اپر اپار۔ انڈٹھ پرہ کھیل کھلاؤنا، وید کتیب نہ پائن سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، ایک جانے دھر دربار، ساچا لیکھا دھر دربار۔ دھردرگاہی آپ جنائیندا۔ گوبند میلا میت مرارا، چیلگر سوبھا پائیندا۔ آنت وچولا بنے وچ سنسارا، چار جگ دا اوہلا آپ چکائیندا۔ گر اوتار کرن وچارا، وچار وچ کدے نہ آئیندا۔ جس نے دتا مات سہارا، سو اتم در بہائیندا۔ سب توں پچھے وارو وارا، اپنی کیرت سرب وکھائیندا۔ کوئی کہے آیا رام اوتارا، کون کرشن ناچ نچائیندا۔ کون کچھ مچھ کھیل کرے اپارا، کوئی دھرنی دھول ڈیرہ لائیندا۔ کون بنے وڈ بھکھارا، کون گا گا گیت سنائیندا۔ کون کہے میں ساچا دلارا، کون میری ذات بنائیندا۔ کون کہے چوڈاں طبق میرا ہلارا، حکمی حکم آپ جنائیندا۔ نانک کہے میں غریب بیچارا، ایک اوٹ اکال رکھائیندا۔ گوبند بنیا ست دلارا، بہ گودی خوشی منائیندا۔ پُرکھ ابناشی کر پیارا، سچ سندیشہ اک سنائیندا۔ کلجگ آئے اتم وارا، پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتارا، سب دا لیکھا آپ مکائیندا۔ آگے جانے اپنی کارا، نہ کوئی جانے ہر وبارا، بے آنت بے آنت کہہ کہہ پلو سرب چھدائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ گوبند گر نین اٹھا، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ کون روپ بنیا ملاح، لوک مات ویس وٹائیا۔ ایک دین سچ صلاح، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ تیرا ڈھولا کوئی نہ سکے گا، تیرا اوہلا سکے نہ کوئی چکائیا۔ توں مؤلا سب میں رہیا سما، بسمل تیری وڈیائیا۔ الللا پکڑے تیری بانہ، اللہ ہو ہو کوک کوک سنائیا۔ توں پاکی پاک پروردگار پیر پیغمبران بخشنہار رُوح، اصلیت اپنی آپ کماٹیا۔ بن رسنا بن جہوا گواں توں ہی توں، ایک ٹونہی ایک ٹونہی نام دھیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کوٹن کوٹ سادھ سنت تیری اپنے اندر وڑ وڑ کدھدے گئے سوہ، تیرا آنت کوئی نہ پائیا۔ جدھر ویکھن نظری آویں توں، تیرے آگے سیس جھکائیا۔ میں نہ جانا تیرا وڈا کھاتہ کھوہ، جس وچ کوٹن

کوٹ گر اوتار رہیا چھپائیا۔ تیری نانک چڑھکے ویکھی جوہ، جتھے بیٹھا آسن لائیا۔ مڑ کے لوک مات نہ دکھایا مُنہ، تیری بیٹھا گود سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دے دے ساچا ور، گوہند آگے جھولی ڈاہیا۔ گوہند جھولی دتی ڈاہ، پُرکھ اکال دیا کھائیندا۔ نرگن ہو کے بناں ملاح، تیرا بیڑا مات چلائیندا۔ جے پُچھے دیواں صلاح، لیکھا لیکھ نہ کوئی لیکھائیندا۔ اپنے چرناں دیواں تینوں پناہ، دو جے در نہ کوئی بہائیندا۔ لوک مات لواں پرگٹا، مات گجری سپر نہ کوئی پھائیندا۔ اپنی جوت جوت نال لواں ملا، شبدی تیرا رنگ وٹائیندا۔ تُوں وسیں ہر گھٹ تھان، تیرے مندر سوہیا پائیندا۔ میں کراں سچ نیاں، دینا کدے موہے نہ بہائیندا۔ آنت پکڑاں تیری بانہ، دو جہاناں پنڈھ مکھائیندا۔ تیرے گھر بہہ کے نہ کچھ پیاں نہ کچھ کھاں، نہ کوئی اوڈن تن ہنڈھائیندا۔ نہ چپاں کسے دا ناں، نہ اوٹ کوئی رکھائیندا۔ نہ کسے نوں کہنا ماں، نہ پتا کوئی بنائیندا۔ جدھر ویکھیں نظری جاواں آ، تیری نظر نظر وچ ملائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت اکھیں گھٹاں دیواں پا، میرا بھیو کوئی نہ پائیندا۔ کسے دے مُنہ وچ دیواں سور کسے دے مُنہ وچ دیواں گاں، مائس جنم سرب رڑھائیندا۔ اکو اک اپنا سچ جپاواں ناں، جس جیبا تِس پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، اپنا ویلا آنت سمجھائیندا۔ ویلا اتم جانا آ، اپنا پنڈھ مکھائیا۔ گوہند چڑھے اکو چاء، چاء کرے سچا شہنشاہیا۔ لبھن گیاں لبھے نہ کسے راہ، لبھ لبھ تھکی سرب لوکھائیا۔ مندر مسجد کوک کوک ٹل رہے کھڑکا، آتم ناد نہ کوئی وجائیا۔ بتی دند پڑھ پڑھ رہے گا، آتم آنتر ہتھ کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ اتم سب دا لہنا دئے چکھائیا۔ سب دا لہنا مکھائے کرتا پُرکھ، کرنہار کرتارا۔ آد آنت جگا جگنت نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، کرے کھیل اگم اپارا۔ نرگن سرگن کرے پرکھ، الکھ اگوچر اگم اپارا۔ گرمکھ ورلے اُپر کرے ترس، بخشے درس دیدارا۔ جگت ترشنا میٹے حرص، ممتا موہ پار کنارہ۔ امرت میگھ دیوے برس، تن کرے ٹھنڈا ٹھارا۔ جوں اجوئی جائے نہ بھٹک، جس ملیا گر کرتارا۔ آدھ وچکار نہ جائے اٹک، ستگر کرے پار کنارہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے جانے لکھت پڑھت، آپے حکمی حکم کرے ورتارا۔ حکمی حکم سچ ورتار، اتم آپ کرائیا۔ گر اوتار کرن نِمسکار، بھگت بھگوان سپس جھکھائیا۔ سنتن منگن ایکا دان، خالی جھولی رہے دکھائیا۔ گرمکھ چرن کول کرن دھیان، نیتر نین نین سرنائیا۔ گرمکھ چرن

دھوڑ کرن پروان، مستک ٹکا ایکا لائیا۔ گوہند سوڑا ملیا آن، جس ہر جو لیا ملائیا۔ ہر جو وکیا اک دکان، گوہند ہٹ چلائیا۔ گوہند
 ہٹ جگت مہان، دس کیسے نہ آئیا۔ گرمکھ ورا لاہائے کھٹ، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ڈونگھے کھاتے پائے ہتھ، نام خزانہ لٹے چائیں
 چائیا۔ اندر وڑ کے گائے پرہ اپنے دا جس، رسنا جہوا نہ کیسے سنائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی پوری کرے آس، نراسا نظر کھئے نہ
 آئیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا وسے پاس، گھر مندر سچ سہائیا۔ نرگن جوت کر پرکاش، اندھ اندھیر مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، ایکا گن دئے جنائیا۔ ایکا گن ہر جنایا، کلجگ انت انت سمجھائیا۔ چار ورن کوئی رہن نہ پایا، ذات پات نہ کوئی وڈیائیا۔
 مندر مسجد مٹھ شودوالا نہ کوئی پیار، گرودوار نہ کوئی سہائیا۔ اتم لہنا دینا چکنا تٹ کینار، اٹھسٹھ تیرتھ نہاؤن کوئی نہ جائیا۔ گنگا
 گوداوری جمنہ سُرستی روون زارو زار، بھولا ناتھ نہ کوئی سہائیا۔ جس آد دتی دھار، سو اتم لئے مٹائیا۔ سچکھنڈ کھیل کرتار، اپنا آپ
 سمجھائیا۔ گر پیر کرو وچار، لوک مات دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا گن دئے سمجھائیا۔ گر اوتار نین
 شرما، پرہ چرن دھیان لگایا۔ تیرا حکم آئے سنا، سچ سندیشہ مات الایا۔ تیرا مارگ آئے وکھا، مارگ ایکا ایک جنایا۔ تون سب نوں
 دئیں بھلا، تیرے آگے نہ کوئی چٹرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، نرگن نرگن لئے ملایا۔ نرگن بول بولے
 جیکارا نانک، نانک نانک ایکا ایک کرے وڈیائیا۔ ایکا نانک نانک اک دادک، اک نانک ہر کی گود رہیا سہائیا۔ تئے نانک پرہ رکھی
 رکھی اکو عادت، عادت وگڑ کدے نہ جائیا۔ جس سچی دسی اک عبادت، ہندو مسلم کر پڑھائیا۔ سو نانک سدا سلامت، نرنکار رہیا
 سہائیا۔ نہ لگے کوئی علامت، علیحدہ روپ نہ کوئی وٹائیا۔ گرمکھاں دی اکو وار دے کے گیا ضمانت، دو جی وار ضمنی ہور نہ کوئی لکھائیا۔
 جس ملیا ستگر نانک، سو نانک اپنے ستگر لئے ملائیا۔ پاربرہم بے انت سوامی کرے کھیل انت اچانک، نہکلنک ناؤں رکھائیا۔ جس
 دی کرے نہ کوئی پچھانت، پیشوا کرے نہ کوئی پڑھائیا۔ چار ورن کر کے گیا ممانعت، ذات پات کرے نہ کوئی پڑھائیا۔ اک نام سدا امانت،
 گھر گھر گیا ٹکائیا۔ پُرکھ ابناشی ہوئے جانت، جاننہار بھل نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا لیکھا جیو جنت گیا
 سمجھائیا۔ جیو جنت سمجھایا ہر کا کھیل، ایکا گن وچار۔ پُرکھ ابناشی وسے اپنے دیس، نرگن جامہ دھار۔ نہ مچھ داڑی رکھے کیس،

مؤنڈ مُنڈائے نہ سچّی سرکار۔ لکھّ چوڑاسی لئے ویکھ، بھلے کدے نہ بھلنہار۔ تِس آگے چلے نہ کوئی پیش، سب بھئے گناہگار۔ میرا صاحب
 رہے ہمیش، جس دی سچّی کار۔ میں سیوا کران ہتھ پھڑ گھنڈی موڈھے دھر دھر کھیس، آپ آپا آپے وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، کرے سچ وبار۔ سچ وبار ہر کراؤنا، گر ستگر آپ جنائیندا۔ نہکلنک جامہ پاؤنا، ڈنکا ایک شب
 وجائیندا۔ پچھلا لہنا سب دا اپنے کھاتے پاؤنا، اپنا کھاتہ پھیر بنائیندا۔ گرمکھ ساچے آپ پرگٹاؤنا، لوک مات مان دوائیندا۔ سرگن بھئے
 زرگن اپنا کھیل کھلاؤنا، زرگن بھئے اپنا ڈھولا آپ جنائیندا۔ سرگن پھیر رنگ رنگاؤنا، زرگن دھار چلاؤنا۔ سنگھ پال پال وڈیاؤنا، برہم
 برہم جوت جگائیندا۔ گرمکھ ساچا ساچے دھام رکھاؤنا، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جگاد
 اپنا راہ آپ جنائیندا۔ شنکر اتم کرے پار، سو پُرکھ زرنجن پار کرائیا۔ گرمکھ ساچے لئے ابھار، لوک مات جنم دوائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں لئے
 اُٹھال، سیوک بن بن سیو کھائیا۔ ساچا مارگ دئے وکھال، انڈیٹھرا راہ چلاؤنا۔ چلے چلائے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیا۔ ساچے سْت
 ساچے تخت دئے بہال، جگدیش سیس چہتر جھلاؤنا۔ میل ملاوا دین دیاں، دیاںدھ سدا سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، اگلا مارگ آپ وکھائیا۔ اگلا مارگ ہر جو لاؤنا، لہنا سب دا آپ مکائیندا۔ اند اندارسن آپ تجاؤنا، کروڑ تیتیس پندھ مکائیندا۔
 چھوٹے بالے مان دواؤنا، منجیتا جتیا کدے نہ جائیندا۔ پُرکھ ابناشی ایک ڈھولا گاؤنا، ایک حکم سنائیندا۔ در دوار آپ پرگٹاؤنا، بھگت
 بھگوت کھیل کھلاؤنا۔ دھرو اپنے لیکھے لاؤنا، لیکھا پچھلا جھولی پائیندا۔ گرمکھ ساچے بنت بناؤنا، سنگھ سورن مان وڈیاؤنا۔ ساچا
 مارگ راہ وکھاؤنا، لوک مات ونڈ ونڈائیندا۔ سچ دوارا اک سہاؤنا، راج جوگ اک کھائیندا۔ بل باون ویکھ وکھاؤنا، حکمی حکم آپ
 پھرائیندا۔ چوتھے جگ قرضہ لاہنا، کیتا قول پور کرائیندا۔ سمبل دیس ڈیرہ لاؤنا، سانتک ست کرائیندا۔ اپنا میل آپ ملاؤنا، میل ملاوا
 اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ترے گن مایا جھولی پاؤنا، ایک اگی ونڈ ونڈائیندا۔ جیٹھ اگنی ٹھنڈی ٹھار کراؤنا، واہ واہ ساچی رت سہائیندا۔ بن دانی
 ساچا دان کراؤنا، سمت سولان راہ چلاؤنا۔ سو پکوان اک پکاؤنا، پُرکھ ابناشی سیو کھائیندا۔ اک اک پھلکا اک اک سکھ آپ ورتاؤنا،
 ورتاؤنہار اپنا بھیو نہ کیسے جنائیندا۔ اتم لیکھا اپنے لیکھے پاؤنا، تن مندر آپ سہائیندا۔ ہڈیاں بالن آپ بناؤنا، جوتی اگنی لنبو لائیندا۔ اتم

میلا میل ملاؤنا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ رنگن
 رنگ چلؤل، رنگنہارا اک اکھوائیا۔ ستجگ قول نہ گیا بھؤل، کلجگ اتم پور کرائیا۔ لہنا چکھیا لینا مؤل، دینا دینا جھولی بھرائیا۔ اپنا در
 کریا قبول، محبوب وڈی وڈیائیا۔ در پنکھوڑا رہیا جھؤل، چرن سرن ملی سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا
 درس آپ کرائیا۔ پایا درس سری بھگونت، وجی سچ ودھائیا۔ دوئے جوڑ کرے بینت، واہ واہ تیری وڈی وڈیائیا۔ میں منگان منگ بن کے
 منکت، آگے جھولی ڈاہیا۔ چوتھا جگ دے بھکھ نکت، نام وست نہ کھئے رکھائیا۔ اک نانک لایا انگ انگد، انگیکار کر گیا سمجھائیا۔
 امر داس منگی ساچی منکت، رام داس بھکھ نکت دئے مٹائیا۔ گر ارجن توڑے ہوئے ہنگت، بانی بان نرالا تیر چلائییا۔ ہر گوہند دیوے
 جنت، ہندو مسلم نہ کوئی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھيو رہیا سمجھائیا۔ ساچا بھيو کھولے بول، بول بول
 سُنایا۔ ہر رائے ہر گیا مؤل، ہر ہر روپ وٹایا۔ کرشنا ہر ہر کریا کھیل اُپر دھؤل، بالی بالا روپ جنایا۔ تیغ بہادر ساچا ہر گھٹ گھٹ
 گیا مؤل، روپ رنگ رنگ روپ نہ کوئی وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیرا در اک وڈیایا۔ تیرا در وڈا دربارا، وڈ
 وڈی تیری وڈیائیا۔ تیرے گھر وڈا بھنڈارا، اتوٹ اٹوٹ ورتائیا۔ تیرا نام وڈا ونجارا، ساچا ونج اک وکھائیا۔ تیرا ہوئے پار کنارہ، بے حد
 تیری شہنشاہیا۔ تیرا گوہند سٹ ڈلارا، تیرے گھر وسے چائیں چائیا۔ تیریاں سنگتان کرے پیارا، تیرے گرسکھ نال ملائییا۔ نانک لکھ
 کے گیا لیکھ اپارا، تیری مہا مات جنائیا۔ تُوں بھگتاں دئیں سہارا، نردھن سردھن دھیر دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، ایک دینا ساچا ور، میں بیٹھا سیس جھکائیا۔ کب راجا میں کب بھکھاری، کب تاج سیس ٹکائیندا۔ کد درویش کد درباری، کد حکمی
 حکم سُنائیندا۔ کد ویلا تیرے چرن کران نمسکاری، اپنا دکھ سُنائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر اڈیک رکھی تیری آؤن دی واری، تُوں کلجگ
 اتم آئییا۔ میں آپا تیرے اتوں دتا واری، بنس بھیٹ چڑھائیا۔ جے کوئی بے درد نبھا لے یاری، بے درد تیری بے دردی میری شہنشاہیا۔
 اپنا نام کرد پھیر میرے سیس اک واری، میری رگ رگ خوشی منائیا۔ میرا خون بن پرچون تیری خلعت نہہ گیا اُساری، مخلوق تیری
 جنائیا۔ پیر پیغمبر جس دکھڑے نوں روون زارو زاری، گوہند جھل جھل خوشی منائیا۔ آویکھ میری پھلواری، میں تیرے پچھے بغیچہ رہیا

لگائیا۔ تیری ساؤنی تیری ہاڑی، میں کرن آیا دہاڑی، جے حُکم دیویں تیری ڈھیری وڈھ وڈھ تیرے آگے ڈھیری لائیا۔ تُوں پھرے جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑی، تیری مہا سُمند ساگر ڈُونگھی کھاڑی، میں اوگن بھری تیری پنہاری، آد جُگاد بن تیرے رہاں کواری، دُو جا کنت نہ کوئی منائیا۔ آکر نین میرے شنکاری، میں گھولی تیتھوں واری، تیرے واسطے سیج سواری، گل پلُو پا پا ماہیا۔ تُوں کنت میں تیری ناری، تُوں جتیا میں ہاری، میں ویکھاں تیری اک اٹاری، میری پوری آس کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ایکا وست جھولی پائیا۔ واہ واہ منگی منگ اپار، منگت اپنی جھولی ڈاہیا۔ دیونہار ایک داتار، جُگ جُگ دیندا آیا۔ جس دا راہ تگدے رہے جُگ چار، نیتز نین دھیان لگایا۔ جس دی کبیر کرے پُکار، اُچی کوک کوک سُنایا۔ جس نوں مندے سچا یار، سو پروردگار پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا در دئے وکھایا۔ آدوارا ویکھ لے میت، مِتر مِتران نال ملائیا۔ آویکھ ویکھ ساچی ریت، جس دا لیکھ نہ کوئی جنائیا۔ آویکھ جس دا گرو دوارا دیہرا مندر مسجد شودوالا مٹھ نہ کوئی مسیت، بن چار دواری ڈیرہ لائیا۔ جیہڑا وسیا ہست کیٹ، آد جُگاد جانے ساچی پریت، لگی پریت توڑ نہھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا گن آپ وکھایا۔ ساچا گن سری بھگوانا، اپنا آپ جنائیندا۔ آد جُگاد سدا مہربانا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ آبل باؤن دیوے دانا، رُوپ انو پ وٹائیندا۔ گردیال سنگھ سنگھ بن ساچا لالا، لال اپنی گود بہائیندا۔ میرا گھر تیری دھرمسالہ، سچ دوارے سوہیا پائیندا۔ تیرا راہ تگے سنگھ پالا، ایکا نین اٹھائیندا۔ جگدیش پُچھے حالا، منجیت خوشی منائیندا۔ سورن کرے سواالا، اپنا حال جنائیندا۔ پاربرہم پت پریشور نہکلنک نرائن نر کلجگ اتم کرے کی خیالا، کون اپنی بدھ بنائیندا۔ بن بھگتاں نہ ملے پُرکھ اکالا، بھگت بھگت بھگتاں سنگ بنھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا ویکھیا ساچا گھر، میری اچھیا پور کرائیندا۔ ساچی اچھیا میری پور، اتم آس تکائیا۔ جن بھگتاں بیڑا بھر پور، لوک مات دیا کمائیا۔ بن پوت کپوت جے کیتا قصور، ساڈے قصور معاف دئے کرائیا۔ اسیں اپنی بھل متیئے ضرور، در تیرے سپس جھکائیا۔ تُوں ستگر کریں منظور، دوسر اوٹ نہ کوئی تکائیا۔ تیرا سچا اکو نور، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، میرے سجن میرے نال ملائیا۔ میرے سجن دے ملا، میرے صاحب سجن سلطانا۔ گویند رلیا نال ملاح، دیوے

دُھر فرمانا۔ سَتجُگ مارگ دئے وکھا، تیرا جھلے سچ نِشانہ۔ نانک نِرگن اُٹھ کے دئے صلاح، میرے چھٹی جُگ کر پروانا۔ تُوں سب دا پتا
 ماں، آد جُگادی بِنَا دانا۔ تیرے لیکھے اندر سب دا ناں، اِہل بھُل کدے نہ جانا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا
 ساچا ور، تیرے بھگتاں ملے سچ ٹکانا۔ سچ ٹکانا جگت بناؤنا، پاربرہم دیا کھائیا۔ بھگت سنگ بھگت ملاؤنا، بھگتی بھگت کرے
 کُرمائیا۔ جوگ ابھياس نہ کوئی کراؤنا، پوُجا پاٹھ نہ کوئی رکھائیا۔ تیرتھ تٹ نہ کیسے نہاؤنا، کر کرپا دُرمت میل دھوائیا۔ راتیں سُنتیاں اپنا درس
 کراؤنا، کوٹ جنم دی بھگتی مُکھ شرمائیا۔ جس جن اپنے چرن بہاؤنا، تِس برہما وِشن شو سِیس جھکائیا۔ جس جن اپنا نام چپاؤنا، تِس
 راہ وچکار نہ کھئے اُٹھائیا۔ جس سر اپنا ہتھ ٹکاؤنا، سو گُرمکھ مرے نہ جائیا۔ سَتجُگ ساچا راہ چلاؤنا، چار کُنٹ وچے ودھائیا۔ چار
 ورن دا چند چڑھاؤنا، جگت اندھیرا دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے تھائوں تھائیا۔ چار ورن دا سچ
 دوارا، سو پُرکھ نرنجن آپ پرکھائیا۔ چھٹی جُگ دا سَت وبارا، سَت سَتوادی آپ کرائیا۔ مندر مسجد مٹھ شِودوالا کرے پار کنارہ، اپنا
 حُکم ورتائیا۔ ایکا برہم پاربرہم کرے اُجیارا، ایکا اکھڑ کرے پڑھائیا۔ ایکا نام سچ جیکارا، نو کھنڈ پرتھی دئے سُنائیا۔ ایکا حُکم اک ورتارا،
 شہنشاہ اک اکھوائیا۔ ایکا چلے سچ وبارا، ساچی سیکھیا دئے دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھٹی چھٹی دھار
 بندھائیا۔ چھٹی چھٹی ہر جُو دھار، راگ چھتیس منگ منگائیندا۔ میں بھگتاں دے گُن گا گا گیا ہار، میرا بل میرا ساتھ نہ آنت نہائیندا۔
 مینوں پڑھن والے جیو وبھچار، آتم آنتر بھیو کوئی نہ پائیندا۔ میرا راگ گاؤن میری وار، میرا پُرکھ اٹل نہ کوئی منائیندا۔ گردوارے مندر بیٹھے
 تگن نار مُتیار، نیتر موندھ ہر کا درس کوئی نہ پائیندا۔ اپنا آپ گئے ہار، میں ہوں شرمندہ مُکھ نہ کیسے وکھائیندا۔ گر نانک کرپا اک پیار،
 ہوں دتا سچ ادھار، جس دے آسرے میں تیرا راہ تکائیندا۔ دھن بھاگ تُوں آیا وچ سنسار، میرے سر توں لتھا بہار، تیرے آگے کراں
 نِمسکار، نیوں نیوں اپنا سِیس جھکائیندا۔ تینوں بہاؤے تیری کار، تیرا جُگ تیرا وبار، تیرا آنت کوئی نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، میرا چُکا اتم ڈر، نرہیو تیری اوٹ تکائیندا۔ در چُکے تیرا چھتیس، چھٹی چھٹی بندھن پائیا۔ چار ورن اک حدیثا، بندو
 مُسلم سیکھ کرے پڑھائیا۔ سب دا لہنا چکے بیسا، پیسن پیس سیو نہ کوئی کھائیا۔ کیسے چھتر نہ رہے سِیسا، راج راجناں خاک ملائیا۔

ترے گن مایا خالی کھپسا، چار کٹ پھرے کُرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سَتجگ تیرا سچ دوارا، بھگتن ونڈ ونڈائیا۔ چھٹی جگ بھگتن ونڈ، ہر جو کُردا آیا۔ آتم ہوتے نہ کدے رنڈ، جس ہر کنت کنتوہل منایا۔ نرگن سُنائے سہاگی چھند، سرگن ڈھولا گایا۔ کلجگ اتم کھیل کرے بھگوت، بھگت ساچے لے وڈیایا۔ لوک مات بنائے بنت، چاروں کُٹ لکیر کھچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگت دوارا لے سہایا۔ بھگت دوارا چھٹی فٹ، چھٹی چھٹی فٹ چار دیوار کھچائیا۔ ساچا گانا بٹھے گٹ، اپنا سگن منائیا۔ جوں پُرکھ اکال گوہند بنایا سَت، گوہند گُرسکھ سَت لے بنائیا۔ بھگت سہاؤنی ساچی رت، پت ڈالی مات مہکائیا۔ اتم سوما پئے پُٹ، امرت دھار وہائیا۔ پارہم پت پرمیشور اپنی دھار وچوں پئے پُٹ، وشن برہما شو تیرا قرضہ دیوے لاہیا۔ جگت جیو جہان بھاگ گئے نکھٹ، بھاگ مند رہے کُرائیا۔ بن ہر نامے خالی بُت، جگت سیاست کری کُرمائیا۔ اتم گھر گھر پاوے پُٹ، دہ دشا دئے دہائیا۔ شاہ سُلطاناں کڈھے کُٹ، جگت راج نہ کوئی وڈیایا۔ پرہہ ماریا نہ سکے کوئی اُٹھ، مُنہ دے بہار سرب سٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگت دوارا دئے بنائیا۔ بھگت دوارا بنے مات، چار جگ وڈیائیندا۔ سَتجگ ساچی دتی دات، وست اموک جھولی پائیندا۔ آپے ویکھے مار جہات، نیتز نین نین مٹکائیندا۔ بیٹھا رہے اک اکانت، عقل کل کھیل کرائیندا۔ جن بھگتاں بخشے آپے دات، دُکھ سُکھ نال ملائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی بنے اک پرانت، دوجی ہومے نہ کوئی بنائیندا۔ لکھ چوراسی بٹھے نات، ناتا بدھاتا اک جُڑائیندا۔ سوہنگ شبد سُنائے گاتھ، منتر آنتر آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارا سوہیا پائیندا۔ چھٹی چھٹی فٹ چار دیوار، نو نو ونڈ ونڈائیا۔ ترے ترے دشا بٹھے دھار، چوتھے رہیا سہائیا۔ پنج چار کھیل اپار، ست چار سوہاؤنت سوہیا جنائیا۔ ڈیڑھ ڈیڑھ ویکھ اکھاڑ، اک ادھا نام بدھا، جن بھگتاں دیوے سدا، حُکمی حُکم آپ سُنائیا۔ جگت دوارے آئے بھجا، نہ کوئی رکھے لوک لجا، لجا وچ کدے نہ آئیا۔ جُگا جُگنتر جس نے پردہ کجا، اتم سنگت بہ بہ سجا، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ نہ گھڑیا نہ بھجا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی ونڈ آپ ونڈائیا۔ بھگتن ونڈ سچ دوار، ہر دواری آپ کرائیندا۔ پنج ست ایک دھار، چار چار نال ملائیندا۔ چھٹی چھٹی جگت وہار، چھٹی پُرکھ اکال ونڈائیندا۔ سولان سولان محل اُسار، محل اپنا ناؤں وڈیائیندا۔

ساڈے تِنّ تِنّ کر اُجیار، اگلا مُکھ آپ سُہائیندا۔ دُکھ میٹھ ہر کرتار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ رنگائیندا۔ تِنّ ہتھ آدھی ونڈ، ساڈے تِنّ ہتھ میل ملایا۔ چھٹی جُگ دے کوٹ برہمنڈ، اپنے چرناں ہیٹھ دبايا۔ چار جُگ دا کھچیا پرمانند، پھر اپنا اند جنایا۔ چار کھانی در کیتا بند، اپنا چھند پھیر سمجھایا۔ آپ گایا پِن بئی دند، پِن دندان گُرسکھاں اندر دئے سمايا۔ جس نوں کہندے صاحب بخشنند، اٹل دات دئے جھولی پایا۔ گُرمکھ ننکی نہ ہووے کنڈ، سِر اپنا ہتھ ٹکایا۔ ناتا توڑ جیرج اند، لکھ چوراسی پار کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ بندھایا۔ دھار دھار، نو نو چار چار وڈیائیا۔ ترے ترے دئے سہار، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ سولاں سولاں کر پیار، ساچا سوہلا آپ جنایا۔ ہو لا کرے گُرسکھاں بہار، سِر اپنے بہار اُٹھایا۔ سنگھ جگدیش کرے پُکار، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ منجیتا واجاں رہیا مار، من جتو میرے بہایا۔ سورن سنگھ رہیا شنکار، نیتراہ تکایا۔ گر دیال لال کرے پیار، گُرسکھاں رہیا سمجھایا۔ پُرکھ اباشی کرے سچ پیار، ساچا مارگ لیا لایا۔ میں ڈھائی کرم دھرتی دتی اپنی وار، اتم ڈھائی مٹھی راکھ میری لیکھے پائیا۔ جگدیش منجیت نال رل کے کرے وبار، نیہاں تھلے دئے دبایا۔ اُتے اُسرے اک دوار، غریب زانیاں گلے لگایا۔ جو اک ویر آکے کرے نمسکار، مات گرہ پھیر نہ آیا۔ جو پنج وار بولے جیکار، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی جے، تِس جم نہ سکے مار، لاڑی موٹ نہ کرے گُرمایا۔ جس درشن دئے دکھال، نیناں نال ملایا۔ سو شاہ بنے کنگال، اپنا خزانہ اپنی ہتھیں رہیا لُٹایا۔ ویکھو لوکائی ہوئی بے حال، چاروں کُنٹ پئے دُٹایا۔ سب دے سِر تے کوکے کال، مات نگارہ رہیا وجایا۔ گوہند سُنے مُریداں حال، حال مریداں آپ سُنائیا۔ آؤ ستھر ویکھو یار، بیٹھا اپنی سیج وچھایا۔ جس دی کردے رہے بہال، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ جس امرت دتا پیال، سو چل کے آیا ماہیا۔ جس دی لگی بھے نال، توڑ نہ سکے کوئی رانیا۔ کیسے دے آگے جا کے کیوں کردا کوئی سوال، دیونہار اک اکھوائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، سب دی سفا رہیا اُٹھایا۔ دِن دہارے لُٹی جائے مال، پھریدار نہ کوئی بہایا۔ پھر میری کرنی سب نے بہال، میں بہنا مُکھ چھپایا۔ جوں گر گُرسکھ لے لے نال، تِس گودی لواں اُٹھایا۔ ایکا دساں راہ سُکھال، بہتر ناڑی میٹھے شاہیا۔ سچ محل اُتے بیٹھے آپ کرتار، دُور دُراڈے گُرسکھ ویکھے چائیں چائیا۔ چھٹی جُگ دے وچھڑیاں نوں گل وچ پاوے ہار، گر نانک

نال ملائیا۔ گوہند آگے ہو ہو کرے پیار، گلوکڑی ساچی پائیا۔ گرسکھاں دی دھوڑی اپنے مستک لائے چہار، وشن برہما شو خاک ملائیا۔ ستجگ کرے سچ وبار، برہمنڈ کھنڈ وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جن بھگتاں راہ تکائیا۔ بھگتاں آیا راہ تکن، تقدیر بھگتاں ہتھ پھڑائیا۔ بھگتاں آیا اگوں ڈکن، تدبیر بھگتاں ہتھ جنائیا۔ بھگتاں ہتھوں آیا اپنا نام چکھن، نام بھگتاں رہیا چپائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے بھگت لئے ترائیا۔ بھگت ترائے ہر بھگوان، بھے بھو نہ کوئی جنایا۔ لیکھا جانے دو جہان، ست ستوادی ویس دھرایا۔ ساتا دوآ کر پروان، انک انک نال ملایا۔ دوآ ساتا رہیا بے پہچان، روپ رنگ نہ کوئی دکھایا۔ ساتا دوآ کھیل کرے مہان، ساچی ونڈن ونڈ ونڈایا۔ بہتر جن کرے پروان، بھگتی بھگت سمجھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ بھگتاں اندر بھگتی دھار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ آتما سنگھ سنگھ کر پیار، سنگھ فوجا نال ملائیندا۔ درشن سنگھ دیوے درس دیدار، نیتر نین کھلائیندا۔ سنگھ ٹھا کر میلے ٹھا کر دوار، ٹھوکر نام لگائیندا۔ امرجیت سنگھ امراپد دھار، امر امر کرائیندا۔ سرجیت سنگھ ہر سرجن ہار، سنگھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ بخشیش ہر بخشنہار، بخشش اپنی جھولی پائیندا۔ دلپ سنگھ دیوے تار، سنگھ پال نال رلائیندا۔ فوجا سنگھ بھر بھنڈار، سنگھ سوہن سمجھائیندا۔ سنگھ گندن تارے اپنی وار، سکھدیو سکھ سمجھائیندا۔ مسٹا سنگھ مسٹ مست مینار، ایک رنگ چڑھائیندا۔ سرجن سنگھ کرے شنکار، نرائن سنگھ نین چمکائیندا۔ اوتار سنگھ کر پیار، سوندر سنگھ سنگ نبھائیندا۔ کاشی رام کرشمہ امرت دھار، سنگھ بنتا جھولی پائیندا۔ جسبیر دیوے دھیر، چرن گھتے اک وہیر، سنگھ سنتا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، قدرت قادر ویکھ دکھائیا۔ سنگھ کیہر کرے پیار، مل سنگھ نال ملائیا۔ گرداس سنگھ دئے ادھار، جرنیل سنگھ سوہیا پائیا۔ سنگھ سردارا دیوے تار، گرچن سنگھ کرے کرمائیا۔ رام سنگھ کھول کواڑ، نیتر نین نین سمجھائیا۔ سنگھ سوڈاگر مندر اپنے واڑ، کایا گاگر بوجھ بوجھائیا۔ بوڑ سنگھ جوت نراکار، نور نورانہ آپ درسائیا۔ امر سنگھ امراپد چاڑھ، گردیال گر گر روپ سہائیا۔ سنگھ ناظر دئے ادھار، زرنجن سنگھ ایک نین کھلائیا۔ سنگھ سردارا کرے وچار، گجن سنگھ سوہیا پائیا۔ ہرنس سنگھ اتریا پار، بھاگ سنگھ بھاگ

وڈیائیا۔ سینگھ جاگیر کرے سنگار، تن بستر اک چھہائیا۔ ہرچند سینگھ ہووے پار، خوشی بند بند اپنا آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پریم سینگھ پریم پیار، سینگھ پرگٹ نال ملائیا۔ رتن سینگھ امولک لال، سرُپ انُپ درسائیا۔ سینگھ سرُپ کرے پرتپال، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ گُرمکھ سچا ویکھے لال، لال سینگھ دئے وڈیائیا۔ نصیب سینگھ کرے بحال، سینگھ ریشم نال ملائیا۔ جسونت سینگھ نہ کھائے کال، گُرمیت سینگھ ملے وڈیائیا۔ گجن سینگھ نہ ہونے کدے بے حال، گُرمیج رنگ وٹائیا۔ کیسر سینگھ اپنا لال، گُردیو سینگھ خوشی منائیا۔ تارو سینگھ ہونے دیاں، سینگھ وطن وجے ودھائیا۔ ارجن سینگھ سُرَت سنبھال، سُرَت شبد کرے گُرمائیا۔ بلونت کور دیوے تار، دھرم سپتنی سینگھ ہشن وڈیائیا۔ سُدِرشن دیوے اک ادھار، ناری روپ وٹائیا۔ بھاگن سوہے سچ دوار، نیترا جاگن خوشی منائیا۔ رنجیت کور ملیا سچ گھر بار، شاہ پاتشاہ ہونے سہائیا۔ کچھ سیکھ رکھ لئے تیجے دن پھر کرے وبار، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ بہتر بھگت اکٹھ، ایکا در سہائیندا۔ چیل سینگھ نام لیا رٹ، تیج بھان ہر گن گائیندا۔ گُردت سینگھ لیکھے لائی رت، سینگھ لچھمن پار کرائیندا۔ دیوا سینگھ کھیرا نہ ہونے بھٹھ، دھرم چند جوڑ جُرائیندا۔ دیوی سینگھ گیڑے لٹھ، اپنا گیڑا آپ بھوائیندا۔ بھگت سینگھ مارگ دس، سینگھ جسونت راہ چلائیندا۔ سرندر سینگھ میلا ہس ہس، ٹوپن ساچے گھوڑ چڑھائیندا۔ بہتر تار نہ کرے بس، جو آیا پار کرائیندا۔ چہتران پہلوں پوری کرے آس، ستر اپنے آگے لائیندا۔ ستر بہتر چہتر اک اک نال ایکن کرے بند خلاص، ایکن آگے لگی لگی ہور ترائیندا۔ کوئی ہو کے نہ جائے نراس، سب دا لیکھا اپنی جھولی پائیندا۔ سدا سہیلا وسے پاس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ستر بہتر چہتر تئان انک کر اکتر، تئان وچولا بنے بہتر، صفر اڈائے ستر، ساتا رہ جائے سب دا مِتر، چوکا چوتھا جگ بنیا چتر، ساتا ست ستوادی مارے چہتر، سب نوں منہ دے بہار سٹائیندا۔ بہتر بھگت جیو جنت دیندے رہ جان پتر، پورب لہنا جھولی پائیا۔ آگون سبنان پنج وکارا دیوے لتر، اپنا بہار اٹھائیا۔ گل لگاوے بھریاں چکر، دُرمت میل دھوائیا۔ چہتی جگ گُرسکھو تہاڈا کردا آیا فکر، فقرہ اپنا مات چلائیا۔ جس دے پچھے ذکریئے چرایا ذکر، سو تہاڈا ذکر کر اپنی خوشی منائیا۔ جس نوں کھندے گئے آد جگاد لیکھا دیندا سو کلجگ اتم آیا نتر، نرویر

پُرکھ بے پرواہیا۔ جس نون گوہند بنایا مِتر، سو مِتر بن بن سیو کھائیا۔ جو بن ہنکاری بیٹھے وِتر، آنت سب نون خاک ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ بہتر سیکھ بہتر ناڑی، ناڑ ناڑ ناڑ سہائیندا۔ نرگن پھرے پچھے اگاڑی، سرگن تیری سیو کھائیندا۔ رکھے لاج چرن چُھپائی داہڑی، لاجونت آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ ساچی سیوا بہتر جن، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ راج اندر پرساد جے جائن من، اگلا لیکھا پور کرائیندا۔ کایا ٹھیکر دیوے بہن، جو گھڑیا بہن وکھائیندا۔ پہلی چیتر جس راج درباریاں اندر لاؤنی سنہ، آوندا جاندا دس نہ آئیندا۔ سن سنپڑا لا کے کت، گر گوہند آپ سُنائیندا۔ بہگت دوارا بیڑا دینا بتھ، بہتر بہتر ساچی سیو سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چُھتر دیوے اکو ور، ستر اپنا سنگ نہائیندا۔ ساچا سنگ نہائے سرب گنوت، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ آد جگاد مہا اگت، گن کہے نہ کوئی رائیا۔ میل ملائے بہگت بہگوت، بہگون دیا کھائیا۔ لیکھا جانے آنت، مدھ اپنی دھار بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے بہگتاں در بہائیا۔ ساچے بہگت آو در، در دوار گھلایا۔ جنم جنم دا چُکے ڈر، ڈر اپنا رہے نہ رایا۔ مڑ کے جانا اپنے گھر، جو گھر مات تجایا۔ جس وچھڑیاں جائیے مر، سو میلنہارا پھیرا پایا۔ جس دا نام بانی رہے پڑھ، سو در در آ آدرس وکھایا۔ جس آگے ارداسے رہے کر، سو شردھا پور سرب سکھدایا۔ جس دا بھانا رہے جر، سو بھانا رہیا ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، در گھر ساچا آپ سہایا۔ سہائے در سو بہاؤنت، سنگھ گرچرن ملے وڈیائیا۔ بن اچھیا بنائے بنت، بنت بنائے سچا شہنشاہیا۔ ستران ملے اکو کنت، ناری کنت لے پرناٹیا۔ رنگ چاڑھے اک بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ لوک مات بنائے بنت، دیوے مان وڈیائیا۔ اُنی کنتک دوس سو بہاؤنت، ہر جو ہرجن لے اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنون بھگوان، ستر دیوے ست کا دان، برہم مت اک نشان، تتوت اک جنائیا۔ بنت بنائے پُرکھ اگم، اگمڑی کار کھایا۔ ساڈھے تن تن ہتھ چار کنت تھم، جگت سہارا دئے جنایا۔ سولان فٹ چڑھے چن، دس دس نال ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نو دوارے جگت دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ نو دوارے نو کھنڈ وچار، ایکا اکھڑ کرے

پڑھائیا۔ نو دوارے نو ندھ مارے مار، گرمکھ نیڑ کدے نہ آئیا۔ نو دوارے ہرجن کرے پار، پرہ ملے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا آپ جنائیا۔ نو دوارے نو باری، بارن بار بار کرائیندا۔ ایک رنگ رنگے پُرکھ ناری، ناری پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ دھرم ہتھ اک ماری، تیرا تیرا تیرا ونڈ ونڈائیندا۔ انچ سنج ہری کیاری، ادھی اپنے وچ سمائیندا۔ ایک ادھا ڈیوڑا جا بلہاری، چار گنٹ بندھن پائیندا۔ دہ دشا کھیل کھلاری، ایک وار وکھائیندا۔ ساڈھے تین پچھے وباری، پچھا اگا اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ ساڈھے تین ہتھ پچھے سنگھاسن، ہر جو اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ لیکھا رہے پُرکھ انباشن، دس کیسے نہ آئیندا۔ جس جن دیوے دھر بھرواسن، در ساچا آپ جنائیندا۔ لہنا توڑ پرتھی آکاشن، گگن منڈل پار کرائیندا۔ پور کرائے ہر جو آسن، نو دوارے پنڈھ مکائیندا۔ لک لک مارے سدا آوازن، لکویں اپنی کھیل کرائیندا۔ آپے حال جانے باطن، ظاہرا اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار چار اپنے رنگ رنگائیندا۔ رنگ رنگے سچ محلہ، سہج سہج سکہدایا۔ وسنہارا ساڈھے تین ہتھ جگت اچ اٹلا، اٹل اپنا ناؤں دھرایا۔ جیو بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل اچھل بھیو نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ مارگ راہ وکھایا۔ ستجگ نیہ رکھے کرتار، جگت جگدیش گیا سمجھائیا۔ جس ویلے ہویا سسکار، سو ویلا لیا سہائیا۔ بھگتاں بنے اک دوار، اٹلی بھگتی جھولی پائیا۔ چوھی ہتھ ہتھ نشان، سمرتھ دئے جھلائیا۔ بن پڑھیاں دینا گیان، اپنا درس کرائیا۔ نتھوویاں دینا تھان، نیاسریاں آس پُجائیا۔ ایک راگ سہاؤنا کان، ایک ناد وجائیا۔ ایک مندر دساؤنا مکان، مست رہے لوکائیا۔ ایک پرکاش کرنا کوٹن بہان، جوتی جوت رُشنائیا۔ در آیاں بن منگیاں دینا دان، جگدیش ایک منگ منگائیا۔ نو سو چرانویں چوکرئی جگ پچھوں آئیوں مات بھگوان، اپنا بل رکھائیا۔ تیری رکھ کے اوٹ نہ آوے ہان، نیتر درگاہ نہ پھیر شرمائیا۔ آد جگادی تیری ہان، غریباں گل لگائیا۔ بن تیرے نام شاہ پاتشاہ خالی خاک رہے چھان، آنت سیس کھیہ پوائیا۔ تون ہانیاں ملیا ہان، تون کری آپ پچھان، ہوں بالک جیو انجان، گت مت تیرے ہتھ تیری وڈیائیا۔ اپنا دوس دس مہان، تیری سیوا کریئے آن، در در سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیشہ رہیا سمجھائیا۔ سچ سندیشہ ہر سنائیندا، پُرکھ اکٹا ایک

بول۔ کلجگ ویلا اتم آئیندا، گرمکھ رہنا سدا اڈول۔ ستگر ساچی سیو کھائیندا، سد وسنہارا کول۔ بھگتاں مارگ ایکا لائیندا، دیوے وست انمول۔ ساچا مندر اک بنائیندا، چھٹی جگ دا تولیا تول۔ زرگن اپنا اندر آسن لائیندا، باہر بیٹھا رہے اڈول۔ آپا بھلے آپ جگائیندا، اندر وڑ وڑ پردہ کھول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے پورا کیتا قول۔ کیتا پورا کرے قول اقرار، اکثرگھن نہ کدے اکھوائیا۔ ستجگ بے سچا دربار، نو دوارے دئے کھلائیا۔ نو کھڑکی کرے پیار، ایکا دوجا بندھن پائیا۔ پنج چار سچ وبار، دوہاں میلا سچ سبھائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، آگوچر اپنا روپ وٹائیا۔ ساچی نیہ دئے اُسار، جگت نیہ دئے اکھڑائیا۔ واہ واہ قدرت تیری یار، تُوں قدرت قادر سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سکھیا ستگر ریت، ستجگ راہ چلائیندا۔ اتم ناتا تٹنا مندر مسیت، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ پُرکھ اکال سب نے گاؤنا گیت، دوجا ایشٹ نہ کوئی منائیندا۔ اک دوارے لگے سچ پریت، دوجا بندھن نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سگل سمگری آپ بنائیندا۔ سگل سمگری کر تیار، ہر ساچا دئے سمجھائیا۔ ہر کی سمگری ہر سنگت پیار، دوجی وست نہ کوئی رکھائیا۔ آپے بن جائے سیوادار، سیوک بن بن سیو کھائیا۔ گرسکھ محل لئے اُسار، لوک مات کرے رُشنائیا۔ مانس جنم نہ آوے ہار، کیتی گھال لیکھے پائیا۔ جو کر کے جائے دیدار، دید عید چند شرمائیا۔ لیکھا سب دا اکو جیہا پُرکھ نار، چھوٹا وڈا نہ کوئی وڈیائیا۔ پردھ بال نہ کوئی دھار، جوان بل نہ کوئی جنائیا۔ اندرے اندر ویکھے لگا سچ پیار، کون پریتی رہیا نبھائیا۔ گرسکھ سنسار کولوں ڈر نہ جانا ہار، جت ہار ہر اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی نیہ نیہاں ہیٹھ دبائیا۔ ساچی نیہ رکھے بھگوانا، در راکھی آپ کرائیندا۔ اُنی کتک دوس مہانا، ساڈھے دس وقت سہائیندا۔ در در رووے راجا رانا، ہر بھانا کی ورتائیندا۔ چھٹی دوس وبار کرانا، حکمی حکم آپ جنائیندا۔ گرمکھ مل مل سیو کرانا، سیوک سیوا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، تین دن ویکھے اندر وڑ، گرمکھ سویا کوئی رہن نہ پائیندا۔ سوا پھر اک لہر، جن بھگتاں اندر اپنے پوڑے جائے چڑھ، چڑھ چڑھ اپنا درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ دوارا آپ بنائیندا۔ جن بھگت دوارا ہر بنت بناؤنا، ہر ساچی سیو سمجھائیا۔ پہلی چیتر گرو گوبند سنگھ چل کے

اَوْنَا، دُھر فرمانا دئے سُنائیا۔ مِل مِل ہر ہر ساچا منگل گاؤنا، واہ واہ وجے سچ ودھائیا۔ کلجگ لیکھا جس مکاؤنا، لیکھا لیکھے بن قلم شاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، لوک مات دئے وڈیائیا۔ لوک مات سوہے سچکھنڈ، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ لیکھا جانے پُری اند، اند منگل ایکا گائیندا۔ مُکا کے آوے دُور دُراڈا پندھ، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ ایکا کوک سُنائے چھند، شاستر سمرت بھیو نہ آئیندا۔ کون رُپ دیوے ونڈ، لوک مات حُکم سُنائیندا۔ کون پھڑے چنڈ پرچنڈ، تکھی دھار ویس وٹائیندا۔ کون مارے جیرج انڈ، اُتہج سیتج بہن وکھائیندا۔ کون ٹٹی دیوے گنڈھ، ہرجن ساچے در بہائیندا۔ پہلی چیتر سچ سندیشہ پُری اند دیوے گھل، لیکھ لیکھ نو نو صفے بہرائیندا۔ جس دا چلہ سب نوں کدا کھنڈ کھنڈ، تیر بے نظیر شاہ حقیر پار کرائیندا۔ سو ونڈن آیا ونڈ، اپنا پردہ نہ کوئی رکھائیندا۔ آو ٹٹی پھیر دیوے گنڈھ، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ بن منگیاں دیوے منگ، اپنے گلے لگائیندا۔ جس نوں گاؤدے گجری چند، سو شبدی کھیل کرائیندا۔ جس نوں کھندے تیغ بہادر بند، سو بن بند ایکا رُپ وٹائیندا۔ جس نوں کھندے چادر بند، سو پردہ ایکا ہتھ اُٹھائیندا۔ جس پندھ چکاؤنا جیو پند، انڈ برہمنڈ پار کرائیندا۔ جے نہیں آؤنا رچ کے کرو بند، نندک نندیا مکھ بہرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔

جگت گاتھا چوڈاں گر، گر گر اوٹ تکائیا۔ اک گر نہ جائے تھڑ، مُک کدے نہ جائیا۔ جس گر دی پئی لوڑ، سو ستگر دئے سمجھائیا۔ آد آنت جو جائے بھڑ، نانک نرگن گیا سمجھائیا۔ جگا جگنتر بھجائے اوڑ، ایکا میگھ برسائیا۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، پھل امرت رُپ وٹائیا۔ پرہہ اپنی بدھ دھاری اور کی اور، بھیو کوئی نہ پائیا۔ پنج تت اتے کردے پھردے چور، ستگر سچا نظر کیسے نہ آئیا۔ جس ملیاں کم جاون سور، سوہرے پیئے ملے وڈیائیا۔ جو دو جہاناں آگے ملے دوڑ، اپنا پندھ مکائیا۔ جس سچا لایا پوڑ، گر مکھ ورا لا چڑھ کے ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، چوڈاں گرو دئے سمجھائیا۔ چوڈاں گر ہر سمجھائے، سمجھ سمجھ وچ ملائیا۔ کلجگ اتم کوک کُرائے، نیتر نیناں نیر وبائیا۔ چوڈاں طبق کرن بئے بئے، ساچا سبق نہ کوئی پڑھائیا۔ اللہ رانی جگت بیوی واسطہ

پائے، بن خاوند بن نیناں نیر وپائیا۔ ملے میاں سچا ماہی گھر آئے، طوبیٰ طوبیٰ رہی سُنائیا۔ میری گھال لیکھے نہ پائے، کوچھی کملی حال
 سُنائیا۔ آب حیات نہ کوئی پیائے، احباب رباب نہ کوئی وجائے، پُن صواب نہ کوئی وڈیائیا۔ پسر پدر نہ کوئی منائے، راگ وار نہ کوئی سُنائے،
 کر آدر نہ چرن بہائے، ملے در نہ سپس سرنائیا۔ تیغ بہادر تینوں اگنی اگ گیا لگائے، بن گوہند آنت نہ کوئی بچائیا۔ محمد رو رو واسطہ پائے،
 ویلا اتم گیا آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا گر دئے سمجھائیا۔ بہتر بھگت دوارا ہونے تیار، چوڈاں گر آپ پرگٹائیا۔
 چوٹھا سر ہتھ رکھے نرنکار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ ایکا حکم دیوے ایکا وار، ایکا گن سمجھائیا۔ ایکا گر کرے آسوار، شاہ آسوارا راہ تکائیا۔
 ایکا نام سچ جیکار، ایکا نعرہ دئے لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نانک لیکھا پور کرائیا۔ نانک لیکھا چوڈاں گر، گر
 گر نام دھیایا۔ صاحب سچے دی اکو لوڑ، اکو تال وجایا۔ اپنے آپ نال جائے جوڑ، آپے جوت شبد ناد سُنایا۔ آپے کرے اپنی پوری لوڑ،
 منگن کیسے در نہ جایا۔ کلجگ اتم جائے بہڑ، چوڈاں گر وِیس وٹایا۔ چوڈاں گر وِیس وٹایا۔ چوڈاں گر وِیس وٹایا۔ چوڈاں گر وِیس وٹایا۔ ایکا نام اک سلوک،
 ایکا راگ سُنائیا۔ ایکا پُرکھ ایکا اوٹ، چرن دھیان اک لگائیا۔ اک وکھائے نرمل جوت، جوتی جاتا ڈگمگائیا۔ کلجگ اتم گر وِیس وٹایا۔ کلجگ اتم گر وِیس وٹایا۔
 لیکھا لیکھے نہ لیکھیا جائیا۔ جس دا اچے نہ کھلیا سوت، دوسریاں سوت رہیا کھلائییا۔ آپ ڈگے آلیوں بوٹ، دو جی وار وچ نہ کوئی ٹکائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، چوڈاں گر دئے وڈیائیا۔ چوڈاں گر وِیس وٹایا۔ چوڈاں گر وِیس وٹایا۔ چوڈاں گر وِیس وٹایا۔ چوڈاں گر وِیس وٹایا۔
 پسر، تن جھوٹھا کھیل نیارا۔ اندر آئے نہ شبدي نرگن دھار، شبدي شبد نہ کوئی وِبارا۔ باہروں دسے پنج تت آکار، تن بستر نال شنکارا۔
 جھلے کہندے گر وِبارا اندر وڑیا کیسے نال نہ کرے گفتار، اپنا کھولے نہ بند کواڑا۔ اندر وڑ وڑ رووے زارو زار، آگے دسے نہ ہر کرتارا۔ باہر
 میں کیسے دا کی سکاں سوار، میں آپ نہ اُتریا کیسے کنارہ۔ واہ واہ پاربرہم نے دتی دات، لوکی کردے نِمسکارا۔ اتم بہاویں سٹے ڈونگھے
 کھات، رائے دھرم مارے مارا۔ واہ واہ نیند آوندی سْتیاں جاگن ویلا باہر دسن پرہات، اندر نین نہ کوئی آگھاڑا۔ سچے ستگر دی اکو ذات،
 آد جگادی اک وِبارا۔ جن بھگتاں دیوے نام دات، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے دُھر دربارا۔ دُھر درباری ہر
 ہر لیکھا، لیکھ لیکھ آنت سمجھائیا۔ کلجگ تیرا جگت بھیکھا، لوک مات پئی دُہائیا۔ چوڈاں لوکان کوئی نہ رکھے چھایا ہیٹھا، سر ہتھ نہ کوئی

ٺڪائڻا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، چوڏاڻ لوڪ چوڏاڻ ڪر آپ جنائڻا۔ چوڏاڻ طبق چوڏاڻ ڪر چوڏاڻ لوڪ، ايڪا شبد ڪر اڪهوائڻندا۔ شبد اتم ديوي سچ سلوڪ، در در آپ سُنائڻندا۔ اُٺهو جاگو ٻر در بهاگو ٻر ڪا بهانا سڪي نه ڪوئي روڪ، نيتز نير سرب وٺائڻندا۔ لڪه چوراسي اتم ديوي جهوڪ، اپنا حُڪم آپ ورتائڻندا۔ جس دا ڪهيل لوڪ پرلوڪ، سو سَتگر آپ اڪهوائڻندا۔ چوڏاڻ لوڪ اڪو اوٺ، پُرڪه ابناشي آپ جنائڻندا۔ سچا سَتگر اڪو ٻهٽ، ڪوئن ڪوٺ پير پيغمبر اپنا حُڪم ورتائڻندا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، چوڏاڻ ڪر شبد دهار نه ڪوئي ورن نه ڪوئي گوت، قلعو ڪوٺ نه ڪوئي رڪهائڻندا۔

★ ۳ ڪتڪ ۲۰۱۸ ڪرمي جيٺووال دربار وچ ★

آد پُرڪه اڪم اتهاہ، آد آد ڪهيل ڪرائڻندا۔ الڪه اڪوچر ٻه پرواه، ٻه عيب ناؤن دهرائڻندا۔ وسنهارا سچ مڪان، مقامي حق سوٺها پائڻندا۔ آپ اپنا ناؤن دهر، نر نرنڪارا آپ اڪهوائڻندا۔ سچ سنگهاسن سوٺها پا، تخت نواسي تخت سُهائڻندا۔ دُهر فرمانا حُڪم جنا، شبد انادي ناد وڃائڻندا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، در گهر ساچا آپ سُهائڻندا۔ در گهر ساچا سوٺهاؤنت، سو پُرڪه نرنجن آپ سُهائڻا۔ ٻر پُرڪه نرنجن مہا اڪنت، ليڪها لڪهت وچ نه آيا۔ ايڪنڪارا آپ بنائے اپني بنت، گهڙن بهننهار آپ اڪهوائڻا۔ آد نرنجن آد آنت، نرگن نروير ويس دهرائڻا۔ ابناشي ڪر تا جگا جُگنت، جُگ ڪر تا ڪهيل ڪهلائڻا۔ سري بهگوان ساچا دهام اڪ سُهنت، سچڪهند وڃي ودهائڻا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، اپنا نُر آپ دهرائڻا۔ ساچا نُر نُر نُرانہ، نرگن نروير آپ اُڇائڻندا۔ شاہو بهوپ بن سُلطانا، ساچي تخت سوٺها پائڻندا۔ حُڪمي حُڪم دُهر فرمانا، دُهر درباري آپ سُنائڻندا۔ در درويش بن در دربانا، در اپني سيو ڪمائڻندا۔ سو پُرڪه نرنجن ٻو پردھانا، ٻر پُرڪه نرنجن دھير دهرائڻندا۔ ايڪا ايڪا جودھا سورپير وڏ بلوانا، بل اپني وچ سُهائڻندا۔ آد نرنجن ڏگمگانا، جوتي جوت جوت رُسنائڻندا۔ ابناشي ڪر تا والي دو جھانا، انھو پرڪاش ڪرائڻندا۔ سري بهگوان جھلائي سچ نِشانہ، درگاه ساچي ٻتھ اُٺھائڻندا۔ پارپرہم آپ اپنا منگي دانا، نرگن نرگن اڪي جھولي ڏائڻندا۔ پُرڪه اڪال بن بن مرد مردانہ، وست امولڪ آپ ورتائڻندا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، در گهر ساچي آڀي وڙ، اپنا گهر آپ سُهائڻندا۔ ساچا گهر سوٺهاؤنت، آد پُرڪه آپ سُهائڻا۔ اڪ اڪلا سري

بھگونت، شاہ پاتشاہ آسن لائیا۔ آپے جانے اپنی بنت، آپے جانے سچ پڑھائیا۔ کرے کھیل ناری کنت، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے وجے ودھائیا۔ در گھر سچ سہنجنا، سو بہاؤنت کرتار۔ جوت جگائے آد نرنجنا، اک اکلا ایکنکار۔ دین دیاں ٹھا کر درد دکھ بھہ بھنجنا، کرے کھیل اگم اپار۔ اپنے دوار آگے آپے سجننا، نہ کوئی میت نہ مرار۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، آد جگادی ایکاکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، لیکھا جانے دھر دربار۔ دھر دربار سچکھنڈ، ہر ساچی جوت جگائیا۔ آد جگاد رہے اکھنڈ، نہ کوئی ونڈن ونڈ ونڈائیا۔ نرگن نرؤیر پُرکھ اکالا دین دیاں ہونے کدے نہ رنڈ، ناری کنت رُپ سمائیا۔ اک گائے اپنا چھند، آپے بہ بہ منگل گائیا۔ آپے وسیا اپنے اند، اند اند وچ سمائیا۔ آپے بنیا اپنا بخشند، بخشش ساچی دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ دوارا اک جنائیا۔ سچ دوارا سیری بھگوانا، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ پرم پُرکھ پُرکھ سُلطانا، شاہو بھوپ آسن لائیندا۔ راج راجانا سیری بھگوانا، گن اوگن نہ کوئی رکھائیندا۔ حُکمی حُکم دھر فرمانا، دھر دی بانی بان لگائیندا۔ نرگن داتا نرگن دانا، نرگن بھیکھی نرگن بھچھیا منگ منگ جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر جو آسن، اک اکلا آپ لگائیا۔ کرے کھیل پرتھمی آکشن، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ آپے ویکھے اپنا کھیل تماشن، آپے منڈل راس رچائیا۔ آپے کرے اپنی پوری آسن، آسا ترشنا دئے مٹائیا۔ آپے بھوگ آپ بلاسن، آپے سیج ہنڈھائیا۔ آپے داس آپے داسی داسن، آپے در بہ اپنا رُپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارے دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا وڈا وڈ، سو پُرکھ نرنجن آپ اپائیندا۔ اپنے وچوں آپا کڈھ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے جانے اپنی حد، پار کنارہ نہ کوئی وکھائیندا۔ اپنا آپ آپے سد، آپ اپنا حُکم منائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، در دروازہ آپ کھلائییندا۔ در دروازہ آپے کھول، نرگن نرگن اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نش اکھڑ اکھڑ آپے بول، بن اکھڑ کرے پڑھائیا۔ آپے تولے ساچا تول، تولنہارا اک اکھوائیا۔ آد جگاد رہے اڈول، اڈل ڈل کدے نہ جائیا۔ اپنے اندر آپے مؤل، مؤلا اپنی کھیل کھلائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سینگھاسن آپے چڑھ، سچکھنڈ دوارے کرے کھیل

اگم اپارا، بھيو ابھيدا آپ جنائيا۔ سچکھنڈ دوارے بھيو اولّا، ہر اپنا آپ جنائيندا۔ اجوئی رست دسے اک اکلّا، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائيندا۔ اک سہائے نہچل دھام اٹلا، اٹل محل آپ وڈيائيندا۔ اپنی جوت آپے رلا، جوتی جاتا ناؤں دھرائيندا۔ آپے پھڑے اپنا پلا، ناری کنت کھیل کھلائيندا۔ اپنا در آپے ملا، در گھر ساچا آپ سہائيندا۔ اپنا سندیش آپے گھلا، آپے مل مل منگل گائيندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارا سچا گھڑ، گھڑنہار ہتھ وڈيائيا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئی چھپائيا۔ نہ کوئی دیسے روس سورج چن اجیار، نور ظہور نہ کوئی کرائيا۔ نہ کوئی سجن میت مرار، سگلا سنگ نہ کوئی وکھائيا۔ نہ کوئی دسے ست دُلا، مات پتا ساک سجن نہ کوئی بھین بھائيا۔ نہ کوئی جنگل جوہ دسے اجار پہار، ڈونگی گندر بھيو نہ رائيا۔ نہ کوئی دسے لکھ چوراسی دھار، پنج تت نہ کوئی وڈيائيا۔ ترے گن دسے نہ کوئی اکھار، وشن برہما شو نہ کھے سمجھائيا۔ نہ کوئی شبد ناد دھنکار، نادى ناد نہ کوئی سنائيا۔ نہ کوئی گر پیر اوتار، مُلا شیخ مسائق نظر کوئی نہ آتيا۔ سرب جیاں دا اکو ناک، اکو داتا پُرکھ بدھاتا، نر نرنکار کھیل کھلائيا۔ آپے پتا آپے ماتا، آپے بالک روپ وٹائيا۔ آپے بھے اپنا ناتا، تھ کدے نہ جائيا۔ آپے ہوئے جوتی جاتا، جوتی جوت کرے رُسنائيا۔ آپے دوس آپے راتا، گھڑی پل اپنی ونڈ ونڈائيا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ دیوے دھرواسا، انڈج جیرج اُتبھج سینج اپنے رنگ ٹکائيا۔ آپے لکھا رہے کلا پاتا، دس کیسے نہ آتيا۔ سچکھنڈ وسے اک اکنتا، عقل کل کھیل کھلائيا۔ کرے کھیل بوہ بدھ بھانتا، بے آنت بے پرواہيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ اپنا گھاڑن لے گھڑائيا۔ سچکھنڈ ہر جو گھاڑن گھڑيا، گھڑنہار نرنکارا۔ نرگن آپے باڈی بنيا، نہ کوئی دیسے ذات ترکھانا۔ اپنی سیوا آپے کریا، آپے شاہ آپ نہانا۔ اپنا بھانا آپے جریا، اپنے حکم آپ سمانا۔ اپنے مندر آپے کھڑيا، آپے ویکھے مار دھيانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سری بھگوانا۔ سری بھگوان کھیل اپارا، نرگن نراکار آپ کرائيا۔ سچکھنڈ ساچا کھول دوارا، اک اکلّا سوبھا پائيا۔ در درویش بنے بھکھارا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائيا۔ بھوپت بھوپ بن ونجارا، ساچا ونج اک وکھائيا۔ ایکا وست امولک رکھے تھارا، تھر اپنی دے وڈيائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی اچھیا اپنے نال ملائيا۔ اپنی اچھیا اپنے آگے رکھ، پُرکھ اکال کھیل کھلائيندا۔ آد پُرکھ پرہہ ہو پرتکھ، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائيندا۔ ناؤں دھرائے اک سمرتھ،

سمرتھ اپنی دھار جنائیندا۔ اپنے گرہ ہو اُتیت، اپنا مارگ آے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 آد آد اپنی دھار آپ چلائیندا۔ آد پُرکھ ساچی دھار، سچکھنڈ دوار چلائیا۔ نرگن رُپ نرکار، نرور ویس وٹائیا۔ اجوئی ربت ہویا
 خبردار، رُپ رنگ نہ کوئی وڈیائیا۔ وسنہارا دھام نیار، در ساچے سوہیا پائیا۔ آپا کر آپ وچار، آے دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ دئے وڈیائیا۔ آد اپنی رچنا رچ، ہر ہر کھیل کھلایا۔ اپنا ناؤں ناؤں دھر دھر، سچ ساچا مارگ لایا۔ اپنے
 آتر آے رچ، اپنا رنگ رنگایا۔ اپنے دوار آے نچ، اپنا سوانگ دکھایا۔ اپنے گرہ آے ہس، آے منگل گایا۔ اپنے مندر آے ہویا وس، آپ
 اپنا بندھن پائیا۔ کرے کھیل الکھنا الکھ، الکھ الکھ بے پرواہیا۔ آے جانے اپنا رس، رس رسیا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، اپنا رُپ آپ سمجھائیا۔ ساچا مارگ پُرکھ آگم، آگمٹا آپ جنائیندا۔ ساچا رُپ پُرکھ آگم، آگمٹا آپ جنائیندا۔ نہ مرے
 نہ پئے جم، رُپ انوہ نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی تتو نہ کوئی تن، نہ کوئی تار ستار بلائیندا۔ نہ کوئی جننی نہ کوئی جن، مات پت نہ کوئی
 وڈیائیندا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی کن، نہ کوئی واج سنائیندا۔ نہ کوئی چہر نہ کوئی چھن، نہ کوئی ڈیرہ بنائیندا۔ آد پُرکھ اک بھگوان، اپنی
 جوت آپ پرگٹائیندا۔ سچ دوارا چڑھیا چن، سچکھنڈ دوارا آپ رُشنائیندا۔ اپنا حُکم آے من، سد بھانے وچ سمائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے آے بہ، اپنا حُکم منائیندا۔ ساچا حُکم سری بھگوان، اپنا آپ جنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن
 ہو مہربان، پاربرسم در بُلایا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے دان، سری بھگوان جھولی ڈاہیا۔ ایکنکارا دکھائے سچ مکان، ابناشی کرتا ویکھ
 دکھائیا۔ آد نرنجن نور مہان، اک اکلا ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوار آپ سہائیا۔ سچکھنڈ دوار
 سہایا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ اپنا کھیل آے در در، ساچا آپ سہائیا۔ پُرکھ اکال آے بن بن، اپنا رنگ رنگایا۔ ساچے پوڑے آے چڑھ
 چڑھ، سچ سنگھاسن سوہیا پائیا۔ اپنا پلو آے پھڑ پھڑ، آپا لئے پرنائیا۔ ناری کنت آے بن بن، ہر ساچی سیج سہائیا۔ نرگن اندر نرگن
 دھر دھر، ساچی دھار چلائیا۔ اپنی کِریا آے کر کر، کرتا پُرکھ کھیل دکھائیا۔ نرہو چکا اپنا ڈر ڈر، بھے اور نہ کوئی دکھائیا۔ سچکھنڈ
 دوارا دے ور ور، داتا رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھو آپ کھلایا۔ پُرکھ ابناشی بھو کھلاؤنا، اپنا پردہ

ہر جو چُک۔ سچکھنڈ دوارا اک سہاؤنا، جس اندر بیٹھا لک۔ سچ نشانہ اک جھلاؤنا، سچ دوارے قلعے کوٹ۔ سچ نگارہ اک وجاؤنا،
 ہر نامے لگے چوٹ۔ بنک دوارا اک سہاؤنا، پُرکھ اکالا اکو اوٹ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل نرگن جوت۔
 نرگن جوت جوتی دھارا، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرے پیارا، ایکنکار نال ملائیا۔ آد نرنجن کر اُجیارا، ابناشی کرتا
 ویکھے چائیں چائیا۔ سِری بھگوان دئے ہلارا، سچ نشانہ اک اُٹھائیا۔ پاربرہم در بن بھکھارا، درویش اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ دیونہار آپ
 ورتارا، اکو اک ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پَسارا کریا اک، ہر ہر اپنا آپ لیکھ لیکھ، لیکھا لیکھت وچ نہ آئیا۔
 ساچا لیکھا ڈھردرگاہ، ڈھردرگاہی آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سچ ملاح، ساچا متا پکائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، ساچا
 حُکم جنائیندا۔ تھر گھر سچا لوں وسا، سچ اپنی بنت بنائیندا۔ سْت دُلارا دیاں ٹکا، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ شبدی حُکم آپ سمجھا، اپنا
 بھيو چُکائیندا۔ وشن برہما شو تیری جھولی پا، تیرا راہ وکھائیندا۔ ترے ترے لیکھا ایکا تھان، پنچم جوڑ جُڑائیندا۔ چار چار ہر پکڑے
 بانہ، پنچم اپنا روپ پرگٹائیندا۔ چھ چھ گھر ڈیرہ لا، ستویں ست ستوادی ڈنک وجائیندا۔ اٹھان تتان رنگ رنگا، نو دوار کھوج
 کھجائیندا۔ دسویں بھيو آپ مُکا، لک لک ویکھ وکھائیندا۔ شبدی مارگ ایکا لا، سچ محل اٹل سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، ساچے سْت شبد سمجھائیندا۔ سْت شبد مار دھیان، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ تھر گھر ملیا تیرا دان، تیری وڈ وڈی
 وڈیائیا۔ آد جُگاد سدا مہربان، دیونہار اک اکھوائیا۔ رو سس کر پردھان، کِرِن کِرِن کری رُشنائیا۔ لوآن پُریاں کھیل مہان، منڈل اپنی
 راس رچائیا۔ وشن برہما شو کر پروان، پرا پسنتی مدھم بیکھری تیری دھار سُنائیا۔ پاربرہم برہم اک گیان، برہم ویتا کرے پڑھائیا۔ جُگ
 جُگ کھیل کھیل مہان، لوک مات دیاں کرائیا۔ نرگن سرگن اک نشان، گر گر ویس انیک وٹائیا۔ بھگت بھگونت دیدے مان، تیری مہا
 اکٹھ سُنائیا۔ سنت ساجن اک مکان، سچ دوارا دیاں وکھائیا۔ گرُمکھاں راگ سُنواں کان، دُھن آتمک آپ جنائیا۔ گرَسکھاں چرن دھیان،
 ساچا مارگ اک سمجھائیا۔ کران کھیل وچ جہان، لکھ چوراسی ناچ نچائیا۔ پیر پیغمبر پاواں آن، حُکمی حُکم بھوائیا۔ جُگ چوکرئی کر
 کلیان، اتم اپنے وچ چھپائیا۔ ایکا صدا رکھاں اپنا نام، نام نام وچ صلاحیا۔ تیرا امرت سچا جام، سچ دوارے دیاں وکھائیا۔ تیرا سچ

سندیشہ دُھر پیغام، پیر پیراں کران پڑھائیا۔ تیرا پکڑاؤنا ایکا دام، دامنگیر سرب لوکائیا۔ تُوں ہر گھٹ رمیا رام، تُوں میرا پتا مائیا۔ سٹ دُلارا شبد نیوں نیوں کرے سلام، علیکم تیری شہنشاہیا۔ مقامے حق تیری کلام، بے عیب میرے خُدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، شبد سٹ آگے ابناشی اچت بیٹھا سیس جھکائیا۔ سٹ دُلارا گیا جھک، پرہ آگے سیس جھکائیندا۔ تُوں زِرگن بیٹھا لُک، دِس کیسے نہ آئیندا۔ میں بنیا تیرا سٹ، تیرے آگے جھولی ڈائیندا۔ تُوں سہاؤنی میری رُت، میں تیری پُھلواری آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بھکھک جھولی ڈائیندا۔ بھکھک منگے یاچک دان، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ تُوں صاحب سچا سلطان، بے آنت تیری وڈیائیا۔ میں بالا سٹ انجان، تیرے آگے نہ کوئی چٹرائیا۔ تُوں رکھنا آد جُگاد دھیان، تیری نگاہ بدل نہ جائیا۔ تُوں محبان بیدو مہربان، بی خیر یا اللہ، صفت صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، اتوٹ اٹ رکھائیا۔ ساچا سٹ شبد دُلارا، ایکا منگ منگائیندا۔ تھر گھر تیرا رہے ہلارا، دوجا در نہ کوئی پائیندا۔ سچکھنڈ تیرا ہندا ہے دیدارا، میرا رنگ رنگائیندا۔ تیری کِریا تیری درشت میری ایشٹ کرے گزارا، بن تڈھ ایشٹ نہ کوئی منائیندا۔ تُوں صاحب بے عیب پروردگارا، تیرا جلوہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا سچ سہارا، تیری اوٹ تکائیندا۔ تیری اوٹ لئی تگ، بے عیب میرے خُدایا۔ آد جُگاد نہ جاواں تھک، سد رکھیں سیس میرے تے چھایا۔ تیرا حُکم اُچاؤنا حق، بھل کدے نہ جایا۔ تُوں تھر گھر لینا رکھ، بن بن جنیدی مایا۔ میں تیرے کولوں ہوواں نہ وکھ، سٹ شبد رہیا گُرایا۔ تُوں آد جُگاد کرنا میرا پکھ، تیرے چرناں سیس نوایا۔ وشن برہما شو کران پرتکھ، تیرا مارگ دیاں وکھایا۔ ترے گن مایا پنج تت کران کھیل الکھ الکھ، گھٹ گھٹ اپنی الکھ جگایا۔ پاربرہم پرہ گن ندھان، دیاوان دیا کمائیا۔ سٹ بال نادان، تیری بالی بڈھ دیاں وڈیائیا۔ آد جُگاد رکھاں تیری پہچان، بھل کدے نہ جائیا۔ تھر گھر تیرا وسدا رہے مکان، ڈھیری ڈھاہ نہ کوئی بنائیا۔ لکھ چوراسی اکو دان، ایکا وار جھولی پائیا۔ زِرگن سرگن لے لے جائے پیغام، سچ سندیشہ مات سنائیا۔ کھیلاں کھیل دو جہان، برہمنڈ کھنڈ وڈی وڈیائیا۔ لوک پرلوک جس تیرا گان، تیرے ناؤں سچی شنوائیا۔ تیری ونڈاں ونڈ مہان، ونڈ اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور،

اپارا۔ آپے جانے اپنی ریکھ، ریکھ رنگ رُپ تے وسے باہرا۔ اپنا نین آپے پیکھ، آپے نیتر کرے أُجیارا۔ آپے جانے اپنا بھیت، آپے کھولنہارا کواڑا۔ آپے جانے اپنی وینت، جس بدھ بنایا سچکھنڈ سچا دربارا۔ لبھ لبھ تھکے کیتی کیت، کیسے آنت نہ پاراوارا۔ جس اپنے چرناں کرایا بیت، تس دتا درس دیدارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کرے پار کنارہ۔ کون ویلا مکے حد، حدوُد دئے سمجھائیا۔ اپنے دوارے آپے لئے سد، لوک مات پنڈھ مُکائیا۔ وشن برہما شو بنائی تیری جد، لکھ چوراسی تیرا بنس سہائیا۔ تُوں نرگن سرگن کرایا اد، سرگن نرگن تیرا بھيو نہ جانے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آنت میلا لئے ملائیا۔ اتم میلا لین کر، کر کِریا گن ندھان۔ میں وساں تیرے در، پاربرہم سری بھگوان۔ میں لکھ چوراسی پھراں در در، اٹھے پھر ہو نگاہبان۔ گر اوتار سیوا لاواں پھڑ پھڑ، لوک مات کر پردھان۔ تیرا ناؤں اکھر پڑھ پڑھ، لکھ چوراسی کرن گیان۔ اتم جائن ہر ہر، پُرکھ ابناشی کرن دھیان۔ کایا اُچے کایا جائے مر، نرگن وست نرگن کرے پروان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا در نہ سکے کوئی پچھان۔ ساچا ور ہر جو دینا، دیا ندھ دیا کائیا۔ سُت شبد تیرا ٹھانڈا سینہ، آد جُگاد رکھاں امرت رس اکو بھینا، سائنک ست ست ورتائیا۔ ترے ترے کھیل آپے کینہ، پنچم پنچ وجے ودھائیا۔ آپے جانے مرنا جینا، لکھ چوراسی بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیرا آنت دئے سمجھائیا۔ سُت شبد تیرا آنت ملاواں، پرہہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پرہہ ملن دا کرے دعوہ، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جُگ لکھ چوراسی آوا، سورپیر آپ بنائیندا۔ اتم سب دا میٹے ناواں، ناواں نظر کوئی نہ آئیندا۔ گر اوتار جس دا تکدا رہے پرچھاواں، سو اپنا رُپ وٹائیندا۔ بل دھارے بن بھجاں باہواں، چتربھج نہ کھیل کھلائیندا۔ بن جھے پُت ماواں، پتا اپنا نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سو تیرا میل ملائیندا۔ شبد سُت جس تیرا میل ملاؤنا، سرگن نرگن ناؤں رکھائیندا۔ جس نے پلُو آنت پھڑاؤنا، نروریر ناؤں دھرائیندا۔ جس نے مندر بھاگ لگاؤنا، اجوئی ربت ویکھ وکھائیندا۔ جس نے سوہلا ساچا گاؤنا، ناؤں نرنکارا آپ سنائیندا۔ جس نے پردہ اوہلا چُکاؤنا، جوتی جوت دگمگائیندا۔ لکھ چوراسی ناتا جس ٹراؤنا، سو دس کیسے نہ آئیندا۔ لوک مات جس پھیرا پاؤنا، گر اوتار راہ سمجھائیندا۔ بھگت بھگوان

گھر اک وکھاؤنا، ساچے مندر گنڈا لائیندا۔ ساچے سنتان جس پردہ لائینا، اپنا پلّو نام ودھائیندا۔ گرمکھاں جس رنگ رنگاؤنا، رنگ اپنا آپ رنگائیندا۔ گرمکھاں جس سُکھ اُچاؤنا، سُکھ اپنی وست ورتائیندا۔ وسدا کھیڑا جس اتم ڈھائینا، اُس دا بھيو کوئی نہ پائیندا۔ شبدا سُت تیری لاج رکھاؤنا، سو تینوں آد سمجھائیندا۔ آنت تیرا جس میل ملاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا رُپ آپ سمجھائیندا۔ میرا رُپ اتم وار، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیا۔ نہ کوئی سجن میت مُرار، ساک سین نہ کوئی وڈیائیا۔ تیرا کھیل اگم اپار، نرگن نرگن رُپ وکھائیا۔ جوتی جامہ لے اوتار، نہکلنک ناؤں رکھائیا۔ ڈنکا وجے سرب سنسار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ اپنی جوت کر اُجیار، نراکار رُپ اپنا آپ اپنے وچ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا گن رہیا سمجھائیا۔ کلجگ آواں اتم وار، نرگن جوت جگا۔ سچکھنڈ بناواں پہلوں دوار، دسم دواوی پندھ مُکا۔ ساچا کران پھیر وبار، گرمکھ سجن مات جگا۔ دیواں ور کر پیار، سر اپنا ہتھ ٹکا۔ برہما شو تختوں دیاں اُتار، سُریت راجا اند مارے دھاہ۔ برہمنڈ کھنڈ دیاں اُلٹا، لوآن پُریاں کوئی نہ لہے راہ۔ دھرت دھول دیاں کھپا، سمنڈ ساگر دیاں سُکا، جوتی لنبو اگنی ایکا لا۔ پن چپو بنان ملاح، اپنے بھگتاں نال رلا۔ ایکا دیواں نام صلاح، ساچا اکھڑ اک پڑھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، لوک مات سچکھنڈ دوارا آپ بنا۔ سچکھنڈ دوارا ایکا دوآ دھار، دوآ صِفر نال ملائیا۔ ویہ سو باراں کر پیار، بکرمی لیکھا رہیا مُکائیا۔ چھ گھر کر اُجیار، چھ سال سیو کھائیا۔ تیرا تیرا جگت وبار، شاہ سُلطاناں اپنے کنڈے تول تُلایا۔ چوڈاں چوڈاں بن ونجار، چوڈاں لوک چوڈاں طبقات ماری مار، گرمکھ ساچے لئے جگائیا۔ ایکا اگی سچ وبار، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیا۔ پندراں پندراں کھیل پار تیرتھ تٹ ویکھ مینار، مندر مسجد مٹھ شو دوال گردوارا گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ اپنی وست لے کے آیا اپنے نال، خالی بھنڈارے سرب کرائیا۔ بے سمجھ ہوئے بے حال، رمز رمز وچ نہ کوئی رلائیا۔ کچ کھیل کرے کرتار، اناحق وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سولاں سولاں سچ وبارا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ بھگن بھگن اک بھنڈارا، ایکا وار ورتائیندا۔ چار ورن ورن پار کنارہ، برن اٹھاراں ڈیرہ ڈھائیندا۔ ساچا دوس اک وچارا، پندراں کتک میل ملائیندا۔ سمت ستران سچ دہارا، خوشیاں نال ملائیندا۔ پرگٹ ہو اگمی لاڑا، رُپ انوپ آپ سمجھائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا،

لوک مات حُکم جنائیندا۔ چل کے آیا اک اِکلا پروردگارا، رُوپ رنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ جس رام پسریا پسارا، سو رام ویکھ وکھائیندا۔ جس بدھی ساچی دھارا، سو دھار پار کرائیندا۔ جاننہارا پار کنارہ، اپنے تٹ ڈیرہ لائیندا۔ سیس جگدیش سوہے تاج اپارا، پنچم اپنا گنڈھ پوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا وچ سنسارا، نرگن اپنا آپ پرگٹائیندا۔ سمت ستاراں گیا لنگھ، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ پاربرہم پت پرمیشور اک پھڑیا نام مردنگ، شاہ سُلطانا رہیا سُنایا۔ جس دی پُوجا کر کر بھکھیا رہے منگ، سو دیونہار ویس وٹایا۔ جس شاہ سُلطاناں ننگی کرنی کنڈ، اپنا کھنڈا رہیا چمکایا۔ جس لکھ چوڑاسی کرنی رنڈ، سرگن رُوپ نہ کوئی درسایا۔ جس بھگتاں کرنی اتم ونڈ، سو بھگن پھیری پایا۔ نہ کوئی چلہ نہ کمنڈ، تیر نشان نہ کوئی وکھایا۔ ایک حُکم دیوے اپنے چھوٹے بالے فرزند، سب دا کرے آنت صفایا۔ جن بھگتاں خوشی کرے بند بند، لکھ چوڑاسی بندھن دئے تڑایا۔ میل ملائے سہج اند، اند پُر واسی ایک گھر نظری آیا۔ کرے پرکاش بن سُوچ چند، بن تیل باقی دپیک دئے جگایا۔ صاحب دِیال سدا بخشند، ہر بھگت لئے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اٹھ دس وچے ودھایا۔ اٹھ دس وچے ودھائی، ہر ستگر آپ وجائیندا۔ بھگت بھگوت ہونے گڑمائی، ساچا سگن منائیندا۔ آپے دھی آپ جوائی، سوہرا پتا آپ اکھوائیندا۔ آپے نین آپے نائی، آپے بن بن سیو کھائیندا۔ آپے ڈولے چڑھ چڑھ مارے اُچیاں دھائیں، آپے ہس ہس خوشی منائیندا۔ آپے بھگتاں پکڑے بانہی، اپنے گلے لگائیندا۔ آپے چُکے چائیں چائیں، ساچی گود سہائیندا۔ آپے دیوے سچ صلاحی، صلاحکار آپ ہو آئیندا۔ اٹھو ملو بھائیاں بھائی، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ نانک نام اک دھیائی، دھیان دھیان وچ وکھائیندا۔ گوبند بوٹا پٹیا کاہی، لکھ چوڑاسی جڑ اکھڑائیندا۔ بن ہر بھگت نہ کوئی وڈیائی، لکھ چوڑاسی کم کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سمت اٹھاراں سچ وبارا، کرے کرائے کرنہارا، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی کل دھرے کرتار، جن بھگتاں آپ جنائیا۔ آد جگادی سچ پیار، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیا۔ جگ جگ جن بھگت دوارے گیا سچ، نرگن سرگن رُوپ وٹایا۔ در آیا پوری کر کے گیا آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ نرگن جوت کر پرکاش، سرگن ساچی دئے وڈیایا۔ پُرکھ اکالا دین دِیالا وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا سنگ آپ رکھائیا۔ سگلا سنگ چھیویں گھر،

گھر وچ گھر آپ ملایا۔ بھگت بھگوت کولوں نہ جائن ڈر، بھگون جھوٹھا بھے چکایا۔ اپنی کِریا آپے کر، چھ گھر لوک مات سمجھایا۔ دھرنی
اُپر ونڈے ونڈ، اُپر ایکا ونڈ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا دئے جنایا۔ چھ گھر دا جگت پنڈھ، پرہہ نیرن
نیر مکائیا۔ چھ فٹ ونڈے ونڈ، ونڈنہار اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگون میلا سہج سُبھائیا۔ بھگتن میلا
رہیا دس، ہر سجن میت مُرار۔ کھبے پاسے جانا وس، سچے رہے آپ نرنکارا۔ آگے ساچی سنگت رکھ، ہر جو ہر بھگتن کرے نمسکارا۔
آد جگاد سدا ہویا وس، نس نہ جائے سرجنہارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لوک مات پرگٹائے جگت دوارا۔ کھبے پاسا،
چھ فٹ فٹ دُور کرائیا۔ نت نوت کردے رہن ہاسا، بھگت بھگوت وڈی وڈیائیا۔ اک دوجے دی پوری کردے رہن آسا، آسا آسا وچ
ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ بھرواسا دئے سمجھائیا۔ سچ بھرواسا ہر کرتارا، ہر ہر آپ جنائیندا۔ ساچا مندر
سچ دوارا، بھگت اُجیارا آپ کرائیندا۔ ست ستوادی ساچی دھارا، وچ سنسارا ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ کلجگ اتم جانا پیت، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ ستجگ ساچی چلنی ریت،
ہر ستگر آپ چلائیا۔ ویکھنہارا اک اتیت، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ اک سنائے سہاگی گیت، آتم پرما تم وجے ودھائیا۔ پرہہ دوارا ایکا رنگ
رنگائے ہست کیٹ، اُچ نیچ نہ ونڈ ونڈائیا۔ مانس جنم جن لے جیت، جو در دوار درشن پائیا۔ کایا ہوئے پنت پنت، پنت پاپی پار کرائیا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھگت دوارا دئے سمجھائیا۔ بھگت دوارا ہر کرتارا، ایکا ایکا ایک
ملائیندا۔ پچھلی بھل بخشے اتم وارا، اُبھل اپنی دیا کھائیندا۔ وشکرما بنے پھر بھکھارا، اپنا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
کِریا کر، تن کٹک سچ سندیشہ جنائیندا۔ سن سندیش گیا جاگ، اپنی لے انگرائیا۔ وڈ وڈ ہوئے دھن بھاگ، پرہہ ساچے لیا منگائیا۔
کلجگ مٹی اندھیری رات، ستجگ ساچی ہوئے رُشنائیا۔ کون کھیل کرے ہر جو وچ مات، بھیو ابھید اک جنائیا۔ کون دوارے دیوے
دات، دات اپنی جھولی پائیا۔ میں بھلا آگے کران نہ ہاتھ، میرے نین رہے شرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا
ساچا ور، ہوں بیٹھا سیس جھکائیا۔ وشکرما سیس بیٹھا سٹ، نیت نین نہ سکے اٹھائیا۔ تیری وست میرے کولوں لئی لٹ، خالی ہتھ رہیا

وکھائیا۔ کلجگ اتم جے گیا تھ، اپنی وست آپے دئے ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، وشکرما رہیا
 سمجھائیا۔ وشکرما تون گیا بھل، میرا ناؤں بھلایا۔ میرا سیکھ سدا اڈول، نہ ڈولے ڈول ڈلایا۔ میرا بھگت سدا اٹل، نہ کوئی تولے تول
 ٹلایا۔ میرا گرمکھ نہ جائے رُل، نہ کوئی رولے رولے رُلایا۔ آد جگاد جگا جگنتر میں غریباں پاؤندا مل، قیمت کرتا اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنے
 بھگت دو جہان دی سگندھی بناواں پھل، برہمنڈ کھنڈ آپ مہکایا۔ میرا بھگت سدا صلح کل، کل عالم دئے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو وشکرما رہیا جنایا۔ وشکرما ویکھے بھ نرنکارا، نیتر نیناں نیر وپائیندا۔ تیرا آنت نہ پاراوارا، تون بے آنت
 سدا اکھوائیندا۔ میں بھلیا بن گوارا، میرا بنس نہ کوئی سہائیندا۔ میں باڈی تیرا یارا، تون یاری کیوں ٹرائیندا۔ تون آیا گھر ترکھانا، تیسا رندا
 ہتھ رکھائیندا۔ تیری آری تکھی دھارا، دو جہان چیر پوائیندا۔ تیرا ہتھوڑا مارے مارا، آگے سر نہ کوئی اٹھائیندا۔ تیرا ورما رہیا پاڑا، آر
 پار کھیل کھلاییندا۔ تیرا رندا رندے سرب سنسارا، ایکا اپنا ہتھ وکھائیندا۔ تون گندہ بندہ دئیں سوارا، میں تیرے آگے جھولی ڈاپیندا۔ کی
 ہویا جے بھل گیا گوارا، تون بھل کیوں نہیں بخشائیندا۔ میرا ودھے پھلے پروارا، میں سُنیا تون اک تون پنج بنائیندا۔ تون پنجاں میت مُرارا،
 سگلا سنگ نبھائیندا۔ تیری بدھ تیرا نام تیرے کارج کرے وچارا، میں موركھ بھیت نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 ایکا دیدے ساچا ور، تیرے آگے جھولی ڈاپیندا۔ منگی منگ اکو وار، ایکا آس رکھائیا۔ کر کریا سچی سرکار، تیرے گھر توٹ نہ رائیا۔
 اٹ تیرا بھنڈار، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، بن باڈی منگ منگائیا۔ تون
 باڈی لکھ چوراسی گھڑدا، سیوا سیو کھائیندا۔ میں باڈھی تیسا کھاڑا ہتھ وچ پھڑدا، سب دی آس پچائیندا۔ تون باڈی کریں کھیل نہ ہر
 دا، آتم سیجا اک بنائیندا۔ میں باڈھی گھر گھر دا، پاوا چول ٹھوک سیج بنائیندا۔ تون باڈی کیسے کولوں نہ ڈردا، میں باڈی لوک مات ڈر
 ڈر وقت لنکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیری کل تیرے آگے اک رکھائیندا۔ تون باڈی سچا ترکھان، لکھ چوراسی
 ویکھ وکھائیا۔ میں کاما بنیا رہیا جٹ کسان، بن میرے تیری لکھ چوراسی کھیتی پھل نہ سکے رائیا۔ ایکا دے دے ہر جو دان، تیرے آگے
 منگ منگائیا۔ اپنی ذات لے پچھان، تیری ذات میری صفائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سر میرے ہتھ ٹکائیا۔

مہربان ہویا مہربانا، اپنی دیا کھائیندا۔ دین دیوے ساچا دانا، دیا بھجھیا پائیندا۔ پنچم پنچ کرے پردھانا، پنچم میل ملائیندا۔ بادھیان گھر بادھی ویکھے مار دھیانا، ترکھان ترکھاناں نال ناتا جوڑ جڑائیندا۔ پنجاں دیوے اک نشانہ، ایک راہ چلائیندا۔ اُنی کتک بٹھے گانا، موئی تند ہتھ اُٹھائیندا۔ ساچا سگن اک منانا، بھگت دوارا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، پنچم مکھ صلاحیندا۔ پنچم دیوے مان، پنچ وڈیائیا۔ پنچم پنچ کرے پہچان، پنچم سچا شہنشاہیا۔ پنچم دیوے اک گیان، ایک کرے پڑھائیا۔ پنچاں ستجگ بنے ودھان، دھارا اور نہ کوئی وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پنچم نام جگت اپارا، اپرمپر آپ جنائیندا۔ سنگھ بٹن کر پیارا، سنگھ لچھمن نال ملائیندا۔ سنگھ مل دئے ہلارا، سنگھ سوہن رنگ چڑھائیندا۔ سنگھ سنتا ست ونجارا، ست ستوادی ویکھے وکھائیندا۔ پنچم دساں پنچ وبارا، پنچم راہ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، صلاحکار نال رلائیندا۔

ہر کا مندر نہ کوئی تاکی نہ کوئی در، دروازہ نظر کوئی نہ آئیا۔ نہ کوئی گندا نہ کوئی تالا نہ کوئی تختہ جائے اڑ، اندر باہر نہ کوئی وکھائیا۔ چور یار نہ کوئی ڈر، ٹھگ لٹ نہ جائیا۔ پوڑے چڑھ سکے نہ کوئی پھڑ، ڈنڈا ہتھ نہ کوئی رکھائیا۔ بن اٹاں گارا گھاڑن لیا گھڑ، کانڈی تیسی نہ کوئی کھڑکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا مندر دئے سمجھائیا۔ نہ کوئی سوٹر بٹھے دھار، گناں ونڈ نہ کوئی ونڈائیندا۔ نہ کوئی گز نہ کوئی ساہل کرے وچار، دُور نیڑ نہ کوئی وکھائیندا۔ نہ کوئی ٹھوکر سکے مار، ٹھوک ٹھوک اٹ نہ کوئی لگائیندا۔ جس دا محل تیس لیا اُسار، اٹل اپنا ناؤں رکھائیندا۔ نو ست چار چار چوڈس دھار، تیراں آدھا ڈیوڈا، گر نانک ونڈ ونڈائیندا۔ نانک پایا ہر کا دوار، رسنا گایا ایکنکار، فُدرت قادر کھیل کھلائیندا۔ بھگتاں اندر بھگت اُجیار، بھگتی روپ آپ کرتار، بھگوان اپنی دیا کھائیا۔ نو دوارے جگت وبار، ایکو وار سمجھائیا۔ نو کھڑکی کھول کوار، کوڑی کریا دئے مٹائیا۔ پنچ بنو صلاحکار، مل مل کرو صلاحیا۔ بھگتاں بھگت کرن وبار، بھگون ویکھے چائیں چائیا۔ تِن کتک وشکرما لیا ادھار، اہل بھل آپ سمجھائیا۔ ستجگ ساچی بچھے دھار، پنجاں ملے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھگت بھگتاں نال ملائیا۔

پہلا گھر گرا چرن، ایک ایک سمجھائیا۔ دوجا گھر نام ورن، ہر نامے بوجھ بوجھائیا۔ تیجا گھر کھلے ہرن پھرن، نیتر نین نین
 رُشنائیا۔ چوتھے گھر گرسکھ ورن، چوتھے پد سوہیا پائیا۔ پنچم درس زرگن کرن، سرگن خوشی منائیا۔ چھیویں گھر اتم ورن، آون جاون
 پنڈھ مکائیا۔ بن اُپدیشوں ترن، جس ملیا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنے رنگ رنگائیا۔

پہلا گر جگت گیان، جگت نال ملائیندا۔ دوجا گر ویدا ودان، ودت روپ وکھائیندا۔ تیجا گر مارے پنج شیطان، اپنی شرع
 چلائیندا۔ چوتھا گر ہو مہربان، سنت سجن روپ وٹائیندا۔ پنچم گر مارے بان، تیر نرالا نام لکائیندا۔ چھیواں گر گرمکھ سجن آپ
 پچھان، اپنے گلے لکائیندا۔ چھ گر جگت بلوان، جگت وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس جن انت کرے
 پروان، تیس گر لیکھے لائیندا۔

۱۲۷۳

پہلا اُپدیش مات گرہ، بن مات پتا پڑھائیا۔ دوجا اُپدیش جنائے ارب کھرب، گنت گین نہ سکے کوئی رائیا۔ تیجا اُپدیش بالی بڈھ
 مارے رمز، اپنی رمز نال ملائیا۔ چوتھا اُپدیش آوے سمجھ، وچ سنسار لے سمجھائیا۔ پنجویں اُپدیش مل ستگر لبھ اپنے مرض، سچ
 دوار ویکھ وکھائیا۔ ساچا اُپدیش گر دا کہنا مئے فرض، آون جاون وچ نہ آئیا۔ چھیویں کچھ نہ ہووے حرج، اٹلڑی دات جھولی پائیا۔
 جس مارگ ستگر دیوے ورج، گرسکھ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اُپدیش اُپدیش نال ملائیا۔

۱۲۷۳

تیراں ڈیوڈھ پاؤنی چھت، انچ فٹ روپ بدلائیا۔ اندرے اندر کرنا پکھ، وادھ گھاٹ نہ کوئی جنائیا۔ جس در ہرجن چرن دئے رکھ،
 سو سطح دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا ناپ گرمکھاں ہتھ پھڑائیا۔ پریم آنتر پریم پیار، ہر پریم آپ
 رکھائیندا۔ سرتی کھچے شبدی دھار، شبدی دھار بندھن پائیندا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، روپ رنگ نہ کوئی وکھائیندا۔ ڈونگھی گندر

پاوے سار، کایا بنک ویکھ وکھائیندا۔ پُورب جنم لہنا قرض دئے اُتار، مائس جنم لیکھے لائیندا۔ بن بولیاں کرے گفتار، رسنا جہوا نہ کوئی
 بلائیندا۔ راتی سُنتیاں واجاں مار، آلس نندرا وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ اندرے
 اندر نام ستار، بن تندى تند و جائیا۔ جس نوں لہدے پھردے باہر، سو اندر ڈیرہ لائیا۔ آد جُگاد جن بھگتاں کدا سدا پیار، تهاؤں تھائیں
 لئے اُٹھائیا۔ لُکيا رپے نہ کوئی ہردوار، رکھی کیش نہ مُکھ چھپائیا۔ جس وڑیا اندر آپ نرنکار، تِس سجن لئے ملائیا۔ آپے جانے اپنا سچ
 پیار، پیار پیار وچ رکھائیا۔ صفت صلاحی وسیا باہر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ وبارا اک وکھائیا۔ سچ وبارا ایکا
 حد، ہرجن بھگتاں آپ جنائیا۔ اک دوارا اک پد، ایکا گھر وسائیا۔ ایکا نام ایکا ند، ایکا ربیا و جائیا۔ ایکا لکھ چوراسی وچوں کڈھ،
 اپنے نال ملائیا۔ اک سُنائے سہاگی چھند، ایکا کرے پڑھائیا۔ اک جنائے پرمانند، نجانند رسائیا۔ ایکا جانے لیکھا بٹی دند، رسنا جہوا نال
 ملائیا۔ ایکا توڑے پھندی پھند، پھاندک کوئی رہن نہ پائیا۔ ایکا میٹے اندھیرا اندھ، اندھ اندھیرا گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِرپا کر، پیار پیار نال ملائیا۔ پیار اندر چھڈیا گھر، ملیا باہر ٹکانا۔ جس نوں یاد رہے کر، سو ملے سِری بھگوانا۔ جس دے کولوں
 رہے ڈر، سو دیونہارا دانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک وکھائے سچ نشانہ۔ سچ نشانہ کایا اندر، ہر جو ہرجن آپ
 جنائیندا۔ پہلاں بنے سرگن مندر، گھر گھر وچ ویکھ وکھائیندا۔ بجر کپاٹی توڑے جندر، دُئی دویتی پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، پیار پیار اک وکھائیندا۔ پیار اندر پریم پیارا، ہر پریم ناؤں رکھائیا۔ پیار اندر پُرکھ نارا، جُگ جُگ سنگ نبھائیا۔ پیار
 اندر سِت دُلارا، پیار اندر پتا مائیا۔ پیار اندر بھگت ونجارا، جگ ہٹی اک وکھائیا۔ پیار اندر رَو سس ستارا، منڈل منڈپ بیٹھے آسن
 لائیا۔ پیار اندر بھگت بھگوت بنے بھکھارا، جُگ جُگ آوے جاوے واہو داہیا۔ پیار اندر ویکھیا ہری دوارا، بن کھنڈ پھیرا پائیا۔ بن پیار
 کایا وسے جنگل جوہ پہاڑ ڈونگھی غارا، نر بھہ بیہانک روپ وٹائیا۔ کر کِرپا جس جن دیوے سہارا، اپنا پیار اک سمجھائیا۔ دے درس کرے
 کایا ٹھنڈی ٹھارا، سانتک ست ست ورتائیا۔ جس دا مرن دے پچھوں لہنا دوارا، سو بن مریاں لئے ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، اپنی پیار گنڈھ دوائیا۔ پیار اندر پیار گنڈھ، پیا پریم آپ رکھائیندا۔ ایکا پائے ساچی ٹھنڈ، ست ست ورتائیندا۔ گُرمکھ

سُرت نہ ہوئے رنڈ، گر شبدی آپ پرنائیندا۔ پنچ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ جو جن گائے سہاگی چھند، سوہنگ سو آپ درڑائیندا۔ ایک دیوے پرمانند، نجاند رس چکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، پیار بندھن پیار ناتا پُرکھ بدھاتا آپ چڑھائیندا۔

پنج بن صلاحکار، پنجان نال ملائیا۔ پشورا سینگھ دئے ادھار، سینگھ دیدار نال ملائیا۔ مہندر سینگھ پریم وچار، سینگھ گرانام دسے چائیں چائیا۔ گرانام سینگھ مل سیوا کرے اپار، ساچی خوشی منائیا۔ پنچاں نال پنچ پیار، پنچم گنڈھ پوائیا۔ پنچ پنچھی سیوادار، سیوک سیو وکھائیا۔ در آئے درویش زرنکار، اپنا پندھ مکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گن گن وچ دئے وکھائیا۔

★ ۱۱ کتک ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

سچکھنڈ ہری ہر مالک، امل بے پرواہیا۔ نرگن سرگن سدا پرتپالک، پالن ہار آپ اکھوایا۔ جگا جگنتر ویکھے خلق خالق، نور نورانہ نور دھرایا۔ نراکار ساکار بنے ثالث، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ نرویر نہ آئے کدے وچ آلس، نندرا روپ نہ کھے پرگٹایا۔ اجونی رہت ایکنکارا اکو خالص، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دھرم کھنڈ دوار آپ وڈیائیا۔ سچکھنڈ وسے ایکنکارا، عقل کل وڈیائیا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ شاہو بھوپ بن رنگ روپ اک سیکدارا، راجن راج وڈ وڈیائیا۔ حکمی حکم سچ ورتارا، دھر فرمانا اک جنائیا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، درگاہ ساچی بھو چکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ سری بھگوانا، سچکھنڈ دوار سہائیندا۔ بھوپت بھوپ راج راجانا، جگدیشر سوہا پائیندا۔ الکھ اگم حکم فرمانا، نرویر پُرکھ جنائیندا۔ در دربار اک سہانا، سچکھنڈ دوار وڈیائیندا۔ دیپک جوت اک جگانا، نرگن نرویر ڈگمگائیندا۔ دوسر سنگ نہ کوئی رکھانا، اک اکلا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، انہو اپنا روپ وٹائیندا۔ انہو روپ ہر

کرتار، نیتر نین نہ کوئی جنائیا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ وسنہارا دھام نیار، ساچا دھام رہیا سہائیا۔ کرے کرے ساچی کار، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رنگ آپ وٹائیا۔ اپنا رنگ ہر کرتارا، آد جُگاد پرگٹائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچکھنڈ دوارا سوہیا پائیندا۔ محل اٹل اُچ منارا، چہر چہن نہ کوئی وکھائیندا۔ ساچا مندر اک دوارا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ اک اکلا اک وکھائے سچ محل، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا گیا وس، سو پُرکھ نرنجن آپ وسائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے جانے اپنا رس، رس رس اپنا ویکھ وکھائیا۔ ایکنکارا کھیل کرے الکھنا الکھ، الکھ الکھ سچا شہنشاہیا۔ آد نرنجن ہو پرتکھ، نوری جوت کرے رُشنائیا۔ ابناشی کرتا اپنا مارگ آپے دس، آپے بنے پاندھی راہیا۔ سری بھگوان پندھ مُکائے نس نس، چال اولڑی اک رکھائیا۔ پاربرہم کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیا۔ آپے چلائے اپنا رتھ، بن رتھوہی سیو کمائیا۔ اپنا بھیو آپے جانے اکتھنا اکتھ، لیکھا لکھت نہ کوئی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد لیکھا جانے سچکھنڈ سچ محل، ساچی دھار پرگٹائیا۔ سچکھنڈ محل ساچی دھار، ہر ہر آپ پرگٹائیندا۔ نہچل دھام اُچ اٹلا، ایکا ایک سوہیا پائیندا۔ آپے پھڑ پھڑ اپنا پلا، سکلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی شبد آپے رلا، پوت سپوتا ویس وٹائیندا۔ وشن برہما شو آپے گھلا، بنس سرہنس آپ بنائیندا۔ ترے گن اتیتا ہر گھٹ آپے رلا، پنچم اپنا جوڑ جڑائیندا۔ آد جُگاد اچھل اچھلا، ول چھل اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے آپ بہائیندا۔ سچکھنڈ دوار سہاونا، سوہاؤنت کرتار۔ اپنا کھیل آپ کراونا، آد جُگادی ساچی کار۔ شبدی نعرہ اک سناونا، سنے سنائے سننہار۔ وشن برہما شو اٹھاونا، حُکی حُکم ورتے ورتار۔ دو جہاناں ویکھ وکھاونا، برہمنڈ کھنڈ پائے سار۔ اون گون ڈیرہ ڈھاونا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کرے ساچی کار۔ ساچی کار کرے کرتارا، قُدرت اپنا کھیل کھلائییا۔ نرگن سرگن ہو اُجیارا، لکھ چوراسی گھاڑن گھڑت گھڑائیا۔ گھٹ گھٹ آنتر کر پسارا، سچ سِنگھاسن سوہیا پائیا۔ جُگا جُگنتر ویکھے وگسے ویکھنہارا، اپنا نیتر نین کھلائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ چوکرئی بندھن پائیا۔ جُگ چوکرئی پائے بندھن، ہر سچا شہنشاہ۔ لیکھا جانے ترے لوکی نندن، دو جہان بن ملاح۔ سدا سہیلا اک اکیلا آپ سنائے ساچا چھندن،

ناؤں نرنکار نام پرگٹا۔ آپے جانے اپنا پرمانندن، گھر گھر وچ رہیا سما۔ صاحب دِیال سدا بخشنندن، بے پرواہ ناؤں اکھوا۔ آپ چڑھائے ساچا
 چندن، جوتی نؤر کر رُشنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا کھیل کرا۔ جُگ جُگ کھیل کرائیندا، کرتا
 پُرکھ دِیال۔ نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا، بھگت بھگونت لال نرال۔ سنت ساجن آپ اُٹھائیندا، نرگن سرگن بن دلال۔ اپنے رنگ گُرمکھ آپ
 رنگائیندا، آد جُگاد اولڑی چال۔ گُرمکھ ساچی گود بھائیندا، سچکھنڈ دوارا سچی دھرمسال۔ دوجا راہ نہ کوئی وکھائیندا، ویلے آنت نہ
 کھائے کال۔ در در نہ کوئی پھرائیندا، جس جن کرے سدا پرتپال۔ لوچن تیجے سوہیا پائیندا، جوت نؤرانہ بے مثال۔ گھر چوٹھے سد بھائیندا،
 اک اکلا چلے نال نال۔ پنچم میلا میل ملائیندا، آپے سُنے مریداں حال۔ چھویں چہر چھنّ چھنّ بھائیندا، دینا بندھپ دین دِیال۔ ستویں
 ست ستوادی رنگ چڑھائیندا، گُرمکھ ویکھے ساچے لال۔ اٹھان تتان بندھن آپ ٹڑائیندا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ نونوے در در ٹھکرائیندا،
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دسویں وسے ایک ہر، اک اکلا سچ محلہ وسائے آپ مہربان۔ مہربان مہربان ہر مہربانا،
 مہر مہر سائیا۔ آد جُگادی دُھر ترانہ، انراگی راگ سُنائیا۔ گُراوتار دے پروانہ، لوک مات سمجھائیا۔ آنتر گائن اکو گانا، ایک اکھ دے
 سمجھائیا۔ ایک اوٹ ایک مانا، ایک سپس جگدیش جھکائیا۔ ایک مندر اک مکانا، گُردوارا اک وکھائیا۔ ایک حکم اک فرمانا، ایک شہنشاہ
 سچا پاتشاہیا۔ ایک جانے اپنا بھانا، سد بھانے رہیا سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ جُگ اپنا رنگ آپ وکھائیا۔
 جُگ جُگ رنگ پُرکھ سمرتھ، ہرجن ساچے آپ وکھائیندا۔ بن رنگن رنگے نام ہتھ، ہتھو ہتھ لیکھا آپ چُکائیندا۔ بن کرنی قیمت پائے
 ککھوں لکھ لکھ، لکھ کروڑی آپ ہو جائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، ہرجن ساچے آپ چلائیندا۔ جُگ چوکرئی پندھ پندھ مکائے نس نس،
 پاندھی اپنا راہ اپنے چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، ویس انیک آپ وٹائیندا۔ کایا منڈل پاوے راس، گوپی کاہن آپ
 نچائیندا۔ صاحب سلطان سدا وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ لیکھا جانے داسی داس، بن سیوک سیو کھائیندا۔ اتم کرو بند
 خلاص، پھاندی پھند نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ جُگ ہرجن میل ملائیندا۔ میل ملاوا جُگو
 جُگ، جُگ کرتا آپ کرائیا۔ جن بھگتاں کٹے ہوئے روگ، سوگ دُکھ نہ کوئی وکھائیا۔ نام ندھان چُگائے چوگ، ترشنا بھکھ مٹائیا۔ بن

تیل باقی جگائے جوت، اندھ اندھیر گوائیا۔ نام چپائے بن رسنا ہونٹ، بتی دند نہ کوئی صلاحیا۔ کر کریا کڈھے واسنا کھوٹ، جوگ ابھياس نہ کوئی وڈیائیا۔ اپنی ہتھیں پھڑ پھڑ چڑھائے ساچی چوٹ، چوٹی ایکا ایک وکھائیا۔ ہرجن ہر ہر رکھے ایکا اوٹ، ساچی سیکھیا سیکھ سمجھائیا۔ ناتا جوڑے اوت پوت، پوٹ پتا گود سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن میلا سہج سُبھائیا۔ سہج سُبھاؤ ہرجن پایا، ہر ہر میت مُرار۔ گرہ بہہ بہہ منگل گایا، گھر ملیا سانجھا یار۔ من منکا جس بھوایا، مایا ممتا کر خوار۔ ہوئے ہنگتا گرہ تڑایا، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ بھگتاں ہر گلے لگایا، جگت دلدر روگ نوار۔ ساچا سُکھ اک اُچایا، اُتر منتر سوہنگ جے جیکار۔ سچ سندیشہ اک سُنایا، پُرکھ اگم ہو تیار۔ جگ جگ بھگتاں رکھدا آیا، رکھنہارا وچ سنسار۔ مارگ اپنا دسدا آیا، نرگن سرگن لے اوتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لے اُبھار۔ ہرجن اُبھارے آپ دایلا، دین دے وڈیائیا۔ اک وکھائے سچی دھرمسالہ، لوک مات وجے ودھائیا۔ ناتا توڑ شاہ کنگالا، ہرجن ساچے لے ملائیا۔ پورب جنم لیکھا چُکائے وچ جہانا، لہنا کوئی رہن نہ پائیا۔ جس جن بخشے چرن دھیانا، سرن سرنائی دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ سدا سہیلا سر رکھے ہتھ، بھگون بھگتن دیا کھائیندا۔ اتم مارگ اکو دس، ایکا راہ چلائیندا۔ نرگن جوت کر پرکاش، نورو نور ڈگمگائیندا۔ شبد سنہیڑا دیوے بن پون سواس، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل ہر نرنکار، نرگن آپ کرائیا۔ جگ چوکری جگت وبار، جگ کرتا ویکھ وکھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر اُتریا پار، کلجگ اتم بیٹھا راہ تکائیا۔ راہ تکے پروردگار، نیتر نین نین اُٹھائیا۔ کون ویلا آئے سانجھا یار، پیر پیغمبر دین گواہیا۔ میری حرص مٹے اتم وار، ہوس ہور نہ کھئے ودھائیا۔ دھرنی فرش دسے گور، پنکھی ڈھور رہے گرلائیا۔ نہ کوئی زر نہ جوڑو زور، زیر زبر ہوئی ہلکائیا۔ پرہہ کی بدھ اور کی اور، گت مت نہ کھئے جائیا۔ گر پیر اوتار پا نہ سکے ٹھور، لوک مات ٹھہر نہ سکے اُت گئے صفا اُٹھائیا۔ نیوں نیوں نمسکار کردے رہے دوئے جوڑ، سیس جگدیش جھکائیا۔ سو صاحب کلجگ اتم آئے دوڑ، جس دی عید رہے منائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے مٹھا کوڑ، جگت شہیدی نہ کھئے پائیا۔ جس نوں لہدے رہے براہمن کوڑ، سو براہمن آیا بن پتا مائیا۔ جس نوں کھندے بُجھاؤندا اوڑ، گوہند امرت میگھ برکھائیا۔ تس

صاحب لگایا پوڑ، گرمکھ ورلے رہیا چڑھائیا۔ لکھ چؤراسی اپنا بیڑا آپے رہی روڑھ، کھیوٹ کھیٹ نہ کھئے ملاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے سنگ رکھائیا۔ سگلا سنگ ہرجن تیرا، تیرا تیری دھار وکھائیندا۔ تیرا پندھ ڈراڈا آیا نیرا، نیرن نیرا روپ وکھائیندا۔ تیرا چکیا جھوٹھا گیڑا، گیڑا گیڑے آپ بھوائیندا۔ تیرا وسیا اکو کھیڑا، پُرکھ ابناشی آپ وسائیندا۔ کلجگ اتم بٹھے بیڑا، اپنے کندھ اٹھائیندا۔ حقو حق کرے نیڑا، حق حقیقت ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن تیرا گھلا ویہڑا، جگ چھٹی پندھ مکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کل اتم ویکھ وکھائیندا۔ چھٹی چھٹی گھلا در، کھولنہار نرنکارا۔ بھگت بھگونت لئے پھڑ، کرے کھیل اپارا۔ اپنی کرنی اندر وڑ، آپے پائے سارا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ، آپے دیوے سچ ہلارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اک وکھائے سچ دوارا۔ سچ دوارا ایک بنا، ہر ساچا سچ بنائیا۔ بناں جننی ہر بھگت آپے جننا، آپے بنے پتا مائیا۔ سچا بیڑا آپے بنھنا، بن ملاح سیو کھائیا۔ اپنے مارگ آپے چلنا، دوسر بھیو نہ کھئے جنائیا۔ اپنا آسن آپے ملنا، آپے ساچی سیج سہائیا۔ اپنی جوت آپے رلنا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ اپنی گوت آپے پھلنا پھلنا، ہرجن ساچے نال ملائیا۔ اپنے کوٹ آپے چڑھ چڑھ آد جگاد کدے نہ بھلنا، اہل ناؤں دھرائیا۔ سنت سہیلے آپے پھڑ پھڑ ----- اپنا لیکھا آپے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، بھگن دئے آپ وڈیائییا۔ بھگن وڈیائی بھگتی دات، بھگن مؤل رکھایا۔ سچ جنائی اکو ذات، دوسر ونڈ نہ کھئے ونڈایا۔ گر گر بدھا ساچا نات، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑایا۔ کر کیرپا کھولیا تاک، اپنا منتر نام چپایا۔ زرگن سرگن بنا سجن ساک، ساچا بندھن اک رکھایا۔ پنت پاپی کرے پاپی پاک، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ ہرجن وکے نہ کسے ہاٹ، کرتا قیمت آپے پایا۔ لوک مات جگت وچھاؤنا جھوٹھی کھاٹ، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ ناتا تھے مائی باپ، بھائی بھین نہ سنگ نبھایا۔ ہرجن ملو جس دا وڈا پرتاپ، نہ مرے نہ جایا۔ جس در کھئے بھل نہ کھئے پاپ، ایک رنگ سمایا۔ لہنا دینا چکائے ہتھو ہاتھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنے رنگ آپ رنگایا۔ اپنا رنگ ہر کرتار، گرمکھ آپ رنگایا۔ جگ چوگری سچ وبار، بوہاری آپ وکھائییا۔ کلجگ اتم ہو تیار، ترے گن اتیتا ویس وٹائییا۔ ٹھانڈا سینتا وسے سچ دربار، سچکھنڈ وجے ودھائییا۔ بھگن میتا ہو اُجیار، لوک مات ویس وٹائییا۔ ہرجن میلے اپنی وار، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ

تیری اتم ور، بھگون بھکتی دئے صلاحیا۔ سچ صلاحی سچ صلاح، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نیتر پیکھو بے پرواہ، بے آنت کھیل کرائیندا۔ سب دا نوری اک خدا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ آد جگاد نہ ہونے جدا، دوسر در نہ سوہا پائیندا۔ چرن کول جو ہونے فدا، فطرت اپنی آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن حرص آپ مٹائیندا۔ ہرجن مٹے جھوٹھی حرص، ہری ہر آپ مٹائیا۔ نہکرمی کرے ترس، کرم کانڈ نہ کھئے وڈیائیا۔ لیکھا جانے عرش فرش، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔ بن کرنی دیوے درس، کرنہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرپا اپنا ترس، اپنی رحمت نال ملایا۔ ترس نال ملی رحمت، رحمان دیا کھائیندا۔ ہرجن رہے سدا سلامت، سلل اپنے رنگ رنگائیندا۔ دھرت مات دی گود ہائے کر امانت، اتم اپنے لیکھے لائیندا۔ گر گوہند دے کے گیا ضمانت، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائیندا۔ منمکھاں وست ملی ایکالعت، لہنا سب دا آپ چکائیندا۔ بن جانیاں کرے پچھانت، پہچان اپنی آپ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہرجن اٹھے ہر بل دھار، بل باون آپ سمجھائیا۔ جگ جگ دا جگت پیار، جگ کرتا بھل نہ جائیا۔ کلجگ آنت آنت وبار، ستجگ ساچا راہ چلائی۔ پورن بھگونت کھیل اپار، بے آنت ویکھ وکھائیا۔ بھگت بھگونت سادھ سنت رہن اک دوار، گرمکھ گرمکھ نال ملایا۔ ورن برن کرے خوار، ساچی سرن اک زرنکار، دوجا اشٹ نہ کھئے منائیا۔ پچھلا لیکھا مکے وچ سنسار، اگلی ہتھے آپے دھار، پارہیم برہم دئے سمجھائیا۔ چھٹی چھٹی پار کینار، چھٹی چھٹی ہر وبار، چھٹی چھٹی ہونے تیار، ساڈھے تین ہتھے تیری دھار، زوداس چمیار کرے پیار، لیکھا لکھ لکھ اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن اپنا سنگ آپ نبھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگا جگنتر ایکا رنگ سمائیا۔

تھلے بیٹھیاں جتھے آوے تیرا مکھ، بتی دند کرن صلاحیا۔ اوتھے رکھنا بھگتاں رُخ، رُک کدے نہ جائیا۔ در دوار اچے سکھ، سکھ وچ خوشی منائیا۔ ہرجن بوٹا جائے پھٹ، پھل پھلواری مات مہکائیا۔ جگت جہان جیو جڑ دیوے پُٹ، جگتی اپنے ہتھے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ وبار دئے سمجھائیا۔

☆ ۱۸ کتک ۲۰۱۸ یکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

اک پناہ ایکا اوٹ، ایکا گھر سمجھائیندا۔ ایکا نر ایکا جوت، ایکا ڈگمگائیندا۔ ایکا قلعہ ایکا کوٹ، ایکا مندر سہائیندا۔ ایکا اوت ایکا پوٹ، ایکا بنس سرینس جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ ایکا اوٹ اک پناہ، ایکا گھر سمجھائیا۔ نرگن سرگن دئے صلاح، ساکھیات روپ دھرائیا۔ نرویر نراکار ملاح، اجونی ریت سیو کھائیا۔ اگم اگمڑا پلو اپنا پھڑا، دس کسے نہ آئیا۔ بھیو ابھید دئے کھلا، بے عیب نام خدائیا۔ اک وکھائے ساچا راہ، رہبر بن سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا لیکھ دئے جنائیا۔ ایکا لیکھ لیکھ کرتارا، ہر سجن سچ جنائیندا۔ کرے کھیل اپرا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ نرگن سرگن کھیل نیارا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ اپنی کل آپے کر پسارا، ہر جو آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنے مندر کر اُجیارا، بنک دواری سوہیا پائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، شاہ سلطان حکم جنائیندا۔ حکمی حکم ساچی کارا، کرتا پُرکھ کار کھائیندا۔ در درویش بن بھکھارا، گھر گھر اپنی الکھ جگائیندا۔ الکھ اگوچر بے پرواہ اک اکلّا بول نعرہ، نرائن اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ ست ستوادی سچ وبارا، دوئے دوئے اپنا رنگ وکھائیندا۔ نرگن سرگن کر پیارا، پریم بندھن ایکا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ آپے کھول، نرگن نرویر دیا کھائیا۔ بن رسنا جہوا آپے بول، اپنا گن آپ سمجھائیا۔ بن کنڈے تولے ساچا تول، تولنہار سچا شہنشاہیا۔ بن مردنگے وجائے ڈھول، نام نگارہ اک سُنائیا۔ بن منگیاں دیوے وست اتمول، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ بن زٹری ہر گھٹ اندر جائے مؤل، مؤلا اپنی کھیل کھلائی۔ بن امرت میگھ برسے کول، کول نین بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پناہ اک سمجھائیا۔ سچ پناہ اوٹ اک، ایکا اک جنائیندا۔ جس دا لیکھا کوئی سکے نہ لکھ، سو لکھ لکھ لیکھ سمجھائیندا۔ جس دا کوئی نہ جانے دیس، سو اپنا دیس آپ بنائیندا۔ جس دا کھئے نہ جانے ویس، سو اپنا ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی پناہ اک رکھائیندا۔ ساچی پناہ پُرکھ اکال، پُنہ پُنہ نمسکاریا۔ آد جگاد دین دیاں، شاہ پاتشاہ سچی سرکاریا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچی دھرمسال، اُچ محل اٹل مناریا۔ کرے کھیل کھیل نرال، لیکھا لکھت وچ نہ آ رہیا۔ اپنا آپے کرے حل سوال، دوجا انک نہ کھئے بنا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلا لیا۔ کھیلے کھیل پڑکھ اپارا، اپرپر وڈ وڈیائیا۔ نرگن نرکار ہو اُجیارا، نرور دھار چلائیا۔ جگ چوکرے دے سہارا، ایکا نام اوٹ وکھائیا۔ آنت وچائے اوچ نگارہ، تھر کھئے ربن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، گھڑن بھننہار ویکھ وکھائیا۔ وشن برہما شو دے ہلارا، گیڑا گیڑے وچ بھوئیا۔ حکمی حکم کر ورتارا، گر اوتار سیوا لائیا۔ سادھ سنت دے دیدارا، نرگن جوت جوت رُشنائیا۔ جگ چوکرے پار کنارہ، نو نو چار ربن نہ پائیا۔ کلجگ اتم ہویا بے مہارا، واگ ہتھ نہ کیسے پھڑائیا۔ آد مدھ جو دیندا رہیا لارا، گر اوتار اوٹ تکائیا۔ لکیا رہیا سچکھنڈ سچے دربارا، جس مندر چڑھن کھئے نہ پائیا۔ اُچی کوک کوک گاؤندے رہے وارا، ناؤں نام صلاحیا۔ دوئے جوڑ جوڑ کردے رہے نمسکارا، پنج تت کایا سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی کھیل رکھی ہتھ، پڑکھ اگم وڈی وڈیائیا۔ جگ چوکرے چلایا رتھ، لوک مات ویس وٹائیا۔ نام جنائی مہا اکٹھ، شبدي شبد پڑھائیا۔ امرت بھنڈار امولک وتھ، نجھر جھرنا اک وکھائیا۔ نیتر لوچن کھول اکھ، پرتکھ روپ درسائیا۔ آپے سب توں ہویا رہیا وکھ، آپے گھٹ گھٹ رہیا سمائیا۔ اپنی وست اپنے اندر رکھی ڈھک، جوں بھاوے توں گر پیراں رہیا ورتائیا۔ جو آیا سو کہہ کہہ گیا لکھنا لکھ، لکھ اگوچر بے پرواہیا۔ نیتر نین مؤند کہن نتھ خصم ہتھ، چاروں کُنٹ کُنٹ بھوئیا۔ اتم کایا کھیڑا کریا سب دا بھتھ، پنج تت ت تڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا بھيو چھپائیا۔ نرگن اپنا بھيو چھپا، آد مدھ کھیل کھلایا۔ گر اوتار مات پرگٹا، نام سندیشہ اک سُنایا۔ پلک جھلک درس دکھا، دردی درد مٹایا۔ عرش فرش کایا گرہ پردہ لاه، نورو نور ڈگمگایا۔ ست سندیشہ دے صلاح، ساچا مارگ اک جنایا۔ آپے پھڑ پھڑ راپے پا، آپے لئے بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو نہ کیسے جنایا۔ اپنا بھيو نہ دتا دس، انہو اپنی دھار چلائیا۔ جس نوں بخشیا چرن دھوڑ ساچا رس، سو چرن کول بگسائیا۔ گر اوتاراں پوری کری آس، دھوڑی بگا مستک لائیا۔ بن دیپک باقی جوت کر پرکاش، جوتی جوت جوت جگائیا۔ بن مندر گھر وچ گھر کر کر واس، اپنا گھر سمجھائیا۔ بن منڈل پائے راس، گوپی کاہن نچائیا۔ بن جھوے رسن سواس، بتی دند نہ کھئے پلائییا۔ بن نیتر دسے پاس، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وڈیائیا۔ ہر کا نقشہ کوئی نہ سکے تراش، ترے گن بدھی سرب لوکائیا۔ جس بھاوے تیس دیوے پرکاش، اپنی بوجھ

بُجھائیا۔ آنت لہنا رکھے اپنے ہاتھ، سمرتھ وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا قوُل بُھل نہ جائیا۔ آد قوُل کیا اقرارا، عقل کل وڈیایا۔ وشن برہما شو دے سہارا، ساچی سیوا اک سمجھایا۔ سُت دُلارا کر ونجارا، ساچا ونج اک وکھایا۔ ترے گن مایا بہر بہنڈارا، ترے ترے میلا سہج سُبھایا۔ پنج تت تت شنکارا، نرگن سرگن بندھن پایا۔ لکھ چوڑاسی کر وہارا، گھر گھر روپ وٹایا۔ ناد وید شبد دُھنکارا، حُکمی حُکم سُنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ کھیل کرایا ہر نرنکار، اپنی کِرت وکھائیا۔ لکھ چوڑاسی کر تیار، گھٹ گھٹ جوت رُشنائیا۔ گرہ گرہ شبد ناد دُھنکار، ساچے مندر وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے چلے سچ رضائیا۔ آپے چلے اپنے راہ، اپنی دیا کمائیندا۔ اپنی وست اپنی جھولی پا، آپے شکر منائیندا۔ اپنا حُکم آپ سُنا، آپے حُکمے کار کرائیندا۔ جگ چوکرئی آپے بندھن پا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈ ونڈائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی آپے پندھ مکا، گر اوتار سیو کمائیندا۔ اتم لیکھا سب دا دے مکا، دینا کئے نظر نہ آئیندا۔ بھانا سہنا اک سمجھا، آنت سندیشہ آپ پُچائیندا۔ ایک بارہم دے درڑا، پاربرہم ونڈ ونڈائیندا۔ ایک گھر دے وکھا، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ جس گھر وسے بے پرواہ، سو مندر سوہا پائیندا۔ ساچے مندر ساچے بھگت لے بُلا، دوسر نیڑ کئے نہ آئیندا۔ نو نو چار شبدی پلو رسیا پھڑا، اپنا مکھ چھپائیندا۔ کلجگ اتم چڑھیا چا، پاربرہم خوشی منائیندا۔ اپنا ویلا وقت سہا، تھت وار نہ کئے وڈیائیندا۔ ہرجن ساچے لے اٹھا، اپنی گود سہائیندا۔ بن بھگتاں کیسے دا بنے نہ پتا ماں، سر ہتھ نہ کیسے ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو سو چرانوے چوکرئی جگ گر اوتار دے سہار، لوک مات سیو لگائیندا۔ لوک مات جو دے دے لارا، گر اوتار سیو لگائیا۔ آد جگاد بنیا رسیا کوارا، کنت کنتوہل بے پرواہیا۔ نانک ور پایا ایک وارا، لکھ چوڑاسی گیا سمجھائیا۔ پُرکھ اگما وسے سچ دوارا، سچ سینگھاسن سوہا پائیا۔ بن تیل باقی دپیک کر اُجیارا، آد جگاد رُشنائیا۔ بن پون ٹھنڈا دربارا، سپتل دھار وہائیا۔ بن ناری کرے کھیل پُرکھ نارا، بن ککھوں سُت دُلارا شبدی جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر کھیل کرایا، کلجگ اتم وار۔ چار جگ دا لہنا ویکھ وکھایا، آپے ویکھے ویکھنہار۔ ہرجن ساچے لے اٹھایا، آپ اپنی کِریا دھار۔ ستجگ ساچا راہ چلایا، نہکرمی کرم وچار۔ بھگت بھگونت لے ملایا، ایک میلا ہر

دوار۔ نرگن ہو ہو پھیرا مات پایا، کریا کھیل اگم اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے جانے اپنی سار۔ اپنی جانے سار دیوے پناہ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ اک چپائے نرگن ناں، سرگن نرگن رُپ سہائیا۔ بن ہتھان پکڑے بانہ، ایکا بندھن رہیا وکھائیا۔ بن جننی جن بنے پتا ماں، بالک اپنی گود اٹھائیا۔ بن تھائوں دیوے تھان، تھان تھنتر آپ سہائیا۔ بن برکھ دیوے ٹھنڈی چھان، مہر نظر اک ٹکائیا۔ جن بھگتاں دیوے صلاح، صلاحگیر نال ملائیا۔ پنچم میلا میل ملا، اپنا بندھن پائیا۔ گرو چیلان بن کے سیو رہیا کما، دس کسے نہ آئیا۔ جس دا ویلا سولے سہا، بھلے اہل رہیا جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھاں ایکا حکم جنائیا۔ اٹھو سنگھو کسو لنگوٹے، ہر مات لوک وچ آیا۔ مچھ کچھ جو دیندا رہیا غوطے، اپنا بندھن پایا۔ بالے جس نیہاں ہیٹھ دباے کر کر ٹوٹے، بھیکھی اپنا بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا حکم دے سُنایا۔ اٹھو سکھو پھرو ڈانگ، ہر آیا نکل نہ جائیا۔ جس نوں کہندے سوانگی رچدا رہیا سوانگ، سو اپنا ویس وٹائیا۔ جس دی گر پیر تكدے رہے تانگھ، بن تانگھوں دیا کھائیا۔ اپنے نام دی اپنے نال لے کے آیا کانگ، بن ہڑتوں دے رڑھائیا۔ بن ڈوری پکڑے واگ، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ نیر کھول جانا جاگ، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو دے کھلائییا۔ اٹھو سکھو ہر جو لینا گھیر، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ جس نوں کہندے سنگھ شیر، سو شیر نظر کسے نہ آئیندا۔ جس نے اپنا تن ڈھاہ کے کیتا ڈھیر، لکھ چوراسی خاک ملائیندا۔ جگا جگنتر آد مدھ کردا رہیا ہیر پھیر، اپنا بھیو نہ کسے جنائیندا۔ بن نیر آیا نیر، نین اپنا آپ کھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا راہ آپ جنائیندا۔ اٹھو سکھو لینا پھڑ، ہر جو تھ کتے نہ جائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ سچکھنڈ وچ وڑ کے جو ماردا رہیا تڑ، کلجگ اتم پھسیا سچا ماہیا۔ کر پرتی پھڑنا لڑ، لڑ چھٹ کدے نہ جائیا۔ گرسکھ مانک موتی اپنے سیس جگدیش لے جڑ، ساچا تاج آپ سہائیا۔ ہر سنگت بنے قلعہ گڑھ، چار کُنٹ دیوار اک وکھائیا۔ بن ترکش تیر کمان، گرسکھ سورا رہیا لڑ، گر آگے سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ وبارا دے سمجھائیا۔ سچ وبار ہر کرتار، قدرت قادر نال رلائیندا۔ اک اکلّا بنیا رہے گوار، بن ہر بھگتاں ہر جو سوہا کدے نہ پائیندا۔ اک اکلّا بنیا رہے کنڈا خار، بن گرمکھ پت ڈالی پھل نہ کھئے مہکائیندا۔ اک اکلّا وسے دھام نیار، بن

ہر بھگتاں ساچا دھام نہ کھئے سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، لوک مات جوت دھر، بھگت بھگونت لئے پھڑ، ساچا بنائے قلعے کوٹ گڑھ، آپے ویکھے اُپر چڑھ، ترے لوکی نیوں نیوں سیس رہی چرن دھر، دھرنی دھول نہ کھئے وڈیائیا۔ سچ وبارا ہر نرنکارا، ستجگ دھارا ست پُرکھ نرنجن آپ چلائیآ۔ مہاراج شیر سنگھ پنج تت کئن آیا وگارا، تن چھڈ گیا وچ سنسارا، جوت جگی اگم اپارا، شبدی شبد لگایا نعرہ، نرگن اپنا ناؤں رکھائیآ۔ من جمن توں وسے باہرا، جن بھگتاں کرے سدا پیارا، بنیا رہے در بھکھارا، در درویش الکھ جگائیآ۔ ستراں دیوے اک سہارا، اُنی کتک سوہے دہارا، گرمکھ ویکھے ساچا لاڑا، اپنے در خوشی منائیآ۔ جنم جنم لہنا دین قرض اُتارا، مقروض کرے کھیل نیارا، ثبوت دیوے وچ سنسارا، چھٹی جگ دا اک منارا، چھٹی چھٹی بندھن پائیآ۔ تتاں لوکاں دئے ہلارا، سولان دس بن ونجارا، دس اپنی گنڈھ پوائیا۔ ہسے رووے کھیل نیارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن دیوے ساچا ور، ستر ستگر آگے دھر، دھرنی دھول دئے وڈیایا۔ نرہو چکائے بھ ڈر، بھو ساگر پار کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بن کیتی دیوے اپنا دان، دانی بن کے مات آیا۔

۱۲۸۵

۱۲۸۵

بن یاد رکھیا یاد، سو وسر کدے نہ جائیا۔ بن فریاد سنے فریاد، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ بن سنت بنائے سادھ، اپنی سادھنا دئے سمجھائیآ۔ بن پت لڈائے لاڈ، بالک گود بہائیآ۔ بن بھگتی نہکرمی کرم کانڈ چوں لئے کاڈھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیآ۔ کر کِریا تارے آندھ گوانڈھ، جس اپنا درس دکھائیآ۔ کوئن کوٹ سادھ سنت در در گھر گھر اپنے کایا بہانڈے رہے مانج، دوس رین گھالن گھال گھال، اگنی تن تپائیآ۔ پُرکھ اکال دین دیال کلجگ اتم جھوٹھی رکھے نہ کیسے نال سانجھ، حصہ گھر نہ دوجے کھئے وڈائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس میلیا تس وچھڑ کدے نہ جائیا۔

☆ سِری گر نانک دیو جی نوں سٹاں کِس طرح لگیاں ☆

کلجگ اتم گر نانک لگی سٹ، گرمکھ کھئے نظر نہ آئیا۔ جنہاں دے کے آیا نام ست، نام ست گئے بھلائیآ۔ جنہاں جنائی برہم مت، برہم ودیا کر پڑھائیآ۔ جنہاں اندر رکھایا دھیرج ست، ستواد نہہ رکھائیآ۔ تنہاں بھلیا کلاپت، بیٹھے مکھ چھپائیآ۔ میں کہہ کے آیا کلجگ آؤنا پُرکھ سمرتھ، نہکلنکا ناؤں رکھائیآ۔ جو سرنی جائے ڈھٹھ، ویلے آنت لے پچائیآ۔ جو در توں جائے ٹھ، گر نانک نہ دئے گواہیا۔ گوبند اپنی لائی لیکھے رت، گرسکھ رتی مل نہ پائیآ۔ گھر گھر آئی من مت، گرمت گئے بھلائیآ۔ اپنا بیٹھے ستھر گھت، یارڑا ستھر گئے بھلائیآ۔ اتم کھیرا ہونا بھٹھ، نہ سکے کھئے پچائیآ۔ میں ڈئی دویت میٹ کے آیا پھٹ، میریاں سکھاں میرا پھٹ دتا چرائیا۔ میں کھول کے آیا ساچا ہٹ، رام داس سیوا لائیآ۔ اوتھے نفع سکے نہ کوئی کھٹ، جو آئے جائے پت گوائیا۔ میرے پریم پیار زخم آتے وکار لُون رہے گھت، گکرمی اپنا کرم کمائیآ۔ جے کوئی سچی دیوے دس، آگوں بیٹھے مکھ بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نانک نرگن ملیا ہر، ہر نانک روپ وٹائیآ۔ نانک پھٹ لگا گھا، گھاؤ سکے نہ کھئے مٹائیآ۔ لوک مات آیا بے پرواہ، پرواہ نہ کھئے رکھائیآ۔ جس چلائے اپنے راہ، سو راہ گئے بھلائیآ۔ آنت کون پکڑے بانہ، بن ہر نہ کھئے چھڈائیآ۔ جو ہر گئے بھلا، نانک گر نہ دئے صفائیآ۔ کلجگ آنت پھٹ لگا آ، منکھتا اپنا وار رہی چلائیآ۔ گرمکھ ویکھ چڑھیا چا، ستگر نانک خوشی منائیآ۔ سنگھ گردھار سیو رہیا کما، جس دی سار کیسے نہ پائیآ۔ آنت کنت بھگونت سیس اپنے لئے اٹھا، بن ہتھاں سیو کمائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا سندیشہ آپ جنائیآ۔

☆ ۱۹ کتک ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

سچکھنڈ وچی ودھائی، ہر ہر کھیل کھلائیآ۔ جلاہا اٹھے چائیں چائیں، کبیر خوشی منائیآ۔ اٹھو بھگتو لو انگریزی، ایکا حکم سُنائیآ۔ جس نے آنت کری میری گڑمائی، سو صاحب وپس وٹائیآ۔ جس نوں کہہ کہہ آئے بے آنت گوسائیں، سو اپنی کھیل کھلائیآ۔ جس نے لاج رکھائی سین نائی، شاہ پاتشاہ سیو کمائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیآ۔ کبیر جلاہے

چڑھیا چا، نیتر نین اٹھایا۔ گنگا ساگر جو میرا بنیا ملاح، بیڑا مات ترایا۔ جس چپایا اپنا ناں، اکھڑ ہور نہ کھئے پڑھایا۔ آنت کنت جس پکڑی بانہ، سو بھگون ویس وٹایا۔ جس دی منگان چہتر چھاں، سو سیس جگدیش رہیا ہتھ ٹکایا۔ جس دا گاؤندا آیا ناں، سو اپنا ناؤں رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا ویس وکھایا۔ کبیر جلابیا رہیا ہس، اپنی خوشی منائیا۔ دھرو پربلا د رہیا دس، باؤن نال ملایا۔ باؤن تیرے ہویا وس، تیرا صاحب سچا ماہیا۔ جگ جگ دی پوری کرے آس، نراس کھئے نظر نہ آئیا۔ جس نون چپدے رہے سواس سواس، لو آنتر ایک لایا۔ سو نرگن ہو پرکاش، اپنی کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک سنیہڑا رہیا سمجھایا۔ کبیر جلابا رہیا بول، امریک آپ جنائیندا۔ جس دے پچھے جنک رہیا اڈول، سو جاننہارا ویس وٹائیندا۔ جس کارن ہری چند کرائے مخول، بدر اپنا رنگ رنگائیندا۔ سو پیر تیرا تولنہارا تول، جگت دلیری گلے لگائیندا۔ جس جے دیو دتی وست انول، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کبیر جلابا کہے پکار، اٹھ نامے وجی ودھائیا۔ جس گائے دتی جوال، سو گوسائیں پھیرا پائیا۔ اٹھ دھتے سرت سنہال، جٹ جٹاں وچ پھیرا پائیا۔ جن شاہوں کریا کنگال، سو شہنشاہ ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا ویس آپ وکھایا۔ کبیر جلابا پا پا پھیرے، اپنی سیوا آپ لگائیا۔ آؤ روداس دے وسو نیڑے، جو پانہا گنڈھ وقت لنگھایا۔ جن گنگا چکائے جھیرے، ٹھگ براہمن بیڑا پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ کبیر جلابا دیوے سدا، ایک حکم جنائیندا۔ شاہ پاتشاہ شہنشاہ اکو لدھا، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیندا۔ جس نے پار کرائی حدا، سچ دوارا اک وکھائیندا۔ جس دے حکمے اندر بدھا، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ سمجھائیندا۔ ساچا بھیو ہر جنا، ایک ناد سنائیا۔ کبیر جلابے لینا گا، گاون ایک ایک وکھایا۔ پتت پاپی دے سمجھا، اجامل وڈیائیا۔ گنگا نال دے رلا، پوتنا میل وکھایا۔ بدھک لڑ دئے پھڑا، پھڑیا لڑ چھٹ نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی دھار آپ پرگٹایا۔ کبیر جلابا سن سنڈیشہ، ایک وار جنائیا۔ جس نون کردے رہے آدیسا، سو صاحب حکم سمجھایا۔ جس نون منیا نر نریشا، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا حکم آپ سمجھایا۔ ساچا حکم

ساچی دھار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ اپنی دشا آپے پاوے سار، دوسر بھیو نہ کھئے رکھائیندا۔ اک اکلّا ایکنکار، عقل کل اپنے رنگ
 رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا سانگ آپ ورتائیندا۔ سچکھنڈ سوبھاؤنت، ہر ساچے سچ سہایا۔ کرے کھیل
 سِری بھگونت، بھگون اپنا رُپ وٹایا۔ لیکھا جانے آد آنت، بھیو کیسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے بھگت
 لئے سمجھایا۔ ساچا بھگت کرے ارداس، دھئے جوڑ سپس جھکائیا۔ تیری وست تیرے پاس، دوسر اور نہ کھئے رکھائیا۔ آد جگاد کریں پوری
 آس، آسا آسا وچ ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں سیوک منگ منگائیا۔ ایکا منگ دے
 داتار، کبیرا سپس جھکائیندا۔ کلجگ اتم بن بھکھار، آگے جھولی ڈائیندا۔ جے تیرا ناؤں لئیے دکھ دیوے سنسار، سُکھ کھئے نظر نہ آئیندا۔
 میں دس کے آیا کِرپا کرے سرجنہار، جو جن اوٹ تکائیندا۔ بھل نہ جانا بن گوار، ابھل تیرے آگے واسطہ پائیندا۔ کلجگ تیریاں بھگتاں نال
 کرے خار، اپنا حُکم مات ورتائیندا۔ تیرے روون زارو زار، نیتر نیر نظر کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا
 دینا ساچا ور، ہوں ساچی منگ منگائیندا۔ ور دے دے میرے بھگوان، بھگت دیا کمائیا۔ میں منگاں سیوک دان، جھولی آگے ڈاہیا۔
 ہوں پُوت کپُوت بال انجان، نہ کوئی چلے چٹرائیا۔ ٹوں داتا سُگھڑ سُجان، تیرے ہتھ وڈیائیا۔ ایکا بخش چرن دھیان، دوسر نین نہ کھئے
 ملائیا۔ اپنیاں بھگتاں آپ کریں پچھان، کلجگ بھگتی کر کر تہاہ تیرا کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا گن دئے
 سمجھائیا۔ ساچا گن ہر زرنکار، زرگن زرگن اپنا آپ جنایا۔ جا کے پُچھے ساچے میت مُرار، جو سجن اک منایا۔ سد منگے چرن دھوڑی
 چہار، تھلے مستک آپ ٹکایا۔ ایکا گائے ست کرتار، اپنی تار ستار ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کبیر جُلاہا مارگ
 پایا۔ کبیر جُلاہے مارگ لا، ہر ہر حُکم جنائیندا۔ نانک زرگن کولوں پُچھے صلاح، ساچا سنگ وکھائیندا۔ جس نوں پلُو آیا پھڑا، سو پلُو
 نہ مات ٹرائیندا۔ شبد وچولا نام بھکھاری بن کے آیا ملاح، ساچا بیڑا اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ
 سچ وبارا اپنا آپ کرائیندا۔ کبیر جُلاہا زرگن نانک پاس، اٹھ اٹھ آپے جائیا۔ دُوروں کر ڈنڈوٹ ارداس، کر پرنام سپس جھکائیا۔ ہوں
 سیوک ہوں داسی داس، ہوں چاکر چاکری اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنے گھر اپنی خوشی جنائیا۔ زرگن

نانک کر پیار، کبیر کبیر گلے چُک لایا۔ اپنا دس سچ و ہار، کون اچھیا اچھیا لئے پرگٹایا۔ میرا مٹر اک پیار، ساچا یار رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ کبیر جُلابا رہیا دس، اپنی آس آس پرگٹایا۔ میں تیرے دوارے آیا نس، دے مت اک سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی ایکا گُن کہہ کے گیا ہس ہس، بھيو ابھید چھپایا۔ بن بھگتاں کدے نہ ہویا وس، اپنی بنت بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنا گُن دئے وکھایا۔ ساچا گُن نرگن نانک، نانا رُپ سمجھایا۔ ایکو اوٹ ایکا آنت، ایکا حُکم سیس رکھایا۔ ایکا جانے اک پہچانت، ایکا میلا میل ملایا۔ ایکا نام دیوے ضانت، ویلے آنت چھڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنا بھيو دئے چُکایا۔ ایکا نام ساچی دات، نرگن نانک آپ جنایا۔ لیکھا چُکائے لوک مات، آد آنت وڈیایا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، دین مذہب نہ کھئے رکھایا۔ نہ کوئی سجن نہ کوئی ساک، نہ کوئی سگلا سنگ وکھایا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تاٹ، نہ سروور کھئے وڈیایا۔ نہ کوئی ونجارا نہ دسے ہاٹ، وست اموک نہ کھئے رکھایا۔ بن ہر نامے کھئے نہ اترے اپنے گھاٹ، پار کنارہ نظر کیسے نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنا بھيو آپ سمجھایا۔ کبیر جُلابا پیا رو، نیر نیر وہایا۔ لوک مات تیرا ناؤں کلجگ لیا کھوہ، ہتھ کیسے رہن نہ پایا۔ تیرے بھگتاں تیرے نام پچھے دین کوہ، وانگ بکرے سیس کٹایا۔ جیہڑا سناوے تیرا ڈھوا ڈھو، تس دھگا دین لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ کبیر جُلابا مارے دہا، نرگن نانک آپ سُنایا۔ جو جن چلے ساچے راہ، تس کلجگ دئے سزایا۔ میں کٹ کے آیا پنج تت جگت چوراسی پھاہ، اپنا مُول مُکایا۔ دھن بھاگ میرا پلا لیا چھڈا، ناتا تٹا جگت لوکایا۔ بھل کے لوک مات کدی نہ جان، دئے جوڑ سیس جھکایا۔ جے حُکم دے بھیجیں اپنے تھان، پھر بھی بیٹھان مُکھ چھپایا۔ رسنا نال تیرا کدے نہ لواں نان، آنتر آنتر آپ دھیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ نانک کبیر دیوے دھیر، ایکا گُن سمجھایا۔ آمل میرے چھوٹے ویر، پیرن پیر گلے لگایا۔ مُکھ پیالہ دیوے سیر، امرت رس چکھایا۔ ڈوری نال بندھ زنجیر، اپنا بندھن اک رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، آپ اپنا وقت لئے سہایا۔ آکبیر تیرا دیواں ساتھ، نانک نرگن آپ سمجھایا۔ چھٹی جگت جس دی گا گائے گاتھ، سو صاحب اپنے در رہیا بہایا۔ جس لوک مات چلایا راتھ، رتھ رتھوابی کھیل کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دئے مٹایا۔ نانک کبیر ہو اکتھے، پرہ آگے سیس جھکایا۔ لوک مات ویکھے تیرے مارگ دسے، جُون اجُون بھوایا۔ تُون نرگن سچکھنڈ بہ بہ ہسّیں، تیرا آنت کیسے نہ پایا۔ تیرے بھگت تیرا ناؤں لے لے لوک مات پھسے، راج راجان دین سزایا۔ تیرے پیچھے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈُونگھی کندر پھردے نٹھے، تُون اپنا مُکھ جُھپایا۔ تیرے جیو کرن ٹھٹھے، ڈُورُو ڈنکا مگر لگایا۔ اسیں کلجگ اتم ویکھے کے آئے، کوئی نہ اُترے پار بن تیرے چرن ڈھٹھے، ایکا تیری اوٹ تکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ور ایکا ایک وکھایا۔ پُرکھ ابناشی دیاوان، اپنی دیا کھائیا۔ نانک نرگن کر پروان، سچ پروانہ دئے پھڑائیا۔ تیرا میرا اک نشان، ایکا گھر جھلایا۔ آآ بھگت ملے بھگوان، رُوپ انُوپ آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیا۔ اپنا بندھن پائے بھگونت، اپنی دیا کھائیا۔ کلجگ آئے اتم آنت، کرے کھیل بے پروا ہیا۔ نرگن بنائے اپنی بنت، نرُویر کل دھرائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے جنت، گھٹ گھٹ پھول پھلایا۔ اپنا ناؤں اپنے کول رکھے آپے منت، دوسر ہنٹھ نہ کیسے پھڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گُن آپ وکھائیا۔ اپنا گُن آپے جان، ہر نرگن نرگن آپ جنائیندا۔ کبیر جلاپے کر دھیان، تیری کیتی نہ ہر اُٹائیندا۔ نانک نرگن کر پروان، ساچے در سہائیندا۔ اتم سیوا کرے سِری بھگوان، لوک مات ویس وٹائیندا۔ بن نام جییاں اپنے کرے پہچان، پُورب لیکھا لیکھ وکھائیندا۔ بن بھگتی دیوے دان، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ بھلیاں کرے آپ پہچان، اُہل بھل کدے نہ جائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ سِری بھگوان، وشنوؤں اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ نانک کبیر یاد رکھ، سچکھنڈ دوارے ہر ہر آپ جنائیا۔ کلجگ آنت ہونا پرتکھ، نرگن رُوپ انُوپ دھرائیا۔ جن بھگتاں کرنا آپے پکھ، دوسر دیوے نہ کھئے سزائیا۔ ہرجن رُلے نہ کُلی ککھ، دُکھ بھکھ نہ کھئے وکھائیا۔ بن بھگتی کھولے اکھ، آپ اپنا درس دیکھائیا۔ گھر جا جا مارگ دیوے دس، اپنا نام نام جنائیا۔ پُرکھ ابناشی آد جگاد اپنا کدے نہ چھڈے ہنٹھ، آؤندا جاندا ڈیر نہ لائیا۔ جگ جگ وچھوڑے اپنی کرپا جوڑے لوک مات کرے اکتھے، ایکا در وکھائیا۔ جنم جنم دی رکھے پت، گر گیان دیوے مت، تت تت نال ملایا۔ اپنی لیکھے لائے رت، پھیر اُپجائے ڈالی پت، پھل پھلواری آپ مہکائیا۔ نانک کبیر دوویں پئے ہسّ، شاہ پاتشاہ تیری وڈی وڈیائیا۔ ایتھے اوتھے اسیں گائیے تیرا جس، دو جہان

تیری شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ نانک کبیر کر نِسکار، اپنا شکر منایا۔ واہ واہ تیری
 قُدرت میرے یار، تُوں قُدرت وچ سمایا۔ تیرا ناؤں ساڈا مددگار، ایکا بیٹھے منگ منگایا۔ تیرا کھیل کون جانے کرتار، تیرا آنت کیسے نہ پایا۔
 اسیں سُنے ٹھانڈے دربار، پھیر سکے نہ کھتے جگایا۔ جوں بہاوے تُوں کر وبار، تُوں صاحب سدا دِیال ٹھا کر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی خوشی آپ پرگٹایا۔ اپنی خوشی آپ پرگٹا، اپنے گھر سو بہا پائیندا۔ اپنا بنس آپے ویکھاں جا، آپ اپنا حُکم
 سُنائیندا۔ پہلوں چھوٹا پُت لوں منا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پھیرا آپے پائیندا۔ تھر گھر
 ساچے ہر جو آیا، اپنی کرپا دھار۔ اپنا مندر آپ کھلایا، آپے ویکھے ویکھنہار۔ ساچا سورا ایکا نظری آیا، جودھا سورپیر بلکار۔ کلغی
 توڑا جس سیس ٹکایا، مہما اپر اپار۔ دُھر فرمانا جس سُنایا، اچی کوک کوک پُکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر
 کرے سچ پیار۔ تھر گھر ویکھیا سُنٹ دُلارا، پُرکھ ابناشی خوشی منائیا۔ گویند لگا اک پیارا، اپنا آپ گیا بھلایا۔ پُرکھ ابناشی دے سہارا،
 اپنی گود اٹھایا۔ اٹھیا جودھا وڈ بلکارا، ایکا فتح رہیا گجائیا۔ تیرا ڈنکا پھڑیا میں پروردگارا، بھل کدے نہ جائیا۔ تُوں پتا تُوں مات ہمارا،
 ہوں بالک رُپ سکھایا۔ میں اکو جانان سچ وبارا، دوسر دھار نہ کھتے بندھایا۔ تیریاں بھگتان سدا پیارا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے وجے ودھایا۔ پُرکھ ابناشی گویند دھار، تھر گھر کھیل کھلایا۔ پُوت سپُوت سُنٹ دلار،
 ہوں توہے ویکھن آیا۔ تُوں گھر گمبھیر وڈا سردار، صدق صبوری نال بھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چل دوارے
 تیرے آیا۔ گرو گویند کہے بول، ایکا بینتی رہیا سُنایا۔ پتا پتر سنگ وسے کول، تیری وڈی نہ کھتے وڈیایا۔ میں کلجگ اتم و جا کے آیا
 ڈھول، میرا آؤنا سچا ماہیا۔ جس تولنا پورا تول، نانک کنڈا ہتھ اٹھایا۔ آد جگاد رہے اڈول، ڈل کدے نہ جائیا۔ جو نیہاں تھلے رکھ کے
 آیا لال انمول، اپنی سیو کھایا۔ جس دے پچھے اسیں کردے پھردے گھول، دین مذہب پئی لڑایا۔ اوہ میرا صاحب سدا انہول، اٹھلڑی
 دھار چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گویند منگے ایکا ور، میرا پیار نہ تیری کوئی چٹرائیا۔ میرے نال جے کرنا پیار،
 لوک مات ویکھ وکھا۔ تیرے بھگت کرن پُکار، گھر گھر بیٹھے روون مارن تہا۔ کلجگ کوڑ ہویا سکدار، اتم پکڑے کھتے نہ بانہ۔ میں

دُکھیاں دا دُکھیار، سُکھ اپنا جاناں کوئی نہ۔ جنہاں اُتوں پُوت سپُوت آیا وار، بن کے اوناں دا پتا ماں۔ کر کِریا پیج سوار، تیرے اگے
 میری نمسکار، میں پلُو تیرا آیا پھڑا۔ آنت نہکلنک آئے اوتار، جودھا سُو رپر بلی بلکار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے ساچا ور، اپنی سچ صلاح۔ سچ صلاح دیوے کرتارا، ساچی بنت بنائیندا۔ گوہند تیرا کھیل اپارا، نراکارا آپ
 کرائیندا۔ سچکھنڈ اندر بنایا تھر گھر دوارا، تیرا محل اٹل سہائیندا۔ لوک مات ہونے اُجیارا، کرے کھیل اگم اپارا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے
 وکھائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیارا، سمبل ناؤں کھیل نیارا، پُرکھ ابناشی پاوے سارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ تیرے بھگتاں دئے سہارا، تیرے
 سیکھاں کرے پیارا، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا سندیش آپ سُنائیندا۔ گوہند بول جیکارا،
 پرہ اگے اک جنائیندا۔ چار ورن میرا سیکھ پیارا، ذات پات نہ کھئے رکھائیندا۔ ہندو مُسلم نہ کھئے کنارہ، شرع شریعت نہ ونڈ ونڈائیندا۔ گھٹ
 گھٹ اندر میری دھارا، تیرا رُوپ گھٹ گھٹ نظری آئیندا۔ لکھ چوراسی تیرا پسارا، گوہند کھیل کرائیندا۔ جُگا جُگنتر تیرا ورتارا، گر اوتار
 سیو وکھائیندا۔ جو تیرا راہ تگے پروردگارا، تس گوہند میل ملائیندا۔ گوہند نو کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی ویکھنہارا، اپنی ونڈ نہ کھئے
 ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ جنائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، گوہند دھار پرگٹائیا۔ لیکھا جانے
 اگم اپارا، اگوچر ویکھے سچی شہنشاہیا۔ نو نو کھولے آپ کواڑ، چار چار پردہ لاپیا۔ جنم جنم کرے وچار، پُورب لیکھا بھل نہ جائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، ہر گوہند آپ جنائیندا۔ تیرا لیکھا آپ مُکاؤنا،
 لیکھا اپنے وچ سہائیندا۔ کلجگ بھیکھ آنت مٹاؤنا، کوڑی کِریا آپ کھپائیندا۔ ساچا مندر اک جناؤنا، ساچا راہ چلائیندا۔ ساچا ایشٹ اک
 پرگٹاؤنا، پُرکھ اکال منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی سیوا آپ لائیندا۔ گوہند سیوا نو کھنڈ، پُرکھ ابناشی آپ
 جنائیا۔ نانک نرگن منگی منگ، چار ورن اک سرنائیا۔ کبیر جُلاہے گایا چھند، ایک اوٹ تکائیا۔ روداس پایا پرمانند، نج آتم کر رسائیا۔
 بل باون ٹی دیوے گنڈھ، اپنی گنڈھ آپ بندھائیا۔ تن جُگ کٹیا رنڈیا رنڈ، ہر کنت نظر نہ آئیا۔ چوتھے جُگ مُکیا پندھ، لوک مات
 وجی ودھائیا۔ دین دیال ہویا بخشنند، اپنے گلے لگائیا۔ سنگھ گردیال چڑھیا چند، دو جہان کرے رُشنائیا۔ اپنا چُکائے گجری چند،

شبدی اپنا رُوپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ کھیل اپارا، اُنی کتک دوس سہائیندا۔ پہلوں لگا اوتھے دربارا، بھگت بھگونت در بہائیندا۔ نال مِلا گُر اوتارا، ساچا سنگ رکھائیندا۔ منگن منگ بن بھکھارا، سب آگے جھولی ڈائیندا۔ تیرا کھیل آد آنت نیارا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ نو سؤ چرانوے چوکرئی جُگ پچھوں زِگن لیا اوتارا، سرگن بہ بہ خوشی منائیندا۔ گوبند ملیا سُت دُلارا، سمبل آسن اک سہائیندا۔ ساچے بھگتاں لایا اکھاڑا، پُرکھ ابناشی ناچ نچائیندا۔ ساچی سیوا سچ دوارا، سچکھنڈ واسی لیکھ لائیندا۔ جس دا بنیا پرساد بھوگ لگائے وچ سنسارا، سو پرساد سچکھنڈ گُر اوتار منگ منگائیندا۔ اُنی کتک پہلوں کیا ایہہ وبارا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں اک ورتارا، ہر سنگت تیری رسد سچکھنڈ آپ پُچائیندا۔ آگے نانک تولا بیٹھا بن ونجارا، اپنا چہابا آگے ڈائیندا۔ پہلی وار بھریا بھنڈارا، پھر مُک کدے نہ جائیندا۔ گُر اوتار کرن نمسکارا، لوک مات تین اٹھائیندا۔ پرگٹ ہویا ہر کرتارا، اپنا رنگ آپ وکھائیندا۔ ستجُگ ساچی بٹھے دھارا، ساچے بھگتاں آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ صلاحی صلاح رکھائیندا۔ آؤ بھگتو سچکھنڈ واسیو، ہر ساچا سچ بُلانیندا۔ آؤ کٹو جم کی پھاسیو، پھاندی پھند آپ مٹائیندا۔ آؤ منڈل بہہ بہہ پاؤ راسیو، ہر ساچی راس آپ رچائیندا۔ آؤ دھگا دیوو پنڈت کاشیو، جگت ودیا مُول چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھگت آپ بُلانیندا۔ اپنی کرپا کلجگ دھار، آنت آنت وکھائیا۔ ست ستوادی کر پیار، ست پُرکھاں لئے بُلانیا۔ سچکھنڈ ویکھے آپ زرنکار، لوک مات خوشی منائیا۔ پہلاں سنہیڑا دیوے اپنی وار، تار ستار نہ کھئے بُلانیا۔ سنگھ پال آئے دوار، ایک دھام ملے وڈیائیا۔ سورن سرنی ڈھیہہ کرے نمسکار، پرہہ تیری سچ سرنائیا۔ منجیتا تین کھول کواڑ، تین تیناں نال ملائیا۔ چھوٹے بالیاں نال کریں پیار، تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرا نیہاں دا چُکیا اپنے اُتے بہار، تیری سیو کھائیا۔ جگت جگدیش لیا اٹھال، اپنا حُکم ورتائیا۔ جن شاہوں کرے کنگال، کنگالوں شاہ بنائیا۔ جس نے سُنیا مُریداں حال، سو مُرشد ویکھے چائیں چائیا۔ نال رالایا گُر دِیال لال، آپ اپنا رنگ وکھائیا۔ پنجاں حل کرے سوال، پنچم اپنا رُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ سمجھائیا۔ آؤ پنچ دیو صلاح، ہر جو آکھ سُنایا۔ پہلاں تھانوں لیا بُلایا، اپنا گھر وسایا۔ پنجاں اپنی ڈور پھڑا، اپنا رنگ چڑھایا۔ چارے کُنٹاں دوان بہا، چارے جُگ ویکھ

وکھایا۔ پنجواں اپنی سیوا لا، ساچا چہتر جھلایا۔ پچھلا لیکھا دیاں مُکا، وید پُراں شاستر سمرت کم کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پنچم بھیو رہیا کھلایا۔ نانک گایا پنچ پروان، پنچ ملے وڈیائیا۔ پنچم درگاہ بیٹھے آن، پنچم پایا سچا شہنشاہیا۔ پنچم ملیا راج راجان، شاہو بھوپ وڈی وڈیائیا۔ پنچم دیوے اک فرمان، دُھر سندیشہ آپ سُناییا۔ پنچم لیا کر پروان، پرہہ آگے سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپ ورتایا۔ پنچ پروانہ کر پروان، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سِری بھگوان، ساچے تخت سوہیا پایا۔ ہوں بالے منگیئے دان، داتا دان دینا ورتایا۔ لوک مات ویکھ مار دھیان، گرمکھ تیرا راہ رہے تکایا۔ تُدھ بن کرے نہ کھئے پچھان، جگت رنڈیا رہیا ستایا۔ لکھ چوراسی نہ چھٹے کان، جونی جوں نہ کھئے تڑایا۔ کر کِریا دینا مان، گرسکھ نہانے گلے لگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، اپنی کِریا دینی کر، ہوں ایک مانگ منگایا۔ کِریا کرنی اپنی ٹھاکر، ٹھگی ٹھگ نہ کھئے رکھایا۔ کلجگ ویکھنا ڈُونگھا ساگر، کوڑی کِریا بھور رُوپ وٹایا۔ چار ورن چار کوٹ کوئی نہ دیوے آدر، در در گھر گھر پئی لڑایا۔ تیرے پچھے سیس کٹایا تیغ بہادر، آپ اپنا بھیٹ چڑھایا۔ تینوں مٹیا کریم قادر، قُدرت بھلی تیرا راہ میرے ماہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، ہرجن ساچے آپ ترائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، اپنی دیا کھائیندا۔ لوک مات کھیل کران مہان، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ست ستوادی اک نشان، نرگن اپنا آپ پرگھائیندا۔ ستجگ ساچا بنے ودھان، ساچی دھارا آپ رکھائیندا۔ ایک حُکم راج راجان، شاہ پاتشاہ اک سُنائیندا۔ لکھ چوراسی مئے آن، لوک مات نہ کوئی اٹکائیندا۔ ایک مندر اک مکان، ایک گھر وسائیندا۔ ایک بھومکا اک استھان، ایک گیت گوبند گائیندا۔ اک سروور اک اشنان، ایک دُرمت میل دھوائیندا۔ ایک نُوں کوٹن بھان، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ایک ناد شبد دُھنکان، ایک راگی راگ الائیندا۔ ایک ایشٹ دیو بھگوان، دوسر نظر کوئی نہ آئیندا۔ جس دے چرناں ہیٹھ کوٹن کوٹ رام کرن پرنام، کوٹن کوٹ کرشن سیس جھکائیندا۔ جس دا کوٹن کوٹ پیر پیغمبر سُنن کلام، سو کلمہ آپ پڑھائیندا۔ جس نوں کوٹن کوٹ کرن سلام، سو صحیح سلامت رُوپ وٹائیندا۔ جس نوں آد جگاد منمکھ لگاؤندے رہے الزام، سو اپنی عظمت آپ وکھائیندا۔ جو جگ جگ جن بھگتان بنیا رہیا غلام، بن بردا سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دھارا آپ جنائیندا۔ ساچی دھارا ہر

کرتارا، لوک مات ٹکائیا۔ اپنا گن آپ وچارا، جگت و دیا نہ کوئی پڑھائیا۔ سچکھنڈ بنے اک دوارا، نو کھنڈ پرتھمی رُشنائیا۔ مندر مسیت
 پار کنارہ، گرودوار نہ کوئی وڈیائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کوئی سہارا، ساچا نیر نہ کوئی پیائیا۔ بن ہر نامے ہویا کھارا، امرت رس نہ کوئی
 دکھائیا۔ ہر کا مندر بنیا بن اٹاں گارا، باڈی کھئے نہ جڑت جڑائیا۔ لوک مات سچ وبارا، پُرکھ ابناشی ویس وٹائیا۔ جن بھگتاں بنائے آپ
 دوارا، نرگن ہو ہو سیو کمائیا۔ پنچاں میل اک دوارا، پوری اچھیا آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ پیج رکھ رکھ یاد، ہر ساچا سچ سُنائیندا۔ تہاڈے پچھے لوک مات سُن فریاد، جن بھگتاں گلے لگائیندا۔ بن نامے دیوے اپنی
 داد، اپنا ناؤں آپ ورتائیندا۔ مہربان مہربان کرے ساچا لاڈ، اپنی گود سہائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، اپنے انگ لگائیندا۔
 میل ملاواں موہن مادھو مادھ، ساچی سانجھ آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لکھ چوراسی وچوں لادھ،
 ہرجن اپنا آپ پرگٹائیندا۔ ساچا کھیل ہر کراؤنا، اُنی کتک وڈ وڈیائیا۔ بیس اٹھاراں رنگ رنگاؤنا، سچکھنڈ و جی ودھائیا۔ لوک مات
 سوہبا پاؤنا، سچ سندیشہ رہیا جنائیا۔ گر اوتاراں چل کے آؤنا، بن بن پاندھی راہیا۔ کبیر اپنا سنگ دکھاؤنا، بھگتاں نال ملائیا۔ چار
 ورن در ڈیرہ ڈھاؤنا، جھوٹھی کِریا دئے کھپائیا۔ ساچا مندر اک بناؤنا، نہ کوئی ونڈ ونڈائیا۔ ہندو سیکھ عیسائی پھڑ پھڑ گلے لگاؤنا، بخشے
 چرن سرن رگھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نانک لیکھا پور کر، بہتر بھگت دئے وڈیائیا۔ بہتران دیوے ایکامان، ہر
 سنگت نال ملایا۔ بل تیرا اک مکان، لوک مات آپ سہایا۔ ستراہ کرے آپ پہچان، ست ستوادی پردہ لاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، اپنا رنگ آپ رنگایا۔ ستراں اندر ست دھار، ست ستوادی آپ چلائی۔ ستر ستر جنم دا گیت نوار، اپنی گنڈھ پوائیا۔
 ستر ستر کلاں کرے پار، نو سو چرانوے چوکری جگ ویکھ دکھائیا۔ ستر ستر دئے ادھار، ست سنتوکھ اک دکھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستجگ ساچا راہ چلائی۔ ستر ساتا صفر مؤل، ہر اپنا آپ بنایا۔ ستراں اندر ستا بن پاوا چول، پلنگ
 نظر کھئے نہ آیا۔ بن برکھا برکھے پھول، آپ اپنی سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لہنا آپ چکایا۔ ساچی سیوا
 کرے گوہند، پورا کرے کیتا قول اقرار۔ بھل نہ جائے گنی گہند، سر سے تیرا آنت کنارہ۔ ستراں منگی اکو اوٹ ہوں گوہند تیری بند، دو جا

اور نہ کوئی سہارا۔ منگدے سیوا وچ ساگر سندھ، جتھے تیرا بھیکھ نیارا۔ سانوں ویکھ نہ سکے راجا اند، شو آئے نہ چل دوارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے جانے کھیل اگم اپارا۔ گوہند آنت سُنائیندا، نیش اکھڑ آپے بول۔ پُرکھ اکال دی جھولی پائیندا، کیتا سچا قول۔ سرسا بھیٹ چڑھائیندا، رہنا اک اڈول۔ اتم میلا میل ملائیندا، تولان پورا تول۔ پُرکھ ابناشی نال لیائیندا، نہ مارے کدے رول۔ چرن پرتی جو گھول گھٹائیندا، اتم پردہ دیوے کھولا۔ سچ دوارے سولان کلا کرشن نین شرمائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل انول۔ کھیل اولاً گر گر دھار، اپنا آپ جنائیندا۔ پہلاں سکھ کر ارداس، گر آگے سیس جھکائیندا۔ کون ویلا کرے بند خلاص، نت نت تیرا ارداسا کریا نہ جائیندا۔ میں وساں تیرے پاس، دوجا گھر نہ موہے بھائیندا۔ ویلے آنت نہ کریں یراس، ایکا منگ منگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہر مہر مہر نظر آپ ٹکائیندا۔ پُرکھ ابناشی مہربان، گر گوہند وچ سمائیا۔ گوہند بن بن دیوے دان، بھیو کھئے نہ پائیا۔ آپے پتا آپے پت کرے کھیل سری بھگوان، ول چھل کھیل جگت لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا حکم سُنائیا۔ سچ سندیشہ گوہند پورا، گر ستگر آپ سُنائیندا۔ تیرا ارداسا ہوئے پورا، ویلا وقت سمجھائیندا۔ تیرے اندر آئے جوتی نورا، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا چن آپ جنائیندا۔ ساچا چن اتم قول، گر گوہند آپ جنائیا۔ دیواں وڈیائی اُپر دھول، دھرنی بھاگ لکائیا۔ پنج تت تیرے اندر جائے مؤل، اپنی کھیل کھلائی۔ پُرکھ ابناشی اپنا امرت دیوے ساچی پاہل، پیاونہار نظر نہ آئی۔ اٹھائی سال رہنا انہول، اٹھائی گنڈا نال ملائی۔ پُرکھ ابناشی اپنا تولے پھیر تول، ساچا کنڈا ہتھ اٹھائی۔ نرگن سرگن اندر وجائے ڈھول، مات پوت کرے رُشنائیا۔ تیرا پوت ارداسا کرے نہ کسے کول، گھر بیٹھا رہے سچا شہنشاہیا۔ ستران رکھے تیرا مؤل، ست ستوادی ہوئے سہائیا۔ ایکا ہتھ کے چلیا اصول، اصل اپنا وچ چھپائیا۔ کلجگ اتم ملے محسول، چنگی خانہ تیرا گڑھ بنائیا۔ جو تیرے ست کرے قبول، تس شاہ پاتشاہ لے ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سرسا کنارے دتا ور، سنگھ ویر نہ جانا ڈر، لوک مات تیرا اُپچے پنج تت کایا گڑھ، گڑھ ساچا آپ بنائیا۔ ناری رُپ ہوئے ملے ور، گن اوگن نہ کوئی جنائیا۔ ہشن کور نام دھر، سنگھ پورن ککھ سہائیا۔ ستران پھڑائے ایکا لڑ، بسنت کور نال وڈیائیا۔ جیون سنگھ بھلا جائے

تر، بھلیاں مارگ پائیا۔ سینگھ جسبیر چھوٹا بالائے پھڑ، ٹٹی گنڈھ وکھائیا۔ بھگوان سینگھ دیوے ور، ذات پات نہ کوئی رکھائیا۔ سینگھ برہجن بٹھے لڑ، بچن سینگھ میل ملائیا۔ سینگھ امریک جائے تر، سینگھ مسّا خوشی منائیا۔ سینگھ سرین ملیا نر، اندر سینگھ رنگ چڑھائیا۔ سینگھ موہن چُکے ڈر، اودھم سینگھ سینگھ رُشنائیا۔ سینگھ گرچن ترنی جائے تر، تیجا سینگھ خوشی منائیا۔ ہیرا نند مرنی نہ جائے مر، سینگھ ایشر گیت گوبند الائیا۔ سمنڈ سینگھ ملے ور، منی رام رنگ چڑھائیا۔ ہربنس کور ایک اکھڑ لیا پڑھ، اٹھے پھر خوشی منائیا۔ سینگھ دلپ لکائی جڑ، سینگھ دلپ ہوئے رُشنائیا۔ سینگھ کرتار کریا کر، منگل سینگھ گود بہائیا۔ سینگھ ہربنس نپائے ساچے سر، سینگھ بلونت نال ملائیا۔ سینگھ سورن چُکے ڈر، مہندر سینگھ بھو نہ کوئی رکھائیا۔ چرن سینگھ چرن سپس لے دھر، بچن سینگھ بچن امولک ایک گائیا۔ میلا سینگھ نہ جائے مر، دیدار سینگھ درس چائیں چائیا۔ دلپ سینگھ لگی جڑ، پیارا سینگھ ہوئی کڑمائیا۔ ماجھے تیری ٹٹی گنڈھی، ادھی ونڈ تیری جھولی پائیا۔ اُنی کتک جس دا پھڑیا لڑ، چھٹ کدے نہ جائیا۔ پار کنارہ دیوے کر، پار برہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لے ملائیا۔ ہرجن ساچا میلیا، سینگھ سیٹل سیٹل دھار۔ ارجن سینگھ آون جاون چُکیا گیڑیا، کرم سینگھ کر پیار۔ مُکند سینگھ چاؤ گھنیریا، سینگھ دربارا نہ آئے ہار۔ بھاگ سینگھ وسے کھیڑیا، سینگھ مُختار کرے پیار۔ سینگھ مادھو گیڑا گیڑیا، سینگھ زرنجن کرے اُجیار۔ سینگھ دھنّا نہ ڈھائے ڈھیریا، ہربنس سینگھ دیوے اک سہار۔ ہربنس سینگھ چُکے میرا تیریا، مہر سینگھ کر وچار۔ سرون سینگھ لکھ چوراسی وچوں آپ نکھیڑیا، آپ اپنی کریا دھار۔ پُرکھ ابناشی بدھا بیڑیا، کلجگ تیری اتم وار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل پر اپارا۔ سچ کھیل ہر کرتار، اپنی آپ کرائیندا۔ گلدیپ کور کر تیار، سچ سپتری نال ملائیندا۔ سینگھ سیوا دئے ادھار، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ ہرچرن سینگھ اک پیار، ہرچرن سینگھ رنگ رنگائیندا۔ ستونت کور اُترے پار، سینگھ پال گنڈھ رکھائیندا۔ پریم سینگھ ونج وپار، لال سینگھ ہٹ وکائیندا۔ مسّا سینگھ کر شنگار، خیال سینگھ جوہن آپ ہنڈھائیندا۔ کرے کھیل سچّی سرکار، ساقی بن بن جام پائیندا۔ ساچا مندر کر تیار، ساچے سجنّ سیو وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنے میل ملائیندا۔ میل ملاواں ہر زرنکار، پرکاش چند دئے وڈیائیا۔ رام چند دئے ادھار، پریم چند نال ملائیا۔

سِنگھ شو اترے پار، گوڑا رام رنگ وکھائيا۔ سِنگھ بيلا بيلى بنيا آپ کرتار، انگريز سِنگھ اپنے رنگ وکھائيا۔ گيان چند دُندا بيڑا لائے پار، سِنگھ سردارا ہوئے سہائيا۔ اوتار سِنگھ سچ وبار، ہر ساچا سچ سمجھائيا۔ ہر دت سِنگھ ملے آپ نرنکار، بن نيتر درشن پائيا۔ ستران نال اک پيار، ست ستوادى آپ رکھائيا۔ ستران ستر سچ وبار، ساچي سيوا بوجھ بوجھائيا۔ چھي پوه اچے مندر چڑھ مينار، چھتران لئے مات پرگنائيا۔ پنجان پيارياں رہنا خبردار، شبد سنديشہ رہيا سُنائيا۔ نال رلاؤنا سِنگھ گردھارا يار، تارا سِنگھ ميل ملائيا۔ کيشن سِنگھ کر وچار، پلو سِنگھ ناظر ہتھ پھرائيا۔ پنجان بادھيان ديويے پيار، سر اپنا ہتھ ٹکائيا۔ پنچ رکھائے صلاحکار، لوک مات گن وکھائيا۔ جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني کريا کر، اپني ديا آپ کھائيا۔

★ جیٹھووال دربار ★

★ ۱۹ کتک ۲۰۱۸ بکرمی بھگت دوار دی نیہ دی اٹ رکھن سمین شبد

پال سِنگھ للیاں والے نون ست سال پہلاں اک رپیا دتا سی۔ اُس نون تھلے نیہ وچ پورن سِنگھ دے مستک وچوں لہو کڈھ کے دیا اتے بہتر بھگتاں دی یاد وچ سچکھنڈ نواسی سری پال سِنگھ جی، کاکا منجیت سِنگھ،

کاکا جگدیش سِنگھ، کاکا سورن سِنگھ، سری گردیال سِنگھ جی دا جیون دان دتا۔ ★

دھرنی دھول سُن پکار، ہر ستگر دیا کھائيا۔ مڑھی گور پاوے سار، ویکھے تھائوں تھائيا۔ زور زر کرے خوار، لوک مات جگت لڑائيا۔ شاہ پاتشاہ دیوے ہار، خاکی خاک ملائيا۔ انت روون ناری نار، نيتر نیناں نیر وپائيا۔ دھیرج دیوے نہ کوئی وچ سنسار، بھلی سرب لوکائيا۔ جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني کريا کر، اپنا حکم رہيا سمجھائيا۔ ساچا حکم شاہ سلطان، اپنا آپ جنائندا۔ ہر سنگت ست کر دھيان، ساچا راہ آپ وکھائندا۔ اکو شبد اک گيان، دوچا اکھ نہ کوئی پڑھائندا۔ ايکا مندر اک مکان، ايکا گھر وکھائندا۔ ايکا گرو کرے کلیان، گر شبدی ناؤں پرگنائندا۔ جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني کريا کر، اپني دھار آپ چلائندا۔ ساچي دھار ساچي نيا،

سو پُركھ نرنجن آپ چلائيا۔ ست سال پچھوں منگيا اک رُپيا، جو سنگھ پال ہتھ پھڑائيا۔ کلجگ ناتا بھیناں بھيا، پُركھ ابناشی نہ کوئی دھيائيا۔ ناری پُركھ اک دوجے دیاں پھڑ پھڑ بئیاں، جگت خوشی رہے منائيا۔ آنت سار کھئے نہ لئيا، جوئی جوئن بھوئيا۔ چتر گپت کڈھ وئيا، رائے دھرم دئے سزائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ دئے سمجھائيا۔ اپہ دھن مایا جھوٹھی چھایا، لوک مات نہ کوئی وڈیائیندا۔ راج راجان جس نے کھایا، کھا کھا شکر پھیر منائیندا۔ سورپیراں جس سر کٹایا، سو رُپيا ہتھ نہ کیسے آئیندا۔ جس دے پچھے اُچی کوک کوک پرہ ابناشی گایا، سو اتم کھیہ ملائیندا۔ جس دے پچھے سادھ سنت گر پیر اوتار منایا، ویلے آنت نہ کوئی چھڈائیندا۔ پُركھ ابناشی کلجگ اتم اپنی دیا آپ کھایا، جگت مایا گرمکھاں چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ بھگت دوارے تھلے دئے چنایا، اُپر اپنی ہتھیں نشان لگایا نہ کوئی پھیر باہر کڈھائیندا۔ سنگھ گردیال دی جھولی پائی ترے گن مایا، جگت مایا نال وکھائیندا۔ پرہ دی اکو اک چھایا، جس دا دتا سب کوئی پیندا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ جگت رووے پُت پیار، اُچی کوک کوک گر لائيا۔ ماں رووے کرے وچار، میرا بالا نظر نہ آئيا۔ پتا کہے میرا سردار، مڑ گھر نہ پھیرا پائيا۔ سجن کہن ساڈا وچھڑیا یار، کون بہ بہ مجلساں لائيا۔ ناری رووے نیتر نیناں دھار، چھپر اک وکھائيا۔ میری سیجا سنجی ہوئی وچ سنسار، انگي انگ نہ کوئی رکھائيا۔ بھین بھراواں کرے پیار، سر دے کھووے کیس، در درویش بن بن اپنی جان رُ لائيا۔ اتم سارے کہن پرہ آگے نہ چلے کوئی پیش، اپنی ہتھیں اگنی دین لگائيا۔ کوئی گنپت منائے گنیش، کوئی برہما وشن دھیائے نہ سکے کوئی چھڈائيا۔ کوئی گر اوتاراں کرے آدیس، کوئی پڑھ پڑھ تھکے وید پُراں اٹھاراں کوئی گائيا۔ کوئی کہے پاندھ میری پتری ویکھ، میری مٹی جئے ریکھ، میرا لیکھا کون مکائيا۔ کوئی کہے میرا ہوئے سہائی، وشنوں باسک ستا شیش، اشدبھج جگت بھوانی میری واگ بھوئيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل اپنے ہتھ رکھائيا۔ کوئی کہے تارے بھگت، سنت آگے سیس جھکائیندا۔ کوئی کہے گرو تارن آیا جگت، پھڑ چرناں اوٹ تکائیندا۔ کھئے کہے وید دسے ساچا منت، منوتر بھيو کھلائیندا۔ ہر کا بھيو سدا بے آنت، آد آنت نہ کوئی جنائیندا۔ بن ناری رووے کنت، کنت نار بناں گر لائیندا۔ سدا سہیلا اکو سنت، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ مارگ آپ سمجھائیندا۔

پتر پچھے رووے جگ، اپنی جاگ کھلایا۔ پتر پچھے سڑن کایا آگ، اگنی آگ ودھایا۔ پتر پچھے کہن ٹٹا تگ، ناتا جگت نظر نہ آئیا۔ پتر
 دا مکھ نہ ویکھیا رَج رَج، آنت رووے بڈھی مائیا۔ اپنی ہتھیں اُتے پردہ دین کج، مل بھائی دین نہائیا۔ جیہڑی نار رکھاؤدی ریبی اُسدی
 لَج، سو جہاں نہ سنگ نہائیا۔ اپنا کنت ہر جو چھڈ، جگت ویسوا روپ وٹایا۔ جن بھگتاں وچوں ہوئے اڈ، نہ سکے پھیر ملائیا۔ کام
 کرودھ دی ڈگی ڈونگی کھڈ، اندھیرا سکے نہ کوئی مٹایا۔ بالن ہویا ہڈیاں ہڈ، چکھا ترشنا روپ جلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، ساچی سیکھیا اک سمجھایا جس پتر دا کرو پیار، سو کم کیسے نہ آیا۔ جس سجن دی کرو وچار، سو سجن پلّو لئے چھڈایا۔
 جس کنت دا کہو سپار، سو کنت دیوے دھکا لایا۔ آنت بیڑا نہ پار نہ ارار، منجھدھار ویکھ وکھایا۔ چار جگ ڈبدا رہیا سنسار، گرمکھ
 وِرا پار کرایا۔ کلجگ آئی اتم وار، پُرکھ ابناشی ہوئے سپایا۔ کبیر جلاہے سُن پکار، لوک مات پھیرا پایا۔ نانک گوبند پیج سوار، ہرجن
 ساچے لئے اٹھایا۔ اٹھ دس کر خوار، اٹھاراں سدھاں میٹ مٹایا۔ نو نو دئے پار اُتار، آپ اپنی نئییا اک چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، جھوٹھا سنسا دئے چکایا۔ ویہ سو دس بکرمی سولان مگھر، ہر خاک ونڈ ونڈایا۔ اُنی کنتک اپنی پوری کر کے سدھر، اپنی
 خوشی منایا۔ لیکھا جانے نو کھنڈ کھنڈ بھدر، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی خاک اپنے
 ہتھ رکھایا۔ سنگھ منجیت تیری خاک، اٹھ سال گنڈھ رکھایا۔ سنگھ جگدیش تیری راکھ، ست سال ونڈ ونڈایا۔ دھرت مات تیری
 اچھیا بھاکھ، جگت مایا گرسکھ جھولی پائیا۔ اپنا ویلا رکھیا اپنے ہاتھ، نہ بیہو کیسے سمجھایا۔ سنگھ گردیال وکیا ساچے ہاٹ، کرتا قیمت
 آپے پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پورب لہنا دئے مکائیا۔ پورب لہنا ڈھائی کرماں ونڈ، بل باون کھیل کھلایا۔ کلجگ
 اتم چڑھیا چند، بن چند ہوئے رُشنا یا۔ پُرکھ ابناشی سدا بخشند، اپنی بخشش دئے وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ
 دہارا رہیا سپایا۔ سچ دہارا ڈھائی مٹھی خاک، دھرنی خاک وچ دبائیا۔ چھٹی جگ دا ٹٹا نات، پھر ناتا دئے جڑائیا۔ جن بھگتاں بنیا سجن
 ساک، سکلا سنگ تجائیا۔ جس دا کردے رہے پوجا پاٹھ، سو بن کے پاٹھی گرسکھ تیری بانی آپ الائییا۔ تیرے پچھے اپنا پورا کرے
 گھاٹ، ہر سنگت آگے جھولی ڈابیا۔ ستران دیوے ساچا ساتھ، گوبند ستھر نال ملائییا۔ کرنہارا کر کے جائے پوری آس، جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ساچی خاک نیہاں ہیٹھ دباٹیا۔ ساچی خاک ساچی دھوڑ، دھواں دھار مٹائیندا۔ لکھ چوراسی کٹیا جوڑ، جھوٹھا بندھن مات تڑائیندا۔ چتر سگھڑ بنایا مورکھ موڑ، سیر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ کر کرپا دیوے جوتی نور، نور نور نال ملائیندا۔ جس گھر جائے صاحب غفور، ساچا ظہور آپ وکھائیندا۔ مؤسے تکیا جلوہ اُتے کوہ طور، نوری جلوہ ایکا وار وکھائیندا۔ گرسکھاں آتم کر کے جائے بھرپور، بھریا بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ جس نوں کہندے رہے نیڑے دُور، سو ضرور پھیرا پائیندا۔ جگ چوگری بنیا رہیا مفرور، ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ سادھ سنت لوک مات سفر کڈے گئے ضرور، پاندھی پنڈھ نہ کئے مکھائیندا۔ کلجگ اتم من واسنا مچایا فثور، فتویٰ کئے نہ میٹ مٹائیندا۔ گردر مندر مسجد اندر وڑیا غرور، غربت کوئی نہ اور جنائیندا۔ کیسے نہ آیا سچ شعور، ساچی سکھیا نہ کئے سمجھائیندا۔ ملاً قاضی شیخ مسائق رسنا کہن آگے ملے حور، حوراں وچ سرب رُلائیندا۔ محمد آنت بخشاوے اپنا قصور، دوس زین سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچی دھار پُرکھ ابناس، اپنے ہتھ رکھائیا۔ نرگن جوت کر پرکاش، ستجگ راہ چلائیا۔ اُنی کتک پچھوں گر اوتار نہ سُنے کوئی ارداس، کیتی ارداس سب دی برتھا جائیا۔ مندر مسجد مٹھ شودوالے ہون نراس، بیٹھن ڈھیری ڈھابیا۔ پرہ اکو وار صد لے پاس، پچھے پھیر کئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا لیکھا دئے مکھائیا۔ جس مکھیا پچھلا لیکھا، سو صاحب نظر نہ آئیندا۔ بھلے پھردے دھاری کیسا، موند مُندایا مکھ بھوائیندا۔ سب دا ہویا خالی کھپسا، راج راجان سرب کُرائیندا۔ کلجگ ویسوا بن بن کرایا پیشہ، کھتری براہمن شودر ویش گھر گھر وپھچار وکھائیندا۔ جس مندر اندر رکھیا گنپت گنیشا، تِس اندر ناری پُرکھ سنگ وکھائیندا۔ جس گرو دوار اندر رکھیا بھرواسا، تِس گھر گرتھی پچیاں سنگ کرن ہاسا، ہاسا ہر کدے نہ بھائیندا۔ جس اندر رام کہن پرکاسا، تِس مندر بوئے بھوگ بلاسا، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائیندا۔ جس مسجد محمد کہن دیوے دِلاسا، تِس مسجد اندر ملاً میل نہ کوئی کرائیندا۔ ویکھن آئے صاحب گنتاسا، سو عالم گیر پھیرا پائیندا۔ چار جگ چوگری گر اوتاراں بھگت بھگونت ویکھدا رہیا تماشا، حُکمی حُکم سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، سچ دوارا آپ بنائیندا۔ سچ دوارا جائے بن، ہر اپنی بنت بنائیا۔ سیوا کرن گندھرب

گن، در در پھیری پائیا۔ دھنّ وڈیائی جننی جس بھگت جن جنے جن، لوک مات ملی وڈیائیا۔ ہر سندیشہ سُنیان کُن، راگی راگ بھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارا دئے وسائیا۔ سچ دوارا نیہ رکھ، اپنا کھیل کرائیندا۔ نرگن نرگن ہو پرتکھ، سرگن آپ سمجھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے جس جانا وس، سو ناتا موہ چُکائیندا۔ پتا پُت مات سُت چکھا اُپر رکھ، خوشی خوشی پُھل چڑھائیندا۔ تیری وست تیرے ہتھ، ساچا سُکر منائیندا۔ جے کوئی نیترووے اٹھ، درگاہ ساچی دھام نہ پائیندا۔ تِنّاں لوکاں چھٹی جُگ منارا بنا کے کرے چٹھ، اُپر اپنا آسن لائیندا۔ ہر کا مندر نہ جائے ڈھٹھ، سب دی جڑ آپ اُکھڑائیندا۔ ستر جن کرنا اِکٹھ، در ساچے آپے منگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سیوا لیکھے پائیندا۔ ستر سیکھ سیوا جان لگ، ہر ساچا آپ لگائیا۔ کرے کھیل سورا سربگ، بے انت بے پرواہیا۔ سترجگ ساچا بھتے تگ، ساچا سگن منائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا حُکم سُنائیا۔ ستر سیکھ ستر اِٹ دین اُکھڑ، چار کُنٹ جو آپ بنایا۔ چار کُنٹ بھڑے بھڑے، واہ واہ کھیل وکھایا۔ گرمکھاں ہتھیں چھیراں چھیرے، اپنا مُکھ چُھپایا۔ پہلوں اپنا تن کیتا ڈھیر، پھیر گرسکھاں نال ملایا۔ سنگھ ہو کے پرگٹیا شیر، ڈنکا شبد سُنایا۔ جُگ جنم دے لیاندے گھیر، اپنا میل ملایا۔ ملیا میل نہ سکے کوئی نکھیر، ایکا بندھن پایا۔ چھٹی جُگ دا چُکیا پھیر، چھٹی چھٹی رنگ وکھایا۔ بن ہتھاں بانہواں ہویا دلیر، اپنا کاج رسیا رچایا۔ جن بھگتاں بہتران ملیا پہلی ویر، پہلا سگن منایا۔ پُرکھ ابناشی ہو دلیر، اپنا پلا بھارا آپ کرایا۔ بن بھگتی کیتی مہر، بن نامے نام جھولی پایا۔ نہ کوئی کِریا ہیر پھیر، گوبند وچولا نال رلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، بھگت دوارا وچ سنسار، ساچی نیہ دئے دھرایا۔

ہر بھگت تیرا چٹا رنگ، آد جُگاد رکھایا۔ ایہ کاغذ ہویا برنگ، لوک مات نہ کم کیسے آیا۔ ایہ مایا تٹا سنگ، جھوٹھا موہ چُکایا۔ جس دے پچھے کٹدے رہے پندھ، سو پاندھی بن کے پھیرا پایا۔ جس دے گاؤندے رہے چھند، اج بھگتاں ڈھولا رسیا سُنایا۔ جس نوں کہندے وسے پُری اند، اند گرمکھ ہردا رسیا بنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اتم لیکھا رسیا چُکایا۔ پہلا لیکھ چُکایا،

کر کرپا ہو مہربان۔ گوہند سیوا لایا، دتے بالے بلیدان۔ اپنا تن گیا چھپایا، ملیا جا بھگوان۔ پُرکھ ابناشی کھیل رچایا، کلجگ میلے اتم
 آن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل والی دو جہان۔ بالیاں رت کڈھی باہر، سچکھنڈ دوار بنایا۔ شو جی تختوں
 دتا اُتار، اندر دھکا لایا۔ برہما رووے زارو زار، نیناں نیر وہایا۔ وشنوؤ آیا بن بھکھار، ہر دوارے پھیرا پایا۔ جگ چوگری کرن پُکار،
 بیٹھے سپس جھکایا۔ بھگت بھگونت بن بھکھار، خالی جھولی رہے جنایا۔ دھن بھاگ کلجگ آنت نہکلنک ویس وٹایا کرپا کھیل آگم اپار،
 گوہند لیکھا ربیا چکایا۔ آپ اپنا دس وبار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگایا۔ بھگت فقیر صوفی سنت،
 لوک مات کشٹ گئے اُٹھائیا۔ کھل لہائی بن جنت، جیو ویکھے لوکائیا۔ آنت کہہ گئے ہر جو تیری مہا آگت، بھیو کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے مکائیا۔ گر اوتاراں دتا کایا دان، لوک مات سیو کھائیا۔ گرُ گوہند سنگھ دے کے گیا بال
 نادھان، اپنا تن آپ اُٹھائیا۔ اتم سب دی آن کرے کلیان، چار جگ دے وچھڑے میل ملائیا۔ اپنی رت دیوے بلیدان، برہم مت اک
 سمجھائیا۔ جس مایا کیتا بے پچھان، سو مایا اپنے رنگ وکھائیا۔ کھیلے کھیل نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیا۔ ستجگ بٹھے اک نشان،
 پُرکھ اکال نال ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ ودھان لئے بنائیا۔ سچ ودھان پنچم باڈی، ایکا حکم جنایا۔ بھگتاں
 پچھے تن خاک رُ لایا ہاڈی، بھسمی بھسم سمایا۔ پوترا اکھیں نہ ویکھے دادی، پتا پوت نہ رنگ رنگایا۔ ہرجن تیری سنی فریادی، فریادی بن
 کے ہر جو آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر دئے بنایا۔ ساچے مندر لائی رت، رتی رت رنگائیندا۔ بھگتاں دیوے
 اکو مت، ایکا گن سمجھائیندا۔ جس نوں کھندے گئے بھگوان ہندا وس، سو ہو کے وس وکھائیندا۔ جس نوں کھندے جگ جگ بھگتاں
 مارگ دیوے دس، سو ساچا راہ چلائیندا۔ جس نوں کھندے پیئدا مُکاؤندا نس نس، سو پاندھی در در پھیرا پائیندا۔ جس نوں کھندے
 پوری کرے آس، کلجگ اتم آسا پور کرائیندا۔ جس نوں کھندے کرے بند خلاص، بندی خانہ توڑ تڑائیندا۔ جس نوں کھندے نرگن جوت
 پرکاش، سو نرگن نور ڈگمگائیندا۔ جس نوں کھندے سد سے پاس، سو اپنا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، بن سیوک سیو کھائیندا۔ سیوا کرے جوت نرکاری، نرگن ویس وٹایا۔ گر سیکھ تیرے پریم

دی چُکے تگاری، سر اپنے بہار اُٹھایا۔ تیرے کرم دی کانڈی پھیرے اپنی واری، وار ہتھ نہ کیسے پھڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گوہند چاڑھے ایک رنگ، رنگ رنگ نال ملایا۔ گوہند رنگ بھگتن دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ بنائیا۔ اپنی دِشا آپ وِچار، آپے نیہ رکھائیا۔ دھرت ماتا مُردیاں کول جو رکھدی رہی اُدھار، سو رپیا ایک وار جھولی پائیا۔ مُڑکے پھیر نہ کرے کوئی خوار، خوار سب دی دئے مٹائیا۔ سچ محلہ اک اُسار، شبد اٹاری لئے بنائیا۔ جو جن کر کے جائے درس دیدار، جن مرن دُکھ رہ نہ جائیا۔ اندر وڑ دُوچی کرے نہ کوئی گُفتار، ایک چرن دھیان لگائیا۔ چھبی پوہ دے سچ وِبار، جس کارن دوارا لیا بنائیا۔ سیوا کرے پُرکھ نار، نار پُرکھ اپنا رُپ وٹائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، پنچاں مستریاں دیوے دان، نیہ اُتے رکھو نشان، پن نیترہ ویکھے بھگوان۔

پہلی اٹ دیو ٹھوک، ہر ٹھوکر جگت لگائیندا۔ دُوچا بھانا نہ سکے کوئی روک، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ تیجے نتاں لوکاں سُنائے سلوک، سوہنگ ڈھولا ایک گائیندا۔ چوٹھے چارے کُٹاں دیوے موکھ، جو جن سرنائی آئیندا۔ پنچم بخشے ایک اوٹ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ کر پریم کڈھنا کھوٹ، کھوٹی کِریا سرب مٹائیندا۔ ہر بھنڈارا دئے اتوٹ، اٹ آپ ورتائیندا۔ آلیوں ڈگے اُٹھائے بوٹ، اپنی گود بھائیندا۔ بھگتاں دوارے ہر بھگت جگی جوت، جگی جوت نہ کھئے بُجھائیندا۔ چھٹی جگ دا پہلا کوٹ، قلعے کوٹ سرب ڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہککنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، ستر بہتر کر اکتّر، شترُو مٹر ایک رنگ وکھائیندا۔

شترُو مٹر ہونے اکتھے، واہ واہ رنگ رنگایا۔ من واسنا آگے من ڈھٹھے، گر چرنی سیس نوایا۔ اندر سنگھ پہلوان گرسکھ تیرے پٹھے، گرج تیرے ہتھ رکھایا۔ گھر کوک کر اکتھے، ایک حُکم سُنایا۔ ہر کے کھیل مٹھے مٹھے، جگ چوکڑی چھن بھنگر پار کرایا۔ ستگر سرنائی جو جن ڈھٹھے، ڈھیری خاک نہ کھئے بنایا۔ کوئی لوڑ نہ رکھے کفن لٹھے، اپنا دوشالہ اُپر پایا۔ کاہنی بن نہ کوئی چُکے، ستگر اپنی سیوا کمایا۔

مرن توں پہلوں گرسکھ مکے، مرن ستگر جھولی پایا۔ آنت نشانیوں جو جن اُکے، درگاہ ملے نہ کوئی تھانیا۔ گوہند بوٹے بن گوہند سکے، نظر آئے نہ کوئی چھایا۔ محمد خالی دسن حُتے، نڑی ہتھ نہ کھتے پھڑایا۔ پنڈت پتری اپنی سٹے، ساچا سگن نہ کھتے منایا۔ پاربرہم پُرکھ ابناشی ایکا اٹھے، سب دا مان گویا۔ غریب نایاں اُپر تھتھے، کر کرپا میل ملایا۔ آپ جگائے کلجگ سٹے، راتیں سُنیاں لے اُٹھایا۔ ننکی پیریں جائے اگوں پین کتے، ہوئی ہوئی کتیاں کولوں مُکھ چھپایا۔ آؤندا جاندا گوانڈھی کوئی نہ تکے، ہر جو کون کوٹے پھیرا پایا۔ گرسکھ اُٹھائے اپنے بچے، آپ اپنے گل لگایا۔ در آیاں رنگ نہ وکھائے کچے، رنگ ایکا نام رنگایا۔ ایتھے اوتھے دو جہان سچے، جن ہر جو درشن پایا۔ مندر مکان ڈھیہہ جان کچے پکے، تھر کھتے رہن نہ پایا۔ پیر پیغمبر چھڈ گئے مدینے مکے، ساچا حُجرہ نہ کیسے سجایا۔ رام رام پینڈے سب دے مکے، پاندھی اپنے پندھ رکھایا۔ کوٹن کوٹ کرشن کاہن بن بن مکے، ہر کا آنت کیسے نہ پایا۔ نانک نرگن اوٹ ایکا اُتے سٹے، گھر اپنے خوشی منایا۔ کبیر کہے ابناشی اچتے، نہ مرے نہ جایا۔ گوہند کہے سہائے میری رتے، میرا بوٹا مات مہکایا۔ کوڑ وکارا جڑ آپے پٹے، اپنا دھکا لایا۔ میرا تن میرا دھن میرا جن اپنے بھگتاں دی نیہہ بیٹھاں سٹے، اُتے سچ محل وسایا۔ گوہند گرسکھاں بیٹھاں سدا رہے سٹے، آلس نندرا نہ کھتے جنایا۔ ویکھے کھیل ابناشی اچتے، اپنا کھیل رچایا۔ ایدھر لاوے تے ایدھر پٹے، مالی اپنی ونڈ ونڈایا۔ کوئی سکے تے کوئی پھٹے، جس اپنی سیو کمایا۔ کلجگ اتم سب دے بھاگ نکھٹے، ہر جو ہر بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی نیہہ دئے دھرایا۔

بن نبی رسول ملائیندا، بن کلمے کر پیار۔ بن شرع رنگ رنگائیندا، بن شریعت دئے آدھار۔ بن حُجرے آواز لگائیندا، بن کعبے کھول کواڑ۔ بن ناد ساز وجائیندا، صدا لگائے اگم اپار۔ بن رسنا جہوا بانگ الائیندا، کوک کوک کرے پکار۔ مُرشد مُرید وکھائیندا، مُریدان مُرشد کر دیدار۔ اپنی صفت آپ سُنائیندا، صلاحی صفت بے عیب پروردگار۔ پردانشیں اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس سچ دیدار۔ سچ دیدار اک خُدا، خود اپنا آپ جنایا۔ مُرشد مُریدان اُتوں ہوئے فدا،

اپنی فطرت مات مٹائیا۔ در دوارے آئے سدھا، راہ وچ نہ کوئی اٹکائیا۔ کوئن کوٹ رسول در دوارے پائن گدھا، ہتھ نال ہتھ ملائیا۔ نور
 الاہی کیسے نہ بدھا، بنک دوار نہ کوئی بہائیا۔ اپنا دیوے آپے سدا، اپنی سیو کھائیا۔ کر کے آیا پار حدا، شرع ہوئے نہ کوئی دکھائیا۔ بن
 لتاں بانہواں پھرے بھجا، بن گھوڑے ہویا آسوار سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا جلوہ آپ دکھائیا۔ اپنا
 جلوہ دیوے نور، جلال اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے کلام کلمہ وجائے نور، ناد انادی ناد سنائیندا۔ آپے حضرت حاضر حضور، آپے اپنا ویس
 وٹائیندا۔ آپے فتویٰ دیوے ضرور، آنت فاتیہ سرب پڑھائیندا۔ آپے بخشے سرب قصور، اپنی رحمت آپ کھائیندا۔ آپے مُرشد مُریداں اندر وڑ
 وڑ بے ضرور، جگت ضرورت پور کرائیندا۔ کوئی لبھ اُتے کوہ طور، قُدرت ہر ہر ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، احباب رباب آپ وجائیندا۔ سچ رباب وجائے باطن، اپنی بات سنائیا۔ کریا کھیل اک اکانتن، عقل کلا وڈیائیا۔ جس دا سنگ
 اللہ رانی لبھ بن بن ساتھن، نک نتھ سہاگ دکھائیا۔ نیتر سُرما دند دنداسن، رُپ انوپ چڑھائیا۔ در در گھر گھر ویکھے میری پوری کرے
 آسن، بے عیب میرا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا حُجرہ دئے سمجھائیا۔ ساچا حُجرہ خُداوند کریم، اپنا آپ
 سہائیندا۔ آپے ہونے عظیمِ عظیم، آپ اپنے رنگ سمائیندا۔ آپے طالب طلبا دئے تعلیم، طلب غار نہ کوئی اکھوائیندا۔ آپے نبی رسولان کرے
 تقسیم، مُتفرق اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنے رنگ سمائیندا۔ سچ خُداوند بے عیب، اک محل
 سہایا۔ نور نورانہ سچا صاحب، سلطان وڈ وڈیایا۔ جُگا جُگنتر ہویا رہے غائب، رُپ رنگ نہ کوئی دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، نوری نور لئے ملایا۔ ہویا غائب غفلت کر، غفلت اپنی اپنے وچ ٹکائیا۔ اُلفت پھرائی در در، عارف کر پڑھائیا۔ آپے بیٹھا
 رہیا دڑ، مُکھڑا مُکھ بھوائیا۔ نبی رسولان گھاڑن گھڑ گھڑ، لوک مات دئے وڈیائیا۔ کلمہ کلام اپنی آپ پڑھ پڑھ، کائنات کرے پڑھائیا۔
 ساچے حُجرے آپے چڑھ چڑھ، خالق ویکھے خلق لوکائیا۔ مرید مُرشد آپے پھڑ پھڑ، آپ اپنا میل ملائیا۔ لیکھا جانے در بدر، در درویش
 ویس وٹائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل انیک، انک کل آپ اکھوائیا۔

آنتر باہر اکو رنگ، ایک گھر وسائیا۔ ایک سیج اک پلنگ، ایک گر ہنڈھائیا۔ ایک نام اک مردنگ، ایک ناد سُنائیا۔ ایک تیر اک
 کند، ایک چلہ دئے چڑھائیا۔ ایک گیت ایک چھند، ایک ڈھولا دئے جنائیا۔ ایک نور ایک چند، ایک ایک کرے رُشنائیا۔ ایک توڑے بندھن
 بند، بندی چھوڑ اک اکھوائیا۔ اک وکھائے پرمانند، ایک نجاند کرے رسائیا۔ ایک ٹٹی دیوے گنڈھ، ایک اپنی گنڈھ پوائیا۔ ایک ناتا توڑے
 نار ڈباگن رنڈ، ایک کنت بنے سچا گوسائیا۔ ایک لیکھا چُکائے انڈ پنڈ جیو برہمنڈ، ایک اپنا گھر وکھائیا۔ ایک امرت دھار وگائے ساگر سِندھ،
 ایک جھرنا دئے جھرائیا۔ ایک اتم کڈھ چند، جس گھڑیا بہن وکھائیا۔ ایک بنائے ساچی بند، سُنت انادی لئے پرگٹائیا۔ ایک داتا گنی گھند،
 گھر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اندر باہر اپنا رنگ وکھائیا۔ اندر باہر ستگر دھار، شبدی شب
 وکھائیندا۔ اندر باہر ستگر دھار، گر رسنا گر آپ جنائیندا۔ اندر باہر ستگر دھار اگمی دھنکار، دھن انادی راگ الائیندا۔ اندر باہر
 جوت اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ اندر باہر اکو یار، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنا کھیل
 کھلائیندا۔ اندر باہر مارے جہات، پردہ اپنا آپ اُٹھائیا۔ اندر باہر کھولے تاک، بند کوارا گنڈا لاییا۔ اندر باہر وکھائے ہاٹ، ساچا ونج
 کرائیا۔ اندر باہر تیرتھ تاٹ، گھر سروور دئے پرگٹائیا۔ اندر باہر بٹھے نات، اپنا بندھن پائیا۔ اندر باہر دیوے دات، دیونہار بے پرواہیا۔
 اندر باہر پتا مات، نرگن سرگن سنگ سمائیا۔ اندر باہر جنائے گاتھ، اپنی کر آپ پڑھائیا۔ اندر باہر لہنا دینا چُکائے مستک ماتھ، سیس
 جگدیش ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اندر باہر کھیل کر، اپنے رنگ سمائیا۔

پنج شبد جگت جیکارا، رسنا جہوا وڈیائیا۔ ہر کا شبد سب توں وسے باہرا، گنت وچ کدے نہ آئیا۔ نہ کوئی انکڑا نہ کوئی انک نہ
 کوئی لکھارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئی وکھائیا۔ لوک مات گرواں پیراں دئے سہارا، لکھ چوراسی نال پرناٹیا۔ کوئی کہے ستنام ادھارا، کوئی کہے
 سوہنگ جیکارا، کوئی رازنکار وکھائیا۔ کوئی کہے جوت نرنجن اُجیارا، کوئی کہے جوتی جوت ڈگمگائیا۔ کوئی کہے اونکار پسارا، نراکار نظر نہ
 آئیا۔ دوئے دوئے جوڑ کردے گئے نمسکارا، لوک مات راہ تکائیا۔ تیرا وسدا رہے دوارا، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ لکھ اگم تیرا کھیل نیارا،

ست پُرکھ تیری وڈیائیا۔ تیرے نام دی سچّی دھارا، تیری مہا صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پنچم شبد جگت ناتا بندھن پائیا۔ اللہ الابی نور، عالمین اکھوائیندا۔ کرے کھیل ظاہر ضرور، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ بدھا رہے سچ دستور، حکمی حکم نہ کوئی اُلٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلائییندا۔ آپے اپنا ناؤں رکھ، تتا تخت اک رچائیا۔ رام پُرکھ سمرتھ، رحیم ویس وٹائیا۔ ابوتر کھیل اکتھ، لوک مات سمجھائیا۔ پنج تت مارگ اپنا دس، پردہ دئے چُکائیا۔ جوت اُجالا نور پرکاش سچ، صدا بانگ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا نور اپنے نال ملائییا۔ اللہ اعلیٰ اک خُدا، خُدی نہ کوئی رکھائیندا۔ ابوتر دتا بنا، وچ اپنا نور کُٹائیندا۔ شرع نال شرع ٹکرا، شریعت ونڈ ونڈائیندا۔ بے نکاحیاں کرے نکاح، اپنا کھیل آپ ورتائیندا۔ بچتر ویس وٹا، سیس نار کولوں کٹائیندا۔ اللہ عیب نہ کرے خُدا، تیر تلوار دھار پار نہ کوئی وکھائیندا۔ بسمل ہو ہوئے فدا، بسترے مرگ نہ کوئی وچھائیندا۔ اعلیٰ شاہ نہ روپ وٹا، ڈلدل زین نہ کوئی کسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ابوتر اپنا روپ سمجھائیندا۔

نقاب پوش ہویا روپوش، نظر کیسے نہ آئیندا۔ سدا بنیا رہے خاموش، اپنی آواز نہ کیسے سُنائیندا۔ مقامے حق بیٹھا ویکھے سب دا دوش، زردوش نظر کھئے نہ آئیندا۔ جس دیوے پیالہ جام کرے مدہوش، ہوش سب دی آپ بھلائییندا۔ آپے بنیا نقاب پوش، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ کیا کوئی سوچاں سکے سوچ، سوچ وچ کدے نہ آئیندا۔ سانڈنی آسوار بنیا آپ بلوچ، آپ اپنے سنگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ دیوے طاقت طاقتور، تختہ سب دا دئے اُلٹائیا۔ زربھو رکھائے اپنا ڈر، سب دا بھہ مَکائیا۔ جو جن بھانائے جر، تِس بھانے لئے ملائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل کرائیا۔

☆ ۲۰ کتنک ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

ویکھو کھیل ہری ہرِ دا، بن رسنا کبیر رہیا الائیہ۔ جن بھگتاں کولوں ڈردا، لوک مات سیو کھائیہ۔ اچھل اچھل جو رہیا کردا، آد جگاد سب نوں آپ بھلائیہ۔ اپنا ناؤں لوک مات بھگتاں آگے جو رہیا دھردا، وست انمول ورتائیہ۔ اکھڑ بن جو رہیا پڑھدا، پڑھ پڑھ کھیل کھلائیہ۔ وڈ بلوان جگ جگ جو رہیا لڑدا، نت نوت ویس وٹائیہ۔ تھماں نال جو رہیا سڑدا، اپنا روپ وٹائیہ۔ آد جگاد جگ جگ لکھیا رہیا وچ پردہ، بھگتاں سنیہڑا رہیا گھلائیہ۔ کلجگ اتم دھرے روپ نر ہرِ دا، نر نرائن وڈی وڈیائیہ۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کار آپ کرائیہ۔ اٹھو ویکھو مار دھیان، کبیر بن سریر کرے جنائیہ۔ زرگن روپ سری بھگوان، بھگوان اپنا ویس وٹائیہ۔ چھٹی جگ گراں اوتاراں دے پروان، پروانہ مات گھلائیہ۔ نام ندھانا اندر دے دے دان، بن رسنا جہوا سُنائیہ۔ اک وکھا سچ نشان، اپنے رنگ رنگائیہ۔ آپے ہو بے پہچان، بیٹھا رہے مکھ چھپائیہ۔ گر اوتار لگائے دھیان، اپنا دھیان سمجھائیہ۔ اپنا پریم اک گیان، پیار پیار نال پرنائیہ۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ چھپائیہ۔ اٹھو ویکھو ہرِ کا رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ بن آسو کسیا تنگ، شاہ سوار پھیرا پائیندا۔ بن مردنگے وچائے مردنگ، ساچا ڈھولا آپے گائیندا۔ بن پرکاش ویکھے اندھیرا اندھ، پاندھی اپنا پندھ مکائیندا۔ بن راگ گائے چھند، راگ راگنی موہ چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دھارا آپ وکھائیندا۔ ساچی دھارا ویکھو سنت، ست ستوادی آپ چلائیہ۔ حکم دیندا رہیا جو جگا جگنت، حکمی حکم بھوائیہ۔ جس نوں کہندے رہے بے آنت، بے نظیر نظر کدے نہ آئیہ۔ جس نوں مندے رہے کنت، بن بن نار سیو کھائیہ۔ جس نوں کہندے داتا جیو جنت، جوتی نور ڈگمگائیہ۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، اپنا راہ آپ چلائیہ۔ اٹھو ویکھو تگورہ، ہرِ تدبیر آپ بنائیندا۔ بن بیڑے بنیا ملاح، چپو ہتھ نہ کوئی وکھائیندا۔ جس دی منّ کے آئے رضا، حکمی حکم بھوائیندا۔ جیہڑا بھلیاں دیوے سزا، سو اہل کھیل کھلائیہ۔ جو زلیاں لئے اٹھا، اپنی گود بھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ اٹھو چلو ہرِ ہرِ در، در دروازہ آپ کھلائیہ۔ جگ جگ جس دا مندے رہے ڈر، سو ڈر رہیا چکائیہ۔ نیتر میٹ میٹ جس دا لبھدے رہے گھر، بن نیتر گھر وکھائیہ۔ جس دی

برہوں اندر آئے سڑ، سو اگنی تت بُجھائیا۔ جس دا بھانا آئے جر، سو بھانے رہیا وکھائیا۔ جس دا ناؤں کوٹن کوٹ اکھڑ آئے پڑھ، در آ
 ویکھیا اکھڑ نظر کھئے نہ آئیا۔ جس دی پوجا کردا رہیا سیس دھڑ، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ تِس دی نہ چوٹی نہ کوئی جڑ، رُوپ رنگ نہ
 کوئی پرگٹائیا۔ جس دے پچھے مرنی گئے مر، سو مرن جنم وچ کدے نہ آئیا۔ جس نوں کہندے رہے ہری ہر، سو ہر جو رُوپ دھرائیا۔
 او چل کے ویکھیئے نرائن نر، جو سا رہیا گھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل وکھائیا۔ اُٹھے بھگت ہوئے تیار،
 تھت وار نہ کوئی رکھایا۔ واہ واہ کھیل تیرا کرتار، بھیو کسے نہ پایا۔ اسیں زلدے رہے وچ سنسار، تیرا نام لے لے دھگا کھایا۔ لُکدے رہے
 وچ ڈونگی غار، اپنا مکھ جُھپایا۔ تیرے پچھے کھاندے رہے مار، اپنی کھل لُہایا۔ مانس جنم آئے ہار، کایا چولا نہ سنگ رکھایا۔ چھڈ کے
 آئے جگت گھر بار، نار پیار نہ کھئے وکھایا۔ پتر دھی نہ کوئی ادھار، ویلے آنت دیون دھگا لایا۔ تھہ بن دیوے نہ کوئی سہار، ویکھیا جگت
 سبایا۔ تُوں کِریا کریں آپ نرنکار، آپ اپنا میل ملایا۔ ڈونگی بھگتی وچ واڑ، اپنا ساگر نہ پھیر وکھایا۔ کایا گاگر بنا کے رکھی غار، دوس
 زین بھور وچ بھویا۔ کدی لبھدے رہے سکہمن ٹیڈی نار، ایڑا پنگل ویکھ وکھایا۔ کدی منگدے رہے امرت دھار، کون ویلا جھرنا دئے
 جھرایا۔ کدے منگدے رہے جوت اُجیار، جوت نرنجن دئے ٹکایا۔ کدی منگدے رہے درس دیدار، آتم سیجا دئے سہایا۔ کدے منگدے
 رہے تیرا پیار، دئے جوڑ جوڑ سیس جھکایا۔ تینوں رحم نہ آیا میری سرکار، مہر نظر نہ کدے اُٹھایا۔ تیری کوک کری پکار، انا الحق تیرا
 نعرہ لایا۔ تیرے نعرے اتوں پئی مار، اپنی کھل لُہایا۔ شک وچ پیا سنسار، شکوہ تیرا نہ کھئے سمجھایا۔ فتویٰ لگا پہلی وار، دوجی وار نہ
 دئیں سزایا۔ میں نیوں نیوں کرانِ نمسکار، سلام علیکم نال ملایا۔ واہ تیری قدرت میرے یار، تُوں قدرت کھیل کھلایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا سنگ آپ جنایا۔ اُٹھو ویکھو پیر پیغمبر، سچا پراہ آپ بنائیا۔ آد جگاد جو رچدا رہیا اڈمب، اڈ بیٹھا
 سچا ماہیا۔ کلجگ اتم رچیا سویمبر، ساچی رت سہائیا۔ اپنے سر اوڈیا اک پیت پتبر، ڈھانکن کو پت ہر گھٹ تھائیا۔ اپنے گھر بنیا اکو
 ممبر، دوجا سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ اُٹھو ویکھو کرتا دھار، کرنہار
 کرائیندا۔ جس دا منگدے رہے دیدار، سو دیال دیا کھائیندا۔ جس دے پچھے کردے رہے شنکار، سولان شنکار ویس وٹائیندا۔ جس

دے پچھے سیوا کردے رہے بن بن نار، سو کنت ویس وٹائیندا۔ جس دا لبھدے رہے محل مینار، اٹل منارا نظر کیسے نہ آئیندا۔ جس دی کٹ کے آئے وگار، سو بن وگاری سیو کھائیندا۔ جس نوں کہندے رہے کریم قادر یار، سو اپنا نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اٹھو ویکھو ہر جو میلا، لوک مات آپ ملایا۔ اکو گھر وسے گرو چیلا، چیلا گر روپ وٹایا۔ اکو ستگر سجن سہیلا، اکو گرمکھ لئے بنایا۔ اکو جانے اپنا ویلا، تھت وار نہ کھئے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا آپ سہایا۔ ساچا ویلا لوک مات، ہر جو آپ سہائیندا۔ اٹھو ویکھو مار جہات، کی سانگ ورتائیندا۔ جس نوں لبھدے رہے اک اکانت، جگ جگ لک لک بھگتاں درس دکھائیندا۔ کلجگ اتم ہرجن بنائے اک جماعت، اکو پٹی نام پڑھائیندا۔ ایکا وار دیوے دات، ایکا وست جھولی پائیندا۔ ایکا گاؤنی ساچی گاتھ، ایکا راہ چلائیندا۔ اکو دسے ساچی ذات، دوچی ذات نہ کھئے بنائیندا۔ اک بندھائے سچا نات، ناتا بدھا نہ کھئے ٹڑائیندا۔ اکو پتا اکو مات، ایکا بالک روپ دکھائیندا۔ ایکو پوری کرے آس، ایکا سنگ نبھائیندا۔ اکو وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ چار جگ اک اک کر کے ساڈی کیتی بند خلاص، پھڑ پھڑ اپنے چرن بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کھائیندا۔ کلجگ آنت کی کرے کارا، ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹایا۔ جن بھگتاں دیوے جگت سہارا، جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ جس بھانڈا گھڑیا بن ٹھہیارا، اپنی وست وچ ٹکائیا۔ سو ویکھے وگسے ویکھنہارا، ویکھ ویکھ خوشی منائیا۔ بن پیسے دھیلے بنیا ونجارا، اپنا ونج کرائیا۔ چھٹی جگ جو کدا رہیا ادھارا، اتم لہنا دئے مکائیا۔ دھرو کہے سُن پربلاد یارا، پرہہ کی سانگ ورتائیا۔ ساڈے نال کی کرپا وبارا، جنگل جوہاں وچ پھرائیا۔ کلجگ اتم غریب نہانیاں دئے سہارا، پھڑ باہوں گلے لگائیا۔ اکو دسیا سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان نام جیکارا، بن بھکتی بیڑے دئے چڑھائیا۔ بن جننجو آئے اکو لاڑا، ہرجن ناری لئے پرنائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر کرے پیارا، پیار پیار وچ ملایا۔ نیتر نین نین شنکارا، گرمکھ نین نین نال ملایا۔ آئے چل گِرور گِردهارا، گرہ گرہ اپنا پندھ مکائیا۔ جن بھگتاں کر درس دیدارا، اپنی خوشی منائیا۔ کرپا کھیل اپرا، ساچی ریت دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پربلاد کہے سُن دھرو میت، کی کی حال سناواں۔ ویکھو پرہہ دی اٹی ریت، راتیں ستیاں پکڑے بانہواں۔ کلجگ آنت ٹھکرائی

مندر مسیت، جس دا کردے جھوٹھا دعوہ۔ اندرے اندر پرکھے نیت، کرے پیار جوں پُتران ماواں۔ جن بھگتاں پردا کرے ٹھنڈا سیت، اُپر رکھے ٹھنڈی چھاواں۔ صاحب ستگر پت پُنت، بنس بنائے پھڑ پھڑ کاواں۔ بن چیتوں وسیا چیت، بن چیتن زرگن سرگن اپنے گھر لایا ناواں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگت ادھارن اپنا بدھا دعوہ۔ دھرو کہے سُن پرہلاڈ، پرہہ کی کی سانگ ورتائیندا۔ بالی بُدھ جس لائی جاگ، سو صاحب ویکھن آواں۔ بن دُھن وجائے ناد، بن رسنا گیت گاواں۔ بن جہوا آئے سواد، نام ندھانا ایکا کھاواں۔ سو سجن لینا لادھ، آد جگاد کرے کھیل بن لٹاں بانہواں۔ جن بھگتاں رکھے یاد، نتھاوایاں دیوے سچا تھواں۔ کلجگ آنت سُنے فریاد، سانوں وچھڑیاں میلے نال بھراواں۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، ساڈے نال کرے ساواں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے جانے اپنا بھانا۔ کی دھرو تُوں کہا سچ، پرہلاڈ اگوں سُنائیا۔ ہاں جو ویکھیا سو رہیا دس، پُرکھ ابناشی ویس وٹائیا۔ لوک مات گیا نس، اپنا پنڈھ مُکائیا۔ ایتھے اسیں اوہدے وس، اونھے چلے بھگت رضائیا۔ جاندا جاندا شبد سنیہڑا گیا دس، اٹھو بھگتو لوک مات راہ ویکھو چائیں چائیا۔ بن بھگتی میں ہویا وس، بن شکتی میں دیواں رس، بن واکتی پوری کراں آس، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیا۔ بن دیا باقی میرا پرکاش، بن مندر تاکی میرا نواس، سچ سنگھاسن سوہیا پائیا۔ میں گرمکھاں لوک مات جا کے کہاں شاباش، چھٹی جگ جو راہ تکائیا۔ تہاڈے منڈل پاواں راس، بن گوپی کابن ناچ نچائیا۔ بن خواہشوں پوری کرے خواہش، آپ اپنی دیا کھائیا۔ سُنھے وچ جو کدی نہ گیا بھاس، سو اپنا درس دکھائیا۔ جس دی کدی نہ آئی یاد، سو اپنی یاد تازہ دئے کرائیا۔ تہاڈے کول کرے اپنی فریاد، تہاڈے بناں میرا دوارا کم کسے نہ آئیا۔ کوئی کہے واحد لاشریک گاڈ، کوئی کہے سدا بے سواد، کوئی کہے انادی اناد، کوئی کہے بودھ اگادھ، کوئی کہے مادھو مادھ، موہنی اپنا روپ وٹائیا۔ کوئی کہے لکھ چوراسی وچوں لئے کاڈھ، کوئی کہے وسیا پنج تت ماس ناڑی ہاڈ، کوئی کہے جل تھل رہیا سمائیا۔ گوہند کہے وانگ پُتران کرے لاڈ، پریم گود وچ بہائیا۔ گرمکھ وِرا لا جانے سادھ، جن اپنی سادھنا سادھ ستگر آگے رکھائیا۔ کوئی کہے وسے پار حد، حدود اربعہ نہ کھئے بنائیا۔ کوئی کہے آپے جانے اپنی جد، بنس سرہنس بے پرواہیا۔ کوئی کہے ہو کے بیٹھا اڈ، زرگن روپ وٹائیا۔ کبیر کہے بھگتاں نہ جائے کدی چھڈ، جن بھگتاں سدا سیو کھائیا۔ جس ویلے چاہو لؤ سدا، بن تاروں تار ہلائییا۔ سدا بیٹھا رہے وچ ادھ، گرمکھ

تیرا پندھ مُکائیا۔ جے کوئی کہے پرہہ دا کیڈا قد، نظر کیسے نہ آئیا۔ بن قدوں ڈُونگھی گندر بہے وڑ، اپنا مندر آپ سہائیا۔ جوں پورن اندر پورن ودیا رہیا پڑھ، پوری سب دی آس کرائیا۔ کر کے ہمت لو پھڑ، آیا نٹھ کتے نہ جائیا۔ لوکائی وچ نہ جانا اڑ، سریشٹ سبائی دھواں دھار وکھائیا۔ کبیر کہے چڑھ کے ویکھو اپنا گڑھ، جتھے بیٹھا تخت سہائیا۔ نہ اوہ پُرکھ نہ اوہ نار، نر نرائن بے پرواہیا۔ جن بھگتاں پیج رہیا سوار، اپنا سوارتھ نہ کھئے وکھائیا۔ دیونہارا چار پدارتھ، نانک منگ منگائیا۔ جوں لوہا کنچن کرے پارس، کبیر راماند وڈیائیا۔ در منے نہ کھئے سفارش، صفرا سرب روپ وکھائیا۔ چرن کول جو رکھے ڈھارس، اپنی ڈھاک لے اٹھائیا۔ لیکھا جانے روم فارس، فلک اپنا کھیل کھلایا۔ بن بھگتاں بنے نہ کیسے دا وارث، اپنی وصیت بھگتاں ہتھ پھڑایا۔ کوئن کوٹ پڑھ پڑھ تھکے عارف، اُلفت وچ لگی لوکائیا۔ کوئن کوٹ کر کر تھکے تُعارف، آنت تعمیل نہ کیسے کرائیا۔ کوئن کوٹ لکھ لکھ تھکے عبارت، قلم شاہی نال ملائیا۔ کوئن کوٹ بنا بنا تھکے مندر مسجد گرو دوار عمارت، امراپد نہ کھئے وکھائیا۔ کوئن کوٹ وڑ وڑ تھکے غارت، ڈُونگھی بھور نہ کھئے لنگھائیا۔ کوئن کوٹ کر کر تھکے آڑھت، بن بن گرو ہٹ کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا لیکھا اپنے وچ چھپایا۔ دھرو سُن سجن، سہج سہج سناواں۔ جس نوں کہندے پردے کجن، سو بنیا پھرے نتھاواں۔ سانوں لاؤداں رہیا اجن پجن، بن بھگتیوں کلجگ اتھ پکڑے بانہواں۔ در در گھر گھر کرائے ساچا مجن، کہے بن تیرتھ گرمکھ آپ نہاواں۔ کر درس ہرجن رجن، میں ہرجن درشن پاواں۔ اک دوارے بہ بہ سجن، لکھ لکھ شکر مناواں۔ اک دوجے نوں اپنا حال دسن، گل وچ پا پا بانہواں۔ اک دوجے دے اندر وسن، اکو رنگ وکھاواں۔ جو کچھ ویکھن کی لوکاں دسن، کہنوں کہنوں سمجھاواں۔ بھگت بھگونت گھر بہ بہ ہسن، نت نت ویکھن جاواں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل اکم اتھاواں۔ سُن پرہلا د میرے بھائی، میں آج دی دساں گل۔ پُرکھ ابناشی بنیا راہی، کر گیا ول چھل۔ جہنوں نامہ دھتا کہے گوسائیں، وسنہار محل اٹل۔ لوک مات نتھاویاں پکڑے بانہیں، غریباں اندر گیا رل۔ شاہ پاتشاہ مارن دھابیں، کلجگ سنتاں ملیا نہ کوئی پھل۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل اچل۔ دھرو چھڈ پرہہ دا کھڑا، آنت کیسے نہ پایا۔ کوئی کہے چنگا کوئی کہے بھیرا، بھیریاں اندر آپ سہائیا۔ سادھ سنت کلجگ آنت جنگل جوہ پہاڑاں پربتیاں اُتے لبھن پرہہ دیاں پیڑاں، کھرا کھوج نظر کیسے نہ آیا۔

مندر مٹھ بہہ بہہ کر گوڑ گیڑیا گیڑا، من من نال متا پکایا۔ لوکان کہن پرہہ وسیا میرے ویہڑا، کایا مندر وچ بہایا۔ من متیا من ممتا نال لیڑھا، کام کرودھ لوبھ خزانہ اندر بہرایا۔ ستگر پورا مارے اک لپیڑا، دیوے مکھ بہوایا۔ کان، نان جو رکھیا سنگھ شیرا، شیر ہو کیوں بھ رکھایا۔ لکھ چوراسی پائے گھیرا، آپ اپنا حکم سنایا۔ بن بھکتی بٹھیں بھکتاں بیڑا، آپ اپنے کندھ اٹھایا۔ لوک مات کر کے وڈا جیرا، اپنا پردہ آپ چکایا۔ نو سو چرانوے چوگری جگ کردا رہیا ہیرا پھیرا، اپنا راگ نہ کیسے سنایا۔ گر اوتاراں کر کر مہراں، اپنا راہ چلایا۔ پیر پیغمبر کہہ کہے میں تیرا، تیری قدرت میرے خدایا۔ کلجگ اتم پرکھ ابناشی وسایا کھیڑا، کھیڑے اپنا بھاگ لگایا۔ جس نوں گوہند کہے نیڑا، سو گوہند سنگ رکھایا۔ گوہند من چاؤں گھنیرا، گھر پرکھ اکال سہایا۔ تون میرا میں تیرا، تیرا میرا رنگ نظر کیسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپنے گھر، گھر مندر سوہیا پایا۔ پرہلا دیوے سچکھنڈ، سچکھنڈ سے زرنکارا۔ دھرو کہے میرے ونڈے آئی ونڈ، رہنا چرن دوارا۔ میرے تین نہ تگن کوئن برہمنڈ، دئے جوڑ کران نمسکارا۔ میں ناتا چھڈیا جیرج انڈ، جگت جہانوں کیا کنارہ۔ میرا مکیا رنڈیا رنڈ، ملیا پرکھ بہتارا۔ میرے سینے پئی ٹھنڈ، ٹھنڈا ہویا میرا انگیارا۔ میری ننگی نہ ہووے کنڈ، سر میرے پروردگارا۔ چرن کول پرمانند، آد جگاد رہے خمارا۔ میں گاواں سوہنگ چھند، دوجا ہور نہ کوئی وہارا۔ ہے بھگوان میرے وچ نہ رکھیں کندھ، میں کردا رہاں دیدارا۔ ویکھیں لوک مات کیسے خانے نہ کریں بند، نہ جاواں مسجد گرو دوارا۔ مڑ کے نہ ناں چپاں بتی دند، رسنا جہوا نہ کھئے جیکارا۔ اک وار جے مکیا پنڈھ، پایا تیرا دوارا۔ میری میرے لینی گنڈھ، میں تیرا تون میرا تون ہی ڈھولا تون ہی وچولا تون ہی میلنہارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دینا اک سہارا۔ دھرو سہارا دیواں ضرور، ہر جو اکھ سنائیآ۔ لوک مات ویکھ کی مچیا فتور، بھرے بھلی سرب لوکائیآ۔ ترے گن تپیا اک تندور، پنج تت رہیا جلائیآ۔ کایا گڑھ بنیا غرور، غربت بھری سرب لوکائیآ۔ پیر پیغمبر منگن حوراں حور، اپنی حرص ودھائیآ۔ موسیٰ تگ کے میرا نور، مکھ اپنا گیا بھٹائیآ۔ مڑ کے منگیا نہ پھیر سرور، شرع وچ لئی وڈیائیآ۔ سُنن وچ کیتا قصور، کوار کتیا اک پرنائیآ۔ ویکھنہارا حاضر حضور، حضرت اکو شہنشاہیآ۔ جس دا پڑھدے ہزارا درود، اسے اعظم رہے منائیآ۔ جس دا منڈے رہے دستور، دستیاب اک خدائیآ۔ سو صاحب سرب گناں بھرپور، جلوہ نور نور ڈگمگائیآ۔ اتم

لہنا دینا دئے ضرور، ضرورت سب دی پور کرائیا۔ مُرید مُرشدان رہے گھور، ویلا وقت دئے گواہیا۔ مُرشد وکھائے نہ کھئے ظہور، ذرا نور نہ کھئے رُشنائیا۔ مُرید مُرشد دوویں پئے حدود، اپنی ہوئے گئے بھلائیا۔ کوئی نہ پہچے منز لے مقصود، اپنا پنہہ مُکائیا۔ نظر نہ آئے سچا محبوب، مل مل خوشی نہ کوئی منائیا۔ جس نوں کہہ کہہ گئے یکوب، جابر جبر بے پرواہیا۔ کیسے ہوئے اندر نہ ہویا محدود، بندی خانہ نہ کوئی رکھائیا۔ آد جگاد نہ ہوئے نیست و نابود، بے پرواہ بے پرواہیا۔ اپنے گھر سدا موجود، مُجرا اٹھے پھر لگائیا۔ کرے کھیل آپ بوہ روپ، کوئن کوٹ روپ وٹائیا۔ آپے ہوئے ست سروپ، صحیح سلامت اپنا ناؤں رکھائیا۔ آپے ہوئے شاہو بھوپ، راج راجان وڈی وڈیائیا۔ آپے وسے اپنے کوٹ، اپنا حُجرہ آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کل آپ دھرائیا۔ اُٹھو پیرو ویکھو ملک، مالک مخلوق اکھوائیندا۔ جس نال رکھدے آئے تعلق، سو طلاق ہتھ پھڑائیندا۔ جس دا سہارا تکیا اُپر فلک، فرش سیس نوائیندا۔ سو صاحب کلجگ اتم لوک مات دیوے جھلک، جھاکئی اپنی آپ وکھائیندا۔ جس نوں کہندے دھام بیتلمقدس، سو اپنا دھام سہائیندا۔ جس نوں کہندے رہے سعیدلوقت، سو صاحب اپنا وقت ویکھ وکھائیندا۔ جس نوں کہندے رہے بن بوند رکت، عالمین نور رکھائیندا۔ جس نوں کہندے رہے اوہدی نظر نہ آئے حرکت، آؤندا جاندا نہ کوئی ویکھ وکھائیندا۔ جس نوں کہندے سب اوہدی برکت، سو بُرکھ اپنا لاپندا۔ جس دی کیسے نال نہ شرکت، لاشریک کھیل کھلائیندا۔ جس دی کوئی نہ میٹے فطرت، فقرہ پڑھ نہ کوئی مات مٹائیندا۔ جس دی کوئی نہ میٹے حسرت، سو صاحب کھیل کھلائیندا۔ جو پیر پیغمبر کراؤدا رہیا کسرت، اک دوجے نال گھلائیندا۔ سو سب دی ویکھے ہسرت، اپنے حُجرے سوبھا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے رنگ سہائیندا۔ پیر پیرو کرو کان، انادی دُهن سُنائیا۔ جس دی پڑھدے آئے کلام، سو کلمہ رہیا سُنائیا۔ جس دا سُنندے رہے پیغام، سو پیغام دیوے سچا ماہیا۔ جس دا مندے رہے ایمان، سو اپنا ایمان آپ دھرائیا۔ جس دی صفت کرے زبان، سو صفتی صفت صلاحیا۔ جس نوں کوک کوک سُناوندے وچ مسجد مکان، سو مسلہ حل کرائیا۔ جس دا وچھا مصلّا کردے رہے دھیان، سو اپنا دھیان لگائیا۔ جس نوں نیوں نیوں کردے رہے سلام، سو صحیح سلامت پھیرا پائیا۔ جس نوں کہندے رہے باغبان، چوڈاں طبقاں بوٹا لائیا۔ جس نوں کہندے مہربان، رحمت اپنی آپ کھائیا۔ اپنی کِریا

لایا اک سائبان، رسا ونجھ نہ کوئی رکھائیا۔ ویکھو بن کلمے دیوے گیان، شرع شریعت نہ کوئی بندھائیا۔ بھگتاں دیوے دان، بن دانی سچا ماہیا۔ بن نبیوں کرے پچھان، کوئی رسول نہ نال رلائیا۔ مُلا مسائق شیخ نہ کوئی کلام، الفیے نہ کوئی پڑھائیا۔ نُقطہ تون نہ کوئی نشان، غنہ روپ نہ کوئی وٹائیا۔ حمزہ روپ آپ مہربان، انگ نال انگ نہ کوئی لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل کھلائیا۔ اٹھو پیرو ویکھو دستگیر، دست بدست کھیل کھلائیندا۔ نہ کوئی الفی نہ کوئی چیر، خاکی تن نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی شرع نہ زنجیر، نہ کوئی کاتب قلم چلائیندا۔ نہ کوئی آیت قرآن انجیل، لیکھا لیکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ بن پڑھیاں دیوے دلیل، دلبر اپنے رنگ رنگائیندا۔ نہ کوئی قلعے کوٹ فصیل، چار دیوار نہ کھئے وکھائیندا۔ نہ کوئی دروازہ کرے سیل، اُپر مہر نہ کھئے لگائیندا۔ نہ کوئی بستر پہرے نیل، رنگ برنگ نہ کھئے کرائیندا۔ اُمت ویکھے اک کچیل، چار کُٹ پھیرا پائیندا۔ ویکھنہارا خلق خلیل، خلل اپنا آپ مچائیندا۔ اُف پائے محمد کہے میری مئے نہ کھئے اییل، میری کیتی سب اُلٹائیندا۔ میری نئیا ڈبی میری جھیل، کنارہ پار نہ کھئے وکھائیندا۔ جوں ارجن پھڑیا بھیل، بن کرشنا نہ کھئے چھڈائیندا۔ میری کوئی نہ چلے دلیل، میرا دل نہ دھیر دھرائیندا۔ میری اکو عرض اخیر، گُفت سُنید آپ کرائیندا۔ میں منگاں تیری دید، دو جا چند نہ موہے سُکھائیندا۔ میں تیری کراں بقرعید، اپنا سپس کٹائیندا۔ اک لکھ کے دے دے رسید، میں تیرا تون میرا تیرا رسیدہ موہے بھائیندا۔ تون صاحب سچا بعید، میں بے ایمان تیرے در شرمائیندا۔ پٹھے کت پکڑ پکڑی نصیحت، مسیت پھیرا کدے نہ پائیندا۔ میں گواں تیرے گیت، میرے خداوند تیرا در موہے بھائیندا۔ میں تگ کے آیا اپنی اُمت نیت، نیتوان نظر کھئے نہ آئیندا۔ میں ہاریا تون گیا جیت، اپنی بھل بخشائیندا۔ میں کی جاناں تون سدا انڈیٹھ، بن کرپا نظر نہ آئیندا۔ کروٹ لے نہ بدلی بیٹھ، پچھا تیرا نہ موہے سُکھائیندا۔ میں بن کے آیا ڈھیٹھ، تیرے آگے جھولی ڈابندا۔ میں ہویا کوڑا ریٹھ، بن تیرے رس نہ کھئے بھرائیندا۔ میں سُنیا تون ٹھگان بنیں میت، چوراں گلے لگائیندا۔ کی ہویا تیرے بھلیاں بھلی میری نیت، تون اُہل میری بھل نہیں کیوں بخشائیندا۔ تیرا کر درس جے نہ ہواں ٹھنڈا سیت، میری آگن نہ کھئے بھجائیندا۔ میرا کعبہ تیرے بناں پلِیت، پاکی پاک نہ کھئے اکھوائیندا۔ ویکھ میرا ویلا رہیا بیت، ویلا گیا ہتھ نہیں آئیندا۔ میری توڑ نہ در پریت، پریتوان تون اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دینا سچا ور، جھولی آگے

ڈاہندا۔ سُن محمد میرے ٹھگ، تیری ٹھگی میری وڈیائیا۔ تُوں پھر کے آیا جگ، تیری جُگت میری چُٹرائیا۔ تُوں لا کے آیا آگ، تیری آگ میری رُشنائیا۔ تُوں بنا کے آیا جیو کگ، مین ڈار رہیا اڈائیا۔ تُوں لا کے آیا دھگ، مین دھگا دیاں لگائیا۔ تُوں لاه کے آیا سَک، مین جڑ دیاں کٹائیا۔ تُوں نیکیل پا کے آیا نگ، مین چاروں کُنٹ دیاں نچائیا۔ تُوں پا کے آیا شک، اُمت وچ لُکيا سچا ماہیا۔ مین سدا رہیا تگ، اپنا نین نہ بند کرائیا۔ کراں نیڑا حقو حق، حقیقت میرے ہتھ ہتھ وچ ڈور بندھائیا۔ جس بھاواں تِس لواں رکھ، رحمت اپنی آپ کھائیا۔ لوک پرلوک کراں لکھوں ککھ، قیمت کھئے نہ پائیا۔ کوئن کوٹ محمد چرناں ہیٹھاں جھس، چرن چرن نال رگڑائیا۔ کوئن کوٹ وار لکھ چوراسی بنائی راکھ، مٹی کھیہ نال ملائیا۔ پھر بھی ویکھاں ہس ہس، غمی خوشی نہ کھئے جنائیا۔ اک مارگ تینوں دیواں دس، ہور سُنے نہ کھئے لوکائیا۔ چھی پوہ لوک مات جانا نس، راہ وچ نہ کھئے اٹکائیا۔ آگے ملے پُرکھ سمرتھ، اپنا آسن لائیا۔ دُور ڈراڈا جوڑیں دوویں ہتھ، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ اوتھ میرے بھگتاں دا ہویا اکٹھ، میرے سنگ خوشی منائیا۔ اُنھاں دے چرنیں جائیں ڈھٹھ، جو تیری دین گواہیا۔ اوتھ چھتی جُگ دا جھلے نشان چوھی ہتھ، بھیو کھئے نہ پائیا۔ بھگت بھگوت دی نیہ دتی رکھ، نہ سکے کھئے اکھڑائیا۔ اوتھ کسے نہ چلے کوئی وس، بے بس سرب لوکائیا۔ جے پچنا بھگتاں وچ جائیں پھس، جے کوئی کڈھ باہر نکل کدے نہ جائیا۔ تیری پوری کرن آس، صاحب تھما سچا ماہیا۔ جو میرے بھگتاں ہووے داس، تِس آپے لے پچائیا۔ بھگت دوارا نہ کوئی عام خاص، خاص ایسے لئی بنائیا۔ تیرا کم جے آوے راس، میرا وگڑ کجھ نہ جائیا۔ مین بھگتاں دا داس، تُوں بھگتاں سیو کھائیا۔ بھگتاں میری پوری کری آس، لوک مات وچی ودھائیا۔ جے دے دین تیرا ساتھ، تیرا ہوؤا بہار کرائیا۔ لاؤنا ٹکا مستک ماتھ، پچھلی دھونی لگی شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیوے سچ صلاحیا۔ اے خُدا تیری اوٹ، میرے پروردگار۔ بن تیرے آنیوں ڈگا بوٹ، نہ کوئی میرا یار۔ جدھر جاواں لگے چوٹ، ہویا بہت خوار۔ مُلا شیخ مسائق کس کھلوتے لنگوٹ، نال رلایا وبھچار۔ وُضو کر نہ نکلیا کھوٹ، آب حیات نہ کھئے رکھایا۔ جگت پیالے پیتے گھوٹ، مستی نام نہ کھئے جنایا۔ ہوٹھاں نال لگن ہونٹ، ناری پُرش رنگ چڑھایا۔ تیری نظر نہ آئے نوری جوت، نوری بیٹھا مُکھ چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون بدھ تیرا درشن پایا۔ دیا کر دیا کہا، رحمت

رحیم رحمانا۔ کون ویلا جاواں آ، کران آن سلاما۔ کون ویلا پکڑیں بانہہ، بھجان نال ملاون بانہواں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، میں ہویا آنت نتھاواں۔ نتھاویاں دیواں تھان، آد جگاد میری وڈیائیا۔ تون رکھنا اک چاء، چاؤ گھنیرا اک سمجھائیا۔ تون میرا میں تیرا ڈھولا لینا گا، ساچا سوہلا اک سنائیا۔ ہوئی ہوئی اپنا پینڈا لینا مکا، چوڈاں طبقات پیار نہ کھئے وکھائیا۔ ایکا اوٹ لینی تکا، رحمت کر بے پرواہیا۔ ایکا صدا لینی لگا، نعرہ حق جنائیا۔ تیرے چرن ہویا فدا، تیرے بھگتاں سنگ ملائیا۔ میں ہوواں نہ کدے جدا، جدھر ویکھاں تون ہی تون نظری آئیا۔ گل وچ پلؤ لینا پا، ایسے واسطے نیوں نیوں سجدہ کرنا گیا سمجھائیا۔ کتاں وچ انگلیاں لینیاں ٹیکا، دوجی گل سن کھئے نہ پائیا۔ چھاتی اُتے ہتھ لینی ٹیکا، ٹھنڈ پاوے ساچا ماہیا۔ دوویں گوڈے لینے جھکا، دھرتی نال رگڑائیا۔ سجدہ کر کر لینا منا، سعید بن نہ کھئے وڈیائیا۔ بے خبر نہ ہوئے خدا، خبر لئے تھاون تھائیا۔ بے صبر پیالہ دئے رڑھا، صبر جام اک وکھائیا۔ عزت آبرو جو آیا گوا، پھیر ویکھے بے پرواہیا۔ بنے نواب سچا شہنشاہ، بادِ سحر سیر کرائیا۔ دوئے جوڑ منگنی پناہ، پروردگار تیری سرنائیا۔ بھل کے دینی نہ کوئی صلاح، صلاح وچ کدے نہ آئیا۔ جنہاں دا بن کے آئیوں ملاح، اونہاں دا بیڑا کون ترائیا۔ اتم کندھی بیٹھے آ، اپنا پندھ مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ میں نہ بنیا آنت ملاح، محمد بول سنایا۔ میں دے کے آیا اک صلاح، سنے لوک سبایا۔ میرے پچھے میرا امام جائے آ، مہندی اپنا رنگ رنگایا۔ دشا لیہندی پھیرا لے پا، مکھ نقاب پردہ آپ چکایا۔ میری خواہش اللہ رانی بھلی لے منا، اہل بے پرواہیا۔ اپنی کھی دئے وکھا، الاہت ڈیرہ لایا۔ سر چنی دئے ٹیکا، سالو ایکا رنگ چڑھایا۔ جگت رلی لے اٹھا، آپ اپنی دیا کھایا۔ کوئی رسول نہ بنے گواہ، اصول سکے نہ کھئے سمجھایا۔ مقتول قاتل پھسے آ، دیوے کون صفایا۔ باطن جمال اک خدا، ضابطہ ضبط دئے کرایا۔ فاتح پڑھے دو جہاں، فتویٰ اکو وار لگایا۔ چوڈاں طبق نہ سکے سر اٹھا، سبق سادر نہ کھئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ جنایا۔ میری دلیل ویکھ خواہش، اللہ رانی رسی کرائیا۔ آنت ہوئی پاش پاش، جوڑی جوڑ نہ کھئے وکھائیا۔ بن ترکھان تون دتی تراش، ستھا تیسا ہتھ اٹھایا۔ جس نون کپا میں بوٹا لایا خاص، تون جڑوں کٹ وکھائیا۔ میری آسا ہوئی نراس، نردوش دئے ڈھائیا۔ میں کس دے وساں پاس، گھر بار نظر کھئے نہ آئیا۔ نہ کوئی سوہرا نہ کوئی

ساس، نہ کوئی دھی نہ کوئی جوائیا۔ نہ کوئی میاں بیوی رکھے پاس، بیوہ در در دھکے کھائیا۔ جے صاحب چاہے سنگھ گردھارے نال ملائے
 راس، جُگ نال جُگ دئے بھوائیا۔ جس دا بھگت نہ ہووے ناس، ناس ہوئے سرب لوکائیا۔ سو میری پوری کرے خواہش، اپنی خواہش
 نہ کھئے رکھائیا۔ کلجگ آنت بھگونت بن کنت بھگتاں وسیا پاس، میری سار کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنے
 گھر سوہیا پائیا۔ صلاح صلاح نال کرے صلاح، صلاحگیر نہ کھئے رکھایا۔ کی جیہڑا بھگتاں لیا پرنا، مینوں دیوے در ڈرکایا۔ میں سُنیا
 چھبی پوہ سُدھایا ساہ، لوک مات کھیل رچایا۔ میں جا کے منگاں اک پناہ، چرناں وچ سیس ٹکایا۔ تُوں میرا سچا شہنشاہ، میں تیری
 بردی تھاؤں کھئے نظر نہ آیا۔ کر کیرپا جے پکڑے بانہ، میرا پچھلا دکھ دئے بھلایا۔ بھڑی جے کر جائے نہ، چارے کوٹاں تھان کھئے نظر نہ آیا۔
 بن مرنوں پہلاں مر جاں، اپنا تن من بھیٹ چڑھایا۔ جے کوئی باہر کڈھے نکلاں نہ، جو میرے صاحب مندر بنایا۔ پنجاں نال کری صلاح،
 جس دا نانک لیکھ لکھایا۔ جس نوں کہندے وسے تھلاں وچ اسگاہ، سو ساچے گھر سوہیا پایا۔ ساچا گھر لیا بنا، اپنیاں بھگتاں نال رلایا۔
 ادھر گوبند چڑھیا چا، پہلی چیترا راہ تکایا۔ جے منے تے لواں منا، اکو مان رکھایا۔ جے کہے تے دیواں جُگ اُٹا، جے کہے تاں اپنے سنگ
 رکھایا۔ میں بھانا مٹاں سدا رضا، راضی اپنا پیر کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی کھیڈ آپ کھڈایا۔ کی کھیڈ تینوں لگے
 چنگی، وشن برہما شورہ گر لائیا۔ تُوں ویکھ ساڈی اکو تنگی، بن تیرے پئی دُبائیا۔ تیری آتما پر ماتا ہوئی بھاگاں مندی، میرے برہم نہ
 کھئے وڈیائیا۔ تیری سوانی ہوئی رنڈی، لوک مات رہی گر لائیا۔ کیسے نگ نتھ کت نہ دے ڈنڈی، کھلی گت رہی وکھائیا۔ نین شرمائون
 سورج چندی، بیٹھے مکھ بھوائیا۔ رین اندھیری ہوئی اندھی، اپنا رنگ وکھائیا۔ تیرے جیواں واسنا ہوئی گندی، سگندھی روپ نہ کھئے
 پرگٹایا۔ کام کرودھ پائی بھندی، سادھ سنت پلُو سکے نہ کھئے چھڈائیا۔ شاہ سلطان ہوئے گھمنڈی، نون سو اکھڑ نہ کھئے پڑھائیا۔ سریشٹ
 سبائی باڈھی تیرے بناں اچی نیویں نہ جائے رندی، نہ کرے کھئے صفائیا۔ تیرے ہتھ سوتر تندی، سب دا دینا سک لاپیا۔ تیرے ہتھ تپسی
 کانڈی، جس چاہیں دیویں ڈھاہ، جس چاہیں لئے بنائیا۔ تیری ٹھوکر تیری لوکائی کھانڈی، ٹھوک ٹھوک ویکھ سچے ماہیا۔ گرمکھ آتما تیری
 بانڈی، دیوے نین رہی شرمائیا۔ لوک مات وچوں تھکی ماندی، چرین سیس رہی ٹکائیا۔ پرہ میرے تڈھ بن پت میری جانڈی، نہ ہوئے

کھئے سہائیا۔ دینا درس بن کے پاندھی، پندھ اپنا آپ مکائیا۔ میں گیت گوبند تیرے گاندی، اکو گن جنائیا۔ جے بن کے آویں ڈھاڈی، تیری وار سناں چائیں چائیا۔ جے اکھیں تے دساں آندھی گوانڈھی، نہیں تے اُنکلاں کتاں وچ پائیا۔ تیری تیرے چرناں اتوں بلہار جاندی، بلہاری گر گر ستگر سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ بئے کھیل ورتے بھانا، لوک مات کون ورتائیا۔ دُہائی پیر دستگیر تختوں لاپے راجا رانا، رُلے سرب لوکائیا۔ انا لُحق کچ کھیل کھیل جس کرانا، بے عیب نام خُدائیا۔ مہبان بیدو بی خیر یا اللہ جس رُپ وٹانا، سو ویس کون کرائیا۔ پیر دستگیر جس ویکھ وکھانا، ویکھے سرب لوکائیا۔ نقاب پوش پردہ جس اُٹھانا، نور ظہور کرے رُشنائیا۔ آب حیات بے آبا جس پیانا، پُن صواب نہ کھئے وڈیائیا۔ احباب رباب جس وجانا، تار ستار نہ کھئے پلائییا۔ پسر پدر جس کھیل کھلانا، سو اپنا رنگ وکھائیا۔ ادھر ادھر جس رنگ چڑھانا، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ فکر وچ جس فقرہ گانا، گر مُکھاں ناؤں صلاحیا۔ سو صاحب اپنا ورتے بھانا، ہرجن ساچے نال ملائییا۔ چوڈاں طبقات دیوے فرمانا، ایکا حکم سُنائییا۔ اُٹھو چلو جس درشن پانا، آیا نور خُدائیا۔ جس نوں عیسیٰ موسیٰ کرے سلاماں، محمد سیس جھکائییا۔ سو صاحب دیوے پیغاما، پیغمبر بھل کھئے نہ جائیا۔ جس دا وجنا نام دمامہ، دامنگیر اک اکھوائیا۔ جس ہونا آنترجاما، نو سو چرانوے چوکڑی جُگ یاد نہ جس بھلائییا۔ جو گھلدا رہیا کرشنا راما، عیسیٰ موسیٰ کھیل کھلائییا۔ جو نانک جیاؤندا رہیا ست نامہ، گوبند پوت سپوت بنائییا۔ سو آیا پھر کے جامہ، جس دی پتا نہ کوئی مائییا۔ آپے جانے اپنا آون جانا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے سمجھائییا۔ ترے لوکی اندر پھر پھر گیا کرشنا کاہنا، تتاں لوکاں ڈنک وجائییا۔ سچکھنڈ وسے آپ بھگوانا، سچ سینگھاسن سوہا پائیا۔ گوبند کہے مرد مردانہ، اپنی مردانگی نہ کیسے جنائییا۔ جوں بہاوے توں دئے پروانہ، گر اتار لوک مات سیو لگائییا۔ جوں چاہے تیوں ورتے بھانا، نہ کوئی میٹ مٹائییا۔ کلجُگ اتم جے کوئی کہے میں پچھانا، نظر کیسے نہ آئییا۔ پورن اندر اک ٹکانا، پور رہیا سب ٹھائییا۔ اڈدا پھرے بن بھانا، لوآں پُریاں اپنا چرن ٹکائییا۔ بن کرنی جس کیا پروانا، سچ پروانگی دئے وکھائییا۔ جُگ جنم دے وچھڑے میلے وچ جھانا، آپ اپنی دیا کھائییا۔ گرسکھاں گھر آئے نہ کچھ پیانا نہ کچھ کھانا، نرگن رُپ وٹائییا۔ بنا کے جاوے سچ مکانا، چار جُگ وجے ودھائییا۔ اُپر بھے سری بھگوانا، اٹھے پھر سہائییا۔ آپے بینا آپے دانا، آپے رزق سبائییا۔ ہرجن لیکھا جوں جل مینا، جل

میں روپ وٹائیا۔ گرسکھ دھکا مارے لوک تیناں، تین لوک چرناں ہیٹھ دباٹیا۔ اُپر ملے صاحب پرینا، پربت چوٹی نظر کھئے نہ آتیا۔ اپنا بھگت بنایا سچ نگینہ، اپنے سس تاج وچ ٹکائیا۔ اپنا کڈھ کڈھ پسینہ، گرسکھاں سیو کھائیا۔ جے لگی سیو آئے نہ ہینا، چھڈ میدان بھج نہ جائیا۔ نہ کوئی مرنا نہ کوئی جینا، اپنی کھیڈ کھڈائیا۔ نہ کوئی پاٹا نہ کوئی سینا، نہ کوئی تند پوائیا۔ گرسکھاں پیار سکھیا اکو کھینا، دوجی عادت نہ کھئے رکھائیا۔ جہنوں کھندے رہے پاربرہم بنیا رہے بن کے مینا، برہم اپنے گیڑ بھوائیا۔ جس نون کھندے رہے اُس ساڈا سب کچھ چھینا، خالی ہتھ دتا کرائیا۔ سو صاحب سدا پرینا، پر پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جن بھگتاں دے ہویا ادھینا، ادنی ہو ہو سیو کھائیا۔ رُس رُس بیٹھا مکہ مدینہ، ننکانے والا نانک بیٹھا مکھ بھوائیا۔ جس نون ستگر دتا دھکا، تِس سکے کون بچائیا۔ بن گوہند لائے نہ کوئی ڈگا، رُڑھدا بیڑا نہ کھئے ترائیا۔ جس نون کھندے رہے ہندو مسلم بھائی سکا، تِس نون اپنا رنگ وکھائیا۔ ویکھو کدھر گیا بورا گگا، منی سنگھ دی سکی نہ ا جے شاہیا۔ ہر بھگت دوارا اکو رکھا، آنت سب دی کرے صفائیا۔ جس دوارے ہر جو بہ بہ ہستا، سو دوارا سوہا پائیا۔ جس گھر ڈردا آئے نٹھا، ڈر بھگتاں رہیا ستائیا۔ بن ہتھاں بانہواں ڈھٹھا، بل اپنا آپ مکائیا۔ پریمی اندر پریم بدھا، بن پریم کوئی نہ پھاپیا، اٹھاراں سال دیندا رہیا صدا، بن مراسی نائی ڈوم ڈھولک جگت وجائیا۔ مندر مسجد گرو دوار وینہدا رہیا حدان، اٹھسٹھ پھیرا پائیا۔ سادھاں سنتاں وینہدا رہیا جدان، کون جد ملے وڈیائیا۔ ستاراں سال اپنا کھیل کیتا ادھا، ادھی دھار آپ لکائیا۔ سال اٹھارویں ہویا وڈا، وڈے دی وڈ وڈیائیا۔ جے کوئی کہے مُندا نڈھا، نڈھا مُندا چھیڑاں چھیڑے اپنی کھیڈ وکھائیا۔ جے کوئی کہے گھروں کڈھا، بے گھر ہویا پھرے بے پرواہیا۔ جو کوئی کہے مندر مسجد گرو دوار اندر بدھا، کاغد قلم شاہی نال کری گڑمائیا۔ سو مورکھ ڈگے ڈونگھی کھڈا، مُنہ دے بہار سُٹائیا۔ آد جگاد مدھ جگ جگ گرمکھ ورلے لدھا، جس لدھا سو کوک کوک سُنائیا۔ بن نگاریوں اپنے ناد آپے وجا، نادى ناد سُنائیا۔ بن کپڑ جس پردہ کجا، نام دوشالہ ہتھ اٹھائیا۔ سو صاحب ہر سنگت وچ سجا، سچی بانہ سنگت نال ملاییا۔ آپے ہو کے آیا نلجا، لوک لاج نہ کھئے رکھائیا۔ جس نون کردے رہے سجدہ، سو سیاح پوش روپ وٹائیا۔ جس دا بندے رہے بردا، سو بریخانہ اک کھلاٹیا۔ جس کولوں ہر کوئی رہیا ڈردا، سو ڈر رہیا چکائیا۔ جس نون کھندے کھیل کرے نہ ہر دا، سو نہر اپنی ناری لئے پرنائیا۔ جس

نون کھندے بھگتاں پچھے پانی بھردا، پیسن پیس سیو کھائیا۔ جس نون کھندے زربھو کدے نہ ڈردا، بھے اور نہ کھئے وکھائیا۔ جس نون نانک کھندا گھر گھر وڑدا، سو گھر گھر پھول پھلائیا۔ بن پوڑیوں آپے چڑھدا، اپنا دڈندا بٹھ اٹھائیا۔ بن ہتھاں آپے پھڑدا، اپنا بندھن پائیا۔ بن ہتھیاروں آپے لڑدا، تیر تلوار نہ کھئے اٹھائیا۔ بن گھارت آپے گھڑدا، آپے بھن وکھائیا۔ ویکھو کھیل سچے نہ ہر دا، نہ ناری خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی دھار چلائیا۔ اپنی دھار جے نہ چلائے، اچل نہ کدے اکھوائیا۔ اپنا وبار جے نہ کرائے، یوہاری نہ روپ وٹائیا۔ اپنا ناد جے نہ سنائے، انادی نہ کھئے گائیا۔ اپنا برہم جے نہ پرنائے، پاربرہم نہ کھئے صلاحیا۔ اپنا کرم جے نہ کھئے، نہکرمی نہ ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آگا پچھا پچھا آگا اپنا سنگ رکھائیا۔ آگے پچھے ساچا سنگ، ہر ہر آپ رکھائیندا۔ پچھے ڈبے ساڈھے تین ہتھ پلنگ، اندر وڑدیاں نظری آئیندا۔ باہر نکل ننگی ہووے نہ کنڈ، اتے بیٹھا دھیان لگائیندا۔ ساڈھے تین ہتھ ونڈی ونڈ، کوٹن برہمنڈ پندھ چکائیندا۔ گرسکھ میرا چمکے چند، بن گرسکھ میرا نور کم کیسے نہ آئیندا۔ میں بھگتاں گواں چھند، گن اپنا آپ سمجھائیندا۔ میں پھسیا وچ پھند، رستہ کھئے نظر نہ آئیندا۔ جدھر ویکھاں دسے گند، سوخم راہ نہ کھئے چلائیندا۔ جے ماراں جہات پری اند، آگون میرا سکھ مینوں ڈرائیندا۔ جے کرکے غصہ ونڈن جاواں ونڈ، تھایں کیسے کھئے نظر نہ آئیندا۔ میرا ناؤں سدا بخشند، گن آوگن نہ کھئے جنائیندا۔ جے کوئی گالاں کڈھے بتی دند، دھن بھاگ کہہ شکر منائیندا۔ جے کوئی کہے گجری چند، خوشی ہور نہ کھئے بنائیندا۔ جے کوئی کہے ٹٹی گنڈھ، اپنی گنڈھ پوائیندا۔ جنہاں پچھے کٹیا پندھ، سو اپنا میل ملائیندا۔ جگ چوکڑی گئی ہنڈھ، پار کنارہ اک وکھائیندا۔ پیار کہے میں بھگتاں گوداں رہاں چھند، دوجا ڈھولا نہ کھئے سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آگے پچھے پچھے آگے گرسکھاں سیو کھائیندا۔ آگے پچھے دوویں آسن، آساوان آپ لگائیا۔ آپے پُرکھ آپ ابناشن، ابناشی اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے داسی آپے داسن، بن سیوک سیو کھائیا۔ آپے کھیل آپ تماشن، جن بھگتاں کھیل وکھائیا۔ آپے منڈل آپے راسن، آپے ٹوآ سانگ ورتائیا۔ آپے پرتھی آپے آکاشن، آپے گگن منڈل سوہا پائیا۔ آپے پھسیا اپنی پھاسن، کر پریم پیار پلّو لیا پھڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہککنک نرائن نہ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا اپنے وچ رکھائیا۔ تیرا سنسا تیرا تن، ستگر سنسے وچ نہ آئیا۔ تیرا

سنسا تیرا من، ستگر من نہ کھئے رکھائیا۔ تیرا سنسا تیرا دهن، ستگر سنسے آگے نہ جھولی ڈاہیا۔ تیرا سنسا سُنے تیرا کَن، ستگر سنسا سُن کدے نہ آئیا۔ جس دا اک وار من گیا من، پھر ہور نہ کھئے ڈھاہیا۔ جس نوں اک وار بنایا اپنا چن، اپنی گود بہائیا۔ تِس کھئے نہ کرے کھن کھن، ونڈن ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ جس آپا بھیٹیا من تن، تِس پچھے کی رہ جائیا۔ سنگھ ماہنا گیا من، متی اک رضائیا۔ تیجا سنگھ کیوں سہے ڈن، جو ڈنکا رہیا وجائیا۔ جے پچھے کی دساں اپنا ڈھنگ، جس ڈھنگ نال گرمکھ رہیا منائیا۔ بن رنگن چاڑھاں رنگ، ایکا رنگ وکھائیا۔ ننکیاں نال کٹاں ننگ، گلوں چیتھڑے تن لہائیا۔ بھکاریاں نال منگاں منگ، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ پہلوں واریا اپنا تن، پھیر گرمکھاں تن لیکھے لائیا۔ اپنا واس کیتا بن چھری چھن، گرمکھاں دوارا رہیا بنائیا۔ جن بھگتاں کہے دھن دھن، اپنی کرے نہ کھئے وڈیائیا۔ جس گھڑیا تِس لیا بہن، اپنی خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سنسا روگ نہ کھئے رکھائیا۔ جگت سنسا جگت دویکھ، جگت رہیا گر لایا۔ جو گرمکھ و سیا ستگر دیس، تِس سنسا نظر نہ آیا۔ جے کوئی جانے میرا صاحب وسے پردیس، پینڈا پنڈہ نہ کھئے مکایا۔ نانک کہا جنان ویکھاں تنہا پیکھ، گھٹ گھٹ نظری آیا۔ گوہند لیکھ کے گیا لیکھ، لیکھیا لیکھ نہ کھئے مٹایا۔ جس نوں منڈے دس دشمیش، سو پوت سپوتا ناؤں دھرایا۔ تِس درشن لینا پیکھ، گھر سجن سچا آیا۔ کل کیا اولڑا ویس، واہ واہ اپنی پائی مایا۔ جس دے پچھے نانک کھونڈی بھوری چُکیا کھیس، بن بن پھیرا پایا۔ سو صاحب جن بھگتاں کرے آدیس، آدیس آدیس آپ الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا گن نہ کھئے رکھایا۔ اوگن پھرے آپ بھگوان، گن نہ کھئے رکھائیندا۔ پہلوں بھگتاں دیوے دان، پھیر اپنی صفت کرائیندا۔ پہلاں گرواں سُنائے کلام، کلمہ نبیاں آپ پڑھائیندا۔ پھیر شرع بنائے تمام، شریعت اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ کرے کھیل ہو مہربان، دیاوان دھار چلائیندا۔ جس کرے آپ پہچان، اپنی پہچان آپ وکھائیندا۔

☆ ۲۲ کتک ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

نرگن جوت جوت اکالی، عقل کلا اکھوائیا۔ آد جگاد کھیل نرالی، جگ جگ ویس وٹائیا۔ گگن منڈل ویکھے دپیک تھالی، ترے بھون بے پرواہیا۔ برہمنڈ کھنڈ جوت اُجالی، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ سچکھنڈ وسے شاہ سلطانی، شاہ پاتشاہ بے پرواہیا۔ نام ندھانا اک نیشانی، نرور آپ جنائیا۔ آپے جانے اپنی اکتھ کہانی، کتھ کتھ رسنا لیکھ نہ کھئے مکائیا۔ آپے حکم آپے حکمرانی، حکم حاکم آپ اکھوائیا۔ آپے داتا آپے دانی، دین دیال دیا کہائیا۔ آپے اکھر آپے بانی، نیش اکھر اپنی دھار سائیا۔ آپے جودھا سورپیر بلی بلوانی، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ آپے ہوتے گن ندھانی، اوگن اپنی کھیل کھلائییا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی دھارا کھیل اپارا، ہر ستگر آپ کرائیندا۔ آد جگادی ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ست ستوادی سچ سہارا، ساچا آپ جنائیندا۔ کرے کھیل اکم اپارا، الکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ جگت جگ کھیل نیارا، نرگن اپنا آپ وکھائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، پڑھ پڑھ پنڈھ نہ کھئے مکائیندا۔ وسنہارا ساچے دربارا، تھر گھر اپنا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سمائیندا۔ اپنے رنگ وسے نرنکار، ترے گن اتینا دس نہ آئیا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کوار، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، پُرکھ بدھاتا ڈگمگائیا۔ اک اکانتا شاہ سیکدار، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ روپ رنگ ریکھ تے وسیا باہر، انہو پرکاش دھرائیا۔ آپے جانے اپنی کار، کرتا پُرکھ ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر اپنا کھیل آپ کرائیا۔ جگا جگنتر کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، آپ اپنی کھیل کھلائییندا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، جوت نرنجن دپیک آپ جگائیندا۔ ابناشی کرتا پاوے سارا، لکھ چوراسی گھٹ گھٹ ویکھ وکھائیندا۔ سری بھگوان دئے ہلارا، شبد انادی ناد وجائیندا۔ پارہم برہم کرے پیارا، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ سوہے گھر سچا دربارا، جس گھر ہر جو آسن لائیندا۔ پن تیل باقی دپیک ہوتے اُجیارا، اپنا نور آپ پرگٹائیندا۔ سچ محل کھیل اپارا، اپرمپر آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچے سوہا پائیندا۔ سچکھنڈ بیٹھ سری بھگوان، اپنی دیا کہائیا۔ ایکا دیوے دھر فرمان، سچ سندیش سنائیا۔ اٹھ گوار بال

نادان، دھتے راہ وکھائیا۔ درس کر سیری بھگوان، پُرکھ ابناشی دیا کھائیا۔ لوک مات کر دھیان، دھیان دھیان وچ لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سندیشہ آپ سُنائیا۔ شبد سندیشہ سُنیا دھتے، دھن دھن کہے لوکائیا۔ بن نیتر پیکھ کدے نہ مئے، نیتر نین نہ کدے ملائیا۔ میں جانیا تُوں بھوگ لگائے نامے چھتے، چہر چہن چُھپائیا۔ جب تک نہ میرا بیڑا بٹھے، میری آس نہ پور کرائیا۔ روٹی کھائے نہ پھڑکے کھتے، میرا سنگ نبھائیا۔ تینوں پوجن جھوٹھے آتھے، نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ جب تک میرا صاحب نہ مئے، میرے من سانت نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی دیا کھائیا۔ دیا کھائے ہر جو ٹھاکر، ٹھگوری کھتے نہ رکھائیا۔ میرے نام بنیا سوڈاگر، ساچا ونج دئے کرائیا۔ لوک مات دیوے آدر، چرن کول سچئی سرنائیا۔ نرم کرم کرے اُجاگر، نیرویر میل ملائیا۔ در آ کے دیوے آدر، گھر بہ بہ سیو کھائیا۔ کرے کھیل کریم قادر، قدرت ویکھے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی دیا آپ کھائیا۔ دیا کما سیری بھگوت، اپنا درس دکھائیندا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ میل ملاواں اتم آنت، ایکانگن جنائیندا۔ دھام وکھائے سو بھاوت، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ اکو وار بنے بنت، دو جی وار نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دے درس آپ منائیندا۔ کر درس دھتا ہویا نہ خوش، اگوں اپنا مکھ بھوئیا۔ پُرکھ ابناشی رہیا پُچھ، کیوں نین نین شرمائیا۔ دھتا کہے کی تیرے کول ہے کچھ، جو منگ میں منگائیا۔ میں رُسا تُوں بیٹھا رُس، رُسیاں کولوں مکھ چُھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ وکھائیا۔ میں نہیں رُسا در دوار، آیا بن بھکھاری۔ دھتے کر اک پیار، میں جاواں تیتھوں بلہاری۔ تیری سیوا کران اپر اپار، نرگن دھار جوت نرنکاری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل اپر اپاری۔ دھتا جٹ رہیا دس، گوار بڈھ وڈیائیا۔ بچن دینا مینوں بس، ایک منگ منگائیا۔ اک اکلّا جے مناویں نس، تیری وڈی نہ کوئی وڈیائیا۔ جے تیرے کول کچھ نہیں کہہ دے بس، دھتا تیرے در نہ منگن جائیا۔ جے تُوں ہویا بھگتان وس، گھر میرے پھیرا پائیا۔ میری پُری کرنی آس، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نرگن شبد رہیا جنائیا۔ پوری کران تیری آسا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ دھتے میرا تیرے اُتے بھرواسا، تیرا بھرواسا میرے اُتے نہ آئیندا۔ میں تیرے در چل کے آیا تُوں کدا ہاسا، جٹ گوار نہ کھتے

سمجھائیندا۔ جدھر ویکھیں ادھر میرا پاسا، دوجا راہ نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، اپنا بچن آپ پرنائیندا۔ ہر جو بچن لیا من، دھٹا لئے انگریا۔ پُرکھ ابناشی سُن لے کن، تیرا تینوں رہیا سُنائیا۔ دھٹا خوش نہ ہووے بن کے تیرا جن، اک اکلّا رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں سیوک منگ منگائیا۔ دھٹا منگے دان، پرہہ آگے سیس جھکائیندا۔ کر کریا سری بھگوان، ہوں بھکھک جھولی ڈائیندا۔ تیرے چرن دھوڑ اک اشنان، دُرمت میل دھوائیندا۔ تُوں آد جگادی سچا کابن، ہوں بن بن گوپی سیو کائیندا۔ تُوں ایتھ اوتھ دیویں مان، نہانیاں گلے لگائیندا۔ میں بالک بھلیا وچ جہان، تُوں دھ بن بڈھ نہ کھئے پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ ساچا ور دے سجن میت، دھٹے آکھ سُنایا۔ اپنی دسّاں ساچی ریت، اپنا پردہ لاپیا۔ کلا جٹ نہ گائے تیرا گیت، تیرا گیت موہے نہ بھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا سنگ دے نہایا۔ اک اکلّا نہ رسواں سنگ، دھٹا آکھ سُنائیا۔ میری چولی جے چاڑھیا رنگ، رنگ رنگیلا اک دکھائیا۔ میرے گرہ جے وجایا مردنگ، نام دھن سنوائیا۔ اک اکلّا جے لایا انگ، انگیکار آپ کرائیا۔ میری کٹی جے بھکھ ننگ، میری کل پار نہ کھئے کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ اپنی کل منگان دات، پرہہ وڈے بے پرواہیا۔ میرے نال میل ملے بھرات، بھائی بھائیاں سنگ رکھایا۔ اسیں ان پڑھ چڑھیے اک جماعت، آگا پچھا نہ کھئے رکھایا۔ ساڈے کول نہ کوئی شاہی قلم دوات، پاندھا پڑھاؤں کھئے نہ آیا۔ ساڈی گواراں دی اکو ذات، نہ کوئی ونڈ ونڈایا۔ جے تٹھاں بخش اپنا نات، نہ کوئی توڑ ٹڑایا۔ جوں مینوں ویکھیا مار جہات، تُوں بنس لے گل لایا۔ پچھے رہے نہ میرا پتا مات، جس دے جنم تیرا درس کرایا۔ میرا ٹٹ نہ جائے ناری ساک، تیرا سنگ نہایا۔ میرا پورا کر دے ساتھ، تیرے آگے جھولی ڈاپیا۔ رل مل گائے تیری گاتھ، تیرا ڈھولا موہے بھایا۔ جے نہ پچھیں ساڈی وات، دھٹا ناں نہ تیرا دھایا۔ میں تینوں کہاں تُوں نار کمذات، بھگت کنت نہ سنگ نہایا۔ جے کوئی پچھے تیری ذات، میں بیٹھاں مکھ بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی دیا آپ کھایا۔ پُرکھ ابناشی رہیا ہسّ، در دھٹے خوشی منائیا۔ گھر آکے میں گیا پھس، نہ کوئی سمجھے نہ سمجھائیا۔ نرگن ہو جے جاواں نس، بھگت لاج نہ کھئے رکھائیا۔ جس نے کیتا

میںوں وس، وس پریم بھل نہ جائیا۔ جنان چر دھٹا کہے نہ بس بس، مڑ کے پھیر گھر نہ جائیا۔ اگلا مارگ جاواں دس، اکو گل سمجھائیا۔ دھتے تیرا کایا کھیڑا جانا ڈھٹھ، تھر کھتے رسن نہ پائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ بن ڈوری پائے نتھ، سوانگی اپنا سانگ رچائیا۔ بن اکھر گائے گاتھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ست سنتوکھ نال سمجھائیا۔ ست سنتوکھ دیوے دان، اپنی دیا کھائیا۔ دھتے تیرا تیرا کرے پروان، سچ پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ کلجگ اتھ کھیل مہان، کھیل کھلاری آپ کرائیا۔ پرگٹ ہوتے سری بھگوان، نرگن اپنا روپ دھرائیا۔ تیری گل کرے پروان، اپنی گود بہائیا۔ آپے ویکھے مار دھیان، نت اپنا نین اٹھائیا۔ بن پڑھیاں دیوے گیان، آتم آتر اک بھجھائیا۔ گھر گھر درس دیوے آن، در در اپنی سیو کھائیا۔ کرے کھیل ہو مہربان، پُرکھ ابناشی وڈ وڈیائیا۔ بن منگیان دیوے دان، داتا دان جھولی پائیا۔ بن مچن کرائے اشنان، چرن دھوڑ آپ ٹھائیا۔ بن کن سُنائے دھنکان، دھن آتمک آپ شنوائیا۔ آپے ہوتے بے پہچان، نظر کیسے نہ آئیا۔ ہرجن ویکھے چتر سگھڑ سُبجان، لکھ چوراسی پھول پھلایا۔ آپے میلے وچ جہان، جیون جگت دئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ایک گن سمجھائیا۔ سُنیا حال دھر فرمانا، دھتے نین اٹھایا۔ میںوں لکھ کے دے پروانہ، بن لکھ لیکھ تیرا اعتبار کدے نہ آیا۔ ول چھل تیرا کھیل مہانا، جگ جگ اچھل چھل کرائیا۔ تختوں لاپے راجا رانا، شاہ سلطاناں خاک ملایا۔ کوٹن کوٹ تیرا من کے گئے بھانا، تیرے آگے سپس جھکایا۔ میں ان پڑھ بال انجانا، تیرے دھوکھے وچ کدے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں ساچی منگ منگایا۔ پُرکھ ابناشی آتر دھار، اپنی آپ جنائیا۔ کرے کھیل کی کرتار، راہ نظر کھتے نہ آئیا۔ بھگت بھگوان آگے بیٹھا پیر پَسار، نہ سکے کھتے اٹھائیا۔ آنت آپ گیا ہار، بھگت دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھ آپ جنائیا۔ اپنے مستک کڈھی اک رت، ساچا لیکھ لکھایا۔ دھتے تیری رکھ پت، کلجگ آنت ہوتے سپایا۔ تیرا بیج بیج بن وت، آپ اپنا ہل چلایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، مہا اکھتھ آپے گایا۔ تیری گل اندر جائے وس، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ اندر بہہ کے جائے ہس، دس کیسے نہ جایا۔ جنان چر نہ کہے بس بس، جٹ گوارا تیرے نال دیاں ملایا۔ بہراواں نال ملاؤنا اٹھ کے ہتھ، ہتھ ہتھ نال وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ

چُکایا۔ دھتے سُنیا ہرِ فرمان، نیتر نیناں نیرِ وہائیا۔ کلجگ آنت میرا ناؤں سرب بھل جان، میری رہے نہ کھتے وڈیائیا۔ جس دے پچھے میں چھڈیا پین کھان، ایک منگ منگائیا۔ اوہنوں مئے نہ کھتے بھگوان، بھلے سرب لوکائیا۔ جٹ جٹ نہ سکن پچھان، لکویں اپنی کھیل وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سیس میرے ہتھ ٹکائیا۔ پُرکھ ابناشی شاہ پاتشاہ، اپنی دیا کھائیندا۔ کیتا قؤل توڑ دئے نہہا، ادھ وچکار نہ کھتے ٹرائیندا۔ تیرا میل لئے ملا، اپنا میل آپ کرائیندا۔ تیرا لیکھا دئے چُکا، لکھ پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ پُرکھ ابناشی تیرا اقرار، دھتتا بھل کدے نہ جائیا۔ جگت مایا تیرا وبار، لکھ چوراسی وچ پھسائیا۔ کوٹن کوٹی گئے ہار، تیری ہاتھ کسے نہ پائیا۔ کوٹن کوٹ روون زارو زار، نیتر نیناں نیرِ وہائیا۔ تُوں کسے دا نہ بنیا یار، بیٹھا اپنا مُکھ چُھپائیا۔ تیرے پچھے جیو جنت ہوتے خوار، چاروں گٹ پھیرا پائیا۔ ترے گن تیری مارے مار، دیوے مُکھ بھوئیا۔ تیرا ناؤں نہ سکے کھتے اُچار، تیرا راہ نہ کھتے وکھائیا۔ کلجگ رین ہوتے اندھیار، ساچا چند نہ کھتے چڑھائیا۔ مایا ممتا موہ ہوتے وبھچار، ساچا رنگ نہ کھتے رنگائیا۔ تیرے بھگتاں دسے نہ تیرا دوار۔ تیرا نین نہ کھتے کھلائییا۔ کر کِرپا درس دینا آپ نرنکار، ترے گن مایا ڈیرہ ڈھاپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ور داتا آپ ہو جائیا۔ سُن دھتے من لے کہنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کلجگ آنت چُکاواں لہنا، دینا ہور نہ کھتے وکھائیندا۔ تیری گل وکھاواں نیناں، جٹ گواراں بندھن پائیندا۔ گھر گھر اندر آے بہنا، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا حُکم آپ جنائیندا۔ حُکم جنائے ہر کرتار، اپنی دیا کھائیا۔ کلجگ آوے اتم وار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ ہرجن ساچے لواں اُہار، آپ اپنا درس دیکھائیا۔ لوک مات کر پیار، ایک گھر بہائیا۔ اک اٹھ اٹھاراں میٹے دھاڑ، دھاڑوی بنے سچا شہنشاہیا۔ ترے گن مایا مارے مار، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی دھارا آپ چلائییا۔ ترے گن مُکاؤنا پندھ، ہر سجن آپ جنائیندا۔ دھتے گاؤنا اک چھند، سو پُرکھ نرنجن آپ سُنائیندا۔ کلجگ اتم مکے پندھ، دُور دُراڈا پندھ مُکائیندا۔ ہرجن اپنے نال گنڈھ، اپنی گنڈھ پوائیندا۔ جگت مایا دیوے دنڈ، دنڈنہارا اک اکھوائیندا۔ ہرجن اُپجائے ساچے چند، گُرمکھ مُکھ آپ صلاحیندا۔ بھگتاں دیوے نجانند، نچ اتم رس چکھائیندا۔ سنتاں دیوے

پرمانند، پرم پُرکھ سیو کھائیندا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سورپیر ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا پور کرائیندا۔ مستک رت جو کھچی لکیر، اپنا پروانہ آپ جنائیا۔ کلجگ آنت ویکھ آخیر، پُرکھ ابناشی ویس وٹائیا۔ ساچے بھگتاں دے دے دھیر، اپنا بندھن پائیا۔ لکھ چوراسی کٹ زنجیر، آون جاون گیڑ مٹائیا۔ امرت آتم ٹھنڈا سیر، نجر جھرنا آپ جھرائیا۔ ہومے کڈھ مٹا پیڑ، مایا موہ مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رت اپنے لیکھے آپے پائیا۔ رت نال لکھیا لیکھ، لکھ دھتے ہتھ پھڑایا۔ کلجگ اتم لینا ویکھ، لہنا جھولی دیوے پایا۔ پُرکھ ابناشی نر نریش، آد جگادی کھیل کرایا۔ اگم اگمڑا وسے اپنے دیس، دیس نرالا اک سہایا۔ آپے سٹا باسک سیج، سانگو پانگ آپ بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنایا۔ ساچا بھیو کرتا پُرکھ، ایکا وار جنائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، خوشی غم نہ کھئے وڈیائیا۔ جس کر کرپا دیوے درس، دین اپنی گود سہائیا۔ کلجگ اتم کرے ترس، ترے گن ڈیرہ آپے ڈھاپیا۔ امرت میگھ آپے برکھ، ہرجن ساچے لے جگائیا۔ لیکھا جانے عرش فرش، کایا کرہ پھول پھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھتے تیرا چکائے لہنا، تن بستر بائے ایکا گہنا، سچ سنگار دے وکھائیا۔ لکھیا لیکھ اپنی رت، پارہرم وڈی وڈیائیا۔ اتم کھاتے لے گھت، حساب کتاب مکائیا۔ اُنی کتک بیس اٹھاراں بیج بیجیا ساچے وت، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ آپے پرگٹ کرے بہتر بھگت، ستران ایکا رنگ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا آپ چکائیا۔ اپنی رت ترے گن مایا، اکو رنگ چڑھائیا۔ جس دی سب دے اُپر چھایا، سو صاحب کھیل کرائیا۔ جس نوں دھتے جٹ دھایا، سو بھگتاں رہیا دھیائیا۔ جس دا گن سب نے گایا، سو گرمکھاں گن رہیا سُنائیا۔ جس دا بھیو کسے نہ پایا، سو اپنا پردہ رہیا چکائیا۔ جس نوں کھندے گئے دائی دایا، سو دائی دایا بن بن سیو کھائیا۔ جس نوں کھندے آد جگادی پت مایا، سو پتا پوت گود بہائیا۔ جس نوں کھندے بے آنت بے پرواہیا، بے عیب نام خدائیا۔ سو مُرشد مُریداں پچھے پھر پھر اپنا حال سُنایا، حال مُریداں اپنی جھولی پائیا۔ جس نوں نانک گوہند گایا، دھتے جوڑ کری سرنائیا۔ سو صاحب بن رنگ روپ لوک مات ویس وٹایا، جٹان نال کرے گڑمائیا۔ دو جا ساک نہ کھئے بنایا، اپنا کیتا بھل نہ جائیا۔ بھلا کُٹب لے ترایا، دُور دُراٹے میل ملائییا۔ ورن برن نہ کھئے رکھایا، ذات پات نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کریا کھیل ساچے ہر، ہر اپنا کھیل دکھایا۔ ترے گن مایا دتی دت، اپنی رت رنگائیا۔ بھگت دوارے کٹھی ہوئی سب، نیتر نیناں نیر وبائیا۔ کلجگ خُماری لٹھی مد، مدہوش پھرے سار کھئے نہ پائیا۔ پیر پیغمبران گر اوتاراں سادھاں سنتاں ربی سد، کوئی آؤ لو چھڈائیا۔ آگوں سارے کہن اسیں اپنی اپنی وار بہار گئے لد، پچھے مڑ پھیرا کھئے نہ پائیا۔ تینوں لوک مات گئے چھڈ، تیرا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ تُوں بھگتاں مار مار تھوتھے کیتے ہڈ، تیتھوں بیٹھے مکھ شرمائیا۔ تُوں آئیں ساڈے نہ وس، کوک کوک گئے سُنائیا۔ تینوں پھڑیا پُرکھ سمرتھ، نہ سکے کھئے چھڈائیا۔ تیرے نک پائی نتھ، نتھ سہاگ دئے نڑائیا۔ تیرا کوئی نہ رہیا مت، تیری پریت نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ اپنا کھیل کر زینکار، دھٹا جٹ اٹھایا۔ اٹھ ویکھ وچ سنسار، ہر جو اپنا ویس وٹایا۔ تیرے سنگ تارے کئی ہزار، کوٹن کوٹاں وچ مان دویا۔ تُوں میرا منگیا اک دیدار، اپنا ہٹھ نبھایا۔ میں کلجگ اتم بن منگیاں دتا تار، راتیں سُنتیاں درس دکھایا۔ بن ہتھان لیا اٹھال، آپ اپنی گود بہایا۔ بن لکھیاں کیتا حل سوال، الجبرا مات نہ کھئے سکھایا۔ بن دلالیوں بنیا دلال، سچ دلالی آپ کمایا۔ بن چھریوں ہویا حلال، گرسکھاں نیہ تھلے اپنی رت رکھایا۔ شاہوں کرے کنگال، کنگالوں شاہ آپ بنایا۔ ترے گن مایا کرے حال، بھگتاں چرناں ہیٹھ دباوا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھتے نیناں نال دکھایا۔ دھٹا ویکھ خوشی مناؤندا، کلجگ اتم وار۔ پُرکھ ابناشی ڈھولا گاؤندا، گیت گوہند ایکنکار۔ سین نائی اٹھ اٹھ کن لاؤندا، کون کرے سچے گفتار۔ کون وچھڑے میل ملاؤندا، آپ اپنا کر پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچے سرکار۔ سُنیا راگ اٹھیا سین، سائیں دھیان لگایا۔ ہر جو تیرا ناؤں کون لین، تیرے رنگ سماوا۔ کلجگ مایا سب نوں کھائے ڈین، بچیا کھئے رہن نہ پایا۔ نانا تٹا بھائی بھین، پتا پوت نہ کھئے منایا۔ رائے دھرم آنت سب دا چکائے لین دین، ویلے آنت نہ کھئے چھڈایا۔ لاڑی موٹ کھائے ڈین، چاروں کُنٹ پھیرا پایا۔ دھن بھاگ جو جن تیرا بھانا سہن، سین نیوں نیوں سپس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ دھتے سنی سین آواز، اپنی کروٹ لے بدلائیا۔ آیار میں دساں راز، بھيو ابھید کھلائی۔ جس نوں کہندے رہے غریب نواز، سو غریب نہانیاں سیو کمائیا۔ جیہڑا تیرے پچھے گیا دوارے راج، بن سیوک سیو کمائیا۔ سو لوک مات رجائے کاج، اپنے بھگتاں نال

رلائیا۔ بن بھگتی دیوے داج، ویکھ پوت پتا خوشی منائیا۔ اپنے بیڑے چاڑھے سچ جہاز، چیو اپنا نام لگائیا۔ مینوں پہلوں مار کے گیا آواز، پھر لوک مات اپنے گرمکھ لئے اٹھائیا۔ دھن بھاگ جے تون سُنیا آج، ساچے گھر وجی ودھائیا۔ جس میری رکھی لاج، سو داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ سین آگوں کہے پکار، نیمی نیمی دھار جنائیندا۔ کون کوٹے ویکھاں میں سچا یار، پروردگار رُپ وٹائیندا۔ دھٹا کہے ویکھ کھول کواڑ، لوک مات راہ جنائیندا۔ جتھے کرے سچ وبار، ہرجن ساچے رہیا تار، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ نو دوارے کھول کواڑ، بہتر بھگتاں اندر دیوے واڑ، ستران ساچی سیو جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جوت ڈگمگائیندا۔ دھٹا کہے ہر کا نور، زرگن زرگن زرگن رُشنائیا۔ سین کہے شبد ساچی ثور، ناد ناد و جائیا۔ پُرکھ ابناشی کہے میں سب تون دُور، میرا بھیو کھئے نہ پائیا۔ بہتر بھگت کہن حاضر حضور، گھر ساڈے ڈیرہ لائیا۔ ستر کہن سردھا پُور، ساڈی آسا پُور کرائیا۔ ہر سنگت کہے سانوں ملے ضرور، راتیں سُنتیاں درس دکھائیا۔ دھنئے سین ٹٹا غرُور، پرہہ در نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ دھٹا کہے سین چل ویکھیئے جوت اکالی، زرگن اپنی دھار جنائیندا۔ سین کہے دھنئے اج دیوالی، ہر ساچا خوشی منائیندا۔ دھٹا کہے کلجگ زین اندھیری کالی، دپیک کھئے نظر نہ آئیندا۔ سین کہے ہر بھگت پرہہ آگے سوالی، سب دی آسا پُور کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ سین کہے دیوالی رات، راتیں سُنتیاں پیت نہ جائیا۔ دھٹا کہے نار کمذات، ٹھگاں چوراں نال رلائیا۔ گرمکھ کہن ملیا پُرکھ ابناش، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رنگ دکھائیا۔ دھٹا کہے جگت وبارا، گھر گھر لچھمی راہ تکایا۔ سین کہے سب ہون خوارا، بن ہر جو دیا نہ کھئے کمایا۔ بھگت کہن ملیا ہر نام بھنڈارا، نکھٹ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بندھن پایا۔ دھٹا کہے سُنو راگ، دپیک راگ جگت گن گائیا۔ سین کہے ناتا تٹیا کنت سہاگ، سُنجی سیج ویکھ ویکھ نیتر نین نیر وہائیا۔ بھگت کہن ہٹے وڈ وڈ بھاگ، پرہہ ملیا سچا ماہیا۔ بن دپیک جگیا چراغ، گھر مندر ہوئی رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ دھٹا کہے سُن سین پیارے، کن نال کن ملائیا۔ لوک مات کھیل نیارے، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ بھگتاں بیٹھا جا

دوارے، نرگن رُوپ وٹائیا۔ چل چلیئے کر کے آئیے نمسکارے، چرن دھوڑ مستک ٹگا لائیا۔ کر کرپا جے گھر آئے ہمارے، رَج رَج درشن پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ دوویں اٹھ پئے راہ، اپنا پندھ مُکایا۔ اک دُو جے نال کرن صلاح، پُرکھ ابناشی کھیل رچایا۔ جن بھگتاں بنیا آپ ملاح، بیڑا لوک مات چلایا۔ اپنا جپایا اکو ناں، دُو جا ناؤں نہ کھئے وکھایا۔ آپے پکڑی اتم بانہ، آپ اپنے گلے لگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے کھیل کرایا۔ دُوئے دوارے گئے آ، نیتر نین بگسائیا۔ چرن کول سیس ٹکا، سرن لئی سرنائیا۔ کرپا کر سچے شہنشاہ، ایک منگ منگائیا۔ اپنیاں بھگتاں دوارا دے وکھا، جس تھلے اپنی رت دباٹیا۔ میرا لیکھا پور دتا کرا، میرا لہنا رہیا مُکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ساچا پردہ آپ اٹھائیا۔ پُرکھ ابناشی دین دیالا، ایک حُکم سُنائیندا۔ میرے بھگتاں راہ سُکھالا، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ کر کرپا توڑیا جگت جنجالا، جاگرت جوت جگائیندا۔ مانس جنم نہ منگیا ہالہ، کایا کھیتی بن کِرساں ساچی سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ بھگت دوار جے درشن پاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کبیر جُلاہا نال رلاؤنا، ایک سنگ وکھائیا۔ چھبی پوہ چل کے آؤنا، ایک تھت وڈیائیا۔ آکے بھگتاں وچ ہر جو بن کے بھے پراہنا، گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ رات ملے نہ کسے نوں سوؤنا، اکھ نیند کرے کڑمائیا۔ سوا سوا سوا پھر سب نے گاؤنا، سوہنگ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان تیری وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی اپنے در بہاؤنا، در بہہ بہہ رنگ رنگائیا۔ بھگتاں کولوں بھگت دوار کھلاؤنا، ساچا سگن منائیا۔ پھڑ کبیر آکے لاؤنا، نو دوارے پندھ مُکائیا۔ جگت کھیڑا سب ڈھاؤنا، کوڑی صفا دئے اٹھائیا۔ ڈورُو ڈنکا اک وجاؤنا، نوبت وجے ساچے ماہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد کھیل مہان، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔

ساچا نام ہر کی مہر، مہربان دیا کھائیا۔ جنم جنم دے وچھڑے جوئے گھیر، آپ اپنے انگ لگائیا۔ دیوے درس نہ کرے دیر، دید
 عید چند چڑھائیا۔ سد سے نیرن نیر، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ پُورب لہنا دئے نیڑ، اگلا اپنے لیکھے پائیا۔ آون جاون چُکے گیڑ، لکھ
 چوڑاسی پھند کٹائیا۔ تن خاکی ماٹی نہ ہوئے ڈھیر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا نام اک رکھائیا۔ ہر کا نام سچا رنگ،
 گر ستگر آپ چڑھائیندا۔ جس جن دیوے اپنی منگ، دُوچے در نہ منگن جائیندا۔ جس سُنائے اپنا چھند، راگ راگنی مُکھ شرمائیندا۔
 دُئی دوت بہرماں ڈھاوے کندھ، بھانڈا بہرم بھو بھنائیندا۔ اک اُچائے پرمانند، اپنا درس کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، ہنگ برہم ایکا گھر وکھائیندا۔ ہنگ برہم ساچی دھار، پاربرہم پرگٹائیا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ نرنکار، ہنگ جیو رُپ سمائیا۔
 سوہنگ اکھر بھگت وچار، جگت و دیا بھیو نہ رائیا۔ مہاراج کھیل کرے اپار، سینگھ شیر رُپ وٹائیا۔ شیر سینگھ اک بھیکار، لوک
 پرلوک رہیا سُنائیا۔ وشنو بن سیوادار، جن بھگتاں سیو کھائیا۔ بھگون وسے سچکھنڈ دوار، لوک مات جے جیکار آپ سُنائیا۔
 سوہنگ مہاراج شیر سینگھ وشنو بھگون جو جن گائے پنج جیکار، جنم مرن وچ کدے نہ آئیا۔

کوئن کوٹ چلائے ناں، انک بدھی سمجھائیا۔ کتوں پھڑ پھڑ لائے راہ، ربر ناؤں دھرائیا۔ لے نہ سکن ساہ، گیڑا گیڑے وچ رکھائیا۔
 اگوں کر نہ سکے کوئی نہ، پچھے بیٹھا سچا ماہیا۔ اچی کوک کوک رہے سنا، ڈھولا ایکا گائیا۔ او وچھڑے لئیے ملا، مل مل منگل گائیا۔
 جن سانوں دتا گھلا، سو اپنا حکم سُنائیا۔ بھلے نہ بے پرواہ، منگی اک سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رنگ آپے
 آپ وکھائیا۔ کوئی کہے وشنو داتا، کھتے برہما سیس جھکائیا۔ کوئی کہے شنکر ناتھا، اُچے ٹلے آسن لائیا۔ کوئی کہے چتربھج دیوے ساتھا، اپنا
 سنگ نبھائیا۔ کوئی کہے اشٹبھج ماتا، دُرگا ایشٹ رہے منائیا۔ کوئی کہے گنیش میٹھ اندھیری راتا، گنپت سیس جھکائیا۔ کوئی کہے آد شکت
 میٹھ اندھیری راتا، اپنی دیا کھائیا۔ ہر بھگت اکو کہے پُرکھ بدھاتا، جو سب دا پتا مائیا۔ کوئی کہے وید بھگون، پڑھ پڑھ وقت لنگھائیا۔
 کوئی کہے سوریہ مہان، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ کوئی کہے چندر دیوتا بلوان، سیتل دھار وہائیا۔ کوئی کہے کروڑ تیتیس دیوے پین کھان،

سُرپت اند مان وڈیائیا۔ کوئی کہے دھرتی مات دیوے پکوان، اپنا رزق دکھائیا۔ بھگت کہے بن ہر نہ کھئے نشان، جو دیسے سو رہن نہ پائیا۔
 کوئی کہے جل گردیو، دھن دھن لوکائیا۔ کوئی کہے اگنی سیو، اگن ہون دکھائیا۔ کوئی کہے وایو اہمیو، ساچا پھل لگائیا۔ بھگت کہے پاربرہم
 الکھ اہمیو، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ کوئی کہے تارے اوتار، کھئے گر گر سیس جھکائیندا۔ کوئی کہے پُران آدھار، کوئی شاستر سمرت گائیندا۔
 کوئی کہے باراں اکشر کرے نستار، نارد من سمجھائیندا۔ کوئی کہے کرشن مرار، کوئی راما سیس جھکائیندا۔ بھگت کہے اک کرتار، جو گر
 اوتار اُچھائیندا۔ کوئی کہے پیر پیغمبر، کوئی سجدہ سیس جھکایا۔ کوئی کہے کلمہ کلام رجائے سویمبر، سچ امام میل ملائیا۔ کوئی کہے سیس
 رکھے پنتہر، رُوپ انوپ وٹائیا۔ بھگت کہے سرب بہرتہر، گھٹ گھٹ رہیا سائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل
 کھلائیا۔ کوئی کہے بھگت بھگوان، بھگتاں سیس جھکائیندا۔ کوئی کہے سنت دیون دان، نام دان اک ورتائیندا۔ کوئی کہے گرمکھ دیوے
 گیان، گیان گوجھ سمجھائیندا۔ کوئی کہے گرسکھ چتر سجان، ساچی سوجھی پائیندا۔ ہر بھگت کہے اک بھگوان، بھگتاں اُپر جو دیا
 کمائیندا۔ کوئی کہے نانک نرنکار، کوئی انگد گرو منائیا۔ کوئی کہے امرداس آدھار، کوئی کہے رام داس سرنائیا۔ کوئی کہے ارجن پیار، کوئی
 کہے ہر گوبند وڈی وڈیائیا۔ کوئی کہے ہر رائے پیج دئے سوار، کوئی کہے ہر کرشن سدا دھیائیا۔ کوئی کہے تیغ بہادر آپا وار، لوک مات لئی
 وڈیائیا۔ کوئی کہے گوبند میت مرار، پُرکھ اکال رُوپ وٹائیا۔ نانک گوبند دوویں کرن نمسکار، پاربرہم سچی سرنائیا۔ کوئی کہے وڈا پنتھ،
 مارگ پنتھ چلایا۔ کوئی کہے وڈا بنس، گرسکھ رُوپ وٹایا۔ کوئی کہے ہر کا کھیل سہنس، سہنس اپنا ناؤں دھرایا۔ کوئی کہے گرو گرتھ،
 گرو گرتھ اوٹ رکھایا۔ بھگوان کہے میرا کسے نہ پایا آنت، سب میری صفت صلاحیا۔ میرا گا گا تھکے منت، لوک مات سرب گر لایا۔
 جس بنائی آپ بنت، تِس لہنا مائل چکایا۔ کلجگ آنت وڈیائی ساچی سنگت، جس ہر جو سنگ نبھایا۔ ایتھ اوتھ کسے در نہ ہووے
 منگت، خالی جھولی نہ کھئے رکھایا۔ مانس جنم نہ ہووے بھنگت، آن جاون لیکھے لایا۔ کبیر جلابا راہ تگے کدوں بہاں وچ مل کے پننگت،
 جو لوک مات وبار چلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مدھ اپنا کھیل آپ کرایا۔ دسم دواہری چھوٹی گٹھ، ہر لوک مات
 بنائیا۔ رُس کے ابھدے وچ بے لک، اپنا آپ چھپائیا۔ اندر بہ بہ رہیا گٹ، دس کسے نہ آئیا۔ کر کرپا جس دے اندروں پئے پھٹ، اپنا

پردہ دیوے لایا۔ ماں گکھ اندر بنے پُت، باہر بالا رُوپ اکھوائیا۔ کوئی نہ جانے اندر رہے ابا نشی اچت، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیا۔
 جس سہائے اپنی رُت، اپنی مہک دئے مہکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دسم دوا ری جگت گٹھ، لکویں کھیل کھلائیا۔
 دسم دوا ری چھوٹی نُکر، نکا ہو ہو رُوپ وکھائیندا۔ جے کوئی سچ پُچھے تے جائے مُکر، اپنا بھیو نہ کیسے کھلائیندا۔ جے کوئی اگوں منگے
 اُتر، ابتھلا حُکم سُنائیندا۔ جے کوئی کہے میں تیرا پُتر، پھڑ پھڑ گود بہائیندا۔ گُرمکھاں ویکھ منائے شکر، اپنی خوشی منائیندا۔ سچ پُچھو بنیا
 رہے پُچڑھ، اپنی ہتھیں اپنے جیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دسم دوا ری گٹھ اک وکھائیندا۔ دسم دوا ری ڈونگھا
 کھولا، اپنی کھڈ پُٹائیا۔ آپے وسیا رہے اوہلا، دس کیسے نہ آئیا۔ جے کوئی کہے بھالا بھولا، بھولے رُوپ ویس وٹائیا۔ جے کوئی کہے کلا
 سولاں، سولاں کلا دئے سمجھائیا۔ جے کوئی کہے رُوپ مولا، مولا اپنی دھار جنائیا۔ جے کوئی کہے جھوٹھا پاؤندا رولا، جھوٹھیاں نال جھوٹھا
 رنگ چڑھائیا۔ جے کوئی کہے میرا سترگر چُکے میرا ڈولا، تِس اپنے کندھ اُٹھائیا۔ لوک مات بہار کرے بولا، اگلا پندھ مُکائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ہر اندر دسم دوار، دسم دوار نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ جس اندر لہدے گئے
 یار، یار ہتھ نہ آئیا۔ جس دے پچھے ہندے رہے خوار، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیرا پائیا۔ جس دے پچھے تپدے رہے انگیار، جگت
 دھونیاں تائیا۔ جس دے پچھے کایا رہے ٹھار، جل دھارا سیس کرائیا۔ جس دے پچھے چھڈدے رہے گھر بار، نار کنت ہوئی جُدا ئیا۔
 جس دے پچھے لک لک بیٹھے ڈونگھی غار، اپنا مُکھ چُھپائیا۔ جس دے پچھے پڑھ پڑھ پترے چھڈے پاڑ، پتن ملیا نہ سچا ماہیا۔ جس
 دے پچھے ٹھ ٹھ تھکے تیرتھ تٹ کِنار، کنارہ نظر کھئے نہ آئیا۔ جس دے پچھے پھر پھر تھکے مندر مسجد گرو دوار، نیوں نیوں سیس
 جھکائیا۔ پنڈت کہن وسے ہری دوار، ہردوار آسن لائیا۔ کھتری کہن ٹھاکر ساڈا یار، ٹھاکر دوارے سوہیا پائیا۔ مُلا کہن مسیت رہے
 سدا بے دار، غفلت وچ کدے نہ آئیا۔ گرتھی کہن وسے گرو دوار، گرو گرتھ رہیا سمجھائیا۔ پُرکھ ابا نشی کہے میں وسان سب توں باہر،
 ہر گھٹ اپنی کھیل کرائیا۔ بن بھگتاں نہ کراں کیسے پیار، کوئن کوٹ جیو جنت آئے گئے پھیرا پائیا۔ کلجگ آنت جو در کرے نِمسکار، در
 دروازہ پار لنگھائیا۔ ڈُبدے پابن دیوے تار، پاتھر اپنا چرن چُھپائیا۔ ہر سنگت ویکھ جائے بلہار، بلہاری بلہار گُرسکھ رہیا صلاحیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر اپنے ہتھ رکھائیا۔ جس مہر ملی وست، وستو ہور نہ کھئے رکھائیندا۔ نام ست ملی ہست، گھاٹا کھئے نظر نہ آئیندا۔ تس نال کیا کوئی کرے حسد، جس پرہ دیا کھائیندا۔ اٹھ پھر رکھے مست، نام مستی اک چڑھائیندا۔ ہتھ ملائے نال دست، بدست اپنا رنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مہر آپ ورتائیندا۔ ستجگ کرے پکار، نیر نیناں نیر وبائیا۔ تریتا رووے زارو زار، کوک کوک سنائیا۔ دواپر ڈگا منہ دے بہار، گھلڑے کیس رہیا وکھائیا۔ کلجگ کری آنت پکار، چاروں گنت اندھیرا چھائیا۔ چارے اکٹھے ہوئے یار، یار یاراں نال ملائیا۔ اک دوجے نال کرن وچار، بہ بہ متا پکائیا۔ اپنا آپ گئے ہار، سکلا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ کرپا کھیل ہر زرنکار، لوک مات جوت جگائیا۔ چار جگ دی ویکھے کار، جگت وبارا پھول پھلائییا۔ در سدے گر اوتار، بھگتاں نال ملائیا۔ اپنے گن اوگن لو وچار، جیو جنت جو رہے کھائیا۔ سارے اتھ گئے ہار، جت کسے ہتھ نہ آئیا۔ جوں بہاوے توں لینا تار، پرہ تیری وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم سنائیا۔ ساچا حکم ہر کرتار، اپنا آپ جنائیندا۔ ستاراں ہاڑ دوس وچار، ایک راہ وکھائیندا۔ اکٹھے ہوئے گر اوتار، پچھلا لیکھا آپ جنائیندا۔ چارے جگ ویکھو پاؤ سار، ڈھر فرمانا آپ سنائیندا۔ اپنے اپنے لو اٹھال، سکلا سنگ نبھائیندا۔ سارے کہن ہوئے کنگال، جگت خزانہ سرب لٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو دتا ساچا ور، ایک رنگ وکھائیندا۔ ساچا ور دے زرنکار، ایک وار سمجھائیا۔ اپنی اپنی کرو وچار، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ گر اوتار کرن پکار، پرہ آگے سپس جھکائیا۔ چار جگ دے دن چار چار، ساریاں منگ منگائیا۔ چارے جگ ہوئے خبردار، پرہ آگے جھولی ڈاہیا۔ تیرا حکم منیا سچی سرکار، جو سیوا ساڈی لائیا۔ آنت توں کیتا پار کینار، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ اپنی ہتھیں سانوں مار، کیوں دیویں دھکا لائیا۔ توں سب دا سرجنہار، وڈا بے پرواہیا۔ اسیں ڈگے تیرے دوار، ساڈی بھل بخشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا کھائیا۔ دیا کھائے سری بھگونت، ایک حکم جنائیندا۔ میرا کھیل آد آنت، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ جگ جگ بنائی ساچی بنت، لوک مات راہ چلائییندا۔ بن بھگتاں نہ ملے کسے بھگونت، بن بھگت بھگونت نہ کھئے ملائییندا۔ کلجگ آیا اتھ آنت، سب دا لیکھا پور کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم ورتائیندا۔ دین دیال سچ تیرا کہنا، چار جگ پئے

سرنائیا۔ آد جُگاد تُوں بھگت دوارے رہنا، تیری وڈ وڈیائیا۔ اسان مٹیا تیرا کہنا، تیری اوٹ تکائیا۔ تُوں درس کرا اپنیاں بھگتاں تیناں، بیٹھے راہ تکائیا۔ اسان تیرا بھانا سہنا، تیرے سنتاں اوٹ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ پُرکھ ابناشی کر پیار، چار جُگ اٹھائیندا۔ آؤ ویکھو سچ وبار، ہر ستگر آپ کرائیندا۔ بھگتاں بنے اک دوار، بن دواوی سیو کھائیندا۔ چار جُگ دا چُکنا بہار، تھادے سر اُپر ٹکائیندا۔ تیراں ڈیڑھ کر وبار، ادھی بخشش نال ملائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، چار جُگ دے گر اوتار اپنے در منگائیندا۔ پہلی چیتر ہو اجیار، ساچا کھیل کھلائیندا۔ گوہند کرے آنمسکار، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ بنے وچولا پہلی وار، چارے جُگ چاروں گنٹ بہائیندا۔ سب دی سنے پھیر فریاد، لُکیا کھئے رہن نہ پائیندا۔ سچ دواویوں چار جُگ بن ہر کوئی نہ سکے کاڈھ، جگت لیکھا نہ کھئے رکھائیندا۔ چار جُگ جنہاں نال کریا لاڈ، بھگت بھگونت روپ وٹائیندا۔ زرگن سرگن ہو ہو تارے سنت سادھ، اپنی کھیل وکھائیندا۔ سو اکٹھے کیتے انت آد، اپنا حُکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔

★ ۲۳ کتک ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

نرکار نرنکار اُٹھ، سچکھنڈ وچ ودهائیا۔ اپنے کولوں آبا پُچھے، اپنا بھیو کھلائیا۔ کون ہیرے مونگے سچے، مانک موتی روپ وٹائیا۔ کون ہون سب توں اُچے، اکم ملے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ نرنکار نرکار دئے صلاح، آبا آپ جنائیا۔ میرا کھیل بے پرواہ، میرے وچ سمائیا۔ سچ سنگھاسن لیا سہا، ساچا تخت روپ وٹائیا۔ شاہو بھوپ بن شہنشاہ، اپنا ویس وکھائیا۔ حُکمی حُکم آپ جنا، دُھر فرمانا اک ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چُکائیا۔ نرکار نرنکار اپنا آپ جنائیندا۔ اپنا پردہ آپے کھول، آپے ویکھ وکھائیندا۔ کون وست میرے رہے کول، کون رنگ رنگائیندا۔ کون ناد وچے ڈھول، کون راگ سُنائیندا۔ کون نُوں جائے مؤل، روپ رنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ کون کرے سچا قول، اقرار کون توڑ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وکھائیندا۔ نرکار نرنکار کہے، کہہ کہہ خوشی منائیا۔ تیرا دوارا سدا رہے، سد وجدی رہے ودهائیا۔ شاہ

پاتشاہ تُوں اُتے بہیں، بے اُنت تیری وڈیائیا۔ آد جُگاد تیرا رُوپ نہ ہووے لے، تیری ریکھ نہ کوئی مٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ور آپے رسیا ورتائیا۔ نِراکار نِرنکار ور، ور جھولی رکھائیندا۔ تیرا کھلا رہے سدا در، دروازہ بند نہ کوئی رکھائیندا۔ نِرنکار اپنا ناؤں دھر، ایکا ڈنک سُنائیندا۔ ایکا بنک سوہے گڑھ، ایکا گرہ وڈیائیندا۔ اک سُهپلا بھے چڑھ، اک اکیلا سوہا پائیندا۔ مورت اکال آپے کر، اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی وست اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نِراکار نِرنکار دیوے صلاح، صلاحکیر نہ کوئی رکھائیا۔ تیرا بیڑا تُوں ملاح، تیرا بھیو کوئی نہ پائیا۔ تیرا گھر تُوں لینا وسا، تیرے در وجے ودھائیا۔ تیرا ناؤں تُوں لینا پرگٹا، ناؤں نِرنکارا پرگٹائیا۔ تیرا حُکم تُوں لینا ورتا، تیرا حُکم سچی شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ رنگیا رنگ ہر نِرنکار، اپنا رنگ وکھایا۔ نِراکار کر پیار، نِرویر میل ملایا۔ سچ سِنگھاسن پاوے سار، ساچی سیجا آپ سہایا۔ کرے کھیل پُرکھ نار، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا راہ آپ چلایا۔ ساچا راہ ہر کرتار، کرتا پُرکھ آپ چلایا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اُجیار، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ اپنی گھاڑت گھڑے بن ٹھٹھیار، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ اپنا مندر سہائے سچ دوار، محل اٹل اُچ رُشنائیا۔ شاہو بھوپ بن سِکدار، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار، ساچا حُکم آپ ورتائیا۔ آپے ہوئے منگنہار، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، بے اُنت تیری شہنشاہیا۔ اپنی کِریا آپے دھار، اپنا سنگ آپ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنے ہتھ رکھ وڈیائی، ہر وڈا وڈ اکھوائیندا۔ اپنے نال اپنی کر گُرمائی، اپنا بندھن پائیندا۔ آپے دھی آپ جوائی، سوہرے پیئے آپے سوہا پائیندا۔ آپے کھیل کرے رگھرائی، اپنا رُوپ انُوپ آپ پرگٹائیندا۔ آپے سچ سُهنجی سیج سہائی، سوہاوت سِری بھگونت اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ آپے کھیل کرے نر نرائن ناری کنت، کنت کنتوبل اپنا ویس وٹائیندا۔ آپے بنائے ساچی بنت، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ گھلائییندا۔ بنائے بنت ہر بھگوان، اپنی دیا کھائیا۔ اپنا در کر پروان، سچ دوارا اک سہائیا۔ شاہ بھوپ بن راجان، شاہ سلطان حُکم پرگٹائیا۔ سچ نشانہ اک مہربان، مہبان آپ جھلائییا۔ اپنا ناؤں کر پردھان، بے زبان کرے پڑھائیا۔ اپنا کھیل کر مہان، اپنی اُفت ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دھار آپ جنائیا۔ اپنی دھار آپ جان، اپنا کھیل کھلایا۔ اپنا رنگ آپے مان، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنے مندر ہر بھگوان، اپنا حُکم ورتایا۔ آپا کرے آپ پہچان، اپنا پردہ آپ اُٹھایا۔ آپے ویکھے سچ مکان، سچکھنڈ دوارا ڈیرہ لایا۔ آپے ویکھے چرن سرن نگابان، کول اپنا رُپ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چرن بندھن دئے سمجھایا۔ آپے چرن آپ کول، چرن کول آپ سمجھائیا۔ آپے داتا دانی آپے پئے سرن، آپے جانے سچ سرنائیا۔ آپے کرتا پُرکھ کرنی کرن، آپے کِرتی کِرت کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک چرن کول دئے سمجھائیا۔ ہر کا چرن اُچ اپارا، رُپ اور نہ کوئی رکھائیندا۔ ہر کا نین سدا اُجیارا، رُپ رنگ نہ کوئی وٹائیندا۔ ہر کا گھر سچا دربارا، آد آنت سوبھا پائیندا۔ ہر کا در کھلا کیوڑا، نہ کوئی میٹے میٹ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا بھیو آپ جنائیندا۔ نرگن چرن نرگن راجا، نرگن بھیوت بھیو پ اکھوائیا۔ نرگن سرن نرگن مہاراجا، سیوک سیو کھائیا۔ نرگن پرن نرگن رکھے لاجا، نرگن نرگن بھیوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپے چرن آپے سیس، ہر اپنی کھیل کھلاییندا۔ آپے نور آپے جگدیش، آپے جگدیشر ویس وٹائیندا۔ آپے نام آپ حدیث، آپے حُکمی حُکم پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کھیل آپ سمجھائیندا۔ اپنا چرن دیوے دس، ہر بھید ابھید کھلاییا۔ جس دوارے جائے وس، سو دوارا چرن رُپ وٹائیا۔ جس گرہ جائے وس، سو گھر بھیوئے زُشنائیا۔ جس مندر آئے نس، سو مندر سوبھا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا چرن اک سمجھائیا۔ سچکھنڈ ہر سچ سنگھاسن، ایک ایک سوبھا پائیندا۔ چرن کول ہر کھیل تماشن، اپنا رنگ وکھائیندا۔ تھر گھر نور کر پرکاشن، ایک مان دوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا پردہ آپ کھلاییندا۔ چرن کول گھر ساچے رکھ، اپنی دیا کھائیا۔ تھر گھر دوارا کر پرتکھ، ایک بنک وڈیائیا۔ اپنا نور اندر رکھ، کرے کھیل پتا مائیا۔ آپ وکھایا اپنا رس، بن بھوگ بلاس کری کُڑمائیا۔ اپنی کری آپے پوری آس، آپ آپا لئے پرگٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ چرن کول تھر دربارا، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹایا۔ کریا کھیل پر اپارا، اپرپر رُپ دھرایا۔ ایک جایا سٹ دُلارا، شبدی ناؤں پرگٹایا۔ ساچے گھر ہویا جیکارا، واہ وا ناد اناد وجایا۔ ایک ویکھے ویکھنہارا، دوجا سنگ نہ کھئے رکھایا۔ پُرکھ ابناشی

کرے پیارا، اپنی گود بہایا۔ گھر وچ گھر تیرا سہارا، تھر در دئے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک
 وسایا۔ سُت ڈلارا ہو تیار، ڈھیہہ پیا سرنائیا۔ دھن بھاگ تُوں کِیا پیار، شاہ پاتشاہ سچّ شہنشاہیا۔ ایکا ملیا چرن سہار، کول ملی
 سرنائیا۔ در بردا کھڑا سیوادار، بے پرد رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا آس رکھائیا۔ ایکا آس لئی رکھ،
 شبدي شبد جنائیندا۔ اپنے گھر کِیا پرتکھ، در ساچا موہے بھائیندا۔ اپنے نالوں کریں نہ وکھ، تیرا وچھوڑا نہ موہے سکھائیندا۔ میں تیرا
 اُچیا تیری رت، ہور پتا نہ کھئے بنائیندا۔ تیرے چرن کولان وچ رہیا وس، تیر گھر اپنا آسن لائیندا۔ کر کر درشن رہیا ہس، تیرے نال
 خوشی منائیندا۔ میں تیرے ہویا وس، دوجا راہ نہ کھئے تکائیندا۔ ایکا سیوا اپنی دس، ہوں بالک سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، سچ سندیشہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیشہ سُن لے سُت، سو پُرکھ ابناشی آپ جنائیا۔ تیری نہ کایا نہ کوئی بُت، تیرا
 رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ تیرا ناتا ابناشی اچت، نہ مرے نہ جائیا۔ تُوں میرے وچوں پیا پھٹ، میری گود سہائیا۔ تیر گھر سوہے تیری رت،
 ساچی رُٹری سوہا پائیا۔ میرا نور تیری جوت، تیری جوت میری رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا گن جنائیا۔
 سُن سُت میں کراں پیار، پیار پیار نال ملایا۔ آد جگاد میرا وبار، اک اکلا کرا آیا۔ تینوں کِیا خبردار، ایکا وار اٹھایا۔ تیری سیوا لاواں
 اپر اپار، بھل کدے نہ جایا۔ نرگن ہو ہو کراں پسار، سرگن تیرا انگ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھیمو سُناپا۔
 سُنا بھیمو دھر فرمانا، پُرکھ ابناشی رہیا جنائیا۔ چرنی ڈگا ہو نانا، نیتر نیناں نیر وبائیا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سچا رانا، سچّ تیری شہنشاہیا۔
 تیرا حُکم اک فرمانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ تیرا در نہ چھڈ کے جانا، دوجے گھر نہ کھئے وڈیایا۔ چرن کول دے ٹکانا، وچھڑ جائے نہ میرا
 ماہیا۔ میرا بنیا رہے تیرا گھر آؤنا جانا، درس نیتر نین وکھائیا۔ سدا سد مٹاں تیرا بھانا، چلاں تیرے حُکم رضائیا۔ جے کر میرا بھانا مٹیں،
 تیرے ہتھ دیاں وڈیایا۔ تیرا نور پرگٹاواں سورج چٹے، برہمنڈ کھنڈ ویس وٹائیا۔ تیرے گھر تیرا رُپ بنے جننی جنے، وشن برہما شو گود
 بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا ور جھولی پائیا۔ ایکا ور دیوے دات، اپنی دیا کھائیا۔ تیرے آنتر ویکھے مار جھات،
 اپنا پردہ دئے اٹھائیا۔ وشن برہما شو بنائے تیرا ساک، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ لکھ چوراسی پھل لگائے ڈالی پات، پھل پنکھڑیاں آپ مہکائیا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ ورتائیا۔ شبد سُت چرن گیا ڈھٹھ، دوئے جوڑ کرے پُکارا۔ تُوں اپنا مارگ دتا دس، تیرا کھیل اپر اپارا۔ سیس منھے رکھیا ہس ہس، کراں سچ وبارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا آنت سہارا۔ آنت سہارا منگی منگ، پرہہ آگے سیس جھکایا۔ تیرا و جاواں اک مردنگ، لکھ چوراسی کھیل کھلایا۔ لیکھا جاناں جیرج انڈ، اُتہج سینج لئے پرگٹایا۔ آواں جاواں تیرا دوارا لنگھ، سچکھنڈ ساچا سوہبا پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ ٹکایا۔ سر میرے ہتھ دینا رکھ، ایکا دوار ونڈ ونڈائیا۔ اپنے نالوں نہ کریں وکھ، تار ستار نال بندھائیا۔ جگ جگ کرنا میرا پکھ، سر میرے ہتھ ٹکائیا۔ اتم پوری کرنی آس، نراس کھئے نظر نہ آئیا۔ تیرے گھر کراں واس، دوئے در نہ پھیرا پائیا۔ صاحب سدا وساں پاس، وچھوڑا پندھ مکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچی وست جھولی پائیا۔ دیوے وست سری بھگوان، ایکا وار جنائیا۔ اتم میلا کراں مہان، مل مل اپنا رنگ چڑھائیا۔ جگ چوکرئی کھیل مہان، لوک مات کرائیا۔ نو نو چار مٹے نشان، جگت نشانہ دئے گوائیا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگوان، نرگن اپنا روپ وٹائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، لوک مات کرے رُشنائیا۔ تیرا لہنا چکاوے آن، دینا کھئے رہن نہ پائیا۔ تیرا مندر ویکھے مکان، گھر گھر وچ آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ نبھائیا۔ جے کر میل لوک مات ملاؤنا، شبدی سُت منگ منگائیندا۔ اک اکلا بن کے تیرے در نہ آؤنا، تیرا در نہ سوہبا پائیندا۔ جنہاں تیرا نام دھیاؤنا، تنہاں اپنا انگ پھڑائیندا۔ لوک مات میں کراں جو میرے اندر بھاؤنا، میں اپنی کھیل وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گھر تیرے پُچھ پُچھائیندا۔ پُرکھ ابناشی دین دیاں، آد دیا کھائیا۔ جو اُچے سو کھائے کال، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ جگ چوکرئی حل کرے آپ سوال، اپنا انکڑا نہ کیسے جنائیا۔ تیرا روپ بنائے دلال، شبدی شبد دئے وڈیائیا۔ چھوٹے بچے تینوں اُنگلی لائی رکھے کرے کھیل کمال، میرا بھو کھئے نہ پائیا۔ گر اوتار کرے کھیل نرال، تیرا رنگ چڑھائیا۔ جگ چوکرئی آنت سب نوں کرے بحال، لیکھا سب دا دئے مکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ سمجھائیا۔ تیری دھارا لئی جان، تُوں جانی جان جنایا۔ جگ چوکرئی تیرا ناؤں پردھان، لوک مات ڈھولا گایا۔ گر اوتار کرن کلیان، لکھ چوراسی تند بندھایا۔ بن تیرے تیرا

وکھاوے نہ کھئے مکان، تیرے در نہ کھئے بہایا۔ جو آئن سو تینوں گان، گا گا تیرا شکر منایا۔ میں ویکھاں مار دھیان، واہ وا تیری قدرت واہ
 وا تیری مایا۔ تُوں اپنا اکھڑ اک اک دے گیان، لوک مات دئیں وڈیایا۔ اتم آپے میٹے نشان، سب دا کرے صفایا۔ میرے نال کر زبان،
 کیتا قول بھل نہ جایا۔ میں تیرا بال نادان، تیرے آگے سپس جھکایا۔ در دینا دانی دان، دیونہار بے پرواہیا۔ میرا تُوں نہ جائے مان، ڈھیہہ پیا
 سرنایا۔ لوک مات نہ آئے ہان، میں تیری اوٹ تکایا۔ جگ چوکرئی رہاں بے پچھان، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کھایا۔ دین دیاں دیا کر، آد دئے وڈیایا۔ اتم تیرا پلُو لوان بھڑ، اپنے نال بندھایا۔ اپنے بہاواں آپے گھر،
 گھر گھر وچ سو بہا پائیا۔ تیرا چکواں سنسا روگ ڈر، سوگ نیڑ کھئے نہ آئیا۔ زرگن ہو ہو لوان بھڑ، ساچی سیو کھایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا قول رہیا کرائیا۔ سچ سچ میں دتا دس، نہ پردہ کھئے رکھایا۔ اک اکلا نہ آواں نس، تیرے در نہ پھیرا
 پایا۔ کلجگ اتم میرا چلنا نہ کھئے وس، میں پہلوں رہیا سُنایا۔ تُوں اپنیاں بھگتاں اندر جانا وس، تیرا بھیو کیسے نہ آیا۔ گر اوتار گا گا آئن
 تیرا جس، جس وید پُراں سُنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے بھگتاں رنگ رنگایا۔ تیرے بھگت
 میرا ساتھ، میری بنت بنائیا۔ تُوں صاحب پُرکھ سمراتھ، بے آنت تیری وڈیایا۔ تُوں اناتھاں ناتھ، اناتھاں ہوئیں سہائیا۔ تُوں امنگی دیویں
 دات، سچ وست آپ ورتائیا۔ تُوں بن اکھڑ وکھائے پڑھائیں گاتھ، اپنا ناؤں صلاحیا۔ اسیں رل کے آئے اک جماعت، ایک پٹی لیکھ وکھایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ رکھایا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، ایک حکم جنائیندا۔ کلجگ آنت کراں پروان،
 نو نو چار پندھ مکائیندا۔ پرگٹ ہوواں وچ جہان، زرگن رُوپ وٹائیندا۔ ساچے بھگت کراں پروان، اپنے رنگ رنگائیندا۔ بن منگیاں دیواں
 دان، نام امولک وست آپ ورتائیندا۔ بن پُچھیاں کراں پچھان، اپنی پچھان بھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا بھیو آپ چکائیندا۔ اپنا بھیو چکائے بھگوان، اپنی دیا کھایا۔ ساچے ست کر دھیان، ہر ستگر آپ سمجھایا۔ کلجگ اتم ویکھے آن،
 نراکار بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت کھیل مہان، لوک مات کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کھایا۔ تیری دیا
 کون رُوپ، لوک مات نظر نہ آئیا۔ سارے کہہ کہہ آئے ست سروپ، تیری ریکھ نہ کھئے وکھایا۔ تیرا ڈنکا وجے چارے کوٹ، دروہی تیرے

نام خُداِئيا۔ تينون ڪهندي وسيا ڪايا پنج تت قلبوت، نظر ڪيس نه آيا۔ تون آد جُگاد نه آيا ڪيس دے سوت، سب دا ڏيره رهيا ڏهاپيا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪريا ڪر، ايڪا دينا ساچا ور، ڪلجگ تيري انت نشاني، کون دے سمجھائيا۔ ٻن نشان نه ڪڙي دهار، پهچان ڪڙي نظر نه آيا۔ ٻن ڏٺيا ڪهن سارے بهگوان، نيناں درس ڪڙي نه پائيا۔ نيون نيون سيس سرب جهڪان، جگديش سيس هتھ نه ڪڙي ٽڪائيا۔ ٻن دھتے نه ڪهادها ڪيس دا پڪوان، ڪوئن ڪوٺ بيٺے راه ٽڪائيا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪريا ڪر، ايڪا دينا ساچا ور، ڪلجگ اتم تيري ديوي کون گواپيا۔ پُرڪھ ابناشي هو نراسا، اگون ايھ سمجھائيندا۔ تون ڪها سچ ٻن ويڪھياں ميرے اُتے ڪرن بهرواسا، ميرا بهيو ڪڙي نه پائيندا۔ ڇے ڪوئي ڪھے وڪھالے اگون ڪردے هاسه، نيتزنن آپ شرمائيندا۔ آد جُگاد ميرا ڪھيل تماشا، لڪويں ڪھيل آپ ڪھلائيندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪريا ڪر، اپنا بهيو آپ سمجھائيندا۔ ميرا بهيو ڇے اتم پاؤنا، هر جو رهيا جنائيا۔ ميري اوٺ اڪ رکھاؤنا، ويلي انت لے جگائيا۔ اپنا پردہ آپ لائنا، نرگن نور ڪر رُشنائيا۔ جن بهگت دوارے آپے بهاؤنا، پھر پھر سيو ڪمائيا۔ ٻن هر جي ڏٺيا ڇين نه آؤنا، دھيرج دھير نه ڪڙي دھرائيا۔ بن بن سيوک سيو ڪماؤنا، ساچي سيوا اڪ وڪھائيا۔ سچڪھنڊ دوارا مات پرگئاؤنا، ساچے بهگتاں دے وڌياؤنا۔ جيودياں هي وچ بهاؤنا، آپ اپنے نال ملائيا۔ پهلي وار پهلا وبار آپ ڪراؤنا، آپ اپني ديا ڪمائيا۔ اپنا نشانہ آپ جهلاؤنا، لوڪ مات ڪرے رُشنائيا۔ پچھلا ڪيتا انت مٿاؤنا، اپنا ليکھا اپنے وچ چھپائيا۔ ايڪا ناؤن سب نے گاؤنا، ايڪا ڪرے پڙھائيا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪريا ڪر، هرجن ساچے لے ترائيا۔ هرجن تارے آپ ڪرتارا، ڪلجگ اپنا ويس وٺائيندا۔ در سوپے سچ دربارا، در دروازه آپ ڪھلائيندا۔ ليکھا جانے پُرڪھ نارا، پُرڪھ پُرڪھوتم ويڪھ وڪھائيندا۔ ايڪا ديوي نام سھارا، سر اپنا هتھ ٽڪائيندا۔ آپ اُچائے بهگت دوارا، جن بهگتاں وچ بهائيندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪريا ڪر، ڪلجگ ويلا انت اپنا آپ پرگنائيندا۔ اپنا آپ لے پرگئا، شهنشاه وڏي وڌياؤنا۔ چار جُگ دے گر اوتار در لے ٻلا، ايڪا حُڪم سنائيا۔ بهگت سنديشه اڪ جنا، ايڪا نين ڪھلائيا۔ اپنا ويسا آپ وٺا، ڪرے ڪھيل ٻے پرواھيا۔ ساچا مندر آپ بنا، ساچا گھر آپ وسائيا۔ اپني رت نيهاں هيٺھ دبا، گوبند رت ليکھ پائيا۔ برهم مت اڪ وڪھا، ڪملاپت دے سرنائيا۔ دھيرج جت اڪ سمجھا، ست سنتوڪھ دے وڌياؤنا۔ ديپڪ جوت اڪ جگا، نرگن نور ڪرے رُشنائيا۔ ڪوٺ جنم دے پاپ گوا، هر

سنگت لئے ترائیا۔ اپنا درس آپ کرا، پوجا پاٹھ نہ کھئے کرائیا۔ بھڑ بھڑ باہوں پار دئے کرا، ادھ وچکار نہ کھئے زڑھائیا۔ ساچا مارگ دئے لگا، ساچا پنتھ اک وکھائیا۔ اسنکھ اسنکھ جس توں رہے گا، سو اپنی کھیل کرائیا۔ جس توں وشنوں رہیا دھیا، برہما سیس جھکائیا۔ جس توں شنکر کنتھ رہیا لگا، سو ملے سچا ماہیا۔ جس توں گر اوتار رہے دھیا، سچکھنڈ ساچے سوہا پائیا۔ جس دی پیر پیغمبر منگدے رہے دُعا، دئے جوڑ سیس جھکائیا۔ جس توں اناالحق کہا خُدا، نور ظہور آپ دھرائیا۔ جس توں کہندے مقامے حق بیٹھا ہو جُدا، اپنا آپ چھپائیا۔ سو کلجگ اتم اپنے بھگتاں اتوں ہو فدا، اپنا نام نشان مٹائیا۔ گُرمکھاں راہ وکھا سِدھا، ساچے مارگ دئے لگائیا۔ نینہاں ہیٹھ دیائے اٹھاراں سِدھاں، نوں دھاں نرد اپنی اک بھوائیا۔ بن تیروں گُرمکھ پر دا ودھا، انیالا تیر چلائیا۔ جے کوئی گُرمکھاں کولوں پُچھے ہر جو کِدا، کوئی دس نہ سکے رائیا۔ جے کوئی ہر جو کولوں پُچھے گُرسکھ کِدا، ہر ستگر دئے سمجھائیا۔ میرے نالوں بڑا وڈا، جس دی سیوا رہیا کھائیا۔ میں آد جگاد بالا ندھا، میری عمر نہ کھئے وہائیا۔ میں مل کے بھگتاں اپنی خوشی دا پایا گدھا، ہتھ نال ہتھ ملائیا۔ میں نیہاں ہیٹھ رکھایا اپنا پنڈا، اُپر اپنے بہار اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ اتم اپنا آپ لئے پرگٹائیا۔ آپ پرگٹے بھگتاں سنگ، بن بھگتاں کم کسے نہ آیا۔ ہرجن چاڑھے اپنا رنگ، رنگ دئے وکھایا۔ گُرمکھاں کولوں منگے منگ، پرہہ اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ آ دوار نہ جانا سنگ، ہر جو مندر رہیا سہایا۔ جنم جنم دی کٹو بھکھ ننگ، ویلا اتم آیا۔ جس ملیاں پئے ٹھنڈ، سو صاحب کیوں منوں بھلایا۔ جس وچھڑیاں ہوئے رنڈیا رنڈ، سو کنت کیوں در دُرکایا۔ جنھ تارنا جیو پنڈ، برہمنڈ ہوئے سہایا۔ سدا دیال سدا بخشنند، بخشنہار بے پرواہیا۔ جس نال رلایا گجری چند، پوت سپوتا سنگ وکھایا۔ اکو وار منگو منگ، ساچی جھولی دئے بھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارا آپ سہایا۔ سچ دوارا بنے رمنیک، ہر راما آپ بنائیا۔ تِس دا بنے نہ کھئے شریک، لاشریک اک خُدائیا۔ نشان لگایا لکھ تاریخ، اُنی کنتک مان وڈیائیا۔ ہر کا مارگ اک باریک، کوئی چل نہ سکے رائیا۔ کوئن کوٹ کہندے اسیں پھنچے نریک، پاندھی پندھ سکے نہ کھئے مکائیا۔ بن کبیر کہا نہ کسے ٹھیک، بن نانک ملی نہ کسے سرنائیا۔ سارے منگدے گئے بھیکھ، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ لوک مات نت نوت کردے رہے اڈیک، کون ویلا درشن دیوے سچا ماہیا۔ گر اوتار منگدے گئے چرن پریت، اٹھ پھر

دھیان لگائیا۔ نو سو چرانوے چو کڑی گئی بیت، گیڑا گیڑے نال بھوائیا۔ کسے نوں کہہ کے گیا وڑیا مندر مسیت، مٹھ شو دوالے کسے نوں رہیا پھرائیا۔ کسے نوں کہا تیرتھ تہ اندر ہویا پُنیت، پتت اپنا روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیا۔ کوئی کہے میرا ٹھا کر، سل پوجس وقت لنگھایا۔ کوئی کہے میرا قادر، سجدہ سیس جھکایا۔ کوئی کہے مینوں دیوے آدر، سر میرے ہتھ ٹکایا۔ کوئی کہے دھن دھن گر تیغ بہادر، جس اپنا سیس بھیٹ چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا بھیو دئے کھلایا۔ وار سیس منگی منگ، اپنے آگے جھولی ڈاہیا۔ تیرا پیار تیرا رنگ، میری دھار تیری سرنائیا۔ تیرا گیت میرا چھند، میرا چھند تیری شنوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، آپا تیری جھولی پائیا۔ آپا تیری جھولی پایا، مپا جگت تجایا۔ تھاپن تھاپا تیری آیا، ساچی سیوا اک رکھایا۔ جوتی جاتا تیرا بھیو نہ آیا، نور نورانہ ڈگمگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سر رہے تیری چھایا۔ سر چھایا رہے جگدیش، ایک منگ منگائیا۔ پنج تت کایا پیسن لیا پیس، اپنی سیو کمائیا۔ اتم لیکھے لگا تیرے سیس، تیری جھولی پائیا۔ میرا خالی ویکھ کھیس، نال وست نہ کھئے رکھائیا۔ گو بند دے کے آیا حدیث، ایک کر پڑھائیا۔ تیرے سر سو پے تاج سیس، جگدیش ہونے سہائیا۔ تیری کوئی نہ کرے ریس، پرہ دیوے مان وڈیائیا۔ تیرا لیکھے لگے جیت، جو جن تیری ریت چلائی۔ تیرا فتح ڈنکا وجے مندر مسیت، زورا ور تیرا زور وکھائیا۔ تیری رت برہم مت کرے ٹھنڈا سیت، کلجگ نہاں ہیٹھ دبا ئیا۔ ست ڈلارے رہنا اتیت، میں سندیشہ دیواں چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری پوری آس کرائیا۔ تیغ بہادر سچ سُنایا ہر سندیشہ، ایک وار وجی ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی نر نریشا، اپنی دیا کمائیا۔ تیرا کھیل آپے ویکھا، اپنا کھیل کرائیا۔ آپے وساں ساچے دیسا، پردیس میری وڈیائیا۔ آد جگاد میرا پیشہ، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ اپنا بھیو کھولے کرتار، بہاوی اپنے رنگ رنگائیندا۔ کلجگ آئے اتم وار، تیرا لہنا مول چکائیندا۔ ڈنک وجائے وچ سنسار، ساچا ڈنکا ہتھ اٹھائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، بھیو کسے نہ آئیندا۔ بل دیوے آپ بلدھار، بل اپنا آپ پرگنائیندا۔ ول چھل کھیل کرے نرنکار، اچھل چھل اپنی دھار رکھائیندا۔ جودھا سورپیر بلکار، اپنا مارگ آپ چلائیندا۔ تیری رت کرے پیار، رت رت

نال ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیرا لہنا جھولی پائیندا۔ تیرا لہنا اتم دینا، دیونہارا زرنکارا۔ تُوں ہی مٹیٰ میرا کہنا،
 حُکمی حُکم سچ ورتارا۔ اتم ویکھیں اپنے نیناں، وکھائے سچ دوارا۔ لکھّ چوراسی تیرے مندر بہنا، تیرا مندر دھام نیارا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل اپارا۔ کھیل اپار ہر کراؤنا، دیوے وڈ وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارے تیرا سنگ نبھاؤنا، مل بہ بہ خوشی
 منائیا۔ چھوٹے بالے نال رکھاؤنا، پچھلا بھیو چُکائیا۔ پنجاں ایک حُکم سُنائونا، ایک وار سمجھائیا۔ منگو منگ جو گھر بھاؤنا، پُرکھ ابناشی
 پور کرائیا۔ مل مل سب نے سیس جھکاؤنا، پرہ آگے جھولی ڈاپیا۔ اپنیاں بھگتاں درس کراؤنا، جس ملیاں وجے ودھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اتم پوری آس کرائیا۔ کلجگ اتم پوری کرے آس، دین دیال دیا کئیا۔ بھگت دوار کرے پرکاش، لوک
 مات ویکھ وکھائیا۔ زرگن بنے داسی داس، سرگن ساچی سیو کئیا۔ ساچے گرہ کر کر واس، اپنا بھیو دئے کھلائیا۔ پورب لیکھا رکھے یاد،
 بھل کدے نہ جائیا۔ لیکھے لائے کیتی فریاد، فرما بردار بنے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوار دئے وکھائیا۔
 مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، اپنا ناؤں رکھائیا۔ کلجگ کایا کرنی پدھر، گرمکھاں دئے وڈیائیا۔ تیری پوری کرنی پچھلی سدھر،
 پورب جنم جو منگ منگائیا۔ بن ڈٹھیاں وڑیا اندر، اپنی کھیل وکھائیا۔ سرشٹی ویکھے ہوئی کھنڈر، اپنا حُکم ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دھار چلائییا۔ چار بلد چار جگ، نام پنجالی اُتے ٹکائیا۔ جگت ککرم کراہا پچھے رکھیا چُک، تند تند نال
 بندھائیا۔ آگے پچھے رکھیا رُخ، پھرے واہو داہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سیوا اک لگائیا۔ تھلے جُتا ہر جی
 کلجگ، گرسکھ اتوں آپ دبائیندا۔ سچے پاسے لگا ستجگ، بن سوانی سیو کھائیندا۔ سب دی اوڈھ وارو واری گئی مُک، چارے کرکے
 اکھّے گرسکھاں مندر ہیٹھ ڈاپندا۔ گرسکھ بہار لین چُک، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ بن روپ جے رہے لک، اٹاں گارے نال
 پرگٹائیندا۔ کر ککرم جو گئے سُک، ہرے بوٹے پھیر کرائیندا۔ چار جگ گرمکھاں دا آؤندیاں ویکھن مُکھ، جو مُکھ ہر جو درشن پائیندا۔
 دھنّ بھاگ سفل ہوئے دھرت مات دی ککھ، پُرکھ ابناشی جن بھگتاں محل آپ بنائیندا۔ گوہند سُکھنا گیا سُکھ، اتم ایک منگ منگائیندا۔
 کون ویلا آئے مات ہر جو بھگتاں کرے پُچھ، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ میرا بوٹا نہ جائے سُک، ہری سینچ کیری آپ کرائیندا۔ میں وی نال

چل کے آواں چھوٹا پُت، سدا چھوٹیاں اُنگلی نال لگائیندا۔ سِنگھ آتما کلجُگ نوں رَج رَج کُٹ، تیرے ہتھ نام ڈنڈا اک پھڑائیندا۔ پاؤنا بہار نہ سکے اُٹھ، دوہاں ہتھان نال دبائیندا۔ کھڑوتیاں زور نہ لگے تے اُتے جانا جھک، سَتگر ساچا راہ بتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگت کراہ بے پرواہ بیوساہ آپ پھرائیندا۔

★ ۲۷ کتک ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

ہرجن سدا اک آشیر، آسرا نام جنائیا۔ بھگت بھگونت بدل تقدیر، تدبیر اک سمجھائیا۔ ترے گن مایا کٹ زنجیر، امرت جام پیائیا۔ جگت وچھوڑا کٹ بھیڑ، ساچے راہ چلائی۔ چوٹی چاڑھے پھڑا خیر، آخر اپنا میل ملائی۔ درس دکھائے بے نظیر، نظر نظر نال ملائی۔ جس جن دیوے آپ آشیر، واد وواد رہے نہ رائیا۔ مہربان وڈ پیرن پیر، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ایکنکارا کیا جانے جگت حقیر، جُگ جُگ ویس وٹائیا۔ بھگت بھگونت دیوے دھیر، ست سنتوکھ اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ آشیر اک وکھائیا۔ ملے آشیر ہر ہر رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیندا۔ ہرجن منگے اکو منگ، آتم پرما تم کھیل کھلائی۔ کایا اندر سچ پلنگ، سچ محل آپ سہائیندا۔ انحد انادی اک مردنگ، پن تار ستار وجائیندا۔ لیکھا جانے جیو پنڈ برہمنڈ، انڈ اپنی کھیل کھلائی۔ امرت دھار وپائے ساگر سندھ، رس رسیا اک چکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ آشیر اک وکھائیندا۔ اک آشیر ایکا گھر، آد جُگاد سہائیا۔ اکو دیونہارا ور، ور داتا بے پرواہیا۔ جن بھگتاں رکھے کھلا در، در دروازہ اک کھلائی۔ جگت وکار چُکے ڈر، لوہہ ہنکار نہ کھئے جنائیا۔ اک جنائے سچ پیار، پریم پیار اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ آشیر اک رکھائیا۔ سچ آشیر آشیرواد، واد وواد میٹ مٹائیندا۔ جگت واسنا لیوے کاڈھ، ساچا سنگ نبھائیندا۔ سدا سہیلا کرے لاڈ، گود گودی آپ بہائیندا۔ جن جن جن سنے فریاد، بھیو ابھید آپ کھلائی۔ دیونہارا اکو داد، اٹھ آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی آشیر اک جنائیندا۔ آشیرواد ملے ہر ناؤں، ہر نامہ گھر گھر پایا۔ ساچا وسے نگر کھیڑا گراؤں، گرہ مندر اک سہایا۔ ہرجن کرے

سچ نیاؤں، جوٹھ جھوٹھ موہ چُکایا۔ سدا سُہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ اپنی دیا کمایا۔ آپ اٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، لوک مات دے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ رنگ رنگے ہر نرنکار، نرگن اپنی دیا کمایا۔ وست اموک جھولی دیوے ڈار، اتوٹ اٹھ رکھایا۔ لکھ چوراسی ویکھ وچار، گرمکھ سجن لے ملایا۔ بن ڈٹھیاں کرے پیار، اندٹھ اپنا رنگ وکھایا۔ آتم سیجا سُہائے بنک دوار، بنک دواری ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک آشیر ایکا وار جھولی پائیا۔ پرنسیپل دا اکو پرنسیپل، پُرکھ ابناشی آپ جنائیندا۔ کایا مندر اندر رکھنا آتم بل، من منسا سرب مٹائیندا۔ آد جُگاد ابناشی کرتا اچھل اچھل، ول چھل اپنی کھیل کھلائی۔ جوتی جاتا جوتی بے رل، دس کیسے نہ آئیندا۔ بن اگنی دیپک جائے بل، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پرنسیپل اک وکھائیندا۔ پرنسیپل ہر کا دوارا، ایکا گھر وکھایا۔ راج محل اُچ منارا، راج جوگ وڈیایا۔ جگت وڈیا کھیل نیارا، بھگت وڈیا بن اکھڑ کرے پڑھایا۔ لکھن پڑھن توں وسے باہرا، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ جس جن کھولے بند کیوڑا، اپنا راہ وکھایا۔ وا نہ لگے تتی ہاڑا، اگنی رُپ نہ کھئے وٹایا۔ امرت برسے ٹھنڈی ٹھارا، سیتل دھار وٹایا۔ پڑھ پڑھ جگت نہ ملیا کھئے کنارہ، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکایا۔ جس جن کِرپا کرے آپ گردھارا، گِرور اپنی دیا کمایا۔ نیتر لوچن نین کھولے اپنی دھارا، اگیان اندھیر مٹایا۔ ہر کا اکھڑ جس وچارا، مل ہر ہر خوشی منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آنتر بھیو دے جنائیا۔ آنتر بھیو من اُمنگ، من ممتا رہی کُرائیا۔ جگت واسنا لگا جنگ، اٹھے پھر لڑایا۔ بن نویت وجے مردنگ، من منوآ رہیا وجایا۔ سُرتی ہوئی بھنگ، ہر کا راہ نہ کھئے وکھایا۔ بن ہر درس نہ آئے پرمانند، نجانند نہ کھئے رسایا۔ پڑھ پڑھ تھکے بتی دند، رسنا جہوا نال ملایا۔ ویکھ ویکھ تگے سورج چند، کایا مندر اندر ہوئے نہ کیسے رُسنایا۔ جس جن صاحب ستگر سُنائے ایکا چھند، گیت سُہاگی آپ جنائیا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ توڑ ٹڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آتم واسنا دے بُجھایا۔ من واسنا من من رنگ، من متی جگت رنگایا۔ بُدھی ہوئی اتم ننگ، پردہ سیس نہ کھئے ٹکایا۔ بن ستگر پورے کھئے نہ دیوے سچا اند، نچھر جھرنا نہ کھئے جھرایا۔ گھر وچ مندر گھر وچ دھار گھر وچ وپے ساچی گنگ، ہری دوار گھر بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن وکھائے ساچا

در، در دروازہ دئے کھلایا۔ در دروازہ کایا اندر، اندرے اندر آپ لگایا۔ ہر کا ناؤں پڑھ ویکھنا مندر، ہر مندر رہیا سہایا۔ آپے توڑے لگا جندر، نام ہتھوڑا اک لگایا۔ من منوآ دە دیش نہ اٹھ اٹھ دھائے بندر، جگت واسنا بند کرایا۔ بہاگ لگائے ڈونگھی کندر، جوتی جوت کر رُشناپا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم واسنا پور کرایا۔ من واسنا بوہ بدھ بہانت، چھن چھن روپ وٹائیا۔ ہرجن بہے اک اکانت، ایک ہر لو لائیا۔ ہر جو وسے اک پرانت، ایک راشٹر رہیا سمجھائیا۔ جو جن ویکھے مار جہات، تس اپنی بوجھ بوجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ ہرجن دئے چڑھائیا۔ جگت اشانتی ہوئے دور، من چنتا رہن نہ پائیا۔ کرایا درس حاضر حضور، ہر دکھڑا دئے مٹائیا۔ آسا منسا پوری ہوئے ضرور، ضرورت کئے رہن نہ پائیا۔ گھر بہنڈار کرے بھرپور، ایک بہچھیا دئے ورتائیا۔ بن گواہاں معاف کرے قصور، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جگت اشانتی جائے نس، اپنا پنڈھ مکائیا۔ گھر وچ ملے ساچارس، سکھ سہج سہج وکھائیا۔ نام ندھانا تیر مارے کس، جگت اوکھد دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنکٹ گرہ لیکھا دئے چکائیا۔ اگیا وچ اگیاکار، ڈور بہگتاں ہتھ پھڑائیا۔ بہگتاں دی پرہہ کڈھن آئے وگار، لوک مات ویس وٹائیا۔ اپنا کارج جائے وگار، جن بہگتاں وگرے کارج ٹھیک کرائیا۔ آپے پھرے پچھے اگاڑ، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ جوں ہرناکش چبایا اپنی داڑھ، پرہلاد ہویا سہائیا۔ ہرجن کدے نہ آوے ہار، جس ایک اوٹ رکھائیا۔ پھڑ باہوں کرے پار، ویکھے کھیل یدھ لڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی خوشی منائیا۔ دکھ درد جائے لتھ، اکو سوہنگ نام دھیایا۔ کایا چلے ساچا رتھ، رتھ رتھوہی سیو کھایا۔ سگل وسورے جائن لتھ، چنتا روگ دئے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بالی بالائے تراپا۔ ساچی سردھا بہگت وست، بہگوان اپنی جھولی پائیا۔ جگ جگ جن بہگتاں آگے پھرے دست بدست، اپنی سیو کھائیا۔ لیکھا جانے کیٹ ہست، ذات پات اوچ نیچ نہ کئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سردھا اک رکھائیا۔ ساچی سردھا ہرجن پیارا، پریم پریم نال بندھائیا۔ پارہہم پرہہ بنیا رے ونجارا، جن بہگت دوارے پھیرا پائیا۔ آوے جاوے وچ سنسارا، جگ

جُگ ویس وٹائیا۔ گُرمکھ وِرا ملے اپنی وارا، لکھ چوڑاسی دس کیسے نہ آئیا۔ ساچی شردھا ہر کا بھرے بھنڈارا، ہر اکو آس تکائیا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی وست اپنی جھولی پائیا۔

پٹھان کوٹ وسن کئی ہزار، گنتی گنت وچ نہ آئیا۔ امیرِ غریب روون زارو زار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ مندر گردوارے ویکھ
ویکھ کرن وچار، ہر جو نظر کیسے نہ آئیا۔ پوجا پاٹھ کر کر کرنِ نمسکار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ تلک للائی کر شنکار، مستک
ریکھا رہے بدلائیا۔ گل پا پا پھولن ہار، تن سُکندھی رہے چڑھائیا۔ ہر بھکت اکو منگے ہر کا درس دیدار، بن ڈٹھیاں چین نہ آئیا۔ ہر جو
آئے چل دوار، نرگن سرگن رُپ وٹائیا۔ پٹھان کوٹ کوٹ ویکھے سنسار، ہرجن کایا کوٹ نظر کیسے نہ آئیا۔ جس جن اندر وڑیا آپ مُرار،
مُری اپنا نام وجائیا۔ مُکند منوہر لکھی نرائن کر شنکار، مُکٹ سیس جگدیش ٹکائیا۔ جوں پیر سُدامے کریا پیار، آپ اپنے گلے لگائیا۔
توں کایا کوٹ کر وچار، وِہچار دئے مٹائیا۔ راتیں ستیاں دئے دیدار، نور باطن رُپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
ہرجن اپنا کھیل وکھائیا۔ اٹھ گرہ اٹھ تت سنگ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ نال رلائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، بے آنت
بے پرواہیا۔ آپے جانے اپنا رنگ، دو جہان ویکھ وکھائیا۔ جُگ جُگ منکھتا دیندا آیا دند، آپ اپنی بدھ بنائیا۔ لکھ چوڑاسی کُرائے وچ
نوکھنڈ، ست دپ رہیا کُرائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی چھبی پوہ ونڈے ساچی ونڈ، چار جُگ دے تیئی اوتار بھکت اٹھاراں نال
آدھار، در منگائے گرو دس حُکمی حُکم ورتار، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد کرے خبردار، شبد سندیشہ اک جنائیا۔ اٹھ گرہ پاوے سار، بھانا
سہے سرب نرنکار، بن بھانے پچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ سورج چن کرن وچار، منگل بُدھ رہے دھاہاں مار، برہسپت اپنی منے ہار، شکر اٹھ
بلدھار، شنی ویکھے سچ اکھاڑ، واہ واہ ہر جو کھیل کھلائییا۔ جوں بھاوے توں کرے کرتار، ڈور بھگتاں ہتھ پھڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ بھکت دوارا رہیا بن، پُرکھ ابناشی آپ بنائیندا۔ سیوا لائے گندھرب گن، کروڑ تینتیس سنگ
رلائیندا۔ سُرپت راجا اند رہیا من، پرہہ آگے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ شو شنکر سنے لا لاکن، سچ سندیشہ کون الائیندا۔ برہما ویتا

کہے دھنّ دھنّ دھنّ، پاربرہم کون کھیل کھلائیندا۔ وشنوں نرگن چڑھیا چنّ، وشو اپنا رنگ دکھائیندا۔ بھگون جو گھڑیا سو دیوے بہنّ،
 گھڑن بھنّہار آپ ہو جائیندا۔ جن بھگتاں کہنا لے منّ، جگ جگ اپنے بھگت پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھ
 گرہ نو کھنڈ نو نو کرے اک ونڈ، اک اٹھ اٹھ نال پرنائیندا۔ گرمکھ سجن ساچا رنگ، گر ستگر آپ چڑھائیا۔ نام ندھان وجے مردنگ،
 نوبت ایکا ہتھ اٹھائیا۔ لیکھا جانے پری اند، پُر اند سوبھا پائیا۔ جس جن دیوے آتم پرمانند، اپنی بوجھ بوجھائیا۔ دئی دویتی ڈھاپے
 کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیا۔ اک سنائے سہاگی چھند، انحد ناد وجائیا۔ آتم سیجا سچ پلنگ، گر گوبند آسن لائیا۔ جس ٹئی لئی گنڈھ،
 سو صاحب سدا سکھائیا۔ تس صاحب کولوں منگیئے منگ، دیونہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے
 تھاوں تھائیا۔ ہرجن سجن ہر ہر میت، جگ جگ کھیل کھلایا۔ گھر مندر گاؤ ہر ہر گیت، گوبند میلا سہج سبھایا۔ کرے کرائے پت
 پُنت، پت پاون دیا کمایا۔ ناتا توڑ مندر مسیت، گرودوارا وچ گھر دکھایا۔ صاحب سہیلا وسے چیت، چت وت ٹھگوری کھئے نہ پایا۔
 چار ورن چلائی ساچی ریت، ایکا پنتھ سجایا۔ پُرکھ اکال نبھاؤنی پریت، دو جا ایشٹ نہ کھئے منایا۔ گر کا شبد ٹھانڈا سیت، گر گرتھ گر
 وڈیایا۔ ہرجن سدا رہے اتیت، ترے گن پوہ نہ سکے رایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ اپنے انگ لگایا۔ گرمکھ
 لگائے اپنے انگ، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ گر گوبند سورا سربنگ، دیناں اناتھان ہوئے سہائیا۔ کلجگ کوڑ کڑیارا مکائے پنڈھ، ستجگ
 ساچا مارگ لائیا۔ نو کھنڈ پرتمھی کرے کھنڈ کھنڈ، برہمنڈ دین ڈھائیا۔ چوڈاں لوک ویکھن گجری چند، کون کوٹ کرے رُشنائیا۔ نرگن
 نور سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ سنگھ نہنگ و جاؤن نام مردنگ، نام مردنگا ہتھ پھڑائیا۔ منمکھاں وڈھے کندھ، منہ دے
 بھار سٹائیا۔ ایکا ہتھ پھڑائے چند پرچنڈ، چار کٹ پئے ڈھائیا۔ جس گوبند گایا بتی دند، دھنّ دھنّ جنیندی مائیا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے سدا ترائیا۔ گرمکھ تارے پُرکھ اکال، اگم بے پرواہیا۔ سدا سدا سد دین دیال، دیناں اناتھان ہوئے
 سہایا۔ اپنے ہتھ رکھائے کال مہاکال، مہاکال بھو چکایا۔ گر سیکھ توڑ جگت جنجال، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ گوبند لیکھا چکائے شاہ کنگال،
 سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ آپے بنیا گجری لال، اپنے لال نیہاں ہیٹھ دبایا۔ کلجگ اتم کرے پھیر سنبھال، نرگن نور کر رُشنائیا۔ سنت سہیلے لے

بہال، اندر وڑ وڑ پردہ دئے چُکایا۔ اپنا پھل لگائے اپنے ڈال، پت ڈالی آپ مہکایا۔ اپنا کرے حل آپ سوال، دوسر بھیو کیسے نہ آیا۔ اتم کل سمبل لئے سرت سنبھال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ سدا صلاحیا۔ گُرمکھ منگے گویند درس، گر گویند دیا کھائیا۔ سینگھ مٹائے ساچی حرص، سینگھ سورپیر شہنشاہیا۔ لیکھا جانے عرش فرش، جگت گُرا ویکھ وکھائیا۔ امرت آتم میگھ دیوے برس، نجھر جھرنا اک جھرائیا۔ گُرمکھان لاپے پچھلا قرض، مقروض اپنا آپ وکھائیا۔ کلجگ اتم پورا کرے فرض، کیتا قول نہ کدے بھلائیا۔ جس نوں اپنی ہتھیں اپنے گھر کیتا درج، تس دا نام نہ کھئے مٹائیا۔ سینگھ روپ ہو پئے گرج، ایک فتح ڈنک وجائیا۔ پہلی وار پُرکھ اکال گیا ورج، آپ اپنا بھیو کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا ساچے تھائیا۔ ہرجن میلا سچ دوار، گر گویند در سہائیندا۔ کلجگ اتم کھیل نیار، نراکار آپ کرائیندا۔ جوتی جامہ ویس اپار، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ سمبل نگر دھام نیار، سچ سینگھاسن سوہیا پائیندا۔ نرگن جوت جگے اگم اپار، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ انحد شبد ناد دھنکار، دھنی دھن ناد وجائیندا۔ کرے کھیل آپ کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ بے عیب خدائی پروردگار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ مقامے حق سانجھا یار، سچ سینگھاسن سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا ایکا گھر، گُرمکھ گھر وچ گھر سہائیندا۔ گھر وچ گھر سوہاؤنت، ہرجن ملے وڈیائیا۔ پاربرسم ابناشی کرتا سچا کنت، ہرجن ساچے لئے پرنائیا۔ کایا چولی چاڑھ رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ رسنا جہوا منیا منت، ایک نام کرے پڑھائیا۔ گرھ توڑے ہوئے ہنگت، مایا ممتا دئے مٹائیا۔ گر گویند وڈیائی اکو سنگت، گر سنگت گر گر روپ سہائیا۔ کیسے کول نہ ہوئے منگت، جس ملیا گویند سچا ماہیا۔ اک نانک لایا انگ انگد، گویند گُرسکھ سارے گود بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن چُکائے جگت ڈر، بھے اور نہ کھئے رکھائیا۔ گویند میلا سچ درگاہ، گر نانک نال ملائیندا۔ پُرکھ اکال پکڑے بانہ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جس جن چپایا اپنا نان، آپ اپنے سنگ رکھائیندا۔ آپے بنے پتا ماں، بھائی بہین ساک سجن آپ اکھوائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں دیوے ٹھنڈی چھان، اگنی تت نہ کھئے رکھائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کار، جس جن اپنا نام چپائیندا۔ نتھاویاں دیوے تھان، درگاہ ساچی آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ درگاہ ساچی سچ ٹکانا، پُرکھ اکال

اپنے ہتھ رکھائیا۔ اوتھے کوئی نہ پُجے راجا رانا، کوٹن کوٹ بیٹھے راہ تکائیا۔ جس جن بخشے چرن دھیانا، تِس اپنے مارگ لائیا۔ گوبند گُر شبد اگمی لے کے آئے بانا، گُرْمکھ ساچے لے چڑھائیا۔ سچکھنڈ دوارے دیوے مانا، آپ اپنی گود بہائیا۔ جس جن مَنیا سَتگر بھانا، تِس جن ہوئے آنت سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دو جہاناں دیوے وڈ وڈیائیا۔ دو جہاناں سَتگر مالک، ملک اُموت در دُرکائیندا۔ لیکھا جانے خلق خالق، مخلوق اپنی دھار وکھائیندا۔ گُرْمکھاں بنے سدا پرتپالک، بن سیوک سیو کھائیندا۔ جس جن گوبند چرن گھالی گھالک، تِس پوری گھال کرائیندا۔ درگاہ ساچی بنے ثالث، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ کلجگ اتم چار ورن پنٹھ خالصہ بنائے خالص، خالص اپنا رُپ وکھائیندا۔ جگت مایا وچ کدے نہ آئے آس، نندرا سنگ نہ کھئے جنائیندا۔ گُرْمکھ اُٹھائے بالک، امرت سیر مُکھ چوائیندا۔ آپے ہوئے سب دا جانت، انجانت میل ملائیندا۔ بن ڈٹھیاں کرے پچھانت، جگت نیتر نظر نہ آئیندا۔ اتم دے کے گیا ضہانت، گُرْمکھ ساچے پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ درگاہ ساچی سچ محلہ، سَتگر پورا آپ سہائیا۔ پُرکھ اکال اک اگلا، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ آپے رویا جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل آپ سہائیا۔ آپے دیپک جوتی بلا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ آپے سچ سندیش شبدی گھلا، نام مردنگ اک وجائیا۔ آپے گوبند گُرْسکھ پھڑایا پلا، پھڑیا پلو چھٹ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، درگاہ ساچی ہوئے سہائیا۔ درگاہ ساچی گُرْمکھ گھر، گُر سَتگر آپ بنایا۔ لکھ چوراسی جھے پئے مر، مرن جمن کھیل کھلایا۔ ہرجن وِرا نہ رکھے کوئی ڈر، نرہو ایکا ایک دھیایا۔ ایکا پُرکھ اکال لے وِرا، دو جہاناں ہوئے سہایا۔ نرگن سرگن لے پھڑ، اتم پر ماتم میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، درگاہ ساچی دیوے وڈیایا۔ درس اندر سرب دات، لکھ چوراسی بندھن پائیا۔ درس اندر پتا مات، پوت سپوت دئے وڈیائیا۔ درس اندر اتم ذات، ذات پات رہن نہ پائیا۔ درس اندر سچا نات، گُر چرن سرن سرنائیا۔ درس اندر اترے گھاٹ، پار کینار وکھائیا۔ درس اندر مٹے اندھیری رات، ساچا نور کرے رُشنائیا۔ درس اندر پُچھے وات، گُرْسکھاں میل ملایا۔ درس اندر مٹے ناتا من مت کذات، گُر سَتگر کرے پڑھائیا۔ درس اندر دیوے نام کھات، سچ بھنڈارا آپ بھرائیا۔ درس اندر ویکھے مار جھات، بند تاکی آپ کھلایا۔ درس اندر دیوے امرت بوند سوانت، نچھر جھرنا اک جھرائیا۔ درس اندر گُرْسکھ میلا

اک اِکانت، رُوپ انُوپ آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے درس آپے دید، دیونہار آپ ہو جائیا۔ درس اندر گوہند میلا، گر گوہند آپ ملائیا۔ درس اندر گُرُو گر چیلا، گر چیلا رُوپ وٹائیا۔ درس اندر سِجِن سُوہیلا، سگلا سنگ نہیائیا۔ درس اندر ملے اک اِکیلا، نرگن اپنا بھیو چُکائیا۔ درس اندر کٹ دئے رائے دھرم دی جیلا، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ درس اندر آپ جنائے اپنا ویلا، تھت وار نہ کھئے جنائیا۔ درس اندر گر سَتگر اچرچ کھیل کھيلا، گر مَکھ ساچے لئے ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک درس دئے وڈیائیا۔ درس اندر ملے گر میت، متر پیارا دیا کھائیندا۔ درس اندر کایا کرے ٹھنڈی سیت، اگنی تت بُجھائیندا۔ درس اندر سُنائے سہاگی گیت، اپنا ڈھولا آپے گائیندا۔ درس اندر کرے کایا پت پت پُنت، دُرمت میل دھوائیندا۔ صدی چودھویں رہی پت، چاروں کُنٹ جگت سمجھائیندا۔ اتم ناتا تَننا مندر مسیت، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ پُرکھ اکال دین دیال ایک رنگ رنگاؤنا ہست کِٹ، اوچ نیچ نہ کھئے وکھائیندا۔ پُرکھ اکال گاؤنا سب نے گیت، شرع شریعت میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، درس اندر دیوے دیدار، گر سِکھان کرے سچ پیار، پیار پیار نال پرنائیندا۔ پیار اندر گُرُو گوہند وسے، آنت گیا سمجھائیا۔ گھٹ مندر بہ بہ آپے ہسے، اپنی خوشی منائیا۔ کرے پرکاش بن رو سسے، سورج چن مَکھ شرمائیا۔ جس گر سِکھ اپنا مارگ دسے، آتم آتر بوجھ بُجھائیا۔ سو گر سِکھ گوہند تیرے چرن ڈھٹھے، ڈھیہہ ڈھیہہ پئے سرنائیا۔ ناتا توڑے تیرتھ اٹھسٹھے، جمن سُرستی گنگا گوداوری نہ نہاؤن جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک درس دئے سمجھائیا۔ ایک درس کایا گرھ، گوہند آپ جنائیا۔ اپنے پوڑے جائے چڑھ، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ بن ودیا اکھڑ جائے پڑھ، ایک اکھڑ آپ سُنائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ ویس وٹائیا۔ سنت سُوہیلے گر مَکھ گر سِکھ لئے بھڑ، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گر مَکھ ساچے ایک درس دکھائیا۔ ایک درس دیوے کرتار، ہرجن ساچے آپ جگایا۔ ایک وست دیوے نام بھنڈار، ائمٹری دات ورتایا۔ ایک کھولے بند کوار، بجر کپاٹی توڑ تڑایا۔ ایک جوت کرے اُجیار، جوت نرنجن ڈگمگایا۔ ایک امرت دیوے ٹھنڈا ٹھار، بوند سواتی مَکھ چوایا۔ ایک ساچی سیجا کرے پیار، آتم سیجا سوہا پایا۔ جس گر سِکھ دیوے آپ دیدار، تِس لوچن آپ کھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، درس ترس آپ کما یا۔ وچار اندر

نہ آئے وچار، بُدھ مت نہ کھئے وڈیائیا۔ گر گوبند وسے سب توں باہر، کہنا کتھن نہ جائیا۔ جس کرپا کرے پر اپار، اپرپر بوجھ بُجھائیا۔ آپے دیوے درس دیدار، نیتز نین نین بگسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وچار وچار نال ملاییا۔ بہنڑی زین چڑھیا چا، گرسکھاں درشن پایا۔ گرسکھ میرا بنے ملاح، گوبند لئے ملایا۔ غریب زانیاں جو پکڑے بانہ، نتھوایاں لئے اٹھایا۔ امرت جام دئے پیا، ایک رنگ وکھایا۔ ہنس کاگ دئے بنا، کاگوں ہنس اڈایا۔ میری زین اندھیری مٹے نہ، میرا اندھ نہ کھئے گویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل کرایا۔ بہنڑی زین کرے پکار، گرسکھ آگے سیس جھکایا۔ میں سُنیا تیرا گوبند میت مُرار، تیرے سنگ وسے تیرا ماہیا۔ میں کلجک اتم آئی وچ سنسار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ گھر گھر ہوئے آنت وبھچار، ہر کا نام نہ کھئے دھیایا۔ نیتز رو رو دھاباں رہی مار، کھلڑے کیس رہی وکھایا۔ بن گوبند کرے نہ کھئے پیار، بھلی سرب لوکایا۔ جس آپا دتا وار، غریب نہانے گلے لگایا۔ اتم دے کے گیا سہار، ایک نعرہ لایا۔ پرگٹ ہوئے آپ زرنکار، نہکلنکا ناؤں رکھایا۔ گوبند ڈنکا وجے وچ سنسار، نو کھنڈ پرتھی آپ سُنایا۔ پرگٹ ہووے جودھا سُرپیر بلی بلکار، بل اپنا آپ دھرائیا۔ راج راجاناں شاہ سُلطاناں کرے خوار، سیس تاج نہ کھئے ٹکایا۔ ساچے تخت بے آپ کرتار، کرے کرائے سچی شہنشاہیا۔ ویہ سو ویہ بکرمی کھیل اپار، لوک مات وجے ودھایا۔ بہنڑی زین گرمکھاں آئی دوار، اپنی جھولی آگے ڈاپیا۔ دھن دھن دھن گرسکھ، جس گوبند اوٹ رکھایا۔ گر گوبند اوٹ جس لئی رکھ، ایک آس تکایا۔ لکھ چوراسی وچوں ہویا وکھ، اپنا پنڈھ مکایا۔ ایک چڑھیا ساچے رتھ، سچ دوار ملے وڈیائیا۔ لہنا دینا چکے سیاں ساڈھے تین تین ہتھ، روداس چمیار دئے گواہیا۔ ستگر گرو گر جس وسے پاس، گر گوبند اک ملاہیا۔ سو گرسکھ کیوں ہوئے نراس، آسا آسا پور کرایا۔ نیج آتم کرے واس، پر ماتم میل ملایا۔ گرسکھ سدا شاباش، جس تجی سرب لوکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں آد جگاد دئے وڈیائیا۔

سینگ نہنگ سوہنا بستر، کایا بستی آپ وسایا۔ گر گوبند پہنایا اپنا شستر، شترُ رہیا گھایا۔ اک چڑھایا ساچے استر، نام گھوڑا رہیا دوڑایا۔ اٹھ پہر واپگرُ جاپ کری کسرت، اپنا بل ودھایا۔ آنت گوبند پوری کرے حسرت، دیوے درس سچا ماہیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بانا آپ سُہائیا۔ کالے پیلے سوہنے چیرے، چیرے والا ویکھ وکھائیا۔ گُرمکھ لال ساچے ہیرے، مانک موتی آپ اُٹھائیا۔ میل ملائے وڈ پیرن پیرے، اُچ پیر ہوئے سہائیا۔ کلجگ آیا آنت آخیرے، سب دی کرے صفائیا۔ اپنا کھیل جانے دھیرے دھیرے، دھیرج اپنے وچ سہائیا۔ جیو جنت بٹھے نام زنجیرے، ہر کا ناؤں سنگل اک اُٹھائیا۔ لہنا دینا چُکائے ہست کپڑے، کیٹ ہست ویکھے تھائوں تھائیا۔ سُمند ساگر ورو لے نیرے، نام مدھانا ایک پائیا۔ دین مذہب ورن برن جو ہوئے لیرو لیرے، اتم ایک گنڈھ بندھائیا۔ جوں روداس پایا مُل کسیرے، کنگن دئے وڈیائیا۔ توں گُرمکھاں امرت پیائے ساچا سپرے، رس امرت مُکھ چوائیا۔ اتم آپے کئے بھڑے، سر اپنے بہار اُٹھائیا۔ زہنگ سنگھ اُٹھاؤنا بیڑے، گر گوبند نال ملایا۔ دھن بھاگ گر ملیا جیوڑے، جیون مکت کرائیا۔ مٹکھ آنت شبد ویلے پیڑے، نہ سکے کئے پچائیا۔ سوہن بستر نیلے لیڑے، پگڑی دستار روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پریم پریم رنگ رنگائیا۔ لوہا پارس جائے بن، منکا مالا من نال ملایا۔ ستگر سُنے اپنے کن، سو گُرمکھ ہردے اندر دھیائیا۔ ملے وڈیائی ساچے تن، جس رسنا گوبند نام سہائیا۔ گر گوبند نظر نہ آئے جیو اٹھ، گُرمکھ ویکھن چائیں چائیا۔ آد جگاد جگ جگ چڑھیا رہے گجری چن، جس دا اکو پُرکھ اکال پتا مایا۔ تس گوبند کہو دھن دھن دھن، جو گُرمکھاں امرت گیا پیائیا۔ جوٹھا جھوٹھا ٹھوٹھا بہن، ایک رنگ چڑھائیا۔ اپنی ہتھیں لا کے گیا دن، اپنا حُکم سمجھائیا۔ پُرکھ اکال سب نے لینا من، ہندو مُسلم سیکھ عیسائی ایک ایشٹ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے گھر ملایا۔ ساچا کھنڈا سچ کرپان، کرپاندھ آپ پھنائیا۔ بن گر گھڑے نہ کئے وچ جہان، لوہار ترکھان نہ کئے وڈیائیا۔ کایا اندر رکھے آپ گیان، ماٹی چم پوچ پوچائیا۔ تس کھنڈے متی سب نے آن، جو کھنڈا گوبند گیا وکھائیا۔ پرگٹ کرے آپ بھگوان، اپنی سیو کھائیا۔ گُرسکھاں ملیا دُھر دا دان، لوک مات خوشی منائیا۔ کلجگ آنت رہے نہ کئے انجان، بھل وچ نہ کئے بھلائییا۔ گوبند سورا پرگٹ ہووے وچ جہان، لوک مات کرے رُشنائیا۔ ستجگ ساچا لائے آن، کلجگ کوڑی کرپا دئے کھپائیا۔ ویہ سو ویہ بکرمی ہوئے پردھان، نو کھنڈ پرتھمی ایک حُکم جنائیا۔ لہنا دین چُکائے کرشنا کھن، رام نام نہ کئے وڈیائیا۔ عیسیٰ موسیٰ نہ کئے سلام، محمد شریعت نہ کئے رکھائیا۔ انجیل قرآن نہ کئے کلام، مکہ کعبہ نہ پھیرا پائیا۔ پیر پیغمبر نہ دیوے کوئی پیغام، حُکمی حُکم نہ کئے

جنائیا۔ ایک حُکم ورتے سِری بھگوان، برہمنڈ کھنڈ بندھن پائیا۔ گوبند جھلے اک نشان، سرِشٹ سبائی دئے وکھائیا۔ کرے کھیل آپ مہربان، اپنی دیا آپ کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرسکھ تن آپ سجائیا۔ سر سوہے چکر دُمالا، چکرورتی چکر چلائیندا۔ ایکا دسیا راہ سُکھالا، گوبند اپنا پنڈھ مکائیندا۔ میرا سکھ سب توں نیرالا، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ہتھ پھڑائی ساچی مالا، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ نہ کوئی سندھیا نہ ترکالا، امرت ویلا اک وکھائیندا۔ گرمکھاں مکھ پونجھے آپ نال رومالا، بن سیوک سیو کھائیندا۔ آنت بھوئے آپ دلالا، سچ دلالی آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ ساچے در سہائیندا۔

